

**NEXUS RERUM
ECCLESIASTICARVM
IVRISDICTIONALIVM**

THE NEW YORK

LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN

NEXUS RERUM ECCLESIASTICARVM IVRISDICTIONALIVM

IN QVO QUAMPLVRIMÆ ABSOLVUNTUR

Hæitationes, quæ crebrò excitari assolent inter Sæculare, &
Ecclesiasticum Imperium, ac inter ipsas Ecclesia-
sticas Potestates;

*Selectissimis SS. Patrum, Theologorum, Sacri Concilii Tridentini,
Rota Romana, Jurisque Consultorum sententiis illustratus; vario-
ribus quoque, fusiisque Decisionibus, Casibus, Historiis, Mo-
tivis, Mediis, Similitudinibus, Solidissimisque doctrinis
locupletatus, & ad singulas, juxta à odiernam
praxim, materias accommodatus.*

AUCTORE

D. FRANCISCO
MARIA CIRINO

PATRITIO MESSANENSI, PANORMITA EX

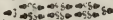
Privilegio, ex antiquissimis Sancti Basilii, Sanctique Stephani Oppidi Dina-
stis; bis in Patria, septennio in M. C. V. Felicissimæ Urbis Neapolis, se-
mel in Concistorii S. R. C. Tribunali, bis in Supremo M. C. hu-
jus Sicilia Regni Senatu, perpetuo in Regiis Fidelissimæ, ac
Felicissimæ Urbis Panormi Doganis, ex Regio privilegio,
Iudice; pluries in Regno contra fontes, & bannitos,
cum exercitio omnimodæ potestatis, Commissa-
rio Generali; Regioque Consiliario.

OPVS NVNC PRIMVM IN LVCEM PRODIT:

*Non alio, quàm Veritatis, Sincero, Intenso, diligentique studio
elaboratum.*

UTRIQUE FORO PERUTILI, AC NECESSARIO

Cum Summariis, ac Indicibus tam Capitolorum, quàm rerum ver-
borumque omnium locupletissimis.

PANORMI Typis Ignatii Calatro Impress. MDCC.

Impr. Sidoti V. G.

Impr. Giusinus P.

INDEX CAPITVLORVM, QVE

In hoc Nexu Continentur.

Cap. 1. Exemptio Clericorum à quoniam jure scateat?

Cap. 2. Ecclesiastici quando tenentur solvere Collec^{tas}, Tribu^{ta}, ac alias contributiones à Sæculari Principe indictas.

Cap. 3. De Episcoporum, ac Clericorum famulis delinquentibus.

Cap. 4. De Militari Equite Hierosolymitano, Jacobeo, Alcantara, ac Calatrava delinquente.

Cap. 5. De Legatorum, ac Delegatorum potestate.

Cap. 6. De Episcopi Diocesani potestate in exemptos, & Regulares.

Cap. 7. De Immunitate Ecclesiastica.

EI, QUI EST.

AD tremendum Altissimæ Majestatis tuæ Conspectum , ò Tu, qui solus es , mea delaturus munuscula accedere non aude-rem. Nōvi sanè, quod Moyse, tam Sancto populi tui Ductori, in flāma ignis de medio rubi apparens, accessum interdixisti; & itā, ut nec ille contrā te aspicere valens , faciem suam abscondere sit coactus. Novi, quod populo, etiam præmissa trium dierum Sanctificatione, legem per tam magnum tui amicum te daturus, in Sina tandem cum descenderes præigne, in quo thronum formaueras, caligine, fulgoribus, tonitruis, ac orrifonis buccinarum clangoribus totus mons terribilis apparuerit: fines, quos sub inevitabilis mortis pœna trasgredi nequiret, plebi jam Sanctificatæ præscripti fuerint; talis, tantusque timor illi sit incussus, ut nil magis, quam tui alloquutionem pertimescens, enixè Moysen, ut ipse loqueretur exoraret, certum ex tui colloquio interitum expectans. Et quot velamina, quot cortinæ, quot
ope-

opera Tabernaculum contegebant? cui aditus, cui ingressus
 patefactus? certe nec quidem Atrium, ante fores extructum, Laicis to-
 taliter permisti: Parte exteriori illis assignata, proximiorē Taber-
 naculo, in qua Altare holocaustorum, soli ingrediebantur Sacerdotes.
 Hi si ad Sanctum, priorem partem Tabernaculi ad Thimiama ado-
 lendum, lucernasque vespere accendendas, & manē extinguentes
 accedebant; Sanctum tamen Sanctorum, partem ipsius intimiorem;
 nec ipsi Summo Pontifici, nisi semel in anno ingredi licebat. Et quid
 in loco tam Sancto servandum habebatur? Arca, non te, sed tuas le-
 gis tabulas continens, Urna, cum Manna, & Virga Aaron. Væ de-
 inde Filiis Caath, quibus ad portandum Sanctuarium, vasaque in-
 voluta cura est de mandata, si Vasa ipsa tangere non timerent! Væ
 quibus aspicere, quæ in Sanctuario erant, antequam involuta fuif-
 sent, præsumebant! mortem omnes inevitabilem incurrerant. Quis
 ergo ad Solium tuum excelsum, & elevatum, quod ad similitudinem
 Throni, quasi aspectum lapidis Sapphiri super firmamentum, in
 quo non Angelus, sicut in rubo ardenti, & in Syna, non tua, sicut in
 Tabernaculo, sed tu, cui millia millium deserviunt, & decies milles
 centena millia assistunt, in omni gloria tua Sedes, audeat accedere?
 Sed audeo ò Incircumscripta Majestas, audeo tam Magnæ molis
 negotium aggredi, & æquo animo. Ecce nova jam omnia fecisti!
 Jam Cœli aperti sunt, jam Paradisi januæ reſeratæ. Ecce *ostium*, in-
 quit Joannes, *apertum est in Cælo*: passo enim Christo, per eum adi-
 tus ad Empireum patefactus. Apoc. 3. *Et ecce Sedes*, indice eodem
 Prophetæ, *posita in Cælo, & supra Sedem sedens . . . & in circui-*
tu Sedis Sedilia viginti quatuor, & super Thronos viginti quatuor Se-
niores circumamicti vestimentis albis, & in capitis suis Coronæ
auræ.

Pronus ergo in faciem Ineffabilem Majestatem tuam, in tam ex-
 celsa Sede radiantem adoro: & quoniam, Delectore Augustino, Se-
 niores Catholicam Ecclesiam monemur præferre, cum Senioribus;
 Ecclesiæ ego minimus Alumnus coronam meam, Lauream, videli-
 cet qua me insignisti Doctorem, in meo hoc qualiterque Opere
 mitto ante Thronum: meam illorum vocibus vocem addo, & toto
 corde, *dignus es Domine Deus noster*, fortiter exclamo, *accipere gloriam,*
& honorem & virtutem, quia creasti omnia, & propter voluntatem tuam
erant, & creata sunt. Dignus enim es, (vt per Sacros tuos Interpretes
 docemur,) dignus inquam es, cujus Magnitudo ab omnibus ubique
 cele-

celebretur, dignus, cui omnes honorem, cultum, & venerationem tribuant, dignus, qui accipias ab omnibus fortitudinis tuæ, atque potentiae confessionem, testimoniumque clarissimum: dignum proinde est, ut eam, quam à te accepi legum noticiam, à te Voluminis huius dicatione fatear acceptam.

Tu, qui Evangelicæ Viduæ denariolum clemēti, gratoque animo aspexisti, munusculum meum certè non despicias; quo fiet ut inenarrabili letitia ego aspiciam, sicut in Sūmi Sacerdotis frōte, in fronte dicati Operis inscriptū Ineffabile Nomen Tuum. Felix proinde Liber! liber à legentium quorūcūque unguibus semper erit. Sint Seculi huius periti sicut Alexander dimicandi virtute, magni, & ipsi doctrinæ; futurum profectò erit, quod sicut Magnus ille Macedo, ex equo desiliens, ad pedes Jaddi Sūmi Pontificis magna cum omniū admiratione provolutus, Sanctissimū Nomen tuum in illius fronte scriptum adoravit; adorabūt, & ipsi in frōte tui potius, quam mei Voluminis devotissimè exarātū. Felix deindè & ego. A Muliere illa de Samaria haurire aquam de fōte Jacob venienti, haustum aquæ postulās, Aquam Vivam libere exhibebas; Aquam videlicet, de qua si quis biberit non sitiet in eternū: Joan: 4. Aquam, quæ in bibente fiet fons aquæ salientis in vitam æternā. Sed ecce in opusculo meo aquæ rivolum ex ea, si id dicere nefas non erit, quā dedisti illis, quos aqua sapientiæ potasti. Sapientem me asserere non præsumam, sed multis Sapientum dictis, & sententiis liber est expletus. Aquā igitur tuā, ò Deus *Saddai*, Deus, sufficientissime, copiosissime, ditissime, munificentissime, omniū bonorum dator solum expeto. Tu solus torrente voluptatis potare consuevisti; apud te solū est fons vite, Tu reple in bonis omne desiderium nostrū, animam te capacem Tu solus implere potes. Et quid per multa vagatur cor humanum, querens requiem, & non inveniens. Si gloriam, & divitias inveniatur, non satiatur, quia non sūt Deus, si pulchritudinem, non quiescit, quia non est Deus, si sapientiam, & scientiā, non quietatur, quia Deus non sūt, si quicquid aliud exoptet, non expletur, quid nihil preter te, Deus est. Immo nec gloria, nec divitiæ, nec pulchritudo nec sapiētia, nec sciētia extrā te poterit inveniri: gloria enim, & divitiæ in domo tua; fulgebunt iusti sicut sol, sed in Regno tuo, non alibi altitudo divitiarum, Sapientiæ, & scientiæ, nisi in te, in quo solūmodo satiabimur cum apparverit gloria tua, inebriabimur ab ubertate Domus tuæ. Quid ergo mihi est in Cœlo, aut quid volui super terram? Deus cordis mei, & pars mea, Deus in eternū; & quia, si non bene, devoto saltem animo in te scripsi, non aliam mercedem, nisi te ipsum quero toto corde.

AMICO LECTORI.

INter tot Ecclesiasticorum, Seculariumque rerum, quæ maximè hac tempestate versantur, dissidia, *en Amice Lector* valdè elaboratum. Nexum Eximius nostri temporis Vir in lucem profert. Profert quidem, non quia librorum esset penuria: (scitur enim, quod librorum infinitus est numerus; scribendorum nullus est finis, hac maxime ætate, quæ curiosa Voluntinum, turmasim quotidie prodeuntium fertilitate luxuriat, quam sterelitate laborat;) sed ob crebras Amicorum efflagitationes, primæ Notæ Ministrorum impulsus, motus est Auctor, ut notabilia, magisque usitata coacervando; legis fontes adiens, infinitarumque doctorum utens testimoniis, accuratè describeret, Typisque mandaret. In eo autem (testis tibi sit experientia) haud nagas fabulæ; sed quidquid ad huius Nexus Conclusiones, & Capitula desiderari potest, ordinatæ metodè invenies: adè ut equè hac Scientia Tironibus, ac doctrinæ Proveltis maximo esse possit emolumento. Nec mirum si ammirabilem rerum excellentiam Opus exhibet. Auctoris conspiciuitatem præoculis quæ haberet, minoris negotiî partus non speraret. Isse nempe est, cui Naturæ ingenii acumen, Prudentiam, Juris peritiam, doctissima Consilia, Responsa prudentissima; subtilemque in rebus agendis solertiam elargita est. Hæc enim omnia, non solius Messana, cujus Sidus est legum eruditissimus; verum etiam Felicissima Partenopea Civitas, ubi septennio Togam gessit; totumque Siciliæ Regnum, in Concistorio Sac. Reg. Consc. Magnæ Curia Senatæ, pluribusque contra Sones, & Excursores, cum omni moda potestate delegationibus, sub Commissarij Generalis titulo, expertum est: cunctæque ejus recreatæ judiciis; in eo Asylum, qui virtutes teneret; scopulum, qui scelera frangeret: Prudentiam, quam mirarentur; Fortitudinem, quam amarent; Temperantiam, quam laudarent: Justitiæ demum veram effigiem, quæ bonis salutè esset, terrori improbis, miratæ sunt. Nec à sola, quod quidem valdè etiam præclarum esset, sapientia gloriam Auctor est adeptus. Ingeniî claritatem, sanguinis nobilitatè laudabiliter copulavit. Quem enim later Nobilissima de Cirino familia. & Hæc itaque, cum ex Hispaniarum Regionibus originem trahat; Magnates Heroes, Duces, Togatos, Præsides, Equites divi Jacobi, Barones, Patriæ ad S. C. M. Legatos, bello, paceque insignes in lucem edidit. Inter quos D. Marius Cirino, Baro Sancti Basilii, D. Marcelli Cirino, Equitis divi Jacobi filius, Vir omni virtute, Nobilitate, solertia, work-
que

que probitate præditus; qui ob sua iugentia, infinitaque servitia; his à S. C. Majestate, in Cosentina, ac Salernitana Provincia Præses eveni-
 ens est. Non minus quoque D. Thomas Cirino, Baro Oppidi Divi Ste-
 phani, D. Marii Cirino Frater, ac Auctoris Pater, qui, inter tot insignes
 suæ Domus viros, clarior effulgens sole; ob suas eximias virtutes, servi-
 tia, Avulorumque gesta, Ducali insignitus titulo; infinita Privilegiorum
 serie à Rege nostro Catholico decoratus fuit. Tanti Patris vestigia, Præ-
 decessoresque D. Joseph Cirino, Baro divi Stephani, Auctoris Frater,
 imitatus est. Nam, Messanæ gliscence bello, summa virtute, ammirabi-
 lique rerum bellicarum scientia; sub Hispaniarum dominiis, Maris, Bel-
 lique Capitaneus; maxima cum laude, tam insignia fecit; ut non solus
 à Catholico Rege habitu insignitus Jacobeo; verum etiam insignia con-
 sequutus est stipendia. Nemo etiam est, cui conspicua, satisque comperita
 non sint insignia suæ Domus Conjugia, Privilegiaque: nam tanta, ut
 supervacaneum puto longo recensere sermone. Quem enim later insigne
 Conjugium à D. Petraccia Cirino, Pauli Cirino Magistri Jurati hujus
 Regni; ac D. Violantis Merulla, filiâ, cum Illastri D. Joanne Russo,
 Comite Sinopolis, contractum? Quem Privilegia? Nam anno 1391.
 Martinus Aragoniæ, ac Siciliæ Rex, Sancti Basilii sendum in personam
 Bergi Cirino sui Familiaris, ac Fidelis confirmavit: & anno 1444. Al-
 phonsus Rex, officium Magistri Jurati Regni Siciliæ, in personam No-
 bilis, & Militis Joannis Cirino commisit: quod etiam, 1473. Joannes
 Rex in personam Nobilis Paulucii Cirino Filii trāstulit: & anno 1444.
 Alphonsus Aragoniæ, ac utriusque Siciliæ Rex, Neapolis moram faciens;
 Regni hujus jussit Ministris, ne ultra Farum, in personam Joannis Ciri-
 no, ejusque Familiam jurisdictionem exercere auderent: arma isidem
 prohibita die, noctuq; concedens; volens, ut ipse, cum familia, tantum-
 modo à Judicibus penes ipsum Regem existentibus recognoscatur. In quo
 peramplo, notorio, satisque honorifico Privilegio, dictus Joannes Cirino,
 his verbis, titulisque decoratur: Persona dilecti Camerarii nostri Nobilis
 Joannis Cirino, Militis Regni Siciliæ, ultra Farum; & Mag. Jur. ut
 apertè videre est Neap dicto anno 1444. ac etiâ in Regno, ubi de ordine
 Ximenis Darrea Proregis, per Guglielmum de Monte Caseno, Comitem
 Calatanixerte, ac Cancellarium, registratum apparet. Tanti Auctoris
 ideo accipe, libenterque hæc perlegito scripta, Amice Lector; & si quid in
 eis minas expensæ, castigatæque dictum irrepseris; sapientius ipse sentias,
 ac erratis parce. Nam Auctor variis deditus occupationibus, hujus la-
 toriosi Nexus correctioni assistere haud potuit: præter quam quod in-

vitabile est, quin alia menda aut ob Corrigen-
tis incuriam, Typographo-
rumque negligentiam deesse possint: difficile est enim libros atque erra-
tis imprimi. Expecta insuper binos alios Auctoris Codices; unum de
Clericali quandoque amittendo; alterum verò, Disquisitiones crimina-
les: quos, Divino annuente Numine, in lucem mitset. Auctori demum
ignoscas, qui nihil aliud in mente habuit in hoc Opere continnando,
quam Divina Gloria, virique fori, hominum paci, saluti, & perfectio-
ni inserviret. Vale.

D. Marcus Antonius Nicoliechia
Messanensis, Auctoris inter
Alumnos.

EPITOME

RERVM NOTABILIVM,

Quæ in hoc Opere continentur.

CAP. I.

BA, quæ de jure Divino, Cæsareo, ac Pontificio ad Ecclesiasticorum exemptionem spectant, adducuntur. Christum nunquam exereuisse imperium, licet, ut Aeterni Patris Filius potuisset, si ei libuisset, idque etiam ad Petrū haud reliquisset directè, sed indirectè, quatenus ad spirituales perduceret finē, quamplurimis Sacra Scripturæ paginis, Sanctorumque Patrum auctoritatibus comprobatur.

Summum Pontificem nequire Regem à sua ditione eiecere, nisi Catholicæ Fidei conservatio aliter exposceret; neque in locum eiecti, in præjudicium eorum, ad quem spectat electio, vel successio; alium eligere posse ostenditur: nisi illi Hæreticum eligerent, allaramque Ecclesiasticorum exemptionem in Reipublicæ salutem cedere haud debere: Politicis dogmatibus, variisque exemplis assertur, modus seditiones comprimendi, quandoque refractarios, turbidosque Prælatos à Regno eiiciendi sine Pontificis assensu; & quod illi Prælati à Rege acciti sistere teneantur, per modicum tamen tempus in Concil. Trident. assignatum, alias Summi Pontificis necessarium esse assensum dixit Sallust. leg. polit. lib. 2. cap. 2. num. fin.

CAP. II.

De Ecclesiasticorum exemptione, quoad Tributa, Datia, Gabellas, Collectas, cæterasque contributiones; quandoque ad eas solvendas devincantur; ibique modus contribuendi, ac se obligandi adducitur, cum eorum exactione quando, & eorum qualificanda; totaque Tributi, cæterarumque contributionum materia tractatur, ac de præscriptione solvendi, & non solvendi, & de privilegiatis ad non solvendum: modus procedendi contra exactores, & Officiales, in officio delinquentes; & quando spolientur officio, Restituti sive mercedis remissio Publicanis quandoque indulgenda vantiatur.

CAP. III.

De Laicis Episcoporum simulis Arariis, ac Officialibus communibus in delictis deficientibus fuisse tractatu; familiam armatam congruere Episcopis; sed quibus armis ostenditur.

CAP. IV.

De Militari Ordinis Hierosolymitani, ejusque origine, fundatione, privilegiis, & jurisdictione, exemptione, & subiectione; ac de Ordine Jacobeo, Alcantaræ, ac Calatiaræ; eorumque exemptione discutitur.

CAP. V.

De veneratione, fide, ac exemptione, Legatis præstante, ad supremas missis potestates; ac de eorum libero metu, & reparatione Legatis etiam Natis, & missis ratiocinatur; & de Legatis à Laicis, eorumque potestate, & jurisdictione in exemptis, ac Regularibusque quæ

de Clericorum, fori declinatoria, quandoque eis concedenda, ac de-
neganda tam in bonis patrimonialibus, quàm propriis, & in iudicio
cum laico defuncto inchoato, & contra Ecclesiasticum hæredem in-
choandum: itidem in possessorii spiritualitatem continentibus, & non;
& in iudicio iactantur, siue diffamationis, & reconventionis, ac tracta-
tur circa modum astringendi Clerici debitorem per ejusdem Clerici
creditorum & coram quolibet pariter agitur de sequestro faciendo
contra inquilinos, & Emphiteutas Ecclesiasticorum, de inventario
conficiendo de bonis laici, vel Clerici defuncti, per laicum, vel Cle-
ricum hæredem, addita, vel non addita hæreditate, ac de divisione
facienda inter Ecclesiasticum, & laicum interesse habentes. nec non
de casibus, pro quibus fori clypeum Clericis haud adjuvet, cum ab-
solute multarum questionum, quæ passim in foro occurrere asso-
lent, assuenter, fuseque tractatur.

NEXVS RERV M

ECCLESIASTICARVM IVRISDICTIONALIVM

In quo quamplurimæ absolvuntur hæsitaciones, quæ crebrò excitari assolent inter Sæculare, & Ecclesiasticum Imperium, ac inter ipsas Ecclesiasticas Potestates.

A U T H O R E

D. FRANCISCO
MARIA CIRINO

MESSANENSI PATRITIO, REGIOQVE
CONSILIARIO.

CLERICORVM EXEMPTIO

à quoniam scateat Jure?

C A P V T. I.

S V M M A R I V M.

1 Clericorum exemptio à jure Divino nō pendet. 2 Imperium, & servitus de jure regentium oriuntur. 3 Omnis Princeps in sua ditione collatus, iustus est Dynasta, Divinis sic inbentibus legibus Temporalibus n. 4. 5. 6 Christus Servator noster temporale non exercuit imperiū. n. 7. 8. 9. 10 Paulus, ut omnes solverent vectigal Principi, infisit. n. 14.	12 Christus hoc itidem imperavit. 13 Filij vacui erant ab onere solvendi tributa, & Filij, qui erant. n. 34. 14 Christus temporale, quod non exercuit imperium, illud Petro suo Vicario haud reliquit. 15 Auctoritas à Christo, Petro sub Clavium metaphora largita, mera spiritalis fuit. 16 Paulus capiēsū perhorrescendo iniquitatem sæculare

A

re-

recensuit imperium.

17 Clerici, jure positivo, ab Imperio seculari immunes fuere.

18 Verior adducitur sententia.

19 Clericorum exemptio à jure Divino emanavit.

20 Sacerdotes, Christiani ovilis, Pastores sunt. Laici verò quāvis Principes, oves, qui naturali attentā ratione, primis sub-
sunt.

21 Concil. Tridentin. in sess. ult. cap. 20. expenditur. num. 22.

22 Nonnullæ Summ. Pontificum constitutiones afferuntur.

24 Nonnullæ Sacrarum Paginarum auctoritates recensentur.

25 Pauli Epistola ad Romanos cap. 13. (Omnis anima Potestatibus sublimioribus subdita sit) explicatur.

26 Moyses insimul cum fratre suo Aaron, Pontifex erat, num. 27.

28 Christus si ei libuisset, Imperium temporale, itidem ut homo, exercere poterat.

29 Nonnullæ Sacra Scripturae expositiones adducuntur.

30 Christus, ut Homo, Summus, cum excellentiā potestate, Pontifex erat. Humiliavit semetipsum &c. explicantur verba.

31 Judicium adversus Christum, Deo abnuente, futile erat. Pilatus, ob sui ineptiam, adversus Christum statuit, quoniam eius ignoravit dignitatem.

32 Christus itidem, ut Homo vacuus erat ab onere solvendi tributa.

33 Apostoli, tamquam de Christi familia, immunes pariter ab hoc onere erant.

34 Filij, ab onere solvendi tributa, exempti band erant.

35 Potestas à Christo, Petro Vicario suo impertita, suprema fuit, & de ea tantum circā modum discrepant Doctores.

Verba illa (insufflavir, & dixit: accipite Spiritū Sāctum &c.) ac illa, (sicut misit me Pater meus &c.) explicantur, ita & alia (pascite oves meas.)

36 Christus supremam, absolutamque potestatem, quam retinebat in temporalibus, ut homo, directē Petro band transulit.

37 Christus hanc potestatem Petro indirectē transulit, quatenus necessitudo attigerit ad supernaturalem finem, ac spiritualem hominum salutem.

38 Pontifex potestatem band retinet directē indicandi causas, lites, ac controversias merē temporales inter Principes, suosq; Vassallos; nec suas valet infirmare leges, nisi in eo, quod ad supernaturalem finē spectaret, & ab eo deviare.

39 Summus Pontifex potest indirectē in rebus, & controversijs merē temporalibus, per modum fraternae correctionis, absque praejudicio Potestatis secularis se intromittere. 40 Pon-

- 40 Pontifex hisce in casibus non tantum valet censuris, verum & amplissima uti temporali potestate. num. 41.
- 42 Sum. Pontifex, si communis boni spiritualis conservatio exposceret, Reges deponere valet.
- 43 Pontifex nequit in locum talis Regis depositi, alium religere, in præiudicium illius, ad quem, in defectu, spectat electio, & illorum, ad quos ipsa pertinet electio.
- 44 Nisi infidelis fuerit electus, vel persona, ob quam spirituale bonum valde periclitetur.
- 45 Joannes XXII. à Pontificali dignitate, non ab Henrico Imperatore suspensus fuit, sed à Sac. Concilio (Sancta Synodus quid decernat) quod tamquam acephalum, ac illegitimum abrogatum fuit.
- 46 Clericorum exemptio, quo ad Sacra, & spiritualia, ex Divino pendet jure.
- 47 Causæ merè Ecclesiasticæ, & spirituales, quænam sint, recensentur.
- 48 Clericorum immunitas in rebus temporalibus, & prophanis, ad Sacra, & spiritualia non tangentibus, ex Imperatorum, & Regum placito emanavit.
- 49 Rerum temporalium jura, penes Imperatores, Reges, & sæculares Principes resident.
- 50 Clericorū exemptio in status perniciem, ac Reipublicæ, cedere haud debet.
- 51 Clericis immoderatè suâ utensibus immunitate cum periculo eversionis Reipublicæ, valet tunc Princeps sæcularis quieti consulere, & quo pacto? num. 52.
- 52 Principes sæculares, præsentaneâ urgente necessitudine, valent contrà turbidos, ac refractarios Clericos agere; iidem inconsulto Romano Pontifice. num. 54.
- 53 Præposito Ecclesiastico conspirante, Princeps sæcularis valet ei resistere, licet haud juridicè in eum statuere.
- 54 Contrà Clericos refractarios agere, Imperium haud est; sed necessaria medela.
- 55 Principes sæculares huiusmodi Clericos, à Republica eijcere possunt. num. 72. 73.
- 56 Principes sæculares hosce refractarios à Republica arcendo, libertatem haud ledunt Ecclesiasticam, nec in Bulla Cænæ Domini censuram incurrunt.
- 57 Et an eos in certum Regni locum relegare valent?
- 58 Principes sæculares nequeunt pro libito contrà hosce turbidos Clericos agere, sed sobriè, & quomodo?
- 59 Theologi autumantes, Ecclesiasticos ob exilem eorum potestatem inhabiles esse ad turbandam Rempublicam, aberrant. Varia adducuntur exempla.

- 62 *Ecclesiastici omnes acciti à Rege, an teneantur Regijs parere mandatis? num. 63.*
- 64 *Potissimum si de rebus arduis ad Reipublicæ tranquillitatem tangentibus, tractetur.*
- 65 *Consuetudo eos vocandi in Regno siculo affertur.*
- 66 *Et in Regno Neapolis.*
- 67 *Ac in Hispaniarum Regionibus.*
- 68 *Praelati Ecclesiastici, uti Proceres, ac Regij Consiliarij acciti, parere debent.*
- 69 *Ita & si uti Feudatarij.*
- 70 *Et si eodem tempore à Summ. Pontifice quoque vocati essent, ad Regem potius accedere debere, aliqui putavere; opposita tamen sententia verior est.*
- 71 *Et quid si à Metropolitano vocati fuerint?*
- 74 *Reges, Supremique Principes in eorum statu patres sunt. num. 75.*
- 76 *Ecclesiastici etiam, Episcopali dignitate fulgentes, sub Regia, polivicaque Sanctione devincuntur.*
- 77 *Et an sub edicto de vendendo tritico?*
- 78 *Et an pro reparandis mœnibus, Regni pontibus, & turribus, contribuere teneantur?*
- 79 *Ecclesiastici ubi ad observationem tenentur, per suos Ecclesiasticos Iudices compescendi sunt, Sum. Pontifice consulto, & quando?*

C A P. I.

Adsit principio Virgo Beata meo.

Priusquam ad nostri Nexus rerum Ecclesiasticarum Jurisdictionalium discussionem, exquisitè absolvendam ingrediamur, coram DEO OPTIMO MAXIMO, cui aperta sunt omnia, nostræ percipimus intentionis aperire dictamen, nihil aliud sedulò intendentes, nisi cuncta in hoc elaborato opere, Divi Petri, ac Sac. Sed. Apostolicæ nistationi subijcere, eiusque sacratibus pedibus submissè dicare; meritò extrà nostram haud esse autumamus orationē, circa eorum Ecclesiasticorum immunitatem aliquid priùs atterere.

- 1 **C**lericorum equidem immunitas, jure Divino perpenso, ab eo ortum haud habet, sed potius eorum
- 2 subiectio à Sæculari Imperio. quippè Imperiū, de jure gentium, quatuor fuit introductū modis, & cum eo servitus; per electionem nempè, per hæreditamentum, per dona-
- 3 tionem, aut per bellum, taliter quod omnes Principes, qui uno ex istis in sua collati sunt ditione, iusti sunt Dynastæ, potestatemque reti-

ne-

nent à Deo iubendi, leges condendi, tributa exigendi, ac subditos puniendi suos, absque alia personarū exceptione, teste Divo Paulo. *Omnis anima potestatis sublimioribus subdita sit.* idem ad Rom. cap. 13. nec aliter idem Christus Servator noster intellexit, ut mirè Divus insinuat Chrysostomus, ejusdem Pauli verba explicando. *Fecit hoc Apostolus, ut ostenderet, Christum leges suas non ad hoc induxisse, ut politicas everteret, sed ut ad meliorem normam redigeret.*

- 4 Ex cuius Chrysostomi iudicio, omnes devincuntur Monaci, & Sacerdotes, non tantum sæculares, ut confestim annexendo exprimit, *etiam si Apostolus sis, etiam Evangelista, etiam Propheta, sine tandem quisquis fueris; neque tandem pietatem everit ista subiectio.* quem elatè confectantur Sor. in distint. 25. lib. 4. sentent. Didac. Covarr. cap. 31. quæst. pract. ubi Innocent. III. Alceat Medin. aliosque cumulat, nec impar cecinit Divus Petrus in Epistola. cap. 2. ad Timot. ibi: *subditi estote omni humanæ creaturæ propter Deum, sive Regi, quasi per excellentiā &c.* in lib. 3. Reg. Cap. 2. ubi Salomon, Abiathar Hæbreorum Sacerdotio absolutè privavit. Et in prisca evolvitur

hi-

- historia, Levitas summum habuisse Sacerdotem Aaron, attamen cuncti, in temporalibus, ac judicijs, subditi fuerunt Moyfi Principi eorum sæculari, ut ponderant nuper laudati, & à Covarr. in dicta quæst. 3. adducti Inquiunt porro, Christus Salvator noster, licet ut Filius Patri æqualis Rex Regum, Dominus est Dominantium, attamen ut mortali indutus tunicâ, Regale, temporaleque Imperiū nunquā exercuit. Et si Pilatus ei dixit: *Tu Rex es? tu dicis*, abnuendo respondit, subiunxitque: *Regnum meum non est de hoc Mundo*, quasi indicaret temporale haud Regnū meū est: Populique quinque expleti panibus, duobusque piscibus, ad eum in Regem eligendum incumbentes, nè raperent, nevè Regem eligerent, aufugit: nèc unquam aliquem judicare voluit. *Quis me constituit Iudicem inter vos?* illis respondit, qui in suis dis-
- 9 fidijs cum appetebant Iudicem, immò Pilatum Cæsaris ministrum suum censuit Iudicem: *non haberes in me potestatem, nisi data tibi esset desuper*; ut notat Divus Thomas in epistola ad Romanos, & annexunt quoque Divus Augustinus super 19. Joann. in tract. 116, ac Divus Bernard. epist.

epist. 42. Quod Pilati iudicium, quamvis iniquissimum, haud usurpatū fuisse agglutinant. Ulteriùs Apostolus Paulus, ut omnes Principi vectigal solverent, iussit: quòdnam, qui id Principi solvit, Deo solvit; *cui vectigal, vectigal, cui tributum, tributum*: sunt enim ministri Dei ad tributa; unde Angelicus omnium Theologorum Coriphæus, explanando, annectit, Clericos solutos esse à tributis, haud ex divino Jure, ut existimavere aliqui, sed ex Principū sæcularium speciali privilegio. Nā itidē ipsemet Christus Salvator noster, ut solvatur Principibus sæcularibus tributū, iussit. *Reddite, quæ sunt Cæsaris, Cæsari*. Et si nonnulli censuere, hoc cum expressa protestatione fecisse. *Nam quid filij debent solvere tributum?* ostendendotunc Principis temporalis potestaté, quæ soluta à contributione erat; huic tamē obiectioni respondēt; Naturales eiusdē regionis, qui sub filiorum nomine cōtinebātur, hoc vacuos fuisse onere ex municipali privilegio, undè dum ipse, ac Petrus filij erant, & ex hac ratione soluti, ideò renitens ad solutionem erat; aut secundum aliorum sententiam, sub illis verbis parabolicè prolatis, suā

sanctissimam noluit indicare voluntatem, exprimendi divinitatem, nempe uti Dei filius immunis erat, quod quidem excellens, profundumq; mysterium illi Principum exactores haud percipere poterant.

14 Rursus, & si ipse met Christus Salvator mundi nūquam Principis temporalis exercuit imperium; congruum haud est dicere, illud Petro suo reliquisse Vicario. Undè elatè Sotus in l. 4. sent. & Card. Bel-lar. de auth. Papæ hanc extricantes materiam, valdè mirati sunt, quomodò nonnulli absque ulla ratione, ac novi testamenti authoritate ausi fuerint dicere: Papam Dominum totius esse Orbis, directè in temporalibus, at si pro huius sententiæ tuitione Divum collaudant Thomam de Regim. Princ. c. 10. 19. aberrant, quòdnam talis codicis author, haud Divus Thomas fuit, ut idem Cardinal. Bellarm. in lib. de potestate notat.

15 Authoritas demùm ab eodem Christo nostro Redemptore, Petro sub clavium metaphora impertita, merè est spiritualis, *Dabo tibi claves regni Cælorum*; haud regni, dixit, terrarum; etenim temporale imperium, ac regendi modus, ab initio iam erat à

Supremo omniū Prīncipum Monarcha fundatus, taliter quod Christus tantūm spiritualē fundavit Monarchiam, & quamvis dixerit: *Data est mihi omnis potestas in Cælo, & in Terra*, attamen cum Petro archetavit, *insufflavit in eos, & dixit: accipite Spiritum Sanctum, & quorum remiseritis peccata, remittuntur eis; & quorū retinueritis retenta sunt.* Divus Joan. in c. 20. & depromitur ex illa Ecclesiæ oratione. *Qui Beato Petro potestatem animas ligandi, atque solvendi tradidisti &c.*

16 Paulus insuper suis indefessis laboribus, perhorrescendo capientium iniquitatem, sæculare recensuit imperium, ad idemque audacter clamavit: *ad tribunal Cæsaris sto, Cæsarem appello. Quis attentis, apprimè Clericos Iure Divino, potius sæculari imperio subditos, quàm solutos esse cōcludunt.*

17 Positivo igitur magis iure immunes ab imperio sæculari fuisse Clericos, apertè demonstratur, quippè in Evangelica, ac novi testamenti sãctione, talis eorum immunitas haud evolvitur; ut edocent Covarr. var. lib. 1. c. 17. n. 2. & pract. 99. c. 31. n. 2. Widringt. in Apoll. Bellarm. n. 71. & fatetur ipse Bellarm.

lib. de Cler. cap. 28. atticequē Henn. Arnise. de subiect. & exemp. Cler. cap. 3. n. 4. & ferè per totum Medin. de restit. q. 15. Molin. ad Alexand. conf. 8. lib. 1. immodò ex innumeris Imperatorum Christianorum legibus, & constitutionibus; potius scateat præsumitur. Etenim Imperator Constantinus in Codice de Episcop. & Clericis, clericos extraordinaria haud subire munerera iussit; Imperator Valentinus, & Valens, ac Grätian. in l. 6. Cod. eodem: eos, quāvis in minoribus, vacuos à tutelis, muneribusque personalibus esse statuere. Theodosianus in l. 7. Cod. eodem. Episcopos compellendos minimè esse ad testimonium dicendum, cernuit & in Aut. presbyteri Cod. eodem Presbyteri, seu subdiaconi falsum in civilibus deponentes, tertio à clericatu suspenduntur; In criminalibus verò falsi penā plectuntur. Archad. & Honorius in l. 10. Cod. eodem, contrà irruentes in Ecclesiam, & Ministros Ecclesiasticos, capitali animadvertunt poenā & in Aut. cum Episcopo; interdictum feminis cohabitare cum Episcopo, & Monacis fuit, etiam suspicione carentibus. Justinianus ad Episcopi Constantinopolitani supplicationem, clericis tan-

tantum in civilibus fori privilegiū, non impedito Episcopo impertivit, in Criminalibus autem, sub sæculari eos reliquit imperio, ut *ex Nonell. Const. 83. ut Clerici apud proprios Episcopos.*

- 18 Hanc sanè sententiam tantquam veriore comitantur Innocentius in *cap. 2. de major. & obediē. Petr. Ferr. in pract. tit. de Confess. 2. plenam, Alceat. in cap. cum non ab homine de Judic. Lugdun. ad Conf. Alexand. 8. ubi multa circa Ecclesiasticæ jurisdictionis abusus, cumulat, quæ subticere congruit, ac temperanter coacervat Joan. à Medina in *tract. de restitut. qu. 15.* & post omnes, non minus lepidè, quam eruditè D. Didacus de Covarr. *qu. 31. lib. unico per totum.**

- 19 Attamen secundū aliorū sèctiā, Clericos divine positivo Jure esse ab imperio sæculari solutos, itidem sacris attentis paginis fundant. haud ineptè, nonnulli. Etenim tritū esse, ajunt, Sacerdotes Christiani Ovilis Pastores esse, laicos verò quamvis Principes, & Potestates, oves; primi equidem Patres, cæteri filij, & secundū naturale lumen, quod & divinum est. Oves subsunt Pastoribus, haud è converso; quæ sic suppositis, aptè congruit pulcherrima Sæclij Gre-

gorij Nanzianzeni sententia, in oratione ad populum timore compulsū, & Principem irascentem, ab omni ferè Theologorum Cætu Comitata, nempe sicuti in homine coaugumētatur corpus ex ratione, & carne, ita & in Sancta Ecclesia ex potestatibus, Ecclesiasticā, siuè spirituali, ac sæculari, ex quibus mysticum cōflatur ipsius Ecclesiæ Corpus, & si in homine ratio carni prævalet, & caro superior haud rationi est, nisi ob defectionem; ita quoque, & spiritualis potestas sæculari Superior est, eamque dirigere, regere, ac punire debet, si malè versatur, nec ipsa sæcularis spirituali Superior est, nec eam regere, dirigere, ac punire potest, nisi ob Tyrannidem.

- 22 Et necitantur pariter supradictæ tot sacrorum Canonum dispositiones, & præscriptæ Concilij Tridentini *in ult. sess. cap. 20.* ubi expressè, elatèque indicatur, hanc Clericorum exemptionem Divino esse Jure, & in Cōcilio Coloniensi in *p. 9. c. 20.* priscam evolvitur fuisse Ecclesiasticā immunitatem, Divino, ac Canonico, humanoque Jure introductam; ut in Concilio quoque Lateranensi sub Leone X. *sess. 9. legitur: nec divi-*

na, nec humana ratione laici potestas in Ecclesiasticas personas praeualeat, quod antè aper-
tè indicavere Concil. Lateranense sub Innocent. 3. cap. 44. Concil. Vernense anno 755. cap. 18. Concil. Antifiodorense anno 614. cap. 33. Concil. Toletan. 3. capit. 13. Pelagij II. q. 1. eodem tamen tempore, et anno 537. Aurelian. 31. Concil. Epaunens. cap. 11. Concil. Vernet. anno 460. Concil. anno 460. Concil. Calcedonens. anno 453. cap. 9. Concil. Cartagen. 3. cap. 9. anno 397. Concil. Antioch. cap. 11. anno 340. & uno ore concinuere Nicol. 1. ad Consul. Burgar. cap. 70. & cap. 8. ad Michael. Carol. Magn. leg. capitul. lib. 6. cap. 105. 109. Hadrian. 11. q. 1. Greg. Magn. lib. 3. Epist. 29. lib. 4. epist. 75. lib. 5. epist. 25. lib. 9. epist. 23. lib. 11. epist. 54. Atalar. apud Baron. lib. 7. pag. 134. Hormisd. ep. 10. Gelas. ep. ad Anastas. Sozoma lib. 6. c. 7. Cyn. 11. Alex. cpist. ad Synod. Antiochen. August. ep. 166. Ambros. epist. 32. Athan. epist. ad solitariam vitam agentes, Marcellin. epist. 2. Caius epist. ad Felicem Cyprian. epist. 66. Ivo Carnotens. anno 110. epist. 162. D. Ambros. Episcop. Luccens. in Codice contra Guibert. Antipapam.

22 Ulterius iuxta hasce graves

ac omni ego colendas authoritates, Bonifacius Pontifex in capite *quamquam de Jud. in 6.* hanc, uti notoriam ab omnibus amplexam sententiam expendendo, mirificè probavit, res personasque Ecclesiasticas solutas esse ab Imperio temporali, Divino Jure, Joannes VIII. Pontifex, ut refert Gratian. 96. *distinct. Con. si Imperator*, edocuit omnipotentem jussisse Deum, Sacerdotes, aliosque Clericos haud esse ordinandos, ac judicandos à sæculari potestate, sed à Pontificibus: Simmacus itidem cum toto Concilio tertio Romano; coram ipso convocato, de rebus Ecclesiasticis, hoc idem sancivit.

24 Similiter disparem sensum haud concinuere sacrae paginæ, quippè in c. 47. *Gen.* legitur quod Joseph Patriarcha, uti Regis Pharaonis Vicarius Generalis, Sacerdotes ab oneribus solvendis liberos fecit. Et in primo Exod. c. 7. Artaxerxes Persarum Rex immunitatē Sacerdotibus Hebræis impertivit; Unde Alexander III. Pontifex in Concilio Lateranensi dixit: *immunis Dei Ecclesia, Principum Christianorum tempore, esse debet, quàm Pharaonis tempore fuit; & habetur quoque in cap. non. prius de immunitate Eccles.*

R Con-

Constantinus verò Magnus Imperator, Divino accensus lumine, inquisitiones contrà Ecclesiasticos ei exhibitas cōbussit, & divino iudicio vindictam reservavit. *Deus vos Sacerdotes constituit, potestatemque vos iudicandi nobis habund tribuit; Vos autem à nemine iudicari potestis; quia Dei iudicio reservamini*, ut meminere Ruffin. in 10. lib. *hist. cap. 2. Gratian. in cap. futuram*, 12. q. 1. quòd cum effectu servavit in Inquisitione per Donatistas contrà Sicilianum Carthaginensem Episcopum efformata, in qua eum ad Pontificem Melchiadem Romanum cum processu misit, & si una cum cæteris Prælati eum iudicavit, necessitate ductus, ad maiorem Donatistarum confusionem hoc fecit, priùs venià ab ipsis Episcopis petià, ut divinitus explicat Optatus Milevitan. in p. lib. *contrà Parmenianum*. & sequitur Divus Augustin. in *epist. 18. & 162.* Hoc autem Constantini Iudicium simile fuit, id quod Deus Moyfi inquit: *te feci Deum Pharaonis, ut eum iudices, & corrigas.*

25 Subdunt itaque, pro eorū sententiæ confirmatione, minimè refragari exposita in priori sententia, quoniam

adducta per Divum Paulum in Epistola ad Romanos *cap. 13.* de potestate loquuntur in genere; *Omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit*: imbuitque Apostolus divinà mediante ordinatione, subditos Superioribus parere debere, quibus subijciuntur ut ex eodem *cap. 13. ad Roman.* colligunt Divus Chrysost. Theodoret. Theophylact. & Oecum. & alij, quos cumulat P. Iacobus Pignatelli *consul. 31. n. 25. tom. 6.* haud autem in individuo iudicavit, sæculares Principes à Deo immediate tales, talesque retinere subditos; etenim absque hæsitazione omnis potestas à Deo immediate scaturit, pro ut illa, Moysis, & Aaron, quæ hodie Pontificis est, ita & alia, quæ pariter à Deo successione, electione, aut alio humano titulo mediante depromitur: Nec aliter Divus Joannes Chrysostomus putavit asserendo in genere: *Sacerdotes suis parere Superioribus teneri*; haud verò Principibus temporalibus blateravit; Et si leges Civiles Ecclesiasticis non adversantes observare tenentur, asseruit, rationis causa hoc procedere, haud legis vigore, ut infra melius explicabimus.

27 Agglutinant itidem Moysem quoque summum, cum

Fra-

Fratre suo Aaron Pontificem fuisse, immò divinà extraordinarià dispositione majorē; *Moyfes, & Aaron in Sacerdotibus ejus; Pſal. 98. & in Exodo. cap. 40. legitur Moysem thurea Sacrificia, quæ ad Summum Pontificem principaliter spectabant, retinuisse & in Levit. cap. 8. Moyſes fratrem suum Aaron, filiosq; suos consecravit, immò, & Sacerdotes cunctos fecit, ac Sacrificia, eisq; præsentibus obtulit. Vnde Philo doctissimus Hæbr. in l. 3. vitæ Moyſis dixit, Moysem Principem, Pontificem, Regem, ac Prophetam fuisse; Divus itidem Gregorius Nanziazenus in orat. coràm Gregorio Nissenò, ait Moysem Sacerdotem Sacerdotum, Principem Principum fuisse. Et Divus August. in quæst. 23. Levit. Moysem, ac Aaron Sacerdotes fuisse testatur, quod repetit in tract. super Ps. 98. Divus Hieronymus in lib. 1. contra Jovinian. & antè eos Divus Arcopagita in cap. 5. Hierarchiæ Ecclesiasticae idem firmavere. Quis attentis depromunt Moyſes, & si Sacerdos erat, nil mirum si illius temporis Levites sibi subditi fuere.*

28 Ità, & Christus Salvator Mundi, qui licet ut mortalis homo, ut diximus in hoc mū-

do Principis temporalis ullo tempore exercuit imperium, tamen hoc fuit, quia advenit, ut inquit, patiendi, ac serviendi causa, & ut cum humilitatis, & obedientiæ exemplo, improbis Paradisi viam ostenderet. *Filius hominis non venit ministrari, sed ministrare, & dare animam suam in redemptionem pro multis. Matth. 2. Filius hominis non habet ubi caput suum reclinet. Luc. 9. discite à me, quia mitis sum, & humilis corde Matth. 11. cum cōcordantibus; attamen quoque ut homo, si ei libuisset, rerum temporalium dominium sumere potuisset. Omnia dedit ei Pater in manus; aitque Divus Joannes cap. 11. quem constituit heredem universalem, & Divus Paulus c. 1. Hebr.*

29 Tandem comprobant coaccervata ex pluribus Sacræ Scripturæ expositionibus, ut ex psal. 2. *Postula à me, & dabo tibi gentes, & hereditatem suam, & possessionem suam, terminos terræ*, quod ex communi omnium Sanctorum Patrum voto, de Christo Domino, prout homine, hæc sunt intelligenda verba; ut in Apol. 29. Christus, ut homo Rex nominatur Regum, Dominus Dominantium; de qua inhæsitabili Christi, ut hominis, Monarchia plura-

concessere Divus Thomas *de Regimine Principum* l. 3. c. 12. Divus Antoninus *in 3. p. tit. 3. c. 2.* Almain *de posses. Pa- pæ* c. 8. Hostiens. *in cap. quod super his, de not.* Novar. *in re- lection. super cap. novit. de jud. not. 3. n. 8.* undè ex his, & ex alijs, quæ pleno calamo ad- duci possunt, inferunt, futile esse argumentum contrariū, suprà exaratum; immò hanc veriore esse sententiā. An- 30 necuntque, ejusdem pariter farinæ esse; asserere; Christū in judicem recensuisse Pilatū: quoniam Christus itidem; ut homo summus, cum excellen- tiæ potestate, Pontifex erat, Angelorum, Hominumque caput, & uti talis immunis ab omni potestate, ut de jure judicaretur, nisi defacto eo an- nuente, meritò sic accipien- dus Apostolus in illis verbis: *Humiliavit semetipsū ad Phil. 3.* & in alijs: *Non haberes po- testatem adversus me ullam, nisi tibi data esset desuper;* Ex quibus Christus Pilatum re- censuit in judicem sibi à Deo datum, idèdque Sancti Pa- tres Chrysostomus, ac Cyril- lus *cap. 19.* Div. Joan. enucle- antes, ibi potestatem pro per- missione cæperunt, hoc est Deo abnuente, futile adver- sùs Christum Pilati imperiū erat. Et si Divus Thomas in

cap.

cap. 13. ad Rom. de potestate à Deo Principibus impertita, intellexit, haud hæsitatur eā, ut Cæsaris ministra à Deo procedere, sicuti & omnis alia legitima, tam autem su- per Christum extendi ex sola Pilati ineptia scavit, qui Christi ignorado dignitatem, eum, uti quemlibet suæ ditionis privatum, statuit.

31 Affirmantque, levis quoq; ponderis esse, dicere; Divum Thomam asseruisse, Ecclesia- sticos ab onere solvendi Prin- cipibus tributa, istorum placi- to solutos fuisse, quippè hoc idem pariter divino procedere Jure; ut ipsemet ibi subne- xuit.

32 Nec parum rursus relevare inclamitant, asserere; Cæsari tributum, Christo jubete, fuisse solutum, de quo haud am- bigitur, dum Principibus à solvere debētibus debebatur: *Reddere omnibus debita, cui tri- butum, tributum: cui vectigal, vectigal.* Divus Paulus *ad Ro- man. cap. 13.* attamen Chris- tum pro se, & Petro, id co- actè soluisse, asserere, dam- nata refractarij Marsilij de Paula hæresis est; ut disertè probant ex extravaganti, *licet;* Joannes XXII. ac Cardinalis Torrecremat. *in summ. de Ec- cles. lib. 4. p. 2. c. 3.* quòd ite- dem, ut homo, ad id non te-

ne-

nebatur, quòniã Christus etiam, ut homo inſimul cum Apoſtoliſ ad hoc deviſtus haud erat, induebatur autem ut talis, divinitate potiùs, quàm humanitate, eratque naturalis Dei Filius non adoptivus, & ſic vacuus ab omni onere Regibus debito; quorum ſupremus eſt Rex: undè inferunt inſrà laudandi, ſicuti Principes immunes ſuos faciunt filios; ita & Dei filium *Matth. c. 17. ubi Origen. S. Hilar. S. Hieronym. S. Auguſt. lib. 2. q. 9. Evangel. c. 23. Theophyl. Euthym. d.c. 17. Matth. D. Thom. 2. q. 2. art. 2. ad Riccard. Caetan. Bellarm. & alij.*

33 Apoſtoli verò pariter tantquam de ſua familia ſoluti erant, ut de Clericis Chriſti familiaribus dixere Hieronymus *cap. 17. Matth. & Divus Aug. in l. 1. Evangel. q. 13.*

34 Ex recensitis idè deprimunt, Chriſti exemptionem haud ſcatere, ex quo unus de filiis erat, potiſſimùm, quia iſti nondùm vacui à tali onere erant, immò & ipſi tantùm ad id tenebantur; evoluitur in exod. *cap. 30.* omnibus Iſraëlitis filiis: onus medium ſolvendi Siclum, fuiſſe impositum; quod poſtmodùm Romani lucrati fuere; explicat Joſeph *lib. 7. de bello Judaica*

c. 27. ſed quia verè Dei filius erat, dicendum eſt.

35 His denique ſic ad invicem reluctantibus opinionibus ſuppoſitis, vltima verior, ac magis ab omnibus ferè Theologis primæ notæ amplexa opinio eſt, quamobrem abſque alia hæſitatione concludendum, putamus Potestatem per Chriſtum Petro Vicario ſuo impertitam, ſupremam fuiſſe; ut uno ſatentur ore Doctores, licèt circà modũ inter eos tantùm diſſidere videantur, quòniã nonnulli, illam, Petri ſucceſſores uti Principes ſæculares retinere opinati ſunt; alij verò ſpiritualement tantùm, ſed quod licitum ſit Pontificibus, ſecundùm rerum ſpiritualium ordinem, pleniffima cum auctoritate, manus in rebus temporalibus apponere affirmat, ut enodatè exprimit author opuscul. *de regimine Principũ l. 3. c. 11. 13.* quem Cardinalis Bellarm. in *lib. de poteſt.* abſolutè nõ inſicit, Divi Thomæ eſſe; licèt haud parùm hæſitare videtur; cæteri autem, qui ſuper peccato tantùm eam arctam fuiſſe ſuſtinent, ſiniſtrè exponentes verba illa: *inſuſſlavit, & dixit, accipite Spiritum Sanctum, quorum remiſeritis peccata, remittantur eis* in Div. Joan.

Joan. ad 20. tanquàm Ecclesiæ refractarij heresi redarguuntur, etiam ex verbis ejusdem met Christi, jādudūm ibi immediatè prolatis: *Sicut misit me Pater meus, & ego misit vos;* quorum virtute solutam, illimitatamque imperavit eis potestatem, Ecclesiam pro eo gubernandi; & congruunt uno ore Theologi, ex istis nuper recēditis verbis, jurisdictionem; ut ex primis ordinis potestatem fuisse transfusam, quod quoque defumunt ex alijs Christi verbis, eidem Petro in sequenti capitulo: *pasce oves meas;* ex quibus haud arctasse, uno fatentur consortio, sed amplissimam gubernandi, ac potestatem tribuisse existimant: quoniam græco idiomate attento, verbum *pasce*, idem sonat, ac illud, de quo Divus Joan. in Apocalyp. c. 19. scripsit, nempè; *& ipse reges eos in virga ferrea;* cui convenit Michæ scriptum, à septuaginta Interpretibus traductū, scilicet: *Ex te mihi exiet Dux, qui regat populum meum Israël:* Undè secundum modum loquendi scripturæ, Petrus Pastor, Rector, Gubernator, ac totius Ecclesiæ Princeps fuit constitutus: nec eis officiunt alia verba in Div. Matth. ad cap. 16. ibi: *quodcumque sol-*

veris, & quodcumque ligaveris; quasi quod secundum aliorum sententiam, potestatem ei compefcuisset ad peccata, & ad personas tantūm; quoniam haud dixit, *quemcūque, sed quodcumque*, universalem exprimendo potestatem ligandi, solvendi, jubendi, leges condendi, dispensandi, ac relaxandi, prout necessitas exposceret, ut fidelium animas ad cælestia trasmitteret claustra.

36 Attamen pro veriori huius opinionis intelligentia, dicendum est; Christum, hanc suam supremam, absolutamque potestatem, quam jure, actuque retinebat, itidem in temporalibus, ut homo, si ei libuisset, directè Petro transfudisse; sed potiùs indirectè concessit, ut suadet ratio; nam ipse defacto ob humilitatem, modestiā, ac bonū exemplū, ab hoc ditionis usu se abdicavit, ipsumque in terra habere renuit, ut depromitur ex Div. Thom. l. 3. de regim. Princip. c. 12. in consentaneum, ergo est asserere, eam Petro suisque successoribus defacto, ac directè concessisse, sed potiùs spiritualem supremam, ac Ecclesiasticam, supernaturalia directè respicientem, haud verò naturalia, & sæcularia, nisi tantūm indirectè,

qua-

quatenus necessitudo contingerit ob supernaturalē finem, ac spirituales hominum salutem; ut mirè insinuat Bernard. VI. in *considerat. ad Eugen.* Bernard. II. Bonifatius VIII. in Extravaganti, *unam sanctam*; & habetur in *Deuteronom.* 17.

- 38 Infertur ideò, Summum Pontificem, non habere potestatem judicandi directè causas, litesque, & controversias merè temporales inter Principes, suosque subditos; nec statuere in eos, nec suas infirmare leges, quæ à supernaturali fine haud deviant; præterquàm in ijs, quæ ad finē
- 39 supernaturalem pertinet, & ab eo deuiarent. Potest tamen indirectè, per modum fraternæ correctionis, in rebus, & controuersijs merè temporalibus se intromittere, absque præjudicio fori sæcularis, pro ut in cap. *novit. de judic.* ubi etiam alij inferiores Prælati, & ibi Innocentius III, Alexander III. cap. *cansam* 2. *extra qui filij sunt legis.* & in cap. *si duobus* 2. *denique de appellat.*
- 40 Queis in casibus pro conseruatione earum rerum, quæ supernaturalem finem, & cōmunem salutem spiritualem respiciunt, posse, asserendum est, Suprema, & amplissima, uti temporali potestate, quam

- 41 tunc annexam haberet, ac spiritualis ex parte finis, haud laica, appellatur; & hoc non tantum censuris cogēdo, sed quoque pœnis externis vi, ac armis, pro ut quiuis alius sæcularis Princeps, ità Catholicæ fidei, ac communis boni spiritualis conseruatione exposcente, posse summum Pontificem Reges deponere, eosque è suis ditionibus, & administrationibus priuare depromitur ex capite *alius* 15. q. 6. cap. *venerabilem* 34. *Gloss. in verbis transulisti de elect.* & cap. *Apostolicæ de jure jurand.* in 6. ubi ejectum fuisse Fidericum III. ab Innocentio IV. euoluitur, & ab Innocentio III. Otthonem, & à Greg. VII. Henricum, & referunt Sotus in 4. *distinct. q. 2. art. 1. Victor relect. de potestate Eccl. qu. penult.* aliosque casus exponit. P. Nicolans à S. Joan. Baptista Ord. Reform. D. August. in *Epitom. Theolog. Scolast. tit. 8. de Fide* in 2. p. pro responsione propositionibus Ecclesiæ Gallicanæ. Molin de just. tract. 2. q. 29. tom. 1. Torrecr. l. 2. *summ. c. 1* 3. 2. 1 4.
- 43 qui abnuunt in relectione in locum depositi, tam in præjudicium illius, ad quem, in defectum depositi, jus Regni pertineret, quàm illorum, ad
- 44 quos electio spectaret, nisi elig-

gerint aliquem, per quem spirituale bonum valdè periclitaretur; vel infidelem, tunc, si ad congruam electionem faciendâ admoniti haud desisterent, posse summū Pontificē itidē, renuentibus Electoribus, alium in locū electi cōstituere, congruunt nuper laudati DD. Nequire tamen sum. Pontificem alium constituere Regem in Regno alieno, ut ex Lipsio in sententia 2. ad Belg. in epist. illustrem Præsident D. Joa. Larrea tom. 1. decis. 8. n. 45. Hermenegild. Roxas de Incompatibil. in append. adp. 7. c. 2. n. 99. edocent.

- 45 Et si Joannem VII. à Pontificali dignitate depositum, fuisse asseritur, hoc haud Imperiali Othonis autoritate evenit, sed Sacri Concilij Sancta Synodus quid decernat; quod quidem concilium tanquàm acephalum, spurium, Sacrilegum, ac Iniustum abrogatum fuit, imo deposito, ac obiurgato Leone VIII. Joannes restitutus fuit, quippè iste, haud hæresis deformitate, sed reprobâ defecit vitâ Platin. vita Pontif. anno 964. & ibi Onufr. Paniv. Illec. P. Jacob. Gordon. opus Cronol. anno. 964. & enodasē Card. Baron d. anno 964. tom. 10.

- 46 Exaratis denique perpen-
sis, lucidè depromitur, Cleri-

corum exemptionem, quò ad sacra, & spiritualia, à Divino, ac Evangelico emanasse Jure, quòdnam à Christo, Evangelica lege mediante, Petro, suisque successoribus cōmissa fuit, haud verò à Principibus sæcularibus; idcò distincta prorsus est à laica potest. cap. duo sunt distinct. 96. ubi Glofs. & seq. cap. solitæ de major. & obedient. cap. decernimus de Jud. D. Thom. opusc. contrâ errores Græcorum cap. 32. tit. quod Pontifex Romanus cum seqq. Divus Anton. tom. 1. opuscul. tract. de Auth. Papæ. c. 1. Victoria de potest. Ecclesiæ relect. 1. sect. 1. sect. 7. vers. tertio proposuit, Dom. Sot. in 4. distinct. 25. quæst. 2. ar. 1. Molin. de just. tract. 2. disput. 2. usque ad 29. tom. 1. Suarez in defen. fidei. advers. error. Anglican. lib. 3. c. 6. & 7. cum seqq. & lib. 4. c. 2. Saijr in clau. Regi. lib. 12. c. 7. n. 6. Rodoric. tom. 2. regul. quæst. 62. art. 7. Duare. lib. 1. de Eccles. c. 1. & 2. Mart. de Jurisd. p. 1. c. 9. & seq. Ramos. ad leg. Jul. & Pap. lib. 3. c. 43. n. 2.

- 47 Causæ verò Ecclesiasticæ, ac spirituales, sunt: Creatio Sacerdotum, & Episcoporum; Distributio Diocesium, & Parochiarum, aliæque ad ordinum gradus, ad Sacramenta,

per

fidem, legem Christianam, ac ad aliarum rerum Ecclesiasticarum quæstiones, & controversias spectantes, vet ab eis dependentes Molin. ubi nuper dicto tom. 1. disput. 21. Covarru. dicto cap. 31. n. 2. vers. prima conclusio; Duaren. lib. 1. dicto cap. 2. Parladorus insequicentur. different. 9. §. 1. Suar. in defens. fide. adversus error. Anglic. dicto capite 6. & 7. lib. 3. Saijr. in tract. clau. Regi. lib. 12. cap. 7. n. 6. & communiter omnes Canonistæ, ac Theologi.

- 48 In rebus verò temporali-
bus, & prophanis siuè civili-
bus, siuè criminalibus ad sa-
cra, ac spiritualia haud attinē-
tibus, humano tantum, & cano-
nico Jure exemptos, quoad
personas, ex condecēti ratio-
ne, Divino congruente jure,
quo verò ad res temporales,
& bona, à laicis Imperio solu-
tos fuisse Clericos, nimirum
ex Imperatorum, Regumque
placito, deprehenditur ex autho-
ritate Divi Thomæ in Episto-
la Paul. ad Roman. c. 13. lect.
1. ac ex Innocent. in dicto cap.
2. de Majorit. & obed. ac ex
Alciat. Medin. Covarr. Luga-
dun. Ferr. & ex desuper lau-
datis. Quæis adde Cajetan.
opuscul. tract. 1. de potest. Pape
cap. 27. Carlevar. disp. Jur.
lib. 1. tit. 1. disp. 2. q. 6. sect.

1. n. 395. ad 402. Salsed. leg.
polit. lib. 1. cap. 3. à n. 1. 7.
Humad. Cened. Villalob. & alij
per D. Franc. Montemajor in
in suo propugn. pro R. Jurisd.
§. 28. n. 12. 13. & seqq. Vi-
ctor. dicta relect. de potest. Ec-
cles. sect. 7. per totum n. 3.
Sotus in 4. disput. 25. quest.
2. artic. 2. & quoad tributum,
Clericorum exemptionem,
à Principum largitate scaterere,
conveniunt omnes, ex Divo
Thoma, ad Apost. Paul. ad
Rom. c. 13. lect. 1. ad finem.
suprà allati, quibus adde Ra-
mos ad leg. Jul. & Pape lib. 3.
cap. 43. n. 3. explicitè antè
eum Gratian. post cap. si in
morte 20. §. ecce 23. 9. 8. So-
tus in 4. senten. distinct. 25. 9.
2. art. 2. Suar. contra Reg. An-
gl. 4. cap. 3. & cap. 8. n. 2. 6.
& cap. 9. 11. & 12. & nos
in sequenti capite, luculenter
commostrabimus.

- 49 Rerum autem temporaliū
jura, penes Imperatores, Re-
ges, ac sæculares Principes
resident, ad eosque humana,
temporalia, ac naturalia, hu-
mano generi distribuenda,
spectant; legitur in cap. quo
jure distinct. 8. quod est Divus
August; & in cap. suscepisti di-
stinct. 10. quod est Divus
Gregor. Nazianz; & in cap.
quoniam eadem distinct. ex Ni-
col. Papa 1. in epist. 7. ad

Michaelem Imper. & ex Gelasio Papa in capite duo ibi: Duo sunt, Imperator Augustus, quibus principaliter hic regitur mandus, Autoritas sacra Pōrificum, & Regalis potestas, quae quidem diuersa est à Papali potestate; quoniam hæc, mediante consensu, electione, aut successionem, à Deo Regibus, pro administratione rerum naturalium, finem temporalem respiciunt, se considerare debuit; Papalis verò à Deo, per Christum, ad regimen rerum supernaturalium duntaxat. Molin. tract. 2. disp. 29. n. 11. sum. 1.

50 Quo ad summi Pontificis personam, conveniunt porro Theologi omnes, eam, diuino jure, esse ab imperio sæculari solutam; fatentur Victor. Cajetan. Suar. Salas de legibus disput. 14. sect. 11. conclus. 11. cap. 17. Molin. dicta disput. 31. 2. quarta conclus. & n. 8. qui quoque in suis Provinciis, hanc temporalem retinet potestatem, sicuti & ceteri, superiorem non recognoscentes, non ut Pontifex; sed ut sæcularis Princeps.

51 Hæc planè Clericorum, Jure Divino, Canonico, ac Principum sæcularium placito, introducta exemptio, in perniciem status, ac Reipublicæ, cedere nefas est; quoniam Ecclesia, in rebus ei non læ-

dentibus, immunitatem haud introduxit cap. cum ad verbum in fine 6. qu. 8. Gratian. post cap. constituit. 17. quæst. 4. Bonavent. de sacra fide lib. 2. lib. 2. p. 2. cap. 7. ibi Ecclesijs devotione fidelium concessa sunt possidenda; salvo tamen jure terrena potestatis. Ipse autem met Christus Redemptor noster, in spiritualibus, suâ si exercuit Monarchiam, suasque condidit leges, non ex hoc, politicam, ac Regna introducta gentium evertere intellexit, cum è Regum Imperio nil excerpere maluit, quamvis per eum, Reges regnarent. Proverb. 8. sap. 6. sed tantum Christicolæ in sacris, & spiritualibus, jure ademit suo, ut ad melius institueret. Matth. 22. vers. 23. Paul. 1. ad Roman. cap. 13. & ad Thimot. c. 2. & ad Titum cap. 3. Petri epist. 1. c. 2. vers. 13. Chrysostem. Homil. 23. Augustin. tract. 115. & Joan. Eu. cap. 18. & Ecclesia, inter suas Canonicas horas, illum canit Hymnum: *Crudelis Herodes, Deum Regem venire quid times? non eripis mortalia, qui regna dat Cælestia.* Disertè Ramos de Episc. Portuens. in prælud. in 81. cum seqq. & antè eum Covar. var. dicta qu. 31. n. 2. idem Ramos ad leg. Julij Pap. lib. 3. c. 42. n. 1. & seqq.

52 Et si Clerici immoderate sua utuntur exemptione, maximaq; cum libertate in apertam Reipublicæ perniciem navarent, Ecclesiastico dissimulante Iudice, vel connivente, Summo prius admonito Pontifice, si remedium distulerit, posse tunc Principes sæculares suorum subditorum quieti consulere, Clericorum privilegio, ac immunitate minimè refragante, insinuant Sotus in 4. *distinct.* 25. q. 2. *Victoria in relection.* 1. *de potestate Ecclesiæ quæst.* ult. n. 3. Potissimum si præsentanea presserit necessitas, tunc Pontifice itidem inconsulto, per modum justæ defensionis, eidem sæculari licere Principi id peragere, quod recta exposceret ratio, ad impediendum Reipublicæ imminens damnum. Salas *de leg. polit. tract.* 14. *disp.* 14. *sect.* 9. n. 111. Tanner. n. 22. *disp.* 4. *dub.* 1. n. 1. Cevall. *de cognit. per viam violent.* p. 2. q. 77. n. 9. Ugolin in *Bulla Cæn. Dom.* cap. 11. p. 2. *vers. aut eos* 2. 1. n. 3. *in finem* Dian. *tract.* 1. *de immunit.* *resol.* 17.

54. *vers. valet*; quoniam ubi de totali Reipublicæ corporis perturbatione agitur, nè seditio acerbius incrudescat, ac pars sincera trahatur, Princeps sæcularis in dictis circumstantiis,

ense, incurabile vulnus, recidere valet, immoderatas Clericorum factiones, extraordinariâ itidem potestate, reprimendo. Est sanè in sedanda Republica, Princeps simillimus Deo, cum vires, opesq; componit, & arect; undè nuncupantur ab Oppiano *vers.* 45. *Reges cælestes, mari terræ;* ab Hierocle Pythagorico, *Deorum filij illustres, ac omnimoda virtute pollentes*, à Diogeno *de Regno, Lex animata, simulacrum justitiæ, ac Dei Imago;* à Theocrito ap. Strab. *Ser.* 46. *Singulorum nemorum Pan.* ab Echanta Pythagorico. *Numinum Præsides, ac Orbis columnæ;* à Plutarcho ad Princip. *Ind. Dei Administri ad tuendâ hominum salutem.* Oppositunè equidem Princeps occurrat, in hisce sedandis factiosis, ut ad instar Julij Cæsaris sit, disertatorum, ac seditionum, & Inquisitor, & punitor acerrimus. Sveton. in *Cæsar. cap.* 64. cum Imperare natura est, præstantioris. Teste Democrito ap. Strabon. Subduntque, qui de Regno philosophantur, Plebs dum inflata, effluxit, fluxa têtat incalsum, & cum commota irruit, non flatus, sed acta Principis obstitit. undè consulunt ne irrideatur, quod itidem admonet Tac. *lib.* 5. *hystor.* in felicis;

sumum Musonij Rufi recensendo exitum. *miscuerat se legatis Musonius Rufus, Equestriis Ordinis, studium Philosophiæ, & placita stoicorū amulatus, ceptabatque permixtus manipulis bona pacis, ac belli discrimina differens, armatos movere id, plerisque ludibrio, pluribus tædio; nec deerant, qui propellerent, procul; carentque ni admoniti modestissimi cuiusque; & alij minitantibus omisisset, in tempestivam sapientiam.* Alexander insuper, Augustus, ac Marcus, ob nullam aliam causam, ad tantam pervenerunt gloriam, nisi quod non procul à paludamentis pallia versavere; Princeps autem dum differt, cum vita, & Imperium perdit, Neronis, namque exemplum Suetonius in cap. 27. memorat, qui, dum vilissimè de fuga, vel pietate contendit, tempus amisit, & Imperium; quibus haud parum conferunt mirè exposita per Sallustium in Catilinam, ubi pro sedanda seditionis audacia, hæc insinuat: *cetera maleficia tunc proseguere, ubi facta sunt, hoc nisi prævideris, nè accadat, ac ubi eveneris frustra iudicia implores.* Valer. max. lib. 3. *de fortitud.* infipidum enim erit, tanto imminente periculo, futile navare tempore, infra quod factio-

forum audacia, inter insciam populorum turbam, gliscente secum irreparabile damnum traheret, porro imperitus erit medicus, qui tumentes vulnorum sinus, pendente manu contractaret, & in alto recessis visceribus vulnus inclusum dum servat, exaggerat, & si principia tolerantur in seditionibus, fines dein curari haud poterunt; cum tumultus incrementa sumunt; ut fluvij, qui initio exigui sunt fonticuli, paulatim verò in crassissima transformantur flumina; & si connivent ad tempus, imprudentia, & sensus adeò auge-sunt, ut nulla eis vis possit resistere; *ex parvis, orta seditione, de rebus magnis diffideatur;* ait Tac. ann. lib. 12. & in lib. 4. eodem. Populorum, ergò dum murmur incipit, caveant Principes, nè fileant; quòdnam tonitrua aëre, ac tinnitu eiaculantur, ait Plutarc. & Populus tanquàm apes, dū secedit submurmurans, aëris sonitu revocatur, inquit Aristotel. Plato, ac Diogen. de Regno, censeturque Princeps Reipublicæ Agricola, subdit Tull. de officijs ex Xenophont. In Cyropæd. dum denique resonat, murmuris causam repellat, quod ad nostrum exprimit sensum Alexander Pōtifex III. in cap. memor. sum.

24. *quest. 5. & in cap. tenemur de præs. ibi si non potest eis, sine scandalo provideri, equanimiter sustinemus, si mandatum nostrum non duxeritis exequendum; quem sequuntur Sylvest. verb. obediens. & Cordub. lib. 3: quest.*

13. *reg. 3.*

55 Quæ quidem exposita itidem militant, ubi Præpositus ipse Ecclesiasticus conspiraret, cui resistere valet Princeps, ob status cōservationem, licet in eum haud iuridicè statuere, Salomon autem Abiathar sum. Sacerdotem è templo, ac ab Urbe arcuit *Reg. 3. & cap. 2. vers. 26. Felin. & Dec. in cap. si quādo de rescrip. Socin. Jun. in cap. nulli de sent. excomm. Navar. in cap. cum contingat remed. 2. Ortiz. part. 2. opposit. 1. Sot. in 4. distint. n. 5. quest. 2. art. 2. n. 23. Victor de Potest. Papæ in regul. moral. tit. de præcept. Decalog. idem in cap. 10. de unit. Eccl. Cordub. lib. quest. 10. distint. 13. Torrecrém. lib. 2. cap. 106. Caetan. de potest. Papæ cap. 27. Bellarm. de Rom. Pontif. lib. 2. cap. 29. repos. ad versic. Quod si licitū est invadenti corpus resistere, itā & animas invadenti, vel turbanti Reipublicæ tranquillitatem, qui aut ob superioris conniventiam, vel ab-*

sentiā absque proximæ medellæ metu, in apertam incidunt seditionem, & si Clerici essent.

56 Hisce enim in casibus sæcularis præventio, Impérium, nec potestas est, sed necessaria medela, insinuant *Suar. ad Reg. Anglican. lib. 3. cap. 3. Baldell. lib. 5. disp. 10. n. 7. & disput. 35. Dried. de libert. Christi cap. 2. salus disput. 14. sect. 11. Pat. Ludovic. Molin. de iust. d. disput. 31. tract. 2. tom. Et tunc licitū pariter est ipsis sæcularibus Principibus, suppremi Patris munus, in politicis gerentibus, licet filij in spiritvalibus, eade m economica, non tamen contentiosa potestate, turbidos, refractariosque Clericos, tamquā putrida membra, è republica eijcere, eosque arcere, ob communem pacem, et quietem sui status, cui non tantum Patres, Mysticique Regni Capita, ac tutores sunt, juxta tradita per Diu. Hieronym. in cap. refecandæ ibi refecandæ sunt carnes putridæ, & ovīs scabiosa ab alijs repellenda, nè tota Domus mansa, pecus, & corpora ardeant, corrumpantur, intendant. & cap. Ecce 24. quest. 3. & Gregor. Lop. in l. 57. tit. 1. lib. 4. recop. Azaned. lib. 4. l. 4. n. 12. tit. 1. recop. Bobadill. lib. 2. polit. cap. 18. n. 62.*

quos

quos cumulat. *D. Franc. Ramos del Mazan. ad leg. Juliam. Pap. 57. lib. 3. cap. 47.* immò cor, & anima, ut mirè ait Diu. Thom. *de regim. Princip. cap. 12.* ac insinuat Senec. *lib. 1. de Clem. cap. 4. & 5.* Lucan. *lib. 5.* qui tenetur regere, & tveri totum sui status corpus, cum Imperium nil aliud sit, nisi cura alienæ salutis, ut prædiximus, & conducit tex. in *lib. 3. ff. de offic. Præ. vigil. & à Deo non simpliciter collatum, sed cum attributo, & qualitate naturaliter adhærente, nempe auxilio, & protectione oppressorum;* adeò ut in ipsis Principibus in separabile sit, non tantum regimen, verum, sed & refugiū. *tex. in Aur. ut iudices sine quo suffrag. in principio, & in Aut. constitutio. que de dignitatib.* estque eorum obiectum pax publica, & Vassallorum tranquillitas Bellarm. *contro. 5. cap. 6. lib. 3. tom. 1: Bald. in l. 2: §. nouissimi. ff. de orig. ver; & in cons. 333 n. 1: & cons. 327 n. 7. lib. 1: Guerr. in Theaur. Christ. Religion. cap. 54. n. 1. Greg. Lop. in l. 9. tit. 1. part. 2. Ramos. ad leg. Iul. & Pap. lib. 3. cap. 47. n. 8.*

58 Nec ex hac Clericorum refractariorum sejunctione, immunitas; seu libertas læditur Ecclesiastica, nec in Sacras incurritur censuras; etenim in

cap. 10. Bull. Cæn. Domin. inter- dicitur Ecclesiasticos expelli absque iusta causa, nempe violenter, injustè ac tyrannicè; at secus, ubi necessariò occurritur ad evitandum imminens Reipublicè damnum, vel ad esfrenandum eorum exitiosum excessum; cum tunc ex allato Canone, Regio Imperio nihil distrahitur, quin per modum naturalis defensionis, ac extrà judicialis cognitionis æconomica, ac politica autoritate, Regnum, Urbem, ac Provinciam sibi subiectam tveatur; itidem cum Ecclesiasticorum expulsionem *tex. in cap. perpendimus 23. vers. & non propulsando defent. excomuni; cap. li guribus 43. ad finem 23. quæst. 5.* Salicet, ad Bernard. Diaz. in *pract. Crim. cap. 102. lit. A.* Joseph Sesse de *inhibition. cap. 8. §. 3. sub n. 100. & seqq.* quos laudat, & sequitur D. Mar. Cutell. in *Cod. Reg. Fide-ric, cap. 22. not. 24. n. 5. & de immuni. Eccles. lib. 2. cap. 18.* Bobadill. *lib. 2. polit. lib. 2. cap. 18. n. 62. lit. A.* Gasp. Rodriq. de *ann. reddit. lib. 1. cap. 17. n. 23.* Sauf. ad *Bull. Cæn. Domin. cap. 16. disput. 82.* Solorzan. de *indi. gubern. lib. 3. cap. 27. n. 54.* Gars. de *Nobilis. & exempt. Gloss. 9. sub n. 33.* Humad. in *lib. 65. tit. 5. part. quæst. 8. n. 3.* Salgrad. de *Reg.*

proteſt. part. 1. cap. 2. an. 267. Archiep. Felician. de Vega in cap. cum ab homine, de Judic. n. 18. D. Franc. Montemajor. in ſua propugn. pro R. Jurisd. 2. 26. n. 5. 6. Hoc equidem, quòd ex enarratis explana- tum remanet, affabrè com- probatum ex Sacris, prophaniſque Hiſtorijs evolvitur; ete- nim in canon. 8. & 9. Concilij 16. Toletani notatur, Regem Gothorum Egicam Siſbertum Archiepiſcopum Toletanum ſeditioſum è Regno expulſiſſe, imo per Concilium deten- tum, ab ipſamet dignitate de- nudatum remanſiſſe, aſſert. Petr. Greg. Syntagm. lib. 35. cap. 2. parilesque in Hiſpania adducuntur caſus per Ma- rian lib. 6. Hiſtor. cap. 18. Sal- ſed. lib. 1. polis. cap. 10. à n. 62. et ſeqq. quos omnes cumulat Monte Major ubinuper 2. 21. In Gallia Guillel. de Bened. in c. Rainuſſus, verb. uxorem. de- cis. 2. n. 157. Boër. de ſedit. c. 1. In Italia Corſet. de poteſt. Reg. q. 34. n. 60. p. 3. Juclar. 2. leſe Majef. n. 7. & q. 36. n. 22. Boſſ. eodem tract. n. 87. Tiber. Decjan. tract. crim. lib. 7. c. 8. n. 6. Gigas de crim. leſe Majef. tit. qualiter in crim. leſe Majef. procedat. q. 16. n. 2. 267. cum ſeqq. Lu- donic. Molin. de Juſt. & Jure tom. 1. tract. 2. diſpu. 31.

concluſ. 4. nec discrepat ur- gente neceſſitate, P. Ant. Dian. d. tract. 1. de immun. Eccleſ. ref. 17. & 18. & poſt eos: 59. Imo &, ſi Principis Magiſtra- tibus debitum non conſerva- uerint honorem, ejuſque tur- baverint juridiſtinctionem, & publicam quietem, itidem valere tunc eadem economi- cã poteſtate, Principem Sæcu- larem, hoſce Clericos, cum ho- nore tamen, è Regno pellere, donec reſipuerint ex. tex. in l. quicumque C. de Episcop. & Cler. firmant. Caſſan. caſbal. glor. Mund. p. 5. conſider. 24. caſ. 138. & cum conſuetud. Burg. rub. 1. 2. 5. n. 49. Cual. Commun. quaſt. in diſcuſſ. ad D. Regem. n. 46. ibi aſſa echar- los de ſus Reynos. potiſſimum ubi ſvus Eccleſiaſticus Præpo- ſitus, vel deſeſ eſt, aut deeſt. Cap. Princeps, & ibi gloſſ. 23. q. 5. cap. filij, & gloſſ. verb. Regij 16. q. 71. cap. nec liquit. 17. diſtinct. Oſaſc. Decis. 180. n. 14. Clarus 2. fin. q. 36. n. 20. 24. Ramos del Mazar ad leg. Jul. Pap. lib. 3. cap. 47. ubi aliam tangit quaëſtionem, an eadem æconomica, ac politica pote- ſtate, ſæcularis poſſit Princeps tales contumaces, refractarios, ac turbidos Clericos, ac Præla- tos Eccleſiaſticos, certum in- locum infra Regnum deman- dare? & ibi utramque in cap.

48. cumulat, sententiam, negatiuam in seqvendo, quam edocere *Suar. de cens. disp.* 22. *sect.* 1. n. 31. 4. 8. *Sayr. de cens. lib.* 3. cap. 14. n. 8. *Fermos. in cap. Ecclesia* 10. *quest.* 25. *de conslit.*

60 Verum enim verò cuncta superius enarrata, sub hac intelligentia, recipienda sunt, nempe talis politica potestas in hosce Ecclesiasticos. crebrò haud exercenda erit, nec pro libito, sed tantum sobriè, ubi, & quando Ecclesiastica disciplina connivendo, celerem ut Regni salus exposceret distulerit animaduersionem, vel ubi instantanea pro Reipublicæ conseruatione preleserit necessitudo, ut insignis docet Theologorum magister Mich. de Palatio in 4. *distint.* 25. *conclus.* 5. *Gars. de Nobilit. & exempt. Glos.* 9. n. 30. Ramos ubi supra n. fin. nec discrepant Cutell. in locis indicatis. *Molin. de Just. & iur. rom.* 1. *tract.* 2. *disp.* 31. *conclus.* 4. *Salas. de leg. tra.* 14. *disp.* 14. *sect.* 9. n. 3. *Pignatell. consult.* 31. n. 31. *rom.* 6. *Crespes de Valdaur. de ces.* 3. *rom.* 1. n. 25.

61 Et si non nulli autumaverent Theologi inter quos *Dian. ref.* 17. p. 1. *rom.* 1. *tract.* 2. casus hosce esse metaphisicos, dum obexilem Ecclesiasticorum potestatem adturbandam,

dam, ac evertendam Reipublice tranquillitatem, eos idoneos haud esse, errant herclè, ut mirifice, contra *Dianam.* innuit *Cresp. de Valdaur. in d. decis.* 3. an. 25. cum sequens. *rom.* 1. & notat *Anastas. German. de Sacr. immun. lib.* 3. cap. 12. & ante eum insinuat *Nicephor. Breu. Histor.* ubi Antiochi, & Theophilasti operam apud Constantinum Imperatorem adversus Patriarcham Constantinopolitanum memorat; fuitque Cæsar ante signanus, qui Sacerdotum subsellum in Urbem; & Pompeum prouocauit, ad cuius exemplum, Anna, & Caiphas plebem, Scribarumque turmas, in Christum excitarunt, ac seditione facta, mortis causam evulgarunt Seruatoris, & innocentiam, ut ipsi tamquam larvæ post iustitiae solis occasum regnarent; sed in cassum, quòdnam utrumque perdidit eorum ambitio, nam ille libertatem Romanam amisit, iste Hierosolyma Urbium Regina sub Romaporum hasta prostrata, simul Pontificatus culmen perdidit; nos autem, nostra tempestate sat experimento notavimus, non nullos Clericos: Specie Divini cultus, vel boni publici, suis turbulentis suasjonibus presentaneam,

Re-

Reipublicæ tranquillitatem revolvere, ac mutare, & sub palliato, ac specioso patriæ tutaminis prætextu, plebaticam turmam seduxisse; quod antea philosophavit Diu. Agust. in cap. nemo quippè 83. *distint.* & elicitur in Cap. 46. Reg. & narrat deniquè Historici, exterâs tot exarâtes seditiones, Ecclesiasticorum operâ excitatas; quoniam nostris temporibus, aperta sunt vulnera Messianæ, eorum operâ inflicta.

- 62 A nostro haud distat insuper instituto; hic attexere, an Ecclesiastici, quacumque dignitate fulgentes, acciti; Regijs parère mandatis, ac sistere debeant? cum sint; qui blaterent, in tangentibus, ad Regem, Regnum, ac Regimen Ecclesiasticos Regibus subijci; de quo videre est Divum, Thom. 1. 2. *quest.* 4. *Sot. de inst.* & iur. *quest.* 4. art. 2. Rodriq. Suar. in *Repetit. l. quoniam in prioribus lim.* 2. leg. Regn. n. 24. c. de in off. *testem*, Nouar. in *man. cap.* 25. n. 9. Azeved. in *leg.* 13. n. 6. *tit.* 13. lib. 4. *Recop.* Bobadil. in *lib.* 2. *polit.* cap. 18. n. 61. & ex *textu in cap. petimus* 11. *quest.* 1. cap. Princeps, & cap. administratores 23. *quest.* 5. cap. tributum & ibi *Gloss.* 23. *quest.* 8. Castelli apud quos Regiæ ad

sunt leges 29. *tit.* 4. lib. 2. & in l. 8. *tit.* 7. *quest.* 3. l. 1. ibi *aunque Prælator* laxèque D. Jacob. Pignatelli. *Consult.* Canon. *Consult.* 6. tom. 3. per tot.

- 63 Nam contrâ non sistentes, ad bonorum temporalium captionem, ac originis privationem deveniri posse, testatur Azeved. in d. l. 13. n. 5. & in l. 1. n. 5. *tit.* 1. lib. 4.
- 64 *recop.* immò ad obedientiam fidelitatemq; Regi & ad Reipublicæ tranquillitè, ac pacè præstādâ teneri, asslerit Durand. de mod. *Concil. Gener. celebr.* rub. 71. eique subditos esse, ait, ratione domicilij Gregor. Lop. in l. 4. *tit.* 15. part. 4. *Gloss. Magna Azeved.* in d. l. 13. n. 5. Bobadil. *polit.* lib. 2. cap. 8. n. 62. imò & si acciti fuerint, non ad expeditionem, sed ad consulendum super arduis Regni negotijs, annuit post multa Pignatelli d. *consult.* 6. n. 57. meritò asuetum est, eos accersiri, quâ
- 65 do de rebus arduis ad communem Reipublicæ tranquillitatem conservandam, ageretur, & apud nos Regia manet Pragm. unica 2. 5. de arar. *Episcopor.* tom. 3. quos pluries
- 66 accitos notavimus, tam in nostro Siculo Regno, quàm in Fidelissima Parthenopæa Urbe, ubi inter cæteros, Ill. ac

eruditissimus D. Raymundus de Puteo, Hierosolymitanus Eques, Vestiensis Episcopus, ac Parci Princeps, in Patria unus ex primæ Classis, Proceribus, ac noster avunculus, qui sic ab Ill. Domino Marchione Astorgæ Prorege accitus, paruit, undè pacato confestim Marchione, Summo cum suo honore, ad suam remigravit Ecclesiam.

- 67 Parilem pariter Hispani adducunt morem, teste Bobadill. *d. lib. 2. polit. cap. 18. n. 61.* Solorzan. *de Jure Indiar. lib. 3. cap. 25. n. 67.* qui sic apud illos moderatores, ob alteram Regiæ epistolam ann. 1073. emanatam servari referunt, & faciunt. Joseph. *sess. de inhibitis. cap. 8. 2. 3. à n. 48. 5. cap. 9. 2. 1. n. 2.* Ant. Oliban. *de jur. fisc. cap. 10. n. 36.* Portul. *in scholis ad Molin. 2. appellatio. n. 10.* Cevall. *in cognit. per viam violent. Gloss. 16. n. 10.* Salgad. *de Reg. protect. part. 1. cap. 2. n. 275.* Torreblanc. *de Mag. lib. 3. cap. 26.*
- 68 n. 30. qui sic in nonnullis alijs Provincijs servari, testantur; potissimum sicuti Proceres, ac Regij Conciliarij acciti fuere, Calicius *in Margar. Fisc. dub. 8. vers. 174.* Oliban. *d. cap. 10. n. 7.* Bobadill. *ibidem n. 61 5. cap. 17. n. 15.* annuentes cuncti, in hoc tantum, casu

admittendos esse Passant. & Azon; quos laudat, & sequitur Diana, vel si Feudum à Rege possederint, Oliban. *n. 6.* Carol. de Grassa. *P. Reg. Frac. lib. 2. vers. 13.* & agunt Solorzan, *ubi desuper. d. lib. 3. cap. 6. n. 58. tom. 2.* Salsed. *de leg. polit. tom. 2. cap. 12. n. 10. cū seqq.* nam pro feudo à Rege obtento, coram eo tenentur respondere, *cap. cum verum 7. cap. extramissa 6. de form. compet. cum ratione feudi vassalli sint*, quidquid in oppositū autumavit Dian. *res. mor. tract. 1. resol. 6. vers. notandum.* At si eodem tempore à Sum. Pōtifice acciti fuerint, ad Regem potius accedere debere, sentiunt Olib. & de Grassa. *ubi desuper.* Quo d nullo pacto admittendum esse, putamus, cum prælatio in spiritualibus politicis polleat, & desumitur *in cap. reprehensibile 19. vers. cum militum 23. quest. 8. 5. cap. solita de major. 5. obediens.* & mirè innuunt Marth. *de jurisd. part. 4. cent. 1. cas. 18. n. 22.* Dian. *res. mor. tract. 1. de immen. Eccles. par. 3. resol. 6.* Ramos del Mazan. *ad leg. Jul. Pap. lib. 3. cap. 46. n. 3.* Erenim prius Sum. Pontificis, dein Regis mandato obtemperandum esse ait Pignatelli *dicta consult. 6. n. 44. tom. 3.* Nisi à Metro-

po-

politano acciti fuerint, nam-
 potiùs ad Regiâ vocationem
 accedere debent, insinuat ex
 Innocent. & Panormitan. in
cap. cum parati 19. de appell.
 Ramos. ubi nuper Pignatelli
 72 n. 61. Quod itidem sub eadē
 dictum sit lima, si non pro li-
 bito, sed quandò, & ubi de-
 pacando tumultu in Republi-
 ca, eorum operâ excitato, age-
 retur, adeo ut ob eorum per-
 tinaciam, magna immineret
 status everfio; vel ubi Regis, ac
 Regni maxima urgeret neces-
 fitas, tunc nulla iustâ excusa-
 tionis causâ accedente, parē-
 re debent; & si renuerint, cun-
 ctis priùs sedulitatibus studio-
 sè adhibitis, ut eorum ani-
 mus ad optatam status tran-
 quillitatem reverteret, & ni-
 73 hil peragendum si remanet,
 posse sæcularem Principem,
 non jurisdictionali, sed æco-
 nomicâ autoritate, jure natu-
 rali, ad politicum corpus tuē-
 dum, hosce tumultuarios in-
 obedientes, ac refractarios
 Clericos, è Regno pellere, ut
 ex Divo Thom. in 2. 2. *quest.*
 40. art. 1. magistraliter edo-
 cet Cardin. Bellarm. lib. 8. de
 laic. cap. 13. *vers. probatur*
 74 Etenim Ecclesiastici, uti filij,
 in æconomico Imperio, de fa-
 milia Principis patris sunt, &
 in ea manent, nec eximuntur,
 nisi quo ad contentiosam ju-

risdictionem, cap. 2. de ser.
 compet. l. statimms c. de Episc.
 & cler. meritò coërcitione po-
 litica, nempe æconomica, ab
 75 ipso sæculari Principe plecti,
 in dictis casibus possunt; ut
 præter laudatos, insinuant
 Ramirez de leg. reg. 2. 12. n.
 11. 12. Covarr. *pract. quest.*
 32. n. 3. Garz. de nobilit. gloss.
 9. n. 31. 32. de Grassal. in
 d. lib. 2. Regal. Franc. cap. 16.
 Bobadill. n. 62. Giurb. *conf.*
 49. n. 16. *vers. sed licet*, etiam
 è Regno eos expellendo l.
 1. quicumque C. de Episcop.
 & Cleric. Cassan. *consuet. Burg.*
 rab. 1. 2. 5. n. 49. & Cathal.
 glor. mund. part. 5. *consider.*
 24. *cas.* 138. Gugliel. de Benedi-
 dict. in cap. Rainurius verb.
 Uxorem, nomine, Adelasiam.
 decis. 2. n. 155. 161. 449.
 458. Ceval. *commun. quest. par.*
 4. in *discarf.* ad Regem. n. 46.
 & *com. quest.* 899. n. 173.
 Cancer. lib. 3. *ref. c.* 10. n. 37.
 Carol. de Grass. *effect. cler. ef-*
fect. 1. n. 1011. aliosque re-
 fert Giurb. *sub. n.* 16. & post
 omnes Ramos del Mazan d.
 lib. 3. cap. 47. *per totum.* Rur-
 76 sus itidem, ex lege gratiæ, per-
 missum evolvitur, ob lætæ
 Majestatis humanæ facinus,
 fori Clypeum haud refragari;
 ut graphicè insinuat Fr. Se-
 raph. de Freitas de *just. Imp.*
Lusitan. Asiatico cap. 6. n. 92. ...

& sequuntur Suarez *conura Angliæ error. lib. 4. cap. 34. n. 10.* Roderic. *de Acnias de Confessar. sollicitan. q. 24. n. 74.* & refert Clemens III. Pontifex Maximus in *cap. perpendimus 23. de sent. excommun.*
 Comitem B. qui Præsbiterum quemdam fustigari mandavit, eumque jugulavit, ex quo [se Regis filium falso nominare ausit] armisque fuscipis, bellum attētauit, in excōmunicationem haud incidisse & referunt Boff. *de for. compet. n. 139. Fachin. contr. lib. 9. c. 28. Clar. q. 36. n. 36. vers. quæro.* Ulterius sub politicis sanctionibus per sæcularem Principem, ob status conservationem, & ad promiscuum humanæ societatis beneficiū emanatis, devincuntur Ecclesiastici; itidem Episcopali dignitate fulgentes, ut sub edito, de vendendo tritico, statuto pretio, glifcente ærumna,
 77 aut de non extrahendo illud, dixerit Guttier. *lib. 1. pract. q. 22. Menoch. conf. 137. n. 9. lib. 2. c. conf. 1000. lib. 10. n. 13. cum seqq.* Pref. de Frac. *decif. 9. n. 3. Mastril. decif. 17. n. 2. 3.* & in collectis tempore belli, Gabriel. *conf. 37. lib. 2. Menchac. contr. 5. lib. 1. Mexia in pragmat. pan. conclus. 5. Hieronym. de Leo decif. 20. Bobadill. polis. lib. 2. d. cap. 18.*

n. 24. Chacher. decif. 68. n. 5. Guttier. lib. 4. quæst. 38. & in reparatione murorum, Pontium, ac Turrium anne-
 78 ctunt Ancher. *conf. 96. Cutel. de imm. Eccl. lib. 2. quæst. 39. Borrell. ad. Petr. in specul. Princip. rubr. 16. lit. A.* Quod tamen intelligendum est, si cōsuetudo sic vigeret, alias cōsulendus est Sum. Pontifex, vel Episcopus, si mora nocua non esset, sicque fecere Pisani, anno 1600. quibus Clemens VIII. respondit teneri eorum Clericos ad reparationem Civitatis murorum, ac pontium, laicorum bonis non sufficientibus, insinuat Mart. *de jurisdict. part. 4. cent. 1. Ca. 1 n. 58.* quem refert Dian. *de Parlam. ref. 22.* & nos me-
 79 lius in *cap. sequenti;* cuncti atamen congruunt, ubi Ecclesiastici, sub politicis sanctionibus devincuntur per suos Ecclesiasticos Judices cōpel-
 lendos esse. Dian. *ref. mor. 45. Cutell. de immun. Eccl. lib. 2. q. 8. n. 48.* qui quidem Judices Ecclesiastici pro paratæ ærū-
 næ opitulatione, cōsulto Sum. Pontifici, eos ad tributa adstringere valeāt. *Less. de just. lib. 2. cap. 33. dub. 3 n. 33. Castill. som. 2. contr. cap. 9. n. 32.* si ævi prolatio nociva haud fuerit Vasq. *de privileg. pan. quæst. 24. n. 5. Cavalc. decif. 37. p. 2. n. 67.*

2. n. 67. *append. ad prax. Papiam. in rub.* 20. n. 2. Menoch. *d. conf.* 1000. n. 22. 29. 44. *Surd. conf.* 301. n. 34. 35. *Gratian. discip. for. tom. 1. cap.* 149. n. 44. 45. Petr. Caball. *resol. crim. tom. 1. cens. 1. Cas.* 9. *Pres. de Franch. decis.* 9. n. 3. *Thesaur. ad Thesaur. decis.* 244. *Cacher. decis.* 181. n. 8. 22. *Dian. resol. mor. tract. de imm. Eccles. ref.* 8. *Salg. de Reg. prolect. part. 4. cap.* 14. n. 103.

80 Verum enim verò, ubi talis exequutio ad Ecclesiasticum spectat Iudicem, & ad eum utcumque recurrendum est, si ipse effectum distulerit, vel agiliter, exactionem, vel coercionem dissimulaverit, flagitationibus, laicisq; petitionibus in cassum erogatis, posse laicum Principem contra clericos, in vim defensionis, suum experiri jus. *autumave- re Sanch. conf. mor. lib. 2. cap.* 4. *conf.* 55. n. 23. *Salsed. ad leg. lib. c. 4. n. 20.* *Cutell. ubi de super lib. 2. cap. 42.* *Villalob. in summ. verb. Eccl. n. 2.* *Papp. decis.* 68. n. 23. *Anguian. deleg. lib.*

2. *contr.* 15. per bonorum captionem indicat *Thes. ad Thesaur. decis.* 234. *vers. dubitari solet.* *Silvan. lib. 1. resp.* 5. *par. 3. n. 35.* si instantanea presserit ærumna. *Chacher, decis.* 118. n. 23. *Morl. empor. tit. 9. quæst. 1. in fin.* *Hermos. ad Lop. leg. 3. tit. 5. Gloss. 1. sub n. 68.* quod retieuit *Dian. d. resol.* 41. *comptèque tantum exactionis munus Ecclesiasticis tribuendo.*

81 In hoc autem Sicario. Regno, pro exigendis donativis, in generalibus comitijs triennialibus, itidem per Ecclesiasticum Cærum Regi nostro invictissimo, sponte oblatis, juxta formam Apostolici Brevis per eandem majestatem, seu per sui vicem Gerentem Æconomus eligitur, quod disponitur per cap. Reg. 136. Reg. Alphonsi. prævia Sum. Pontificis approbatione, de qua quæstione, melius infra.

LAVS DEO, BEATÆQUE VIRGINI MARIE.

ECCLESIASTICI QVANDO DEVINCVTVR AD

Solvendas Collectas, Tributa, ac alias Contributiones
à sæculari Principe indictas.

S V M M A R I V M:

- 1 **C**ontributionum solutio à primis Regibus ortam habuit.
- 2 Christiani Principes nites existere in tributorum impositione.
- 3 Tributorum impositio congruit bono publico.
- 4 Tributorum impositio ut non sit immoderata, congruit.
- 5 Principes tenentur Urbes defendere, ac cives protegere;
- 6 Immoderata tributorum impositio, tyrannia dicitur.
- 7 Contributiones, & collectæ, ex se, sunt odiosæ.
- 7 Imponantur cum iusta causa.
- 6 Iusta causa imponendi collectas, & contributiones, que sit?
- 10 Nemo eximitur à collectis, si iusta ex causa procedunt.
- 11 Quando clerici eximuntur à collectis?
- 12 Vicini habitantes, quomodo tenentur ad collectas?
- 13 Quando forenses non tenentur ad collectas?
- 14 Principis prædia ad collectas tenentur.
- 15 Principes curent, potius ut amentur, quam metuantur.
- 16 Populi amor, & fidelitas est firmissimum propugnaculū.
- 17 Subditi band nimium graventur à Principibus, ne deficiant.

E X O R D I V M.

- 1 Nus equidem contributiones solvendi, à primis ditionum incunabilis scatuiffe, omni fere ævo, instruunt Historiæ, evolvitur planè in factis paginis, & in
in 1. Sam. 8. v. 9. Hoc est ius Regis. v. 15. fruges, & vineas vestras de cimabitis 2. Sam. 8. v. 2. factus est Moab David servicus sub tributo, sicque de

alijs successivis tempestatibus usque ad Nabuchodonosor, qui Judææ tributum imposuit; & si Cyrus, & Cæbyses Persarum Reges tributa haud constituere; eis tamen subditi spontanea obtulere munera; Darius verò; Histaspis filius, cæsis jam Magoris, in viginti scidit Provincias Imperium, sub aureo, argenteo, & alterius speciei tributo, undè Quæ-

storis agnomen lucravit *Herod. lib. 3. Xenopont de Pædia Cyri lib. 3. n. 22.* Imparis herclè animi Alexander Magn. fuit, spreuit, oditque hæc impositiones; imò, & ad eas imponēdas excitatus respondit: *odi, qui radicius olera excindas; annectitque, Regnum borri, populares verò arborum, & plantarum instar esse, equidem quandiu radix vivat colligi fructus posse, excelsa verò plantam arescere: fuerunt bene verum sub Persarum, & Græcorum ditione moderata, ac tolerabilia; Monarchico autem Romano excrecente Imperio, sub Augusto Imperatore, totū terrarum Orbem sub censu positū fuisse, legitur, in Luc. 2. vers. 3. confecta descriptione, per Præsidē Syriæ Cirinum, ut descriptis omnium Civitatū capitibus, innotesceret; cætera verò tributa, alij dein Imperatores, ad æqualitatem reducere. Carolus Sigon. de antiqu. hom. lib. 1. cap. 14. Bod. de Rep. lib. 6. cap. 1. Reliqui autem Principes Christiani pij, ac prudentes suorum subditorum salutē optantes, leviter omni tempestate, se in tributorum impositione gexere, recordantes, se esse Ecclesiarum nutrices *Esa. 49. v. 23. Patres patriæ, pastores populi, 2. Sam. 5. v. 2.**

Tutores subditorū, & utriusque tabulæ custodes, & executores salutis publicæ procuratores, & ministri.

3 Consentaneam porrò tributorum impositionem esse, fatendum est; Etenim Regum Majestas publicum sustinet munus; quo mediante, ut pax conservetur publica; patria, ab hostium insidijs tuetur, Civitatis mœnia, fontes, pontes, & similia pro communi commercio opportuna instaurantur navare debent; merito, &

4 quantum necessitas exposcit, extorquere debent ex universalis Reipublicæ, & privatorū bonis. innuit idē Justin. Imperator; *ut sacris tributis non illaris impossibile est, alioquin Resp. conservari;* & post quam cūctas enumeraverat curas, pro rectè regenda Republica subdit. *Nobis autem prorsus nihil inde, præter istarum rerum curas, habere contingit; ut in Novell. 149. c. 2. 2. ac sanè; bonā itidem Romanos imbuit doctrinā Mævius Agrippa, edocuitque: quemadmodum totum corpus, alimentis ventriculo denegatis, ad tabem redigi necesse est; ita tributis magistratui denegatis, extremā Reipublica perniciem impendere: neque quietem gentium sine armis, neque arma sine stipendijs, neque stipendia sine*

sine tributis haberi posse Tac. lib. 4. ann. Undè vectigalia, Imperij patrimonium, appellavit *Flor. lib. 3. cap. 13*: Ornamentum pacis, ac belli subsidia. *Cicer. pro L. Manil.* Iure ad Principes igitur spectat tributa, & collectæ, ad eosque pariter protectionem deferre, ut ex oraculo Pauli *ad Rom. 13. v. 6.* dixere *Afflict. in cap. 1. quæ sint regal. n. 7. 8. Mart. de Jurisd. p. 4. censur. 1. cas. 10. n. 8.* & antè eos, edocuit *D. Thom. 2. 2. q. 62. art. 7.* ibi: *Quintò tenetur ille, qui nō obstat, cum ob stare tenetur.* inferentes cuncti Principes, qui receptis necessarijs stipendijs, ut territorium, à latronum incurfu, custodirent, non custodiunt, ad damna tenentur: recensita attamen collimanda veniunt. Etenim ad hanc tributorum, & collectarum impositionem Principes devenire debent, quomodò tamen, & quando, infra melius expressabimus, verum haud avaritia, aut libidine impulsì; sed quantum necessitas, & publica exposceret utilitas, ni ultra vires suos gravent subditos, aliàs sua Majestatis plenitudo, plenitudo iniquitatis diceretur. ut insinuant *Card. in Clement. pastoralis de sent. & re judic. Decian. respons. 25. n. 27. vol. 1. cum aperta Ty-*

rannia, & impietatis nota. Bald. in l. ex hoc iure ff. de Just. & Jur. Nat. conf. 380. n. 3. & conf. 38. n. 13. Jacob de Aiell. de Jur. adobæ n. 47.

6 Sunt planè Principes, qui justis vassallorum quæremonijs infurdescunt, eosque deglubere navant, Tirànelli *We. semb. conf. 45. n. 17. Kopp. decis. 2. n. 2.* parili porrò scelere se coinquinavit David, nam potius tributorum potètià confisus, quàm divina protectione, meritò severè à Nathanio Propheta repræhensus, & pestilentia flagello adoptans, objurgatus, punitione condigna, remansit *San. 24. v. 1. Reg. 2. 10. 12.* sunt Tributa, Collectæ, & cæteræ contributtones omnes odiosæ; quoniam servitutis retinent speciem. *Osf. decis. Pedem. 4. n. 56. Sixtin. de regal. Abb. in conf. 69. lib. 1. Angel. conf. 385.* meritò justà, ac legitima accedente, causà sunt imponendæ, nimirum sic exposcènte necessitate, ac publica utilitate; quæ absolutè causà impulsiva, ac finalis in harum contributtonum impositione esse debet. *Lucan. de privileg. fisc. Osf. decis. 31. n. 26. Motan. de feud. lib. 6. cap. 5.* Nimirum, si totus periclitetur

status *P. Lud. Molin. de Jnst. & jur. tract. de trib. tom. 3. p. 1. disp. 667. n. 1.* si hostium invasio immineret; patriæ, cōtrā hostes inundantes, necessaria defensio suaderet; vel si de ære alieno soluendo, refectio-
 9 ne pontium, fontium, viarum, aggerum, fluviorum ageretur. *Gaill. obser. 52. lib. 2. Mysing. lib. 5. obser. 21. Rosent. de fend. p. 1. cap. 5. concl. 73. & seq. Menoch. de arbitr. cas. 181. & 178. n. 2.* Aut pro dissipandis, ac interimendis locustis; pro quorum cæde, rectè ordinantur collectæ *Bobadill. polit. lib. 1. cap. 18. ful- len. 18. n. 292. Amaja lib. 3. obser. cap. 3. n. 8. Mexia pragm. tax; pan. conclus. 5. à n. 44. & seqq.* eorum etenim dama-
 10 na, & devastationes, inter Di- vine Justitiæ flagella cumu- lantur, ut ex sacris paginis indicant *Marquez. Christian. gubern. lib. 2. cap. 22. Coved. Canon. quæst. 9. 19. n. 2. Dian. resol. mol. p. 1. tract. 2. resol. 41. & p. 9. tract. 2. resol. 146. n. 1. 2. Catell. de Imm. Eccles. lib. 1. q. 41. D. Mich. Corriad. decis. 230. n. 78. tom. 4. à*
 10 quarum contributione nevè exempti vacui remanent, ut fundat ex recensitis *Balmased. de collect. quæst. 53. per totum. n. 6. 7.* Nisi pro eis dissipandis famulos, aliasque perso-

nas sumptibus eorum mitte- rent. *Flores. de Menaur. lib. 2. q. 21. 2. n. 117. Klock. de con- trib. cap. 17. n. 192. Balmas. n. 11.* à quo mutuavit *Corriad. ubi nuper n. 82.* vel si pro repa- randis, aut ædificandis Eccle- sijs ageretur, nam pro earum reparatione, aut ædificatione, collectari possunt omnes, qua-
 11 ptione nobilitate, & exem- tione essent; depromitur ex cap. 24. v. 4. *Paralipom. & Reg. cap. 12.* & facit tex. in l. ad instru- ctionem C. de Sacro. Sanct. Eccles. *Bobadill. lib. 2. polit. cap. 18. casu 54. n. 135. Episc. Frances de Eccles. Cathedra. cap. 13. n. 12. Scaño in propn- gna, Hierosolym. discip. 12. cap. 2. n. 14.* quos affabrè ad- ducit *Balmased. ubi supra. quæst. 56. per totum.* pro bonis, & fa- cultatibus uniuscuiusque *Sa- lorzan. de Gubernio Jodiar. tom. 2. lib. 1. cap. 23. n. 9. Balmased. n. 12.* Si tamen ibi habitave-
 12 rint; tales namque collectæ imponuntur personis, princi- paliter ibi habitantibus, licet habitā consideratione ad bo- norum portionem; undè por- rō fluit, forenses itidem si im- mobilia ibi retinerent, ad hæc solvendas collectas va- cui sunt, ut apprimè erudiunt *Pek. de Eccles. reparat. cap. 11. n. 4. & seqq. Thesaur. decis.*

149. *Costa derata quest. 204. n. 7. Balmased. n. 14. & ante eum Gasp. Klock. de Contrib. cap. 10. a n. 57. cum seq. ubi cum alijs firmat, hoc onus esse mixtum. Nisi forenses domicilium haberent, ibique pro maiori parte anni habitaverint, & ageretur de construenda, aut reparanda Ecclesia, in qua Sacramenta fidelibus ministrantur. Augst. Barb. de po- test. Episcop. alleg. 64. n. 10. Tondus. Sanleger. ref. Canon. benef. cap. 38. n. 4. 5. tom. 1. Bobadill. ubi nuper, qui de Ecclesia Parochiali raciocinatur. Verum enim verò vicini habitantes, nimirum in illo loco, tunc ad hasce tenentur Collectas, quoties portio ad fabricę usum destinata, decime, & fructus beneficiorum, demptis alimentis, haud sufficerent ad Ecclesiam restaurandam, & sic in subsidium. Marta de Jurisdic. d. par. 4. cap. 9. cens. 1. n. 19: ex Guiter. alleg. 10. Christiana decis. Belgic. 18. per totum. & quando Rector est pauper, ratione fructus beneficij, non proprij patrimonij, ut ad intellectum cap. Pontifices 12. q. 3. dixere Bero. conf. 3. n. 19. vol. 1. Surd. con. 62. Costa de rat. rat. q. 157. n. 9. & seqq. Mart. ibidem quos affert. Gasp. Klock. de contrib. q. 10. n. 55. 56. 57. Et ageretur de restauranda vel*

reducenda Ecclesia Parochiali, at secus pro ea amplianda, vel melioranda; nam tunc forensis non tenetur, ut ex Nat. conf. 215. n. 7. vers. ex quo infero probat. Klock. de Contrib. cap. 10. n. 65. sect. 1. Pro reparatione insuper recensitarum rerum ad publicam conducendum utilitatem, omnes ad collectas tenentur, & a solutione earum nemo liber evadit per tex. in l. alibi C. de privil. Dom. Aug. l. ad portus C. de operibus public. l. fin. C. de exact. tribus. l. 1. C. de prad. & omnib. reb. nauticular. lib. 11. l. Jubemus C. de Sac. San. Eccles. l. unica. C. ut nemo lice. in empt. speci. se excus. lib. 10.

14 Imo itidem Principis possessiones, & prædia fisco incorporata, allatas collectas, & contributiones soluere tenentur tex. in l. fin. C. de Collat. fund. fiscal. vel rei priv. lib. 11. l. rem priv. C. de privileg. Dom. Aug. quod pariter depremitur ex tex. in l. ad instructiones. C. de sac. Eccles. Klock. ubi supra cap. 9. n. 69. & repetit in cap. 11 n. 207. & ante eum Sixtin. de regal. cap. 14. n. 96. Bertsac. in l. 1. C. de nautic. lib. 11. licet parum constans oppositum firmavit in loco infra. attamen huius opinionis fuit, sicque consultit Barib. conf. 226. lib. 1. Oppositum vero sen-

sententiam sustinere ex Bald. *conf.* 102. Paul. de *Castr.* *conf.* 50. lib. 1. Aym. Crauet. *conf.* 25. Bertach. de gabell. n. 25. & 26. p. 7. & sequuntur. ex *tex.* in l. licitatio, seu locatio 2. *fiscus ff.* de publican. & vectigal. *Araued.* ad l. 3. tit. 18. lib. 9. & l. 4. tit. 17. lib. eodem *recopil.* Lasari. Girond. Bersba. in *special.* tit. de gabell. *Parlador.* rer. *quodlibet* lib. 1. cap. 3. 2. 1. n. 31. 32. Bart. & ceteri *scripturenses* in d. l. locatio 2. *filius Bobadill.* lib. 2. *polit.* cap. 16. n. 173. tam si Regis nomine administrantur gabellæ, quàm si locatæ fuerint, subdunt nuper allati, & alij per Hen. Vallan. *Cur. Philip.* lib. 1. *commercio terrestris* 2. 14. Quorum opinio tanquàm germana, & communiter usu recepta, nobis arridet. etenim loquentis persona non comprehenditur in generali sermone. *Barth.* in l. Paulus 2. *fin. ff.* de *pignor.* *Parlad.* n. 35. *Boër.* *decis.* 213. n. 16. neuè in generali concessione à quacumque persona effecta, exigendi tamen gabellæ, cæteraque vectigalia loquentis persona includitur. *tex.* in l. obligatione generali de *pignor.* l. *inquisitio C. de solut.* *Gloss.* in l. *empror. C. de hered.* Absurdum planè, imo incompatibile est, eodem tempore, dari Actionem, & passionem in vno, eodemque

subiecto. *rex.* in l. à quo 13. 2. *tempestiuū.* 4. *ff.* ad S. C. Trebell. *Ant. Gomes.* var. tom. 2. cap. 13. n. 20. & annuere Donel. *enuntiat.* lib. 16. *comment.* cap. 4. *lit.* B. & ibi *Osuald.* *affabrè Sueluet* *conf.* 48. n. 10. in *semicent.* & *conf.* 20. n. 11. in *pr. centur.* cuncti firmantes, nullum sibi ipsi debere. ex *tex.* in l. *heres* 21. 2. *quod si stipulator.* 3. & l. *grauius.* 71. *ff.* de *fideiusor.* *Henring.* de *fideius.* cap. 7. *ann.* 10. sicque decisum refert anno 1651. in R. A. Civitatis S. Dominici, Insulæ nouis orbis. dictæ la. Spañola D. Joan. Fran. à Montemajore Cuenca in *decis.* Reg. *Cancell.* *Hisp.* *Psephismat.* 9. *vigilia* 9. per totum & magis è nodarè *Consil.* *Illustria German.* *conf.* 1. n. 93. 106. lib. 1.

15 Omnes, namque Principatus, & regales Dynastæ, ad beneficium subditorum ordinatos esse, subdunt alij; non autem populus, Regis, causa constitutus est; sed Rex in populi gratiam, ut cuncta sua consilia, dicta, ac facta ad salutarem boni publici conseruationem dirigat; immò proprio posthabito commodo, & salute, pro communi conseruanda salute, nauare debent, congloborant *Vasq.* *Ill. contr.* in *præfat.* lib. 1. n. 102. 104. & q. 1. n. 20. & q. 82. n. 2. idemque repetit in *tract.* de *success.* in *præfat.* n.

158. & *seqq. Garz. de expens.*
 & *melior. cap. 21. n. 52. Guil.*
Bened. in cap. Raynauus. verb.
condit. de testam. pag. 1. n. 41.
Conducit allata per Ludovic.
Molin. de Just. & Jur. som. 3. p.
3. de tribut. disp. 667. n. 1. &
per Mariam Salamon. lib. 3. de
princip. Factum porro esse
 Principem propter bonum, ut
 profit, non ut oblit, insinuat
 Alphons. Moditius *Magistras*
ius n. 1. lib. 1. & Principem ma-
 lum non potestatem, sed tem-
 pestatem esse; annectit *Vasq.*
d. lib. 1. cap. 1. cap. 20. & lib. 2.
 6 *cap. 51. n. 65. ex cuius Regi-*
 mine bonus non expectetur
 euentus, sed cuncta pericula,
 & calamitates. Principique
 conuenit, ut ametur; non ut
 metuatur *Aldonin. Aldonin.*
conf. 20. n. 23. nullum planè
 propugnaculum solidius, ac
 certam esse custodiam, populi
 amore, & fidelitate: amari e-
 quidem à suis Regem non
 terrore Ciuium, sed benevo-
 lentia septum esse, malunt
 communiter, qui de Regum
 philosophantur gubernios; so-
 lus insuper amor in espugna-
 biles Reges efficit. Tatum de-
 nique præpotens Principis a-
 mor in subditos est, ut ipso-
 rum corda, & intimos affe-
 ctus plerunque possideant in-
 solidum, videndi omnino
 sunt *Thom. Lans. de Principa-*

tu Europæo, in orat. pro Gallia
f. m. c. 191. Scip. Amirat discurs.
lib. 15 cap. 7. & lib. 17. c. 5. &
alij per Besold. in dissert. polit.
de Arcan. Respublic. fol. 244.

17 Ex quibus omnibus desu-
 per recensitis firmissimum
 depromitur dogma: pruden-
 tissimi Principis esse, subditos
 leuiter, & quantum vires sup-
 petunt, & necessitas exposcit
 gravare functionibus tribu-
 tarijs, ne ponderoso onere
 pressi deficient, ut aduertit
Lucas de Peña l. 1. C. de omni-
agr. disert. undè laudabile, ac
 æquitatis plenum fuisse co-
 muniter autumant, Tiberij,
 Pertinacis, Hadriani, Mithri-
 datis Imperium, & Regnum;
 qui onera ob repentinas cla-
 des, imposita, cessante necessi-
 tate, ob subditorum amorem
 remiserunt in totum, aut in
 partem. *Petr. Greg. lib. 3. de*
Repub. cap. 9. n. 12. & seqq.
 Detestabile, ac omni ævo blas-
 phemadum fuisse putant, Po-
 scennini Nigri Imperium, qui
 rogatus, ut tanta intolerabi-
 lia populo nō imponeret onera,
 respondit. *Non tantum terra,*
verum etiam aëri, & vent-
to uehligal imponerem; & ad
 nostrum institutum apprimè
 conducunt tradita per *Jo: Pa-*
rafox. in allegat. pro imm. Eccl.
n. 45. & Matth. Lopez Bra-
bo. in ira & de Rege, & regen-
di

di ratione lib. 3. vers. exactionum. quos affert Balmased. *de collect. quest. 2. n. 27.* ac multum pertinent bocarica dicta, nimirum:moderata durant,immoderata ruunt;
Arcum nimium tēsum fran-

gi, dixit Plutarc. funem tendendo obrumpi. Lucian. in Dialogo:nasum nimiti emungendo sanguinem elici;& omne nimium vertitur in vitium.
Marfigl. in singul. 385.

ECCLESIASTICI QUANDO DEVINCUNTVR AD
Solvendas Collectas, Tributa, ac alias Impositiones
à sæculari Principe impositas.

C A P V T II.

S V M M A R I V M.

1

*Bi distinguitur,
veritas magis
depromitur.*

2

*Principes sæ-
culares sub va-*

*rijs nominibus exigunt contri-
butiones, solutiones, & im-
positiones, per eos imposi-
tas. Et quæ sunt recensentur.*

3

*Vectigal cui, de quibus bonis
solvitur, & in qua portione?*

4

*Pedagium à quo dictum est,
& à quibus solvitur?*

5

*Ponte destructo, an debeatur
pedagium?*

6

*Guidagium à quibus, & qua
ratione solvitur?*

7

*Quidagium exigens, an teneat-
ur saluare solventem, loca tu-
ta, & securâ tenendo?*

8

*Transiens per pontem palam,
& in viam rectam, an teneat-
ur querere exactorem? Et quid
dicendû de mercatore? ibidem.*

9

*Tributum cui, & super qui-
bus rebus solvitur?*

10

*Gabella super quibus solvitur
bonis?*

11

*Qua ratione appellatur tri-
butum?*

*12 Munera personalia appellan-
tur quòque Gabellæ.*

*13 Tributum aliquando dicitur
novum vectigal?*

*15 Munera, quædam dicuntur
merè personalia.*

*16 Quædam merè realia, &
quæ sint, recensentur.*

*17 Munera quæ sint ordinaria,
& quæ extraordinaria, & quæ
mixta?*

18 Munera, quæ sint neutralia?

*19 Munus personale; cui imponi-
tur? Et an civis in dignitate
constitutus, teneatur ei subire?
ibidem.*

*20 Forenses pro hisce muneribus
personalibus, an collectantur?
& an pro realibus? ibidem.*

*21 Et quid de Italiæ consuetudi-
ne. Rot. Roman. decisio penes
Cenc. de censib. perpenditur.
Onus quando dicitur reale, &
quando personale? ibidem. Gra-
vatus in loco, ubi bona fixa sunt
quando gravari possit in loco
domicilij? ibidem.*

*22 Munus, ordinarium Indictum
nuncupatur, & aliquando su-
per*

per Indictum.

23 *Ordinarium Indictum, siue munus, Quiritum tempestate, cum populi notificatione imponebatur.*

24 *Munus impositum universitati, in eadem quantitate exigitur, in qua impositum fuit, itidem extinctis secularibus, & debitum solvendum per mortuos, solvere debent ceteri.*

25 *Ex hoc Indicto ortum habuit Indictio, & quæ sit explicatur. Intellige ibidem.*

26 *Græcorum tempore, anni numerabantur per Olympiadas, & quæ erant recensentur.*

27 *P. D. Andreas Cirino, Auctoris avunculus laudatur.*

28 *Extraordinariū munus, quodnam sit? explicatur.*

29 *Ex quibus nominibus appellari solet.*

30 *Contributiones generaliter quomodo appellari assolent? Et ad quæ onera reducuntur? ibidem.*

31 *Tributum licet in subiectionis signum solvatur, ejus attamen solutio plenam baud facit probationem, pro subiectione inducenda: sed vide ibidem.*

32 *Cæsar primus fuit, qui tributum, solutionem mandavit.*

33 *Exactores tributorum, quibus nominibus denominabantur?*

34 *Impositiones istæ absque publica, & legitima auctoritate non indicuntur, alias injustæ,*

ac inutiles sunt, & imponentes, in excōmunicationes illatas per Bullam Cane Domini, irrunt.

35 *Facultatem imponendi tales Collectas, & pensiones, qui retinent? recensentur.*

36 *Civitates subdite, absque superioris placito, hæc contributiones imponere nequeunt, nisi immemorialis cōcurreris præscriptio.*

37 *Contributiones istæ extra conscientia imponuntur, quoties iusta accedit causa, & excusso prius Regis patrimonio.*

38 *Fraudantes gabellas iuste impositas, mortaliter peccant.*

39 *Si causa, ob quam fuit facta impositio, cessaverit, cessare debet ipsa impositio. Intellige ibidem.*

40 *Impositio, si pro necessitate urgente, sat non erit, qui Princeps secularis impositum iungere, pro quantitate opportuna.*

41 *Princeps secularis ad superflui restitutionem tenetur, & quando?*

42 *Rex si in maximam inciderit inopiam, quia suum dissipavit patrimonium, nequit subditos alijs impositionibus gravare, si alia via quis sibi consulere. n. 43.*

44 *Ecclesiastici immunes sunt ab istis contributionibus, tam de Jure Divino, quam humano.*

45 *Omne id, quod Deo consecratur, Sæclū Sanctorū Domino eris.*

- 46 Jura Canonica per Pontifices publicata, circa Ecclesiasticorum exemptionem, recensentur.
- 47 Jura Quiritium ad id afferuntur.
- 48 Imponentes tributa, aliasque collectas Ecclesiasticis, eorumque bonis, in quas penas irruant?
- 49 Acta confecta per Principes seculares circa impositiones, & Collectas, Ecclesiasticis, eorumque bonis impositas, nulla, irrita, ac inania sunt: Etiam Ecclesiastica persona non reclamante.
- 50 Clausula 17. Bullæ Cane Domini exponitur.
- 51 Ecclesiastici iidem sacris paginis attentis, tenentur aliquando solvere contributiones, per secularem Principem impositas, sub quibusdā tamen clausulis infra adducendis.
- 52 Cap. 47. Genes. perpenditur.
- 53 Cap. 7. lib. 1. Esdræ explicatur.
- 54 Ecclesiasticos, ubi publica urgeret necessitas teneri ad contributionem collectarum, aliorumque onerum per Principes seculares impositorum, etiam si eos immediatè non tangeret, qui dixerint. ibidem.
- 55 Pontificis tamen assensu interveniente.
- 56 Consensus Pontificis haud requiritur, ubi imminens id non permitteret periculum, & necessitas urgeret, & vires sa-
- larium non supplerent.
- 57 Ecclesiastici non tenentur ad vnera per Principem saecularem imposita, si necessitas eos immediatè non tangeret, sed remotè, & secundario.
- 58 Reipublicæ membra tunc sentiendo commodum, sentire tenentur incommodum, quoties privilegiata non sit.
- 59 Ecclesiastici ubi utilitas eos immediatè tangit, tenentur consentire ad contributionem onerum ex iustitia, & naturali jure.
- 60 Et tunc Episcopi assensus est necessarius.
- 61 Et etiam quando periculum non est in mora, consulendus est Sum. Pontifex.
- 62 Periculo non imminente cum Romano consultum est Pontifice apud nonnullos.
- 63 Ecclesiastici, ubi necessitas, seu utilitas principaliter respicit beneficium publicum, secundario verò commodum privatarum, non tenentur ad contributionem.
- 64 Veram si laicorum bona non sufficerent, cum Pontificis assensu obligantur.
- 65 Et si necessitas immineret, taliter, quòd possibile haud est absque periculo exactionem differere, impositio tunc perficitur per Episcopum loci ordinarium, & Ecclesiasticos, secluso Pontificis assensu & n. 74. &

- 66 *Exactio, & coëctio Ecclesiasticorum, per suum Ecclesiasticum Antistitem loci ordinariū perficitur.*
- 67 *Episcopo loci ordinario distulente, vel agiliter dissimulante, ubi periculum est in mora, coëctio sit per secularē Principem, in Ecclesiasticorum bonā.*
- 68 *Ratio assertur.*
- 69 *Supposita necessitate laici, mulier, & Maurus, ac Hæreticus queunt baptizare; si id quod facit Ecclesia habeant intensionem faciendi.*
- 70 *Ecclesia quæ aliter incastellari non possit, tempore necessitatis, milites queunt eam.*
- 71 *Incastellare; dummodò necessitate cessante damna reficiant.*
- 72 *Famis acutus est gladius, & eam patiens non tenetur ad iurijurandi observationem.*
- 73 *Bello urgente quit Princeps secularis calices, cruceſque capere si nullam penitus habeat subsidium, dummodò quod tempore pacis reficiat.*
- 74 *Quando possint Ecclesiastici inconsulto Summo Pontifice se contribuere?*
- 75 *Presumitur in dictis casibus consensus Pontificis.*
- 76 *Necessitas ubi remotissimè tægit Ecclesiasticorum interesse, quia principaliter respicit utilitatem totius Regni, & secundario privatorum, tunc Ecclesiastici non terentur ad hæc contributiones.*
- 77 *Intellige.*
- 78 *Ecclesiasticorum consensus, quando dicitur legitime intervenire?*
- 79 *Laicorum bona quando dicantur verè non sufficere, ad solvendas hæc Collectas, & impositiones?*
- 80 *Bona privatorum quando non sufficiant?*
- 81 *Ecclesiastici pro oneribus mixtis, & personalibus non collectantur.*
At quid pro oneribus realibus, eorum bonis afficientibus? ibidem.
- 82 *Per mutationem personæ, quādo mutatur rei qualitas? Militum hospitalitas, an sit onus personale, an vero reale? ibidem.*
- 83 *Ecclesiasticus agros alienos conducent de fructibus quando teneatur solvere gabellam?*
- 84 *Et quid si pauper sit Ecclesiasticus conductor?*
- 85 *Ecclesiastici an aliquādo collectentur pro venditione superflui, deducta portione necessaria pro eorum sustentatione? Et an Collectari debent super rebus eorum patrimonialibus? ibidem.*
- 86 *Ecclesiastici vinum proprium vendendo ad minutum cum cōsideratione gabellæ, tenentur solvere gabellam, ratio assertur.*
- 87 *Ecclesiasticus uvas alterius*

- agri, vel lanas alterius gregis emens, ut vinum, vel pannos conficeres, tenentur ad gabellæ solutionem.
- 88 Ecclesiasticus si ferri venam habuerit, & ex eo ferrum conficeret, an teneatur, & quando, solvere gabellas?
- 89 Negotiator non dicitur qui emit, & mutatâ exinde formâ vendit.
- 90 Ecclesiasticus agrum plenum fructibus emens, an ad solutionem gabellæ teneatur? si superfluum vendidit? ibidem.
- 91 Ecclesiastici negotiantes, in his, quæ ad mercatorem, seu negotiationem pertinent, pro laicis habentur. Et quando dicitur verè negotiator? ibidem.
- 92 Et ut desisterent, an necessaria sit trina monitio? Cognitio declarandi Clericum esse negotiatorem ad quem spectant? vide ibidem.
- 92 Pro hisce negotiationibus corâ Ecclesiastico Prælato plectendi sunt Ecclesiastici.
- 94 Consuetudo imponendi Collectas contra Ecclesiasticos per Principem secularem, irrita, ac nulla est. Clerici sunt immunes à solutione gabellæ impositæ super carnem, panem, & vinum. ibidem.
- 95 Ecclesiastici omnes ad solutionem horum onerum exempti sunt, etiam primâ tonsurâ iniati.
- 96 Tonsurâ, & habitus requiruntur pro fori privilegij frui-tione, non autem pro gabellarum solutione.
- 97 Intellige.
- 98 Clerici latini conjugati à solutione harum taxarum, gabellarum, & Collectarum immunes non sunt, & quando fini?
- 99 Et quid de Clericis Græcis Conjugatis? & de pensionarijs? ibidem.
- 100 Clericus feudatarius pro feudo Domino feudi subijcitur.
- 101 Clericus tenetur ostendere, gabellario rem, quamquàm ad proprium ejus usum ducat. Clericus in fraudem gabellarum habitum reassumens, an exemptione potitur?
- Donatio facta Clerico, quando dicitur in fraudem.
- 102 Novitij Religionis, exemptionis Clypeo fruuntur prout ceteri Ecclesiastici, ratio assertur, opposita sententia refellitur.
- 103 Exactores Tributorum, si conscij nihilum fisco deberi, si exegerint, furtum committunt, iidem si plus exegerint, & publicani nomen, ac latronis publici merentur. ibidem. n. 104.
- 105 Ratio assertur.
- 106 Aliâ plus exigendo, furtum committunt, potissimum si cum vi, exactionem fecerint. n. 107.
- 108.

- 109 *Exactores Tributorum formam sue commissionis servare tenentur.*
- 110 *Et si formam non servaverint, & pecuniam sibi traditam retinuerint plectuntur.*
- 111 *Idem si post maratum fiscale debitum, debitori dilactionem dederint, & quâ pœnâ? vide ibidem.*
- 112 *Graviori tamen oburgantur multa, si secundo in eodem ruerint crimine.*
- 113 *Exactores Tributorum, & Collectas regias uti nequeunt fiscalibus pecunijs. ibidem.*
Et si justum legalemque compotum sue administrationis baud dederint, uti falsi puniuntur, & capitali coëctione, si aliquid occultaverint. ibidem.
- 114 *Quenam probationes requiruntur, ad hosce puniendos exactores in hisce labentes criminibus? vide 115. 116. 117.*
- 118 *Mediatori negotij licet nullam adhibendam esse fidem, quoniam de suo commodo agit, attamen contrâ officialem probas.*
- 119 *Officialis oburgatus pro hisce criminibus si fuerit, ipso jure tanquàm infamis officio privatur.*
- 120 *Si fraus tamen intervenerit, & quando dicitur fraudem adesse? vide ibidem.*
Officialis ex sola negligentia dicitur delinquere. n. 121.
- 122 *Officialis dicitur in officio delinquere servore, colore, auctoritatis pretextu, vel intuitu, & contemplatione ipsius officij.*
- 123 *Ad hoc ut Officialis officio privetur, quanam probationes requiruntur? vide n. 124.*
- 125 *Officialis ab administratione sui muneris quando suspenditur?*
- 126 *Quanam requisita occurrere debent, ad hoc ut officialis ab administratione suspendatur? vide 127. 129. 129.*
- 127 *Es an privati possit in idem quo ad proprietatem?*
- 130 *Et quid si officiũ fuerit emptum, vel gratis ob servitia datum?*
- 131 *Princeps tunc an tenetur ad pretij restitutionem? 132.*
- 133 *Hereditas Clerici adhuc jaceas, an possit Collectari?*
- 134 *Hereditas laici, si Clericus habes non adiveris collectum.*
- 135 *Et quid si laicus Clerici habes maliosè adire distuleris, animo collectas evitandi?*
- 136 *Decimarum Collectores, pro earum solutione pulsandos esse coram Judice laico.*
- 137 *Opposita verior est sententia. n. 138.*
- 139 *Coloni, & Conductores Ecclesie, & Clericorum pro Colonia conveniri possunt coram utroq; Imperio.*
- 140 *Coram Ecclesiastico autu-*

mans nomina, & qui sunt recensentur. Verior qualis sis opinio, refertur ibidem.

141 *Es quid si informa Camere suis stipulata obligatio?*

142 *Coloni, & Conductores Ecclesie, & Clericorum status Principis laicis ligantur.*

143 *Isti in Principis laici aduentu non excusantur, ut personaliter inseruiant.*

144 *Es antenentur hospitare milites? Isti pro fructibus in eorum portione tangentibus, tenentur ad onera, & Tributa & intersia eorum portione n. 145. Opposita refertur sententia n. 146.*

147 *Es quid si partitarii essent?*
148. n. 149. vide n. 151.

152 *Gloss. in Clementina presentis de cens. perpenditur.*

153 *Ecclesia haud potiri exemptionis privilegio, si negotietur.*

154 *Fictarii, & Conductores pro fructibus Ecclesie vel Clerico soluendis immunes sunt. vide n. 155.*

156 *Dacia, & impositiones fructu tantio fuerint excessu, ob quas Ecclesia, vel Clerici non defacili valent inuenire fictarios, & colonos, absque eorum iactura, fictarii, & coloni sunt immunes sunt.*

157 *Emptores frumenti Ecclesie, vel Clerici, Vectigalia soluere debent.*

158 *Privilegium Exemptionis*

non transit ad eum, ad quem bona transferuntur, nec ad singularem successorem. Intellege.

159 *Vassalli Ecclesie, & Clericorum Emphiteute, quando tenentur talia soluere onera vide.*

160 *Collecte, Tributa, ac ceterae contributiones, quae Principi insignum recognitionis, & subiectionis supremi domini debentur, non praescribuntur.*

161 *In reliquis vero contributionibus praescriptio relenat. & quae sunt, recensentur.*

162 *Ea quae libertatem inducunt praescribuntur, cum sola non presentis negligentia.*

163 *Ex actis negatiuis, ubi deducitur animus praescribendi ob non solutionem, interpellatio non requiritur.*

164 *Sed solum sufficit per immemorabile tempus immunita praedia possedisse, casusque solutionis pluries euenisse. Si de alijs contributionibus, non insignum suae praemia dignitatis, & domini debitis ageretur.*

165 *Pro quarum praescriptione, tempos 30. vel 40. annorum sufficit.*

166 *Absque vlla tamen protestatione, recusatione, aut interpellatione, si de immemorabili praescriptione tractetur.*

167 *In actis negatiuis, & mere facultatiuis, per immemorabilem, praesumitur quae sita quasi possessio rerum incorporalium, cum pre-*

præcedentia legitimarum qualitatium. 168.

169 *Nec Principis contra quem sic præscribitur, requiritur scientia, vel patientia.*

170 *Ratio assertur.*

171 *Si titulus ab initio validus sit, & non vitiosus, & quid in præscriptione 30. vel 40. an-*

norum? 172.

173 *Tempus immemorabile quâto temporis spatio definitur?*

174. 175.

176 *Inmemorialis præscriptio quomodo probatur, & quando dicitur interrupta. ibidem remissivè.*

Ne scribam vanum duc pia Virgo manum.

Instituti igitur nostri in arcâ descendêtes, ne inconsulti in scribendo videamur, ut

ad calcem rectò progrediamur tramite; à capite omninò exordiri oportet, quâ nostras veritatî innixas opiniones, peracuto in Rostos, & Aristarchos, defendamus calamo; operæ pretium facturi putamus, si veluti in armorum palestrâ Ecclesiasticorum cum sæcularibus pugnam, cuique legentium præferamus, crebrò digladiari còspiciuntur, Ecclesiasticis cû sæculari imperio, circâ contributiones faciendas per Ecclesiasticos, in solutione Tributorum, Collectarum, Munerum, ac aliorum vectigalium, per sæcularè Principem impositorum; etenim Ecclesiastici mordicùs suam tuentur

exemptionem, tanquàm à Divino, ac positivo Jure emanatam, sæculares verò ex eisdem fundamentis, quibus Theologi nituntur, in aliquibus casibus talem respuunt exemptionem; meritò, ut ex eorum dispari sententia, germana; ac usu recepta opinio, eliciatur, casus, qui sæpè contingere solent, enarrabimus; enucleatis, tamen cûctis hisce contributionibus, ad hoc ut magis veritas dignoscatur, ut benè erudit *Arist. 7. Metaph.*

2 Sub varijs herclè nominibus solutiones sive contributiones istæ, per sæculares Principes exiguntur; quippè adlunt, Vectigal, Archimandia, Tholomia, portorium, pedagium, guidagium, Tributum, gabella, indictum, superindictum, Novum vectigal, vectigale, prædium, & munus; quod munus dividitur, in ordinarium, ac extraordinarium.

3 Ap-

3 Appellatur planè vectigal, quæcumq; pensio fundi. tex. in l. *lex vectigal fundo ff. de pignor.* & propriè dicitur octava pars ejus quod vehitur, quæ quidem pars sub vectigalis nomine Filco præstatur l. *universali, & l. allegatis. l. à præstatione C. de vectigal. Commiss. Gloss. in l. 1. 2. hic titulus ff. de public. Azor. in Sum. Cod. de Vectigal; Gloss. in l. eum, qui vectigal; de verb. sign. & exiguntur non solum de rebus, quæ vehuntur de loco, ad locum, ex Gloss. in l. 1. 2. 1. statione, d. l. allegatis C. de vectig. & commiss. de quibus fusè Mol. de Inst. & Jure tract. 2. de tribut. disp. 662. n. 3. ad finem tom. 3. & alij infra, sed etiam de his, quæ in Civitate, vel oppido sunt, ob identitatem rationis, ut erudit Salic. in l. vectigalia C. nov. vectig. impon. nō poss. & refert Sveton. de vita Caij Caligulae vers. vectigalia nova ibi: ex gerulorū diuturnis, quæstibus; fuitq; Caius Caligula, qui prior vectigal auxit, ex diuturnis quæstibus gerulorum; Et meminit Divus Thoma. super epistol. ad Rom. 13. sect. 1. Estque igitur vectigal id quod tribuitur pro reparatione, & custodia de mercimonijs tamen, & appellatur communiter Archimandia Bald. in cap. 1. in princ.*

quæ sint regal. in asib. feud. itidem dicitur theolomia à tollendo, d. cap. 1. & ibi Bald. & Gloss. in cap. super quibusdam, de verb. signific. atque denominatur portorium ut indicat D. Didacus Balmased. de Collect. q. 1. n. 6. Et in Italia ex barbaro vocabulo Dohana, à priscis I. C. tis, & à linguæ latinæ professoribus penitus incognitum testat Card. de Luca de feud. discurs. 67. & in sum. de regal. 4. n. 54.

4 Pedagogium verò à pede dictum est, & à transeuntibus solvitur, d. cap. super quibusdam, & ibi Gloss. & faciunt DD. in cap. quāquam de cens. in 6. Luca de regal. discurs. 131. 156. & in sum. 2. 4. n. 59. Quod quidem Pedagogium nō est servitus debita colligenti, quoniam de Natura servitutis est, pati, non agere, l. quoties 2. fin. ff. de servis. sed est quædam jurisdictio circum-

5 scripta loco; hinc fluit quod ponte destructo, sinè spe tamen refectionis, pedagogium haud debetur à transeuntibus, propter aquam ibi, ubi, pons erat, sustentem Reg. Moles in suis decis. tit. de jur. passuum, 2. 14. quest. 4. n. 19. 20. 21. Si pedagogium tamen constitutum fuerit super certo loco; at secus si in territorio,

rio nam, tunc illud jus co-
hæret toti territorio. *Moles*
n. 37. aliàs nevé pro novo pô-
tè, si infrà, vel suprà ædifica-
tur, exigitur pedagium, quò-
niam iurisdicção est limitata,
& pons desijt, ac in rerum
natura haud extat, & natura-
liter cuncta loca sunt transe-
untibus libera *ex l. si locus*
2. fin. ff. de servis. amitt. At
ponte in veteri loco resecto,
pedagium ipso iure, absque
alia restitutione in integrum
exigitur *d. l. si locus, & Bald.*
in l. si plures C. de condit. inser.
licet hæsitavit Alber. *in l. hoc*
jure, 2. si aqua, n. 1. ff. de aqua
quotid. & estin.

- 6 Ad hanc equidem sivè pe-
dagij, sivè portorij materiã no-
tãdũ est, quod si navis ex vi
tempestatis ad portum trans-
lata fuit, ubi destinata haud
erat, ob onere solvendi peda-
gium, & portorium immunis
est *ut ex Bart. in l. 1. C. de*
nanfrag. & ibi Platea dixit,
Franc. Marc. decif. 889. n. 12.
p. 2. annuitque Consil. Rocc.
resp. 32. n. 4. centur. p.
Nec ad vectigalium solutio-
nem devincitur, si aliquo ju-
sto timore, hostium nimirum,
vel tempestatis, ad portum
appulerit, nevé jus fisco com-
petere, dixère: *Mart. de Lan-*
den. tract. de fisco. q. 171. Scacc.
de Mercat. tit. de navib. p. 2;

n. 26. affluenter *Galeat. contri.*
46. & 47. lib. 1. Rocc. ibidem
n. 3. 8. ubi nec tenetur ad solu-
tionem gabellæ; imò releva-
tur ab onere denunciandi;
Etenim violenter appulit *sex.*
in l. Caesar. & l. fin. ff. de
public. & vectigal. & resp.
37. n. 4. sicque decisum af-
fert *Rocc.* Et si onerata in-
frà Regnum ut itidem in co-
exoneretur, Intempestivo ta-
men impulsu, extrà Regnum
advenerit, ibique exonerata
fuerit, gabellasolvere mini-
mè tenetur *sex.* & ibi *Gloss.*
in d. l. 1. C. de Nanfr. lib. 11.
Franc. Marc. ubi suprà n. 12.
Rocc. resp. 37. n. 2. neque
in commissum incidisse au-
tumã; sicque pluries decisum
adducit. Voluntas enim coa-
cta, nõ dicitur volũtas. *Galeot.*
ibidè contr. 46. n. 10. ad 6. nec
fisco aliquid cõpetere fundat.

- 7 Guidagiũ porrò est id, quod
datur alicui, ut tutè, ac securè
conducatur per loca alteriũs.
Gloss. in d. cap. super quibũsdã
de verb. signif. Abb. in cap. in-
novamus de censib. in 6. undè
infert *Guid. Pap. decif. 413.*
quod exigentes guidagium
devincuntur tenere loca tuta,
& salvare solventem in per-
sona, & in rebus & *Matth.*
de afflict. in Constitut. utriusq;
Siciliæ: Conses; & Baro; ac
Bald. in tit. qui feud. dar. pos-
sunt

sunt 2. Abbatiff. & in tit. de pace Juram. firm. 2. conuenticular, ajunt quod si furta committuntur in terris jurisdictionalibus, aut Comitū Comes, aut Baro tenetur exhibere fures, & furtum restituere, nec discrepant Cypyc. in l. uuest. feud. verb. colligentes pedagia, Bertachin. de gabell. & uetigal part. 4: qu. 7. n. 14.

Verū hodiè hoc onus custodiendi, & saluandi itinerantes per regni loca, ad Regem spectat. insinuant Bart. & Scribentes in l. ne quid ff. incend. & ruin. Moles in suis decis. tit. de Jure passuum. 2. 14. quæst. 4. n. 29. 30.

- 8 Ex quibus notandum venit transiensem palam, & via recta per portam, seu pontem non teneri; exactorem quærere, nec uetigal solvere; durū nāq; est aduenas deuincere ad exactores quærendos, & ad tributa solvenda, probant ex Cordub. summ. q. 95. art. 2. & 10. Angel. in florib. quæst. Theol. p. 2. q. de restit. uetig. Sanches conf. mor. lib. 2. d. cap. 4. dub. 10. n. 7. Neq; Mercator solvere tenetur gabellā in conscientia exactore non petente, neque eum quærere Ledesm. 2. 4. q. 18. art. 3. potissimum sic dictante consuetudine Parlador. de reb. quosi-

dian. cap. 3. n. 13. Couarr. reg. peccat p. 2. 2. 5. n. 5. Angles. in florib. quæst. Theolog. p. 2. quæst. de restit. uetigal. Sorus de Just. & Jur. q. 6. art. 4. uers. de illo autem, si de re minima ageretur; secluso tamen dolo, & fraude concludunt cūcti, quos recent Sanch. conf. Mor. lib. 2. cap. 4. dub. 10. de tribus. Et licet nonnulli autumauere itidem cum dolo, & fraude non teneri solvere gabellam exactore non petente; Etenim hodie gabellæ communiter sunt injustæ, pro quibus multæ cōficiuntur extorsiones, ut cum Nauarr. Armill. Caiet. ait Dried. lib. 2. de libert. Christian. Attamen oppositā sententiam probabiliorē, esse putat Sanch. ubi proximè nam dolus, & fraus nemini patrocinari debet.

- 9 Tributū autem est quod soluitur Fisco, vel Principi pro bonis immobilibus, tex. in l. 2. 2. si quid. ff. de hered. vel acti. vend. Gloss. 11. quæst. 1. C. de Sacros. Eccles. l. 1. & 2. de ann. & trib. lib. 10. Et sub uetigalis nomine improprie comprehenditur, Gloss. Angel. & ceteri scribentes in l. Imperatores ff. de public.

- 10 Gabella uerò soluitur pro bonis mobilibus, nimirum pro his quæ uehuntur d. l. uers. & l. allegatis & l. a praest.

- statione C. de vectig. Commiss.*
Et dicitur quoque vectigale prædium, ex eo quod Fisco præstatur vectigal *l. etiam, & ibi Gloss. C. de præd. Min. & tot. tit. ff. si ager vectigal. l. vectigal de pign.* undè ait Archidiaconus *in cap. si in Morse, q. 1. quæst. 23.* tributum esse quod solvitur pro regione, vectigal, quod datur pro bonis, quæ vehuntur per patrias, & facit *Gloss. ad Romanos in cap. 13.* ubi tributum esse, quod domi solvitur, vectigal verò *11* quod ad domum vehitur; aut ex eo quia priùs solvebatur per singulas Tribus, ut edocent Albericus *in addiction. verb. tributum. Otalor. de nobilitat. p. 1. cap. 2. n. 4.* & tribuni denominabantur, qui præterant tribus populi partibus inter Romanos, Archidiaconus *in d. cap. si in morte, q. 1. quæst. 23.* cuius sumptus appellabatur tributa; quibus necessario subiicimur lege, more, vel Imperio, *l. 2. ff. de verb. signif.* & itidem Collectæ dicuntur, de quibus affluenter de Luca *de regal. discurs. 69. 70. & in summ. q. 4. n. 63.*
- 12* Dicitur etià Gabelle munera personalia, quæ imponuntur personis pro rebus, ut firmat Bar. *in l. 1. q. hic tit. ff. de pub. & in l. 1. C. de Manum. & in q. 10. lib. 1. 1.* ubi ait munus esse rea-

- le, *l. 2. C. de privileg. vese. l. fin. C. de Can. larg. lib. 10.* quod Græcè *τελων* indè telonion, & latinè talonium appellatur.
- 13* Denominaturq; tributum à tribuendo, pariter quoniam privato in publicum tribuitur, Cicer. *de offic. 2. Ulpian. in l. ager. q. stipendium ff. de verb. signif.* & quoque census, ut probat Molin. *d. disput. 661. tract. 2. tom. 3. n. 3.*
- 14* Aliquando novum dicitur vectigal, quia de novo imponitur, sive ultra solitum augetur vel minuitur, *l. vectigalia C. nova vectigalia imponi non posse.*
- 15* Munera sanè, quædam dicuntur merè personalia, quoniam indicuntur personis propter personas, & consistunt in labore *l. 1. q. aqua, & l. 18. q. 1. & seq. ff. de Muner. & bonor.* & hæc pariter vocatur angaria *l. neminem C. de Sacros. Eccl. l. Nemo C. de angar. lib. 1. 2.*
- 16* Quædam dicuntur munera realia, quæ rei imponuntur propter rem, & contra rei possessores committuntur, quæ propriè tributa nuncupantur, & constituunt prædia tributaria, de quibus faciunt Molin. *disput. 661. tract. 2. tom. 3. Santh. Conf. Mor. tit. de tribut.* alioque tamen vocabulo, patrimonialia appellantur, Gasp. Klock. *de contribut. cap. 2. à n.*

2. à n. 2. *cum plurib. seqq.* ubi affluenter de istis ratiocinatur muneribus, licet permixtè, quæ civibus tantum imponuntur, & aliquandò exteris *l. præscripto 2. fin. ff. de honor. & mer.* à quibus realibus muneribus sæcularis nemo excusatur *l. fin. 2. patrimonium ff. de munerib. & honor. l. fraudem ff. de ann. & tribut. l. omnes. & l. fin. C. de exact. l. sunt munera ff. de vacat. & exequunt. mun.* Nevè ex filiorum numero *l. 2. 2. qui patrimonium ff. eodem.* Nec pro eis cõcedi possit immunitas; etenim alias præjudicium publicæ utilitati indueretur; ut cõtrà quendam Officialem insinuat Reg. Moles in suis decis. 2. 9. 4.

17 à n. 22. 23. & seqq. Si ordinaria sint munera à lege, more, vel imperio Regis indicta, ac certam, perpetuamque habent præstationem; at secus, si extraordinaria essent, ob varias imposita necessitudines, nam pro istis conceditur excusatio, & exemptio *l. bi, qui lin. honoribus 2. qui muner. de vocat. mun. l. cui muneris ff. de muni. & honor. l. 1. C. de indict.* & de istis realibus muneribus plura astruit Card. de Luca, de regal. discurs. 96. & 97. & in summ. de regal. 2. 4. n. 63. & ante eum Gaill. obser. 52. lib. 2. Sixtin. de Regal. lib. 2.

c. 14. n. 12. *Manit. de tac. & amb. lib. 1. tit. 13. n. 9.*

Alia itidem munera denominantur mixta, consistentia in personæ labore, & in rebus; nimirum, quoties quis cum bobus, mulis, vel curru in exercitu iret, vel quandò rustici conducuntur ad lapides, calcem, & similia pro arcæ ædificanda; ut ex auctoritatibus superius recensitis.

18 Quædam verò sunt neutralia ad prædia, licet in rebus cõsisterent, & aliquando inducuntur personæ propter personas, ut si persona laboret, seu ut solvat solidū annuū pro quolibet, & hæc capitatio nuncupatur *l. Sacro Sanct. C. de Sacr. Eccles. l. fin. C. si propter pension. pub. Card. de Luca de regal. discurs. 96. & 97. & in summ. de regal. 2. 4. n. 63: tex. in l. fin. 2. Divus Vespasianus ff. de censib. & habentur in Rub. Cod. de annon. dicebaturq; apud Romanos tale solvès munus, capite cõsitus, Otalor. de Nobilit. p. 1. cap. 2. n. 7. Quod onus fuit à Romanis Judæorū capitibus ad Didrachmam impositum. teste Matth. 7. & quanti emolumenti tale censum fuit, vide Just. Lips. lib. de magnit. Rom. n. 29.*

19 Quod quidè personale munus civibus indicitur tex. in *l. libertas 2: sola ratio ff. ad mun-*
ni-

*capal. l. cum neque, & l. privileg. C. de Incolis, & ibi Glof. in l. 1. C. de Mul. & in quo loco, & in qua par. Alex. Conf. 68. vol. 2. nimirum apud Romanos, mafculi pro capite à quatuordecim annis aureum, femine à duodecimo ufque ad 65. annum, dimidium folvere cogebantur, ut poft Tertull. Cujacius ad Rub. C. de annon. & tribut. Et quando allato muneri personali, civis in dignitate conftitutus, devincitur vid. *tex. in l. fin. 2. adjudicandi ff. de muner. & bonor. l. in digefforum 2. fin. ff. de interd. & releg. l. bonor. ff. ad municipal. ubi hifce recensitis muneribus fubijciunt, cives exiftentes in quacunque dignitate, fi abfque dedecore, imò cum honore, quit Civis in dignitate conftitutus, fuum exercere officium, *tex. in l. Curiales C. de decur. & fcribentes in l. 1. C. de Mulier. & in quo loco, & in qua par.***

20 Forenfes verò pro hifce collectis personalibus, quæ folvuntur à perfonis, quæ in loco vivunt, non collectantur, licet bona in territorio haberent, alibiq; verò viverent Card. de Luca *de regal. difc. 61. 62. 65. 67. et in fumm. de regal. lib. 2. difc. 189.* Pro muneribus autè realibus, de Italiæ confuetudine, forenfes collectantur; li-

cet oppofitum decifum fuit per Rot. Rom. *decif. 3. poft cens. de cenfib. die 16. Maij, & 27. Junij 1583.* de qua meminit de Luca *eadem loco difcurs. 73. et 77. et 83. et 92. et in fumm. de regal. difcurs. 189. n. 2.* ratio verò, quæ per allatà Romæ decifionem affertur potiffima eft; Etenim Collecta eft muntus, quod imponitur perfonæ pro rebus, undè fi perfonæ non eft fubdita, vel ratione domicilij, vel originis, ei imponere nefas eft ex defectu jurisdictionis, quod fuit de mente Bartol. *in l. libertus 2. fola ratio, n. 1. ff. fola ratio, n. 1. ff. ad municip. & fcribentium in l. refcripto, 2. fin. de muner.* quam conclufionem veriffimam effe, ajunt, *Corn. conf. 22. vol. 1. & alij per Gabrielem de jur. lmm. conclus. 2. n. 1. 2.* Etiam fi forenfes habent bona fub collectantis dominio *d. l. 1. et ibi Bart. n. 3. C. de Mulier. et in quo loco, lib. 10.* quia Collecta, perfonæ pro rebus imponitur, & obligatio in perfonam dirigitur, licet caufa finalis fit ipfa res; & fic attendi debet potiùs perfonæ, tanquam dignior, quàm res ipfa, ita Bald. *in l. unica. C. de eo, quod inter. n. 44. verf. dicimus. & fequuntur recéfiti per Nat. cens. 105. n. 8. l. b. 1.* Nifi collectans spe-

tiale haberet privilegiū, Bart.
in l. numerum, §. patrimonium,
n. 4. de maner. & honor. & in d.
l. 1. C. de mulier. & in quo loco.
lib. 10. n. 28. & alibi per Ga-
briel. d. conclus. 2. n. 2. vel si
speciale adesset statutū. Bald.
in d. l. unic. C. de sent. quæ pro
eo, & inter nn. 43. & alij per
eandem decis. Rot. Rom. n.
5. aut si contraria vigeret con-
suetudo immemorabilis. Bald.
in d. l. cum neque, in fine C. de
incol. lib. 1. triginta, vel qua-
draginta annorum, dixit Alex.
sibi contrarius in cons. 68. nn.
13. vol. 2. & sequitur Curt.
cons. 61. nn. 6. vol. 1. Imme-
morabilem esse voluit ex Pa-
ris. cons. 25. n. 58. cum seq. &
n. 82. & 101. Rot. Rom. ibi-
dem n. 9. probandam adesse
in loco, de quo agitur Aret.
cons. 123. Natta cons. 160. n.
14. lib. 1. Dec. cons. 185. n. 7.
Oldr. cons. 137. Aym. cons.
96. n. 4. Mohedan. decis. 209.
& 276. Gabriel. de probat.
conclus. 4. firmantes, cuncti
neq; Doctori, de tali consue-
tudine attestanti, standū esse.
Verum enim verò solidam
esse fatemur sententiam au-
tumantium, forenses ad con-
tributiones personales solvē-
das nō teneri, sed ad reales; ut
affabrè edocent Card. de Lu-
ca ibidem Salenger. res. Cano-
nic. cap. 38. n. 3. som. 1. Bal-

maseda de collect. q. 62. n. 4. 5.
 Contributio autem, quæ indi-
 citur pro reparatione pontiū,
 viarum, aggerum, fluminum,
 aqueductuū, Civitatis mānio-
 rū, & similiū, quæ ad publicam
 Civitatis utilitatem, & neces-
 sitatem elevandā concernunt,
 personale onus haud est, sed
 reale, & patrimoniale, solven-
 dum secundū qualitātē bo-
 norum, non autem personæ,
 ut ex Tusc. *conclus. 448. n. 3.*
lit. C. fundat Gaspar Klock.
de contrib. cap. 9. n. 75. edo-
cens ea, quæ ad præsens peric-
ulum avertendum, aut ad
futurum incommodum præ-
cavendum, verè pertinent, cō-
munem respiciunt utilitatem;
meritò itidem, & forenses ad
eorum contributionem de-
vincuntur, si prædia in eodē
territorio possederint, quod
ante eū apprimè erudiere. Pe-
regrin. cons. 102. n. 7. lib. 1.
Add. ad Guid. Pap. in decis. 7.
& 87. lit. B. Sixtin. de Regal.
lib. 2. cap. 14. nn. 74. Boccr.
eodem cap. 3. n. 231. nec ali-
ter censuere, ex multis, Joseph
de Ros. consult. 26. n. 14. 15.
& Silvest. ac Angel. in summ.
verb. Gabella. Bonac. som. 3.
disp. 1. 9. 19. punct. 4. Sanch.
cons. mor. lib. 2. cap. 4. dub. 55.
n. 20. Castill. de test. c. 9. n. 34.
Azaved. l. 3. tit. 11. lib. 1. Me-
noch. cons. 800. n. 4. Vic. som.

2. *Pragn.* 8. *tit.* 20. §. 4. & 5. Vivald. *ad Bull. Cæn. Dom. cas.* 18. n. 5. Balmased. *d. qu.* 62. n. 21. ubi utilitas forensiū tangeret bona, aut de totius status tuitione ageretur. In hac tamen re notandum est: gravatum in loco, ubi bona sita sunt, ad solvendas contributiones, gravari nequaquam posse, pro eisdem bonis, in loco domicilij, cum iniquū sit, duplici onere, quempia gravare: probat Rosenth. *de feud. cap. 5. conclus.* 83. nu. 1. & *lit. A.* Rolant. à Vall. *conf.* 1. n. 25. vol. 2. Facchin. *conf.* 111. n. 10. vol. 1. Baet. *de decimis int. Hisp. præst. cap.* 30. nu. 4. Gaill. *obser.* 53. n. 9. 10. lib. 1. Ofac. *decif.* 68. n. 10. ibique Balb. *in suo consil.* onerari geminis incommodis haud oportere edocet, & semel decimatus, amplius nō decimatur, *cap. fin. extra de decim.* Nisi ex diversis causis, & obligationibus quis præstare teneatur. Natta *conf.* 114. nu. 13. Petr. Heig. *ques. Jur. q.* 18. n. 36. par. 1. Sixtin. *d. regal. c.* 14. n. 162. Vel si Universitas ob spontaneum placitum, & privatas pactiones, onus solvendi iniecerit, tunc utilitas, & necessitas si accesserit, tenetur, probat Klocke *d. cap.* 11. n. 29. & c. 17. n. 198. *cum seq.* Allata insuper munera ali-

quando itidem imponuntur personæ, non propter personas, sed propter res possessas, & hæ vocantur collectæ, ut prædiximus, & aliquando dicuntur ordinaria, aliquando extraordinaria.

- 22 Ordinarium autem munus, indictum nuncupatur tex. in *l. 1. C. de indict. lib.* 10. & ibi Bart. estque, quoties per legem, vel generalem provisionem mandatur, ut singulis annis, vel mensibus quisque allibratus solvat solidum unū pro libra, nam tunc, ex quo ordinatio tractum habet successivum, & regulatum, & nō cōcernit tēpus præsens; ideoque dicitur ordinariū: & Romanorum ævo provinciales solvebant aurum, vel ferrum, ut notatur in *Rub. Cod. de indict. lib.* 10. Nimirum in primo quinquennio solvebant certam auri quantitatem, in secundo argenti, in tertio æris Gloss. in *d. Rub. Cod. de indict. lib.* 10. Gloss. in *Auten. præponatur nomen Imperatoris. verb. indictmentis.* Gloss. in *cap. inter dilectos, de fid. instrum. verb. indictmentis.* Gloss. *Codicis, de Cod. Justiniani confirmand. verb. seprime indictmentis.*

Etsi huic unico solido ordinario adijciatur aliquid singulis temporibus solvendum, ut si impositum sit duplum, vel de-

decuplum quolibet anno, vel mense, tunc adiectum vocatur super indictum, & quoque ordinarium est munus, l. 1. C. de indict. lib. 10. et si extraordinarie apponatur, de necessitate tamen.

23 Ordinariū. verò hoc indictū, siue munus, Quiritum tempestate, haud imponi poterat absque populi notificatione, ut se prepararet, indicat Gloss. et Bart. in l. 1. C. de super indict. lib. 10. ubi ponitur notificationis faciendæ forma, & in l. 2. C. de indict. lib. 10. & notat Bart. ibidem, quod hodiè haud servatur.

24 Ex quibus sciendum est, quantitatem impositi muneris deberi, & exigi posse ab universitate, itidem diminuto focularium numero, imò mortuorum, ac extinctorum debitum solvendum esse per alios, edocet ex tex. in l. 1. C. nullus ex Vicarijs lib. 10. l. legatorum ff. de legat. 2. Etenim debitum est Universitatis, quæ sæpè existit, & sicut onus nō augetur, auctis Civibus, ita nec diminuitur, extinctis eis. l. præponebatur ff. de Judic. lex mille, 2. totus ff. de evinct. l. fin. C. de solut. Reg. Moles in suis decision. quasi. 1. 2. 3. & concludit tex. in l. sicut 2. fin. ff. quod cuiusque niver. nom. l. si grege, 2. de legat. 1. Franc. Cla-

per. in cent. decis. Fisc. caus. 27. q. 1. n. 11. Cam. Borell. conf. 70. nu. 27. Sim. de Petr. lib. 3. conf. 100. nu. 8. & ex eis Gaspar Klock. de collect. cap. 17. nu. 153. Uno firman-tes ore, recensita haud militare, in tributis præstandis à singulis personis præ viribus earum patrimonij. Montispel. conf. 1. nam in eis, si immunitas alicui fuerit concessa, vel si aliquorum possessiones steriles effectus fuere; tunc Principi nihil detrahatur, nec Universitas, sed cæteri Cives defectorum solvunt portionem si Universitatis Corpori onus indictum fuerit; at secus si personis singularibus, tunc unus pro alio non tenetur. l. 2. C. de Apoch. pub. lib. 10. Aut. Fab. in C. lib. 3. tit. 12. dist. 40. n. 4. Klocker. ibidem & in conf. 5. Thomæ Merckel. post tract. de collect. ejusdem Klok.

25. Ex hoc demum indicto originem traxit Indictio, quæ apud Romanos computatio erat dierum, nempe annorū quindecim, quibus tripartitis per lustra, scilicet, per quinquennia solvebantur Imperatori, aurum, argentum, & ferrum, ut ex Gloss. ordinaria prim. consist. Codicis Rab. Cod. de induction. lib. 10. & fasè Specul. tract. de instrum. edict. 2. 1. vers. post annos, & vers. bre-

breviser, cū ſequenti: R. P. Jacob. Gordon. Op. Chronolog. anno Chriſt. 313.

26 Græcorum rursus tempore computabantur per quinquennium, quod temporis spatium Olympiadem appellabant, ex quo in Olympo monte, in quarto anno spectacula fiebant, quæ ludum Herculis filius inſtauravit, singulo tamen anno in Olympo; incipitque prima recensita Olympias anno 408. post deletam Trojam, ante verò Urbem conditam anno 28. qua tempeſtate Rex Joathan tenebat, & ex illa ortum habuere Romulus, & Remus, ut evolvitur in *Hiſt. Scholaſt. & anno 2. Pharee*, meminitque Molin. d. *diſput. 661. num. 7.*

27 tract. 2. *rom. 3.* verum amantissimus meus Avunculus R. P. D. Andreas Cirino C. R. in ſuo Codice *de Urbe Roma lib. 1. cap. 32. erudit. 409.* Cunctas inter ſe diſſidentes opiniones affert, eaſque abſolvit.

28 Extraordinarium verò munus eſt, quoties ejus impoſitio non proviſione, vel lege generali, ſeu regulari, nec ob ordinariam, & ſucceſſivam prodit cauſam, ſed ob extraordinariam occurrentem, ut ſi pro Haſtiludijs, vel larunculis, nè damna inferant, vel ob aliam parilem cauſam momentaneâ

reiterationem non expectantem, & ſic accipiendus eſt *tex. in Gloſſ. l. ſcripto 2. ſim. ff. de mun. & honor. et in l. placet C. de vac. mun. lib. 10.* ut bene inſinuat Salicet. & ſequitur Jaſon. in *l. placet, C. de ſacr. Eccleſ.*

29 Quod extraordinarium munus appellari itidem ſolet Collecta, præſtantia, & talia, in Gallia, & Italia, in Hiſpania verò nuncupatur *derramas*, de quo vide apud Sylveſt. verb. Gabella, Gabriel. in 4. *diſtinct. 15. quaſt. 4. art. 1. Notab. 4.* & faciunt alij per Otalor. *de Nobil. cap. 2. n. 15: et 21.*

30 Omnes igitur contributiones, quæ Reipublicæ ordinariè debentur, penſiones publicæ nuncupantur, Tributa verò à Civibus, & à Civitatibus, vel à Baronibus Caſari, ſivè in auro, vel ſpeciebus, in ſubjectionis tamen ſignum, quæ vulgariter cenſus itidem denominatur, Bart. in *l. 2. C. ſine cenſ. vel relic. Archid. Jo. Andr. et alij in cap. 1. de imm. Eccleſ. lib. 6.* Gabella, verò generaliter ad omnes extenditur exactiones, ad vectigal, pedagium, & ad illas penſiones, quæ dantur ab uno Populo ad alium, vel quæ ibi venduntur. Sanches *conſ. mor. lib. 4. dub. 1. num. 3. 4. cap. 4.*

Om-

Omnesque demum recensitæ contributiones ad tria reducuntur onera alia nimirum, quæ prædijs infixæ sunt; personalia, quæ præstantur à persona propter personam; & mixta, quæ debentur à personis propter rem; *tex. in l. ult. ff. de numer. et honor. Bal. in l. omnes, C. fin. cens. rel reliq. etc. n. 4. 5. & de tributis dixit Mart. de iurisd. part. 4. cent. 1. cap. 11. n. 11.*

- 31 Verùm tributum quamvis in subjectionis signum solvatur, attamen ejus solutio plenam haud facit probationem, pro subjectione inducenda, *tex. in cap. recepimus, de privil. Gloss. in cap. magnum, 11. q. 1. Innoc. in cap. præterea de transact. Bald. in marg. vers. census, et in l. 3. ubi Angel. C. de natur. et in l. data opera, C. qui accusar. non poss. et in Auten. quib. mod. nat. eff. sui, 2. si quis, et in cap. 2. ubi Abb. Siculus de cens. Alex. & Imol. in cons. 33. p. 4. Gloss. in cap. tributum 23. qu. 8. sed vide Maur. Alleg. 58. nu. 1. Attamen Collectarum impositio, & exactio sublimioris dominij, ac fructus eminentiæ attestatio, nota, symbolum, atque fundamentum est, ut affabrè edocent ex cap. licet causas de probat. cap. magnum 11. q. 1. Surd. cons. 275. n. 11. Natt.*

cons. 636. 78. Decian. cons. 41. vol. 1. immò possessione superioritatis contra adversarium, & contra subditos importat, ut ex Wesecub. cons. 45. n. 8. 20. 38. probat Klock. de contribut. cap. 14. sect. 2. n. 2. 3.

- 32 Cæsar equidem Augustus; ut prædiximus, fuit primus, qui tributì solutionem ordinavit. Exijt edictum à Cæsare Augusto, ut scriberetur totius Orbis, fuisseque apud Romanos intollerabile Clivipid. in Neron. Christusque Redemptor noster, pariter præcipit, ut Cæsari tributum solvatur. Imò nè scandalum insipientibus daret, ipse itidem solvit, licet vacuus, quia nemini fuit subiectus, Gloss. & Archid. in d. cap. magnum 11. q. 1.

- 33 Horum denique muneriti, Gabellarum, Tributorum, ac aliarum contributionum Exactores Publicani denominantur, ex eo quia publica retinèt conductà vestigalia, *l. quant. 2. fin. ff. de public. & talis fuit Matth. Apostolus, Gloss. in l. eum, qui vestigal. ff. de verb. signif. l. 1. 2. hic titulus ff. eodem Molin. d. disput. 662. n. 1. tract. 2. tom. 3. Cassane. consuet. Barg. rub. 1. 2. 4. tit. le droit de indire n. 30. vel quia fruuntur publico, ut Fisco solvant, omnes insuper, qui à Fisco*

Fisco aliquid conducunt, publicani appellantur d. 2. *hic titulus*. largo autem vocabulo dicuntur publicani, quasi publicè peccantes. *Abbas Sicculus, & Jon: Andr. in cap. Novit. de Judic. & ibi Gloss. ac dicuntur quoq; Ethnici à mōte Æthna igneo, quasi vox inferni Cassian. ibidem. de quibus in fine affluenter loquimur.*

- 34 Cæterum hæcè gabellas, munera, tributa, ac collectas cunctas superiùs recensitas legitima, ac publica, accedente auctoritate, & utilitate imponendas esse, innuunt infrà citandi. Estq; planè gabella onus, quod subditi tribuunt publica, ac legitima auctoritate impositū D. *Thode regim. Princ. cap. 11. Dom. Larr. alleg. 59. n. 1. & alij per Balmased. de Collect. q. 2. n. 1. Lessius de just. lib. 2. de tribut. & veltigal Sâches cōf. mor. lib. 1. dub. 1. de trib. cap. 4. Vasq. Molin. Sylves. & alij per Azor. p. 3. lib. 5. cap. 18. Card. de Lug. tom. 2. de Just. & Jur. disp. 26. sect. 1. aliàs injustas, ac futiles esse autumat, imò imponentē in censurā Bullæ Cænę Domini irruere, subdunt, ex cap. super quibusdā 2. propterea de verb. signif. cap. innovamus de censib. maximè si monitus nō desisteret, & non satisfaceret*

cap. si quis Romipetas, 24. q. 3. cap. innovamus de censib. & de Quiritum jure, perpetuo objurgatur exilio; tex. in l. fin. C. veltig. nova impon. non posse. Card. de Luca de regal. discurs. 62. n. 3. & in Miscell. discurs. 43. sub n. 6. Faust. in consil. pro arar. class. 18. conf. 49. Balmased. de Collect. quæst. 10. nu. 3.

- 35 Talemque porrò retinent facultatem, gabellas, ac cetera desuper allata onera imponendi Principes, non recognoscentes superiorē, ut Imperator, Rex, Principes absoluti, Dynastę cum de regalibus sūt, Collectas, ac alia onera imponere c. 1. *que sūt regalia in vsib. feud. l. veltigalia 6. de publican. & veltigal. Masstrill. de Magistr. lib. 3. cap. 10. n. 219. Castill. de tertijs c. 41. n. 78. & alij per Balmased. ubi nuper q. 2. n. 2. licet Klock cap. 4. n. 332. autumat jus collectandi inter minora, non verò majora, & merè Regalia referri; ideo illud Ducibus, Marchionibus & Comitibus perpetuam, regalem, & ad suos transmissibilem dignitatem habētibus, competere: de qua re faciūt. Castrens. conf. 34. n. 2. 4. vol. 2. Cravett. conf. 135. n. 2. & conf. 404. n. 15. & conf. 411. n. 48. & conf. 983. n. 1. Kolant.*

land. *conf.* 86. n. 20. & *seq.*
vol. 1. *Decian. conf.* 5. n. 17.
18. vol. 4. *Menoch. conf.* 601.
n. 1. *Osäst. conf.* 9. n. 2. 3. *Pe-*
regrin. conf. 2. n. 17. *vol.* 1. &
conf. 9. n. 44, *vol.* 2. & *alij*
per eum. Veritas tamē conclu-
 sionis est, omnes Principes in-
 inferiores Superiorem recogno-
 scentes, licet vassallos retine-
 ant, Jus collectas imponendi
 non retinent, ut ex multis fun-
 det Luca de *feud. discurs.* 64.
n. 5. *tom.* 1. *Laganez de fru-*
ctib. c. 14. 2. *unico.* n. 6. *Bal-*
mased. q. 4. n. 1. Nisi hoc eis
 competeret ex privilegio, cō-
 suetudine, p̄scriptiōe, ut
 apprimē fundat *Illust. consil.*
Germania, conf. 1. 2. *lib.* 1. &
in q. 5. n. 21. necessitatem
 ad Collectas imponendas ex-
 tricat, cum morē periculo.
 Respublicę autem ut Veneta,
 & Januensis, ea quęunt im-
 ponere, ac itidem Civitates
 suo subiecto Principi, ex ejus-
 dem Principis placito nova
 imponere valent onera, ac
 gabellas, alięque tamen ur-
 gente necessitate, vel publica
 sic expolcente utilitate, edo-
 cent. *Vasq. Caet. Molin.* &
alij, quos magistraliter expendit
R. P. D. Salvator Marchesio
C. R. in suis aureis resolution-
ibus pro immunitate Ecclesia-
stica ref. 1. & post eum Card.

de Luca de *regal. discurs.* 43.
 & in *Miscell. rer. Eccl. discurs.*
 5. ac in *sum. de regal.* 2.
 4. n. 65. *tom.* 1. *supplem. no-*
vissimē Balmased. de Collect.
q. 2. n. 2. & in *q.* 5. n. 21.
 36 Secluso autem Superioris
 placito hoc perficere interdi-
 ctum est, ex d. *cap. immova-*
mus, & d. *cap. super quibusdā,*
 & ex *tex. in l. vectigalia ff. de*
public. l. 2. & 3. *C. de vecti-*
gal. nova impon. non posse Lu-
dovic. Molin. d. disput. 667. n.
 1. 2. *tract.* 2. de *tribut. tom.* 3.
Maximilian. Faust. in Consilio
pro arar. class. 18. *conf.* 48. *per*
totum quem citat Balmased. q.
5. n. 1. 8. Nisi in oppositū im-
 memorabilis vigeret consue-
 tudo, centum scilicet annorū
Molin. disput. 75. *tom.* 1. Ete-
 nim ex ea cuncta, ad id op-
 portuna, intervenisse p̄sumi-
 tur, si ex conjecturis mala
 non detegatur fides d. *cap. su-*
per quibusdā 2. *præterea,* de
verb. signif. & ex *Panorm. ibi-*
dem indicat idem Molin. Atta-
 men bello gliscente, & publi-
 ca utilitate sic postulante, quit
 Civitas collectas imponere,
 Principe inconsulto, ut insi-
 nuant. *Luc. de Penn. in l. fin.*
q. 24. *C. de quib. mun. & præ-*
stat. nem. lice. se exclus. lib. 10.
Bart. in l. unica n. 24. & ibi
Celsus in addit. de mulie. & in

quo loco mul. mu. & alij quos
affert. *Illustr. Confil. Germaniæ*,
conf. 9. n. 179. lib. 1.

- 37 Iusta igitur accedente cau-
sa, ac excusso prius Regis pa-
trimonio, *Thomas. de Collect.*
vers. noviter n. 6. *Valenzuel.*
conf. 99. n. 20. & alijs noviter
adducit *Balmased. de Collect.*
q. 2. n. 20. 21. ubi magistra-
liter de more edocet exhausto
patrimonio; ac urgente neces-
sitate pollet Domin. Rex di-
vites compellere ad mutuan-
dum, quod ante eum dixere
Valenzuel. n. 17. *Cevall. in*
commun. tom. 4. q. 906. n. 44.
Pasqual. de vir. cap. 1. à n. 6.
immo tuta conscientia allata
tunc imponuntur onera, ad
Roman. 3. & 1. ad *Cor.* 9. ibi:
Quis pascit gregem, & de la-
cte nō comedit Balmas. n. 7. ad
quorū solutionē ligantur sub-
diti in conscientia antē Judi-
cis sententiam; etenim tri-
buta non sunt pœnæ, sed in-
stituta sunt tanquam premiū,
& Principis merces pro labo-
re, quem sustinet in conser-
vanda, & gubernanda Repu-
blica, ut in 13. ad *Roman.* cui
Tributum, Tributum etc. quam
sententiā strenuè tuentur D.
Hieronym. ex Theophilaet. su-
per illud *Matth.* 22. *Quæ sunt*
Cæsaris Cæsari, D. Thom. opusc.
20. de *Regim. Princip.* lib. 1. c.
12. & lib. 3. cap. 5. & 11. &

super cap. 13. ad *Rom. lect.* 1.
Et qui oppositū sentiunt ab-
errant subdit *Castr. lib.* 1. de
leg. pan. cap. 11. *Coroll.* 2. quē
sequuntur *Ledesm.* 2. 4. q. 18:
art. 3. *Medin. de restit.* q. 13:
Sammista ferē omnes, verb. ve-
ctigal, et verb. gabella, Parlad.
de reb. quotid. cap. 3. n. 13.
Trigon. fing. 89. et alij per *Sā-*
ch. conf. mor. lib. 2. dub. 1. et
38 2. cap. 4. n. 9. ubi cum alijs
firmat fraudantes gabellas
mortaliter peccare, & ad resti-
tutionem teneri, quia pecca-
tum est contrā iusticiā, etiam
si non Regi, sed eumentibus,
& cōductoribus solvatur; quo-
niam semper Regi vendenti,
& locanti fraudatur: annuitq;
Balmased. n. 9.

- 39 Si tamen quantum necessi-
tas exposceret exigatur, &
subditorum vires sufficerent,
subdit. *Lucan. de privil. fisc.*
tit. de collect. p. 3. n. 2. quō-
niam si iusta haud accesserit
causa, & illegitimas esse con-
tributiones, & vectigalia, eaq;
fraudantes, vacui sunt à pec-
cato, & legitimè fraudari pos-
sunt. Heet. *Felic. de Societ.*
cap. 21. n. 72. imò & cessare
etiam debet onus solvendi
Collectas, caussa legitima
cessante ut ex l. unica,
C. de caduc. tollend. innuunt
Auendañus. de metru lib. 2. q. 23.
Solerzan. de Gubern. Indiar. t.

2. lib. 2. cap. 26. n. 16. nevé
ad aliū possit applicare fi-
nem, ut mirificè insinuat ex
tex. in l. fin. C. de his, quæ ex
public. collas. lib. 10. Merlin.
Pignat. contr. cap. 2. n. fin.
cent. 1. & faciunt Cochli. de
contrib. cons. 7. à. n. 34. Bal-
mased. n. 25. vel saltem pro
40 rata minuire; *Marquez de*
Guber. Christ. lib. 1. cap. 23.
2. 1. nec discrepat Balmased.
9. 2. n. 16. ubi Serenifs. Phil-
lipp. IV. elogium affert, & an-
te eum Klocki. de arar. sic. lib.
2. cap. 50. Verum enim verò
cuncta tributa tempore pacis
indicta, causa necessitatis, ea
cessante, adimerè periculosa
res est, etenim Respublica
Physico assimilatur corpori,
& sub perpetuo cœlestium
motu gubernatur? idè inco-
lumi statu semper permanere
nequit, quin morbis, plerumq;
lethalibus non incutiatur: ha-
bent enim Regna suas fatales
periodos divinitus constitu-
tas; idè quovis tempore pa-
rata esse debent remedia, ut
confestim adhibeantur; para-
ta debent esse pecuniæ, ut ta-
quam nervi rerum gerenda-
rum, pro opportuna morbi
medela, applicentur. Respuit
herclè Senatus Neronis indul-
gentiam, initio sui impe-
rij omnia vectigalia redime-
re volentis, ut graphicè ratio-

natur Gaspar Klokhi de con-
trib. cap. 7. à n. 132. & segg.
& à pari Schemate, si id quod
Principibus Populi solvūt pro
expensioe necessaria, aut
quantum publica utilitas ex-
posceret, haud sufficeret, quit
tunc Princeps nova impone-
nere onera, & iam imposita
augerè, quantum, & quoties
necessitas efflagitaverit *Cajer.*
in summ. verb. vectigal. Medin.
de restit. q. 13. et 14. Dried.
de libert. Christian. lib. 2. cap.
5. Castr. lib. 1. deleg. pœnal. cap.
5. et 10. Sylvestr. verb. gabella,
et alij per Sor. de Just. et Jur.
lib. 3. q. fin. artic. ultim. Covar.
reg. peccat. p. 2. 2. 5. in fine
D. Anton. p. 2. tit. 1. cap. 13.
D. Thom. in epistol. ad Duciss.
Barbant. opusc. 2. 1. In respons.
ad 6. interrog. P. Ludovic. Mol-
lin. d. disp. 667. n. 1. tract. 2.
de trib. tom. 3. licet ad super-
41 flui restitutione teneatur, onera
cū excessu imponens. *Mol-*
lin. n. 2. Si onera non sint
perpetua, at si perpetua fue-
rint, & deberentur quasi ex
pacto, sub quo Princeps in se
sumpsit custodiam Regni, Ci-
vitatis, & maris, tunc itidem
bello, haud gliscente, ac soli-
da vigente pace Princeps ob-
latum sibi tributum exigit, si
paratus sit tempore opportu-
no tueri, & custodire *Molin.*
n. 6. Verum debet Princeps

pecunias conservare, ut adveniente necessitate expendantur, nè novis impositionibus subditos gravaret. Sotus, *Contravarr. & alij ubi supra, quos affert*. Molin. *d. n. 6.* Nè in-

alium quit Princeps usum convertere, & tanquam huiusmodi pecuniæ custos, & dispensator, illam in finem destinatum expendere debet:

Tex. in l. 1. C. de his, qui ex public. collat. lib. 10. alias eâ abutendo, graviter adversus Deum peccaret Coler. *conf. i. n. 241.* & ad restitutionem tenetur. Molin. *tóm. 3. de tribut. disp. 667. n. 2.* Suárez *de legib. lib. 5. cap. 15. n. 5.* Renat. Choppin. *de doman. Regn. Fran. lib. 1. cap. 1. n. 13.* Heigri. *lib. 1. quest. Jur. 18. nu. 10.* Ernest. Cothüan. *conf. 3. nu. 58. vol. 3.*

Subditi verò secluso excessu ad resolutionem tenentur proportionem congrua, ut supra expressatum est, & faciunt Castr. *ibidem* Medin. *d. q. 13.* & alij per Sanch. *conf. mor. d. lib. 2. dub. 1.* & 2. *cap. 4.* etiâ si probabile contra Principem adesset dubium, & probabile pro vassallis super impositione collectarum, Principe tamen impositionem collectarum eligente, ad ejus tenentur solutionem vassalli; hoc enim operari Principis au-

thoritatem insinuant. Dian. *resol. mor. 21. tom. 1. tract. 3.* Noguier. *alleg. 32. n. 169.* Gibalin. *de univers. negos. lib. 2. n. 16.* quos affert Balmased. *n. 26.*

42 Et si Rex in maximâ incidit inopiam suâ tamen culpâ, quia suum dissipaverit patrimonium, nequit novum subditis imponere tributum, *D. Thom. in d. Epist. ad Ducijs. Barban. Medin. d. cap. 13. de restit. vers. secund. requis.* Ludov. Molin. *d. disput. 667. vers. deinde, Salom. 2. 2. quest. 77. art. 3. de vectigal. art. 1. contr. 4.* Palatios Rub. *cap. per vestras, de donat. notab. 3. 2. 27. nu. 12.* D. Anton. *p. 2. tit. 1. cap. 13. 2. cas. 3.* Si alia via quit sibi consulere, quoniam cum fuerit in culpa dissipationis patrimonij tenetur, quod in se est facere, nè suâ culpâ subditis damnum sequatur. D. Thomas, & alij per Sanch. *conf. mor. d. lib. 2. cap. 4. dub. 2. num. 8.*

43 Et ut prædiximus ante quam Princeps ad collectarum, aliarumve contributionum impositionem deveniat, suum tenetur excutere marsupium, aliosque redditus, & tributa expendere, hisce verò non sufficientibus non deglubare, sed tali arte debet subditos. Rebuff. *in l. 1. C. de Exact. tribut. Surd. de alimen. tit. 7. qu.*

qu. 22. n. 6. Muños Escob. de
ratioc. cap. 25. n. 23. et sequ.
Sesse lib. 2. decif. 183. n. 12.
gloriarī se debet Princeps, tā-
quā pater communis patri-
monium necessitatibus com-
munibus expendere propriū.
Jacob. Ayello, de iure adob. et
in princ. Borell. de Cathol. Reg.
præstant. cap. 2. num. 38. Me-
noch. conf. 487. nu. 9. 10. et
conf. 75. n. 34. et seq. Greg.
Caved. decif. 49. n. 3. p. 2.

- 44 His igitur attentis, ad no-
strum redeundo institutum,
inquimus, Ecclesiasticos mor-
dicus sustinere eos ad tributo-
rum, collectarum, aliorumq;
oncrum per sæcularem Prin-
cipem impositorum non esse
devictos, suamque exemption-
nem non solum ex Divino,
quā humano, positivoque
iure scaterere demonstrant, ex
Divino namque iure probant
ex cap. 47. Genes. relato in cap.
tributum 2. quāvis 23. q. fin.
ubi Pharaō ærumnosa famis
tempestate, Joseph ministerio
universam Ægyptiorū emit-
terram, quam vendentibus
postmodum obsignavit sub
pensione, Regi solvendi quin-
tam fructuum partem, sub
qua universali Regis sanctio-
ne vacuæ sacerdotales terræ
remanere; in Esdra lib. 1. cap.
7. evolvitur. Nobis quoque no-
ram facimus de universis Sa-

cerdotibus, & Levitis, &
Cantoribus, & Janitoribus,
Nathineis, & Ministris domus
Dei huius, ut vectigal, & Tri-
butum, & annonas non habe-
tis potestatem imponendi super
eos.

- 45 Planè omne id, quod Deo
consecratur, sive homo, sive
anima, sive ager sanctum
sanctorum Domino erit, &
ad sacerdotale spectat jus, in-
dicant ex cap. convenior 23.
q. fin. cap. nulli liceat 12. q. 2.
Gloss. in cap. tributum, 2. quā-
vis 23. qu. ultim. nec discre-
pant Quiritum sanctiones, ut
in Institut. de reb. divis. 2. nal-
lius, & 2. sequenti, & in l. in-
tantum, 2. sacræ, ff. eodem.
- 46 In positivo itidem iure pa-
rilis evolvitur dispositio; in-
Parisiensi namque concilio sta-
tutū fuit Præbyterum haud
teneri pro Ecclesiæ agro cen-
sum solvere, nec aliam redha-
bitionem temporalem corre-
spondere, ut per cap. secundū
canonicum, & cap. functionem
23. q. fin. quod idem disposi-
tum fuit in Lateranensi conci-
lio per cap. non minus, & cap.
adversus, de immun. Eccles. &
in Vienenſi Clement. unica de
immun. Eccles. in 6. & in cap.
penult. & ibi Gloss. verb. Di-
vino de censib. in 6. & in cap.
si diligenti, et cap. significasti,
de foro compet. cap. ut si Clerici,
cap.

cap. cum ab homine, cap. quali-
 47 ter, de Judic. ac de Quiritum
 jure in Autent. statuitur, et in
 Autent. statuitur, de Episc. et
 Cleric. et in Autent. non nulla
 communitas, eodem tit. ex qui-
 bus interdictum expressè est
 ab Ecclesiasticis hæcce colle-
 ctas, ac tributa à Principe sæ-
 culari indicta, exigere; unoq;
 congruunt ore Theologi, ac
 Summistæ ferè omnes penès
 Castr. Palaum par. 1. de reve-
 rentia debita person. Ecclesiast.
 disput. unica P. Ludou. Mo-
 lin. tract. 2. de trib. disp. 670.
 per totum tom. 3. Martin. Bo-
 nac. de censur. in Bull. Cœne
 Domin. disput. 1. qu. 19. 2. 3.
 punct. 3. n. 15. tom. 3. et post
 eos R. P. Marchesius in suis
 resolut. pro immunit. Eccles. in-
 48 præludio, agglutinantq; cun-
 cti, tales imponentes tributa
 super Ecclesiasticos, eorumq;
 bona, peccatum committere
 mortale sacrilegij, adversus
 personas Ecclesiasticas, & ob-
 jectum intuitu religionis pro-
 hibitum; imò peccatum mor-
 tale injustitiæ adversus jus
 debitum ipsis Ecclesiasticis
 personis, quoniam toti ordini
 Ecclesiastico præjudicant.

49 Subduntque insuper, cun-
 cta acta per sæculare Impe-
 rium pro hisce oneribus Ec-
 clesiasticis impositum conse-
 cta, esse nulla, ac irrita, ex eo

quia prodeunt ab Imperio ju-
 risdictione carente; etiam si
 nulla fuerit opposita appella-
 tio, vel si Ecclesiasticus paca-
 tus, contentusque nullam pro-
 posuerit exceptionem, solvèn-
 do id, ad quod devictus hæud
 erat Autent. statuitur C. de
 Episc. & Cler. cap. adversus,
 de immunit. Eccles. cap. secular-
 res de for. compet. Covarr. præf.
 qu. cap. 33. n. 2. Salzed. præf.
 cap. 62. n. 2. Farinac. tit. de
 Inquis. qu. 8. n. 15. dictus P.
 Marchesius Concivis noster
 in allatis resolutionibus pro im-
 munit. Eccles. res. 4. ubi disertè
 erudit, hosce Exactores ad re-
 stitutionem teneri, sine qua
 absolvi nequeunt, d. cap. ad-
 versus, & cap. non minus, de
 immunit. Eccles. & ante eum,
 dixere Pasqualig. cent. 1. qu.
 86. & concinūt relati per Mo-
 lin. d. disp. 670. sub n. 2. tract.
 2. de trib. tom. 3. Imò in cen-
 surarum gladium irruunt, ta-
 men lata per Summum Pon-
 tificem in Bulla Cœnæ Dñi
 reservata, quàm in ea in cap.
 quamquam de censib. in 6. con-
 tenta, non modo imponentes,
 verumetiam omnes, qui quo-
 modolibet ad exactionem cō-
 currunt, consulèdo nimirum,
 auxiliando, & favorem præ-
 bendo, ac cuncti alij Ministri,
 Officiales, Collectores, & Exa-
 ctors directè, aut indirectè
 con-

contrà Ecclesiasticos hæc collectas, onera, & tributa imponentes, vel exigentes, ut expresse habetur in *d. cap. unico de Cler. conjug.* in 6. Et per enunciatum Lateranense concilium excommunicationem incurrunt mandantes, Rectores, Consules Civitatum, Ecclesiasticas personas pro tali contributione, & exactione inquietantes; etiam si à sponte dantibus exactio allata perficiatur, non autem quia vetitum sit, Ecclesiasticis sponte, liberèque dare, sed quia interdictum sit, hoc intuitu dare, ut evenit quando Ecclesiastici, ad evitandas contentiones, & mora tributum solverent, ad quod devicti haud erant, ut mirè exprimunt Suarez *de censur. disp. 21. sect. 2.* Steph. Gavant. & Martin. Bonac. *de censur. in gener. disp. 2. punct. 2.* & *de censur. in Bull. Cœnæ Dñi disp. 1. q. 19. punct. 4. per totum tom. 3.* Quod luculenter evoluitur in claus. 17. ejusdem Bullæ Cœnæ Dñi

50 ibi. *Excommunicamus, qui collectas, decimas, alias, præstantias, & alia onera Clericis, Prælati, & alijs personis Ecclesiasticis, ac eorum Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventus bu-*

jusinodi, absque Romani Pontificis speciali, & expressa licentia, imponunt, & diversis etiã exquisitis modis exigunt, aut imposita, etiam à sponte dantibus, et concedentibus, accipiunt; nec non qui per se, vel per aliũ, sive alios, directè, vel indirectè prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem, aut votum, seu suffragium, palam, vel occultè præstare non verentur, cujuscunq; sint præminentie, etc. quam refert Molin. *d. disp. 670. vers. postremò.*

51 Hæc porro recensitis rationibus per Ecclesiasticos, pro eorum exemptione adductis, respondetur, ac lucidè probatur contributionem allatorum onerum, collectarum, tributorum, & aliorum per sæculares Principes propositorum per Ecclesiasticos aliquando faciendam esse, sub clausulis tamen infra adductis, itidem ipsis sacris attentis paginis, ex quibus depromitur ex *Edra lib. 2. cap. 2.* Nehemias Artaxerxis Regis Persarum pincerna veniens Hierusalem, & videns murum Civitatis dissipatum, & portus igne consumptas, dixit Judæis, & Sacerdotibus. *Vos no-*
stis afflictionem, in qua sum-
mus, quia Hierusalem destructa
est,

est, & portæ ejus, igne consumptæ sunt, venite, & ædificemus Hierusalem, et non simus ultra opprobrium; & in cap. sequenti, evolvitur. Surrexit Elíasib magnus Sacerdos, et fratres ejus Sacerdotes, et ædificaverunt portam Regis; et in cap. 5. cum clamaret Populus propter famem adjuravit Nebemias Sacerdotes, juxta quod dixerat, videlicet, ne, et ipsi exigere à Populo centesimam frumenti, vini, olei; quam exigere solebat, quin potius darent, ne fame periret Populus. Ex quibus elicitur Sacerdotes, ubi publica urget necessitas, aliquando se contribuere deberent pro reparanda ærumnosa calamitate, pro ut se contribuere debuerunt in recensitis sacris paginis.

- § 2 Nec herclè relevat cap. adductum 47. Genes. Etenim pensio solvendi quintam fructuum partem terræ sacerdotali ibi imposita, haud fuit, ceu prædijs aliorum, non ex eo quia terra erat Sacerdotum, sed quia Sacerdotes compulsi, ad vendendas terras Regi propter famem, minimè fuere, quoniam eos Rex ultra possessiones eis assignatas, de opportunis cibarijs providere mandavit; idèdque ex hac ratione vacui de recensita pensione remansere.

§ 3 Cætera autè jura superius allata, ac cap. 7. lib. 1. Esdræ, regulariter procedunt ubi cōmunis, ac publica necessitas haud immineret, & non aliter, ut atticè conciliando opiniones edocent ex Panorm. in d. cap. non minus, de immuni. Eccles. Lucas de Penn. Joa. Platea, & alij in l. fin. C. de Exactor. trib. lib. 10. Angel. Summ. verb. immunitas. vers. distingo. Bapt. Villalob. in suis comm. 1. q. 4. Sanch. tom. 1. cons. mor. lib. 2. cap. 4. dub. 52. n. 13. Innoc. in d. cap. non minus, Ancher. cons. 96. Alex. cons. 68. n. 13. vol. 2. & alij per Dian. tom. 1. tract. 2. resol. 38. & in tract. 2. de parlam. res. 22. & tom. 2. tract. 11. de immu.

- § 4 Eccles. res. 11. Qui tamen addunt Ecclesiasticos teneri ad cōtributionem prædictā onerum, & Collectarum pro publica utilitate, etiam si eos immediate non tangeret, undè inferunt devinci Ecclesiasticos ad onera pro reedificatione pontium, civitatis mœniorum, aquæductuum cōmuniū, viarum publicarum, & similium rex. in l. ad instructionem. 7. C. de Sacri. Eccles. l. ult. de quib. mun. nem. lice. l. absit. C. de privileg. Dom. Ang. lib. 11. & in Hispania binæ ad hoc adsunt particu-

lares sanctiones, *ut in leg. 11. tit. 3. lib. 1. recompile. & in leg. 54. tit. 6. p. 3. iuxta leg. 20. tit. 32. p. 3. de quibus fuse Dueñas regal. 100. Mexia. pragm. tax. pan. Conclus. 1. n. 61. Guitterr. pract. q. lib. 1. q. 3. & in alleg. 10. Silva. resp. Jur. lib. 1. p. 3. resp. 5. à n. 12. Azaved. ad d. l. 11. Cevall. commun. contr. conu. q. 415. tom. 1. & q. 578. n. 10. & q. 726. n. 19. Borell. de Mag. edict. lib. 2. c. 7. n. 57. Vafq. de success. lib. 3. limit. 7. n. 181. Carol. de Grass. effect. 3. n. 227. ad 248. Rot. Rom. Recen. decis. 42. n. 3. p. 4. & decis. 338. p. 6. Recens. quas refert Sanleg. resol. Canon. cap. 30. n. 6. vol. 1. ubi octo concurrentibus annuere videtur, quæ itidē affert Ventrigl. prax. Eccl. annot. 14. 2. unic. sub n. 25. Ant. Thesaur. decis. 235. n. 10. Gasf. filius lib. 1. q. 13. & q. 93. lib. 3. idem, & in loco à persona ad locum diff. 9. 2. 4. n. 9. annuitque Gloss. in cap. non minus in verbis relevandis, & ibi Innocent. n. 6. D. Anton. in sum. p. 3. tit. 12. 2. 2. de immunit. personar. sicque decisum affert Olasc. decis. Pedem 181. in qua annuere nonnulli Præsules, Episcopi, alijque Ecclesiastici Prælati ibi præsentes, nec cæteri Canonistæ dissident, si tamen Pontificis as-*

sensus, & clausulæ infra exprimendæ intervenerint, ut servatum fuit Pisis anno 1600; ex speciali Clement. VIII. responso, per quod permissum evolvitur collectari Clericos ad reparationē Civitatis murorum, ac pontium, laicorum bonis non sufficientibus, ut insinuant Mart. de jurisd. p. 4. centur. 1. Cas. 1. n. 58. & refert Dian. de parlam. ref. 22. Cuiel. de imm. Eccl. lib. 2. q. 39. Borell. ad Petr. in specul. Princip. rub. 16. Cavalcan. d. 44. n. 200. p. 1. imò agglutinant cæteri, quod ubi publica utilitas, ac necessitas præferat sine Sum. Pontificis veniā consentientibus Episcopo, & clericis factum tenere, quamvis delinquatur contrā Ecclesiasticam Immunitatē. Etenim in enunciatis Canonicis juri-
bus, clausula irritaris haud legitur, ut graphicè erudiunt P. Suarez ad Reg. Angl. lib. 4. cap. 25. n. 17. Bonac. in Bull. Cæn. Dom. disp. 1. punt. 3. q. 19. 2. 3. tom. 3. Azor. tom. 1. lib. 5. cap. 13. Quod quandò laicorum vires non suppete-
rent, & periculum esset in mora, nam tunc Episcopi, & Cleri, consensum sufficere, subdunt Angel. summ. verb. Immunitas n. 37. Olascus n. 21. Molin. de tribus. tract. 2. disp. 672. n. 5. allati, & Bo-
nac.

nac. n. 16. licet hosce delinquere affirmet ex *Suarez. lib. 4. de imm. c. 26. n. 17. ad finem.*

- 57 Et si oppositam sententiam conantur tueri nonnulli non inferioris tamen notæ, affirmantes, Ecclesiasticos haud teneri ad contributionem onerum per sæculares Principes impositorum, quoties utilitas, & necessitas non immediatè, sed remotè, & secundariò suū tangeret interfesse, quatenus Ecclesiæ, & Ecclesiasticæ personæ sunt partes ipsius Reipublicæ; quæ pariter fruuntur eo bono, ac commodo, ceū ceteræ personæ, quæ cōtribuūt, ut quando onera imponuntur ad reficiendos muros, ad construendam arcem, ad conficiendum, vel reficiendum publicum puteum, pontem, vel fontem, aut aquæductum, ut ex *Panorm. in d. cap. non minus de Immun. Eccl. inferunt infra citandi, subdentes, quod aliàs minus angustum, & propè nullum foret in hisce oneribus publicis Ecclesiasticorū privilegium* *Lefs. tit. de tribut. & vectigal. cap. 4. dub. 5. n. 25.* Nevè allatam rationem membra Civitatis inficere putant, quoniam Reipublicæ
- 58 membra tunc sentiēdo commodum, sentire debent incommodum, quoties privilegiata, nō sint, ac secus si privilegiata,

alioquin nullius roboris esset Ecclesiasticorum privilegiū, & tantum ad hasce contributiones Ecclesiasticos admittūt, ubi necessitas, & utilitas eos immediatè tangeret, consulto itidem Rom. Sum. Pontifice, & si bona laicorum non sufficerent pro expensis opportunis, requisitis prius omnibus Ecclesiasticis, cunctisq; annuentibus in allata impositione, & onerum exactione, ut inter alios mirificè insinuant *Castill. de tertijs tom. 7. c. 9. Guttier. de gabell. q. 92. & consonant. P. Marchesius in resol. 7. pro Immun. Eccles. ac antè eos dixere Marchinus de peste p. 4: cap. 4. P. Ant. Dian. ref. mor. tom. 4. tract. 1. de Immun. Eccl. ref. 12. & p. 1. tract. 2. ref. 40. & ref. 133. & refert decisum per Rot. Rom. Farinac. decis. 22. Cavalcan. d. decis. 44. n. 100. Antonell. de regim. Eccles. lib. 4. cap. 5. n. 27.* ut quandò fluuius inundaret agros Ecclesiasticorum, & laicorum, pro cujus reparatione, aut pro expurgatione Alveorum, aut pro dissipatione locustarum, quandò damnum, & utilitas est etiam privata, respectu Clericorum, cuncti coguntur se contribuere ad expensas necessarias tam Ecclesiastici, quam laici pro viribus, tamen per æs, & libram,

cum Episcopi consensu erudiunt *Tabien. verb. excomm. 5. cas. 18. n. 4. Ludon. Lopes in prim. instruct. novi cap. 190. Mexia pragm. tritici conclus. 1. n. 61. Cæf. Panimoll. decis. 6. nu. 24.* nullaque adhibita inquisitione, an universitatis bona sufficiant, concludit Sanch. *cons. mor. lib. 2. cap. 4. dub. 55. n. 7.* & ex concordiali, & paritili repartitione fit cōtributio Molin. *d. tract. 2. de tribut. disp. 672. in 2. conclus. Card. de Luca Miscellan. discurs. 2. 3. 4. tom. 14.* hoc idem concludentes in bello, fame, & peste Azor. *p. 1. lib. 5. cap. 13. Dian. p. 1. resol. 40. & tom. 4. tract. 1. de immun. Eccl. ref. 11. Molin. ibidem. summa Angel. Abb. Heu. Tabien. Sanch. & alij, Dian. tom. 2. ref. 40.* Cuncti affirmantes in hisce casibus, Ecclesiasticos non tantū positivo teneri jure, quam ex justitia, & naturalijure; etenim bonum, quod perficitur, & ad quod contribuitur, directè ac proximè Ecclesiasticorū utilitatem, eorumque bona respicit, nec discrepat Bonacin. *de censur. in Bull. Can. Dñi disp. 1. punct. 3. q. 19. 2. 3. n. 17. tom. 3.* qui cum *Suarez tantum* in solutionis nomine dis-

59 fideret; casu igitur recensito adveniente prævia consultatione inter Ecclesiasticos, &

seculares, omnibus annuentibus fit taxa pro rata, & cum Episcopi ordinarij consensu, ex pacto rationabilis perficitur Ecclesiasticorum obligatio pro expensis necessarijs, nevé hoc dicitur tributum, sed contributio, quam ipsimet imponunt propter interesse,

61 quod habent; at si Ecclesiastici renuerint, vel pars eorum discrepaverit, tunc eorum censurandum esse Sum. Pontificem firmant Card. de Lugo, & alij ubi supra, nisi periculum esset in mora, quo casu Episcopi sufficere censuram concludit Dian. *tom. 4. tract. 1. ref. 6221.* imò periculo haud imminente semper consulendum esse Pontificem, erudiunt Castill. *de test. tom. 7. cap. 9. Guiter. de gabell. q. 92. Marchin. de peste p. 4. cap. 4.* & factitatum indicat Mart. *de jurist. p. 4. centur. 1. cas. 1. n. 52.* ut fecere Florentini, qui pro reparanda Arni fluvij inundatione Clementis VIII. consensu impetravere. Et in Urbis felicissima Panormi pro ærūnosa pestis calamitate post diuturnam Theologorum cōsultationē Urbano VIII. rescriptum fuisse refert P. Dian. *p. 1. tract. 2. resol. 40.* & ita servatum fuisse testatur anno 1622. in Ducatu Mediolanensi, ac in Etruria eodem

anno. Et quamvis hæc recensita eorum sententia ex regula exemptiva à publicis oneribus, quæ Ecclesiasticis afflittit, de qua fusè Rot. Rom. recens. coram Dom. Corrado in decis. 412 p. 9. & Card. de Luca de regal. discurs. 58. nu. 4. vera sit, & à majori Canonistarum, & Moralium calculo amplexa; ferè omnibus edocentibus, seclusa proxima, & immediata Ecclesiasticorum utilitate, & damno communi, & ubi principaliter publica.

63 respicitur utilitas, & secundiò, effectu jam consumato commodum, & privatorum beneficiù, Ecclesiasticos ne utiquàm teneri, quam sententiam expendit Card. de Luca Miscell. discurs. 2. n. 42. in fin. etenim Ecclesiastici cum orationibus, jejunijs, & vigilijs æqualance contribuit, & nunquam forosè, sed tantùm voluntariè, humiliter per laicos rogati, ut in cap. non minùs de immun. Eccles. & ibi Panorm. n. 18. & 20. & cons. 3. vol. 1. Gloss. in cap. generaliter 16. qu. 1. vers. collationibus, Lopes, & Tabien. ubi supra D. Anton. p. 3. tit. 2.2. cap. 3.2.2.

64 Attamen eorum enunciata sententia locum sibi nõ vendicat, ubi commune imminet periculum, tam respectu Ecclesiasticorum, quàm

laicorum, ut clarè firmaverit. Ant. Burr. in cap. pervenit de immun. Eccles. & ibi Bohic. in d. cap. Archidiacon. in c. juxta 1. il. 2. 16. qu. 1. Deci. in cap. Ecclesiæ S. Mariæ de constit. Angel. in sum. verb. immunitas n. 35. 37. Tiraquell. de Nobil. cap. 20. nu. 161. Petr. Ubaldif. de collect. q. 2. n. 36. Gigans de penson. qu. 90. & alij quos afferunt Illustria consilia Germania, cons. 9. pertum. & cons. 12. ferè per totum, & post eos D. Micha. Cortiad. decis. 230. à n. 75. & seq. tom. 3: potissimùm quoties laicorù vires nõ sufficerent, ut elatè ratiocinãdo erudiùt Mencha. controvers. ususfreq. lib. 1. cap. 6. n. 4. Guttier. alleg. 10. n. 2. Quesad. quest. jur. Civ. cap. 4. nu. 15. 16. ut in transitu publico, & frequenti indicat Rebuff. tom. 1. constit. Reg. Franc. tit. de senten. provis. arr. 3. Gloss. 6. n. 3. 4. Gloss. in l. adinstruções C. de Sacrosf. Eccles. & ante eos Abb. in cap. non minùs nu. 18. de immun. Eccles. Cavalcan. decis. 44. nu. 100. Diana par. 5. tract. 1. ref. 11. quos affert Antonell. de regim. Eccles. lib. 4. cap. 5. n. 27. si ibi Ecclesiastici bona retineret temporalia Bald. in d. l. adinstruções, Rebuff. n. 5. Cæpoll. de servit. rustic. præd. tit. de servit. via q. 25. n. 47. 48.

ita

ita quoque parili schemate militat respectu laicorū, in hūscē oneribus, in quibus principaliter Clerici devincuntur, nā si publica adesset utilitas, laici tenentur se contribuere, ut in charitativo subsidio ab Episcopo imposito dixere ex *cap. cum Apostolum prohibemus extr. de cens. Cap. cavendum, et ibi Archidiacon. in par. 17. q. 3.* quam cōclusionem veram, ac communem esse dixere Imol. in *C. Roman. de cens. in 6. Franc. & Gemin. Decian. resp. 14. n. 25.* Bonis igitur laicorum nō sufficientibus, de Pontificis assensu, obligantur Ecclesiastici, Cæsar Panimoll. *decis. 6. nu. 28.* etiam si damnum, & utilitas eos immediatē, & proximē non tangerent; Menoch. *cons. 1000. n. 21. 29. 44. Surd. cons. 301. n. 34. 35. Gratian. discip. tom. 1. cap. 149. n. 44. 45. Caball. ref. crim. cent. 1. cas. 9. n. 11. P. de Franc. decis. 9. n. 3. Episc. Venerus de examine Episc. lib. 9. cap. 37. de immū. Eccles. n. 3. in fin. Bonnac. de censur. in Bull. d. disp. 1. punct. 3. q. 19. 2. 3. n. 16. 17.* & exactio per loci ordinarium Antistitem perficitur, ut ex celebri *cons. 3. p. 1. Abb. Fagnan. in cap. non minus, de immū. Eccl. n. 23. Card. de Luca de regal. discurs. 58. n. 12. &*

discurs. 51. & 59. & in Miscellan. discurs. 2. 3. & 4. tom. 14. quam sententiam germanam, veramq; esse prædicat, & sepē per Sac. Sedem Apostolicam approbatam.

65 Imō si tanta immineret necessitas, quod absque aliorum scandalo, & periculo possibile haud est, prius Romanū cōsulare Pontificē, tūc sat esse Episcopi, & Clericorū deliberationē, exallatis instruit Sanch. *cons. mor. d. dub. 55. n. 28.* omnibus tamē annuētibus Ecclesiasticis. Dian. *resolut. 133. p. 1. tract. 2. et p. 5. tract. 1. resolut. 11.* ubi erudit, hāc necessitatē verificari ad unū actū perficiendū intrā tamen breve tempus, at si ad longium tenderet tempus, semper Romanū consulendum esse Pontificem, ad oneris continuationem, nec discrepat. Antonell. *de regim. Eccles. d. lib. 4. cap. 5. n. 29.*

66 Hanc porrō exactiōnem, & Ecclesiasticorum coërtiōnem pro recensitarum collectarum solutione, omninō per Ecclesiasticum loci ordinariū faciendam esse, dixere comuni voto Theologi, Canonistæ, ac Jurisconsulti, inter quos Card. de Lugo *tom. 2. dispnt. 36. sect. 8. Sanch. lib. 1. cons. mor. de gabellis, & veltigal. cap. 4. dub. 55. nu. 32. 33. P. Dian. tom. 1. tract. 2. de*

immun. Eccles. resol. 41. *Less. de trib. & vectigal. dub.* 3. *nn.* 24. *Thom. del Bene de Parlam. dub.* 4. *sect.* 19. *Covarr. pract. quæst. cap.* 33. *in fine*, *Sarment. lib.* 7. *select. cap.* 13. *per totum.* Etenim in recēsitis casibus Clerici devincuntur ex vi directivæ rationis, non autem coactiva vi, & coram suo Ecclesiastico Prælato pulsandi sunt, ut itidem cum alatis concinuit Antonell. *ubi supra n.* 32. aliosque affluenter laudat D. Mich. Cortiad. *decis.* 201. *n.* 7. *tom.* 4. *et decis.* 230. *n.* 79. Sunt sanè Ecclesiastici, ut sacri imperāt Canones, prorsus ac radicitus à sæculari Imperio immunes, merito semper pulsandos esse coram suo Ecclesiastico Judice, tam quo ad personas, quàm quo ad bona, ut firmant nuper citati.

67 Verùm enim verò, ubi in moræ periculo talis exequutio, ad Ecclesiasticum spectat Judicem, & ad eum, ut cumq; recurrendum est, si ipse effectum distulerit, vel agiliter exactionem, vel coërcitionem dissimulaverit, flagitationibus, laicisque petitionibus in cassum erogatis, posse laicum Imperiū, seu Principem contra Ecclesiasticos in vim defensionis suum experiri jus, autumavere Salzed. *de leg. po-*

lit. lib. 1. *cap.* 4. *nn.* 20. *Cutell. de immun. Eccles. lib.* 2. *cap.* 42. *Villalob. in summ. verb. Ecclesia n.* 2. *Pappon. decis.* 68. *Anguan de leg. lib.* 2. *conur.* 15. *Sanch. conf. mor. d. dub.* 55. *n.* 33. *lib.* 2. *cap.* 4. & post eos cōprobat Cortiad. *decis.* 201. *n.* *fin.* quem præ manibus recepimus post hoc exaratum. Opus. Per bonorum captionē insinuant Thesaur. ad Thesaur. *decis.* 234. *n.* 35. Cortiad. *decis.* 230. *nn.* 81. *tom.* 4. si instantanea præsserit ærumna Oñascus *decis.* Pedem. 181. *n.* 23. Morl. *Empor. tit.* 9. *q.* 1. Hermosil. *ad Lopes leg.* 3. *tit.* 5. *Gloss.* 1. *sub n.* 68. & *in prælud. tit.* 1. *p.* 5. *n.* 15. Castillus *de test. cap.* 9. *à n.* 26. Salgad. *de retent. Bull. part.* 1. *c.* 1. *2. unico n.* 69. ubi absolutè sustinent, urgente necessitate, ac moræ periculo concurrente, solus Rex hoc perficere, quit, cum quibus annuit Balmased. *de collect. q.* 19. *n.* 39. quod reticere Canonistæ tantum exactionis munus ad Ecclesiasticum loci ordinarium tribuentes.

68 Ratio autem cur Princeps sæcularis quit in hisce imminentibus periculis, communē dissipationem minātibus, dissidente tamen Ecclesiastico Antistite, opportunum adhibere remediū, necessitatiq; cum

- cum Ecclesia cum coë-
 ctione, quo iura tantum
 succedendo, ea, quam ip-
 simeologi, & Canonistę
 admittunt pro excusanda cō-
 sultationem Rom. Pontifi-
 ce, uoi periculum imminet,
 nimirum propter necessitatē;
 69 necessitas enim facit licitum,
 quod aliās esset illicitum; *cap.
 quod est illicitum, de reg. jur.
 ipsaque suo tempore legem
 haud recognoscit, cap. sicut, de
 consecrat. distin. 1. l. unica ff.
 de off. proconsul. et ibi Gloss. verb.
 expedire, undē supposita ne-
 cessitate quit laicus baptiza-
 re, cap. constat, & cap. sanctū
 est de consecr. distin. 4. Felin.
 in cap. cum dilecta, extra de*
 70 *rescript.* Etiā si fuerit mulier,
 Maurus, vel Hæreticus; dum-
 modò habeat intentionem fa-
 ciendi quod facit Ecclesia, &
 qui ausus fuerit oppositum af-
 fectere anathema erit, *per Con-
 cil. Trident. sess. 7. can. 4. E-
 piscop. Venerus de examin. Epi-
 scop. lib. 2. cap. 3. de Baptismo,
 & Justif. n. 11.*
 71 Et Ecclesia, quam aliās in-
 castellari vetitum est, urgen-
 te necessitate, queunt milites
 eas incastellari, ut adiciē alios
 cumulant casus in casu ne-
 cessitatis *Petr. de Greg. Sin-
 tagm. ultim. Tiraguell. de re-
 tract. 2. 1. Gloss. 6. n. 32. &
 26. Gloss. 1. num. 18. & in*

*tract. de pen. cas. 33. Cas-
 san. de consuet. Burgund. rub.
 1. 2. 5. n. 15. ubi de fame lo-
 quitur, quę acutissimus en-
 sis est, ob quam patiens ad ju-
 risjurandi observantiā haud
 tenetur. Bald. in l. pactum fin.
 C. de Collat. Quod pariter cō-
 probavere primi Sancti Patres
 in veteri testamento; etenim
 tantum Sacerdotibus licitum
 erat Propositionis comedere
 panem, attamen Christus Do-
 minus noster non condemna-
 vit David, nec suos esurientes,
 qui non habentes panes lai-
 cos, comederunt Propositioni-
 nis panes *Matth. cap. 12. &
 p. Reg. evolvitur, & Asia Jude
 Rex, ut se tueretur à Baassa
 Israel Rege, qui in Judeā cū
 gente vnerat, & omne argē-
 tum, & aurum, quod reman-
 serat in domo Domini tulit,
 ut Sacris evolvitur paginis,
 parilesque casus affert *Socr. lib.
 6. cap. 12. Victor de persec. Vā-
 dal. lib. 1. Ant. Nebrisi. Histor.
 ver. Hisp. lib. 4. cap. 2. de
 cat. 1.***

- 73 Rursus insinuant Doctores
 valere Principem sæcularem
 gliscente bello, nec sufficien-
 tibus sæcularium bonis, etiam
 inconsulto Rom. Pontifice, si
 mora non permittitur calices,
 crucesque capere, ac cuncta
 alia Ecclesię bona pro subvẽ-
 ctione, dummodò quod tem-
 pore

pore pacis reficiat, *Cyn. in l. neminem C. de Sacr. Eccles. C. Afflict. tit. quæ sint regal. de iur. feud. n. 78. Chacberan. Ofasc. d. Pedem. 181. n. 23.*

74 Ex quibus depromitur, imminente periculo, adeò ut necessitas vehemens, & magna cognoscatur, ità quòd verisimiliter à periculo, quod imminet, evadere possibile haud est, nisi opportunum, celereque adhibeatur remedium, & urgens necessitas excludat expeditum recursum ad Pontificem, ob loci distantia, si Ecclesiasticus Prælati inter hæc damnosas moras distulerit necessitati succurrere cū Ecclesiasticorum contributione, & dānū, quod imminet equa lance Ecclesiasticos percutit, quā laicos, & horum facultates non sufficerent, queunt ipsimet Ecclesiastici se concordialiter contribuere absque Pontificis placito, ut sat explanatum est, sic & ipse Episcopus hoc idem perficere quit inconsulto Pontifice;

75 *Venerus de exam. Prælat. lib. 9. cap. 37. de imm. Eccles. n. 4. & 12.* potissimum in hisce contributionibus momētaneis, & non continuis, ut suprà explanatum est; & agitur pro elinguenta peste, fame, & bello, ac pro ædificatione Civitatis mœniorum, & simili

provenientium ex inevitabili necessitate, & ex accidenti, in quibus cōsultationi locus minimè est. Et si in eis totum peragere posset Episcopus; ità ne tota universitas miserrimè pereat, efflagitat equitas, rei humanæ fulcrum, ne videlicet deficientibus nervis pars prorsus exhausta fastiscat; idè valet sæcularis Princeps, ad quem sui status cōservatio principaliter tāquam pater spectat *ut cum Castill. Salgad. & Hermosill. concludit Balmased. ubi supra* adhibitis prius humiliter omnibus flagitationibus opportunis, disponere omne id, quod verisimiliter credatur esse de mente Sum. Pontificis, pro cōservatione subditorum, & imminētis periculi medela, & proindè exactionem rationabilem, & Justificatam inter Ecclesiasticos modèstè facere, eisq; renitētibus, per eorū bonorū captionē (persona sēper salva;) Nec herclè credēdū est pietatē, ac Sum. Pōtificis sedulitatē, aliter sentire, cū alienū, ac prorsus improprium à suo Pastorali affectu aliàs foret.

76 At ubi necessitas tangit communiter Ecclesiasticorum, & laicorum utilitatem remotissimè tamen, quia respicit utilitatem, ac totius Regni necessitatem, Ecclesiastici hoc

in casu non tenentur ad contributionem faciendam; etenim alias ad omne ligarentur tributum, cum hoc ut iuste imponatur, publicam debet respicere utilitatem, & sic Ecclesiastici semper tenerentur, quod asserere nefas est, ut graphicè ratione inantur Ricard. *quolibet* 3. q. 27. Caiet. *verb. vefligal.* Dried. *de liberr. Christian.* lib. 2. cap. 5. Castr. lib. 1. *de leg. pun. cap.* 11. *conclus.* 2.

- 77 attamen si necessitas urgentissima fuerit, & cõmunis laicis, & Ecclesiasticis, & bona laicorũ nõ sufficerent, cõmuni accedete cõsensu, consulto tamẽ Sum. Põtifice, ligatur Ecclesiastici ad expensarũ solutionẽ rata, Säch. *cõf. mor. lib.* 2. *cap.* 4. *deb.* 55. n. 35. 36. 37. vide Fermos. *in cap. Ecclesie Sanctæ Maria de constitution.* *quast.* 11 n. 10. ubi affluenter, & ante eos Hipp. *Rimin. cõns.* 2. n. 11. & *cõns.* 4. *num.* 21. *Surd. cõns.* 301. n. 3. & *cõns.* 490. *num.* 2. *Wesembec. cõns.* 42. *num.* 3. *Decian. resp.* 14. n. 12.

- 78 Ad hanc demũ persolvendam materiam inquirimus, Ecclesiasticorum cõsensu tunc rectè accedere dicitur, quoties Episcopi, ac Capituli Ecclesie Cathedralis cõsensu intervenierit, Suarez *ad Rẽg. Angliæ lib.* 4. *cap.* 25. n. 17. & *sequ.*

Castr. *Pala. de immun. Eccles.* tom. 2. *punct.* 9. licet aliorum Ecclesiasticorum cõsensu indigere, ex magis tuta, ac probabile sententia erudiunt Barbof. Belec. Magal. Bonac. & alij relati per Diã. tom. 4. *tract.* 1. *de immun. Eccles. resol.* 11. sicque in Ducatu Mediolanensi servatum fuisse, ac decisum per Ros. *Roman. assert.* Marchin. *de peste p.* 4. *cap.* 11. n. 17. Cum cõsensu Episcopi, Capituli, & foraneorum Vicariorum addit Bonac. *de censur. in Bull. Can. dispus.* 1. q. 19. *punct.* 3. 2. 3. n. 16. tom. 3. Verũ primam opinionem in praxi amplexam esse notavimus.

- 79 Laicorum rursus bona tũc non sufficere dicendum est, quoties bona Civitatis patrimonialia, & privatorum non sufficerent, ut ex Urbani VIII. rescripto ad Mediolanenses depromitur ibi. *Quando facultates Communitatum, & hominum illius Civitatis non sufficerent.* Sicque pariter autumavere Card. de Lugo, Pat. Dian. *res.* 11. *tract.* 1. tom. 4. Fermosin. *in cap. Eccles. Sanctæ Mariæ* q. 12. à n. 59. *cum seq. de constit.* D. Micha. Corriad. *decis.* 230. n. 86. tom. 4. *sed Castr. Palans tract.* 12. *pun.* 9. tom. 2. admittit ut probabile, sufficere, ut bona communis

tatis non eſſet ſufficientia, cū difficile ſit pervenire ad particulares.

80 Subditque equidem ex *Me- gal. & alijs Diana*, laicorum bona nō ſufficere, quoties iſti, pro ſolutione gabellæ imponendæ, cogerentur ſuis facultatibus privari, quæ quotannis pro eorum indigent ſubſtentatione: *P. Diana p. 1. tr. 2. reſol. 134. & p. 5. tract. 1. reſol. 11. quem affert. Antonell. de regim. Eccleſ. lib. 4. cap. 5. ſub n. 27.*

81 Ceterum Eccleſiaſtici pro oneribus mixtis, & perſonalibus non tenentur itidem, Quiritum attento Jure rex. in l. 1. & 2. *C. de Epifc. & Cler. Antonel. de regim. Eccleſ. lib. 4. d. cap. 5. n. 8.* ubi nonnulla recensentur onera, quæ perſonalia dicuntur, & quæ impoſita ſunt perſonis propter bona, à quorum ſolutione exempti ſunt Eccleſiaſtici, ut dixeret *Ciarlin. contr. cap. 5. 103. n. 21. & ſeqq. Duard. in Bull. Can. can. 18. q. 6. n. 6. 9. & alij per Ventrigl. in prax. ann. 14. 2. un. n. 12.* at ſecus promerè realibus eorum afficientibus bona, ſequuntur nāque iſta Eccleſiaſticos, & exemptos, ſi onus perpetuum ſit, fixum ac invariabile, *cap. ſi tributum, 11. q. 1. cap. tributū 23. q. 8. cap. 1. in fin. de cenſib.*

Auth. item prædium C. de Sacr. Sanct. Eccl. l. fin. C. de Exact. trib. lib. 10. Abb. in cap. ex literis, de vit. & bon. Cler. Ricc. prax. p. 3. reſ. 130. & 134. & in Collec. deciſ. 504. p. 3. & hanc communem autumat eſſe ſententiam, Bellet. diſquiſ. cleric. ſir. de exemptione cleric. & eorum bon. à mun. publ. 2. 3. Bonac. de contractib. diſp. 2. q. 9. pun. 2. n. 2. Rot. Rom. Re cenſ. deciſ. 42. n. 11. 12. p. 4. Paul. Rub. annot. ad deciſ. 41. n. 13. p. 9. recenſ. Caſ. Panimoll. deciſ. 6. n. 7. 8. etiam ſi ejus ignoretur initiū Card. de Luca de regal. diſc. 50. & 51. & in ſumm. ibidem ubi ita paſſim Sac. Congregatio ſic ſtatueret conſuevit Molin. tract. 2. de trib. diſp. 672. n. 3. tom. 2. Etenim licet per mutationē perſonæ, rei qualitas mutetur. l. licitatio 2. ff. de public. & veſtigal. attamen rei qualitas, quæ ratione ipſius rei inhaeret, haud mutatur, ut affluenter probat Perez lib. 1. ord. vit. 5. l. 1. 2. præterea, & ſic res tranſit cum ſuo onere Alvar. Velafc. de jūr. Emph. p. 1. q. 17. n. 7. Egid. Thonar. de Collec. cap. exactio n. 35. Orator. de nobil. p. 2. cap. 1. n. 9. 10. & poſt eos Sanchez lib. 2. cap. 4. dub. 57. n. 1. ut ſi res ſit affecta onere tributorum, ratione ipſius rei ante quam

ad Ecclesiasticos deveniret, ea tributaolvere tenentur Ecclesiastici, ad allata succedentes bona, quæ cum suo jam efformato, ac certo onere, tanquam lepra ad leprosum transit. *L. cum possessor* 5. 2. *fin. ff. de censib. Lud. Molin. de trib. disp. 672. n. 3. Maros. de Collect. c. 5. à n. 1. Castill. de vers. c. 36. n. 55. Klocker de Collect. c. 12. n. 87. Bahna sed. eodem tract. c. 19. n. 25. alias tenentur dimittere, Ventrigl. prax. ann. 14. 2. unico n. 30. ita & si ad clericiu legata fuerit res, cum onere Collectas solvendi, eo casu easolvere tenetur Clericus, ut mirifice edocent *Felin. in cap. Ecclesia Sanctæ Mariæ n. 77. de constit. Azor. Instit. mor. lib. 5. cap. 13. vers. secundo Mart. de Jurisd. p. 4. cas. 14. Ansonell. n. 21. Panimoll. n. 7. 8. Sanleger. d. cap. 30. n. 8. 13. vel in actu acquisitionis, sub fœdere solvendi talia onera, se obligaverit, Ecclesia, vel Ecclesiastici, nam tunc immunitate non potiuntur Rot. Roman. Recen. decis. 339. n. 62. p. 6. Sanch. oper. moral. lib. 2. c. 4. disp. 57. n. 8. Sanleger. n. 13. Britus de locat. p. 3. cap. 21. n. 36. at secus si ratione persone, ut si tributis obnoxia sit, ex generali legis obligatione, & hypotheca, ex**

quo Regi sunt tacite devicta omnia prædia privatorum, ut ex *tex. in l. 1. C. 2. in quibus caus. pign. tac. contrab. nã* tunc si tale obnoxium prædium ad Ecclesiasticum perveniret, absque ullo onere transit, ut infiguratione casus de ignobilis prædio, super quo ratione, & obligatione ignobilium solvitur aliqua servitij sũma, si ad Ecclesiasticum perveniret, absque allato onere pervenire debet; tale etenim onus, non ratione rei, sed personæ debetur, quod ex personæ mutatione mutatur, *Guttier. Orator, & omnes Summistæ Perez d. l. 1. sit. 3. lib. 1. Ordin. 2. si pater tributarius, Azaved. l. 11. sit. 3. lib. 1. recap. n. 18. & alij per Sanch. d. d. 57. n. 3. ubi reprobata Bart. Cantela in l. placet, n. 4. C. de Sac. Eccl. hoc idem firmat Ansonell. d. lib. 4. cap. 5. n. 11. quod idem asserendum esse, inquit, in oneribus mixtis, pro quibus Ecclesiasticos non teneri, & firmavere ex Quiritum jure, per *tex. in l. 1. C. 2. Autb. item nulla cõmunitas C. de Episcop. & Cleric. & ex cap. adversus de imm. Eccl. & cap. 1. eodem in 6. Belles. d. 2. 1. n. 11. Bero. conf. 37. n. 17. vol. 1. Ansonell. n. 9. 10. ubi firmat Clericos immunitatis clypeo gaudere pro collectis, quæ im-*
po-*

ponuntur personis pro rebus; etiam si perpetuò essent impositæ à Principe, & ante eum dixit *Bellef. ubi supra* §. 5. *Merlin. decis. R. R. 902. per totum* onus autem Militum hospitacionis cum reale sit. *l. 3. §. ult. ff. de mun. Franc. Mar. decis. 457. n. 10. p. 1. Vall. conf. 66. n. 3. vol. 1. Petr. Greg. Syn- tag. lib. 18. c. 20. n. 2. Anon. Fab. in C. lib. 9. tit. 29. distin. 26.* quatenus rei coheret, tenentur Ecclesiastici, sustinet *T. bonat. de Collect. §. subijciō n. 22. conf. 158. n. 8.* oppositam verò sententiam veriorē esse putamus, eamq; tuentur ex *tex. in l. 1. C. de Episc. et cler. Gloss. ibidem Mart. de Jurisd. p. 4. cent. 1. c. 86. n. 9. de Pont. de por. prin. tit. 1. §. 6. n. §. 4. Vintri- gl. prax. ann. 14. n. 36.* de qua re nos alibi plura atteximus.

- 83 Ecclesiasticus agros condu- cens alienos, ut per operarios coleret, si fructus ex eis ven- deret, ad gabellę solutionem tenetur; hosce namque fru- ctus, quāvis suos esse cōstet, attamen ex quo haud decet Clericos alienos conducere agros, & ex eis fructus vende- re, cum eis hoc perficere in- terdictum sit, *cap. 1. 21. q. 3. & cap. 3. ibidem, & cap. 1. ne Cler. vel Monac.* idē ad gabellę solutionem tenentur, quod idem est, si redditus al-

terius conduceret, ut vende- ret; at secūs si fructus de pro- prio ejus agro fuerint, nam eos liberē vendere posset Ec- clesiasticus, absque ulla gabel- lę solutione, *Lassart. de decim: vend. cap. 19. n. 62. 67. n. 5. vers. item dicendum, Bonac. de censur. in Bull. Cæn. disput. 1. quæst. 19. punct. 3. §. 3. nu. 6. tom. 3. ex recensitis* equidem fuit, Ecclesiasticorum prædia, cujuscumque contractus ad laicū transacta, immunita- tem amittere, & novos posses- sores ad contributiones obno- xios esse. *tex. in l. locatio 9. §. fin. ff. de public. et vectigal. ex per- sonæ quippè mutacione, mu- tatur status rei c. privilegiū, de reg. jur. in 6. Cravett. conf. 770. n. 1. ut supra explanavimus.*

- 84 Verum tamen est, quod si Ecclesiasticus pauper, qui ali- undē commodē vivere non. possit, nisi cum alieni agri cō- ductione, cujus fructibus par- tim vescendo, & partim eos vendendo, suam sustinet vi- tam, tunc de hisce venditis fructibus solvere nequaquam tenetur, quoniam talis nego- tiatio à Sacris haud improba- tur Canonibus, idē licitam esse asserunt, *ex cap. dilecti, jūta Gloss. de decim. & Gloss. in cap. pervenit verb. condu- ctiones 86. distin. Molin. de contract. disp. 342. n. 11. tom.*

2. & ante eum *Lassar. d. cap. 19. n. 78.*

- 85 Nec rursus defunt, qui affirmant, valere Ecclesiasticum opportuna ad proprium, suorumq; usum emere, & superfluum vendere, tam de fructibus suorum agrorum, vel proprij beneficij, & patrimonij *Ventrigl. in prax. annot. 14. §. unico sub n. 27.* quàm si aliundè undecumq; illa habuerit; imò posset Ecclesiasticus aliquid vilius emere; non animo revendendi carius, & si pretium auctum fuerit, quit illud vendere carius, & se lucrari, absque gabellæ solutione, ut de communi omnium sententia edocet *Molin. ubi supra n. 14. in 2. conclus.* etenim propriè tunc negotiator nequit quàm dicitur *Gutierr. de gabell. qn. 93. n. 18. Gasp. Klockler. de collect. d. cap. 12. nu. 266.* quâ sententiâ procedere subdit, *Molin.* etiam si pretio magno venderet, si postmodum vilius res similes emere possit; etenim hoc ad æconomicam gubernationem refertur, quod Clericis, & Episcopis congruit, iuxta *Pauli ad Timoth. 3. 5. & faciunt Bellef. disq. Cleric. 2. 4. de exempt. Cler. Carol. de Grass. de effect. Cler. eff. 2. Bonac. de censur. in Bull. disp. 1. q. 19. 2. 3. n. 6. vers. 3. ex recensitis planè, &*

infra expressandis, fluit Clericos immunitatis beneficio potiri, non solum quo ad bona Ecclesiastica, verumetiam, & patrimonialia, ob quæ relevantur ab onere solvendi collectas, & contributiones, *Narr. conf. 280. n. 5. ex cujus oraculo idem edocuere Sord. decif. 20. n. 10. Petr. Greg. de repub. lib. 2. cap. 7. sect. 8. Marta de jurisd. par. 4. cent. 1. cas. 11. n. 25. & cas. 10. n. 16. & cas. 49. n. 9. Castill. de vers. c. 9. n. 18. Camill. Borrell. conf. 74. n. 25.* ubi itidem pro bonis, quæ ex beneficio Ecclesiastico retinent; quam sententiam veriolem esse blaterant, nec discrepat *Klockler. de collect. cap. 12. nu. 64. & seq.* generali immunitate ipsis per c. 1. de imm. Ecclesiasti. in 6. tributa, affabrè nixi, cū quibus annuit *Bahnas. d. de collect. d. cap. 19. n. 11. Ventrigl. prax. annot. 14. §. unico sub. n. 27.*

86 In venditione autem proprij vini ad minutum, vel aliter, ac in venditione aliorum victualium, si vltra pretium naturale, & intrinsecum Ecclesiastici vendiderint, exemptionis beneficio minimè potiuntur, gabellamque solvere tenentur, *Card. de Luca de regal. discours. 58. n. 2. ut puta, si pro qualibet tritici mensura, pretium duorum aureorum*

statutum sit, unumque verò aurum pro regio donativo, si Ecclesiasticus pro tribus vendiderit aureis, & ad ejus beneficium aurum Regi applicatum converteret, ad restitutionem hujuscæ aurei Regi debiti tenetur; etenim Populus, & Universitas aurum Regi suo, non autem Ecclesiasticis, & exemptis solvere obtulit, & si ad eorum beneficium id applicarent, furtum committerent, mortaliterque peccarent, ut instruit *Ludov. Molin. disp. 374. n. 1. tract. 2. de tribus. n. 1. tom. 3. c. 304. n. 14. Sot. 4. sent. distin. 25. qu. 2. art. 2. vers. 4. conclus. Veurigl. in prax. ann. 14. 2. nic. n. 35. Venerus de exam. Præl. lib. 9. cap. 37. de immun. Eccles. n. 21.* etenim Ecclesiasticorum exemptio passivè perficitur, circa ea, quæ ad necessariam propriam, suæq; familiæ sustentationem, opportuna sunt, non autem activè ad effectum lucrandi, & se locupletandi cum eo, quod ascendit gabellæ summas per Regem impositas, vendendo ultra intrinsecum valorem, nam hoc est manifestè Regis interesse decipere, ut mirè explicat *Card. de Luca de regal. discurs. 53. 54. c. discurs. 61. c. in Miscellan. discurs. 5. n. 18. tom. 14.* meritòque ad re-

stitutionem ejus quantitatis, in qua ascendit gabella, tenentur, ut firmant nuper laudati DD.

87 Ulterius Ecclesiasticus si vas alterius agri, vel lanas aliarum pecudum emeret, ut de illis vinum, & pannos conficeret ad gabellæ solutionem tenetur, ita pariter si ex lana suorum pecudum per laicos operarios pannos attexerit, tunc gabellam solvere tenetur, ac si laicus esset. *Sylvan. sum. verb. Clerici, 3. q. 3. Navarr. manual. cap. 25. nn. 111. 2. 34. Molin. de contract. tract. 2. disput. 342. nn. 6. tom. 2.* nec licet erit, si greges alienas, vel salinas conduceret, ut ex eis sales venderet, & lanas, nam, & ad gabellæ solutionem tenetur, nisi propria esset salina, vel grex, ut affirmat *Lessar. cap. 19. de decim. vend. n. 62. 67. Molin. n. 8. Bonac. de censur. in Bull. d. q. 19. disp. 1. punct. 3. 3. 2. n. 6. tom. 3.*

88 Hinc est, ut si Ecclesiasticus, vel Monasterium venam ferri retineret, & ex materia ferrum conficeret per Ministros conductos, & venderet, haud ad gabellæ solutionem tenetur, hæc namque non dicitur negotiatio *Barbos. de offic. c. potest. Episcop. p. 2. alleg. 13. n. 11. Anonell. de regim. Eccl. lib. 4. cap. 6. n. 8.*

nec tamen tenetur gabellam solvere, si recensitam ferri venam emeret, & Monachos ex materia ferrum effecerit illudque vendiderit, nisi ex vena ferri emptum ferrum per laicos conductos formaverit, & vendiderit, nam ista dicitur negotiatio, & ex ea solvitur gabella. *Sylves. verb. excom. 21. vers. Nota Navarr. d. cap. 27; n. 128. Carol. de Grass. effect. 2. n. 108. Duard. Bull. Cæn. q. 8. n. 16. Bonacin. eodem tr. disp. 1. q. 19. §. 3. pun. 3. n. 6. vers. hinc patet tom. 3. Verum ex Panormis. Bellef. disquis. cler. §. 4. & Fideric. de*
 89 *sens. 107. putant eum non esse negotiatorem, qui aliquid emit, & mutata exinde forma vendit; Navarr. verò loco indicato, veram esse autumat allatam sententiam, si solam emeret venam ferri Monasterium, at secus si prædium, ubi aderat vena, putans hanc non esse negotiationem, meritò nec gabella deberi; Molin. autem in disp. 342. n. 9. hoc idem firmat in utroque casu.*
 90 *Uterius Monasteriũ, si vè Ecclesiasticũ, si agrũ plenũ fructibus jam maturis emeret, superfluumq; vendiderit, ad gabellæ solutionẽ obligari censet. Lesser. de decim. vend. cap. 19. n. 60. eum tamẽ increpat Molin. d. disp. 342. n. 10. exi-*

stimans venditionem illam superflui fuisse per accidens, & de fructibus productis ex agro jam effecto proprio, nec allatam emptionem negotiationem esse firmat.

- 91 *Ecclesiastici deniquè negotiatores in his, quæ ad mercaturam, seu negotiationem pertinent, nulla fruuntur exemptione, imò pro laicis reputantur; cap. quamquam, de censib. in 6. Clement. præsentì, eodem, cap. ultim. de vir. & honest. cleric. Episc. Bellef. disq. cler. tit. de cler. exemp. §. 4. n. 1. Laca de regal. discurs. 53. et 70. & 131. n. 3. et in Miscell. discurs. 5. n. 19. n. 14. Bonac. de cens. in Bull. Cæn. disp. 1: qu. 19. punct. 3. §. 3. n. 6. tom. 3.*
 92 *Trina tamen monitione præcedente dixere, Ricc. p. 3. resol. 133. Ventrigl. prax. ann. 14. §. unico. n. 27. Lessar. ubi supra n. 79. Saus. cap. 19. disp. 93. oppositum verò instruunt Molin. d. disp. 343. sub n. 5. & 10. Duart. in Bull. q. 8. n. 9. Alter. disp. 16. cap. 6. q. 3. Carol. de Grass. effect. 3. n. 148. erudientes absque monitione Ecclesiasticum negotiatorem amittere exemptionis privilegium: primam autem sententiam probabiliorem esse insinuat Bonac. de censur. in Bull. d. disp. 1. cap. 19. punct. 3. §. 3. n. 8. tom. 3. eamque non ap-*
 pro-

probant *Sot. de Just. 4. distin. 25. q. 2. art. 2. Angles in florib. quaest. Theolog. p. 2. Mater. de restit. de fraud. gabell. & alij quos refert, & sequitur Sanch. conf. mor. lib. 2. cap. 4. dub. 52.* etenim Innocent. III. in cap. fin. de vit. & honest. cleric. Episcopo Ambianensi scribēs de trina monitione mentionē haud fecit, & generaliter dixere *Sanleger. resol. Canon. cap. 30. per totum, tom. 1. del Bene de immun. Eccles. tom. 1. cap. 5. dub. 3. sect. 1. fusē Vela dissert. 45. n. 58. Salgad. de reg. prorect. p. 4. cap. 14. n. 103.* ubi & si hæsitare cōtingit, an clericus negotiator sit tamen ad saeculares Judices cognitionē spectare insinuat, quam quidem sententiam veram non esse autumamus, sicque putavere *Sanch. conf. mor. lib. 2. cap. 4. dub. 52. del Bene ubi nuper dub. 4. per totum* licet cum *Salgad.* conveniet *Alphar. de off. Fisc. Gloss. 20. q. 3. n. 64. vide Velam. ubi supra n. 56.* & quod plures actus intervenire debent, nec unum sufficere ait *Alfar. loco indicato, vide Mantic. dialogo Relat. p. 3. c. 82. n. 2. Ventrigl. n. 29.* Cæterum negotiator est, qui rem acquirit, animo, ut eam iterum integram vendat, lucri tamen gratiāat secūs si eam in aliam reducere intendit *formam*

cap. mercatorem 88. *distinēt. Roland. à Vall. conf. 17. n. 11. & 12. vol. 4. Köppen decis. 50. n. 30: Mart. de Jurisd. par. 4. cent. 1. cas. 3. num. 10. Gasp. Klockler. de collect. cap. 12. nu. 265.*

93 Coercendos tamen esse coram Ecclesiastica potestate, advertunt *Lup. in Clement. præsent. de censib. in 6. & ibi Imol. n. 11. Card. n. 6. Salzed. ad Bernard. Diaz. præct. Can. cap. 55. n. fin. q. 3. erit tamen, Sanch. ubi supra, si de negotiatione non dubitatur.*

94 Consuetudo autem imponendi collectas, sive taxas Ecclesiasticis, improbat, etiam si longissima fuerit; etenim consuetudo nequit id, quod de jure Divino est, derogare, imò tanquam contraria libertati Ecclesiasticæ irrita, nulla, ac cassa redditur, *Auth. cassa, C. de sacr. Eccles. aliasque rationes affert Filiuc. tract. 16. cap. 11. q. 2. n. 293: Suarez lib. 4. de immun. cap. 22. Reginald. lib. 9. n. 381. Duard. in Bull. q. 10. n. 5. Alter. cap. 6. dub. 11. Bellec. q. 6. de exēpi. n. 1. de Grass. effect. 2. n. 110. & seq. R. P. D. Salvat. Marches. C. R. de immun. Eccles. resol. 6. Nisi talis consuetudo fuerit introducta cum scientia, & Sum. Pontificis tollerantia, firmant Carol. de Grass. U-*

golin. & alij quos Bonac. de censur. in Bull. d. disp. 1. q. 19. punct. 3. 2. 3. num. 14. tom. 3. meritò objurgat; per recensitam namque Bullam Cœnæ Domini, disertè omnes derogantur consuetudines, decretis ejusdem Bullæ adversantes, sunt pariter immunes Ecclesiasticæ personæ, & clerici ab onere solvendi gabellas impositas super rebus venalibus, nimirum carne, pane, & vino, ad quas non tenentur se contribuere, ut edocet ex Rot. Rō. in decis. 159. n. 8. par. 7. recens. Sauleger. quæst. canon. benef. c. 30. n. 11.

- 95 A relatis planè contributionibus, taxis; collectis, & gabellis omnes Ecclesiastici immunes sunt, sub quorum nomine etiam primâ initiati tōsurâ includuntur, & minoribus insigniti ordinibus, quia verè Ecclesiasticæ sunt personæ. *Clem. fin. de constit. de vita, & honest. cler. & ibi Panorm. n. 4. Tabien. Sylves. Armil. Angel. & omnes Summistæ, Torremat. in cap. illud, distint. 77. Dian. p. 4. tract. 1. resol. 32. Cæs. Panimoll. decis. 6. nu. 20. opposita consuetudine non obstante, si consensus Sum. Pontificis non adesset Panimoll. n. 34. & in annos. 1. & 2. ibidem, ubi sic decisum offert Ventrigl. prax. ann. 14. n. 1.*

item si tonsuram non deferūt, nec clericalem habitum gestarent; etenim oppositū in jure Pontificio haud evolvitur, saltem nisi trina præcesserit monitio, ex cap. contingit il 2. de senten. Excom. Jo: Imolin. cap. fin. de vit. & honest. cler. Tabien. verb. excommunicatio 5: cap. 1. n. 24. Covarr. q. pract. cap. 31. n. 9. Tonsuram etenim, & habitum requiri pro fori privilegij fruitione juxta terminos decis. Concil. Triden. sess. 23. cap. 6. & pro ut edocet Sanch. cons. mor. lib. 2. dub. 53. cap. 4. n. fin. quod repetit in dub. 49. n. 6. Dian. ubi supra, & p. 1. tract. 2. resol. 37. Ricc. prax. Eccles. par. 4. resol. 459. Garcia de benefic. par. 2. cap. 3. n. 5. Ansonell. de regim. Eccles. lib. 4. cap. 5. n. 17. 18. allataq; immunitate non solvendi gabellas, cæterasque contributiones potiuntur clerici in minoribus, etiam si excommunicati, suspensi, interdicti, irregulares, vel verbaliter degradati fuerint, nam & isti clerici adhuc sunt. Duard. in Bull. Can. Dñi Canon. 18. q. 14. n. 3. Ventrigl. prax. ann. 14. 2. unico n. 1.

- 97 Exposita autem intelligenda sunt, si post dimissionem habitus, sæcularibus non se ingessere negotijs, aliter cuncta amitterent privilegia, ut instr-

struunt ad explicationem;
Gloss. in cap. ruc 3. de Apost.
Jo: Petr. Anan. ibidem nu. 3.
Cæpoll. prax. crim. q. 8. n. 14.
 & alij, quos affert doctissimus
D. Jo: Leonard. Rodoer. ad Ma-
rin. obser. 48. à n. 8. & ante eū
Aug. Barb. de jur. Eccles. uni-
vers. cap. 39. §. 2. lib. 1. tit. de
privileg. cler. n. 10. Thom. del
Bene de immunit. Eccles. Rom.
2. cap. 9. dub. 35. sect. 1. n. 18.
Ferrosin. in cap. diligenti q. 11.
de for. comp. Cancell. de immunit.
Eccles. lib. 2. q. 19. n. 17. 18,
cum seq. & alij per Cortiad. de-
cis. 12. n. 30. quos nos in cap.
1. sub n. 101. & 102. de cleric.
quandoque amitt. adduximus,
 verū enim verò oppositam
 sententiā, nimirū Clericos
 in minoribus requisitis Sac.
 Cōcil. Trid. carentes à solutio-
 ne gabellarū, aliarūve contri-
 butionū liberos minimè esse
 probabiliore esse autumavit
 Rot. Rom. ut indicat Card: de
 Luca in add. ad Concil. Trident.
 discurs. 24. n. 45. quem affert
 D. Carolus de Luca ad Ventrigl.
 in prax. observat. n. 4. ad annot.
 14. §. unic. & ante eos edo-
 cuere Homob. de exam. Eccles.
 p. 1. tract. 7. cap. 29. q. 120.
 Laiman. Theol. mor. lib. 4. tract.
 9. cap. 6. n. 3. Azor. par. 3. lib.
 5. cap. 19. q. 6. Riginal. tom.
 1. lib. 9. c. 27. n. 376. Filinc.
 tom. 1. tract. 16. cap. 11. nu.

298. *Alter. de censur. tom. 1.*
disp. 19. lib. 5. c. 6. dub. 10.
 cuncti innuentes requisita
 Concilij Trid. ad omnem ef-
 fectum esse necessaria.

98 Clericus Latinus conjuga-
 tus à solutione, harum colle-
 ctarum, taxarum, & gabella-
 rum immunis haud est, sed
 tantū Canonis, ac fori pri-
 vilegio potitur, cap. clerici, de
 Cler. conjug. in 6. si tamen ex-
 pressata in Concil. Trid. sess.
 23. cap. 6. observaret de Græf.
 effect. 3. n. 4. Covarr. pract.
 q. cap. 31. n. 9. Alrier. disput.
 19. cap. 6. dub. 9. Duard. in
 Bull. q. 31. n. 1. Suarez de
 immunit. lib. 4. cap. 28. Bellef.
 §. 9. de exempt. clerico. n. 4. ve-
 rū mortua uxore unica, &
 quæ fuerat virgo, cuncta re-
 cuperat privilegia, quæ Cle-
 rici non conjugati retinent,
 verè namque Clericus est, nō
 conjugatus, nec bigamus, si
 habitum, mortuæ uxore, reas-
 sumperit, Franc. in cap. unico,
 §. Cæteris n. 4. de cler. conjug.
 Covarr. quest. pract. cap. 31.
 n. 8. vers. 5. Sanch. consmor.
 lib. 2. cap. 4. dub. 53. in fin.
 vide Flor. de Men. lib. 2. prac.
 quest. 21. §. 4. n. 199. & alios
 per Balmased. de Collect. q. 19.
 n. 4.

99 Clerici equidem Græci cō-
 jugati, ex eo quia Ecclesiasti-
 cæ sunt personæ, immunita-

- tis privilegio, alijs Ecclesiasticis indulto, fruuntur, *de Grasi. effect. 3. n. 46. & 137.* imò pariter corū uxores, *Quarant. verb. vectigal. in princ. Azor. p. 1. lib. 2. cap. 12. Coriol. Durand. & alij, quos rejecto Tuscio, conclus. 114. §. bona, affert Bonac. de censur. in Bull. disp. 1. q. 19. pun. 3. §. 3. n. 3.* Imò eorum uxores *Ventrigl. in prax. ann. 14. n. 2.* Nevè imparis sortis sunt Pensionarij Ecclesiastici beneficij, habitū tamen, & tonsuram deferentes, ut erudit *Barbos. de iur. Eccles. univ. cap. 11. nu. 7. & seq. lib. 3. & faciunt Sperell. decis. 132. n. 34. Tondut. de Pension. cap. 33.*
- 100 Clericus feudatarius tenetur ad onera, quæ feudi ratione Domino debentur, uti nāque feudatarius pro feudo Principi subijcitur sæculari, *Mart. de Jurisd. p. 4. Cas. 10. n. 13. & p. 2. cap. 6. n. 45. Giurb. de feud. §. 2. Gloss. 4. n. 45. Crass. d. effect. 3. n. 279. & seqq. Bonac. n. 4.*
- 101 Clericus tandem tenetur ostendere gabellario res, quas ad proprium usum ducit, licet ad gabellę solutionem non teneatur, *Bald. conf. 97. n. 4. lib. 2. & conf. 71. n. 22. lib. 4. Achill. de Grass. effect. 1. n. 257. Bellef. d. §. 6. n. 1. Bonac. ibidem Ciarlin. contr. for. lib. 1. c. 22. n. 58. & lib. 2. c. 146. n. 15. 16. Mastrill. de Magistr. lib. 3. c. 10. n. 233. Anfuld. de Jurisd. p. 5. tit. 4. c. 3. n. 35. Fermosin. cap. Eccl. S. Marię q. 14. n. 30. & seqq. & q. 48. n. 17. de constit. Reg. de Marin. resol. iur. lib. 1. cap. 31. n. 6. 7. ut fraus & collusio evitetur. Episc. Ventrigl. in prax. annot. 14. §. unic. de gabell. n. 24. Cod. de restit. in integr. lib. 2. q. 82. n. 35. Quesad. Pilo dissert. 22. n. 89. nisi aliter cōsuetudo dictaret. ex Gratian. discip. for. cap. 17. n. 9. & seqq. fundat Cortiad. decis. 205. n. 2. Aliās res Clericorum non denunciata in commissū incidit de veriori, seclufis aliorum distinctionibus; si dolus interfuit, concludit ex Gratiano decis. 148. n. 21. 22. 23. Fermosin. ubi supra num. 17. de quo dolo affluenter astruxit Ciarlinus cap. 146. à n. 19. ad 26. 27. 28. & alij per Cortiad. decis. 205. n. 8. de quibus rebus extrahere interdictis sæculares Ministri queunt Clericos aliosque exemptos non revelantes, vel in fraudem extrahentes sporiare Bobadill. polit. lib. 2. c. 18. n. 117. Manson. de contrab. q. 8. n. 11. Marla empor. p. 1. tit. 2. q. 16. n. 19. Salsed. de contrab. c. 32. Reg. Cala de Contrab. Cleric. à n. 275. Cortiad. decis. 209.*

n. 43. ubi sic decisum adducit oppositâ cōsuetudine non resistente.

Clericus tandem animo fraudandî gabellas, ac cēteras contributiones habitum assumentem Clericalem, immunitatis Clypeo haud potiri instruunt ex tex. in l. qui sub pretextu C. de Sacr. Eccl. Coriol. in exposis. Bull. excomm.

18. Stephan. Quarant. in sum. verb. vectigal. vers. etiam limitata, & ibi Prosp. de August. Et si hanc sententiâ strenuè oppugnavit P. Diañ. & antè eū Duard. in Bull. Cān. canon. 18. q. 7. n. 2. lib. 2. & post eos Ventrigl. in prax. ann. 14. q. unic. n. 31. autumantes eos veros esse Clericos, si requisitis Sacr. Concilij Trid. pręditos esse, parum refragante fraude, imò requisitâ allata pro fori fruitiōne esse necessaria, haud verò pro gabellarum exemptione, ut subdit Duard. Nobis autem prima arridet opinio; etenim in consentaneum est ex dolo, & fraude, in qua quis versatur, beneficium extorquere, contrā dispositionem tex. in l. emptorē q. qui antē ff. de action. empt. l. ex dolo. 12. ff. de dol. cap. ad nostram, de empt. & vendit. equidē pręmium non meretur, qui fraude, aut dolo nititur tex. in l. ipā demum, 13. ff. de recept. Arbitr. ex qui-

bus, ac alijs medijs luculenter demonstrat. D. Mar. Giurb. obs.

1. n. 25. et obser. 49. n. 5. et obs. 76. in fine, supposita fraude, aut dolo beneficium, aut pręmium cessare insinuat, perniciosum planè esse agnoscitur patrociniū pręstare fraudolentibus, potissimū ab Ecclesia, quæ iustitię, ac veritatis cultrix est, eosque non recipere, minus favere debet, sed prorsus expellere.

Bonā pariter in fraudem gabellarum, & contributionum Clerico donata, collectantur, & ad gabellarum solutionem tenentur. tex. in l. in fraudē ff. de Jure fisc. Bart. in cons. 180. n. 3. Dñeña regal. 100. n. 5. data tamē fraude, quę ex pręsumptionibus, & conjecturis elicitur. Giurb. cons. 54. n. 1. Mascard. de probat. conclus. 815. n. 5. & conclus. 815. n. 5. & conclus. 559. n. 1. Mantie. de conjectur. lib. 3. tit. 39. n. 11. Menoch. de pręsūpt. lib. 3. pręsūpt. 124. n. 4. Anton. Gomes. var. c. 14. n. 4. Hermosil. ad Lep. glos. 6. leg. 2. tit. 4. p. 4. n. 17. nimirū si immoderata, & ultra virilē fuerit Quam. in sum. verb. vectigal. Ventrigl. n. 32. vel si albarum adfuerit inter donantem, & donatarium. Quarant. ibidem. Ventrigl. vel si omnium bonorum fuerit collata. tex.

tex. in l. omnes 2. 1. ff. de his qui, in fraudem Steph. Gratian. discept. cap. 479. n. 69. Specul. de Cler. cōjug. lib. 4. n. 17. Nicol. Mañor. de collect. cap. 5. à n. 25. vel majoris partis bonorum Hemofild. ad Lop. l. 59. tit. 5. Gloss. 1. à n. 3. Balnas. de Collect. quæst. 19. num. 34. vel si à patre fuerit confecta, plures habente filios, unque totum dederit, vel si possessionem de rebus donatis sibi reservaverit donans l. sicuti 2. super ff. quib. mod. pign. vel hypothec. Sol. Ventrigl. libidem Nognar. alleg. 20. n. 170. vel administrationem, in modo tamen non necessariò nec solito pro se retinuerit l. etiam C. de Jur. dot. l. matrem C. de probat. Ventrigl. n. 33. aut facultatem revocandi donationem sibi reservaverit donans, itidem ex quacunque causa probanda per Jusjurandum Gratian. discept. cap. 479. n. 7. Verum tamen est, quod si Clericus donatarius per modum relatum ad factos ascenderit ordines, ad titulum dictorum bonorū donatorum, & titulus non esset excessivus, ab onere gabellas, & collectas solvendi eximitur Bellest. disquis. Cleric. p. 1. tit. de exemp. Cleric. & eor. bon. 2. 5. n. 9. Ventrigl. n. 34.

102 Novitij autē Religionis, eo-

dē exēptionis privilegio potuntur, quo ceteri Religiosi, licet revocabiler pro ea tempestate in Religione permanent; sunt, namque verè Ecclesiasticæ personæ, idè à recensitis impositionibus immunes sunt, cap. duo sunt 12. q. 1. cap. nullus de elect. lib. 6. cap. religios. 22. 2. quamvis, de sent. excom. in 6i & benè innuit Molin. ubi suprā, acriter increpans Lessar. oppositum; blaterantem, insuper quoad forum verè reputatur Religiosi, & Ecclesiasticæ personæ Novitij, comprobant Tiber. Decian. tract. crim. tom. 1. lib. 4. cap. 9. n. 24. vers. undecimo extende; Hipol. de Marfil. sing. 534. infin. Caball. resol. crimin. cap. 108. n. 20. D. Carol. de Grass. effect. 1. n. 78. Pasqual. de virib. patr. posest. p. 1. cap. 3. n. 92. de alijs verò uti sæculares haberi Novitios, firmat ex Felin. in cap. cum deputati, de judic. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 84. de arbitr. cas. 436. n. 21. & ex eis Scopp. ad Gratian. observ. 35. n. 12. nec ad Religionis statuti observantiam devinci, nec ad casus ejusdem Religionis reservados ligari, concludit atticè de more Scopp. n. 16. 17. 18. quod antè eum dixit Barthol. à S. Fausto in Thesaur. Relig. lib. 5. quæst.

204. *Azor. l. i. tit. mor. p. 1. lib. 1. 2. cap. 2. q. 10.* nevé activam nevé passivam vocem retinere *Moscovi. de Majestate Eccl. p. 4. c. 2.* ex quibus depromunt desuper recensiti, ante professionem Novitium verè haud esse Religiosum, & proindè feudum non amittere. *Reg. Tapp. Capyc. & de Grass. quos cumulat Scopp. n. 22.* nec in anno probationis beneficium vacare dicitur, subdit *sub n. 23. ex cap. Beneficium, de reg. jur. in 6. ubi Geminian.* Quis igitur attentis verior est affirmare, novitiū exemptionis privilegio haud potiri, quo ad solutionem gabellæ, ac cæterarum regiarum contributionum, *Gutierr. de Gabell. quest. 95. à n. 22.* ubi transactione mediante hanc fuisse absolutam litem insinuat. Verùm reputandi sunt eo modo quo cæteri Religiosi, si aliquo ordine fuerint initiati; de istis tamè novitijs plura atteximus in Capitulo sequenti. Priorem verò Germanam esse sententiam autumamus, eamque tuentur *Sanch. in Decalog. præcep. tit. 2. lib. 2. c. 10. n. 16. Ubald. de collect. cap. unico, n. 36. del Bene de immun. Eccles. tit. 1. cap. 1. dub. 9. nn. 2. & sequ. Dubal. in explicat. Reg. San. Auguft. tit. 2. q. 3. diffic. 7. n. 48. & post omnes Scaño*

in propugn. Hierosol. discip. 1. 2. c. 3. n. 9. quos affert *Balmased: de collect. q. 1. 2. per totam.* si aliquo ordine initiati nō fuerint.

103 Demùm pro integra, ac finali hujusce materiæ absolutione, subnectimus, Exactores tributorum scientes nihilum Fisco deberi, si exegerint furtum cōmittere, ac furti actione teneri; ait *tex. in l. etiam 8. C. de furtis*, creditor namq; falsus, si aliquid subdolè recipit, furtum patrat *l. falsus creditor ff. de furt.*

104 Nevé plus exigere quit *tex. in l. 1. C. de super exactor. lib. 10. l. 1. C. de exactorib. lib. 10. l. etiam 8. C. de furt. l. 1. 2. dixerit ff. de public. l. locario 9. 2. quod illicitè, ff. de Publican. l. falsus creditor. 44. ff. de furt. D. Franc. Alfaro de offic. fiscal. Glos. 34. 2. 1. n. 37. Franc. Rocc. de delict. Perceptor. n. 8. & seq. & ante eos Capiblauc. pragm. de Baron. singul. 55. n. 103. et sing. 146. n. 233. tom. 1. R. Reverter. decis. 260. vol. 8. in manuscriptis, & in re collectis per R. de Marin. decis. 14. vol. 1. Tenentur tamen exactores tributorum scire quantitatem debitam; idèd non excusantur in exactione superflui *Alfàrus ubi nuper Gloss. 34. 2. 1. n. 35. in fine.* Et furtum patrant plus exigendo *Bald. in d. l. etiam n. 1. C. de furt. Bart. ibidem,**

po-

potissimum cum vi exactionem perficerent. *Farinac. de furt. quæst.* 170. n. 39. par. 2. ac Publicani, & latronis famosi nomen merentur plus extorquendo, & uti tales objurantur, *Ferret. de Gabell. nu.* 216. *Ludov. conclus.* 15. *vers.* 2. *ratio. Franc. Marc. decis.* 421. p. 2. *Farinac. in prax. sit. de furt. q.* 133. n. 53. p. 2. *Muscatell. prax. crim. sit. de Judic. corrupt.* *Soleræ. de Gubern. Indiar. lib.* 1. c. 20. n. 4. t. 2. *Amaja var. q.* 21. n. 156. lib. 2. *Galgane. de Jur. pub. lib.* 4. tit. 8. n. 15. 16. *Fauß. in concl. pro arario. class.* 10. *conf.* 1. & rejecto *Cephal. conf.* 317. n. 28. tom. 3. *Babnafi. de Collect. q.* 105. n. 4. *Et ante eū Klock. de contrib. cap.* 18. n. 259. *Et* n. 271. ubi paternali modo cum misellis, & pauperibus se gerere debeāt, aliās hostē iniquos exactores, filios Belial elso indicant *Eccl.* 1. *San.* 2. *ver.* 12. Leones rugientes, Ursi esurientes, Lupi rapientes prædam, *Ezech.* 19. *vers.* 2. c. 22. v. 27. Signum Dei iræ *Esa.* 3. v. 12. *Luc.* 11. v. 58. *Habac.* 1. v. 8. *Psal.* 74. v. 13. 14. Cætæ, & Dragones, *Jerem.* 5. v. 6. Pardi vigilantes *Amos* 4. v. 1. Hircos *Zach.* 10. v. 3. & apud Romanos per annum eligebantur, nisi contraria vigeret consuetudo, nimis

rūm per biēnium *tex. in l. Neminem* 8. §. *fin. C. de Canon.* 108 *largit. sitalar.* Et tandem improbius est talis Officialis, quā Publicanus *Giurb. cons.* 44. n. 6. *Mastrill. de Magistr. lib.* 6. cap. 8. n. 44. *Galeor. resp. fisc.* 15. n. 152. *S. Felici decis.* 45. 108 *tom.* 1. n. 3. Itidem effectū nō sequuto, *Galeor. n.* 152. *Giurb. n.* 19. *Amod. de Sind. ver. item quod multas barattarias n.* 167. *Caball. ros. Crim.* C. 99. n. 56.

109 Talesque exactores scire tenentur quantitatē debitā, ut prædiximus, imo formam sibi traditā servare tenentur, ut clamat *Solorsan ubi supra t.* 2. lib. 5. cap. unico n. 121.

110 Et si pecuniam ex fiscalibus functionibus exactā penes eos retinuerint, ex hac plectuntur mora *tex. in l. unica C. de anr. publ. lib.* 12. l. 1. *C. de Canon. larg. mat. lib.* 12. *Capiblanco. de Baron. p.* 1. *sing.* 147. n. 135. capitali tamen pœna, & per manus amputationem, §. *coges Aurben de mand. Princip. Soccin. cons.* 46. vol. 1. *Revert. decis.* 14. p. 1.

111 Imò si post jam maturum fiscale debitum, dilationem debitoribus pecunia, vel promissione mediante, concesserint, Crimen coërtione dignum committunt *l. qui Romæ* 2. *Callimachus ff. de verb. sign.*

sign. suoque periculo interim perit. *Balmased. q. 108. n. fin. rex. in l. 3. et l. in fraudem C. de ann. lib. 10. Capiblane. sing. 146. n. 233. tom. 1. Rocc. de delict. percep. n. 50. & seqq.* graviore tamen mulctantur poena, si secunda vice, in hoc ruerint crimen; itidem si judicialiter non fuerit antea delatus, cum sufficit ut pluries delictum commiserint *Lucas de Paña in l. 1. C. de super exactor. lib. 10. & tunc itidem capitis poena mulctari possunt. Menoch. de arbit. cas. 586. Fachin. cōf. 41. lib. 2. Gratian. discip. C. 304. n. 11. & alij per Klocker. de collect. C. 18. n. 258: 259. ubi si libros Collectarū mutilaverint, virgis cēdi posse cum relegatione perpetua, vel cum amputatione manus. Capoll. in *Aust. sed novo jure*, n. 15. C. de serv. fugit. Rom. sing. 379. & faciūt *Barr. c. 222. & in l. infanticida 2. infans, & eum qui, 2. item dicitur ff. de furt. Bald. in Aust. sed novo jure. C. de serv. fugit. & alij per Roc. ubi supra.* Nevē fiscalibus pecunijs uti possūt. *ut qui 2. nō tātū ff. de neg. gest. Scobar. de ratloc. c. 14. n. 28. & c. 35. n. 19. Salgad. laboryn. cred. p. 1. c. 13. 2. 1. à n. 2. Balmased. de collect. cap. 111. n. 4. 6. ubi plures distinguit casus circa lucrū, ex hac pecunia fiscali re-**

tractum, & si in rem suam fiscalem verterent pecuniam, de peculatus crimine objurgantur *rex. in l. 1. & 3. ff. ad leg. Jul. peculat. ibi Nevē in rem suam vertat. Clar. 2. fin. q. 68. n. 30. & ibi Bajard. Declan. lib. 8. cap. 29. & seqq. Berlinch. pract. quest. tom. 5. conclus. 57. n. 13. Carzop. pract. crim. q. 85. n. 4. par. 2. arbitrio judicantis, plecti hosce exactores, arcarios, Theaurarios, Depositarios, & similes, Magistratum verò ultimi supplicij, depromitur ex leg. 1. C. Theod. ad leg. Jul. pecul. licet pro cōsumptis administrans non peculatus, sed de residuis tenetur, si periculo suo, praestita cautione, ipsis pecunia fuit tradita fiscalis edocet ex *Farinac. & Carzop. Matthen de re crim. quest. 77. n. 11. Belsod. cons. Tubigens. p. 3. cons. 141. Gasp. Klocker. de collect. cap. 18. n. 146.**

113 Falsi itidem sunt, & uti tales puniuntur, si justam, legalemque haud dederint suae administrationis rationem. *l. 1. 2. Tutores ff. de fals. & ibi Barr. Gabriel. Berat. spec. vis. cap. 26. n. 63. Daumad. de tutor. cap. 3. n. 4. Ant. Peres in tit. C. de super exact. n. 27. & capitis mulctatur poenā, si aliquid occultaverit, subdit, ex 2. coges. Novell. 17. 2. item.*

lex preclatus Instit. de public. Jud. Revert. decis. 14. vol. 1. & ibi Marin. Sanfelix. decis. 166.

114 Notandum planè ad recensitam materiam est, pro hujuscè criminis clarificatione, unū sufficere de visu testem, dixere ex *Ruberti Regis capitulo Regn. Neapolis. Vulgaris fama proloquium, Capyc. decis. 12. Giorg. alleg. 42. n. 30.*

Reg. Rovit. decis. 36. n. 25. Merlin. contr. 29. n. 3. 4. 5. Clam etenim, haud palam patrat. Merlin. 5. Reg. Marin. observ. ad Revert. decis. 46.

tom. 1. Presumptiones meritorum, & conjecturæ concludentes sunt probationes Paris de Put. de Sind. verb. testis. cap. 2. n. 7. Gramm. conf. 35. n. 34.

116 Retinentque Officialium delicta, cuncta alia privilegia, quæ cætera occulta, & difficultis probationis delicta habent *Bart. in l. qui, & mente ff. de furt. & quæ lese Majestatis crimini indulgentur. Mustagell. in prax. tit. de Jud. corrup. n. 41. & 33. 34. Gramm. cōs. 35. n. 34. R. de Marin. ubi nuper n. 5.*

117 Imò duæ conjunguntur semiplenæ probationes ad plenam faciendam probationem contrà Officialem, *Gramm. nos. 3. n. 3. Bobadill. polis. lib. 5. cap. 1. n. 212. 222. D. Larr.*

alleg. 48. n. 14. Giorg. alleg. 42. n. 31. 32. R. Rovit. decis. 36. n. 35. n. 10. ubi elatè subdit negotij mediatori quidem 118 contrà Officialem præstandam esse, & ante eum autumavere Gabriel. commun. tit. de test. conclus. 1. n. 18. Mascard. de probat. q. 11. n. 11. Ludovit. decis. Perus. 70. licet regulariter nullā faceret fidem, de sup namque commodò, & exoneratione tractat. tex. in l. deferre & idem ff. de jur. jurand. nec discrepat de Marin. ubi supra, & in resol. cap. 29. n. 5. & 7. subdit ex solo deferentis juramento probari pecuniæ solutionem.

119 Et si officialis objurgatus pro hisce criminibus fuerit, ipso jure tanquam infamis officio privatur, itidem si in sententia de officij privatione nihil pronunciatum fuerit, edocent ex tex. in l. si quando C. de suscept. lib. 12. l. 2. de Palat. sacr. larg. lib. 12. l. si quis C. de offic. Præse. Præst. Lancell. de attent. cap. 4. n. 35. Montan. de regal. offic. n. 69. Capiblan. de Baron. pragin. 4. n. 20. Cappell. Tolos. decis. 370. ubi Aufferer. Gramat. decis. 15. nu. 8. Ofasc. decis. 29. n. 12. Ant. Perez. tit. C. de suscept. lib. 10. n. 17. Giamb. conf. 65. n. 45. 60. Masrill. de Magistr. lib. 6. c. 8. n. 12. Ant. de Ball. var. lib.

5. *pragm. 1. n. 3. 17.* Cuncti uno firmantes ore, delinquentes in officio, illò privari. Nimirum si fraus intervenerit, *tex. in l. si aliquid C. de susceptor. & arcar. lib. 10.* & si modica fuerit *Lucas de Peña in d. l. si aliquid, Ant. Peres n. 40.* ubi hanc explicat fraudè; subditq; *Mastril. n. 12.* fraudè adesse, si extorsio adfuerit, nec hesitat *Farinac. conf. 5. n. 9. tom. 1.*

21 Ex ea sola namquè negligentia in officio, dicitur delinquere officialis, sustinent rejecto *Capyci Giurb. n. 45. Farinac. n. 23. Surgen. de Neap. Illustr. cap. 17. n. 2. Sansfelic. decis. 61. n. 12. R. Revert. decis. 2. ubi R. de Marin. Merlin. contr. cap. 28. n. 3. tom. 2.*

22 Dicitur tandè in officio delinquere officialis, fervore, favore, calore, colore, auctoritatis pretexto, vel intuitu, & contemplatione ipsius officij. *Merlin. d. c. 28. n. 3. Farinac. de delict. et p. en. q. 29. n. 44. et q. 24. n. 59. & conf. 5. n. 1. vol. 1. Giurb. n. 47. Novar. prag. de abolis. n. 41. & pragm. 5. de offic. Jud. n. 5.*

23 Notandum quoque est, in hisce criminibus, ad hoc ut officialis privetur officio, præsumptiones, & conjecturæ, Judicis remissæ arbitrio probant, *Luc. de Peña in l. si illi n. 51. C. de decurion. lib. 10. Innoc. in cap. per suas, il primo,*

de Simon. Pont. conf. 16. n. 10. Merlin. Covar. 29. n. 8. 9. 10. lib. 2. ubi sub n. 25. Addit ad privandum officialem officio, convictionem haud requiri, sed talem, qualemque sufficere probationem, & antecum insinuavit *Giorg. alleg. 42. n. 30. & n. 31. & 32.*

24 firmat binas jungi semiplenas, ad faciendam plenam clarificationem, nevè discrepat *Rovit. decis. 36. n. 23.* Inabilitatiq; testium suppletur per verisimilitudinem, adminicula, & præsumptiones adnectit *Merlin. n. 16. ubi decis. 125 sum sic assert.* Interdicitur tamen administratio officialis, etiam si jurisdictionem haud retineret, si de crimine, privatione dignū, attinctus fuerit. *R. Sansfelic. decis. 61. et ibi Jo. Bapt. Mucci n. 1. & ante eos R. Moles decis. 6. tit. de pœnis, Merlin. d. cap. 28. cens. 2. Pasqual. de virib. patr. potest. p. 3. cap. 9. n. 39. Ruert. decis. 2. n. 301. ubi Marin. Fa-*

26 cta tamen prius probatione de crimine delato, nervosè de more sustinet ex *Merlin. cap. 28. 29. et 30. ex P. de Franck. decis. 8. & Consil. Franc. Prat. resp. Fisc. 2. & ex alijs D. Joseph Maresca in suo aureo patrocinio Comitris Ligarde, & post eum Cassar. Illustr. quæst. 127 2. ubi itidè quo ad proprie-*

tatem tunc denudari officia-
leim edocet, & ante eum di-
xere *Pont. decif. 7. n. 38. &*
de potest. Proreg. tit. 3. de elect.
offic. 2. 1. n. 6. 7. Rovit. conf.
104. n. 14. lib. 2. Mont. de
regal. offic. nu. 7. Cayc. decif.
121. nu. 17. 18. 19. Revert.
decif. 440. tom. 2. & ibi de
Marini Galeos. responf. Fiscal.
15. n. 120. Merlin. contr. cap.
30. nu. 4. tom. 2. Giurb. conf.
44. n. 37. 38. Ant. de Ball. var.
lib. 5. pragm. 1. n. 3. Mut. su-
per Pragm. Regni Sicil. tit. 13.
à n. 12. Lancellos. de attentat.
cap. 4. declar. 4. n. 35. Franci
Marc. decif. 648. n. 1. par. 1.
& decif. 299. n. 3. p. 4. Quid-
quid dicant Cravett. conf. 6.
nu. 109. Roland. à Vall. conf.
18. n. 16. lib. 3. & Camill. de
Medic. conf. 143. n. 17. Ete-
128 nim contrà eos cōmunis ob-
stat sententia ferè omni ævo
in cunctis subfellijs amplexa,
ut latè exarato calculo ex mul-
tis tuetur *Franc. Rocc. de delict.*
Perceptor. conclus. 4. n. 294.
& seq. Concurrentibus tamen
nuper allatis requisitis, ut de-
lictum privatione dignum sit,
& quod per probationes con-
staret, ut prædiximus ex *Ma-*
rin. ad Revert. decif. 301. &
Grivell. decif. Dola. 60. n. 13.
129 & quod Fisci Patronus su-
spensionem præponat, ante-
quam officiali fuerit datus ter-

minus ad se defendendum
subdit ex *Franc. & de Marin.*
in obser. ad Revert. decif. 2. Jo.
Bapt. Mucci ad R. Sanfelie.
decif. 61. n. 1. & n. 2. adnc-
130 etitque tam si officium fue-
rit emptum, quàm gratis da-
tum, semper ab eo suspendi-
tur officialis, quod ante eum
dixit *Pont. decif. 7. n. 33. licèt*
oppositum insinuat *Capyc.*
Latr. consals. 33. n. 36.

131 Nevè Princeps tenetur ad
pretij restitutionem *Cabed. de-*
cif. 20. n. 4. part. 2. Mastrill.
de Magistr. lib. 1. cap. 27. &
39. Marin. ad Revert. decif.
440. Merlin. cap. 30. n. 4. Con-
fil. Paul. Staiban. ref. 100. n.
71. tom. 1. quoniam in quali-
132 het officij concessione cen-
setur adjecta clausula intrinse-
cè annexa (donec, & quan-
diù benè, & fideliter se gesse-
rit) erudiunt *Surgen. in sua*
Neap. illus. lib. 1. cap. 17. post
n. 36. Ponte decif. 28. Galeos.
resp. 15. n. 122. Revert. decif.
448. nu. 2. & ibi Marin. R.
Constanti. in l. 1. n. 106. C. par.
offici. credit. præfer. lib. 10. P.
de Franc. decif. 457. in fine,
Merlin. n. 5. Mont. n. 69. Mut.
n. 15. Rovit. conf. 104. n. 14.
lib. 2.

133 Ad nostrum deniquè re-
desūdo institutum, inquitur,
clerici hereditatem jacentem,
non additam, non collectari,

etenim tunc defuncti clerici personæ talis repræsentat hæreditas, *tex. in l. 1. §. si ævola, ff. si quis test. lib. 1. hæreditas, 34. & 61. ff. de acquir. rer. domin. l. non minus 31. in fin. ff. de hered. iust. l. denique 13. §. questum, ff. quod vi, aut clam, l. non minus 31. §. 1. de hered. instit. ejusque fugitur persona, l. mortuo 22. §. de fidejuss. l. cum hæreditas, C. de possit. Non futuri hæredis, §. servus etiam, 2. instit. de hered. instit. l. legatum 116. §. servos 3. ff. de legat. 1. l. hæreditas 34. de acquir. rer. domin. l. quod servus 36. ff. de stipulat. servor. & probat. P. Ludov. Molin. de iust. & jur. disp. 663. nu. 11. Carlevar. de Jud. lib. 1. tom. 1. disp. 2. quest. 5. à n. 342. Barry. de success. ab intest. tom. 2. lib. 11. tit. 8. n. 8. Ciardin. contri. for. lib. 2. cap. 171. à nu. 12. Tuscb. lit. H. conclus. 19. n. 1. Feder. Pruckam. conf. 5. n. 220. vol. 2. & conf. 2. n. 357. vol. 1. Cothm. resp. 11. nu. 3. vol. 3. Cloker. de collect. cap. 12. nu. 79. & seq. Ang. Barbof. de jur. Pontif. lib. 1. cap. 8. n. 88. Salgud. Labyr. part. 1. cap. 2. §. unic. n. 49. & seq. & p. 1. cap. 32. à n. 34. Virgil. de legit. person. cap. 15. nu. 15. Ventrigl. prax. annot. 14. nu. 10. Cald. Pereja de man. Reg. cap. 16. n. 28. & post eis rejectis Guttier.*

de gabell. quest. 88. à n. 4. Laf. sart. cap. 19. à n. 38. in eodem tract. Buttigler. de success. ab intest. theor. 12. cap. 1. n. 14. Girond. part. 11. nu. 3. hanc tuetur sententiam Balmased. de collect. quest. 19. n. 8. & nos lato calamo probavimus in hoc libr. in cap. 7. Miscell. à n. 201. cum pluribus sequentibus, ubi de Inventarij Confectione egimus.

134 At si clericus laici hæres, adhuc non advertit, bona hereditaria ejusdem laici collectantur; sequuntur porro bona conditionem, & privilegium personæ, confecta iam additione, aliàs defuncti personam repræsentat, ac si in humanis ageret: depromitur ex *tex. in l. 2. C. quibus, et quando lib. 10. & faciunt nuper relatis, additis Mart. de jurisf. par. 4. cent. 2. cas. 122. à nu. 14. & seq. Cocher. de jurisf. part. 2. quest. 10. tom. 1. Bo badill. polit. lib. 2. cap. 18. nu. 179. part. 1. Marin alleg. 23. nec discrepat P. Dian. q. mor. par. 4. tract. 1. de immunit. Eccl. ref. 110. Consil. Petra Ris. M. C. V. cap. 181. Hæreditate clerici tamen aditæ per laicum hæredem, iste ad collectas, & contributiones devincitur, & bona clerici hæreditaria in laicum hæredem translata, collectarum jugo sub-*

subijciuntur,extinguitur namque clerici mortui personale privilegium per laici hæredis actionem, & proprium efficitur adeuntis patrimonii. *tex. in l. sed si plures* 10. §. filio ff. de valg. & pnp. subst. Surd. conf. 144. n. 15. Manic. de tac. & acmb. lib. 23. tit. 34. n. 23. Tbfsc. d. conclus. 19. n. 1. 2. lit. H. & alij per Kocher. de collect. cap. 12. n. 8n. & per nos in d. cap. 7. Miscell. sub n. 201. & seq. adducti.

135 Hæsitatio planè cadit in laico clerici herede, distulente tamen hæreditatem adire, ut collectas evitaret, contrà què concludit Pinellus lib. 2. select. cap. 13. n. 4. ex malitiosa, namque hæredis addictione, nefas est commodum reportare, & refert Balmased. q. 19. n. 9. nec valdè distant rationes allatæ per Pereira, ubi supra cap. 15. n. 22. tom. 14.

136 Denique Decimarum debitores, earumque conductores, pro solvendo affictu, corà laico Iudice pulsandos esse insinuant Covarr. pract. qq. lib. 3. quæst. 26. n. 10. & sequuntur Chacheran. decis. Pedamont. 31. sub n. 6. Camill. Borrell. in sum. tom. 1. tit. 34. de for. compet. n. 53. & 337 consonat Germanian. de Sac. Summinis. lib. 3. cap. 19. n. 97. qui hanc cognitio-

nem Ecclesiastico haud reliquit Iudici, & sequitur Monet. de decim. cap. 8. quæst. 1. n. 17. licet cum Azor. part. 38. 1. lib. 7. cap. 36. quæst. 6. Oppositum passim notamus, Decimarum enim causa, à jure scatet Ecclesiastico, ac spiritali, ut mirè ponderat P. Dian. ref. mor. part. 1. tract. 2. de imm. Eccles. ref. 93. & antè eū Carol. de Gras. de effect. Cleric. effect. 1. n. 447. Matib. de jurisdict. par. 4. cas. 112. Squill. de privileg. Cleric. cap. 3. n. 60. Si tamen Episcopus, vel alius Creditor Ecclesiasticus in quasi possessione exigendi decimas contrà laicam extiterit, aliàs eos semper coram laico Imperio pulsare conatur insinuat Corsiad. decis. 187. n. 16. 17. Verùm si disceptatur de decimarum quantitate, cognoscit. de eis laicus Iudex per modum quæstionis facti, non juris. Mart. de Jurid. p. 2. cap. 43. n. 74.

139 Pro Colonia verò Ecclesiæ, ac Ecclesiasticis debita, hosce Colonos, ac cōductores compescendos esse coram utroque Imperio, autumant Innocent. Abb. Zabbar. 10. Andr. & Mar. Soccin. in cap. si Clericus de for. compet. Quamvis mordicus pro fructuum exactione, & eorum expulsiōne coram Ecclesiastico pulsan-

mandos esse sustinent *Exd. cap.*
si Clericus lah. um. Bellet. disq.
cler. tit. defun. cler. real. §. 5.
num. 8. Marian. Soccin. ubi
nuper vers. sed fu. Dian. ref.
mor. part. 4. tract. 1. resol. 24.
de immum. Eccl. & part. 5.
tract. 1. resol. 8. & sic deci-
fusi refert per Sacr. Congreg.
Sperell. decif. 41 num. 31. tom.
1. & decif. 98. num. 8. tom. 2.
 Solidissimis tamen rationibus
 discrepant Soccin. ibidem, &
 decifum refert in Senatu Pe-
 demontan. Ottav. Cacheron. d.
 decif. 31. num. 6. & 7. in fin.
 Parlador. quotid. diffun. quæst.
 9. §. 3. num. 8. cum quibus
 consonat Mark. de iurisd. part.
 4. d. cas. 112. sub num. 1. quo-
 niam de rebus agitur proph-
 anis, pro quibus compertum
 est coram laico compellendos
 esse, & mirè astruit Fider. de
 iurisd. in cons. 245. quem laudat
 Ord. loco indicato, & facit Fe-
 lici in cap. causam. num. 15.
 de præscript. valiosque cumu-
 lat Bellon. cons. 3. num. 2. Ni-
 141 si in forma Cameræ se in-
 contractu devicerint, insinu-
 at Martb. ubi desuper Con-
 suetudinem benè verum at-
 tendendam esse edocet Hier.
 Gabriel. d. cons. 137. num. 80.
 142 12. tom. 1. licet statutis lai-
 ci Imperij, ejusque ordinatio-
 nibus omninò subjacent, pro
 parte tamen Còlonica fructu-

um. Mauson. de contrab. q. 8. n.
 69. si à solo sūt separati Ciarl.
 cōrr. c. 31. n. 18. lib. 1. Daniel. de
 nobilib. cas. 12. n. 5. Cōsil. Rodo-
 er. ad Reg. de Marin. ref. lib. 1.
 c. 31. n. 2. D. Mich. Corti ad de-
 cis. 209. n. 31. tom. 4. innuunt.
 Salicet. in Auth. cassā C. de
 Episcop. & cleric. Gabriel. d.
 cons. 37. n. 4. volum. 2. Reut-
 pel. tract. de libers. Eccl. part.
 3. n. 12. 16. Borrelli. in pragm.
 Odiā litium. §. 1. gloss. 3. num.
 261. Sard. d. cons. 301. num.
 70. 85. lib. 3. Caroli de Grass.
 de effect. Cler. effect. 2. num.
 179. Martb. de iurisd. part.
 2. c. 46. n. 35. cū ex eis Eccle-
 siastica haud laturus iurisdic-
 tio. Ancher. cōf. 155. n. 8. Sard.
 ibidem de Grass. num. 180. Fi-
 derici de Sen. d. cons. 111. Arer.
 in l. placet C. de Sacr. Sanct.
 Eccl. Barr. in l. Labor. §. filius
 143 v. Mercatores ff. de publican.
 videt in Principis secularis ad-
 adventū non excusantur, quin
 personaliter interserviant, insi-
 nuant Innocent in cap. non
 minus de innum. Eccles. num.
 144 3. & ibi Abb. num. 14. licet
 ad hospitandum milites, &
 alios negant Mart. de iurisd.
 p. 4. cas. 86. n. 4. Bellec. ubi
 supra §. 7. n. 1. 2. Sperell. de-
 cif. 42. n. 15. Sicquē decifum
 assert. Dian. p. 4. tr. 1. Resol.
 32. Sed vide infra. Immo &
 proportionibus suis proprijs
 ad

ad tributa, aliasque impositiones devinci putat *de Senif. d. conf. 111. num. 10. & conf. 106. & ex Bart. in l. bi penes quos. num. 1. de Agrig. & Cens. lib. 11. edocent Surd. d. conf. 301. num. 86. Bellet. disquisit. Cler. de exemp. cleric. & eorum bon. 2. 7. num. 3. Franc. Leo in Tbesaur. for. Eccles. par. 1. cap. 14. sub num. 6. & par. 3. cap. 38. num. 122. & con-sonat Sperell. decis. 42. n. 17. tom. 1. Dian. p. 3. tract. 1. ref. 19. Antonell. de regim. Eccles. lib. 4. cap. 7. n. 4. Balmased. de collect. q. 20. quam sententiam communem esse probat Cácer. var. p. 3. cap. 3. n. 140. & seqq. Fontanell. decis. 307. p. 2. Cortiad. decis. 204. n. 15. Nisi opposita vigeret consuetudo, cui stādū esse firmant. Carocc. de locat. p. 4. tit. de collect. n. 21. 22. Bellef. disqu. cleric. p. 1. de exemp. cleric. 2. 8. n. 1. Castill. decis. 327. n. 15. lib. 3. Sperell. decis. 121. à n. 69. lib. 1. nec discrepat Cortiad. decis. 220. n. 1. 6. tom. 1. Ac super tertia fructū ipsius Coloniz parte, ad ipsos Colonos spectāte, autumāt Bursar. cōf. 25. n. 3. lib. 1. & cōf. 42. n. 14. eodē lib. & decisū refert. Reg. Rovin. decis. 21. Novarr. de gravam. Vassallor. tom. 3. gravam. 83. num. 4. D. Mar. Cntell. decis. 2. tom. 2. Reg. Donat. Anton. de Ma-*

rin. ad Renert. tom. 1. decis. 32. Tbesaur. decis. 116. idem de senif. num. 10. Menoch. de arbit. sent. 6. cas. 562. num. 37. Episcop. Sperell. decis. 41. num. 42. tom. 1. sed oppositū ipse astruit sub num. 84. 85. & pro hac opposita sententia decisum refert per Sac. Congreg. Episcoporum Dian. res. sol. mor. part. 5. in tit. res. Sac. Congr. num. 16. & par. 3. ref. 19. 147 Colonica etenim portio Colonis tribuitur ob culturam, ratione laboris, & expensis cū quibus equa commensuratur lance; undē congrua herclē, ac partilis haud esse commensuratio, si ad tributa devinceretur Coloni cum Ecclesia, alijque Ecclesiastici in lucro essent, Coloni verò in damno, quod cum expetere rectē non poterant ab ipsis Ecclesiasticis Dominis indirectē isti repugnantibus Sacris Canonibus lēderentur. ut rectē ratiocinatur. Lotter. de re benef. quæst. 21. num. 50. Episc. Sperell. d. decis. 41. num. 57. 58. cum seqq. & decis. 44. num. 17. ad 23. tom. 1. & contrā Ofsasch. d. decis. 83. num. 8. infert Panimoll. decis. 6. ann. 1487. n. 11. 12 quam sententiā veram esse censemus respectu Coloni non Partitarij, sed Operarij, mercede conventa, ad Ecclesiasticorum bona, col-

lenda conducti, qui in suis laboribus haud sunt gravandi, & collectandi, ut benè in-
clamat *Gloss. in clement. 1. de decim. Ancheron. in cap. quamquam num. 5. de censib. in 6. Bursat. d. cons. 42. n. 15. 17. lib. 1. aliosq; cumulat Bellet. disquis. cleric. de cler. exemp. p. 7. n. 4. Marc. Antonin. var. lib. 1. c. 111. n. 39. Lotter. de benef. d. q. 31. n. 47. de Grass. effect. 3. n. 69. Thesaur. decis. 110. n. fin. Surd. decis. 19. et dec. 35. Marr. Bonac. in partic. tit. de censur. cōsēt. in Bull. Can. Dom. discurs. 1. quæst. 19. punct. 3. 2. 1. n. 7. vers. quart. sentent. tom. 3. Sperell. d. decis. 12. n. 11. tom. 1. in istis autem commensuratio congrua haud esset si ad tributa devincerentur, quoniam lucrum aliquod laboris non superat, nec Ecclesiastici de facili conductitios hosce colonos invenirent. Advertit Jo: Franc. Leo. in Thesaur. for. Eccl. lib. 1. d. cap. 14. n. 6. Duen. reg. 100. quamobrem indirectè læderentur, indicant nuper laudati, & ad materiā, vide celebrem cons. Fider. de sent. 106. quem sequitur Ancher. in clementi. 1. in 4. notab. de decim.*

49 At Partitarij pro fructibus, ad eos in portione spectantibus, ratione bonorū Ecclesiæ, vel Clericorum, quæ colunt im-

munes minimè sunt, sed tantum pro dominicali portione, ut benè edocent ex *Gemin. in cap. quanquam in fin. de cens. 1. Agid. Boss. de Princip. n. 121. Menoch. de arbit. cas. 562. n. 36. cent. 6. & cons. 136. n. 25. vol. 2. de Grass. effect. 3. n. 5. Bursat. cons. 25. n. 3. & cons. 42. n. 14. vol. 1. & pro illis ad eos spectantibus solent collectari, quando sunt à solo separato, quoniam non dicuntur Ecclesiæ, neque de ejus dominio, sed ipsorum colonum Bellef. p. 1. 2. 7. n. 4. licet oppositam mordicè tueatur sententiam Thesaur. decis. 116. & ibi filius Azor. Instit. mor. p. 1. lib. 7. cap. 37. 2. 7. & Anronell. cap. 1. lib. 4. n. 2. autumantes hosce clericorum colonos absolutè esse exemptos à solutione vectigalium collectarum, atque aliorum munerum, tam realium, quam personalium, potissimum pro muneribus mixtis, quæ imponuntur personis, pro rebus, ut est Hospitatio, & militum alimonia, ac cætera bellica onera, ad quorum solutionem immunes esse putat. Attamen à prima sententia non est recedendum, quoties sunt Coloni partitarij, & non operarij tantum per rationes superius allatas licet*

150 absolutè blaterant nonnul-

- li; Conductores Ecclesiæ, vel Principis, à gabellæ, vel alterius collectæ solutione immunes haud esse *ex text. in l. licitatio 2. Fiscus ff. de Jur. fisc. Pereja de edict. instrum. tit. 5. resol. 3. n. 45. Cancer. var. p. 3. cap. 3. n. 139. Peregrin de jur. fisc. lib. 7. tit. 3. n. 34. Mastrill. decis. 304. D. Mar. Currell. de donat. consensu. matrin. tract. 2. discurs. 1. si spec. 22. à n. 13. nec impar cecinere Eman. Rodrig. quæst. regul. tom. 3. quæst. 74. art. 6. Alph. Olea de cess. Jur. tit. 3. q. 3. à n. 1. 2. 3. 4. quod ante eos, quo ad Conductores Ecclesiæ firmavere Lasfars. de decim. vend. cap. 19. n. 27. Duard. in Bull. Can. Dom. lib. 2. Canon. 18. q. 11. Guitter. de Gabell. q. 44. Girond. de priv. q. 179. n. 983. Zevall. de cogn. per viam viol. 2. p. q. 50. & 52. Novaroll. alleg. 38. n. 9. 10. & per tot. Joann. Bais: Thor. p. 3. comp. decis. verb. cessionarius alienus hereditatis. Larrea alleg. 57. n. 6. Fontanell. de pact. nupt. cler. 5. gloss. 4. n. 43. Cancer. var. p. 1. cap. 13. n. 127. & cap. 3. n. 140. Antonell. cap. 7. n. 5. lib. 4.*
- 151 Imò autumant nonnulli, non inferioris notæ, privilegiū datum non solvendi Ecclesijs, & Ecclesiasticis collectas personale esse, idèd ad colonos haud porrigi, instruunt Bardellon. conf. 31. n. 6. 12. Menoch. de arbitr. lib. 2. cent. 6. à n. 36. & alij, quos adducit Carros. de locat. tit. de collect. n. 8. & affluenter Noguerol. alleg. 38. n. 10. & alij per Balmased. de collect. quæst. 20. n. 8.
- 152 Et fuit de mente Glossæ in Clemētina presentī, de censib. ubi Imol. & alij, Felin. in cap. Ecclesia Sanctæ Mariæ n. 99. de constitut. Tiragnell. tract. consanguin. 2. 1. gloss. 13. nu. 11. 12. Roland. à Vall: conf. 61. n. 14. 15. vol. 4. Boër. decis. 213. nu. 19. part. 1. Etenim vestigalia, datia, ac collectæ solvuntur ratione fructuum, qui conductorum proprii sunt, *text. in l. 1. ubi Bart. de agric. & cens. lib. 11. annuitque Episcop. Joan. Maria Bellesus disquisit. Cleric. p. 1.*
- 153 2. 8. n. 1. innuens Ecclesiā haud uti exemptionis privilegio, si negotietur, *ex cap. quam quā de censib. Rip. resc. 2. 2. lib. 2.* At pro fructibus Ecclesiæ
- 154 solvendis per fictarium, seu conductore, talia haud solvuntur onera, pro quibus conductor exemptionis gaudebit privilegio *Rimin. sen. cōf. 747. vol. 4.* ita si fuerit Conventum, ut Ecclesia, vel clericus teneatur proprijs sumptibus dare fructus conductos ad domū

- ipſius fictarij, ſeu conductoris putant *Roland. d. conf. 61. nu. 20. Surd. conf. 301. nu. 7. 8. Carol. de Graſſ. de effect. Cler. effect. 3. n. 91. Cavalcan. dec. 44. num. 98. & ſeq. p. 1.*
- 156 aut in tanto exceſſu fuerint datia, & impoſitiones, per quas maxima cum difficultate clerici, vel Eccleſiæ, ſinè eorum jactura nequirèt fictarios, & conductores invenire, imò cogerentur minori pretio rem laicis locare, nam tunc iſti fictarij, & conductores exemptionis privilegio fruuntur, firmat *ex Dec. conf. 48. Fideric. de Senis cons. 111. nu. 10. Felin. in d. cap. Sanctæ Mariæ n. 99. idem Belleſt. n. 1. in fine Vulp. prax. Jud. cap. 17. n. 18.* & quâdo dicuntur gabellæ exceſſivæ, vide *Antonell. n. 6.*
- 157 Emptores frumenti Eccleſiæ, vel clericorum à veſtigialiũ ſolutione immunes haud eſſe, dixere *ex Gloſſ. in d. Clement. de cenſib. verb. negotiorum di, Tiraquell. de conſanguin. 2. 1. gloſſ. 13. n. 12. Berſchin. p. 1. verb. gabell. quæſt. 7. Boër. deciſ. 213. nu. 19. Carol. de Graſſ. de effect. Cler. effect. 3. n. 88. & ſeq.* Privilegium enim immunicatis non tranſit in eum, ad quem bona fuere translata, *tex. in l. licitatio, 2. fin. ff. de publican. l. ætatem,*

2. fin. ff. de cenſib. neque ad ſingularem ſucceſſionem, *Boër. n. 19. de Graſſ. nu. 89.* imò mutata perſona, mutatur rei conditio, adeò ut res non privilegiata, ſi ad privilegiatum devenerit privilegiata efficiatur, *cap. unic. de jur. patr. in 6. cap. Noveris. 10. qu. 1. cap. 1. 2. volentes, de imm. Eccl. Oſſus dec. 136. n. 1. Gnid. Pap. quæſt. 387. Bellarm. contr. 2. lib. 1. tom. 2. de Cleric. cap. 28. in fin. Farinac. prax. crim. tom. 1. q. 8. n. 21. Belleſt. diſq. Cler. p. 1. 2. 3. n. 3. & ſeq. ita,*

159 & è contrâ concludunt nuper recensiti, & nos meliùs in Miſcellanea, ac in hoc eodem capite 2. n. 82. & aliorum ſuffultùs verbis annuit *Antonell. de regim. Eccleſ. lib. 4. c. 8. n. 4.* ſi tamen gabella ſolvenda ſit ex actũ ſeparato abſq; clericis venditione, quoniam tunc iſti, nec directè, nec indirectè læduntur. At ſecùs ſi gabella ſolvenda erit pro ipſo actũ connexo, & celebrato cum clerico, nam eo in caſu ecù clericus ob exemptionem non tenetur, ita nec emptor ab eo, ut mirè ratiocinantur *ex Deci. cons. 48. Roland. conf. 61. num. 18. vol. 4. Menoch. conf. 136. per totum, & n. 24. Surd. conf. 301. n. 8. Ricc. in prax. reſ. 283. par. 2.* aliàs indirectè tenderet contra Ec-

clesiasticam libertatem, quip-
pè Ecclesia tanto minùs ven-
deret rem suam, quantum
ascenderet illud onus *de Graf.*
nu. 91. Bellett. p. 1. §. 8. n. 4.
in fin. Antonell. n. 2. 3.

Veritas tamen hujus conclu-
sionis est, emptorem rerum
Ecclesiæ, vel Clericorum de-
vinci ad gabellarum solutio-
nem, quoniam de jure ex ve-
riori sententia onus solvendi
gabellas ad emptorē spectat
l. debet 27. ff. de ædilit. edict.
Castr. Palaus oper. mor. par. 7.
tract. 32. disp. 6. punct. 25. n.
5. Parlador. rer. quot. lib. 1. c.
3. §. 7. n. 5. Merlin. de pignor.
lib. 3. 9. 6. n. 10. Guitter. de
gabell. quest. 46. num. 2. Cor-
siad. decis. 222. nu. 2. 3. tom.
4.

160 Vassalli autem, & Ecclesiæ,
aut Clericorum Emphiteutæ
super portione Dominicali ad
onera non tenentur, edocent
ex *Bart. in l. privatæ, C. de ex-*
cusat. mun. lib. 10. & alij scri-
bentes, Berlarm. in Clement. 1.
n. 239. de decim. Boss. de Prin-
cip. nu. 128. Caball. ref. crim.
cas. 12. Menoch. de arbitr. cas.
562. nu. 24. Cevall. commun.
opin. n. 726. de Grass. nu. 77.
81. si onera fiscalia imposita
sint pro utili dominio, at secùs
si ratione fructuum, nam tunc
Emphiteuta tenetur, imò co-
gi possit pro solvendis enun-

ciatis oneribus *Bald. in l. pla-*
cer, nu. 26. C. de jur. Emphis.
Surd. cons. 338. n. 13. & seq.
lib. 3. Valasc. de jur. Emph. q.
17. n. 11. & seq. Menoch. de
arbr. cas. 562. nu. 31. lib. 2.
quos affert Antonell. ubi supra
cap. 7. n. 12. lib. 4. Alterius de
cens. disp. 19. cap. 6. Filluc.
tract. mor. 16. cap. 11. qu. 4.
nu. 302. Less. de Just. & jur.
lib. 2. cap. 24. & post varias
distinctiones Ciarlin. libr. 2.
contr. cap. 129. à num. 51. &
damnum Ecclesiæ directè, &
indirectè nō resuleret Bonac.
in Bull. Cœn. Dñi disput. 12
quest. 19. p. 3. §. 1. n. 9. Ciar-
lin. num. 55. & alij ubi supra,
licèt minori collectantur sum-
ma Euphiteutæ Ecclesiæ, pro-
pter onus Canonis ex recens-
itis insinuat Felician. à Sol. de
cens. tom. 2. in add. ad libr. 1.
cap. 1. n. 1. Bellet. ubi supra in
sine. Balmased. de Collect. qu.
126. nu. 10. & seq.

Prædiximus in principio præ-
sentis Capituli sub n. 35. Jus
collectandi de regalibus esse,
& ad excelsam supremi cul-
minis Majestatem pertinere;
hinc fuit, subditi obnoxij, ad
eas solvendas, in cassum se-
eximere procurant, præscrip-
tionis non solvendi prætex-
tu. Etenim licèt consuetudi-
nem parili schemate cum pri-
vilegio esse dixere *ex tex. Jul.*

boc jure, 2. ductus aquæ, ff. de aqua quotidiana, & æstiva. DD. attamen collectæ tributa, ac cæteræ contributiones, quæ supremo Principi in signum recognitionis, & subjectionis supremi domini debentur, nulla præscriptione proferuntur, ac perperam hujusce præscriptionis clypeo subditi excusantur, *tex. in l. competis. ff. de præscript. 30. vel 40. ann. ubi adversus regalium functionum solutionem præscriptiones omnes fuere interdictæ, quoniam in obsequium supremæ Majestatis præstantur, à quo supremo sui Principis imperio nullus unquam præscriptionis prætextu eximitur. Caber. decis. 40. & 41. Gaill. lib. 1. obser. 21. n. 6. Modest. Pistor. conf. 4. nu. 8. lib. 1. Vasquez illus. contr. cap. 2. n. 4. Parlad. rer. quot. lib. 2. de privil. jur. Civ. cap. 5. n. 68. quos affert Gaspar Klocker. de contrib. c. 16. sect. 2. n. 18. 19. 20. nec ab ejus obedientia cap. cum non liceat de præscript. Giurb. de feud. Gloss. 13. 2. n. 81. Teparovar. tit. 240. cap. 8. vers. 1. Olea de cess. jur. tit. 3. q. 6. à n. 28. 29. Salgad. Labyrinth. & alij per Balmased. ibidem.* Merito itidem immemoriali tempore non præscribuntur, insinuant *Alex. Consil. 30. n.*

12. vol. 3. Nat. conf. 226. n. 6. Menoch. conf. 887. n. 34. Flores de Men. var. lib. 2. cap. 21. nu. 134. & alij relati per Cyriac. lib. 1. controuv. 13. n. 58. Olea de cess. jur. tit. 3. quest. 1. n. 29. Givalin. de univers. negot. lib. 5. cap. 5. art. 2. nu. 3. Fermos. alleg. 14. nu. 15. Salgad. de reten. Bull. par. 2. cap. 11. nu. 36. à quibus, & alijs Balmased. de Collect. q. 45. n. 6. & à q. 4. n. 6. & seq. In-
 161 *reliquis autem rebus, & collectis, quæ Principis Imperiū minimè respiciunt, sed de nō solvendo eidem Principi, vel aliter agitur, ob consuetudinē non solvendi, relevare ab alato onere præscriptionem, conveniunt ferè omnes ex Oraculo Barthol. in l. licitatio, 2. earam, ff. de publican. & vetigal. Farinac. de furt. q. 173. n. 91. & seq. aliosque affert Alph. Olea ubi nuper n. 35. & seq. absque ulla interpellatione, sed ex solo tēporis cursu, consuescentes non solvere collectas, ab alijs solutas, eximuntur, fatentur Nat. conf. 206. n. 16. 21. Silvan. conf. 59. n. 11. Ad præscribenda autem ea, quæ libertatem inducunt, solam negligentiam non petentis sufficere Nat. conf. 406. n. 22. nec sciētia, aut patientia illius, contra quem præscriptio ordinatur necessaria*

faria est, *tex. in l. si partem* 19.
 2. *fin. quemadmodum servit.*
 163 *amitt.* Imò ubi depromitur
 ex actis negativis animus in-
 ducendi præscriptionem ob
 non solutionem factam, inter-
 pellationem non requiri, edo-
 cent *lmola. in cap. 3. de con-*
suet. in 6. Nat. n. 24. Mace-
rar. lib. 1. res. 111. n. 36. Sed
 164 tantum sufficere casum col-
 lectas imponendi, evenisse,
 prædique immunia ab eorū
 solutione, per immemoriam,
 tamen tempus, possedisse, si
 de solutione cæterarum col-
 lectarum, & contributionum
 eidē Principi præstadarū, quæ
 nō ad supremū ejusdē Prin-
 cipis imperiū, in signū subje-
 ctionis debentur *DD. per Bal-*
mased. n. 12. Spatio verò an-
 165 norum quadraginta, si ad-
 versus Universitatem non sol-
 vendi collectas obijcitur. *DD.*
per Balmased. nn. 13. decem,
 vel viginti saltem annorum
 spatio, si à vassallis contra Ba-
 ronem, præscriptio non sol-
 vendi collectas, adducere-
 tur. *DD. per Balmased. n. 17.*
 166 Absque ulla tamē protesta-
 tione, recusatione, aut inter-
 pellatione, si de præscriptio-
 ne immemoralis temporis
 ageretur, ut apprimè sustinet
Gabriel Com. lib. 1. de probat.
conclus. 6. n. 38. ex Covar. in
cap. possessor male fidei pars. 2.

2. 2. *nn. 9. de reg. jur. Coppin.*
de legib. cap. 10. n. 3. Balb. de
præscript. par. 2. par. 5. q. 7. in
fin. Ora. or. de nobil p. 3. c. 17.
n. 9. Sixtin. de regal. lib. 2. c.
14. nn. 118. Gravian discept.
for. cap. 89. n. 12. Cancer. lib.
1. var. cap. 4. n. 139. & seq.
Thesaur. quæst. for. 8. n. 212.
 & seq. veriore, germanam,
 ac receptionem hanc esse sen-
 tentiā blaterant *Henric. Klock-*
er. discept. de jur. vectigal.
conclus. 39. & Gaspar Klock
de contrib. cap. 16. nn. 69. &
plurium seq. Rosa consult. 9. n.
19. & DD. per Balmased. nn.
14. 20. ubi tex. in l. hæc autem
jura, ubi Gloss. de serv. reb. præd.
 167 Cessare insinuat, si de præ-
 scriptione immemorabili age-
 retur, & ante eum dixit appri-
 mē *Klocker. ubi supra,* & post
 eos *Rosa consult. & DD. per*
 168 *Balmased. nn. 14.* Etenim
 cum immemorabili in actibus
 necessarijs, ac itidem negati-
 vis, ac merè facultativis, præ-
 sumitur quæsitæ quasi posses-
 sio rerum incorporabilium,
 cum præcedentia legitimarū
 qualitarum, & requisitorum
 tam juris, quàm facti, ad eam
 perficiendam opportunorum;
 meritò prohibitio, protestatio,
 recusatio, & interpellatio ne-
 cessariæ minimè sunt, ut con-
 tra *Alex. in cons. 136. nn. 19.*
lib. 2. ejusque affectas edocet
 Me-

Menoch. conf. 881. n. 14. lib. 9. *Garzia de nobilis. gloss.* 19. n. 2. *Velasquez, Averd. de censib. cap.* 8. n. 23. 24. *Covarr. regal. possess.* p. 2. §. 4. n. 6. *vers. posterior, & alij*, quos latè exarato calamo adducit *Castill. Sot. Major quotid. controuer. lib.* 6. *tit. de tertijs cap.* 29. *per totum tom.* 7. Immo
 169 immemoriali præscriptione in rebus incorporalibus accedente, necessariam haud esse scientiam, & patientiam illius Principis, vel alterius, contra quem præscribitur, insinuant *Camill. Borrell. de præstant. Reg. Cathol. lib.* 1. c. 8. n. 44. 45. *Coff. de facti scientia, & ignor. in spec.* 67. n. 9. *Fontanell. de pactis nup. tom.* 1. *Claus.* 4. *Gloss.* 17. n. 86. *Menoch. lib.* 3. *presump.* 113. à n. 43. & seqq. *Cavalc. decis.* 4. n. 3. 4. & *Christin. decis.* 294. n. 3. *Ramirez de leg. Reg.* 2. 24. n. 29. *Rosental. de feud. tom.* 1. c. 5. *conclus.* 16. *lit. F.* *Sixtin de regal. lib.* 1. c. 5. à n. 150. etiam sine titulo probat *Mastrill. de Magist. L.* 1. c. 19. n. 21. & seqq. *Peregr. de iure fisci lib.* 1. *tit.* 2. n. 66. & *lib.* 6. *tit.* 8. n. 16. quoniam ex ea
 170 titulus potentissimus, ac fortissimus inferitur *cap. super quibusdam & propereca, de verb. sign. Ofasc. decis. pedem.* 101. n. 20. ex quibus, & alijs fun-

dat *Castillus Sotomajor quotid. controu. lib.* 6. *cap.* 28. *per totum tom.* 7. Si tamen titulus ab initio non fuerit vitiosus, aut nullus *DD. per Klok. c.* 20. n. 283. *doctissimus Joan. Batt. Macci ad S. Felicium dilucid.* 88. n. 12. talis namque titulus possidentem in mala constituit fide, quæ cessare facit itidem præscriptionem centenariam, & immemorabilem, de qua in casum præscribēs, cum titulo nullo, aut vitioso lætetur *cap. vigilanti & c. fin. de præscript. cap.* 1. *de regulis Juris in* 6. affabrè *Covarr. in cap. possessor mala fidei relec.* 2. §. 3. n. 8. *de regulis Juris in* 6. *Menoch. lib.* 3. *pro sumpt.* 131. n. 45. *Klock. de collect.* cap. 20. n. 280. *cum seq. & n.* 283. ubi sic decisum affert, & annuit *Consil. Joseph de Rosa cons.* 23. n. 58. & post omnes *D. Nicol. Scop. ad Gratian. obser.* 15. n. 9. & 10. ubi per totum elatè, de more, hanc præscriptionis materiam ex-
 172 tricat. In præscriptione equidem 30. vel 40. annorū hæsitant nonnulli blaterantes in hac præscriptione protestationem, recusationem, aut interpellationem esse necessariam, *Rosental. de feud. c.* 5. *conclus.* 84. *Cæphal. cōs.* 129. n. 6. *tom.* 1. *Reginald. cons.* 258. n. 3. *tom.* 3. licet
 op-

- oppositum cenentur defendere *Surd. decis.* 234. n. 33. 34. *Garf. de Nobilit. gloss.* 19. n. 1. cum quibus, & alijs annuit *Consil. Ros. Ibidem* n. 20. *in fine.* Tempus autē innum-
- 173 morabile, spatio centum annorum communiter definitur à DD. *per tex. in L. an. usus fructus* 56. ff. de usufruct. & faciunt Balb. de præscript. *Suar. tract.* 2. p. 3. q. 6. n. 24. *Mascard. de prob. conclus.* 429. n. 9. & *conclus.* 1214. n. 53. *Cavalc. decis.* 30. n. 27. p. 2. *Bertazol. conf. civil.* 72. n. 38.
- 174 licet distare intendunt aliqui præscriptionem centenariam, & immemorabilem *per tex. in L. si arbiter* 28. ff. de probat. quibus respondet P. Ludovic. *Molin. disp.* 76. *per totum tract.* 2. Primam verò veriore, ac ab omnibus amplexam cunctis in subsellis putant Hieronym. à Laurent. *decis.* 40. n. 5. *Monet. de decis. cap.* 5. q. 3. n. 75. cum quibus annuit Klock. d. c. 20. n. 292. 293. Adde *Farinac. decis.* 584. p. 3. hæcæ denique oppositas sententias refert *Castillus de tertijs cap.* 26. *per totum*, ubi cum oppositis videtur annuere, cunctis autumantibus immemorabilem eam esse præscriptionem, quæ
- 176 centum excedit annos, sed quando, vide *Castill. cap.* 269. in fine; & quomodo probatur ista immemorabilis, vide *Castillus ibidem cap.* 27. *per totum*, & interrupta præscriptio quando dicatur! vide *Larream alleg.* 68. 92.
- 177 Privilegium planè de non solvendis contributionibus, & collectis, ad collectas extraordinarias non porrigitur, immò privilegiatus privilegio amplissimo ad eas solvendas devincitur ex *Bart. in L. 2. ff. de juris in rem.* oraculo dixere *Camill. Gull. de verb. sign. lib.* 10. cap. 28. n. 9. *Alb. Mandel. conf.* 1. à n. 4. & *seqq. tom.* 1. insinuat *Balmased. de collectis*
- 178 *quest.* 46. n. 13. Nisi in privilegij indulto apertè de eis fuerit facta mentio; in privilegio
- 179 legio namque exemptionis quantumvis generale, ea tantum complectuntur onera; collectæ, ac contributiones, quæ in eo specialitèr exprefantur; subjectio tamen quoad alias remanet illæsa, *per tex. in l. sunt munera* 11. ff. de vacat. mun. *in fine*, ubi scribes.
- 180 Et si simpliciter immunitatis privilegium fuerit indultum, de extraordinarijs, & personalibus, non tamen de realibus collectis, & oneribus accipiendum esse ex *tex. in l. fin. §. fin. ff. de muner. & honor. l. si qui, ff. de vac. mun. l. qui immunitatem* 3. C. de mun. patri-

- mon. inculcant *Osasc. decis. 95. n. 50. graphicè Azaved. in constit. Hisp. l. 1. n. 28. tit. 2. lib. 6. Decian. resp. 35. nu. 23.*
- 181 *vol. 3. Neque de indictis ob aliquam publicam supervenientem necessitatem: etenim à solutione allatarum nemo immunitatis clypeo munitus, vacuus remanet l. 1. C. de vacat. public. mun. lib. 10. l. in honoribus, 2. qui muneris, ff. de vacat. mun. Nat. conf. 139. n. 11. Et conf. 160. Andr. Gaill. observ. 52. n. 26. lib. 2. Franc. Viv. comm. opin. verb. immunitas, Jacob. Menoch. Consil. 1105. n. 36. 37. Franc. Marc. decis. delph. 457. n. 18. par. 1.*
- 182 Quoniam insolita non comprehenduntur sub generali cōcessione; fundat Gall. ubi nuper. Nec ad casus publicæ utilitatis adversantes, porrigitur privilegium, l. jubemus 10. C. de sacr. Eccles. sicque decisum afferunt *Mysinger. observ. 70. n. 3. lib. 4. Sixtin. de regal. c. 14. n. 25. Et seqq. Heig. lib. 1.*
- 183 *quæst. 18. n. 26. Potissimum si bellum urgeret, Regisque patrimonium exhaustum fuerit, & pro communi tuitione, collectas indicere oporteret; tunc privilegiati tenentur, privilegio eorum amplissimo minimè obstante, ad collectas, ut ex dicto sox. in l. in honoribus, 2. qui muneris, ff. de vacat. mun.*

- dixere *Franc. Marc. ibidem Viv. Et Menoch. ubi supra, Et in Consil. 165. n. 7. Rosental. de feud. cap. 5. conclus. 86. n. 3. lib. 1. Mieres de Major. par. 1. q. 10. n. 42. Et p. 4. qu. 1. limit. 15. nu. 13. Balmased. d. q. 46. n. 14. Phanus. de moment. tempor. cap. 20. n. 46. Nisi ex*
- 184 *conjecturis aliter elici possit; nimirum si tempore belli indultum privilegium non solvendi collectas fuerit, aut si sub prægnatibus verbis, & ab oneribus cogitatis, & incogitatis; solitis, vel insolitis evolveretur concepta immunitas, hanc namque exemptionem ab belli onera tunc porrigi autumavere Mysinger. d. obser. 70. n. fin. Rosental. nu. 5. 6. Osasc. decis. 39. n. 21. Franc. Marc. decis. 457. Meichsner. decis. camar. decis. 6. n. 63. tom. 2. lib. 1. ubi sic decisum asserti: immò temerarium esse, qui contra tale privilegium attentaverit, subdit Kloker. de collect. cap. 16. n. 117. vers. licet igitur.*
- 185 Hoc itidem firmavere nonnulli, si in concessione verba geminata, ac universalia evolverentur, ut puta, ab omnibus, Et quibuscunque oneribus, ex quibus ad belli onera indultum extendere insinuant, *Viv. ubi supra n. 3. Osascus decis. 39. n. 17. Et seqq. Menoc. d. cons.*

156. n. 25. & alij per Rosental.
d. cap. 5. conclus. 86. n. 5. quos
adducit Kloker. n. 112.
- 186 Vel, si, prorsus, vel penitus,
aut totaliter debet esse exceptus,
& liber à cæteris oneribus; in
privilegio expressatum fuerit,
ut mirè edocent Roland. à
Vall. cons. 5. à n. 44. vol. 1.
Menoch. n. 26. 27. Tiraquell.
de retract. lignag. 2. 2. q. 7. n.
20. & seqq. agglutinans hæc
clausulas amplecti casus ex-
pressos, ac itidem improprios,
maiores, ac insolitos Cravett.
cons. 780. nu. 7. Soccin. cons.
200. vol. 1. Nat. cons. 63. n. 14.
Decius cons. 113. n. 5.
- 187 Recensita demum potissi-
mum relevant, ubi exemptionis
privilegium sub indefini-
ta negativa fuerit cõceptum,
nimirum, quòd privilegiatus
non teneatur ad aliqua onera,
vel quòd nullo modo teneatur;
oratio etenim negativa, ex
quo potentiùs suum efficit ef-
fectum, omnia amplectendo,
immò intensius negat, quam
affirmativa astringit, cunctos
casus insolitos, & extraordina-
rios comprehendit, ut magi-
straliter erudit Castrensis. cons.
170. dub. fin. lib. 1. Cravet.
cons. 780. num. 12. Menoch.
cons. 181. n. 78. Annectentes
hoc potissimum procedere in
negativa universalis, cum qui-
bus annuit Kloker n. 113. sub
vers. verba siquidem cum seqq.
- 188 Privilegiatus tandem, si
exemptionis collectas, cæteraq;
onera non solvendi, secluso
indulto solverit, suæ immu-
nitati renunciare videtur cap.
si terra, cap. accidentibus extr.
de privileg. quoad præteritas
tamen solutiones, non verò
quoad futuras, pro quibus re-
ctè adduci potest immunitas,
- 189 si privilegium nō esset mo-
mentaneum; nam si tale esset
per unicum amittitur actum,
l. 2. Cod. de jur. dom. impetr.
Trentacinq; var. tit. de rescrip.
& privil. ref. 10. n. 3. & ref.
9. n. 6. Fontanell. de pact. nup.
claus. 4. gloss. 10. p. 1. n. 131.
Valenzol. cons. 79. nu. 134.
Garcia de nobilit. gloss. 6. n. 29.
At secus si sit superfluum, cun-
cti concludunt nuper allati,
etenim per unicum non amit-
titur actum. Giurb. cons. 59.
n. 49. nisi pro actu opposito
DD. ubi supra Suares de legat.
6. lib. 8. cap. 35. n. 17. Gaill.
obser. 60. n. 11. lib. 2. Giurb.
cons. 79. n. 2.
- 190 Vel si triginta annorum
spatio passus fuerit solvere;
quorū spatio sicuti exemptio
acquiritur, ita & deperditur
tex. in l. nihil, et l. ònia, l. ferè, ff.
de regul. jur. Cagnol. in l. nemo,
& s. potis de regul. jur. ut ex Go-
zad. cons. 23. dixere Sylvan.
cons. 83. nu. 30. & 31. Sard.
cons.

- conf.* 419. n. 52. *Monet. conf.* 84. n. 85. *Bardellon. conf.* 111. n. 59. & *seqq.* *Osascus decis.* 91. sub n. 12. *Corbman. conf.* 12. n. 103. *nu.* 103. & *seqq.* *Gaill. obser.* 60. *nu.* 11. *lib.* 2. *Trentacingq; var. resol.* *lib.* 1. *resol.* 6. n. 3. *Fest. de collect. p.* 5. n. 35. *Annuitque Kloker. de contrib. cap.* 16. *num.* 200. 201. & *seq.* *ubi sub nu.* 204. conglobare magistraliter tamen conatur, si spontè solve-rit; at secùs si coactè Magi-stratus viribus compulsus.
- 191 Etenim ob hasce solutiones coactas privilegiū exemptionis nequaquam amittitur, l. *cura*, ff. de *mun. & honor.* & ibi *Felin.* n. 29. *Dec. c.* 28. *Mās. conf.* 99. *nu.* 2. *Raudens conf.* 28. n. 4. 5. *lib.* 1. *Trentacingq; var. res.* 10. n. 9. *lib.* 1. de *rescrip.* & *privil.* *Giurb. conf.* 59. n. 46. & in dubio nemo præsumitur velle suo renunciare privilegio. C. *super hoc cap. veniens, de renunc.* *Schrad. conf.* 3. n. 25. *Menoch præsumpt.* 8. n. 14. *lib.* 3. & *præsumpt.* 17. n. 7. & *præsumpt.* 45. *nu.* 11. *ibidem Sixtin. de regal.* *lib.* 1. *cap.* 6. *nu.* 29. *Giurb. nu.* 3. & pro actibus immunitati op-positis dixere *ex d. tex. in l. cura*, ff. de *muner. & honor.* *Jacobus Menoch. de præsumpt.* *lib.* 6. *præsumpt.* 41. n. 14. 15. & *conf.* 401. n. 63. *lib.* 1. *Surd.*
- n. 43. *Osasc.* n. 19. *Vasq. illust. quæst. cap.* 2. n. 9. *Tepar. par.* 3. *cap.* 2. n. 5. 11. & 12. ubi de protestatione à privilegia-to coactè solvète elatè astruit. & de conjecturis, ex quibus elicitur privilegiatum noluisse suo renunciare indulto, à quo, cum mutuatus fuerit, re-petit. *Kloker. ubi nuper sub n.* 208. ubi plura de allata prote-statione cumulat.
- At si privilegiatus passus fuit se in cõtimo allibrari, tunc sibi præjudiciū intulit, tã quo ad præteritas, quàm quoad futuras præstationes, suæque immunitatis concessioni renunciasse videtur, subdant *Tepar. ibidem n.* 3. & 37. *Tren-tacingq; n.* 4. *Menoch. d. præsumpt.* 41. n. 4. *Surd. n.* 6. & alij per *Kloker un.* 212. *cum*
- 192 *seqq.* & 216. ubi apprimè insinuat, ex hoc censi illatū præjudiciū ipso tantùm pa-tienti in æstimo describi; at secùs alijs, in privilegio con-templatis, *cap. cum tempore, de arbit. cap.* 2. de *resist. in integ. cap. cum olim de privileg.* in 6. *Tapp. in l. fin. part.* 2. *cap.* 2. ff. de *Const. Prin.* n. 19. & alij per *Giurb. Conf.* 59. n. 40. & 47. Quibus ipse præ-judicare nequit; quod ante eam edocuerit ex *Felin. in cap. cum accepissens de privileg.* & *excess. privileg. num.* 28. *vers.*

hanc regulam Menoch. n. 5. Decianus. cons. 43. n. 35. lib. 1. Hanc pariter hesitationem, num per non vsum, privilegiū amittatur? extricavere Castill. Soromajor tom. 4. tom. controu. cap. 60. n. 62. Et tract. de tertijs lib. 6. cap. 19. per totam ubi distatiam indulti privilegij de non faciendo, & de faciēdo assert. vide DD. recensitos per Bahnsed. de collect. q. 46. n. 10.

Affinis nostræ hypothesis est, hæsitatio, quæ spissè agitari in omnibus ferè Regionibus afolet, nimirum Regiarum, functionū cōductoribus, quādo alicujus inopinati casus occasione, restaurū competit: Conductori, planè vectigalium, propter casum insolitū, ac inopinatum, mercedis remissionem, sive restaurum competere, quamvis iusta, & in bono regimine necessaria, intercesserit causa, hæc namque conductori nocere haud debet, ut ex Oraculo Barib. in in l. eodem ferro, 2. quī maximos ff. de public. Et vectigal. in q. incipiente, Publicanis. Nass. cons. 610. lib. 3. Et Corn. cōf. 128. vol. 2. Et dixere Ant. Gomes var. tom. 2. tit. de locat. Et condu. resol. 3. Firman. de gabell. p. 3. q. 21. tom. 1. 2. tract. 7. Carocc. de locat. tit. de remis. merced. p. 4. Alhns m.

lib. 1. diacalog. c. 76. Medic. de cas. fort. q. 10. Bsis Schūverd. eodem tract. cap. 8. sect. 5. Bronchorst. cent. 1. Miscell. contr. assert. 71. Hunn. resol. ad Trentler. vol. 1. disp. 29. q. 23. & alij quos de more assert peritissimus D. Dominicus Mamfrell. ad Capyc. obser. ad decis. 171. tom. 2. n. 12. 13. ubi sic bis decisum indicat per Reg. Camer. Sūm. Neapolis. per quas impertitum fuisse evolvitur restaurum Conductoribus arrendamenti, ex quo super eodem arrendamento novum impositum fuit additum; ratio planè decisionis efficacissima fuit, quippè Conductor patientiam præstare haud tenetur; si res conducta in eodem non permaneret statu; meritò si augeatur vectigal, gabella, vel datium conductione pendente, eorum alteratur conditio, & ex verimili, probabilique ratione creditur, cives minorem emere illius rei summam, ob novam additam impositionem. Idè Conductor ad patientiam præstandam minimè devincitur, eique excompotum competere, firmavere ex l. quod servitus 2. inter locutorem ff. locat. l. fin. ad Municipal. Carocc. de locat. q. 8. conclus. 15. n. 69. Fab. Capyc. Galeor. resp. fsc. 17. n.

51. *Boër. decis.* 180. n. 7. 8.
Steph. Gratian. discip. for. cap.
 534. n. 48. & 50. *Luca ad*
eundem. obser. ad cap. 195. n.
 29. Nevè ad recensitum re-
 staurum indulgendum obsta-
 re videtur, expressa condu-
 ctori renunciatio casus inopi-
 nati, ac insoliti; etenim renū-
 ciatione seclusa restaurum in-
 dulgendum esse, autumant,
 nuper allati, quoniam casus
 verè inopinatos, & insolitos
 sub ea non comprehendere
 subdunt *Gratian. discip. cap.*
 534. n. 36. *R. de Marin. res.*
 186. n. 6. tom. 2. *idem ad Re-*
vert. obser. 455. n. 6. si nullo
 pacto tempore cōtractus præ-
 videri poterat. *Sard. cons.* 197.
 n. 16. & *cons.* 374. n. 21.
Thesaur. quest. for. 47. tom.
 2. *Pasqual. de vir. pair. po-*
test. p. 4. cap. 6. n. 77. Man-
cin. de Juram. p. 1. effect. 228.
 n. 42 *Gratian. discip.* 557. n.
 5. *Ludovic. decis.* 106. n. 31.
Canter. var. cap. 15. n. 141.
 lib. 1. Potissimum si novum,
 quod accidit, rei substantiam
 percuteret. *Gratian. n. 62. Ca-*
still. contr. 3. tom. 3. *Joann.*
Barr. de Luca de locat. di-
scurs. 6. *Caroc. eodem tract.*
 p. 4. n. 108. *conclus.* 29. *Pa-*
cion. eodem tract. cap. 47. *Cres-*
pès de Valduar obser. 104.
 Quidquid in oppositum co-
 natur defendere ob recensitā

renunciationem *Cutell. decis.*
 4. tom. 2. qui itidem fatetur
 in partem Conductorem ob-
 tinuisse restaurum.

Restaurum insuper indulgendū
 esse, ad illam quantitatem,
 quam secluso novo, quod ac-
 cedit, Conductor exigere po-
 terat, ratione lucri cessantis,
 & damni emergentis, edocent
 ex *Barr. in l. si uno 2. cum qui-*
dam ff. locat. Bursar. cōs. 309.
 n. 30. vol. 3. *R. de Marin. var.*
cap. 187. n. 2. tom. 2. aut si in
 sexta parte uti frui re locata,
 Conductor irretitus fuerit, ex
 text. in l. *Societatem 2. arbitriū*
ff. pro Soc. & Abbas Hostiens.
in cap. propter sterilitatē, exir.
de locat. imō nonnulli putavere
sufficere impedimentū fuisse
in tertia parte. Et quod intole-
bile dicitur dānū si latio id-
fuerit ultra dimidia, habito re-
spectu ad id, quod exigitur, ad
id quod solvitur; de commu-
ni, ac veriori sententia edocēt
ex Hispanis, alijsq; Doctoribus
D. Fab. Capyc. Galeot. resp. fi-
fical. 17. n. 46. & antè eum.
Revert. decis. 73. lib. 5. ubi sic
 decisum affert; Totum tamen
 remittitur ad Judicantis arbi-
 triū, subdunt *Pontescaman. lib.*
 9. q. 1. n. 27. 37. *Marin. ad*
Revert. obser. ad decis. 455. &
 509. lib. 5. & in *resol.* 186.
 Tamsi locatoris culpa no-
 vum evenerit, quàm si facto

ter-

terfij, cui Conductor resistere nequit. *Filiuc. var. conclus. p. 1. verb. Conductor. Mastrill. decis. 229. Gratian. cap. 534. n. 21. tex. in l. fundus 36. ff. locat. Caroc. q. 5. n. 4.* verum non conductione pendente, sed in fine restaurum exposcitur *Ant. Fab. in Cod. tit. de locat. diffin. 3. § 35. Mamfrell. n. 16. & sequi* ubi sic decisum assert. Et si Conductor usque ad conductionis finem perseveraverit, resolutionem Contractus adducere nequit, subdit *Altograd. conf. 1. n. 18. 19. lib. 1. & ibi Altogr. filius post controversias in decis. unica n. 107. nevé solutum repetit Bard. et Castrès. in l. si edes 21. 2. si quis in l. quod ff. locat. potissimū si se non protestaverit. tex. si domus ff. locat. Hodiern. ad Surd. decis. 94. n. 4. Altograd. filius n. 118.*

Allata equidē fuit vannata quæstio Panormi Felicissimæ Urbis aⁿo 1687. inter Nobilē virū D. Michaelē Manganelli Reg. Doghanæ totius Regni Siciliæ fîctatorem, & R. Fiscum Patrimonialis Concilij: inter quos acris, & annosa fuit contentio, quamobrem S. C. Majestatis jussu Regio Patrimoniali Cōcilio quatuor fuerē obfignati adjuncti, & Nos in supremo M. R. C. Sedis Criminalis Senatu sedentes inter eos; sedulo tandem perpenso negotio, fuit restauri petitio absoluta, nobis pariter commissā absolutionis justificatio, quā ad pedes S. C. Majestatis per supremum Italię Concilium transmissa, ejus prodit confirmatio; meritò ex quo tota restauri perpenditur materia libuit ideo eādē hic attexere justificationē.

S. R. C. M.

Arrendatarius Don Michael Manganelli anni 1684. usque ad annū 1687. Tuarum Regiarum Secretiarum hujus Tui Fidelissimi Regni Siciliae supplicationem Comiti Sancti Stephani Pro-Regi, Tuæque Majestatis Vicario porrexerat, exposcendo restaurum, sive mercedis remissionem ad summam uncia- rum sexdecim mille, sub colore fractæ pacis inter Tuam Catholicam Majestatem, & Christianissimum Regem, tum quia ob Liguriæ Civitatem Gallica irridente Navali classe igneis inusitatissime instrumentis combustam, notoriè fuit præpeditum commercium per totam ferè Italiam, & per consequens maxima cum sua jactura, mercium

immissiones, ac extractiones è Regno suspensæ fuere, Fiscus autè Tui Realis Patrimonij strenuè institit, mordicusque clamitabat: Arrendatarium, haud esse audiendum, nisi facta prius integra totius debiti solutione, vigore pacti de nõ opponendo in instrumento locationis adjecti, imò non esse locum petitæ remissioni autumabat, quòdnam modicum fuit impedimentum brevi tempore perdurans, tum quia ei pactum amplissimæ renunciationis fortuiti casus opinati, ac inopinati obstabat; unde remissa per eundem Sancti Stephani Comitem Pro-Regem, Tuumque Vicarium causa tribunali Tui Patrimonij, ibique discussa coram de Brunaccini, Malacrida, & Pens-

fabeni Magistris Rationalibus, & hoc declarato suspecto per Arrendatarium, coram D. Antonio Quintana Consultore subrogato pluries accuratè fuit agitata, & dum ad talem expeditionem navabatur, per Tuam Majestatem, vigore Tuarum Sacrarum litterarum per Supremum Italicum Concilium emanatarum sub die trigesimo primo Martij anni 1687. fuere adjuncti Reg. Ramondetta M.C. Præses, Vidania Fidei Censor in hac ejusdem Tui Fidelissimi Regni Sancta Inquisitione, Cirino, & Asmundo M.C. Iudices; coram quibus, auditis Fisco Tuo, & parte, causa fuit pluries extricata, demùm iterùm per Tuam Majestatem mandatum fuit, quod expediatur infra semestrem tempus, quâ absolutâ Tuæ Majestati per eundem Supremum Italicum Concilium, Iudicium, vota cum processu transmittentur, ut in Tuis Sacris litteris emanatis sub die decimo tertio Octobris anni 1687. evolvitur, undè nos Regijs Tuis ad nutum parètes mandatis, vota nostra ante interdictam publicationem Offendæ Duci ProRegi, Tuoque Vicario sub die. Secretè relata, cum juribus, ac rationibus, quibus ad sic pro-

nunciandum moti fuimus Sacre Majestatis Tuæ, Tuarumq; Supremi Italicæ Concilij Senatorum, prudentissimo, probatissimoque judicio transmittimus, atquè submittimus. Verùm antequàm nostrum proferamus judicium, pro majori claritate, & dilucidatione factum prælibare præcisè censemus.

Anno 1683. sub die 1. Octobris per Tribunal Tui Patrimonij locatum fuit generale Secretiarum arrendamentum hujus Tui Fidelissimi Regni Siciliæ per triennium Francisco la Torre Visconte, quem approbavit ipse de Manganello pro summa unciarum 36600. quolibet anno, sub expressa lege, ac renunciationis pacto nempè.

Item cum pacto, solenni stipulatione vallato, & juramento firmato, sub quo, & eo præcedente sit, & intelligatur factum, & perfectum præsens arrendamentum, & non aliter, &c. hoc est, Che detto Arrendatario abonato come sopra con detta abonatione, et insolidum obligatione di d. de Manganella stii ad ogni rischio, pericolo, et fortuna, et iandio (che Dio guardi) di peste, fame, guerra, & foco, suspitione d' effiò di tutte insieme, & d'ogni altro

altro sinistro accidente, e qualsivoglia altro caso, benché inopinato, & insolito, e non successo mai etiam di da mille anni, & più etiam in corpore juris clauso, e che sij tale, che esso *Arrendatario*, e suoi patissero danno intollerabile, etiam in tutto, & in tali casi, & in qualsivoglia d'essi mai la *R. C.* hà d'esser obligata ad altro, excepto che all'offerantia del presente Contratto, liberatione, & Capitoli di sopra inserti, siccome in quelli si contiené, & in quanto all'esurione di dette gabelle, *Secretie*, & *Dogane*, & loro introiti, frutti, e proventi si intenda la *R. C.* haverli gabellato solamente come se le gabella, e l'arreda la mera, e pura fortuna, & sorte, ac jactu resis in mare, & sola speranza di percipere li frutti delle *Secretie* d'essa, altrimenti non haverebbe divenuto al presente contratto d'affitto, & preinserta liberatione d'esse *Regie Secretie*, e *Dogane* poiche essa *R. C.* non intende se non che arrendare, & ingabellare solamente quelli emolumenti, et proventi, che nelli predetti casi si percipiranno, e non quelli, che si potessero percipere, se simili casi non succe-

dessero, & non altrimenti, nè in altro modo; e questo nõ obstante qualsivoglia *Legge*, *Capitoli*, *Constitutioni*, & altri, che in contrario disponessero, etiã che fossero tale, che nel presente se ne dovessero fare expressa mentione, quali tutti, e singuli beneficij, & omnia juris, & legum auxilia, il detto della *Torre*, e *Visione* colla alonazione, & insolidum obligatione di detto de *Manganelli cum jramento* l'hà rinunciato, & renuncia ex pacto, &c.

At cum dictus de la Torre, necessarias fidejussiones prestare in termino statuto distulisset, iã fractę pacis occasione inter Tuã Cathol. Majestatē, & Gallicā, ut in hoc Tuo *Siciliæ Fidelissimo Regno*, sub die decimo sexto Januarij, anni 1684. fuit declaratum; ad *Fisci Tui Patrimonij instatiā*, hoc haud refragante, iterum ad ipsorum della *Torre*, & *Manganelli* interesse, juxta formam expressę instrumentalis legis, prævij consuetis solemnitatibus, eidē de *Manganelli* sic pollicitanti principaliter pro eodem pretio, ac sub eisdem pactis, ac renunciationibus superius super expressatis, pro eadem summa unciarum 36600. quolibet

anno relocatum arrendamentum fuit sub die undecimo Februarij ejusdē anni 1684.

Manente igitur in administratione ejusdē arrendamenti Manganelli, in exitu mensis Maij anni ejusdem, ac nundinarum hujus Tuæ Fidelissimæ, ac Felicis Urbis Panorini, dum ad copiosam sericarū extractionem Mercatores navabant fama laxè increbuit, Navalem Gallicam Classē immmanibus, igneisque instrumentis, Liguriam, angere Civitatem, undē Arrendatarius hunc inopinatum existimans esse casum, à prudenti credulitate haud excogitatum, ab observatione cōductionis contractus se esse solutum flagitavit, Sancti Stephani Comiti ProRegi, Tuoque Vicario supplicationem, ut prædiximus, porrexit; quā ad Tribunal Tui Patrimonij remissā, à tuo Fisco recognitā, cum ejus expressa instantia, ibique hæc anceps materia pluries trutinata, ac sedulò discussa; perpensum fuit; quod quamvis eo tunc casus haud esset absolutionis contractus, tamen si Arrendatario totaliter in initio arrendamenti portas clauderet Tribunal, absque ulla hæsitatione, destitutus ad Ecclesiæ refugium confugeret, maximā cum Tuarum Secre-

tiarum jacturā; quippè compertum fuit, perspicuèque cognitum ex solā orta fama, quod subhasta arrendamentū iterū reduci debebat, varij decocti insurrexerunt pretenses, modicas verbotinū obtulentes oblationes, ad summam unciarum 27000. haud ascendentes: ceteri verò optimæ conditionis ad rationem temporis consilia dirigentes, secessim ivere, itā quoque si sub Tribunalis administratione arrendamentum subijceretur, perpensum fuit hoc inter alia damna valdè exitiosum fuisse, ut periclitatio omni ævo demonstravit.

Denique Tribunal, dum in tali versabatur cura, meditans Arrendatarium virum esse probum, ac ne arrendamentū ingens subiret detrimentum, oretenū decrevit, ut de integra locationis summa uncix quinque mille, remaneret in suspenso penes eundem Arrendatarium, (qui eā tempestate de eis debitor reperiebatur,) & hoc usque ad locationis interitum, quo absoluto de cunctis nuper enunciatis, tam ad favorem Tui Fisci, quā Arrendatarij Tribunal rationem habebit, qui Arrendatarius triennio in sua perseveravit administratione, pro qua ad summam unciarum

..... de-

devinctus remansit; ideòque restaurum Comiti Sãcti Stephani Pro Regi, Tuoque Vicario per supplicationem petijt, qua ad Tui Patrimonij Tribunal cum Fiscalibus instantijs, superius enarratis remissa, ibi cum adjunctis pro Arrendatario, perpensum in jure fuit, duplicem ex locato dari actionem, locatori ad mercedem ex conducto; conductori ad usum, & fruitionẽ rei *tex. in l. 1. ff. locat. cap. 2. C. de obligat. & actionib.* & ut conductor adimpleat opus sanẽ esse, ut liberẽ, ac plenẽ rei usu fruatur conductæ *l. si tibi, & l. sequenti, l. si quis domum, l. habitatores, l. ex conducto 2. l. ff. locat.* Ideò ad factum tenetur locator successivum, hoc est per continuam pati patientiam, conductore cunctis obstaculis dejectis, re uti conductæ, fructibusq; pacifice frui; at si cæteris in contractibus, & venditionibus momento quis tradendo liberatur, in venditione nunquã dicitur tradidisse locator, nisi conductorem uti frui re conductæ probetur; quippẽ hoc de substantialibus ipsius locationis, & conductionis est, *Bart. in d. l. si quis domum n. 1. in fine, & n. 2. ff. locat. Alceat. in l. 2. 2. harrum n. 43. ff. de verb. signif. Anton. Gomez var.*

tom. 2. cap. 3. tit. de locat. & conduct. n. 1. 2. Simon. de Pret. conf. 23. n. 9. Franc. Conman. Comment. Jur. Civ. lib. 7. c. 11. Petrus de Gregorio Syntagm. jur. part. 3. lib. 27. cap. 1. sub num. 290. Chacber. decis. 51. n. 12. Hinc publicanis cum remissione mercedis pro ratha succurritur, si culpa, facto, vel ratione damni inopinati, vestigalibus haud fruendo, jacturam patiuntur, *l. si quis daumum in principio, & l. si merces 2. vis major, et l. qui insulam, ff. locat. et in 2. penultimo insit. eodem;* etenim propter fructuum recompensationem præstant *Matth. Weseμβec. in partitib. digest. tit. de locat. n. 16. Conman. ubi supra n. 13. Petr. de Greg. ubi nuper n. 22. c. 28.* estque de naturalibus contractus locationis, periculum eveniens circa rem ad locatorem pertinere, *Vincens. Carocc. de locat. par. 2. de casib. quest. 103. Joan. Gutter. de jur. confirmat. par. 1. c. 24. n. 10.* ita similiter de substantialibus, & intrinsicis usus rei locatæ, ut prædiximus, & facit *Bart. in d. l. si quis domum, ff. locat. Anton. del Rio in repit. l. si contractus, cap. 11. ff. de regulis juris, Conrad. de contractibus tract. 5. qu. 87. conclus. 4. Anton. Gomez n. 1. Mastrell. decis. 299. nu. 15. ubi fundat*

commercium, ac naves esse substantiam, à quibus merces erant asportandæ, quarum adventus cum fuerit prohibitus, & conductor impeditus uti frui re conducta, faciendâ esse remissionem mercedis, etiam non dato magno damno. Potissimum si hoc commercij impedimentum Princeps ipse locator intulerit. Scribentes in *l. qui insulam*, & *l. hæc distinctio*, ff. locat. Bellon. conf. 22. n. 1. Alexand. conf. 115. nu. 5. lib. 6. Anton: Amat. resol. 18. n. 21. R. de Marin. lib. 2. cap. 187. Altograd. conf. 21. n. 51. sive justè, sive injustè, aut pro sui status conservatione, & absq; culpa, ut si justè bellum impellet, vel injustè ei excitetur, cujus occasione publicanis damnum inferatur. Alex. ubi nuper, & in conf. 84. lib. 6. Corn. conf. 38. n. 20. lib. 2. Novizan. conf. 41. n. 11. Burzat. conf. 309. nu. 9. lib. 3. tunc eis restaurû pro ratha temporis competere, putant Bartol. in *l. si uno* & idem n. 20. vers. si verò factum locatoris ff. locat. Surd. conf. 34. n. 1. lib. 1. quos laudat Castill. Sor. Major lib. 3. cap. 3. n. 44. 45. Idem, & si eventum fortuiti casus opinati, vel inopinati, publicanum amplissimè in se suscipere, subdunt Ancher. conf. 414. nu. 2. Alceat. conf.

789. n. 4. Carroc. de locat. p. 2. de casibus quæst. 78. Surd. conf. 12. nu. 63. lib. 1. & alij per Castill. ubi nuper, quodnam ad impedimentum illatum per eundem Principem locatorè haud porrigitur, tex. in *l. cum proponas*, C. de nautic. fenor. & ex *l. qui officijs* & final. ff. de contrab. vend. quàmvis aliter pacto expressè fuerit conventum Bero. conf. 144. n. 5. lib. 1. Cravert. conf. 233. n. 9. Castill. n. 66. Etenim contra substantiâ, ac naturam ipsius locationis contractus esset, Anton. Gomez var. tom. 2. tit. de locat. nu. 2. del Rio in repet. d. l. contractus, cap. 11. meritò ut nullius roboris, viribus haud subsisteret Cravert. conf. 233. n. 9. D. Christoph. Cresp. de Valdarr. obser. decis. 104. nu. 28. tom. 2. imò materiam delinquendi contineret. Conrad. de contract. q. 87. concl. 4. Anton. Moccia de contract. tract. de locat. tit. de accidental. n. 55. Nec juramento firmatur, Mocc. Castill. et alij ubi nuper.

Christianissimo igitur Belgas inferiores, post susceptum arrendamentum invadente Provincias, ibique arma injustè excitante, cujus intuitu politica, ac æconomica moderatione Majestati Turæ, tuisque oculis magistratibus benè

benè visum fuit, commerciū arcere cum Gallis, illataque ex hoc notoria publicatio isto jactura, ad refugium restauri avolare pensitavit, nobisque ansam, supra exposita meditare, præbuit.

Haud impar quoque fuit incendium Liguriæ illatum, calamitates, ac angustię, quas ibi intulit; queis mediantibus commercium incōtinenti fuerit implicatum; & quamvis hoc haud locatoris, sed tertij facto accedit, nihilominus perpendimus casum valdè fuisse insolitum, ac inopinatum, quasi à prudentiali hominum cogitatione penitus inexcogitatum, & sic in renunciatione, quamvis amplissima haud cōprehensum; quoniam cum quis promittit de casu fortuito, si casus admodum insolitus, ac non crebrò contingens, supervenit, non tenetur. *tex. est singularis in l. si sūlas & frumenta ff. de contrahend. vendit. ubi Bartol. & Jason, fulgos. ibidem n. 11. Bald. in cons. 145. versiculo tertio Alexand. cons. 28. n. 14. vol. 1. & cōf. 107. n. 18. vol. 4. Menoch. de arbitr. casu 80. & cōf. 27. n. 28. Surd. d. 326. n. 52. & cōf. 61. n. 63. & 64. Bursar. cons. 81. cons. Roccus resp. 87. n. 45. Cevall. cōmuni contrā cōmun. q. 702. n. 1. 2. 3.*

*Gutter. de jure confirm. p. 1. c. 24. n. 6. etiam si de omnibus casibus, qui imaginari possūt promiserint; addent. ad Gām. ad decis. 352. Alex. in locis indicatis, Becc. cons. 82. n. 11. Surd. cons. 61. n. 65. vel de fortuitis cogitatis, & incogitatis, Bursar. cons. 81. n. 6. Gaball. de eviccion. 2. 5. n. 11. Seraph. de jurament privil. 106. n. 19. Sebastian. Medic. de compens. p. 1. q. 45. & de casib. fort. p. 1. q. 15. Vincent. Carocc. de locat. p. 2. rub. de casib. fort. q. 78. n. 18. Corroborantur nup̄ exposita, quod casus de quo hæsitatur sit de insolitis, ac inopinatis, à providis, ac prudentissimis hominibus haud cogitatus, dū pax, & quies per totam ferè Italiam annosas spargere radices; præter quàm quod, bellum ex se inter casus fortuitos numerari insinuānt, dum à solo Principum facto pēdent, quod à Conductōribus excogitari haud possit, ut perbelle edocēre, Bald. in cons. 239. n. 2. vol. 1. Alban. cons. 1. n. 8. Corri. cons. 10. vol. 2. Purpurat. cons. 466. & cōf. 529. n. 5. Iurigl. sing. 84. lib. 3. Peguer. d. 214. n. 14. Menoch. cons. 671. à n. 18. Amat. res. 18. à n. 1. ad 14. Marin. ad Rever. d. 509. n. 2. ad finem. Luc. de locat. discurs. 42. Etia
fi*

si haud in propria, sed in vicina efferverecet provincia, ob quod commercium implicaretur *Bursat. conf.* 81. n. 58. *Boff. de remiss. merced.* n. 58. cum seqq. *Surd. decif.* 326. n. 54. apprimèque innuit *cousil. Franc. Rocc. d. respons.* 87. n. 3. & in similibus casibus atticè firmavere *Giurb. obser.* 24. n. 12. *Castill. S. M. contr. c.* 3. lib. 6. 3. per tot. *Luca de regal. disc.* 159. n. 20. *Mastril. d.* 299. & n. 95.

Restaurum sanè isto in casu semper debetur, quocumque pacto non obstante, si valdè inopinatū casum fuisse innuunt, & decisum afferūt *Ainat. d. res.* 18. n. 23. *Rocc. d. resp.* 87. n. 45. *Luca ad Gratian. discept.* 195. à n. 24. *Mastrill. d. d.* 299. per totum, & n. 21. *Menoch. conf.* 27. *Castill. Sor. M. d. conf.* 3. n. 30. apertā aliās Injustitiam, ac patulam iniquitatem tale pactum contineret, si Publicanum Conductorem ob suam renunciatiōnē à restauro excluderet, clamant *Sanleg. res. civil. c.* 31. à n. 27. ad 37. & n. 49. ubi sic testatur decisum *Mastrill. n.* 68. 211. *Ciarlin. contr. cap.* 201. n. 38.

Denique nec nobis latuit sterilitatem unius anni cū ubertate alterius compensandam esse per *tex. in l. si uno anno in*

princip. ff. locat. Anton. Gomes d. cap. 3. lib. 2. de locat. *Mart. tom. 3. digest. tit. de remiss. merced. cap.* 1. *Ans. Fab. in suo Cod. tit. de locat. diff.* 3. cap. 1. *R. Rever. d.* 509. & ibi *R. de Marin.* etiam si Principis factio impedimentum provenerit *Pegner. d.* 16. n. 19. p. 2. *R. Capyc. Galeos. respons. fisc. cap.* 17. n. 42. 43. *D. Jo: Batt. Larr. alleg. fiscal.* 20. n. 32. *Capyc. Larr. d.* 171. n. 49. lib. 2. *Altogr. d. d. unica post controvers.* lib. 6. n. 63. In hoc autem arrendamento conatus fuit demonstrare publicanus in primo anno apertam sentisse jacturam ex bello, & pace fracta, ac detrimētum in sequentibus, ut ex fide *Casseri* ejusdem arrendamenti cōstare fecit, quæ quidem *Casseri* attestatio haud inficiatur per aliam à Regio *Credensorio* *Turæ Regiæ Doganæ* facta, per quam (consuetis deductis remissionibus,) effectivus depromitur introitus; *Æqua* quoque lance fuit pro *Tuo Regio Fisco* sedulò meditatum; venditionem, locationemque in sola spe, ac dubij eventu absque rei existentia consistere posse per *tex. in L. nec emptio* 8. ff. de contrà hēd. empt. ut si alia, ac retis emeretur jactus *l. si jactū de action. empt. Rim. Jun. conf.* 282.

n. 53. *Bald. in si ea lege* n. 4. *C. de usur. & in l. licet* n. 5. *C. loc. Surd. conf.* 507. n. 8. *Capyc. Galeor. alleg. fisc.* 18. n. 42. *Caroc. de loc. vectig.* q. 5. n. 3. 4. & si vacua esset exactio, adhuc venditio, si vè locatio permaneret, & pretiū deberetur, fundat solenter *D. Jo. Batt. Larr. alleg. fiscal.* 17. n. 5. 6. 7. cum pluribus sequentiis; publicanos autem sui Principis vectigalia conducentes tantum, spes percipiendi haud ipsos conducere fructus probat *Bald. in l. licet* n. 8. *C. locat.* ubi deberi inquit pedagium, licet pestis occasione pauci transirent homines, cum eorum transitus, à casu, non certi temporis qualitatis esset, *Bar. in l. contem ferro* 2. qui maximos ff. de publican. & vectigal. n. 3. & sequuntur *Paul. de Castr. in d. 2. qui proximos* n. 5. *Ripa de pest.* n. 53. *Ægid. Boss. in cit. de remiss. merced.* n. 6. 10. 14. *Bertach. de locat. gabell. p. 2. q. 43.* ubi Conductori gabellarum mercedis remissio haud concedere propter bellum inculcat, quoniam futurum videtur emptus eventus; *Boër. d. 249.* n. 10. *Cevall. d. q. 536.* n. 35. *Caroc. de locat. vectig.* q. 52. 3. 4. *R. Capyc. Galeo. alleg. fisc.* 18. n. 42. nisi intolerabile damnum ex casu in-

opinatè contingente sentiret conductor itidem si ex bello, & peste illatum fuisset ex *Bart. in d. l. licet firmant. Imol. conf.* 7. *Alex. Cor. Rim. Jun. & alij per Bero. d. conf.* 143. per totū *Marost. conf.* 75. n. 8. *Surd. conf.* 34. n. 8. 9. *Boër. d. 249.* n. 10. *Capyc. d. 88.* n. 1. *Capyc. Galeor. alleg. fisc.* 18. n. 42. *Capyc. Larr. d. 171.* per totum lib. 2. & consuls. 40. n. 40. & n. 51. nec allatis inficiantur. Idem *Bart. & Castrensis. in l. cum in plures* 62. ff. locat. nec *Bero. conf.* 143. n. 8. lib. 1. novè *Menoch. in conf.* 671. n. 6. etenim isti, & alij omnes, quos adducere queunt Publicani raciocinantur quoties universale commercium esset penitus sublatum, elatè respondet *Larr. d. Granat.* 18. n. 22. & assert *Alto grad. decis. unica* n. 49. post controvers. lib. estque planè intolerabile damnum, si usus ultrà dimidiam impeditur, declarat *Boss. de remiss. merc.* n. 104. *vers. sitem illa res. & vers. & hoc quia;* & facit *Surd. cōf.* 400. n. 23. *vectigalis* vel quoties deductis expensis, fructus rei conductæ, haud sufficere pro solvenda pensione ait *Bart. in l. licet C. de locat.* *Boss. n. 4.* & 42. *Covarr. pract. q. c. 30.* n. 1. *Menoch. de arb. cas.* 76. *Surd. conf.* 34. n. 7. *Grat. dist. c. 557*

c. 557. n. 8. & alij per *Alto-*
grad. d. 1. n. 4. & tunc subla-
 to commercio sublata dicitur
 substantia, & anima ipsius
 Larr. undè ex hoc medio dā-
 ni intolerabilis fuit decifum
 in nostro concistorio affert
Mastrill. d. d. 299. n. 126.
 Ulterius impedimentum quā-
 vis ab ipfomet Principe locā-
 te fceat, si ad hoc regendi
 munus, ac fubditorum utili-
 tas fuaderet, impedimentum
 prædictum jure haud dicere-
 tur conductionis, fed factum
 potius neceffarium, quod pro
 fua dignitate exequi itidem
 ipfo renuente oportet, *Bald.*
in l. nuptiæ ff. de Senator; Mā-
del. Albens. lib. 1. conf. 185. n.
29. & lib. 3. conf. 555. n. 34.
Hier. Leo decif. Valēt. 32. n. 31:
& d. 82. n. 17. p. 1. & p. 2.
d. 144. n. 13. tale namque
 impedimentum provenire nō
 dicitur ab ipfo locatore, quo-
 niam ipfe nolit impedire ufū
 rei, fed potius ex cafu fortui-
 to, ex bello per Gallum Re-
 gem indicto, ex quo Tua Rea-
 lis Majestas coacta fuit ad bā-
 dimenta procedere *Larrea d.*
alleg. fife. 17. n. 24. 27. &
alleg. 18. n. 16. 17. Capyc. la-
rr. refp. 18. n. 22. quidquid
 fit in facto voluntario licet ju-
 fto, ut inftruunt *Salyc. & Ca-*
ftrenf. l. habitatores ff. locat.
Menoch. conf. 246. n. 22. 23.

& *conf. 120. n. 15. Carocc.*
de remifs. merced. p. 4. q. 8. n.
153. 154. Decius. conf. 4.
Capyc. Larr. d. 171. n. 44.
& consult. 40. n. 43. Rim.
Jun. conf. 282. in fin. Molfe
ad. confuet. Neap. tom. 3. p.
14. q. 22. n. 20. 21. &
23. Capyc. Galeor. ubi fu-
prā; oppositisq; mirè refpōdet
Castill. Sor. M. D. cap. 3. n.
63. & n. 69. lib. 3. ea autē,
 quæ Reali diademati fixa funt
 nullo pacto à Regio folo vel-
 li poffunt; *Salgad. de reg. pro-*
tect. p. 1. cap. 2. n. 38; Ma-
strill. de Mag. lib. 3. cap. 8. n.
8. Parlador. lib. 2. rer. quotid.
cap. 1. n. 15. Barbof. in remif-
fionib. lib. 2. tit. 26. p. 174.
 perperā igitur Principi impu-
 tetur, si bellū cū rebellibus, vel
 inimicis excitaret, aut leges
 ad univerfā Reipublicæ utili-
 tatem conderet, ac commer-
 ciū cum inimicis, statū fuum
 invadentibus, adimeret, cum
 Princeps hifcè in cafibus per
 fe nihil operatur, ut ufus rei
 locatæ impediatur, fed in-
 confequētiā hoc refultaret;
 attendēda porrō minimè sūt,
 ea, quæ præter intentionem
 primævam, fed in confequen-
 tiā facti jufti veniunt; *arg.*
tex. in l. fiquis, nec causā ff. fi
cert. petatur l. prima enim ratio
ff. de author. tutor. tūc verō ca-
 fus exftimari debet fortuitus,

ac vix major, quam Conductor sustinere debet l. *lutius ff. de eviction. l. item si verberatum 2. item si forte ff. de rei vendic. Enn. Ruber. rer. judic. lib. 1. cap. 16. Marat. conf. 76. n. 8. Cntell. decis. 4. n. 10. tom. 2. Boss. de remiss. merced. n. 104. locatoris denique factū inustum directè tendens ad impediendum usum conductionis, causā remissioni mercedis præbet, fundat elatè Menoch. conf. 55. n. 17.*

Hinc fluit publicanum vectigalia sui Principis conducentem, conqueri minimè posse, tū respectu belli Liguriæ per Christianissimum illati, tum occasione fractæ pacis inter Tuam Catholicam Majestatem, & eundem Gallicum Regem, quorum intuitu merces pro tempore in hoc Tuo fidelissimo Siciliæ Regno haud immissæ fuere, quoniam solum retis factum, ac spem fructus percipiendi expressè conduxit, Tuoque facto iusto Galliæ gentes è regno eliminatæ fuere; potissimum, quia eventum fortuiti casus opinati, ac insoliti, & prorsus inopinati in se suscepit sub expressa, & amplissima renunciatione.

Planè rectè publicani de jure renunciare possunt casibus fortuitis *tex in l. licet C. locat.*

ibi si tamen expressum non est in locatione Ant. Gomes d. c. 3. tom. 2. de locat. & conduct. n. 19. Castill. tom. 3. contr. cap. 3. n. 48. ad insolitos, ac incogitatos se itidem expressè extendentes Cels. del Hug. conf. 18. n. 2. ut actum in præsentis locationis contractu fuisse evolvitur ibi;

Stij ad ogni rischio, pericolo, e fortuna etiamdio in caso, che Dio guardi, di peste, fame, guerra, e foco, suspensione d'esse, e di tutte insieme, d'ogni altro sinistro accidente, e qualsivoglia altro caso, benchè inopinato, & insolito, e non successo mai, etiamdio da mille anni, e più &c.

Quo fœdere attento, non tantū casibus fortuitis, qui facillimè metui possent videtur renunciatum, verum & cunctis alijs insolitis, qui penitus cogitari, ac sperari possunt; atticè edocuerit Fontanell. de pact. nupt. tom. 1. claus. 3. gloss. 3. n. 66, 67. Castill. n. 106. Gomes. ubi proximè n. 19. Ant. Fab. in suo Cod. tit. de locat. 42. lib. 4. d. ff. 2. & 53. Ant. Anat. resol. 18. n. 14. Gaill. obser. lib. 2. c. 23. n. 20. 21. queis advenientibus, numquā publicanis talitèr renunciantibus restaurum compere firmant nuper laudari in locis in-

dicatis, quoniam volenti non fit injuria, imò contrà expressè conventū attentare, si scū esset decipere, ut haud inconcinne post *Larre. in allegat. laudat* cecinit *D. Mar. Garb obser: 24. n. 14.* aliàs perperam a-strueretur talis conventio; & si in ancipiti nonnulli fuerint sententia, haud in conventionē sub enarratis prægnan-tibusque pactis eorum fuit dissidium, sed pro simplici renunciatione casus fortuiti, in qua copiosa patrum classis non inferioris notæ, existima-vit teneri renunciantem iti-dem de insolitis, & de raro contingētibus, ut contra *Barr. in l. sed si quis, 2. questum, ff. si quis caut.* nervosè asseruere *Bald. ibidem Arias Pinell. p. 1. lib. 2. C. de rescind. vendit. cap. 3. à na. 30. Jason. cons. 107. vol. 1. Cravett. cons. 249. nu. 2. Ann. Ruber. ubi supra, Ant. Rabe. in l. vinum. nu. 81. ff. si cert. petat. Bursat. cons. 173. n. 42. lib. 2. Menchas. quest. usufreq. lib. 3. cap. 54. Gregor. Lop. in l. 23. tit. 8. par. 5. Gutter. de juram. confirm. p. 1. c. 24. n. 6. Tiraquel. post leg. cō-nub. Gloss. 2. n. 35. Bellon. Sup. put. lib. 2. cap. 19. nec abnuic Castill. d. cap. 3. qui eos con-globorare conatur.*

Præterquam quòd solutè as-feri haud possit; casus istos in

quibus se fundat publicanus, ad exposcendum restaurū om-ninò esse insolitos, ac inopi-natos, quibus prudentialis ho-minum sagacitas consulere minimè poterat: quid enim mirum? Si Gallica infesta ar-ma Italiam, ac belgios mole-stavere, si continuò in inferē-do eis, ac alijs vexationes as-sueta satis sunt, ut compertū est. Estque porrò inopinatus, ac inusitatus casus, qui à cen-tum, vel sexaginta annis nun-quam accidit, instruunt *Luca ad Grat. discep. 195. nu. 26. Mastrill. & alij per eos.*

Acri itidem judicio fuit per-pensum, bellum hisce in bel-gis Provinciis, ante arrenda-menti locationem fuisse per Gallos indictum, & in Regno publicatum, fuit namque se-questrum cōtra Gallos in hoc Tuo Siciliae Regno clamita-tum sub die decimo sexto Ja-nuarij anni 84. locatio verò sub die 11. Februarij anni ejusdē, idèò debet sibi potius imputari publicanus, qui po-tuerat prèvidere, & sibi pròvi-dere argū. *rex. in l. si quis postea, ff. de eviccion. Girond. de gabell. par. 2. 2. 1. n. 44. & ex Bald. mirificè facit Berrachin. de ga-bell. par. 2. n. 44. Pegner. de-cis. 214. n. 12. Gratian. discep. cap. 557. n. 5. Carocc. de re-miss. q. 8. n. 3. Larr. d. alleg.*

17. n. 25. *Rim. Jun. Conf.* 92. n. 25. & *conf.* 282. num. 34. *Boff. tit. de remis. merced. Conduct.* n. 84. *Cavalcan. conf.* 24. nu. 11. in *fin. Surd. conf.* 197. num. 16.

Quæ quidem allata conclusio de plano itidem procedit si solus belli, aut pestis rumor, & timor adesset, ex quo publicani præspicere pollebant commercij suspensionem, *Rim. Jun. ibidem Calvalc. Boff. & alij ubi nuper Larr. alleg.* 19. n. 7. 8. *Coccin. decis.* 422. n. 2. *Capyc. Larr. decis.* 162. n. 8. 10. *Marchin. de bell. divin. p. 9. cap. 3. n. 6. Altograd. d. decis. unica n. 66. post controvers. lib.* Nisi præjudicium longè ultra expectationem auctum fuit, cum tam grave damnum, excogitatum non præsumitur, & per consequens tunc restaurum deberi autumant *Corn. conf.* 12. n. 22. in 4. *Boff. n. 59. Molin. de Just. & jur. tit. de contract. disput.* 493. n. 2. *Valasq. de jur. Emph. qu. 27. n. 18. Hodier. ad Surd. decis.* 198. n. 2. *Carocc. de remis. merced. q. 8. n. 22. Altograd. n. 67.* Parum quoque refragatur asserere arrendamentum prænarratum fuisse sub die prima Decembris anni 83. liberatum Francisco la Torre, quem ipse de Manganelli approbavit, & sic ante

edicti publicationem, ejus occasione distulit la Torre necessarias præstare fidejussiones; quoniam eo tunc debebant ipsi illico se protestare, ac arrendamentum refutare, tex. est singularis in l. item *queritur* 13. §. *exercitu*, ff. *locat.* ibi. *Domino non denunciavit, & migravit, Menoch. conf.* 246. n. 28. & *conf.* 384. n. 8. & *conf.* 496. nu. 18. & *conf.* 120. n. 29. *Hodier. ad Surd. d. decis.* 94. n. 6. *Peguer decis.* 214. n. 12. *Marchin. de bell. divin. d. part. 9. cap. 3. nu. 8.* At si pigre se habuit, protestationes non tantum distulendo, imò principaliter iterum ipse de Manganelli pro eodē pretio arrendamentum, sub dictis enarratis renunciationibus, sub die undecima Februarii anni 84. in se suscipiendo, culpa igitur haud vacat, ipsique imputetur; argum. l. *si merces*, §. *culpa*, ff. *locat.* *Boff. de remis. merced. nu. 37. 39. Barsa. conf.* 11. n. 31. *Valasq. de jur. Emph. qu. est.* 27. n. 17. 29. *Surd. conf.* 8. n. 25. *Menoch. conf.* 21. n. 22. Eiq; adamussim restaurum haud competit; strenuè partem Fisci tuendo sustinet integerimus Fisci Patronus, *D. Jo. Bapt. Larr. in d. allegat* 18. p. 1. nu. 25. 26. 27. Quis omnibus tam ad Fisci, quam ad

publicani favorem attentis, graviterque trutinatis, Tribunal Tui Realis Patrimonij, ac Tui adjuncti, uno ore concinnè putavere, materiam à prudenti judicantium arbitrio pendere, qui fortuitis inspectis casibus, ac damno per publicanos passo, æqua judicij lance suam debent proferre sententiam; undè perperiso bello Liguriæ per Regem Christianissimum indicto, ob quod ex igneis, immanibusq; tormentis tota perterrita remansit Italia, ac commercium multos per menses implicatū, attentā pariter probitate istius de Manganelli publicani, qui appositè arrendamentum administravit, & ad solutionem pensionis accuratè crebrò navavit; sicuti inspectā notoriā passā jacturā, dum itidē juxtā posita per attestationem Regij Credenserij de Bologna, in processu Fiscalis existente, introitus, absque consuetis, ac solitis remissionibus, ac ullā expensarum deductione integre attingit ad summam unciarum — 7 59423. 25. 4.

Ex quibus in compotum harum remissionum quinta deductā parte, ut consuetum est, quæ ascendit ad uncias — — — 7 11884. 5. 1. 17

Remanet ex integro introitus in uncijis — 7 47539. 20. 4. 3.

Quæ additis introitibus fixis, qui diminutionē ob enuncleatas remissiones nō patiuntur, ex quo publicanus ipse eos sublocavit, & sunt

— — — 7 59566. 29. 4.

Totus summam capit introitus in unc. — 7 107. 106. 19. 8. 3.

Pensio solvenda vigore locationis contractus totum per triennium — 7 109800.

Damnum liquido attingit in uncijis — 7 2694.

Junctis pariter expensis, ac salarijs Officialibus per publicanum necessario factis, ac solutis, quæ aptè ratiocinari possunt in totū ad unc. — 7 3000.

Evidenter depremitur arrendatarium fuisse in damno, haud in lucro.

Consideratis similiter decisionibus per cuncta ferè palatia in similibus prolatis, ex quibus renunciatione non obstāte, dato damno passo restaurū publicanis semper fuit concessum, ut anno 1573. per Tuū Sacrum Concilium Neapolitanum, referente Vincentio de Franchis, testatur *Consiliar. de Bottis in memoratione l. sed & si quis, 2. quesitum, ff. si quis cant.* Et per Tuū collaterale Concilium, ibi occasione belli inter Tuam Catholicam Majestatem, & Regem Christianissimum, nō obstante renun-

cia.

ciatione refert *R. Revers. decis. 84. n. 5. & decis. 509.*

Sicuti in causa Joan. Bapt. de Angelis cum Marchione Vasti, meminit Conciliar. *Franc. Rocc. respons. 87. n. 16. tom. 1. anno 1649.*

Ac anno 1624. scripsit *R. Capyc. Latr. & contra eum. decisum, ut in sua consultat. 40. & sua decis. 171. nu. 50.* pro restituto adducit aliam.

R. quoque *Capyc. Galeot.* pleno exarato calamo ad Fisci favorem scripsit, *ut in resp. Fiscal. 18. & si in primo iudicio obtinuit, in reclamatione succubuit, ut in sua decisione 60. fatetur.*

Anno 1649. per eundem Sacrum Consilium refert decisum *Manfrell. ad Capyc. in observat. 171.* ita & in causa Joannis Cardito anno 1674. referente Tuo Italiæ Supremi Concilij Senatore D. Petro Guerrero; denique ex nostratibus præter recensiores deci-

siones, in processu publicani adductas, de priscis testantur *Amat. resol. 18. Mastrill. decis. 299. ubi sub n. 15. sic decisum refert. Castell. decis. 4. part. 2.* eodem modo decisum affirmat.

Undè si ita Tua Realis magnificentia, Tuusque integerimus Supremus Italiæ Senatus summâ cum suâ doctrinâ, ac æquitate annuerint Tribunal Tui Realis Patrimonij, omnesque Tui adjuncti existimant. Non esse concedendum isto de Manganelli publicano restaurum, nisi ex Tua mera æquitate, ac largitate, & ad summam unciarum quinque mille, quam nostram sententiam Tuis Realibus pedibus humiliter submittente; a: sub prudenti dignissimorum Supremi Italiæ Senatorum, lima transmittentes; Tuos Sacros, Realesque pedes submisit, reverenterque deosculamur.

DE EPISCOPORUM, AC CLERICORUM
Famulis delinquentibus.

CAPUT. III.

S U M M A R I U M.

- 1 **C**lericorum famuli fori potiuntur privilegio.
- 2 Oppositam sententiam veriorē esse assertur. num. 3.
- 4 Summi Pontifices Clericorum famulis immunitatem band tribuunt, sed quando. num. 5.
- 6 Contrarijs respondetur.
- 7 Textus in l. 2. C. de Episcop. & Clericis perpenditur. num. 8.
- 9 Nonnullæ decisiones afferantur. num. 10. 11.
- 12 Episcoporum famuli fori de rigore non fruuntur chyeo. n. 13.
- 14 Famuli laici Episcoporum, è laico imperio exempti band sūt.
- 15 Opposita sententia quando, & in quibus casibus procedit? nn. 16. 17. 18.
- 19 Famuli Cardinalium, an fori gaudeant privilegio? num. 20.
- 21 Decisiones Supremorum Siciliae Tribunalium recensentur.
- 22 Famuli conductitij fori non potiuntur immunitate. n. 23.
- 24 Conf. D. Christophorus Moscoso J. C. Hispanus laudibus condignis extollitur.
- 25 Diane contrarium tenenti respondetur.
- 26 Text. in cap. fin. de offic. Archidiacon. explicatur.
- 27 Text. in Aut. habita Cod. n. è filius pro patre, perpenditur.
- 28 Famuli Episcoporum, non ex juris dispositione, sed ex Principum secularium placito, fori fruuntur utilitate.
- 29 Episcopi an familiam armatam retinere valeant?
- 30 Episcoporum Imperium in laicos, quas medelas adhibere debet, & quando tenetur brachiū seculare petere?
- 31 Manus Regia, murus Ecclesie est, Clericorum pax, Populi salus, & Christiana Religionis praesidium. num. 32. 33.
- 34 Carceratio laicorum ab Episcopo ordinata, absque laico brachio exequenda, nulla, & appellabilis est.
- 35 Ratio assertur. num. 36.
- 37 Constitutio Bonifacij VIII. explicatur. num. 38. 39.
- 40 Episcopi territoriam non habent. num. 41. 42.
- 43 Nisi illud à secularibus Principibus assignatum, vel si commississent. num. 44.

- 45 Ecclesiasticis armata nō congruit familia.
- 46 Christus Servator noster Apostolis arma vetuit, tum ad vindictam, tum ob publicā animadversionem.
- 47 Plures Pontifices Clericis arma vetuere. num. 48.
- 49 Pluresque ob hominum versutiam eis concessere.
- 50 Varię Pontificum Constitutiones afferuntur. num. 51. 52. 53.
- 54 Ecclesiastici Prælati ob facultatem coercendi, & carcerandi, quam habent, debent armatam retinere familiam.
- 55 Ratio adducitur. num. 56.
- 57 Familia Episcoporum armata, an arma à secularibus Principibus interdicta gestare valeat?
- 58 Armorum interdictio, ac permissio ad secularē spectat Principem.
- 59 Varię adducuntur Principum secularium prohibitiones. num. 60. 61. 62.
- 63 Regiæ Siciliæ Pragmaticę adducuntur.
- 64 Clerici sub Regiis sanctionibus devincuntur, & quomodo. num. 65.
- 66 Clerici Regias controvencientes sanctiones, à suo Ecclesiastico Prælato plectuntur.
- 67 Et an possint à seculari Imperio, armis interdictis spoliari?
- 68 Clerici an valeant secularibus Potestatibus sic attentantibus resistere?
- 69 Utraque affertur sententia.
- 70 Germana quænam sit demonstratur. num. 71.
- 72 Censuræ quando infliguntur. num. 73. 74.
- 75 Ministri Curię Episcoporum an fori potiantur privilegio?
- 76 Et quid si extrā sui officij exercitium deliquerint?
- 77 Regia ad id recensentur ordinationes.
- 78 Defensio Fiscalis per Spect. F. P. M. R. C. Supremi Senatus D. Stephanum Mirā graphicè exarata ad materiam affertur.
- 79 Contentio, an quis foro Ecclesiastico potiri debeat per Judicem Ecclesiasticum, absolvitur, & quando ibidem.
- 80 Et quid si agitur de materia jurisdictionali prophanā, & Reus esset laicus?
- 81 Privilegium Regis Alphonsi Catanensi Episcopo indultum, ejusque confirmatio adducitur, ac perpenditur.
- 82 Regni consuetudo in cognoscendis delictis per Episcoporum famulos patet, affertur.

Hanc porro hēsitatio-
nem discriminatim,
DD.ref.abfolverūt,
varijs validisq; tamen ratio-
nibus, unusquisq; ex eis, suam
strenuē defendit sententiam;
quas cunctas perpendemus,
germanā tamen, ac in omni-
bus ferē subfellijs amplexam
infectabimus. Nonnulli equi-
dem, ancipiti licet mente, post
perlatum examen, non sine
fundamento, in illum declina-
vere sensum, hoscē famulos
itidem conductitios fori poti-
ri privilegio, ac tributorum
exemptione, quam suam fun-
dāt sententiam *ex text. in l. 1.*
¶ 2. C. de Episc. & cleric.
ibi verum & hominibus conce-
ditur. & ulterius ut ijsdem cle-
rici privilegij pluribus redun-
daret: ac postmodum Et con-
jugia clericorū, ac liberi, eorūq;
ministeria &c. quod itidem
depromitur ex Toletano Cō-
cilio In Ecclesiarum servos 12.
quæst. 2. ubi Ecclesiarum ser-
vos angarijs, alijsque tributis
à sæculari iudicio onerari ha-
ud posse, eamque sustinent
ex Auth. habita. C. nē filius
pro patr. ubi cum scribentibus
unanimitè concludunt, scho-
lasticorum privilegij gaude-
re eorum familiares, quod in-
nuit Gloss. in cap. clerici. 11.
quæst. 1. quā sequuntur Joan:
Andreas Imol. ac scribentes

in cap. 3. de for. comp. Felin.
n. 2. Duëgn. reg. 30. Clar. qn.
35. n. 18. Decian. tract. crim.
lib. 4. cap. 9. n. 47. Menoch.
de arbitr. cas. 562. n. 3. & alij,
quos refert August. Barhof. de
jur. Eccles. univ. lib. 1. c. 39.
¶ 2. de privil. cler. n. 56. &
in allegat. 107. per totum Card.
Tusc. lit. E. conclus. 27. n. 13.
rom. 3. Marth. de jurisd. part.
4. cas. 111. n. 6. Caravis. su-
per Rit. M. C. V. c. 46. n. 27.
Squillār. de privileg. cleric. cap.
7. n. 57. quam sententiam
veram; ac inhæsitabilem ef-
se prædicant, præter laudatos
Fermosin in cap. cum contin-
gat de for. comp. in quæst. 12.
n. 8. Trentacinq. var. lib. 1.
de for. cōpet. ref. 1. n. 1. 2. eamq;
disertim tuentur D. Alph. Nar-
bon. leg. 20. gloss. 1. à n. 27.
tit. 7. lib. 4. recop. D. Mich.
Cortiad. decis. 8. n. 121. lib. 1.
Tondus. Sanleng. de prævent.
part. 1. cap. 29. à n. 8. Xa-
mar. de fin. 28. n. 4. 23. part.
1. Escobar. de Pontific. & Regi-
jurisd. in Stud. gener. cap. 37.
qui de scholasticorum famu-
lis ratiocinantur. Et de famu-
lis Militum firman. Dexart.
in cap. 20. n. 2. de milit. Sef-
se decis. 9. lib. 1. Steph. Gra-
tian. discept. cap. 340. n. 9.
Tondus. Sanleng. loco nuper
indicato & in specie de Epi-
scoporū famulis ratiocinan-
do

do firmavere Heva Valuños in *Cur. Philipp. tom. 1. p. 3. §. 1. n. 15. Caracciol. de for. privilegiat. in pram. n. 65. Squillant. de privil. Cleric. c. 7. n. 54. Martin. Bonac. in Bull. Cœne disp. 1. q. 16. pun. 3. n. 7. Duard. eodem tract. lib. 2. Canon. 15. q. 8. n. 2. aliosque refert. Episcop. Frances. Urrutigoyt. de compatib. q. 83. n. 27. & seq. & q. 84. n. 28. & q. 100. n. 17. 18. qui hanc veriotem, ac inhæsitabilem sententiam esse erudit, & generaliter quo ad cunctos privilegiatorum famulos, probat Reg. Sanfelix. decis. 1. n. 1. cum seqq. Aloys. Ricc. decis. 69. à n. 4. cum seqq. par. 1. Clarlin. contr. 120. n. 6. 4. 2. & contr. 20. n. 35. tom. 1. Fōtanell. decis. 336. n. 4. part. 2. Sanleng. d. cap. 29. per totum. Thom. del Bene de immūn. Eccles. tom. 1. cap. 1. dub. 15. sect. 1. n. 16. 17. Narbon. loco indic. & post eos D. Hieronym. Basilic. decis. crim. Sicil. 17. n. 8. & ante eum D. Mar. Giurb. conf. 88. & post omnes probat Episcop. D. Didac. Anton. Frances. Urrutigoyt de compet. qu. 100. per totum, & n. 11. sub distinctione tamē famulorū necessariorum, & ad pompā detentorū hoc verū esse firmat, quo ad primam famulorum speciem absolutē, cæteros ad*

pompam detentos à fori privilegio respuendo; quam distinctionē amplectuntur Menoch. Surd. Xamar. Sanleng. & alij per eum relati eamq; tamen rejecere Corriad. decis. 8. n. 123. del Bene; Fermosin. & nos nullius roboris esse fatemur, ut ex inferius expressandis demonstrabimus.

2 Opposita verò solertissimis nixa rationibus, ferè omnibus sæcularium Principum subfellijs, crebrò alijs arrisit, inter quos Ansaldo. de jurisd. p. 2. tit. 11. c. 5. n. 34. cum plurib. sequentib. & à n. 124. ad finem Castr. Palans. oper. inor. p. 2. tr. 12. dispnt. univ. pun. 2. n. 10. Hodiern. ad Surd. decis. 35. n. 2. Thesa. quæst. for. 78. lib. 3. Parlador. rer. quot. tom. 2. differen. 9. §. 1. n. 8. Felic. de Vega de for. compet. cap. 2. n. 22. nobis autem isthæc arri-det sententia; etenim non minonstruosum esse putamus, clericos ad fori privilegium non sinè certis præscriptisque requisitis, in Concil. Trident. contentis, esse admissos; etsi Religioni perpetuo oblatis fuerint, absque Gregorij XIII. requisitis ad ejusdem Religionis privilegium non admittuntur; famuli verò clericorū laici, nec ad Ecclesiæ servitium, nec ad Monasterium

sedulò se tradentes, sed ex quo tantum mercede recepta ipsis inserviunt Ecclesijs, aut clericis, vel Religionibus, fori gaudere debent privilegio, in consentaneum esse videtur, ut mirè insinuant *Suarez contr. Angliæ errores lib. 4. cap. 29. n. 9. Castr. de Man. Reg. lib. 1. cap. 10. n. 13. vers. an de eleganter, & alij*, quos lato calamo adducit *D. Mich. Corriad. decis. 127. & seq.*

- 4 Quod ex infra adducendis cōprobat; Pontifices namque omnes nunquam cogitavere, hisce conductitijs famulis immunitatis privilegium imperitire, nec eorum sedulitas tam lenis, in eximendis laicis è regio imperio, omni ævo fuit; Nisi ubi aliqua ob cōmune spirituale bonum ardua suaderet justa, ac rationabilis causa, aliàs firmè credendum, absque ulla alia hæsitazione, talem laicorum exemptionem, ac fori Ecclesiastici extentionem ipsis sæcularibus haud placuisse Principibus; ut asfabrè ratiocinatur *Tbesaur. decis. 22. à n. 7. & mirè insinuant R. Capyc. decis. 12. n. 2. Clar. d. q. 35. vers. quero quid familiares. Covarr. pract. quest. cap. 35. n. 2. versic. quinto nō video. Carol. de Grass. de effect. cleric. effect. 1. à n. 147. Guisier. lib. 1. pract. quest. 4. n. 2.*

Pacian. de probat. lib. 2. cap. 34. n. 123. vers. sed an famuli clericorum. copiosè R. Sanfelice. d. decis. 1. Augusi. Barbof. d. cap. 39. 2. lib. 1. de jur. Eccl. univers. n. 57. Vuipe. de libert. Eccles. part. 3. n. 24. Aufser. de potest. Judic. Sæcul. reg. 2. n. 36. Bobadill. polit. lib. 2. cap. 17. n. 97. Scacc. de Judic. cap. 11. n. 22. lib. 1. Corriad. d. decis. 8. n. 122. Domin. D. Roderic. a Cuña in comment. ad cap. eos qui n. 10. distinct. 32. Farinac. in prax. crim. p. 1. q. 8. à n. 46. Daniel de Nobilib. cōtr. dispnt. 27. à n. 3. & in addit. n. 7. Ciarl. cōtr. forens. c. 286. n. 28. 67. p. 2. alios referendo P. Dian. resol. mor. p. 3. tract. 1. resol. 47. versic. difficultas est. Tremsacinq. ubi nuper n. 2. versic. contrà banc Feros. d. cap. 2. quest. 23. n. 2. de for. comper. Reg. de Leon. decis. 101. à n. 13. 17. lib. 1. Steph. Grasian. discept. cap. 28. & in decis. 233. n. 3. Nicol. Scoppa ad eundem Thbor. comp. decis. som. 1. verb. fori privilegio. an gaudeant. & in supplement. verb. famuli Tbesaur. quest. forens. 78. n. 1. lib. 3. Aloys. Ricc. decis. 193. n. 2. p. 2. Sanleng. Tondut. de prevent. judic. p. 1. cap. 29. n. 19. Marth. de jurisdict. p. 4. cas. 111. à n. 4. R. Vico in pragmat. Regn. Sardin. lib. 1. tit. 7. cap. 13. n. 46.

Thom. del Bene de immuni. Eccles. tom. 1. cap. 4. dub. 15. sect. 1. à nu. 25. versic. neque obstat, Ambrosin. de immuni. Eccles. cap. 22. n. 13. Matth. de regim. Regn. Valent. tom. 2. c. 7. §. 1. sect. 4. à nu. 178. Retinent planè in eorum dictionibus Reges, suam fundatam intentionem, quo ad omnes ibi natos, qui de gentium jure, suo subsunt Imperio, ut depromitur ex lex hoc jure 5. de Just. & jur. mirificèq; astruit D. Franciscus Ramos del Manzano in lib. 3. ad legem Juliam papiam. cap. 52. nu. 8. Consol. lib. 1. decret. tit. 23. de officio Archiep. n. 9. versifundat.

- 6 Nec minùs relevare aiunt superius, pro primæ sententiæ tuitione, exposita: quoniam *sex. in d. l. 1. & 2. Cod. de Episc. & Cler. tantùm loquuntur circa exemptionem mancipijs, ac servis in dominio ipsorum Clericorum existentibus, quo ad tributorum solutionem competentem, nimirum ut nō teneantur ad extraordinaria, ac fordida munera, & ad armatorum hominum receptationem, non verò quo ad fori privilegium, allata ratiocinantur jura Cæsarea, in d. l. 1. & ibi Gloss. 1. de Episc. & Cler. & ita statutum fuit in Concilio Toletano, in cap. Ecclesiarum servos 12. quæst. 11. & in*

cap. generalitèr, §. novarum. 16. qu. 1. ubi cavetur ni Ecclesiarum servi publicis graventur angarijs; nec jura recensita loquuntur de famulis conductitijs dietim, annua, vel mēstrua mercede servientibus; etenim primi tanquàm de ipsorum patrimonio, eo quoque modo hac fruuntur immunitate, nē ipsa Ecclesia, vel Clerici pro eis graventur; de quibus etiam loquitur tex. in d. cap. Ecclesiarum servos 96. 12. quæst. 2. ut post Archidiaconum Rip. Abb. & Gemin. advertit Thesaur. d. decis. 22. nu. 5. & decis. 116. num. 12. Suar. in defens. Fidei Catholic. contrà Anglicanæ sectæ errores lib. 4. cap. 29. n. 1. Marth. de jurisdict. part. 4. cas. 111. n. 1. meritò non ita edocent quo ad hosce servos conductitios ex d. cap. Ecclesiarum, & ibi Gloss. verb. Clericorum 12. qu. 11. cap. generalitèr, §. juxta sanctionem, & ibi Gloss. verb. mancipia, 16. qu. 1. Thom. del Ben. de immu. Eccles. tom. 1. c. 4. dub. 15. sect. 1. à nu. 4. & seqq. San Felic. decis. 1. nu. 5. 12. 18. Aufser. de potest. secul. super Eccles. person. reg. 2. nu. 36. Roman. in sing. 603. Scacc. de Judic. par. 1. cap. 11. n. 22. Vulpell. de liberr. Eccles. par. 3. n. 24. Bajard. ad Clar. §. fin. q. 36. n. 3. Guitter. pract. quæst. lib.

lib. 1. qu. 4. nu. 2. *Bellet. disq. Cler. par. 1. §. C. de favor. Cleric. n. 12. Capyc. decis. 12. n. 2. Menoch. de arbitr. cas. 562. n. 4. Pacian. tract. cui incumb. onus prob. lib. 2. cap. 34. n. 123. vers. sed an famuli, Tib. Decian. tract. Crim. tom. 1. lib. 4. c. 9. nu. 47. 57. & seqq.* firmâtes servos conductitios compacta mercede servientes, fori haud potiri privilegio, nec discrepant *Capiblan. de Baron. prag. 8. par. 3. nu. 69. D. Didac. Ant. Frances Urrutigoit. de competen. q. 100. n. 3. 4. 5. Roderic. à Cuña in Comment. ad. cap. eos, qui, nu. 10. dist. 32. Landerch. cons. 103. nu. 15. Ansaldo. de jurisd. p. 1. tit. 11. cap. 5. in princ. & alij, quos laudat August. Barb. de jur. Eccles. Univerf. lib. 1. cap. 39. §. 2. n. 59.*

7 ubi subdit tex. prænarratum in d. l. 2. intelligendum esse de servis, filijs familias, uxoribus, & alijs hominibus, qui in eorum potestate, & familia sunt, vel qui ex necessitate, vel contractu pro majori vite, seu anni parte, sunt servitio formaliter addicti, de quibus agit Gregor. XIII. Constitutio. 67. quam affert *Cardin. de Luca in discurs. 4. & 33. n. 3. jarisdic. & for. compet.* quo

8 ad tributorum exemptionem; at secus quo ad fori privilegium, ut melius omnium ap-

primè erudit *Gonzal. lib. 1. decretal. tit. 23. cap. fin. verb. familie sue n. 4.* & alij per eū potissimum in Criminalibus, in quibus nunquàm attenditur secundarium Domini interesse, affluenter edocet *Matrill. decis. 267.* & ità pallim hosce exemptorum, Clericorum, vel Ecclesiarum famulos sæculari subijci Imperio, ab eoque coerceri in dies, decisum in Regno vidimus, & testantur *Carol. de Grass. d. effect. 1. n. 147. contrà mancipium Equitis Hierosolymitani, & Hjeron. Basilicò d. decis. 17. n. 31. 32.* ubi laqueo furcarum fuit suspensum quoddam mancipium Fr. Joan. Salvi de Balsamo Equitis Hierosolymitani.

11 Quæ itidem conferunt decisiones, quas affert in Senatu Parthenopeo *R. Sanfelice. in d. decis. 1. n. 20. & 22. ibique* magistraliter hoc itidem insinuat *Joan. Bapt. Mucc. sub. n. 12. allatamque veritatem fatetur R. de Marin. lib. 1. resol. cap. 117. nu. 1. & in allegat. 75. n. 6.* edocens affirmativâ haud esse de jure firmam, licet ipse piè agendo cum opposita transire maluit, parilesque afferunt decisiones *Xammar. rer. judicat. diffin. 28. à nu. 1. & seqq. & in n. 8. autumans* servos, seu famulos Clericorū fori

fori commodo haud gaudere, sed eos tantum, qui Episcopis inserviunt, quod antè eum dixere *Capyc. decis. 12. n. 2. Clar. 2. fin. q. 35. n. 18.* & ibi *Bajard. n. 2. Covarr. pract. quest. cap. 35. n. 2. vers. 5. Thesaur. decis. 22. n. 4. vers. verum, Gratian. decis. 233. n. 3. 4. & discip. for. cap. 341. n. 9. tom. 2.* ratione majoris dignitatis, & sequuntur *Gambacur. de imm. Eccles. lib. 4. cap. 3. nu. 7.* & annuit *Sanlenger. d. cap. 29. n. 19.* quam sententiam solidam in jure haud esse, infra commostrabimus, eamque ex consuetudine admittunt *Cathalani*, ut edocet ex nonnullis decisionibus *D. Mich. Corsiad. decis. 145. sub nu. 4. tom. 3.* ipse tamen in *decis. 8. n. 123. tom. 1. in fine.* Subdit itidem in his, quæ concernunt præcisam Clericorum necessitatem, non gaudere fori privilegio, & sic quoque nostra utriusque Siciliae Regni viget consuetudo.

12 Istis cum juridicis fundamentis quoque istorum, ac aliorum luculenter elici inquitur, confutationem autumantium, propter excellentiam supremæ Episcoporum dignitatis, eorum famulos hisce gaudere privilegii, quippe quod speciale id afferant esse in eis, licet ullo absq; juris principio,

13 ut prædiximus; etenim jura superius explanata, ac Constantini Imperatoris decretatio in text. d. l. 1. & 2. *Cod. de Episcop. & Clericis*: ad omnes generaliter refertur Clericos, quæ & si futilis quo ad Ecclesiæ, Clericorum, aliorumque exemptorum esset famulos laicos, ut superius explanatum fuit, parili debet esse schemate respectu ad Episcoporum famulos, alias esset extra Justitiæ Cancellis, cui sensui annuit *Augustin. Barbof. de jur. Eccles. univers. d. lib. 1. cap. 39. 2. sub nu. 59.* nec impar cecineret *D. Mar. Cretelli de imm. Eccles. lib. 2. q. 98.*

14 & alij per eos; potissimum si laici essent, & de re ageretur criminali, nè daretur occasio, & facilitas delinquendi, ac nè delinquentium delicta remanerent impunita, insinuat *Bobadill. polis. lib. 2. cap. 17. nu. 97. Cevall. de cognit. per viam violent. par. 2. q. 58. Thesaur. quest. forens. 78. lib. 3. Ansald. de jurisdict. par. 2. tit. 11. c. 5. Decian. tract. crim. lib. 4. c. 9. n. 57.* & si affirmativam itidem sectantur sententiam, præter superius allegatos. *Sollerzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 8. nu. 68. Narbon. l. 20. Glos. 1. n. 27. & Glos. 2. 2. n. 4. tit. 1. lib. 4. recap. Gallup. in prax. par. 1. cap. 6. à n. 27.*

See-

Stephan. Gratian. decis. 232. et discept. for. cap. 340. et 341. Burgias de modo procedendi ex abrupt. tom. 1. quæst. 65. n. 81. Ciarlin. contr. cap. 20. à nu. 34. Laynez ad Gomez tom. 3. cap. 20. n. 7. vers. item au familiares, Guazin. defens. reor. 20. cap. 9. nu. 23. 24. Gambacur. de immum. Eccles. lib. 7. cap. 11. n. 9. Tbor. compend. decis. p. 1. verb. familia Episcoporum, & alij, quos laudat D. Michael Cortiad. d. decis. 8. n. 124. & in decis. 145. n. 2. tom. 3. At-
 16 *tamen in majori calculo de familia armata loquūtur, haud de famulis conductitijs, licet nonnulli conantur allatam affirmativam tueri sententiam, quoniam immediatè Summi Pōtifici subjeēti sunt, ut apertè fatetur Sanlenger. de prævent. par. 1. cap. 29. nu. 26. cæteri eam pariter sectantes perfuntoriè loquuntur, ut infra explanabimus, eamque distinctionem benè agnovit purgatissima Cardinalis de Luca Minerva, in discurs. 67. de jurisdict. & for. compet. in cujus absolutionem inire haud curavit, sed tantum hæsitavit de observantia constitutionis*
 17 *10. 2. 5. Leonis X. quo ad famulorum Cardinalium exemptionem; subditque Cardinalis, quod monitorium contra Judicem laicum cujusdam*

Cardinalis famulum citatē, justitiā carere existimavit Sacra Congregatio, & explicitè hunc vannando articulum dixere Marant. de ord. Jud. p. 4. dist. 11. nu. 4. Scacc. de Jud. cap. 11. n. 48. lib. 1. aliosque affert Daniel de Nobilib. disp. 17. n. 8. & in addit. n. 3. firmantes nequire Episcopos ad censuras devenire contra Judicem sæcularem, famulum Episcopi plectentem; quidquid dicat Sperell. decis. 129. lib. 2. & affert Barbof. de Jur. Eccles. univers. lib. 1. cap. 39. 2. 4. n. 34. & alij, quos adducit Dian. in locis indicatis; etenim legalis haud retinent assistentiam Episcopi, in hisce
 18 *inferendis censuris: ex recentis meritò concludendum, est ob Principum sæcularium placitum, aliquandò praxis hanc, ipsis Episcoporum laicis famulis, exemptionem indulxit; quod ex reverentiæ, ac urbanitatis ratione, nō autem ex juris dispositione, scaterè fatendum est. Quòd tamen valdè congruum, ac necessarium esse putamus in Cardi-*
 19 *naliū famulis; sunt namque Cardinales majores in dignitate, immò tanquā Legati à Latere majorem habent jurisdictionem in Provincia sibi decreta, quam Episcopus in sua Diocesi. Abb. in cap. 1. de off.*

off. leg. n. 23. *Molin. de Jast.*

¶ *jur. tract. 2. disput. 173.*

Barbof. de jur. Pontif. cap. 39.

- 20 n. 96. Aliquando equidem quo ad Episcoporum famulos, secundum mutuum inter eos, & sæcularem Principem bonum, & malum consensum talis cōmensuratur exemptio: iniparis idē fortis hosce, omni ævo, fuisse Episcoporum famulos, aliorumve Ecclesiasticorum servos, de raro nempe ad suos remissos Prælatos, crebrō à sæcularibus Curijs itidem ordinariè punitos, notavimus; ut pro eximentie crimine fuere mancipium, ac familiæ armatæ Dux, Domini
- 21 Didaci Richisens Messanæ Archimandritæ anno 1633. Duce Alcalà Regnum Moderante, qui in Librariorum Messanæ vico, primus fureis suspensus fuit; ibi aggratiatus alter; aliaque refert exempla *Dom. Gaspar Ant. Thesaur. d. quæst. 78. n. 5. lib. 3.* Inter alia Nuncij Apostolici famulum, in Sabaudie Senatu pro homicidio fuisse judicatum refert; & laqueo suspensum fuisse, sci-
mus, famulum Card. Philamari-
rini dignissimi Neapolitanæ
Ecclesiæ Antistitis, ut insinuat
*Jo. Bapt. Mucc. ad Reg. San-
felic. decis. 1. n. 16.* ubi miri-
ficè erudit hosce conductitios
famulos Ecclesiasticorum,

- haud esse comprehensos sub
dispositione cap. 2. de for. com-
petenti, ita pariter, & cæteri
Ecclesiæ servientes, Janitorū
munere fungētes, contra quos
his fuisse decisum assert *Reg.
de Marth. res. jur. cap. 117.
lib. 1. n. 2.* & meminit *Gallap.
prax. 5. c. par. 2. cap. 6. n. 54.*
cum quo non residet *Mucci*,
ubi supra n. 10. 11. licet fa-
teatur sub nomine Ecclesiæ
minores in d. cap. 2. de for. com-
pet. nequaquam venire cæte-
ros Ecclesiasticorum famulos,
sed tantum, qui ratione Ec-
clesiastici servitij, Ecclesijs ser-
viunt; licet, absque tamen au-
ctoritate, oppositum conatur
defendere *Episcop. Frances in
d. qu. 100. à n. 22.* & seqq.
autumans sub nomine Eccle-
siæ minores: cunctos Cleri-
corū famulos, ad necessarium
servitium addictos, esse com-
prehensos, exclusis tamen eis,
qui ad pompam detinentur.
- 22 Denique, seclusis desuper al-
latis, major Doctorum pars,
quæ hanc Episcoporum fa-
mulorum exagitat exemption-
nem, ut prædiximus, terminos
perfunctoriè, ac permixtè
miscet. Nos autem, ut de re,
tam gravi, nil non adamussim
perpensum remaneat, nuper
explanatum reassumendo in-
tres distinguimus species; qua-
rum prima, ad Episcoporum
lai-

- 23 laicos, famulos conductitios confert, de quibus sat suprâ, ex multis comprobatum remanet, eorum immunitatem, quo ad fori privilegium, cunctis legalibus carere principiis; huic addito D. Christoforo
- 24 Muscoso viro sanguine, ac virtute præclarissimo, quem extollit *Dom. Anaya* in suo eruditissimo *Codice lib. 10. tit. 39. n. 12.* in sua Jurisdictionali allegatione hispano idiomate atticè elaborata à n. 22. nec suis mirè exaratis legalibus fundamentis refragantur exposita per *P. Dian. tract. 1. resol. 25 3. tom. 6.* etenim nihil apud *Dianam* novum evolvitur adductum, quod ab altero prius nō sit scriptum, ac per nos pariter perpensum, undè ex superiùs recensitis quoque, & sua sententia absoluta cum alijs evidenter remanet. Nec
- 26 inficiatur *cap. fin. de offic. Archidiacon.* quoniam textus ibi nullam Pontificiam continet determinationem, sed tantum recensentur verba, in jure scripto haud fundata, ut benè advertit *Augus. Barbof. de de jure Eccles. univers. lib. 1. cap. 39. §. 2. de privileg. cler. n. 60.* & post eum graphicè de more melior omnibus firmat *Gonsal. lib. 1. decr. tit. 23. cap. fin. verb. familia sue n. 3. Et seqq.* nec discrepat

Ansal. de jurisd. p. 2. tit. 11. cap. 5. n. 123. cuncti uno ore erudientes, Honorium Summum Pontificem in adducto *cap. fin.* responsum Archidiacono haud dedisse, quo ad famulorum exemptionem; sicut

27 *ti nec text. in Ausb. habita C. nē filius pro Patr.* etenim in ea, privilegiū scholasticorum famulis impertitum, expressè evolvitur: *tām ipsi quàm eorū nuncijs;* undè non probè infertur ad ea, quæ disertè non leguntur, insinuant *Rebuff. ibidem n. 22.* què laudat *Barbof. ubi nuper. n. 61.* Ex quibus

28 constanter iterum ratum habemus, hosce famulos conductitios dietim, vel per hebdomadas, salario obsignato inservientes, fori immunitate de jure haud gaudere, ut præter allatos Magistratiter ex multis erudit *Doct. Marth. de jurisd. p. 4. centur. 2. cas. 111. n. 10. ad finem* quoniam verè Episcoporum famuli haud sunt, ut edocent *Sperell. decis. 128. n. 49. lib. 2. Girarb. conf. 88. n. 2. Sebast. Gwazin. reor. def. 20. cap. 9. n. 23. Aug. Barbof. de jur. Eccl. univers. lib. 1. cap. 39. §. 4. n. 10.* sed tantū ex mero Principum sæcularium placito, & cōnventia, ex eorum absoluta urbanitate, quæ ut prædiximus, cōmensuratur, secundum Episco-

scoporum; aliorumque Prælatorum solertiam, ac eorum affabilem erga regalem jurisdictionem lenitatem pro cōmuni Christianæ Religionis tranquillitate, quam equidem Urbanitatem Episcopis omninò servandam esse, autumant aliqui erudientes multa esse concedenda Episcopis, quæ alijs permixta minimè sunt; ut graphicè ex multis insinuant *Alph. Narbon. l. 20. Gloss. 1. n. 27. & Gloss. 22. n. 4. tit. 2. lib. 4. recop. Carlevar. de Jud. tom. 1. disp. 2. n. 509. Solorsan de jur. Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 8. n. 68. Fermos. in cap. cum contingat. q. 1. de for. cōp. Aylon. Lainez ad Gom. tom. 3. cap. 20. n. 7. Xamar defin. 28. n. 2. 22. p. 1. Trentacinq. var. lib. 2. de for. comp. ref. 1. n. 1. Saileng. de prævent. p. 1. cap. 29. à n. 21. de Marin. ref. cap. 117. n. 1. Barbof. de potest. Episcop. alleg. 7. per totum, & alleg. 107. n. 9. & de jur. Eccl. uni. cap. 39. §. 2. n. 55. & §. 4. n. 30. Dian. resol. mor. p. 1. tract. 2. ref. 97. & p. 3. tract. 1. ref. 12. & p. 4. tract. 1. ref. 30. & p. 5. tract. 1. ref. 1. & p. 6. tract. 1. ref. 2. ubi pluries sic declarasse Sac. Congregationem Cardinalium indicat, & consonat del Bene de imm. Eccl. tom. 1. cap. 4. dñb. 15. sect. 1.*

& 2. *Pignatell. consult. 82. tom. 1. & consult. 94. tom. 8. Cotton de privileg. cler. contr. 24. cap. 1. n. 3. 47. lib. 3. nec nos allatam inficimus urbanitatem.*

- 29 Quo ad secundam Episcoporum famulorū speciem, quam armatam quoque, & ipsi hodiè appellant, non modicus hæsitationis cardo excitatur, funditus si materiam delibare navemus; etenim ex prisceis Canonicis itidem iuribus, omnes Ecclesiastici Prælati post monitionem, tantum cōmunionem cōtumaces privare possunt; edocet *Entichianus Pontifex in cap. non ita 2. quest. 6. ultrà verò eam, ad corporalem animadversionem haud transire valent, cum hæc ad sæcularem Magistratum spectat; nec cunctos latuit apprimè dictum per Almayn de dominio naturali, & civili fol. 696. ibi potestatis laicæ est pœnam civilem infligere, ut sunt Mors, exilium, bonorum privatio &c. sed nullam talem pœnā institutione divina infligere potestas Ecclesiastica potest, immò nec incarcerare, ut plerisque Doctores placet, sed ad solam pœnam spiritualem extenditur: immò ab eodem met sæculari Magistratu ipsi plecebantur, tam pro Civili, quàm Criminali iudicio, insinuat ex Alceat Rub.*

Cod. de Sacr. Sanc. Eccl. & in l. Jābemus eod. Paz. prax: tom. 2. præl. 2. n. 5. Morl. empor. Jur. p. 1. tit. 2. q. 12. n. 3. n. 3. quod itidem evolvitur in tit. de Episc. & cler. & in Cod. de Sac. Sanct. Eccl.

Pelagius II. autem illos ab Ecclesiæ liminibus sæculares arcuit Judices, qui absque criminali causa, hoc est homicidio, furto, aut maleficio in Clericum animadverteret; ut in *Matifconensi Concilio* 1. c. 7. ibi: *ut nullus Clericus de qualibet causa extra discussionem Episcopi sui à sæculari Judice, injuriam patiarur, aut custodiæ deputeretur, quòd si quicumque Judex cujuscunque, seu quemcumque clericum, absq; causa criminali, idest homicidio, furto, aut maleficio, hoc facere fortasse præsumpserit, quandiu Episcopo loci illius visum fuerit, ab Ecclesiæ liminibus arceatur:*

30 Verùm successivis dein temporibus ad extraordinarium, sive subsidiarium brachij sæcularis implorationis remediũ transivere Ecclesiastici: ubi Ecclesiastica non proderat medela, meritò ad sæcularem occurrere consuevere Judicẽ, ut ipse captis rebus, & bonis, itidem per personalem coërtionem eorum exequeretur sententiam; elicitur ex dispositione *cap. 1. de offic. ordina-*

rij, & ex Glos. remedijs, in Clement. 2. de reliq. domib. & ex cap. significasti, de offic. delegat. & ex cap. postulasti, de homicid. cap. cum Episcopus de offic. ordinar. & ex l. à Divo Pio, 2. sententiam, de re judicat. Oldrad. conf. 89. Ausfrer. in Clement. 1. n. 98. 99. 100. 101. de offic. ordin. & inauunt Andr. Gaill. observ. 115. n. 1. lib. 1. Alvar. Valasq. consult. 48. lib. 1. Molin. de brach. sæcul. cap. 3. Anton. Oliban. in Commen. in usat. alimn nanque, de jure Fisci lib. 10. constit. Catalon. cap. 15. n. 74. Gonsalv. Suarez, in prax. Eccles. & sæcul. tom. 2. cap. 4. nu. fin. Cancer. var. cap. 19. nu. 1. de invocat. brach. sæcul. tom. 3. Jul. Clarus lib. 5. 2. fin. qu. 37. vers. unum tamen volo, Boër. decis. 227. n. 11. Covarr. pract. qu. cap. 10. nu. 1. Guitter. lib. 1. pract. q. 45. Bobadill. polir. lib. 2. c. 17. n. 167. lit. F. & alij, quos laudat Jo. Garc. de Nobilit. glos. 9. n. 53. vers. novum dñbim, Carlevar. de Jud. tom. 1. disput. 2. qu. 7. sect. 1. lib. 1. tit. 1. n. 775. Fontanell. decis. 310. nu. 18. part. 2. & de pact. nupr. tom. 1. claus. 4. gloss. 11. n. 89. & claus. 13. par. 2. n. 71. 72. Ripoll. var. cap. 1. à nu. 56. ad 82. Ramon. Conf. 98. n. 3. 4. & fusè tractat D. Mich. Corriad. decis. 26. à n. 59. cum seqq.

seqq. enodatè meliùs omnium
D. Franc. Salgad. de Reg. pro-
teet. par. 2. cap. 4. à n. 36. cum
seqq. tom. 1. & tom. 2. pars. 4.
cap. 14. n. 99. 100. 101. Estq;
 31 manus Regia, murus Eccle-
 siæ, pax Clericorum, salus Po-
 puli, præsidium, sive propu-
 gnaculum, ac Christianæ Re-
 ligionis tutelæ; quam Eccle-
 siastici haud festinanter, sed
 remedio juris, ultimo adhibe-
 re valeant; insinuant *Anton.*
Oliban. ubi supra Cortiad. num.
 85. ita & excommunicationis
 ultionem, iusta tamen acce-
 dente causa, urgente, & à
 Canonibus approbata; alioq;
 executionis modo haud rema-
 nente, ut *Sacr. Trid. imperat*
Concil. in sess. 25. de reformat.
cap. 3. & non pro quolibet
peccato, sed pro mortali, &
gravi c. nemo, & Can. nullus,
11. q. 3. & ibi Gloss. Villalob.
tract. 16. differ. 9. n. 1. 5. 8.
And. Vallens. paratit. ad Decr.
lib. 5. tit. 39. 2. 2. nu. 2. Fer-
mos. in cap. 1. de judic. qu. 24.
in fin. aliàs, etiam sine dolo,
 sed ob ignorantiam, si ea in-
 iuste fuerit indicta; indicens læ-
 thaliter peccabit, ut ex multis
 edoet *Jacob. de Graffis lib. 4.*
decis. ant. cap. 7. nu. 1. ad. 9.
 de qua re, nos in c. 5. de lega-
 torum potestate affluenter tra-
 ctabimus sub num. 148.
 32 Nec eorū Imperiū in laicos;

ubi eos agnoscere queāt, ultra
 excōmunicationis censuras, ad
 alias Ecclesiasticas medelas
 porrigitur; *Celestinus autē III.*
in cap. cum ab homine, de Judic.
 postquam de excōmunicatio-
 ne loquitur, sic ait: *Cum non*
habeat Ecclesia ultra quid fa-
ciat, per secularem comprimen-
dus est potestatem, ita quod ei
deputetur exilium, aut alia le-
gitima pœna, quod Lucas in
cap. 22. n. 25. antè eum eru-
dit; Reges gentium dominantur
eorum, et qui potestatem habent
super eos, benefici vocantur. Vos
autem non sic, sed qui major est
in vobis, fiat sicut minor, & qui
præcessor est, sicut ministrator:
luculentèrque annexit Chry-
sostom. de Sacerd. lib. 2. Nobis
non est data potestas, ut aucto-
ritate sententiæ homines cobi-
beamus à delictis: & post eos
Bernard. in lib. 1. de consecrat.
& in lib. 4. cap. 4: ibidem, mi-
 rè faciunt nostrates, inter quos
Oldradus d. Conf. 89. Clar. d.
lib. 5. 2. fin. qu. 37. n. 8. Au-
frer. in tract. de potest. Eccle-
sia. super laicis n. 1. Clar. n.
 8. *Salgad. in locis indicatis;*
 Estque excommunicatio mu-
 cro Ecclesiæ, & major pœna
 ipsius Ecclesiæ *Franc. Marc.*
 33 *decis. 816. seculare igitur*
 brachium exposcebant Eccle-
 siastici, nec discrepat *Men-*
chac. lib. 3. de testament. 2.

22. *post n. 17. & de jure cōmuni*
sustinet Guttier. l. 1. quest. 45.
eamque magnificat Covar. lib.
1. cap. 10. n. 2. quamvis in
oppositam inclinaret, pro ut
inclinavit Cācer. d. cap. 19.
n. 72. Attamen fatetur contra
suam sententiam fuisse pro-
nunciatum; & post eum Fon-
tanell. d. decis. 310. nu. 14. p.
2. & de pact. ubi supra mordi-
cūs tūentur Franc. Molin. de
brach. sæcul. invocand. cap. 18.
n. 86. 187. Anton. Oliban. de
jur. Fisc. d. cap. 11. à n. 3. &
 34 *cap. 15. à n. 74. Imò caree-*
rationem laicorum ab eis or-
dinatam, & absq; Judicis lai-
ci brachio exequutā, nullam,
& ad superiorē appellabilem
esse, existimant Bobadill. loco
indicato, Garzi. de Nobilit. d.
cap. 9. nu. 32. vers. 6. Salgad.
d. cap. 4. par. 2. n. 37. 38. 39.
tom. 1. Oliban. d. cap. 11. &
 35 *cap. 15. ubi supra. Tum quia*
exercitium temporalis gladij
penès sæculares residet Prin-
cipes, non autem penès eos,
subdit Salgad. ubi nuper n. 39.
 36 *tum quia tales Ecclesiastici*
Prælati, ultrā ambitum Eccle-
sia, ac domus suæ septa, nul-
lum retinent territorium, au-
tumant ex cap. licet ex susce-
 37 *pro de for. compet. cap. causam*
il 2. qui filij sunt legitimi, Pa-
norm. ibidem. n. 3. Oliban. in
in locis superius enunciatis Ol-

drad. d. conf. 89. Guttier. d. q.
45. Bald. in l. Episcopale C.
de Episcop. aud. Belluga in spe-
cul. Princ. rubr. 14. 2. nunc vi-
deamus n. 37. & melior omni-
bus Petr. Barbof. in l. qui prior
29. à n. 99. 101. de Judic. &
si discrepat Martb. de jurisd.
 38 *par. 1. cap. 50. ubi Constitu-*
tionem Bonifacij VIII. in cap.
cum Episcopus 7. de offic. ordi-
mar. allegat, eamque haud ab-
solvere hæsitaciones ante su-
scitatas, cēscent supra adducti
cum de captura Clericorum
loquitur, nec distinguit, de-
bere Episcopis assignari terri-
torium de Diocesi tempora-
le, aut spirituale, insinuat D.
Mar. Catell. de imman. Eccles.
lib. 2. qu. 55. n. 7. 8. 9. existi-
 39 *mans enunciata Bonifacij*
Constitutione non obstante,
litteris indigere rogatorijs E-
piscopos pro brachio sæculari
implorando, quod prædixit in
Cod. polit. notat. 24. ad Reg.
Fider. Salgad. ubi supra d. q. 4.
cap. 14. n. 99. 100. 101. tom. 2.
 40 *itidem de jure communi an-*
nuit D. Mich. Corriad. d. de-
 41 *ris. 26. n. 60. & depromitur*
ex dispositione tex. in cap. 1.
de off. ordin. cap. postulasti, de
judicijs, cap. postulasti, de bo-
nomicid. cap. cum Episcopus, de
off. ordin. in 6. & insinuant
Roland. conf. 37. nu. 4. vol. 4.
Mich. Thimorb. de visit. Ec-
cles.

cles. lib. 2. tract. 1. & alij quos affert Saigad. ubi nuper tom. 2. par. 2. cap. 4. n. 36. uno concludentes ore nullam, injustā, ac appellabilem esse incarcerationē ab Episcopo in laicum ordinatam, absque sæcularis Principis brachio, nisi ab eodem Principe eis territorium assignatum fuerit, insinuant *Oliban. d. cap. 11. n. 6. & cap. 15. n. 74. Cortiad. ubi nuper.*

42 Cum ad ipsum spectet tanquam territorij Dominum, *Oliban. d. cap. 11. nu. 10. & antè eum Ferr. in observ. cap. 243. Cuiell. ubi suprā, graphi- cèque edocent Felin. in cap. Ecclesia, n. 8. de constit. Bel- lug in specul. Princip. rub. 14. 2. nunc videamus, n. 37. Sal- gad. de Reg. potest. tom. 1. p. 4. cap. 14. n. 99. & tom. 1. p. 2. cap. 4. n. 38. & Petr. Barbof. in l. qui prior, 29. de judic. n.*

43 99. & n. 101. Vel si legitimè hanc, connivente ipso sæculari Principe, suisque Ministris præscripissent facultatem, exequendi contrā laicos, absq; ulla sæcularis brachij implo- ratione sentiunt ex *Menchac. d. lib. 3. de testa. 2. 24. n. 18. Clar. in d. qu. 37. nu. 8. nec dissentit Didac. Covarr. var. qu. 10. n. 2. vers. 4. non adest, & fundat Cancer. d. cap. 19. n.*

44 74. aut de hæresis crimine ageretur, *Oliban. Guttier. Mo-*

lin. Clar. Cancer. nu. 72. cum quibus uno conveniunt ore superiùs laudati.

45 Ulteriùs haud Ecclesiasticis congruere Prælatiſ familiam, & si congruerit, nō tamen ar- matam, autumant nonnulli;

46 armorum planè usus Christus Redemptor noster Apostolis, tam ad vindictam, quàm ad publicam animadversionem vetuit. *Converte gladium tuum in locum suum; omnes enim, qui acceperint gladium, gladio peri- bunt: Matth. 26. & cap. 11. discite à me quia mitis sum, & humilis corde; Petrus itidem cunctos alios monuit Præla- tos, nè ullam inferant vim: Pascite, qui in vobis est, gregem Dei; providentes non coactè, sed spontaneè secundum Deum, neque turpis lucri gratia, sed voluntariè, nequè ut dominan- tes in Cleris, sed formæ sacri gregis ex animo; fuitque ipse- met Petrus ab eodem Christo exarmatus, ut prædiximus, & mirè considerat, *Tertullianus Præbyter. in lib. de Idololatria, lib. 19. de armis Militiæ an de- ceant? Quomodo autem bellabit, immò quomodo etiam in pace militabit, sinè gladio, quem Do- minus abstulit? Nam & si adi- erant milites Joannem, & for- mam observationis acceperant, si etiam Centurio crediderat, omnem postea Militem Domi-**

nus in Petro examinando disci-
dit; & Episcopum Timotheū
folerter imbuit Paulus in 1. ad
eundem cap. 3. & 10. 13. 20
potissimum in cap. 26. usquā
Christum Dominum terrorem
incuriendum à suis Ministris
docuisse: nec dispar in suis sa-
ceris laboribus cecinit Divus
Chrysostomus homil. ad cap.
16. Epist. ad Roman. in expli-
catione verbor. Dominico-
rum vendat vestem suam, &
emat gladium, ex quibus, &
quampluribus mediantibus,
veteres meritò Pontifices, hæc
præ oculis divina dogmata
habentes, multoties arma Cle-
47 ricis vetuere, Nicolans etenim
in cap. inter hæc 33. qu. 2. ait.
Sancta Dei Ecclesia mundanis
numquam constringitur, gladiū
non habere, nisi spiritualem,
Joannes Pontifex VIII. in cap.
porrò 16. qu. 3. ibi: Ecclesia
corporalia nescientes arma so-
lum Dominum, & propugna-
torem suum, quādo ei placuerit
misereri clementer expectans:
annuitque apprimè Pelagius
II. in cap. de Liguriis 23. qu.
5. quam armorum dilationē
ipsismet Clerici pariter ve-
tuere cæteri Pōtifices, ut evol-
vitur in cap. Clerici 2. & ibi
Gloss. de vit. & honest. cleric.
Clement. 1. eodem, cap. clericī,
23. qu. 8. sub mortali ultione
Canon venia 11. qu. 3. Lezan.

sum. 9. regul. part. 3. verb. ar-
ma n. 5. vers. quod est dicere
Sperell. decis. 22. nu. 5. 6. 36.
& decis. 123. n. 75. lib. 2. Car-
rol. de Grass. effect. cler. 20. n.
2. Chartar. decis. 70. n. 70. 71.
& sequ. & alij, quos cumulat
Daniel. de Nobil. disp. 29. n. 10:
11. & disp. 56. nu. 45. & ex-
cōmunicatione cap. 2. de vit. et
honest. cleric. Gloss. in cap. dile-
cto, de senten. excom. in 6. Bel-
ler. disq. cleric. par. 1. tit. de di-
scipl. cleric. 2. 18. n. 8. latæ ta-
men sententiæ concludunt
desuper recensiti, & Cened.
collect. ad Decret. 7. n. 14. imò
trina monitione præcedente;
omnibus denudantur privile-
gijs, subdunt de Grass. nu. 9.
Ansald. de juriisdic. par. 2. tit.
11. cap. 22. nu. 112. Sperell.
decis. 125. à nu. 1. lib. 2. Neo
dispari eloquio concinuit Cæ-
lestinus II. in cap. cum ab ho-
mine, de judic. ibi: cum non ha-
beat Ecclesia ultra quid faciat,
postquā de excommunica-
tione ratiocinatur, unde dein
post eam per sæcularem com-
primendum esse potestatem,
communiter, autumant supe-
rius laudati, itā quod reo de-
putetur exilium, aut alia legi-
tima pœna, nec dissentiunt
cæteri Sancti Patres, quos at-
ticè de more laudat heros ille
vir D. Mar. Curell. in lib. Cod. ad
leg. Federic. notab. 87. ex n. 10.

48 Ex quibus sat comprobatum remanet, Ecclesiasticis Prælati-
tis, aliisque Clericis jure Ec-
clesiastico vetere, non licere
armorum delationem, minuf-
que familiam, potissimum ar-
49 matam; cæteri verò dein re-
centiores Pontifices has pro-
pagavere fimbrias, fortassis
quia hominum versutia, ac
petulantia in committendis
laxationibus tam increbuit, ut
majora remedia pro eorum
coërtione, ac integra Christia-
næ Religionis conservazione,
putavere opportuna; *Urbanus*
50 *ideò Pontifex, in cap. atten-*
dendum 17. quæst. 4. cunctis
mandavit Episcopis, ut in-
vincla conjiciant, ac perpetuò
damnent exilio, prædia irruē-
tes Ecclesiæ dicata, & sequi-
tur *Gloss. in verb. etiam exilio,*
& *cap. 2. de adult. cap. excō-*
municamus, 2. si verò de hæret.
cap. fraternitas, 34. distinct.
cap. statimus 16. qu. 9. cap.
quisquis 17. qu. 4. cap. frater-
nitatis 11. quæst. 2. ex quibus,
51 Episcopis, carcerandi, ac ani-
madvertendi, pro delictis ad
iplos spectantibus in eorum
Diocesi, plena tribuitur pote-
stas; quòd idem statuere *Di-*
52 *uus Gregorius, in cap. contra*
Idolorum 26. qu. 5. ubi Episco-
pis jussit, ut idololatriæ, & se-
emendare renuentibus, si ser-
vi, pœnam corporis, si liberi

sint pœnā carceris imponant,
& sequitur *Gloss. in verb. verbe-*
ribus, & Innocent. in cap. olim
3. *de rest. spoliat.* in initio præ-
cepit, Episcopos posse capere,
& spiritualiter punire suos Pa-
rochianos alteri parentes Epi-
53 scopo; & post eos *Bonifacius*
VIII. in cap. cum Episcopus 7.
de off. ordin. in 6. inquit. ha-
beant igitur Episcopi singula-
rium Urbium in suis Diocesis
liberam potestatem adulteria, ac
scelera inquirere, ulcisci, &
judicare secundum quod Cano-
nes censent, absque impedinen-
to alicujus; & post omnes Sa-
cr. Tridentinum Concilium
in sess. 25. cap. 3. de reformat.
decrevit licere Episcopis in-
causis civilibus, & criminali-
bus, cōtrā quoscumque; itidē lai-
cos, per multas pecuniarias,
seu captionem pignorum, per
suos proprios, ac alienos exe-
quutores faciendam procede-
re, ac causas definire.
54 Ex quibus depromitur, op-
positam sectantes sententiā,
haud extrā justitiæ ire Can-
cellos, erudientes valere Epi-
scopos, eisque congruere, ob
jurisdictionem, ac potestati
coërcendi, & carcerandi eis
indultam, familiam itidem
armatam retinere; aliàs libera
haud diceretur eorum jurisdic-
tio, si cuncta non concurre-
rent, quæ pro suo exercitio
sunt

55 sunt necessaria, cōcessio namque sine, censentur quoque & media concessa, ob quæ ascenditur ad finem cap. quoniam de sentent. excommunic. in 6. utuntur meritò per totū terrarum Orbem Potestates, Apparitorum, ac Lictorum opera, ut festinanter exequutioni eorū demandentur mādāta, sine qua futile herclè erit eorum imperium, ut benè observant Petr. Gregor. Thobles. in Syntagm. jur. univers. lib. 47. cap. 40. Merlin. contr. cent. 2. cap. 64. n. 3. & signāter in hac materia Bald. in l. 3. de off. Præf. vig. Decian. in cap. significasti n. 10. de off. delegat. Barbat. in cap. cum non ab homine n. 34. 40. de Judic. latè Roland. à Vall. in cons. 37. lib. 4. per totum. Fuscus de visit. & regim. Eccles. lib. 2. cap. 32. n. 16. Ugolin. de Episcop. potest. cap. 4. 2. 2. Tuscus conclus. 253. lit. E. Maceras. var. resol. lib. 3. resol. 14. n. 1. 2. 3. August. Barbos. de potest. Episcop. p. 3. alleg. 107. n. 1. Mart. de jurisd. p. 1. cap. 50. n. 10. 11. 12. cum seqq. Hieronym. Campanil. divers. jur. Canon. rubr. 12. cap. 13. n. 87. 88. Ann. singul. 171. Randens. decis. Pisan. latè exarato calamo decis. 34. Farinac. de hæres. quæst. 182. n. 90. Bellet. disquisit. cler. p. 1. tit.

de favor. cler. real. 2. 1. n. 18. Joan. Leo in thes. for. Eccles. p. 1. cap. 9. n. 17. 22. affluenter August. Barbos. de potest. Episc. d. alleg. 107. n. 1. Jacob. Pignatell. consult. 32. n. 25. 26. tom. 7.

56 Nobis autem ex pro utraque parte, explanatis, ingenuè veritatem sectantibus, fundamenta hujus ultimæ sententiæ haud parum arident, ac suadent; supposita namque in ipsis Episcopis, aliisque Ecclesiasticis Potestatibus jurisdictione, ac potestate carcemandi, itidem in laicos pro Ecclesiasticis delictis, ad eos spectantibus, moderata Apparitorum, ac lictorum copia pro eorū temperata exequutione, necessaria omnino videtur, ni incorrigibiles fontium excessus invendicati remaneant, cum maxima Reipublicæ Christianæ Religionis jactura, ad quos compescendos naturaliter, Ecclesiasticorum vires, absque familia haud sufficerent, nec multoties censurarum gladius in versutijs pertinaciorum cōprimendis sufficiens est, dum cum austerè contemnunt. Si tamen Episcopi moderata, ac opportuna apparitorum, aliorumve ministrorum copia vti fuere; at secus si, ut suæ infletur jurisdi-

ctio, & exindè lucrum augeatur, Civitates, aliave suæ Diocesis loca, magno, ac incredibili apparitorum, Fiscalium, ærariorum, ac cæterorum Ministrorum numero, implere conantur, cum maxima Realis jurisdictionis jactura, ut nostra tempestate, in hoc Siciliæ Regno, factitari crebrò notavimus.

57 Rursus haud parùm hæsitandum est, si armata potissimum armis interdictis, hæc Apparitorum copia incederet, absque Principis sæcularis venia, scientia, aut saltem con-

58 niventia; cuncta namque ad pacem, & subditorum tranquillitatem, ac communem omnium utilitatem, ac perniciem, ad solū pertinent ipsum sæcularem Principem, & ad Supremum Majestatis suæ culmen, jus Quirites reliquerunt permittendi, aut arma interdicendi, ut patet ex leg. *Lucij Cornelij Silve in leg. 3. ff. ad leg. Jul. Majest. & in Cod. toto titulo, de armorum usu in suo Principe interdictus*

59 sit; & indicat porrò cunctas disertè in eorum dictione Principum sæcularium constitutiones, post Romanorum abactum imperium. *Prosp. Farinacius in tit. de inquisiti, qu. 108. & alij inferius laudandi, inter quas sub Gallicis Con-*

stitutionibus, itidem Clerici ob multam exigendam, per laicum Magistratum, alligantur, innuunt *Petr. Gregor. T. holoan. in Syntagm. jur. univers. lib. 36. cap. 26. & insinuat Carol. de Grassalijs de Realibus Francie lib. 2. jur. 17. & refert. Didac. Covarr. pract. qu. cap. 33. in fin. vers. apud Gal-*

60 los; parilis quoque in Germano Imperio altera viget Henrici constitutio. *de pace tuenda, 2. clericis sub novissima recopilat. leg. Imperial. tit. de arm.*

61 *eorumque usu;* nec in utriusq; Siciliæ Regionibus arduè desunt Regiæ, ac Proregiæ constitutiones, ex quibus adhuc ordinaria mortis pœna, asportantibus ignea, ferreaque interdicta instrumenta infligitur, ut de recenti in Parthenopœo Regno binæ fuere edi-

62 tæ pragmatice ab Illustr. D. Petro ab Aragonia, & Illustr. Marchione los Veles, quod etiam peculiaris Regis Jacobi Sanctio in cap. 53. statuit, quā apprimè adducit, eamque exornat eruditissimus *Præf. D. Ignar. Gaston. in suis exaratis Fisc. discept. in discept. 2.*

63 n. 71. in nostra Trinacria, ex recentibus Ill. Comitibus Sancti Stephani, & Illustr. Ducis Ofsedæ, ac Excel. Dom. Ducis Veraguæ, hoc feliciter, ac so-

ctionibus, omnes de quolibet devincuntur foro, etiâ Belli, Triremium, Magni Admiratus, Hierosolymitanæ Religionis, Magistri Portulani Secreti, ac aliorum: quod Ducis Ossedæ edictum, ipsis strenuè renuentibus, rathum habuit Catholica nostri Inviçtissimi Regis Caroli II. Majestas, & secundum eam, ad præsens, vivimus.

- 64 Sub quibus Regijs constitutionibus, itidem Clericos vacuos haud esse, & si non vi directiva, & coactiva, ut edocet ex Gloss. *necessitatis in cap. generaliter* 16. *quæst. 1. August. Barbof. in collect. cap. S. Mariæ n. 3. de constitut. vi* saltem cõprehensiva indirectè, rationis naturalis vi, dixere præter alatos Carth. *decisf. 70. nn. 59. Sperell. decisf. 123. n. 75. lib. 1. Fermos. in cap. Ecclesia Sanctæ Mariæ quæst. 2. 6ta quæst. 27. n. 24. de constit. Castr. Palans oper. mor. p. 1. tract. 3. disp. 24. 2. 6. n. 2. Lezan. sum. quæst. Regul. p. 1. q. 111. n. 16. par. 3. verb. arma. n. 5. Villalob. in sum. mor. par. 1. tract. 2. dif. 3. n. 1. del Bene de Imm. Eccl. tom. 2. cap. 9. dub. 1. n. 23. et dub. 2. 6ta dub. 17. n. 2. Dian. resol. 90. n. 2. par. 9. tract. 2. 6ta resol. 91. n. 2. 6ta ref. 927. 6ta ref. 93. n. 3. & post eos Calderò *decisf. 9. n. 63. par. 1. quos cumulat cum**

alijs Cortiad. *decisf. 225. n. 26. 65 som. 4. Animadvertendos tamen per suos Ecclesiasticos Judices: Rip. de pest. tit. de remed. ad confer. ubert. nn. 236. cum suprâ relatis, & alijs quos affert Cortiad. nn. 27. ubi affluenter; ab eisque, non à laica potestate, armis licet interdiciis, spoliari possunt, sentiunt, secundum veriorẽ sententiam Megala in 3. part. lib. 3. cap. 11. n. 20. artic. 7. Mascard. de general. statutor. interpretatione conclus. 1. nn. 742. Marc. Anton. Gennens. in prax. Archiep. Neapol. c. 74. nn. 6. Campan. in divers. jur. Canon. rubr. 4. n. 19. Martin. Bonac. de legib. disput. 10. quæst. 2. punct. 1. 2. 1. n. 2. Mart. de jurisdict. par. 4. cas. 7. n. 20. Ugolin. de potestas. Episcop. c. 13. 2. 22. n. 3. Madins de sacr. ordin. c. 67 14. n. 21. Imò, sæcularique Ministro sic attentanti, resistere queunt Clerici, ut erudit P. Dian. resol. mor. par. 5. tract. 1. resol. 1. Duardus in Comment. Bull. Cænæ lib. 2. Can. 12. quæst. 11. n. 91. Thom. del Bene de imm. Eccl. dub. 7. n. 14. 15. Cesar. Panimol. *decisf. 14. adnot. 4. n. 11. & alij per Cortiad. n. 29. in medio.**

- 68 Licet ex cõmuni consortio oppositum probare conetur Didac. Covarr. var. lib. 2. cap. fin. n. fin. 6ta pract. quæst. 23.

n. 6. Guttier. pract. lib. 1. q. 12. Joa. de la Cruz in direct. conscient. p. 1. præc. 8. q. 3. artic. 1. dub. 1. conclus. 3. Cened. ad collect. decret. 7. Gregor. Lop. l. 46. tit. 6. p. 1. Ant. Gomez l. 45. Taur. n. 48. Placa de delictis lib. 1. cap. 8. n. 9. Dueña reg. 15. Mexi. tax. pan. conclus. 5. n. 58. Jo: Garc. de nobil. Gloss. 9. n. 53. Tiber. Decian. tract. crim. lib. 4. cap. 9. n. 140. & lib. 8. cap. 3. n. 23. Bobadill. polit. tom. 1. lib. 1. cap. 13. n. 67. & lib. 2. cap. 8. n. 66. 71. Jo: de Hevia in Cur. Philipp. p. 3. q. 3. n. 9. Alex. Ricc. in prax. rer. for. Ecclesiast. decis. 371 n. 4. in prima impressione aliàs 314. in secunda. Fras. Emman. in summ. tom. 2. cap. 237. nu. 13. Salzed. ad Bernard. Diez. pract. c. 58. vers. sic apud Hispan. Soar. de pace in pract. tom. 1. p. 8. cap. unico, Camill. Borell. in addis. ad Bellug. rubr. 11. 2. dubitatur verb. armorum, & de Regis Catholici præstant. cap. 71. n. 45. 46. & de Magistratum edictis lib. 3. cap. 17. n. 41. & in summ. decis. tit. 41. de for. compet. n. 136. Jul. Clar. 2. fin. q. 36. n. 26. Prof. Farinac. in prax. crim. p. 1. q. 8. n. 96. & p. 3. quest. 108. n. 22. Steph. Gratian. discip. for. cap. 139. n. 15. Bañes in 2. 2. quest. 67. art. 1. dub. 2.

conclus. 5. Ignatius de Villar. in sylv. respons. lib. 1. resp. 1. p. 3. n. 9. Jacob. de Graff. in aure. decis. p. 1. lib. 4. cap. 18. n. 158. Vasq. par. 2. tom. 2. disput. 167. cap. 4. n. 31. & ex quampluribus alijs atticè comprobat D. Mar. Cuzell. 69 de Innum. Eccles. lib. 2. c. 10. per totum cuncti concinentes, posse, absque metu excommunicationis, laicam potestatem armis interdictis spoliare Clericum asportantem, nevé Episcopo petenti restituere, ut insinuant Covarr. pract. cap. 37. n. 7. Sanlenger. de pravent. judici. p. 2. cap. 29. n. 48. Guiter. pract. lib. 1. quest. 12. n. 6. 7. Scialoja de for. comp. cap. 47. n. 8. Daniel. de nobil. disp. 16. n. 17. & disp. 56. n. 52. & disp. 63. n. 1. & in addis. à n. 1. Quidquid in oppositū edoceat Sperell. decis. 124. à 71. nam contrà eum pluries decisum assert D. Mich. Cortiad. decis. 225. n. 32. & antè eum Xañar. desin. 99. n. 1. & de offic. Jud. p. 1. qu. 24. num. 147. cumque in ventione, ac in vetita piscatione, canibus, alijsque instrumentis spoliare: & innuunt Morl. empor. jur. p. 1. tit. 1. quest. 16. n. 16. & seq. Perr. de Ledesm. in summ. tom. 2. tr. 8. cap. 9. conclus. 33. Villalob. in summ. tom. 2. tract. 10. disp.

16. n. 2. *Cened. ad decr. Coll.*
 37. n. 19. *Cutell. ad leg. Sicul.*
Federic. 49. n. 2. Fragos. de
de Regim. Reip. lib. 1. p. 1. disp.
 4. 2. 3. n. 306. *del Bene de*
de Imm. Eccles. cap. 9. dub. 7.
 n. 14. *Covarr. pract. qq. cap.*
 33. n. 7. *Salzed ad Dias, pract.*
crim. cap. 66. 2. quamvis Pe-
reir. de man. Reg. p. 2. c. 43.
Bobadill. polis. lib. 2. cap. 18.
 n. 66. tom. 1. *Villadieg. polit.*
 2. 20. n. 66. Sicque decisum
 affert *Xamn. rer. jud. defin.*
 99. nu. 1. 2. *Carol. de Grass.*
de efect. Cleric. eff. 1. nu. 862.
Gonzal. Salsed. cap. de Contrab.
cap. 32. n. 27. Mastrill. de
Magistr. lib. 3. cap. 10. n. 173.
 176. quia de regalibus est Ca-
 still. *de tertijs tom. 7. cap. 41.*
 n. 118. & hodie passim interd-
 dicuntur *Luca ad Franc. decis.*
 158. n. 1. *Fajard. alleg. fiscal.*
 37. n. 16. 21. sicque inculcat
 contra exposita per *Dianam*
 70 *Corriad. decis. 227. n. fin.* Ete-
 nim Clerici, & si generaliter
 ad omnes sæculares leges ob-
 servandas, non tenentur, attam-
 en in ijs, quæ ad pacem, &
 publicam directè tendunt se-
 curitatem, devincuntur; quo-
 niam tunc haud per modum
 jurisdictionalem auctoritati-
 vum, sed potius tollendi, ac
 occisiones, & damnum evi-
 tandi, nè humanum Clerici
 turbent consortium; nevé ec-

munè, in Reipublicæ perni-
 ciem, bonum evertant; idèd
 quoque, & penes se sæcula-
 71 rem posse potestatem, talia
 Clericorum arma retinere, ut
 prædiximus, & de more do-
 cuere *Vasquez ubi supra dicta*
p. 2. tom. 2. disp. 167. cap. 4.
 n. 35. *Bañes in 2. 2. q. 67. art.*
 5. dub. 2. *conclus. 5. Ortiz. in*
sum. cap. 4. n. 9. cap. 7. nu. 1.
Coriolan. ad Bæll. Cænæ Dom.
ex cap. 20. Grass. par. 1. lib. 4.
decis. 5. cap. 18. n. 158. de la
Cruz in d. direction. part. 1.
præcept. 8. qu. 3. art. 1. dub. 1.
conclus. 3. Petr. Lorca, de legib.
par. 2. tom. 2. disp. 25. memb.
 4. *Petrus de Ledesin. in sum.*
tom. 2. tract. 8. cap. 9. conclus.
 33. *Rodriguez in sum. tom. 2.*
cap. 237. n. 13. Villalob. in
sum tom. 2. tract. 10. defen. 16.
 n. 2. quos laudat, & sequitur
Cutell. ubi sup. q. 10. n. 105. què
 non cōptè reprobatur *P. Dian.*
 imò nequeunt tunc Ecclesia-
 stici Prælati censuras inflige-
 72 re, subdunt pro hac secunda
 sententia pugnantes; quoniā
 ubi nulla decretalis evolvitur
 dispositio, neque dubia, aut
 sub Doctorum Classicorum
 consuetudine res pro utraque di-
 sceptatur parte, haud rectè u-
 tuntur censuris; quarum na-
 tura, ut prævaleat, justum ap-
 petit factum à lege Divina,
 vel Canonica prohibitum, vel
 ma-

manifestum hominis excessū in exequendo; probè fundant
ex cap. 40. 11. qu. 5. D. Thom. in supplem. quæst. 21. art. 3. Souf. in relectione, de censur. cap. 8. dispnt. 51. n. 3. Sair. de censur. lib. 1. cap. 9. n. 4. Didac. Covarr. in cap. alma mater, par. 1. 2. 9. n. 2. Tolet. instruct. Sacerdot. lib. 1. cap. 8. aliàs jam
73 *earum patefacta apud literatos, & plebeos injustitia, nullū in utroque foro producit effectum: cuncti uno fatentur ore Theologi ex D. Thom. q. 43. artic. 7. & 8. Mirand. in manual. Prælat. tom. 2. qu. 35. artic. 14. conclusi. 2. Vega, cap. 75. cas. 58. Suarez, de censur. dispnt. 4. sect. 7. n. 19. Tolet. in compend. sum. cap. 97. n. 10. Ar. nill. verb. excommun. n. 10. de la Cruz, artic. 2. dub. 3. Emman. Rodriquez, in sum. de excomm. n. cap. 74. conclusi. 4. elatè Gregorius de Valent. tom. 4. in p. 3. idem D. Thom. dispnt. 7. quæst. 11. de excomm. pun. 2. donec de eorum justitia sit pronuntiandum, de qua re, nos fusè tractabimus in cap. seq. de legatorum potestate sub nn. 47.*
74 *& n. 181. cum seq. Ex quibus depromitur, & si Clerici arma asportantes vetita, his juridicis subijciuntur hæitationibus, fortior laicalis ratio jurisdictionis, urgetet contra laicos apparitores Episcoporū,*

arma prædicta asportantes, quod potissimū procedit post Sac. Concil. Trident. publicationem, ubi tantum Clerici requisita ibi designata retinētes, foro potiuntur Ecclesiastico: quam sanè sententiam concomitatur elatè Heroes illi viri D. Jo. Bapt. Larre. in decis. Granat. 1. à n. 16. par. 1. D. Franc. de Amaia in lib. 10. Cod. ac Hjeronym. de Leo in decis. Valent. par. 2. decis. 154. tit. 19. n. 36.
75 *Dispar, iudicio meo, haud currit ratio in officialibus Curia Episcoporum, quorum, & si præcisam habeant necessitatem, attamen ex ductis legalibus lineis, si in administratione sui muneris defectione delibarent, consentaneum, iuridicumque esset, ut foris otiantur privilegio, & consequenter, ut ab ipsis puniantur Episcopis, ut uno congruunt ore Felin. in cap. 2. n. 2. in fine de for. compet. Rebuff. de privilegi. scholar. qu. 166. n. 1. Bellet. disquis. cler. par. 1. d. tit. de favor. cler. real. 2. 1. n. 16. & decisum refert in Rot. Marchif. Gratian. decis. 233. & discept. 340. lib. 2. & cap. sequ. Boër. decis. 9. Hjeronym. Campanil. divers. jur. rub. 9. cap. 9. & decisum bis refert D. Mar. Giurb. conf. 88. n. 4. & Ricc. in prax. resol. 71. n. 5. 6. Graff. decis.*

decif. aur. par. 2. lib. 3. cap. 5. Barbof. de potest. Episcop. allegat. 107. nu. 15. Gwazin. de fens. 20. cap. 9. n. 23. & 24. latè Narbon. in l. 20. Gloss. 1. à n. 10. & glos. 22. nu. 9. tit. 1. lib. 4. tom. 3. recopil. quem laudat D. Hjeronym. Basilicò decif. 1. 7. per totā, ubi de famulis Familiarium S. Officij agit, Martb. de jurisdict. p. 4. cent. 1. cap. 7. n. 9. Macerat. lib. 1. resol. 75. Burg. de modo proced. ex abrupt. cent. 1. q. 75. n. 81. Giurb. ubi supra, & conf. 70.

76 n. 20. Verum enim verò, si extrā sui officij munus delicta patrauerint communia, parili schemate, fori haud potiuntur clypeo, quoniam tunc extrā sui muneris cancellos exirent; & absolute uti laicæ potestatis vassallos, considerādos esse, ac ratione loci delicti, ab ea objurgandos, non sine fundamento, putavere *ex Abbat. in cap. final. de off. Archidiacon. & magis enodate in cap. significasti de offic. delegat. Felin. in cap. cum non ab homine, de judic. sicque pluries decisum asserunt Daniel. de Nobilib. disp. 27. n. 4. Vulpell. de libert. Eccles. cap. 3. n. 26. Fermos. in cap. cum constringat, 13. q. 10. n. 8. de for. competen. Scialoya de for. comp. cap. 17. nu. 18. Gallap. prax. pars. 2. cap. 6. n. 50. R. de Marin. resol. c. 1. 7.*

n. 3. lib. 1. D. Gaspar Thesaur. qu. forens. lib. 3. q. 78. Caravir. super Rit. 45. n. 4. & alij, quos adducit D. Mar. Cuiell. in Cod. leg. Sicul. Martin. post cap. 21. in concord. cum Inquisit. cap. 2. à n. 10. & in patrocin. Reg. jurisdict. n. 201. Gābacurt. & Muscos. in d. allegat. in secund. argumento, & alij, ubi supra, & ex Abbat. & Felin. in locis indicatis, hanc mordicūs tuerit sententiam, Reg. de Pont. in tract. manu scripto, de jurisdict. tit. de famil. arm. Episcop. ubi quamplurimas conclusiones habitas per R. Collater. Consilium, assert, Eminentiss. Cardinale Granvela Regnum Moderante; contra tamen eundem de Ponte mordicūs calaminum arripuit Episcop. Marant. in suo Apologetico tract. à n. 55. usq; ad n. 81. Pro cujus sententiæ confirmatione, itidem conferunt recensita contra conductitios laicos Clericorum famulos, quæ hic repetere, supervacaneum esse autumavimus, dum eadem, parilisque concurret ratio: sunt namque omnes laici, è fori privilegio ex Concil. Trid. sess. 23. cap. 6. expulsi, & tantum Clerici, requisitis ibi recēsitis muniti, admissi, ut explanatum est; additis Gabriel Pereir. de man. Reg. lib. 1. tit. 12. §. 5. cap. 10.

nu. 13. Suarez lib. 4. advers. Angl. error. cap. 29. nu. 9. & quamvis communem oppositam esse sententiam, putant nonnulli, immò in Regijs subfellijs crebrò insectatà fuisse, testantur, ac decisum refert ad favorem Fisci Curiz Archiepiscopalis Tarraconæ Jo. Petr. Fontanell. decis. 336. to. 2. per totam, in Parthenopæo Regno Marc. Anton. Genuens. in prax. Archiepiscop. cap. 9. n. 4. sicque pariter decisum affert in Regno Siciliæ D. Mar. Giurb. conf. 70. n. 20. & conf. 88. in fin. ubi bis decisum refert, & in Rot. Marchisan. Stephan. Gratian. decis. 233. ubi Nicol. Scopp. & in discept. forens. cap. 340. & 341. Guazain. d. defens. 20. cap. 9. n. 24. Bellet. disquis. d. cap. 347. tom. 2. Meroll. tom. 2. disput. 4. c. 4. dub. 12. nu. 173. D. Jo. Bapt. Ciarlin. in controuv. for. cap. 20. n. 34. 35. Torreblanc. in tract. spir. lib. 15. cap. 6. n. 56. Cened. in qq. Canon. qu. 4. n. 26. nonnullas afferentes decisiones Genuens. prax. cap. 8. n. 6. Thbor. compend. decis. part. 1. verb. familia Episcoporum, & observatū vidisse testantur. Ricc. in prax. decis. 549. n. 5. Fontanell. decis. 336. n. 22. p. 2. Fermos. in cap. Ecclesiæ S. Mariæ 10. quæst. 41. n. 32. de constit. Burgius de modo proce-

dend. ex abrupt. qu. 65. nu. 81. aliosque recenset Episc. Frances de Urrutigoyi de compet. jurisd. q. 83. n. 27. 28. affluenterq; enumerat Corriad. decis. 145. sub n. 31. tom. 3. latè P. Dian. resol. mor. par. 5. tract. 1. cap. 1. & part. 6. tract. 2. resol. 1. cum sequentibus, ubi varias adducit Pôtificias litteras mandantes, hosce Episcopalis Curiz Ministros gaudere privilegio fori, & ante eum Raus. in dubijs pro immun. Eccles. fol. 94. & non minùs eruditè, quà doctè R. de Ponte refellèdo scripsit Episcop. Marant in tract. Apologetico, à n. 55. ad 81. At-
 77 tamen sine legali fundamen-
 to ratiocinantur, de quibus laicis Episcoporum Officialibus elatè facit Godefr. Peseb-
 Witz. de repressal. cap. 8. nu. 39. & in nostro Siciliae Regno speciales adsunt ultra veterimam consuetudinem Regiæ ordinationes anno 1635. editæ, & in Regijs Pragmaticis sutz, ex quibus Sua Catholica Majestas, ad consultationè Illustrium Præsidum, ac Illustris Consultoris, annuente Supremo Italiæ Consilio, mandavit Episcoporum Aerarios, aliosque laicos Officiales, fori haud potiri privilegio, in delictis cõmunibus: ut ex ipsius epistolæ lectura patet.

PHILIPPUS, &c.

Presidens, & Capitanus
 Generalis in hoc Sicilia
 Regno, Illustribus Spectabilibus
 Magnificis, et Nobilibus Regni
 ejusdem Magnifico Justiniario,
 Presidibus Regionum Tribuna-
 lium, Judicibus Magnae Regiae
 Curiae, Magnificis Rationali-
 bus, Thesaurario, et Conservatori
 Regij Patrimonij Advocatis
 quoque, & Procuratoribus Fi-
 scalibus, ceterisque demum
 dicti Regni Officialibus Majo-
 ribus, & Minoribus, presenti-
 bus, & futuris, cui, vel quibus
 ipsorum praesentes presentatae
 fuerint Conf. & fid. Regi. dil.
 salutem. La Maestà del Rè no-
 stro Signore hà comandato quel
 che siegue. EL REY. Illustre
 Duque, Primo, de mi Consejo
 de Estado, Virrey del Reyno de
 Napoles mi Lugartheniente, y
 Capitan General en el de Sici-
 lia. Por vuestra carta de 30. de
 Mayo se ha entendido lo que
 decis sobre el modo de proceder
 que tiene en esse Regno D. Frá-
 ncisco Trayna Obispo de Girgen-
 to, y la Junta que formastes de
 los Presidentes, y Consultor Jue-
 zes de la Gran Corte, y Avoga-
 dos Fiscales en quáro a llamarle
 a Palermo para darle a enièder
 como deve cumplir con sus obli-
 gaciones, y aviendose visto los

Capitulos de vuestra carta.

Quanto al primero, que tra-
 ta del mucho numero de Oficia-
 les, que tiene el Obispo en su
 Corte, y demas Tierras de su
 Diocesis, y pretencion de que
 hayan de gozar el privilegio del
 fuero Ecclesiastico indiferente-
 mente en todo genero de causas;
 assi Civiles, como Criminales, y
 traer armas ofensivas, y defen-
 sivas aunque sean de las probi-
 bidas por Pragmaticas; y porque
 cerca del numero de los Minis-
 tros hay dados ordenes, y ulti-
 mamente en carta de 23. de
 Octubre del año passado 1632.
 os encargo, y mando que hagays
 reconocer todas las dichas or-
 denes, y que se pongan en exe-
 cucion, no consintiendo que sea
 mas del que es meno como por
 lo passado se ha becho con car-
 tas de los Virreyes por via de la
 Gran Corte sin dar lugar que
 se exceda del, ni tampoco a que
 se haga perjuicio alguno a mi
 jurisdiccion Real, ni que los de-
 lictos graves, y exemplares que-
 den sin el devido castigo; y assi
 mismo porque se os ordenó en
 carta de 14. de Junio de este
 año q; en conformidad del pare-
 zer, que embiastes de los Presi-
 dentes, y Consultor los Erarios
 de los Obispos, y Ministros Ec-
 clesiasticos, que son legos, no go-
 zen en ninguna manera del
 fuero, è immunidad Ecclesiastica

en los delictos comunes sin permitir, que se haga perjuicio a mi jurisdiccion Real, y que quando los Prelados quisieren proceder con censuras, lo qual no se cree por no assistirles el derecho en este caso se podrá ocurrir a la Monarchia, y tambien para mayor cautela escrivir a mi Embaxador en Roma informándole de lo que passa, para que haga las diligencias, y prevenciones necessarias; y se entienda la justificacion con que esto se haze, y en esta conformidad se escrivio al Embaxador, que quando Vos, y vuestros sucesores le avisaredes alguna cosa sobre esta materia haga vistas diligencias para que los Prelados no intenten cosa tan perjudicial a mi Real jurisdiccion, y en daño de la buena administraciõ de la Justicia os encargo, y mando, que la dicha orden se execute, y cumpla en conformidad del parecer de los dichos Presidentes, y Consultor sin permitir lo contrario en ninguna manera.

En quanto al segundo Capitulo, que trata de que el Obispo pretende tocarle privativamente el conocimiento de los delictos de mismo fuero segun Canones, y Constituciones, y assi mismo la visita de las casas de mugeres de mal vivir, porque conforme ha derecho en los delictos, y mismo fuero ha lugar la preven-

cion, y assi no toca al Obispo el conocimiento privativamente, ni le permitireys, que conozca de los dichos delictos, ni tampoco la ronda, ni visita de mugeres publicas.

Cerca del tercero Capitulo, que habla en que el Obispo entrodaze que qualesquier Lugares Pios, y aun personas Ecclesiasticas piden ante el, y avisan execuciones contra las personas sujetas al fuero Real me ha parecido ordenaros, que por ser esto contra mis Regalias en ninguna manera se consienta.

En quanto al quarto Capitulo, que trata de que molesta a los Capitanes de Armas, porque usan de assiento, tarima, ò faristol, que han tenido siempre en las Iglesias, dareys orden para que se observe lo acostumbrado, y que no haga novedad.

Y la misma orden dareys cerca del quinto Capitulo, que trata de no aver querido el Obispo dar fees en sus informaciones recibidas por la Corte temporal en el caso de Don Balassar de Blas.

Y porque procedisteys con atencion en hazer Junta de los Presidentes, y Consultor, Juezes de la Gran Corte, y Abogados Fiscales, en quanto a llamar a Palermo el Obispo para el efecto, que referis se os aprueva el modo con que os aveys porta-

do en esto, y assi me dareys quẽta de lo que resultare de la llamada, y juntamente de lo que se podrà bazer con este Prelado, paraque en todo cumpla con las obligaciones que le corren. De Madrid a 20. de Setiembre de 1635. TO EL REY. Con señales de todo el Consejo de Italia; la presente copia concuerda con su original, que se conserva en esta Secretaria. Palermo 24. de Noviembre 1635. Domingo Cid. Præsentedata Panor. 14. Februarij IV. Indiction. 1636. & mandat S. E. quod Spect. Reg. Conf. Consul. R.P. recog. & referat; Vincensius Lanfraccus M. Not. Eodem facta recognitione, & relatione prædicta, S. E. mandat, quod fiant exeq. de Pinedo Conf. Perciò in executione di quanto S. M. comandada, & osservatione di detta nostra preinserta provvista vi ordiniamo, che eseguite, e facciate eseguire, & osservare, e far da chi si deve eseguire, et osservare l'inserta lettera di S. M. puntualmente secondo l'ordine, e continenza sua. Dat. Pan. die 20. Febr. IV. Indict. 1636.

El Principe de Pasternò
Duque de Montalto.

Dñs Præsident, & Capitan.
Gen. mandat mibi Vinc. Lan-

frucco M. Not. Visa per de
Pinedo Conseru.

Ex off. Reg. Sp. Conf. R. P.
extracta est præsens Copia.
Coll. sal:
Vincensius Scarpello Coad.

Ex lib. merced. A fol. 249.

Contigit porro in Regno circa hosce Episcoporum laicos Ærarios delinquentes, hæsitari, num pro communibus delictis compescendi sint à sæculari Imperio? an verò ad suos Episcopos remitti di sint; præbuit sanè occasionem Ill. Archiepiscopus Messanæ D. Franciscus Alvares, qui suæ Curia servientem, de fabricatione falsæ monetæ delatum, mordicus è manibus Regiæ Audientiæ vindicare attentavit, censuras contra D. Petrum Tagliarini Regiū Judicem præcipitem agendo fulminavit, de quâ gravi re consulto Excellentissimo Domino Prorege, ac Supremo Magnæ Curia Senatu, congregatis itidem Supremis Illustr. Præsilibus, & Consultore, res fuit sedula discussione disceptata, partes Realis jurisdictionis viriliter sustinendo Don Stephanus Mira meritisissimus ejusdem Magnæ Curia Senatus Fisci Patronus, qui

qui non tantum verbis, quam in scriptis apertam Realis jurisdictionis Justitiam, pluribus, validissimisque medijs in lucem prodijt, imò censuram injustitiam luculenter patefecit, adeò ut, per Supremum Regiæ Monarchiæ Tribunal absoluto Jüdice, res ad Suam Catholicam Majestatem, ejusq; Supremum Italiæ Senatum prævia consultatione delata fuit, ex cujus oraculo alter fuit emanatus ordo, Pragmaticam supra expositam anno 1636. confirmando, pro cujus executione per totum Siciliæ Regnum fuit Realis ordo publicatus, ac executus; cujus tenor fuit.

CAROLUS REX, &c.

Vicerex, & Generalis Capitaneus in hoc Sicilia Regno. Universis, & singulis Officialibus Regni presentibus, & futuris, cui, vel quibus ipsorum presentes presentata fuerint fid. Reg. dil. salutem. La Cattolica Real Maestà del Rè nostro Signore (che Dio guardi) con sue Regie lettere esecutorie in questo Regno sotto li 27. Ottobre p. p. ordina lo che siegue. EL REY. Ilustre Duque de Veragua, Primo, mi Virrey, Lugarreniente, y Capitan General del Reyno de Sicilia: en

vista de lo que referis en carta de 4. del passado en orden a los nuevos fabricantes de moneda de cobre, que cada dia se descubrian en Mecina, y su consorno, y de la consulta del Tribunal de la G.C.C. original acompañais, satisfaciendo al informe, que le pedisteis sobre aver passado el Arçobispo a fixar cedulas, escomulgando al Juez de aquella Regia Audiencia D. Pedro Tallarini, que lo es de la causa, por no averle remitido a Antonio de Zoria, ha restado ultimamente por. monedario, pretendiendose ser este reo de su jurisdiccion, y gozar del fuero Eclesiastico como sirviente (aunque seglar) de Corte, sobre que escribisteis a este Prelado en los terminos, que es propio al Tribunal, os apruevo lo que en esto aveys obrado, y aunque supongo, que el Ministro escomulgado estara ya absuelto por la Monarchia, os mando que si no lo estuviere ya, ordenays recurra a dicho Tribunal por via de gravamen, para que le absuelva, estando muy en cuenta de que se observen inviolablemente las ordenes Reales sobre que los sirvientes legos de las Cortes Obispaes por delitos comunes no ban de gozar del fuero Eclesiastico por las perjuiciales consequencias, que de lo contrario se seguirian a la administracion de Justicia, y de

mi Real jurisdiction. De Madrid a 19. de Agosto 1697. YO EL RET. Con rubrica del Presidente. Vidit Jurado Reg. Vidit Guerrero Reg. Vidit Marciannus R. Vidit Rubinus Reg. Vidit Facea Reg. Ortiz de Otalera Secretarius. Che perciò in effecutione di quãto la prefata Maestà Sua ordina, vi dicimo, & ordiniamo, che vogliate, e debbiare eseguire, & osservare le preinserte Regie lettere ad ungem, ac de verbo ad verbum, & à prima linea usque ad ultimam, pro ut jacent, et in conformitã di quelle delli delitti communi, che commetteranno li servienti, & altri Officiali secolari delli Reverendissimi Arcivescovi, Vescovi, & altri Ecclesiastici li debbiare riconoscere voi per esser sudditi al foro Reale, senza ammetterli à foro Ecclesiastico, e vogliamo, che le presenti le farete registrare nell' atti di cote- sta Corte Capitaniale con pre- cessare alli Mastri Not. che dovessero ogni anno notisiare, all' Officiali venturi tal ordine, per haverne scienza, e così es- sequirete per quanto la grãtia di Sua Maestà tenete cara. Dat. Pan. die 25. Februarij 1698.

Alinirante Duque.

Vidit F. P.
Vidit Cirino.
Vidit Branciforsii.
Vidit Pensabeni.
Vidit Mira.

Bongiovanni Secret.

Registrata all' Officio del Re- gno si ordina, che debbano esse- quire, & osservare le sopra in- serte lettere Reali, sopra che li servienti, & altri Officiali se- colari non godono foro Ecclesia- stico, e delinquendo, procedano loro per esser sudditi al foro Rea- le.

CAROLUS REX, &c.

Vlcerex, & Generalis Ca- pitanens in hoc Sicilia Regno. Universis, & singulis Officialibus Civitatum, & Terrarum Regni, cui, vel quibus ipsorum presentes presentata fuerint fid. Regni dil. salutem. Havendo Sua Maestà (che Dio guardi) disposto con sue Reali lettere di 9. Agosto 1697. effecutoriate in Regno à 27. Ottobre p. p. 1697. che li ser- vienti, & altri Officiali secolari delli Rever. Arcivescovi, Vescovi, & altri Ecclesiastici nelli lii communi non godono foro Ecclesiastico, mà sono soggetti alla giurisdittione Reale, e per evitare l'inconvenienti, che alla
gior-

giornata corrono, habbiamo stimato per bene, che si rimettessero stampate per tutto il Regno per haverne ogniuno la notizia. Per tãto habbiamo disposto mandare Corrieri serij à cavallo ad effetto, che conferendosi in questa vi consegnerà un ordine in stampa con l'inserzione di detta cedula Reale ad effetto, che quello debbiatè far registrare nell'atti di questa Corte Capitaniale assieme con il presente ordine, con ordinare alli Mastri Not. che ogni anno notificassero dell'ordine Reale all'Officiali venturi, per haverne la notizia, al quale Corriero debbiatè spedire frà lo sermino d'un' hora, per dover passare innanti con farci la ricevuta di dett' ordine Reale stampato, e ponere la presentata al presente ordine, facendo delli denari dell' Univeritàà pagare al riferito Corriero la somma, che seco porta dallo Spettabile Luogorenente di Corriero Maggiore di questo Regno, advertendovi di essequire il presente ordine con puntualità, e spedire desso Corriero subito, et essendo renitenti costesti Giurati à pagare subito detta somma, la debbiatè pagare voi de proprio, e dar avviso per darli l'ordini opportuni contro li Giurati.

Dar. Pan. die 25. Febr. 1698.

Vidit F. P.
Vidit Cirino.
Vidit Branciforti.
Vidit Pensabeni.
Vidit Mira F. P.

Bongiovanni Sec.

Officialibus Civitatum, & Terrarum Regni.

Pro Fisco.
Marraffa.

Alli Officiali delle Città, e Terre del Regno, se li rimette l'ordine Reale in stampa còcernente, che li servienti, et altri Officiali secolari de' Reverend. Prelati, et altri Ecclesiastici non godono foro Ecclesiastico, e sono soggetti alla giurisdizione Reale, e che debbiano subito farlo registrare nell'atti delle Corti Capitaniali, e spedire il Corriero frà lo sermino d'un' hora per passare innanti.

Hac demùm peracta executione, Ecclesiastici valdè contristati suas summo totius Ecclesię Antistiti porrexerunt querelas, quæ per Nuncium Apostolicum Matrid degentem manibus ejusdem S. C. Majestatis portectæ fuere, merito iterùm re affluenter sedulo examine in Status, ac Italię Supremo Concilio vanata

Almirante Duque.

nata juridica tamen accedente ejusdem Advocati Fisci Patroni Magnæ Curix Serratus instantia; undè Realis ordinis confirmatio scaturit, ut ex infra adductis lucidè patet.

Por las vias de los Consejos de Estado, y del Supremo de Italia, se sirve Su Magestad (que Dios guarde) prevenir al Duque mi Señor lo siguiente.

EL RET.

Infante Duque de Veraguas, Primo, Cavallero de la Insigne Orden del Toson, mi Virrey, y Capitan General del Reyno de Sicilia. Ha se visto vnestra carta de 20. de Noviembre proximo passado con la consulta, que acompaña del Abogado Fiscal del Tribunal de la Gran Corte, y papeles, que cita tocantes a la representacion, que me hizo el Nuncio de Su Santidad en esta Corte, a fin de que mandasse revocar el Edicto que bizistey publico en esse Reyno, para que los criados seglares de los Arçobispos, y Obispos, no gozen del fuero Ecclesiastico; y enterado de todo; he tomado la resolucion, que entendereys por mi Consejo de Italia, y por la copia adjunta, de lo que he mandado responder al Nuncio. De Madrid a 20. de Fe-

brero de 1699. YO EL RET.
D. Juan de Moral, y Texada.

Copia de la respuesta, que le dio al Nuncio de orden de Su Magestad.

Excelentissimo Señor. Aviendo examinado con toda atencion los informes, y papeles que se han puesto en las Reales manos de Su Magestad sobre la instancia, que hizo el Nuncio de Su Santidad el año proximo. pass. tocante a que se revoque el Edicto publicado en Sicilia, para que los criados seglares de los Arçobispos, y Obispos de aquel Reyno, no gozen del fuero Ecclesiastico, se ha servido mandar en consulta del Consejo de S. del corriente, que con resolucion se responda a este Ministro, que quien ha suscitado la novedad en el caso presente, fue el Arçobispo de Mecina acordando una question ya olvidada, y viciada contra el estilo, y practica indeliberablemente observada que el Virrey en expedir las ordenes circulares nuevas, (que el Nuncio llama Edictos) no ha hecho mas, que renovar las antiguas del año de 1638. y por ser la materia tan grave, y de dañosas consequencias a la quietud publica, y buen gobierno de aquella Isla, la alteraciõ, no puede Su Magestad compla-

zer a Su Santidad condescendiendo a la instancia, que interpone, antes bien cree, y se persuade de su paternal amor, zelo de la Justicia, y especial afecto, que deve conservar a Su Magestad como tan obediente hijo de la Yglesia, que advertido de estas circunstancias, y no ser novedad lo executado por el Duque de Veraguas, como le han supuesto, darà a entender a los Obispos, no amparen con estos pretextos a los delinquentes dexando el curso, y conocimiento contra ellos a la Justicia ordinaria, de que aviso a V. E. para su execucion. Dios guarde a V. E. D. Juan de Moral, y Texada, Señor Marques de Mainzera.

EL REY.

Ilustre Duque de Veraguas, Primo, mi Virrey, Lugarteniente, y Capitan General del Reyno de Sicilia. En vista de lo que representays en cartas de 9. de Octubre, y 20. de Noviembre prox. pass. con motivo del informe, que se os pidio sobre la queixa, que dio aqui el Nuncio de Su Santidad por el Edicto, que hizistey publicas, para que los criados, y otros Officiales seglares de los Arçobispos, y Obispos de esse Reyno, no gozen del fuero Eclesiastico en los pleytos,

y delictos comunes, y de la consulta del Abogado Fiscal de la Gran Corte, y papeles que acompaña con repetidos exemplares de casos seguidos, que corroboran estar sujetos al seglar. He mandado responder al Nuncio, que quien ha suffitado la novedad en el caso presente, fue el Arçobispo de Mecina acordando una question (ya olvidada, y vencida) contra el estilo, y practica indefetible observada en esse Reyno, sin que las ordenes circulares nuebas, que expedistey (que el llama Edicto) avian hecho mas, que renovar las antiguas del año 38. y que por ser la materia tan grave, y de dañosas consequencias a la quietud publica, y buen gouerno de essa Ysla la alteracion, no puedo complacer a Su Beatitud condescendiendo a la instancia que se interpone, antes si creer, y persuadirme de su paternal amor, zelo de la Justicia, y especial afecto, que le merezco, como tan obediente hijo de la Yglesia, que advertido de las circunstancias, que espresays, de lo que se proposan los Prelados en el respeto, que deven tener a mi Real jurisdiccion, y no ser novedad lo executado (como a Su Santidad le han supuesto) los darà a entender quanto conbenga se abstengan, y no amparen a los delinquentes con el
pre-

pretexto de las muchas patentes, que despachan de Ministros seculares de sus Cortes Eclesiásticas, dejando el curso, y conocimiento contra ellos a la Justicia ordinaria a quien toca, y respecto de assentar el Abogado Fiscal en su consulta, que en las causas Civiles de los Alarrios, se les dissimula el fuero, y que vos lo pusisteis en pratica con uno del Obispo de Lipari, os mando, me digays los motivos, que hnoo para tolerarle, a fin de tomar sobre este punto la resolución que mas combenga. De Madrid a 17. de Febrero de 1699. YO EL REY. Carrillo Secres. Con señales del Consejo.

Y Su Excelencia me manda passarlo a la noticia de V. S. para que lo tenga entendido, y haga se registren los expressados Reales despachos en los autos de esse Tribunal; previniendo a V. S. informe lo que se le ofreciere tocante al ultimo punto del Alario del Obispo de Lipari, para poder satisfacer a Su Magestad segun su Real orden. Dios guarde a V. S. muchos años. Palermo 31. de Marzo de 1699.

D. Francisco Obregon.

Hac cum opportunitate; libet exaratam ejusdem Fiscii Patroni juridicam allegationem huic attexere, ob quam

nervosè sustinetur ex Quiritâ; Canonumque jure scatere familiares, aliosque Episcoporum laicos Ministros, in delictis communibus, immunitatis Clypeo haud potiri; quod itidem ex assueta Regni praxi luculenter comprobatur.

IHS.

IN causis istius Antonini Loria, inculpati de fabricatione falsæ monetæ, petit Fiscus Curie Archiepiscopalis, Civitatis Messanæ, remissionem ad forum Ecclesiasticum, sub prætextu, quod iste vigore actus illius Curie infer-
vierit.

Sed in casum: cum nullatenus tali petioni erat annuendum, resistente jure cõmuni, lege municipali, ac Regni cõsuetudine. Quibus attentis indubitata est conclusio: quod familiares Episcoporum, Officiales, & Aerarij Curiarum Episcopalium, qui laici sunt, foro Ecclesiastico nõ gaudeant in delictis communibus. Et quidem, jure communi præhabito, vera est opinio. Primum quia Rex, in Terris sui Imperij, habet intentionem fundatam cum possessione Territorij, quo ad omnes de jure Gentium, ita ut quilibet ibi natus, ejus jurisdictioni, quoad
om-

omnia subijciatur, ut advertit ex l. ex hoc jure §. ff. de Justis. & jure, Ramos ad l. Juliam lib. 3. cap. § 2. nu. 8. Gonzales super lib. 1. decret. cap. final. tit. 23: de off. Archiep. n. 9. vers. fundat. Secundò quia attenda Sacr. Concil. Tridentini dispositione sess. 23. de reformatione cap. 6. ad instantiam Principum sæcularium, fuit statutum, quod privilegiũ Clericale neminem juvet, nisi ille sit prima tonsura initiatus, aut in minoribus ordinibus constitutus, beneficiũ habeat, habitum Clericalem, & tonsuram deferens alicui Ecclesię, de mandato Episcopi, interserviat, aut in Seminario Clericorum, aut in aliqua schola, vel Universitate, de licentia ejusdem, quasi in via ad majores ordines suscipiendos, versetur, ex Corti ad. decis. 127. & seq. tom. 3. Sed hæc qualitates non adsunt in familiaribus, & officialibus laicis; ergo &c. ita ratiocinatur Suarez lib. 4. adversus Anglię errores cap. 29. n. 9. Castro de manu Regia lib. 1. cap. 10. n. 13. vers. unde eleganter. Tertiò ab absurdo vitando, aliàs sequeretur esse in potestate Pontificis, vel Episcoporum, spoliare Reges subditis, & suę jurisdictioni subijcere laicos, eligendo officiales suarum Curiarum ad-

notata per Gonzales d. lib. 1. decret. tit. 23. cap. final. n. 11. vers. unde ex pura, ubi Barbos. Pontins, Cevallos, & Bobadill. Quartò, quia nullo jure cavetur familiares, & Officiales Episcoporum laicos foro Ecclesiastico frui, igitur inanis est assertio eorũ, qui contrarium prætendunt, fortiùs urgente adversa præsumptione pro Principibus in Terris suis, ut dixi, quo casu onus probandi contrarium in Ecclesiasticos transfunditur, docuit Ramos ad leg. Juliam lib. 3. cap. § 2. num. 8. vers. quibus standum, Gonzales ibi n. 3. vers. tandem expensũ argum. & si negativum. Quibus stantibus hanc opinionẽ, uti melioribus rationibus fultam, & intrinseca auctoritate dotatam, acriter defendit, tuenturque largè Gonzal. in d. lib. 1. decretal. tit. 23. cap. final. verb. familie sue à nu. 3. usque ad nu. 8. ubi ait: quod si fundamenta opinionis Auctoris contrarium asserentium libremus trutina veritatis, illam fundamento carere agnosceremus; qui Auctor licet num. 6. asserat in hoc Regno Sicilia vigere consuetudinem in contrarium allegando Consil. 77. & 88. Giurba: attamen Giurba in Cons. 77. nihil ad rem, & in Cons. 88. nullum verbum facit de consuetudine, & solummodo refert

refert decisum, quam decisionē non esse tutam, abunde ostendimus in puncto juris. Immo & si Giurba testaretur de consuetudine gratis, assereret, prout contrariam consuetudinem successivis temporibus observatam infra ostendimus, exemplis adductis. Diffusē Ansaldo. de jurisd. par. 2. tit. 11. cap. 5. à n. 123. usque ad finem, ubi in fine ait cum Ferrerio, contrariam opinionem nullum juridicum fundamentum habere, minimeque servandam esse dixit, & prout nos infra fundamento cap. final. de offic. Archidiacon. destructo, omnes super edificatum corruiere fatendam esse. Thesaur. quest. for. 78. ubi ait n. 4. quod contraria opinio nec jure, nec ratione probatur, & illa admissa posse evenire multa absurda, & inconvenientia, & omnem rationem naturalem esse in contrarium, quodque DD. adversi, si rem ex professo examinassent, & perpendissent, contrarium scripissent. Carell. de Immunit. lib. 2. quest. 98. ubi nu. 2. ait absurdum esse, laicos mere sine ulla status mutatione, ad Episcoporum libitum uti Ecclesiasticos habere voluisse ut num. etiam Clericos superarent. Castr. de manu Regia lib. 1. cap. 10. nu. 13. vers. verum illud privilegium, ubi ait privilegium exemptionis familiarium laicorum

nō extare illam stante dispositione S.C. Tridentini. Cevallos de cognitione per viam violentiæ par. 2. quest. 58. à n. 9. ubi idem testatur, attento decreto S. C. Tridentini. Nuperrimè Sabell. verb. familia n. 9. vers. mihi autem ut verum fatear; ubi ait quod Papa in Terris Imperij contrariū velle non præsumatur apud quos Suares, Vega, de Marinis, et alij. Sed quia nuper dixi nullo Canone, aut juris decreto caveri hanc exēptionē familiariū, & officialiū Episcoporum à potestate seculari: idē primitus expendam, referamque textum Honorij III. in cap. fin. de off. Archidiacon. à quo tamquam à fonte, adversæ sententiæ Sectatores, illam desumunt, sed revera, vel verbum ullum habetur circa subiectam materiam; ibi enim Archidiaconus Senonēsis, coram Summo Pontifice, exposuit, petens contra Abbatem, & Conventum Ordinis S. Benedicti S. Petri Vivi, quatenus ille obedientiam in his, quæ pertinet ad jurisdictionem, & visitationem, aliāque jurā, ad Archidiaconalem dignitatem spectantia, præstarent. Rursus petijt, quod omnes de Ballivia, & districtu sui Archidiaconatus coram ipso, ejusque Vicario, non verò coram Archiepiscopo convenirētur, exceptis

ceptis dumtaxat specialibus causis ipsius Archiepiscopi, hominum, ac familiæ suæ. Summus Pontifex petitionem, & causam assertis Delegatis, omni appellatione remota, commisit, mandans qualiter circa jura Archidiaconalia contra Abbatem, & Conventum, constito de consuetudine, illos condēnarent, vel secus absolverēt, & ita Honorius in dicto textu terminat. Cæterum circa aliam partem petitionis nihil præcipit. Undè igitur hoc desumant, nec video, nec percipio. Annè ex mera expositione Archidiaconi Senonensis, dicentis, causas Archiepiscopi, ejusque familiarium esse exemptas, illo tacente, nec in judicio contradicente, desumatur hoc? Absit. Verba enim illius Archidiaconi habuissent vim legis, quod est absurdum, ita observant *Gonzales, et Ansaldo* supracitatis locis, neque obstat textus in *cap. 1. de penis*. Ibi enim conceditur jurisdictionio Episcopis contra eos, qui in visitationibus familiares contramelijs afficiunt. Hæc est dispositio conformis juri communi, quia videtur offensæ jurisdictioni ex *l. nullum ff. de testibus*, parū obest textus in *cap. Ecclesiarū 69. 12. quæst. 2. c. l. 1. c. 2. 1. de Episcop. c. Clericis*. Nam tantum ibi disponitur, quod

servi Episcoporum, & Ecclesiarum adscripti, & omnium Clericorum, unâ cum familia, publicis angarijs non fatigentur, & à muneribus sordidis eximantur: De foro nihil dicitur, uti notat *Thesaur. d. loco; c. Gonzales d. loc. n. 4.* nec resistit textus in *l. assumptio 6. 2. ultimo, l. filij libertorum 22. l. qui manumissis 27. ff. ad municipal. l. 2. C. de munic. lib: 10.* qui disponunt, quod servi à Dominis manumissi, sequuntur domicilium, ac forum manumissorum.

Respondetur, quod hoc idè locum habet, quia liberti tanquam novi homines forum manumissoris sortiuntur, quia alium non habent; Familiares verò habet suum propriū, quem dimittere non possunt in præjudiciū Regis, in cujus territorio nati sunt cuique subjacent.

Tandem unico verbo me expedio à declarationibus Sacræ Congregationis de anno 1637. & 1460. quoniam, vel eis non est deferendum, tamquam non extractis in forma authentica; vel vim legis non habent, & quatenus haberent, factò verbo cum Sanctissimo: attamen hoc procedit in Terris Ecclesiæ, & non in Terris Imperij, siquidem Pontifex, ut dixi, non habet potestatem.

privandi Reges subditis suis, & sue jurisdictioni addicandi; ut cum Gonzales, Suarez, Pontio, Barbosa, & Bobadilla, Cutelli, & alijs superius firmavi, & ita respondetur *Diana resol. moral. par. 6. tract. 2. resol. 5. 6. & seq.* parum roboris habent auctoritates, ac doctrinae allegatae à *Cortia de decif. 145. in par. 3. noviter impressa, et Pignatell. consult. 82. tom. 1.* Quia vel materiam non degustarent scribendo, tamquam aves, & oves alicum insequentes; vel ut plurimum Ecclesiastici pro jurisdictione, ac proprio foro certantes, vel consuetudini locorum inhaerentes, (quam in hoc Regno abesse demonstrabimus infra) & ideo dixit Dominus meus in judicio non acquiesces plurimorum sententiae, ut à veritate devies, ita habetur *Exod. cap. 23.* non enim ex multitudine Auctorum, sed ex rationibus jus constituendum est. *l. 1. §. sed neque C. de veter. jur. enucleand.* Et ut veritas nostri thematis eniteat, metiendum est absurdum inde sequuturum, si praetensa exemptio concederetur, inspecta origine jurisdictionis Ecclesiasticae, & exemptionis Clericorum.

Certum namque est Clericos quo ad spiritualia, & merè

Ecclesiastica, de jure divino esse exemptos à jurisdictione, & potestate saeculari, ex *Azor. instit. moral. par. 1. lib. 5. cap. 12. litt. D. Covarr. pract. quaest. 31. n. 2. vers. 1. conclusio. Bellarmin. de Cleric. lib. 1. cap. 28. vers. at igitur 1. conclusio.* Quo ad verò temporalia, tam in Criminalibus, quàm in Civilibus, illorum exemptionem immediatè, de jure positivo humano, introductam esse, & proinde in primitiva Ecclesia saecularibus Principibus fuisse subiectos, ut largè discurret *Oliva de for. Eccles. par. 1. quaest. 10. n. 9. & seq. ubi plures DD.* Ubi asserit Constantinum Imperatorem hoc privilegium Ecclesiasticis personis concessisse ex *cap. Constantinus, distinct. 96.* Si igitur Clericorum exemptio in temporalibus, ex munificentia Principum saecularium, processit, certò sequitur hanc concessam exemptionem ad laicos etiam extendere, & ampliare in praedictum eorundem benefactorum, ingrati animi esse evidens argumentum, & magnum scandalum in Ecclesia Dei, quod in recta Pontificum voluntate non est praesumendum.

Huc usque apparet evidenter nostram sententiam enitere luce meridiana clariorem.

si jus commune attendamus. Ceterum in hoc Regno hæ quæstiones sunt sopitæ scante pragmaticali sactione, in executione litterarum Sæ Catholicæ Majestatis de anno 1635. & 1636. edita Panormi die 26. Januarij 1637. Regis Vices gerente Duce Montisalti, qua cavetur expressè Officiales, & Aerarios laicos Curiarum Episcopaliū foro Ecclesiastico non gaudere. Quæ sanctio quam sit justa, & juri communi conformis, absque prejudicio sacrorum Canonum, & Ecclesiasticæ immunitatis, patet ex antedictis.

79 Quod si aliquis verebitur de validitate hujus legis cum præsupposito quod in cōtentione, an quis gaudeat foro Ecclesiastico, cognitio pertineat ad Judicem Ecclesiasticum, tamquā nobiliorem, & non ad Principem, seu Judicem sæcularē, tamquam inferioris gradus.

Respondeo distinguendo tres casus.

Primus est quoties agatur de jurisdictione inter Judicē Ecclesiasticum, & sæcularem circa rem, seu jus spirituale, vel dubium consistat, utrum causa, vel jus sit spirituale, & tunc certum est quod cognitio spectat ad Judicem Ecclesiasticum. *ex cap. si Judex laicus de sententia excommunicata*

tionis in 6. observat Oliva de for. Ecclesie par. 1. quæst. 26. 80 n. 21. Secundus est casus si essemus in causa prophana, vel Criminali, & reus esset Clericus, & de clericatu non dubitaretur. Sed quæstio incideret in id; utrum Clericus in tali casu fori privilegio gaudeat, ut puta, quia Clericus non haberet requisita S. C. Tridentini sess. 23. de reform. cap. 6. & tunc Ecclesiasticus Judex cognosceret, an sua sit jurisdictio, *ex Oliva ibin. § 1. Mart. de jurisdict. par. 2. cap. 4. n. 6. Cortiad. decis. 2. nu. 4. & § 1. tom. 1.* Verum tamen est, quod si Clericus reperitur in brachijs Curie sæcularis, tunc Fiscus Ecclesiasticus requisita Concilij Tridentini ad obtinendam remissionē, testibus, citato Fisco sæculari, debet fundare *Cortiad. decis. 13. nu. 11. & seq. tom. 1.* ubi ait hanc opinionem procedere tam in declaratione Clericatus, quam in discussione ejus. Tertius casus in cujus terminis stat nostræ quæstionis thema. Quoties videlicet inter Judicem Ecclesiasticum, & sæcularem contentio est de jurisdictione circa materiā prophanam, & reus sit laicus, & de hoc non dubitetur, & tunc Judex sæcularis potest cognoscere de dubio, & sic utrum sua sit jurisdictio.

dictio. *Oliva de for. Ecclesiast. par. 1. quæst. 26. nn. 11. Ramos ad l. Juliam lib. 3. cap. 52. n. 2. 3. 4. 6. & præcipue n. 8. ubi Maria, Cevallos, Cast. & alij mirificè conducit Corriad. decis. 7. ubi scribit pro validitate harum Pragmaticarum.* Ratio est in promptu, quia in Republica Christiana duo sūt Principatus Supremi inter se invicem ordinariè, & directè independentes. Unus Ecclesiasticus, qui præest Religioni, & rebus sacris; alter sæcularis, qui in omnibus quoad humana, seu temporalia in suo territorio præest, & proindè in prophanis, & tēporalibus standum auctoritati, & legi politicæ, utpotè independenti, ac per se sufficienti ad suum finem, etiam contradicēte lege Ecclesiastica, nisi ea tendat ad finem supernaturalis Beatitudinis, *Ramos ad l. Julium lib. 3. c. 42. à n. 8. usq; ad finem.* Hinc terminanter *cap. 52. n. 7. Vers. Expendimus, ait: in his verbis standum tantisper tanquam potiōri juris politici Principatui, quia Princeps habet intentionem fundatam super laicis natis in suo Territorio, cujus habet possessionē.*

31 Remanet ex his, jure communi, ac municipali attento, satis fundata opinio contra præsentam exceptionem Officia-

lium Curiarū Episcopaliū: Et pro majori cōprobatione, signanter notādū duco, quod Episcopus Catanēsis obtinuit speciale privilegiū à Sereniss. Rege Alphōso de anno 1432 dein cōfirmatū à Sereniss. Rege Ferdinando, & tandē de anno 1518. à Sereniss. Regina Joāna cōprobatū, quo cōceditur ejus familiaribus, & Aerarij exemptio à jurisdictione sæculari. Postea successivis temporibus cū de anno 1623. à Ministris Regijs fuerit hæc concessa, jurisdictioni perturbata, habito recurſu ab Episcopo ad Proregem tūc Philibertū Emmanuelē Principem Sabaudiz; & remissa causa ad Consultorem de Matute, ad ejus relationem fuerunt expeditæ dicti privilegij, suarumque confirmationum litteræ observatoriales. Quod quidem privilegium Episcopi Catanenses non obtinuissent, nec allegassent, & in diem apud Tribunalia non instarent pro observatione, si aliàs de jure eorum familiares, & Aerarij à jurisdictione sæculari eximerentur.

82 Hactenus dixi jure communi, & municipali attento, quibus accedit inveterata cōsuetudo, optima legum interpret, prout observatum vidimus de anno 1660. cum à Curia Capitaniāli hujus Urbis fuit captus

ptus cum sclopo rotato, contra bannum Viceregij, Franciscus Ciraulo, & ad relationē ejusdē de mandato Proregis, captis prius informationibus, per annos decem ad Triremes damnatus. Et quamvis ab Archiepiscopo Panormitano fuerit factum monitorium Capitaneo, & Judicibus, petendo remissionē illius uti *Errarij*. Curia Archiepiscopalis, tamen Regius Fiscus se gravavit apud Tribunal Regiæ Monarchiæ, & à Rever. D. Petro Velasco, tunc Judice, fuit ad favorem Fisci declaratum gravamen, qua interlocutoria stante, nullum fuit ab Archiepiscopo expositulatum remedium: & sententia Curie Capitanealis contra dictum de Ciraulo fuit exequuta.

Rursus de anno 1674. Gregorius Pontianus Coadjutor Fiscalis M. C. Archiepiscopalis hujus Urbis, captis informationibus, fuit prosequutus à Curia Capitaneali hujus Urbis.

Præterea de anno 1682. fuerunt carcerati à Curia Capitaneali hujus Urbis tâquam rei apportationis armorū prohibitorum Sebastianus Ascutto, & Antonius Benedetto, qui petierunt gravamen in M. C. Criminali, à qua fuerunt provisi nulla tentata remissione.

¶

Pariter de anno 1685. Jo. Baptista Belluso Coadjutor Fiscalis M. C. Archiepiscopalis hujus Urbis à Curia Capitaneali sub die 11. Aprilis fuit inquisitus de furto, & ab eadē excarceratus, nulla petita remissione. Qui de Belluso eodem anno in Mense Octobris fuit inculpatus de alio furto, & ab eadē Curia fuit eodēmodus natus per annos septem ad remigandum super regijs triremibus: & à Curia Archiepiscopali nulla fuit petita remissio.

Item de anno 1687. fuit processum à Regia Audientia Civitatis Messanæ cōtrā Franciscum Cilio servientem M. C. Archiepiscopalis Messanæ, & Dominicum Paulilla servientem Curia spiritualis Terræ Monfortis, non obstatē pretensa remissione à Vicario Generali Curie Archiepiscopalis Messanæ, quæ sub die 20. Januarij de anno 1688. fuit consultata Proregi per viâ Tribunalis M. R. C. à qua fuit responsum sub die 27. Februarij, ejusdem anni, præcipiens Regiæ Audientiæ, ut remissione non attentata, in dictis causis procedat, & emanatæ littere hortatoriales dicto Vicario Generali, ne in eis se ingerat, qui defacto à pretentione destitit. Quibus
stan-

stantibus fuit exequuta sententia R. Audientiae contra dictum de Cilio de anno 1688. sub die 14. Januarij pronunciata. Tandem de anno 1695. sub die 22. Augusti fuit prosequutus, & carceratus à Curia Capitaniæ hujus Urbis Joannes Baptista Rizzo Coadjutor Fiscalis M. C. Archiepiscopalis, non obstante prætenſa remissione, & ad triremes per annos quinque

condemnatus.

Plura alia exemplaria posſent adduci, quæ non adducuntur, quia in informationibus repertis in Archivjs, eorumque rubricis, non dicitur Fulanus de Fulano *Ærarius*, sed solum ponuntur nomina, & cognomina reorum absq; illa qualitate superflua. Nec à Curijs Ecclesiasticis talis fides extrahi permittitur,

DE MILITARI EQUITE HJEROSOLYMITANO,
Jacobæo, Alcanteræ, & Calatravæ, delinquente.

C A P U T I V.

S U M M A R I U M.

Absit Principio Virgo Beata meo.

Ordinum Militarium Origo recensetur. Ordines Militarium Equitum sub una hand regulantur norma. Ibid.

2 Hjerosolymitanus Ordo alijs magis antiquus est.

3 Ejus Origo, ac Instituta recensentur.

4 Hjerosolymâ à Saracenis oppugnata, Rhodum armis obtinere Equites.

5 Generalis hujus Ordinis Magnus fuit appellatus Magister.

6 Rhodo à Saraceno Imperio cõculcata, Messanam perire Magnus Magister, ac Equites.

7 Caroli V. Imperatoris pietas, eidem Religioni, Melitensem assignavit Insulam, sub certo annuâ Falconis tributo.

8 Hjerosolymitana Religio, ex pluribus Equitum speciebus cõsistit, & qui sunt recensentur.

9 Hjerosolymitani Equites verè, & propriè Religiosi sunt.

10 Per eorum solennem professio-

nem matrimonium dissolvitur ratum.

11 Se Religioni vovès, satisfacit, habitum Divi Joânis Baptiste assumendo.

12 Equites Hjerosolymitani à feudorum successione, incapaces sunt, nisi contraria vigeret consuetudo.

13 Equites isti ad officia secularia non admittuntur.

14 Et si in eorum administratione deliquerint, à quonam plectendi sunt?

15 Equites Hjerosolymitani fori, ac Canonis potiuntur privilegio.

16 Tam in Civilibus, quàm in Criminalibus. Et quid in Regno Valentie. Ibidem.

17 Magnum retinent Magistrû cum omnimoda jurisdictione in suos Equites, tria requisita habentes.

18 Habitatio intra septa, & domos Religionis requiritur, ut Equites potiâtur fori privilegio. Et de qua habitatione intelligendum est. Ibidem.

- 19 *Coloni, & fidentes rerum ejusdem Hjerofolymitana Religionis, an & quando fori gaudent privilegio.*
- 20 *Magni Priores pariter omnimodam habet jurisdictionem, & isti, qui sunt recensentur.*
- 21 *Religiosi Hjerofolymitani curam Animarum exercentes, an & quando jurisdictioni Ordinarii subjacent?*
- 22 *Ordinarius Episcopus an valeat semper, & sibi bene visum sit, hasce Ecclesias visitare.*
- 23 *A gabellis, alijsque datijs, ac vectigalibus exempti sunt. Etiam tempore belli. Ibidem.*
- 24 *Et quid, si communis argeret necessitas?*
- 25 *Bona oneri fixo, & perpetuo antea obnoxia, transeunt ad hosce Equites, & Religiosos cum suo onere.*
- 26 *Dammum quod imminet, si aqua lance tangit interesse bonam Religiosorum, ac caterorum, ipsi ad contributionem tenentur.*
- 27 *Religiosi hujusce Religionis Hjerofolymitanae, ejusdem sortis sunt quo ad privilegia, prout alij Regulares.*
- 28 *Novitij Ordinis Militaris S. Joannis Baptista fori gaudent privilegio, & à gabellis immunes sunt. Et quid si ante assumptionem habitus deliquerint? Vide ibidem.*
- 29 *Equites Magistralis obedientiae, oblatis, ac cateri ex devotione donati, vel mediani Crucem asportantes, an & quando fori fruuntur privilegio?*
- 30 *Negativa opinio refellitur.*
- 31 *Novissima M. C. Siciliae decisio assertur.*
- 32 *Equites Hjerofolymitani de assassinio crimine attinti, an gaudeant privilegio fori?*
- 33 *An tales Equites possint privilegio eorum immunitatis renunciare?*
- 34 *Horum Equitum Judices, qui nam sunt?*
- 35 *Priores hujus Religionis non omnes jurisdictionem retinent, & qui eam habent, recensentur.*
- 36 *Prioratus Urbis Messanae, coetaneus cum ipsa Hjerofolymitana Religione est.*
- 37 *Comes Rogerius eam dotavit, multis, insignibusque privilegijs decoravit.*
- 38 *Bona Templarium Equitum in Regno existentia, eidem Messanensi Prioratui aggregata fuere.*
- 39 *Clerici, sive hujus Ordinis Cappellani, ab Ordinario Episcopi Imperio exempti sunt.*
- 40 *Origo Militaris Ordinis Divi Jacobi de Spada, ac Calatrava recensetur.*
- 41 *Equites Divi Jacobi, Calatravae, & Alcantarae, an verè Religiosi sunt?*
- 42 *An à gabellis, alijsque tributis exempti sint?*
- 43 *An fori gaudeant privilegio?*

44 *Et quid si graviora paraverint crimina?*

45 *In Castellæ Regno isidem in atrocioribus, fori possuntur privilegio.*

46 *Et quid in Civilibus? Decisiones ad id afferuntur.*

47 *Et quid in alijs Regionibus?*

48 *Et quid in utriusque Siciliae Regno?*

49 *Decisiones recentes M.C. V. Neapolis, ac Siciliae recēsentur.*

50 *Regiæ ordinationes circa hosce Equites adducuntur.*

1 **M**ilitares Equitū ordines partialia nō retinēt privilegia, merito sub una
2 haud trāseūt regula; ideò de Hierosolymitano cunctorum aliorum antiquissimo tractabimus; in
3 Hierosolymæ, inquam, Urbe undecimo adhuc non expirato sæculo, quāvis sub Imperatore Phoca, anno salutis 700. hosce institutos fuisse Equites indicat *Volater lib. 23. cap. ordines militares &c.* Geraldus autem, & Amalphitani, cæteriꝫ Europæi Mercatores, ibi degentes, pro exterorum infirmorum cura, Hospitale sub Divi Joannis Baptistæ titulo erexere, & ut ejusdem charitatis Ministri ab alijs fecernerentur, lineæ Crucis albæ signum in pectore, ac pallio gestare ceperūt, quā charitatis operā inter alias nationes piē crescente, sub certo speciali instituto, cuncti exquisiverunt, ut strenuē pro Catholicæ Fidei tuitione con-

trā infideles certaretur, ex quibus fundamentis Hospitale-
rium, sive Divi Joannis Baptistæ Religio, ortum habuit, quę magnam recepit accessionem ex alterius Templarium Religionis oppugnatione, mandato Philippi pulchri Gallię Regis, Concilio Vienneusi accedente exequuto, teste *Remund. Frequier. in tract. de Religios. sectis Platin. in Clemen. V. sub anno 1312.* de cujus redditibus, & cōmendis, in majori parte, à Clemente V. Pontifice anno 1317. fuit dotata, & sub unius Generalis Prælati gubernio, quem Magistrum appellavere, in sublimiori, illustrique statu redacta. Verūm Sataceno jugo Hierosolyma cedente varijs in locis, hæc vacavit Religio, & post Cyprum, Rhodum, ob Gotifredi Regis. permissū petijt, ubi ex præclarissimis armorum gestis Rhodiani dicti
4 fuere Equites, suusque Magister, Magni titulo decoratus remansit, per totum dein
5 Christianum propagata Or-

hem, in octo linguis, sivè nationibus divisa fuit, nempè in Itala, Gallica, Gallica Narbonensi, Alvernica, Aragonica, & Britannica; inter quas nonnullę dignitates Prioratus, cõmendarum, ac Bajulatus cõstitutę fuere, quę antiquis, ac benemeritis impertiuntur Equitibus. Ea quoque Rhodianna Insula ab eodem Solymanno infideli imperio oppressa anno 1523. Equites, & Philippus de Villeres Lesledanus Gallus Magnus, ejusdem Religionis Magister, an. 1523 sub nigro tiremium, & Divę Virginis Marię vexillo, ubi aureis literis legebatur AFFLICTIS TV SPES UNICA REVRS, Messanam petiere, ibi ab Ill. D. Hectore Pignatelli Regni Prorege fuit elatè receptus, & in Palatio Salimbenis de Marchesio Scalette Baronis hospitatus teste Bosfio lib. 1. part. 3. donec invictissimi Caroli V. Imperatoris pietas eisdẽ Equitibus Melitensem Insulam, hujus Sici-lię Regni mēbrũ anno 1530. assignavit, sub unius annali falconis tributo. Hęc planè Religio tribus personarum ordinibus componitur, primus namque ex fratribus siuè Equitibus justitię, secundus ex armorum servientibus; alter ex Clericis siuè Cappel-

lanis; verũ alij quoq; Equites inveniuntur, qui mediã gestant Crucẽ, nonnulli magistralis obedientię appellantur, ceteri verò oblati, siuè ex devotione donati.

9 Hierosolymitani porrò Fratres siuè justitię Equites ex quo tria Religionis substantialia vota vovent, verè ac propriè Religiosi sunt, concordı sentẽtia probat ex Gloss. in cap. quisquis 17. q. 4. cap. ex parte in 1. de decim. cap. sciant cuncti de elect. in 6. & ex cap. cum & plantare 3. de privileg. & ex cap. quamvis, de decim. Clement. quia contingit, & gloss. in verb. in Militarium, de relig. domib. Dec. d. cap. cum & plantare, n. 4. Steph. Gratian. discept. for. cap. 457. à. n. 23. & cap. 880. à n. 1. Marti. de jurisd. part. 2. cap. 32. n. 7. 8. & de success. leg. part. 3. quest. 13. art. 6. n. 2. Jacob. Cancer. var. part. 3. cap. 14. n. 65. Sueles conf. 42. n. 24. lib. 2. D. Michael Cortiad. decis. 8. n. 64. & decis. 138. n. 1. tom. 3. D. Thom. Carlevar. de judic. lib. 1. disp. 2. n. 415. addent ad Molin. de primog. Hispan. lib. 1. cap. 14. n. 98. vers. in Militibus & lib. 2. cap. 6. n. 69. vers. hæc sententia, Garf. de benefic. part. 1. cap. 4. à n. 1. Novar. in prax. Eccles. for. sect. 1. quest. 37. à n. 1.

à n. 1. & quæst. 42. part. 1.
Sanab. de Matrim. lib. 2. disp.
 18. n. 8. *vers. sed. dicendum*
est Reg. de Pont. de potest. Pro-
reg. tit. 7. 2. 4. n. 7. Anno sin-
gul. 207. Reg. Sanfelix. decis.
 251. n. 3. 4. *D. Garf. Mastrill.*
de Magistr. lib. 2. cap. 6. n. 35.
 & *decis. 290. à n. 32. D. Mar.*
Gimrb. cons. 48. n. 1. D. Ca-
rol. de Grafs. de effect. 1. n. 132.
 & *in præfact. n. 56. Pat. Dian.*
res. mor. part. 2. tract. 1. Mi-
scell. res. 38. & part. 11. tract.
 4. *resol. 33. Thom. del Bene*
de immum. Eccl. tom. 1. cap.
 1. *dub. 11. Inrigl. de feud. cent.*
 2. *art. 1. à n. 204. 220. Fab.*
in suo Cod. lib. 2. tit. 4. de Epi-
scop. & Cleric. diffin. 27. Osarc.
decis. 27. n. 18. Thesa. quæst.
for. 18. n. 3. lib. 1. Menoch.
cons. 24. lib. 1. & de arbitr.
cas. 231. n. 19. Daniel. de
nobilis. cons. jur. lib. 7. cap.
 36. *Bobadill. lib. 2. polis. cap.*
 19. *n. 11. Ripoll. var. cap. 1.*
 n. 378. *Berar. in spec. visit.*
cap. 3. n. 46. Tusc. præct. con-
clus. 107. lit. H. August. Bar-
bos. de jur. Eccles. univers. lib.
 1. *cap. 43. à n. 23. & lib. 3.*
cap. 7. à n. 16. 17. Rot. Roman.
apud Farinac. decis. 303. n. 3.
tom. 2. Ludovis. decis. 87. n. 1.
 & *ibi Beltram. n. 13. & decis.*
 109. *n. 1. Ricc. collect. 216.*
 à n. 2242. *Mend. de ordin. Mi-*
litar. disp. 5. n. 108. 112. Frä-

ces. de Urrutigenti de comp. ju-
ris d. q. 75. n. 3. Sperell. decis.
 21. *per totum. Duran. decis.*
 308. *n. 1. 2. Possi. de manutene-*
rend. decis. 326. n. 7. Xamar.
defin. 66. part. 2. & post om-
nes Card. de Luca de jurisd. &
for. comp. tom. 3. discar. 92. n.
 8. *Imò sub lato clericorum.*
vocabulo cumulantur, quia
Christi Ecclesiæ deservit. ar-
gument. cap. clericorum distin.
 21. *cap. cum contingat, de etat.*
 & *qualis. & expressè agunt*
Roderic. in compend. quæst. Re-
gul. res. 21. n. 1. Sanchez in
præcep. Decalog. tom. 1. lib. 4.
 c. 16. *n. 11. & post eos Gode-*
frid. Perschütz de represal. cap.
 108. *n. 17. Per quorum solem-*
nem professionem dissolvitur
matrimonium ratum. Barbos.
appellat 233. n. 9. Narbon. l.
 8. *gloss. unica 2. 10. tit. 5. lib.*
 1. *recop. Sanchez de matrimo-*
lib. 2. disp. 18. n. 8. vers. quid
dicendum. Navar. cons. 2. de
convers. conjug. Addit. ad Mo-
lin. de primog. Hispan. lib. 2.
 cap. 9. *n. 69. Steph. Gratian.*
discepi. for. cap. 457. n. 25.
Corriad. d. decis. 8. sub. n.
 66. *Garc. de benefic. part. 1.*
 11 *dub. 11. sect. 3. n. 6. Immo.*
vovens se Religioni, satisfacit
habitum Divi Joannis assu-
mendo, edocent, Azor. instir.
mor. tom. 1. lib. 13. cap. 4. qu.
 4. *Barbos. d. appellat. 233. n.*
 8. &

8. *de jar. Eccl. univ. lib. 3. cap. 7. n. 30. Dian. ref. mor. par. 2. tract. 2. miscell. resol. 38. vers. sed contrarium.*
 Hosce porro Hierosolimytanos Equites falsam fabricantes monetam, eamque radentes, tingentes, aut abrasam expendentes, ex Summi Pontificis Urbani VIII. constitutione, incipiente, *In suprema Pastoralis*, Romæ edita anno 1627. contra omnes Ecclesiasticas personas tam regulares, quam sæculares, quocumque privilegio exemptionis munitos, fori privilegio haud frui, imò per sæculare Imperium objurgandos esse, autumant nonnulli, & ita pluries in M. C. V. Senatu nobis ibi sedētibz vigilātis. Reg. Januarius de Andrea eā tēpestāte F. P. dignis. mordicus institit; sed incassū peroravit in causa N. de recēsito crimine graviter notati, de ordine S. C. M. ad Eminentissimum Mag. Magistrum ejusdem Religionis fuit remissus; asserabant equidem ejusdem M. C. V. Senatores enarratam Urbani VIII. constitutionem nunquā in Regno Parthenopæo fuisse usu receptā, itidē quo ad alios regulares Religiosos, & nos hoc idem, etiam in M. R. C. supremo Senatu Siciliæ ibi pariter sedentes notavimus.

12 Incapaces equidem sunt tãquam veri Religiosi à testamento factiōne, *Paleat. decis. 18. Caputaquens. decis. 68. lib. 1. Farinac. 223. p. 2. Tuncus comm. conclus. 107. verb. Miles, seu Eques Coker. de Jurisd. Ordin. in Exemp. part. 5. quæst. 30. Eorumque bona, tam ab eis quæsitā, quā a suis majoribus obventa, Religioni quærantur, Prosop. Farinac. decis. 76. part. 2. de decis. 117. part. 3. Franc. Rub. de testam. in 6. n. 65. subditque Aristographus Poppon. in arrest. Franciæ, eos esse capaces successiōis ab intestato, quoad tenus tamen usus fructus, ut instruit in arrest. 6. l. 1. tit. 10. hujus sanè Religionis privilegia afferuntur per Lissoum Boosart. de rebus Militenfibus.*

Imò incapaces sunt à successiōne feudorum, tanquā verè Religiosi *Osusch. Chachebran. decis. Pedamont. decis. 27. n. 18. Fachin. contr. jur. lib. 7. cap. 36. Thesaur. quæst. for. 18. n. 5. lib. 1. nisi aliud de consuetudine servetur, subdunt Joa. Fab. in Cod. lib. 1. tit. 4. de Episc. & Cleric. diff. 27. Masfrill. decis. 85. n. 11. Ann. singul. 207. Reg. de Pōe. de potestate Proreg. d. tit. 7. 8. 4. in 7. Intrigl. de feud. cent. 2. art. 1. n. 204. cum seqq. Gratian.*

tian. discept. cap. 454. n. 34. Menoch. de arbitr. cas. 231. n. 19. & cons. 24. lib. 1. Martb. de success. legal. part. 3. quest. 13. art. 6. n. 18. Nec ad secularis officij administrationē invitantur. innuit Petr. Caball. resol. crim. cas. 64. The-saur. quest. for. 18. n. 5. lib. 1. Suelves. cons. 42. n. 25. lib. 2. Mastrill. de Magistr. lib. 2. cap. 6. n. 35. 35. Giurb. cons. 21. n. 8. Præs. de Franch. decis. 479. Reg. de Vico ad prag. Regn. Sardin. lib. 1. tit. 7. cap. 15. 2. 6. lit. F. Et licet pro huiusmodi officij defectionibus à seculari Iudice objurgandos esse in Sindicato, non tamen capitali, seu corporali poena, sed pecuniaria, autumant in genere contra Equites Militarium ordinum Bobadill. lib. 2. polit. cap. 18. n. 283. & cap. 19. n. 14. Pereir. decis. 58. n. 25. Reg. Tarpia. in constitut. de personis n. 6. sub tit. de Sacros. Eccl. Amend. ad Præs. de Franch. decis. 479. ex n. 1. Villadieg. in polit. cap. 5. 2. 20. 112.

Attamen ad favorem Hierosolymitanæ Religionis Equitem vendicantis suum, bis per M. R. C. & per supremum Patrimoniale cōcilium refert decism Carol. de Graff. de effect. 1. sub n. 848. defectionibus in officijs administra-

tione non obstantibus : & sic de inconcussa consuetudine, generaliter quo ad omnes militarium Ordinum Equites testantur. Præs. de Franch. d. decis. 479. Caball. ref. crim. d. cas. 64. n. 6. Tapp. ubi pan'o ante n. 6. Jul. Clar. Narbon. & alij, quos cumulat D. Marins Giurb. cons. 96. n. 22. cui cōsuetudini deferendum esse, insinuat Salas de legib. dispur. 14. sect. 12. n. 123. & ex eo Carlevar. de Judic. disp. 2. qn. 6. sect. 3. tom. 1. n. 454. vide Cresp. de Valdaur. obser. 55. n. 52. 53. Sanè Equites isti Hierosolymitani fori potiuntur privilegio, insinuant Felia. in cap. 2. de foro compet. Portales post foros cōpetent. quest. 3. n. 12. Reg. Sanfelix. decis. 251. n. 5. Bobadill. d. lib. 2. polit. cap. 19. n. 15. August. Barbos. de potest. Episcop. par. 2. alleg. 12. n. 42. 45. Velasci. consult. 152. n. 10. Osañ. decis. 27. n. 18. Martb. de jurisdict. p. 4. cas. 113. n. 32. Carlevar. ubi nuper n. 418. Dian. resol. mor. par. 4. tract. 1. ref. 86. & in summ. par. 1. verb. immun. Eccles. n. 23. Thom. del Bene de immun. Eccl. tom. 1. cap. 1. dub. 11. n. 1. Cortiad d. decis. 8. n. 68. Fernos. in cap. 2. qn. 1619. n. 2. non tantum in Civilibus, sed in Criminalibus. Giurb. cons. 21. n. 3. Squillant.

de privileg. Cler. cap. 6. n. 37. Carlevar. n. 441. Corriad. n. 69. 70. Decian. respons. 51. nn. 9. lib. 3. Guazini. defens. reor. 20. cap. 9. n. 27. Caball. d. cas. 64. n. 2. Fermos. d. n. 2. del Bene ubi proximè n. 13. 14. Squillant. de privileg. Cler. cap. 7. n. 46. Mend. de Ordin. Milit. disquis. 1. quest. 5. n. 117. 118. & disquis. 2. q. 2. n. 24. In Regno autem Valentie hosce Hierosolymitanos Equites, fori haud potiri privilegio, nisi tantum in Civilibus, ex speciali Suxæ Catholicæ Majestatis gratiofo indulto, anno 1559. etenim ibi Dominus Rex, ex Suprema particulari Regalia, cognoscit de omnibus exemptis Ecclesiasticis, ut insinuat Crespes de Valdaur. obser. 55. tom. 2. Cæterum, & Canonis fruuntur privilegio subdunt Squillant. d. nn. 37. Villalob. in summ. par. 1. tract. 17. difficult. 22. n. 15. Carol. de Grass. de effect. Cler. effect. 9. n. 131. Dian. ref. moral. par. 5. tract. 1. ref. 44. & in summ. verb. excommunicatio n. 2. del Bene d. tom. 1. cap. 1. dub. 11. n. 13. Barbos. de appell. 233. n. 6. & de jur. Eccles. univers. lib. 1. cap. 39. §. 1. n. 24. & in Canon. si quis suadente, Diab. n. 27. 17. quest. 4. Carlevar. disput. 1. lib. 1. n. 418. tom. 1. de judic. Molin. de Just. & jur.

disp. 50. n. 4. Rodoer. ad Martin. lib. 1. ref. cap. 111. n. 26. Michal. de duob. fratrib. par. 3. cap. 48. n. 35. Azor. institut. Moral. par. 1. lib. 13. cap. 4. quest. 4.

17 Retinetque equidem Magnæ Hierosolymitanæ Religionis Magister, omnimodam jurisdictionem, tam Civilem, quam Criminalem in omnes Equites professos, & regulares, etiam si actu non inserviant, ac intra Monasterij septa, & domo haud resideant Dian. resol. mor. par. 4. tract. 1. resol. 86. & in Coordin. p. 9. tract. 2. ref. 171. n. 4. Frances de Urrutigoyt. de comp. jurisd. quest. 73. à nu. 32. Verum talem retinent jurisdictionem habentes tria copulativè requisita, nimirum si in actu serviant Ecclesijs, vel alijs Militum locis, si intra septa, & domos eorum resideant, ac sub suorum Equitum superiorum obedientia vivant, quorum cognitionem memorata Gregorij Bulla, ac Sacrum Concil. Sac. Hierosolymitanæ Religionis tribuere, ut indicant Monet. de conservat. cap. 10. n. 393. Rot. Rom. decis. 72. n. 5. par. 1. Recens. & alij, quos affert Card. de Luca de jurisd. & foro comp. par. 1. discurs. 1. vers. tertio, & in suppl. p. 1. discurs. 101. nn. 14. de jurisd.

Et foro comp. quamvis non
desint, qui dicant, contra ho-
sce Equites Hierosolymitanos
posse irruere Episcopus ex di-
spositione Concil. Trident. sess.
6. cap. 3. Bulla Sixti V. cum
primum 12. in ordine parum
refragante, & sunt Novar. Lu-
cern. regul. verb. Episcopus quo
ad Regulares, n. 2. Et ante
eum Navar. Azor. Campanil.
Ric. Et Tambor. ab eo relati, &
post eos Episcop. Ventri-
el. prax. Eccles. ann. 48. 2. unico
n. 11. tom. 1.

18 Advertendum tamen est
allatam habitationem haud
esse intelligendam de stricta
habitatione claustrali, ut non-
nulli ex Concil. Trident. au-
tumant, sed de ea in domibus
pro commodiori servitio curę
Animarum destinatis, licet
ipsis Ecclesijs, vel Commen-
dis haud cohereant, ut benę
explicat ex Zerola prax. Eccl.
par. 1. verb. exemptio quęst. 1:
Monet. ubi supra cap. 6. n. 49.
52. de Luca. vers. secundam,
Nevę insuper de obedientia,
in tertio requisito memorata,
intelligendum est de rigorosa
obedientia, quam ratione voti
pręstare assolent suis superio-
ribus professi; nec de alia, quę
famuli, alijque aliorum servitio
addicti pręstare tenentur,
sed de illa quam servientes
isti ad instar claustr. intus Re-

ligionis domos perficiunt sub
superioris oculis, qui eos cor-
rigere valent in casu defectio-
nis, ut explicat Card. Luca d.
discurs. 1. vers. tertiam propę
finem, Et discurs. 4. n. 8. Et
discurs. 101. n. 10. in supple-
19 mento; ubi hoc itidem firmat
quo ad Colonos, Factores, &
Affictuarios ejusdem Sacrę
Hierosolymitanę Religionis,
qui fori exemptione potiuntur,
si habitent, & convivant
in domibus ejusdem Religio-
nis, & Commendę sub supe-
rioris oculis, ad instar Claustrī,
ut nuper expressatum est; at
secus si in eorum proprijs edi-
bus, aut ruralibus, livellarijs,
vel emphiteuticis ipsius Reli-
gionis sicuti, & cęteri laici,
isti namq; minimę exemptio-
nis privilegio gaudent, edo-
cent, & decisum per Sacram
Congreg. afferunt Luca ibidem
D. Jacobus Pignatell. consult.
23. tom. 2. & ante eos Spad.
Cons. 157. à n. 9. 12. Marc.
Ant. resol. 18. n. 4.

20 Rursus Magnus hujusce
Religionis Magister, sui que
Magni Priores omnimodam
habent jurisdictionem ordi-
nariam in foro contentioso,
quę ad personas, & loca exę-
pta, suęque jurisdictioni sup-
posita, idem valent ipsi, sui que
Vicarij pro exercitio ejusdę ju-
risdictionis Tribunal erigere,

cum omnibus tamen cæteris requisitis ad hanc jurisdictionem experiendam opportunis, fundat ex multis *Card. de Luca d. discurs. 1. in una Toletana jurisdictionis coram R. P. D. Molines, 17. Junij 1689.* Privativè verò tam quoad Civiles, quàm quo ad Criminales causas intentandas, contra Professos, aliosque, qui tria recensita requisita in *Concil. Trident. sess. 24. de refor. cap. 11. & Greg. XIII. Constit. adducta*, retinent, quo autem ad eos, qui hisce carent requisitis, licet Religioni addicti, & in privilegijs comprehensi, quo ad causas Civiles privativè tantum, & quo ad causas Criminales cumulativè cum loci Ordinariis: decisum affert *idem de Luca ubi suprà.*

- 21 Cuncti porrò allati Religiosi Hierosolymitani, curam Animarum exercentes, subijciuntur Ordinarij Episcopi Imperio, nulla admissa distinctione, si requisita adducta non retineant, vel si retinerent; etenim Sum. omnes Pötifices talia privilegia eidem Religioni concedentes, decreta *Sacri Concil. Trident. sess. 25. de reg. cap. 11.* circa Animarum curam servari jussurunt, ut ex *Constit. Pij V. Urban. VIII. & Innocentij X. judicat idem de Luca, loco indi-*

caro, vers. quoniam in utroque;
 22 quam equidem visitationem perficere possunt Episcopi loci Ordinarij; non tantum semel in anno, ut affectum est, verum toties quoties notitiam haberent de mala Sacramentorum administratione, ac de malo curæ Animarum exercitio, ut graphicè de more edocent *Pignatell. d. consulte. 22. n. 7. de Luca d. discurs. 4. n. 5. in summ. & discurs. 1. de jurisdict. & foro competent. 20. 3.* ubi clarè subdit Episcopum loci Ordinarium, tanquam Sedis Apostolicæ Delegatum in hisce visitationibus faciendis, valere allatas Ecclesias visitare; etiam si superior cumulativam retinens, eas præveniendò visitaverit, ex hac etenim præventionē, facultas Episcopi haud silet; quoniam Episcoporum solertiæ Animarum cura fuit per Apostolicas Bullas commendata; ac ad eos spectat perspicere, an Divina pabula suis Ovis ministrantur? Pro qua administratione, personæ quævis exptæ, Episcoporum subsunt jurisdictioni delegate, ut mirificè insinuat *Spad. Conf. 57. n. 6. lib. 1. Luca d. discurs. 4. nn. 4. & d. discurs. 1. in d. Toletana jurisdictionis coram Molines die 17. Junij 1689.* ubi, & si dispares sint decisiones nimirum

rùm ad superioris hujusce Religionis favorem, in causa visitationis enunciatae, & ad Episcopi favorem, istis tamen decretis standum esse firmat: sed de hac quaestione vide per nos tradita in *cap. 6. de Episcoporum potestate in exemptis, & Regulares à n. 77. 78. & seq. potissimum sub n. 81. vers. si Regularis iste, aut exemptus.*

23 Immunesque sunt ab omnibus datijs, tributis, vectigalibus, & gabellis, non modo quo ad fructus Religionis Cōmendarum, sed itidem quo ad res patrimoniales, & aliundè per eos quaesitas edocent, *Fermosin. in d. cap. 2. quest. 16. n. 7. de for. comp. Dian. resol. moral. 49. par. 1. tract. 2. ubi nuper, & in summi. verb. gabella n. 11. 13. del Bene d. dub. 11. nu. 1. ad 25. Bobadill. polit. d. cap. 18. n. 264. lib. 2. August. Barbof. de jur. Eccles. univers. lib. 1. cap. 39. §. 1. n. 26. & §. 5. n. 7. & alij, quos cumulat Dian. ubi supra; Immodò, & à Collectis stantibus eorum Sed. Apost. privilegijs, Farinac. in decis. 71. par. 2. Choker. de jurisd. Ord. in exemp. par. 5. q. 96. n. 4. Abbas Glorinus resp. 5. n. 4. tom. 3. Etenim hasc collectas, vectigalia, datia, ac cætera tributa à Principe sæculari imposita minimè per-*

sonas Ecclesiasticas, & Religiosas afficere posse, *cap. Ecclesia Sancta Marie, & cap. que in Ecclesiarum, de constit. Innoc. in cap. dandum de decim. itidem ex potestatis defectu, Surd. conf. 301. n. 12. & seq. et decis. 20. & alij per nos multoties adducti, in c. præced. sunt planè Hjerosoly. Equites verè Religiosi, ut in principio explanavimus, additis Ror. Rom. decis. 436. n. 2. post vol. 2. Farin. & decis. 177. sub n. 1. p. 2. Recens. & decis. 87. n. 2. & 13. coram San. mem. Greg. XV. in Urbetan. Fideicom. qui non tantùm è laico Imperio exempti sunt, verùm etiam ab Ordinario Episcopo, ex quam plurimis privilegijs per nonnullos Sum. Pontifices, Imperatores, ac Reges affluenter eorum Religionì concessis, ut suprà indicavimus. Et in specie graphicè edocent Carlevar. de Judic. lib. 1. disput. 1. quest. 6. sect. 3. n. 415. & post eum Tondus. Santeng. par. 3. prax. Beneficial. cap. 132. per totum, Scaño in propug. Hjerosoly. disp. 12. cap. 2 per totum, qui cuncti uno fatentes ore hosce Equites Hjerosolymitanos totaliter exemptos, ac prorsus immunes esse à collectis, datijs, & tributis per sæculares Principes indictis, & ex nuper allatis firmat noviter*

D. Didac. Balmased. tract. de collect. quæst. 24. per totum, et n. 12. Non solum tanquam veri Religiosi, quorum Religioforum exemptio fundatur ex Sacris Scripturis, Constitutionibus Civilibus, & Canonibus, *ut in cap. 47. Genes. & apud Joseph. lib. 2. de antiquitat. Judaicar. cap. 4. & 7. & lib. 1. Esdræ cap. 7. & in Concil. Lateranens. cap. non minus, de Immun. Eccl. & fusè tradūt Lauden. ad Platum cons. ultim. n. 8. Ros. Rom. Recen. 139. per totum par. 6.*

Verum etiam ex memoratis, à Sum. Pontificibus Indultis, privilegijs, propter magna, ac insignia hujusce Religionis servitia pro augmento, & tuitione nostræ Sanctæ Catholicæ Fidei omni ferè evò præstita, ut evolvitur enodatè in ipsis amplissimis privilegijs, ex quibus Sum. totius Ecclesiæ Antistites immunes, ac exemptos ab omnibus, cujuscumq; generis oneribus, & impositionibus fecere, itidem ex belli causa, ut insinuant *Buras. decis. 391. n. 8. Ros. Rom. in Recens. decis. 72. n. 6. par. 1. & 65. n. 2. par. 5.* & sic decisum fuit in Senatu Parisiensi anno 1601. ut refert *Cbenu. in addit. ad Pappou. lib. 5. tit. 11. arrest. 15.* ubi exemptos fuisse prænunciatos Equites recen-

sitæ Religionis Hjerosolymitanæ, à contributione pro munitione Regij exercitus, & à collectâ solvendâ post reductionem abactæ Civitatis de Laon; & ita pariter contra Clerum Auxerensem, elatè instruit *Petr. Franc. Tondut. Sanleng. resol. benef. par. 3. c. 132. n. 14. 15.*

24 Et quamvis ex Scaño in suo propugn. in discep. 12. cap. 2. à n. 11. *Balmased. quæst. 23. n. 14. 15.* autumavit hosce Equites Hjerosolymitanos teneri ad solutionem collectarum, datorum, ac cæterarum contributionum impositarû, ubi necessitas valdè urgeret, & aliundè succursus haud speratur. Sicuti de cæteris Ecclesiasticis in cap. 2. hujus libri fusè prædiximus. Attamen ipsemet *Balmaseda sub n. 18.* fatetur hujus proximæ sententiæ resolutionè absolutè pendere ex eorum privilegiorum tenore, quem semper servandum esse firmat.

25 Præterea quoties ad hosce Religiosos Equites aliqua pervenirent bona, obnoxia, tamen per antea ad aliquod certum, invariabileque onus, serviendi nimirum, censum solvendi, vias publicas, & vicinas reparandi, & in similibus, tunc, & ipsi post quàm ad eos talia pervenerunt bona

ad

- ad allata onera præstanda tenentur, quamvis Religiosi fuerint, res namq; cum suo onere transit *cap. constat, cap. cum non sit, cap. Pastoralis, de decim. Sylves. verb. Immunitas, n. 1. 11. & alij per Tambor. de jur. Abbas. tom. 1. disp. 15. quest. 21. n. 7.*
- 26 Vel si collecta, quæ imponitur æquâ lance respiceret reparationem damni imminentis tam contra sæculares, quàm Ecclesiasticos, ut si flumen agris vicinis Ecclesiasticorum, & laicorum inundationem minatur, tunc pro hujusce fluminis reparatione, ad collectas tenentur tales Equites Religiosi, ita pariter, & in cæteris alijs casibus per nos in dicto cap. 2. expressatis.
- 27 Parili tamẽ schemate prout ligatur, & quæadmodum cæteri Ecclesiastici tenentur, nam alij Ecclesiastici itidẽ exemptione à sacris Canonibus imperitam retinent, ut evolvitur in *cap. fin. de vir. & honest. Cleric. cap. non minus, & cap. adversus de Immun. Eccles. cap. quamquàm de censib. in 6. Clement. present. eodem tit. & habetur de Autenticorum jure Aut. item nulla communitas, C. de Episc. & Cler. & de Quiritum jure rex. in l. sancimus 2. C. de Sacr. Eccles. sicque de totius Orbis universalis consuetudine probat Tambor. ubi nuper attamen ubi, & quando necessitas urget, damnum est imminens, & cum Ecclesiasticis commune; & laicorum haud sufficiunt vires, Ecclesiastici eorum amplissimis privilegijs non obstantibus, tenentur ad collectas; ut affluenter probavimus supra in cap. 2. idẽd rationi cõgruum est hæc Equites pariter in recensitis casibus devinci.*
- 28 Novitij equidem eorum fori potiuntur privilegio, ac gabellarum, collectarum, & vectigalium exemptione, *cap. Religioso 22. 2. quamvis, de sen. excomm. in 6. Didac. la Moss: de confirmat. Ord. S. Jacobi lib. 2. cap. 2. 2.8. n. 3. Giurb. conf. 77. nu. 15. Novar. quest. for. 42. nu. 13. par. 1. Valenzuol. conf. 95. n. 63. Dian. res. mor. 36. par. 4. tract. 1. & in sum. par. 2. verb. novitius in 3. Carlevar. d. lib. 1. dispus. 2. n. 439. sicque decisum affert Sanfelici decis. 251. & ante cum Jo. Bapt. For. comp. par. 2. verb. remissio, & verb. Militaris Ordinis, Rovis. decis. 96. Quoniam veri Religiosi sunt, d. c. Religioso 22. cap. nullus de elect. cap. duo sunt 12. qu. 1. idẽd immunes ut de communi omnium consensu firmant Sanchez. præcep. decalog. tom. 2. lib. 6. cap. 10. nu. 16. Barbo.*

in cap. adversus de Immun. Eccl. & de appell. appell. 233. n. 19. Ubaldis de collect. c. unico n. 36. Scaño propugn. Hjesolym. discept. 12. cap. 3. n. 9. sicque rejecto Lessarte firmat Balmased. quæst. 22. n. 8. 12.

Verum si expletis omnibus requisitis opportunis pro habito nasciscendo, & ante assumptione Habitue deliquerit, tunc à Judice seculari compescitur; etenim tunc non est adhuc Character Religionis impressus, & ita decisum affert Præs. de Franch. decis. 449. et refert Marsh. de jurisdict. p. 2. cap. 32. n. 13.

- 29 Equites verò Donati, aut mediam Crucem albam portantes, vulgo dicti Thau, sive Martelletti, & alij Magistralis obedientie, qui uxores ducunt, & propria possident bona, ex quo veri haud sunt Religiosi, coram laico Imperio eos pulsandos esse, tam in Civilibus, quàm in Criminalibus, firmant. Bobad. lib. 2. polit. cap. 18. n. 233. nec gabelarum fruuntur exemptione, firmant Villadiæg. polit. cap. 5. n. 115. Eva Valañes Cur. Philip. par. 3. §. 11. n. 13. Suelves cons. 19. nu. 5. vol. 1. & cons. 42. nu. 26. lib. 2. Azaved. l. 1. nu. 11. tit. 14. lib. 6. Recop. Bobadill. lib. 2. polit. c. 18. n. 233. vers. los frailes.

Rodriguez par. 2. de regular. quæst. 63. n. 18. Nisi tria Bullæ Gregorij XIII. requisita in eis concurrerent, nempe ut in totum, & per totum cum bonis suis essent Religionis oblati, & in aliqua Religionis commenda, vel domo commorarent, ac sub Commendatarij obedientia viverent de quibus fusè tractat Card. de Luca de jurisd. & for. comp. discurs. 4. per totum, & discurs. 28. tract. de testam. etenim tunc Ecclesiasticæ sūt personæ, forique, ac Canonis potiuntur privilegio, & à gabelis, alijsque gravaminibus immunes sunt, astruunt mirè Portules post foros competentiæ quæst. 3. n. 2. 11. Reg. D. Anton. de Marin. resol. quotidian. cap. 114. n. 6. Squilant. de privileg. cleric. cap. 7. n. 43. Giurb. cons. 21. n. 1. 10. Carlevar. de judic. lib. 1. disp. 2. n. 455. Barbof. in cap. adversus n. 8. de immun. Eccles. & in cap. 3. n. 43. de privileg. idè de potest. Episcop. part. 3. alleg. 12. n. 39. & de jur. Eccl. 30 univers. lib. 1. cap. 39. §. 2. n. 44. Et sic intelligendi sunt, qui oppositam conantur tueri sententiam, ut sunt Ricc. tom. 4. resol. 177. n. 3. Novar. in prax. elect. for. sect. 2. quæst. 36. & alij quos citat, & Dian. res. mor. part. 3. tract. 1. res.

51. & in summ. part. 1. verb. gabella n. 11. & verb. immunitas Ecclesiastica n. 23. & part. 2. verb. Religiosi milites n. 1. Thom. del Bene de imm. Eccles. part. 1. cap. 1. pub. 11.
31. 12. meritò in M.C. Supremo Sicilię Senatu anno 1687. statuimus nō esse remittendū Antonium Lumbaro medię Crucis albę Equitem, ex quo verè, ac in totum Religioni oblatu minimè erat, nec in commenda vivebat, quod ratum habuerunt Illust. Domini Præsides Illust. Dom. Consul. in gradu revisionis.
32. Cæterum Hierosolymitanus. Eques assassinię patrans crimen, à fori arcetur privilegio, sæcularique subest imperio, fundat ex innumeris medijs *Giurb. cons.* 49. per totū, verū in calce decisionis Bullam Clementis VIII. assert, per quam, Iudicibus sæcularibus interdictur, manus extendere, in crimine assassinię ab Ecclesiasticis personis, & præcipuè ab Hierosolymitanis Equitibus patrato, ejusque cognitio Ecclesiastico delegatur Judici, licet eam nunquā in Regno utriusque Sicilię observari notavimus, sed tantum anno 1684. in causa N. ejusdem Sacrę Religionis Equitis de hoc assassinię criminis attinti, in qua M. C. Se-

dis Crimin. Senatus me Tribun. Concistorij Sacr. Ceg. cōscientiæ Judice, cū Ill. D. Vincentio Finocchiario ejusdem. Supremi Tribunalis Concistorij S. C. C. ob maximam suam integritatem, & doctrinam Præside meritissimo, & Dom. Iosepho Fernandes de Medrano tunc ejusdem M. C. sedis Civilis integerrimo Judice, nunc verò ob suam nunquā satis laudanda merita, virtutē, ac morum probitatē, in eodem Concistorij Tribunali Præside dignissimo, in hac magni momēti causa adjunctis cōcordibus tamen votis decrevit, esse remittendum ad conservatorem suę sacrę Religionis Judicem, quoniam de assassinię criminis qualitate non constabat; verū magnum notavimus certamen inter Illust. Dom. Jacobum Palafox Panormitanę Ecclesię zelantissimum. Antistitem, ratione loci delicti, & ob enarratam Clementis VIII. Bullam prætensum Judicem, & ejusdem Sac. Religionis Judices Conservatores, pro cognitionē dicti criminis mordicus decertantes; attamen post multa fuit ab Assessore ejusdem Antistitis pronuntiatum, non esse assassinium meritò ad suę Religionis Judices esse remittendum

dum, prout eū effectū fuit remissus, & ab eis pariter absolutus, de qua quidem decisione in alio secundo tom. de clericatu quandoque amittendo, & ibi in tractatu de clerico assassinio fusè meliùs tractabimus.

- 32 Tales inquam Hierosolymitani, ac aliorum militarium ordinum Equites nequeunt, tam in civilibus, quàm in criminalibus suo fori privilegio renunciare, nec alterius Iudicis jurisdictionem prorogare, valent, edocent ex *Andr. in Mercurial. in regul. scient.* 27. n. 6. & 4. in *quæst. de regul. jur. in 6. Felin. in cap. P. & G. de offic. delegat.* innuunt *Gaill. observ. lib. 1. obs.* 40. n. 3. 4. 5. *Mar. Soccin. in cap. significasti* n. 42. de *for. compet. Fulgos. in l. si conveneris* n. 15. *vers. decima sexta limitatio, cum vers. sequenti ff. de jurisdict. omni. judic. Eras. Cocker. de jurisdict. ordin. in exempt. tom. 1. pars. 7. quæst. 7. n. 2. 3.* mirèque insinuant in specie horū Divi Ioannis Equitū *Petr. Caball. ref. crim. cas.* 225. à n. 11. *Felic. à Solis de censib. tom. 2. lib. 2. cap. 3. nu. 13. Ricc. collect. decis.* 216. *Crescent. decis.* 3. de *for. compet. Pereir. decis.* 58. nu. 15. 28. *August. Barbof. de potest. Episc. par. 3. allegat.* 12. n. 45. *Valenz. vol.*

conf. 95. nu. 50. 51. *Cortiad. decis.* 8. nu. 16. *Marb. de Regim. Reg. Valent. tom. 2. cap. 7. §. 4. n. 50. Carlevar. de judic. lib. 1. disput. 2. n. 452. tom. 1.* etenim non tantum de ipsorum præjudicio, quàm de eorū superioris favore, & privilegio agitur; ex *cap. cum tempore, §. de arbitr. & cap. auctoritate, 4. de privileg. in 6.* quibus superioribus subditi præjudicium inferre haud possunt, quoniam hoc privilegium toti fuit impertitum Ordini, edocent ex *cap. si diligenti, et cap. cum contingat de for. compet. paulò ante citati, & post eos Card. de Luca de jurisd. & for. compet. discurs.* 92. num. 21. tom. 3.

- 34 Subsunt itaque Divi Ioannis Equites in omnibus, suo locali Priori, ejusque Assesle ex Equitibus professis conflatur, qui cum voto sui Assessoris, sive Conservatoris Iudicis causas tam Civiles, quàm Criminales absolvunt, à quibus ad ordinarium Cōcilium, primæ instantiæ, & ab eo ad Cōcilium completum secundæ instantiæ Judicem, in gradu appellationis devolvuntur causæ, latè insinuat *Luca in discurs.* 68. 69. in tract. de benific. in suppl.

- 35 Undè sciendum est in lingua Itala jurisdictionem tantum

tum retinere Prioratus Romæ, Messanæ, Lōgobardiæ, Venetiarum, Pisæ, Barlectæ, ac Capuæ, cæteri verò honorifico titulo vulgariter denominantur (Baglivi.)

36 Messanæ inquam Prioratus 1136. erectus fuit, & ad petitionem Gubaldi primi Magni Prioris, à Comite Rogerio varijs beneficijs, ac honoribus condecoratus, teste *Patr. Placido Samper. in Icolog. B. V. Mariæ fol. 166.* qui quidem Prior ob antiquitatem foundationis, Grandis, retinet titulum, ut evoluitur in ipso Comitis Rogerij privilegio ibi: *Adjustas, & hunciles preces Fratris Gubaldi Venerabilis MAGNI PRIORIS, ejusdem sacre domus Hospitalis, et Conventus, &c.* & in alio anno 1137. concessio, ubi hunc Magnum Prioratum, ac cæteras domus ejusdem Religionis in Regno existentes sub sua, suorumq; heredum protectione

37 suscepit. Nec dispares fuere Inviictissimi nostri Aragoniæ, ac Austriaci Siciliæ Reges, qui varijs privilegijs, ac honoribus, Priores, & Prioratum mirificè ornavere, ut fusè indicat idem Samper. loco indicato, cui Magno Prioratui Cle-

38 mens V. anno 1307. Templariū Equitum bona in dicta Messana Urbe, ac in Regno

existentia aggregavit, ut ex Pontificio rescripto ab eodē Auctore relato, desumitur.

39 Clerici planè, & ejusdem Ordinis Divi Joannis Cappellani, eadem, respectu Episcopi loci Ordinarij, immunitate gaudent, suoque Priori subsumunt, qui per suum Vicariū jus inter eos dicit, ut nuper explanatū est. Itidē quoad Ordines nasciscendos manu alterius Ordinarij *Barbos. de potest. Episcop. in alleg. 4. n. 60. Pignatell. consult. 45. n. 10. p. 3. Panimoll. decis. 14. adnot. 2. nn. 82.* aliter tamē disponitur per S.C. Trident. quoad Regulares omnes.

40 Saracenis verò Hispaniarum Regna vexatibus, Petrus Fernandes adversus eos strenuè surrexit, qui pro eis evellendis anno 1160. Militarem Divi Jacobi de Spada Ordinem instituit, & Sancius III. cum Beato Raymundo Cisterciensi Abbate an. 1176. ad eundē finē, Militarē Calatravē aliter Ordine elevavit.

41 Isti autem Equites verè, ac propriè Religiosi haud sunt, dum in spiritualibus non vacant negotijs, nec in claustro vivunt, nec Monasterium, aut Clericalem gestant Habitum, eisque substantiale castitatis deficit votum, saltem in ea non versantur perfecta, ac vera castitate, quā exposcit ipsa

Religio, juxta *cap. ad Monasterium, de stat. relig.* & *cap. unico de voto lib. 6.* meritò secundum quid, eos religiosos esse, haud propriè, ac verè existimant *Guttier. pract. quest. lib. 2. quest. 1111. n. 2. Garf. de benefic. part. 1. cap. 4. n. 16. Sarmiens. de reddit. Eccles. part. 4. cap. 1. n. 13. Gonzal. ad regal. Cancell. 8. gloss. 8. à n. 61. Narbon. leg. 8. gloss. unica n. 13. 14. tit. 5. lib. 1. recop. Molin. de prim. gen. Hispan. lib. 1. cap. 13. Molin. de just. & jur. tract. 2. tom. 1. dispus. 141. & disp. 623. n. 5. Marth. de jurisdict. part. 2. cap. 32. n. 14. 15. Mastrill. 290. n. 1. ad 32. lib. 3. Pheb. decis. 85. n. 9. Thom. del Bene de immuni. Eccles. tom. 1. cap. 1. dub. 11. sect. 1. n. 5. Rot. Rom. divers. decis. 391. part. 1. Cortiad. decis. 8. n. 82. Daniel. de nobil. controvers. disp. 55. & dispus. 56. à n. 4. August. Barbosa. de jur. Eccles. univers. lib. 3. cap. 7. à n. 26. & lib. 1. cap. 43. n. 19. Carlevar. de judic. lib. 1. dispus. 2. n. 413. Post. de manutenend. decis. 326. n. 3. Seraph. decis. 121. & decis. 583. Durand. decis. 308. n. 6. & decis. 95. sicq; in una Romana dotis 11. Feb. 1647. corà Bichio decisu refert Card. de Luca de jurisd. & for. cōpet. discurs. 92. sub n. 8. tom. 3.*

meritò à gabellarum solutio-
42 ne immunes haud sunt existi-
mant Bobadill. lib. 2. polit. cap.
18. n. 264. Mastrill. decis.
290. n. 28. Cutell. de immuni.
Eccles. lib. 2. quest. 50. potis-
simum si sint Novitij *Ægid.
Boss. de for. cōpet. n. 144. Villa-
dieg. in Polit. cap. 5. §. 20. n.
112. 114. nisi quo ad fructus
suarum commendarum sub-
dūt Bobadill. paulò antè Dian.
res. mor. part. 1. tract. 2. res.
49. n. 1. del Bene de immuni.
Eccles. tom. 1. cap. 1. dub. 11.
à n. 5. August. Barbosa. de Jur.
Eccles. univers. lib. 1. cap. 39.
§. 2. n. 49. Cened. Canonic. qu.
4. n. 20. Xamar. de privil. Bar-
cin. §. 22. n. 6. Velasc. de privil.
paup. part. 3. quest. 17. n. 29.
Carlevar. de Judic. lib. 1. disp.
2. n. 440. 441. nec Canonis
fiuntur privilegio, insinuant
Greg. Lop. in leg. 1. tit. 7. part.
1. tract. 17. diffi. 22. n. 15.
Carlevar. ubi supra n. 417.
Dian. resol. 7. part. 10. tract.
4. n. 1. & 2. nec fori, susti-
nent Sotus de just. & jur. quest.
5. art. 3. lib. 7. Mastrill. decis.
290. à n. 22. Azaved. lib. 1.
n. 4. 5. 6. tit. 14. lib. 3. recop.
Portules post foros cōpetentia-
rum, quest. 3. n. 8. Marth. de
jurisd. part. 2. cap. 32. n. 17.
Sesse de inhibis. cap. 9. §. 1.
n. 19. Carleval. d. n. 417. for-
tius in gravicribus criminibus*

concludūt, *Bobadill. d. c. 1. lib. 2. n. 232. & c. 9. n. 12. 13. & alij relati per Barboſ. ubi ſupra n. 47.*

45 Et ſi de oppoſita teſtantur obſervantia nonnulli, & in Regnis Caſtellæ *Bobadill. d. lib. 2. polit. cap. 19. n. 9.* ac innumeris Pontificijs conſtitutionibus, ac Regijs privilegijs Ordinibus Divi Jacobi Calatravę, & Alcantarę indul- tis fundat *Carlevar. de Judic. d. lib. 1. diſput. 2. n. 422. ad 428. tom. 1.* cuncti dictantes hoſcè Militarium Ordinum Equites, Cruce ſignatos in Criminalibus potiri fori exēptione, itidem ſi graviora pa- traverint crimina, ut ex varijs deciſionibus, & ex concordia Caroli V. Imperatoris anno 1527. cum capitulo Generali ejuſdem Ordinis comprobat idem *Carlevar.* niſi in caſu he- reſis, læſę Majeſtatis, neſadi, proditiōis, ſeū rebellioniſ, ſeditioniſ, tumultuſ, cōmotioniſ, ſeū cōcitationiſ populorū, aut illationiſ belli, violationiſ Re- giorū reſcriptorū, aut ſecurita- tiſ Regiæ, aut inobediētix Re- giorū præceptorū; in reliquis autē caſibus, quātūvis gravio- ribus, & atrocioribus, hoſcè E- quites exēptos eſſe à ſæculari imperio, ſubiectos tamen ſui Ordiniſ Potēſtatibus, inſinuāt antē *Carlevar. loco citato Greg. Lop. in leg. 1. tit. 7. part. 1.*

Gloſ. 1. in fin. Azaveduſ in leg. 14. n. 4. tit. 5. lib. 3. re- cop. Emm. Rodriq. tom. 2. re- gul. quæſt. 62. artic. 13. Boba- dill. polit. d. lib. 2. cap. 19. n. 46 10. laxè *Crespes de Valduar. obſer. deciſ. 53.* ubi probat ho- ſcè Equites eſſe exemptos ab ordinaria potēſtate, & Dom. Regi ſubiectos. Etenim Dom. Rex eſt Judex exemptorum ex ſuprema, ac priſca ſua re- galia, itidem poſt Concil. Tri- dentin. attamen in civilibus pro Creditoriſ libito, modo cōſeentur coram Ordinum Judicibus, modo coram ſecula- ribus, niſi de rebus commē- darum, aut earum fruſtibus ageretur, pro quibus coram ſuis Ordiniſ Judicibus omni- nō compellendos eſſe inſinu- ant *Bobadill. ubi nuper n. 26. Villadieg. in polit. cap. 5. n. 117. Carlevar. n. 450. Cortiad. d. deciſ. 8. n. 98.* Nobis autem in Villa Matriti degentibus binę fuere agitatz criminales cauſę, una contrā D. Marti- num Diaz Pimiento Alcantarę Equitem, Supremi Sanctę Clarę Neapolis Conſiliarium Ligardę Comitē, & Caſtel- lę Titulum, pro nonnullis prætenſiſ defeſtionibus, uti Præſide in Catanſari Provin- cia commiſſiſ, pro cujuſ cau- ſę cognitione ſex fuere à ſua Catholica Majeſtate designa-

- ti Senatores, duo ex Reali Castellę Concilio, duo ex Supremo Italię, & ceteri duo ex Ordinum Militarium Concilio, ex quibus Comes, post multa, ex adductis cōtrā eum, in regimine Præsidatus Calabrię, absolutus remansit, & ad Fiscalis ejusdem Militariū Ordinum Concilij dignitatē graduatus, immò ad Supremā collateralis Neapolis Regentiam assumptus, dein verò brevi dierum spatio sub Divino, Supremoque judicio transivit; Altera verò contra Don Gasparem Borja, Sancti Jacobi Equitem, Matairfonis Messanę arcis Castellatum, pro cujus pariter cognitione, sex ab eadem Majestate fuere designati Senatores, duo inquam Belli Consilij, duo Militarium Ordinum, & cæteri Supremi Italię, ex quorum integritate, è calumniantium ungue juridicè evulsus, ad Magistri Căpi munus, dein ad Militaris tormenti ignei Regni Sicilię Generalatum ascendit, postremò ad ejusdem Messanę Urbis Gubernium, in quo cum omnium dolore, & fletu postremum suum clausit diem.
- 47 In Lusitanie pariter Regno, hosce Equites in Criminalibus, at secùs in Civilibus immunes esse firmant *Alvar. Valas. consuls. 131. n. 5. Pereir.*

decis. 58. n. 12. ad 21. Fermos. in cap. 2. quæst. 16. n. 3. de for. compet. Phab. decis. 25. à n. 6. par. 1. Cost. noster cons. 42. nu. 14. Valasc. de privil. paup. part. 3. quæst. 17. nu. 49. August. Barbos. de jur. Eccles. universal. lib. 1. cap. 39. 2. 5. n. 27. & de potestas. Episcop. part. 2. allegat. 12. n. 45. vers. amplia in fine. In Cathalunia eorum persona pro Ecclesiastica habetur, respectu verò bonorum propriorum uti, laici, sub Regia manent jurisdictione, & sic pluries decisum testantur *Jacob. Cancer. par. 3. cap. 14. n. 67. 68. Ripoll. var. cap. 1. n. 378. Berart. in spec. visitat. cap. 3. n. 46. & alij, quos cumulat D. Mich. Cortiad. d. decis. 8. n. 94.* In Aragonia fori gaudent privilegio insinuant *Portules post foros comperentiarum quæst. 3. n. 6. 7. 8. Bobad. polit. lib. 2. cap. 19. n. 12. Suelves cons. 19. n. 3. lib. 1. Carlevar. de judis. d. lib. 1. disp. 2. nu. 437. tom. 1. Burg. de mod. proced. ex abrupt. cens. 1. quæst. 65. nu. 57.*

- 48 In Parthenopæo autem Regno in omnibus, sub Regia subsunt jurisdictione, ut de vetustissima edocet consuetudine idē *Carlevar. sub n. 100.* quamvis quo ad Civile oppositum insinuat *Thor. compend. decis. p. 3. sect. 2. verb. Miles*

Sancti Jacobi. Attamen me in Supremo M. C. V. Tribunali Judice sedente anno 1675. N. Eques Divi Jacobi de falsæ monetæ crimine atinētus, fuit ad acre torture tormentū dispensatus, & negatius, & ex eo quòd in eodem crimine defecit fuit perpetuò in Castro Maris clausus; referente Dom. Apicella, acta penes Julium de Marco. In nostro denique Siciliæ Regno Equites Divi Jacobi tantum in Criminalibus, at secus in Civilibus fori fruuntur privilegio, dictant *Carol. de Grassi. de effect. Cleric. effect. 1. nu. 116. Mastrill. d. decif. 290. lib. 3. n. 195.* ubi 49 bis per Supremum M. C. Senatum refert decisum, ac Regias adducit litteras sub die 10. Januarij 1609. editas, de quibus pariter meminit *Don Mar. Cutelli de Immun. Eccles. lib. 2. quæst. 50. nu. 10.* Attamen, hodie res sub silentio transit, dum absque hæsitatione hi Equites à privilegio fori in omnibus arcantur, & passim tam in Civilibus, quàm in Criminalibus, in Regijs sub sellijs conveniuntur, quod ex recenti Regis nostri Catholici Caroli II. rescripto scatet, cuius tenor sequens est.

CAROLUS, &c.

50 **V**icerex, & Generalis Capitaneus in hoc Sicilia Regno. Illustribus Spectabilibus, Magnificis, & Nobilibus Regni ejusdem Magistro Justitiario, Præsidibus Regionis Tribunalium, Judicibus M. R. Curia, Magistris Rationalibus, Thesaurario, & Conservatori Regij Patrimonij, Advocatis quoque, & Procuratoribus Fiscalibus, ceterisque demum dicti Regni Officialibus Majoribus, & Minoribus, præsentibus, vel futuris, cui, vel quibus ipsorum præsentibus præsentatæ fuerint Consiliarijs, & fidelibus Regijs dilectis salutem. La Sacra Cattolica Maestà del Re, nostro Signore (che Dio guardi) con sue Regie lettere, ordina, quel che siegue. EL REX. Ilustre Conde de San Estevan, Pariente, mi Virrey, Lugarteniente, y Capitan General del Reyno de Sicilia, con motivo de la competencia de jurisdiccion, que se excitò entre este mi Supremo Consejo de Italia, y el de Ordenes a cerca del conocimiento de la causa de D. Antonio Amato Principe de Galati en esse Reyno, mandò que para poder dar regla general en estas causas de los Cavalleros de las Ordenes Militares en los Reynos, y Estado de Italia se formase una junta

ta de Ministros de ambos Tribunales, en que concurríessen Theologos, paraque con lo que se alegasse por cada jurisdiccion se confiriessse, y consultasse lo q; en razon de este punto se ofreciere, y pareciere, y haviendome representado la junta, que desde el año 1619. han sido continuadas las resoluciones, que ha auido de los Señores Reyes mi Padre, y Abuelo, que gozen de Dios, y mias, sobre consultas de los mismos Consultores examinadas en juntas de Ministros de entera satisfacion, y la una de dos de cada vno de ellos, que todos quatro fueron de vn sentir paraque en los Dominios de Italia no se inove la practica de que las Justicias Reales conozcan de las causas Criminales, y Civiles de los Cavalleros, mandando al Consejo de Ordenes revocar las comissionses, que avia dado a los Prelados, a fin de que conociesen de las causas Criminales de los Cavalleros: pues de lo contrario resultarian graves inconvenientes a mi Real servicio para regir con acierto, y quietud publica dichos Dominios, y que hallandose la materia en este estado no puede aver motivo para alterarlo, me he conformado, en que se execute.

assi, en cuya conformidad he resuelto ordenarvos (como lo hago) deys las ordenes convenientes, paraque se cumpla, y observe en esse Reyno lo referido, en el conocimiento de las causas de los Cavalleros, que hubiere en el de las Ordenes Militares, que lo mismo se ordena al Virrey de Napoles, y Governador de Milan, por lo que toca a aquellos Dominios, y bareys, que esta orden se registre, y note en las partes, que combenga para su puntual observancia, como conviene a mi Real servicio, de que me avisareys. De Madrid 16. de Abril 1684. YO EL RET. Con rubrica del Patrimonio. Vt. Torres Reg. Vt. Marchio de la Rosa Conf. Vt. Guerrero Reg. Vt. Jnrado Reg. Vt. Aresius Reg. Vt. Mirolal Reg. Angulo Secr. Presentata Pandie 15. Junij 1684. exequuta de ordine Excel. Dom. Comitiss Sancti Stephani Proregis sub die 17. Julij 1683. Cervarannus Coad.

Alterum parilem Caroli V. Imperatoris per totum ferè Italicum Dominium emanatum ordinem adducit Sperell. decis. 2. part. 1. & meminit Daniel. de Nobil. controvers. disput. 55. n. 16. 17.

DE LEGATORUM, AC DELEGATORVM

POTESTATE.

C A P U T V.

S U M M A R I U M.

Ne scribam vanum, duc pia Virgo manum.

Legati per Imperatorē, Reges, aliosque Principes, & Respublicas publici causa negotij missi, Sancti de omni jure, ac inviolabiles sunt.

Et quibus penis, contra eos irruentes plectantur, recensentur.

Dammum Legatis illatum, quis rescire teneatur? ibidem.

Comites familia, ac Legatorum alia occasiones eadem fruntur immunitate. ibidem.

Legati sub legibus Repressariarum, non demuncuntur. ibid.

2 Legatus Sum. Pontificis, istius refert imaginem, & in Provincia sibi decreta superillustris est.

Unimodam retinet jurisdictionem, & in ingressu sub baldachino à Clero, et Populo ovante recipitur.

Episcopi, & Archiepiscopi auctoritas quiescit presente Legato de Latere, & quomodo.

3 Legatorum tres sunt species.

Legati nati summe sunt dignitatis, & Legatarum Imperiū ex uno, eodemque fonte sciet. ibidem.

4 Legati, omnes Ecclesiasticas absolunt causas, præter nonnullas, & quæ sunt recensentur.

5 Legati ceteras alias, Sede Apostolica mediante, opportunè in partibus cernunt causas.

6 Textus in cap. i. delegat. in 6. de legato nato loquitur, eumque Canonistæ ad alios legatos porrexere.

7 Legati definitio affertur.

8 Catholicus noster Inviçissimus Siciliæ Rex legatus est natus, cum qualitate de latere.

9 Ex prisca, ac sæculorum veterrima consuetudine, cunctas Ecclesiasticas absolvit causas, & qua via? ibid.

10 Ex Pij V. concordia itidem post Concilium Tridentinū, Regularium cognoscit de causis.

11 Catholicus noster Rex circa cap. II. ejusdē Concilij Tridentini Summū supplicavit Pontifici.

12 Applicatione adhuc non ab-

*soluta exequutio prædicti cap.
II. rectè suspensa remansit:*

- 13 *Ad Legatum de Latere ex-
priorum cognitio spectat, etiam
si esset Legatus cum qualitate
de Latere.*

*Legatus de Latere absolvit
causas per Ordinariū, tanquā
Sedis Apostolicæ Delegatum,
absolutas, appellationis remedio.
Ibidem.*

- Nemo ex Legatis causas;
Claustralem correctionem con-
cernentes, iudicat; nisi suusre-
gularis Prælatas. Ibid.*

*Intellige, si causa in scriptis
non fuerit judicialiter deducta.
Ibidem.*

- 14 *Legatus generale haud con-
vocat Concilium, at secūs Pro-
vinciale, ratio adducitur.*

- 15 *Ad Legatum minimè appel-
latur medio omisso, sed ad solum
Pontificem, & quid ex opposi-
ta consuetudine?*

- 16 *Ad Legatum à Latere causa
devolvuntur non tantū appella-
tionis remedio, quā etiam per
viā querelæ, gravaminis, &
recursus. Non tamen Metropo-
litano jure, sed Legationis jure.*

- 17 *Legatus de Latere haud com-
mittere valet causas absq; stre-
pitū, & figurā iudicii. Neque
quit contra jus aliquid statuere.
Neq; talia statuta confirmare.*

- 18 *An, & de quibus beneficijs
dispensat cum illegitimis?*

- 19 *An absolvit à juramento?*

- 20 *Legatus à Latere ex Concil.
Triden. dispositione causas ad
forum Ecclesiasticum spectantes
avocare nequit, & quid si esset
causa pupilli, vel miserabilis
ipsō petente? Et quid si esset Cle-
ricus miserabilis? Ibid.*

- 21 *Legatus de Latere annit be-
neficia, et uniendo an possit juri
Patronatus Ecclesiastico dero-
gare?*

- 22 *Legatus quit eligere Probst
notarium non subditum, & ex-
tra suā Provinciā degenrem.
Eique absolvere licet. Ibid.*

- 23 *Legatus de Latere præveni-
re valet Ordinarios Collatores;
& beneficia conferre, ratio as-
fertur.*

*Si beneficia patronatus Ec-
clesiastici sint, at secūs secula-
ris etiam si Collator extra suam
commoratus sit Provinciā.*

- 24 *Legatus de Latere propriè
Collator Ordinarius est. Ideo va-
let etiam beneficia duplici re-
servatione supposita conferre.*

*Et quid si plures essent Pro-
vinciæ sub ditione tamen illius
Principis, ad quem fuit destina-
tus?*

- 25 *Legatus de Latere si limita-
tam haud haberet facultatem
quit ubique voluntariam exer-
cere jurisdictionem.*

*Effectus hujus Legationis
enarrantur.*

- 26 *Legatus à Latere confert
beneficia Ordinario competen-
tia*

ria in ejus mensibus virtute alternativa. Ratio asseritur, potissimum si Collatoris negligentia intervenierit.

Legatus à Latere confert etiam beneficia ad Sum. Pontificem devoluta, sed non ea per Sum. Pontificem reservata. Ibid.

- 27 Legatus à Latere potest beneficia reservare, præter nonnulla, quæ ibi asseruntur, sed non potest reservando unum, addere aliud. 28.

Reservat beneficium vacantium, etiam in alterius gratia, sed & dare nequit. Ibid.

- 29 Legatus à Latere beneficium, quod absenti contulit, altero conferre nequit, interim quod advenierit absentis consensus.

- 30 Legationis munus quando finitur, ob mortem legati, aut legantis.

- 31 Legatus Vicarium eligere quit.

- 32 Vicarius Legati subdelegare valet.

- 33 Andrea Borbati Siculi Messanenensis hæresitas absolvitur.

- 34 Felini sententia ad id perpertinet.

- 35 Et quid ad Universitatem causarum? Ibid.

- 36 Ordinarius quis non solum articulum merum, sed & totam causam delegare.

- 37 Delegatus ad Universitatem causarum valet unam, vel alteram, non autem totam jurisdi-

ctionem delegare.

- 48 Delegatus ad Universitatem causarum quis dicitur?

- 39 Delegatus, cui personæ industriæ fuit commendata, nequit alteri subdelegare.

- 40 Et quid de filio æque patris idoneo, an patris industriam supplere possit?

- 41 Personæ industriæ quando dicitur commendata.

- 42 Sub delegatione cum clausula (conscientiæ tuæ committimus) an dicitur personæ industriam fuisse commendatam?

- Clausula prædicta monitionē potius, quam præceptum influit. Ibidem.

- 43 Opposita asseritur sententia.

- 44 Et quid si clausula adesset (Fidei, inique diligentia committimus.)

- 45 Exequutor in forma, dignū, an subdelegare quit?

- 46 Collector Sedis Apostolicæ, an subdelegare valeat?

- 47 Vicarius Episcopi facultas à reservatis absolvendi subdelegare potest. Intellige, quia jurisdictionalis actus est. Ibid.

- 48 Ordinarius si totam delegaverit causam, si libneris, valet delegationem revocare, eamque ut cognoscat, non ut alteri committat, abdicare potest.

- 49 Delegatio ab Ordinario indulta, haud expirat mortuo Delegante Ordinario.

- 50 Delegatio, gratia est, quæ solo

solo verbo, (fiat,) perficitur.

Intellige expeditis litteris; alias informis, ac imperfecta, est gratia. Ibidem.

51 Delegatio à Vicario, ad alterum Vicarium collata expirat, cessante jurisdictione in Vicario delegante, per mortem, vel aliter.

52 Jurisdictio finitur in Delegato, si diffinitivam protulit sententiam, vel eam executioni demandavit.

Et quid in Delegato Principis? Ibid.

53 Delegatio ad tempus praefixum expirat, transacto tempore.

54 Delegatus ab Ordinario electus, an quit de nullitate suae sententiae cognoscere.

55 Et quid si non simpliciter, sed ad tempus fuerit usque ad diffinitivam electus. Et quid in Delegato à Principe electo? Ibid.

56 Et quid de Delegato ad Universitatem causarum? Ibid.

57 Delegatus ab inferiore à Principe, an valeat exequi suam sententiam?

58 Et quid in delegatione à lege indulta?

59 Delegatio Ordinario collata per specialem commissionem, & non intuitu officij, delegata erit jurisdictio, non ordinaria.

60 Etiam si à Principe fuerit tributa.

61 Delegatus quit itidem post

litem contestatam, sub delegationem revocare.

62 Subdelegatio morte Delegati subdelegantis expirat.

63 Legato è Provincia sibi decreta egrediēte jurisdictio in eo, & in suo Delegato expirat, et acta confecta post discessum, etiam inscio Delegato, sunt nulla.

64 Intellige re integra, at re non integra, quia citatio fuit emanata, jurisdictio perpetuatur in delegante. Et an opus sit ut parti fueri tradita citatio, vide ibi.

65 Jurisdictio perpetuatur in Delegato per subdelegationem per eum factam. Intellige ibid.

66 Delegatus potest citare partem extra locum suae delegationis, sine illius Ordinarij licentia. Intellige infra.

67 Idem dicendum de exteris in alieno territorio, expressatis tamen in commissione.

68 Secus si sunt nominati in rescripto, habitantes extra locum delegationis; Nam tunc opus est illius Ordinarij licentia. Ibid.

69 Appellatio an deferatur ad subdelegantem, si appellari contigerit à subdelegato subdelegati?

70 Delegatus cum clausula (appellatione postposita) nequit appellationem interdicere.

Delegatus à Principe recusatur. Et quando? Et coram quo?

Recusatio insentatur coram eo, coram quo appellatur. Ibid.

Re-

Recusatio subdelegati Delegati Apostolici non coram arbitris. Sed coram ipso delegante praponitur.

71 Delegatio uni collata, ad alterum non porrigitur. Intellige.

72 Delegatio Vicario collata quando transit in suum successorem.

73 Delegatus Sum. Pontificis, & Principis valet quemcumque compescere, ut munus suae delegationis suscipiat. Et non subditum valet, eo volente eligere ibi.

74 Jurisdictio Delegati, an possit prorogari? Et quando.

75 Et quid si esset Delegatus ad Universitatem causarum?

76 Quilibet Index potest punire testem, qui falsum coram eo deponit nullo fori privilegio favente.

77 Index ordinarius ratione majoris excessus non potest penam indicere, sed Principi debet rescribere; Qui magistratum non retinent, nequeunt testes quaestionis tormento subijcere.

78 Hoc idem dicendum in Delegato Principis, in causis sibi non commissis.

79 Index potest cognoscere, in causa sibi commissâ, totum id, quod incidenter ad eam conducit.

80 Delegatus potest pronunciare super successivo causa sibi commissâ.

81 Distinctionem inter Delegatum Principis, ac simplicem, non esse juridicam, & consen-

taneam, ad id demonstratur.

82 Articulus falsitatis in causa civili hanc filere facit, donec absolvatur causa criminalis.

83 Delegatus cum criminali jurisdictione falsos testes valet objurgare, ibique affluenter.

84 Ante Monarchicam Imperiû inter Quirites, poena contra fontes, non erat legis, sed populi, cujus exequatio fuit postea magistratibus concessa.

85 Praxis Siciliae, & Neapolis in delicto falsitatis testium, vel praesentationis falsi instrumenti in judicio civili, assertur.

86 Quilibet Delegatus itidem, à Latero, nequit se ingerere in causa à Sum. Pontifice alteri delegata. Intellige n. 86. 77. 88.

89 Abbas Siculus in cap. studii si explicatur.

90 Bartoli theorica in l. quoties 2. fin. ff. de administr. intor. ad ducitur.

91 Delegatus particularis si contra formam sui rescripti pronuciaverit, an possit Legatus suam apponere manum?

92 Et an itidem Ordinarius loci, dato excessu.

93 Et quid si aliquem per actû nullum gravaverit?

94 Delegatus particularis si ritè, ac rectè in sua delegatione se gesserit, nec ab Ordinario, nec ab alio inquietari potest.

95 Delegatus particularis debet suam ostendere commissionem.

- 96 *Fines suæ commissionis ante oculos habere debet.*
- 97 *Sed si fines suæ commissionis excesserit, uti privatus habendus est. n. 73.*
- 98 *In excessu ab eo commissio deficit jurisdictioni.*
- 99 *Etiā si merus Papæ executor fuerit, vel mistus. Et ab eo tunc appellatur. Ibid.*
- 100 *Tam quo ad devolutivum, quā quo ad suspensivum.*
- 101 *Ecclesiasticus loci Ordinarius si laicum injustè opprimeret, valere Principem secularē ei resistere, etiam si Delegatus esset.*
- 102 *Non ut de causa cognoscat, sed ut cerneret si Ecclesiasticus infra suæ jurisdictionis lares processerit, per viam extraordinariæ defensionis.*
- 103 *Nonnullarum Provinciarū observantia assertur.*
- 104 *Et quid in Parthenopæo Regno? Et n. 45.*
- 105 *Defensio oppressorum Vassallorum Principis inheret officio.*
- 106 *Roberti Siciliae Regis constitutio (ad Regale fastigium) adducitur.*
Et quomodo hoc perficitur. Ibidem.
- 107 *Quis quando dicitur excedere?*
- 108 *Oppressio, & excessus constare debent. Et quomodo?*
- 109 *Ac de interposita appellatione. Et de ejus prohibitione. vide ibid.*
- 110 *Et quid si superior Ecclesiasticus Juxta distaret, aut renuerit debitum præstare auxilium. vide ibid.*
- 111 *Subditus itidem si Religiosus fuerit, ad saecularem Principem tunc occurrendo, in censuras Bullæ Cane Domini, & aliterius nequaquam incurreret.*
- 112 *Nec ipse secularis Princeps: Bulla Cane Domini perpenditur.*
- 113 *Si Summus Pontifex valde distaret. Sentiant Fontanell. ac Mariti quorum sententia sub distinctione recipitur.*
- 114 *Potestas Ecclesiastica nequit exposcere veniam Principi seculari, agendi ex abrupto contra personas Ecclesiasticas, ratio adducitur.*
- 115 *De jure Canonico contra Ecclesiasticos ad torturæ tormentum haud devenitur, & quando?*
- 116 *Modus procedendi ex abrupto, non datis defensionibus contra leges Divinas, naturales, & humanas est.*
- 117 *Ecclesiastica potestas quit à Summo Pontifice modum taliter agendi exposcere.*
- 118 *Ad Summum spectat Pontificem contra juris Canonici dispositionem dispensare.*
- 119 *Sed si postulaverunt, & nō obtinere, jura Canonica tenentur observare Ecclesiastici.*

120 Superioribus certis in casibus licere legem dispensare humanam.

121 Legatus contra exemptos procedere debet secundum Canones.

122 Philippi II. immortalis memorie ordinationes afferuntur.

123 Et quid si medele necessitas urgeret?

Et quando dicitur medele necessitas urgere?

124 Si necessitas medele urget, an possit tunc contra Ecclesiasticos ex abrupto procedere?

125 Legatus in subditos existentes in Provincia sibi decreta jurisdictionem in foro externo retinet.

126 Etiam si laicus fuerit Legatus, ratio graphice adducitur.

127 Laicus capax est talis jurisdictionis contra Ecclesiasticos.

128 Et jura tanquam Episcopus cernit, ac excommunicat. Ibidem.

129 Ex Summi Pontificis placito.

130 Pontifex potest criminales casus contra Ecclesiasticos committere laico, ac delegare. Ibid. Et spirituales. Ibid.

131 Cap. illud, 10. quæst. 3. adducitur. Ibid.

Ibidem, & faminis talē quit Pontifex impertire facultatē.

Famine habere valent habitualiter jurisdictionem spiri-

tualem, quo ad ea, quæ Ordinis sunt.

Et tanquam Abbatisse possunt habere collationem beneficiorum, & curam Animarum.

132 Ratio adducitur.

Nonnullæ afferuntur eruditiones, ob quas Faminas fuisse capaces temporalis jurisdictionis. Ibid.

133 Summus Pontifex valet in omnibus jus Divinum dispensare, præterquam contra Fidei articulos, & contra universalem Ecclesie statum.

134 Cognoscere de causis Clericorum criminaliū, Ordinis haud est, sed jurisdictionis.

135 Laicus Delegatus quit excommunicare.

136 Nostri Regni Reges, itidem Famine excommunicationis censura usque omni ævo fuerunt.

137 Excommunicationis definitio affertur.

138 Excommunicatio Major, quæ sit, & quæ Minor?

Cuique politici Imperij civilis pænæ correspondens?

Mosaica legis tempore homines à Sacerdotibus interficiabantur. Ibid. n. 139.

Hodie Ecclesia temporali haud utitur gladio. Ibid.

140 Ad hoc ut quis excommunicatus dicatur, oportet ut declaratoria processerit sententia trinis præcedentibus monitionibus. Ibid.

[141] *Servatoris nostri documenta ad correctionem opportuna, ex quibus excommunicationis monitiones scaterere, recensentur.*

[142] *Pro excommunicatione indicenda, utramque haud sufficit peccatum, sed quod sit mortale, & grave.*

[143] *Excommunicandus verè, haud fidele contumax esse debet. Contumax quādo dicitur verè, & quando fidele. Ibid.*

[144] *Citatio personalis requiritur ad excommunicationem indicendam. Et quando non. Ibid.*

[145] *Et an sufficit per edictum?*

[146] *Modus inferendi excommunicationem, ejusque absolutionem adducitur.*

[147] *Excommunicatio infligitur ubi de jure permittitur. Quia omnium maxima pena est. Et ubi alius executionis modus defecit, argente tamen causa.*

[148] *Sobrie excommunicationis gladio uti debent Ecclesiastici, & si indebitè, & ignoranter ea utuntur, etiam secluso dolo, letaliter peccabunt. Sacrilegiū committunt, injuriarum actione tenentur. Et ad partis interesse, eisque pariter Ecclesiae ingressus, & Fidelium communicatio interdicitur, ac objurgantur.*

Et an injustè excommunicatus, se abstinere debet in Divinis, ac in temporalibus? & an absolutione indiget? Et an à se-

poralibus, et Divinis se abstinere debet? Ibid.

[149] *Legatus natus excommunicationem ob violentam manum, in eum, qui Canonis fulcitur privilegio, haud absolvit, at secus si de Latere sit.*

Cap. penult. de offic. Legati, & Canon. si quis suadente diabolo, 17. quæst. 4. perpenduntur. n. 149.

Etiā si excommunicatione immodatus de aliena, non de sua fuerit Provincia. Ibid.

[150] *Episcopus, si percussio sit levis, absolvit, itidem per suum Delegatum.*

At secus si percussio fuerit atrox, nisi ex speciali privilegio. Ibidem.

[151] *Recensentur casus, ex quibus valet Episcopus absolvere allatam censuram, itidem si injuria fuerit atrox.*

Afferantur affluenter casus, ex quibus excusatur Clericum percutiens ab allato Canone si quis suadente diabolo: Ubi de honoris, & vitæ defensione agitur qualis, & quomodo esse, et fieri debet explanatur, et personæ, quæ excusantur asseruntur.

[152] *Immodati censuris juris alteri reservatis, ab eo, qui eas protulit, vel à suo Superiore, aut à successore absolvantur.*

[153] *Ab eis, quæ ex juris fonte scatent, ac nemini reservatis, omnes Episcopi, & Prælati jurisdic-*

- risdictionē habentes, in foro externo absolvunt.
- Etiā Parochus, aliisque Sacerdos potestatem habens absolvendi à mortalibus. Ibid.
- 154 Censura ab homine per sententiam generalem, vel particularem lata, à quoniam absolvitur?
- 155 Legatus non se intromittit ad absolvendam excommunicationem à Summo Pontifice indictam.
- 156 Nevè ceteri se inmiscant ab ea per Legatum prolata.
- 157 Superior absolvit excommunicationes per inferiorem illatas, cum causæ tamen cognitione.
- Episcopus absolvit ab indictis per Archidiaconum. Ibid.
- 158 Absolutus à quolibet Confessario, virtute privilegij Bullæ Cruciatæ, an censeatur absolutus tam respectu fori interni, quam externi?
- 159 Laxe tractatur materia, Urbanique VIII. explicatur Constitutio.
- 160 Et quid si pars fuerit satisfacta?
- 161 Et quid respectu consummationis, coram loci Ordinario contractæ? Et excommunicatio ab homine fuerit indicta.
- 162 Et quid in excommunicationibus à jure illatis?
- 163 Fides per Confessarium taliter absolventem sufficit, eiq; creditur.
- 164 In excommunicatione à jure indicta, partis satisfactio an necessaria sit, si absolutio virtute Bullæ Cruciatæ prompserit?
- 165 Excommunicationes indictæ à lege, & indictæ ab homine recensentur.
- 166 Minori excommunicatione innotatus juxta tamen, & valida arcetur ab usu, & Sacramentorum participatione passiva. Non autem activa, & quomodo hoc perficitur, explicatur.
- 167 Inhabilis est ut ad dignitates eligatur, ei tamen eligere non interdictur. Et an electio eris ipso jure nulla. vide ibid.
- 168 Communicans indebitè cū excommunicato, majori excommunicatione in hac minori incidit excommunicatione præcedentibus legitimis monitionibus.
- 169 Majori excommunicatione involutus participationem Sacramentorum, nec activam, nec passivam retinet, & à quibus arcetur, recensentur.
- Pœnitentiæ Sacramentum band confert, nisi in ultimo mortis articulo, & quando.
- 170 Moriens contritus ad nunciandam absolutionem navādo, vel injustè excommunicatus, absolvendus est; & an ante absolutionem ei tradenda sunt Sacramenta? Ibidem, & quid in excommunicato occulto?
- 171 Adesse ad Missæ sacrificiū nequit taliter excommunicatus.

Celebrans ipso assistente quid facere debet?

172 *Taliter excommunicatio interdicitur sepultura; Et quid si poenitentiae signa dederit? Ibid.*

173 *Ad honores, dignitates, & Ecclesiastica beneficia scandere nequit, collatio, electio, ac resignatio ad sui favorem facta, vel ab eo facta nulla est. Ibid.*

174 *Beneficium ante excommunicationem ei collatum an post eam acceptare queat, latè discutitur, & absolvitur haesitatio.*

175 *Canonici ante excommunicationem electus, postmodum si vacaverit praebenda, ratione adoptionis queat eam acceptare.*

In temporalibus taliter excommunicatus an liceat retinere dominium, & administrationem? Ibidem.

176 *Beneficium antea ei collatum retinet talis excommunicatus, ejus fructus non exigit. Et exigendo refundere tenetur.*

Nec de muneribus temporalibus spoliatur. Ibid.

Licet ea exercere nequit. Ibi. An verò privata?

177 *Gesta per eum nulla sunt. Et quid si fuerit publicè toleratus?*

178 *Cum excommunicato interdictum est omne commercium, & quale sit, latè exprimitur. Et quid si ad bonum tenderet finem. Ibidem.*

179 *A commercio cum excom-*

unicato, qui excusantur. Omnes, qui sunt recensentur.

180 *Communicans cum excommunicato aliquando in eadem majorè excommunicationem ruit.*

181 *Participans cum excommunicato notorio, tolerato, aut nò denunciato, an incidit in allatas penas. Et quid de jure novo ex extravag. ad evitandu. Martini V. quae perpenditur. & 183.*

182 *Acta privata ab excommunicato inajori tenent, & proinde validum est ejus Matrimonium, Testamentum iidem ad pias causas. Ordo ei impressus, characterem imprimit. Licet ab exercitio suspendatur.*

184 *Eligitur in Judicem temporalem Notarium, Delegatum, arbitrum, & in similibus, sed exercere nequit, ejusq; acta quando sunt nulla? Ibid. Nec in judicio testis esse potest, & an in instrumentis? Ibidem.*

185 *Uti reus in judicio stare, quit, non ut actor, & quid si de excommunicatione non fuerit oppositum?*

Exceptio excommunicationis in qualibet judicij parte opponere potest, & quid si fuerit opposita post rem judicatam?

186 *Judex laicus quando de excommunicationis exceptione cognoscere potest?*

Excommunicatus obligatur ad alterius favorem, sed non alter ad ejus favorem. Ibid.

- 187 *Ab excommunicatis per inferiores Rigni Prælatos ad nostrum de Latere Legatum passim via nullitatis, quærelæ, ac omni meliori modo appellatur. Appellatio ab excommunicatione purè lata, non impedit publicationem, & declarationem. Et quid si ex ipsa declaratione novum oritur gravamen.*
- 188 *Episcopi nequeunt Dominos Proreges excommunicare. Et quid in Regijs Consiliarijs. Et an excommunicare possint totum Collegium, aut Universitatem? Et quomodo? Ibid.*
- 189 *Monitio in excommunicatione instigenda quando est necessaria, & quando citatio.*
- 190 *Episcopus nequit excommunicare externum, non subditum ratione originis, & domicilij, in aliena Diœcesi degentem, & quando?*
- 191 *Princeps secularis an interdiceret quæat Ecclesiastico Judici, si suum excommunicet ministrum, quin prius excommunicationis causam ostendat? Ibid.*
- 192 *Primus in Orbe Monarca Adamus fuit. Alij Cainum fuisse testantur.*
- 193 *Regis nomen Dijs comparatur.*
- 194 *Regna potentissimo Dei nutu hominibus conferantur.*
- 195 *Subditi Regibus suis, à quibus securitatem, & tranquillitatem habent, fideliter servire, & obedire debent.*
- 196 *Verbosi, qui falsis, subdolisque suasionibus Populos ab sui Principis affectu separare attentant pro impijs, ac perversis apud Deum habentur.*
- 197 *Principes mali, ac Tyranni, rhannis comparandi sunt.*
- 198 *Nostri Catholici, Inviçis sumique Reges omni ævo cum subditis suis piè, ac leviter se gessere.*
- 199 *Rex adeo pollet in suo Statu, quemadmodum Imperator in suo Imperio.*
- 200 *Nostri Reges Hispani superiorem de jure, ac de facto non agnoscunt.*
- 201 *In Hispaniarum Regnis sibi subiectis Monarchæ sunt.*
- 202 *Alceat. in l. hostes, ff. de capt. & post limin. revertis. Contrarium sentiens cecitavit, & ante eum Bartholus.*
- 203 *Nostri Reges in Sicilia Regno Monarchicum retinent Imperium.*
- 204 *Ex livore loquuti sunt, qui putavere Monarchiæ nomen novum, ac Tyrannicum esse.*
- 205 *Sanctus Pontifex tanquàm Christi Vicarius in spiritualibus, comparativam in toto Orbe, generalemque retinet Monarchiam*
- 206 *Nostri Reges in Regno, ex vi Sac. Sedis Apostolicæ concessionis Legati sunt nati, cum qualitate de Latere. 207. 208.*

209 *Historia Monarchiæ concessionis narratur fideliter.*

Sicilia cæterarum Mediterranei Insularum maxima.

210 *Maris conatu ab Italia disjuncta.*

211 *Omni ævo uberrima, ac Populi Romani gratiarum appellari solebat.*

212 *Punicis profligatis Romani in Provinciam reducere.*

213 *Constantinus Magnus Imperator Byzantium Sedē transferendo Imperialem, Imperium bipartivit, Orientale unum, Occidentale alterum. Unde bicipitem Aquilam stigmatibus adhibuit.*

214 *Lepidum dictum inter Carolum V. Invidiosissimum Imperatorem, & Ludovicum Alemannum Venetum Equitem, circa bicipitem Imperialem Aquilam, & Leonem Venetum alatum affertur.*

215 *Constans Constantini filius in Italia, Africa, Siculo Regno, ac cæteris Insulis successit.*

216 *Wandali, Goticque Regnū irruere, & à Bellisario, & Narsese Justiniani Imperatoris Ducibus expulsi fuere.*

Sicilia in alia Imperij divisione sub Orientalis Imperij ditione remansit.

217 *Saraceni à Michaele Imperatoris Praefecto acciti in Regnū iterum accessere.*

Apulus Farnus cum altero fra-

tre Regnante ad dissidia devenerint à Michaele Byzantij Imperatore efflagitavit, & dum Gregorius Maniaces Siciliā petebat, fratres odia deposuere.

218 *Maniaces nē sua expeditio futilis remaneret, se cum Principibus Nortmannis Wilhelmo Ferrobrachio, ac Roberto Guisardo fratribus fœdera iniit. Saracenosque è Regno ejecere. Dissidijs tamen inter ipsos subortis circa adeptum, Principes Apuliam reverterunt.*

219 *Maniace in Regno remanente, Saraceni Regnum adorantur, Maniacemque expulerunt.*

Nicolaus II. Pontifex, Rogerium alterum Principum Nortmannorum fratrem, pro Regni adeptione excisavit, ibi cooperantibus Mamertinis: immane fixerunt bellū. Quod à Mesana initium, à Butera triginta annorum spatio exitum habuit.

220 *Nicolaus II. fama Rogerij undique excrescente, eum corā cernere cupiens, in Siciliam se contulit.*

221 *Robertus Apulia, Calabriaeq; Ducis Titulū à Nicolao II. reportavit.*

222 *Varia, insigniaque servitia per Principes Nortmannos nonnullis Pontificibus confecta, sua serie enarrantur. Landes, ac Comitibus, Regibusq; Tituli, à Sum-*
Pon-

- sificibus eisdem Principibus indulti recensentur.
- 223 Bulla Urbani II. Rogerio Sicilia Comiti concessa, assertur.
- 224 Rogerius ante hanc concessionem Ecclesiasticam exercebat jurisdictionem.
- 225 Talem facultatem à Gregorio VII. fuisse indultam, & à Urbano II. renovatam fuisse demonstratur.
- Multas Ecclesias Cathedralles erexit, ac dotavit, & quæ fuere recensentur.
- In nonnullos casus, Ecclesiasticam, Principes, ante indultam Urbani II. Bullâ, exercere jurisdictionem, ibiq; cuncti enarrantur.
- 226 Bullam Urbani II. alij confirmavere Pontifices.
- 227 Henricus Imperator ex Constantia Uxore in Regno successit. Eoque mortuo Fidericum filium minorem sub tutela Constantiæ, & Innocentij III. Sum. Pontificis reliquit.
- 228 Constantia minoris Fiderici filij uxrix, privilegio Bullæ Urbani II. indultæ renunciavit, quam dein Innocentius III. obtulit.
- 229 Henricus Imperator VI. Fiderici pater, investituram Regni gratis à Celestino III. haud recepit, sed in comporum Tuscanæ Civitatis, quam bene muniam Imperator deinebat.
- 230 Dissidia, inter Fidericum, & Sum. Pontifices afferuntur.
- Auguria enūciata ex Matrimonio Henrici Imperatoris, & Constantiæ Monialis comprobata remanere. Ibid.
- 231 Renunciationem per Constantiam utricum consecratam nunquam habere Pontifices.
- 232 Confirmationes Bullæ tacite, & expressè per alios Sum. Pontifices factæ adducuntur.
- 233 Bullam Urbani II. Rogerio Comiti concessam irrevocabilem fuisse, demonstratur, multis medijs.
- 234 Nec per Bullam Cænæ Dñi fuisse revocatam, probatur.
- 235 Martinus V. Pontifex falsus fuit, Bullam Cænæ Domini haud revocasse casus, in quibus Galliæ Rex ab immemorabili tempore in Clericos jus dicebat.
- 236 Indulta remuneratoria, ob servitia præstita, non revocantur.
- 237 Potissimum ob alterius ingratitudinem.
- 238 Privilegia à Leone X. Sum. Pontifice Regi Francorum ob servitia impertita, non esse revocata, ob jurgia habita inter Philippum, cognomento, Pulchrum, & Bonifacium VIII. Sum. Pontificem, jure optimo sustinent Galli.
- 239 Justa, ac expressa accedente causa, revocantur privilegia concessa.

240 De qua constare plenè debet, nec sufficit asserio.

241 Aliàs Princeps concedens ad concessi observantiam devincitur.

Verba Supremi Optimi, Maximi Dei Omnipotentis: Ponam fœdus meum inter me, & te, explicantur. ibid.

242 Summus Pontifex beneficio jam collato, absque causa, quempiam privare nequit, absq; Legis, naturalis lesione.

243 Sixtus V. beneficium, quod ad Regis Catholici commendationem, uni contulit, alteri in commendatum assignavit; sed rematurius perpensa, spoliato extinctionem tribuit.

244 Princeps laicus officium temporale, aut perpetuum, licet ad beneplacitum, absque justa causa, haud revocat.

245 Nisi justa, ac legitima causa, in judicio parte citata, & audita accesserit.

246 Causa, qua dicitur justa, & legitima asseritur.

247 Summo Pontifici, aut Principi asserenti de justitia causæ standum non est, ubi de tertij agitur præjudicio.

248 Nonnulli Parthenopæi Ministri, è ministerio Supremorum Tribunalium ejecti, jussu Invictissimi nostri Regis Catholici fuere, absque causæ probatione; Verùm re ad jus, & Justitiam redactâ, aliqui ad pristinam

regressi fuere dignitatem, ceteri in eadem remansere suspensione.

249 Privilegium per Urbanum II. Pontificem Rogerio Sicilia Comiti indultum, ejusdem Rogerij dignitati concessum fuisse, ideo irrevocabile, ac perpetuum fuisse, probatur.

250 Omne id, quod Principibus secularibus ab Ecclesia indulgetur, aut ex privilegio, aut ex consuetudine immemorabili in perpetuam Regum regaliam transit.

251 Data immemorabili consuetudine, solam privilegij famam sufficere, comprobatur.

252 Potissimum ubi abest incapitas.

253 Summus Pontifex Imperiū de cognoscendis Clericorum causis itidem criminalibus, delegare quit; Etenim res non Ordinis, sed jurisdictionis est.

254 Summus Pontifex in omnibus jns Divinum dispensare valet, præter contra Fidei articulos, & universalem Ecclesiæ statum. Perpetuum fuisse privilegium per Urbanum II. Rogerio Sicilia Comiti concessum, demonstratur.

Verba in allato privilegio expressa (aut alterius, qui legitimus sui hæres extiterit) perpenduntur.

255 Dicitio (Hæredis) non ad primum, sed ad cunctos alios successores in infinitum refertur.

256 Privilegium ob servitia, & benemerita impetratum, perpetuitatem redolet.

257 Vetusissima sex seculorū, & ultra, inconcussa observantia, statuentis intentionem declarat.

258 Legati nati munus perpetuum est; Quoniam dignitati indulta est Legatio, nec per mortem extinguitur.

259 In quacumque concessione,

nbi de herede, paucio sit, persone industria nunquam electa censetur.

260 Apud cunctos Summos Pontifices, recensitum Regum Sicilię privilegium notum, omni ævo fuit.

Epistola Card. Cibo, jussu Innocentij XI. Sum. Pontificis ad Regię Monarchię Judicem missa afferunt. ibidem.

Ad hanc Legatorum potestatem explanandā nostra non erit oratio, circa Legatos, sive Ambasciatores per Imperatores, Reges, aliosve Principes Supremos, ac Reipublicas, publici causa negotij missos, de quibus mentio fit, in l. 2. §. 3. l. si quis, 8. & l. non aliis 24. ff. de Judic. Sed de Legatis à Summo Pontifice obligatis in aliqua certa Provincia, cum facultate administrandi ea, quę Sed. Apostolicę munus sunt, & continentur sub tot. tit. Decretalium Gregor. IX. 30. de offic. Legati, quorum potestas à Summo scaturit Pontifice, ut infra assluenter demonstrabimus. Tantū hic primitus, ac obiter adnectendo, Legatos Principum, omnium gentium jure Sanctos, ac inviolabiles

esse inquitur Tacit. an. 1. 43. 3. ibi hostium jus, & sacra Legationis, & fas gentium corpora. Melius tamen exprimit Cicer. in Verrin. 3. Legatorum jus divino, humanoque vallas præsidio, cuius tam sanctum, & venerabile nomen esse debet, ut non modo inter sociorum jura, sed hostium tela incolunt versetur: subditque elatē Ammianus; vigilat Justitię oculus semper æternus alicuius Legatorum dirę: Quiritum tamen jura, de vi publica teneri, contra securitatem Legatorum attentantem statuere, tit. ff. & Cod. de Legat. l. 7. ff. ad l. Jul. de vi public. Quod antea de Feciali jure cautū erat. Litenium L. Minutius Mirtillus, & L. Mālius, quod cōtra Carthaginensium Legatos manus intulerāt, jussu Culei Prætoris ex S. C. per Feciales traditi fuere Legatis, & Carthaginem evecti. Liv. lib. 38.

Tan-

Tanta equidem omni ferè ævo fuit, prò ut est Legatorū estimatio, quòd si eos capientes inviolatos nō redegressent, justè eis bellum indicebatur; ut fecere Romani contra Senonas. *Appian. excep. leg.* 4. & 10. Ligures contra Illyrios. *Polyb. excerpt. leg.* 125. 134. Galli contra Romanos. *Livi. lib. 5.* Franci cum Germanis. *Amon. lib. 3. cap. 61.* & 88. *Wittekind. lib. 11.* Aliæque Regionēs cum Gentium clade, & Regnorum excidio illatam eorum Legatis injuriam vindicabant, ut depromitur ex quàmplurimis exemplis recensitis per *Ammon. lib. 4. cap. 86. de gestis Francor.* & *Albers. Gentil. de Legat.* 2. 14. & *Carol. Paschal. de Legat. cap. 26.* contra sanè jus naturale, & Divinū delinquit, qui in eos irruit; sunt namque opportuni ad conservationem communis boni. *Senec. Violatis legationes rupto Gentium jure. Grot. de jur. bell. lib. 2. cap. 18. n. 6. del Bene de imm. Eccles. tom. 2. cap. 10. dub. 24. sect. 1. nu. 21.* plura enim sæpius occurrunt negotia, quæ, pro pace inferenda, & discordijs extinguendis non nisi per Legatos differi queunt. Vivā refert insuper Legatus sui Principis, ac Patriæ spirantem quasi imaginem, merito cum

lædens in læsè Majestatis ruit crimen *tex. in l. Jul. Majest. Batol. in extrava. qui sint rebelles.* 118. *vers. Rebelland. vers. quod hic dicitur, nu. 4. Cabed. decis. 116. Besöld. polit. tom. 9. dissert. leg. cap. 5. n. 9.* aliosq; refert *del Bene de immun. Eccl. tit. 1. cap. 8. dub. 47. sect. 2. n. 11.* & post eos *Hjer. Basil. decis. 9. n. 11.* ubi cum *Cutell. de immun. Eccles. qu. 6.* nevè sacræ Basilicæ Clypeo potitur firmat, ac sacrilegium committit, *Angel. in l. 1.2. delegati, ff. de judic. de Canonico,* autem jure, hosce Legatorum violatores excommunicantur, & è Christianâ societate arcetur, *tex. in cap. si quis distint.* 49.

Damna rursus, ac passa per Legatum jactura, per Principem, in cujus Terris illata fuit, reficitur, sicque factitare assolet Christianissimus Rex insinuat *Fridericus de Marselaer, de Legat. lib. 2. cap. 15.* & perfecti in magno spolio illustr. & Reverendiss. Joann. Francisco ex Comitibus Guidijs à Balneo, Legati à Latere munere jam funèto per Gallos illato, cui viginti aureorū mille refundere jussit, teste *Marselaer.* ubi nuper, quem refert *Godefrid. Pesth. Witz. de represal. cap. 8. n. 83:*

Tutus denique meatus Legato

gato præstandus est, eisdem & remeatus, depromitur ex *tex. in l. nullam vim 3. C. de Navic. lib. 11. Graeff. in repet. ad l. non dubito ff. de captiv. & post l. re cap. 27. n. 13. merito nefariè egisse Tuccam Illyriorum Reginam reversum negatè tutum Romanorum Legatis, tanquam in securitate exclusum inclamat Polyb. lib. 2. aliosque pariles Romanorum refert casus Tit. Liv. lib. 10. sub quo Legationis Clypeo tutaminis comites, familia, alizque complicantur ejusdè Legati accessiones Alber. Gentil. de Legat. lib. 2. cap. 3. & 15. cujuscunque status honestioris, & vilioris Fider. de Marselaer. delegat. lib. 2. cap. 13. Kirckner. delegat. lib. 2. cap. 1. n. 232. l. 12. de nac. & excusat. Mun. sicque servabatur in prisco Fecialium more; Rex facis nè me Tu regium nuncium Populi Romani Quiritum, uasa Comitesque meos? Gentil. delegat. lib. 12. cap. 15. de quorum Quiritu jure, Lege Julia tenebantur, Legatos, Oratores, eorumve Comites lædentes Ulpian in l. 7. ff. ad leg. Jul. de vi publ. Tadem Legati immunitate potiuntur contra Repressalias. Etenim non sine tædio, incommodo, & labore Legationis subeunt munus. Wissembach.*

Exercit. Pand. disput. 41. tit. 1. Barbach. de Gabell. p. 7. n. 31. Carpan. ad stat. Mediolan. ad Rubr. cap. 438. n. 51. Dionys. Godofr. Prax. Civil. lib. 1. tit. 3. p. 46. quos affert Godiffr. PescWitz. de repres. cap. 8. n. 76.

Cæterum ad nostram ingredimur orationem, ob quã de Sum. Pontificis Legatis (Deo sic favente) assatum acturi sumus, estque sanè Legatus Sum. Põtificis imago. cap. nolentis. de offic. legat. suasque gerit vices cap. venerabilis de consuet. cap. 1. & ibi Abb. & scribentes de offic. legat. & in provincia sibi decreta, super Illustris vocatur. Petr. Gambar. tract. de Legat. lib. 2. 2. quoniam n. 30. eisdem utitur insignibus quibus Sum. Põtifex; quæ recensentur per Gamber. ubi supra lib. 1. 2. Constituantur. n. 4. & per Gundisialu. de Villadieg. tract. de Legat. q. 5. n. 1. retinetque in sua amplissima facultate omne Imperium, omnemque jurisdictionem, in sua decreta provincia. cap. valde 2. Legatum distinct. 94. cap. mandata de præscript. cap. si Abbatem de elect. in 6. & in publicis actionibus Raldachino utitur, & sub eo in ingressu Populo orante, & Clero recipitur; ceu Judæi Christum recipere in Hieru-

rufalem, ramos portantes olivarum *Villadie. p. 1. q. 5. n. 1. Gambar. de auctor. Reg. lib. 1. 2. debet n. 5. Bertachin. tract. de Episc. lib. 4. in princ. ipsoq; presente nequit Episcopus loci ordinarius populum benedicere, nec mozzettam deferre, quippè majoris præsentia quiescere facit minorem reverentialem, & ita statuit Sac. Congr. in una Perusian sub die 2. Octobris 1601. quam affert Selli. in select. Canon. cap. 2. n. 83. Aldan. in compend. Canon. resol. lib. 2. tit. 18. n. 43. quos laudat Barbof. in sum. Apostolicar. decis. collect. 520. n. 7. & collect. 449. n. 2. Neq; Archiepiscopus quit Crucem elevare, nec mozzettam portare presente Legato de latere; hoc est in Civitate existente, nam ad hoc actualis, & vera non requiritur præsentia, sed fictam sufficere, probat Hermosill. ad Greg. Lop. Gloss. 2. prolog. n. 60. p. 5. & sequitur Eruditissimus Nicolaus Scopp. Obser. ad decis. Gratian. 29. Legato creditur itidem litteris Legationis non exhibitis, nisi majorē asserat esse suam à Sum. Pontifice indultam potestatem, eà, quæ ex communi jure Legato cõpetit. ut ex Azor. Instit. mor. lib. 5. par. 2. cap. 27. vers. octavo quaeritur. Andr. Vallens. lib.*

1. decret. tit. 30. 2. 2. n. 4.
 2 Tres igitur Legatorum species esse ferè omnes erudiunt Canonistæ, alij nimirum de latere appellantur, & sunt hodiè Cardinales Eminentissimi, licet olim, ex alijs ordinibus sumebantur, dū Summi Pontificis ministris itidem tale conferebatur munus, Romana tandem increbuit consuetudo ista, & tantum Cardinales Eminentiss. Legati nuncupantur de Latere; Alij verò dicuntur missi, qui à Sede simpliciter mittuntur Apostolica, Cardinalis munere haud fungentes. Nonnulli verò Legati sunt, & appellantur nati, qui nec de Latere, nec ex aliqua speciali commissione mittuntur, sed propter Legationis munus, perpetuò suæ dignitati annexum, Legati nati Apostolicæ sedis vocantur, ut insinuant ex Gloss. in cap. penult. de offic. delegat. Panormitan. in cap. 1. de offic. leg. Navarr. de rescript. remed. 5. n. 2. idem de indulgent. in 6. vot. 28. n. 19. P. Ludov. Molin. de just. & jur. som. 4. tract. 5. de jurisd. disp. 9. n. 2. & tract. 3. disp. 58. Lelius Zecchi. de republ. Eccles. tit. de Stat. Mus. Legat. Eras. Coccher. de jurisd. ordin. in Exemp. p. 2. q. 2. n. 1. Peir. Andr. Gábar. ubi suprà Garcia de benefic. p. 2.

- p. 2. cap. 3. n. 3. *Gambacurr. de immuni. Eccles. lib. 10. cap. 8. n. 19. Andr. Vallens. paratitla Decretal. lib. 1. tit. 30. n. 2. Henr. Zöf. in d. lib. 1. decret. tit. 29. n. 3.*
- 3 Sunt porro isti, Câtuariensis Archiepiscopus, Eboracensis in Britannia, Pisanus in Italia, Ramensis in Gallia, ut aperte indicant nuper allati ex cap. 1. de offic. legat. Franc. Marc. decis. 596. lib. 2. *Aug. Barbof. de Jur. Eccles. univers. lib. 1. cap. 5. n. 2. & seqq. Sánchez conf. mor. lib. 6. cap. 9. dub. 1. n. 15. Monet. de commut. ult. volunt. cap. 5. n. 193. & Toletanus in Hispania cap. 1. de appellat. quos itidem cumulat Henric. Zöfius commentens. in lib. 1. de decret. tit. 30. de offic. legat. n. 1. 2. 3. Andr. Vallens. paratitla, lib. 1. decret. cap. 30. de offic. legat. 2. 1. n. 1. 2. 3.*
- 4 Legati autem nati summæ sunt dignitatis, de quibus fusè meminere Gloss. in cap. 1. de legat. in 6. Speculat. in tit. de legat. 2. superest, Boër. decis. 347. Petr. And. Gambar. de offic. & potest. legat. & facit Lex tit. 9. part. prim. Hispan. & ibi Greg. Lopes, Bruni. de legat. lib. 2. cap. 1. Et de alijs scripsere Ludovic. Molin. loco indicato, Parlador. different. 129. n. 3. Layman. Theol. mor. lib. 1. cap. 7. n. 2. *August. Barbof. de jure Eccles. univers. lib. 1. tit. delegat. cap. 5. n. 10. D. Mar. Curell. de immuni. Eccles. lib. 2. q. 16. Quorum herclè cunctorum Legatorum Imperium ex uno, eodemque fonte Summi Pontificis placito scaturit, eorumque regulariter natura est; omnes Ecclesiasticos cernere casus, itidem Ordinarijs reservatos, præter eos, ad supremam ipsius Summi Pontificis Majestatem reservatos, text. in cap. 1. 2. 3. 4. delegat. in 6. cap. ad translationem de offic. legat. ubi solus Pötifex deponit, dividit, unit, & eximit, articulos solvit, Synodum facit generalem, trās-fert, ac mutat, & nullus ab eo appellat, cap. venire de excess. Pralat. cap. 2. de translat. circa quos, & alios à Doëtoribus consideratos, nemo ex Legatis manus apponere, præsumit; nisi ex speciali mandato Canon. commutationis 7. q. 1. Vallens. in paratitla lib. 1. tit. 30. de offic. legat. 2. 3. n. 8. reliqui verò casus opportunè, ac commodè, ipso supremo Sedis Apostolicæ Imperio mediante, per enunciatos Legatos in partibus absolvuntur probant scribentes in c. 1. de legat. in 6. ubi enodatè cum Episcopo Cantuariensi Legato nato, Pontifex alloquutus*

fuit, quem per querelam adire jussit, ut infra demonstrabimus: attamen ad cæteros Legatos talē porrexere facultatem Canonistę, quos laudat, & sequitur *Franc. Marc. decis. 596. n. 1. 2.* etenim ibi simpliciter de Legato facta fuit mētio, cujus nomen omnibus convenire Legatis putavere. *Jo. Brunell. de dignit. & potest. Legat. conclus. 11. in tract. 10. 13. part. 11. & ex Gloss. in cap. statutum, de rescript. in 6. Gondisla. Villadieg. de Legat. quest. 3. nu. 2. in eodem tract. August. Barbof. de jur. Eccles. un. lib. 1. cap. 29. 2. 4. n. 99. Sanleger. quest. Canon. benef. part. 3. cap. 200. num. 2.* Estque regulariter Legatus is, cui à Summo Pontifice certa Civitas, vel Provincia gubernanda committitur, ibique Sedis Apostolicę vices gerēdo, ordinariam exercet jurisdictionem, *tex. in cap. Legatos, de offic. leg. in 6. Navar. in cap. cum contingat, de rescript. remed. 5. nu. 2. idem de indulgent. notab. 28. n. 19. Narbon. de appellat. à Vicar. ad Episc. part. 1. n. 90. Sanch. de Matrim. lib. 3. disput. 28. n. 8. & lib. 8. disp. 28. n. 4. Aloys. Ricc. collect. part. 5. collect. 1974. Guttier. Can. lib. 1. cap. 11. n. 1. Gonsal. ad reg. Cancell. Gloss. 21. n. 37. & Glos. 24. n. 36.*

August. Barbof. de jur. Eccles. univers. tit. de Legat. & Nunci. cap. 5. n. 1. P. Ladovic. Molin. de Inst. & jur. tom. 6. disput. 9. n. 3. Azor. Moral. par. 2. lib. 5. cap. 27. q. 5.

Jurisdictionem porro in exemptos retinent *tex. in cap. si Abbatem de elect. in 6. cap. venientes, de verb. signif. in 6. Gloss. in cap. 1. de Legat. Franc. Marc. decis. 344. n. 1. part. 1. Navarr. de dat. & promiss. notab. 4. n. 10. Petr. And. Gambar. de offic. & potest. Legat. lib. 2. n. 31. & lib. 8. n. 7. & 8. & iterum de potest. Legat. in exempt. nu. 8. F. Eman. quest. regul. tom. 2. par. 1. qu. 8. nu. 20. idem Franc. Marc. decis. 2. par. 1. Erasim. Choker. de jurisd. in exemp. par. 2. cap. 2. n. 7. tom. 1. Quod itidem conatur extendere ad Legatum mixtum cum qualitate de Latere, rejecto Choker. Salgad. de supplad Sanctiss. par. 2. cap. 21. n. 18. 19. 20. 21.*

10 Noster inquam Sicilię Rex Catholicus, ex Urbani II. rescripto, in hoc suo Siculo Regno, Legatus est natus cum qualitate de Latere; acturus ex Summi Pontifici placito, omne id, quod absolvendum foret per Legatum de Latere, ut ex eadem Pontificia constitutione evolvitur, & infra lucidē demonstrabimus, ac mirē infinuant

finuant *P. Henric. de Pontific. claz. cap. 26. D. Jo. Solorzan. de jur. Indiar. tom. 1. lib. 3. cap. 1. nu. 71. cum seq. D. Francisc. Salgad. de supplic. ad Sanctiss. par. 1. cap. 2. à n. 42. cum seq. D. Mar. Mut. super cap. Regn. Sicil. tom. 3. cap. 35. D. Garz. Mastrill. de Magistrat. lib. 5. cap. 6. per tot. Camill. Borrell. de Reg. Cathol. præstant. cap. 53. & cap. 71. & antè eos laxè Fasell. Histor. Sicul. decad. 2. lib. 7. cap. 1. Marian. de reb. Hispan. lib. 10. cap. 5. Goffred. Monac. de reb. Nortmannorum in Ital. gestis lib. 4. cap. 29. Carlevar. histor. Sicul. lib. 1. De Barher. in Capibrevi. Sicil. Zurit. histor. lib. 3. annal. Aragon. cap. 68. D. Franc. Mauroli Messanenensis in compèd. rer. Sicul. lib. 3. D. Beltran. de Guevar. Archiep. Compostellan. in suo discurs. de Monarch. fol. m. 19. & post omnes doctis. & Ill. D. Joseph. Scoma M. R. C. Præses, in sua aurea allegat. Patrocinio de la Real jurisdiciõ fol. mihi 40. cum sequentibus.*

1 Qui ex prisca sæculorum veterrima consuetudine, idem ex Pij V. placito, mediante concordia inita inter Invictissimi Philippi II. Majestatem, & Cardinalem Alexandrinũ, ad hunc effectum specialiter à Sede Apostolica in Regionibus Hispaniarum anno 1572.

deputatum, omnes cernit casus Ecclesiasticos, ac spirituales ad forum tangentes Ecclesiasticum; non in prima tamè instantia, qui ad Regni Antistites spectant, ac gradatim ad Metropolitanos, nisi dato gravamine circa modum procedendi, ac recurſu iuxta Sac. Concilij Trident. dispositionem, ac litterarum Summe Catholice Majestatis datarum Matrid die 15. Septemb. 1639. & exequutarũ Panor. die 18. Januarij 1640. Eminentiss. Card. Doria Felicitissimæ Panormi Urbis Antistite, registratarum in lib. merc. lit. A. fol. 168.

Verũ enim verò si per Tribunal Monarchiæ fuerit pronunciatum ad favorem Episcopi, vel Archiepiscopi, nullam fuisse, nec esse illarum gravamen, causa ad Ordinarij Curiam revertit, nec Judex dicti Monarchiæ Tribunalis in interlocutoria addere valet, clausulam, & nihilominus causa remaneat; quoniam per litteras Summe Catholice Majestatis oppositum mandatur, ut patenter demonstrant litteræ ad Ill. Admirantem Castella, & Regni tunc Moderatorem directæ, datæ Matrid sub die 15. Februarij 1641. & Panormi exequutæ 19. Julij 1641. registratæ in libro merced. in per-

petuum fol. 35. Imò & Regularium causas, post ejusdem Sac. Concil. Trident. publicationem, cernit: etenim super bina ejusdem Sac. Concil. cap. 11. & 20. *in sess.* 24. fuit per eandem Catholicam Majestatem ad consultationē Ducis Terrę Novę Proregis, reverenter Sūmo Pontifici supplicatum, ut uno testantur ore nostri Regniculi, de hoc Legato Siculo

12 scribentes. Imò cæterorum exemptorum, ac Judicibus in Regno carentium causas absolvit, ut præter allatos, post prælatum examen, num Legatus à Latere de causis Regularium, ac exemptorum, cognoscit? concludit *Cutell. de immunit. Ecclesiast. lib. 2. c. 17. nn. 15. Mar. Mus. super cap. Regn. Sicil. tom. 3. cap. 35. per totum, Camill. Borrell. de præstant. Reg. Cathol. cap. 71. Soloria. an. loco indicato Præf. Scoma ubi supra.*

Quorum igitur binorum Sac. Concil. Tridentini capitulorum exequutio juridicè remansit in Regno suspensa, absque peccati scrupulo, donec ex Legislatoris oraculo, cum plenaria causę cognitione aliter fuerit decretum, edocent *Suar. de leg. lib. 4. cap. 16. n. 8. Salas de leg. tract. 14. disp. 13. sect. 4. & sect. 1. Averdugn. de Leg. contr. 5. n. 8. 9.*

Ror. Rom. decis. 50. par. 2. divers. Ludovic. decis. 289. & alij, quos affert Salgad. supplic. ad Sanctiss. pars. 1. cap. 2. à nu. 154. 158.

13 Ad Legatum equidem Lateralem, scū de Latere, qui Cardinalis est, ut diximus, spectat exemptorū cognitio, edocent *Gomes ad reg. Cancellar. de infir. resign. quæst. 3. Boër. de poss. Leg. à Later. n. 12.* Quam facultatem non immerito ad Legatum, cum potestate Legati à Latere, porretere ex *Dec. conf. 149. Navarr. in cap. cum contingat, remed. 5. n. 2. de rescript. tom. 2. Wames. conf. 42. nu. 3. de off. Legat. part. 1. Port. conf. 28. n. 6. Paris. consil. 17. n. 3. vol. 4. Franc. Marc. decis. 135. p. 1. & alij nu. 9. in fine.*

Planè causas ad claustralem correctionem, & obedientiā spectantes, Legati omnes nec de Latere, nec nati absolvunt, sed eas ad Prælatos suos regulares relinquēdas esse monēt: *Sanch. de stat. Relig. lib. 3. c. 2. & lib. 6. cap. 3. Navar. de regular. cap. 2. n. 61. Emanuel. Rodrig. quæst. 29. art. 3. tom. 1. & tom. 2. quæst. 3. art. 1. nulla prorsus admissa appellatone, ex cap. ad nostram, cap. specie, de appellat. Scacc. de appellat. quæst. 17. lim. 26. n. 8. Augustin. Barbof. de poss. Episc.*

pisc. p. 3. alleg. 73. n. 36. Salzed. de legib. polit. lib. 1. c. 12. n. 85. Nisi regularis Præpositus contra sui Ordinis regulas processerit, privatoque corruptus livore, subditum gravando, ei ad superiorem recursum vetuerit, insinuant nuper recensiti, quibus adde *Pat. Laurent. Peyrin. Ordin. Minim. tract. de subd. tom. 1. qn. 1. cap. 12. et ex Dian. insinuat Cuiell. ubi supr. d. c. 17. n. 15.* aut modum excederet superior, *Marant. de ordin. Judic. par. 6. verbo, & quandoque appellatur, nu. 333. Navarr. cons. 2. tit. de appellat. Serav. de adjunct. q. 26. n. 3.8.* vel si constructo processu superior contra subditum processerit, ut alibi fusè astruimus, qui quidem Peyrinus avertit subditum fuisse gravatum, si eum extra Provinciam naturalem mitteret superior, absque tamen justà, ac rationabili causà, & annuere *Navar. tom. 4. de regul. n. 22. & lib. 1. de consuet. & cons. 9. nu. 10. & lib. 2. de appellat. cons. 5. Roderiq. tom. 1. quest. reg. quest. 23. art. 3. Vega pars 2. summ. cap. 88. cas. 42.* Nec ei creditur ex justà causà hoc fecisse asserenti, nisi aliundè subdito audito, constaret, *Navar. de spolijs Cler. 2. 2. nu. 7. 8. & lib. 3. cons. reg. cons. 56. n. 2.* Potissimum si in locū, qui

ad subditi saltē haud conferret, propter aëris intemperie, sic per subditum aliàs experientiā comprobatum; & non ad succurrendum Religiosis ibi degentibus, mittatur, nec ad conservationem Monasterij, probat ex superius allatis *Peyrin. d. cap. 11. 2. 1.* Quibus in casibus rectè ad Legatum accurritur, ut effrænata superioris calliditas modifcetur, quod passim in Supremo Monarchiæ hujus Regni Tribunalī notavimus.

14 Concilium sanè generale, haud convocat Legatus, nisi ex speciali Summ. Pontificis mandato, *Canon. regula 17. & ibi Gloss. cum de reservatis est, Canon. ideo 10. quest. 6.* Provinciale verò convocat; etenim & Metropolitanī hoc perficiunt, undè id, quod minori indultum est, majori interdictum minimè censetur, *Abb. in cap. 4. n. 7. de offic. Leg. Henric. Zöes. commen. lib. 1. decret. cap. 30. de offic. Legat. n. 5.*

15 Decernit insuper Legatus à Latere non tantum causas ad se devolutas, via appellationis, verùm & per quærimonias delatas. *cap. 1. de offic. Legat. Hostiens. in summ. eodem tit. 2. statuit Gloss. finitur in fine.* quem subditi jure Metropolitano adire minimè

valēt, secūs de Legationis jure; etenim tunc Sum. Pōtificis vicē gerendo, de omnibus quæstionibus ad forum pertinentibus Ecclesiasticum, in Prōvincia sibi decreta per viā quærelę, itidem absolvere valet. *d. cap. 1.* & insinuant communiter scribentes, ac probant *Addentes ad Monac. in cap. 2. de offic. Legat. in 6. Francif. Marc. decis. 596. n. 1. 2. Arnulph. Ruz. de preminens. Archiep. dign. privil. 6. vers. 4. n. 2.* Quod ratum habuere *Petr. Gambar. tract. de offic. & potest. Legat. lib. 8. n. 9. Henr. Zoësius comm. lib. 1. decret. tit. 30. de offic. Legat. n. 4. & tit. 28. n. 3.* dicitur planē quæstum ire, per quærelam, quoties ob aliquod juris impedimentum appellare quis haud potest, ac catenus, quoties oppressus reclamatur, ut sibi per juris viam succurratur, ut magistraliter edocet *Deci. cons. 25. Alex. in l. si arbitri in fine ff. qui Satisf. cogant. quos cum alijs cumulat, Rob. Maranus. de Ord. Jud. p. 6. vers. querela n. 114. Rob. Lancell. de attent. cap. 19. in princ. tam, quod ad civile, quàm quod ad criminale Judicium scribentes, in cap. querelam. de jur. juran. Gloss. cōmuniter recepta in cap. Maximianus, verb. querelam 80:*

distin. Corseis. singul. verb. querela.

16 Imò eorundem exemptorum causę per Ordinarium, tanquam Sed. Apostol. Delegatum absolutę, ad eundem Legatum de Latere appellationis remedio deferuntur. Etenim Jurisdictionem habet in Exemptos, ut prædiximus *ex cap. si Abbatem de elect. in 6. cap. auctoritate, verb. Sed. Apostolica, cap. cupientes eodem. & Sed. Apostolicę appellatione Legatus venit de Latere Jo: Franc. in d. cap. si Abbatem n. 4. Barbatius in cap. actum desolus. & cons. 12. Erasim. Choker. de jurisd. ord. in Exēp. p. 2. q. 42. n. 3. 4. 5. tom. 1.* Non tamen cæteri Legati regulariter cognoscere queunt de istis appellationibus ad Sum. Pontificem interpositis, nisi ex speciali indulto privilegio, vel ex delegatione *Eras. Choker. n. 6.* Quod speciale est in Legatis de Latere. subdit *in loco indicato, & in tom. 2. p. 2. de Conservat. Eccles. q. 123. n. 22. ex Navarr. in cap. cum contingat remed. 5. n. 2. de rescrip. nec discrepat. Franc. Marc. decis. 135. p. 1.* Nevè ad Legatum de Latere, nec ad Nuncium cum facultate Legati regulariter medio omisso appellatur *cap. 7. de offic. Legat. sed tantum*
ad

ad Sum. Pontificem *cap. antiqua* 23. *in fin. de privileg. cap. 7. cap. de priore* 31. *cap. ad audientiam* 34. *cap. dilecti*, 52. *de appellat.* Attamen ex contrario usu perficitur testè *speculat. de appell. 2. 4. n. 15. cum quo annuit Zoëf. ad lib 2. decret. tit. 28. de appell. n. 3.* quod absolutè fulcitur infra recensiti, eâ fulciti ratione, quoniam Summi Pontificis vicem gerit, & in provincia sibi decreta ordinarius est *d. cap. 2. de offic. delegat. in 6.* nam, et si appellatio ad Ordinarium immediatum fit, ita & ad eum rectè fieri permittitur, tanquam ordinariū immediatum *Abb. in cap. 1. de offic. Legat. in 7. Bald. in cap. 4. n. 5. eodem tit. Marant. part. 6. act. 2. n. 371. vers. & demum fertur sententia Andr. Valleng. paratista lib. 2. decret. tit. 28. de appellat. 2. 6. n. 3.*

17 Legatus equidem de Latere minimè potest causas cōmittere absque strepitu, & figura Judicij; edocent *Gratian. discep. cap. 300. n. 50.* nisi cum expressa, & speciali Sum. Pontificis facultate, ut insinuat *Tondur. Sanleger. resol. Canon. benef. cap. 200. n. 39. tom. 2.*

Nequit itidem Legatus de Latere aliquid contrà juris formam statuere *Rot. Roman.*

Recens. decis. 490. n. 7. p. 1. & decis. 500. p. 3. Gratian. discep. cap. 300. n. 50. & cap. 245. n. 47. & cap. 469. n. 20. nevē talia statuta confirmare valet *Panimoll. decis. 97. n. 16. tom. 2.* Nevē adversus Pontificiam cōstitutionem rescribere *Rot. Rom. Revers. decis. 67. n. 16. p. 4. Sanlèger. n. 2. sub vers. notandū est.* Neq; statuta juri opposita cōmuni, cōfirmare *Rot. Rom. decis. 438. n. 41. 43. p. 4. tom. 2. & decis. 103. n. 18. Seraph. decis. 1306. n. 5. Gratian. discep. cap. 245. n. 42., & cap. 300. n. 50.* Nec causas cōmittere, aut cognoscere ordine suo nō servato *Sanlèger. ibidem* quit tamen statuta, juri communi non cōtraria, perpetuo conficere, itidem espirata, delegatione, & cætera ab alio delegato revocare *August. Barbosa. de jur. Eccles. univers. lib. 1. cap. 5. n. 84. Sanlèg. ibidem.*

18 Legatus de Latere de jure communi dispensare nequit cū illegitimis, ut habiles sint ad obtinendam Ecclesiam curatam *Specul. tit. de dispensat. 2. nunc de Episcopo n. 23. Rebuff. prax. tit. de dispensat. super defect. natalium* Nec alius Prælati Summo Pontifici inferior *Navar. Man. cap. 27. n. 201.* nevē ad Canonizatus Ecclesiæ Cathedralis, qui

qui in materia dispensationis pari passu deambulant cum curatis *Ros. decis. 2. apud Ludovij. decis. 287. n. 5. & 6. Rebuff. n. 45. Sanlenger. ibidē. p. 2. cap. 3. §. 6. n. 23.* in istis namque dispensationibus cū illegitimis ad majores ordines, ut beneficia curata, dignitates, & personatus solus dispensat Pontifex, vel Legatus ab eo facultatem retinens, ut affluenter probat *Nicol. Garcia de benef. p. 7. c. 2. n. 45. §. 1. 93. & seqq. Stileger. d. cap. 200. n. 37.* quæ solet indulgere ipsis Legatis *Zols. tit. 30. n. 13.* verū quo ad ordines minores, & beneficium simplex, itidem Episcopus dispensat super defectu natalium *cap. 1. & 2. de filiis Presbyt. in 6. Suarez. de censur. disput. 50. sect. 5. Fillic. quest. Moral. tom. 1. tract. 19. cap. 5. Sayr. de Censur. lib. 6. cap. 10. n. 6. P. Ludov. Molin. de just. & jur. tract. 2. disputat. 165. Gonzales. super regul. Cancell. 8. Gloss. 5. n. 98. 99. de qua re vide laxè tradita per Azor. Instit. Moral. lib. 5. cap. 30. per totum.*

19 Legatus tamen de Latere quit indulgere absolutionem à juramento, expressatis verò legitimis causis absolutionis. *Marchesan. de commiss. tom. 2. tit. de commiss. relaxationis ju-*

rament. p. 3. §. 2. n. 6. 9. & seqq. ubi conglobat tunc auferre impedimentum juramenti, etiam si talis relaxatio Sedi Apostolicæ fuerit reservata, etenim levis dum est talis relaxationis concessio, & in levioribus Pōtifici reservata, non censentur legato adempta *Parisi. cons. 28. n. 43. vol. 4. Marches. ubi naper tom. 3. §. 1. n. 67.* quos affert *Sanlenger. n. 28.*

20 Legatus ulterius de Latere, ex Cōcilij Tridentini dispositione, causas avocare nequit, pertinentes ad forum Ecclesiasticum, sed eas debet ad Curiam Episcopalem remittere *cap. causæ omnes sess. 24. & prædiximus sub n. 11.* nisi in casibus ibi expressatis, verū Ecclesia in paupertatem redacta, petere valet avocationem suæ causæ ad Legatum, edocet affabrè *Cancer. var. p. 2. cap. 2. n. 15.* Idem potest Clericus pupillus, non tamen ratione Clericatus, sed pupillaris ætatis, sicque declarasse indicat *S. Congreg. Barbof. decis. Apost. collect. 157. n. 1.* At secus Clericus miserabilis, qui nequit suam avocare causam ad superius tribunal, ut contra *Novar. de elect. & variat. fori section. 1. q. 31.* inculcat ex *Marchesano de commiss. tom. 2. tit.*

2. tit. de commission. avocationis causarum p. 2. §. 2. n. 59. Säliger. quæst. Canon. benefic. p. 3. cap. 200. n. 42. vers. Et cum innuentes Novariam aliove Neapolitanos loqui de speciali cōsuetudine Regni Neapolis, ex dispositione Rit. M. C. V. 233. quod itidem erudit Carlevar. de Judic. disp. 2. lib. 1. sect. 7. q. 6. n. 586. 587. ubi firmat Ecclesias, Universitates, Respublicas, ac Clericos pro rebus Ecclesijs, non tamen suis Patrimonialibus, litigantes, gaudere privilegio tex. in l. unica, C. quando Imperator inter pupill. Et Vidu. ex vi verò interpretationis, & ex praxi introducta in Regno Neapolis. Nisi Clericus pro injuria sibi illata ageret, nam tunc non debet esse minus privilegiata Ecclesiastica persona, quàm bona Ecclesiæ, subit ex Pasqual. de patr. potest. par. 2. cap. 2. nn. 89. Carlevar. n. 587.

21 Legatus rursus unit, & uniendo derogare valet juri patronatus Ecclesiastico, secluso itidē consensu Ecclesiastici patroni, ut fundat ex multis August. Barhof. de jur. Eccles. un. lib. 3. cap. 16. nn. 50. potest etiam jure cōmuni inspecto, Parochialem Ecclesiā in Collegiatam erigere, & erigendo dignitatem unire Gambar. de

offic. Legat. lib. 5. tit. de potest. Legat. in erigend. nov. benefic. n. 30. Et tit. de potest. annuend. n. 11. Rot. decis. 608. n. 4. Et seq. par. 4. Recens. tom. 3. Lotzer. de benefic. lib. 1. quæst. 28. n. 117. 150. Sanlenger. quæst. Et resol. benefic. par. 3. cap. 44. n. 13. Et cap. 200. n. 16.

22 Legatus ulterius potest eligere Prothonotarios Sedis Apostolicæ, etiam extrā terminos suæ legationis existentes, & in non subditum Rot. Rom. Recens. decis. 69. coram Cocchino par. 4. Etenim eos creando, sua utitur voluntaria jurisdictione, suæ infixæ personæ, eamque ubique, absque territorij terminatione exercere potest, ut de collatione beneficiorum extrā suam legationem diximus, & facit Sanleng. Tondur. par. 2. cap. 3. §. 6. nn. 22. Undè fuit valere Legatum subditum suum absolvere excommunicatum in alia Provincia, ut ex Abb. in cap. penult. vers. venio de offic. Leg. Sanlenger. ubi supra par. 3. cap. 200. n. 10. si causæ cognitio non fuerit necessaria in ipsa, absolutione subdit Paris. conf. 28. n. 38. §. 2. lib. 4.

23 Rursus præveniendi ordinarios Collatores, itidem Ecclesiæ Cathedralis beneficia, confert Legatus de Latere, d. cap. 1. de off. Leg. in 6. etenim

ubi generaliter tanquam prærogativa collatio beneficiorum impetratur, & non est excepta, ab eo rectè conferuntur *Abb. in cap. dilecto 25. n. 4. infra de præbend.* quippè Legatus facultatem conferendi beneficia à jure retinet, ut statuit *Rot. Rom. in Recen. decis. 508. nu. 2. par. 4. Azor. instit. mor. par. 2. lib. 5. de quarto Decalog. præcept. c. 28. sub quar. quasi-*to. Si tamen beneficia patronatus Clerici sint, *cap. dilectus 6. ubi Gloss. de offic. Legat. ex Jo. Andr. specul. & alij per Azor. par. 2. mor. instit. lib. 5. c. 28. quæst. 2.* itidem Canonizatura, ac cuncta alia beneficia, quæ minores dicuntur dignitates, si ad Ecclesiasticos spectat collatio, *ut ex dict. cap. dilectus, & cap. cum dilectus, de jur. patron.* prædiximus, & extrà Provinciam extaret Collator, quoniã in collatione attenditur locus beneficii *Clem. p. de supplend. neglig. Prælator. Azor. ubi sup. q. 13. And. Vallès paratista lib. 1. decret. tit. 30. de offic. Leg. 2. 3. n. 2.* Nisi beneficium sit juris patronatus laici, nam hoc haud confert, neque reservat Legatus invito patrono, si ratione dotationis competit, foundationis aut extructionis *d. cap. cum dilectus, infra de jur. patronat.*

Ni laici avertantur in dotan-

dis, fundandis, ac extruendis Ecclesijs, *Azor. in 2. quæstio.* Verùm si aliter ex consuetudine, præscriptione, aut privilegio servatum fuerit, eique competeret, nam deferendum est consuetudini, præscriptioni, ac privilegio, ut edocet *ex d. cap. cum dilectus, Gambar. de off. Legat. lib. 3. n. 242. & seq. Vallès 2. 3. n. 5.* vel si beneficiũ sit juris patronatus Clericorum, & laicorum nam itidem eis invitis, Legatus de Latere cõfert, & reservat, quoniam censetur Ecclesiasticũ, major, namque dignitas minorem trahit, *cap. quod in dubio, infra de consecrat. Eccles. & ita judicatum affert Azor. par. 2. instit. mor. lib. 5. c. 28. quæst. 2. dub. 1.*

24 Cæterum Legatus verè, & propriè cum sit collator ordinarius, *ut ex d. cap. 1. & 2. de off. Legat. in 6. dixere Garz. de benef. par. 5. cap. 3. n. 5. 9. Marc. decis. 86. nu. 1. lib. 2. Paris. de resignat. lib. 8. 9. nu. 24. Lotter. de benef. lib. 1. cap. 28. nu. 116. & lib. 2. qu. 13. nu. 43.* licèt Gonfalem autumaret impropriè esse ordinarium Legatum, quem objurget *Garz. ibidem.* Meritò valent Legati itidem beneficia duplici reservatione supposita cõferre, potissimùm si Cardinales sint, quibus expressè talis

talis indulgetur potestas, ut sustinet ex multis *Sanlenger. resol. Canon. benef. par. 3. cap. 152. per totum, ubi Gonzal. in regul. 8. Cancellariæ respondet.* Et si ad diversas Provincias Legatus destinatus fuerit, valet uti facultate sibi indulta, conferendi beneficia in diversis Provincijs eidem Principi subjectis. *Ros. divers. par. 3. decis. 142.* quoniam in omnibus suæ legationis cumulatis ordinarius est, & una dicitur Provincia, quo ad suam jurisdictionem, licet essent inter se finibus diversæ, ac separatæ. Si tamen sub eodem vivunt Principe. *Steph. Gratian. discept. cap. 655. nu. 13. & seq. Sanleng. d. cap. 200. n. 8. & 9. Azor. ubi sup. cap. 27. vers. quæres.*

25 Et si Legatus limitatam ad certum locum non retineret potestatem, pollet voluntariâ ubique exercere jurisdictionem. *Ros. Rom. Recens. decis. 69. n. 21. part. 4.* fuitque equidem exinde valere Legatum destinatum in una Provincia dispensare cum persona externa alterius Provinciæ, ad effectum obtinendi beneficium in Provincia sibi non decreta; etenim agitur de exercenda jurisdictione voluntaria, ut ex *Ludov. decis. 287. n. 9. & decis. 353. n. 6. & ibi Beltramin. Sã-*

leng. n. 7. 10. quidquid sit pro exercitio jurisdictionis contentiosæ, de qua re vide relatos per *Sanleng. ibidem, & cap. 3. §. 6. par. 2. n. 22. vers. non tamen.*

26 Insuper Legatus de Latere confert, ac reservat beneficia vacantia in Provincia sibi decreta, & ad ordinarium devoluta, ob alterius negligentiam, etiam extra Provinciam sibi decretam degentis. *Azor. inst. mor. lib. 5. cap. 28. quæsit. 12.* ubi idem firmat in beneficio ad Prælatum suæ Provinciæ jus eligendi spectantem, & in electione negligentem, *idem vers. dicendum est.* Etenim cum eo concurrit, & præveniens prior est, *Franc. Marc. decis. 14. n. 1. ex cap. 1. de offic. Legat. in 6. Henr. Zòesius d. lib. 1. decret. tit. 30. de offic. Leg. n. 11.* Imò & beneficia spectantia, & ad Sum. Pontificem devoluta valet Legatus conferre *cap. 1. de offic. Legat. in 6. Gloss. ibidem verb. ampliori. Zòes. n. 11. Vulfes. n. 2. §. 3. Azor. cap. 18. quæst. 14.* non tamen beneficia Summo Pontifici reservata, aut vacantia in Curia, nam in istis nequit apponere manus, absque speciali mandato *cap. licet, 2. de prebendis, in 6. cap. 1. de offic. Legat. in 6. & ibi Gloss. Zòes. n. 11.* Ulteriùs jus conferendi Archiepiscopo,

vel Episcopo in mēſibus ſuis, vel virtute alternativæ competens, non privativè, ſed cumulativè ad Sum. Pontificem competit, adeò ut inter eos præventioni locus ſit *Gonzal. ſuper regul. Cancell. 8. 2. 1. proem. n. 76. & ſeq.* Etenim, per facultatem ordinarijs indulta per Pontificem, adēpta nequaquā ipſo Pontifici fuit eadem poteſtas quæ, & major penes eum remanſit, *tex. in cap. dudum 14. verſ. nos igitur, de præbend. in 6. cap. per hoc 17. de hæret. in 6. & cum alijs comprobat Gonzal. 2. 2. ibidē,* eſtque Sum. Pontifex ordinarius ordinariorum, qui præveniēdo ſi confert nulli affert injuriā, *Ludoviſ. deciſ. 221. n. 8. Gonzal. reg. 8. Cancell. in proem. n. 14.* ex quibus medijs inferunt communiter ſuper recenſiti, & alij infra; Legatum poſſe prævenire Episcopum, aliumve ordinarium Collatorem, in menſibus ad eundem Collatorem ſpectantibus, itidem per concordiam designatis. *Gonzal. ubi ſupra 2. 2. in proem. n. 54. & Gloſſ. 25. n. 16. & 56. & Gloſſ. 45. 2. 1. n. 41. quem affert Sanlenger. cap. 70. n. 2. 3. & ſeq. tom. 1.* Quippè præventioni locum eſſe ſuſtinet ex *Gambar. lib. 3. de offic. Leg. Azor. ubi ſupra lib. 5. cap. 28. quaſit. 24. par. 2.*

27 Beneficia verò quit quoque reſervare Legatus præter Cathedralia, Regularia, & Collegiata Eccleſias, earumque majores dignitates poſt Episcopum *cap. penult. de offic. Legat. in 6. Zòeſ. d. cap. 30. nu. 12.* Sed non poteſt unum reſervando alterum addere, *Zòeſ. Azor. cap. 28. pr. quaſit.* Reſervare igitur valet Legatus beneficium vacaturum, itidem in alterius gratiam, *Azor. Vallēſ. 2. 3. n. 3. 4. ibidem,* ſed non dare, cum hoc ad ſolum ſpectat Sum. Pontificem. *Azor. ibidem.* Verū legatione finita reſervatio evaneſcit *cap. 3. de offic. Legat. in 6. Zòeſ. nu. 12. Vallēſ. 2. 3. nam. 7.*

28 Non tamen confert Legatus de Latere dignitates Cathedralium, Regularium, & Collegiatarum Eccleſiarum, nec dignitates Cathedralium majores. Et quæ per electionem deferuntur, *cap. deliberationem de offic. Leg. in 6. Valenſ. 2. 3. ſub n. 6. Zòeſ. nu. 12.* at ſecus ea, quæ minores ſunt, nimirum Canoniciatus, ac cætera beneficia, quæ minores appellantur dignitates, nam iſta beneficia Cathedralium confert Legatus de Latere, probat *Azor. cap. 28. verſ. verū ambigi par. 2.*

29 Denique Legatus de Latere

re beneficium, quod contulit
absenti; alteri interim quod
non accesserit consensus ab-
sentis, conferre non valet, nisi
expleto termino absenti assi-
gnato, ad suum præstandum
consensum, *tex. in cap. si tibi
præsenti, de præben. in 6. Gam-
bar. de offic. Legat. 3. n. 500.
Azor. inst. mor. par. 2. lib. 5.
cap. 28. vers. tercio queritur.*

- 30 Insuper morte Legati offi-
cium Legati extinguitur, si
munus legationis ejus perso-
næ nominatim fuerit commis-
sum, at secus si expressum sit
nomen dignitatis, vel officij
perpetui, vel perpetuæ, tunc
ex quo realis est concessio, &
non personalis ad successorē
transit, quoniam non moritur,
ut elæ. instruit *Vallens. lib. 1.
decret. cap. 70. §. 4. nu. 1. &
est tex. in cap. quoniam Abbas
de offic. de Legat. Nevè Ponti-
ficis morte finitur, quoniam
Ordinaria retinet jurisdictio-
nem, cap. Legatos de offic. Leg.
in 6. Nisi ad Sum. Pontificis
beneplacitum munus legatio-
nis receperit, cap. si graciosè de
rescrip. in 6. Vallens. nu. 1. &
seq. ubi plura astruit quando
legationis munus finitur. Et
nos melius infra, ubi de Dele-
gatorum potestate tractabi-
mus. Non finitur tamen si ad
Sedis Apostolicæ placitum
fueri indulta commissio. Ete-*

nim ista moritur, *Vallens. ibi-
dem, Azor. cap. 32. vers. 14.
queritur.*

- 31 Demùm Legationis munus
sustinens ex absentia impedi-
menti causa Vicarium eligere
potest, innuit *Card. Zabarell.
in d. cap. 1. de offic. Legat. &
habetur in l. aliquando ff. de
offic. Proconsul. l. observare
ff. eodem l. cum Prætor, §. fin.
ff. de judic. & annuit Zdes. ubi
supra n. 4. vers. possunt. Etenim
talis Legatus sicuti, & Procon-
sules, quibus equiparatur, cap.
2. de offic. Legat. in Fræc. Marc.
decis. 14. n. 6. Vallens. d. lib. 1.
tit. 30. §. 2. n. 2. Ex Principis
conscientia censetur factus, &
major in Provincia sibi decre-
ta post Summum Pontificem
*tex. in l. nec quidam ff. de offic.
Proconsul. & fuscè Abb. in cap.
novis, de offic. Legat. licet quo-
quomodo hæsitatione Andr. Bar-
bar. Siculus Messanenensis in d. c.
1. ob tex. in l. 1. de offic. Præ-
fect. Prætor. Attamen ejus hæsitatione alijs haud confert lega-
tionibus, nam in allato textu
personæ industria supponitur
cōmendata, ut mirè erudiūt
*Cyn. & Bald. in l. quisquis C.
de Episcop. & Cleric. & me-
lius Pater Ludovic. de Mirand.
de ordin. Judic. tom. 2. quæst.
2. art. 12. conclus. 1. idcō
subdelegare minimè potest
comprobat, ex Sac. Rot. decis.***

Farinac. in decis. 234. p. 1. si
 verba, ex quibus commendatio
 industriæ personalis de-
 promitur, eumque sectantur
D. Consil. Petr. in obs. ad Rit.
M. C. 75. rit. 2. n. 36. Scopp.
ad Grat. decis. 157. n. 11. 12.
 Et nos melius infra n. 29. &
 in his majus periculum verti-
 tur, meritò cautius est agen-
 dum, juxta *cap. quiescamus dis-*
siint. 24. & cap. ultim. 7. q. 2.
 Imò, & ejusdem Legati Vi-
 32 carius, quoque subdelegare
 valet, quoniam licet Lega-
 tus, morbo, aliaque justâ cau-
 sâ impeditus, subdelegare
 nequeat, *per tex. in l. more ff.*
de jurisdict. omni. Judic. & l.
 33 *à Judice C. de judic. attamen*
 delegatus Principis, Summi Pon-
 tificis nimirum Regis, alteriusq;
 supremæ potestatis subdele-
 gare valet, ut ex eodem tex-
 tu in *l. à Judice, ubi Bart. &*
scribentes uno congruunt ore,
 & facit *cap. quoniam Apostoli-*
ca de offic. delegat. & Innocen.
in cap. pastoralis eodem, nec dis-
crepat. Mirand. loco indicato,
 & *P. Ludov. Molin. de just. &*
jur. tom. 4. disput. 15. n. 1.
tract. 5. Petr. Barbosa. in l. cum
Prætor. 12. §. 1. de Judic. à n.
285. 386. 400. in Legatis au-
tem dandis à pari procedunt
Sum. Pontifex, & Legatus ex
decisione text. in cap. statutu
de præscrip. in 6. ex quo hoc

non est de exceptis, innuit *Petr.*
Andr. Gambar. d. tract. de
offic. Legat. cap. 8. n. 140. &
congruit casus in cap. Bertbol-
das, de re judic. & text. in l.
Legatus ff. de offic. proconsulib.
l. C. ait: Legatum proconsulis
Judicem dare posse: quod affir-
mativè recipiendum esse ad-
vertit Gloss. in pandectis Flo-
rentinis. & insinuat Angel. Pol-
lic. in lib. Miscell. cap. 78. Bu-
deus Carafus, & Equinarius
in d. l. Legatus, Anton. Augst.
lib. 1. emendat. cap. 3. Nebis-
sans in Lexicon. jur. civil. vers.
non, & id palam apparet. &
idem ait Paulus in l. cum Præ-
tor §. is quoque ff. de Judic. cui
mandat. est. jurisdict. ibi: Judicē
dare posse: & sunt Legati Pro-
consulū: astruit permixtè Did.
Covarr. var. lib. 3. cap. 20. sub
n. 10. usque ad fin. undè ca-
 34 *dem militat ratio, dum à pa-*
ri procedunt Legatus Summ.
Pontificis, & Legatus Procon-
sulis, tex. in d. cap. 2. de offic.
Legat. quem posse subdelega-
re concludunt apprimè Fel-
inus in cap. super n. 17. de off.
Legat. & alij ubi supra licet
Covarr. increpare conatur Fe-
linum, autumans falsum esse
 affirmare delegatum Legati,
 itidem de Latere, similem esse
 Legato Proconsulis, nec dis-
 crepat *P. Ludov. Molin. de*
just. & iur. disp. 15. n. 1. in
fin.

35. *fin. tract. 5. tom. 4. Attamen Felix. & aliorum recēſitorum ſententiā firmam eſſe putamus, potiſſimum ſi conſuetudo ſic invaluerit; eteni. n. ubi de poteſtate ſubdelegādi tractatur, conſuetudinē ſemper attendendam eſſe, magiſtrali-ter edocent Franc. in cap. cum cauſam, q. 10. extr. de appell. Quintil. Mandos. reg. 493. n. 7. Felin. in cap. 1. de Sum. Trin. n. 4. Gratian. decif. 157. n. 4. Et ibi Scopp. Petra Rit. M. C. V. 2. n. 18. lib. 1.*

36 Verum, ut præſens delegandi facultas magis diſtinctè comprēq; eluceat, ac delegati poteſtas integrè enucleetur, inquit Delegetū eum eſſe Judicē, qui contentioſam jure non ſuo de alterius tamen nomine juriſdictionē exercet, ut in tot. tit. ff. de offic. ejus cui māda eſt Juriſconſ. l. 1. §. qui mādatum, l. ſolet 16. eodem. Idoneus non ſuſpectus eſſe debet Delegetus, nec excommunicatus. Cap. cum ſuper 27. de offic. Deleg. nevē minorem. xx. annorum, niſi ſciente de minori ætate Pontifice, vel Principe delegante l. quidam 57. ff. de re Judic. ubi ex Alexand. Zōef. lib. 1. decret. tit. 29. n. 9. Vallēſ. paratiſta decret. lib. 1. tit. 29. §. 3. n. 1. ubi concludunt partium conſenſum non eſſe neceſſarium, ſi Pon-

tificis, vel Principis ſcientia circa minorem gratem occurrerit; Juſſiperitus, & in aliqua dignitate, vel perſonatu conſtitutus eſſe debet Delegetus, vel Eccleſiæ Cathedralis Canoniatu inſignitus, Vicarius Epicoſbi, & nō foraneus idoneus eſt, Vallēſ. n. 2. Porō Epicoſpum, vel capituli, Sede vacante, Vicarium, Præſidem, aut Civitatis, alteriusque loci Rectorem valere nō tantum cauſæ articulum delegare, ut inſinuat Gloſſ. in cap. ſuper quæſtionem, verſ. quicunque de offic. Et poteſt. Jud. deleg. Henriq. Zōef. cōm. in lib. 1. decret. tit. 29. n. 3. Vallēſ. paratiſta decret. lib. 1. tit. 29. n. 2. verum itidem totam cauſam rex. in l. more ff. de Juriſd. omn. Judic. l. cognitio ff. de offic. ejus cuius māda eſt Juriſd. Sanch. de matrim. lib. 3. cap. 31. n. 1. Antonell. de regim. Eccleſ. lib. 5. cap. 8. n. 1. Delegetus verō itidem ab Ordinario delegare nequit rex in l. à Judice, C. de Judic. niſi ex conſuetudine, Felin. in cap. cum contingat, n. 2. de for. compet. Et in cap. ſuper quæſtionē, §. ſin. de offic. deleg. Petr. Barbosa. de Judic. in l. cum Prætor. 12. §. 1. n. 28. Et ſeq. Quod idem procedit in Delegeto electo ab alijs, quā à Principe, qui ſubdelegare minimè po-

potest, l. à Jadic, C. de judic. cap. Pastoralis, & cap. venerabili, de offic. deleg. cap. si duo, eodem in 6. Garzia de benefic. par. 6. cap. 2. nn. 23. & ex c. cū causā de appel. Sanch. infra n. 1. Antonell. ubi supra cap. 9. n. 1. Papæ verò Regis, vel alterius Principis, ut prædiximus delegatus causam sibi delegatam, si commodè discernere nequit, potest eam subdelegare Menoc. de arb. lib. 2. cas. 60. à n. 20. Barbof. allegat. 84. n. 11. Marant. par. 4. dist. 5. n. 25. 26. Barbof. in d. l. cum Prætor, & fin. à n. 385. cum seq. nisi de re ardua, vel de sententiæ prolatione ageretur, nam ista nevè Pontificis delegatus quit subdelegare, ex adductis firmat Episcop. Frances de compet. qn. 10. n. 7. aut si malitiosè Principis delegatus causam alteri delegaverit, ut se de ejus cognitione exoneraret, tunc cogitur eam cognoscere, cap. Pastoralis, de offic. deleg. Petr. Barbof. n. 403.

37 Vallens. sub nn. 2. Delegatus pariter ad Universitatem causarum, unam vel alteram, non autem totam jurisdictionem perpetuò delegare quit, ex. in l. solet Prætor, & l. seq. ff. de jurisdict. omn. Judic. qui Ordinario æquiparatur l. 1. & ab eo ff. quis, & à quo, Gloss. in leg. Legatus, ff. de off. Procons. cap.

super quæst. 2. si verò, de offic. delegat. ubi uno congruūt ore scribētes, & Felin. n. 17. Jason. in l. ut Judicem n. 8. de Judic. Townig. decis. 122. par. 2. Ricc. collect. decis. 1026. part. 4. Purpur. in l. more n. 94. ff. de jurisd. omn. Jud. Villadieg. tr. de Leg. qn. 8. n. 28. Marant. part. 4. distin. 5. n. 27. in fin.

38 Estque porrò Delegatus ad Universitatem causarum ille, cui Præses Provinciæ, vel Episcopus jurisdictionem tali Castro, vel loco commendavit Gloss. in l. 1. & ab eo ff. quis, & à quo; connumerandum tamen est inter Delegatos, nō autem inter Ordinarios, asserunt ex Gloss. cap. cum causam, de appell. Marant. Ord. Jud. p. 4. distin. 5. n. 14. Antonell. c. 8. n. 1. fusè Sanch. de matrim. cap. 31. n. 1. lib. 3. Verum tamen est, quòd Delegatus itidem à Principe delegari nequit cum facultate subdelegandi, Alex. in rub. de offic. ejus, cui mand. est jurisd. gloss. in cap. super questionum 2. porrò, vers. transfert totam de offic. Delegat. nisi Delegatus recensitam delegationem conficeret sciente, & patiente Principe, vel Ordinario delegante; subdit Marant. distin. 5. n. 63. par. 4. Vallens. d. lib. 1. tit. 29. sub n. 3. vers. non potest. Quam equidem sententiam itidem

militare autumat in Delegato Legati Sum. Pōtificis Zoëf. d. tit. 29. n. 6. licet oppositū ex Abb. in cap. cum Bertholdus 18. nn. 22. de sent. & re judicat. sustinet Covarr. lib. 3. var. res. cap. 20. nn. 11. edocens posse delegare.

- 39 Delegatus equidem, cui personæ industria fuit commendata, nequit alteri subdelegare, etiam si Delegatus à Principe fuerit cap. quoniam de offic. & potest. Jud. Deleg. rex. in l. inter artifices ff. de solut. cap. 15. cni de offic. Deleg. in 6. Gloss. in c. fin. 2. ult. de off. Deleg. Marat. n. 27. & 69. Antonell. cap. 9. n. 7. & ante eos 40 Sayr. decis. 3. de offic. Delegat. Marchesan. de commission. par. 1. cap. 6. n. 67. & seqq. Frances de competent. q. 10. n. 10. 11. nisi cum consensu partiū censet Zoëf. n. 5. ex cap. fin. 15. autem de offic. Deleg. Quod non procedit, si industria, fides, vel nudum ministerium fuerit commendatum, explicitè erudit Vallenf. d. tit. 29. 2. 1. n. 3. nam in istis non valet subdelegatio, licet de filio æquè tamen Patris idoneo, Patrisq; industriam supplente oppositum docuere Gratian. n. 3. Petr. nn. 39. 40. & ex eis Seopp. nn. 19. 20. Si facultas substituendi cōcurrerit, quòd ante eos edocuit Bart.

in l. 1. C. de Præpos. agent. in reb. lib. 12. Petraalter ad Cappyc. decis. 10. n. 3.

- Estque planè iste, cui personæ industria fuit commendata, Delegatus, non tamen. Judex ut dixit ex cap. jus Gentium dist. 1. de quo affluenter 41 Molin. disput. 9. tract. 5. som. 4. & dicitur personæ industria commendata, quoties arduum negotium, quod ad publicam tendit utilitatē, vel de Principis reservatis committitur, Antonell. c. 9. n. 7. Nisi delegato fuerit itidē jurisdictio indulta Sayr. decis. 3. Ricc. collect. decis. 1284. p. 4. vide Ventrigl. prax. Eccl. annot. 38. 2. n. 16. ubi varias affert formas delegationis, per quam fuit electa personæ industria, & antè eum breviter, sed enodatè Marant. d. par. 4. 42 distint. 5. n. 27. Dissidui tamen intrat, in delegatione cū clausula (*consuetudine sua committimus*) an ex ea censetur electa personæ industria? Si quidem negant fuisse electam personæ industriam Genuens. prax. cap. 85. nn. 5. & antè eum Felin. in cap. fin. de offic. delegat. Sayr. & Ricc. ubi nuper, & proindè valere talem Delegatum subdelegari, autumantes, ex ea potius monitionem, quàm præceptum fuisse impositum, nec discre-

pant *Gratian. decis.* 157. & *discept.* 738. n. 5. *Ausonell. d. cap.* 9. n. 7. & post eos *Scopp. ad Gratian. observ. ad decis.* 157. n. 3. & 4. & *seqq. Navarr. conf.* 6. de offic. de *Leg. Genuens. prax.* M. C. *Archi. cap.* 96. n. 5. oppositum ta-
 43 men conantur defendere. *Franc. Leo. thes. for. Eccl. cap.* 15. num. 49. & p. 2. cap. 2. n. 16. *Sanct. de Matrim. lib.* 8. disp. 27. n. 43. *Vanti. de nullit. sent. ex def. jurisd. Delegat.* 21. & alij, quos refert *Scopp.* ubi nuper. Verum ab hac proxima sententia nō est discedendum; etenim per recensitam clausulam provisi, tantum idoneitatem cōtemplatam fuisse statuit *Rot. Rom. in una. Auerfan. benefic. anno* 1593. *coram Seraphin. quæ est decisio* 1045. p. 2. *ejusdem Seraphini:* potissimum si verbaliter denotantia fuere agglutinata, subdunt *Addent. ad Magon. decis.* 9. *Capyc. decis.* 44 151. *Ricc. decis.* 1046. p. 4. Nimirū fidei tuęq; diligētiae cōmittimus, ex quibus, & alijs similibus elicitur, fuisse personę industriā electā, insinuant ex *Rot. Rom. penes Farinac. decis.* 234. p. 1. tom. 1. *D. Carol. Petr. rit.* 2. n. 37. tom. 1. *Marant. ubi sup.* nisi talia verba fuerint directa nō personæ, sed dignitati *Sanchez. de matrim. lib.* 3.

disp. 7. n. 20. & *lib.* 8. *disp.* 27. *in fin.* aut jurisdictio fuerit delegata, ut infra. Ex quibus inferūt nōnulli; Executo-
 45 torem, in forma dignum, posse subdelegare, quoniam jurisdictio, non sola ministerij executio ei fuit commendata *Rot. Rom. in Noviss. decis.* 157. imò tenetur partes Judicis sumere, & cū causę cognitione procedere *Seraph. decis.* 1045: ac partes citare, *idem* 46 *decis.* 817. *Collector Sedis Apostolicæ,* cui, pro exactione facienda, jurisdictio commissā fuit, itidem subdelegare, quit *Crescent. decis.* 1. de offic. *Deleg. Ricc. collect. decis.* 1026. p. 4. & *decis.* 1284. p. 4. ubi annectit, talem Collectorem negotiorum Cameræ Apostolicę, gestorem esse, meritō de Jure valet, plures simul in eadem Civitate, & Diœcesi, Collectores creare. *Rot. Rom. decis.* 8. de offic. *Deleg.* hinc est
 47 Vicariū Episcopi facultatē, à reservatis absolvendi, subdelegare posse; etenim jurisdictionis, nō nudi ministerij cōmissio est *Sayr. decis.* 15. de off. *Deleg. Trivisan. in decis. Venet.* 18. p. 1. *Ricc. collect. decis.* 1026. p. 4. & *melius decis.* 1284. p. 4. *in medio:* licet proximæ sententiæ opponuntur ea, quæ superiūs recensita sunt, quippè in hisce absolu-
 tio-

tionibus Vicarius, Delegatus est ab ordinario electus, particulariter tamen, undè subdelegare nequit; idè ex supra recensitis, & ex *tex. in l. à Judice, C. de judicijs*, infert *Barb. in allegat. § 2. n. 11.* Delegatus electus ab Episcopo ad absolvendos pœnitentes à reservato peccato, nequit subdelegare, nisi specialis subdelegandi facultas ei fuerit indulta, vel ad Universitatem causarum Delegatus esset. *Et Valens. dict. lib. 1. tit. 29. §. 1. num. 3.* edocent, solum Sedis Apostolicæ Legatum, non verò alterum posse vices suas in hisce casibus excommunicationis, absolutionis, dispensationis, & pœnitentiæ committere, quia in ipsis non jurisdictionis, sed certum ministerium commissum esse videtur, licèt *Sayr. Trivisan. Ricc. Crescens. Rot. Rom. & alij nuper recensiti*, autumant ubi jurisdictionis fuit delegata causa, & non nudum ministerium, Delegatus valet subdelegare, supponentes, tamen, absolutionem à reservatis esse articulum, sive causam jurisdictionalem, & fatetur ipsemet *Barbos. in addit. ad eandem decis. § 2. à n. 1.* Ex quibus rectè firmari possit valere Vicarium, vel alium Delegatum facultatem reti-

nentem absolvendi à reservatis, talem facultatem alteri subdelegare.

48 Rursus Ordinarius, vel quilibet alius delegans totam si delegaverit causam, si ei libuerit, quit eam revocare, etià si Delegatus manus in exercitio delegationis apposuerit, remanet namque penes Ordinarium, & delegantem jurisdictionis, quæ statim in Delegato revocatione mediante expirat, ac si iste mortuus esset *tex. in l. judicium solvitur, ff. de judic. Gloss. in cap. super questionem §. porro de offic. deleg. ubi Bart. & scribes*, & sic conciliando oppositas opiniones, quas affert *Gomes*, rationatur *P. Ludovic. Molin. de just. & jur. disp. 21. sub n. 2. tract. 5. tom. 4.* ubi agglutinat, valere revocationem perficere Ordinariū, aut delegantē nō tamen ut alteri eandem deleget causam, nisi justa accesserit causa, absentię nimirū, vel ipsius Delegati infirmitatis, at si absq; rationabili causa revocatio processerit, adhuc firma remanet; acta tamen confecta à Delegato post revocationem, infcio tamen de revocatione, haud infirmantur, *cap. audita, & ibi Panor. mi, & in l. si forte, ff. de offic. pr. Molin. ibidem, Zôs.* autem ex magis recepta sententia,

erudit, valere delegantem totam, vel delegationis partem revocare, & alteri committere, re tamen integrâ: ut depro-mittitur *ex cap. super 26. 2. ver-rum de offic. delegat.* etiam si juramentum de non revocando accesserit, *ex Gloss. in cap. fin. de procurat. in 6. Zôës. d. lib. 1. decret. tit. 29. n. 37. & annuit Vallens. d. lib. 1. tit. 29. 2. 5. n. 3. & an, & quando res dicitur integra, vide infra.*

49 Planè jurisdictio ab ordina-rio; delegatâ haud expirat extincto superiore cōcedēte, vel si aliquo modo in eō jurisdictio defecerit, etiâ re integrâ. *tex. in l. et quia ff. de jurisd. omn. jud. Molin. disput. 19. sub n. 1. & ante eum Marant. de ordin. judic. p. 4. distinct. 5. à nu. 61. Quod ex alio medio sustinet Panormit. in cap. relatū, de off. deleg. in 6. dicēs hâc esse gratiâ delegati personæ indultâ, quæ ex solo; fiat, perficitur verbo, c.*

50 1. *de concess. præben. lib. 6. c. si super gratia, de offic. Deleg. Guid. Pap. decis. 491. Clement. dudum, 2. nos enim, de sepult. Bellam. decis. 542. Rot. in antiq. decis. 882. Solorzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 5. n. 50. 51. Giurb. conf. 57 n. 16. taliter quod nec amplius re-vocatur Reg. de Philip. dissert. Fisc. 19. n. 14. expeditis ta-men litteris, ex qua litterarum*

expeditione perfectionem re-cepit *Gomes in regul. Cancellar. de non judicando quæst. 1. vers. nam. per expeditionem, Molin. de prim. genit. lib. 2. cap. 7. n. 52. 53. 54. Molin. de just. & jur. lib. 3. disp. 99. n. 3. Castill. Sot. Major. contr. lib. 5. cap. 67. n. 64. Cresp. de Valdañ. obser. 5. n. 288. & seq. & obser. 37. n. 30. 31. lib. 1. & obser. 114. n. 37. lib. 2. de Philip. ubi nu-per n. 24. aliâs, etiam si Prin-cipis concedentis manu fuerit signata, concedente extincto, expirata dicitur concessio, im-perfecta namque, ac informis dicitur ante litterarum expeditionem gratia, Rot. in noviss. decis. 456. nu. 5. Gomes super regul. Cancell. de non judicando juxta formam supplicationis q. 1. n. 2. & sequ. Oldrad. conf. 326. Bellam. conf. 34. Nevè per testes verificandam esse subdit Bald. in l. fin. C. de sem. resc. Boss. de Principe nu. 293. Paris. conf. 77. nu. 12. lib. 3. Molin. de prim. gen. lib. 2. c. 7. n. 54. 55. 56. sed vide Baiard. ad Clar. 2. fin. qu. 59. sub n. 5. Giurb. conf. 88. Guazin. de-fens. reor. 2. c. 9. n. 5. & hoc quoad probationē, & exequu-tionem, non autem quo ad concessionis substantiam, nâ ex solo Principis, fiat, perfe-cta dicitur pro liberatione; nō tamen ut in judicio experiri pos-*

possit *Sanch. de matr. n. lib. 8: disp. 29. n. 2. Mastrill. de Magis. lib. 3. cap. 7. n. 60. Dian. resol. inor. par. 8. tract. 3. res. 84.* debere tamen successorem eam confirmare putat *Molin. de iust. disp. 599. sub n. 6. tract. 2.* alijsq; politicis medijs fusè probant *Reg. de Philip. et Cresp. de Valdau. ubi nuper.* Et si
 51 mortuo, ut prædiximus, Ordinario delegante, re adhuc integrâ, delegatio haud habetur pro extincta, & Judex requisitus potest, & tenetur exequi mandatum Judicis Ordinarii requirentis, etiâ eo mortuo, aut ab officio privato, *tex. in l. fundi venditor 2. fin. ff. de æq. possess. C. si super gratia, de rescrip. attrib. Didac. Covarr. pract. q. cap. 1. i. à n. 1. & cōprobat ex multis Salgad. de reg. prot. p. 4. c. 6. n. 67. & seq. Maran. ubi supr. attamè si delegatio provenierit à Vicario ad alterū Vicariū, expiratâ tūc jurisdictione ordinariâ, quam retinebat Vicarius Generalis delegas, cessat eadē jurisdictio in alio Vicario delegato, etiâ quoad judicia incepta, ut edocet *Molin. disp. 19. sub nu. 1. tract. 5. p. 4.* etenim in eo una jurisdictio coheret cum alia ordinaria, ut accessoria, undè fuit, deficiente una extinguatur altera. *Alex. in d. l. & quia, & alij per Maran. n. 62. hinc**

extincto Episcopo, vel altero constituyente finiri jurisdictionē Vicarij, edocet; ita pariter est si ageretur de officialibus alijs amovibilibus ad nutū, idē *Molin. & quodd gratia ad placitum concedentis collata, mortuo concedente extinguatur, firmat ex cap. si gratiose de rescrip. nu. 6. & ex l. 4. ff. locat. idem. Molin. disp. 20. n. 6. tract. 5. par. 4. & tract. 2. disp. 298. p. 2.*

52 Jurisdictio insuper delegata finitur per diffinitivā sententiam, per Delegatum prolatam, vel si eam Delegatus executioni demandaverit; *cap. in litteris, 9. de offic. Delegat. Verum si Delegatus sit Sum. Pontificis, vel Principis, eam exequi potest, itidem extra suam, & in aliena Diocesi, servata forma, cap. statim: de rescrip. in 6. requirendo Ordinarium, cui innotescere debet executionem esse faciendam, vigore rescripti, Concil. Trid. sess. 24. de reform. c. 20. aliàs ei resistere valet Ordinarius Campanil. divers. rub. 11. cap. 13. à nu. 327. Genuens. prax. cap. 37. nu. 7. Ventrigl. prax. Eccles. ann. 38. 2. unic. n. 12. Infratamen annum, fieri debet executio cap. querenti, 26. eodem Barr. in l. à Divo Pio, ff. de re judic. nu. 2. & ibi Angel. nu. 2. 3. Imol.*

nu. 1. Alex. n. 2. Marant. distin. 5. n. 45. p. 4. Menoch. de arbitr. q. 47. n. 48. Carlevar. de judic. lib. 1. disp. 7. n. 26. tom. 1. de quare vide Ventrigl. annot. 38. 2. nu. 11. 13. Planè valet Delegatus à Principe cōmittere Ordinario exequutionē suæ sententię, c. significasti, & c. sanè, de offic. Delegat. & tenetur Ordinarius parere, itidem si sententia fuerit nulla, cap. Pastoralis 2. quia verò de offic. Delegat. Marant. d. distin. 5. sub n. 45. part. 4. anno autem elapso à puncto latę sententię, & non adhuc facta exequutione, ex quo jam expiravit penes Delegatum jurisdictio, nequit iste postmodum de exequutione tractare; etenim tunc nihil remanet agendum; nisi in commissione, evolvantur verba, ex quibus depromitur jurisditionem fuisse prorogatam ad longum tempus, nimirum quādo, & quoties fuerit opus, itā mirificè Molin. disp. 27. tract. 5. p. 4. & quid si fuerit appellatum, & appellatio fuerit ob lapsum termini juris deserta vide Campanil. divers. rub. 11. c. 13. nu. 320. ubi sustinet valere tunc Delegatum suam exequi sententiam, sed vide Ventrigl. ubi sup.

53 At si ad tempus delegatio fuerit ob signata, eo expirato causā non decisā, isthęc ad

delegantem devolvitur, quoniam defecit jurisdictio penes Delegatum, queunt tamen partes, termino non expirato, de eorum communi consensu, tempus delegato prorogari; præsumitur, namque illius temporis designationem ad partiū commodū fuisse destinatā, meritò valent id prorogari partes, quod nequeūt perficere termino jam lapso, nam tunc inutilis est prorogatio, semel autē expirata jurisdictio prorogari amplius minimè potest. Panorm. in d. cap. in litteris, Molin. ubi supra, sed de hoc articulo vide melius infra num. 76.

54 Undè fuit Delegatus ab Ordinario electus quit de nullitate suę sententię cognoscere, nullam enim sententiam jurisditionem haud extingui edocet ex Cam. in l. à Divo Pio nu. 3. ff. de re jud. & ex alijs Carlevar. disp. 7. n. 23. tom. 1. ita, & Delegatus à Principe simpliciter electus, qui potest de ejus sententię nullitate cognoscere, cap. ex litteris, 9. & cap. querenti 26. de offic. & potest. Jud. Delegat. Bart. Imol. & alij per Carlevar. nu. 36. & 37. oppositum verò autumat Marant. ubi supra sub n. 51. evadens Ordinarium, & delegatum ad Universitatē causam valere nullitatem suę

fuæ sententiæ cognoscere, at
secus Delegatū itidem à Prin-
cipe, verū Marantam, aliof-
que in oppositum euntes Car-
levar. absolvit *sub nu.* 39. 40.
& ante eum erudit *Molin. disp.*
26. n. 4. tract. 5. par. 4.

55 Enim verò: si non sim-
pliciter, sed usque ad diffini-
tivam fuerit electus, nequit
Delegatus itidem à Principe,
post diffinitivā per eum pro-
latam, adversus eam se resti-
tuere, & de ejus nullitate co-
gnoscere, *Carlevar. n. 25. &*
26. in fine.

Ita pariter dicendum est, in
Delegato à Principe simpli-
citer electo, qui suam jam,
exequutioni, demandavit sen-
tentiam: nam iste tunc am-
plius non restituitur, nevé de
ejus nullitate cognoscit. *Mart.*
Menoch. & alij per Carlevar.
num. 26. Zòes. dict. lib. 1. de
cret. tit. 29. nu. 24. Vallens.
eodem loco. 2. 5. n. 5. facultas
namque restituendi residet
durante jurisdictione, quæ
expirat per exequutionem
sententiæ Carlevar. n. 41. Ni
si respectu. formæ mandati
nulliter pronūciavit: nam
tunc Delegatus itidem ad u-
nam causam, quit iterū senti-
tiar; Ricc. prax. ref. 428. par.
1. & ex eo Ventrigl. prax. Ec-
cles. annot. 38. 2. unic. sub nu.
8. in fine tom. 1. quamvis Me-

noch. de arbitr. qu. 66. nu. 33.
ex decis. in cap. in litteris, n. 5.
de offic. Deleg. absolute blate-
rat Delegatum Principis va-
lere de nullitate suæ senten-
tiæ cognoscere.

56 Insuper Delegatus, ad Uni-
versitatē causarum, itidē resti-
tuitur adversus suam senten-
tiam, etiam diffinitivam, du-
rat namque adhuc sua jurisdic-
tio, quoniam Ordinario assi-
mulatur, ut prædiximus, me-
rito de ejus nullitate cogno-
scit, *tex. in l. Index postea quā*
ff. de re judic. Ricc. prax. Eccles.
ref. 428. & resol. 582. Vant.
de nullit. tit. coram quo nullitas,
nu. 17. Menoch. de arbitr. qu.
67. n. 47. lib. 1. Marant. disp.
5. n. 51. par. 4. Carlevar. nu.
29. Antonell. de regim. Eccles.
lib. 5. cap. 8. nu. 11. Ventrigl.
ibidem.

57 Rursus Delegatus ab infe-
riori Principe, licet jure
Quiritum, inspectus, absque
speciali commissione, suam
haud valet exequi sententiam
sex. apertus in d.l. à Divo Pio,
ff. de sent. Jud. quoniā extin-
guitur per sententiam ejus ju-
risdictio, Thomig. decis. 49.
par. 1. & exequutio sententiæ
ad merum, & mixtum Impē-
rium pertinet, quod de Qui-
ritum jure non delegatur, leg.
subere cavere, ff. de omn. Jud.
d.l. à Divo Pio, ac facit Marā.
disp.

disp. 5. n. 43. par. 4. & p. 6.
 tract. ultim. n. 4. Molin. disp.
 26. num. 9. tract. 5. tom. 4.
 Zoës. nu. 16. nisi ex commis-
 sione, aut si opposita vigeret
 consuetudo: attamen secus est
 de jure Canonico, Gloss. in c.
 quod sedes, de offic. ordin. Bar-
 bol. in l. nec quidquam, 2. ubi
 decretum, ff. de offic. Procons.
 Marant. d. n. 43. in fin. ex cu-
 jus dispositione delegatur ea,
 quæ meri, & mixti Imperij
 sunt. Gloss. & Abb. in cap. quod
 sedem de offic. Jud. Ordin. licet
 Zoës. n. 17. ait quæstionem
 hanc esse de lana caprina: nam
 Ecclesia gladiū nō retinet, cap.
 inter 33. q. 2. Porro Delegatus
 suā exequi non valet senten-
 tiam; si delegans exequutionē
 sibi reservaverit; Panor. in c.
 si quis contra Clericum, de for.
 compet. n. 37. Molin. n. 5. &
 9. Sum. Pontificis autem, ac
 cujuscunque Principis Dele-
 gatus quit suā exequi sententiā,
 & sic decisū assert. Gnid. Pap.
 decis. 60. Bellamer. decis. 13.
 Marant. ubi supra, quæ explicat
 Molin. n. 9. & n. 4. potissimū
 si Stylus, & consuetudo sic
 inoleverit, cui semper defe-
 rendum est, Ricc. decis. M. C.
 58 Arch. 93. & in collect. 1978.
 p. 4. vel si Delegatus à lege
 fuerit constitutus, nam ex
 quo Ordinarius est exequi po-
 test suam sententiam, Ricc. de-

cis. 23. & collect. 1076. n. fin.
 par. 4. & facit tex. in l. & quia
 ff. de jurisd. omni. Judic. Gloss.
 in cap. irrefragabili. 2. Caterū
 de offic. Deleg. Barbof. allegat.
 59 92. num. 2. Eam verò exequi
 non valet, si per modum
 specialis commissionis, & nō
 intuitu, & ratione officij De-
 legatio à lege fuerit indulta,
 nam tunc delegatam, non
 ordinariam esse jurisdictionē
 putant ex l. 1. vers. & ideo, 2.
 qui mandatum ff. de offic. ejus
 qui mand. est. jurisd. Morl. Em-
 por. Jur. Prator. 2. 1. n. 21.
 22. 24. & seqq. ff. de Judic.
 Augustin. Barbof. alleg. 92. n. 6:
 utpotè si talis delegatio fue-
 60 rit collata à Principe Judici
 aliās ordinario, ejusque exci-
 tando jurisdictionem, quam
 seclusā delegatione, retinebat;
 ut si dixerit Auctoritate nostra
 (vel itaquam noster Delegatus)
 tunc delegantis nomine de
 causa cognoscit, & sic uti De-
 legatus, non uti Ordinarius,
 ut graphicè insinuant ex cap.
 cum quibus, vers. nisi, de re-
 script. lib. 6. Menoch. de arb.
 q. 12. à n. 4. lib. 1. Molin.
 disp. 4. tract. 6. n. 15. quem
 assert. Barbof. n. 9. seqq.

61 Prædiximus supra sub n.
 49. Subdelegationem morte
 delegantis expirare; etenim
 jurisdictio penes eum non
 residet uti res propria, meri-

tò eo extincto expirat *Zoëf. d. lib. 1. decret. tit. 29. n. 25. Vallensf. eodem lib. 1. decret. tit. 29. §. 5. n. 1.* ita pariter est, si quoquo modo, jurisdictio in Delegato subdelegatè, deficeret, *tex. in l. et quia ff. de jurisd. omni. Judic. cap. gratum, cap. relatus, & cap. 2. licet de offic. Deleg. cap. ultim. §. ult. eod.* ubi sermocinatur de Sede Apostolica Delegato causam delegante, & è Provincia sibi decreta egrediente, re tamen adhuc integrà, cujus jurisdictio extincta remansit per allatum egressum, ita pariter, & in ejus Delegato; *Marant. in prax. part. 4. diffinit. 5. sub n. 61. vide Ventrigl. prax. Eccles. annot. 38.*

63 *§. unic. nu. 28.* qui de extincta jurisdictione penès Delegati, ob mortem delegantis loquitur. Imò etsi iste conscius de extincta Legati jurisdictione, aliquid peregerit, irritum, nulumque remanet, *Panor. in c. gratum, de offic. Delegat. Barr. in l. & quia nu. 18. de jurisd. omni. Jud.* At secùs, si mortem ignoraverit, nam tunc acta tenent. *Zoëf. lib. 1. decret. tit. 29. n. 32.* At si res integra non erat, quippè si lis coram Delegato erat contestata, vel citatio per Delegatum erat ante egressum, vel mortem Legati emanata; jurisdictio non extinguitur, sed perpetuatur in

Delegato *d. cap. ultim. de offic. Deleg. cap. gratum, eodem; Zoëf. & Vallensf. ubi nuper, quamvis extincta fuit in Legato, Marant. dist. 5. n. 61. par. 4. Antonell. de regim. Eccles. lib. 5. cap. 8. n. 10.* ubi idem firmat in Delegato ad Universitatem causarum: unde inferitur, tunc valere Delegatum mortui Legati, causam sibi delegatam prosequi, usq; ad debitum finem. Dicitur planè re non esse integrà si ad citationem fuerit eventum, erudiunt *Vallensf. & Zoëf. eodem loco, licet Molin. disp. 19. n. 2. 3. tract. 5. tom. 4. sub versic. dabitur, contra Panormitarum, in cap. licet.* Sustinet non sufficere solum citationem, sed quòd parti fuisset tradita, attamen *Jo. Andr. in cap. fin. de offic. Legat.* firmat tam de Quiritum jure, quàm Canonico, tantum sufficere citationem emanatam itidem, non traditam, nec discrepat *Zoëf. n. 26. adducendo tex. in cap. 20. de offic. Legat. ibi propositio citationis libello.* Etenim solius Judicis actus est pensandus ad judicandum, subdit *Zoëf. sicque servatum, ac decisum affert Aufrèr. Capp. Tholet. decis. 340.* Concluditque cum eodem *Panormitano Molin.* unam non sufficere citationem, ubi plures fuissent delegatæ causæ inter se distinctæ, & se-

paratæ licet, perpetuari jurisdictionem in ea tantum causa, in qua citatio fuit emanata, & nō in alijs, nisi annexæ fuerint omnes, ait *Panorm. nu. 5. Marant. & alij per Antonell. n. 10.* nam in connexis continuatur jurisdictione per unicam citationem, etiam in alijs. Res demum non desinet esse integra per solam rescripti præsentationem; etenim hoc præparare se ad exercitium commissum est, non autem incipere jurisdictionis exercitium *l. 7. ff. de in off. testam. Heric. Zoëf. d. l. 1. decr. tit. 29. n. 29.* concludunt tandem cū *Siculo in cap. relatum de offic. Deleg. & cum Hostiens. in cap. 65 licet eodem;* perpetuari tandē, in Delegato jurisdictionem, si ante Delegantis mortem subdelegaverit, quod fuit de mente *Gloss. in cap. si à subdelegato, de offic. Delegat. in 6.* usus namque fuit Delegatus sua jurisdictione subdelegando, idē in eo perpetuatur; licet ab hac sententia discessit *Zoëf. n. 28.* etenim subdelegare non est exercere negotium commissum, quamvis jurisdictionis actus, sit, & fuit de mente *Abb. ubi supra, & in cap. licet.*

66 Observandum tamen obiter est, Delegatum, in loco suæ delegationis existentem,

valere citare partē extra eam, & in aliena, sistentem, *Dicece-* si, absque Ordinarij venia, auctoritat *Genuens. prax. cap. 85. n. 15. in fin.* negat verò *Campanil. diver. jur. Canon. rub. 11. cap. 13. n. 215.* annuitque cum *Genuens. Venriegl. prax. Eccles. aumot. 38. 2. unico n. 10.*

67 Si exteri in alieno territorio sistentes, qui citari debent in commissione fuerint express-

68 sati, at secus si in rescripto essent nominati uti Cives unius Civitatis, & ipsi in aliena habitaverint parte, extrā delegationis Dicecesim, tunc opus esse licentiam Ordinarij cum *Campanile* concludit, *Venriegl. ubi sub n. 11.* ubi astringit quādo esset necessarius consensus partium, & Ordinarij.

69 Appellatio equidem non defertur ad subdelegantem, ubi appellari contingit à subdelegato; etenim per integrā subdelegationem jurisdictionem amisit, eaque ad primū devolvitur delegantem, ad Pontificē nimirū, vel ad Principem, hoc medio omisso, *tex. in l. 1. 2. ab eo, ff. quis, & à quo appellari, cap. super questionū, 2. porro de offic. Delegat. Molin. disp. 21. n. 5. tract. 5. part. 4.* At si non integrē, sed cum aliqua reservatione subdelegaverit, secus erit, & ad subdelegantem appellatur, si in hu-

humanis extiterit, vel irretitus non fuerit, aliàs ad primum appellatur delegantem, *cap. si is, & cap. si à Delegato de off. Deleg. in 6.* cum qua quidem distinctione indistinctè, tam si Delegatus fuerit electus, à Principe, quam ab inferiori electo Bartolo transit Marant. *disp. 5. part. 4. n. 27. Antonell. d. cap. 9. n. 2. sed vide Goffred. sum. tit. de offic. Vicar. nu. 3. in fine.*

70 Nequit tamen Delegatus, Delegati cum clausula (appellatione postposita) postposita appellatione procedere, *Molin. disput. 22. ubi nuper, & si Delegato Principis fuerit talis clausula collata, attamen in terij præjudicium nõ operatur, quin terij non possit appellari, Marant. d. cap. 5. n. 76. par. 4.*

71 Porro Delegatus itidem Principis recusat. *Marant. disp. 5. n. 4. p. 42. Antonell. lib. 5. c. 7. n. 2. Farinac. in fragm. crim. part. 2. lit. I. & alij per Episc. Frances de compet. quæst. 11. nu. 17.* ubi etiam si Legatus fuerit à Latere. *idem nu. ante* tamen litem contestatam, *tex. in l. aperti sumi, C. de Jud. nisi causa supervenerit post litem contestatam, vel alia insurrexerit causa, aut si ista notoria fuerit, quæ quandocunque proponi potest. Farinac. fragm.*

crim. par. 2. n. 903. post tract. de immum. Eccles. Boët. decis. 258. n. 3. Consil. Prat. discep. 16. tom. 2. Merlin. contr. cap. 114. nu. 14. lib. 2. Fontanell. decis. 14. nu. 1. 2. lib. 1. Vulp. prax. Jud. c. 25. Antonell. d. c. 7. lib. 5. n. 4. absque tamen deposito autumat Thor. *compèd. verb. depositum lib. 3.* quomodo autem Sum. Pontificis delegati, & alij ab eo electi recusantur, & coram quo suspicio examinari debet; vide tradita per *Molin. disp. 23. per totum tract. 5. par. 4. Ansonell. d. cap. 7. n. 8. lib. 5.* ubi de arbitrorum electione agunt. Ob Sum. Pontificis distantiam; argumento *tex. in cap. cum speciali, de appell. cap. 2. requiris, & 1. eodem; cap. suspicionis de offic. Deleg. cap. legitima, de appellat. in 6.* Regulariter verò recusatio, coram eo intentatur, coram quo appellatur, *cap. super eo, de appellat.* assimilatur, namque appellationis judicium, & recusatationis; *Lancellot. de attentat. par. 2. cap. de attent. post recusat. jud. n. 57. 58 Famins. Cœtolin. in add. ord. conf. Farin. 17. tom. 1. lit. E. Andr. Knichen in comment. de Sayonico non provocand. jure cap. 2. nu. 14. ad 20. & facit. Episc. Frances de competent. quæst. 12. n. 3. 4.*

At Subdelegatus Delegati

Apostolici si recusari contingerit, tunc nō coram Arbitris, sed coram ipso Delegante, recusatio præponitur, qui præsens est, ut facilius cum minori dispēdio expediatur *cap. super questionum 27. 2. fin. de offic. Deleg. Gomez. Bajo in prax. Eccles. quæst. 30. n. 4. Cardos. sup. prax. verb. recusatio n. 9. sed vide infra.*

- 72 Planè Delegatio uni collata, ad alios haud porrigitur *cap. quoniam Abbas, de offic. Delegat. unde delegatio, Episcopo indulta, nec ad alios, nec ad suum extenditur Vicariū Pallar. in cap. doceri, & ibi Gloss. de rescript. Fagnan. in cap. quoniam, de off. Deleg. n. 12. Tambor. de jur. Abb. tom. 1. quæst. 5. n. 4. 2. verum, Sborz. de Vicar. lib. 2. quæst. 36. n. 3. & quæst. 135. n. 1. & quæst. 177. n. 5. Ugol. de potest. Episcop. 2. 7. vers. 12. Ganipan. divers. rub. 11. cap. 23. n. 148. Barbos. de potest. Episc. alleg. 54. n. 111.*

Nequē Delegatio Vicario concessa transit in suum successorem *Achill. de Grass. de res. 3. de offic. Vicar. Nec ad Vicarium capituli Sede vacante Ricc. prax. decis. 38. n. 1. p. 1. Galett. Margar. cas. confc. verb. Vicarius n. 2. Leo Theb. p. 1. cap. 10. n. 8. Barbos. n. 142. Nisi ex consuetudine.*

aliter fuerit servatū *Rot. Rom. divers. decis. 12. p. 1. Ricc. decis. 38. & in collect. decis. 598. tom. 3. vel si Delegatus delegando æstimationem habuit Tribunali, ubi Vicarius interviebat, Card. Putean. decis. 29. p. 2. Maynard. 14. lib. 4. Sicque decisum assert Ricc. collect. decis. 1600. p. 5. vel Dignitatis: nam delegatio collata Decano capituli, Decanus in toto delegationis tempore Delegatus esse debet, et si Decanatum resignaverit, successor in Decanato erit Delegatus ita ex Felin. & Franc. Sánchez de matr. lib. 8. disp. 27. n. 28. Ventrigl. prax. Eccles. ann. 38. 2. unic. n. 22. tom. 1. Zöes. n. 30. neque Episcopus imponere potest manus in Delegationē suo Vicario indulta Sayr. decis. 7.*

- 73 Denique Sum. Pontificis, ac Principis Delegatus, valet quemcumque cogere, ut suæ Delegationis munus suscipiat itidem per censuras, gradatim inferendas, *cap. Pastoralis de offic. Deleg. cap. 2. eodem in 6. Molin. disp. 16. ubi supra Antonell. cap. 9. n. 6. lib. 5. quod idem Episcopus potest perficere Gloss. in cap. Pastoralis, de offic. Delegari, & Ordinarius cum subditis suis valet non subditum Delegatum eligere, eo tamen volente, & non*

renuente, *l. exn qui, & ibi Gloss. & l. ultim. ff. de jurisd. omn. Jud. cap. Pastoralis de offic. Deleg. cap. Pastoralis de offic. ordinar.* eumque post acceptationem cogere valet, ut continuetur, *Molin. disp. 16. n. 1. tract. 5. tom. 4. Lopes per eundem.*

- 74 Jurisdictio demum delegati prorogari minimè potest, nec valet Delegatū, personas cognoscere, in sua nō contentas delegatōne *cap. P. & G. de offic. Delegat. & privatorum C. de jurisd. omn. Jud. Marant. de Jud. distinc. 5. p. 4. n. 34. Zoës. lib. 1. decr. tit. 29. n. 21. laxè Petr. Barbof. in l. prima ff. de Judic. art. 1. n. 204. ad n. 225. & seqq.* ubi erudit, dari prorogationem, in Delegati jurisdictiōne de causa, ad causam, inter tamen easdem personas, itidem per procuratōrē *ex Decian. tract. crim. cap. 23. n. 18. lib. 4. ita & de tēpore præfixo, ad aliud tempus, de partium consensu, si tamen antè finitum tempus partes prorogationem consecerint Zoës. d lib. 1. decr. tit. 29. n. 38. tex. in cap. 4. de offic. Deleg. Quod recipiendum sanè est pro tempore præfixo ad jus proferendum, non tamen pro tempore Delegato assignato pro sua exercenda jurisdictiōne, hoc ete-*

nim non prorogatur tempus, ex partium consensu, *Barbof. d. l. 1. §. 2. n. 35. 36. 37. sed voluntate Delegantis, sicuti nec de persona ad personam, in quā personarum diversitate prorogatio non admittitur, ut ex Oraculo communi fundant Afflic. decis. 227. n. 2. Carlevar. de Jud. disp. 2. q. 7. sect. 4. n. 1163. nisi aliæ personæ in consequentiam venirent. Marian. in cap. significasti n. 25. vers. item, & vers. limita etiam, de for. compe.*

- 75 Delegati verò, ad universitatē causarum jurisdictiō re-ctè prorogatur. Sicque communi voto edocent *Barbof. d. art. 1. n. 217. Gloss. in cap. P. & G. Gloss. in l. 1. verb. qui Tribunalis ff. de Judic. Carlevar. n. 1164. Quod potissimum locum sibi vendicat in Delegato Principis Barbof. art. 2. n. 31.*

Undè fluit, plures si dati fuerint delegati, extincto uno, quiescere jurisdictiōnem: quo ad omnes edocent infra citandi, nec ad ulteriora progredi valent cæteri. *cap. pen. de offic. Delegat. Marant. n. 35. Nisi fuerint obsignati cū clausula; ut duo, vel unus eorum procedat in causa, aut si implicatus unus alter procedat, tunc rectè unus sine alio procedit, pro-*

probato tamen alterius impedimento *Genuensi. prax. cap. 85. in fin. Ricc. prax. resol. 295. p. 2. vide Zof. d. lib. 1. tit. 29. n. 19.* ubi ad id plures adducit casus, aut cum expresso primi Judicis, & partium consensu; *Ancher. But. & alij in cap. cum Plures, de offic. Delegat. in 6. Episcop. Vétrig. prax. Eccles. ann. 38. 2. unic. n. 25. tom. 1. Marant. ibid. & tunc si alter irretitus alterū preveniētem implicaverit iste alterum impediēte plecti valet Joan. Andreas. & Gemin. in cap. si contra unum Deleg. in 6. Menoch. de arbitr. cas. 438. n. 3. Vétrig. n. 8.* Qui pariter Delegatus partes compellere, cōtumacesque, Ecclesiasticis cōprimere coercionibus, etiam si hoc non expriemerint suæ commissionis literæ *cap. præterea de offic. & potest. Jud. Deleg.* Inò irruit contra turbātes suā jurisdictionē, ac suā offendentes personā, *cap. 1. de offic. Deleg.* ac contra impediētes testium productionē *cap. literis. cap. cum causam, & cap. constitutis de testibus Bellet. disquis. Cleric. tit. de favor. Cleric. real. 2. 5. n. 26. par. 1.* Autoreque laudatum, in rescripto non complicatum, citare quit. *Ricc. collect. decis. 415. p. 1.*

Testesque, falsum coram

se deponentes, objurgat.

76 Quilibet sanè Judex objurgat testes, falsum coram eo deponentes, de communi, & magis recepta in omnibus fere subfellij dixere ex decisione Zenonis in *Nullum penitus* 12. C. de testibus ubi disertè evolvitur testis Judicem non suum adhaerens animo testimonium proferendo, si falsitatem vel fraudē agglutinaverit nullo armatæ militiæ clypeo, vel alterius cujuscumque fori positur, sub allatiquè Judicis Imperio devictus remanebit, etiamsi de civilibus tantum causis cognosceret Corriad. *decis. 21. n. 46. et decis. 35. n. 35.* vel si quovis modo, jurisdictionē Judicis, nō sui offenderit, ut ex cæteris, ejusdē textus verbis depromitur ibi: *ut quicumque aures ejus offenderit, & insinuant Cyn. & alij scribes, quos afferunt Præf. de Franch. decis. 679. n. 5. & decis. 722. in fine Capiblan. pragmat. 8. de Baron. n. 9. tom. 2. & Fab. Galeota resp. fisc. 1. n. 24.* Etiam si perturbantes alterius Judicis jurisdictionē, officiales fuerint, Majoris Judicis: etenim taliter molientes, vel publicam utilitatem offendentes à minori Judice offenso plectuntur ex *tex. in leg. 4. Codi. de offic. Rector. Provinc. Capyc. Galeot. num.*

27. & seqq. Quæ quidem, generalis textus decisio, arrisit pluribus I.C. primæ notæ, eamque maluerunt conferre ad Delegatum: autumantes valere Delegatum hocce testes deponentes falsum coram eo, concedenti coërcitione, & extraordinariè mulctare ex *Gloss. in Clement. 1. verbo Judices de off. Deleg. Dec. in cap. praterea n. 5. de offic. Delegat. Bald. isidem in fine, Speculat. tit. de testibus 2. 1. vers. item quod est. n. 44. magistraliter Didac. Covarr. pract. qu. cap. 18. n. 8. Bobadill. lib. 2. polit. cap. 18. cas. 21. n. 91. tom. 1. Afflic. decis. 230. n. 3. Mysinger. obser. 72. cent. 6. appri. ne Anson. de Nigr. in cap. Regni Neap. Illustri Viceregi. n. 26. Peguer. decis. 79. n. 3. & in prax. crim. cap. 26. vers. praterea Petr. Caball. res. crim. cas. 261. Galeot. resp. Fiscal. 1. n. 10. Episc. Fermos. in cap. si Clerici qu. est. 3 n. 6. de judic. meliùs omnium Sarrd. conf. 42. n. 17. 18. lib. 1. Merlin. contr. cap. 71. n. 22. & seq. cent. 2. Cuncti innuentes, hoc permisum Delegato esse, nè sua illudatur jurisdictio, sed conservetur: potissimùm si à Principe fuerit indulta delegatio, quoniam iste major ordinario est.*

Recentiæ planè opinioni,

haud parùm adversantur tradita per *Jason. in 1. 2. qui mandatum de offic. ejus*; quem sequutus mordicus est, *Menoch. de arbitr. lib. 1. quæst. 91. per totum* asserens absolutè falsitatis crimen, ordinariam solam potestatem absolvere, si judicio principali incidèter fuerit agglutinatum; adducens ad hoc textum punctualem in *l. Divus Pius la 2. ad leg. Cornel. de fals. & ibi Bar. & tex. in 2. si verò Autent. de testibus*, cui opinioni annuit *Belles. disquis. Cleric. tit. de favor. Cler. real. 2. 1. n. 27. par. 1. innuentes ex allato textu in l. Divus*, de-

77 promi Judicem Ordinarium ratione majoris excessus delicti, nequire pœnam indicere, sed Principi rescribere debere; etenim quoad excessus: defecit potestas: meriti ex majoritate rationis hoc militare debet in simplici Delegato, qui omnimoda caret potestate. ex allato insuper *2. si verò*, ex Haloandri versione, sanctum ibi evolvitur, eos, qui magistratum nō retinent, nequire testes quæstionis tormento subijcere. Delegatum planè magistratum non habere, comprobatur *Menoch. nu. 12. & 13.* etenim potestate caret de certis negotijs statuere, atq; jus dicere: subdens quòd magistratū habere nequeunt, qui

qui ad jus dicendi extra ordinem constituti reperiuntur *l. si aliquem, §. fin. de offic. Proconsul.* ut de Præfectis vigiliū indicat *tex. in l. 2. §. et hæc omnia, de orig. jur. annectens* affabre Menoch. *sub n. 14.* malè sensitisse Decium *in d. cap. præterea n. 6.* asserentem *tex. in d. §. si verò,* loqui de indicenda tortura, non ad pœnam, sed ad eruendam veritatem; quoniā si ex recensito textu interdictam esse quæstionē ad eruendam veritatem, fortius ad pœnam interdictam fuisse, jure optimo dicendum est: ex prima, namque implicatur exercitium jurisdictionis, reticendo testes veritatem, & cui tribuitur coërcitio, censetur illa indulta, sine qua exerceri jurisdictionis non potest per *tex. in l. fin. de offic. ejus.*

78 Nec veram esse putat Covarr. ac aliorum sententiam, autumantium: hoc speciale esse in Delegato Principis, ex quo Principis personam sustinendo, majorem ordinario esse: quoniam hoc militare intendit in causa sibi delegata, haud verò in ea sibi non commissa: nam in ista uti privatus habendum esse firmat; quibus attentis, perperam hæc amplius vannari hæsitatiōē putat Gregor. Lopes *in l. fin. tit. 6. par. 3.*

Hiscæ planè solidis, relevatissimisque rationibus nemmo ex oppositis respondisse videtur; & quamvis Merlinus *in d. cap. 71. n. 23.* de memoratis juribus meminisset: perfunctoriè tamen, & ab eis cum cæteris indigestè profilit, affirmativam sectando sententiam, quo ad Principis Delegatum.

79 Nobis equidem multum si arrident tradita per Menochium ubi nuper, parique schemate efficacissima videtur alia fundamenta, quæ soletèr asseruntur per Bart. *in l. 1. C. si à non competent. Jud.* edocens Judicem non solum de causa sibi commissa cognoscere, verum etiam quidquid ad eam conducit incidenter, vel ratione antecedentis, vel ratione subsequenti, licet aliàs Judex incidentem cognoscere nequiret *l. nulli, l. quories, C. de Judic. cum concordatibus, Gaill. obser. lib. 1. cap. 34. & ibi Gravens. Ginterb. conf. 80. nu. 28. Fontanell. de pact. claus. 4. gloss. 13. sub n. 5. tom. 1.* ratio potissima, quæ ad hanc fundandam opinionem adducitur, est; quia si de incidenti, licet diversæ speciei, nō cognosceret, sua commissio sileret, causamque terminare nequiret; potissimum si incidens ex eodem facto scateret, ut hanc

amplectendo sententiam dixeret *Boff. de for. compet. n. 117. cum seqq.* & alij cum eo, nam generale est Judicem cognoscere de præparantibus, cognoscere de præparato, seu subordinato *tex. in l. ordinarij C. de rei vendicat. l. minor. ff. de evict.* ubi Judex, qui cognoscit de causa principali super venditione cognoscit de judicio evictionis. *Petrus Barbof. in l. venditor 49. à n. 182. et 183. ff. de judic. n. causæ continentia dividatur, talisque Judicis jurisdictionis eludatur.*

Quæ attentis, depromitur ratio solidissima, nè Judicis Ordinarij, jurisdictionis delusa, ac frustrata remaneat: militare pariter debet respectu Delegati, habentis tamen jurisdictionem, & coërtionem: quoniam itidem inanis ejus remaneret jurisdictionis, causaque principalis implicata: etenim judicio falsitatis non absoluto, ad cognitionem causæ principalis transire nequit. Undè nō immeritò nervosè sustinet *Af-*

80 *fiel. in decis. 230.* Delegatum valere pronuntiare super successivo causæ sibi commissæ, quæ principaliter in judicio agebatur, quod repetit *in decis. 227.* quas decisiones extollit *Fabius Capyc. Galeot. respons. Fiscal. l. n. 57. & Decius in d. cap. præterea sub n. 5. fir-*

mat: si Delegatus tali potestate careret, objurandi testes falsum coram eo deponentes; futilis omnis delegatio remaneret: etenim ut plurimū testes reticent veritatem, judicesque temerè spernunt: annuitque *Hippol. Marf. in l. 1. 2. præterea n. 27. ff. ad legem Cornel. de Sicar. Marant. in Spec. part. 6. act. 12. n. 2. & in d. par. 6. sub n. 148.* hoc itidem stipulat contra presentantem in judicio falsum instrumentum, vel testes; nec discrepant *Vantius de nullit. ex defect. jurisdiction. ord. n. 48. Covarr. d. cap. 18. n. 8. Boff. de fals. n. 103.*

81 Fluit sanè ex allatis, distinctionem, quam more avium asserunt ferè omnes inter Delegatum Principis, & simplicem, eamque juridicam consentaneamque haud esse: quoniam mediū concludendi: nimirum nè jurisdictionis Judicis remaneat delusa, & causa principalis implicata, militare videtur tam respectu Ordinarij, quam respectu Delegati à Principe, & Delegati simplicis ab inferiore electi, si jurisdictionis, & coërtio eis fuerint indultæ; pro cujus nostre opinionis comprobatione, conducit ratio generalis, quæ in præsentis thesi adducere, ferè omnes assolent: nimirum qui

H h prin-

principaliter potestatem non haberet, incidenter habere possit per *tex. in l. quoties, C. de judic.* potissimum, quoties incidens esset principali annexus, sine quo, principalis causa, absolvere non potest: hæc generalis ratio percutit omnes, jurisdictionem habentes in aliqua causa, & applicatur ubi in causa principali detegitur testium falsitas, ob quam principalis causa silere debet, usque ad falsitatis absolutionem, ut prædiximus, quod evenire potest tam in ordinario agente, quàm in Delegato à Principe, & ab inferiore electo, jurisdictionem tamen habentibus. Nec herclè relevat altera assertio, quam asserunt sectantes pro Delegato à Principe, quippè Principis Delegatum majorem esse Ordinario, in causa sibi commissâ; quoniam Principis Delegatus est, major ordinario in causa sibi commissâ, non autem in non commissis: undè oritur: si limitatam retineret facultatē ad capiendas tantum informationes, & non ad coercendos reos; tunc neque istū Principis Delegatū quire testes, falsum deponētes coram eo objurgare: at secūs si jurisdictio, & coercitio ei fuerint indultæ, nam tunc intrat *tex. in d. l. nullum penitus 12. C. de testibus,*

qui generaliter loquitur quo ad Judices quovis modo, & causa incompetentes, ut expressè elicitur ex illis *tex. verbis ibi. Data cunctis iudicibus absque ullo præscriptionis obstaculo,* ex quibus verbis allata, non evolvitur distantia delegatorum, meritò de omnibus Delegatis criminalem habentes parilem, aut majorem: non autem limitatam, aut interdictam jurisdictionem recipiendum esse, prout recipiunt. *Covarr. in d. cap. 18. nu. 8. Myfinger. observ. 72. cent. 6. Giarb. conf. 59. n. 92. Caball. nu. 7. Cevall. de cognis. per vim, & viol. q. 47. n. 18. Merl. d. cap. 71. n. 23. centur. 2. at melius omnium Borell. conf. 78. nu. 10. 11. & ferè per totum,* quē assert, & sequitur *Tondat. Sallengier. de prævent. cap. 47. n. fin. p. 2.* Potissimè quia falsitas Delegati manus arctat, ut suam delegationem exequi minimè valeat, nisi emanata prius falsitatis decisio: etenim principalis causa cum falsitate adeò conglobata videtur, ut nequaquam possint separari, ut nostram comprobando opinionem concludit ex *l. cum actum, ubi Bart. & Cast. ff. de neg. gest. Tondus. ubi supra,* & ante eum *Borell. ibidem.*

82 Quoniam articulus falsitatis præjudicialis est causę civili,

li, eamque silere facit, donec ipsa absolvatur criminalis causa: ut in puncto dixere ex *l. fin. C. de ord. judic. Barbar. conf. 43. lib. 1. Ægid. Boff. de for. comp. n. 124. Immo ex ipsa criminali causa jus tollitur: Puz. decis. 48. & 275. lib.*

1. Lancell. de atten. p. 2. c. 4. lim. 23. n. 8. 9. Cocchin. decis. 123. n. 33. 34. id. 1. & faciunt Trentacinq. var. lib. 2. tit. de judic. res. 7. Glazim. in defens. reor. 1. c. 24. Rot. decis. 579. p. 4. Rot. Rom. Recens. decis. 579. p. 4. Gratian. discept. cap. 394. Burat. decis. 47. 69. 34. 415. 944.

83 Remanet igitur firma conclusio: Delegatum, cum criminali tamen jurisdictione: nè elusoria remaneat sua potestas valere testes falsum coram eo deponentes objugare; sicq; textu in *d. l. nullum penitus 12. C. de falsis* recipiendū esse, ut edocet *Facchin. infra* neque obstat *textus in d. l. Divus Pius 31. ff. ad Leg. Corn. de falsis*, etenim ibi loquitur de eo Judice, cui interdicta erat talis cognitio, ut bene advertit *Cevall. ubi supra n. 20.* nullamque haberet criminalem coërectionem, affabrè subdit *Andreas Facchin. contr. Jur. cap. 86. vers. fin. lib. 9.* quod itidem evolvitur in adducto *q. si vero Ausb. de*

testibus ubi interdictum est Judici magistratum non habenti, quæstionis supplicio testes subijcere quod haud militat in Delegato criminalem retinente coërectionem.

84 Etenim iste, Magistratū retinet, quippe antequam inter Quirites, Monarchia introducta fuit, pœna contra fontes legis non erat, sed populi postmodum verò habentes supremam potestatem, merum sibi reservaverè Imperium, cujus executionem, ex speciali lege Magistratibus indulgere; teste *Papiniano in l. 1. ff. de offic. ejus cui mand. est jurisdictio* Augustus autè primus mādavit licere judici fraudi aliorū oberrantiū, parcere teste *Sveronio in vita Augusti*: deinde Imperatores delegare assolebant Senatui, vel majoribus Magistratibus, exordinariū judicium in delictis atrocissimis, pro eorū arbitrio *l. 1. ff. ad S. C. Turpillian. Tacit. & Tranquill. in Tiberio, & Vespasiano*: Severus eandē potestatem dedit Capitano justitiæ Urbis Papiniani tempore *l. 1. ff. de offic. Præfec. Urbis*, & deindè Gubernatoribus provinciarum: *toto titulo de extraord. crimin.* hodie verò Magistratus possūt quælibet condemnare pœna, qua volunt *l. hodie ff. de penis.*

Ilh 2 quia

- quia jurisdictionem habent.
- 85 Allata quæ vera, solidaque in jure sunt, in praxi autem in supremis subsellijs utriusq; Siciliæ Regni, ibi nobis sedentibus, praticari notavimus nimirum pro falsitate testium, vel præsentatione falsi instrumenti in causa civili coram supremo Tribunali M. C. V. Neapolis Sedis Civilis agitata, M. C. Criminalem adire partes assolent: ubi præviâ verbali inhibitione, deindè postmodum detectâ falsitate per opportunas probationes fit decretum, quod stante pendentia falsitatis supersedeatur in causa civili, nec procedatur ad ulteriora, nisi absolutâ causâ falsitatis: quâ tandem completâ, & finitâ, copias informationum super falsitate partes in civili judicio præsentare notavimus, ibique pariter, perpensâ falsitate, civile decernitur, & absolvitur judicium; quod pariter de recenti notavimus in supremo M. C. Senatu nostri Siciliæ Regni, ibi quoque sedentibus; quod evenit, quia potestas in binis ibi dividitur Aulis, in Criminali, & Civili, & unaquæque earum suam exercet jurisdictionem.
- 86 Quilibet porrò ex Legatis itidè de Latere regulariter se ingerere nequit, in causarum

à Summ. Pontifice alteri specialiter delegatarum cognitionem, nisi pro eis justè latis confirmandis, aut exequendis, *tex. in cap. studuisti, de offic. legat. & insinuat Lel. Zecch. de Repub. Eccles. tit. de stat. Ill. Legat. n. 4. vers. undecimo, juxta finem, Daniel Venator, in annal. method. jur. Pontif. lib. 1. tit. 1. axiom. 1.* Specialis namque commissio, generali detrahit, *Narbon. de appell. à Vicar. ad Episc. par. 1. n. 152.* Et in commissis à Sum. Pontifice privativè, Legatus manus apponere nequit, *Cabed. decis. Lusitan 13. n. 16. p. 2. Gigans conf. 86. n. 2. Honded. conf. 25. n. 15. vol. 2. quos laudat, & sequitur Monacus decis. Bonon. 19. n. 40. vers. nisi, nisi ex causa*

87 noviter orta, & per Sum. Pontificem à principio verissimiliter non excogitata, nam tunc generalis Legatus valet se immiscere, causam alteri specialiter commissam decernendo; firmat *Abbas Sicul. in cap. studuisti quæst. 8. n. 9. argum. tex. in l. si hominem ff. de mand. Quintil. Mandos. in tract. de inhib. quæst. 5. n. 3. vers. est verum Gratian. discip. cap. 92. n. 29. & ante eos Gamb. de Leg. à Latere tit. 8. n. 100. vel*

88 si Delegatus iste specialis negligens fuerit in exequendo suam

suam sententiam, quo casu Legatus eum ex æquitate potius, non autem de rigore cōpellere potest, ut autumat *Ant. Butr. & Abb. in d. cap. studuisti, specular. in tit. de Judic. vers. sed pone, Petr. Andr. Gambar. in d. quæst. 8. à n. 100. ex Gloss. in allato cap. studuisti.* Enim verò Abb. Siculus loco indicato audacter sustinet, eum nequire compellere, quoniam in illa causa Sum. Pontificis personam representat, & faciunt *ex cap. cum olim. 2. de offic. delegat. Villadieg. in tract. delegat. quæst. 8. n. 15. Gambar. de offic. legat. cap. 8. n. 160.*

89 Quit tamen Legatus se immiscere, in causa alteri specialiter delegata; quoties Delegatus particularis contrà formam sui rescripti pronunciasset, ac extrà suæ commissionis cancellos exiret, maxima cum subditorum jactura, quippè tunc uno innuunt consortio, itidem, & Canonistæ valere se ingerere Legatum. *Gambar. tract. delegat. cap. 8. n. 99. Butr. in d. cap. studuisti, cum quibus annuit Ausrer. Capp. Tolos. decis. 423. & ante eos Cyn. Sicul. & Jo: And. in l. qua in provincia, Cabi de criminibus sententiamque Delegati impediendo, Butr. d. cap. stu-*

duisti, & sequitur Gambar. n. 90 99. Etenim dato excessu, per Delegatū patrato, non modo Legatus, verum, & Episcopus loci Ordinarius in Delegatū malè exequentem, aut extrà cōmissionē, delinquentē, animadvertere valet, *ut ex Capp. Tolosan. decisione 423. ait Ausrer. & sequuntur. Boër. decis. 9. n. 5. Bellug. spec. Princip. rub. 11. 2. & quod dicta n. 4. Bolognet. in l. ut vim, n. 56. de just. & jur. Jo: And. & Franc. in cap. statuum 2. fin. de rescr. in 6. Ranchin. ad Guid. Pap. decis. 328. Ant. Fab. in Cod. lib. 7. tit. 20. diffin. 49. n. 6. 7. Molin. de brach. sæcul. lib. 1. cap. 6. n. 15. Ripoll. var. cap. 1. n. 455. Virmiogl. conf. 145. n. 8. Fermosin. tit. de for. compet. Alleg. 1. art. 1. n. 40. Cancer. var. p. 3. cap. 13. n. 223. Tib. Decian. tract. crim. lib. 4. cap. 18. n. 16. Prosp. Farinac. frugm. Crim. p. 2. lit. 1. & alij per Ceriald. decis. 27. n. 111. & decis. 34. n. 141. Episcop. D. Didac. Fraces. Arrutigoyt. in Pass. regul. par. 11. claus. 11. n. 6. & antè eos dixere Caball. ref. crim. cas. 53. Sebast. Guazin. defens. reor. 1. cap. 39. n. 21. in fine, eique resistere valet, Jo: And. & Franc. in d. cap. statutu 2. fin. de rescript. in 6. Aut*

91 si per actū nullū gravaverit sen-

sentit Navarr. in cap. cū cōin-
gat. vers. 2. de rescript. in 6.
lares suæ Delegationis egre-
diendo, cum tunc desinat es-
se Judex, eique potestas, &
circumscrip̃ta jurisdictio defi-
ceret: alienamque, ut priva-
tus subiret, ac si circumdatam,
ac limitatam in territorio ha-
beret jurisditionem; meritò
confestim quod ex indicatis
egrederetur cancellis, sua eva-
nesceret jurisdictio: ideo acta
92 irrita nè duceret sua, rectè oc-
currere potest Legatus, ac lo-
ci Ordinarius: enodatè insi-
nuat Molin. de just. & jure
rit. de jurisd. tract. 5. disp. 25.
tom. 4. digitoque indicat textus
in l. fin. de offic. Præsec. Urb.
ibi: cum terminos Urbis exie-
ris potestatem non habet: &
tex. in l. extra territorium ff.
de jurisd. omn. jud. ibi: extra
territorium jus dicenti impune
non paretur: ac in l. post senten-
tiam C. de sent. & interloc.
omni. judic. & in l. contra no-
stra C. de exequutoribus, &
exactor. lib. 12. & ponderat
Sanch. de matrim. lib. 2. disp.
40. n. 17. Gregor. T'boles. tract.
de appell. l. 2. cap. 11 n. 2. vers.
quod maxime, Sacc. de appell.
q. 17. lim. 11 n. 6. latè Menoch.
de recuper. possess. remed. 8. n. 13.
17. & cons. 69. n. 75. vol. 1.
Giurb. decis. 96. sub n. 10. Sal-
gad. de reg. protest. p. 4. cap. 3.

à n. 57. & c. 4. n. 14. 15. Rot.
Rom. decis. 45. aliàs 346. in-
93 Novissim. & decis. 100. n. 17.
p. 1. divers. At si rectè, justè-
que Summi Pontificis Dele-
gatus, in sua delegatione se-
gesserit: tunc tanquàm Ordi-
nario superior, nec ab isto, ne-
que ab alio inquietari potest
in causa, sibi à Sum. Pontifice
commissa, cap. sanè de offic.
Deleg. Gratian. discept. 3. n. 65.
cum seqq. Guitterr. de matrim.
cap. 63. n. 24. Venriegl. prax.
ann. 38. 2. m. n. 6. tom. 1.
Molin. de just. & jur. tom. 4.
tract. 5. disp. 26 n. 1. cum seqq.
94 ubi insert: loci Ordinarium,
absolvete haud valere, exco-
municatum à Summi Ponti-
ficis Delegato, etiam si iste
prædecesserit, vel in eo aliquo
modo jurisdictio defecerit;
quod itidem firmat Aug. Bar-
bos. de jur. Eccles. univers. lib.
95 1. cap. n. 83. Debet equi-
dem talis particularis Delega-
tus, suam ostendere commis-
sionem: alioquin nemo ei pa-
rere tenetur, itidem in exe-
quutione suæ sententiæ, vel
in denunciatione excommu-
nicatum aliquem à se fuisse;
cap. cum jure de offic. delegat.
Aufser. d. decis. 423. circa fi-
nem Nisi in citatione, te-
nor suæ potestatis insertus
fuerit: Imo teneri talem suæ
potestatis tenorem in citatio-
ne

ne, aut aliter inferere insinuant, de veriori sententia *Gratian. discip. cap. 170. n. 15. Menoch. de presum. 15. n. 2. lib. 2. & cons. 100. n. 71. 72. & cons. 790. n. 6. Burgi. de mod. proced. ex abrupt. q. 90. n. 12. Carol. de Grass. de effect. Cler. effect. 1. nu. 34. & 41. Molin. de just. & jur. lib. 6. tract. 5. disp. 25. nu. 1. Petr. Barbos. in l. si quis aliena n. 9. ff. de Judic. aut, aliter citatum de sua delegatione, certiores fecisset d. cap. cum juré, & cap. præterea, de Legat. ubi Panor. mi, Felin. & Butr. sub distinctione tamē, hanc absolvit hesitationem Marant. infra, nimirū: si agitur de magno præjudicio, & citandus valdè distaret, & tunc recensita procedunt, at secus si in eadem maneret Civitate, vel modicum distaret. Marant. Spec. part. 4. distinct. 5. num. 59. & 60. Recipit planè exercitium suæ jurisdictionis Delegatus à die præsentati rescripti: taliter quòd, cuncta per eum gesta, ante ejus præsentationem, & post rescripti datam, nulla, irritaque esse, neque convalidari, per illius præsentationem fundant ex Lap. alleg. 81. nu. 6. Mandosi. ibidem, Federic. de Sen. in cons. 24. & alij per Ventrigl. prax. annos. 38. 2. unic. de Deleg. Apost. num. 1. tom.*

1. Nisi consensus partium intervenierit expressus, vel tacitus, quo mediante, convalidatur processus: quoniam partes tunc nō conferunt jurisdictionem: sed tollunt impedimentum jurisdictionis jam quæsitæ: elatè *Gratian. discip. cap. 170. n. 27. Ricc. collect. decif. 532. tom. 1. Ventrigl. n. 2.* de qua questione vide tradita per Cortiad. decif. 233. per totum, ubi laxè, hanc extricat materiā
 96 de more: sineque suæ commissionis, crebrò præ oculis habere debet, ac intrā eos se continere, *tex. in l. diligenter, ibi. (Fines mandati custodiendi sunt;)* ff. mand. l. non distinguemus, 2. de offic. & 2. fin. de recept. arbitr. cap. cum dilecta, de rescript. cap. cum in veteri, de accusat. cap. bonæ memorie, 2. de postulat. Pralat. Gloss. in l. prædix, 2. servum, ff. de arbit. quod quoque dicitur *tex. in l. prohibitam, C. de jure Fisci in 10. ibi. (cum litteris nostris cognoveris non ex arbitrio suo.)* L. 1. C. de exacto. trib. lib. 10. l. 1. C. mand. Princip. Estque autem tenor sui mandati, recta via, ac ejus lucerna: ut Regalis edocet Propheta in Psal. 2. ibi. (*Lucerna pedibus meis:*) & iterum, (*A mandatis tuis intellexi propterea odior omnem viam iniquitatis,*) & in Psal. 3. (*Declinate à me maligni,* & servu-

scrutabor mandata Dei mei,) & in Psal. 2. (*Ab omni via mala prohibui pedes meos, ut custodiā verba tua,*) & in Psalm. 111. (*Tu mandasti mandata tua, custodiri nimis, & ulterius increpasti superbos, maledicti, qui declinant à mandatis tuis,*) & in Psal. 1. (*Redime me à calūnijs hominum, ut custodiam mandata tua:*) & evolvitur in Apocalypf. cap. ultim. ibi. (*Si quis apposuerit aliquid super hoc, apponet Deus super ipsum plagas:*) quod mirè, atticèque de more explicat amantissimus Avunculus meus P. D. Andreas Cirino C. R. in proxemat. Apocalypf. adhuc ad calamum, & itidem evolvitur in Exod. cap. 25. ibi. (*Vide omnia, facio secundum exemplar, quod tibi ostensum in Monte:*) & in Deuteron. cap. 12. in fine ibi. *Non facientes singuli, quod vobis rectum videatur, sed quod præcipio tibi, hoc tantum facio Domino, nec addas quidquam.*

97 Eo igitur suæ commissionis lares excedente, per se nimirum agendo: uti inferior haud superior, privatus non Judex, nec exequutor habendus est, cui Ordinarius non modo resistere, ut explanatum est, verum, & suum valet reponere excessū Gloss. & *Scribentes in l. si contra, C. de exe-*

quit: & exactor. lib. 12. & in l. prohibitum, 1. de jur. Fisci cap. nobilissimus 97. Gloss. in cap. fin. de rescript. lib. 6. Aut. de mandat. Principum, 2. inde competens, Cardin. Zaberell. in Clement. 1. n. 16. vers. item non debet, de offic. ordin. & in Clement. 2. in verb. Notarij n. 2. de hæret. Marant. de ordin. Judic. dispnt. 1. laxè, ac eruditè à n. 15. ad 26. Paris de Præ. de Syndic. verbo resistentia, cap. 1. n. 3. Cappell. Tolosan. decif. 423. & ibi Aufrer. Plaça epitom. delict. lib. 1. cap. 28. n. 9. Sanch. de matrim. lib. 2. dispnt. 40. n. 17. Bobadill. polit. lib. 2. cap. 21. nn. 109. sub litter. C.

98 Tanquam nullum, ac ineptè collatum; etenim in illo excessu deficit jurisdictio, Rot. Rom. divers. decif. 100. n. 17. par. 1. & insanabilem producit nullitatem, ex potestatis defectu Boër. decif. 299. Giurb. decif. 96. n. 10. Cavalcant. decif. 19. n. 1. par. 3. Salgad. de reg. potest. par. 4. cap. 3. n. 62. cum seqq. & cap. 4. n. 18. Etia

99 si merus Papæ esset exequutor, cui quilibet resistere quit, si suos commissionis limites excesserit, ut instruunt Alex. & Bart. in d. l. prohibitum, C. de jur. Fisc. lib. 10. Bobadill. polit. lib. 2. cap. 21. n. 109. d. lit. C. à quo pro excessu appellatur tam si mixtus, quam me-

rus exequutor elset; *Parlador. lib. 2. rer. quotid. par. 2. 2. Rodrig. de exequui. sen. cap. 2. 100 sub n. 43.* tam quo ad devotivum, quàm quo ad suspensivum: ut insinuat contra *Gratian. discip. tom. 1. cap. 146. n. 36. Salgad. d. cap. 3. n. 19. 35. to. 1. p. 1.* ubi subdit etiã si
 101 Ecclesiasticus, tam Ordinarius, quàm Delegatus, Regis subditum injustè opprimeret; valere tunc Principem sæcularem eis resisteret; & ante eum dixere *Covarr. quæst. pract. cap. 33. n. 3. versic. at si laicas Portules 2. appellatio n. 31. & 2. firma n. 173. Reg. Vico pragm. Reg. Sardin. lib. 1. tit. 7. cap. 2. n. 48. vers. 4. Fontanell. decis. 316. n. 13. par. 2. Castill. de tersijs cap. 41. n. 170. tom. 7. & quoq; astruit Olibã. de jur. Fisci cap. 11. n. 53. 54. R. Hieronym. de Leo decis. 2. n. 10. & alij: quos lato calamo cumulat D. Mich. Cortiad. decis. 29. n. 113. Ceval. cõmun. contr. cõmun. q. 89. n. 111. lib. 4. & de cognit. per viã volent. Glos. 6. & 7. Mart. de regim. Valent. to. 2. c. 7. 2. 1. sect. 3. n. 83. 88. 91. 94. si acta extarent laxè *Salgad. d. c. 3. n. 36. et seq. p. 1. to. 1.* ex qua Vassalli, tã laici, quàm Clerici oppressione, itidem in spiritualibus, ob suam regaliam Princeps sæcularis, ejusq; Magistratus,
 102 nõ ut de causa cognosceant;*

sed ut extra judicialitè cerneant: an nè Ecclesiasticus infra sue jurisdictionis lares processit, ut oppressus succurratur per viam extraordinariæ defensionis, se ingerere valeat, ex communi Provinciarum
 103 observantia, textantur in Cathalonia: *Oliban. de jur. Fisc. cap. 13. n. 40. & cap. 14. n. 100. & cap. 15. n. 33. Ferr. Ripollas, Fontanell. & alij per Cortiad. d. decis. 29. n. 111. in Aragonia, Sessè de inhib. cap. 8. 2. 1. 2. & 3. & decis. 114. & in Epistol. ad Regem tom. 2. decis. 318. tom. 3. Reg. Leo decis. 2. tom. 1. Mattheu, ubi supra tom. 2. cap. 1. sect. 3. à n. 57. ad 113. & sect. 5. n. 197. in Castellis, Covarr. ubi proximè, Guttier. Aviler, Avendañus, Salzèd. Ceval. Azaved. Narbon Caria Philip. Parlador. & alij per Salgad. de Reg. proreçt. par. 1. cap. 1. & per quinque preladia, & de supplicat. ad Sanctiss. part. 1. cap. 1. à n. 102. Salzèd. de leg. polit. lib. 1. cap. 7. & 2. 1. Solerzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 2. n. 8. & lib. 4. cap. 3. n. 25. & in polit. lib. 5. cap. 3. Fernosin. cap. 2. quæst. 19. de Judic. Castill. de tersijs, cap. 41. à n. 163. 181. Vela. disput. 44. n. 46. vers. ex quib. in Lusitania *Valasè. consule. 99. Barbosa. in l. Titia, n. 47. vers.**

poterit, ff. solut. matrim. in Galicia Garfia de nobilit. gloss. 9. n. 51. Rodric. de ann. reddit. lib. 1. quæst. 17. n. 66.

104 In Parthenopæo Regno P. de Francb. *decis. 193. n. 11. & antè eum Afflict. decis. 2. & 24. Reg. Tap. in l. Regn. rubr. 4. n. 11. lib. 3. Thom. Gramm. decis. 78. n. 2. Genuens. in prax. Archiepisc. cap. 12. Tbor. compend. decis. tom. 1. verb. Judex laicus in nostro Trinacrio Regno Carol. de Grass. de effect. Cler. effect. 1. à n. 396. Mastrill. decis. 79. n. 1. D. Mar. Cutell. de immuni. Eccles. lib. 2. cap. 14. per totum, & sic de alijs Europæ Provincijs textantur Doctores adducti per Cortiad. ubi proximè.*

105 Defensio autem oppressorum Vassallorū vim patientium; Principis inhæret officio, ex jure indulta naturali: edocent *Alvar. Valasq. consult. 100. An. Petr. de Princip. potest. cap. 3. quæst. 3. & confert cap. filijs 26. quæst. 2. Valasq. conf. 73. n. 5. Sesse decis. 113. n. 2. 3. Covarr. pract. q. 1. n. 2.*

106 & præclare, pro hac Vassallorum necessaria defensione; innuit Roberti Siciliæ Regis oraculum in constit. utriusque Siciliæ *Ad Regale fastigium*, & facit optima hujus constitutionis additio in fine *Gloss. ibi hoc statutum multi Prælati,*

Peragenda planè maximo cū temperamento, in omnibus Summi Pontificis, ac Ecclesiasticorum autoritate, & obsequio semper salvo: præviā itidem patrati excessus, per actorum inspectionem, clarificatione: quoniam non præsumitur, nisi probetur: ut advertit *Ros. Rom. decis. 45. alias 346. n. 10. in noviss. Lancell. de assensu. par. 2. cap. part. 2. cap. 12. cum 53. n. 25. Steph. Grazian. discept. for. cap. 333. sub. n. 13. tom. 2. Vincent. Carocc. tract. de except. except. 44. n. 87.*

107 Equidem dicitur excedere de quantitate, ad quātitatem, de persona, ad personam, de loco, ad locum, de tempore, ad tempus: vel ex defectu carentiæ potestatis: ut in tex: *ex Gloss. in l. ab exequutione verb. excedat C. quorū appellat. nō recip. Gloss. in cap. quo ad consultationem de sentent. & re judicat. & innuunt Roland. à Vall. conf. 43. n. 6. 8. tom. 1. Vincent. Caroc. in tract. de except. except. 44. n. 90. Rebuff. de sentent. exequution. art. 7. Gloss. 14. to. 1. sub n. 34. 9. & Gloss. 12. n. 7. Gregor. Tolo-san. de appellat. lib. 2. cap. 11. n. 1. & alij quos laudat Salgad. de Reg. protecl. p. 4. d. cap. 108 3. n. 72. 73. Quoque, & violentia, ac oppressio, quæ*

Prin-

Principi sæculari, extrà judicialem defert potestatem: ut eam exerceat, constare debet; nec faciles, quærelis, & expositionibus clamantium; aures præbere debet: innuunt *Afflict. decis. 24. n. 6. Oliban. de Jur. Fisc. d. cap. 11. n. 57. fusc. Sesse in allegata Regis Epistola tom. 2. decis. n. 77. & decis. 114. n. 4. & de inbibit. cap. 8. §. 3. n. 62. Corriad. d. decis. 29. n. 114. cum seqq. Matthæ de regimin. Valenti. to. 2. cap. 7. §. 1. sect. 3. n. 97. Avendañ. de exequend. mandas. p. 1. cap. 1. n. 32.*

109 Potissimum si interpositam appellationem denegaverit, aut adulteriora processerit *tex. expressus in l. Julia 7. ff. ad l. Jul. de vi public. & tunc itidē ipse, vim passus ei resistere quit: quippè urbanus agit vim passus appellando, quā defacto procedenti: quā defacto resistendo Ludovic. Saravia de adjunct. qu. 30 n. 15. Sesse de inbibit cap. 8. §. 3. n. 175. pro qua violentia reprimenda, valet; taliter oppressus Ecclesiasticus, ad supremum sæcularem Principem, ejusque Tribunalia, occurrere *Sesse ibidem & decis. 114. n. 1. 13. 14. 21. & seq. D. Franc. Mont. Major à Cueva decis. R. Cancell. Hisp. nov. vigil. 2. n. 24. 25. ejus officium, ut prædi-**

ximus (æconomica quādam potestate) oppressos relevare est Canon. *Regum officium 26. qu. 5. Canon. Princeps 23. qu. 5. Hieremio cap. 21. & 22. de qua quidem appellatione, enodatè constare debet: quoniam Ecclesiasticus, vel aliter Ordinarius, aut Delegatus admittere renuit; ad hoc ut sæcularis Princeps procedat ad tollendam violentiam: immo oportet, quod causa appellabilis sit: subdit Cevallos de cognit. per viam violen. Gloss. 6. n. 90. fusc. Vela d. disertat. 44. n. 46. vers. ex quibus to. 2. quo ad utrūque effectū. *Sesse ubi proxime n. 83. & decis. 114. n. 4. & de inbibit. §. 8. §. 1. n. 4. et §. 2. n. 9. & 12. 13. Suelves conf. 31. n. 2. lib. 1. at si quo, ad devolutivū tantum appellabilis esset causa; cessat violentiæ ratio: *Sesse in locis indic. Petr. Fontanell. decis. 316. n. 28. to. 2. nec discrepat Corriad. n. 118.***

110 Insuper: & si Ecclesiasticus Judex Superior, qui vim repellere, propulsare, ac oppressū sublevare poterit, abesse: vel valde longè distaret: aut renuisset debitū præstare auxilium, Princeps tunc sæcularis, ad hoc, ut opprimens se ad tramites legitimos reduceret: auxilium miseris, ac afflictis ministrando; seingere valeat, violentiam, & op-

pressionem reprimendo: donec per Summum Pōtificem debitum jure præstetur auxilium, ex *Canon. pessimus* 11. qn. 1. *Anton. Oliban. de jur. Fisci. cap. 11. n. 56. Sesse d. epistol. n. 87. & decis. 114. n. 2. Porrell. in addis. ad dubia. regul. in fine operis verb. appellare n. 3. Episcop. Antuerpiens. Joann. Malderius. in part. 2. qn. 96. art. 4. Trullench. lib. 7. Decalog. cap. 13. dub. 5. n. 9. in fin. Thom. del Bene de parlam. dub. 4. sect. 19 sub sect. 4. sub n. 15. & de imm. Ecclesiastica tom. 2. cap. 9. dub. 6. sect. 1. n. 20. & tunc Religio-*

111 fus, vel alter ad talem sæcularem recurrendo Magistratum: haud in censuras Bullæ Cæne Domin. vel alterius incurreret: autumat Porrell. ubi nuper: quem sequitur *Sonsa Dominicanas in Bull. Cæne cap. 15: dispnt. 78. n. 2. 3. nec discrepat Dian. resol. Mor. trac. 1. de immūn. Eccles. cap. 13. vers. sed ego in controversia.*

112 Nec ipsæ sæculares potestates, cū tali casu amplectentes, & secundū juris dispositionē, in casibus permissis in enunciatis incurrūt censuras, Bullæ Cæne Dom. ut apprimē insinuat *Card. Toleras Summ. lib. 1. c. 17. n. 3. quoniam Bulla Cæne, realis violentiæ aversionē & medelam, haud interdixit;*

sed tantum prætexta, sub quorum colore Ecclesiastica negotia ad laicos attrahuntur foros: mirè probat *D. Mar. Curoll. d. cap. 14. to. 2. de imm. Eccl. & Salgad. in locis indicatis. Sonsa, ubi supra.*

Et quod iste justus recursus haud includitur, in recensita Bulla Cæne Dom. nec Principes, eorumque Ministri: neque in istas, neque in alias ruunt censuras: graphicè asserunt præter laudatos *Cordaba de casib. conscient. cas. 35. Rodrig. in addit. ad Bullam. 2. 9. n. 87. Vega Sum. tom. 1. cap. 29. cas. 1. & cap. 85. cas. 141. Navarr. in Man. cap. 27. n. 69. 70. Sesse de inbib. cap. 8. 2. 3. sub n. 82. & seqq. & n. 88. & seqq. Vivald. in explicat. Bulla Cæna Dom. n. 107. & 102. cuncti unanimiter concludentes: hoc conficere sæculares Principes, ut vis tollatur, donec à Sum. Pont. de jure, causa decernatur, non autem: vť de ea cognoscant: meritò Ecclesiastica jurisdictio illæsa remanet firmat *Salgad. p. 1: cap. 1. præl. 3. n. 111. quod pariter compťe edocuit Nicol. Balbas in suo cons. n. 33. penes Ojasc. Caccheran. post decis. 181. & apertè depromitur ex text. in cap. filijs, vel nepotibus 16. q. 7. ubi pro fraude facta in rebus**

bus assignatis pro fundatione, aut dotatione Ecclesiæ Episcopo pro correctione denūciare debet: etsi Episcopus fraudem patrauerit, Metropolitano: etsi iste, Regis hæc auribus intimare non differat: & ibi subdit *Gloss.* ut eū corrigat: cū per Ecclesiasticū corrigi non potest, & facit *cap. administratores.* & *cap. Principes* 23. *quest.* 5. Ratio potissima, quam ad id afferunt *Marr. n. 26.* & cæteri desuper citati est, quia Principis officium est liberare de manu calumniantiū, vi oppressos, *cap. 1. de pace tuenda, in principio,* & *Salgadus in parte 1. cap. 1. prælud. 3. nn. 111. ex Gloss. d. cap. filijs, & nepotibus,* sumit negligentia, itidem pro violentia, defacto Ecclesiasticus Iudex procedendo. Recensita

13 equidem procedunt: si Pontifex valde distaret, vel quilibet alter Ecclesiasticus superior præsens, ac præsto haud esset, vel fuerit negligens: at secus si nec absentia, nec negligentia Pontificis, aut alterius superioris adfuerit; nam tunc talis oppressionis ratio, abesse censetur: ut in casu Pontificis absentiae firmat *Marr. de jurisdict. par. 1. cap. 48. nn. 25. 26. & 27.* licet contrariū sentiāt *Förnell. Olibā. Matth. existimantes,* quod etiā si Nun-

cus Pontificis adesset, & Pont. valde distaret; semper secularis potestas se intrromittere valeat.

Nos autem: pro totali prædictæ hæsitadnis solutione; inquitur: Delegatum; in sua commissione delinquentem: nimirum contra mandati formam, & sic in non procedendo, & Sum. Pontificis mandata non parendo; tunc à Sum. Pontifice objurgandum esse: non ab alio: at si defecerit per se agendo; & tunc ab Ordinario compefcitur: non uti Delegatus, sed uti quilibet privatus criminofus: ut bene ex *Joan. Andr. in cap. fin. de re script. & Gennens. cap. 38. n. 6. Ventrigl. prax. ann. 38. n. 7.* quæ supra firmata sententia itidem militat, si in casu in sua commissione non comprehenso processerit: nam tunc ei resistere valet Ordinarius, suū etiam impediendo processum *cap. si quando de offic. Delegat. Ricc. prax. par. 1. resolut. 413. Gennens. n. 5. Ventrigl. nn. 7.* Vel si appellatione jure permissam vetuerit: aut aliam de facto agendo intulerit violentiam; quibus in casibus valent Principes seculares, eorumq; Magistratus impediendo, occurrere: donec per Sum. Pontificem opportuna applicetur medela: ut supra affluenter com-

comptobatum remanet: & annuit quoad Ordinarium, *Ventrigl. ex Innoc. in cap. si quando, de offic. Delegat. Gloss. & Abb. in cap. ex litteris, eodem.*

114. Ad hanc, Legati de Latere potestatem explanandam, haud parùm conducit indicare Judices, aliosque Prælatos Ecclesiasticos nequire à Prorege veniam agendi contra Clericos, aliasque Ecclesiasticas personas; ex abrupto exposceret: quoniam ipsi ad Canonum observantiam, præcisè sub pœnis traditis per Præpositum *in cap. nonnulli 9. distin. devincuntur: aliàs puniuntur, Abb. in cap. cum non licet, & in cap. ego nam. 31. & ibi Felin. de jur. jarand. Afflict. in consuet. de person. Bernardi Diaz. in pract. crimin. Canon.*

115 cap. 36. de jure autem Canonico, ad torturam minime devenitur contra Ecclesiasticos; nisi data copia inditionum: & in eorum defensionibus plenè auditis: ut unanimiter notant DD. *in cap. cum in contemplatione, de reg. jur. & mirè ait Soccin. conf. 20. n. 19. inter conf. Cart. Seni. Nepis. in probem. consuet. Casanens. n. 87. Menoch. conf. 90. n. 6. & processivo modo Anro. de Ball. in pragmat. unica tit. 42. n. 8. Burg. de modo proced. ex abrupt. cent.*

116 1. n. 12. quem procedendi

ad torturam modum, non datis defensionibus; contra leges Divinas, naturales, ac humanas esse, & non sine peccato imperatur à Principe, & exequitur à Judice, autumant Roland. à Valle *conf. 12. lib. 3. Ant. de Ball. lib. 2. de indic. q. 10. n. 16. 17. subdēs, hoc immedicabile vulnus annosas sparfit in Regno radices: undè ipsi ex se, nequeunt superiores Ecclesiastici, suo*

117 marte, id peragere; licet eis interdictum haud sit, hoc à Summo Pontifice exposcere: cum penes eum, absolutè talis residet potestas procedendi contra Ecclesiasticos Reos, ex abrupto: tanquam fructus supremæ suæ potestatis: edocet Cavalc. de brach. Reg. par. 3.

118 nu. 27. ad eumque pariter spectat, tam in spiritalibus, quam in temporalibus; contra juris Canonici dispositionem dispensare, cæteraque pro libito concedere, sua suprema, absolutaque potestate mediante, quam à Deo recipit: inquit Bald. in l. imperium lect. 2. & ibi Cagnol. n. 156. ff. de jurisdiction. omn. judic. Petr. Andr. Gambar. de auct. Legat. de Lat. quest. 2. nu. 323. 325. Joan. Capi. de auct. Pap. par. 2. n. 64. Rodolphin. de sup. Princip. potest. cas. 2. n. 1. Petr. de Gregor. de succes. feud. part. 7. quest. 4. Farinac. quest. 39. n. 17. nec

ab alio inferiore, possit exerceri: addêtes ad *Bertach. vers. Papa, nu. 120.* & specialiter procedendi ex abrupto contrâ Clericos: cum ipse tantû hoc dispensat *Mar. Burg. quæst. 17. n. 1. Farinac. conf. 103. n. 8.* prout aliquoties in Urbe, Gubernatori, talis conceditur dispensatio: teste *Prosp. Farinac. quæst. 37. n. 73. & conf. 103. nu. 7. & decis. 3. Anton. de Ball. de indic. quæst. 10. n. 33. Mar. Burg. quæst. 56. nu. 4.* quod moderavit Paulus III. & confirmavit Pius IV. indicant *Farinac. d. conf. 103. quem refert Gnazim. defens. 20. cap. 199. n. 12.* ijs autem non exposcentibus; jura observare tenentur Canonica: nec Legatus potest generaliter mandare: ut in omnibus ferè causis, contrâ Clericos, aliosque Ecclesiasticos, ex abrupto nullis datis defensionibus, procedatur; etenim nec de Latere, nec minùs Natus, legē possit generalem contra Canones condere, & clausula uti (non obstante) *per tex. in cap. præfenti de offic. Legat. in 6. & probat. Joan. Andr. & addentes ad eum, & consert cap. quo ad transactionem de offic. Legat. nec contrâ Constitutiones, & Summorum Pontificum Statuta dispensare, Nicol. Boër. de potest. Legat. de Lat. nu. 44. &*

congruë Scribentes in d. cap. significasti de electio. & notat Jo. Inol. Abb. & Bald. in cap. jus, de offic. Pras. Pras. ubi quanquam Præfecto Prætorio per Principē, condendi, leges venia impertiat; haud autē leges derogandi: innuit atticē Luc. de Penn. in l. 1. C. de divers. præd. urban. lib. 11. Boër. ubi nuper n. 45. 46.

120 Attamen certis in casibus, & personis, licere superiori, legem dispensare humanā, ait *Sotus de just. & jure lib. 1. quæst. 2. artic. 3.* & in omnibus personis, & casibus, in quibus cessat ratio; fieri possit dispensatio à superiore, existimat *Velasq. lib. 1. contr. Illustr. cap. 25. n. 8.* In exemptos igitur, Legatus procedere debet secundum Canones: ut fatentur uno ore nostrates: & meminit *Capic. decis. 137. n. 15.* ac expresse mandavit *Philip. II. Majestas in enunciat. litteris suis, anno 1571. c. 23* manatis, nisi proximè vergeret medelæ necessitas, propter criminis atrocitatem, ac pro populorum tranquillitate sedanda; potissimum in notorijs, & ubi in fraganti Reus captus fuisset & sic Reipublicæ bonum exposceret, propter notabilem qualitatem concurrentem in delicto: ut si de sui superioris homicidio tra-

tractaretur; tunc potest Pontifex, ac inferior dispensare, ut ex abrupto, ad torturam procedatur; etenim, cum causa receditur à regulæ nuper adductæ, ligamine: & non modo supremi Principes, verum, & inferiores uti possunt clausula, (*non obstantibus legibus in contrarium adductis, & dictantibus*) edocet Bart. post Gloss. in l. i. c. fustium, vers. extra prædicta oppono, ff. de infamib. Bald. & Jason. in l. omnes Populi, ff. de iust. & jur. Felin. in cap. 1. de constit. argum. tex. in l. si hominem, ff. mandat. Alex. in l. nemo potest, n. 5. delegat. 1. & in cons. 248. lib. 2. D. Fernand. Lojos. in allegat. March. de los Veles in pr. dubio n. 11. Arias Pinell. in rubr. C. de rescindend. vendit. part. 1. cap. 20. n. 6. quam sententiâ communem esse prædicat, & mirè astringit Ferdin. Vasq. Ill. controuv. 35. n. 24. idem de success. Creat. lib. 1. 2. 6. n. 11. ubi ex multis comprobatur fas esse Judici, quamvis inferiori, ex causâ jura transgredi.

125 Insuper Legatum jurisdictionem retinere in foro externo in subditos, in Provincia sibi decreta commorantes, eosque merito judicare, corrigere, animadvertere, in carcerem detrudere, suspendere, & consequenter excommuni-

care posse, dixerunt Scribentes in cap. Legatos de offic. Legat. in 6. cap. 1. eodem, & cap. per testes 25. dist. cap. sententia pastoris 11. quæst. 3. cap. conquirente de offic. ordin. cap. querenti, ibi J. d. ex, de verb. signif. cap. at si Clerici, cap. cum non ab homine de jud. cap. postulasti, cap. conquestus de for. compet. cap. ut fame, cap. si Clericus de sent. excomm. cap. degradatio, de pan. lib. 6. Zos. in lib. 5. decret. tit. 39. de sent. excomm. n. 3. alioquin inutilis esset talis suæ jurisdictionis potestas: innuit Sac. Trid. Conc. sess. 25. cap. 3. de refor. idè præcisâ ad continendos subditos in Provincia sibi commissâ, in officio fuisse, subdit Petr. Andr. Gamb. de offic. & potest. Legat. lib. 8. n. 20. latè Bonac. de censur. disput. 1. q. 1. par. 2. præposit. unica.

126 Etiam si Legatus sit laicus: etenim, laicus; licet ex se incapax jurisdictionis Ecclesiasticæ est: cap. Ecclesia de constit. cap. 2. de judic. Attamen ex Pontificis delegatione; jurisdictione Ecclesiastica, delegantis nomine fungi potest: Bobadill. in polit. cap. 18. n. 45. lit. B. Matth. de regim. Regn. Valent. tom. 2. cap. 7. 2. n. 36. Barbosa. in Can. præter nu. 4. dist. quoniam nuper recensita facultas in Ecclesia, de jure positivo

tivo constituta est: cui, Sum.
Pontifex, dispensare valet,
laicoque committere: nam
suprahumanum est. *tot. tit. de
constit. Gloss. in cap. prater 5.
ducibus distinct. 32. Zoës. n. 6.
Thom. del Bene de immunit. Ec-
cles. tom. 1. cap. 1. dub. 2. sect. 6.
n. 26. D. Mich. Cortiad. decis.
7. tom. 1. n. 119. Pereir. decis.
5. n. 9. ipseque Delegatus, tunc
delegantis nomine, jura statuit
cap. ut fame 35. vers. cum non
ipsi, de sent. excommunic. cap. ad
audientiam, de prescript. l. ob-
viare, de verb. obligat, latè Pe-
reir. de instrum. edit. tit. 2. re-
sol. 2. n. 38. D. Mar. Cutell. de
immun. Eccles. lib. 2. quæst. 2.
n. 9. & in Cod. Sicul. ad leg. 35.
Reg. Martin. notab. 36. idèd
27 capax, talis delegationis, est
laicus: Gloss. in cap. valde di-
stinct. 49. & ex pluribus com-
probat Suarez lib. 4. de immunit.
par. 2. argum. 6. respons. 2. Au-
frer. de potest. secul. in Eccle-
siasticos reg. 1. fallen. 12. Ca-
rol. de Grass. de effect. Cler. ef-
fect. 1. n. 388. Menoch. de
retin. remed. n. 35. Sesse in epi-
stola ad Reg. n. 46. 100. & de
inhibit. cap. 8. §. 3. ex n. 152.
nec discrepat P. Dian. resol.
112. n. 1. & antè eum Navar.
in manual. cap. 27. n. 6. juraq;
28 tanquam Episcopus cernit
D. Larr. alleg. Fisc. 27. n. 10.
& ex Ecclesiastica jurisdic-
tio-*

ne delegata jus dicit, haud ex
propria laicali, Martb. de re-
gin. Valent. tom. 2. cap. 7. §. 8.
à n. 336. del Bene ubi supra
tom. 1. cap. 1. dub. 2. sect. 6. n.
26. de immunit. Eccles. Pereir.
d. decis. 58. sub n. 9. ex Sum:
29 totius Ecclesiæ Antistitis,
placito, quod, Pontifici vetitū
haud est: valet namq; per pri-
vilegiū Principi, vel Judici lai-
co ex causa, potestatē pronū-
ciandi, respectu certorū Cleri-
corū, criminū, impertiri: indi-
cat Can. Adrianus, 22. Can. in
Synodo, 23. dist. 63. Can. Men-
nā, 7. 2. q. 5. & ibi Gloss. verb.
arbitrio, Can. illud re, 4. to. 10.
q. 3. Gloss. in c. decernimus, 2. de
judic. verb. non presumant. Quæ
quidem jura iterum, quo ad
spirituales causas, ratio inani-
tur: & faciunt Solorzan. de In-
diar. gubern. lib. 3. cap. 2. nu.
44. & cap. 27. n. 60. Bobadill.
lib. 2. polit. cap. 18. n. 42. Morl.
Empor. jur. p. 1. tit. 2. de jurisd.
nu. 162. Covarr. in cap. Alma-
mater, §. 11. n. 3. & generaliter
astruunt ex Gloss. in Canon.
laicis 16. quæst. 7. Felin; in
cap. 2. n. 2. de major. & obe-
dien. magistraliter Tib. Decian.
tract. crimin. lib. 4. cap. 9. n.
66. Scacc. de judic. lib. 1. cap.
11. n. 43. 92. Sesse de inhibit.
d. cap. 8. §. 1. nu. 158. Cutell.
de immunit. Eccles. lib. 2. quæst.
1. n. 7. & quæst. 4. n. 20. &
K k quæst.

*quest. 16. n. 19. atticè Suar. contra Reg. Angliæ lib. 4. de immun. Eccles. par. 2. argum. 6. Didac. Covar. pract. quest. cap. 31. n. 4. Bobadill. polit. lib. 2. cap. 18. n. 42. de Grassis d. effect. 1. n. 372. Marth. de jurisd. par. 2. cap. 6. nu. 41. Solorzan. de jur. Indiar. lib. 3. cap. 27. nu. 60. Matth. de regim. Valent. tom. 2. cap. 7. §. 2. n. 3. & quest. 16. nu. 19. del Bene de parlam. dub. 27. sect. 8. sub sect. 3. nu. 5. & de immun. Eccles. tom. 1. cap. 1. dub. 2. sect. 3. n. 5. & dub. 15. sect. 2. n. 1. & cap. 4. dub. 31. n. 11. Fermos. in cap. Sanct. Mariæ n. 11. de constit. Prosp. Farinac. in prax. par. 1. quest. 4. n. 4. D. Mich. Corriad. d. decis. 7. nu. 108. etque criminales causas
 130 Clericorum, committere, ac delegare d. Canon. præter 2. verum 32. distinct. Gloss. in Canon. bene quidem, vers. præter 96. dist. & in Canon. 1. vers. præcipimus 92. 94. distin. Jul. Clar. 2. fin. q. 41. nu. 8. Ambr. cap. 18. n. 1. de immun. Eccles. Sesse decis. 113. sub n. 92. lib. 2. & de inhibitis. d. cap. 8. §. 3. n. 15. Fontanell. decis. 309. n. 14. par. 2. Farinac. ubi supra, immo & spirituales, ex causa Gloss. in cap. præter, vers. ducibus 32. distinct. Gloss. magna in cap. quanto, de consuet. Gloss. in Canon. Mennam 3. quest. 5. Gloss.*

2. cap. 2. de judic. probant Navar. in manual. cap. 27. nu. 6. Cusell. de immun. Eccles. lib. 2. quest. 4. nu. 20. & post eos, eruditissimus D. Joan. Franciscus à Monte Major de Cueva in sua propugnat. pro Reg. jurisd. 2. 20. n. 3. et 2. 28. n. 6. 7. cum facultate excommunicandi, ut ex Canon. 1. Canon. bene quidè 96. distinct. cap. fin. de offic. ordin. cap. decernimus de judicijs, & facit ex Bellaga in Specul. rubr. 11. §. videndam n. 12. in fin. Crespes de Valdaur. obser. decis. 53. n. 33. in fin. Quidquid, respectu causarum criminalium, oppositum sentiât, August. Barboj. allegat. 109. par. 3. Sacc. de judic. par. 1. cap. 11. n. 4. Carol. de Grassis effect. 1. n. 556. Etenim idem Carol. de Grass. d. effect. 1. nu. 32. & sub nu. 26. ex cap. Romana, 2. debet, de appellat. in 6. & ex cap. illud 10. quest. 3. affert Pelagium cuidam Nobili Siculo, facultatem indulgisse, puniendi Episcopos, Clericos opprimentes, & vexantes.

Quod itidè evenit in Regno, an. 1529. in quo Clemès VII. Sum. Pontifex; criminale judiciû, contra Archiepis. Episcopos, aliosve Regni Prælatos; Jo. Antonio Pulleoni Baroni Burgij Siculi, sub istis expressis verbis delegavit. *Et si quærelas*

relas ipsas esse repereris, sibi super illis opportunis remedijs, & censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ac pecuniarijs personâ Ecclesiasticâ per te eligendum super quo tibi plenâ licentiâ providendi cōcedimus, & c. ut evolvitur in ipsis Apostolicis litteris, eisdem Baroni, ac Dom. Proregi Comiti Montis Leonis, directis, Romæ expeditis, anno Pontificatus sextor: per Blofiū firmatis: & in libro præclarissimę Podionis Familiæ adnotatis: & per Magn. Dilectissimæ, ac Fidelissimæ Alicatæ Civitatis, Magistrum Notarium, extractis: solitoque ejusdem Civitatis, sicillo, approbatis. Aliosque pariles casus affert: Gigas in tract. de lęs. Majest. lib. 1. tit. quis de crimin. lęsę Majest. cognos. potest n. 20. quod privilegium, apud Venetos, legisse textatur Matth. de regim. rom. 2. d. cap. 8. §. 8. n. 392. Morl. Empor. jur. par. 1. tit. 2. quęst. 2. Fermos. in cap. 1. quęst. 2. n. 10. judic. Sess. d. decis. 173. n. 92. lib. 2. Ducibus tamen Rodulphi, & Bertoldi: facultatem cognoscendi de simonia à nonnullis Clericis patrata; impertivit Sum. Pontifex Gregorius: qui itidem, & Brunicildæ, Galliæ Regina: causę Episcopi Menę cognitionem commisit: depromitur ex al-

lato cap. Mennam, 3. quęst. 5. & refert Bobadill. polit. d. lib. 2. cap. 18. n. 45. 46. ubi subdit: 131 quodd idem, & fæminis dignitate fulgentibus; Pontifex talem potestatem Ecclesiasticam, jurisdictionem exercendi; censurasque ferendi; impertiri queat: textus apertus in cap. dilecta de major; & obed. ubi Abb. Gailier. de Benedict. in cap. Raynucius, verbo & Uxorem, in 2. n. 135. Covar. in cap. alma. mater, de sent. excom. par. 1. resolutionis §. 11. n. 2. Paludan. in 4. distinct. 19. quęst. 2. artic. 1. Sot. d. cap. 20. quęst. 1. art. 4. Navar. cons. §. 11. & 73. de sent. excom. Ugolin. de censur. tab. cap. 2. §. 7. nu. 5. Abb. in cap. dilecti, n. 2. de arbitr. Bero. qu. 2. n. 1. & quamvis, jure communi inspecto, fæminam incapacem esse ferendi censuras; nec capacem fieri posse, commissione Sum. Pontificis; evolvitur in cap. de Monialibus, de sent. excomm. ubi Abbatissa nec ligare, nec absolvere potest Monialibus suis à censura, quam irruere, & in cap. nova, 10. de pœnis. ait Pōtifex: claves Regni non esse, datas fæminis, neque B. Virgini. Attamen de absoluta Sum. Pontificis potestate; absolutam potestatem tribui posse fæminis: etenim contra jus

Divinum non est: nisi contra
 usum Ecclesie: nec ad claves
 spectat: sed ad jurisdictionem:
 merito ex Panormit. conclu-
 dunt *Navar. conf. 1. de sent.
 excom. & Suarez disp. 2. sect.*
3. n. 7. valere Sum. Pontificē.
 dispensando, talē facultatē fe-
 minę indulgere: nec discrepat
Zoëf. lib. 5. decret. sit. 39. n. 8. cō-
 ducitq; ad rem *Gloss. fin. cap.*
2. quæst. 2. ubi Innocentius ait:
 posse fœminam habentem re-
 gimen, vel comitatum; jura
 pronunciare: & facit *Gloss. in*
cap. 1. 2. è contra vers. Mulie-
res 15. quæst. 3. quam senten-
 tiam veriorē esse probant:
 eamque sequuntur *Armill. in*
verb. excommunicatio nu. 24.
cap. dilecti, de arbitr. Molin. de
prim. gen. lib. 1. cap. 13. n. 14.
15. Gonsal. reg. Cancell. 8. q. 22.
n. 20. Dian. mox citandus, pro-
 babilemque esse autumat
Alterius lib. 3. disput. 7. lib. 3. cap.
5. vers. propter banc rationem,
Sayr. Filac. & alij, quos laudat
P. Gasp. Hurtad. de Sacram.
tract. de censur. in commun. n.
13. in fin. Duard. lib. 2. in Bull.
Canae Dñi cap. 1. quæst. 2. nu.
32. nec improbabile esse in-
 quit *Martin. Bonac. disp. 1. de*
censur. quæst. 1. propos. 1. pñct.
2. n. 4. Imo habere itidem pos-
 sunt, jurisdictionē spiritualem:
 ut de Abbatisa Monasterij
 Essediensis refert *Card. de Lu-*

ca de jurisd. & for. compet. di-
spus. 25. tom. 3. de Sum. Pon-
tificis concessione, quod de-
promitur ex cap. dilecta de
major. & obedient. Rodriq. qu.
regul. tom. 1. quæst. 17. n. 12.
Mirand. de Sacr. Mon. quæst.
6. art. 5. Tambor. de jur. Abb.
disp. 22. quæst. 12. n. 1. & tan-
 quam Abbatisa, potest habe-
 re collationem beneficiorum,
 & curam Animarum: *Bellest.*
disq. Cleric. p. 1. tit. de discipl.
Cler. 2. 8. n. 17. Gonsales reg.
Cancell. 8. Gloss. 22. nu. 12.
Marc. Ant. var. resol. 63. nu.
15. lib. 1. quam, per Vicarium
 exercere debet *Gonsales n. 14.*
 ac Episcopalis jurisdictionis,
 capacem esse, insinuat ex *Abb.*
in dict. cap. dilecta, de major. et
obedient. n. 2. Gonsal. nu. 19.
 licet eam excommunicare ne-
 quire subdit: attamen opposi-
 tam magis amplectamur, ac ve-
 riorē esse autumamus. Ete-
 nim de humano, positivo-
 que agitur jure, ut prædixi-
 mus, cui Pontifex, ex pleni-
 tudine suę potestatis, dispen-
 sare valet; innuit præter ad-
 ductos, *Snar. de censur. disput.*
2. sect. 3. n. 7. Cardin. Lago de
Fid. disput. 23. resol. 3. quæst.
4. n. 12. Layman. lib. 1. tract.
5. par. 1. cap. 3. n. 4. Sos. in
4. disput. 20 qu. 1. art. 4. circa
4. argum.

Et si nonnulli autumavere:
 hunc

hunc funditus, sedulq; exarando articulum; fœmineum sexum, non esse ordinatum ad spiritualia: quibus, nec docere, neque dominari, viribus suis permittit sit: ut depromitur in *lib. Timor. 2.* & de *Quiritum* jure ab officijs remouetur publicis *tex. in l. 2. ff. de regl. jur.* Imo pro *capituli dilecta* 1. 2. de *major. & obedient.* explatione subdunt, Abbatissam, ibi solitam fuisse; Clericos suæ ditioni subiectos, ac suas Canonicas, suspendere ab officio, & beneficio: quamquidem suspensionem, haud esse eam, quæ propriè censura est: sed potius prohibitio, siuè fructuum privatio: quam largo modo suspensionem dici posse concludunt: subduntq; in recensito *cap. dilecta* Sum. Pontificem, haud dixisse, censuram esse servandam: sed præceptum, & mandatum, talium Abbatissarum servari: ut inter alios magistraliter erudiunt *Suarez. de cens. d. sect. 3. n. 5. disp. 2. Covarr. in dict. cap. Alma mater par. 1. q. 11. n. 2. Avila de censur. par. 1. dub. 6.* Attamen isti, cum alijs superius recensitis; ex cōmuni ferè cæterorum oraculo; concludunt: fœminis, ex absoluta potestate, posse Sum. Pontificem talem facultatem, censuras inferendi, indulgere. *Zoëf.*

lib. 5. decr. tit. 39. de sent. excommun. n. 8. in fin. cuncti agglutinantes, esse fœminas, circa ea, quæ ordinis sunt, prorsus incapaces, *Fræc. Marc. quest. 1303. n. 6. tom. 2.* ac secus spiritualis jurisdictionis, saltem ex cōmissione, & quo ad exercitiū, ut ex *D. Thom. in 4. distin. 19. quest. 1. art. 1. quest. 3. ad 4. distin. 25. q. 2. art. 1: quest. 1. ad sciendum.* insinuant *Abb. Silvest.* & alij, quos enumerat *Padulan. 4. distin. 19. quest. 2. art. 1. Silvest. verb. Abbatissa n. 1.* licet *Abbas, & alij in cap. dilecta, de major. & obedient. cum Glos.* tenent etiam seclusa cōmissione, & delegatione; fœminas capaces esse ordinariæ jurisdictionis: & refert *Azor. instit. mor. tom. 1. lib. 13. cap. 10. sub vers. 5. queritur,* subdit tamen *Padulan.* & alij ab eo valere Pontificem fœminis primam cōferre tonsuram, cum merè humanum sit: quamvis in consentaneum esse asserit *P. Dian. resolut. moral. par. 8. tract. 1. resol. 39. per totum.* Cæterum itidem in priscis evolvitur historijs: fœminas fuisse capaces temporalis jurisdictionis, & Imperij, itidem cum absoluto Regis fastigio. Semiramidis, inquā, ex Alcalaone Syriæ Oppido oriunda, Caldæorum Regina fuit: & sic

sic à columbis altricibus dicta, quæ apud *Assiros Semiramides*. appellantur: testè *Dionys. Sicul. lib. 2. c. 2.* de ea taliter testante: *exposita fuit infans, & ab avibus educata, quæ alij eam fovenses, enatierunt lacte coagulato, è proximis Pastorum mappalibus, ractis:* Pastores tandem repertam, Præfidi Regio donarunt: qui liberis carens, filij loco eam suscepit, eamque *Menoñi* supremo Nini Præfecto prima vice nuptui, elocavit: testè *Reineccio Syntagn. Heroico p. 53.* quo *Menone*, in Bello *Bactriano* extincto, *Ninus III.* *Assiriorum* Rex; eam in conjugem poposcit; post ejus *Nini* interitum, *Semiramis* in Imperium successit: quoniam *Ninyas* filius, adhuc impuber erat: tandè in proprium filium, incestuoso amore exarsit: qui maternum exhorrens concubitum; eam interfecisse creditur: testè *Beroso, Diodoro, Plutarco, Suida.*

Cleopatra, *Kleopatra* hoc est gloria patrie; fratri suo *Dionysio*, juniore coniubio, juncta fuit. *Julius Cæsar* autem *Alexandria*, atque adeò universa, *Ægypto* subacta; *Cleopatram* Regnum concessit: quæ blandi loquentia sua, ac morum suavitate; inter alios, *Antonium*, insana libidine ad-

duxit: ut repudiata *Octavia*, *Octavij Augusti* sorore; se in matrimonium duceret. *Antonius* tandem, ab *Augusto* victus in *Ægyptum* fugit: *Cleopatra* verò, metuens nè in triumphum abduceretur *Romam*; morsu admotæ aspidis mortem sibi conscivit, & ab ignominiosa captivitate vendicavit: postquam in *Ægypto* regnasset annos 22. 18. sola, 4. cum fratre. testè *Plutarco. in Antonio.*

Quiriti profecto Orbem moderantes, in Imperij statu feminas aliquando ad Regimen adhibuere. *Livia* enim *Drusilla*, è *Tiberij Neronis* posse eyulsa, cui potius pater quam maritus erat, *Augusto* nuptui collocata; ab eo heres extriente descripta fuit, quæ licet haud sola, attamen cum *Tiberio Augusti* filio ex bese hærede, imperavit: testè *Dion. in August. 2. 7.*

Sicque, & *Agrippina Germanici* filia, & *Domitij Neronis* mater, quam *Claudius Tiberius Drusus* ejusdem *Germanici* frater, propinquitate sanguinis non obstante, uxorem duxit, *Claudio* annuente salutata fuit *Augusta*, & ut exteris suam obtenderet potentiam; *Coloniæ in Ubios*, ubi nata erat veteranorum militum deduci eamq; *Agrip-*

pinam appellare jussit *Tac. ann. lib. 12.*

Eudoxia Arcadij Imperatoris uxor ambitiosa, & superba, ac *ἰσχυρὰ* Imperij negotijs se immiscuit: quapropter à Joanne Chrysostomo pluries reprehensa; bis cum in exilium eiecit. *Zonar. Monac. lib. 3. hist.* Athenaida: quam Theodosius II. Pulcheriæ sororis consilio in uxorem duxit; sacra Baptismatis aqua per Atticum Episcopum Constantinopolitanum abluta, in Eudociâ nomine mutato; Imperiali diademate ornata, & Augusta appellata fuit: scripsitque Heroico carmine poemata multa, & *ὁμηρικὰ δρά* sive

Centones Homeri cōgessit *Zonar. lib. 3. hist.*

Zoe, & Theodora sorores Michaelis Calafato oculis orbato, & ab Imperio ejecto, militiæ applausu annuentibus Senatoribus, & Principibus; ad Imperiale fastigium adductæ fuere *Zonar. lib. 3. hist.*

Eudocia altera Constantini Ducis Imperatoris uxor, simul cū Michaelis, & Andronico filijs, post Imperatoris obitum; eo sic jubente; ad Imperium successit, & imperavit; *Zonar. d. l. 3. hist.*

Irenes Constantin. VI. Porphyrogeniti mater, cum filio imperavit: eumque ab impe-

rio removeret; oculos, maxima crudelitate, effodere ei fecit eadem die, & hora, quæ ante quinquennium, patruo suo Constantino, oculos effodiendos curaverat *Zonar. lib. 3. cedr. ann. l. 5.*

In nostris tandem regionibus Constantia, ultimus ex Regio Normannorum sanguine radius; in utroque Siciliæ Regno successit, ac imperavit.

Et Imperium, utriusque, Joannæ, Parthenopei Regni Reginæ: patens omnibus est: sicuti illud Elisabetta in Britannia: ac nostra tempestate ab Regis minoræ ætatē; Marianæ Annæ matris Regimen.

Attamen Imperij, & Ecclesiasticæ dignitatis, & jurisdictionis, hæminas prorsus inhabiles esse, nonnulli autumat: licet in legum Civilium corpore evolvuntur Presbiteræ, Diaconæ, ac & Episcopæ: Et in Civitate Conversani Apuliæ, quædam adest Abbatisa: quæ Ecclesiasticam, quasi Episcopalem exercet, per Vicarium, jurisdictionem: teste *Card. de Luca in lib. 3. juris d.* quod idem notatur in nostris Reginis: quæ, per suos Regni Vicarios; hanc semper exerere legationem.

133 Valer quoque Sum. Pontifex, in omnibus jus Divinū dispensare: præterquam contra

tra Fidei articulos, & contra universalem statutum Ecclesiæ, ex cap. litteras, & ibi
 1. *Gloss. vers. non potest, de resit. spoliat. Gloss. in cap. præposuit, vers. dispensare, de concess. præbend. D. Mar. Cutell. in Cod. leg. Mart. not. 36. & de imm. Eccles. lib. 2. quasi. 4. nu. 21.*
 2. *Chart. decis. 46. n. 91. Mart. de jurisd. par. 4. cas. 64. n. 14. ubi cum Abb. in cap. non est, de voto, & Felin. in cap. Ecclesiasticum, nu. 19. de consuet. edocet: valere Sum. Pontificem, cum causa in jure Divino dispensare: & ante cum dixit Grat. cons. 1. n. 31. vol. 2. Equidem,*
 3. *34 cognoscere de causis Clericorum criminalibus; ordinis haud est: sed jurisdictionis: ut prædiximus: & habetur in Summ. 10. qu. 1. & in cap. dilectus de offic. ordin. circa quas Pontifex plenam retinet potestatem, easque delegare valet, tex. in cap. de concess. præbend. Gloss. in Canon. præter 2. verum 32. distinct. at secus in eis, quæ ordinis sunt: quæ laicis interdiciuntur: ut Missam dicere, vel peccata absolvere, eisque delegare, vetant jura. Gloss. in vers. concedimus, Canon. pervenit 95. distinct. Didac. Covar. var. lib. 1. cap. 10. n. 4. Barbosa in cap. quanto n. 9. de consuet. & in Canon. præter n. 4. 5. 32. distinct. Ambros. de*

immun. Eccles. cap. 8. n. 2. Fontanell. decis. 324. n. 9. 10. p. 2. Fermos. in c. 2. q. 10. n. 4. de jud. Potissimè, & fæminis; sunt planè fæminæ taliter ad nanciscendos ordines expulsæ: ut itidem Ecclesiæ ministerium eis interdictum est, nequeunt namque fæminæ, Deo sacratæ, & Moniales; sacra vasa aut palas tangeret: nec incensum ad Altare deferre: & si hoc conficere contigerit; vituperatione, ac reprehensione dignum erit: Canon. sacrata distinct. 25. fortius igitur ab ordinibus, arcendas esse, concludendum est. Christus porro nostræ salutis Reparator, Cælorum Regni claves, Divo Petro commississe evolvitur: non autem Deiparæ Virgini, licet propter merita digniori, & excellentiori, ut prædiximus. Meritò, sub Leon. X. inter ceteros Lutheri articulos; hunc damnatū remāsit: in quo, fæminis, absolvendi potestatem, agglutinabat. Et D. August. lib. de hæresi, c. 27. ac Epiphanius hæres. 44. edocuere: hæresim esse fæminarum ordinationem: & sequuntur D. Thomas in 4. sentent. distinct. 25. art. 1. ubi Riccard. de Media Villa art. 4. qu. 1. & ita ferè omnes Theologi, & Canonistæ concludunt.
 135 *Insuper depromitur quodque ab explanatis: valere talè lai-*

laicum Delegatum excomunicare, ex delegata, non autem ex propria potestate: nam, & si excommunicatio à clavibus procedit, quo ad propriam potestatem; attamen delegata potestate ratione officij, & à laicis inferri potest, estque potestas excommunicandi bipartita: altera enim propria, altera delegata: & quoad forum exterius, haud interius de laico intelligendum est; immò regulariter jurisdictionem Ecclesiasticam, in foro exteriori habentem; excommunicandi habere potestatem, indicat ex *Divo Thom.* & alijs in 4. *sent. distinct.* 18. *quest.* 2. *artic.* 2. idem in 19. *distinct.* *quest.* 1. ad 3. & annuit *Panorm.* in cap. ab excommunicato n. 6. de re script. *Vallens* paratista decretr. *Gregor.* LX. lib. 5. tit. 39. §. 5. n. 1. *Henr. Zöfseod.* loc. cit. 29. de sent. excom. n. 3. 4. & Authores omnes in sum. verb. excommunicatio, idem *Panorm.* in cap. transmissam, de election. notab. 1. *Hosienf.* in sum. de sent. excom. *Felin.* in cap. dilecta, de major. & obedient. n. 3. idem *Panorm.* in cap. decernimus, de judic. column. 1. & in cap. ab excommunicato, de re script. col. 2. *Abb.* & *Felin.* in cap. ad probantiam, de judic. idem *Felin.* in cap. si verò, de sentent. excom. cujus sententię

auctor ipse *Divus Thomas* videtur esse, in 4. eadem *distinct.* 18. *quest.* 2. *artic.* 2. ad 3. ibi asserendo, non posse excommunicatum excommunicare: quia caret jurisdictione: ergo jurisdictionis usum habendo, excommunicat: quam quidem sententiam veriorum esse, asserit *Divus Anton. Florent.* *Archiepiscop.* par. 3. tit. 25. cap. 75. & sequitur *Barthol. Ugin.* de censur. *Eccles.* tab. 1. §. 10. n. 4.

136 Nostri demum Regni Reges Legati, ut asseruimus, Nati cum qualitate de Latere inconcussè, omni ferè ævo à Comite Rogerio, usque ad hodiernum diem, itidem faminę, ut fuere Calgarita, Ruberti Ducis uxor, Meilita Gileta, Comitissæ Rogerij filia, ac Adelasia, ejusdē Comitissæ Rogerij uxor: quę cum alijs Regni Regibus, excommunicationis censuris usæ fuere: indicat *Inquisit. Paramus* in suo Cod. manuscripto, de Monarchia fol. mibi 302. & in alio ad Penam de origine, usu, & potest. *Monarch.* fol. mibi 102. & depromitur in Codice de Monarchia penes Reg. Regni Cancellariam, à Joan. Vega ejusdē Regni Moderatore, cummulato: & passim utuntur Dñi Proreges ejusdē Legati Nati Vicarij: qui cū Ecclesiastico

eiusdem Tribunalis Afferore enunciatis Pij V. & Cardinalis Alexandrini cōcordatis, attentis; causas decernunt Ecclesiasticas, censurasque inferunt, in quo Supremo Tribunali, hodie optimo præest jure D. Philippus Ignatius Truchillo, & Guerrero, vir summo genere natus, doctrinâ, ac moribus præstantissimus.

137 Confert equidem, hac cū opportunitate; aliqua scitu digna, circa excōmunicationem conglobare. Est planè excommunicationis Ecclesiastica censura, ob quam Fidelis aliquibus bonis privatur communibus: nimirum, cæterorum Fidelium consortio: Sacramentorum, ac communium Ecclesiæ suffragiorum participatione: vt ferè omnes erudiunt, inter quos *Bonac. in compend. verb. excommunication. 1. &*

138 ista major nuncupatur excommunicatione, *Abb. in cap. à nobis n. 5. de except. in 6. cap. pena, de sent. excōmun. minor autem, à Communione, & Sacramentorum participatione tantum Fidelem arceat dict. cap. à nobis, de except. in 6. cap. fin. de Cleric. excom. ministr.*

139 Major herelè, inter cunctas Canonicas, ac Ecclesiasticas pœnas, gravissima est: idèd magis formidabilis cap. corripiuntur, vers. quæ pœna,

24. *quest. 3.* quam, in Imperio politico, ac Civili jure, deportationi correspondere autumant ex l. placet, § ubi *Glos. C. de SS. Eccles. cap. non minus, 4. & cap. adversus, 7. de imm. Eccles. Bald. in l. 1. C. de hered. instit. Sichard. in Aut. habita, 14. C. nè fil. propatr. And. Gaill. lib. 2. de pac. pub. cap. 1. n. 26. & cap. 12. n. 22. Wesemb. in parat. n. 6. C. de heret. Exilio, seu relegationi putavere Glos. fin. in cap. pastoralis, § 3. de appellat. Sylve. Aldobrand. ad gloss. in 2. minor, instit. de capit. minuit. & post eos Balas. Conrad. Zabnn. de mendac. lib. 3. cap. 16. à n. 22. & seqq. nam, sicuti per deportationem jus Civitatis amittitur; ita per majorem excommunicationem Ecclesiæ, jus deperditur: idèd Anathema aliquoties appellatur cap. certum, 24. *quest. 3.* & in Ecclesia habetur cèu Ethnicus, & Publicanus: nimirum prophanus, impius: ac à Religione alienus: nihil commune habens cum Christi Ecclesia, nisi resipuerit: successit porrò in locum mucronis temporalis, quo mediante, Mosaicæ legis tempestate; contumaces interficiebatur: quippè hodie Ecclesia eo haud utitur cap. Clericis, cap. sententiam, 9. nè Cler. vel Monach. secular. negot. idèd infligitur ut Ecclesiæ*

refractarij inespriati, minimè remaneant: & pudore crubescerent, respicerent, ac ad meliorem reducatur frugem. *Petr. de Gregor. Synagm. l. 31. cap. 9. n. 4.*

140 Oportet igitur, ante quàm ad excommunicationis sententiam devenitur; ut tres præcedant monitiones: *cap. omnes decime, 16. quæst. 7. cap. de illicita, 24. cap. notandum, 18. quæst. 4. cap. de Præbyterorū, cap. nemo Episcopus, 2. quæst. 1. cap. cum speciali, de appellar. cap. sacro, & cap. contingit, de sent. excom.*

141 Sicque edocuit Christus Salvator noster. *Matth. 18. vers. 15. 16. 17. Si peccaverit in te frater tuus, vade, & argue eum inter te, & ipsam solum, & ista prima est Evangelica denunciatio, Speculat. tit. de denunc. 2. 1. n. 8. quæ, inter corripientem, & peccantē ad istius emendationem perficitur. Bart. in extrav. de reprim. ver. denunciatio, n. 5. 6. & 17. Bald. in Aut. ad hæc, 18. C. de usur. Mart. de jurisd. par. 3. cap. 3. n. 6. Non enim, privata lapsa, confestim spargenda, & deferenda foras sunt, nè alij offendantur: elatè insinuat Bald. Conrad. Zabnn. de mendac. d. lib. 3. cap. 16. n. 61.*

Subditque Divinum nostri Redemptoris Oraculum, & si

te non audiverit, adhibe tecum unum, vel duos testes, quia in ore duorum, vel trium fiat omne verbum: & hic est secundus correptionis, sive monitionis judicialisque gradus, qui per testes, imò per denunciantis juramentum, clarificatur. *Bart. ubi supra n. 17. Bald. ibidem n. 18. Anan. in cap. omnia, de test.*

Coram igitur duobus testibus, & fide dignis; monitiones recensitæ fieri debent: etenim de re maximi ponderis agitur, dum Fidelis, uti contumax, ab Ecclesia, & à cæterorum Fidelium consortio, est eiciendus. *d. cap. sacro de sent. excom. cum alijs ubi nuper.*

Et si infurdesceat, ac exaudire contempserit: annectit eadē Divina Sapientia, (dic Ecclesiæ) hoc est: accusa eum, vel coram Ecclesiastico Senatu, & Consistorio, Pastoribus, & Decanis, vel coram pluribus fratribus: vel etiam ipse si est in ministerio, pro Contione, ut alij, eum tanquàm contumacē agnoscant, & ipse pudore suffusus, respiciat, & emendetur: ut supra allati asserunt, & post eos mirè Conrad. Zabnn. d. lib. 3. cap. 16. n. 63. Estq; sanè hæc tertia denunciatio, quā Ecclesia utitur: & Canonica denominatur, *Specul. in d. tit. de denunc. Mart. d. par.*

3. cap. 3. n. 8. edocens, hoc Divinæ legis mandatum, præposterari nō posse: quod ante eum dixere *Hosienf. & Joan. And. in cap. novit, de judic. ver. audierit, Præpos. in cap. si peccaverit, n. 39. ver. aut si non vult pœnitere, 2. qu. 1.*

Adductæ, siquidem monitiones mandantur disertè in cap. de illicita, 24. quæst. 3. in cap. excommunicationis, 24. qu. 2. cap. reprehensibilis, & in cap. cum speciali, de appellat. & in alijs concordantibus. Congruè pariter, & intervallatæ dierum monitiones: esse debēt saltem quælibet per tres dies; ut statuit *Gregor. X. in c. Cōstitutionū, 9. de sent. excom. in 6.* indicatis tamen arbitrio, qui attentā qualitate peccati, rei, ac temporis; dies augere, vel diminueri valet: insinuant *Belless. disquis. Cler. 2. 4. n. 23. & 43. Sayr. cap. 22. n. 36. Casar. Panimoll. decis. 96. adnot. 1. n. 5. 6. 7.*

142 Planè pro excommunicatione indicenda, ut eumque non sufficit peccatū: sed quòd sit mortale, ac grave, *Canon. nemo, & Canon. nullus, 11. q. 3. & ibi Gloss. Villalob. tract. 16. different. 9. n. 1. 5. & 8. Grassi decis. aur. lib. 4. cap. 7: n. 1. & 11. & cap. 8. n. 5. And. Valles. in parat. ad decret. lib. 5. tit. 39. 2. n. 2. Fermos.*

in cap. 1. de jadic. quæst. 24. *D. Franc. Monte Major. de Crev. in propugn. pro R. jurisd. 2. 30. n. 1. & in tract. de sui defens. lib. 3. quæst. 2. n. 24. 25.* Imo oportet, ut contumacialiter in peccato persisterit, *Gloss. in cap. ex parte, de verb. sign. n. 1. Gloss. n. 4. verb. quidem, in sum. 4. qu. 1. D. Ambrosi. tract. de excom. cap. 73. Victor. in sum. verb. excommunicatio, q. 5.*

143 Verè tamen, haud fiētē contumax esse debet excommunicandus, si excommunicatio ab homine indicitur: nimirum ob inobedientiam, vel patratum delictum: & tunc, si personaliter accitus; sistere in judicio renuit *Bart. in l. 1. C. quorā appellat. non recip. Didac. Covarr. in c. Alma mater, par. 1. 2. 9. n. 4. de sent. excomm. Rot. Rom. Recens. par. 1. decis. 90. n. 1. Sperell. decis. 48. n. 3. tom. 1. Pignatell. consule. Canon. 29. n. 2.* Vel si comparere expressè negaverit: aut si accesserit; noluit respondere: vel discesserit antequàm debebat, malitiosè; & tunc citatio sufficit, ut apponatur ad domum solitæ habitationis, vel ad Ecclesiæ valvas, aut in loco publico, *Clement. causam, & ibi Gloss. de election. Bellac. ubi supra par. 1. 2. 4. n. 54. Panimoll. d. decis. 96. adnot. 1. n. 9.*

¶ 10. Ita, pari schemata est, si sententiae parere noluit; hisce equidem in casibus, verè, & nō fictè dicitur contumax: ut præter adductos, edocet *Mart. d. par. 3. cap. 3. n. 10.*

¶ 44 Undè fuit, fictè contumacem haud excommunicari: nisi eum, qui personaliter fuerit citatus *Ros. Rom. in Recens. decis. 542. n. 98. p. 4. tom. 3.* & astringit *Bellam. de dolo, & contum. decis. 3.* vel fraudolenter se absconderit: aut citationem impediverit *Bellam. decis. 577.* meritò concludit *Marth. n. 18. ex Ros.*

¶ 45 *Rom. decisione* hanc allatam citationem, confici posse, per edictum in loco publico: ut ad ejus, suorumque notitiam verisimiliter pervenire, eique nocere possit, ac si personaliter fuisset citatus: ut statuit Pontifex in *extravagans. Rem non novam, sub tit. de dolo, & contum.* & expressè *Gloss. ibidem, ver. personaliter*, & faciunt *Clem. 1. de Jud. cap. 1. 2. contrabentes. de for. compet. lib. 6. cap. nemo Episcoporum 11. q. 3.* hoc idem militat: si tutus nō daretur accessus: vel tutus non sit; reum domi, relicta copia citari. *Beller. d. 2. 4. n. 54. Panimoll. n. 10.* quibus in casibus, sufficit citatio per edictum *Sperell. decis. 48. n. 37. Card. de Luca infra. de qua*

citatione, plura cumulaverunt. *Vans. de nullitate tit. de nullitate ex defect. citat. Mascard. de probas. conclus. 291.*

¶ *Sequa. meritò*, in istis excommunicationibus, ab homine, in dictis, supposita verà contumacià, & junctis, probationibus, ad torturam sufficientibus; devenitur ad declarationem censurarum: ut edocet *Card. de Luca Miscell. p. 4. cap. 19. n. 13. 14. 19.* si citatio commodè fieri personaliter, possit: aliàs datis impedimentis desuper consideratis, in odium impediens habetur pro citato *Sperell. decis. 48. de Luca n. 20.* per modum ut supra, in excommunicationibus, à lege in dictis; citatio non est necessaria: quia Ordinarius solum declarat, aut denunciat: & ex urbanitate aliquando fit citatio; ideo in istis vera non est necessaria contumacia *de Luca n. 19.* verum, de hac quæstione: an in excommunicationibus, à lege indictis, necessaria est citatio; vide infra melius *sub n. 180.* ubi verius assertur sententia.

¶ 46 Modus ulterius conficiendi excommunicationem, evolvitur, in *cap. cum ab homine, de judic. cap. debent, 11. q. 3.* & enarratur ex *Gudelin. de jur. noviss. lib. 6. cap. 5. Zabinn. n. 65.* ubi quod accenditur cand-

de la, donec exstinguitur, conculcaturque reus pedibus, in signura majoris execrationis.

- 147 Non infigitur demùm excommunicatio, nisi quando de jure permittitur: quoniam Principem, & pœnarum omnium, maximam pœnam esse indicant *Canõ. corripitur*, 24. *quæst. 3. Canon. auferamus in fin. quæst. 1. Gloss. in cap. sacro 48. de sent. excommun. D. August. de corrept. gratia, c. 15. Cened. Canoniar. q. 19. & n. 8. 28. Choker. de jurisd. tom. 2. par. 2. quæst. 70. Vallens. in paratit. decret. lib. 5. art. 39. §. 2. vers. quia verò, præcedente peccato mortali, ut prædiximus, aut contumacia, non parendi mandata, cum mora, culpa, vel offensa, cap. nemo, 11. quæst. 3. cap. sacro, §. caveat, de sent. excom. Bellef. d. §. 4. n. 9. 10. Sperell. decis. 190. n. 1. 2. tom. 2. Panimoll. decis. 96. adn. 1. n. 2. & sic Cassan. conf. 1. præposit. §. n. 45. Menoch. de arbit. cas. 276. n. 19. Martb. d. par. 3. cap. §. n. 11. jussu urgente causâ, & quando alius modus executionis deficit, ex *Conc. Trid. sess. 25. de reform. cap. 3. innuit Zabnn. n. 66. & evolvitur in Canon. nullus Sacerdotum*, 42. 11. q. 3. *tex. in l. Episcopis*, 30. & ibi *Grosfred. C. de Episcop. & Cler. quod expressè jussere Leo III.**

in Concilijs Vormaciensi, & Aurelianensi anno 817. relatis in d. Canon. nullus, & Can. Episcopi, 8. 11. *quæst. 3. & exornat Pined. Monarch. Ecclesiastic. lib. 18. cap. 18. & Innocent. III. in cap. sacro, §. 1. de sent. excomm.*

- 148 Sobriè meritò, hoc excommunicationis gladio, uti debent Ecclesiastici Antistites, magnaue circumspeditione, ac matura deliberatione, ut præcipit Sacrosancta Tridentina Synodus *sess. 25. de reform. cap. 4. & advertit de Grassis lib. 4. decis. aur. cap. 7. nu. 1. & assert Monte Major. d. §. 30. nu. 12. 13. & si insecit, ac in comptè indiceretur, secluso etiam dolo, & malitiâ lætali-ter indicens; peccabit, ob gravissimam spirituales, ac temporalem illatam jacturam; edocet de Grassis ubi nuper n. 9. sacrilegiumque patrat, Canon. non in perpetuum 24. q. 3. Choker. de jurisd. tom. 2. par. 2. quæst. 82. n. 1. de Grassis lib. 4. cap. 3. nu. 34. Gloss. in d. cap. sacro, 48. de sent. excommun. Can. de illicita 6. 24. quæst. 3. Eique pariter Ecclesiæ ingressus, & Fidelium Communicatio interdicitur, ac objurgatur *Innoc. in d. cap. sacro, n. 2. Choker. ubi nuper d. Can. de illicita, 24. quæst. 3. & ibi Gloss. in d. cap. sacro, de Grassis d. cap. 3. n. 34.**

n. 34. & injuriarum actioni devincitur. *Can. illud, & Canon. temerarium*, 11. *quest. 3. de Graffis* n. 34. *Coker. d. q. 82. n. 2. Gloss. in d. cap. sacro*, ad partis interesse, & litis sumptus *tex. & Gloss. in d. cap. sacro; ubi laudat. Coker. & de Graffis.*

Imo, & si ex justâ causâ, Ecclesiasticus Prælati, censurarum indixit, inuersionem, absque tamen necessarijs monitionibus; per mensem ab Ecclesia expellitur, ac arbitraria compescendus erit coërtione: *tex. in cap. sacro. in princ. de sentent. excommun. cap. Romana eodem in 6. Pannoll. decis. 96. ad n. 1. n. 12.*

At si nulla excommunicationis sententia fuerit; nullam tunc incutit formidinem: Erudit ex *Canon 1. Canon quibus 27. Canon. cui illata 46. Canon. non debet 64. Canon. injustum 89. 11. q. 3. Fermos. in cap. 1. de Judic. qu. 24. in fine*, quem affert, & sequitur Montemajor à Cueva, in *suo propugnac. pro jurisd. Regis 2. 33. n. 9.* Nequè taliter excommunicatus devincitur ad se abdicandum à Divinis officijs; minus à temporalibus negotijs *Petr. Palud. in 4. lib. sentent. distinct. 18. q. 1. art. 3. Riccardus in 4. lib. sentent. distinct. 18. q. 5. art. 3. Eccle-*

sia namque, iniquam non approbat voluntatem *Cajetan. in 2. 2. q. 70. art. 4. ad 2. Div. Thom. in 2. 2. qu. 70. art. 4.* Nec absolutione indiget *Sylv. Summ. verb. excommunicatione 2. cas. 15. vers. dicit autem. Novar. in repet. cap. cum contingat de rescript. remed. 2. n. 4. D. Antonin. in cap. 73. tit. 24. p. 3. Jacob. de Graffis lib. 4. cap. 3. n. 13. in suis decis. Aar. estque tunc scandalum Phariseorū: secundum Christi reg. Matth. 15. non pusillorum Erasim. Coker. tom. 2. de jurisd. ordin. in exemp. tit. de conservat. Episcop. qu. 73. ubi edocet excommunicationem, ipso jure, irritam; nequaquam timendam: nec ex ea sentet interdictio separationis Sacramentorum: neque à Cōmunionē fidelium: quoniam, quod nullum est, nō est timendum; etsi nulla excommunicationis est; nulla etiam est apud Deum, & Ecclesiam: Ait tamen *Innocens. in cap. per suas 2. verò in alijs de sentent. excommun. n. 1.* excommunicationis sententia contemnatur: injustè excommunicatus, ut audiatur; absolutionis gratiam exposcere debet: & sequitur *Durand. distinct. 18. art. 4. quæ minimè procedunt, si sententia excommunicationis ipso jure nulla sit: etenim ista timeri**

meri non debet; insinuat ex d. *Can. 1. Canon. quibus*, 27. *Canon. cui illata* 48: *Canon. non debes* 64. *Canon. injustum* 89. 11. *qu. 3. Fermos. in cap. 1. de Jud. qu. 24. propè finem*, nimirum ex citationis defectu ex cap. *Sacro* 48. de *sentent. excomm. cap. constitutio*. 9. eodem in 6. & ex alijs *Grass. decis. aur. lib. 4. cap. 3. n. 12.* sultinent *Covarr. in cap. Alina mater. p. 1. §. 9. n. 5. de sentent. excomm. Fermos. in cap. 1. qu. 24. de Judic. n. 1. §. 3.* Hoc idem edocuere alij, si sententia excommunicationis iniquè fuerit prolata, ob quam, absolutionem non esse necessariam firmât, *Sylvester d. cas. 15. Padul. Navar. Choker. & alij supracitati Montemajor. n. 10.* à qua tanquam interlocutoria vim diffinitivè habente appellatur *tex. in l. à sententia §. 2. fin. ff. de appell. Marant. prax. p. 6. act. 2. de appell. n. 142.* etiam viva voce *Andr. Valleng. paratitla in decr. lib. 2. tit. 28. §. 9. n. 3.* potissimum, jure attento Canonico, in quo æquitatis ratione ab interlocutorijs appellatur cap. *bonæ memoriæ §. 1. cap. ut debitus §. 9. de appellat. Valleng. ubi supra §. 4. n. 3.* & ab omni gravamine, itidem extra-judiciali, illato, & inferendo; benè verum ex *Cons. Trident.*

sess. 24. cap. 20. de reform. & sess. 13. cap. 1. eodem appellatio tantum conceditur ab interlocutorijs vim diffinitivè habentibus, & gravamen irreparabile, cōtinentibus: ut sunt carceratio, tortura, excommunicatio, suspensio, & interdictum, *Piasc. prax. Eccles. p. 2. cap. 4. tit. de appellat. n. 100. Valleng. d. lib. 2. tit. 28. eodem, §. 4. n. 3. & 4.*

Excommunicationem verò nullà nō ipso jure, sed ex parte causæ ligare, edocet *Padul. & alij in principio Adrian. in quolibet 6. Riccard. art. 3. supra.*

Effectus demum hujuscæ excommunicationis majoris, & minoris vide infra à n. 166. cum pluribus sequentibus.

149 Legatus ulteriùs excommunicationem, ob violentam manum, in eum qui Canonis fulcitur, privilegio, haud absolvit, de Latere verò; quavis Sedi Apostolicæ reservatam, ex *Canon si quis suadente diabolo* 17. *qu. 4.* absolvit *Felin. in cap. ad eminentiam*, 28. de *sentent. excomm. Azor. in sit. moral. p. 2. lib. 5. cap. penult. de offic. Legat. Henric. Zōsius comm. lib. 1. decret. tit. 30. eodem n. 6. & in lib. 5. tit. 39. de sent. excom. n. 165.* non obstante, quod enormis, ac atrox percussio fuerit, ex cap.

ad

*ad eminens de sent. excō. Glos. in c. Auctoritate & jubemus de privi-
vil. Godisla. à Villadieg. in trac.
de Legat. q. 13. Gambar. de of-
fic. & potest. Legat. à Latere
lib. 8. §. 3. à n. 1. Carol. de
Grass. de effect. Cleric. effect. 9.
n. 185. Franc. Marc. decis.
Delphin. 602. to. 2. Bonac. de
censur. disput. 3. quæst. 4. pan.
§. n. 2. 3. etiamsi mors Clerici
subsequuta fuerit Azor. ubi
supra, aut Abbas, vel Episco-
pi Azorius ibidem, & si tali ex-
communicatione innodatus,
de aliena esset Provincia, non
sibi commissa Abb. Panorm.
in cap. quod translationem de
off. Legat. & elicitur ex cap. ex-
communicatis eodem, & innu-
unt P. Ludovic. Molin. de just.
tract. 3. disput. 58. tom. 4. n. 2.
Jacob. de Grass. p. 1. lib. 2. c.
49. n. 58. in auct. decis. Barbof.
de jur. Eccles. univers. lib. 1.
cap. 5. de Legat. & nunc. n.
27. & post eos Henric. Zoëf.
comm. lib. 1. decret. tit. 30. de
off. Delegat. n. 6. Imò de cū-
ctis alijs absolvit excommuni-
cationibus, Summ. Pontificis
reservatis d. cap. ad eminen-
tiā. Nisi in reservatione expli-
citè dixerit Sum. Pontifex, ut
à nullo alio, nisi à Pontifice
possit absolvi nam de istis nō
absolvit Legatus de Latere
Clem. gravis de sent. excomm.
Azor. ubi supra vers. Item Le-*

gatus potest.
150 Episcopus verò, si levis
percutio est, absolvit per se,
suosque Delegatos d. cap. per-
venis de sent. excomm. Etenim
hæc ordinaria est facultas,
Episcopo competens, ratione
dignitatis: ex cōmuni omniū
Doctorum placito insinuant
Bonac. ubi nuper Jacob de Graf.
decis. auct. p. 1. lib. 2. cap. 49.
n. 51. Carol. de Grass. de effect.
Cleric. effect. 1. n. 173. Lay-
man. Theol. Mor. lib. 1. tract.
5. cap. 5. p. 2. n. 10. Barbof.
de jur. Eccles. univers. tit. de
privileg. Cleric. c. 12. §. 1. à
n. 85. at si non levis, sed atrox
esset percutio, Episcopi,
aliique inferiores Prælati, ab
hac censurā absolvere neque-
unt; nisi ex speciali privile-
gio, eis indultum fuerit: ut
ex d. cap. pervenis, ait Bo-
nac. loco indicato n. 2. & 8,
ubi explicat quænam sit a-
trox, vel levis percutio: & sub
n. 9. alios adducit casus, ex
quibus, valet Episcopus talem
absolvere censurā, etiā si gra-
vis, ac atrox esset percutio,
inter quos, si mortis urgetet
periculum: vel aliqua grava-
tus esset infirmitate: ac hostem
vel prædonem, vel potentis
erudelitatem timeret, aut navi-
gaturus esset: vel per insidio-
sa loca transiurus: nam tunc
Legatus rectè absolvit: quō-

niam Episcopus, ejus particula est imperium, absolvit: imò, eo absente, quilibet simplex Sacerdos, etiam ab Ordinario non approbatus, si alius inveniri haud possit. *Gloss. in cap. nobis. 2. inde quantumcumque in verb. non poterit, & ibi Abb. n. 10. de sent. excom. Polid. Rip. in tract. de actis in artic. mort. cap. 35. n. 2. nec discrepant Sayr. in tract. cas. conscient. cap. 28. lib. 3. n. 16. de quibus, & alijs mentionē faciūt Carol. de Grass. d. effect. 9. à n. 156. & seqq. Barbosa. de jur. Eccl. un. sit. de privileg. Cler. 2. 1. à n. 85. & seqq.* Ad hanc planè excommunicationis materiā, contra Clericorū percussores, indictæ notandum obiter est, in enunciato Canone *si quis suadente Diabolo*, Anathematis vinculo eos legatos esse autoritate ipsius juris, qui Clericos, Monachosque violenti percusserit manu: sub qua juris dispositione, complectuntur cuncti, non tantum Characterem habentes Clericalem: quam prima initiati tonsura; *cap. cum contingat. de erat. & qualitat. itidem cum unica, & Virgine uxorati, & Clericalem asportantes habitum cap. 1. de Cleric. conjugat. in 6.* Nisi degradati, depositione reali, seu actuali degradatione fuerint: nam isti, non autem verbali-

ter depositi; omni Clericali privilegio, per sententiam, addita reali cæmonia; à Canone ordinata, privantur. *Heur. Zoës. lib. 5. decre. tit. 37. de pæn. n. 7. & eodem lib. tit. 39. de sent. excom. n. 42. Vallens. in paratista decre. lib. 5. cap. 39. 2. 14. ubi pluras affert distinctiones circa hæc depositiones, & degradationes: verbaliter autem depositum Clericum percutiens; in hanc Anathematis ultionem ruit: etenim isti Canonis, & fori Clypeo, haud denudantur. Gloss. in cap. 1. de pæn. in 6. Nisi post allatam verbalem dispositionem, incorregibiles fuerint; tribus jà peractis monitionibus: quoniam nova est pœna, quæ non ipso jure indicitur: depromitur *ex cap. ab homine, de judic. & specialiter faciunt cap. in audientia, 25. cap. contingit, 45. de sent. excom.* Nimirum, si Habitum dimisserit, arma Militaria portaverit: vel in enormibus se immiscuerit, post degradationē verbalē, & lapsū monitionum; hunc sanè percutiētem, vel interimētem Clericum; in recensitum haud ruit Canonem: ut adamussim agitur *in cap. perpendimus, de sentent. excom.* ubi sola indicitur pœnitentia, tali occidenti Sacerdotem, & habetur *in d. cap.**

cū non ab homine eodē 14. Navarr. in sum. c. 27. n. 81. de qua re plura astruit Suar. de censur. disp. 22. sect. 1. nn. 12. & nos fusē de istis Clericis, in enormibus se miscerentibus, agimus in 10. 2. de Cleric. quādoq; amit. c. 4.

Ab hac ultione ulterius non eximuntur, Clericum excommunicatum, percutientes: etenim iste Canonis fruitur privilegio: Innoc. in cap. si verē, 34. de sentent. excom. Zoës. ibidem n. 46. Nec eximitur percuriens Clericum, absque habitu, & tonsura existentem, si conscius, eum esse Clericū, percusserit: sustinet Zoës. nu. 45. & facit Avil. de censur. p. 2. c. 5. disp. 2. dub. 11. D. D. Emmanuel. Gonzal. Tellez in comin. lib. 5. decret. eod. tit. c. 4. n. 2.

Hoc idem dicendum est de Monachis Professis, & Conversis, ac de Novitijs: nam eos percutientes: incidunt in enūciatam excommunicationis pœnā, c. non dubiū, 5. ibi Gloss. cap. ex tenor. 10. de sent. excom. Gonzal. c. 5. n. 2. Itidē, si femina hosce percusserit Clericos, Monachos, aliosq; ut sup. sustinet Zoës. n. 48.

Incidunt pariter in eandē censurā, tenentes violenter per vestes, vel equum, Clericum, nē libenter ad sui libitū discedere possit, cum ad hoc, in allatā incuratur pœnam.

opus non sit, corporis læsio, nec ut gravis sit injuria: Innoc. in cap. nuper 29. de sent. excom. dummodo non fuerit levis percussio, per virgulam, aut arundinem quassatam, & intus limen levis injuriæ continetur: Covarr. in cap. Alma mater p. 11. 2. 9. Navarr. sum. c. 27. n. 85. Zoës. n. 33. & 34.

Obnoxius siquidem haud est recensitæ pœnæ, Clericum interficiens, ad sui defensam, suam tuendo personam: etenim ista iusta appellatur defensio, cap. si verō alicujus, 2. si verō Clericum, de sent. excom. Ugolin. de censur. par. 2. cap. 11. 2. proposuimus, n. 1. Armist. sum. verb. excommunicatio contra percutientes Clericos il. n. 5. Martin. Bonac. de censur. in particul. tex. in l. ut vim ff. de just. & jur. l. scientiam hic 46: 2. quicumq; ff. ad leg. Aquil. l. is, qui aggressorem, l. si quis percussorem, C. ad leg. Cor. de Sicar. Henr. Zoës. in com. lib. 5. decret. tit. 1. 2. de homic. nu. 27. Card. de Luca Miscell. par. 4. discurs. 20. per tot. tom. 14. de Regular. Gonzal. c. 3. n. 2. Si tamen percussio fuerit facta in cōtinēti, in ipso iracundiæ actu, & rixæ fervore: etenim tunc cessat dolus, & vitium calūniæ, c. significasti, il. 2. de homic. cap. cum voluntarij, de sent. excom. Sayr. de censur. lib. 3. cap. 27.

nu. 20. & seqq. & alij per *Fagnan*; in cap. cum voluntate n. 27. de sent. excom. At secùs ex intervallo: quoniam à censura, per adductum Canonem nō evadit, si ex intervallo percussio promeret: ut in d. cap. si verò alicujus, & si verò Clericum, *Lupus de libert. Ecclesiast. quæst.* 8. in fine, *Sperell. decis.* 46. n. 86. tom. 1. *Cæsar. Panimoll. decis.* 37. n. 1. 2. tom. 1. Regulatur equidem commotionis effectus, ob illatam injuriam, ad mensuram doloris, arbitrio tamen Judicis, quod non secundum propriam cervicem; sed secundum legis dispositionem extendere debet: edocet *Anton. Faber Jurisprud. Papin. tit.* 1. princip. 2. illat. 7. & dicitur incontinenti, si post horas percussio sequatur, & per actus extraneos percussor non se diverterit, *Barbos. usufrequen.* 155. n. 2. 3. at secùs si post diem *Matth. Berlinch. prax. par.* 4. conclus. 13. n. 41. *Carpz. prax. par.* 1. tit. de mod. inculp. quæst. 31. *Matth. de re crim. contr.* 29. nu. 40. 41. *Castill. decis.* 159. n. 22. magis enodatè *Guirb. decis.* 88. cuncti ratiocinantes, leniendā esse multam in homicidio, ad propriam defensam patrato ex intervallo.

Imo, ut in censuras recensiti Canonis non ruat; itidem

oportet, ut cum moderamine inculpatæ tutelæ; defensio peracta sit. *Barbos. de offic. & potest. Episc. alleg.* 2. nu. 17. par. 2. & passim cuncti omnes, partilibus, nimirū armis, ut si ense à Clerico fuerit quis insultatus, eumq; ense percusserit, at secùs si manu, & ipse ense Clericum percusserit, *Chart. decis. crim.* 45. num. 8. 9. 10. *Medic. de cas. fortuit. par.* 1. quæst. 8. n. 25. *Matth. de crim. lib.* 47. ff. tit. 4. cap. 1. n. 9. *Carpz. prax. quæst.* 97. n. 39. & quæst. 30. n. 69. nisi instrumentum, quod Clericus provocans retinebat, idoneū erat ad occidendum, & provocatus, alia non retineret arma, nisi ensē: de *Luca n. fin. Moron. conf.* 13. *Panimoll. n.* 13. 14. Non dato igitur armorum discrimine, insultatus quit insultantem, præveniēdo, offendere. *Mascard. de probat. lib.* 3. conclus. 1131. n. 11. nec tenetur auferre, itidem si rusticus esset, *Farinac. prax. tit. de homic. q.* 425. à n. 121. & seqq. & n. 127. 128. sed vide *Scialoy. prax. forjud. cap.* 3. à n. 16. & seqq. ob periculum terga vertendo: *Jo. Faber. in 2. jus autem Gentium nu.* 4. vers. an teneatur fugere, & nu. 5. instit. de jur. natur. Gent. & Civil.

Imo si extra moderatæ defen-

fensionis Cancellis exiret: sed non ex proposito à censurâ incursu excusatur: erudiunt præter allatos; *Sum. Angel. in verb. excommunicatio, §. cas. 1. n. 16. Sayr. in thesaur. cas. conscient. tom. 1. lib. 3. cap. 27. n. 20. Grassi. decis. ant. 65. n. 10. Chart. d. decij. 45. n. 11.* ut si in eadem incontinenti, & repentina aggressionem percussit, & tempus aliter deliberandi non erat; tunc ex quo non dicitur ex proposito excedere: idem ab hac poena excusatur, *Chart. n. 13.* Nisi aliter se defendere poterat, & Clericum percussit: nam tunc in excommunicationis incidit poenam, *Ugolin. d. par. 2. cap. 11. 2. proposuimus, n. 4. Ungarell. in add. ad summ. Angel. verb. excommunicatio, cas. 1. n. 14. lit. D. Chart. n. 12. Panimoll. n. 16. 17.*

Iusta herclè itidem appellatur defensio honoris: jura, autem nuper adducta; indistinctè, de defensione, ratio cinantur: quæ etiam ad honorem referuntur: quod depromitur, in cap. ex tenore, 10. de sent. excom. Merito Clericus, Virginis, vel Mulieris honorem, malis illecebris, deturpare attentans: si ab ista percussit; ultio excommunicationis haud intrat: etiam si verbis eum repellere possit; si zelo casti-

tatis accensa, non ex præposito; sed in continenti improviso motu, aculeo, petulatum verborum, excitata; modum, non autem justam excesserit defensionem: sunt planè verba futilia ad arcendos hostes spurcos honoris insidentes: ut atticè insinuat ex Navar. summ. cap. 27. n. 85. Zoës. comm. lib. 5. decret. d. cap. 39. de sentent. excomm. n. 55. in fine.

Innocuus sanè, ab enūciata censurarum incurfione, remanet maritus cedens Clericum, inventum cum uxore, filia, vel sorore ex d. cap. si verò 3. non modo in copula, sed itidem in actibus turpibus veneris *tex.* autem verbo turpiter usus fuit, sub quo isti complicantur actus *Suarez de censur. disp. 22. sect. 1. n. 37. Zoës. 56.* ubi elatè fundat hoc ipsū procedere, quo ad filiam, & sororem: quoniam *textus*, personas remotiores, haud eximit ab excommunicatione; ergo ex bona distinctione, propinqui exclusi remanere, ac exempti *fusè Card. de Luca d. discurs. 20. in Miscell. p. 4. post tom. 14. de regular.* Allata insuper procedunt, etiam si Clericus iste adukter in sacris fuerit: ut ex d. cap. si verò 3. erudiant. *Am. Gomes leg. 80. Taur. n. 55. Jul. Clar. prax. 2. homicidium n. 48. & q. 77.*

n. 11. *Suar. de censur. disput.*
 22. *sect. 1. n. 3. Intrig. de cas.*
conficient. cent. 1. cas. 9. n. 18.
Carol. de Grass. de effect. Cler. ef-
fec. 9. n. 189. Bonac. de censur.
disput. 2. q. 4. punct. 4. n. 5. Bol-
lect. disquis. Cler. tit. de favor.
Cleric. 2. 2. n. 4. Castro Pal. tom.
6. moral. tract. 3. punct. 23. 2.
3. n. 3. Thom. del Bene tom.
1. cap. 2. dub. 4. sect. 17. n. 32.
 ubi si incontinenti percussio,
 vel mors fuerit indicta astru-
 unt, licet ex vulneribus statim
 illatis; deindè moriatur. *argum.*
tex. in l. nihil 32. ff. ad Leg.
Jul. de adulter. Caball. ref. crim.
cas. 300. Thor. compend. decis.
verb. Maritus, qui uxorem
inventam.

Recensita porro, extendū-
 tur ad sponsam de presenti,
 quæ verè uxor est: licet non
 cognita *tor. tit. de spōsal. Zoës.*
n. 57. Molin. & Dian. per Gon-
zal. cap. 3. n. 3. ubi oppositum
 firmat si Clericus fuerit acci-
 tus; allata non tamen ex-
 tenduntur ad filiam adopti-
 vam, neque ad Neptem *Glos.*
in d. cap. si vero 3. etenim,
 quamvis hæc lex, favorabilis
 sit, respectu percussoris; odio-
 sa tamen est, quoad Clericum
 percussum *Zoës. n. 58.*

Neque in illatam irruit pe-
 nam percussus Clericum,
 pro tersij defensione; si sine,
 excessu, & vera, ac iusta fuit

defensio: est planè hæc defen-
 sio suo modo debita, vel sal-
 tem licita innocentem, tuen-
 dos; *cap. dilecta, vers. & qui-*
dem de sentent. excomm.

151 Mandans, licet ad Clerici
 percussorem haud interfuit,
 ex quo moralis causa est, de
 eadem pœna excommunica-
 tionis in adducto *Canone si*
quis, suadente diabolo, tenetur:
cap. mulier 6. in fine de senten.
excomm. Nisi expressè man-
 datum revocaverit, & omne
 id quod opportunum erat, ut
 mors non sequatur: perfecit
Navarr. Sum. cap. 27. n. 233.
ex Innoc. in cap. ad audientiã
de homic. Suarez de censur. di-
spat. 44. sect. 3. n. 7. Zoës.
in d. lib. 5. cap. 12: de homic.
n. 12. & cap. 39. de sentent.
excomm. eodem lib. vel si man-
dans re integrã, ante execu-
tionem, ab hac migravit vita:
 nam tunc pertinaciæ manda-
 tarij imputetur: quod non
 ita se habet in consulente:
 quia post mortem, durat con-
 siliium. *Zoës. in locis indicatis.*
 de hac mandati materia nos
 laxè agimus *in tom. 2. de Cle-*
ric. quandoque amittend. in
cap. de Cleric. assassin.

Devincitur etiam in allata
 censura is, qui ratione pote-
 statis potuit impedire quomi-
 nus percussio sequatur, & non
 fecit. *cap. quanta, & ibi Glos.*
 &

Abb. de sent. excomm. & facit Avil. de censur. dispat. 3. dub. 7. 2. res. conclus. Zöf. d. cap. 39. n. 51. 52. ubi hoc idem firmat de ratum habente Clerici cedem, suo nomine factam, si signis externis, aut verbis annuerit, Suar. d. disp. 44. sect. 3. n. 27.

Irruētes in adductā censurā, nō excusantur per Clerici percussū consensum; si actio iniuriosa sit ordini facta *cap. contingit. 36. de sentent. excomm. Avil. de cens. disp. 3. dub. 1. 2. 2. ex dictis, Zöf. n. 84.*

Imò si se ipsum Clericus percusserit, cum gravi corporis læsione, non liberatur ab allata censura, *cap. si non licet 23. qu. 5. non minus se ipsum occidens. Abb. in cap. contingit 36. n. 6. Navar. sum. cap. 27. n. 80. Clar. qu. 77. n. 3. Zöf. nu. 66. Gonzal. cap. 36. nu. 2.*

Iustus insuper titulus excludit ab hac excommunicatione percussorem: etenim Superior Ecclesiasticus ob opportunitatem causam, si subditum suum Clericū, ut corrigatur, percutit; non impiè, aut temerariè hoc agere dicitur: ac secus si non subditus esset; nam tunc iniusta est percussio, contra juris ordinem ex defectu jurisdictionis, meritò in enunciationem cadit censuram. *Zöf.*

n. 60. In hanc excommunicationem equidem ruit quidam Regni Archiepiscopus: qui, pretextu in obediētiæ, Albatem, à sua jurisdictione exemptum; pugnis, alaphisq; colaphizavit: ita pariter erit, si Superior absque proportionata, causa, suum percusserit Religiosum: etenim hæc non dicitur correctio: & in Canonis pœnam incidit *cap. universitatis, 24. de sent. excomm.*

Advertendum tamen est: quòd si juridica pœna contra deficientem adsit; tunc ordo iudicialis est servandus, & Religionis consuetudo, si ista, paterna, & Religiosa sit. Ulterius Religiosi correctio, si per verbera agenda sit, fieri debet de Superioris mandato per Monachum, vel Clericum, vel per Conversum; nisi iste tantum addictus sit, ut Religioni inserviret: quoniam iste Religiosus haud est: committitur tamen laico Clerici verberatio per Ecclesiasticum Superiorem; si aliter correctio haberi non possit, & sic ob necessitatem, quæ à censuris excusat. *Suarez sect. 1. n. 42. 43. citra sanguinis effusionē. D. D. Emman. Gonzal. Tellez in cōmen. lib. 5. decret. tit. 39. de sent. excom. c. 1. n. 4.* Parili itidē schemata patet; & præceptor currunt, qui mo-

deratam queunt facere filio, vel discipulo Clerico castigationem *cap. 1. & cap. cum voluntate 54. de sens. excōm.* nec complicantur sub hac cēsurā, eijcientes ab Ecclesia, perturbantem divina Officia, *d. cap. 54. & cap. veniens 16. eodem* nec Clericum percutiēs ludendo. *Navar. sum. cap. 27. n. 80. & seqq. Suarez n. 49. 50.* Excusatur pariter percussio ex subito motu: etenim defectus deliberationis, intentionem deficere facit. *Zoës. n. 71.* primi namque motus, nō sunt in nostri intellectus plenitudine: *Gloss. in l. si quis non dicam rapere, C. de Episcop. & Cleric. Clar. lib. 5. 9. 60. Carol. de Grass. de effect. Cler. effect. 9. n. 235. Gambac. de imm. Eccl. lib. 5. cap. 4. nn. 14.* Difficilis est iram continere, quā miracula facere: ait *D. Thomas:* motum siquidem animi fervidum, propter humanam fragilitatem, in potestate retinere haud possumus, suffragante tamen Dei gratiā, disciplinæ ratione continemus, & si irascamur, nec Dei consideratione contineremus. *Cassiod. sup. Matth. melior denique est, qui vincit iram, quā, qui capit Civitatem: subdit idem Cassiod. sup. Psalm. irascimini, & nolite peccare.*

Obnoxius denique huic ex-

communicationis cōtentioni ebrius haud est: etenim à sensu carente, scaterere potest injuria, Clerico, per eum inflixa, si tanta sit ebrietas, quæ animi sensum, ac malitiam auferat: erudiunt *Covarr. Clement. si furiosus, par. 3. nu. 3. Sanch. in 1. præcep. Decalog. cap. 12. n. 7. 8.* Estque ebrius furioso similis: meritò ultiones omnes ei leniendæ sunt, *tēx. in l. omne delictum, 2. per vinum, ff. de re milit. l. respectendum, 2. delinquunt, ff. de pen.* quippè nō studiosè, sed potiùs impetuosè delinquere dicitur *Bald. in cap. à crapula, de vis. & honest. Cleric.* undè dixit *Petr. Raa. in quod. serm.* ebrietatem esse litium matrem, furoris generatricem, petulantie magistrā, & qui eam retinet homo non est; & peccatum haud ageret, licet ipsūmet ebriū peccatum esse, subditque ebrietatem rabiem voluntatis esse, honestatis illecebram, & pudoris injuriam. *D. August. in lib. de pen. annectit ebrium, naturam confundere, gratiam amittere, gloriā perdere, ac in æternam damnationem incurrere.* De istis ebrijs, ac ebriosis fusè adduximus in *2. tom. de Cleric. quandoque amittend. in cap. de Cleric. assassin.*

152 Planè censuris juris innotati, alteri reservatis, ab eo, qui

qui eas protulit, vel à suo superiore, vel à successore absolvuntur *Bonac. ubi supra punct. 1. præposit. 1. nam. 1. & præposit. 3. n. 10.* Ab eis verò, quæ ex juris fonte scatent, reservantur, omnes Episcopi, & Prælati, jurisdictionem habentes, in foro externo absolviunt: itidem & Parochus, aliusque Sacerdos, potestatem habens absolvendi à mortalibus, ut ex *cap. nuper de sentent. excom. probant Navarr. cap. 27. n. 29. Suarez disput. 7. sect. 3. n. 23. & sect. 4. n. 9. Ugolin. de censur. tab. 1. cap. 18. Alter. lib. 4. disput. 3. cap. 3. & 4. Possévin. de offic. Curat. cap. 7. n. 50.* Etenim, dum superior non reservat absolutionem; censetur cuicumque Confessario concedere facultatem absolvendi, *Bonac. in d. præposit. 3. n. 10.* nec discrepant *Covar. Guttier. Villalob. & alij per Fontanell. decis. 101. n. 17. par. 1. Dian. resol. mor. par. 3. tract. 5. resol. 23. & part. 5. tract. 9. resol. 5. & in summ. verb. absolutio, D. Mich. Corriad. decis. 27. n. 31. 32. 33. Ciarlin. contr. cap. 155. n. 11. 12. par. 2. Castr. Palaut. 2. tract. 11. disput. unic. punct. 12. n. 7. Barbosa. de potest. Episcop. allegat. 50. n. 183. par. 3.*

54 Insuper censura, ab homine per sententiam generalem,

vel particularem lata; ab eò aufertur, qui eam tulit, vel per ejus superiorem, vel per successorem, aut per illum, cui specialis fuit indulta facultas, ut uno fatentur ore Doctores: & habetur in *cap. per tuas, & cap. sacro, de sent. excom. Bonac. ubi supra;* unde si generalis excommunicatio esset: plectens nimirum furtum facientes, juxta *tex. in cap. frequentibus, de institutionib. & notata in cap. à nobis lo 1. de sent. excom.* tunc omnis Legatus, etiam si non sit de Latere; poterit ab ea absolvere: etenim posset Episcopus, cum quo concurret Legatus, DD. omnes, ubi supra, quibus, addit *Gondiff. Villadieg. de Legat. qu. 13. n. 13.*

55 Ac si per viam sententiæ particularis, sive specialis fuerit lata excommunicatio per Pontificem; se abstinet Legatus, nec se intromittit ad eam

56 absolvendam; ita & si per suum Delegatum fuisset prolata: nam non se immiscet cæteri: ut in *cap. studuisti, de offic. Legat.* quoniam in illa causa sibi commissâ, cunctis major est Ordinarijs: ut in *cap. sanè 102. eodem:* in eis verò illatis, per inferiorem, cum causæ cognitione, & per juris tramites, absolvit superior, contingat, de *offic. Delegat. cap.*

- ad reprimendum, de offic. ordin. cap. per suas, de sent. excomm.*
- 157 Prælatum namque, superiorem jurisdictionem habentem; valere absolvere à censuris illatis à suo inferiore, DD. communiter asserunt; undè Episcopus valet absolvere à censuris illatis ab Archidiacono, & sic de alijs; etenim jurisdictio inferiori compctens; ei haud privativè, sed cumulativè cum superiore tribuitur, istius auctoritate non ablata, *Suar. disp. 7. sect. 2. nu. 12. Avila part. 2. cap. 7. disput. 1. dub. 11. Ugolin. d. tab. 1. cap. 4. Coninch. disput. 14. dub. 16. n. 233. & alij, quos affert Bonac. d. quest. 3. punct. 1. nu. 3. disput. 2.*
- 158 Planè opportunū itidem est, alteram explanare hæsitacionem: num absolutus à quolibet Confessario, virtute privilegij Bullæ Cruciatæ; censetur absolutus, tam respectu fori interni, quàm extèrni? adeò quòd opus haud sit ad excommunicantem, accedere Judicem pro foro externo: Et quamvis præsens hæsitatio subtilis, ac non minus obscura agnoscitur ex diversis DD. sententijs, discriminatim omni ferè ævo prolatis: ex quibus potiùs difficultatibus nodata remanet, quàm explicitè soluta; attamen præ viri-

bus nostris verà, germanam, ac in Ecclesiasticis subfellijs, magis receptam opinionem enucleabimus; Negant equidem subsistèntiam hujusce absolutionis quo ad forū externum *Henriq. lib. 7. de indulgent. cap. 18. n. 2. Avil. de censur. p. 2. cap. 7. disp. 3. dub. 13. à Cruce in exposit. bull. disp. 1. cap. 4. dub. 3. n. 3. P. Ant. Dian. ref. mor. p. 1. tract. 11. ref. 26. Ricciull. de jur. person. extra grem. Eccles. consistens. lib. 4. cap. 69. n. 13. Didac. Covarr. var. lib. 2. cap. 20. n. 3. & 6. & in cap. Alma Mater p. 1. §. 11. n. 16. idem à Cruce in d. cap. Alma Mater p. 1. §. 11. n. 16. de sent. excomm. in 6. idem Covarr. in cap. Raynutius de testam. n. 19. Cast. Pala. oper. mor. p. 4. tract. 25. de Bulla Cruc. disp. unica punct. 8. & alij, quos lato calamo cumulat. Leand. à Sanctis. Sacram. de excomm. p. 4. tract. 2. disput. 17. qu. 97. Sorb. apud Garciam de benef. p. 2. cap. 5. n. 55. Barbos. tract. variar. in locis comm. loc. 50. F. Hieron. Garcia polit. regul. tract. 10. diff. 7. dub. 3. cuncti uno blaterantes ore: absolutionem, excommunicationis, vel alterius censuræ, ratione Bullæ Cruciatæ, vel Jubilei indultæ; tantum valere pro interiori foro, & conscientijs; Etenim pri-*

privilegium nunquam juvare pro exteriori foro; nisi, id in eo explicitè evolveretur: imò talem absolutionem omnino tendere contra auctoritatem Ecclesiastici Præpositi, excommunicationē indicientis, demonstrant: quoniam si iste, excommunicationis vinculo, aliquē nodaret, eumq; Confessarius absolveret, contra suā auctoritatē, & jurisdictionē foret, quē haud parū turberetur, ex quibus, & alijs medijs putat valere Ecclesiast. Antistitē excommunicantē; cōtrā excommunicatū, & virtute Bullæ Cruc. solutū, procedere, ac si absolutus minimè fuisset: pro quorum sententiæ confirmatione, specialem Urbani VIII constitutionem, anno 1630. editam, afferunt: ex qua Summ. Pontifex declaravit, Bullæ Cruciatæ privilegium, quoad casus reservatos, itidem in Bulla Cænę Domini, non nisi in foro conscientię, non autem in foro externo suffragari: ex qua quidem Pōtificis constitutione, finitam esse alletam hēsitationem autumant: & sequitur *Bard. ad Bull. Cruciat. trac. 6. cap. 5. sect. 1.* eamque referunt tamen nonnulli ex eis, ad excommunicationes indictas ab homine: non autem à jure: nam istæ itidem, in foro externo, à quolibet Cō-

fessario approbatō, virtute Bullæ Cruciatę, absolvuntur subdunt recensiti: nec discrepant *Acosta in Bulla Cruciat. qu. 50. vers. prima sit, Dian. in summ. Bullæ Cruciatę. n. 29. Avil. de censur. cap. 7. dub. 1. 2.*

Cæteri verò existimant, absolutionē: virtute Bullæ Cruciatę, à quolibet Confessario approbato impertitam; validā esse: itidem in casibus Sedis Apostolicę reservatis, semel tamen in vita, & semel in articulo mortis; etiam si in forū contentiousū, & judicialē fuerint adducti: & in non reservatis verò toties, quoties: ut in ipsamet evolvitur Cruciatę Bulla, & insinuant *Tambor. in Bulla Cruciatę cap. 11. §. 6. n. 1. tom. 1. Bonac. de censur. quest. 2. punct. 5. tom. 1. potissimum si in privilegio altera non evolveretur limitatio: annectunt Sor. 4. distin. 22. art. 3. Henriq. lib. 7. cap. 13. n. 2. Rodriques ad Bull. §. 9. n. 49. Sanch. oper. mor. lib. 6. cap. 18. n. 42. quos adducit Bonatin. ubi nuper. Nonnulli tamen insinuāt, facultatem, simpliciter tributam absolvendi, ex privilegio, pro utroque foro concessam censerī: nec in diversam ivere sententiam *Navar. cap. 27. nu. 278. Rodrig. cap. 83. n. 9. Suarez disput. 7. sect. 5. n. 21. Filiucc. tom. 1. tract.**

11. *cap. 9. quæst. 7. nu. 291.*
 Et in specie Bullæ Cruciatæ, absque alia restrictione, ac limitatione indultæ, quod absque nulla limitatione alia, recipienda est, præter casum hæresim: insinuant *Sanch. in sum. rom. 2. lib. 6. cap. 17. n. 49. Acoſta in explic. Bull. qu. 50. Sayr. de censur. lib. 2. cap. 20. n. 29. Henriq. lib. 8. cap. 60. n. 4. P. Dian. ref. mor. 26. par. 1. tract. 11. vers. sed probabiliorem, Mendo in explicat. Bull. Cruc. disput. 1. cap. 6. per totum, & ex nu. 45. Garcia polit. regul. rom. 1. tract. 10. diff. 7. n. 11.* Imò probari agglutināt allatam absolutionē, pro foro externo, per Confessarii fidem, *Tambor. d. cap. 11. §. 8. n. 11. Caſtr. Palau. oper. mor. tom. 4. tract. 25. punct. 9. Suarez de censur. disput. 7. ref. 8. n. 26. Mendes instruct. Conf. cap. 12. in fine.* Ob quā Confessarii attestatiōē; Ecclesiasticus Prælatuſ debet eſſe pacatus, ac excommunicatum taliter absolutum; inquietare amplius non debet: ſubdunt *Acoſta ſuper Bull. Cruc. d. qu. 50. Dian. reſol. 26. p. 2. tract. 11. n. 6.* Sicque deciuſum bis per *Rot. Rom. Card. de Luca Miscellan. Eccleſiaſt. diſcuſſ. 21. per totum, & de recenti, in hoc noſtro Siculo Regno, per Supremum Monarchiæ Tri-*

bunal, Præſidente Ill. D. D. Joanne de Solorzano, & Caſtillo, meritiffimo Præſule, conſummatoque, U. J. D. ſic pariter fuit deciuſum in cauſa Franciſci Cazola, Joannis Caſati, & aliorum excommunicatorum per Magnam Curia Archiepiſcopalem Feliciffimę Urbis Panormi, ob gravem reſiſtentiam, ac eximentiam, è manibus ejuſdem Magnæ Curia Satellitum: quos tanquā perturbatores Eccleſiaſticę iuriſdictionis; in excommunicationem Bullæ Cœnæ Domini, incurriſſe autumabat Fiſcuſ Eccleſiaſticuſ: futilemque ſupponebat fuiſſe abſolutionem à Confefſario, virtute Bullæ Cruciatæ obtentam: attamē, exhibita in dicto Supremo Monarchiæ Trib. recenſitam abſolutionem legaliter per fidem Rever. Sac. Theolog. Doctōis D. Anibal. Montaquila; de abſolutione virtute privilegij Bullæ Cruciatę teſtanteſ; fuit dictum anno 1690. fuiſſe, ac eſſe illatum gravamen: & proindē excommunicati fuerunt liberē, ac totaliter ab omni vexatione ſoluti; de hoc autem delicto eximentię, & reſiſtentię patrato contra Miniſtroſ Judicis Eccleſiaſtici; vide per noſ tradita ſub n. 164. in fine, in hoc eodem Capite. Et tandem pro

con-

confirmacione supra recensitę
sententię graphicę conducit
constitutio Diocesis Salman-
tinę, quam asserunt *Henriq.*
lib. 7. cap. 17. n. 2. lib. V. Lean-
der à Sanctiss. Sacram. part. 4.
tract. 2. disput. 17. quęst. 117.
vers. tertio quia de facto, &
meminit Trullench. in explica-
tione Bull. Craciati. lib. 1. 2. 7.
cap. 2. dub. 9. n. 3. per quam
statutum fuit: posse reum per
Bullam absolvi pro foro con-
scientię: & constitutio Dioce-
sis Salmantinę concedit; ut
valeat etiam pro foro exte-
ri; id quod similiter concessit
Pontifex in Jubileo.

§ 9. Nec huic sententię, & Sal-
mantinę constitutioni inficia-
ri videtur Urbani VIII. me-
morata constitutio: etenim
ista tantum loquitur quoad
facultatem Regularium, circa
privilegium eligendi Confes-
sarios, extra suum ordinem,
pro casibus Pontifici, vel suis
Superioribus reservatis: in re-
liquis autem revocatum haud
fuisse id quod statuere Pius V.
& Greg. XIII. licet incidēter
potius, quā per modū legis
condēdę, Pontifex ibi dixisset
privilegium Bullę tantum
suffragari pro foro interno;
hoc tamen non definitē, sed
opinativē locutum fuisse Pon-
tificem, ut contra *Bardium*
tract. 6. cap. 5. sect. 1. innuit

Leander d. 9. 1. 7. vers. 1. quia
Urbanus Pōtifex in eo casu lo-
quutus fuit, ut Doctor particu-
laris; idēd authoritatē defini-
tionis haud retinet: insinuant
Fragos. de repub. p. 2. lib. 1. disp.
1. 2. 3. n. 32. imō sequendā
haud esse ejus opinionem, si
contraria magis fuerit cōmu-
nis, subdit *P. Boss. in suis mor.*
tom. 1. par. 1. tit. 1. 2. 27. nu.
564. & conducit iex. in cap. à
quodam Judeo, de confes. distin.
4: ubi verba decretalium, non
sunt decisiones, itidem prola-
ta à Sum. Pontificibus, & se-
quitur *Dian. resol. 9. par. 11.*
tract. 2. edocens in decretis,
& definitionibus Ecclesię cō-
clusionēs tantū esse de fide,
non autem probationes in eis
contētas; undē concludit in
Concilijs, & Sacris Canonibus,
directē definita, pertinere ad
fidem, non verō ea quę obiter
asseruntur.

Præterquā quodd, itidem
respectu Regularium ex Ur-
bani VIII. constitutione, non
desunt ambages, & solida in-
ter Doctores Sacre Theolo-
gię excitata dissidia: attu-
mantes: ex probabiliori sentē-
tia allatam constitutionē haud
esse considerandam in locis, &
Religionibus, ubi publicata,
ac acceptata non fuit, ac ubi
à superioribus, non est subdi-
tis notificata; ac intimata: ut

benè ex multis autoritatibus,
& rationibus ratiocinatur,
Trullench. in exposit. d. Bull.
Cruciat. lib. 1. §. 7. cap. 1. dub.
9. à n. 17. 18. 19. 20. & seqq.
potissimum post mortem Ur-
bani constituentis: ut ex *Dian.*
d. resol. 9. annuit Trullench.
n. 27.

Nec refragatur, quòd sit Ro-
mæ publicata, & in toto terra-
rū Orbe servetur: ut existimāt
Suar. de leg. lib. 4. cap. 15. Sa-
las disput. 12. sect. 2. n. 10. &
alij Dian. ref. 8. tract. 10. de
leg. part. 1. nam opus est ut
promulgetur in singulis Dicc-
cesibus, & Provincijs: ut edo-
cent *Sararius in Opusc. Theo-*
log. tom. 3. disput. de leg. n. 56.
& seqq. Enman. Sà verb. lex,
n. 9. Tolet. de potest. Confess.
cap. 9. quæst. 5. Mirand. in
manuf. Prælat. tom. 2. quæst.
25. art. 4. conclus. 5. Molin.
de just. & jur. tom. 2. tract. 2:
disput. 395. n. 4. Quam sen-
tentiam tutam esse in consci-
entia dixerunt *Layman. in Theol.*
mor. lib. 1. art. 4. cap. 3: n. 3.
Becanus in sum. Theolog. par. 2.
tract. 3. cap. 6. n. 5. 6. Homio-
bon. de exam. Eccles. p. 2. tract.
12. cap. 3. quæst. 10. in fine,
Less. lib. 2. cap. 22. dub. 13. n.
28. & nos fusè atteximus sub
cap. 8. de mome. & laxè scripsit
Domin. Salgad. de supplic. ad
Sanctiss. par. 1. cap. 2. sect. 3.

& cap. 3. per totum, D. Mich.
Cortiad. decis. 119. n. 9. si jura
specialia lædit, aut perjudicat,
subdit *Cresp. de Valdaur. obser.*
63. n. 5. 6.

Corroboratur tandem su-
pra firmata sententia, nō tan-
tū ex adducta ratione; ni-
mirū quia facultas absolvē-
di virtute Bullæ Cruciatæ, fuit
simpliciter, absque alia restri-
ctione, & limitatione tradita,
quæ pro utroquo foro acci-
pienda semper est: ut ex pro-
babiliori sententia autumave-
re recensiti: inter quos *Joan.*
Ægid. Trullench. in exposit.
Bull. Crac. lib. 1. §. 7. cap. 2.
dub. 10. n. 4. Mart. Bonac. de
censur. in comin. disp. 1. qu. 3.
punct. 10. n. 2. Salsed. prax.
par. 2. cap. 6. n. 42. Verūm
etiam ex assueto Pontificio
jure; assolent, namque Sum.
Pōtiffices, in hisce facultatibus,
& Jubilæis, ubi voluere inter-
dicere absolutionem, quo ad
forum externum, disertè, & ex-
plicitè hanc indixere prohibi-
tionem: ut effecere Pius V.
anno 1586. Gregorius XIII.
& XIV. Sixtus V. anno 1585.
ac Paulus V. anno 1605. ut
elatè ponderant *Garcia polit.*
regal. tom. 1. tract. 10. difficul.
7. dub. 2. n. 11. Mend. ubi su-
pra d. disp. 1. cap. 6. Sayr. de
censur. lib. 2. cap. 20. n. 29.
Trullech. in exposit. Bull. Crac.
lib.

lib. 1. §. 7. cap. 2. dub. 9. n. 4. ex quo Pontificio assueto stylo, taliter concedendi Jubileū; elicitur, mentem nostri Sum. Pontificis, fuisse in Bulla Cruciatæ, pro utroque foro interiori, & exteriori, Jubileū concedere: dum in eā nullam apposuit limitationem, ac restrictionem: ut sc̃litavere cæteri, nuper recensiti: ac innuit *Leund. à Sanctis. Sacram. par. 4. tract. 2. disput. 17. §. 3. quæst. 7.* & declaravit *Roti. Rom. in una Conimbicensi pensionis anno 1605. coram Melino, quam affert Prosp. Farinac. decis. 133. par. 2.* eamque extollit *Barbos. de exigend. pension. par. 1. q. 7. n. 21.*

Recensitæ porro rationes; quamvis efficaces nobis totaliter non arident; etenim si hanc absolute admittimus sententiam valere, utputa, absolutionem virtute Bullæ Cruciatæ pro utroque foro; maximum oriri videtur inconveniens, respectu Prælatorum excommunicantium, extimationis: nam ipsi censurarum gladio feriunt: simplex verò Confessarius absolvit: ex qua, evidens facilitas perturbandi Ordinariorum Prælatorum jurisdictionem; præberi videtur: ut bene innuunt allati pro prima opinione negativa, additis *Villalobos par. 1. tract. 27.*

caus. 9. n. 24. Covarr. var. cap. 10. n. 3. 6. & in cap. Alma mater par. 1. §. 11. n. 16. & in cap. Raynurius de testam. n. 19. Trullenb. d. lib. 1: §. 7. 160 cap. 2. dub. 9. n. 2. Merito magis justam putamus eorū sententiam: qui edocent valere talem absolutionē, à Confessario virtute Bullæ Cruciatæ indultam pro foro interiori, satisfactā tamen parte: ut mirè explicant *Ugolin. de censur. tab. 1. n. 10. §. 4. nu. 5. Vega in sum. p. 1. cap. 6. cas. 52. Henr. de Indulg. lib. 7. cap. 13. §. 2. Rodrig. in explicat. Bull. §. 9. n. 55. in fin. & in addit. n. 49. 51. & in q. regul. to. 1. q. 20. art. 6. et q. 61. art. 6. et in sum. to. 1. c. 83. n. 9. Sorb. comp. mendic. in res. absol. p. 57. Leād. à Sanctis. Sacr. Theol. Mor. p. 4. tract. 2. disp. 17. §. 3. q. 97. vers. sed probabiliter cense, Joan. de la Cruz in direct. conscient. par. 2. tract. de excomm. dub. 5. conclus. 3. Trullenb. d. dub. 9. nu. 3. & dub. 10. per totum, Martin. Bonac. de censur. in comm. disp. 1. quæst. 3. punct. 10. n. 2. Ozpeller. de cas. temp. mor. occurr. tract. 10. res. 6. n. 3. Donat. de regul. tom. 2. part. 4. tract. 6. res. 17. à n. 11. Garcia de benefic. par. 2. cap. 5. n. 55. Joan. Valero de utroque for. verb. absolutio, differ. 5. n. 6. & diff. 3. n. 4. F. Hieron. Garcia polii. reg.*

tom. 1. tract. 10. diff. 7. dub. 1.
à n. 10. & seqq. & alij, quos
laudat *Episcop. Frances ubi su-
pra*, & *Merlin. decis.* 136. n.
11. 12. 30. 1. *Bobadil. polit. lib.* 2.
cap. 19. n. 46. qui ex senten-
tia F. Bartholomei Medina,
ac aliorum Theologorum, uti
corrector, eam observasse te-
statur:

Facultas autem, ex recen-
sita Cruciatæ Bulla, Confessa-
rio indulta; intelligi debet ci-
trâ tersij præjudicium; Sum-
enim Pontificè non præsumi-
tur in tersijs jacturam conce-
dere; nisi disertè hoc expri-
mat, cap. *quavis de rescript.*
in 6. *Parif. conf.* 67. n. 23. 24.
lib. 4. *Ledesm. 4. quæst.* 26. art.
1. *dub. fin. vers. quavis*, & ex
verbis ejusdem Bullæ Crucia-
tæ innuunt *Covarr. in d. cap.*
Alma mater, de sent. excom. par.
1. 2. 11. n. 16. *Navarr. conf.*
48. & 49. n. 2. eod. tit. *Acoft.*
in d. *Bull. Cruc. quæst.* 50. *Vil-
lalob. Valer.* & alij nuper cita-
ti, & post eos *Merlin. decis.*
136. n. 12. 13. tom. 1.

Ex qua equidem absolutio-
ne pacata jam parte à Confes-
sario approbato indulta, virtute
Bullæ Cruciatæ; nec vilescit
Prælati excommunicantis au-
thoritas, nec ejus perturbatur
jurisdictio: etenim tunc non
Confessarius simplex absolvit;
sed Sum. Pötifex, à quo scatet

hoc beneficium, & sic à supre-
ma delegantis potestate: non
Sacerdotis absolvantis, ut me-
lius infra explicabimus: neque
sua perturbatur jurisdictio:
quoniam itidem, post receptâ
à Confessario absolutionem;
quit Ordinarius cognoscere,
si aliquod defectum patiat
allata partis satisfactio: imò si
ob delictum promerit contu-
macia valere Ecclesiasticum
Prælatum absolutum, ob inju-
riam, suæ jutisdictioni indictâ
objurgare, ratione publici bo-
ni: ut erudiunt *Saneb. in sele-
ctis disp.* 48. n. 62. *Tambor. de
jur. Abbat. tom.* 2. *disp.* 17. q.
2. n. 1. *Garcia de benefic. p.* 1.
cap: 10. n. 145. *Gutierr. Canon.*
quæst. cap. 2. n. 20. *Castr. Pa-
lan. oper. mor. de Bull. Cruc. to.*
4. tract. 25. *disp. unic. punct.* 9.
n. 10. *Garcia in pul. reg. to.* 1.
tract. 10. *dis. 7. dub.* 2. n. 11.
*D. Franc. Frances de Urrati-
goiti var. ntrinsque jur. ref. cap.*
20. n. 40. 41. & ante eum
Leander d. quæst. 117. *vers.* 4.
Bassens in Flor. Theol. par. 1:
verb. absol. n. 23. Merito ab-
solutus à censuris, vigore re-
censitæ absolutionis, remanet
immunis ab ea, quoad forum
internum: non tamen recensita
absolutio tollit censuras, à
Superiore indictas, tanquam
per speciem pœnæ; merito
Prælati Ecclesiastici abso-
luto

luto imponit pœnam, ut scandalum illatum expiatum remaneat, *Leander, & Sanch. selectis, cum Urruigoye, ubi nuper comptè, ac enodatè Card. de Luca pars. 4. Miscell. rer. Eccles. discurs. 21. nu. 5. post de Regular. tom. 14.*

161 Intelligas tamen in excommunicationibus ab homine, ratione homicidij, vel alterius delicti indictis, vel ob contumaciam jam in judicio contractam, quæ omnes minimè tolluntur per absolutionem, vigore Bullæ Cruciatæ; nisi per Prælatum excommunicatè: nam in istis, absolutione à censuris eximere quoad judicium internum, non verò à pœna, ut præter allatos firmavit *Card. de Luca in d. Miscellan. Ecclesiast. discurs. 21. n. 4. tom. 14. de regular. & ante eum dixere Covarr. in relect. ad tex. in d. cap. Alma maser, par. 1. 2. 11. n. 16. de sentent. excom. in 6. Dian. res. 13. p. 5. tract. 9. imò adhuc satisfactâ parte respectu contumaciæ, & pœnæ possit accusari, ac puniri: non autem respectu excommunicationis, subdit idem *Covarr. lib. 2. var. cap. 10. nu. 3. & Guierr. Canon. quæst. d. lib. 1. cap. 2. n. 3. Cened. collectas. 111. ad decret. & alij per Rot. Rom. apud Merlin. decis. 15. verùm quantum**

oportet ad contumaciæ vindictam, sive ad publicam satisfactionem, aut ad elidendum scandalum, subdit *Garcia polit. regul. tom. 1. tract. 10. dis. 7. dub. 1. n. 9. benignè se gerere debet Prælatus, pœnâ, ac vigorem temperando in absoluto rigore Bullæ Cruciatæ: etenim in conspectu Dei verè excommunicatus nō est, Guiter. ubi supra cap. 2. n. 20. Cast. Palaus d. p. 4. tract. 25. de Bull. Cruc. disput. unic. pænct. 9. nu. 10. Garcia polit. d. dub. 2. n. 11. & si res in judicio detecta haud fuit, cum inquietare non debet Prælatus Ecclesiasticus: quippè tūc cessat perturbatio judicialis ordinis: mirè annectunt relati per *Pellisar. tract. 8. cap. 3. sect. 2. sub sect. 2. quæst. 7. n. 63. & tunc tenetur eum absolvere ab excommunicatione à se illata Covarr. var. lib. 2. cap. 1. n. 5. 2. 9. Villalobos in summa tom. 16. difficul. 19. n. 10. Valer. de utroque for. verb. absolut. diff. 2. n. 6. Mend. ad Bull. Cruc. disp. 25. cap. 14: n. 156. Trallench. in exposis. Bull. Cruc. d. lib. 1. 2. 7. cap. 2. dub. 10. nu. 10. in fin. & si renuit, peccat Navarr. in cap. placuit, n. 19. de pœnit. diffin. 6. & à Superiore absolvitur cap. ad reprimendum, de offic. ordin. Garcia polit. reg. tom. 1. tract.**

tract. 10. diff. 5. dub. 3. punct. 4. n. 8. & diff. 7. dub. 1. n. fin. Ratio autem potissima affertur per *Donatum de Regular. tom. 2. part. 4. tract. 6. quest. 19. à n. 11. & seqq.* edocens, quòd Judex ferendo censuras ad partis instantiam, censetur se confirmare intentioni partis, quà pacatà, quiescit Tribunal: nec discrepat *Valer. ubi supra diff. 5. n. 4. in fine*, licèt de rigore juris, Prælatus, qui excommunicationem indixit, talem absolutionem non tenetur acceptare, nisi ex æquitate, & benignitate: autumat *Trullench. ubi nuper dub. 10. n. fin. in fine.*

Absolutione igitur obtentà cum partis satisfactione, vel sub cautione, aut juramento de concordanda parte, valida remanet absolutio, quo ad judicium internum in excommunicatione ab homine illata, licèt quo ad pœnam remanet devinctus taliter absolutus, ut coram Prælato Ecclesiastico excommunicante, delictum, ejusque contumaciam expurgaret, innuunt nuper allati; realis tamen partis satisfactio necessariò requiritur, vel ejus concordatio, aut licentia, aliàs inutilis esset absolutio, etiam si impotens ad satisfaciendum sit, & cum maxima partis injuria, ac juris

ordinis perturbatione facta, censetur: insinuant *Sotus in 4. distinct. 22. quest. 2. art. 3. conclus. 2. Covarr. in d. cap. Alma mater, par. 1. §. 11. de sentent. excom. in 6. Henric. d. cap. 28. nn. 2. Valer. diff. 3. nn. 1. eique tantùm pro foro interno, & pœnitentiali juvabit, putat *Trullench. d. dub. 10. n. 9. in fin.* Nisi citata parte læsa, impotentiam satisfaciendi judicialiter coram Judice tamen excommunicante clarificaverit, agglutinat *Trullench. n. 9.* ex quibus inferunt alij, quòd si commodè quit excommunicatus parti læsæ satisfacere, eumque Confessarius sub cautione, vel juramento de satisfacienda parte absolverit; nulla, irrita, ac illicita erit talis absolutio: nec convallidatur, nisi cum effectu pacata fuerit pars læsa: etenim, conditionem cõtinet talis absolutio, quæ omninò adimplenda est, *Suarez tom. 5. disp. 7. sect. 5. nn. 42. 44. Henric. de excom. cap. 28. n. 2. & de Indulg. cap. 13. n. 2. Navarr. cap. 27. n. 37. & cons. 49. n. 3. de sent. excom. Sot. in 4. distinct. 26. quest. 2. art. 3. conclus. 2. Valer. diff. 5. Trullench. ubi supra n. 11. 12.* ubi contra alios nervosè hanc tuetur sententiam.*

162 In alijs verò excommuni-
ca-

cationibus à jure indictis, ac ab homine generaliter tamen uti publicator, & denuñciator ac legis executor, itidem Sum. totius Ecclesiæ Antistiti, & Sedis Apostolicæ reservatis, tã in motibus proprijs, quàm in alijs constitutionibus ante, & post Concilium promulgatis, & in casibus Bullæ Cœnæ Domini contentis, excepta hæc; valida, absque alia hæsitatione, est absolutio, vigore Bullæ Cruciatæ, à Confessorio indulta pro utroque foro, tam interno, quàm externo: firmavere *Trullenb. ubi supra dub. 8. nu. 1. 2. 3. 4. Navarr. conf. 42. de sens. excomm. lib. 5. par. 2. cum quibus annuit Card. de Luca in d. Miscell. Ecclesi. discurs. 21. nu. 9. in 14. tom.* Etiam si specialiter contra aliquem nominatim publicatã fuerit: attamen satisfacta parte, invalida erit talis absolutio pro utroque foro: fundat magistraliter *Trullenb. d. dub. 9. n. 4. & ante eum Valer. utroq; for. verb. absolutio, diff. 5. n. 6. Rodriq. in Bull. 2. q. n. 56. 57. & in addit. ad 2. q. n. 51. Henr. de Indulg. lib. 7. cap. 13. n. 2. lit. V. Navar. manus. cap. 26. nu. 26.* Etiam si nulla Judicis excommunicantis venia fuerit concessa: firmat contra *Villalob. tract. 27. claus. 9. 2. n. 24. Medin. lib. 2. cap. 12.*

in fin. Imò neque talis absolutus tenetur se coram Pontifice præsentare, prout tenebatur de jure, tanquam absolutus ab inferiore *ex cap. de cætero; & cap. eos, de sent. excomm. in 6.* sed exemptus ab hac absolutione remanet: ut elatè instrunt *Pat. Boss. in mor. tom. 2. tit. 4. 2. 14. n. 154. Mached. in sum. tom. 1. par. 3. tract. 1. document. 6. n. 5. Frances Urrugoyt. var. utriusque jur. resol. cap. 20. n. 262. & de percutiente Clerico, & ex cap. si quis suddenne Diabolo 17. q. 4. dixit Dom. Card. de Luca d. discurs. 21. per totũ in Miscell. Ecclesiast. post tom. 14. de regul.*

Cõfert sanè Cõfessarius, vigore Bullæ Cruciatæ, absolutionem, non ut simplex Sacerdos; sed tanquam Delegatus Sum. Pontificis, à qua suprema omnium potestate, commissio, absolutionem, hæc censuris innodatis conferendi, scateat: & uti in Urbe Pœnitentiarij hoc perficiunt; ita; & cæteri Confessarij approbati ex Sum. Pontificis delegatione, in Bulla Cruciatæ contenta, factitant; & sic hoc prodesse ab ea suprema potestate suboritur: ut prædiximus, & edocet *Bass. in Flor. Theol. verb. absoluit: n. 21. Jo. Valero d. diff. 5. n. 6. declaravit, Rot.*

Rom. apud Farinac. decis. 649: n. 3. par. 2 Hic est, quodd venerandus est talis Confessarius, uti ipse Sum. Pontifex: & absolutio, ab hoc Confessario obtenta, virtute dictæ Bullæ habetur, ac si ab ipso Summo Pontifice obtenta fuerit: ut præter recensitos ait *Episcop. Barbastens. D. Didacus Frances Urruigoyt. de intrus. q. 74. per totum.*

Recēta equidē firmata sententia; nimirū absolutionē à Confessario, vigōre Bullę Cruciatę impertitam, suffragare itidem in reservatis Sum. Pontifici, & in Bulla Cœnæ Domini contentis, non sine oppositione aliorum non inferioris notæ transit: etenim edocent cum maximo fundamento aliqui, Sum. Pontificē, in allata Cœnæ Domini Bulla, expressē interdixisse aliorum absolutionem, in casibus in ipsa Bulla contentis; nisi in mortis articulo, in reliquis, pro se, suisque successoribus, absolutionem reservavit, sub derogatione cæterorum indulgentiarum privilegiorum, facultatum generalium, & specialiū; ex cujus Bullæ tenore, itidem facultatem Episcopis per Cōcil. Trident. sess. 24. tributam, absolvendi de occultis, & reservatis Sed. Apostol. itidē ab hæresi occulta, fuisse revoca-

tam putant *Navarr. manual. cap. 27. n. 275. Molin. de just. & jur. rom. 4. disp. 64. nn. 8. Joan. Azor. in sp. moral. lib. 8. cap. 10 q. 10. ubi hanc veriorē, & tutiorem esse sententiam censet Sanchez. præcep. lib. 2. cap. 11. n. 26. 27. Suar. de pen. disp. 30. sect. 2. n. 11. & de censur. disp. 12. sect. 2. n. 5. Duran. ad Bull. Cœnæ Domini par. 3. quæst. 11. n. 43. Bleda Valent. in opusc. cap. 13. Garc. de benefic. par. 11. cap. 10. n. 130. 131. fatentes Clementē VIII. respondisse, facultatem Cruciatę fuisse revocatā quo ad easus reservados in Bulla Cœnæ; nisi petatur revalidatio. Imò respuisse ab Episcopatus dignitate, duos Hispanos, ab eo interrogatos oppositum respondentes, sicque tandem decisum per Rot. Rom. utraque parte informāte, ad alterius decisionis revocationem coram Merlino, assertit idem Merlin. d. decis. 136. rom. 1. ubi affluenter materiā extricat, alijsque respondet, itidem in decis. 15. & licet, alate Merlini decisioni conatur respondere Frances var. utriusq; jur. resol. cap. 20. à n. 179. & seqq. attamen difficultates omnes, in eadem decisione adductas, haud absolvit; sed tantum partem non fuisse satisfactam in Merlini decisionem*

nem adducendo, præfiliit: alterum verò essentialè punctū, an per absolutionem, virtute Bullę Cruciatę, relevat absolutio, quo ad reservata in Bulla Cœnę Domini; indigestū reticuit: probat tamen laxè re-censuram absolutionem à Cōfessario approbato, vigore Bullę Cruciatę valere itidem pro reservatis, tam quo ad forum internum, quàm externum, satisfacta parte.

163 Insuper, Confessario, per fidem hanc, absolutionem, virtute Bullę Cruciatę confecti, & attestanti; omninò credendum est, tanquàm confecta ab officiali ad id deputato, supra re, quę ad suum, spectat officium: & est scriptura justificata, cui standum est: sicq; declaravit *Rot. Rom. in Noviss. par. 3. decis. 573.* itidem contra alios Prębiteros aspectantes: ut in ipsa decisione evoluitur, & faciunt *Calderin. cons. 2. de test. Paleot. decis. 220. Navarr. cap. 27. n. 42.* ubi agglutinat, quòd Confessarius possit hanc absolutionem conficere, obtento prius peccatorum dolore, & venià à poenitente; illam conficiendi: aliàs secus, nec discrepant, *Suarez disp. 7. sect. 5. nu. 26. Filiucc. tract. 11. cap. 9. q. 7. nu. 292. som. 1. & laxè Alserius lib. 4. dispur. 4. cap. 4.*

Et disp. 7. cap. 5. *Episcop. Barbast. ubi nuper.*

164 Rursus hisce censuris, à jure indictis, innodatus, & absolutus, virtute Bullę Cruciatę, in foro externo; nec in irregularitatem, si celebraverit, nec in aliam incurrit poenam: ut de percutiente Clericum, statuit *Rot. Rom. in una Pampilonensis Parochialis die 20. Martij 1618.* quam affert *Prosp. Farinac. in decis. 438. n. 4. in postbm. som. 2. & in alia Rot. Rom. decisione, quam itidem addacti idem Farinac. decis. 659. nu. 2. som. 2. ubi ex Navarr. cons. 51. n. 2. de sent. excom. & alij autumavere, Patres de Rota sufficere excommunicatum partis veniam petivisse, quamvis illam obtinere nequit: quoniam absolutio, quę ad forum conscientię tantum suffragatur, operatur, ut absolutus Divina Sacramenta percipere possit: ratio namq; decisionis fuit, ex eo quoniam in hoc excommunicato clavium contemptum minimè consideratur, & in excommunicatione, absque contemptu, non incurritur. *Abb. in cap. Pastoralis, 2. verum, n. 75. de appell. Felin. in cap. Rodulfus n. 43. de præscript. & alij per Navarr. in manual. cap. 87. nu. 292.* Undè nequit Prælatus Ecclesiasticus, de irregularitate, cō-*

tra

tra talem Clerici percussorem, & virtute Bullæ Cruciatæ solutum, inquirere; si post receptam talem absolutionem, celebraverit: insinuant *P. Ant. Dian. res. mor.* 26. p. 1. tract. 11. *Trollench. in exposit. Bull. Cruciat. lib.* 1. c. 7. dub. 9. à n. 3. in fin. & exprimit dict. *Rot. Rom. decis.* 573. par. 3. diversi ipseque pro foro itidem externo se ingerere potest, ac si sine causa fuisset excommunicatus *Squillanti. de obligat. & privilegi. Episcop. par.* 3. cap. 8. n. 20. *Genuens. in prax. M. Cur. Arch. Neapol. cap.* 3. Imò pacem esse beneficiorum talem absolutum vigore Bullæ Cruciatæ ex *Calder. conf.* 2. de ressiunt. declaravit *Rot. Rom. par.* 3. in *decis.* 572. in *Novissimis*; nec nova indigere absolutione; imò posse cum cæteris communicare, actusque per censuras interdictas exercere, erudiant *Mirand. in manual. Pralator. tom.* 1. *quest.* 46. art. 7. *Coninch. disput.* 15. dub. 16. *quest.* 10. n. 227.

Congruit equidem huic attexendo advertere, in recensitas censuras, Sum. Pontifici reservatas, & in Bulla Cœnæ Domini contentas, haud ruereximentes, resistentes, inobedientes, vel quoquo modo Ecclesiasticæ jurisdictionis exercitium impediētes: si

hoc non auctoritative, & jurisdictionali jure perficiunt; sed tanquam private personæ; vel ut ipsemet reus se è manibus justitiæ personaliter eximat: vel si amici, parentes, vel cæteri similes, itidem armata manu, & potentialiter, carceratum eximunt; vel executionem exercitij Ecclesiasticæ jurisdictionis impediētes: hoc namque semper dicitur privatum eximentis, & resistentiæ delictum: non tamen formalis turbatio jurisdictionis, ob quod in allatas haud inciditur censuras Bullæ Cœnæ Dom. quoniam ista de eis minimè loquitur; sed tantum contra eos, qui jurisdictionis calore, aut auctoritative potestatis ratione, id perficiunt: nimirum si à Magistratu, vel Officialibus jurisdictionē retinentibus, vel à Communitate tale patratum delictum, aut ab aliquo Barone, vel Domicello, qui jurisdictionis exercitium, licet actu non haberet: quia à Judicibus, & Magistratu exercetur jurisdictio; attamen eandem in Domino retinet. Et isti ruunt in allatas censuras, & eorum dicitur formalis turbatio, & auctoritativum impedimentum exercendi Ecclesiasticam jurisdictionem: quippè potentes sunt personæ, ut magistraliter con-

ciliando oppositas opiniones, purgatissima *Card. de Luca minerva in Miscell. Ecclesiast. par. 4. discurs. 19. per totum post tract. de Regul. in tom. 14.* edocet, sequendo, ac probabiliorē declarando sententiam *Duardi in Bull. Cæn. Dom. cap. 16. quæst. 4.* ac aliorum ab eo relatorum, reſellendo contrariam, quā afferunt *del Bene de immunit. Ecclef. tom. 1. cap. 3. dub. 10. ſect. 2. n. 11. & dub. 11. ſect. 2. Alph. de Leon. de cenſur. collect. 4. lit. I. verb. impediētes*, qui audacter firmant, in enunciatas cenſuras ruere quoscumque impediētes Eccleſiaſticae juridiſtionis exercitium.

Ex quibus lucidè depromitur, haud probè facitāt Eccleſiaſtici Antiftites, qui crebro pro allato eximentie, & reſistentie delicto; monitoria relaxant, & cenſurarum in Bulla Cœnæ Domini contentarum, fulminanter ad declarationem deveniunt: pro quibus rectè ad Legati de Latere Supremum Tribunal appellatur.

Hoc idem inſtruit *Card. de Luca in alio diſcurſ. 17. ejusdem loci*, firmans in adductas Bullæ Cœnæ Domini cenſuras, incidere Judices, vel alios, qui juridiſſionaliter, ac auctoritativè Eccleſiaſticos ad

ſuum judicialiter trahunt forum, non autem partes colligantes, hoc perficere attentantes: nam contra hoſce haud loquitur Bulla: quod ante eū dixere *Ugolin. in d. Bull. cap. 15. §. 1. n. 11. Duard. ad eandem cap. 15. quæſt. 10. m. 2. Theſaur. de pæn. Ecclef. verb. Curia, cap. 9. verſ. quæ res an litigantes, & verb. juridiſſictio, cap. 9. in princ. cuncti uno concinētes ore hoſce incidere in alias cenſuras, & pœnas à Sacris Canonibus indiſctas, eū quibus annuit *Caned. in quæſt. Canon. 45. ſub n. 9. & 13. nec diſcrepat Salgad. de Reg. proteſt. par. 1. cap. 2. n. 61, 62. ubi ſub n. 59. & in cap. 1. m. 16.* & ferè per cuncta præludia mordicè ſuſtinet, nec partes, nec Principes, ejuſque laicos, miniſtros in adductas cenſuras Bullæ Cœnæ Domini, ruere; ſi ad eos occurratur; nō ut judicialiter, & cum juridiſſictione de cauſa principali; cognoscatur; ſed ut releventur ab indebita, & injuſta Eccleſiaſtici Judicis violentia, extra tamen judicialiter, adhibito opportuno impedimento; donec per Sum. Pontificem reſ maturè abſolvatur: ut cum quā plurimis alijs ab eo adductis, tam Theologis, quā Jurisperitis, probat *in locis indicatis.**

165 Cæterum ad hoc ut magis luculenter hæc excommunicationis materia absolvatur, inquitur, censurarum, & excommunicationis species aliæ sunt à lege indictæ, ut prædiximus, quæ ex delicto, vel ex conventionione contrahuntur: nimirum ob violentiam Clerici percussionem, eique illatam injuriam, vel ob Ecclesiæ, ejusque immunitatis violationem, ob singularem pugnam in duello obventam, vel ob usurpationem Ecclesiasticorum bonorum, ac ob alios casus in sacris Canonibus, Concilijs Apostolicisve constitutionibus, aut in Bulla Cene Domini contentas, in quibus Ecclesiasticus Antistes promptus esse debet ad illas detegendas, ac declarandas: itidem contra exemptos, & per Sedem Apostolicam privilegiatos erudiunt Episc. Genuens. in prax. Arch. Neap. cap. 59. Campan. in divers. Jur. Canon. rub. 12. cap. 16. n. 42. Gaballin. de Sacr. Jur. disqu. 4. qn. 3. n. 7. Card. de Luca de jurisdict. discurs. 29. & in Miscell. Eccles. discurs. 14. n. 4. arma spiritualia, utendo pro tuitione proprii juris, itidem contra non subditos: etenim tunc ipse nulum exercet, jurisdictionalem actum, sed tantum juris censuras enucleat, denunciatur, ac

detegit, absque tamen causæ cognitione, & judicii forme; si certum factum sit, de quo nulla caderet hesitatio: & tunc citatio non requiritur, nisi ex quadam urbanitate, per monitionis formam potius, quam per modum exercendi jurisdictionem, Cardin. de Luca. in d. discurs. 14. n. 8. at secus si de censurarum incursum veretur; nam tunc judicialē debet Ecclesiasticus Prælatum conficere ordinem, citatione semper præcedente: ut desuper firmavimus. Quoniam. tunc cum exercere debeat jurisdictionem, & causam cognoscere; nequit ideo Prælatum Ecclesiasticum contra exemptos ordinem Judiciarium omittere, nisi sua fuerit offensa autoritas, ac dignitas, & sic ejus aures, ad eod quod factum quiescere faciat jurisdictionem: fundat idem, de Luca in addit. ad S. C. Tridentinum in discurs. 43. n. 7. & in tit. de jurisdict. discurs. 29: quod repetit in Miscell. Eccles. discurs. 14. & 15. in tom. 14. de Regular:

Altera verò est species, quæ ab homine profertur, ut si ageretur de debito pecuniario, vel alio temporali, implemento ex quibus ob culpam moram non adimplendi, devenitur ad censuras, in subsidium tamen tanquam remedium extraor-

dinariū *cap. 3. de reform. vers. in causis verò*. Et si ordinariū intentari possit; extraordinarium silet remedium *tex. in l. quædam ff. de edenden. Sotus in lib. 4. sent. distinct. 22. quæst. 1. art. 2.* undè fuit, quod excommunicatur debitor, idoneus ad solvendum itidem quoties utilia ob potentiam, vel ob aliquod impedimentum, cetera executiva personalia, ac realia, remansere remedia. *R. Rom. post Zacchiam de obligat. Camer. decis. 165.* at si inhabilis erit, & ad solvendum non idoneus debitor; censuræ minimè intrat: subdit *Marth. de Judic. par. 3. cap. 5. n. 22. & ante eum Diaz. in regul. 243. Sotus in 4. lib. sentent. distinct. 22. quæst. 2. art. 3. & post eos Luc. d. discurs. 43. n. 9. 10. 11. & in annot. ad Conc. Trident. in part. 14. de regal.* in foro tamen poli: at secus in foro fori; nisi ex actis constaret de debitoris impotentia solvendi *Guid. Pap. tract. de appellat. qu. 15. n. 22.* affluenter *Marth. n. 23. 24.* quibus in casibus, Prælatus Ecclesiasticus providus esse non debet ad censuras indicendas; sed moderatus, & in subsidio, alijs medijs non extantibus, ut prædiximus: potissimum, si pecuniariæ multæ intrare

possint, quæ ad proprium nequit Prælatus convertere, usum; sed pijs debet distribuere locis: etsi potentialiter bona, ac Ecclesiastica jura occupata fuerint, aut usurpata, vel Prælatus iste ad possidendum, vel ad exigendum fructus ex eis fuerit impeditus: etenim eo in casu itidem, contra non subditos, quæ censuras, extrajudiciali modo, per modum defensionis, infligere; annectit *Luc. tract. de jurisd. discurs. 47. & 48. & in annot. ad Conc. Trid. discurs. 43. n. 12.*

Insuper in censuris pro delictis, & controventionibus, itidem ab homine indictis, facilis esse non debet Prælatus Ecclesiasticus ad eas fulminandas, tam in Clericos, quàm in laicos; imò damnabile est pro pœnis temporalibus, aut realibus, cœsuras adhibere; erudit idē *Luca d. discurs. 43. n. 13.*
 166 Ex superius exaratis sequitur justam, ac validam excommunicationē minorem, privare excommunicato usu, & Sacramentorum participatione passiva *cap. penult. de sent. excom. cap. à nobis, 2: de except. cap. fin. de Cleric. excomm. ministran.* undè fuit Sacerdotem excommunicatum minori, Ecclesiasticis frui suffragijs: nō verò celebrare posse, sub gravi pœna peccati:

etenim in iuribus adductis evolvitur, non sine peccato alijs conferre Sacramēta: verū de peccato veniali, non mortali intelligunt Covarr. in cap. Alma mater, par. 1. §. 8. n. 12. de sent. excom. Andr. Vallens. paratitl. lib. 5. decret. tit. 39. n. 3. eodem, nec à Fidelium Cōmunionē arcendum esse, firmat idem Covarr. ibidem, Suarez de censur. disp. 4. sect. 2. neque in irregularitatem incidere ex cap. si celebrat, de Cleric. excom. ministr. edocet Vallens. ubi nuper, ut ex multis elatē, ac magistraliter oppositis respondendo, firmat D. D. Emman. Gonzal. Telles in comm. ad lib. 5. decret. tit. 27. de Cleric. excom. celebr. cap. 10. n. 10. comment.

167 Iste planē, minori excommunicatione irretitus, inhabilis est, ut ad beneficia eligatur, Gloss. in cap. illa, 39. de elect. Gloss. in cap. fin. de Cler. excom. ministr. licet electio in ejus personā non est ipso jure nulla, sed irritanda d. cap. fin. ibi ejus electio irritanda, quam Gloss. sententiam non improbabilem esse putat Covarr. Regul. peccatum par. 2. §. 7. n. 3. Felin. autem in cap. dilecta, 10. n. 4. de excep. ait non tam ipso jure esse irritā, quā irritandam, & cum eo annuit Henr. Zöf. lib. 1. decret. tit. 6.

n. 30. 31. 32. de elect. quod ante eum astruit Suar. ubi supra sect. 2. n. 3. & seqq.

Irritatur sanē electio collata excommunicato minori, etiam si ignorantia concurrat: etenim talis electio infirmatur, non solum ob culpam scienter eligentis, aut recipientis; verum etiam, ex vi illatæ censuræ impediētis passivū Sacramentorum usum minori excommunicato: quod est de mente Glossæ in d. cap. fin. de Cler. excom. ministr. quam asserit Zöf. n. 31. 32. ubi hoc idem firmat, si taliter excommunicatus infici de excommunicatione fuerit: nec discrepat Covarr. ibidem par. 1. §. 7. n. 3. cap. Alma mater.

168 In recensitam itidem minorem excommunicationem ruit, communicans se indebitē cum excommunicato majori cap. statuimus, de sent. excom. in 6. monitione tamē præcedente, coram testibus, ut de eā constaret, cap. sacro, 48. de sent. excom. Suar. disp. 3. sect. 11. n. 2. alias eā denunciatione omisā irritam esse excommunicationem cōcludit, post Suar. disp. 3. sect. 12. Zöf. lib. 5. decret. tit. 39. de sent. excom. n. 18. & facit rex. in cap. statuimus, 3. & cap. statutum, 13. eodem in 6.

169 Majori porro excommunicanti-

nicatione ligatus, participationem, nec activam, nec passivam Sacramentorum retinet: aded ut ea nec dare, nec recipere quit *Vallens. d. lib. 5. decret. tit. 39. §. 3. n. 1.* meritò non celebrat, Ordines haud recipit: & si consecrat, vel Sacramenta administrat, illicitè conficit, *cap. latroes, cap. fin. de Cleric. excom. ministr. cap. cum illorum, 2. 2. de sent. excom.* & in irregularitatem ruit: probat funditus materia exquirendo, *Gonzal. ubi supra in cap. 4. à n. 1. & seqq.* licèt *sub n. 5.* fatetur, nullum discretum extare textum, allatam irregularitatem indicentem: tamen per verba æquipollentia; eam inferre inest: quod durum nobis, pace tanti viri, videtur, in pœnalibus coërtiones extendere per æquipollentia; potissimum quippè in irregularitatem nō incurritur, nisi in casibus à jure expressis *cap. 1 §. qui, 18. de sent. excom.* nec ab homine indicitur: quoniam iste nequit imponere eam in casu, quo à jure nō est imposita: & si quit declarare, declaratio supponit jus, irregularitatem imponentem, *Navar. man. cap. 27. n. 94. Covarr. in Clement. unic. de homic. n. 3. Suar. de censur. tom. 5. disput. 40. sect. 4. n. 10.* Exposita arident *Zoësi in lib. 5. tit. 27.*

de Cleric. excom. n. 3. 4. 5. verum in resolutione se involuit: nos autem in negativa non permanemus, eā tantum ratione: quia affirmativam in majori calculo à dignissimis quoque viris sectatam, notamus. Verum collata ab excommunicato majori nō infirmatur, *tot. tit. de ordinatis ab Episcop. qui rennis Episcop.* graviter tamen peccat, & in irregularitatem incidit Sacramenta administrando; in quam quidem pœnam incurrunt itidē recipiētes, ob communionem cum eo; nisi absque Clavium contemptu receperint: nimium propter necessitatem, aut ex probabili ignorantia, quod eos à temerarietate excludit, & à censuræ arcet *Zoësi. in d. lib. 5. decret. tit. 39. de sent. excom. n. 74. Vallens. n. 107.*

170 Pœnitentiæ Sacramentū haud confert: quoniam deficit in eo jurisdictio ad id necessaria, quit porro talis majori excommunicatione notatus hoc Sacramentum conferre, existenti in extremo mortis articulo: nam sufficiens est necessitas, quæ ab Ecclesiastica obligatione excusat. Si tamen mortis periculum immineret, neque alter non excommunicatus Sacerdos adsit: *Navar. in sum. cap. 22. nu. 4. & cap. 27. nu. 272. Suar. d. disp. 11.*

sect. 1. n. 7. 8. Zoëf. n. 76.

Nec Orationes, aliaque Ecclesiæ suffragia ei juvantur, imò Diabolo tradantur, *Canon. audi. 11. quest. 3. Canon. omnis. 11. quest. 3.* Nisi verè contusus pro absolutione recipienda navaverit: nam iste coram Supremo Judice misericordiarū Deo absolutus est. Ita pariter est si injustè, quamvis validè in foro exteriori excommunicatus fuerit, *Navar. in summ. cap. 28. nu. 18.* ubi subdit taliter excommunicato non esse concedendam Sacramentorum participationem, ante obtentam absolutionem: sed vide *Suar. disput. 9. sect. 3. Avil. de censur. par. 2. cap. 6. disp. 4. dub. 2.* ad quos se remittit *Zoëf. ubi supra*, de qua re melius infra.

171 Interesse Missæ sacrificio, interdictum est excommunicato majori excommunicatione, cum, eo præsentem, Missam celebrare non possit, aliàs celebrans graviter peccaret, licèt in irregularitatem non incurreret, *cap. is, qui 18. de sent. excom. in 6. cap. Episcoporum, de privil. in 6.* Undè sacrificio Missæ non inchoato, se abstinere debet Sacerdos, donec è Templo excommunicatus exierit, & inchoato sistere, donec expellatur; etiam violenter, si monitus exire renuerit, & ab-

que censurarum formidine si Sacerdos sit excommunicatus, *cap. veniens. 16. de sent. excom. in 6.* At si procaciter sisteret, Canone non incepto; continere se potius debet Sacerdos, quàm coram eo Missæ sacrificium perficere, *Clement. 2. eodem;* incepto tandem Canone, prosequitur, usque ad Specierum sumptionem: quoniam ait *Innoc. in cap. nuper, 29. eodem;* inchoatà consecratione incipere Missam quo ad substantiam.

172 Ab hac migrante vita excommunicatus majoti, in Ecclesia haud tumulatur: imò ejus corpus, & ossa in Ecclesia, vel loco sacro reposita, si cernere possunt exhumantur, & abijciuntur, *cap. sacris, de sepult. Canon. Ecclesiam, 27. cum cap. seq. de consecr.* nisi sacra polluant loca: ubi namque interdicta est communicatio cum vivis; itidem cum eis mortuis prohibitio durat: ut ex juribus recensitis insinuat *Zoëf. infra;* agglutinat planè *Vallens. d. lib. 5. tit. 39. 2. 3. n. 7.* hoc de notorio, & denunciato Clerici percussore certè, intelligunt DD. Recensita autem procedere, etiam si talis excommunicatus tolleratus fuerit: erudit *Zoëf. lib. 3. decret. tit. 28. de sepul. n. 9. & lib. 5. tit. 39. nu. 79. de sent. excom.*

licèt

licet oppositum sentiat Navarr. *conf. 4. de sepult. n. 9. ex Bull. Mart. V. ad evitanda, in Concil. Constant. Attamen Zoësi opinionem veram esse putamus: etenim Bullam adductam minimè relevare excommunicatos; sed tantum communicantes cum eis, & hoc ut succurrantur à timoratis conscientiae in vita tamen: idè extendenda haud est in morte: ulterius ejectio excommunicati ab Ecclesia, vel loco sacro, ex alia itidem scàtet ratione: nimirum ni sacer locus violetur, & polluitur: ob quã rationem, fuit aucta excommunicatio generalis, in quã incidunt sepelliētes excommunicatos in Ecclesia, propter cõmunionem; & redacta fuit ad majorem excommunicationē, ex Clement 1: *de sepult. si sciēter fecerint*: at secus si igno-
rante etiam culpabiliter: nam hæc non infert temerarietate, idè excusat Zoës. n. 9.*

Tandem permittitur sepultura in loco sacro, & Ecclesia excommunicato majori; si ante mortem pœnitentiæ signa dederit, & absolutionem obtinuerit: etenim hisce sic morientibus absolutio post mortē impertitur, si de contritione constaret, cap. *à nobis*, 28. *de sent. excom.* ut contra Covarr. in d. cap. *Alma mater*, par. 1. 2.

11. n. 8. ex Navarr. *sum. cap. 28. de sent. excom. n. 32.* sustinet Zoës. d. lib. 5. tit. 39. num. 159. Imò occultum excommunicatum, signa contritionis, ante mortem ostendentem, occultè absolvendū esse edocet Navarr. ubi proximè, & si hoc possibile haud sit; dissimulanda esse absolutionem subdit, ni injuria irrogatur defuncto, nec corpus ejus loco sacro repositum extumulandū esse concludit: etenim talis moriens coram Deo absolutus est, supposita contritione, Navarr. *sum. cap. 26. n. 32. Snar. de censur. disp. 7. sect. 2. n. 7. Avila de censur. par. 2. cap. 4. disp. 1. conclus. 5. et ex eis Zoës. n. 159. in fine.*

173 Ad honores, dignitates, & Ecclesiastica sub quocumque titulo beneficia scandere nequit, tanquam inhabilis talis majori excommunicatus; cap. *bonæ, de arat. & qualitat. cap. ad probandum, de sent. & re judic. cap. Pastoralis, cum cap. seq. de Cleric. excomm. ministr.* Et si pendente excommunicatione, beneficium acquisiverit, retinere nequit: Navarr. in *sum. cap. 27. num. 21. & facit in cap. si quando de re script. 9. except. 10. Covarr. in cap. Alma Mater. p. 1. 2. 7. Snar. de censur. disp. 13. sect. 1. n. 2. Quoniam Canonice cle-*

electus non dicitur, imò sciēter cum eligens, à collatione jure priſco attēto ſuſpēditur *Zoës d. lib. 5. tit. 39. n. 80.* Undē beneficij reſignatio, collatio, & electio ad excommunicati favorem inutilis eſt, itidē & impetratio *cap. 1. de reſcript.* etiam ſi motu proprio Summ. Pontifex elegerit, ignoranter tamen de excōmunicatione: nam ſi conſcius de ea elegerit, cenſetur diſpenſare *Zoës. & alij infra.*

Nec reconvaſcit collatio beneficij excommunicato facta per ſubſequentem abſolutionem obtentam. *Rebuff. in concordatis tit. de excommuni. non evitand. verſ. advertendū eſt;* & regulariter habilitas, & capacitas requiritur tempore proviſionis, nec ſufficit ſi ſuperveniat *Gratian. diſcept. cap. 508. n. 10. Sanleng. Tondut. de reſol. benefic. p. 2. cap. 5. 2. 3. n. 2. & ſeqq.* ubi *Maynard* oppoſitam declarat deciſionem *in libr. 1. cap. 15.*

Neque excōmunicato occulto, vel tollerato beneficiū conferitur: etenim eſſe occultum, haud aufert impedimentum, quod ex Canonico ſciet defectu, *cap. poſtulaſti, 7. de Cleric. excomm. miniſtr.* nec ignorantia conferentis, aut acceptantis relevat: quoniam iſta validare nequit actū alias

invalidum *Covarr. ubi nuper n. 3. Suar. diſp. 12. ſect. 1. n. 3. ubi ſub n. 25. ad n. 29.* idem firmat quoad excommunicationem vitandum, *Zoës. n. 82.*

Verū ſi beneficij collatio in perſonam excommunicati facta ſit, poſt interpoſitam legitimam appellationem tenet: quippè non ligat *cap. ad præſentiam noſtram, 16. de appell. Zoës. lib. 1. tit. 6. de elect. n. 26.* Cæterum prædiximus collationem, & electionem in perſonam excommunicati nullam eſſe: advertendum tamen eſt, talem haud eſſe acceptionem, & poſſeſſionem, quam excommunicatus recipit, virtute juris, aliàs quaſiti ante indiētā excōmunicationem. *Dian. reſ. mor. p. 11. tract. 5. reſ. 2. & p. 9. tr. 8. reſ. 34.* ubi edocet excommunicatum ſuccedere in Officio ſæculare, vel Majoratu ſibi ante excōmunicationem delatum, de quibus poſſeſſionem capere, quit licet ab jurisdictionis exercitio ſuſpēdatur, eamque capere poteſt, etiam pendente excommunicatione, ſi munera non ſint Eccleſiaſtica, & beneficij conditioni non accedant: quod ipſe *Diana repetit in p. 5. trac. 9. reſol. 102.* & facit *Garcia de benefic. p. 7. cap. 13. n. 35.* imo cum alijs firmant, benefici-

cium

174 cium ante excommunicationem collatum, rectè quit excommunicatus acceptare. *Dian. ubi proxime, & d. resol. 2. & ex eo Frances var. resol. cap. 41. n. 27. 28. 29. & 42.* sique decifum affert per *Ros. Rom. Gonzal. regul. Cancell. 8. Gloss. 58. n. 25. 26. Cas. siad. decif. 1. de præbend. Caput. decif. 405. p. 2.* putantes validà esse talem electionem; & acceptationem esse quid facti, ac voluntatis, & mentis declarationem, quæ nihil juris habet. Ab hac verò sententia discedit *Covarr. var. lib. 3. cap. 16. sub. n. 4. vers. mihi profecto*; & maximo cum fundamentò oppositum sustinet *Covarr. sectando Zoës. lib. 5. cap. 39. de sent. excôm. n. 82. in medio*, instruens, collationem, aut electionem nihil ex se operari; & ante acceptationem, nullumque asferre titulum, ut in absente, qui nihil lucratur, donec consensiat, *sex. in cap. si tibi absenti, de præbend. in 6.* undè deprecatur, per acceptationem jus acquiri: quæ quidem acceptatio, per supervenientem impedimentum, ortum ex excômmunicatione indicta, post collationem impedit quid de novo acquirere; licet indultum non tollat *Zoës. n. 82.* ubi subdit quòd hoc impedimentum

acceptationis tollatur per obtentam absolutionem: vide *Navarr. in cap. si quando de præscrip. excep. 10. n. 13. Covarr. var. d. cap. 16. n. 3. 4. lib. 3. Suar. d. disp. 1. 1. n. 1 §. & seqq.* Ulterius privandus haud est excommunicatus muneribus, quamvis sæcularibus, quæ antea retinebat *Sayr. lib. 2. cap. 8. n. 9.* nec jurisdictione exuatur *idem Sayr. ibidem cap. 12. n. 13.* de ejus tamen exercitio suspenditur: ut dictum est ex *cap. postulasti de Cleric. excomm. ministr. cap. venerabilem de elect.* undè actum aliquem jurisdictionalem conficere nequit excommunicatus *Canon. andivinus 24. qm. 1.* quoniam jurisdictione caret: quod asserendum etiam est de alijs, qui jurisdictionem ab eo recipiunt, ut de Vicario jurisdictionem recipiente ab Episcopo, qui excommunicatus fuit. *cap. 1. de offic. Vicar. in 6.* Expirat planè tunc Vicarij officium, etiam quoad negotia cepta *Meroll. Theol. mor. p. 3. cap. 6. dub. 54. per totum, Venriegl. prax. amor. 4. §. 1. n. 57. in fin. de Vicar. Gener. tom. 2. et sic de Episcopi excômmunicati Delegato Suarez disp. 14. sect. 21. n. 21. & seqq.*

175 Canonicus igitur, tempore habili electus, si deinde in

excommunicationis ligamen-
ruerit vacante postmodum,
præbendâ, quæ annexam
retineret jurisdictionem,
& temporale dominium,
si adoptionis ratione jus in
ea haberet, eam quit adopta-
re: quoniam non mutatur ti-
tulus, & adoptio fit tantum
ad solam temporalitatem.
*Garcia de benef. p. 7. cap. 13.
n. 48. 49. Fonder. Sallengier.
resol. benef. p. 3. cap. 126. n.
8.* qui ex communi cætero-
rum oraculo firmant, excom-
municatum tunc esse incapä-
cem, quoties novum lucra-
tur titulum, sicque distinguē-
do magistraliter edocet *Gon-
zal. ad regal. Cancellar. 8. Glos.
34. à n. 51. cum seqq. & à n.
61. cum seqq.* ac decisum af-
fert, & post eos annuit *Ric-
ciul. de person. exrr. grem. Ec-
cles. existent. lib. 4. cap. 11.
n. 3.*

Hinc est Portionarium ex-
communicatum nequire ac-
ceptare Canonacatum, & Ca-
nonicum aliam dignitatem:
firmat *Didac. Covarr. in cap.
Alma mater, par. 1. 2. 7. sub
n. 4. de sent. excom. Monet: de
opt. Canon. cap. 4. quæst. 1. n. 30.*
non autem nequire Canoni-
cam aliam adoptare Præben-
dam, *Garcia ubi supra nu. 50.
Dian. d. resol. 34.*

Imò agglutinant cæteri ex-

communicatum retinere do-
minium, & administrationem,
quo ad temporalitatem, neq;
eorum jus amittere; *ex Gloss.
in cap. Pastoralis, 53. de appel-
lat. Dausb. de testam. nisi pro
heresi promeret excommuni-
catio Auth. credētes, C. de heret.
Canonizata in cap. 13. 2: cre-
dentes, eodem Bald. Zabun. de
mendac. lib. 3. cap. 16. n. 49.*
de qua re affluenter nos infra.
176 Rursus, magis distinctè re-
dicēdo, iniquimus excommu-
nicationē haud influere priva-
tionem beneficii, jam ante ex-
communicationem, excom-
unicato delati: quippè opposi-
tum nullo jure cavetur: imò
evolvitur *in cap. Pastoralis, 2.
verum de appellat.* ubi de fru-
ctuum subtractione agitur,
fructus subtrahuntur, ex qua
quidem subtractione fructuū,
beneficii retentio infertur: nā
per unius exclusionē; alterius
inclusio depromitur ex Boc-
cardico assioma: & astringit
*Henr. Zoës. lib. 5. decret. d. sit.
39. nu. 85. de sent. excom. &
alii infra citandi* concludit
planè *Garcia de benefic. tom. 2.
par. 7. cap. 13. n. 3. & seq. ex
cap. postulastis, de Cleric. excō.
ministr.* solam excommunica-
tionem haud sufficere pro pri-
vatione beneficiorum, jam ob-
tentorum, quamvis à lege, vel
ab homine, ex justa causa ema-

nam fuisse: sed ex ea oritur sola excommunicati inhabilitatio, ad assequenda beneficia: imò plus annexendo inquit: nimirum collationem excommunicato confectam, invalidam esse; taliter quòd excommunicato exposcete à Sede Apostolica, vel ab Ordinario Collatore, beneficium, nullam tamè factam mentione de excommunicatione, & beneficium obtinuerit; provisio invalida remanet, & beneficium ab alio impetrari possit: nam aliud est inhabilitari ad assequendum, aliud est privari assequutis: *Garcia ubi supra*, quem affert, & sequitur *Card. de Luca de benefic. par. 1. discurs. 74. n. 2. tom. 12.* ejusdem opinionis fuit *P. Dian. resol. mor. ref. 34. par. 9. tract. 8.* edocens recentiam electionem ad excommunicati favorem validam esse: quamvis irritandam esse subdit; si de minori agitur excommunicatione, ut supra probavimus, intelligendum est.

Privatur tamen excommunicatus beneficio, jam ante obtento; si post excommunicationem per annum insurdescerit: *Franc. Marc. decis. 920. n. 3. par. 1.* & amplius subdit *Gonzal. ad regul. Cancell. 8. Gloss. 15. n. 101.* subdit verò *Sanlenger. resol. benefic. par. 3.*

cap. 126. n. 2: cum pertinacia tamen, quæ infert dolum, & Clavium contemptum: at secus si ob egestatem nequit debitum persolvere, vel pro absolutione insteterit, & dolum deficeret: *Petr. Lotter. de benefic. lib. 3. cap. 33. n. 115.* Undè facta declaratio, insurdescentem esse hæreticum, tunc ipso jure denudatur beneficio laxè *Menoch. de arbit. cas. 416. n. 51. & seqq. n. 54.* ubi sic intelligit *Concil. Trid. sess. 25. de Reform. cap. 3.* ibiq; annexit: etiam si pro causa Civili fuerit excommunicatus, *Gratian. discip. cap. 119. n. 3. Petr. Lotther. de benefic. lib. 3. cap. 33. n. 92.* ab hac tamen sententia aperte discedunt *Seraph. de vis. 1285. Ricciull. de jur. person. lib. 4. cap. 7. n. 14. Sanlenger. resol. benefic. tom. 1. par. 2. cap. 5. §. 3. in fin. Card. de Luca de benefic. discurs. 74. n. 5. Gonzal. ubi supra*, graviter increpans eontrà *Menoch.* sequentem Abbatis opinionem, & alios; edocens magistraliter, vacationem beneficii, ipso jure per insurdescentiam tunc militare, quoties perseveras fuerit attinctus de crimine inferente ipso jure vacationem: & tunc beneficii vacatio haud scaturit ex ipsa insurdescentia; sed ex crimine. At si processum fuit pro crimine, pro quo non

privatur, ipso jure, sed venit privandus: & in isto casu ex perseverantia non inducitur privatio, nec beneficii vacatio ipso jure: potissimum si leve fuerit delictum, ob quod nec compescendus veniret, aut si pro causa Civili fuit eventum ad excommunicationem: quam sententiam veniorem, & magis rationi consonam esse, primamque autē duriorem putamus, eamque erudire post *Abb. Ausfrer. ad Cappell. Tolosan. quest. 3065. Didac. Covarr. in cap. Alma mater, par. 1. §. 7. n. 10.* etiam si excommunicatus pro causa Civili, per multos annos insurdescerit, nunquam ipso jure, amittit beneficium: neque de eo denudari debet, *Roman. singul. 303.* sicque ad revocationem decisionis Auditoris Cameræ decrevit *Rota coram Seraphino anno 1598.* quam affert *Gonzal. ubi supra n. 107. 108. Gratian. ubi supra à n. 1. & seqq. Ventrigl. prax. ann. 2. §. 4. num. 13. & 16.* ubi per triēnium si insurdescerit; posse privari beneficio, si nullam haberet defensionem *Gras. n. 7. Ricc. prax. resol. 211. nu. 8. par. 1.* Per sententiam tamen, etiam si ipso jure à beneficio privatur, *Ventrigl. nu. 5. §. 4.* quoniam ex nullo crimine, quamvis grave infertur bene-

ficii vacatio ipso jure; nisi sic fuerit expressum in jure *Garc. de benefc. par. 11. cap. 10. n. 5. Ventrigl. prax. par. 2. annot. 3. §. 1. n. 70. Barbes. de jur. Eccles. unic. lib. 3. cap. 14. n. 66. & seqq.* de hac insurdescencia excommunicati per annum, plura astruit, *Ventrigl. prax. annot. 2. §. 1. & 2. tom. 1. &* quando insurdescens pro hæretico habetur; nos fusè agimus in *tom. 2. de Clericis. quandoque amittend. cap. de Cleric. hæretico.*

Ulus verò beneficii excommunicato interdicitur: *Joan. Azor. instit. moral. par. 2. lib. 6. in 4. præcep. decalog. cap. 21. vers. nono queritur:* ubi agglutinat excommunicatione majori nodatum ad jus patronatus de novo admittere non debere: si tamen admittatur; jus patronatus acquirit: usum tamen juris non retinet: adducens ad hæc *Joan. And. & Abb. in cap. nobis, de jure patron.*

Privatur itaque excommunicatus beneficii fructibus, ac distributionibus, licet Choro intersit, & inservivit: etenim ex hoc nullo meretur præmio: quoniam contra Ecclesiæ edictum ministravit: meritò pœna potiùs dignus est, ut contra *Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 51. n. 12.* autumant *Monet. de distrib. par. 2. quest. 15. n.*

25. *Rebuff. prax. tit. de simon. in resign. nu. 15.* cum quibus annuit, & sic refert per *Rotam Roman. decisum Merlin. decis. 549. per totum tom. 2.* sed vide *Rot. Rom. in Recens. par. 3. decis. 689. à n. 1. & seq.* ubi affluenter ad declarationē *decisionis* 1098. *Seraphini* ratiocinatur de istis fructibus, & distributionibus quotidianis: & quid si excommunicatio fuerit injusta, an hæc distributiones lucratur taliter excommunicatus; vide *August. Barbosa. de potest. Episc. alleg. 53. n. 174. & Zoëf. infra nu. 88. vers. & hoc ita.* Ad rem tamē nostram subdit *Ciarlin. contr. cap. 115. nu. 17. lib. 1.* quod si Titularis, pendente excommunicatione, excommunicato ignoranter solverit pensionem; solum repetit, & ita concinere ante eum *Suar. to. 5. disp. 13. sect. 1. & sect. 2. n. 21. Garcia de benefic. par. 1. cap. 5. à n. 131. & seq.* & ipse ad consumpti restitutionem tenetur, *Suar. d. sect. 2. n. 7. & seq.* tam si excommunicatio promerit ab homine, quā à jure: quippè consumptio fructus non facit proprios: neque ab excommunicatione liberat: *Henr. Zoëf. lib. 5. decr. tit. 39. de sent. excom. nu. 87.* licitum tamen est excommunicato fructus pro suis alimē-

tis consumere, si resipiscendo absolutionem petierit: at secus si in contumacia perseveraverit: *Navar. cap. 25. n. 124. in sum. Covarr. lib. 3. var. cap. 13. n. 8. vers. duodecimo, Suar. d. distinct. 2. nu. 12. & sequ. Zoëf. n. 88.*

Advertendum tamen est; excommunicatum, fructus beneficii, & præbendæ, haud lucrari; etiam si pendente excommunicatione, debitum, pro quo fuit indicta excommunicatio, solverit; nisi absolutionem obtinuerit, probat *ex Felin. Rip. Covarr. in cap. Alma mater, par. 1. q. 11. n. 5. de sent. excom. & ab eis Merlin. d. decis. 549. n. 6. tom. 2.*

Ipo jure herclè recensita excommunicatio privat de fructibus: sustinet *Abb. in cap. Pastoralis, q. verum, de appellat. vers. proventus*, ratio autem est: quoniam beneficium datur propter officium, hoc autem cessante propter excommunicationem; itidem illud cessare debet, saltem in effectu: & quamvis hæsitaret nonnulli, in interpretatione verbi *subtrahantur*, ejusdem capituli; attamē ex totali ejusdem capituli constructione hæsitatio solvitur. Etenim ibi depromitur, Pontificem subtractionem fructuum comparrare, cum privatione cōmu-

nionis Ecclesiæ, quæ ipso jure sit: meritò idem dicendum est de fructuum subtractione: quæ quidem subtractio, per interpositam appellationem, haud suspenditur; nisi ubi allata fructuum privatio requireret sententiam: & hoc in casu per appellationem, legitimè interpositam, cuncta remanent, prout stant. *ut præter Abb. ubi supra Covarr. lib. 3. var. cap. 13. n. 8. vers. duo-decimo Suarez disp. 13. sect. 2. à n. 1. & seqq. Avil. de censur. p. 2. cap. 6. disp. 6. dub. 1. & ex eis atticè dixit Zoës. d. lib. 5. tit. 39. decret. n. 86.*

Pro totali denique præsentis materiæ privationis beneficii in excommunicati personam, inquirimus: Episcopum posse dispensare, ut excommunicatus retinere valeat, post obtentam absolutionem, beneficium ei collatum tempore excommunicationis: ut post oppositas sententiæ, *inter Glos. in cap. postulastis de sent. excomm. & alios firmat Joann. Azor. Instit. Mor. p. 2. lib. 6. in 4. decalog. præcep. cap. 7. vers. si quæras 2. quæsit*, rationemque ibi affert: quippè, jure communi inspecto, talis permittitur dispensatio: nec Episcopo denegatur, meritò quit; pari schemata dicendū est in casu præsentis, ubi ex ad-

ducto *capit. postulastis* indulta est dispensatio, nec Episcopo denegatur: ergo valere Episcopum dispensationem recensitam indulgere concludit *Azor.* etiam si collatio beneficii ad alium spectaret, & absque istius consensu *Azor. ibidem. vers. quid dicendum.*

Prædiximus, excommunicatum ab omni dignitate, & officio, quoad exercitium, & jurisdictionem privari, *ex cap. postulasti, de Cleric. excomm. ministr. & ex Sayr. & alijs supra adductis.*

177 Undè fluit gesta, per eum in administratione officij nulla esse Deci. *in cap. intelleximus de Judic. n. 4. Abb. in cap. veritatis, de dol. & contum. n. 33. 34.* tam si publicū, quàm si privatum sit officium *Conrad. Zahm. de Mendac. d. lib. 3. cap. 16. n. 47.* etiam si sæculare fuerit munus, sive dignitas: nisi fuerit publicè toleratus: nam iste quit publicæ exercere officia, at secùs privata: ut sunt tutelæ, curæ, procurationes, & alia officia similia: etenim quoad ista privata error communis ad eorum cōfirmationem, haud prodest *Jason. in l. Barbarius Philipp. n. 59. lim. 2. ff. de offic. præf. & ibi Bart. & Alex. in cons. 186. vol. 2. Zahm. n. 48.* Tamen ut magis enodatè res

explanetur, inquit, gesta in officij publici administatione, per excommunicatum occultum valere, & teneri, ex benigna Ecclesie providentia, & interpretatione, propter commune bonum: quia sic commune expedit bonum: ut ex arg. d. l. Barbarius Covarr. in d. cap. Alma mater p. 1. §. 1. n. 4. de sent. excomm. in 6. Suar. d. disput. 14. sect. 1. n. 8. 9. Zoës. n. 91. & 92. ubi idem firmat in excommunicato, non denunciato; privata verò officia retinere nequit: quoniam in istis cessat communis boni ratio Zahm. n. 48.

- 178 Participantem herclè, cū excommunicato majori, in minorē incidere, excommunicationē prædiximus cap. statuimus de sent. excomm. in 6. ab hominum namque commercio ejiciendus est taliter excommunicatus. d. cap. intelleximus, de Judic. cap. quod in dubijs 30. de sent. excomm. cap. cum excommunicato 11. qu. 3. cap. nulli 8. cap. cum non ab homine 14. de sent. excomm. in 6. Andr. Tiraquell. de retract. lign. §. 1. gloss. 9. n. 276. Fontanelli. decis. 351. n. 5. p. 2. Solertissimus Dom. Consil. D. Carol. Petr. in rit. M. C. V. 236. n. 7. 8. ubi cum Ugolini. sustinet, quamlibet allocutio-

nem, ac honorificam salutationem, itidem ex mero benevolentie actu interdictam esse: & antè eos edocuerunt Covarr. in d. cap. Alma Mater p. 1. §. 1. & 2. de sentent. excomm. in 6. & post omnes Bald. Conradi Zahm. de mendac. lib. 3. cap. 16. n. 54. 55. privatur denique taliter excommunicatus omni civili, ac politica communione cum fidelibus, tam activè, quàm passivè, salvis casibus à jure exceptis: quæ quidem privatio in hoc conglobantur versu.

*Os, orare, vale, communicio,
Mensa negatur.*

Os, sumendum est, pro omnibus benevolentie lignis, per osculum, allocutionem sive palam, sive, elam; itidem per epistolam, per nuncium, aut nutum: *Orare* pro Sacramentorum participatione spirituali, *Vale*, pro salutatione honorifica, & ob reverentiam, & honorem exhibitam; verbis tamen secundum Joan. 1. ibi *Neque ave ei dixeritis*, & ita putant nonnulli cum quibus non residet Suarez de censur. disput. 15. sect. 1. n. 3. 4. edocens cunctas exhibitiones honorificas interdictas esse, etià non verbis facta, & cum eo transit Zoës. n. 101. *Communicio* accipitur generaliter capiens omnis effectus excommu-

municationis, & cunctas externæ communicationis rationes, *Mensa*, verificatur in comedendo, dormiendo in lecto in simul, cohabitando.

Advertendum tamen est, quod si communicatio cum excommunicatis, ad bonum tenderet finem, ad illorum animæ salutem, ut ad meliorem reducerent fruges; in hac non ruit poenas communicans: nec interdicatur talis communicatio: quoniam Christianæ convenit charitati: ut magistraliter edocet *ex Covarr. d. 2. 1. n. fin. & ex tex. in cap. responso de sent. excomm. Baldas. Conrad. Zabm. n. 55. Zoës. n. 102.*

- 179 Excusatur planè Uxor Canon. quoniam multos 103. XI. qu. 3. itidem Sponsa de præfenti: non tamen de futuro: quia appellatione uxoris ista non venit, *tex. in l. si qua 2. 1. ff. de ris. nupt.* Quod itidem, dicendum est de Marito cōmunicatē cum uxore excommunicata, *Covarr. d. 2. 1. n. 8. Navarr. c. 27. n. 37. Sanch. de matrim. lib. 9. disp. 14. Suar. disp. 15. sect. 4. n. 13. 14.* filij, servi, ancillæ, & omnes alij, qui ante excommunicationem, pro familiari obsequio, retinebantur. Canon. quoniam multos 103. XI. qu. 3. cap. inter 31. in fin. de sentent.

excomm. cap. si verò eodem. non tamen illi, qui post latam excommunicationis sententiā, ad serviendum addicti fuere: Neque excusantur Vassalli subditi dominio temporali excommunicato: etenim isti absoluti sunt à præstanda fidelitate excommunicato Domino: Canon. *Nos Sanctorum Canon. Juratos XV. qu. 6. Suarez disp. 15. sect. 6. Andr. Vallens. paratista decret. lib. 5. tit. 39. de sent. excomm. 2. 3.* 180 n. 5. communicantes cum excommunicato, majori innodato excommunicatione, seclusis enunciatis casibus, & personis; in minorem ruit excommunicationē: ut pluries prædiximus. c. 15. qui 15. de sent. excomm. Zoës. lib. 1. tit. 6. de elect. n. 7. hic advertendum est: quod si cum tali excommunicato cōmunicaverint, in Clavium contemptum, aut contrā Judicis speciale præceptum; tunc in majorem incidunt excommunicationem *cap. significavit 18. cap. Nuper 29. cap. concubine 55. de sent. excomm. Navarr. d. cap. 27. n. 28.*

- 181 Ex supra exaratis desumitur, majori excommunicatione innodatos, à Fidelium commercio, & Ecclesiasticis suffragijs arceri, Jurisdictionisve usu privari, inhabiles

les ad beneficiâ obtinenda effici, à fructibus eorum spoliari ac actus publici per eos cōfecti invalidos esse; nisi excommunicati, licet notorij, essent tollerati, vel occulti: nam acta istorum valent *Sanleger. resol. benefic. cap. 131. n. 7.* jure tamen novo, attenta *Martini V. extravag. ad evitanda*, in *Concil. Const.* itidem publica sustinent *Zoëf. d. lib. 1. tit. 6. n. 10. 11.* ubi hoc idem fitmat in excommunicato occulto, tam ex jure prisco, quàm recente, & in excommunicato denunciato, data vera ignorâtia: *Sanleger ibidem* ubi ait, excommunicatū occultum esse eligibilem, & electionem in ejus personam, collatam, validam esse: *cap. cū Ecclesia Suerina 3. de caus. possession. & propriet. cap. ad proband. 24. & ibi Felin. n. 1. & 3. de re Judic.* potissimum si publica utilitas sic exposceret, cōcludunt, ut prædiximus.

182 Acta porro privata ab excommunicato majori sustinēt: idē non sunt irritanda: *Covarr. in d. cap. Alma mater, p. 1: & 1. n. 9.* meritō ejus contractum matrimonium tenet, *cap. 6. de eo, qui duxit, quam poll. Joan. Andr. in cap. dolo facit, de reg. jur. in 6. Felin. in cap. si verē, de sent. excommu. Covarr. n. 9. 10. Bald. Conrad.*

Zabinn. de mendac. lib. 3. cap. 16. n. 52. Zoëf. d. lib. 1. decr. tit. 39. de sent. excomm. n. 107. Ordo collatus caracterem in eo imprimat, licet ab exercitio suspenditur, *cap. cum illorum, 32. & si autem, de sent. excomm. Ejus tenet testamentū: Dauth. de testam. n. 242. Covarr. rubr. de testam. par. 2. n. 56. Zoëf. n. 107.* etiam ad pias causas *Dilect. Durant de arie testam. tit. cautel. 10. Zabinn. nu. 49. Jul. Clar. de testam. q. 24.*

183 Advertendum denique est, allatam *Martini V. extravagatē in Concil. Constansiensis. Ad evitanda* generaliter loqui, de notorij excommunicatis, qui nulla tergiversatione celari queunt: idē absque restrictione de omnibus intelligi debet: ut sentit *Navarr. cap. 27. n. 35.* Verū hodie, ex consuetudine, dictam extravagantem fuisse restrictam ad solos Clericum, notorios percussores: & istos esse evitandos autumant nonnulli: de qua re vido *Navarr. conf. 1. quæst. 24. de consuet. Gutier. quæst. Canon. cap. 2. Snar. de censur. disp. 9. sect. 2. nu. 45.* Imò ex istorum placito, nec sufficere sententiam specialem ab homine prolatam; verū, & denunciationem, vel publicationem esse precisam: nec ante eas esse vitandum, etiam à Ju-

à Jūdice, vel Parocho dēnū-
ciationem habentes paratam.
Navar. ad Can. 1. 2. labores
n. 23. de pœnit. distm. 6. Suar.
d. disp. 9. sect. 2. n. 8. & ex
eis Zoës. n. 110.

184 Taliter excommunicatus
in Judicem eligitur: nec ele-
ctio infirmatur: quoniam si-
mitem electionem interdictā
fuisse, per Sacros Canones in
spiritualibus: inter Ecclesiasti-
cos, ibique nulla fit mentio
de temporali munere: ideò nè
pœnæ extendantur à simili;
validam esse autumat, post
multa *Suar. disp. 16. sect. 2. &*
ex eo Zoës. n. 93. vers. in Judicē.
Nos autē oppositū inquirimus:
autumates agere in Judicem,
in foro temporali, excommu-
nicato majori, interdictum es-
se; licet de hoc Sac. Cano-
nes non loquantur: quoniam
excommunicatum, tanquam
ethnicū, jurisdictionem exer-
cere super fidelibus Ecclesiæ
membris nefas est: meritò
cuncta decreta, sententię ac
ferè omnes actus pendentes
à jurisdictione, ab eo confecti,
tanquam à Jūdice, jurisdic-
tione carente, nullius sunt robo-
ris: & ita edocet *Suar. d. disp.*
16. sect. 1. quod itidem dici-
mus, ut non possit eligere
neque in Notarium Advo-
catum, nec in cetera Cū-
riæ temporalis officia cap.

decernimus de sententia excom.
in 6. nec in delegatum cap.
ad probandum de re judicat. nec
in Arbitrum. Zabnn. de mend.
d. lib. 3. cap. 16. n. 35. 36.
nec testis esse potest in Judi-
cio: quia aliquam continet
communicationem. cap. de-
cernimus 8. de sent. excommu.
nisi absolutionem prius obti-
nuerit cap. veniens 38. de test.
excepta causā fidei contra he-
reticos, eorumque fautores
cap. in fidei, de heret. in 6.
Suar. de cens. disp. 16. sect.
6. n. 2. Non tamen rejici-
tur à testificando in instrumē-
to privato ex Felin. in d. cap.
intelleximus. de Judic. Zabnn.
n. 56. licet contrarium sen-
tit Marth. de jurisd. p. 3. cap.
9. n. 7. insinuans, tantum ad-
mittendum esse in testem, ubi
agitur ad solemnizandum
actum retrò ante excommu-
nicationem confectum: ut in
testamenti publicatione dixit
Put. decis. 4. n. 17. lib. 1. In
judicio stare quit se defenden-
dendo excommunicatus, si ne-
cessariū sit reus. Ecclesia,
namq; uti pia mater, naturalē
defensionem auferre nequit.
cap. pia de except. in 6. Innoc.
in cap. exceptionem, & Gloss.
fin. de except. in 6. Avil. de
censur. p. 2. cap. 6. disp. 7. dnb.
2. D. Franciscus del Verde ad
Gallup. prax. p. 1. cap. 6. n.

56. 57. *Gabr. à Sanct. Vincens. de censur. in comm. disput. 3. quæst. 10. n. 133. Jo. Bapt. Mucc. ad Reg. Sanfelici. delucidat. 55. n. 23. Zoëf. nu. 95. in fin. idem per procuratorē. Avil. ibidem Suarez disp. 16. sect. 4. n. 4. & seqq. Zoëf. nu. 96. Zabnn. n. 43. At secus si uti voluntarius reus ad iudicium accedere quit; nam nequit: quia, tunc actorem assimulatur, ejus partem facere non potest: etenim interdicuntur jura excommunicato, actoris partem in iudicio sumere, Zoëf. ibidem Zabnn. n. 44.*

Attamen si Judex, excommunicatum à iudicio haud arceat, neque pars de excommunicatione se opposuit; validum remanebit iudicium: *tex. in d. cap. pia, de except. cap. 1. de rescrip. in 6. Zabnn. n. 41. Zoëf. n. 95. opponi tamen possit excommunicationis exceptio in qualibet iudicii parte, d. cap. exceptionem, 12. de excep. & si post rem iudicatam opponitur, executionem impedit: Zoëf. ibidem, latè Suarez disput. 16. sect. 3. n. 7.*

[186] Notandū tamen est, quod si recensita excommunicationis exceptio ponatur in iudicio, per modū questionis facti; de ea Judex laicus cognoscit: ita ex theorica *Bart. in l. Titia, ff. solut. matrim. & in l. 2. de*

jurisd. omn. Jud. Mart. de jurisd. par. 3. cap. 16. n. 8. Tandem obligatio ad alterius favorem per excommunicatum confecta: sustinet cap. felices, 2. verum, de pæn. in 6. Covarr. in d. cap. Alma mater, par. 1. 2. 1. n. 10. de sent. excom. Alter verò ad excommunicati gratiam obligare se nequit: quoniam absolutione non obtentā debitorem convenire nō valet: Felin. Covarr. ibidem, Mart. ubi supra cap. 9. nu. 33. 34. Zabnn. de mendac. lib. 3. cap. 16. n. 51. eique interdicta est solutio, Abb. in cap. inter alia, de sent. excom. n. 6. & cui facienda est solutio, vide Mart. ibidem, n. 36. 37.

187 Ab excommunicatis igitur per inferiores Regni Prælatos, passim ad Legatum de Latere via appellationis nullitatis, quærelæ, ac omni meliori modo occurritur, coram quo ad cautelam absolutio exposcitur: juxta tradita per *cap. cum contingat, de offic. Delegat. Martin. Bonac. de censur. in commun. disp. 1. quæst. 3. punct. 7. præposit. 2. nu. 2. etenim sententiæ excommunicationis, & interdicti nunquam transeunt in rem iudicatam, ac semper revocari, patet factā justitiā, queunt cap. ad reprimendum, de offic. ordin. cap. sacro, de sent. excom. Quintil.*

R r Man-

Mandof. in tract. de monitor. quæst. 16. in fin.

Cæterum à excommunicationis sententia, quæ propriè interloquutoria est, & irreparabile continet gravam, rectè appellatur: ut supra diximus sub nu. 148. propè finem: crudiunt *Azaved. l. 1. n. 18. & seqq. tit. 5. lib. 8. recopil. Diaz. regul. 39. Dneñas regul. 52. fallen. 2. Rob. Marant. prax. Jud. par. 9. tit. de sent. nu. 4. & alij ex oraculo Gloss. in sum. 2. quæst. 1. ex speciali tamen ratione, ejus haud suspenditur effectus: adeò ut excommunicatus appellans, appellatio- ne minimè suffragante; censuris indictis obnoxius remanet: etenim secum executionem tradit: ut benè innuunt ex Innocentij decisione in cap. Pastoralis, 2. verum, de appellat. Abb. in cap. cum in contemplatione nu. 4. de regul. jur. Joan. And. in cap. dilectus el 2. de rescript. Marant. par. 6. tit. de appell. n. 216. & par. 6. act. 2. tit. quandoq; appellatur limit. 32. n. 351. & limit. 5. n. 178. Zerol. prax. par. 1. verb. appellatio, 2. ad septimum; & part. 2. verb. appellatio, vers. nono queritur, permixtè Mart. de jurisd. par. 3. cap. 12. n. 6. fusè Campanil. divers. jur. Canon. rubr. 11. cap. 15. à n. 40. & seqq. Cuncti cum alijs ferè*

concludètes, ex excommunicationis sententia admitti appellationem, quo ad devolutivum tantum: haud tamen. quo ad suspensivum, ni medecinalis correctio spiritualis futilis remaneat: meritò Antistes Ecclesiasticus eam indicens, appellatione non obstante, ad denunciationem, & publicationem devenire valet: ut expressè evolvitur in d. cap. Pastoralis: si pura sit, quippè istæ accessorix, & consecutivæ ad eam sunt: Marant. Specul. quæst. 2. par. 3. nu. 167. nec dicitur attentare Lancell. de attent. par. 2. cap. 12. liiv. 21. n. 8. At si excommunicationis sententia sub conditione proferatur; tunc quo ad utrumque appellatur effectus; & excommunicatus, talis non est, conditione, & appellatio- ne pendente: appellatio namque tunc excommunicati statum conservat: ut concordi voto edocent ex tex. in cap. præterea, de appellat. & ibi Abb. Franc. & cæteri scribentes Mart. d. par. 3. cap. 14. n. 32. Scacci. de appellat. qn. 17. liiv. 22. n. 13.

Pura igitur prolata excommunicationis sententia eam indicens: quamvis rectè ad declarationem, & publicationem devenire quit, ut nuper diximus: attamen ad allatam de-

declarationem, & publicationem; nimirum per eedulorū affixionem devenire non debet: quoniam excommunicato ex eis plus gravatur; & magis de eo quod reperitur ligatus, devincitur: ut depromitur in *cap. tua, de sent. excom.* ubi incendiarij ex denunciatione magis gravantur: quoniam non ab alio nisi à Sum. Pontifice absolverē possunt: undē inferunt omnes ex recēsito novo imposito onere licite appellatur; itidem quo ad suspensivum remedium, tanquam excessivum, nec locum sibi vendicat enunciatum & si verum: ut magistraliter, diserteque edocent *Phil. Franc. in d. cap. Pastoralis, n. 25. Joan. Andr. in d. 2. verum, Mart. d. cap. 13. per totum, Scacc. ubi supra n. 6. 12. Felin. in cap. Rodolphus, de rescript. Dec. in cap. pervenit, 1. de appellat. Capyc. decisi 1. n. 19. Farinac. prax. crim. quest. 101. lim. 12. nu. 65. Gratian. discep. cap. 232. à n. 19. & seqq. suse Campanil. ubi supra n. 42. affluenter de more doctissimus Salgad. de reg. protecl. tom. 1. cap. 5. n. 16. 32. & seqq. & post eos D. Joan. Franc. Montemajor de Cueva in sua propugnat. pro jurisd. Reg. 2. 36. à nu. 6. & seqq.*

Interposita sanē appella-

tionē ab allata sententia declaratoria, ejus suspenditur effectus, & proinde appellans à Fidelium Communionē minimē evitatur, neque ad publicationem devenitur: ut de mente *Lapi* astringit *Cardin. in Clement. 1. 2. si quis questioni, 11. de sequestr. possess. & fruct.* quam sententiam extollunt, & sequuntur *Felin. in d. cap. Rodolphus, de rescript. Dec. in cap. pervenit, C. de appell. & si à legis pœna appellatio interdicitur tex. in l. si qua pana. ff. de verb. signific. cap. quia nos, & Gloss. de appellat. Gloss. in c. super his, de accusation. Roman. singul. 216. & alij per Farinac. d. quest. 101. lim. 14. nu. 65. Gratian. discep. cap. 232. nu. 19. & seqq. attamen à sententia declaratoria incidisse, vel non, in excommunicationem justē, ac legitime appellatur: *Felin. Roman. Abb. & Dec. ubi nuper, & alij, quos cumulat Campanil. d. rubr. 11. cap. 15. à n. 43: & appellans nec à judicialibus arceatur: Navarra. in prælect. cap. cum contingat, 15. causa nullitatis ante finem, de appellat. ab hac declaratoria, Campanil. ibidem.* Imò denuntiatio subsequens, post interpositam appellationem, tanquam attentatum nullius reboris est, ad quam excommunicatus irretitus haud est: *Ma-**

rant. part. 6. act. 2. verb. & quandoq; appellatur limit. §. n. 180. non entis etenim nullæ sunt qualitates: *Scacc. de appellat. quest. 17. limit. 42. n. 54.* & ex text. in cap. per tuas, de sent. excom. cap. dilectis, & cap. ad presentiam, de appellat. *Villalob. sum. tract. 16. diff. 13. nn. 3. & 4.* ubi annectit valere Clericum excommunicationem, post appellationem celebrare, suumque prosequi officium in divinis, absque irregularitatis formidine: nec discrepat *Scacc. loco indicato*. Et ita Sac. Sædis Apostolica ann. 1655. declaravit in causa excommunicationis, & declarationis cujusdam R. Auditoris Civitatis S. Domingi Novi Orbis, per Ecclesiasticum Judicem factæ, post interpositâ R. Auditoris appellationem: quam refert in calce suæ exarata, eruditæ, ac doctissimæ allegationis D. Joan. Francisc. Montemajor. de Cueva, sub titulo *Propugnat. pro jurisdict.* Reg. Effectus denique hujusce excommunicationis sententię nullæ, recensuimus affluenter supra, sub n. 37. ad 48.

188 Cæterû congruit hic scire, quod Episcopi nequeunt Dominos Proreges Ecclesiasticam forsitan turbantes jurisdictionem, excommunicare. Etenim fruuntur isti omnibus

privilegijs, quibus Suprema Regis fruitur Majestas, ac idè debetur obsequium, & honor: ut edocet *Mich. Ferrer. obser. cap. 174. par. 3.* & ex concordatis cum Sancta hujus Regni Inquisitione, alijs opposita sustinentibus rejectis: mirè astringit D. Mar. Cutell. ad leg. *Sicul. fol. mibi 482.* & alij quos refert *Corriad. decis. 27. n. 33. 40. Oliban. de jur. Fisc. cap. 1. 2. n. 23. Cancer. var. resol. lib. 3. cap. 10. n. 19. 20. Cresp. de Valaur. tom. 2. obser. 64. n. 6.* affluenter *Villarroel en su gobierno de los Cuchillos par. 2. quest. 11. art. 1. ad finem, & art. 3. n. 90. 91.*

Quæ quidem ratio in Regijs haud militat Consiliarijs, quos excommunicare queunt: insinuant *Dionys. Portocarr. in alleg. pro jurisd. Inquisit. n. 52. Dian. in locis indicatis, Fermos. in cap. 2. quest. 17. à num. 5. Thomas del Bene de parlau. dub. 4. sect. 19. sub sect. 20. n. 9. de imm. Eccles. tom. 2. cap. 9. dub. 26. sect. 2. n. 3.* & sic disponitur in enunciatis concordatis hujus Regni cum Ill. Inquisitoribus, *Cutell. ubi supr. Inquisit. Param. de orig. Inquisit. lib. 2. tit. 2. cap. 11. n. 24.* & usus crebrò nos ita instruit: licet haud omnes de Sacro illo Concilio, Collegio, & Tribunali, in rebus, namque isto-

rum

rum, major semper prævalet
 pars l. quod. Major ff. ad mun-
 icip. l. non tuationum C. de
 decurionibus lib. 10. cap. cum
 omnes. de constit. & ibi Barbof.
 c. 1. n. 4. idem in cap. auditis,
 de election. n. 2. Cened. Collect.
 ad decret. 120. Fontanell. de
 pact. nupt. tom. 1. clausf. 3. glosf.
 3. n. 74. Mastrill. de Magistr.
 lib. 5. c. 15. n. 15. 39. Morl.
 Empor. jur. p. 1. tit. 12. qu. 9.
 n. 9. quod pariter notavimus
 1676. Neapoli in excommu-
 nicatione illata per Eminen-
 tissimum D. Indacum Carac-
 ciolo, Parthenopæ Ecclesiæ
 dignissimum Antistitem, ma-
 jori Supremi M. C. Vicariæ
 Trib. Judicium parti, in qua
 nos, & alij duo ex Dominis
 exempti remansimus: & facit
 elatè ad rem Cresp. de Valdant.
 tom. 2. obser. 64. n. 6. Villarroel.
 n. 37. 38. Ignorant rationabi-
 liter Episcopi consentientes,
 & dissentientes, & si excom-
 municationem fulminent cō-
 trā omnes, adhūc dissentietes
 comprehenderet, quæ injusta,
 iniqua, ac nulla erit: Navarr.
 in consf. 10. n. 2. de sent. excom.
 Covarr. lib. 1. var. cap. 8. n. 8.
 in fin. Sacris itidem Canonib-
 us attentis, ex quibus inter-
 dictum evolvitur Universita-
 tem, ac Collegium, immedia-
 tē excommunicare: tex. in cap.
 Romana, 5. 2. in Universitatē,

de sent. excom. in 6. Glossf. in
 verb. interdicti, & tex. in cap.
 1. versf. fin. de usur. in 6. Glossf.
 verb. Universitas, in cap. quan-
 quam, 3. de censibi. in 6. Glossf.
 in Canon. sicut, 11. verb. adul-
 tera, 7. quæst. 1. Avila de cen-
 sur. par. 4. cap. 4. disp. unica,
 dub. 4. conclusf. 1. Gaill. de
 pace publ. lib. 2. cap. 9. n. 18.
 Jul. Clar. 2. fin. quæst. 60. nu.
 30. Dian. resol. mor. par. 5. tr.
 9. resol. 38. Si simpliciter, &
 absolutē contra universum
 Collegium, vel totam Univer-
 sitatem, ac Concilium exco-
 municationis sententiam pro-
 tulit Episcopus: ac secus si cō-
 tra singulos nocentes, & cul-
 pabiles de ipsa Universitate,
 Collegio, vel Concilio; nam
 tunc valida, licitaque esset ex-
 communicatione: ut depromitur
 ex d. cap. Romana, 2. in Uni-
 versitatem, Glossf. in verb. cul-
 pabiles, de sent. excom. in 6.
 Gaill. de pace public. lib. 2. par.
 1. quæst. 24. n. 116. quoniam
 ambobus possit ferre modis
 generaliter, & simpliciter con-
 tra Universitatem, Collegium,
 sive Concilium, ac specialiter,
 & signanter contra culpabiles
 de eorum cœtu: explicat Avi-
 la de censur. part. 2. cap. 4. di-
 spnt. unica, dub. 5. conclusf. 2.
 189 & alij per Corsiad. n. 54. sub
 debita tamen tria personalia
 monitione, dierum interval-
 lura:

data: si de excommunicatione ab homine proferenda tractatur: ut prædiximus additis Bellef. Panimoll. & alijs sub n. 140. 141. & depromitur ex d. cap. sacro, & cap. contingit, 2. de sent. excom. cap. consuluit, de off. Delegat. cap. reprehensibilis, de appellat. cap. statuimus, & Gloss. in verb. monitione, cap. Romana, de sent. excomm. in 6. cap. inter quatuor, de major. & obedient. Canon. de licita, 24. quest. 3. Covar. in cap. Alma mater par. 1. §. 9. nu. 4. Villalob. in summ. par. 1. tract. 16. dif. 8. n. 3. Anton. de Ball. tract. var. lib. 5. pragm. 1. n. 33. de Cleric. incident. Avila de censur. par. 2. cap. 5. disput. 1. dub. 3. versic. tertia verò pars, Chartar. decis. 61. n. 29. R. de Vico in pragm. Reg. Sardin. lib. 1. tit. 11. c. 9. n. 1. quidquid in oppositum sentiat Pat. Dian. resol. mor. p. 5. tract. 9. resol. 18. in princ. vel periculum non esset in mora. d. cap. sacro, & dicto cap. contingit. 2. de sent. excom. Canon. de illicita 24. qu. 3. cap. constitutionem 2. statuimus Gloss. verb. monitione. de sent. excommun. in 6. Covarr. Villalob. & Guttier. in locis indicatis. Avila, de censuris p. 2. cap. 5. disp. 1. dub. 7. conclus. 2. 4. & 5. Farinac. fragm. crim. p. 1. lit. E. à n. 22. Barbof. in collect. ad

Conc. Trid. sess. 24. de reform. matrim. cap. 8. n. 3. Jæl. Chart. d. decis. 61. n. 30. 31. R. de Vico ubi nuper P. Dian. resol. mor. p. 5. tract. 9. resol. 19. & in summ. p. 1. verb. censura n. 22. Fermos. in cap. 1. quest. 22. n. 1. 2. de Judic. Martheu de regim. Reg. Valent. tom. 2. cap. 7. §. 1. sect. 4. sub n. 171. Martb. de jurisd. p. 3. c. 3. n. 1. at si de declaratione excommunicationis ipso jure à Canone illata ageretur, monitio non est necessaria: etenim ludeus tunc denunciatus, vel declarans, non excommunicatur, sed ipsa lex, ut alibi prædiximus: quæ quotidie subditos admonet, nè vetitum committant, crimen: ut ex cap. à nobis, in principio de sentent. excommun. cap. reprehensibilis. de appellat. cap. 2. de const. in 6. Canon. si quis suadente diabolo 17. quest. 4. Covarr. Villalob. & Avila in locis citatis. Chart. d. decis. 61. n. 37. Farinac. n. 25. Sanchez de matrim. lib. 2. disput. 24. n. 28. fuscè Ciarlin. cons. for. cap. 164. n. 20. p. 2. sed sola sufficit citatio Mar. Anton. Macer. var. lib. 1. resol. 17. n. 7. Ciarlin. ubi nuper. & sat est ut dormi, vel ad loca solita, & permessa fiat Sperell. decis. 49, n. 54. & seqq. Ciarlin. n. 20. si de rei latitantia constiterit Ciar-

Ciarlin. nu. 65. quæ semper præcisa est, itidem in excommunicatione imposita ipso jure, à lege, vel à Canone, aliàs nullius esset roboris, nulliusque efficacix *Gloss. in Clement. presenti, verb. constituere, de censib. & in Clement. 2. verb. constitueris, de penis, cap. sacro, 48. de sent. excom. cap. constitutio, 9. eodem in 6. Can. de illicita, 6. 24. quæst. 3. Jacob. de Grassis decis. aur. cap. 3. n. 12. Covarr. in cap. Alina mater, 2. 9. n. 5. Genuens. in pract. Archiep. cap. 13. n. 16. Martib. de jurisdict. p. 3. c. 3. n. 29. Gabriel. com. conclus. lib. 2. de citat. conclus. 1. n. 164. Jul. Clar. 2. fin. q. 31. n. 3. Tusc. prac. conclus. lit. C. conclus. 268. n. 42. & lit. E. conclus. 447. nu. 12. P. Dian. resol. mor. par. 5. tract. 9. resol. 18. Borrell. in sum. decis. tom. 2. tit. 28. nu. 4. Cortiad. decis. 27. nu. 55. lato calamo Jul. Chart. decis. 61. n. 21. 23. & alij ab eo innúmeri laudati: quibus adde *Fernos. in cap. 1. quæst. 24. n. 1. & 3. de judic. licet ex Avila de censur. par. 2. cap. 3. disput. 2. dub. 2. & Dian. resol. mor. par. 5. tract. 9. resolut. 32. 2. nota secundò.* Attamen strenuè tamen oppositum in istis censuris ipso jure impositis sustinet Ill. Dñs Episcopus Cephalaudensis in sua allegat. responsiva ad aliam*

Ill. Spectabilis Fisci Patroni D. Joseph Scoma M. C. Præf. sub titulo Patrocinio de la jurisdiccion Regia; ibi innuens Dom. Episcopus, in hisce excommunicationibus, à jure illatis nullà opus esse monitione, nec trinà, nec unicà: juxtà cap. Apostolica, 2. fin. de re judic. lib. 6. & cap. penultimo, de imm. Eccles. eodem lib. cum concordantibus relatis per Gonzal. in cap. sacro, de sent. excom. n. 6. & cap. reprehensibilis, & ibi Abb. n. 6. 7. de appellat. Covar. in d. cap. Alina mater, part. 1. 2. 9. vers. trina verò monitio, Barbos. in eodem cap. sacro, nu. 6. vers. Sanctus: ex supra adducta ratione, dum ipsimet Canones quotidie monent, non turbari Ecclesiasticam jurisdictionem, nec jura usurpari Ecclesiæ: potissimum in notorijs ex cap. reprehensibilis, de appellat. idem similiter militat ubi Episcopus ageret nò uti Jùdex: sed uti pars ad Ecclesiastica, ac Episcopalia jura tuenda, contra usurpantes, & turbantes jura, & ejus jurisdictionem: ut ex Felin. in d. cap. sacro, n. 6. & cap. cum sit, Romana n. 56. de appellat. Barbos. in eodem decret. sacro, nu. 16. Innoc. in cap. venerabili, n. 4. vers. quia, Prosp. Fagnan. in d. cap. sacro, nu. 13. & sic decisum per Sacr. Cardihal. Cõgre-

regat. affert *Emin. de Luca*, tract. de jurisd. & foro competent. part. 3. discurs. 29. & 47. & 48. à n. 6. & 10. Etenim Episcopus eo in casu, potius extrajudicialiter procedit per defensionem, in qua prout prior esse debet: specialiter, ubi major esset offensionis facilitas, ut potissimum exteri, ac non subditi crebrò præsumunt ad hæc turbationes, & intrusiones devenire, dum minùs timent eum, quem in Superiorem nō recognoscunt: ut decisum affert *Ricciull. de jur. person. lib. 4. cap. 61. à n. 35. usque ad 45.* & autumat D. Episcopus Cephalludensis.

Verum enim verò, pace tati viri, communis, ac germana sententia, ea est, quam supra expendimus, & strenuè tuetur spect. ipse Fisci Patronus: nempe itidem in excommunicatione à jure lata requiritur pro ejus validitate, saltem citatio, ut ex suprà laudatis indiximus: quæ adde *D. Franc. Anton. Costa concivem in consf. 1. à n. 119. cum seqq.* aliàs nulliter prolata censetur *Menoch. de arbitr. cas. 541. n. 6. 7. Jul. Charrar. decis. 61. n. 23. ad 39. affluenter Episc. Sperell. decis. 48. n. 56.* & post eos *Ciarlin. contr. cap. 228. n. 64.* Imo quod sit personalis *cap. Sacro de sent. excommuni.*

Henriqu. lib. 13. de excommunicat. cap. 17. 2. 3. Steph. Gratiani. discept. cap. 45. n. 9. & cap. 531. n. 76. & cap. 559. n. 14. Sperell. n. 3. 4. 5. etenim verus dici non possit contumax, qui personaliter monitus minime fuit, aut citatus edocet *Ricc. prax. resol. 383. p. 2. & resol. 174. n. 5.* ubi sic pluries decisum affert, & annuit *Ciarlin. n. 66. tom. 2.* sed vide per nos traditā in principio hujus excommunicationis materiæ sub n. 160. etiam si in Notorijs versabatur: nam licet in istis tertia non requiritur monitio, secundum aliorum DD. sententiam; citatio verò semper requiritur ex adnotatis, per *Abb. Felin. & Franch. in d. cap. reprehensibilis, & in cap. 2. de sponsalibus Covarr. in d. cap. Alma Mater. Marc. Anton. Maceratens. var. resf. lib. 1. cap. 72. n. 6. Const. ubi nuper sub n. 120. 121. Marc. Anton. variar. lib. 1. cap. 27. n. 6.*

190 Quæ attentis, depromitur, Episcopum nequire excommunicare exterum, non subditum ratione Originis, & domicilij, in aliena Diocesi degentem, absq; proprij Prælati venia, per litteras subsidiarias requisitorias petita: ex *Clementin. Pastoralis*, insinuat *Barbos. de sentent. excommuni.*

nee

nec in eum citare sustinet *P. Dian. resol. mor. part. 5. tract. 9. resol. 34.* aliàs censuras absque eis litteris proferendo; infanabilem ex defectu jurisdictionis, nullitatem committeret; insinuant. *Villalob. in sum. par. 1. tract. 16. dis. 10. n. 3. Tòdus. Salinger. de pravent. jud. part. 2. cap. 6. n. 1. Coninch. de Sacram. disput. 13. dub. 7. conclus. 69. Covarr. in d. cap. Alma Mater par. 1. §. 10. n. 3. Dian. ubi supra resol. 35. & in sum. part. 1. verb. Censuras n. 7. del Bene de immun. Ecclesiastica tom. 2. cap. 12. dub. 1. sect. 4. n. 9. 12. & 13. requisitus verò Episcopus, consentire tenetur, literas requisitoriales executioni demandando, ex cap. *fin. de for. compet. Avila, del Bene, & alij per Dianam, ubi supra resol. 36.**

Quæ quidem superius exarata procedunt, tam in censura ab homine lata, quàm à jure: nam in ista, & in illa citatio præcisa semper est, ut explanavimus, eamque proprius requisitus Diocesanus Episcopus, ex allata commissione, seu requisitione perficit, eas reo notificando: ut ex assueta praxi edocent *Molin. de brach. secul. cap. 14. n. 111. Bobadill. polit. lib. 2. cap. 17. n. 182. lit. E.* sicque itidem aliàs servatum asserti ab Epi-

scopo Syracusano D. Francisco Forteza in hoc Sieulo Regno *Illustrijs. Præs. Scoma in recensita allegat. fol. m. 55.*

191 Et an Princeps secularis interdicere quit Ecclesiastico Prælato, ne suum excommunicet Ministrum, quin prius excommunicationis causam obtenderet? affirmativam ex Reg. Sereniss. Alfonso Pragmatica, vulgariter nùcupata) la Cathalana) sustinet *Præs. ubi nuper in 2. part. allegat. enarrata, ubi ex multis priscâ roborat observantiam, quod ante eum dixere P. Emmanuel Rodriquez in explicat. Bullæ Cruciatæ in addit. ad §. 9. n. 87. quem asserti. D. Franc. à Montemajor à Cueva in propugnat. jurisd. Real. §. 32. n. 8. 9. & ante eos. Corset. de potest. Reg. part. 4. n. 8. Ottav. Chaccheran. decis. Pedemon. 180. n. 15. Anton. de Ball. var. lib. 5. prag. 1. tit. 10. n. 31. de cleric. non incidentibus. quem ex Sacro concilio Tridentino sess. 35. de reform. cap. 3. objurgant Pat. Anton. Dian. ref. mor. part. 3. tract. 1. ref. 9. vers. igitur. Thomas del Bene de immun. Ecclesiæ tom. 2. cap. 9. dub. 26. section. 2. 5. & dub. 33. n. 42. idem de Parlament. dub. 4. section. 20. n. 10. & sub section. 38. n. 104. & post eos D. Mich. Corriad. decis. 207. n. 104. à*

quorum dentium ictu salvari possint pragmatica Regia, ejusque observantia per ea, quæ tradunt *Solorsan. de jur. Indiar. tom. 1. lib. 3. cap. 1. n. 75. Mus. super cap. Rerdin. 24. tom. 3. Salgad. de supplic. ad Sanctiss. par. 1. cap. 2. nu. 42.* Et tandem, ut de hoc Monarchico Imperio, in Siculo Regno ferè per sex sæculorum spatium, & ultra, jam introducto; aliquid scitu dignum enucleare curavimus: licet ab alijs prisceis, ac Recensioribus nostris peritissimis J. C. is dictum, ac typis traditum pleno calamo reperitur: attamen cuncta, per cunctos dispersim adducta, in unum conglobare navavimus: addita fideliter bellorum Historia in Regno Siculo obventorum, quorum causa hæc Legati facultas fuit à Sede Apostolica impartita: explanato prius hoc Monarchiæ nomine.

192. Siquidem pugnant, strenuèque contendunt philosophantes de Monarchia: etenim nonnulli ADAMUM, primum fuisse à Deo constitutum in Imperio existimant: tum, quia ad Dei imaginem conditus fuit; tum quia jussit præesse piscibus maris, volatilibus Cæli, adedque universis animantibus, quæ moventur super terram, *Genes. 1. vers.*

21. *Petr. Gregor. Tholesan. de Republic. cap. 1. sect. 2.* alij verò hanc Tholesani sententiam in veritatis arce ponendam haud esse autumant: quoniam illud Adam in irrationales creaturas, ac in familiam suam exercuit, quod distaret à Monarchia firmant: ided Cainum primum fuisse in Orbe Monarcham textantur: ex *Genes. 4. vers. 17.* ubi Urbem filij nomine, Henochia condidisse evolvitur: aitque *Divus Augustin. de Civit. Dei lib. 15. cap. 20.* Cainum Regià Monarchicà potestate, in Civitate à se condita, fuisse armatum: alij autem Nimrodum, quidam Belum, nonnulli Ninum, cæteri Nabuchodonosorem primum in Orbe fuisse Monarcham sustinent, quorum & specialè Monarchiam appellant: aliam verò Adami, Caini, ac cæterorum Regum generalem: etenim Regis vox aded cõmunis fuit illis tẽporibus, ut qui in una Civitate Imperium retinebat. Rex appellabatur: meritò nostrum erit institutũ de Catholici N. Inviçissimi Regis Monarchia alloqui: quam generalis sit cõprobabimus, inquitur: igitur præstantissimum Regis nomen ex sapientum oraculo Dijs comparatur: undè Ecphanta Pythagoricus in lib. de *Regn.*

Regn. inquit: Divinissimus Rex
 è meliori conditione inter ceteros
 affluens, similis quidem corpore
 reliquis, utpote ex eadem
 materia natus, ab Optimo Artifice
 productus, qui fabricavit eum,
 Archetypum imitatus se ipsum.
 quo circa Rex unicum, & excellens
 quoddam opus est; imò IMAGO
 superni illius Regis, Creatori suo
 semper familiaris, & Diotogenes
 Pythagore discipulus in lib. de Regn.
 dixit: Judicare, & jus suum
 singulis distribuire proprium opus est
 Regis, qui ceteri Deus in Mundo,
 Dux, atque Præses est. Quod
 pariter cōcinnuit Plutarc. Principem
 indoctum erudiens. Princeps est
 DEI IMAGO, & si sese sapientem,
 ac magnanimum præstiterit Rex,
 optimè Deum imitabatur; ait Jam-
 bicus in vita Pythagor. At si
 secus, neque Princeps, neque
 Rex esse potest Dei imitator:
 clamat Diotog. in lib. de Regn.
 subditq; Plinius in Panegyric.
 Principem dat Deus, qui erga
 omne hominum genus vice fun-
 gatur sua, & Plutarc. in loco
 indicato. Quale elegantissimum
 in Cælo simulacrum sui Deus
 Solem, atque Lunam fixit, tale
 in Civitatibus ejus exemplum
 est, atque lumen Princeps.

Jura Dei similis; qui dat
 mortalibus æqua.

Nempe recta præditus ra-
 tione.

194 Regna insuper potentissi-
 mo Dei nutu hominibus con-
 feruntur: Divus Augustin. de
 Civit. Dei lib. 5. cap. 21. pes-
 simi autem, ac impiissimi Ty-
 ranni Regium aliquando si
 occupant subselliū, nō à Deo,
 sed à Diabolo obtinent: Deus
 enim non vult malum. Psal.
 5. vers. 4. oditque Tyrannos,
 eorumque tyrannidem, Sap.
 14. vers. 9. imò utrumq; pu-
 nit, ut Pharaonis vestigium
 ostendit: Exod. 14. 18. Jero-
 boam 1. Reg. 13. vers. 34. He-
 rodis utriusque Matth. 2. vers.
 19. Act. 12. vers. 23. quorum
 autem Deus ultor est, non au-
 thor: licet multoties subdito-
 rum malignitate ad iram pro-
 vocatus; Tyrannicum impe-
 rium eis concedit, ut pœ-
 nas luant, qui pijs Magistrati-
 bus parere noluerunt: atque
 ipse Deus, dedi tibi Regem in
 furore meo, Osee 13. vers. 11.
 processitque Israelitici Regni
 laceratio, & potestatis transla-
 tio à Raboamo ad Jeroboamū
 à Deo tanquam justo, iratoq;
 judice peccata Salomonis, &
 Roboami vindicante: subditi
 igitur moniti sint: ut Regibus
 195 suis, à quibus fructus, hoc
 est victum, & amictum, um-
 bram, & habitationem, nempe
 tranquillitatem, & securitatē
 habent; fideliter inserviant,
 obediant, eosq; decepter ho-

norent: corde nempe, eos tanquam Deos reverendo, eisque parendo: *Petr. 2. vers. 13. subditi estote cuiusvis humane creature propter Dominum, (quem omnes timere debent,)* ore pro Regi suo incessanter orando: ut Apostolus 1. *Timoth. 2. versic. 2. præcipit, & ipsemet Deus, per Jeremiam Prophetam Judæos monuit: ut pro Nebucadnezare, ejusque Babilone orent, Querite pacem Civitatis, ad quam transinigrare vos feci, & orate pro eo ad Dominum: quia in pace illius, erit pax vobis. cap. 29. vers. 7. Et advertant ver-*
 196 *bofi, qui falsis, subdolisque suasionibus Populos ab affectu sui Principis separare attemptant: quoniã apud Deum impij, ac perversi sunt: ut Sancti Spiritus Oraculum prodit, Vir impius fodit malum, & labijs ejus ignis ardeat, homo perversus suscitavit lites, & verbosus separat Principes. Prover. cap. 16. vers. 27. Subditi nãque nõ tantũ morigeri esse debent, sed sui Principis amatores, inquit Aristoc. in Apoph. Pictag. ita herclè vice versa esse debent Principes, qui à Deo in statu supereminenti constituti sunt: ut erga subditos benevoli, benefici, humani, ac affabiles esse debent: non suum tantum; sed publica imperij,*

& subditorum commoda querentes: juxta Optimi Titi Imperatoris symbolũ: *Alijs inserviando consumor.* At si mali, ac Tyranni essent, rhamnis comparandi sunt, qui spineis fructicosis, & aspris præditi, ramos spargunt uncis, & super alias arbores dominium sibi arrogant, canditi apparerent, & de sua gloriantur umbra: sed si quis sub eis umbram capteret; non sine vulnere doloribus inde recederet; ita, & mali, Tyrannique Principes, qui insolentes, insipientes, & asperi ad Imperium, illud affectant cum maxima subditorum jactura.

198 Nostri porò Catholici Reges Austriaci, omni ævo cum subditis suis piè, ac leniter se gessere, prout ad præsens ultra modum se gerit clementissimus Carolus II. noster Invictissimus Rex: qui itidem de ingratis haud desinit benemereri.

199 Adeò planè pollent in suo Statu Reges, quemadmodum Imperator in suo Imperio: *Barr. in l. 1. §. de qua re, ff. de postulat. & in l. infamem, ff. de public. judic. Andr. Ifern. in cap. 1. tit. de Vassal. decrep. etat. Afflic. ibidem, quæst. 2. Sebast. Sapia in l. Imperium, n. 34. ff. de jurisdict. omni. judic. Alex. conf. 11. n. 9. vol. 7. Decian.*

cian. conf. 41. n. 2. Imò plus juris retinent in Regno, quàm Imperator in Imperio: Rex namque loco Domini habetur, & Regnum magis assimilatur Domino, quàm simplici regimini: *Bald. conf. 271. n. 3.* Cumque Imperator propriarius non sit: sed maximus Imperij administrator, qui per Principes, auctoritatem habet: à Sede Apostolica obsignatos eligitur *Bald. ubi nuper, & in conf. 327. nu. 7. vol. 1.* Rex autem transmittit Regnū in filios, & successores: Imperator verò minimè, cum haud per successionem: sed per electionem conferat Imperiū: *Andr. Ifern. & Afflict. in d. cap. 1. de vassall. decrep. etat. Curs. Sen. conf. 66. nu. 32. & alij, quos cumulat Conf. Giurb. de successor. feud. 2. 1. Gloss. 3. nu. 5.*

200 Nostri equidem Reges, superiorem de jure, ac defacto non agnoscunt: comprobatur ex varijs authoritatibus Montanorum citrà, & ultrà *Valdes in tract. de auctor. Reg. Hispan. cap. 18. Menchac. contr. illustr. lib. 1. cap. 22. n. 14. Azaved. leg. 4. nov. recopil. tit. 1. leg. 1. n. 16. Burg. de Paz. in proem. leg. Taur. clausulaque utuntur (Dei gratia) Azaved. leg. 5. recopil. tit. 10. l. 17. n. 2.* Omniaque privilegia Imperio im-

partita retinent: *Suar. de major. n. 30. Azaved. ubi nuper n. 17. & lib. 9. tit. 17. l. 1. n. 56.* Imò ipso Imperatoris nomine utebantur, *Azaved. in locis indicatis, Valdes d. cap. 18. n. 3.* quamvis hodiè sic malūt titulari: *Valdes n. 33. in Hispaniarum* 201 *insuper Regnis sibi omninò subjectis Monarchiæ sunt, superioribus in temporalibus nō recognoscentes: Gloss. in cap. Adrianus, 63. distinct. Menchac. contr. illustr. d. c. 22. n. 11. 12. Redin. de Princip. Maest. n. 135, Didac. Covarr. pract. quæst. cap. 1, n. 2. Petr. Gregor. Tholesan de repub. lib. 6. cap. 13. n. 26. Burg. de Paz. in proem. leg. Taur. n. 144. meritò Bar. & Alceat: in l. hostes ff. de capt. & post* 202 *sim. revers. blaterantes de jure, Reges omnes Imperio esse subiectos cecutavere: & in erroris labem cecidere: quos probè improbat Petr. de Greg. ubi nuper n. 14. nec responsionem merentur, ait Bodin. de Republic. lib. 1. cap. 9. Steteruntque indicati Serenissimi Reges in hac sua quasi possessione statim, ac Ferdinandus I. Cid suasionibus imbutus, de eadem opposita prætensione Henricum Imperatorem III. arevit, ac Victorem Pontificè II. lenivit: undè ceteri postmodum se expiavere, ac ipsi so-*

- folūmodò permanſere ; evol-
vitur in *Cronic. Gener. Hiſpau.*
part. 4. cap. 1. & indicat. Il-
leſc. in Pontif. Hiſt. part. 1. cap.
9. ità ſimiliter uti hujus Sici-
203 *liæ Regni Reges, qui &*
Monarchicum retinent Im-
perium, Andr. & Feudiſtæ
omnes in proœm. conſtit. Regni.
& in prælud. Feud. ac in cap.
1. 2. ſi quis de conteſt. inveſt.
Mar. Frecc. de feud. lib. 1. &
204 *10. n. 35. undè livor fuit,*
invidè dilapſus, id quod pa-
rum canditè cructavit quidā
Author, benè notus: dum in-
quit, hoc Monarchiæ nomen
novum, tyrannicum, barba-
rum, infidele, perturbanſque
Eccleſiæ eſſe: cum duo conſ-
tituit ipſius Eccleſiæ capita;
quoniam cunctos antiquiſſi-
mos latinos profeſſores haud
latuit, pariterque, inter Ju-
riſconſultos: dixit namque
Bartolus in cap. cum veniſ-
ſet colum. 2. de eo, qui mit-
tit. in poſſeſſ. quod Rex in ſua
ditione Monarcha, ac totum
continens eſt, quem refert
Peregrin. de jure Fiſc. lib. 1. ſit.
2. n. 46. Caſſan. in proœm. Cō-
ſtit. Burg. verb. Duces. n. 4.
Bertach. de gabell. part. 1. n.
3. Redin. de Majeſt. Princip. n.
8. & alij, quos laudat Petr. de
Gregor. de ſucceſſ. feud. part. 1.
quæſt. 2: n. 4. & quæſt. 4. n.
20. & poſt eos conſ. D. Mar.
Girb. de ſucceſſ. feud. d. Gloſſ.
3. 2. 1. ſub n. 5. imò apud
Chronologos decantata vox
eſt, ut in principio demon-
ſtravimus.
205 *Noſter igitur invictiſſi-*
mus Rex abſolutam ſivè ge-
neralem poſſidet in Regnis
ſuis Monarchiam: Summ. ver-
rò Pontifex, tanquā Chriſti
Vicarius in ſpiritualibus, cō-
parativam, nempè in toto Or-
be Chriſtiano tex. in cap. cun-
ctæ per Mundam 9. qu. 3. cap.
Sacroſactæ 22. diſt. & innuunt.
Bald. in proœm. ubi in Pōtiſicē
totam eſſe Monarchiam aſe-
rit, quem ſequitur Paul. Ori-
ſal. in tract. de fid. Cathol. par.
1. n. 30. omnibuſque præſt,
nec parem, nec ſuperiorem
habet. Bald. in l. reſcripta C.
de præcib. Imper. offerend.
206 *Inſinuant planè majores*
noſtri antiquiores, ac recen-
ſiores de Regno, noſtros Invi-
ctiſſimos Regni ejuſdem Re-
ges, Legati dignitate frui: ex
vi tamen Apoſtolicæ conceſ-
ſionis, ob quam Legati ſunt
nati, cum qualitate de Latere,
eademque Apoſtolicæ Sedis
vice omnes Eccleſiaſticas ab-
ſolvunt cauſas, quam celebrè
præheminentiam ſexcentorū
annorum ſpatio, ac ultrà ſem-
per retinuerunt tutam, eamque
ab initio communiter Monar-
chiam in Regno appellaverunt
quia

quia unus Regni hujusce Supremus extat Princeps, qui sæculares, & spirituales cernit causas, ex Pontificia auctoritate: testantur verò de recentita facultate per Sum. Pontificem nostris indulta Regibus præter allatos *Goffred. Monac.*
 207 *infra laudandus, Borrell. de præstant. Reg. Cathol. cap. 17. n. 2. Thomas Fasell. gravis veridicus, ac antiquissimus Siciliæ Histographus lib. 7. poster. decad. in fine cap. 1. Abb. Maurolic. concivis non spernende authoritatis in Histor. Sican. lib. 3. art. 98. Anan. in Mund. fabric. fol. mihi, 131. & post omnes Ill. Dom. Præf. D. Joseph Scoma in sua elaborata allegat. Patrocin. de la Real jurisdicion fol. 38. quibus adde P. Henriq. in tract. de Pontific. Clav. cap. 26. ferè per totum, Dom. D. Franc. Salgad. de supplicat. ad Sanctiss. part. 1. cap. 2. à nu. 42. cum pluribus seqq. quapropter subdunt ita-*
 208 *tim, ac Rex Siciliæ denunciat, nullo alio expectato privilegio, ac concessione; Legatum esse natum Apostolicum ex vi Sum. Pontificis indulta.*
 209 *Meritò pro tantæ celebris materiæ enucleatione, confert ut Historiam fideliter enarremus: Sicilia inquam cæterarum Mediterranei Insularum ma-*

xima: Plin. lib. 3. Histor. nat. cap. 8. Enstas. lib. 2. Geograph. in question. Siciliæ, Abrah. Ortel. in Thesaur. Geograph. cap. 14. Gervas. Fern. in præf. ad Histor. Hugon. Falcand. Sicul. Leand. Albert. in lib. Ital. ac Insular. pertinent. Soliman. in policastr. cap. 11. Pompon. Mel. de situ totius Orb. lib. 2. cap. 7. Porchach. de Castigliõ. in lib. 1. Insular. Princip. totius Orb. Philip. Bergom. in suppl. lib. 4. ann. 3727. Imò pulcherrima, ab
 210 *Italia maris conatu segregata, teste eodem Philip. Bergom. ubi nuper, & Mar. Nig. ac Paul. Diagon. Berne Friod. in lib. Longobard. cap. 14. usque ad cap. 21. Virg. in lib. 3. Æneid.*

Hæc loca vi quondam, et vastata convulsa ruina,

(Tantum ævi longinqua potest mutare vetustas,)

Dissiluisse ferunt, cum protinus utraque tellus

Una foret,

211 *Omnique ævo uberrima: idèd Populi Romani granariū appellabatur, insinuat Goffred. Malatest. de reb. gest. per Kuber. Giscard. & Roger. fratres in lib. 2. cap. 1. quæ quidem succedentibus dein temporibus sub mutorum mansit ditione. Fasell. de reb. Sicul. decad. 1. lib. 1. cap. 1. Abb. Maurolic. de reb. Sican. Porchach.*
de

- de Castiglion. lib. 1. Leand. Albert. de Regn. Itali. in lib. de insul. Italiae. Punicis tandem;
- 212 profligatis eam in Provinciam Romani reducere. Volterm. lib. 6. Chron. Sicul. de Castiglion. ubi nuper Leonard. Alber. in descript. Sicil. Golc. in lib. Græc. seu Histor. Urb.
- 213 Græc. lib. 1. & in eo remansit statu, donec Constantinus Magnus Imperator, sedem Byzantium transtulit Imperialem, Imperiumque bipartivit. Orientale unum, Occidentale alterum: quamobrem bicipitem quoque Aquilam Imperialibus stigmatibus adhibuit suis. Vuolfan. lat. lib. 1. comment. Reipub. Rom. cap. 1. Hieron. Rufell. de gest. Franc.
- 214 Cardin. Confug. ubi lepidum dictum inter Carolum V. Imperatorem cum sua bicipite Aquila, & Ludovicum Mannum Venetum Equitem cum suo alato Leone refert; nostra quoque tempestate memorandum; è vita postmodum Constantinomigran-
- 215 te, Constans filius in Italia, Africa, ac Siculo Regno, cæterisque Insulis successit, Constantinus aliorum primogenitus in Settentrionalibus avitis provinciis, ac in Iberia, & Gallia: Constantius autem filius alter in Oriente Zonar. Græc. part. 3. Histor. in prin-

cipio capitis de Imper. Constantin. & Costân. Nacler. Chron. vol. 2. gener. 11. n. 314. Niceph. Callist. Histor. Eccles. lib. 8. cap. 54. Petr. Gregor. de Repub. cap. 13. n. 30: Fasell. lib. 1. poster. decad. Paul. Diacon. Aquilens. lib. 2. fol. m. 319. in parva im-

216 press. manente igitur regno sub Constantis ditione Vandali, Gotique fractis Aggeribus irruere, quibus: gliscente undique bello, à Bellisario, ac Narsete, Justiniani Imperatoris Ducibus, post multos exanthlatos labores expulsis; sub Constantini Nicephorique imperio anno salutis 797. Leo-

217 ne III. in Vaticano sedente. Occidentalis ab Orientali Imperio altera contigit divisio, ipsumque Siciliae Regnum sub Orientali Imperio remansit Onufr. Panvin. in Epitom. Pontific. & in Chron. Eccles. in vita Leon. III. Genebr. in Chron. cap. 3. ann. 800. P. Jacob Gordon. opus Chron. anno 802. Zonar. Illesc. lib. 4. vit. Pontific. cap. 34. tom. 1. Ubert. Gloc. in lib. de fiscal. Histor. typis edit. anno 1576. Græcis itaque imperantibus Saraceni quoque ibi plerumque accessere. Fasell. lib. 6. cap. 1. Ubert. Golc. ubi nuper. Imò à Præfecto Michaelis Imperatoris anno salutis 821: seridè acciti ibi denuò pedes fixerunt. Fa-

tenuis Apulus Farus Saracenus cum fratre regnante, ad dissidia deveniens; auxilium à Michaelè Bizantij Imperatore efflagitavit; verum, dum ad sui opem Gregorius Maniaces ab Imperatore designatus in Siciliam petebat; fratres inter se odia depofue-
 118 re. Attamen Maniaces, nè sua tam commendabilis expeditio inanis remaneret; se cum Principibus Normannis Wilielmo Ferrobrachio, ac Ruberto Guiscardo fratribus, fœdera junxit, cunctique in Regnum irruerunt, Saracenosque expulserunt, tandem ipsi circa adeptum dissidetes, Principes in Apuliam rever-
 219 terunt; Maniace dumtaxat ibi remanente, confestim Saraceni revertentes eum ejciere, ibique aliquo steterunt tempore; donec idem Rogerius frater alter, sic excitante Nicolao Pontifice II. cooperantibus Mamertinis, ibi immane fixit bellum: quod à Messana primordium, à Butera, triginta annorum spatio, exitum habuit. teste *Goffred. Monac. de gest. Guiscard. & Roger. lib. 2. cap. 1. & lib. 2. cap. 23. Fasell. lib. 7. cap. 1. & lib. 2. cap. 1.* Regno denique Saracenis omnino expiato, undique Rogerij (jam Comitibus) longè latèque excrevit

opinio; adeò ut indicatus Ni-
 220 colaus II. cum eoràm cernere cupiens, in Siciliam se contulit, ibique à Comite maximo cum obsequio humiliter, reverenterque adoratus, preciosissimisque muneribus donatus; Græcos, Latinosque in concordiam reducere curaverunt. *Fasell. lib. 7. cap. 1.* demum in Urbem remigante Pontifice, Comes omni ex parte sub ditione sua Regnū redegit, remansitque.

Ingens planè horum Normannorum Principum Religio fuit, magnaue eorū obsequia Romanæ Ecclesiæ præstita: meritò eos Sum. Pontifices semper commendaverunt encomijs, laudibusque extulerunt: siquidem anno 1060. fugatis jam Græcis, Rubertus Dynasta totius remansit Hetruriæ: & dum Trojam, Beneventanumque obsedit; eos confestim, sic Nicolao II. flagitante relaxavit: ideò Apulix, Calabriæque Ducis
 221 titulum ab eo libenter reportavit, in cujus manibus Robertus fidelitatis homagium, sub certo tributo devovit: *Illesc. lib. 5. cap. 2. in vita Nicol. II.*

222 Anno 1082. Henricus IV. Imperator acribus dum custodijs areem, & viam Gregorij VII. sepserrat, Urbeque tur-

bulenta, opitulante Ruberto, obfessionem ademit ille. Urbs quoque, compositis dissidijs, ad pristinam Pontificis se restituit obedientiam: *Goffred. Monac. de gest. Guiscard. & Roger. lib. 3. cap. 33. & 37. Illesc. in vit. Gregor. VII. lib. 1: cap. 3. P. Jacob. Gordon. Op. Chronol. anno 1084.* Unde eodem anno in una sua Pontificali Bulla multis commendationibus Rogerium decoravit: prosperamque tellurem eum nuncupavit, ob quem factus fuit Ecclesiasticum nomen, sua potentia convaluisse, Populumque Christianum suum redemisse decus: & in Sicilia quoque Insula Catholicam Ecclesiam extulisse caput: ubi Cathedralē Traynensem Ecclesiam erexit, atque dotavit.

Urbanus Pontifex II. in Bulla edita anno 1088. in Civitate Barenfi eundem Rogerium laudavit, suamque electionem Agrigentini Episcopi roboravit: Innocentius III. plusculum Rogerium Regem, Wilielmumque filium, eximij encomij exornavit: depromitur ex epistola ejusdē Innocentij III. in lib. 1. incipiente *super Gentes, & Regna*: & altera *nec novum, nec injustum*: ac in altera ad Siculos Episcopos: *Carissimi in Christo*

filij, & indicat Carol. Sigon. de Regib. Ital. lib. 5. anno 1598. Comes tamen Rogerius alter ejusdē, Rogerij filius obliviscendū haud prebuit Pasquali II. auxilium: cum, adversus Clementem Antipapam ann. 1115. strenuē tuendo: *Illesc. lib. 5. cap. 16. in vita Pasqualis II. Fasell. lib. 7. poster. dec. ad. cap. 3. in princip. P. Jacob. Gordon. Op. Chron. anno 1115. reverenterque similiter se gessit cum Innocentio II. ann. 1139.* suamque libertatem ē manibus Wilielmi sui filij vindicando: *Illesc. d. lib. 5. cap. 20. Fasell. ubi nuper, Sigon. lib. 11. de regim. Ital. anno 1139 Gordon. ibidē, ac sub Eugenio III. Christianis in sacrae telluris ademptione affluenter subvenit: Illesc. d. lib. 5. cap. 23.*

Insuper inter Urbanum II. & Comitem Rogerium, maxima adfuit necessitudo, cujus filiam cum Conrado Henrici Imperatoris filio in matrimonio collocavit ann. 1093. *Gordon. in Chron. Fasell. lib. 7. cap. 1. Goffred. Monac. de gest. Guiscard. lib. 1.* Ino tumultuantibus adversus Jordanū Principem suum Capuanis; Comes ibi arma contorserit sua, eosque, post multa, ad Principis obedientiam restituit, innocuoque Principe relicto meatum fecit: quod summo-

perē

perè Pontifici artifice: *Goffred. Monac. ubi nuper lib. 4. cap. 26. & 27. Sigon. ibidem lib. 9. an. 1093.* petijtque Salernum, ubi Pontifex idem Urbanus II. ante suum Siciliæ accessum cernere cupiens ibi an. 1097. se contulit, & à Comite ingēti cum decore, celeberrima susceptus gratulatione fuit: *Goffred. d. lib. 4. cap. 4. Fasell. d. lib. 7. cap. 1. in fin.* licet *Sigonius loco citato hoc ann. 1093.* contingerè adhibuit: perlenè inquam colloquentes de quadam legatione, in personam Ruberti Traynenfis Episcopi, pro exequendis Romanæ Ecclesiæ causis in Siculo Regno descripta, quam egrè ferens Comes, conquestus acriter cū Sanctissimo fuit: undè benè agnoscens Summus Pontifex quanto Divini Amoris zelo Comes ipse in devincendis Sanctæ Ecclesiæ hostibus sedulò semper, & omni ferè ævo se gessisset; enunciati Episcopi Traynenfis legatione omninò deleta, ipsum libenter confestim Pontifex Legatum Divi Petri in toto Trinacriæ Regno hæreditaliter signare sponndit, & signanter contra Comitum, suorumque animum ibi Legatum aliquem Sedis Apostolicæ de cætero mittere interdixit: immò quoties Pregatos acciri Siculos in Concilia

contingerit, illi, quos Comes, & sui opinantur accedant, citrà eos, quorum negotium necessariò in Concilio peragendum sit, ac in ipso Regno in eorum præsentia definiri nequiverit: *Fasell. lib. 7. poster. decad. cap. 1. Goffred. Monac. de gest. Guiscard. & Roger. cap. 19.* quæ quidem privilegij promissio anno 1097. Salerno processit: privilegium autem ibique anno 1099. refert idem Goffredus, ejus existimatio ingens semper fuit, magnique ponderis ejus auctoritas: quoniam eodem Comitum Rogerij ævo coincidit: estque igitur ipsius privilegij tenor secundum id, quod idem *Goffred. in d. cap. 29.* adducit, ac sequitur, & *Fasell. ibid.*

BULLA URBANI II.

223 **U**Rbanus Episcopus Servus Servorum Dei charissimo filio Rogerio Comiti Calabria, & Siciliæ salutem, & Apostolicam benedictionem. Quia prudentiam tuam supernæ Majestatis dignatio multis triumphis, & honoribus exaltavit, probitas tua in Saracenorum finibus Ecclesiâ Dei plurimum dilatavit, Sanctæque Sedis Apostolicæ devotam se multis modis semper exhibuit; Nos in specialem, atque charissimum filium

ejusdem Universalis Ecclesie assumpsimus. Idcirco de tua probitatis sinceritate plurimum confidentes sicut verbis promissimus ita etiam litterarum auctoritate firmamus: quod omni vite tue tempore, vel filij tui Simonis, aut alterius, qui legitimus tui haeres extiteris, nullum in terra potestatis vestrae, prater voluntatem, aut Consilium vestrum Legatum Romanae Ecclesiae statuimus. Quis immo, quae per Legatum acturi sumus, per vestram industriam Legati vice exhiberi volumus: quando ad vos ex latere nostro miserimus ad salutem videlicet Ecclesiarum, quae sub vestra potestate existunt, ad honorem Beati Petri, Sanctaeque ejus Sedis Apostolicae, cui devotè haecenus obedisti, quamque in opportunitatibus suis strenuè, ac fideliter adjuvisti. Si verò celebrabitur Concilium, tibi mandavero quatenus Episcopos, & Abbates tuae Terrae mihi mittas quot, & quos volueris mittas: alios ad servitium Ecclesiarum, ac tutelam detineas. Omnipotens Dominus actus tuos in beneplacito suo dirigat, & sic à peccatis absolutum ad vitam aeternam perducatur. Datum Salerni per manum Joannis Sanctae Romanae Ecclesiae Diaconi, tertio nonas Julij Indictionis septimae, Pontificatus Divi Urbani II. 11.

224 Mirè adhuc notandum est, Bullam nuper indicatam anno 1099. fuisse amanatam: attamen ex nonnullis praeis scripturis cunctis in Regno Archivis existentibus, ab Ill. Joanne de Vega Prorege ann. 1552. sedulo perquisitis; depromitur Comitem multum antea hanc Ecclesiasticam exercuisse facultatem: ut ex mox adducendis luculenter agnoscitur: quàm obrem credendum haud est tanti Principis religionem, pietatem, ac Christianitatem; hoc, absque alio Sedis Apostolicae privilegio fecitasse: nec abs re enarratus Prorex Philippo II. certiore fecit hanc facultatem Siciliae Principibus, per Gregorium VII. fuisse impertitam, & ab Urbano II. renovatam. Etenim an. 1061. Messanae crexit, dotavit, ac dein conglutinavit Divi Nicolai Ecclesiam cum Traynensi Cathedrali: Goffred. lib. 3. cap. 32. anno 88. & affert Fasell. deca. 1. lib. 10. fol. mihi 300. Panormi Ecclesiastica usus fuit facultate, censurarum gladium evaginando: ut ex epistola ejusdem Proregis Cardinali Panormitano Archiepiscopo, ac Syracusano Episcopo in causis Criminalibus Pactensis Episcopi sub die 8. Octobr. 1555. emanata defumitur

annò 1090. ejusdem Urbani II. placito eadem usus fuit facultate, ut ex quadam donatione Abbatiæ S. Mariæ de Vicari collata evolvitur: quàm è Prælatorum Regni jurisdictione subtraxit, sub istis verbis; *sic Domino Urbano Papa Romano potestatem accepi Monasteria mea libera facere ab omni persona.* Aliud quoque Sanctæ Mariæ de Mili fundavit Cœnobium, illudque pariter ab ordinaria ademit potestate ibi: *nisi in illo quod ordinatum fuit à Domino Sancto Urbano, & à me.* In año 1093. Syracusanam dotavit Ecclesiam, eamque, virtute Bullæ ejusdem Urbani II. Pontificis emanatæ; in Civitate Arnani in Cathedralē erexit. Quam post omnes indicat integerrimus D. Joseph Scoma oculatissimus Fisci Patronus, & M. C. Præf. in suo *Patrocinio. R. Jurisdictionis* circa jus ad invictissimum nostrum Carolū II. Reg. spectantē super Siculas Ecclesias sui regalis Patronatus fol. 21.

Mazariensis Ecclesiæ Dignitatis, statuit confines, eoque sub excommunicationis ultione tuendo, ibi: *Qualiscunque persona Ecclesiastica fuerit, sedè secularis, auctoritate sanctissimi Patris Summi Pontificis in hac parte mihi*

commissa, anathemate damnetur: sub eodem pacto, Agrigentino Episcopo cōfines designavit Diocesanos; Anno 1097. Decimalem cognovit quæstionem, nonnullas absolvit differentias inter Regni Prælatos: jussitque Clericos, à suis accitis Ordinarijs ad Synodum ire: ut ex instrumento in Agrigentino Archivio existente Constat: Porro igitur nostri Trinacriæ Reges per tantorum sæculorum spaciū hac potiuntur facultate, cum Apostolici privilegij fama: quodd et si ob tot jurgia; obsidiones bella; ac regiminis vicissitudines originale fuit deperditū: attamen anno 1523: *Lucas Barberius* nonnullas ex Regni antiquarijs præfæas coagulando scripturas, unam nactus fuit authenticam, quam cum cæteris in libro caput brevium recenset: & meminit *Curd. Baron. tom. 2. ann. in vit. Urbani II. anno 1097.* cōtinuatis dein temporibus, aliæ per Regni antiquarios, ac Bibliothecas fuere repertæ, quas coacervavit solertissimus Illustris Ioannes de Vega Prorex, & ad Salmaticensē Archivū in uno reductas codice copias authenticas transmisit: testantur. *Abb. Maurolic. in hystor. Sicar. lib. 3. artic. 98. Joann. Laurent. Anan. in fabr. Mund. tract.*

tract. 1. *fol. m.* 129. ubi inquit, Saracenos à Normannis ex Insula expulsos fuisse, & ab Urbano II. hanc recepisse facultatem: fusè quoque de ea ratiocinantur *P. Joan. Marian. hist. general. Hispan. lib. 10. cap. 5. P. Enriquez Enriqu. de Roman. Pontific. lib. 2. cap. 26. & in tom. 2. Summ. Theol. lib. 10. cap. 28. & 3. lit. N. & in lib. 3. cap. 24. & 1.* ubi erravit asserendo Urbanum II. Wilielmum Simonem, cognomèto Bonum, legatum creasse: Caroli Sigonij auctoritatem in *vita Orbon. II. ann. 974.* præferendo, quod Sigonius haud somniavit.

- 226 Hoc celebre planè privilegium, perpetuò futuris temporibus fuit per Summos Pōtiffices roboratum: Etenim Urbanus III. Wilielmo secundo Siciliæ Regi, aliud simile impertivit privilegiū sub hoc tenore: *Concedimus tibi debitam potestatem, quam tunc Legatis de Latere modo dare consuevimus; ita quod possis ipsos Archiepiscopos, & Prælatos ad Synodum convocare: teste* Petro de Luna Mellanenfi Archiepiscopo asserente, originale vidisse, ac cognovisse privilegiū: quam testationem in quodam suo Codice Bartholomæus Marchesius Siculus Panormita, sub anno 1545. refert.

Adrianus IV. in concordia habita cum eodem Wilielmo II. Comitibus Rogerij filio; electionem Archiepiscoporum, cæterorumque Prælatorum Regni tribuit: ut refert *Robertus de Monte in supplement. Chronic. Sigibert. Gemblasens. anno 1157. Div. Anton. Florent. in sua histor. tom. 3. tit. 19. de invocat. cap. 1. & 1.* hanc laxè materiam exquirens, inquit, Adrianum, Siciliæ Regibus, privilegium in quatuor tribuisse casibus: utpotè in electione Prælatorum, in Ecclesiarum cura, in rerum Ecclesiasticarum appellatione: ac in convocandis Prælatis in Concilium: in qua quidem Div. Anton. autoritate, notandum est; quod Adrianus iste IV. tale impertivit privilegium Wilielmo Primo, qui, ipso in Vaticano sedente, vixit: quod Clemens postmodū roboravit III. sub quo Wilielmus vixit II. qui cum ipso Clemente benevolè omni se gessit ævo: ut enodatè refert *Biond. hist. lib. 8. decad. 2. ann. 1181.*

- 227 Temporis postmodum decursu, Henricus Imperator ex Constātia uxore ultima ex Principibus Normānis in Regno successit: cujus Henrici Imperatoris, Trinacriæque Regis Augustissimi obitum,

- Fridericus adolescens, suus; & Constantiæ filius sub Innocē-
tij III. & Constantiæ tutamine,
sic ipso disponente Imperato-
re commendatus remansit:
undè confestim post viri obi-
tum, mater Trinacriæ, Apu-
liæ, ac Capuæ investituram
pro Friderico filio ab Innocē-
tio demissè poposcit: ac Pon-
tifex putans Adriani privile-
gium, ac Clementis robor-
ationem, contrā Apostolicam,
& Ecclesiæ tendere dignitatē,
& libertatem; eam, absque ex-
pressa privilegij renunciatio-
ne tribuere renuit. Interim
Imperatrix, cum delinire præ-
tendens, nonnullas adhibuit
sedulitates, licet in casum:
228 tandem Pontificis auditum
animadvertens clausum, om-
nemq; conatum inutilē. Ægrè,
quatuor privilegij casibus, unā
cum Friderico minore renun-
ciavit: *Div. Anton. ubi supra.*
ubi *Joan. Naucler. in Chrono-*
graph. tom. 2. gener. 40. anno
1195. collaudat, qui quidem
Naucleus callidè Innocentij
III. innovationem horruit,
subditque Henricum VI. Im-
peratorem Friderici II. Patrē
Trinacriæ investiturā à Cæ-
lestino III. gratis haud rece-
pisse; nisi in Computum alte-
rius rei: Platim. verò in vit. Cæ-
lest. III. & Illesc. lib. 5. hister.
Pontific. cap. 3. in vit. ejusdem
- 229 *Cælestini.* Ajunt pro Tuscu-
la Civitate, quam benè mu-
nitam possidebat Imperator:
quamobrem continuò Fride-
ricus de Innocētio III. que-
rebatur, maximumque cum
Pontificibus dissidium con-
traxit: *Fasell. lib. 8. post decad.*
cap. 2. Naucler. tom. 2. gener.
43. anno 1264. Undè com-
probata remansere auguria,
ex matrimonio Henrici VI.
cum Constantia Moniali edi-
ta: *Papir. Masson. de Episcop.*
Urb. Rom. in Cælest. III. Hæc
denique renunciatio desumi-
tur ex suprā enunciatis Inno-
centij III. epistolis Const-
antiæ, ac Friderico directis: in-
cipiente una super *Genes, &*
Regna, nec novum, nec in jussu:
altera, quæ in *lib. 1. Epistola-*
rum decretal. Ejusdem Inno-
centij in impressione parva,
anno 1578. reperiuntur: me-
minitque *Carol. Sigon. lib. 5.*
de Reg. Ital. anno 1198. ac ex
altera, Archiepiscopis, Præla-
tisque Siculis directā, incipiē-
te: *Cum si carissima in Christo*
Filie Constantiæ Imperatrici,
Reginæ.
- 231 Quam quidem renuncia-
tionem nullius momenti, om-
ni ferè ævo habuerunt cæteri
omnes Romani Pontifices,
nullumque præjudicium Fri-
derico minori ex ea illatum
fuisse, ut infra in legalibus co-
si-

siderationibus hiulcè demonstrabimus.

232 Et si quatuor ipsa capita in privilegio Adriani, ac Clementis contenta Pontificis auctoritatem; ac Apostolicæ Sedis elibavere dignitatem, parilia quoque debuerat Pontifex cætera annullare privilegia; quod haud putavere Gregorius VII. Urbanus II. & III. Adrianus VI. Clemens III. cæterique omnes, qui antè eum recensitâ facultatem roboraverunt, immò usui ipsius, propalâ post eum annuerunt tacitè, aut expressè, inter quos Alexander IV. Innocentius IV; Joann. XXII. Clemens VI; & Calixtus III; de quibus meminit. Innocentius VIII. in Bulla pro Monasterij fûdatione edita âno 1485. in qua fundatione privilegia, ac enûciatâ facultatè approbat, quodcûq; peregit ante eû Anacletus II. Etenim Eugenius III. dū in Vaticano sedebat, Rogerius Rex constitutionem Regni novam circâ bonorum Ecclesiasticorum administrationem edidit, incipientem: *Pervenit ad nostram noticiam tit. de administratione rer. Ecclesiast. post mort. Præl. lib. 2. consit. Sicil. ibi: quia omnes Ecclesias Regni nostri, & specialiter ipsas, quæ Pastoribus carent in manibus,*

& protectione nostra habemur.

Willielmus filius sub Alexandro III. regnante, in quadam donatione Messanenſi Ecclesiæ collata, ait, omnes Regni Ecclesias sub sua esse protectione: Immò Anno 1164. idem Alexander III. quamdam Cœnobij fundationem ab eodem Willielmo peractam collaudando mandavit; *si querimonia de cætero contrâ Abbatē extiterit aliqua, eam Ecclesiastici Regnicolæ cū Regis, ejusque heredum placito in Regno cernerent: Anno 1529. à Regni Prorege æcito Ludovico Syracusano Episcopo, Romam pergit; & à Clemente VII. ad Carolum V. Imperatorem fuit demissus, & ab eo ad Proregem, qui è Regno per triennium arcuit; Anno 1551. Julius III. à Joanne de Vega Prorege, ex carceratione Cardinalis Antistitis Panormi, fratris, ac sui Vicarij poposcit; An. 1544. Cle- rico Antonio Cardillo ad Romanam Curiam, litem jam in Regno inchoatâ subreptitiè introducente, melius Paulus III. imbutus ad idem Proregis tribunal remisit.*

Sixtus deniq; Quintus anno 1582. Serenissimo D. Joanni ab Aragonia Siciliæ Regi, Regisque Catholici Patri, akerū quoque celebre indulſit pri- vile-

privilegiū, in quo fundatiōem, privilegia, ac exemptiones à Comite Rogerio, & à Rogerio Rege ejus filio, Coenobio Sanctissimi Salvatoris Messanæ impertita comprobavit: in quo privilegio ipsi Serenissimi Reges, Caput, Abbatesq; Ordinis Divi Basilij Magni, se statuere, ejusque Superiori Civilem, ac criminalem tribuerunt jurisdictionem, eumque omnino ab ordinaria potestate subtrahere.

Porro nec novum, nec præjudiciū continebant aliquod, ipsa quatuor capita in enunciato privilegio cōtenta: etenim nō tantum Siculi, verum & Constantinopolitani, dum sub Christiana manebant Religione, non ad Romanam appellabant Curiam; sed ad Patriarcham, ita & Africani, & Carthagenenses. *Enriquez de Rom. Pontific. lib. 2. c. 26. litera X.*

Veneti acriter ulciscuntur in provocantes aliquos subditos ad Romanam Curiam: *Estaphileus designat. Inst. 2: quando appellatur ab interlocutoria n. 4. Lancellot. de attentat. par. 2. cap. 20. q. 2. n. 38.*

Castellæ, Ferdinandū Gonzalem in Comitem excerpentes suum, septem ab eo susceperunt præcepta, quorum secundum, nè quis predeat, nec

alterum ad judicium extrà Regna provocet: *Fras. Gonzal. de Arredond. in Chronic. manuscript. Comit. Fernand. Gonzales lib. 3. cap. 15. leg. 2.*

Eugenius Papa VI. Domino D. Joanni Castellarum Regi II. privilegium tribuit, subditos ex universa ditione sua ab ea in causis, querelisq; prophanis disceptandi gratia, haud extrahi. Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Domini 1433. Kalendis Novembris, ejus originalis copia in Archivio, Supremoque Italiæ Consilio extat.

Leo Pontifex X. alterum parile Ludovico XII. Gallie Regi indulxit privilegium, dum Mediolanensem possidebat Duceam: quod potius personale, quam Reale existimat esse: *Ægid. Bossi, de Principe, & privileg. ejus n. 344.*

Idem Eminentiss. Cardin. Baronius, in *Urban. II. vita tom. 2. anno 1097.* fatetur Eugenium Pontificē III. Rogerio Siciliæ Regi privilegium, nè in ipsa Trinacriā Legati proficiscerentur, concessisse: quod pariter testantur *Orbo Tringens.* ea tempestate Historiographus in *Fider. lib. 1. c. 28.* Callistus II. post generalem Romæ habitum ecumenicum Conventionum, ad Henrici Bri-

tanniæ Regis instantiam, inter cetera statuit, Legatos in Britanniam haud pergere.

Ex quibus defumitur, quatuor ipsa privilegij Adriani, Clementisque capita, contra Ecclesiasticam libertatem, ac Pontificiam dignitatem, haud tendere: quoniam si ita esset, quod utique tanta privilegia haud indulgissent tot Summi Pontifices. Merito de enarrata Friderici, matrisq; suæ Imperatricis renunciatione, unquam rationem habuerunt, nec Pontifices, ut diximus, nec Trinacriæ Reges, tanquam illegitimam insufficientem, ac vi supremæ auctoritatis peractam: ut de jure loco suo sustinebimus.

Equidem ipsemet Fridericus, Corradus, ac Manfredus sui filij in Regno successores, eadem usi fuere facultates: imò & cum eis Carolus I. Andagaviæ Dux Divi Ludovici Galliæ Regis frater, qui à Clemente IV. postpositis Suevis, Regnum ann. 1265. obtinuit, non obstante investiturâ ab eodem præhabitâ, prout recepit Fridericus. Eodem quoque modo versati fuere Aragonenses à Petro I. cognomēto *el Grande*, & post eos Augustissimi Reges nostri Austriaci: ut digito demonstratur, in elaboratissimo codice

Regiæ Monarchiæ penès Regni Prothonotarium existente, ac per Ill. Joannem de Vega in unum coacervato, ubi hujusce facultatis usus, tam in contentiosa contra exemptos, & non exemptos; quam involuntaria jurisdictione, omnes ferè Trinacriæ Reges inconcussè à primâ Normannorum linea, usque ad Augustissimam nostrorum Austriacorum Regū, ejusque prisca, ac recens exquiritur methodus: qui quidem nostri potentissimi Reges omni ævo pro ejus observantia fremuere, cuncti potissimū, ut in suum Trinacriæ Regnum Apostolici haud pergerent legati. Comes igitur Rogerius ex cæteris Normannis Heroibus, primus in Regno strenuo mucrone coruscans, egrè delegationem ab Urbano II. Traynensi Episcopo collatam ferendo; se conquestus acerrimè cū Pontifice fuit: taliter, quod ad sui instantiam, eam confestim revocavit, actaque per eum facta delevit. Manfredus quoque Taranti Princeps Friderici Imperatoris II. filius ex præclaro, illustrique Suevorum Sanguine ultimus emanans radius, sub Benevento, cruentissimo in armorum cōflictu, à Carolo I. Andagaviæ Duce devictus; fato cessit, si-

bique Mors cuncta tulit: si-
cuti haud dispar Corradi fra-
tris sub carnificis ferro eeci-
dit. Sub suo igitur Manfredus
imperio, Apostolicum Joan-
nem Columna Legatum, è
Regno arcuit: *Fasell. lib. 8. po-
ster. decad. cap. 3.* Petrus Ar-
goniæ III. Siciliæ I. Rex annò
1339. Cardinali Socio, ac E-
piscopo Racerio, contra non-
nullos Regni Prælatos Aposto-
licis Legatis, veniam eos in-
quirendi vetuit: Alphonsus
anno 1445. Episcopo Cata-
nensi in quadam causa sibi
via appellationis à Pontifice
delegata, se immiscere Inter-
dixit. Anno 1516. regnantè
Potentissimo, ac Augustissimo
Carolo V. Imperatore D.
Joannes Vincentius de Luna
Caltabillottæ Comes Messanæ
Stratecotus, ac Regni Locum-
tenens, Sebastiano Mansi Cu-
riæ Romanæ pro verificandis
aliquibus criminibus, per Si-
culos Prælatos patrat; seriò
Delegato ad ultiora procede-
re implicavit: immò quemdà
Cursorem suum ad torturæ
tormentum subijcere iussit.

233 Exaratis igitur, sedulò
perpensis, luculenter depromi-
tor, Urbanus Pontifex II.
apprimè imbutus, quantum
Rogerius ipse Guiscardorum
Comes strenuus Christi no-
minis propagator; Triana-

trià è Maurorū prisco, diroq;
jugo vendicando, indèfessè
elaboraverit; & ut Christiana
Religio sublimè extolleret Ca-
put; quantum potentissimis
valuit viribus: ideò nè præ-
stantissimis his magnalibus
beneficijs immémot Pontifex
videretur; consentaneis Co-
mitis precibus libèter annuit,
eique Salerno Traynenfis E-
piscopi legationem dele-
gare, ipsum, suosque hē-
redes in Regiō Legatos con-
stitueret, nec alios præter suā,
ac suorum voluntatem, & cō-
sensum deinceps mittere: un-
dè verbosas has pollicitationes
adimplere lubēs, Bullam mo-
dò superiùs indicatam, Roge-
rio, suisque hēredibus libenti
animo impertivit.

In remunerationem siqui-
dem tanti Comitum laborum,
ac meritum, tale fuit imperi-
tum privilegium: ut notoriè
patet, & ex eodem diplomatis
tenore dignoscitur: ibi. *Quia
probitas tua in Saracenorum
finibus Ecclesiā Dei plurimū
dilatavit, Sanctæque Sedi Apo-
stolicæ devotum se multis modis
semper exhibuit: quæ quidem
verba per rationis modum
stant, causamque exprimunt
finalem meritorum, nempe
Comitis attentio: quod quo-
que ipse Urbanus in alia Agri-
gētina Episcopatus an. 1089.*

fatetur ibi: *noſtris temporibus glorioſiſſimorum Principum Roberti Ducis, ac Rogerij Comitis fortitudine ſupremę dignationis miſeratio, omnem Saracenorum violentiam in Sicilię Inſula expugnauit, & antiquum Eccleſię ſtatum pro voluntatis ſuę beneplacito reparauit, ut & ipſius ineffabili miſericordię gratias agimus.*

Hinc eſt, & ſi ad Sum. Pontificis nutum; ac pro ejus libito quælibet revocatur légatio *tex. in cap. quoniam, & ibi Abb. n. 103. de off. deleg. & in eo ſtat pro ratione voluntas; liberumque in beneficiorum collatione retinet arbitrium Deci: in cap. quæ in Eccleſiarum n. 26. de conſtit.* attamen præſumendum unquam eſt Summos Pôtiſices, in quocumque ſuo reſcripto, privilegio huic in tot præſtantiffimorum ſervitiorum remunerationē collato, velle derogare; ſancitur equidem per Cancellarię regulam ſub rub. *de non tollend. jur. quæſit.* ex quacumque Pôtiſticia conſtitutione emanata juri alterius quæſito derogare, haud intelligitur, etiâſi clauſulam, *motu proprio, ac ex certa ſcientia*, vel aliam contineret parilem: Pij autem Paſtoris haud eſt has remuneratorias conſeſſiones revocare inquit *Guid. Pancirol. conſ. 12.*

n. 15. 16. nec in dubio cęſentur revocatę Maëdan. deciſ. 350. melius in deciſ. 10. de jur. patr. & ita cenſuit Roſ. Rôm. deciſ. 308. lib. 3. & deciſ. 137. & 468. p. 1. diverſ. & deciſ. 304. pars. 2. diverſ. itidem per verba generalia, ac geminata *Quintil. Mandos. in regul. Cancell. XI. de revocation. qu. 13. n. 6.* quem ſequitur *Bertrand. conſ. 154. n. 7. 8. lib. 3.* nec per clauſulam (*non obſtantibus privilegijs*) cum quo inclinavit *Moronus de fide ireg. & pac. per totum ſerē tit. 1. qu. 63. Roman. conſ. 436. n. 14.* undè inaniter doctiſſimus hæſitavit *Navarrus in Manual. cap. 27. n. 71.* an ex Bulla Cœne Domini abrogata partilia fuere privilegia, quod cum Pontifice conſulendum eſſe, abſolvit: verùm auſus haud ſit itidem in poſterioribus ſuis Codicibus affirmativam aſſerere ſententiam, licet cum increpant *Sayr. de cenſur. lib. 3. cap. 25. n. 10.* cujus ſententiâ comitantur *Dian. Durand. & alij*, quos congerit *Cutell. de immun. Eccleſiaſt. lib. 2. qu. 6. n. 14. Ugolin. in reſponſ. ad Colleg. Patavin. pro Vener. cap. 7. additis Guevar. de prop. Eccleſ. lib. 2. 7. n. 43. aſſert. 1. Mart. de juridi. p. 4. cent. 1. caſ. 7. n. 12. Barboſ. in cap.*

cap. *Ecclesia Sanctæ Mariæ n.*
 25. de *constit.* agentes per enar-
 ratam Bullam, omnes Ecclesi-
 asticas concessionis lædentes,
 immunitatem fuisse abroga-
 tas: Huic tamen sententiæ op-
 234 ponuntur nonnulli, non infe-
 rioris notæ, audaçter susti-
 nent, privilegia Regibus, ac
 Principibus per Summ. Pon-
 tifices indulta, haud fuisse per
 eam revocata: tum ex quo
 Pontifex ex ea noluit: tum ex
 quo privilegia jam indulta,
 absolute, rectè, ac jure non
 abrogantur; noluit, & sic præ-
 sumendum esse firmant dum
 in Bulla hoc nõ expressit: ete-
 nim ex utriusque Juris dispo-
 sitione, privilegia per anteces-
 sores impertita, nunquã præ-
 sumuntur revocata; nisi speci-
 ficè de ipsa revocatione fuerit
 expressum. *sex. est apertus in cap.*
fin. de præscript. ibi: *per quod*
privilegium suorum antecessorũ
non extitit derogatum, cum de
ipsis nullam fecerit mentionem,
cap. quia intensionis, 29. de
de privileg. ubi idem Honorius
 III. statuit: *cap. Ecclesia vestra,*
 57. de *electionibus* ibi: *nec cæ-*
tera, quæ super hoc alibi statuta
noscentur uno verbo videantur
aversa: & facit quoque cap. 1.
de constitut. ibi: *nisi expresse*
caveatur in ipsis, cap. fin. de
offic. Archidiacon. quàm sanè sen-
 tentiam uno concomitantur

ore Canonistæ, ac de Qui-
 ritum jure scribentes *in leg. si*
quando, 35. Cod. de inoffic. te-
stam. Quibus ipsissimis verbis
 usus fuit Honorius III. in di-
 cto *cap. quia intensionis, 29.*
de privileg. & sequuntur Tasc.
lit. C. conclus. 1035. à nu. 4.
Menoch. de recuperand. remed.
4. n. 21. Macerat. resol. 1. 8.
lib. 1. n. 21. Malder. par. 6. q.
 96. *Fagundes de præcept. Ec-*
cles. tract. 1. lib. 3. cap. 7. nu.
 17. *Salzed. deleg. polit. lib. 1.*
cap. 8. quos laudat, & refert
Cutell. d. quæsi. 6. Summum
 denique Pontificem velle sua
 regulari dictamina per justiti-
 tiæ tramites, tam fori, quàm
 poli, suadet ratio, & probat
tex. in l. quoties C. de præcib.
Imp. offerend. taliter quod, ubi
 de enixa Summ. Põtificis vo-
 luntate non apparet; unquam
 præsumendum esse, eum vel-
 le, quod non facere debet. Pri-
 vilegia equidem Regibus, aut
 magnis concessa Principibus,
 ob Provinciarũ salutem, cau-
 sã concessionis manente, ser-
 vari fas est: ut de consuetu-
 dine, quæ privilegio æquipa-
 ratur *Gloss. in cap. novit. de*
Judic. cap. cum contingat. de
foro. compet. Giarb. conf. 26. n.
 54. dixit D. Hieronymus *ad*
Lucinum ibi: *sed etiam illud e*
almonendum p'ro, traditiones
Ecclesiasticas præsertim illas
 quæ

quæ fidei non officiant ita servandus, ut à majoribus traditæ sint, nec alienum, consuetudinē aliorum contrario more subverti. Honorius III. in allegato cap. *Eccles. vestra* 57. de electionibus, & alij ubi supra, additis Baldell. lib. 1. Theolog. moral. disput. 33. nu. 22. 23. 24. 25. Cutell. de imm. Ecclesiæ lib. 2. quæst. 6. per totum: potissimum hoc firmandum est, quo ad privilegia nostris Regibus suisque Serenissimis Prædecessoribus indulta, qui cum omni fuissent ævo Hæreticorum flagellum, firma, ac solida Christianæ Religionis basis, Pontifices impertita, haud detrahunt, immò augēt: etenim passim sua crescunt merita, nec per legem subsequentem, cæterisque derogantem privilegijs, primum à Pontifice, personis dilectis gratis, ac valdè benemeritis inductū censetur derogatum, autumavere Roman. cons. 478. à n. 1. 19. Selv. de benefic. par. 3. qu. 15. n. 23. 27. latè Mantici. de conject. lib. 12. tit. 8. nu. 26. Cutell. ubi supra, Salsed. de leg. polit. lib. 1. cap. 8. conglutinat Salgad. de reg. protect. par. 3. cap. 10. n. 95. 96. 97. tom. 2. qui de regulis Cancellariæ, post inducta privilegia emanatis, ratiocinatur: & alij de Bullæ Cœnæ Domini in specie lo-

quantur, eamque privilegium alicujus Principis antea indultum, haud revocare affirmāt: sicuti nec tandiū introductas consuetudines, quæ Pontificis supponūt consensū pro alicujus Provinciæ bono, nec tolerantiam sustulit Pontificum: dixere Cástill. Sot. Major. tom. 7. contr. cap. 138. Salgad. de reg. protect. in prælud. 3. n. 139. et tom. 2. p. 3. c. 10. n. 90. Molin. de just. tom. 3. tract. 2. disp. 270. n. 5. Malder. p. 6. q. 96. Fagund. de præcep. Eccl. tr. 1. c. 7. n. 17. Salsed. de Leg. polit. lib. 1. c. 8. quæ consensus potius, quam Pontificis repugnantiam supponit Vasq. opusc. de restit. cap. 6. q. 1. dub. 2. à num. 30. 34. Sess. de just. & jure lib. 2. cap. 33. dub. 5. n. 38. 40. Bonacin. de censur. disput. 5. quæst. 15. pænct. 4. q. 1. nu. 5. Sed tantum consuetudines cōtrā Ecclesiasticam immunitatem à Principibus laicis, eorumque Officialibus usurpatas, ut in Canon. excommunicamus: ac clam introductas, quas suprema cum eorum potestate sustinere, ac in usū protendere attentant: hæc autem cum insuffistentes ab initio fuere, Pontifices, eas approbasse nunquā censetur; sed potius ad evitanda scandala dissimulasse, ac connivere probant: Sess. de c. 113. n. 74. 75. Salgad. de sup-

*supplic. ad Sanctiss. par. 1. c. 2. à n. 178. Mart. de jurisd. par. 4. cas. 102. Cntell. de immunit. Eccles. d. quest. 5. n. 17. 18. tom. 2. Dian. resol. moral. par. 1. tract. 2. resol. 5. & par. 4. tract. 1. resol. 1. & 20. & in sum. par. 1. verbo consuetudo n. 4. del Bene de immunit. Eccles. tom. 1. cap. 5. dub. 14. sect. 6. & de parlam. dub. 4. sect. 19. sub. sect. 4. n. 5. dub. 15. sect. 2. n. 3. & dub. 27. sect. 8. n. 10. & sect. 9. n. 1. & ex multis Vigian. de immunit. Eccles. cap. 2. tom. 4. Barbof. in cap. Eccles. Sanctæ Mariæ n. 25. de constitut. quæ nec Principibus profunt sæcularibus ad præscribendum, nec ad aliquod contrà Ecclesiasticam libertatē peragendū: Azor. instit. moral. par. 1. lib. 5. cap. 12. vers. queri solet, Dian. resol. moral. p. 1. tr. 2. resol. 5. Vela disser. 44. n. 69. tom. 2. At consuetudines diutius usu traditæ, omni usurpationis suspitione carentes, credendum haud esse, eas voluisse Pontificem in Bulla atterere, clamant Lessius d. lib. 2. cap. 33. dub. 5. n. 19. Molin. de just. tom. 3. tract. 2. disp. 270. n. 5. Turrian. in 2. 2. tom. 2. disp. 14. dub. 4. n. 12. Salas Deleg. qn. 96. tract. 14. sect. 11. n. 1121. Salg. Vafq. Castill. & alij, ubi nuper, ita
235 & Principibus indulta privi-*

legia: ut ex superius expōitis elicitur, & fassus porō fuit Martinus V. unus ex dictæ Bullæ Cœnæ Domini condentibus: qui Carolo Francorum Rege instantē, enucleavit suam editam sanctionem haud devincerē cōsus, in quibus Rex ab immemorabili tēpore in Clericos jus dicebat. refert Guido Pap. decis. 1. 85. & 87. Boet. q. 69. n. 23. Afflict. decis. 2. n. 10. 11. & decis. 24. n. 9. Grammat. decis. 78. Ofsaus. decis. 30. Menoch. de recuperand. posses. remed. 15. n. 210. Avendañ. de mand. Reg. par. 1. cap. 1. n. 32. perfunctoriē Navarr. in cap. cam cōtingat. in pr. remed. de rescrip. fuse Ioan. Ferran. de jure, & privileg. Regn. Franc. privileg. XI. melius Rebuff. tit. de caus. benef. possess. artic. 8. gloss. 2.

Potillimū si cū ipsa usu introducta consuetudine privilegium, vel fama adesset ipsius: cū tunc vim ipsius Papalis privilegij, habet, & capācem reddit laicū ad præscribēdū jura adversus Ecclesiasticas immunitates. Remir. Deleg. Reg. 2. 20. n. 9. quæ quidem sententia non sine maxima oppositione transit. vide Azor. Dian. & alij ut supra.
236 Eoque magis adducta, procedūt in concessione haud gratuita, sed in remunera-
tio-

tionem præstantissimorum
servitiorum indulta, quæ nul-
latenus jure possint revocari,
immo omnino conservanda:
etenim talis concessio in vim
transit contractus correspec-
ti- vi onerosi, quem Princeps li-
cèt, supremus nō revocat *tex.*
in l. sed si lege 2. consuluit ff.
de peris. bared. gloss. Jason, &
alij in l. ex hoc jure ff. de just.
& jur. Felin. in cap. novit.
de judic. nec minùs moderat
Restaur. Castald. de imper. qu.
55. num. 14. & quest. 114.
num. 12. Consil. Staiban. re-
sol. 100. n. 67. R. Tap. l. fin.
part. 2. cap. 9. à n. 1. ff. de
constitut. Princip. D. Larr. al-
leg. 3. disp. 6. & alij, quos
coagulat R. de Filip. disert. fisci.
11. n. 13. recenter Mansrell.
ad lib. 2. R. Capici. Latro obser.
99. n. 17. Fontanell. de pact.
claus. 4. part. 2. gloss. 10. n. 89.
& alij per Giurb. cons. 19. nu.
88. si intrà justitiæ Cancellis
237 se cōtinere intendit; itidem
sub alterius ingratitudinis præ-
textu *Jan. Felin. & alij in d.*
tex. in l. ex hoc jure Tusc. lit.
P. conclus. 751. n. 9. 14. latè
Petr. de Princip. potest. cap.
24. n. 256. & qu. 3. cap. 32.
n. 170. magistraliter de mo-
re Tiraquell. in l. si unquam
gloss. donatione largitus; n. 14.
C. de revocond. donat. undè nō
sine fundamento Galli ex sen-

tentia Panormitæ, aliorumq;
DD. *in rub. cap. fin. de donat.*
& per tex. in l. Aquilius Re-
gulus ff. de donat. cum concor-
238 dantibus, opinantur con-
cordiam inter Leonem X. &
Regem Francum, aliaque pri-
vilegia à Summ. Pontifice in
remunerationem eorum ser-
vitorum obtenta, non esse re-
vocanda propter jurgia habi-
ta inter Philippū cognomen-
to Pulchrum, Saritæ Columnæ
opera, & Bonifacium VIII.
nè odio unius alter puniatur.
per tex. in l. si quis in suo 2.
legis C. de inoff. test. Bart. in
l. aut facta 2. fin. de pæn. Abb.
& Anan. in cap. dilectus il 2.
de Simon. autem particularibus
abutentibus, & delinquenti-
bus, non tota Civitas; sed ipsi
puniendi sunt: quoniam re-
muneratoriæ tales sunt con-
cessiones, quæ itidem ob
patratam ingratitudinem non
revocantur: ut præter ad-
ductos insinuant *Garsia de*
donat. remuner. n. 9. Mart. de-
cis. 215. n. 28. Mantie. de
tac. lib. 13. tit. 15. n. 33. nisi
tantum quo ad excessum au-
tumavere *Mierer. de Majorat.*
part. 1. qu. 22. n. 169. 170.
quidquid dicat *Pinell. in l. 1.*
Cod. de bonis Mater part. 3. n.
601. quem reprobatur Guisier.
cons. 24. in fine.

239 Planè subdunt nuper al-
la-

lati, neque hoc perficere possit ex plenitudine potestatis: ut notant *Gabriel. tit. de jur. quesit. non tollend. conclus. 6. Rodolph. de absolut. Principum potest. cap. 6. nu. 170. Augustinus Barbosa de clausul. claus. 41. in fin. Mart. decis. 195. Velasc. decis. 72. n. 1. & decis. 120. n. 9. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 3. n. 19. Pin. ad leg. 1. Cod. de bonis mater. par. 3. n. 62. illat. 16. vers. ego, & alij quos cumulat *Barbosa. ubi nuper*, & post eum *D. Marius Guirb. d. conf. 19. n. 89. 90. nisi* 239 expressa, iustaque accesserit causa: *rex: in l. Titius puerum ff. de obseq. libert. l. Lælius, ff. de evic. l. item si verberatū, & præterea, ff. de rei vindicat. ubi Bart. & Angel. Perna. conf. 16. Pinel. ad l. 1. Cod. de bonis mater. par. 3. nu. 62. ubi supra, Menoch. de præsumpt. lib. 2. præsumpt. 10. n. 49. Burg. de Pax conf. 25. à n. 48. Afflic. decis. 361. n. 6. Cabed. decis. 19. n. 10. & decis. 68. par. 2. Rodolph. de absolut. Princip. potest. d. cap. 6. nu. 199. quæ publicam respicere debet utilitatem: Menoch. conf. 351. n. 21. perbellè Peregr. de jur. Fisc. lib. 1. tit. 2. sub num. 49. Roland. conf. 80. n. 29. vol. 3. Decian. conf. 51. n. 31. vol. 3. Surd. conf. 103. n. 26. talisque urgere debet necessitas, ut**

absque privilegij abrogatione, evitari haud possit: ait *Bursat. conf. 16. n. 71. vol. 3.* nempe in casu valdè inopinato, ac omninò inusitato astringit: *Augustinus. Barbosa. ubi supra*, quæ 240 quidem causæ urgentia cōstare debet: nec satis est eam asserere simpliciter, nec generaliter, ex causis animū suū dignè moventibus; cum in ijs, quæ sine causa iusta, ac expressa fieri interdiciuntur, causam asserenti haud creditur: opus namque est, ut omninò addit, & ut constet affabrè insinuat *Decian. conf. 603. n. 7. & conf. 602. n. 12. 17. Guiter. in l. 1. nemo potest, nu. 71. 72. 175. per delegat. 1. & de gabell. quest. 4. nu. 9. prolixè Decian. conf. 41. à n. 5. in 2. magistraliter in conf. 51. n. 31. vol. 3. Bursat. conf. 61. n. 71. vol. 3. parte citatā, & ad plenum auditū edocet Montalv. in leg. 8. for. tit. 12. Gloss. no puede: concinit Jov. Andr. in Clement. de jur. jurand. & in Clement. Pastoralis de re judic. & in Clement. 1. ut lite pendente: aliàs iustā non accedente causā, non posse Principem de potestatis plenitudine, quempiam dominio rei suæ privare, & privilegium indultum, ac contractum cum eo celebratum infringere: ut prædiximus, additis *Aretin. in cap.**

novit. de judic. n. 28. & ibi Felin. n. 2. Tiraquel. in loco indicato nu. 11. Camill. Borrell. de prestant. Reg. Catholic. cap. 53. n. 6. Suar. deleg. lib. 8. cap. 37. n. 4. 10. Sanctarell. var. lib. 1. quest. 17. num. 3. & alij quos laudat, & sequitur Augustinus Barbof. ubi supra n. 29. pactorum enim observantia, & si à naturali scateat æquitate: ut ex J. C. in l. 1. ff. de pact. aut
 241 ex communi gentium placito; semper Principes ad ejus observantiam tenentur cuncti: probat D. Mar. Cuiell. de donat. tom. 1. discurs. 1. nu. 67. itidem ipse Deus Optimus Maximus lautè ex Magistro Sententiarum instruit, Bald. in d. l. 1. ff. de pact. & habetur in Genes. cap. 17. lin. 2. ibi Ponamque fœdus meum inter me, & te, & in lin. 7. ibi. Et statui pactum meum inter me, et te, ac in Exod. cap. 19. & in Deuteron. cap. 5. & quo magis in eo Sanctitas, ac integritas fulget; fortiùs pactis stare debet, disertè docent Salas de legib. disput. 14. sect. 2. n. 29. Bonacin. disp. 1. qu. 1. punct. 6. n. 14. Gonzal. de regul. Cancell. Glos. 28. n. 1. 2. 3. et 24. Suar. in defens. fid. lib. 4. c. 24. n. 21. ajētes, quod tantummodò pacta observare nequeat Pontifex, quibus Pontificia concutitur, vel deprimitur Majestas: quę

ut iniqua respuenda sunt, per tex. in l. ius publicum, 38. ff. de pact. l. sunt persona, ff. de religion. & sumpt. fun. quibus rationibus nititur Bardell. lib. 5. Theolog. moral. disp. 40. n. 7.

2 A quibus consentaneis, 24 solidisque ex omni jure emanatis fundamentis, firmum remanet Pontificem quoque in beneficijs collatis, sine causa quempià beneficio privare suo in honestum esse: cap. ecce, 99. distin. absque legis, & rationis naturalis lēione, probat Abb. in cap. ult. n. 10. de confir. util. Cardin. conf. 142. Gomez in proem. regul. Cancell. 2. 4. n. 3. & seqq. Menoch. remed. 15. recup. n. 43. cum sequ. & conf. 1. n. 422. & conf. 85. n. 1. 15. & conf. 181. n. 49. Peregr. de jur. Fisc. lib. 1. de hab. jur. Fiscal. n. 24. Menoch. usufreq. cap. 2. in princ. Cabed. decis. lusit. 18. num. 13. & decis. 36. nu. 2. par. 2. Azor. instit. moral. tom. 2. lib. 6. cap. primo, quest. 4. Valer. differen. inter utrumque for. verb. elect. 243 differ. 5. ubi Sixti V. casum recenset, qui ad Regis Catholici commendationem beneficium jam alteri collatum, in commendatum contulit: verum re maturiùs perpēsa, spoliato existimationem tribuit: juxta tex. in l. item verberatū, 15. 2. 1. in fine, ff. de rei vendic.

dic. & mirè facit Navar. in tract. de spol. 2. 3. nn. 6. & ex Innocent. in cap. nisi de renunciat. aptè concinnat Arr. Pinel. par. 1. rub. de rescind. vend. n. 30. vers. altera in spertio tit. 3.

344 Princeps itidem laicus, officium temporale, aut perpetuum, quod contulit, absque iusta causâ haud revocat, quâvis ad beneplacitum, ex mera; liberaque ipsius concedentis voluntate perdurante concesserit: extricant Calici. in extravag. Cur. cap. 7. n. 106. 107. Fontanell. de pact. nupt. tom. 1. claus. 1. Glos. 10. par. 1. à nu. 145. & decisi 215. n. 1. 2. 3. par. 1. Matib. de reg. Reg. Valent. tom. 1. cap. 4. 2. 6. à n. 5. 10. & cap. 6. 2. 5. n. 42. Castill. de test. tom. 7. cap. 4. n. 22. fuscè Xamar. de offic. Jud. par. 1. q. 12. à nu. 94. 109. Peguer. decisi. 29. n. 12. par. 2. Mastrill. de Magistr. lib. 1. cap. 23. à n. 46. & lato calamo cap. 27. à n. 16. & in decisi. 188. Capyc. decisi. 16. Ricc. collect. decisi. 510. par. 4. Ramir. de leg. Reg. 2. 18. n. 8. & 2. 30. n. 41. Ramon. conf. 35. n. 4. Mierez de Major. par. 4. quæst. 40. à nu. 28. Dom. Larr. decisi. 2. à n. 5. Novar. quæst. for. 99. Pasqual. de virib. patr. potest. par. 1. cap. 4. rub. 10. Salling. Tondus. de præv. par. 1. cap. 26. à n. 31. Valasc. consult. 29. Menoch. de

arbitr. lib. 1. quæst. 55. à n. 6. Gutier. pract. quæst. lib. 3. quæst. 11. Gamm. decisi. 331. Consil. Franc. Mar. Prat. resp. Fiscal. 2. Reg. Sanfelix. decisi. 61. D. Laur. Matt. contr. 77. à n. 30. D. Christoph. Cresp. de Valdaur. obser. decisi. 7. à nu. 1. & antè cum D. Michael Cortiad. decisi. 10. nu. 87. remissivè Regens

245 Moles decisi. manuscrip. 81. quæst. 3. Consil. Petr. in comm. Rit. M.C.V. in Rit. 2. n. 60. ubi iustissimum Philippi II. rescriptum memorat, quod antè eum adduxere Tasson. de antefat. vers. 3. observat. 3. à n. 96. Thor. par. 3. comp. sect. 2. verb. Officialis amarus: causâ autem legitimâ, ac iustâ accedente, & in iudicio, parte citata, & audita deductâ; privetur Officialis nō modo administratione; verum & proprietate: nervosè defendit Reg. Galeot. resp. Fisci. 15. nu. 130. Cabed. decisi. Infit. 20. nu. 4. par. 2. Georg. alleg. 42. n. 7. Joan. Bapt. Spad. conf. 88. Fragos. de regim. Reipubl. Christ. quæst. 1. lib. 3. disput. 5. à n. 22. Si occasione, authori-

246 tate, causa, colore, ac officij prætextu deliquerit: Caravir. risb. 49. per totum, & nu. 27. ex Bald. Theorica in l. 2. in fine cap. quorum appell. non recipiunt. Par. de Put. de sindic. qui sint cap. 1. n. 8. Novar. in prag. 1. de abolit. n. 41. de offic. Jud.

*prag. 5. n. 5. insinuat Reg. Merlin. contr. centur. 2. cap. 28. n. 3. ex vi clausulæ (donec fideliter se gessit) quæ itidem nõ expressa semper intelligitur: edocent Sargent. de Neap. Illustrata lib. 1. cap. 17. n. 36. Reg. Galet. ubi nuper, Merlin. nu. 5. P. de Franch. decis. 457. in fin. Mont. de regal. offic. sub n. 69. Imò tanquã essentialia pactũ, sub resolutiva conditione intrinsecè, ac naturaliter annexũ operatur: ut cõfestim quoddã officialis in officij administratione labescit; in cõmissum officium incidat, & ad concedentem devolvatur: ex tex. in l. si aliquid. Cod. de suscept. lib. 10. Goffred. conf. 21. n. 11. P. de Franch. decis. 457. Reg. de Pont. decis. 28. Reg. Rovit. conf. 104. n. 14. lib. 2. Galeot. n. 122. & ita cernit Reg. Collat. Conf. Neapol. coràm Domino Prorege, ac Generali Visitatori, non obstante Rot. Rom. decis. coràm Cantuccio, quam indicat Farinac. conf. 5. n. 42. parumque refragatibus Consiljs R. Rovit. 104. 105. 106. vol. 2. cui decisione annuit *Jesue lib. de regal. offic. vers. officia n. 12. & vers. quibus omnibus n. 19.* quod recenset *Cassar. quæst. peregr. 2. per totum*, qui nec discrepat, si emptitium esset officium, & sic decisum per S. R. C. refert: immò absque causa refuso ta-*

men pretio, autumat ex *Bart. & Wiliel. de Bened. Merlin. d. contr. 28. Mastrill. d. c. 27. n. 14. 15. 16. Galeot. n. 121.* & nos de hac materia laxè in cap. 2. hujus Codicis egimus.

247 Justa denique accedente causã, & in judicio deducta, juridicè revocatur concessum, ut explanatum est: nec sufficit asserere, Summo in Pontifice, ac supremo Principe, causam præsumi justam, ac veram. *Clement. 1. de probat. scribentes in cap. quæ in Ecclesiarum, constitut. quoniam*, ut probè expendit *Navar. d. tract. de spolijs 2.2. n. 8.* in cassum asseruere DD. Papæ interdicitur, hoc, & hoc patrare sine causa: ultra quod hoc sumitur in casibus in ipsa Clementina perpen-sis, quæ cum exorbitans à jure communi sit, haud porrigitur, *Navar. ubi nuper*, nempe in ijs, quæ Pontifex de facto suomet proprio enarrat, ut post multa concludit *Gloss. in d. Clement. 1. de probat.* nec locum sibi vendicat, ubi de tertij agitur præjudicio, ex sententiã *Ancher. consil. 398. Dec. in conf. 602.* clausula ex certa scientia, (non obstante) quæ ubi causæ cognitio abfuit, tertio non citato, haud præjudicat: edocent *Soecin. conf. 164. n. 6. lib. 2. Curr. Jun. conf. 142. n. 8. Tusc. lib.*

1. *lit. C. conclus. 340. Monet. de comm. ult. volunt. cap. 7. n. 122.* ex quibus prolixè facit *Augst. Barbos. de claus. claus. 41. à n. 31.* parum quoque refragatur adducta per Panorm. in allegato *cap. quæ in Ecclesiis de constit.* Et enim ipse met ibi facit, non esse præsumendam causam in Principe, suum infringente contractum, quoniam sine causa ab eo discedere nequit; immò subdit *Barand. si forte, Castrens. pecul. in ijs,* quæ fieri interdiciuntur, sine causa; illam omnino clarificandam esse: nec discrepat *Felin. in adducto cap. quæ in Ecclesiis rum, & Fulgos. in cons. 61* alioquin absque clarificatione sedulo peracta, cum opportuna causæ cognitione; causa in Principem unquam præsumitur. *Cin. in l. omnes C. si contra jus, & ultimat. public. Deci. cons. 410. n. 17. Molin. de primog. lib. 3. c. 3. n. 12 Jacob. Menoch. cons. 1. n. 433, Gabriel. comm. lib. 6. tit. de claus. claus. 1. n. 52. affabrè Decius cons. 407.*

248 E quibus iustissimus noster Catholicus Rex semper Augustus Carolus II. qui Divino sic annuente Supremo Numino, cum copiosa masculina Prole, semper incolumis permaneat, an-1676.

me eo tempore in supremo M.C.V. Tribunali Iudice sedente; de moribus nonnullorum Ministrorum, in Supremis Parthenopæis Sac. Concilij, S. Claræ, R. Cameræ Summariæ ac M. Civ. subsejllijs plenè imbutus, ut Regius assereretur ordo, ibi: *per quanto me consta, no havi cumplido cons. obligacion,* eos ab administratione rejecit: quibus postmodum ad ejusdem immensam occurrentibus justiciam; sub plenaria causæ cognitione, in contrarium allata cuncta trutinata fuere: undè aliqui ad pristinam regressi fuerunt dignitatem, cæteri verò in eadè remansere suspensione, quoniam callidam calumniantiū causam contra eos adductam haud expiaveres licet expulso inrempestivè tamen, per D. Petrum Toledo, & Ducehm. Albæ Neapolis Præregem ad officium revocatos haud fuere testantur *Reg. Cypre. Latr. consult. 47. lib. 1. de Angél. in ejus Prato ad l. 4. n. 6. C. de Episc. Aud. quos affert Consil. Petr. d. rit. 2. n. 60.*

Iustà denique causà, ut in iudicium, accitā parte, adductà, pro advocandis gratiosè condonacis, & ob meritorum multitudinem impetitis; præcisa semper est: ut ex multis elucidatum remanet, quibus ad

ad rem congruentibus nostrā,
omni hæsitatiōis motivo de-
jecto, luculenter inferunt su-
perius expressati, allegatam
Bullam Cœnæ Domini. Pri-
vilegia antea indulta per Sū-
mos Pontifices, disertè non
abrogantem, causamque in-
terdictiōis minimè exprimē-
tem; ea non devincere jure
concludendum esse putant.

249 Imò recensita, Nostrates de
Regno, alia pariter solidissimā
muniuntur ratione: nimirum
legationem à Suin. Pontificē
indultam unquā per verba,
quantumvis generalia avoca-
ri: ut solerter edocet *Petr. An-
dr. Gambar. in tract. de offic. &
poteſt. deleg. lib. 9. quæſt. 4. n.
17. nec alter subvertitur; nisi
propria summi Universalis
Ecclesiæ Præsulis signātis ma-
nu, atticè insinuat Quint. Mā-
dos. de inhib. q. 5. in fin. & cō-
probat tex. in cap. 1. de offic.
delegat. in 6. ubi eadem est
Legati nati potestas, quam
Pontificis: quoniam ab eo
scatet, suoque fungitur nomi-
ne: instruunt *Pesant. de immu.
Eccles. disput. 3. Dom. Larrea
in suis copiosissimis allegationi-
bus Fiscalibus, alleg. 27. n. 13.
Dom. Carol. de Grass. de effect.
Cleric. effect. 1. à n. 25. & alij
innumeri ab eis affluenter
adducti, & mirè consonat
Marth. de regim. Regn. Valent.**

*tom; 2. cap. 7. §. 2. n. 62. Am-
bros. de immu. Eccles. cap. 18.
n. 3. & alij infra laudandi. Im-
mò hujusmodi legationis offi-
cium, Reali dignitati perpe-
tuò annexum, inextinguibile
est, cap. quoniam 14. de offic.
deleg. & ibi Gloss. Sebast. Cæs.
in releſt. de Eccles. Hierarch.
par. 1. disput. 3. §. 2. nu. 52.
quem laudat Barboſ. de jur.
Eccles. univers. lib. 1. cap. 5.
delegat. & Nunc. Apost. n. 88.
ut cum Henric. Zoës. in lib. 1.
comm. decret. tit. 29. de offic.
deleg. nu. 33. & cum alijs in
principio hujus capitis suffi-
cienter probavimus.*

250 Insuper omne id, quod ab
Ecclesia Regibus tribuitur,
aut ex privilegio, aut ex con-
suetudine; in perpetuam tran-
sit ipsius Principis Regaliam:
mirabilis est *tex. in cap. gene-
rali 13. & ibi: Gloss. & notant
Archidiac. n. 1. Joan. Andr. n.
4. Ant. But. nu. 3. Geminiat.
n. 9. Bellug. in spec. Princ. rub.
13. §. tractemus, n. 38. Ann.
Rubert. rer. Judic. lib. 3. cap.
1. de Grassis, Regalium Franciæ
jure 3. Benat. Coppinus de do-
min. Franc. lib. 2. tit. 9. nu. 3.
Bertrand. cons. 276. Ruzens
de regal. privil. 16. n. 29. P. de
Gregor. syntag. jur. par. 2. lib.
17. cap. 17. nu. 19. Castill. de
ters. cap. 3. n. 30. Reguer. Six-
tinus de regal. lib. 1. c. 2. n. 54.*

55. *Peregrin. de jure fisc. lib. 1. tit. 2. num. 38. noster D. Andr. Mastrill. de Magistr. lib. 1. cap. 3. n. 2. & cap. 13. 14. 15. quæ ex quibusvis generalibus constitutionibus, tanquā Regum jura, & privilegia, habundè includuntur. tex. in cap. fin. de offic. delegat. in 6. cap. nē reliqui de privileg. in 6. cap. solitæ de Major. & obed. ut benè insinuat Hieron. Gonzal. de mēf. alternat. glos. 24. n. 155. & 156. Castill. de tertijs c. 20. n. 8. quod elatè tuetur D. Franc. Salgad. de supp. ad sanct. part. 1. c. 2. à n. 42. 44. ubi de hac ratiocinatur nostri Régis legatione, eamque non esse comprehensam in enunciata Bulla Cœnæ asserit, nequē in Conc. Trident. sess. 24. cap. 20. causa omnes, de quo quidem privilegio ex retro sex, ac ultrā sæculorum vetustissima observantia, varijs tantisque authenticis exemplaribus, ac scripturis in Regni Archivjs 251 invētis roborata; vereri nefas esse concludunt nostri Regnicoli: quamvis cum hac immemorabili incorrupta consuetudine; solam privilegij famam ipsum esse privilegiū, ad præferendum, valdè idoneū, magistraliter edocet Tiber. Decia. tr. crim. lib. 4. c. 9. n. 13. P. Dian. in summ. part. 1. verb. consuetudo n. 4. & part.*

2. verb. Princens n. 9. Thom. del Bene de parlam. dub. 4. sect. 19. subsect. 3. n. 12. & subsect. 4. n. 7. & dub. 27. sect. 10. n. 1. idem de immunitate Eccles. tom. 1. cap. 3. dub. 8. sect. 4. n. 14. Optimè cap. 4. dub. 31. n. 12. & c. 9. dub. 6. sect. 6. n. 19. Vela differt. 44. n. 69. 2. Gratiā. discip. c. 238. n. 69. latè D. Michael Corriad. decis. 7. à n. 30. & ante eum Sesse decis. 113. à n. 90. lib. 2. & de inhibitis. cap. 8. 2. 7. n. 163. Ramir. deleg. Reg. 2. 20. 252 n. 90. & ubi abest incapacitas, vim veri, ac legitimi tituli, & privilegij retinet ipsa, immemorabilis: ut exarato calamo insinuat Sesse d. decis. 113. n. 105. lib. Car. de Grass. de effect. cler. effect. 1. à n. 372. Salzed. deleg. polit. lib. 1. c. 8. n. 28. Fontanell. decis. 217. n. 17. & decis. 220. n. 4. part. 1. Valenzuel. cons. 114. à n. 14. & cons. 121. n. 33. Fusè Castill. contr. lib. 5. cap. 93. 2. 8. n. 33. & de vers. tom. 7. cap. 3. n. 6. Pereir. de instrum. edict. tom. 1. tit. 5. resol. 9. à n. 117. 135. immò Summi Pontificis sciētia ab ea arguitur, ac comprobatur Osase. decis. 101. n. 20. Ant. Fab. in Cod. lib. 3. tit. 24. diff. 9. Sesse in locis indicatis D. Larr. a. legat. Fisc. 9. n. 15. n. 5. 27. Mar. Cusell. de Imman. Eccles. lib.

lib. 2. quæst. 5. n. 17. Saigad. de reg. protect. part. 3. cap. 10. n. 20. Castill. in locis indicatis.

- 253 Si tamen cōsuetudo ipsa, quæ Summ. Pontificis consensum supponit, ob bonum alicujus Provinciæ publicum sit introducta; nam in ista consensus ejusdem præsumitur: at secus si consuetudo fuerit iniqua, & clām per laicos usurpata; tunc ista inutilis est, & insufficiens: ut depromitur *ex Innocent. in cap. cum accessissent, de constit. disertè Mart. de jurisd. part. 4. cas. 63. n. 8. 9. Salas de leg. disp. 14. sect. 8. n. 92. Baldell. disput. 47. lib. 5. n. 19. Sair. in clav. Reg. lib. 3. cap. 11. n. 5.*

- 254 Hoc profectō Legationis munus in Rogerij posteris, & successoribus redolere perpetuitatem, annectūt nostri Regniculi Primò ex illis verbis in ipsa Urbani II. Bulla enunciatis. (*aut, alterius qui legitimus tui hæres extiteris*) Alterius. Etenim mentio ubi fit, communiter à Doctoribus interpretatur pro alio quolibet, ut quemadmodum dixere scribentes in *Rub. si quis alteri vel sibi autumantes sub hoc alterius*, nomine, vel aliena pecunia emerit, vel alius quislibet: & *in lex. in l. alterius, ff. de reg. jur. alterius circumventio alijs ha-*

exponit Cagnolus dolū tertij: actionem haud tribuere alicui ex contrahentibus; ita & in *l. stipulatio ista & alteri ff. de verb. obligat. & in Institution. de in utilibus stipulat. & alteri, & & alij*, ubi pro altero stipulari nemo potest, quod exponitur pro alio quolibet extraneo: estque dictionis, *Alter*, natura, ut ad plures referatur, ubi relatio non est inter duos, aut plures: ut enodatè instruit *Lancellot. de non vulgaliterat. lib. 6. cap. 32.*

- 255 Secundò ex alia dictione *Hæredis* quæ in Bulla evolvitur: hæredis namque appellatione, non tantum primum hæredem, quam hæredes, hæredis per multas successiones, ac infinitum venire congruūt *Nostrates in l. Hæredis appellatio 65. l. Hæredis appellatione. 170. l. sciendum 70. ff. de verbor. signif. & in l. qui per successionem ff. de reg. jur. verè, & in propria significatione, non autem fictè, & in propriè: ut depromitur ex Gloss. in d. l. hæredis appellatione. 170. quam sequuntur Bald. in l. fin. Cod. de hæred. instit. & Alceat. cons. 600. n. 3. 6. Bellon. supput. lib. 4. tit. 16. n. 4. 5. quam sententiam communem esse testatur Cephala. cons. 499. n. 21. lib. 4. eamque itidem in materia transmissibili*

pro-

procedere affirmant, in qua
 hæredis appellatio compre-
 hēdit omnes ultiores gra-
 dus: edocent *ex Barth. theo-*
rica in l. Gallus 2. & si paren-
te, versic. quare. de liber. &
posthum. Alex. consf. 9. Jason
in l. annalibus Cod. de legas. &
in l. si quis filiam 2. fin. ff. de
acquir. hæredit. Cart. Jun. consf.
55. n. 12. Cassan. consf. 11.
sub n. 59. & 100. prout in
ijs, quæ stricti sūnt juris pro-
bat Tiraquell. de retract. cōuēct.
2. prim. gloss. 6. n. 22. nempè
in conditionalibus, quæ in
forma specifica adimpleti de-
bent. idem Tiraquell. in tract.
le Mort-faisus levif. in 5. part.
declar. 25. part. n. 6. Menoch.
consf. 89. n. 130. 131. Cypb. d.
cons. 499. n. 27. lib. 4. Undè
investitus pro se, & hæredi-
bus, censetur pariter investi-
tus, hæres hæredis, & suc-
cessor successoris: innuunt
Jason. in l. 2. n. 121. Cod. de
jur. Empis. & in l. sed & si
possessori 2. item si jura ff. de
jur. jurād. Dec. in l. qui per suc-
cessionem ff. de regul. jur. Et
prohibitio alienandi, hæredi
collata, quoque hæredis here-
di facta censetur: sustinent
Bartolus & scribentes in l. si
filius familiar 2. Diui per de-
legationem 1. & in l. Lu-
tius 2. Sempronius ff. delegat.
Decius consil. 377. n. 5. Bel-

lon. supput. lib. 4. tit. 16.
n. 4. 5. Riminald. Jun. consf.
20. n. 6. Caroc. in l. 4. 2. Cato
n. 96. in p. lectur. ff. de verb.
signif. Paris. consf. 4. 13. lib. 1.
laxè Deci. in d. l. qui per succes-
sionem ff. de reg. jur. quod pa-
riter affirmavere in remedio,
sivè beneficio l. fin. Cod. de
edict. Div. Adrian. tollend. in-
dulto, ut scriptus hæres in te-
stamento in possessionem te-
statoris bonorum mittatur;
eumque hæredis hæredi tri-
buunt eum, & ipse propriè hæ-
res ex legis dispositione scri-
ptus sit: edocent Bartolus in
d. l. fin. n. 11. Baldus ibi-
dem n. 37. Menoch. de adi-
piscend. possess. remed. 493. n.
236. idem in consf. 89. num.
132.

Tertio hujus Legationis
 perpetuitas fundatur ex alijs
 verbis in ipsa Bulla expositis
sicut verbis promissimus, ita li-
terarum auctoritate firmavi-
mus: nam procul dubio omnes
 obligationes, pacta, ac pro-
 missiones regulariter pro se,
 & hæredibus fieri, & in hęc
 des transire, & si de eis men-
 tio facta non fuerit explicant
ex tex. in l. si pactum 9. ff. de
probat. l. veteris Cod. de cō-
trabend. & committend. stipu-
lat. ut de qualibet simplici
donatione, & liberalitate ex
tex. in l. si quis argumentum.

225. *in fine. C. de donat. fundat.*
D. Mar. Cusell. de donat. di-
scurs. primo, special. 24. fere
 256 *per totum.* Fortius quando
 concessio, sive donatio in
 benemeritorum remuneratio-
 ne processit, quæ de omnibus
 hæredibus intelligenda est:
 latèque interpretanda indicat
Tiber. Decian. conf. § 1. n. 27.
lib. 3. ut gratia meritis cor-
 respondeat: privilegia autem
 quamvis suapte naturâ perso-
 nalia esse soleant *in omnibus,*
ff. de reg. jur. l. privilegia eo-
dem, & strictè interpretanda.
Bart. in l. fin. ff. de constit. Prin-
cip. Abb. in cap. cum olim de
verb. signif. attamen ob meri-
ta, si indulta fuerint ad hære-
des transeunt: edocet Fulgos.
conf. 225. Cagnol. in d. l. in
omnibus n. 4. ff. de reg. jur. Ni-
col. Moros. de fid. treg. & pace
quest. 63. potissimum si causa
 remunerationis perpetuam
 exposceret commensuratione:
Bald. in l. generaliter, Cod. de
Episcop. & Cler. & in cap. 1.
2. fin. de his, qui feud. dar. poss.
 ubi ex hoc textu infert, ex fer-
 vitorum magnitudine bene-
 ficii perpetuitatè induci: *sex.*
in l. Aquilius Regulus, & l. si
pater de donat. quem sequun-
tur Mierez. de major. part. 4.
quest. 1. lim. 3. in fine, Gregor.
Lopez in l. 4. tit. 27. Glos. in
verbo. Los que de ellos vivie-

ren; part. 2. Estque naturali
 consentaneum: ut perpetua-
 fiat retributio valde beneme-
 renti: magna meritis præmia
 benemerentibus statuere Ro-
 mani, ut cæteri egregiorum
 factorum emulatione animo-
 siores redderent: sufficiens e-
 nim causa hæc est, ut contra-
 ctus, qui aliàs de sui natura
 ad hæredes non transit, tran-
 seat: innuunt *Nicola. de Neap.*
Jov. de Belvis; & Alvar. in
cap. primo in prin. qui feud. dar.
poss. subditque Bald. in conf.
303. lib. 2. privilegium, cui-
 piam, & filijs suis indultum,
 ob ipsius merita proculdubio,
 nepotibus ædem indultum
 censetur: quem sequitur *Ti-*
raquell. in repet. l. si unquam,
in verb. donatione largitus nu.
55. vers. 35. de revoc. donat.
 Ob magna inquam Rogerij
 benemerita, Urbani concessio
 processit: ut ipsemet in Bulla
 fatetur, & Chronistæ vivam
 recensent memoriam: unani-
 miter Rogerij labores pro Ca-
 tholica Fide propaganda, ac
 Sedis Apostolicæ tuitione
 pleno ore enarrantes.

257 Quartò haud parùm ad
 hanc legationis perpetuitatè
 fundamam conducit vetustis-
 sima sex sæculorum, & ultra
 in concussa observantia, quæ
 omninò statuentis intentione
 declarat: *cap. cum dilectus, de*
 con-

constit. & ibi mirè *Anton. Butr. cap. cum venisset, de institut.* ubi concessio Realis præsumitur, si Realis fuerat observata, & possessa, *Butr. & Imol. ibidem, Nast. conf. 406. nu. 28. Hip. Riminald. conf. 213. n. 37. lib. 2.* Omne namque privilegium, sive concessio declaratur ab ipsa loci observantia, & interpretatione innuunt *Gabriel tit. de consuet. conclus. 1. n. 38. Mant. de conject. ultim. vol. lib. 6. tit. 8. nu. 7. Simon. de Petr. de interp. ult. vol. lib. 1. res. 11. n. 1. D. Mar. Giurb. de de succ. feud. 2. 1. glos. 5. n. 26.* quæ quidem observantia ex causa, & titulo ipsius privilegij, & concessionis præsumitur: *l. quondam mulier, ff. de re vendic. præferturque omni aliæ interpretationi: Bart. in repetis. l. de quibus, ff. de legib. l. minimè, & interpretatione, eodem, ac veritati, eique standum est; & si falsa appareret: Abb. in d. cap. cum dilectus, n. 7. Soccin. conf. 145. vol. 1. fuscò Tiber. Decian. conf. 124. n. 27. & seqq. lib. 3. omnemque tollit hæsitationem Cravet. conf. 10. nu. 9. & conf. 101. n. 3. & conf. 201. n. 2. & conf. 373. n. 1. Riminal. Jun. conf. 18. n. 49. lib. 1. Bec. conf. 101. fortior si antiquissima esset: Menoch. conf. 21. num. 15, & conf. 31. n. 44. lib. 1. & conf.*

156. n. 28. & conf. 152. n. 12. lib. 2. Usus enim possessio, & observantia, etiam Apostolicæ Sedis privilegij concessionem probat: *Anton. Oliban. de jur. Fisc. cap. 13. n. 39. Ripoll. de regal. cap. 11. num. 14. Molin. de jur. Hisp. primog. lib. 2. tit. 6. n. 58.*

Et si talis observantia caderet super re, quæ de sui natura, jure communi inspecto, perpetua esset; tunc absque hæsitatione intelligi, & concipi debet perpetuum privilegium: argum. tex. in *l. in contrahibus, 2. fin. Cod. de non numer. pecun. l. si uno, ff. locat.*
 258 Legati namq; Nati munus cum de jure perpetuum sit, *cap. quoniam, & ibi Abb. de offic. Legat. idè cum Regia* transit dignitate, quæ perpetua pariter est, quemadmodum legatio Archiepiscopi Caturienensis, & Eboracensis in Britannia, Ramensis in Gallia, & Pisani in Italia, *Franc. in cap. 1. de offic. Legat. nec Legati* morte finitur hujusmodi legationis dignitas; sed in retinētē talē dignitatē Regia transierut affluētē diximus *supr. ex tex. in cap. præfenti, 2. fin. de off. Legat. lib. 6. Villadieg. tract. de Legat. quæst. 16. n. 11. ex quibus* cessare videtur regula in *l. bove, 2. hoc sermone, ff. de verbor. signific. nam ut explana-*

tum est, hæc concessio de primo actu intelligi, & concepi haud possit, tum expositis attentis; tum quia causa, & ratio cōcessionis durat post primum actum: ut mirè considerant *Roman. conf.* 504. *Tiraquell. in d. 2. hoc sermone, lin.* 10. *Felin. in cap. sicut, de pace, & treg. fallent.* 4. Causa enim, & concessio hujus legationis ratio præter adductas, quæ perpetuitatē redolent, ut exaratum est: fuit pariter nè Regnicolæ è Regno extrahantur, & cogantur trans maritimā, loca sumptibus, periculis, & laboribus, itidem pro rebus modicæ summæ litigare, ut calumniatum protervitas introduxit; tum pariter quia in enarrata Urbani II. concessione personæ industria electa mi-
 259 nimè fuit: in quacūq; concessione ubi de hærede mentio fit, personæ industria ibi nunquam electa censetur: edocent *Cin. in l. quisquis, C. de Episcop. & Cleric. Bald. ibidem, Felin. in cap. in prasentia, fallent.* 2. de probation. qualis namque conditionis esse debeat futurus hæres ignoratur: innuunt *Cin. & Bald.* quos sequuntur *Capyc. decis.* 10. nu. 12. *Petr. de Gregor. de concess. feud. patr.* 4. quæst. 7. nu. 13. *Bolognet. conf.* 4. nu. 132. *Roland. à Vall. conf.* 23. n. 15. 16.

lib. 1. & alij, quos laudat. *D. Mar. Giurb. de success. feud.* 2. 1. *Glof.* 7. n. 26.

Quintò hæc legationis perpetua observantia roboratur, ex vetustissima continuatione in Rogèrij hæredibus, & successoribus, cum scientia, & Sum. Pontificum tolerantia: scientia enim, ac paciscentia ejus, qui scit, & patitur servari, & observari longo tempore declarationem inducit, *rex. in l. cum potest, ff. de jur. dor. l. si filius, Cod. de petit. hæredit. Gregor. Lopez in l. 13. tit. 13. par.* 2. immò dispensationis vim habet: insinuant *Molin. de rit. nupt. lib.* 1. comparat. 19. nu. 64. & ante eum *ex textu, & Glof. celebri in cap. quia circa, extra de consanguin. & affin. Panormit.* quam glosam singularem appellant *Silves. in summ. verb. lex, qu.* 6. *Decius in cap. 1. de except. Felin. in cap. 1. de tracta. & pact. Alex. Raudens. de Avolo, cap.* 39. nu. 147. 148. 149. *Sesse decis. decis.* 113. n. 176. *lib.* 2. *Menoch. conf.* 100. n. 68. cū seq. *Salzed. de leg. polis. lib.* 1. cap. 8. n. 22. & Sum. Pontificis approbationem, *Ant. Oliban. de jur. Fisci cap.* 13. nu. 12. *Gonzal. de reg. Cancell. Glof.* 9. 2. n. 87. *Sanch. de matrim. lib.* 8. disp. 4: n. 25. 26. *Cutell. de immun. Eccles. lib.* 2. quæst. 5. ejusque con-

consensus Cened. Canon quest. 45. nu. 28. *Salsed. nu. 33. ac verum, & legitimum tribuit titulum Salsed. de supplic. ad Sanctiss. par. 1. cap. nu. 72. ad 100. actorumque inducit validitatem insinuat Gonzal. loc. indicato, reg. 8. gloss. 9. 2. 2. à n. 78. Sess. ubi supra.*

Uterius hanc in Regno veterrimam legationis observantiam, cuncti haud ignorare Pontifices: nam præter expressas tot Sum. Pontificum approbationes, in principio hujus Capituli relatas: demum hujus legationis scientiam jam defunctus Innocentius XI. Sum. sacre Sedis Apostolicæ Pontifex plene habuit: quod depromitur ex epistola Card. Cybo ad Regiæ Monarchiæ Judicem directam, cujus tenor talis est.

Illustrissimo Signore.

260 **H**O io rappresentato à vostro Signore tutto quel, che mi ha significato V.S. in espressione del suo zelo, verso il servizio di Dio, e l'mantenimento della immunità Ecclesiastica: da Sua Santità è stato molto gradito, massime per haver poi saputo la Santità Sua,

che l'ha confermato coll'opre, quel che ha dichiarato con la penna, sostenendo con molta pietà la medesima immunità Ecclesiastica offesa d'alcuni di cotesti Ministri, e porgendo favore, e ajuto à quei Prelati, che si dimostrano più intrepidi difensori: mi ha però imposto Sua Beatitudine di testificare à V. S. il suo benigno gradimento, accompagnato dalle sue paterne benedizioni: il che io eseguisco con offerirle l'opra mia per tutte l'opportunità di servirla, e le priego dal Signore Iddio vere prosperità. Roma 27. Aprile 1686:

De V. S.

*Affettionatis. per servila
Il Cardinal Cybo.*

*Signor D. Bartholomeo Ybañes
Cordente Giudice della Monarchia.*

Data igitur immemorabili per sex sæculorum, & ultra veterrimā consuetudine, ac Privilegio, vel saltem famā ejusdem, cunctotumq; Sum. Pontificum scientiā, ac tolerantia; nefas hercle est de hac nostri Regis legata potestate hæsitare: ut liquidò comprobatum est.

DE EPISCOPI DIOECESANI POTESTATE

IN EXEMPTOS, ET REGULARES.

C A P U T V I.

S U M M A R I U M.

Adsit Principio Virgo Beata meo.

- 1 Hristus Carnem assumens humanam pro nostra salutis reparatione, generalē potestatem: ut cuncta gereret statuit.
- 2 Petro Curam Oves pascendi tribuit, suumque constituit Vicarium.
- 3 A Petro ceteris Sum. Pontificibus transfunditur potestas.
- 4 Baculus Pastoralis, Pontificalem indicat solertiam.
- 5 Petri Baculum Trivisensis custodit Ecclesia.
- 6 Pontifices cum eorum suprema potestate nonnullos ordines Monachorum ab ordinaria eximerunt potestate.
- 7 Episcopi contra Monachos, et Regulares in sua sistentes Diocesi, fundatam retinent intentionem: donec exhibeatur exemptio. vide n. 302. & seqq.
- 8 Pontifices sub Petri protectione, Regulares omnes successivis temporibus susceperunt.
- 9 Et qui fuere, ordine suo recensentur.
- 10 Ex speciali delegatione, sub eorum Regularium Prælatorum Imperio subiecti fuere.
Congruam hanc fuisse delegationem ostenditur. Ibidem.
- 11 Hasce delegationes omni ævo per prisca historias fuisse demonstratar.
- 12 Episcoporum crimina ad Summos spectant Pontifices.
- 13 Eorumque cognitionem Summi Pontifices delegare assolent.
- 14 Per Concilium Tridentinum clarificatio criminum Episcoporum delegatur.
- 15 Intellige.
- 16 Provinciale Concilium de minoribus Episcoporum criminibus cognoscit, ac esse deponendum pronunciare quit, ratio affertur. Ibidem.

Re-

- 17 Regularium Prælati tanquā
à Sede Apostolica Delegati, cum
suis conservatoribus cunctas
Regularium absolvunt causas.
- 18 Conservatores per lustrum
in dignitate constituti eliguntur:
eadem Canonici potissimum
Parochi.
- 19 Conservatores, quæ potestate
eliguntur. Explicatur.
- 20 Religiosi huic privilegio re-
nunciare nequeunt.
- 21 Regularibus Prælatis negli-
gentibus eligere Conservatorem
per centenariam negligentiam
Ecclesiasticus loci Ordinarius
in electione subintrat.
- 22 Conservator electus suam
exerceat potestatem, tanquam à
Sede Apostolica Delegatus: nec
amoveri possit: & quando sic?
- 23 Conservator in suo munere
est Ordinarii Episcopi superior.
- 24 A Conservatoribus ad Sum-
mum appellatur Pontificem,
tanquam delegatæ, vel ad Or-
dinarium n. 25.
- 26 Chækerius autumans hanc
appellationem ad Nuncios, &
ad Legatos non transire, refel-
litur.
- 27 Conservatores subdelegare
nequeunt, & quando sic. Ibid.
- 28 Conservatores contra inobe-
dientes, & sui muneris exerci-
tium impediētes, ad censuras
procedunt.
- 29 Sed contra Episcopos, & Le-
gatos, modo sic procedere debent.
- 30 Conservator si deliquerit, ab
Ordinario plectitur, & quando.
- 31 Conservator, si è laribus sue
commissionis exierit, obijungatur,
& quomodo? Et quid si jurisdi-
ctionem secularis Imperij im-
plicaverit, vel Ordinarii loci
Episcopi. Vide ibid.
- 32 Pars si procuraverit: Con-
servator excedere, in excom-
municationem ruit.
- 33 Conservator brachium Epi-
scopale, ac seculare exposcere
potest, & si ei fuerit denegatum
ad censuras procedit.
- 34 Conservator se intrromittere
nequit, in controversijs ob præ-
cedentiam in processibus.
- 35 Conservatores quærelas Re-
gularium, contra alios Regula-
res audire nequeunt, nec eorum
plectuntur crimina.
- 36 Contra violenter extrahen-
tes ab Ecclesia procedunt.
- 37 Salarium exposcere non pos-
sunt, & an à xenapis, & à xe-
nijs se abstinere debent.
- 38 Conservatores nisi suspecti re-
cusantur, quando, & quomodo?
- 39 Conservator suspectus, an
causam possit alteri subdelegare,
& quando?
- 40 Et quid si causa scateres ex
gravi inimicitia?
- 41 Exempti si Episcopi loci Or-
dinarii jurisdictionem turbave-
rint, eique injuriam intulerint,
offensi potestatem prorogare, cē-
sentur.

- 42 Omnibus Tribunalibus permissum est suam veri jurisdictionem.
- 43 Offendens Magistratum suum ledit Principem, nonnullæ afferuntur eruditiones nu. 44. 45. 46.
- 47 Episcopum Diocesantem nequire Festa instituire, & qualiter.
- 48 Principes seculares valent Feras imperare, honorariè tamen, & politicè.
Fastos, ac Nefastos dies Numa Pompilius, & Julius Cæsar instituire. ibidem.
In Nefastis diebus Romæ Pascalia celebrabantur. Ibid.
- 49 Exempti, & Regulares tenentur colere festas ab Ordinario institutas. Intellige ibidem.
- 50 Regulares, alijque exempti prædicare in Ecclesijs, quæ de suo Ordine band sunt, absque Episcopi facultate nequeunt.
Aliàs ab Episcopis objurantur. ibidem.
- 51 Et quid in eorum proprijs Ecclesijs.
- 52 Regulares, & Exempti ad publicas, & consuetas processiones ab Episcopo acciti parere debent. Intellige ibidem.
- 53 Et quid si in strictiori viverent clausura, & per milliare dimidium à Civitate distarent?
- 54 Et si acciti renuerint accedere, compellendi sunt, ibidem.
- 55 Opposita re censetur opinio.
- 56 Ad Episcopos privativè spectat publicas indicare processiones, modum præscribere, populumque per edictum prædicare, & quænam sunt istæ Processiones, recensentur.
Eoque absente ad Vicarium, cum capituli consensu. ibidem.
- 57 Ad Episcopum spectat componere quæstiones in processionibus ortas.
Imperium seculare, in hiscè controversijs seingerere nequit.
- 58 Episcopus controversias super jure sedendi in Ecclesia absolvit, & quando ad secularem Judicem?
- 59 Contrà scamnum in Ecclesia amoventem, injuriarum datur actio.
- 60 Episcopo annuente acquiritur jus, & possessio sedendi in Ecclesia: at secus eo renuente.
- 61 In quæstionibus circa modum eundi in processionibus ortis, consuetudo attenditur, si de possessione non constaret. n. 63.
- 62 Clerus isidem in propria Ecclesia præferitur.
- 63 Et in Regularibus, quis in fundatione, & institutione primus præferendus est.
- 64 Confraternitates laicorum accitæ ab Episcopo, ad publicas, & consuetas processiones, accedere debent, alias eas compellere potest. intellige.
- 65 Inter hascè Confraternitates in processionibus eundi consuetudo servanda est. 66 In-

66 Inter electos, & ad munus alicujus officij assumptos eodem tempore quis preferendus sit?

Et quid inter tituli dignitate decoratos? ibidem.

67 Canonacorum, & Parochorum præcedentia remissivè tractatur.

68 Advocatus Fiscalis, an Judicibus ejusdem Rotæ præcedere debet?

69 Princeps mandare potest: ut Advocatus Fiscalis præcederet. Decisiones nonnullæ afferuntur.

70 Episcopus Rotæ Auditor, an alijs de Rotâ præcedere debeat?

Et quid de Canonico effeclo Episcopo?

Decisiones pro utraque parte recensentur:

71 Regiæ ordinationes circa Ministrorum præcedentiâ adducuntur.

72 Regulares itidè Jesuitæ, Prælati, ac ceteri graduati Confessiones secularium itidem Sacerdotum audire nequeunt, absque Episcopi Diocesani venia, & approbatione: Et quid de Confessione regularium? Et quid de Confessione secularium, familiarium, & Commensalium ejusdem Monasterij?

Regularis ab uno Episcopo approbatus extra Diocesim approbantis, hæc secularium Confessiones audire non potest. Et quid vigore Bullæ Cruciatæ? Et quid de Jesuitis, et Presbyteris Cögregationis Oratorij? Ibid.

Regularis ab Episcopo appro-

batus, si iste ob livorem renuit approbationem elargire, an quis talis approbatus Confessiones secularium audire? Ibid. Verior assertur sententia.

Et quid vigore Bullæ Cruc.?

Regulares hanc approbationem, & veniam ab Episcopo obtinentes, an indigent pariter sui Superioris venia?

Et quid si esset à suo Superiore occultè suspensus, aut prohibitus: vel publicè per sententiâ suspensus? Et quid vigore Bullæ Cruciatæ? Ibid.

Confessiones cum tali Confessario Regulari suspensio, an sunt valide, an iterandæ?

73 Episcopus approbationem circa Confessionem, quam Regulari contulit, absque nova causa haud revocat.

Et quid si ad tempus, vel ad beneplacitum indulta fuerit?

Mortuo concedente, talis approbatio, seu venia audiendi secularium Confessiones, an expirat? Et an successor quit eam revocare?

Talis venia non extenditur de loco, ad locum: nec de persona ad personam.

Approbatio Confessarii fit, ab Episcopo Diocesano ubi Sacramentum Pœnitentiæ conficitur.

Approbatio, & venia audiendi secularium Confessiones, non extenditur ad audiendas Monialium Confessiones: Imò pro

illis nova, ac distincta indiget venia.

Confessarius ab Episcopo Diocesano approbatus, nequit indulgere Monialibus absolutionem à peccatis, & censuris, isidem tempore Jubilei: nisi fuerit approbatus ad audiendas Monialium Confessiones.

Regulares sub suo gubernio, & cura Cœnobii Monialium retinentes, pro earum Confessiones, an indigent approbatione, & Episcopi Diocesani venia?

An verò sufficit venia sui Superioris?

Episcopus nequit omnibus Regularibus de uno Cœnobio Confessiones interdicare, nisi consultâ Sede Apostolicâ.

- 74 Regulares in crimen sollicitationis in Confessione, vel Confessionis occasione paratum ruentes, Episcopi, ac Inquisitorum judicio subsunt: & isti quomodo procedere debent?

Hoc crimen quomodo probatur, an una, aut tres sufficiunt fœmina pro ejus clarificatione?

- 75 Regulares ad beneficia secularia, & ad Parochialia ascendere nequeunt, ex Concil. Trid. sess. 14. cap. 10. 11.

Et quid ubi hoc Concilium receptum non fuit?

In dictis Regionibus, Regularis effectus Parochus ab Imperio sui Superioris eximitur, & Episcopi Ordinarii potestate sub-

jacet, quoad spiritualia, & Sacramentalia tantum. n. 76.

- 77 Nisi superior jurisdictione, tam spiritualement, quam temporalem retineret.

- 78 Monasteria, aliaque loca, ac Ecclesia Regularium, quocumque modo exempta, curam Animarum habentes, quo ad ea, quæ ad Sacramentorum ministracionem spectant, Episcopi Diocesani visitatione, ac correctione subsunt.

- 79 Episcopus Diocesanus in eos tãquam Sedis Apostolicæ Delegatus procedit.

- 80 Episcopus modum conservandi Sacramentum, Calices, ac ipsius Ecclesiæ ornamenta ad ipsam administrationem spectantia, inquirat.

Et contra ministrantes ruit, eosque objurgat, suspendit, ac excommunicat, & si renuerint portas eorum frangit.

Opposita assertur sententia.

- 81 Nisi Regularis Prælati jurisdictionem omnimodam, tam temporalem, quàm spirituales retineret.

- 82 Regulares nequeunt absque Episcopi, vel Parochi venia, secularibus Sacramentum Eucharistiæ, vel Extreme Unctionis ministrare.

Neque Matrimonia solemnizare. Sub excommunicationis ultione.

Et an possunt ea secularibus ab-

absente Parocho, vel rennente ministrare, necessitate argente?

Et an Novitijs, suisque Conversis, & familiaribus, in eorū Cœnobio commorantibus, in eoque egrotantibus?

Et quid de secularibus exteris in eorum egrotantibus Cœnobio?

Quid dicendum in die Paschatis Resurrectionis?

Et quid quo ad advenas, Peregrinos, & vagos?

Dies Paschatis Resurrectionis, quomodo intelligitur?

Et quid si unus ex ipsis Regularibus extra Monasterium egrotans, an ei queunt Regulares Viaticum, ac Extremam Unctionem in adibus suorum parentum ministrare?

83 Altare Viaticum, ac portatile, Episcopi permittere nequeunt. Neque Regulares perficere.

84 Abbates, alijque Regulares nequeunt Matrimonium solemnizare. Sub excommunicationis, & suspensionis coercitione: opposita assertur sententia.

85 Ordines, tam majores, quam minores solus Episcopus Diocesanus confert. Et isti talem potestatem delegare nequeunt.

Regulares pro ordinibus nanciſcendis, Episcopum Diocesenum adire debent.

Nisi sui Superiores, alio privilegio speciali muniti fuerint.

Episcopus cum Regularibus

dispensat quo ad interstitia.

Abbates, qui quasi Episcopalem retinent potestatem, minores suis subditis conferunt ordines, et an Novitijs? infra.

Et cum eis dispensant in interstitijs.

Sum. Pontifex facultatem conferendi minores ordines simplicii Sacerdoti conferre quit.

Abbates talē facultatem nō conferendi minores ordines non habentes, quomodo plectantur? Si eos conferunt?

Ordinatio ab istis collata, an valida, aut iteranda sit?

86 Baptismi Sacramentum Regulares conficere nequeunt, & quando sic?

Episcopus loci Ordinarius ruit contra Regulares non Sacerdotes Missæ sacrificium conficientes, aut sub pretexta sanctitatis defunctos non Canonizatos, nec Beatificatos venerantes.

87 Regulares extra Monasterium delinquentes, an, & quando, ab Episcopo loci Ordinario animadversum possunt? Vide nn. 84. 85.

Et quid si in Monasterio commorantes extra illud cum Populi scandalo deliquerint? n. 87.

Et quid si in fragari fuerint capti, aut de fuga dubitetur? n. 88. 99. 90. 91. 92. 93.

Et quid si in officio publico deliquerint, an in carceribus ejusdem Episcopi? Z z 2 Epi-

94 *Episcopus in Ecclesijs, & locis exemptis pro Tribunali sedere nequit, n. 95.*

96 *Nec Thronum alatum erigere valet.*

97 *Opposita recensetur sententia, quo ad Ecclesias Regularium & an istos compellere, quit, ut baldachinum, praeparent? n. 98.*

99 *Episcopus externus in Ecclesijs Regularium Pontificalia exercere nequit. Idem de Superioris illius loci venia. Sed vide n. 200.*

100 *Titulati, alijque Domicelli consuescentes in Ecclesia erigere Thronum alatum, an praedicta consuetudini deferendum sit? 101.*

102 *Jure Canonico antiquo, multa praecpta fuerunt imposita pro conservatione Monialium clausurae; sed onus eam conservandi nemini indictum fuit.*

Bonifacius VIII. in cap. periculoso de Regular. in 6. egressum Monialium interdixit, exceptis casibus certi morbi; quod per non usum inolevit.

Et Concilium Tridentinum instauravit. Sub excommunicationis sententia, ipso facto, onusque conservandi Episcopis, & Regularibus Superioribus imposuit.

Gregorius XIII. omnibus generaliter interdixit ingressum Monasteria Monialium sub quo-

vis facultatis ingrediendi obtenta praetextu; omnesque facultates concessas itidem à Sum. Pontificibus revocavit. Sub excommunicatione Sum. Pontifici reservata.

Pij V. & Pauli V. Constitutiones afferuntur.

Ingressiendi Monialium Monasteria, nō sub praetextu facultatis; sed auctoritate propria nō incidit in excommunicationem reservatam. Opposita refellitur sententia.

Et quid si ingressus fuerit ad malum finem?

103 *Episcopi loci Ordinario fuit onus injunctum conservandi Monialium clausuram, in Monasterijs sibi subjectis, & in exemptis, & Sedi Apostolica subjectis ex delegatione, ac Regularibus Superioribus in Monasterijs sub eorum cura, & gubernio viventibus.*

104 *Episcopi toto pectore invigilare debent pro clausura Monialium conservanda, sub obrestatione Divini Judicij, & interminatione maledictionis aeternae.*

Christus Deus noster Virginitatem adamavit, eamque crebò commendavit. De Virgine nasci voluit, eiq; Virum virginē assignavit. Joannē Virginem Evangelistam tenerè dilexit.

Veh illis, qui illicitis collo-

cratum aures contaminare attemptant.

Veh Prælati, Superioribusq; qui tales alloquutiones non obtruncat, atque depellunt.

- 105 *Episcopi, & Regulares Superiores servare debent clausuram, non tantum materialiter, sed formaliter.*

Inpediēdo ingressū extraneis intra Cœnobiij septa, et Monialibus egressum, ac aliorū accessum ad Moniales invisendas, ac cum eis colloquendi.

Episcopus quit per edictum sub censuris interdicere, iidem Regularibus, & exemptis, ni ad Cœnobia Monialium ad alloquendum cum eis accederent.

- 106 *Opposita quo ad censuras refertur sententia, & sub disjunctione resolvitur n. 107.*

- 108 *Et quid pro alijs pœnis itidē in Episcopi Synodo indictis?*

- 109 *Regulares in primo, vel secundo cōsanguinitatis gradu cōjuncti valent, de Episcopi venia per quatuor vices quolibet anno cum Monialibus alloqui.*

- 110 *Episcopus quis Monasteria Regularium, ac exemptarum, pro clausuræ conservatione, visitare, nō autem de alijs Monialium excessibus inquirere.*

Eaq; tunc visitat Monasteria itidem seclusa Regularium, ac exemptorum negligentia, eisq; irrequisitis. Et si renuerint ostia clausa frangit, easq; clau-

denses excommunicat, ipso facto, absque monitione.

Intellige si de clausuræ fractura publicè constiterit.

- 111 *Episcopus, & Regulares Superiores licentiam ingrediendi intus Montaliū Monasteria, prohibitu cōcedere nequeunt, nisi in casibus necessarijs. Et secus agendo, in quas runnt pœnas? recensentur.*

Nec isti pro libitu ingredi debent, nisi urgente necessitate, & quomodo?

Episcopus nequit introire Monialium Monasteria, sub Regularium cura degentia, absque Superioris Regularis venia, in scriptis.

In pœnas indictas contra Episcopos ingredientiē in Monialium Cœnobia, in casu non necessario, non runnt Vicarij Generales, ac cœteri Prælati sæculares quasi Episcopalem jurisdictionem habentes: etenim leges contra eos non loquuntur.

- 112 *Necessitas ingrediendi materialis non phyfica esse debet. Casusque necessarij afferuntur. Et in istis urgente necessitate, & periculum si in mora consistit, de Abbatisse venia, voce datâ ingreditur.*

In cœteris casibus solus Sum. Pontifex legibus clausuræ dispensat, & Episcopi, & Regulares Superiores in casibus necessarijs.

Ad hoc ut in penas indictas ruatur, clausura stricte sumenda est.

- 113 *Moniales ad clausuram leges devincantur sub censuris Sum. Pontifici reservatis.*

Intellige sub discrimine, & differentia, quæ consideratur inter Superiores valentes impedire, & impediunt; & cæteras privatas Moniales. Laxe discarritur materia.

Hoc idem procedit respectu Superiorum Regularium, & cæterorum privatorum Monachorum.

Bonacina opinio rejicitur.

Ingredi facientes, & permittentes sub prætextu facultatum, in quas ruunt penas?

Et quid de laicis cooperantibus ingressui illicitum?

- 114 *Egressus è Monasterio, Monialibus interdictus est: nisi in casibus huic assignatis. Et quæ sint recensentur, & affluentes videntur casus incendij, lepræ morbi, & epidemia, ac Belli, & Monasterij ruina, n. 115.*

- 116 *Periculū Mortis violentæ, si immineret, an quit Monialis absque Superioris licentia è Monasterio exire?*

- 117 *Etiam si morbus contagiosus grassaret.*

- 118 *Egressus è Monasterio, itidem causa necessitatis urgente; fieri non permittitur absque Superioris licentia.*

- 119 *Licentia in hisce necessita-*

tis causis concedenda est per Episcopum loci Ordinarium, & per Regularium Superiorem, si Monasterium sub eorum regimine vivit, alias per Episcopum obijungatur Moniales aliter facientes. Et quid si unus ex eis renuerit causam quamvis legitimam approbare?

- 120 *Monialis, si de uno Monasterio, ad aliud transfertur, ut alias instruat, reformet, aut puniat, venia Sum. Pontificis necessaria est.*

Monialis incorrigibilis è Monasterio eijci minime possit.

Cap. fin. de stat. Monachor. perpenditur.

Monialis incorrigibilis transferretur de uno ad aliud Monasterium, si spes coëctionis superest.

- 121 *Prælatus licentiam ingrediendi Monasteria cecedens non ob justam causam, in quas penas ruat?*

- 122 *Et in quas, quilibet ingrediens, non malo tamen animo? n. 123.*

Monialis, quæ tempore professionis revocavit animum, clausuram non servare, in altas incidit censuras.

Præpositus Ecclesiasticus, pro clausuræ conservatione, valet secularis Imperij operam exposcere, & impertire suum brachium tenetur saculare Imperium sub censurarum pena.

Recens adducitur casus.

Monialis egrediens è suo Monasterio, & ad aliud immediate proximum se conferens, an duas frangit clausuras?

Parvitas materiae, an datat circa violationem clausurae? nō nulli recensentur casus.

124 *Mulieribus interdictum est ingredi Monasteria virorum.*

125 *Novitiae ante emissam professionem, ab Episcopo loci Ordinario examinari debent.*

Quid perficere quis per suum deputatum.

Examine omisso, Episcopus deliqueret, & Abbatissa peccaret, nō tamē Professio erit nulla.

Professio in Mortis articulo emanata instantiae Abbatissae valida est.

Et an ex ea Monasterium succedit Moniali, & lucretur dotem?

126 *Regularis si post emissam professionem, eam inficiari per nullitatis remedium prætenderit; infra quinquennium eam adducere debet, & coram Episcopo loci Ordinario, & Superiore sui Ordinis, ubi professionem consecit.*

Et si ante propositam nullitatem habitum dimiserit, comprimendus est, ut redeat ad Monasterium, & habitum reassumet.

127 *Nisi iusta accesserit causa, & quae sit recensetur.*

128 *Nullitatis professionis sententia pronunciata per unum ex recensitis Praelatis tantum, nullius roboris est.*

129 *Episcopus solus cognoscit de nullitate professionis emissae Monialium, si Monasterium Episcopatus fuerit unitum.*

130 *Quinquennium currit à die, quo fuit emissae professio, tam tacita, quam expressa.*

Quinquennio expirato, an & quando quis Regularis de professionis nullitate dicere?

131 *Quinquennium an currit contra minores, & ignorantes? Et quid si legitimum adsuit impedimentum?*

132 *Quinquennio expirato, an dispensatio Summi Pontificis sit necessaria?*

Et quid si causa nullitatis ex metu suboritur?

Causam metus influens, si itidem post quinquennium duraverit, quinquennium non currit.

Metus quando dicitur verè expiatus?

Ex cohabitatione diuturna cum fratre maiore, an ratificatio inducitur?

Quinquennio expirato, quando restitutio competit?

Ecclesia termino principali expirato non auditur, eique beneficium restitutionis in integrum competit.

Remedium extraordinarium re-

restitutionis in integrum à Sum. Pontifice exposcendum est.

Conciliū Basiliense nemo ex Sum. Pontificibus approbavit, idque Leo X. in Concilio Lateranense reprobavit, exivitque ab eo Basiliensis.

Concilium Constantiense generale haud fuit, nec unquam approbatum.

- 133 Aētus consecrati post nullam professionem sunt nulli, ita & renunciatio. Recensiores Regni decisiones afferuntur.

In iudicio nullitatis professionis, an acciri debent interesse habentes in successione, et quomodo? laxè vannantur materia, decisiones Regni Sicilia recentes afferuntur.

- 134 Metus illatus à persona, cui reverentia debetur, sufficiens est ad inducendam nullitatem, si minæ præcesserint, ac aliæ circumstantiæ, quæ ibi referuntur.

Et quid in sorore minore cum fratre majore in simul cohabitante?

- 135 Metus, qui cadere debet in constantem virum, sufficiens est, ad annullandam professionem.

- 136 Iudicis arbitrio relinquitur, an metus sit sufficiens ad annullandam professionem?

- 137 Nullitas professionis convalidatur per novum voluntarium consensum, non ob suspensionem Ordinis.

Et per tacitam professionem quando censetur ratificata professio?

Tacita professio quænam sit adducitur.

- 138 Consciens de nullitate, si in Religione perduraverit per annum à die scientiæ, animo eam ratam habēdi, verè dicitur professus.

- 139 Professio consecrata absque informatione, de naturalibus nulla est. Vide 140. Et quid in ære alieno implicato? Ibid.

- 141 Superiores Regulares haud plectuntur, si Novitium absque allata informatione receperint.

- 142 Annus professionis cōtinuus, non interpellatus esse debet.

- 143 Tempora non conjunguntur pro anno probationis complendo.

- 144 Novitius de Superioris venia exeundo, habitumq; retinendo, justā accedente causā, nullitatem professionis haud committit.

Iusta offertur causa. Ibid.

- 145 Etiam si indulgendi permissum exeundi, esset irrationabile.

Novitius retento habitu, absque Superioris venia, vel cum venia, indebitè indulta exierit, dummodò ad Monasterium redire intendat, annum probationis haud interruptit. Ibid.

- 146 Novitius, anno probationis, renunciare nequit, & professio ante annum probationis emissā nulla est. Ibid. Re-

147 Religioso unius Monasterij professio an, & quando permixtum est ad aliud arctiorem transire Monasterium?

Es in hoc alio Monasterio, an teneatur novum perficere novitiatum, & professionem?

Es quid si Abbas, Rector, vel Praefectus fuerit in alio Monasterio electus?

Transitus ad laxiorem locum illicitus est.

Nisi iusta adfuerit causa, praevia tamen Sum. Pontificis dispensatione.

Talem facultatem Superiores Religionis quando concedere possunt?

Mendicantibus non est indulgentia facultas se transferendi ad aliud Monasterium, nisi ad Carthusientium regulam ex Sum. Pontificis placito.

Iusta, & legitima transeundi ad aliud Monasterium causa, quanam sit, recensetur.

148 Episcopus loci Ordinarius quis Monialium numerum praescribere, in Monasterijs sibi subiectis, ac exemptis, ad hoc ut commode sustentari possint.

Professio Monialis, extra numerum ab Ordinario praescriptum nulla est. Ibid.

Opposita affertur sententia, quam veriore esse demonstratur. Ibid.

149 Monasterio in egestate laborante Moniales quomodo alende sunt?

150 Dos primo Monasterio tradita, ubi professio emissae fuit an ad istius remanet beneficium, an vero cum ipsa Moniali ad aliud transfertur Monasterium?

151 Opposita recensentur opinioniones, n. 152.

152 Optima exponitur distinctio.

154 Alimenta praedictae Moniali, quomodo taxanda sunt?

155 Eliminationem Monialis à Monasterio ob inopiam, impiam, ac incōsentaneam esse demonstratur.

156 Monasterium, ut è suis elevetur necessitatibus, valet astringere Moniali propinquos, ut eidem Moniali dorem assignent congruam.

157 Totum transferre possit Monasterium ad aliud Monasterium ejusdem Ordinis, ob inopiam translati.

158 Episcopus loci Ordinarius pro sustentatione Monasterij inopis, tanquam Sedis Apostolicae Delegatus, quit omnes elemosynas ad huiusce Monasterij inopis beneficium applicare: & quae sint ista elemosynae recensentur.

159 Moniales adversas Monasterij creditores, possunt se tueri beneficio cap. Odoaldus de solutionib. quia ratio, quae adducitur pro Clericis militat itidem in eis.

160 Novitius à Monasterio egrediente cuncta, quae desulit bona recuperat, & pro eis recuperandis valet Episcopus loci Or-

dinarius Regulares Superiores compescere.

Episcopus valet contra Regulares, & exemptos irruerē, pro reditione computorum, in executione pię testatoris voluntatis, eosque pro improba administratione compescere.

161 Regulares, & exempti in omnibus, quę Episcopalis Ordinis sunt, Episcopo subsunt.

162 Regulares subministrantes Sacramentum Extreme Unctionis, & Eucharistię laicis; & Clericis, ab Episcopo plectuntur.

163 Episcopus interdicare potest Regularibus, nisi indulgentias de novo ipsis concessas, absque sua venia publicent.

164 Episcopus loci Ordinarius quādo valet Regulares, & exemptos excommunicare? cum seqq.

165 Alij casus, in quibus Episcopus potest Regulares excommunicare adducuntur.

166 Ex privilegio speciali, nequeunt Regulares ab Episcopo excommunicari.

Et qui sunt, isti tales Regulares afferuntur.

167 Episcopus quit Regularem per suum Superiorem excommunicatum, è commercio suorum subditorum evitare; sed nequit eam excommunicatum declarare.

168 Regulares etiam privilegiati possunt ab Episcopo excommunicari, & quando?

169 Exempti, & Regulares re-

sistentes Episcopi ordinationes exequi, ab eo excommunicantur.

170 Episcopus quis statnere, nisi Monachi exempti, ac omnes Regulares accedant ad Monachialium Monasteria sub excommunicationis pœna: etiam si Monasterium sub aliorum Regularium cura maneret.

171 Exemptio ex privilegij lectura sciet, & an Episcopus valet exemptos cogere, ut eorum privilegium ostenderent?

Novitij an eadem fruuntur immunitate?

172 Quinam sunt exempti ab Episcopi potestate, recensentur nonnulli.

173 Oblati, an & quando exceptionis Clypeo possunt?

174. 175 Confraternitates laicorum, in quibus casibus Episcopi Imperio subsunt?

176 Immunitas non commensuratur ratione loci.

177 Hospitalia, & Confraternitates quando Ecclesiastica dicuntur? n. 178. 179. ad 185.

186 Regias Cappellas, Cappellanas, & Cappellanos Episcopus non visitat, & quando sic, ibidem.

Et quid de Confraternitatibus existentibus in Religiosis Domibus. n. 187.

188 Regularis, & exemptus suū interimens Abbatem, vel Superiorem aſualiter degradatur,

Curiæque traditur seculari.

Neque immunitatis Ecclesiasticæ Clypeo potitur. Ibid.

189 *Et si venenum in fulcro, paravit suo Superiori, proditorium patrat.*

190 *Episcopus loci Ordinarius cunctos Clericos, Regulares, & seculares corrigit, ac punit si deliquerit, & quando?*

Episcopus si in visitatione exceſſerit, recusatur. Ibid.

191 *Abbas exemptus quit Mitram auri phrygiatam gestare, sed non argenteas laminas neque gemmas;*

Nisi Episcopali, vel quasi retineret jura.

Abbas territorium pleno jure subjectum, & distinctum habens, & jurisdictionem spirituales, exercēs, nullius dicitur Diæcesis, & ab Ordinario exemptus est.

Eique cuncta competunt jura Episcopalia jurisdictionis, quæ in sua Diæcesi competunt Episcopis.

Non tamen ea, quæ Ordinis sunt, licet primam conferat tonsuram subditis suis.

Dicitur Ordinarius, quia contensiosâ habet jurisdictionem.

192 *Jus visitandi habet, & de causis criminalibus, ac Matrimonialibus cognoscit. Synodum convocat, Campanas benedicit, Denunciationes in Matrimonij, ex causa remittit, vestes,*

ac Calices benedicit, concursum ad Beneficia curata instituit; Vicarios, ac Aconimos deputat, Studia, lectiones sacræ scripturæ, ac seminaria erigit.

Suos absolvit Monachos ab excommunicatione.

Abbas prædictus exemptus de hæresi non cognoscit.

Ecclesiæ, ac personas interdicat; Literas monitoriales relaxat, subditum pro debito suæ Ecclesiæ excommunicat.

Abbas suum habens territorium proprium, ac Diocesim, absolvit, ac dispensat in casibus, & irregularitatibus, de quibus in Concil. Trident. sess. 24. cap. 6. de reformat.

Casus reservatos statuit, Cōfessarios ad audiendâs Cōfessiones approbat, dispensat super votis.

193 *Abbas talia jura Episcopalia, ac quasi retinens; Beneficiorum sibi proximè subjectorum resignationem admittit; nec in eis valet Episcopus suas apponere manus.*

Resignationem hujuscæ benedicti admittit, sed nō confert, quippè neque ceteri Ordinarij conferre possunt, nisi consulto Sum. Pontifice, à quo oraculum aspectare debent, eum præscriptione circa modum, & formam recipiendi rûlem resignationem: aliâ nulla erit acceptatio. Resignationem puram, & simplicem recipere possunt

Ordinarij, absque conditione, & pactione, alijs in censuras, & penas contra Simoniacos indictas ruunt.

Bulla B. Pij V. §8. recensetur.

194 Resignatio ad alterius favorem facta, an Simoniacam sapit naturam?

Opposita afferuntur opiniones.

Vera, & magis solida adducitur.

Et quid si sub pensione dimittenti solvenda, beneficium fuit resignatum?

Beneficij permutatio an permittitur?

195 Ordinarius an permutationem beneficij admittere potest? si justa accesserit causa, & quæ sit justa causa recensetur.

Utilitas, & necessitas unius Ecclesiæ an sufficit?

Utilitas, & necessitas constare debet, nec sufficit assertio Ordinarij de ea.

Consensus Patroni an sit necessarius?

Patrono abnuente, & reclamante, si justa accesserit causa, an valida esset permutatio? an verò irritanda?

Patrono tacente, consensus ejusdem promittitur.

Patroni consensus sufficit, ut præstetur post permutationem; Resignatio per Ordinarios admittenda est justis accidenti-

bus causis in cap. nisi cum pri- dem de renunc. & in Bulla Pij V. §8. contentis. justæ causæ sigillatim recensentur, & examinantur.

196 Senis, & Infirmi resignatio arbitrio Judicantis recipitur, idemet corporis vitiatorum.

Cæci, Claudi, vel corpore vitiati beneficiū resignare queunt.

Idem, & criminosi, si delictum vacationem ipso jure non traheret, excommunicatus, ban- nitus, dæmoniat, & mæus resignat.

Retinens plura beneficia incompatibilia, ad resignationem primi admittitur.

197 Incompatibilitas beneficiorum scaturit, si unum sufficiens est ad congruam vitam sustentationem, vel si residendam exquiruntur.

Intellige, si secundum adeptū minimè fuerit: etenim post adeptionem secundi, primum ipso jure vacare dicitur, & resignatio non permittitur.

Residentia continua, & præcisa, quæ tituli, & beneficij privatione infert, incompatibilitatem inducit: at secus si temporalis sit?

Ex Sum. Pontificis dispensatione possunt plura beneficia incompatibilia retinere.

198 Per Matrimonium ratum de presenti, licet non consummatum, resignatio admittitur.

In-

Intellige autē contractum
Matrimonium, aliās eo jam
contracto, resignatio non ad-
mittitur, & collatio erit nulla,
quia beneficium ipso jure va-
cat, quod secus est, si per spon-
salia fuerit Matrimonium con-
tractum, & copula sequuta:
quoniam per ea beneficium non
dicitur vacare.

Et quid si Matrimonium
fuerit nullum? affluenter articu-
lus variatur.

Per ingressum in Religione
resignatio admittitur.

Ob capitalem inimicitiam
contractam inter Beneficiarium,
& alias personas, ex qua tu-
tus non datur Beneficiario ac-
cessus, ad Ecclesiam resignatio
admittitur.

199 Ob futurum scandalum
admittitur resignatio.

Admittitur pariter resigna-
tio ob presentem scandalum.

Intellige si hoc promerit, ex
mala Beneficiarii vita, ut facit
ex versitia calumniantium.
Vide ibi affluenter calumniatio-
rum materiam.

Beneficiarius datus scandalū
plectitur, & quomodo?

Si ex scandalo oriatur irre-
gularitas, resignatio admittitur.

Casus isti recensentur.

Beneficiarius ex cambio as-
signandus est.

200 Abbas praedictus in sua Ec-
clesia qui convivare alteram

Catholicum Episcopum, ut con-
firmationis Sacramentum con-
ferat, ac Pontificalia exerceat.

201 Abbas praedictus ea, quae
committuntur per Conciliū,
& exequuntur per Ordinariū,
exequi potest.

Abbas benedicendus est ab
Episcopo; Intellige ibidem.

202 Abbate negligente, non
Ordinarius Episcopus, sed Se-
des Apostolica subintrat.

203 Episcopus, & Abbas ne-
queunt in obsidem Clericum vel
Monachum tradere. Opposita
affertur sententia.

Monachum, vel Clericum
detinens de Superioris venia in
censurarum poenas minime tuit.

204 Contentio jurisdictionis in
exemptos spectat ad Pontificē.

205 Episcopi facilius circa Mo-
nasteriorum edificationem, re-
censetur laxē.

206 Sine Episcopi licentia, non
potest reaedificari Ecclesia, vel
Monasterium.

Et ad eam indulgentiam quid
requiritur?

Non sufficit sola licentia
Episcopi, sed requiritur etiam
licentia Pontificis.

Utraque afferunt opinio, af-
firmativam veriorē esse demō-
stratur. Et quid in translatione

Monasterij de uno loco ad aliū
Parochi, Populi, ac aliorum

Religiosorum consensus est ne-
cessarius, & an sufficit tacitus,

&

- 207 *Et præsumptus sine alia scriptura?*
Et quid si redditus non sufficiunt pro sustentatione 12. Religiosorum, distantia quatuor milliariorum an sit necessaria?
Et quid si injuste Episcopus renuerit allatam concedere veniam? Ibid.
- 208 *Episcopus potest unire beneficia: non autem Prælati inferiores.*
- 209 *Prælati inferiores non possunt concedere dimissorias.*
- 210 *Episcopus potest unire beneficia, ac Ecclesias.*
- 211 *Exemptas autem minime potest, neque dividere.*
- 212 *Nec Monasteria uniri possunt.*
- 213 *Nec potest unire beneficia regularia alijs Cathedralibus.*
- 214 *Ecclesia Parochiales uniri possunt Monasterijs, & Abbatijs, sed istas, & Ecclesias Episcopales solus Pontifex unit.*
- 215 *Unio est odiosa.*
- 216 *Ex justa causa perfici potest.*
- 217 *Debet concurrere paupertas utriusque Ecclesiæ.*
- 218 *Sed non sufficit unius.*
- 219 *Debet clarificari paupertas utriusque Ecclesiæ.*
- 220 *Sunt citandi Parochiani.*
- 221 *Requiritur consensus Prælati inferioris, & Patroni.*
- 222 *Ibidem consensus omnium Patronorum.*
- 223 *Etiam si non contradicant Patroni.*
- 224 *Citari debet Capitulum: & requiritur ejus consensus.*
- 225 *Sine Capituli consensu irrita est talis unio.*
- 226 *Consuetudo in contrarium non favet.*
- 227 *Necessario requiritur talis consensus.*
- 228 *Sufficit, ut talis consensus subsequatur.*
- 229 *Sed non possit tentari nullitatem unionis.*
- 230 *Ut unio sit valida, est expressandus valor Ecclesiæ.*
- 231 *Parochi sunt citandi.*
- 232 *Capituli consensus potest præsumi, qui sine consensu Apostolico non prodest.*
- 233 *Si contradictio est injusta, potest Episcopus facere unionem.*
- 234 *Bona beneficii uniti transferuntur ad Ecclesiam, cui facta est unio talis: alienatio sine Apostolico consensu, est nulla.*
- 235 *Ibidem.*
- 236 *Etiam onera transferuntur. Insuper privilegia, & honores: si tamen unio non per extinctionem, sed per accessionem facta sit.*
- 237 *Unio debet peragi ante ipsam vacationem: sed ubi agitur de beneficio pleno, non vacante.*
- 238 *Nequit Episcopus unire beneficia perpetua reservatione reservata.*
- 239 *Neque beneficium devolutum*

- rum ad Pontificem ob negligentiam non conferentis.
- 238 Ad unionem faciendam non est necessaria citatio unius ex Plebe, quæ simul potest sese opponere.
- 239 Unio beneficii jurispatronatus sine consensu Patroni, nulla est: nec potest præsumi.
- 240 Unio perpetua permittitur, non temporalis. Beneficia unius Diocesis non possunt uniri loco pio alterius, neque Capitulo; neque mensæ Episcopali.
- 241 Solus Pontifex id potest.
- 242 Beneficia simplicia possunt uniri Seminario jam constructo, non construendo.
- 243 Legatus à Latere potest unire beneficia, quæ confert.
- 244 Ceteri Episcopi id possunt ex privilegio, vel præscriptione.
- 245 Regulariter Episcopi non habent hanc facultatem.
- 246 Vicarius Generalis cum speciali mandato potest unire beneficia.
- 247 Capitulum Sede Vacante id potest; sed non sibi.
- 248 Unio est odiosa, adeoque causa ipsius debet probari, non præsumi.
- 249 Per quadragenariam clarificatur.
- 250 Unio probatur per instrumentum, & litteras, vel enunciationem: aut confessione partis adversæ.
- 251 Unione dissoluta beneficium vacat.
- 252 Unio est valida, etiam ex falsa causa, licet revocabilis.
- 253 Si utraque Ecclesia sit facta dives, potest periri dissolutio unionis.
- 254 Summus Pontifex dispensat super irregularitate, ex corporis deformitate.
- 255 Episcopus, & Prælati quando potest dispensare?
- 256 Vicia corporis ab Episcopo decernuntur.
- 257 Ad Episcopum spectat arcerere, vel admittere ad Ordines etiam exemptos ob corporis deformitatem.
- 258 An Superiores Regulares possint suos illiteratos ad Ordines presentare?
- 259 Solus Pontifex potest dispensare super irregularitate ex homicidio publico, vel occulto oriente.
- 260 Neque Episcopi, neque Prælati Regulares id possunt, nisi ex speciali privilegio.
- 261 Sæcis si delinquens fuerit absolutus in foro exteriori.
- 262 Quando insuper id potest.
- 263 Quando verò non potest.
- 264 Qui pugnat in Bello, quando non dicitur irregularis?
- 265 Etiam si plures interfecit facinorosi?
- 266 Beneficiarius effectus irregularis, quid agere debet ad sui favorem pro beneficio?
- 267 Idem militat pro litico assistente in Bello iusto, si beneficium expetit.

268 *Qui est in sacris militans in Bello iusto si non occidit, aut mutilat propria manu, non est irregularis.*

269 *Bellum aliquando dicitur iustum, aliquando iniustum.*

270 *Ex iusta causa indicendum.*

271 *Regi competit Bellum indicare.*

272 *Et commercium hostium interdiceret.*

273 *Odium non est iusta causa Belli, sed Iustitia zelus requiritur.*

274 *Pro Bello iniusto tenentur ad restitutionem indicens.*

275 *Quando Bellum est iniustum?*

276 *Alia causa Belli iniusti.*

277 *Episcopus quando potest dispensare super irregularitatibus ex occulto delicto?*

278 *Quando autem non potest?*

279 *Quod dicitur membrum?*

280 *Dignus non est membrum?*

281 *Irregularitas ex bigamia ad solum Pontificem spectat.*

282 *Quæ est vera bigamia?*

283 *Quæ est interpretativa?*

284 *Episcopus dispensat super bigamia similitudinaria.*

285 *Episcopus dispensat super irregularitate ex defectu natalium, quoad ordines minores, & simplex beneficium solummodo.*

286 *Episcopus non potest dispensare super irregularitate ex publica infamia juris scatente.*

287 *Potest autem pro meri fa-*

cti infamia; non autem Prelati Regulares si delictum fuerit in foro contentioso.

288 *Quenā est Juris infamia?*

289 *Delinquens confessus, vel convictus in iudicio patitur juris infamiam.*

290 *Quenam est infamis infamia facti?*

291 *Infamis ex delicto non debet promoveri ad dignitates.*

292 *Imo removendus ex ea, si delictum est ipso jure publicum.*

293 *Vitæ emendatio tollit infamiam.*

294 *Episcopus si tunc non vivit in sua Diocesi, potest in loco viciniore, & digno suam exercere jurisdictionem, petita veniā ab illo Diocesano.*

295 *Episcopus potest in exemptis agere ratione membrorum, sive cappellarum.*

296 *Exempti non ligantur Episcopo ad jus reverentiale.*

Episcopus non objurgat delinquentem in Ecclesia, vel Canobio Regularium: Recens adducitur casus. Nec extra illud, si Superior illius loci ubi patratum fuit delictum spirituale, & temporalem retineret potestatem.

Contra talem delinquentem ruit Imperium sæculare: quia mixti fori est, & præventioni locus est.

Episcopus cognoscit Regularem extra Monasterium com-

- morantem, & domicilium privatum retinentem, tam ratione delicti, quàm contractus, si absque Superioris venia extra Monasterium habitaverit.
- 297 Episcopus potest animadvertere in exemptos, si ejus mandata spernunt.
- 298 Episcopus cognoscit exemptorum crimina, quæ requirunt solemnem degradationem.
- 299 Ordinarius punit exemptos exercentes illicitas negotiationes, extra locum exemptum.
- 300 Etiam punit eos, qui gravant beneficium spectantē ad Episcopi collationem.
- 301 Etiam punit eos, qui publicè prædicant contra Conceptionem B. Virginis; licet illi sint exempti.
- 302 Sola privilegij exhibitio, an sufficiat contra Ordinarij executionem?
- 303 Et quid requiritur pro exempto?
- 304 Sententia Episcopi Frances de Comper. in quæst. 88. n. 15. assertur.
- 305 Titulus etiā est exhibendus.
- 306 Regalia &c. non possunt desineri absque privilegio.
- 307 Tituli exhibitio, vel præscriptio est necessaria.
- 308 Regulares eximuntur ab Episcopi potestate, præscriptione.
- 309 Præscriptio est legitimus titulus.
- 310 Quando fundatur præscriptio?
- Exempti præscripti valent opponere, & eludere Episcopi præscriptionem. Ibid.
- 311 Episcopus à sua expulsus Diœcesi, quit extra eam, & in loco viciniore commorare, & ibi jus dicere, etiam in aliena Diœcesi: & quando?
- 312 An Episcopi possunt recusari uti suspecti.
- 313 Omnes Judices uti suspecti recusari possunt.
- 314 Qui non recognoscant Superiorem, non possunt recusari.
- 315 Judices recusantur antelitis contestationem; nisi nova supervenerit causa. Ibid.
- 316 Coram quo proponitur Episcoporem suspicio?
- 317 Arbitri eliguntur si est absens Superior; sed eo præseñte definitur suspicionis causa.
- 318 Vicarij, suspicio coram Episcopo definitur, si est præseñs.
- 319 Nancius, & Legatus cognoscit de suspicionem sui Auditoris.
- 320 Quomodo Judex definit alterius Judicis recusationem?
- 321 Si præseñs est Superior, Arbitri non sunt eligendi: secus si est absens.
- 322 Arbitrorum electio putatur in aulis abolita.
- 323 Quenam verior sententia ex duobus allatis?

- 324 *Per jus Canonicum Index Ordinarius potest recusari.*
 325 *Judici servandus honor est.*
 326 *Judex suspectus non amittit jurisdictionem: nam suscipio hanc; sed personam ferit.*
 327 *Arbitrorum electio, an sit absolue facienda pro Ordinarij recusatione?*
 328 *Regni Siciliae observantia circa hoc punctum.*
 329 *Exempla Vicarij, Auditoris, &c. non officium nostrae sententiae.*
 330 *Totum hoc non militat in recusatione Ordinarij.*
 331 *Recusatio est peragenda coram eo, ex quo scietur jurisdictione.*
 332 *Episcopus, solum Christum, & Pontificem recognoscit Superiorem jurisdictionis.*
 333 *Recusatio non assimilatur appellationi.*
 334 *De Episcopo non appellatur ad Episcopum.*
 335 *Sententia contraria verior est.*
 336 *Recusatio, & appellatio non currunt paripassu.*
 337 *Recusatio, & appellatio respectu formae equiparantur.*
 338 *Causa recusationis asserenda est coram eodem Episcopo.*
 339 *Super hac re, quid decisum fuit Panormi? Episcopus in causa suae Ecclesiae potest esse Index. Ibid. Licet possit recusari. Ibidem.*

1 **D**ominus Noster Jesus Christus, carnē assumēs humanā pro nostrae salutis rep̄atione, ac pro Ecclesiasticę suae prolis propagatione, summam ac universalem, ut cætera cuncta regeret, & gubernaret; statuit potestatem, eamque licet inter Apostolos distribuit, *cap. in novo 21. diffin.* Petro tamen curam, oves pascendi, tribuit, *cap. p̄mo 2. qu. 7.* ipsūque *Cepham*, idest caput, ac principium ipsorum, totiusque universalis Ecclesię cōstituit, *Anaclet. epist. 3. cap. 3. & in*

cap. Sacrosancta 2. diff. 22. sumq; Vicariū in toto terrarū Orbe reliquit, & post eū ceteri ter maximi Pontifices, in ipso Pontificatu successores, penes quos omnis plenaria residet Ecclesię potestas: aded quod ab eis immediatē, tanquam ē fonte perenni, universalis transfunditur Ecclesia: *Extra-vag. unā s̄c̄lā, de major. & obediens. d. cap. in novo 22. q. 1.* Et
 3 recipiunt ceteri Ecclesiastici Antistites, eisq; prout fidelū utilitas, ac populorum ædificatio exposceret, communicant, ac distribuunt: ut indicat *S. Leo Epist. 54. ad Anastas. & Anaclet. Pontifex ad*

ad Italiae Episcopos in d. cap.
in novo 21. 21. diff.

Summ. itaque Pontifex sic
à Domino constitutus circa
gregem sibi creditum, cu-
ram Pastoralis sollicitudinis
exercent, errata corrigit, aspé-
ra in plana convertit, & com-
misso sibi populo incremen-
ta ministrat: Joann. 22. in
Clementi. super gentes de con-
suet. quam Pôntificalem soler-
tiâ pastoralis indicat baculus:
qui cū acutus sit in imo, rectus
in medio, recurvus in sūmo;
exprimit in Pontificis munere
esse purgare pigros, regere
debiles, colligere vagos, ut in
suis Carminibus explicat. In-
nocent. III. lib. 1. de off. Miss. c. 50.

In baculi forma Prasul da-
tur hac tibi forma:

Astrabe per primum, medio
rege, punge per imum:

Collige, sustenta, stimula,
vaga, morbida, lena.

5 Petri autem baculum maxi-
ma cum veneratione Trevi-
rensis custodit Ecclesia, Tre-
virensis Episcopū de morte
suscitavit: ut indicat Innocent.
III. in d. opusculo de offic. miss.
eoque non utuntur Pontifi-
ces, quia coarctatam haud re-
tinent potestatem, quod ba-
culi curvatio explicat, & fa-
ciunt D. Thom. 4. dist. 14.
Hieron. Sanctus de differ. u-
triusque Jur. differ. 24. n. 34.

Tota igitur residet facultas
authoritas, ac potestas penes
Summ. Pontificem Christi Vi-
carium, vicem Dei gerentem
in terris, cap. quanto, ubi gloss.
de transl. Episcop. quem Chri-
stus nomine Cephas honora-
vit, cujus Encomiū, atque
Supremam omnium majesta-
tem mirificè realsumit D. Ber-
nard. de Consider. ad Eugenium.

Tu Princeps Episcoporum,
Haeres Apostolorum,
Primatu Abel,
Gubernatu Noë,
Patriarchatu Abraham,
Ordine Melchisedec,
Dignitate Aaron,
Auctoritate Moyses,
Judicatu Samuel,
Potestate Petrus,
Unionem Christus.

6 Cum recensita igitur supre-
ma potestate, Pôntifices, mul-
tos Ecclesiasticos Ordines, ab
ordinaria eximere jurisdi-
ctione, quos sibi primo to-
tius Ecclesiæ capiti abdicave-
re Rebuff. resp. 143. Etenim
Monasticus, in Orbe Christiano
imperante Decio teste Ori-
gene, introductus Ordo, fuit
Diocesanorum licet succu-
buit imperio cap. qui verè 16.
qu. 1. cap. Monasteria, il pri-
mo 18. qu. 2. qui veluti Mo-
nachorum Regulariū Gene-
rales alios ad professionem
admittebāt quosdam repelle-
bant

- bant, *cap. viduitatis* 27. *qu. 1. glos. in verb. Prælati, in cap. quāto de offic. Ordin. Fr. Eman. Navarr. in cap. non dicatis* 12. *qu. 2. n. 63. Silvest. in Summ. vers. religio* 3. 2. 4. *Aug. Barbof. de jur. Eccl. univ. lib. 1. cap. 12. de Monaster. & relig. dom. n. 21. Cabed. divers. jur. arg. lib. 3. cap. 18. Campanil. in divers. jur. Canon. rub. 12. cap. 13. n. 1. quamobrem contra Monachos, ceterosque Regulares Prælatos, eodem cōmuni jure inspecto, fundatā Episcopi Diocesani retinent intentionē, tam in civilibus, quā in criminalibus: ut ex pluribus Concilijs fundat Fagnan. in cap. nimis prava, n. 3. de excell. Prælat. Rodriq. *qu. Reg. tom. 2. qu. 64. art. 1. Rot. Rom. Recens. decis. 238. n. 2. p. 1. Luca lib. 3. disp. 2. in causa Card. Albicij donec exhibeat* tur, ac corū clarificetur exēptio, *cap. cū dilectus, de religios. dom. c. 1. 11. q. 1. c. inter cetera* 9. 3. & 18. *q. 2. cap. quam, & 16. q. 1. cap. placuit cap. obitū dist. 61. cap. omnes Basilicæ* 16. *qu. 7. cap. Abbatibus, & cap. sequenti* 18. *qu. 2. cum concordantibus, apud Henriq. lib. 7. de Indulgent. cap. 4. n. 2. & Sanch. Conf. Moral. lib. 6. cap. 9. dub. 1. n. 8. attamen eos omnes, Pōtifices sub sua, ac Divi Petri protectione post quin;**

sæcula, absq; interruptione, ut evolvitur, in Cōcilio Aurelianen. registra in *cap. omnes Basilica* 16. *q. 7. & durāte sæculo* quingētesimo, donec successivis temporibus susceperūt, ex Episcoporū potestate, subtrahēdo, Apostolicæq; Sedi immediatē subjecerunt, & dein suis Regularibus Prælati plenariā quasi Episcopālē delegavere jurisdictionē: juxtā tradita per Gloss. *verb. proprij, in Clementin. de reb. Eccles. non alienand. Navarr. ubi proximè* n. 33. *Cabed. Campanil. & alij ubi supra Cabed. in pract. & Canon. quæst. lib. 1. q. 26. n. 3. Chocker. de jurisd. Ordin. in exempt. p. 1. qu. 17. à n. 9. ad 25. Aug. Barbof. de offic. & potest. Episc. part. 3. alleg. 105. n. 3, 14. del Bene de imm. Eccles. cap. 14. dub. 1. & dub. 7. part. 2. Cesar. Panimoll. decis. 84. ad nos 1. n. 2. tom. 2. quam Sac. Concil. Trident. postmodum moderavit.*

- 9 Primus planè post Cisterciensium Ordinem, Prædicatorum Ordo exemptionem ex Sixti IV. constitutione incipiente (Regimini hoc tenore) lucravit: ob quod Prædicatores omnia retinent privilegia, quæ omnes aliæ Religionē habent. *Aurea Armilla verb. absolutio* n. 26. *Alphons. à Cas-*

Sanctus de privileg. Frat. Minor. verb. excommunicat. & Add. Hieronym. à Sorbo verb. exemptio n. 15.

Anno 1215, Minores cum Prædicatoribus à Sacr. Sede Apostolica approbati fuerunt, cum exemptione, tam respectu Ordinariorum, quam Delegatorum, Innoc. IV. *in cap. nolentes de privileg. in 6. & immediatè Sanct. Sedi Apostolicæ subiecti fuere, iidem eorum Ecclesiæ, Oratoria, domus, loca, libri, bona utensilia, mobilia, immobilia, & alia Casarubios ubi nuper n. 3. 8. 10. qui idem asserit de Carmelitans, sub n. 24. & de Benedictinis per Eugenium IV. ac de alijs successivè quos affert Farnus verb. excommunicatio n. 28. & seqq. Copin. in suo Monasticon. videndus omnino est Card. de Luca in tom. 3. in fine disput. 2. Card. Albitij qu. 1. ubi plura scitu cumulat.*

10 Regulares igitur omnes, qui ab initio sub Sacr. Sedis Apostolicæ tutamine ex notabili privilegio additi fuere, ab omni, ut prædiximus, alio imperio itidem Ecclesiastico in omnibus, præter infra adducendis, soluti remansere, & ex speciali alia ejusdem Sacr. Sedis Apostolicæ delegatione, ut demonstrabimus, suis regularibus Prælati, & Con-

servatoribus subiecti: evolvi-
tur in cap. 1. 2. in eos de pri-
vileg. in 6. & in cap. neque
eodem. Sciant namq; indulta
recensita, ex mare magno pri-
vilegiorum à Summ. Pontifi-
cibus Regularibus concessio-
rum, quæ ex Sac. Concil. Tri-
dent. dispositione sublata mi-
nimè fuere depromitur, ex
eodem in sess. 14. de reform. in
fin. & ex sess. 21. cap. 14.

Congrua porro hæc fuit
delegatio, Pontificis enim so-
lertia præsto: ubique natura-
liter esse nequit, nec possi-
bile est, ut aures det omnibus,
& satisfaciat, nevé tantæ Ma-
jestatis auctoritas, ac tanta
gubernandi moles id permit-
tunt: cum per difficile, ac gra-
ve sit onus, ad quod ferendū
unius haud sufficiunt humeri,
illique robustissimi, cedunt,
sub quo curvantur, qui por-
tant Orbem Job. 9. 13. Qua-
mobrem Deus Moyse in om-
nibus adfuit: nec ei ad suum
implendum munus deficie-
bant vires: attamen ei præcep-
pit, ut ad populum guber-
nandum seniorum uteretur
opera, qui laborum partes sus-
cipiētes, eum lenirent. Num.
11. 17. ibi: *ut sustineant totum
onus populi, & non in solus
graveris, & Deuter. 16. Judi-
ces, & Magistratus constitues
in omnibus portis tuis, &c.*

11 Quod omniferè ævo fa-
ctitatum notatur: Alexander
enim Magnus focium in la-
boribus Parmenionem asci-
vit, Pharaos Joseph, David Joa-
bum, Salamon Zadochum,
Darius Danielelem: antiquio-
res meritò Romani Pontifi-
ces, qui initio nascentis Ec-
clesiæ floruerunt, ut rectius
negotia succederent, & Pro-
vinciales, jus in suis laribus
obtineret in omnibus Catho-
lici mundi partibus: itidem
ardua per suos, ac Sedis Apo-
stolicæ delegatos decernere
statueret; undè majora etiam

12 Episcoporum crimina quam-
vis ad ipsos pertinerent Pon-
tifices, ut firmatum extat
in Concilij Nicæno Carthagi-
nensi 1. & 2. ac Sardicensi, quæ
cuncta in primo Conciliorum
volumine reperiuntur, & fan-
xerunt Canones in cap. Inqui-
sitores de hæres. in 6. cap. nul-
lam 2. qu. 5. cap. si quis puta-
verit, cap. 1. & 2. 6. qu. 4.
cap. omnis, cap. ad Romanam
cap. si quis Episcopus. 2. qu. 6.
cap. majores de Baptismo. cap.
ultra Provinciam 3. qu. 6. cap.
Synodum 17. distin. cap. ipsi

13 Canones 9. qu. 3. cap. cuncta
per mandatum. 3. qu. 17. attam-
en Anicetus Pontifex, &
Martyr, veri, ac Marci Impe-
ratorum temporibus, in Epi-
stola ad Galliæ Episcopos,

de ordinat. Episcop. scripta,
quæ in primo tom. Concilio-
rum extat; talè delegavit po-
testatem ibi: Si verò incorri-
gibiles, eisque inobedientes ap-
paruerint, ad hanc Apostolicam
Sedem, cui omnia Episcoporum
judicia terminare præcepta sūt,
ejus consumaciā referat &c. &
ulterius: Et si forè vel nimis
locorum intervallo, vel tempo-
ris, vel itineris, difficultate, ac
grave periculum esset, ad san-
ctam Sedem referre, ac Sedis
Apostolicæ auctoritate Prima-
tem adendum: Victor primus
Pontifex, & Martyr tempo-
ribus Heli pertinacis, & Seve-
ri Imperatorū, à Consulatu
Commodi V. & Gabrionis us-
que ad Lateranum, & Ru-
finum in Epistol. prim. ad
Theophilum Alexandriæ Epi-
scopum, quæ pariter in eo-
dem prim. Conciliorum lib.
reperitur, inquit: Similiter et
vos judicare ad Apostolicam
Sedem, delatumque præter no-
stram vobis non licet definire
auctoritatem: Melchisedech Pō-
tifex II. imperantibus Maxi-
mo IX. & Massentio II. Con-
sulibus, anno à Christo nato
circiter 319. in Epistola ad
cunctos Hispaniæ Episcopos,
quæ in eodem enarrato prim.
tom. evolvitur ait: Episcopos
nolite judicare, nolite condem-
nare absque hujus Sedis au-

cto-

- cloritate*; *Gregorius insuper Martyr in cap. Frater noster* 53. 16. *qu. 1. ex epistol. 7. lib. 2.* causam Episcopi Adriani exempti, per rēsonsales Sedis Apostolicę, Legati vices simpliciter gerentes, quos in Urbe Constantinopolitana deputaverat, cognosci mandavit: Divusque Gregorius in *Epistol. 32. lib. 9. quest. 1.* Romano Sicilię defensori iussit, nē causas ab Ordinarijs avelleret, sed rectē illas contrā Episcopos audiret.
14. Hodie verō ex Concil. Tridentini dispositione, majores Episcoporum causę Criminales à Summ. Pontifice absolvuntur, & à Metropolitanis, ac ab alijs Prælati ab eo eligendis clarificantur; sicque passim in hoc Siculo Regno notatur: favent enim literę Catholicę Majestatis Philipp. II. anno 1572. emanatę: & anno 1630. fuit observatum in causa nonnullorum Regni Prælatorum: quam Sum. Pontifex Episcopo Maturano per Inquisitionē delegavit: ut testatur Regiæ literę Comit Montis Regis Regni Moderatori directę, & exequutę anno 1631. in lib. ræced. fol. 306.
15. At ubi allatū Tridentinū Concilium receptum haud fuit, hæcē majores Episcopo-

rum causas, per quas deponēdos esse; nemo præter Pontificem cernere valet; pro quibus ad Romanā citantur Curiam, præviā tamen speciali Summ. Pontificis cōmissione suā manu signatā: ut statuit Pius IV. In constitut. incipiente *de salute gregis & affert. Choker. de Jurisd. Ordin. in exemp: p. 1. qu. 41. Gonzal. reg. 8. Cancell. Gloss. 41. m. 5. Barbof. de offic. & potest. Episc. allegat. 112. n. 6.* ubi hæcē causas Episcoporū recenset nimis Hæresis, læsę Majestatis, contrā Papā, vel suū Principem, assassinij, simonię reatibus, stupri in Virgines, falsę monetę, & aliarum. Attamen pronunciare eum deponendū esse rectē posse Sedis Apostol. Legatum, ac provinciale Cōciliū: ita, & de alijs minoribus delictis cognoscere: vt auctumant *ex Jo: Andr. in cap. Frater noster* 16. *qu. 1. Abb. in cap. 1. de offic. deleg.* aliud enim est deponere, aliud verō deponendum pronunciare: ut de libero, & liberando insinuat *Bart. in l. 1. C. si advers. li. ex quibus inferunt posse eos carcerare, processum rēe instruere, & ad Sum. Pontificem mittere, ex Auth. defens. civ. 2. audirent. Petr. Andr. Gambar. de author. Legat. lib. 8. n. 23. Gondiff. Villadieg. delegat. qu. 8. à*

8. à n. 18. 19. & subdunt eū
Jo: Berrachin. de Episcop. p. 1.
 n. 2. alijs accedentibus Epi-
 scopis, possunt eos deponere,
 & antè eos quoque innuit
Specul. tit. deleg. 2. nunc ex-
tendendum. vers. 17.
- 17 Regulares igitur omnes ex
 Sacr. Sedis Apostolicæ privi-
 legio, fori potiùtur clypeo, qui
 si malunt, suum eligunt Judi-
 cem Apostolicum, quos Con-
 servatores appellant: qui ad
 tuendos Regulares cōtrā ma-
 nifestas injurias in Judicem
 eligitur absque indagine ju-
 diciali. *Pelliziar. tract. 8. cap.*
8. sect. 4. n. 81. tom. 2. cun-
ctasque civiles; causas in pri-
mo judicio contra regulares
absolvunt: ut ex juribus ad-
ductis depromitur, & ex cap.
1. 2. in eos cap. ne aliqui 5. de
privil. in 6. & ex Sacr. Concil.
Trident. sess. 7. de reform. cap.
14. & sess. 14. cap. 5. & sess.
24. cap. 11. mirificèque ex-
planant Div. Anton. in summa.
par. 3. tit. 9. cap. 4. & tit. 16.
cap. 9. Panimoll. decis. 84. n.
4. cum seqq. Guitter. lib. 3. pract.
qn. 9. & 10. & lib. 4. qn. 63.
Valaños Curie Philipp. part. 3.
2. 1. n. 12. Eman. Rodriqu.
tom. 1. qn. regul. qn. 65. art.
3. 4. & artic. 12. tom. 2. qn.
2. & art. 1. 5. 6. 8. & q. 63.
per totam, & præsertim art. 3.
& 7. Prosp. Farinac. prax.
- criminal. qu. 8. n. 46. Alvar.*
Valasc. consult. 52. n. 1. & 4.
& seq. tom. 2. Thom. Carle-
var. de judic. tom. 1. disput. 11.
qn. 6. sect. 2. n. 405. Cevall.
tract. de cognit. per viam viol.
par. 2. q. 20. 22. & 71. Ca-
ned. in decret. collect. 87. n. 4.
& collect. 157. n. 26. idem,
in pract. quest. Canon. qn. 26.
ex n. 3: de quorum Conser-
vatorum potestate fusè agūt
August. Barbos. de offic. & po-
test. Episc. par. 3. alleg. 106.
P. Ludovic. Molin. de Justis. et
jur. tom. 4. tract. 5. disp. 29:
Erasim. Choker. de jurisd. tom. 2.
par. 2. Pereir. de man. Reg. par.
1. cap. 7. nu. 3. Card. Luca de
Regular. discurs. 1. n. 33. &
seqq. & in Miscellan. Eccles.
discurs. 51. 52. 10. 14. de Regu-
lar. ubi de Cōservatoribus Re-
ligionis Hierosolymitanæ RR.
Jesuitarum.
- 18 Et procedunt in causis
 civilibus ubi Regulares Rei
 conventi sunt DD. ubi nu-
 per, & si contingerit eos
 esse in Civilibus actores que-
 unt à Principe seculari, Ju-
 dicem non suspectum expo-
 scere: ex allata Gregor. XV.
 constitutione in casibus tamē
 à jure permissis: nimirum si
 sunt Actores, ut debitor sit
 laicus, & causa prophana: ita
 ex Peyrin. tom. 2. priv. conslit.
 Gregor. XV. nu. 67. *Pelliziar.*

ubi supra nu. 85. ubi idem firmat, in casu ubi essent Rei, & Iudicē haberēt, suspectū: quod valēt Iudicem non suspectū à Principe sæculari exposcere: quæ quidem sententia nobis haud arridet, per ea nuper adducta sunt; additis eisquē infra in casu suspicionis Conservatoris adducētur. Et hodiè ex particularibus indultis privilegijs per lustrum habentes requisita annotata in constitutione Bonifacij VIII. & Gregorij XV. 2. 2. in dignitate constituti ab ipsis Regularibus saltem Canonici eliguntur, attenta decisione *cap. statutu, de rescrip. in 6.* per quam Canonici possunt eligi ex Bull. *Gregr. VX.* licèt oppositum sustinet *Bonac. de excommuni. in partical. disp. 11. quæst. 11. punct. 35. n. 6. vers. ex quo eo jur.* contra quem mordicū urget *Ventrigl. prax. Eccles. tom. 1. de confer. Regul. annot. 27. 2. unic.* data tamen *Gregor. VX.* Bulla Canonici, possunt eligi: *Pellizzar. n. 88.* etiam Delegati Sedis Apost. & secundum latam interpretationem Canonici, dignitas dicitur: edocent *Flamin. Paris. de resignat. lib. 2. quæst. 1. nu. 102. Aloyf. Ricc. in prax. for. Eccles. resol. 90. n. 2. Cæs. Panimoll. decisi. 84. adnot. 1. n. 5.*

Licèt Canoniciatus Cathedra-

dralis, propriè, non est dignitas: quia ex vi Canoniciatus, nullā habet jurisdictionem: ut ex cumulatis DD. firmat *Barbos. de Can. et dig. c. 29. n. 2. et 3.*

Et stante jure antiquo, non poterat Canonici eligi à Regularibus in Iudicem Conservatorem; sed post novam constitutionem Gregorij VX. que incipit (*Sanctissimus*) quam citat *Barbos. de offic. & potest. Episc. par. 3. alleg. 106. n. 55.* fuit Canonici, ex supradicto speciali privilegio: non verò ex natura Canoniciatus concessus talis honor.

Sed hic etiam discutiendū est: an Parochi possint eligi in Iudices Conservatores Regularium? Et videtur affirmativè respondendum. Nam Parochi sunt Prælati, & veniunt hoc nomine insigniti. *Ant. de Butrio sup. 2. primi decret. de off. ordin. cap. cum ab Eccles. n. 3. Andreas Barbaria Siculus cap. si Sacerdos, de off. ordin. à nu. 49. usque ad finem,* ubi plenissimè respondet *Abbati Panormitano. Egidius Bellamera sup. 2. decret. causa 2. quæst. 7. cap. si quis Episcopus n. 3. Hostiens. argum. de off. Deleg. Gonzales in lib. 1. decret. de offic. ordin. cap. 3. cap. cum ab Ecclesiariis,* quod etiam suadet, ex cap. 4. de Cler. ægrotante, cap. 1. de eo, qui surrivè, cap. 7. de excess.

Prælat. & plura confert Hailletius in vindicijs lib. 4. serè per totum. Et Parochi sunt dignitates: ut per Innoc. et Hostiens. in cap. finali de præbendis, Geminian. in cap. 1. nè Clerici, vel Monachi in 6. Feder. de Senis quæst. 81. Archid. in cap. statutum, de elect. D. Paulus de Ciradinis cap. 1. nu. 75. His omnibus accedit consuetudo Panormitana, ubi Parochi, qui omni ævo fuerunt, vel nobilitate, vel literis insignes: & in qua Urbe insigni, ac Felicissima, nomē hoc, Beneficialis, Curatus, seu Parochus, sonat dignitatē, & ut talis ab omnibus in honore habeatur, quod ad dignitatem sufficit ex Mascard. Cœcil. § 14. & in Synodis Diœc. in Iudices Conservatores Regulariū, passim fuerunt electi.

19 Cum amplissima tamen potestate: itidem per eisdem Regulares Prælatos, ex Pontificis placito eliguntur Conservatores, in Civilibus, ubi convenire Regulares possunt, ex *Consistens. Innoc. IV. & Bonifac. VIII.* quam firmavit Gregor. XV. & meminerunt *Laurent. de Franch. in controvers. inter Episcop. & secular. fol. mibi 169. Fr. Laur. Peyrin. tom. 2. in constit. minor. in constit. 5. Gregor. XV. n. 48.* Nequeunt tamen alios convenire: innuit expressè Gregor. XV. in dict.

constitut. in vers. 1. n. 33. Undè suos debitores corā Conservatoribus pulsare nequeunt: *Barboz. de offic. & potest. Episcop. alleg. 106. n. 40. par. 3. Cesspes de exempt. distinct. 318. n. 8. Ventrigl. in prax. Eccles. ann. 27. 2. unic. n. 3. tom. 1. de Conserv. Regul. Panimoll. n. 8. Monet. Peyrin. & Pellissar. ubi supra. Quidquid dicant Guido Pap. quæst. 18. in fin. & Bordon. tom. 2. resol. 95. nu. 20.* quorum argumenta solvantur per ea, quæ magistraliter tradit Choker. de jurisdict. ordin. in exempt. par. 1. cap. 39. nu. 31. tom. 1. Itidem in criminalibus, & ad finem cognoscendi de manifestis, & notorijs in juris ipsis illatis Regularibus, subdunt nuper citati, & *Molin. loco indicato nu. 2.* ut lato calamo insinuant *Reg. Tapp. in repet. Aut. ingressi, verb. Monasteria, Cod. de Sacros. Eccles. Erasim. Choker. eodem tract. par. 1. quæst. 39. tom. 1: Farinac. par. 2. decis. 616. n. 34. Frat. Peyrin. ubi supra,* aliaque de Conservatoria potestate annectit *Salgad de suppl. ad Sanctiss. par. 2. cap. 11. serè per totum.* Et cum mero, & mixto Imperio, ac omnimoda jurisdictione assolent eligere, ex *Gloss. in Clement. 1. verbo omnimodam, de for. compet. Quod ex tenore privilegij depromitur*

tur *Choker. de jurisd. ordin. in exempt. par. 2. tit. de Conservat. quæst. 3. n. 1. 2. tom. 2.*

20 Cui sanè privilegio Religiosi, eorumque Prælati, ac cæteri exempti renunciare minimè valent, absque Sum. Pontificis placito, *tex. in cap. cum tempore 5. de arbitr. et per Glos. fin. in Clement. penultim. de sentent. excomm. & annectunt Abb. ibidem, Armill. in summ. verb. exemptio n. 8. And. Gaill. obser. 49. n. 2. lib. 1. Galerat. de renunc. to. 2. cens. 2. n. 140. cap. 18. Choker. ubi supra lib. 2. quæst. 7. & lib. 3. cap. 34. Salgad. ubi nuper par. 2. cap. 11. à n. 19. cum seqq.* Imò neque ipsi Conservatores durante quinquennio renunciare possunt, nisi superveniente gravi causâ; quam à Sum. Pontifice, vel ab Ordinario clarificandâ esse indicat 2. 5. Bullæ Gregor. XV. *Pellizzar. tract. 8. cap. 8. sect. 4. n. 100. tom. 2.*

21 Negligentibus autem Regularibus suum eligere Conservatorem, ex Gregor. XV. constitutione; Ordinarius Ecclesiasticus subintrat Episcopus: *ex Concil. Trid. sess. 7. de reform. cap. 14. Lezan. sum. tit. 2. cap. 10. n. 58. Antonell. de reg. Eccles. cap. 2. n. 13. lib. 6.* imò ex inmemorabili, & cennaria negligentia non eligendi: quamvis sæculas hæc

eligendi nō præsetibatur: quoniam in facultativis non datur præscriptio: potissimum in hisce, qui suis Religionibus prejudicium afferre nequeunt: attamen ex cursu tantorum annorum, impossibilitas oritur eligendi: merito perperam Apostolicum allegatur privilegium: insinuat *Laca de regalib. discurs. 51. n. 1. 1. 2.* imò electionem Conservatoris penes acta Curie Ordinariorum reducere debent Prælati Regulares eligentes, aliàs coram Ordinario pulsantur: *Ventrigl. ubi supra n. 2. infra mensern, Panimoll. d. decis. 84. n. 3.*

22 Data verum electione juxta formam dict. Gregor. XV. Constitutionis cum consensu capitularis ordinis, suam exercet jurisdictionem Conservator, tanquam Sedis Apostolicæ Delegatus, *ex cap. statumus, de offic. Judic. Deleg. in 6.* non verò ut Judex; sed potius tanquam vir potens, & auxiliator assistens Religiosis, ut tuantur ab alienis injurijs, & violentijs: *Luca de jur. & for. compet. par. 1. discurs. 49. n. 5.* Neque amoveri possit, nisi cū causa legitima à Sede Apostolica, vel ab Ordinario loci approbata: nimirum, ob negligentiam, impotentiam, vel inimicitiam: & in Capitulis Provincialibus mutantur: *Pia-*

- sec. prax. Eccles. par. 2. cap. 3. n. 43. Panimoll. n. 3. & in hoc infra quinquennium, ex dict. Gregor. XV. constitutione §. 15. quo quinquennio transacto, Regulares non tenentur eum respuere, nisi velint: Pellizzar. de Regular. tract. 8. sect. 4. nu. 101. tom. 2. nec per amissionem dignitatis, cujus intuitu fuit electus Conservator, sua potestas expirat: fundat ex Gloss. in cap. statuimus, verb. Canonicus, de rescript. in 6. Pellizzar. nu. 92. Nisi ex delicto fuerit à tali dignitate explosus: Monet. de Conservat. cap. 10. n. 117. & sequitur Pellizzar. ubi supra, cap. 8. n. 92. sect. 4. Et si Vicarius Generalis Episcopi fuerit electus, etiam si à Vicariatu fuerit depositus, continuat usque ad integrum quinquennium: Sanch. de Matrim. lib. 8. distinct. 27. n. 22. Pellizzar. n. 103. ubi de probabili edocet.*
- 23 Estque sanè in suo munere Conservator Episcopi Ordinarij Superior, eumque quit objurgare, si ei non obtemperaverit, in spectantibus ejus ad jurisdictionem, cap. sanè, cap. Pastoralis, de Jud. Deleg. cap. quia Pontificali, eodem in 6. Pellizzar. n. 113. Mendez à Castro. prax. Lusit. lib. 2. cap. 3. punct. 2. n. 27. August. Barbof. allegat. 106. nu. 5. itidem si Legatus esset.
- 24 A Conservatoribus insuper ad Sum. Pontificem appellatur, tanquam delegantem: non ad Metropolitanum, neque ad Legatos: Barbof. de potest. Episcop. alleg. 106. n. 4. Cardin. de Luca de jur. & for. compet. discurs. 49. nu. tom. 3. Pellizzar. n. 140. nisi specialiter fuerit eis hoc datum in commissis Card. Luca tract. de regal. discurs. 1. sub n. 33. vers. Apostoli Delegati, quod repetit in discurs. 52. n. 4. de regular. tom. 14. & ante eum dixere Mendez à Castro in prax. Lusitan lib. 2. cap. 3. n. 27. par. 2. Barbof. de offic. & potest. Episcop. alleg. 106. nu. 2. par. 3. & Erasim. Kroker. in tract. de jurisdict. ordin. in exempts. tom. primo, part. 1. cap. 39. nu. 28.
- 25 hoc ipsum firmat, itidem si Nuneius adesset, aut Legatus facultatem habens cognoscendi de causarum appellationibus, à Judicibus à Sede Apostolica delegatarum, ex cap. super questio. de offic. Delegat. autumans Conservatores hosce ad Universitatem causarum potius esse Ordinarios, quam Delegatos, ex Wamesf. cons. 181. nu. 4. de appellat. & ex Gloss. in cap. cum causam, verb. Delegatus, de appellat. nec discrepat Pellizzar. de regular. tr. 8. cap. 8. sect. 4. num. 140. Verum allatam Choker. senten-

rentiam veram non esse putamus: etenim facultatem Nuncijs, ac Legatis impertitam principaliter esse cognoscendi de appellationibus ab ordinarijs emissis: imò ad uberiores cautelam agglutinator in eorum commissionibus clausula, cognoscendi, itidem de causis Delegatorum Sedis Apostolicæ: undè tam si Ordinarij sint, quàm Legati Conservatores, de allatis causis appellatione Legati cognoscunt: ut mirificè firmat contra etiam *Salgad. de suppl. ad Sanctiss. par. 2. cap. 14. 37. 39.* Verùm enim verò ipsemet *Choker. in 2. par. 2. qu. 16. nu. 16. de Conservat. Ecclesiast.* quamvis

26 enunciata suam firmaverit sententiam: attamen pro litigantibus durum ipsi videtur Sum. adire Pontificem: meritò ad Ordinarium appellandum esse censet.

27 In causis planè mercedis, & miserabilium personarum, hosce Regulares, extra tamen Monasterium degentes, valet Ordinarius, tanquam Sedis Apostolicæ Delegatus cognoscere: ut *Sacr. Concil. Trident. sess. 7. de reform. cap. 14.* statuit, & indicant *Barbos. d. allegat. 105. n. 21, 22.* at secus si intra Monasteria degerant: subdit *Panimoll. d. decis. 84. annot. 1. n. 9. Card. de Luca. par.*

1. lib. 14. de Regul. discurs. 51. nu. fin. Ulterius Cōservatores jure communi inspecto subdelegare nequeunt, *cap. fin. de offe. & potest. Judic. Delegat. in 6. ibi: Vices suas nulli alij committere possunt, nisi hoc illis cōpeteret, ex beneficio litterarum; verùm ex enunciata Bulla Gregorij XV. §. 2. quènt subdelegare: quod depromittitur, ex eisdem paragraphi verbis, ibi: ut *Judices, & Conservatores hujusmodi sive principales, sive subrogati: iidemque* evoluitur in constitutione Bonifacij VIII. §. 8. quæ inest in *cap. fin. de offe. & potest. Judic. Delegat. in 6. & insinuat Pellizzar. de regular. tom. 2. sr. 8. cap. 8. sect. 4. 106.* quamvis allatam facultatē respuant, eamq; absolutè negant *Card. de Luca de regul. tom. 14. discurs. 1. sub n. 33. in fin. Marc. Ant. var. lib. 1. resol. 16. n. 5.* & annuit *Campanil. in divers. jur. Can. rub. 12. cap. 13. n. 24.* Nisi specialiter eis talis subdelegandi facultas fuerit indulta: instrūnt *Sobus in compend. tit. de Conservat. vers. item Cōservator, n. 3. P. Laurent. Peyrin. in constitut. Ministor. sui Ordinis tom. 2. constit. 9. Gregor. XV. nu. 5. August. Barbos. de offe. & potest. Episcop. allegat. 106. n. 4.* nec discrepat prolixè tamen de more, *Joan. Petr.**

Petr. Monet. de Conservator. cap. 7. à num. 53. cum seqq. Nisi ageretur de committenda citatione, vel sententię denunciatione: ut ratiocinantur præter allatos *P. Ludovic. Molin. de Just. & jur. tom. 4. disput. 29. tract. 5. n. 5. P. Mirand. de Ordin. Judic. quest. 47. art. 8. conclus. 4. n. 5. Petr. de Gregor. Synctam. jur. lib. 47. cap. 22. n. 27. Quintan. de jurisd. & Imper. quest. 65. art. 10.* etenim jurisdictionalem non continet articulum, meritò subdelegare quit, *d. cap. super questionem, Abb. & Hostiens. in cap. cum Bertoldus, de judic. Marant. in spec. aur. par. 4. distinct. 5. n. 54. Monet. n. 56. Peyrin. ubi supra nu. 48. Pellizzar. nu. 106. propè finem.* Notandum tamen est Conservatorem non posse subdelegare, si uti cœperit sua jurisdictione in causa: nempe per citationem, & sic re non integrà: *Monet. d. cap. 10. n. 56. Pellizzar. nu. 106. vers. porrò.* Intus tamen suam Diœcesim: quoniam extra eam exercere nequeunt jurisdictionem, ex allata constitutione Gregorij XV. *Barbos. in sum. Apostolic. decis. collect. 216. n. 14. Ventrigl. annot. 17. n. 11. 10. 1.* licet posse Conservatorem electum in Civitate, ubi est Monasterium, procedere in causis mo-

tis super bona existentia extra Diœcesim, si Monasterium bona haberet in diversis Diœcesibus; autumant *Cespes de exempt. distinct. 318. nu. 13. Pellizzar. quest. 17. nu. 111. tract. 8. sect. 4. tom. 2. & tunc valere Conservatorem existentem extra locum commissio- nis subdelegare aliquem existentem infra illum locum: Franch. in cap. statutum, 2. nulli de præscript. in 6. Monet. n. 61. & si non immediate suppositi, immediate verò virtutis: ait *Pellizzar. d. qu. 17. n. 111.* censet tamen *Peyer. infra, quem Cardin. de Luca de regul. tom. 14. discurs. 52. n. 2.* citat; unum tantum Conservatorem posse eligere: ubi tamen situm est Monasteriũ principale, ipseque suam exercere potest jurisdictionem in gancijs, & membris: non autem in singulis Diœcesibus, in quibus membra adessent: nec dispari sensu ivere *Barbos. in sum. Apost. decis. collect. 216. num. 16. Peyrin. de privileg. Regul. tom. 3. in addis. cap. 11. n. 17. Ventrigl. n. 11.* nam tunc plures eligendos esse Conservatores: subdit *Peyrin.* hæc benè verum *Peyrini*, ac aliorum sententia militat, in Conservatoribus limitatam habentibus potestatem: nimirum ad cognoscendas injurias*

manifestas, violentias, ac spolia: quorum facultas restringitur ad terminos, *cap. 1. & fin. de offic. Delegat. in 6.* ut insinuat *Carol. Anton. de Luc. ad Ventrigl. prax. Eccles. obser. ad annot. 17. §. 1. n. 5* at non in retinentibus plenariam potestatem ad omnes causas: ut retinent Conservatores RR. Societatis Iesus, ex *Pij V. Indulto: Card. de Luca ubi supra discurs. § 1. n. 1. per tot.* nam isti ex quo tanquam Ordinarii habentur, subdelegare valent: ut in *cap. antecedenti*, ubi de Legatis egimus: nam valet argumentum à Delegatis ad Conservatores *Clement. sæpe verb. declarat. de verbor. signif.* etenim Conservator est Delegatus Principis, & major quovis Ordinario: *Khoker. de Conservat. Eccles. quest. 11. n. 2. par. 2. tom. 2.* suaque jurisdictione prorogari potest: ut mirifice insinuat *Alvar. Valascq. consult. 152. n. 4. Marant. de Ordin. Judic. par. 4. distinct. 12. sub n. 20.* nec discrepat *Monet. ubi supra d. cap. 7.* Quod itidē alijs medijs tuctur *Card. de Luca in d. discurs. § 2. n. 4. §. 6. ad 11.*

28 Valent insuper Conservatores contra inobedientes contumaces, & sui muneris exercitium impediētes censurarum gladio uti, mediante sa-

cultate in singulis literis Conservatorijs indulta *P. Ludovic. Mirand. de Ordin. Judic. d. qu. 47. art. 8. conclus. 5. Barbof. d. alleg. 105. n. 36. par. 3.* item pro tuitione famulorum, ac familiarium suis regularibus commissis servientium: ut ex *Consil. Trid. sess. 24. cap. 11.* si injuria eis illata sit manifesta, & si actu serviunt Monasterio, & in ejus septa resident, ac sub eorum obedientia vivūt: annectit *Pellizzar. d. quest. 28. sect. 4. nu. 129.* Neque eorum potestatem, & jurisdictionem queunt Ordinarii, ac Legati differre, impedire, minūque turbare, *cap. 2. de offic. Judic. Delegat. in 6.* aliās censuras contra eos indicare valent Cōservatores pro tuitione privilegiorum, & ipsorum Regularium bonorum: *Pellizzar. ibidem n. 128.* qui in eorum causis majores eis sunt: insinuant *Ancher. conf. 122. n. 2. & seqq. Monet. de Conservator. cap. 9. nu. 840.* Nec 29 ab ipsis Ordinarijs, & Legatis inhiberi possunt Conservatores, *cap. studuisti, de offic. Legat. Monet. d. cap. 7. n. 84. & seqq.* Verū modestē contra Ordinarios, & Legatos se gerere debent Cōservatores, *cap. quia Pontificali, de offic. Delegat. in 6.* ut puta, ut Episcopo impediēti interdiciatur ingres-

sus

fus in Ecclesiam, aut officium Sacerdotale, secundò ut suspēdatur ab officio, tertiò, ut censurarum gladio feriat: *Pellizzar. d. sect. 4. n. 135*. Quod rectè inferunt Conservatores contra Ordinarios, si istorum contumacia intumuerit, verba contumeliosa contra eos proferendo: instruunt *Sylvester. verb. Conservator. nu. 4. vers. dico. Azor. instit. moral. cap. 34. quest. 11. P. Mirand. d. conclus. 5. qu. 47. art. 8. vers. tertiò adversò*, quod in omnibus ferè Sum. Pontificis Legatis procedere edocet *Barbos. d. alleg. 106. n. 37. isidem de Lazere, Choker. de jurisdict. Ordin. in exemp. par. 1. lib. 1. qu. 39. n. 17*. Si injuria, quam isti intulerint Conservatori, fuerit manifesta: subdit *Pellizzar. d. sect. 4. n. 128*. nimirum si Episcopus visitare Ecclesiam, vel Monasterium eis in conservatione commissum attentaverit: *Bordon. ref. 95. nu. 14*. & literas Conservatorias Episcopo prius exhibuerit Conservator: aliàs ei Episcopus parere minimè tenetur, nec suas exequi sententias, neque excommunicationi, tunc per Conservatorem indictæ subiacet: agglutinant *P. Mirand. d. conclus. 5. Barbos. nu. 37. & alij per eum*.

30 Conservator portò, aut De-

legatus si deliquerit, ab Ordinario loci objugatur: *Petr. Ca-ball. ref. Crim. tom. 1. cas. 52. n. 1. & seqq. Jacob. de Laurent. de Judic. susp. cap. 4. nu. 33. Mendes à Castro prax. Lusitan. par. 2. cap. 3. n. 9. Prosp. Farinac. fragm. Crim. par. 2. lit. F. n. 973. & seq. Barbos. d. alleg. 106. n. 37. Pellizzar. d. sect. 4. tract. 8. cap. 8. nu. 134. 135*. Imò coram loci Ordinario cōvenitur pro damnis, & interesse, si in causa suæ commissiōis, & delegationis deliquerit, in judicando nimirum, & non reddendo jus, & abutendo sua jurisdictione, aut litem suam faciendo: subdūt ex *Farinac. n. 977. Barbos. & Pellizzar. ibidem*; & si aliquid injustum exequi voluerit ei resistere posset Ordinarius: *Farinac. ibidem, & facis Glossa in cap. ex literis, de offic. Deleg. Gig. cons. 163. de Laurent. d. cap. 4. n. 33. Aufser. Capp. Toles. decis. 424*. & nos infra melius. Negativè tamen respondit *Antonell. de reg. Eccles. lib. 7. cap. 2. n. 9*. imò subdit eorum competencias per arbitros in forma juris electos ab-solvendas esse.

31 Si tamen è laribus suæ commissiōis, & jurisdictionis Conservator exierit, à suo Conservatoris munere per annum suspenditur, ex allata *Gregor.*

XV. constit. & faciunt Suarez, Lessan. & alij per Pellizzar. d. sect. 4. quest. 38. nu. 143. si scienter excesserit: at secus si ignoranter: idem si supina fuerit ignorantia: non tamen temeritas: Peyrinus tom. 2. privil. constit. 5. Gregor. XV. n. 6. Pellizzar. n. 144. Alvar. Valasc. consult. 152. n. 2. par. 2. Antonell. n. 2.

Verum enim verò si Conservator iste extra suæ commissionis limites exundo, saltem in messiem alienâ imposteret, impediendo scilicet Judicis laici jurisdictionem; tunc possit iste Conservatori inhibere, ni de causis ad forum temporale spectantibus se intromittat: ut ex. tex. in leg. consulta, Cod. de testam. Bened. in repet. cap. Raynautius, verb. si absque liberis. 2. nu. 49. de testam. Gallicus de re dit. lib. 1. cap. 17. nu. 71. Navar. in cap. cum contingat. remed. 4. de rescript. Covarr. pract. quæ cap. 35. nu. 3. vers. probatur, Ausrer. de potest. sæcul. supr. Eccles. Reg. 1. fallac. 14. 15. & Reg. 2. fallac. 30. latè Sessè de inhibitis. cap. 8. §. 5. nu. 69. quos cumulat Eras. Choker. de jurisd. Ordin. in exempt. par. 1. quest. 39. nu. 34. vers. vigesimo quarto, subdens malo nodo malum esse adaptandum ovineum. Imò si Conservator iste

fuerit immoderatus, aut refractarius, quit eontra eum, laicum Imperium pro sua jurisdictione tuenda, condignâ adhibere medelam: nimirum per pignorum capturam, & fructuum sequestrationem: aliaque media adducunt Caspaneus ad consuet. Burg. Rub. 1. des Justices, §. 7. num. 85. & seqq. Mathe. Wesembec. ad parut. ff. tit. si quis jas dicenti in fine, aliàs secus agendo nequireret sæcularis Judex suam jurisdictionem sartam, tectam. conservare: Choker. ubi supra, & faciunt tradita per nos in Cap. præcedenti, ubi de Delegato excedenti egimus.

Et si Episcopi loci Ordinatij jurisdictionem implicaverit Conservator iste; itidem ab Episcopo plectatur, & censurarum mucrone feriatur: Sessè d. cap. 1. §. 1. n. 30. nam ut privatus reputandus est tunc Conservator: Menoch. præsum. 67. n. 13. 16. lib. 2. Navarr. in d. cap. cum contingat. remed. 4. de rescript.

32 Pars autem si procuraverit, ut Conservator excessum committeret; ipso facto in excommunicationem ruerit; cap. fin. de offic. Deleg. in 6. effectu tamen sequuto: Bonac. de censur. in par. quæst. 2. punct. 35. n. 3. Barboj. allegat. 106. n. 49. & alij per Antonell. n. 8. nec ab

ea absolvitur, nisi pars vexata fuerit de expensis satisfacta: ut innuit *Gregor. XV. in adducta constitutione* 2. 8. & *fin. Peyrin. n. 65. ibidem*, & de reservatis Sum. Pontifici excommunicatio erit: si pars adhuc non fuerit satisfacta insinuat *Pellizzar. n. 145. in fine.*

- 33 Quis planè Conservator proplectenda injuria sibi illata, aut pro exequenda sententia per eum lata; brachium Episcopale, & sæculare exposcere: & si ei fuerit denegatum, ad censuras devenire potest: *Azor. instit. mor. d. cap. 34. q. 10. P. Mirand. d. qu. 47. art. 8. conclus. 7. Ceval. comm. contra comm. tom. 4. q. 897. n. 718. Choker. de exempt. p. 4. q. 111. nu. 16. & de Conservat. Eccles. qu. 97. Peyrin. de privil. tom. 3. cap. 11. n. 12. Pellizzar. n. 133. d. sect. 4.*

- 34 Conservator autè, pro alijs delictis patris extra conservationis munus; exemptionis privilegio haud potitur: *Card. Luc. de jurisd. discurs. 4. nu. 3.* Planè nequit Conservator se immiscere in cōtroversijs ob præcedentiam in processionibus inter suos commissos, & alios Regulares subortis: ut mirè instruit *Cesped. de exempt. distinct. 318. nu. 11.* quippè allata controversiæ Episcopis, omni appellatione remota,

per Sac. Concilium. Evident. *sess. 25. de reform. cap. 13.* delegatæ specialiter fuerit: ut infra dicemus.

- 35 Neque audire possunt quærelas Regularium, contra alios Regulares suæ conservatoris ejuldem Ordinis, sub pænâ excommunicationis: depromitur ex *Leonis X. Constitutione*, quam afferunt *Peyrin. tom. 1. de privileg. constit. 23. Leon. V. 2. 3. Pellizzar. d. sect. 4. num. 122.*

- Nec eorum possunt punire crimina Conservatores: etenim ista ad Prælatos suos Regulares spectant: indicant *Rodrig. tom. 1. quæst. 67. Pellizzar. n. 123.* Neq; confugientes ad Ecclesiam Regularium extrahere possunt: nam hoc munus ad solum Episcopum, & ab eo deputatum fuit, specialiter per *Gregorium XIV. indultum: Mones. de Conservat. cap. 7. nu. 266.* licet valent procedere contra violentè extrahentes ab ipsa Sacra Basilica, aut à Monasterijs Religiosorum eis commissorum: talis namque extractio manifestam violentiam, ac notabilem injuriam Regularibus infert *Peyrin. tom. 3. privil. cap. 11. nu. 13. Rodrig. tom. 2. qu. 50. art. 2. Pellizzar. d. sect. 4. quæst. 29. n. 130.* Neque valēt Tribunalia erigere: etenim

nam hoc eis interdictum evolvitur per *Concil. Trident. sess. 14. de reform. cap. 5.* imò tenentur asciscere Notarium Episcopi, *Gavant. man. Episc. verb. Conservatores n. 17.* Oppositum tamen edocent *Peyrin. in formul. lit. C. cap. 20. n. 3. Pellizzarius d. sect. 4. n. 113. vers. addit.* insinuantes à Conservatore ad libitum assumi posse Notarium.

37 Ulterius interdictū est Conservatoribus salariū à Monasterijs ipsis cōmissis exposcere *ex cap. fin. 2. circā mentē de offic. deleg. in 6. cap. statutu de rescript. in 6. cap. cum ab omni, de vit. & honest. Cleric. licet valeant exigere expēsas, quas extra domicilium facerent d. cap. statutum, verum si aliter ex consuetudine constaret, queunt moderatas recipere sportulas Vestrius in praxi Rom. lib. 7. cap. 1. n. 13. Card. in Clement. statutum de election. Jason. 2. Tripi n. 46. Insit. de action. Choker. de consert. Eccl. p. 2. qu. 13. n. 1. Pellizzar. d. section. 4. qu. 37. n. 141.* Munera autem nequeunt recipere, & si acciperent, ad restitutionem obnoxij sunt. *Navarr. de datis, & promiss. pro instit. vel grat. detestatur nāq; ex Sac. Script. corruptela munerum; Eccles. cap. 20. cap. 40. vers. 14. Deut. 16. annuunt*

tamen Doctores in esculentis, & poculentis, quæ paucis consumuntur diebus elicitur *ex d. cap. statutum 2. insuper de rescript. in 6. l. plebeis ciroff. de offic. Pras. l. solent. 2. non verò in totum ff. de offic. pro Consal. consumenda tamen. infra tres dies sustinent Menoch. de arbit. cas. 517. n. 9. Farinac. prax. crim. qu. 111. art. 10. n. 260. Judicis arbitrio ait Speculat. de Salar. Jud. n. 5. Farinac. n. 258. Et facit tex. in l. penult. C. de fabricens. lib. 11. cap. licet de privileg. in 6. Pellizzar. qu. 37. sect. 4. tract. 8. cap. 8.*

Cæterum Conservatores se abstinere debent à Xenapis, & à Xenijs, & suam mercedem sperare debent à Deo Omnipotenti, qui charitativa, piaque opera irremunerata, nequaquam relinquit, ipsique pro retributione gaudent omnibus gratijs, & spiritualibus privilegijs, Ordinibus quibus serviunt, indultis: ut bene innuit *Choker. d. qu. 13. p. 2. de conservat. Eccles. n. fin.*

38 Consent planè nonnulli, Conservatores non esse in suspectos recusandos, *ex Innoc. in cap. 1. n. 4. & ibi Gloss. de offic. delegat. in 6. Sylvest. verb. Conservator n. 5. Cavalcan. decis. 35. n. 15. p. 2. Jo: Azor. Insit. mor. lib. 5. cap. 34. qu.*

11. tom. 2. *Faher. in l. aper-*
issimi, vers. litem nec Conser-
vator, C. de Judic. Erasim. Cho-
ker. de Jurisd. Ord. in Exemp.
p. 1. tom. 1. qu. 39. n. 33. sed
vide eundem in tom. 2. par.
2. qu. 10. Etenim tantum
de notorijs cognoscere pos-
sunt, de quibus nec appel-
latio admittitur cap. cum sit
Romana & ultimo cap. pervenit
13. & cap. consuluis 14. &
cap. cum speciali 61. & porro
de appellat. nec recusatio cap.
proposuit 24. de appellat.

Verum si causa, de qua agi-
 tur talis sit, in qua Cōservator
 reum gravare prætendit, ad-
 mittendam esse recusatōnem
 autumat *Franch. in d. cap. 1.*
n. 5. Dom. ibidem n. 23. &
 tunc itidem in notorijs locū
 obtinet recusatio, *ex Gloss.*
verb. manifesta in cap. quia
suspecti 3. qu. 5. Bursat. conf.
21. n. 25. lib. 1. Gomez. var.
tom. 3. cap. 1. n. 46. Farinac.
prax. crim. tom. 1. qu. 21. n.
130. ubi sic limitat allatum
cap. proposuit, & ex Conf. Tri-
dent. sess. 14. de reform. cap. 5.
vers. quod si, hoc idem firmat
Cevall. com. contr. com. tom. 4.
qu. 397. n. 779. cum seq. Bar-
bos. de offic. & potest. Episcop.
alleg. 106. n. 32. pars. 3. Pel-
liz. var. de regul. cap. 7. sect.
4. qu. 35. n. 139.

Idem dicendum est de Cō-

servatoribus ad universitatem
 causarum deputatis, & ubi cū
 indagine judiciali proceditur,
 in quibus militat recusatio, ar-
 guendo à Delegatis ad Con-
 servatores, à quibus valet ar-
 gumentū *Clement. sapè, verb.*
declaratio, de verb. signif. &
ex Lancellor. de assenti. par. 2.
cap. 5. n. 64. Wames. conf. 181.
de appell. Choker. tom. 2. de
Conser. Eccles. par. 2. q. 10. n.
1. 2. ubi hoc idem in notorijs
 firmat, si poena esset incerta,
 & arbitraria, in quibus datur
 recusatio: & ante eum dixere
Milis in repet. vers. Index non
poteſt recusari, & in verb. no-
torium, Anton. in cap. cum spe-
ciali, vers. oppono, de appellat.

Cotam tamen paucis arbi-
 tris recusantur Conservatores
ex Concil. Trid. sess. 14. cap. 5.
de reform. edocent Scribentes
in cap. cum speciali, de appellat.
 ante verò litem contestatam,
l. fin. C. de Jud. Nevizan. conf.
36. n. 2.3. Cavalcan. mox ci-
 tandus, infra tres dies, à die
 præpositæ suspicionis nomi-
 nandis: alioquin processus sub-
 sistit *Cavalcan. decis. 28. n. 97.*
& seqq. par. 2. parte citata,
Pract. Papiens. in forma libelli
declinat. Judic. Gloss. in verb.
Jud. suspectus n. 5. Et de juri-
sditione recusati esse debent
arbitri Specul. de recusat. & ef-
fectus n. 2. vide Cavalcan. nu.
99. & seqq.

39 Potest benè verùm Con-
servator suspectus recusatus,
causam alteri subdelegare: ut
firmât *Wames. d. cons. 181. n.*
3. 4. tom. 1. de appellat. Scri-
bentes in cap. Judex, de offic.
Delegat. in 6. quia Delegatus
Principis est, qui potest subde-
legare DD. *in cap. speciali, de*
appellat. & ad Universitatem
causarū, qui Ordinario equi-
paratur Wames. n. 7. Federic.
de Sen. cons. 24. & ex alijs fir-
mat Erasim. Choker. de Conser-
var. par. 2. quæst. 10. n. 5. Imò
parū refert delegationem à
suspecto emanasse: meritò re-
spuendum quoque esse Dele-
gatum à suspecto electum ex
l. Prator. 17. ff. de jurisd. om.
Judic. Paul. de Castr. in l. qui
jurisdictioni, n. 2. Decius n. 6.
de jurisdiction. om. Jud. & facit
tex. in cap. si quis contra Cleri-
cum 4. de foro competen. & ibi
Gloss. verb. exequutor, Costa
Sicul. cons. 85. Etenim explo-
rati juris est, Judex suspectus
in cognoscendo, regulariter su-
spectus non est in delegando:
probant *Menoch. de arbitr. cas.*
458. Masstrill. decis. 151. n. 81.
Sanfelic. prax. Judic. sect. 40.
n. 15. Capyc. Latr. decis. 87.
in princ. & ibi Gizzar. Stui-
ban. resol. 110. n. 50. tom. 2.
Tasson. pragmat. de antisar. obser.
3. n. 113. Rovit. ad pragmat. 15.
de susp. Offic. Verde ad Gallipp.

in prax. cap. 4. part. 1. Petr.
sup. rit. M. C.V. cap. 265. At-
40 tamen si recusatio provenit
ex causa inimicitie, vel in de-
legando esset adhibenda cau-
sæ cognitio, regula recensita
limitatur: etenim tunc potius
est judicatio, quàm delegatio
simplex, firmant omnes nuper
allati, & ex eis doctis. & nū-
quàm satis laudatus *Consiliar.*
D. Carol. Petra n. 93. & seqq.
Capyc. Latr. decis. 87. nu. 19.
in fin. qui cum Gizzario ibidem
decisum affert, & pluries Jo.
Bapt. Mucci ad Reg. Sanfelic.
decis. 63.

Modò verò nostrum in se-
quendo institutum, circa im-
perium in Regulares, ceteros-
41 que exēptos inquirimus: Exē-
pti, & si Episcopi loci Ordina-
rij jurisdictionem turbaverint,
eique suisque Curie Officiali-
bus suum exercitiis minus
injuria intulerint; offensi im-
perium prorogant, eumque
competentem declarant, sub
ejusque Imperio subijciunt ex
Gloss. in cap. 1. de off. Delegat.
& innuunt unanimi consensu
Canonistæ, ac Civilistæ *in l.*
ad dictos, Cod. de Sacr. Eccles.
quos commemorat *Episcop.*
Genuens. in prax. cap. 11. &
cap. 56. nu. 6. & ante eum
Erasim. Choker. de jurisd. par. 2.
quæst. 45. Farinac. in prax. g.
114. n. 55. cum seqq. quos cō-
fen-

sensus Episcopus, & in sua perturbatus jurisdictione cōpescere quic: quāvis exēptione non obstante: ut decisum affert in una *Panorm. Aldan. in compend. Canon. resol. lib. 2. tit. 8. n. 11.* parique schemata objurgare valet Conservatores Regularium, si suam impedire attentant jurisdictionē in Regulares, in casibus permissis: ut decisum adducit *Novar. Lucer. Regul. verb. Episcopus, quo ad Regulares, nu. 23.* & annuit *Ventrigl. prax. Eccl. annot. 48. §. unic. n. 28.* quod perficere valent Episcopi: itidem per censurarum declarationem, *textus in cap. dilecto, de sentent. excommunicationis in 6. Sbroz. de Vicar. Episcop. lib. 2. cap. 191. nu. 13. Jul. Chart. decis. 72. n. 100.* quoniam Ordinarius hosce excōmunicatos exemptos declarādo; eos haud excommunicat: nec propriam exercet jurisdictionem; sed tantū declarat censuras incurfas, ex dispositione: *cap. conquestus de foro compet. & cap. quoniam, de immun. Eccles. in 6. & ex Bull. Cæn. Dom. cap. 16. Chart. nu. 102. & decis. 89. n. 33. Farinac. d. quæst. 114. nu. 66. & seqq. Cardinal. de Luc. tract. de jurisd. discurs. 47. & 48. & in adnot. ad S.C.T. in discurs. 43. n. 12.* sed vide infra *nu. 152.*

Quod itidem à non habente potestatem, ac jurisdictionem fieri haud interdicitur, *ex Clement. 1. de privileg. in 6. & ibi Card. Zabarell. & Abb. Campanil. in divers. jur. Canon. rub. 12. cap. 16. n. 42. Gennens. d. cap. 57. n. 1. 3.* sicque pluries decisum affert per Sact. Congreg. Cardin. *Card. de Luca de jurisdict. & foro compet. tom. 3. discurs. 36.* Et enodatē in una *Messanenfi anno 1653. in discurs. 29.* mirè hoc idem de more sustinet.

42 Ratio potissima est omnibus, namq; Magistratibus permisum est suā tueri jurisdictionē *l. 1. in princ. ff. si quis jus dicend. non obtemper. l. observandum, ff. de offic. Præs. cap. 1. & Gloss. verb. impedire, cap. præterea, cap. significasti, Gloss. verb. resistentia, cap. ex literis, cap. de causis, de offic. Delegat. cap. dilecto, de sentent. excom. in 6. cap. 1. & Gloss. in verb. punire, de pœn. in 6. cap. quod super his, & Gloss. in verb. obedientiam, de major. & obediens. Ricc. prax. resol. 231. Menoch. cons. 230. n. 82. Martb. de jurisd. par. 3. cap. 1. à n. 1. & cap. 128. n. 4. par. 4. Bobadill. lib. 2. polit. cap. 18. n. 85. Farinac. prax. par. 4. quæst. 11. n. 24. Sesse de inhibitis. cap. 9. §. 1. nu. 18. & 65. Galeos. resp. Fiscal. 1. n. 45. 50. Novar. in rubr.*

- rubr. de jurisdict. non turband. collec. 1. n. 3. Char. decis. 92. n. 99. & decis. 89. n. 31. & decis. 96. n. 18. Fontanell. decis. 318. nu. 9. & decis. 319. n. 20. par. 2. Aug. Barbof. in cap. dilect. n. 7. de sentent. ex- con. in 6. dignitas planè de- cus, & honor Magistratus, conservetur, & è cæterorum contumelia tuetur severà con- tundentium objurgatione: tex. in cap. 1. de maledict. pro- prium namque Principem le-*
- 43 dit, qui Magistratum offen- dit: insinuat Cyn. in l. si nen- couitij, G. de injur. Bobadill. lib. 3. d. cap. 1. n. 27. 35. Cus- san. Glor. Mund. par. 7. consi- der. 10. Lucan. rub. de crim. l. si Majest. n. 17. merito Rei-
- 44 publicæ Magistratus, ab Ec- clesia, *Justitia Proceres nūcu- pantur: à Diogene, Numinum Cultores: à Tucydide, Provin- ciarum Calumniantes* Homero, Jovis administri, Regum aures, Deorum oculi: ac Provinciæ cultores, à Præcopios quibus, cunctorum legum præcepto, obedientiam, ac sacram exhi- bendam esse reverentiam, ait Cassiod. lib. 2. Epist. 10, sub- ditque Syrach. lib. 10. timen- tes Dominum bonorent Magi- stratum suum: quod protulit textus in l. semper, ff. de jur. im- mun. l. 3. §. 1. ff. quod met. caus. l. fin. C. quando provocare non
- est neces. l. cum numeris, ff. de muner. & honor. cap. ut deli- tus, de appell. l. veluti, ff. de Just. & jur. l. si quis ex alieno, ff. de Jud. Ant. ut omnes, & titul. si quis jus dicen. non ol- temp. Bald. in l. 1. Cod. si Rect. Provinc. Abb. in cap. dilectos, n. 2. de pan. Barbof. in d. cap. debitus honor, de appell. nu. 2. Char. d. decis. 75. n. 1. Gratian. discep. cap. 284. n. 1. Magon. decis. Lucens. 29. n. 5.
- 45 Curent ergò Ministri, qui hunc componunt Magistra- tum, ad hoc ut eis debita præ- stetur veneratio, ut par est; ut sint justissimi, ac sincerissimi, veritatem, & justitiam animo, ac mente insitam, fixamque retinendo: non autem extrin-
- 46 secè, & superficialiter: ut circa collum Sapphirogemmant, confectam gestehat Aegyptij: teste Eliano, var. hist. lib. 4. cap. 34.
- 47 Episcopus insuper Diæce- sanus nequit sacratæ Festa, nec in Divinos reponere eos, qui non sunt auctoritate Pontifi- cis, cum Cælestibus conju- merati: ut edocent Azor. in- stit. impr. p. 2. lib. 1. cap. 26. qu. 1. & qu. 4. Carrasc. super nonnullas leges Novæ recopil. cap. 2. n. 32. D. Felix Cange- lor de Canonicis. Sanct. cap. 4. n. 15. Sanch. in præcept. decal- og. lib. 2. cap. 42. n. 9. Suarez

tom. 1. de relig. lib. 2. de dieb. festiv. cap. 11. n. 3. cum ad solum spectet Pontificem indicare festum in honorem nō Canonizatorum: Canelor. ubi nuper, Fagund. in quinqu. Eccles. præcep. lib. 1. cap. 13 n. 5. 15. Suarez loco indicato n. 45. valet tamen Episcopus dies festos consecrare in Sanctorū honorem jam Beatificatorum: & eo in casu, auditis Clero, & populo; ipse solus decernit, ac præcipit de illis venerari Festa; tex. in cap. 1. de consecr. distins. 3. cap. conquestus de feriis. Filluc. in quest. mor. tr. 27. cap. 6. quest. 3. n. 83. Paul. Layman. in theolog. mor. lib. 4. tract. 7. cap. 1. n. 3. Bonac. interf. præcep. decalog. disput. 5. q. unica par. 1. n. 3. Azor. ubi supra par. 2. lib. 1. cap. 26. qu. 4. Didac. Covarr. var. lib. 4. cap. 19. n. 9. Trullench. in exposit. decalog. lib. 3. cap. 1. dub. 2. n. 2. Marcell. Vulp. in prax. judic. fori Ecclesiast. cap. 5. n. 11. parçè verò haud laxè, cum potiùs abrogare, quam illa instituire debeant, si plura sint: Sayr. in Clav. Reg. lib. 7. cap. 3. num. 16. Fagund. d. lib. 1. cap. 6. num. 4.

48 Undè fuit valere Episcopū loci Ordinariū oburgare Regulares adorātes sub prætextu sanctitatis defunctos non Ca-

nonizatos, vel Beatificatos: ut ex Thoin. del Bene, de immūn. Eccles. cap. 14. dub. 10. n. 19. vers. ceterum Lezan. sum. verb. causa judicialis Regularium, n. 14. Paninoll. decis. 84. adnot. 3. n. 39. p. 2. Principes autē seculares itidem alios dies feriis eondecorare valent extraordinarijs honorariè, & politicè: non tamen religiosè: explicant Trullench. d. dub. 2. n. 4. Castr. Pala. in oper. mor. tract. 9. disp. 2. punct. 2. n. 4. Quamvis hoscè, nefastos, ac fastos dies, Romani statuere Imperatores: ut post Numam Pompilium, eos Julius Cæsar correxit: teste Sueton. in Jul. Cæsar. 2. 40. imò nefastis istis diebus, pacis festum, ac pacalia Romę celebrantur: Ovid. 1. fastor. vers. 709.

Ipsū nos carmen deduxit
pacis ad aras,

Hæc erit à mense sine secunda dies.

Et iterū:

Thura Sacerdotes pacalibus
addite flammis,

Albaque persusa victima
fonte cadat:

Ut quæ Domus, quæ perstat
eam cum pace perennet.

Ad pia propensos vota rogate Deos.

Quis in nefastis diebus
quoque Prætoria verba DO,
DICO, ADDICO, quæ (lege
agi)

agi)nuncupabantur, proferre nefas erat: quamvis non implicabat; quin Princeps in eis qualemcumque legem promulgasset; ob maximum discrimen inter agere, & ad populum loqui, insinuat graphice Paul. Minucius de vet. dier. rat. & Bernard. Briffon. sel. ex jur. civil. antiquit. lib. 4. cap. 20.

49 In hiscè sanè colendis festis, itidem Regulares, & exempti tenentur: decrevit Sac. Trident. Conf. sess. 25. de regul. cap. 12. Erasim. Choker. de jurisd. Ordin. in exempt. par. 2. qu. 45. n. 55. Trullench. expos. decalog. lib. 3. cap. 1. dub. 3. n. 12. & annectunt mixè Paul. Fafcus de visit. & regim. Eccles. lib. 2. cap. 15. n. 63. Laur. de Franch. in cour. inter Episcop. & regul. qu. 6. vers. fallit, Marcell. Vulp. ubi supra cap. 42. n. 10. Novarr. Lucern. regul. verb. festivus dies. Campanil. in divers. jur. Canon. rub. 12. cap. 31. n. 91. del Bene de immun. Eccles. cap. 14. dub. 1. n. 15. tom. 2. Panimoll. decis. 84. ad not. 1. n. 51. 52. ubi subdit hosce Episcopos servari debere cōstitutionem Urbani VIII. per quam admonentur, ut se abtineant novas publicare festivitates, ultrā solitas: imò quòd Regularium ritus, quoad

missarum celebrationem & divina officia, publicè, vel privatè celebranda, nō infringantur: aliàs Episcopis parere non tenentur exempti, & Regulares: edocet P. Laur. Peyrin. in constit. sui Ordin. Min. tom. 1. in constit. 28. Leon. X. à n. 2. Quarant. in sum. Bull. verb. privilegium regulare, Pia-séc. in prax. Episcop. pars. 2. cap. 3. n. 47. vers. censuras. Ugolin. ubi supra cap. 5. n. 15. Et sic censuit Sac. Congreg. ad explicationē Concilij Trident. d. cap. 12. sess. 25. & meminere Quarant. & alij ubi nuper quos agglutinat August. Barbos. de jur. Eccles. uni-vers. lib. 1. cap. 43. n. 151. & p. 3. eodem tract. alleg. 105. n. 32. 34. Tambor. de Jur. Abb. tom. 1. disp. 15. qu. 7. n. 18. Panimoll. n. 53.

50 Ulteriùs hiscè Regularibus, ac Exemptis prædicatè in Ecclesijs, quæ de suo Ordine, haud sunt, absque venia Ordinarij loci Episcopi Sac. Conc. Trid. sess. 24. c. 4. vetuit, ipsiq; seclusis Doctorū opinionibus, in cōtrariū dictatibus ex cōstitutione Greg. XV. inscrutabili, die 9. Feb. 1622. edita, ab Episcopo, non à suo Regulari Prelato tunc plectuntur ita, & hodie post publicationem cōstitutionū Gregorij XV. & Urbani VIII. ut insinuat ex

Barbof. ubi supra Ventrigl. prax. Ecclef. annot. 48. 2. unico, n. 70. & aſtruunt P. Dian. ref. mor. part. 3. tract. 2. ref. 111: Lexan. in ſum. queſt. reg. part. 1. cap. 20. n. 3. & alij, quos cumulat Barbof. de jur. Ecclef. univerf. lib. 1. cap. 43. n. 210. & ſeqq. & n. 212. & par. 3. alleg. 76. n. 24: de poteſtat. Epiſc. & alleg. 105. Tambor. de jur. Abb. tom. 1. diſp. 15. Fagnan. in cap. nimis, de exceſſ. prælat. Caſar. Panimoll. adnotat. 1. n. 14. ad deciſ. 84. Epiſcop. Franceſ de Urrigout. in Paſtor. reg. par. 2. q. 2. Card. de Læc. in Miſcell. rer. Ecclef. diſcuſ. 14. n. 10. tom. 14. de
 51 regul. Verùm in ſuis Eccleſijs prædicare ſi voluerint, cum ſui Regularis Prælati approbatione; benedictionem perſonaliter: non autem per epiſtolam, aut per Nunciũ Vulp. prax. Eccl. cap. 42. n. 3. ab Epiſcopo expoſcere tenentur: deſumitur ex eodem Concil. Trident. ſeſſ. 5. cap. 2. verſ. ſi quæ verò, & inſtruunt Ricc. in prax. ref. 633. & deciſ. 2. 19. p. 2. F. Emman. qu. regul. tom. 3. qu. 32. art. 5. aliàs ab eodem loci Ordinario, tãquam Sedis Apoſtolicæ Delegato comprimuntur, ex allata Gregor. XV. cõſtitutiones Ventrigl. n. 75. Panimoll. deciſ. 84. adnot. 1. n. 14. queunt tamen

prædicare, etiam ſi eam non obtinuerint: indicat Galletz. in Margar. caſ. conſcient. verb. licentia, Valer. Reginal. in add. leg. recop. n. 56. aut interdicti fuerint P. Ludov. Mirand. Man. Prælat. tom. 1. qu. 50. art. 3. conluſ. 1. Peyrin. ubi ſupra tom. 1. de ſubdito qu. 1. de obedient. cap. 22. Lexan ubi ſupra n. 3. quod pariter ſtatuit Sacr. Congregatio ſub die 30. Januar. 1629. ad declarationẽ epiſtolæ Urbani VIII. Cardinali Sandoval. Genuen. Præfuli directę, quam aſſert Barbof. d. lib. 1. cap. 43. ſub n. 210. de jur. Ecclef. univerf. licet oppoſitum ſentiunt Leo theſaur. for. Ecclef. par. 2. cap. 8. n. 9. Piaſec. in prax. par. 2. cap. 3. art. 6. n. 7. & alij, quos aſſert Panimoll. infra: autumãtes nequire Regulares, in alienis Eccleſijs prædicare abſque Epiſcopi venia: nec in proprijs ſine ejuſdem Ordinarij benedictione, etiam ſi contradixerit, aliàs plecti poſſunt ab eodem Epiſcopo. Et ita ex allata Urbani VIII. declaratione edocet: Peregrin. in compend. Privil. verb. prædicare, Bonacin. verò de immun. Ecclef. cap. 14. dub. 4. n. 1. 2. tom. 2. ait, quod de re cenſito Urbani Decreto authenticè non conſtat: & refert Caſar. Panimoll. in adnot. 4. n. 11. ad deciſ. 84. laxè que aſtruit

astruit *Ventrigl. ubi supra n. 67.* nisi hæresim, propositionesque erroneas in prædicatione adduxerint, vel falsa miracula, & somnias Prophetias innuaverint licet in propria Ecclesia: nā tunc ex *Concil. Trid. sessi. 5. de reform. cap. 2.* cōprimuntur tales Regulares ab Ordinario: *Tambor. de jur. Abb. tom. 2. disp. 11. quæst. 3. n. 2. Ventrigl. n. 71.*

52 Hosce, itaque Regulares, ac Exemptos, ad publicas, ac cōsuetas processiones accitos, Episcopo vocanti parere debere, dicunt ex *Concil. Trid. sessi. 25. cap. 13. de Regul. Frat. Emman. quæst. Regul. tom. 3. qu. 36. art. 1. n. 1. Franc. Leo in thesaur. for. Eccles. part. 4. cap. 2. n. 143. Eras. Choker. de jurisd. Ordin. in Exempt. part. 2. quæst. 45. n. 109. Augustin. Barboji. de jur. Eccles. univers. lib. 1. cap. 43. de vit. & stat. Regular. n. 158. & par. 3. de offic. & potest. Episcop. allegat. 78. n. 14. Paul. Fusc. de visit. Eccles. lib. 2. cap. 15. num. 53. Ugolin. de offic. Episcop. cap. 20. §. 2. n. 4. Tambor. de jur. Abb. tom. 1. disp. 15. quæst. 7. n. 20. & sic Sac. Congreg. in una *Legionensi. 24. Septemb. 1605.* statuit, declaravitque ad publicas processiones, ad quas Regulares, ac Exempti vocati sunt, ad eos accedere debere:*

easque recenset *Concil. Trid. cap. 13. sessi. 25.* quæ indictæ sunt pro bono publico, ratione magnæ necessitatis: nimirum urgente peste, vel alio flagello, vel pro pace, ac in novo Episcopi introitu: *Panimoll. decis. 84. annot. 1. n. 46. tom. 2.* Et in Rogationibus, quæ ab Ecclesia in triduo ante Ascensionem Domini fiunt: quam Sacræ Congregationis declarationem ubique servandam esse statuit, & declaravit in una *Ferrariensi. 27. Julij 1609.* & insinuant *Armendr. in addit. ad recop. Leg. Navar. lib. 1. tit. 14. cap. 28. §. 31. ubi supra, Choker. Leo, Ugolin. & alij* In locis indicatis, addito *Chopin. de sac. polit. lib. 2. tit. 6. nu. 18.* & ad eas, ad quas, secundum præeam loci consuetudinem accedere consuevere: ut in *Constit. Pij V. incipiente: Et si Mendicantium, §. 79.* sicque statuisse Sac. Congreg. Rituum: refert *Peyrin. tom. 2. priv. sui Ordin. Minor. in annotat. ad Constit. 7. Pij V. §. 29. n. 25. Tambor. de jur. Abb. disp. 24. quæst. 8. n. 2.* qui insimul conveniunt in hoc, tantum non esse obstrictos Regulares, qui perpetuo in strictiori vivunt clausura: & innuit *Sacr. Concil. Trid. in d. cap. 13. in fin.* vel si speciali privilegio fuere muniti: ut

Ecc 2 sunt

sunt RR. Patres Societatis Je-
sus, ex *Consuet.* Gregor. XIII.
de qua laxè facit *Sanch. conf.*
mor. tom. 2. lib. 6. cap. 3. dub.
3. nu. 12. & de alijs meminit
Pantimoll. decis. 84. annot. 1.
n. 42. & RR. Clericos Thea-
tinos juxta privilegia eorum:
T'boni. del Bene, de immuni. Ec-
cles. cap. 14. dub. 3. n. 5. & 6.
tom. 2. edocent Aloys. Riccius
resol. 308. & alij ubi nuper,
aut per milliare dimidium à
Civitate distarent: & sic idem
Ricc. refert decisum: nec di-
screpant *Ugolin. Armendr. &*
Salgad. de Reg. protect. cap. 9.
par. 2. n. 14. tom. 1. Piassec. in
prax. Episcop. par. 2. cap. 3. n.
47. Barbof. allegat. 78. n. 21.
Tambor. n. 3. 4.

- 54 Verum, si acciti ab Ordina-
rio, ad processiones accessere
aliquando, nullum attulere
eorum privilegio præjudiciū,
neque Ordinarius jus ex allato
accessu quæsit: etenim fa-
cultativum esse jus accedere,
& non accedere ad processio-
nē: ait *Calderin. conf. 8. de Re-*
gul. Ugolin. de posest. Episc. cap.
20. q. 2. num. 5. Navar. super
Bull. tit. de process. n. 18. quos
affert Ventrigl. prax. Eccl. ann.
48. 2. n. 110. p. 1. Cæteri
verò inobedientes si fuerint,
compellendi sunt ab eodem
Episcopo loci Ordinario vo-
cante: depromitur ex *Concil:*

Frid. in d. cap. 13. vers. exem-
ptos autem omnes: & dictat
Perez de Lara, de anniverfar.
& Cappellan. lib. 1. cap. 24.
n. 14. Clarin. contr. for. lib. 1.
cap. 50. n. 21. Ricc. prax. Ec-
cles. resol. 308. nu. 5. & 6. &
in prax. ant. resol. 210. nu. 1.
Campanil. in divers. jux. Canon.
rub. 12. cap. 13. n. 117. Mari.
Ant. Macerat. var. res. l. lib. 1.
resol. 103. n. 16. Flamin. Pa-
ris. de resignat. benefic. lib. 3.
par. 11. nu. 18. Cuch. institut.
major. lib. 2. tit. 1. m. 55. Franc.
Leo. ubi supra d. cap. 8. n. 18.
par. 1. Zerol. in prax. Episcop.
par. 1. verb. processiones, q. 2.
August. Barbof. in locis superius
relatis, & in par. 3. de offic. &
poteft. Episcop. in allegat. 78.
nu. 14. & seqq. nu. 35. Paul.
Fuscas de visit. Eccles. d. cap. 8.
n. 12. & in cap. 15. nu. 64.
lib. 2. Cened. Canon. quæst. lib.
1. quæst. 26. n. 15. Salgad. de
Reg. protect. par. 2. cap. 9. nu.
102.

- 55 Et si opposita tuerentur sen-
tentiam: *Sanch. de matrim. lib.*
6. disput. 33. n. 28. Henriq. in
summ. lib. 7. cap. 25. q. 7. per
totum. Villalob. in summ. tom. 2.
tract. 25. diffin. 5. nu. 17.
Fras. Enman. in summ. tom. 1.
cap. 74. n. 4. & alij, quos mi-
rè recenset P. Laur. de Peyrin.
tom. 1. in consil. sui Ordin. Mi-
nor. cons. 2. Sisti IV. sub n. 60.

& post eum magistraliter facit
Ascant. Tambor. de jur. Abbat. to.
1. disp. 8. q. 7. n. 7. annuitque P.
Ant. Dian. resol. moral. p. 3. tr. 2.
resol. 76. influentes haud pos-
se per censuras Episcopū Re-
gulares compellere, ut eant ad
processiones: & consonant Ro-
driq. quest. Regul. resol. 118:
n. 1. Portules in addit. ad dub.
Regul. Col. verb. processiones,
n. 1. Panjmosl. decis. 84. annot.
1. n. 40. & annot. 4. nn. 101
tom. 2: & decisum sic refert
Quarant. in summ. Bullar. verb.
precedentia: poenā tamē pecu-
niariā non autem censuris fir-
mat: Stephani. Gratian. decis.
March. 232. Sanch. & Frar.
Ennuan. cum alijs infra, & Sa-
cra Congreg. statuit per Epi-
scopos, alias poenas talibus in-
obedientibus esse infligendas,
sub die 20. Maij 1616. certio-
rato prius Regulari Prælato:
ad quod itidē facit Constitu-
tio Gregorij XIII. anno 1588.
edita.

Attamen hanc oppositam
sententiam non esse admittē-
dā censet *Ventrigl. prax. Eccl.*
tom. 1. annot. 48. nn. 106, 2.
unico, sique eadem Sacra
Congregatio pluries statuit,
omnes Religiosos Mendican-
tes, ac Monachos esse com-
pellendos sub censuris per E-
piscopos loci Ordinarios, ut
accedant ad publicas, consue-

tas, ac generales processiones.
Et ita in una Ferrariensi *sub*
die 27. Febr. 1609. & in una
Chilienti. jurisd. sub die 27.
Februarij, & 15. Maij anno
1610. statutum fuit, pro ut
in Toletana altera sub 4. Junij
anno 1615. & desumitur ex
ipsomet Sacr. Concil. Trident.
sess. 25. de Regul. 2. Exemptis
autem cap. 13. strenuēque tuc-
tur Episcop. Paul. Fiscus, de
visit. Eccles. d. cap. 8. nn. 12:
lib. 2.

Nobis autem arridet hæc
ultima sententia: etenim Con-
stitutiones Apost. & Concil.
Trident. plurā Ordinarijs lo-
corum indulgere privilegia,
& potestates jure Delegato
contra Regulares, & quibuscū-
que privilegijs Exemptos, in
hisce recensitis casibus, Con-
fessionum, Prædicationum,
Processionum, & curæ Ani-
marum, ac Sacramentorum
administrationum: ut prædi-
ximus, & asserunt *Barbos. de*
Episcop. allegat. 105. Fagnan.
in cap. nimis prava, de excess.
Prælat. Frances in Pastor. Re-
gular. par. 2. quest. 2. Pro qui-
bis fuit impetita Ordinarijs
facultas, hosce Exemptos, &
Regulares inobedientes com-
pellere: undē necessariō in-
fertur, concessa coëctione, pa-
riter censentur concessa me-
dia; ex quibus coëctio persi-
cere

cere possit, tam per personas, quam per censuras: ut graphice de more edocent præter allatos *Card. de Luc. in Missell. discurs. 16. n. 10. 11. 12.* potissimum ex *Constit. 9. Gregor. XV.* quam ibi affert, & in tract. de jurisd. & for. compet. discurs. 49. & tit. de Regular. discurs. 15. § 2. tom. 14.

- 56 Ad Episcopos autè privativè, quo ad alios spectat publicas indicare processiones, modum præscribere, populumq; ad eas per edictum convocare: insinuant *Aloys. Riccius in decis. M. C. Archiep. 379. n. 4. par. 4. & in decis. 308. nu. 7. tom. 2. Franc. Leo. in thesaur. for. Eccles. par. 4. cap. 2. Bellet. disquisit. Cler. part. 1. tit. de favor. Cleric. real. 2. 2. nu. 5. Campanill. in divers. jnr. Canon. d. cap. 13. rub. 12. n. 118. & decrevit Sacra Congregatio in una Elborens. sub 14. Januarij 1617. eoque absente, ad Vicarium Generalem cum Capituli consilio spectare, cõgruunt omnes, paulò antè expositi DD. & censuit Sacra Cõgregatio Ritus anno 1630. & Sac. Congr. Concil. die 7. Februar. 1632. apud Bensadin. in thesaur. Canon. decis. 17. n. 2. Nec Regulares extra suas Ecclesias, ac eorum ambitum illas facere valent, absque Ordinarij facultate: *tex. in cap.**

sicut antiquitus, 17. quest. 1. & statuit Sacra Congregatio ad Concil. Trident. interpretationem, sub die 2. Julij 1620. & annuere Zerol. in prax. d. 2. 4. par. 1. verb. processiones, Campanil. ubi supra, P. Dian. resol. moral. par. 3. tract. 2. resol. 77. del Bene, & Panimoll. ubi supra nu. 49.

- 57 Ad Episcopos quoque pertinet componere quæstiones, & differentias circa præcedentias, tam inter Sæculares, quàm inter Regulares, ac Exemptos ortas, brevi manu, suspensivâ appellatione remotâ: ut deducunt ex eodem Concil. Trid. *Aloys. Riccius d. decis. 90. n. 1. Episcop. Paul. Fusc. de visitat. Eccles. lib. 2. cap. 15. nu. 65. Franc. Leo thesaur. Eccles. cap. 18. nu. 18. part. 1. Frat. Emman. quest. Regul. tom. 3. qn. 37. artic. 37. Tambor. de jur. Abbat. tom. 1. quest. 7. disp. 15. n. 20. Salgad. de Reg. proteç. tom. 1. par. 2. cap. 9. n. 9. Ventrigl. annot. 12. 2. unic. n. 14. tom. 1. quoniam spiritualis est actio: Navar. cons. 3. n. 6. de for. compet. n. 2. Perez. de Lara de annivers. & Cappell. lib. 1. cap. 24. n. 29. Ant. Gama decis. 1. n. 8. Zerol. in prax. d. 2. 4. par. 1. vers. processiones, Salgad. de Reg. proteç. d. part. 2. tom. 1. cap. 9. nu. 1. Emman. Rodrig. non. reg. tom. 3. qn. 37.*

art. 3. August. Barbof. in locis indicatis, & in remiss. ad Conf. Trident. cap. 13. n. 2. Joan. Hieron. Campanil. d. Rubr. 12. cap. 13. n. 120. & in cap. 12. n. fin. Panimoll. decis. 84. nn. 35. 36.

- Ad quas quidem differentias decernendas, Judices laici incapaces sunt, nullamque retinent potestatem, itidem inter laicos; sed solus Episcopus loci Ordinarius eas absolvit: *cap. 2. cap. 3. de judic. cap. benè quidem 96. distinct. Salgad. d. cap. 9. nn. 34. par. 2. tom. 1.*
- 58 Ita, & si quæstio esset de jure sedendi in ipsa Ecclesia: annectunt Jac. Cancer. *var. tom. 3. cap. 10. nn. 115.* & alij, quos ipse refert: *Fermos. in cap. si Clericus 5. quæst. 6. nn. 8. de for. compet. August. Barbof. de potest. Episcop. allegat. 27. n. 6. par. 3. & not. 126. nn. 275. lib. 3. quidquid in oppositum blateraverit Valeron. de transactis. 3. quæst. 6. n. 49. & Carol. de Grass. effect. Cler. effect. 1. n. 613. quam sententiam tolerabilem esse in judicio tantum possessorio insinuat ex Barbof. de potest. Episcop. alleg. 78. n. 52. Panimoll. d. annot. 1. n. 8.*
- 59 Imò contra scànū amovenē, datur actio injuriarum: edocet *Steph. Gratian. discept. for. cap. 110. n. 14. & acquiritur jus hoc sedendi in Ecclesia tolerante,*

Episcopo, prout in jure patronatus, ac funerandi: dixere ex *cap. penultimo de sepultur. Lābert. de jure patronat. lib. 1. p. 1. qu. 11. art. 15. n. 1. Hermosil. ad Lop. tom. 1. in prolog. Gloss. 2. n. 18. Sicque circa modum prius sedendi, aut altiori loco, & pacem recipiendi in Ecclesia, quæ ex Episcopi gratia, vel tolerantia laicis impertiuntur; edocent præter allatos, *Parlador. rer. quotid. part. 3. different. 66. n. 7. 8. Barbof. alleg. 78. n. 26. part. 3. & decisum assert D. Mich. Cortiad. decis. 159. n. 3. 8. part. 3. & si in loco patenti positum fuerit scamnum Ciarlin. controuv. lib. 2. cap. 210. n. 19. Cortiad. n. 10. competit ex unico actu acquirenti remedium possessorium: subdunt DD. adducti per Panimoll. decis. 1. adnot. 15. n. 3. 5. vide n. 6. additis Reg. Sanfelice. decis. 331. tom. 3. Franc. Marc. decis. 275. par. 2. Ciarlin. contr. 119. tom. 2. Petron. in particulari patrocinio pro Duce Seani, quem refert Ginzus ad Cappyc. obser. 181. n. 6. nec amoveri possit ab Episcopo vel Rectore: immo manutenendum esse laicum in sua quasi possessione subdunt Barbof. d. alleg. 78. n. 26. & alij per Cortiad. n. 22. ubi hoc procedere autumat in dissidiis inter**

ter laicos excitatis, at secus in. er laicum, & Episcopum, quod ante eum dixere adducti per *Dian. resol. moral. ubi infra, & in Miscell. 4. resol. 64. & in Coordin. par. 6. tract. 1. ref. 117.*

Valetque insuper laicus altero laico resistere, si suam quasi sedendi possessionem turbare attentaverit: subdunt ex oraculo *Bald. in l. observare 2. antequam ff. de offic. Proconsul. Menoch. Grasian. Parlador. & alij per Ciarlin. d. cap. 119. n. 10. lib. 2. & lib. 3. cap. 234. n. 3.* qui etiam, cum armis agglutinant resistere valet: nec ordinaria mortis ultione comprimendum esse eum, qui armis provocatus, suam quasi sedendi possessionem impediendam interficeret, putat relati per *Grasian. cap. 110. n. 20. 21.* quæ quidem opinio haud arrisit *Cortiada*: nos autem annuimus, supposita provocatione, quo ad ordinariam mortis multam: at secus, quo ad extraordinariam, si tamen factum in Ecclesia patratum non fuerit.

Hoc tamen jus ad hæredes haud transit, nec cedere possit *Ciarlin. contr. 210. tom. 2. Gix. paulò antè, & post eos Card. de Luc. de præbem. discurs. 27. cui Diana opinio in part.*

10. ref. mor. tract. 16. resol. 64. arrisit: Luc. ad Franch. in obser. ad decis. 212. aliosque cumulat Dominic. Mansfrell. in obser. 154. n. 5. 6. ad eundem Capyc. verum Panimoll. decis. 1. annot. 15. per tot. sub nu. 21. edocet si esset gentilitium, & familiare, & non hæreditariū, hoc jus ad eos de familia itidè non hæredes transit: Ciarlin. contr. cap. 119. n. 30. & si domus insigna in sedile impressa sint, gentilitium, & familiare præsumitur: aliàs concessione non apparente, hæreditarium præsumitur, & ad quoscumq; transit heredes, etiam ad feminas: Ciarlin. Panimoll. ubi supra.

60 Episcopo verò renuente, ac invito, hoc non acquiritur jus: insinuant *Ros. Rom. divers. decis. 222. n. 1. par. 1. Molin. de primogenit. Hisp. lib. 1. cap. 33. n. 34. Grasian. d. cap. 110. n. 19.* Si ab initio, antequam quis cepit sedere renuerit: aliàs triginta annorum spatio consensus, & Superioris beneplacitum præsumitur: *Ciarlin. d. cap. 210. n. 19. Panimoll. nu. 13.* Imò ex illo sedendi solito, se constituitur in quasi possessione, quam Episcopus, aut Ecclesiæ Rector tollere nequit si servitium Ecclesiæ incommodum non patiat: innuit *Apicell. allegat. 13. à n. 19. 22.*

Barbos. alleg. 78. n. 26. p. 3. quo ad sedendi usum tātū, nō verò quo ad dominiū, & proprietatē: *Giovagn. cōf. 8. nu. 22. 23. lib. 2. Gratiā. disp. 110. n. 13. et disp. 210. n. 16. 17. 25. p. 2. Ciarlin. d. c. 210. n. 16. 17. 25. p. 2.* etatē tamen facit *Panimol. decis. 1. annot. 15. n. 2. & ferè per totum.* Si tamen Ecclesia non sit de jure patronatus laicorum, in qua nequit Episcopus jus sedendi indulgere: ut refert decisum *Panimoll. loco indicato nu. 29. ad finem.* In præjudicium patroni, à quo mutuavit *Cortiad. n. 22.* Episcopus planè hæc sedendi, vel alterius præheminentiæ controversias absolvit, ut prædiximus: addito *Cortiada n. 2. & 3.* ubi sic plures decisum affert. Verum si de mero ageretur factō: nimirum super possessione sedendi in Ecclesia inter laicos; tunc quit Juxta Sæcularis hæc præcedentiarum in Ecclesia cōtroverfias absolvere: ut edocent ex *Fabr. in Cod. lib. 7. tit. 28. de appellat. diffin. 19. n. 3. Lara de anniversar. lib. 1. cap. 24. n. 29. del Bene de immū. Eccles. tom. 2. cap. 10. dub. 6. sect. 10. Barbos. allegat. 78. n. 42. & alij per Cortiad. n. 24.* licet cum adductis jure optimo haud transire videtur: imò oppositū decisum affert: quod

- ante eū indicavere *Posti. post trac. de man. decis. 117. & alij.*
- 61 Ulteriùs si quæstio præcedentiæ in processione inter Mendicantes orta fuit, & de quasi possessione non constaret, Gregorij XIII. Constitutio servanda est: ut antiquiores in loco controversiæ præcedant: & ita Sac. Congreg. Rit. pluries statuit: refert *August. Barbos. de jur. Eccles. univers. cap. 43. nu. 183. lib. 1.* itidem inter Regulares subdit ante eum *Ricc. decis. 131. par. 1. in fin.* sed meliùs infra.
- 62 Clerus autē Sæcularis omnibus itidem Religiosis, & in quolibet loco, etiam in propria Ecclesia in processionibus præfertur: ut decrevit Sac. Congregatio, annuente Clement. VIII. *sub die 5. Novemb. 1603.* & servari mandavit Gregor. XV. in sua Constitutione incipiente, *alias à felici, sub die 5. Augusti 1622.* & probat *Salgad. de Reg. protect. tom. 1. par. 2. cap. 9. nu. 37.* nec discrepat *Cesar Panimoll. decis. 1. annot. 3. n. 2. 5.*
- 63 Inter alias quoq; Religiones, si particulares non haberent Constitutiones; loci consuetudo attendenda est: *Bald. in cap. cum olim, de consuet. nu. 1. Seraph. decis. 335. & decis. 663. & decis. 964. n. 1. Card. Zabbar. cons. 62. n. 1. Salgad.*

*ilidem nu. 18. Cavaler. decis. 649. nu. 1. Barbos. d. cap. 43. n. 179. Renas. Chopin. Monastic. de Sacr. polis. lib. 2. cap. ultim. n. 23. & quæ consuetudo attendenda est: vide Panimoll. decis. 1. annot. 1. per tot. Aut quis in institutione, & fundatione sit primus: ex Glos verb. *predicator*, in cap. *quorundam*, de *elect.* in 6. *Cassan. in catalog. Glor. Mund. par. 4. conf. 52. vers. ergo modo, Tob. Noni. conf. 71. nu. 35. Ricc. decis. 131. par. 1. n. 18. Tritheim. de jur. Ill. Ord. S. Bened. lib. 1. cap. 3. Hier. Rom. de Reip. Christ. lib. 6. cap. 8. idem Ricc. resol. 103. Campanil. in divers. Jur. Canon. rub. 12. cap. 13. Bobadill. polis. tom. 1. lib. 2. cap. 18. Quam sententiam communem esse textantur: Valens. cons. 1. n. 21. 43. Garza. de Nobil. Gloss. n. 27. & pro utraque elaboravit Salgad. d. cap. 9. part. 2. tom. 1. de Reg. proteſt. Nisi alter in quasi possessione præcedendi reperiatur, de tempore motæ litis: Ros. Rom. coram Burrat. decis. 419. n. 1. 2. & 11. par. 9. tom. 2. Recens. etenim ultimus status pro manutentione attenditur, & *retinenda*, & *hodie inst. de interd. l. prædia. ff. de acquir. possess.* nam iste tunc præfertur: instruit Panimoll. decis. 1. per tot. licet in data**

fit posterior: ut edocet ex multis *Ventrigl. annot. 12. 2. unic. n. 16. propter onera, quæ antiquior in possessione: sustinet Cassan. in catalog. Glor. Mund. par. 4. confid. 76. & par. 11. confid. 17.*

64 Laicorum itidem Confraternitates, ad processiones accitæ, accedere debent: alias eas compellere possunt Episcopi: ut decisum affert *Papie Maceratsenf. resol. 93. & 66. Barbos. in remission. Concil. Trident. d. cap. 13. sess. 25. de Regul. nu. 5. Sayr. decis. 5. de offic. Ordin. Navar. de for. compet. conf. 3. Tiraquell. de priv. pia caus. vers. item restrictum, ubi quoad spiritualia Episcopo subijcere affirmant.*

Oppositâ verò tuerentur sententiam nonnulli, blaterantes hæc Confraternitates Ecclesiasticæ potestati non subijci; sed absolutè laicali imperio: ut ratiocinantur *Perez de Lara de ann. & Cappell. lib. 1. cap. 24. nu. 16. Genuens. in prax. cap. 64. n. 8. Gratian. discep. for. cap. 232. n. 12. Carol. de Grass. de eff. Cler. eff. 1. n. 613. Steph. Quarans. summ. Bullar. verb. præcedentia; ubi nonnullas Sacr. Congreg. Concil. affert decisiones. Cuncti autem ea fulciuntur ratione: nimirū, quod si Episcopus Beneficiatos cogere nequit, ut ad process-*

cessionem accedant: ut pluries
 decifum fuit per Sacr. Con-
 gregationem, potiffimum, &
 laicos: *Genuef. d. cap. 64. n. 8.*
Gratian. d. cap. 132. n. 6. Franc.
Leo d. cap. 8. pars. 1. n. 18:
Campanil. d. cap. 13. n. 122.
Piafec. in prax. par. 2. cap. 3.
n. 32. Marcel. Vulp. in prax.
jud. for. Ecclef. cap. 11. n. 9.
Auguft. Barbof. in locis fuperius
indicatis, & de offic. & poteft.
Epifcop. par. 3. allegat. 78. à
n. 24. cum feqq. & alij per eum:
 uno tamen congruentes ore,
 eas potius effe convitandas,
 quam coërcendas: *Grat. n. 6.*
de thefaur. for. Ecclef. part. 1.
cap. 8. n. 18. Panimoll. decif.
1. annot. 11. n. 2223.

- 65 Inter eas tamen, eundi con-
 fuetudinem fervandam effe,
 pro ut in Religiofis ex Conft.
 Gregor. XIII. prædiximus: &
 autumant *Gratian. n. 2. Lara*
d. cap. 24. n. 18. Herimofill. ad
Lop. Gloff. 2. prælud. par. 5. fol.
mibi 13. à n. 101. 104. ete-
 nim, ut inquit *Jo. Picbard. in-*
ter conf. Menoch. lib. 1. conf.
154. Novitates effe odiofas,
 & triftiffimi eventus plenas:
 & explicat *Div. Cbryfoft. Epift.*
1. ad Corinth. hum. 7. Illeph.
Perez à Lara d. cap. 24. n. 18.
Maftrell. de Magiftr. lib. 1. cap.
14. n. 1. Guttier. Canon. quæft.
35. lib. 1. Ceval. tom. 1. Cont.
quæft. 897. n. 236.

Et ex unico actu acquiri-
 tur quafi poffeffio eundi, &
 fedendi, etiam in fpirituali-
 bus: *Gloff. in verb. tuum cap.*
cum Ecclefia Sutrina de conf.
poffeff. & propr. unicus nam-
 que actus folitum inducit, ut
 de communi, & veriori fen-
 tentia edocet *Gozadin. conf.*
23. n. 3. Surd. de alim. tit. 4.
qu. 16. n. 26. Rand. conf. 17.
 licet bis factum, dici poffe fo-
 litum effe, autumat *Jul. Clar.*
2. emphyteofis qu. 6. verf. fi
verè, quod repetit in 2. fendu
qu. 3. quos cunctos aufert, &
 primos fequare videtur *Salgad.*
de Reg. proteft. par. 2. cap. 9.
n. 19. 20. cum feqq.

Et fi de confuetudine non
 conftaret; antiquitati ftandū
 eft: at ea non apparente, di-
 gniozem præferendam effe,
 ajunt *Lara n. 28. nimirum,*
 habens ftatuta nobilitatis, &
 fanguinis puritatis: *Mencha.*
contr. Illuft. in prefat. Tib. De-
cian. conf. 21. vol. 1. Salgad.
d. cap. 9. n. 48. 49. Abfol-
 vendę tamen funt allatę cō-
 troverfię circa præcedentias
 inter Regulares, Ecclefiafti-
 cos, & fæculares per Epifcopū
 brevi tamen manu ex Concil.
Trid. feff. 25. c. 13. de reg. Bar-
bof. ad idem n. 10. 16. & al-
leg. 78. n. 26. & de Jur. Eccl.
univerf. cap. 43. n. 180. tom.
1. Panimoll. decif. 1. adnot. 1.

per totum, ut prædiximus supra.

66 Cæterum obiter annectimus in electis, & ad munus alicujus officij assumptis, eodem in tempore, itidem præferendus est, qui plures habet, & majores qualitates: nimirum Nobilitatis, senectutis, electionum, aut, qui à digniori viro electus fuerit: ut acticè congruunt ferè omnes ex *tex. in cap. si sede, de præbend. in 6. Rocc. de offic. rub. 5. 2. 3. n. 3. Reg. Tapp. decif. 21. nn. 22. 23. fusè Menoch. conf. 51. n. 31. lib. 1. & lib. 2. conf. 126. Reg. de Pont. conf. 14. nu. 43. Præf. de Franch. decif. 145. 365. Mastrill. decif. 130. nu. 18. 19. lib. 2. Gratian. discep. discep. 10. 3. c. 298. & decif. 64. per tot. Hermosill. ad Lop. glos. prol. par. 5. à n. 2. 3. & antecum *Ant. de Gamn. decif. Lusit. 1. n. 1. 14. Franc. Marc. decif. 808. nu. 1.* Et inter Titulos pari conditionis, majorem in ætate præferendum esse dixere nuper allati: & de eorum præcedentia vide de Franch. decif. 144. & ibi Luca, Reg. Capic. Latr. consult. 43. P. Staihan. resol. 87. & 101. Capic. Galeos. contr. 11. & 12. sa. 3. Cacac. in allegat. Reg. de Martin. tom. 3. Rovit. decif. 65. & ibi Altimar. Dans. pugn. DD. tom. 2. tit. de præced. Rocc. de*

offic. tit. de præced. rub. 5. 2. 9. Hermos. n. 24. Si tamen de creatione, & electione non constaret: aliàs prius electus præferendus est alijs dein electis: Decian. resp. 19. n. 185. Mastrill. de Magistr. lib. 4. cap. 14. n. 13. 17. & alij per Panimoll. decif. 1. annot. 13. n. 15. per tot. & facit *tex. in l. i. Cod. de Consul. lib. 12. l. 1. 2. ut dign. ord. ser. Cyriac. contr. 202. n. 45.* Si in eodem Tribunali tractatur: at secùs si de uno ad aliud fit transitus: nam tunc antiquitatem non esse respiciendam: firmant *Langlev. Sem. lib. 7. cap. 8. & decifum affert Tapp. decif. 21. nn. 13.* Et Tribunalia essent distincta ex ordine dignitatum; vel diversi Præsidentibus: *Tasson. de antefar. vers. 3. obser. 3. n. 68.* at secùs si divisio tantum consisteret respectu loci, vel Aulæ: optimè *Sadarin. resp. 13. n. 23. 24. Langlev. & alij ubi supra.*

67 De Canonicorum, & Parochorum præcedentia: vide Gratian. discep. 298. tom. 2. Hermos. n. 18. 19. Mart. de jurisd. par. 1. cap. 16. *Quarant. in summ. Bullar. verb. præced. Emman. Rodrig. tom. 3. quest. regul. 37. art. 3. Paul. Fuscus, de visit. Eccles. lib. 2. cap. 15. Armendarez in addis. ad recopil. leg. Navar. lib. 1. tit. 14. cap.*

cap. 28. §. 31. & alij, quos mirè congerit *D. Domin. Manfredi. in obser.* 181. ad *Capic.* à n. 1. De præcedentia verò Ad-
 68 vocati Fiscalis Regis Patrimonialis Cameræ cum Judicibus M. C. Vicariæ Neapolis agitatur *Consil. D. Carol. Petra in suo elaboratissimo, eruditissimoque tract. super Rit. M. C. in Rit.* 2. à n. 26. cum seqq.
 69 Et an Princeps possit mandare, ut Advocatus Fiscalis Judicibus præcederet: affirmativam tueretur sententiam *Octavius de Piccollellis in sua alleg.* quam adducit *Tasson. de antefat. vers.* 3. *obser.* 3. nu. 310. & repetit in *obser.* 3. *vers.* 1. n. 84. optimèque faciunt *Rovit. conf.* 102. n. 20. *tom.* 2. *Papotti. arest.* 4. *sic.* 2. *lib.* 6. ubi fuit responsum, quod Principi placet; id Curie placet: & ita in *Resp.* 28. *sic. eodem.* Nec Princeps honori alterius præjudicium intulit: etenim honor non est in honorato; sed in honorante: *Franc. Marc. decis.* 806. n. 1. *Barthol. axiom.* 135. n. 8. vide *Danz. pugn. Doctor. tit.* 2. *cap.* 4. *de visis. carcer.* & sic notavimus in Regia Audientia Urbis Messanæ, ubi de speciali mandato Illustriss. Comitum Sancti Stephani Regni integerrimi Moderatoris; Advocatus Fiscalis Regiæ Junctæ bonorum confiscato-

rum, qui talis quoque est in Reg. Audientia; omnibus præcedit Judicibus: cæterum de jure, Episcopus, Rotæ Auditor eundem retinet locum in Rotæ, quem ante Episcopatus assumptionem retinebat, quamvis extrâ Rotam alijs præferatur: cõprobat ex multis *Steph. Gratian. discept. cap.* 298. nu. 38. noster *D. Garfi. Mastrill. decis.* 130. *lib.* 2. quos refert *Hermosil. ad Lopez in prolog. gloss.* 2. n. 62. ubi itidem in Canonico, qui, si Episcopus est electus, ut Canonicus sedere debet: strenuè tuentur ex *Mastrill. loco indicato, Capic. decis.* 27. *Franc. Marc. decis.* 136. *Ann. singul.* 6. *Pont. conf.* 15. *Amendul. ad Franc. decis.* 138. n. 1. 2. 3. Si Canonicatus non esset annexus eidem Ecclesiæ, in qua Canonicus Episcopus electus fuit: explicat *Dectus conf.* 161. & sic decisum refert *D. Jacob. Menoch. de arbitr. cas.* 63. *lib.* 2. à nu. 23. 26. Et si contra Vicarium, ad Canonicorum favorem, plura astringit *D. Jacob. Pignatell. in consuls.* 63. *tom.* 2. & ad Episcopi favorem assert sententiam Sacr. Congreg. Rituû *Nicol. Scoppa ad Gratian. cap.* 16. n. 35. ac ejusdem Sacræ Congreg. Rituû *Enineu. de Luca in tract. de præmin. discurs.* 18. n. 3. *tom.* 3. & Vicarium

rium Generalé mordicùs defendunt *Sarmient. lib. 7. select. cap. 27. & Gratian. discept. tom. 1. cap. 111. n. 22.* Attamen ex allegatis legalibus lincis nostrum Supremum Patrimoniale Concilium, annis retrò elapsis, pronuncia- vit, Speſtab. Regiarum Secretiarū Secretum D. Alon- zum de Agraz præferendum eſſe Speſtab. D. Ferdinando Valdez prædictarum Secretiarum Adminiſtratori, non ob- ſtante quod aliàs Regius eſſet in eodem Supremo Patrimo- niali Concilio Magiſter Ratio- nalis: quoniam ibi D. Ferdi- nandus haud Mag. Ratio- nalis munere fungebatur; ſed Adminiſtratoris, & ſic in enū- ciatis Regijs Secretijs, Regio mediàte privilegio perpetuo, me Judice, & Conſultore pro Spec. Secreto ſcribente, fuit executum: & ita poſt multa probat *Panimoll. decif. 1. an- not. 5. n. 46. ubi per 10. annot.* pluraq; annectit circa hæc præcedentias: demū circa Mi- niſtrorum præcedentiam in Regno, literas habemus Re- gias Immortalis Philippi IV. 71 recordationis, per quas anno 1656. die 9. Februarij Illuſtr. Duci Infantati juſſit, de cete- ro Conſiliares in proprietate, ſed in capite Magiſtratum te- nentes præferendos eſſe eis,

qui per interim occupavere, licèt antiquiores iſti eſſent.

72 Omnes inſuper Regulares itidem Mendicantes, ac Jeſui- tæ Theologi, Lectores, ac gra- duati, Priores, & ceteri; Secu- larium etià Sacerdotum Con- feſſiones audire, abſque Epi- ſcopi Diœceſani approbatio- ne nequeūt: quod ſtatuit *cap. Epiſcop. de pœn. in 6. ac Cle- ment. dudum de ſepult. & magis dilucidè Concil. Trident. ſeſſ. 23. de reform. cap. 15. & fir- mavit Concilium Lateranenſe ſub Leone X. ac Pius V. anno 1571. & faciunt P. Ludov. Mi- rand. in manual. Prælator. tom. 1. quæſt. 45. art. 8. Ugolin. de offic. Epiſcop. cap. 20. Moſeſ. in ſumm. Theolog. mor. tract. 7. cap. 14. n. 60. Suarez tom. 4. diſput. 28. ſect. 21. Barboſ. in d. Concil. Trident. cap. 15. n. 6. & 8. & de poteſt. Epiſc. allegat. 25. à nu. 24. & ſeqq.* Niſi Parochiale beneficium retinerent: quod depromitur ex ejuſdem Sac. Concil. Trid. verba, ibi: *Niſi aut Parochiale beneficium, aut ab Epiſcopis per examen, ſi illis videbitur neceſ- ſarium, aut aliàs idoneus judi- cetur, & approbationem, que gratis deſur obtineat: & facit Epiſcop. Ventrigl. prax. annot. 48. 2. univ. n. 32. par. 1.* At ſi Confeſſiones eorundem Re- gularium audire malunt: tunc

ex quo cessat Concil. Trid. dispositio, & proprii sui Superioris Prelati sufficit approbatio: loquitur namque Trident. Concil. circa Confessiones Secularium, quas audire intendunt Regulares: nec ex inde pro Sacramento Pœnitentię Regularium fuit innovatum: ut insinuant *Suarez ubi nuper n. 4. Piasc. in prax. Episcop. par. 2. cap. 1. nn. 10. Homob. de exam. Eccles. par. 1. tract. 5. cap. 2. cap. 12. Barbof. in locis indicatis, Campanil. in divers. jur. Canon. rub. 12. cap. 13. nn. 59. Quarant. in summ. Bull. verb. Confessores*, ubi ad id, Constitutionem Clement. VIII. affert, & sequuntur *Ventrigl. n. 32. Casar. Panimoll. decif. 84. ann. 1. n. 24. 25. 26. 27.* ubi agglutinant valere Equites Hierosolymitanos confiteri cum Sacerdote, à Superiore suo tantum approbato.

Imò valere Regularem, ex licentia sui Superioris, audire Confessiones Secularium, qui de sua familia sunt, & cœcinui commensales: nō autem aliorum, qui in eorum inserviunt Cœnobijs: *Barbof. in summ. Apost. decif. verb. Regulares, quo ad Confessiones n. 3. Sesse in select. Canon. cap. 13. n. 27.* benè explicat *Tambor. de jur. Abbat. par. 2. disp. 6. quest. 16. per totum.*

Sciēdū tamē est, quòd Regulares ab alio Episcopo approbati, extra Diocesim approbantis, Secularium Confessiones audire nequeūt: ajūt *Sylv. sum. verbo Confessiones n. 266. Mirand. manual. d. quest. 45. art. 8. conclus. unic. & alij per Ventrigl. num. 46. nisi eligatur in alia Diocesi: virtute Bullæ Cruciatę, vel tempore Jubilei: Dian. resol. 17. tract. 1. tom. 4. in Coordin. & subdit Barbof. d. alleg. 25. nn. 35. Solis RR. Presbyteris Congregationis Oratorij, hanc specialem fuisse indultam gratiam, per Piam V. & RR. Patribus Societatis Jesus, ex Gregor. XIII. privilegio, dum iter faciunt: quod gaudent ceterę Religionēs, cōmunicationem habentes: *Tābor. ibidem qu. 14. n. 5.**

Verū enim verò si Regularis in examine approbatus sit, & Episcopus ob livorem approbationem renuerit relaxare; quit talis Regularis Confessiones Secularium audire: ex *Clement. dudum, 2. si verò, de sepult.* ubi impertitur venia Minoribus, & Predicatoribus audiendi Secularium Confessiones, si Episcopus hęc causa renuerit hanc tradere facultatem: nec per Trident. Concilij dispositionem, hoc abrogatum fuisse evolvitur: sustinet ex multis *Dian. resol. mor.*

par. 3. tract. 2. de dub. Regul. resol. 22. vers. quare, si quis, & vers. igitur; & repetit arguendo à simili ab iusta reprobatione, ad injustam denegationem approbationis: in *resol. 24. eodem, Roderiq. autem in quest. Regul. verb. Confessarijs Regularib. quo ad præsentationem resol. 32. n. 2.* edocet post trinam requisitionem valere Regularem Confessiones audire: existimans Episcopum nudum tantum ministerium approbandi Religiosos habere; quod eis non tribuit jurisdictionem: nec discrepant *Henriq. de pœnit. lib. 3. cap. 6. n. 8. Mirand. man. tom. 1. qu. 45. art. 10. Portules verb. Confessar. regul. n. 2. 3. Villalob. 2. par. summ. tract. 9. difficul. 53. n. 1. & diffic. 55. n. 3.* ubi sustinet dictam Clementinam, per Concil. Trid. non fuisse revocatam: imò expressa indigeret revocatione: & sequitur *Novar. man. cap. 27. nu. 264. Mirand. ibidem artic. 6. Sot. in 4. dist. 18. qu. 4. art. 3.* Contra verò hanc sententiam mordicus urgent *Riginald. in prax. for. pœnit. lib. 1. n. 192. & sequit. Coninch. de Sacram. disput. 8. n. 58. Fernand. in examin. Theolog. moral. par. 3. cap. 9. §. 8. n. 2.* autumantes recensitam *Clement. dudum*, loqui & indultam fuisse tantum

Minoribus, & Prædicatoribus, quam per Concil. Trident. revocatam fuisse firmant ex illis verbis: *privilegijs, & consuetudine quacunque, etiam immemorabili nō obstante.* Inter quas dispares sententias, veriolem, & tutiolem esse putamus aliā: nimirum in allato casu injuste denegationis approbationis, ob manifestum illatum gravamen, recurrendum est ad Superiolem, per viam gravaminis: ut comptè edocent *Suar. d. par. 3. tom. 4. disp. 28. sect. 1. n. 1. Filiuc. tom. 1. tract. 7. cap. 9. n. 257. Barbosa. in collect. tom. 3. par. 2. lib. 3. Clement. tit. 7. Clement. dudum n. 8. Turrian. de pœn. qu. 8. art. 1. disp. 26. dub. 3. Sanch. in select. disp. 48. n. 13. & Tambor. de jur. Abbat. tom. 2. disp. 6. qu. 12. nu. 5.* ait graviter peccare Episcopum ob malam voluntatem, justam denegantem, approbationem, ac in integrū injustè reprobato servare teneri: *Suarez ubi nuper sect. 5. n. 15. & alij per Tambor. nu. 6.* sed vide *Dian. par. 6. tract. 7. qu. 60.* ubi licet oppositum sustinet; ab hac tamen opinione non videtur recedere: subditque virtute Bullæ Cruciatæ eligi posset Regularem ab Episcopo approbatum, & absque causa reprobatum: *Trullenb. in Bull. Cruc. lib. 1. §. 7.*

cap. 1. n. 17. *Dian. resol.* 22. n. 2. tract. 3. tom. 4. Altera, hesitatio suboritur: an approbatione ab Episcopo obtenta, quit Regularis, absque alia sui Præpositi venia, Confessiones Sæcularium audire: pro cujus solutione insinuat *Dian. tom. 1. tract. 11. de Bull. Cruc. resol.* 13. valere Regularem ab Episcopo approbatum hæc Sæcularium Confessiones audire, eosque absolvere: quamvis mortaliter peccaret, si aliter disponderent suæ Religionis constitutiones: & subdunt, nec iterandas esse tales Confessiones *Sylv. verb. Confessor.* 1. n. 15. qu. 19. *Peyrin. de subdito, tom. 1. qu. 1. cap. 21. dicto 5.* Erudientes, etiam si occultè à suo Superiore fuerit prohibitus hæc audire Confessiones: quoniam gesta, per occultum suspensum, in officio publico tenent: nisi de tali prohibitione conscius fuerit poenitens: nam ejus Confessio tunc invalida est, vel si publicè, notoriè, ac judicialiter fuerit suspensio, vel interdictio; tunc Episcopi approbatione non obstante, nullas esse Confessiones edocent *Navar. man. cap. 9. n. 8. Peyrin. de subdito, tom. 1. q. 1. cap. 21. dicto 4. Joan. de la Cruz, de stat. Relig. lib. 2. cap. 6. dnb. 2. conclus. 2. ex quibus annuit*

Tambor. de jur. Abbat. par. 2. disp. 6. quæst. 15. n. fin. Campanil. verò in divers. jur. Canon. d. rubr. 12. cap. 13. n. 59. putat validè Regularem Confessiones Sæcularium posse audire, non accedente expresso sui Superioris consensu: at si expressè iste dissenferit, & interdixerit, invalidè audire tales Confessiones attentat Regularis: *Fagund. autem tract. 2. lib. 7. cap. 3. à n. 32.* hanc laxè extricat hesitationem, ad quem nos remittimus. Quit tamen talis Regularis ab Episcopo approbatus, & à suo Superiore suspensus Confessiones Sæcularium audire virtute Bullæ Cruciatæ, si alios non haberet defectus: *Ledesm. sum. tom. 1. de poen. cap. 13. lib. 12. Acost. exposit. Bull. q. 41. Dian. ref. 26. tr. 3. par. 4. in Coordin.*

Verùm tamen est, quod Episcopus allatam facultatem audiendi Confessiones Sæcularium concedere non debet Regularibus, nisi isti fuerint à suo Superiore præsentati, saltem interpretativè: ut dicitur *d. Clement. dudum, & facit Fagund. præc. 2. lib. 1. cap. 2. & alij per Barboj. allegat. 25. n. 47. Ventrigl. n. 47.* Verùm hodiè talem præsentandi solemnitatem non esse necessariam: ait *Tambor. de jur. Abbat. disp. 6. qu. 12. n. 4.*

73 Quà quidem approbatione, & veniâ ab Episcopo, vel à Superiore indefinitè obtentâ, absque ulla temporis præfinitione, eam sine nova, & iusta causa, abrogari nequit Episcopus, vel Superior: insinuant *Barbos. d. allegat. 25. n. 30. & in Concil. Trid. sess. 23. cap. 15. n. 45. ad 48. Ventrigl. d. annot. 48. §. unic. n. 35. vers. sextus casus*, & ita declarasse Sacram Congregationem textantur *Aldan. in compeud. Canonic. resol. lib. 1. tit. 13. n. 5. D. Jacob. Pignatell. consult. Canon. 95. n. 1. 10. 10.* Neq; iterum examinari possit, si semel examinatus, & approbatus fuit: *Panimoll. d. decis. 84. n. 25. p. 2. Ventrigl. d. annot. 48. §. un. n. 25. versic. Sextus casus part. 2. & antè eos Novar. Lucer. Regul. verb. Confessarius n. 16. Barbos. in locis indicatis.* ubi de communi voto hoc idem firman-
t, si Episcopus, omnibus insimul de uno Cœnobio, talem revocaverit facultatem: quod conficere nequit: concludunt, Sac. Congreg. incõsultâ *Lezan sum. quæst. Regular. de obligat. Regular. cap. 19. §. 9. & 10. Portules in dub. Regular. verb. Confess. Regul.* firmâtes Episcopos nullo modo, nullosq; pacto valere Regulares approbatos, & præsentatos suspendere: neque à

concedentis successore revocari posse, talem indefinitam approbatione, & sæcularium Confessiones audiendi, veniâ, firmat *Câpanil. d. rub. 12. c. 13. n. 69.* licet quit successor, pro majori suæ conscientie quiete hosce Regulares approbatos iterum examinare: ut ex Pij V. constitut. quam abrogatam minimè fuisse edocent *Barb. d. alleg. 25. n. 28. 29. & in Concil. Trident. d. sess. 23. de reform. cap. 15. n. 16. Panimoll. d. decis. 84. adnot. 1. n. 25. Ventrigl. n. 38.*

Nec eo mortuo, allatam veniâ expirare sentiunt *Grass. decis. aur. lib. 1. cap. 13. n. 5. Campan. n. 69.* nisi ad tempus fuerit indulta, vel ad beneplacitum: *Tambor. de Jur. Abbat. part. 2. disp. 6. qn. 12. 8.* nam indultam approbationem ad beneplacitum concedentis, morte extingui firmat: imo nec extendi de loco, ad locum, neque de persona ad personam subdit *Reginal. prax. lib. 1. n. 200.* Imò tempore elapso tribuitur cum alia nova veniâ, & approbatione prævio examine, si Episcopo libuerit, ejusque Vicario Generali, aut capitulari, Sede vacante, aut Abbati, quasi Episcopalem retinēti Jurisdictionem, quibus eadem tribuitur facultas: ut ex multis rationi-
bus

bus sustinet *Campanil. n. 72. ad 76.* sub recensita igitur forma sæcularium confessiones, Regularibus Sacr. Congr. permisit *sub die 30. Januarii. 1619.* ad declarationem epistolæ Urbani VIII. Cardinali Sandovallo Genuens. Antistiti directæ:

Cæterum Episcopus loci Ordinarius, ubi conficitur penitentia Sacramentum, hanc indulgere debet veniam, ut seclusis Moralistarum scissis opinionibus, quas affert *Suarez d. disput. 28. sect. 6. vol. 4.* firmant itidem Canonistæ *Navar. man. cap. 27. n. 266. Piafesc. prax. Eccl. part. 2. cap. 1. n. 10. Fagund. in quinque præcep. præcep. 2. lib. 7. cap. 2. n. 13. Campanil. d. rub. 12. cap. 13. n. 77.* ubi declarationem Sacr. Congr. affert, & alij, quos adducit *Barbos. d. alleg. 25. n. 45. & post eos Ventrigl. n. 41.*

Allata attamen indulta Episcopi Ordinarij venia Regularibus pro audiendis sæcularium Confessionibus, minimè extenditur ad audiendas Monialium confessiones: nam pro istis alia specialis requiritur venia, & approbatio, aliàs fuciles esse absolutiones *Bordon. resol. 36. qu. 28. & contr. 18. n. 7.* firmat. Etenim nequeunt Regulares Monia-

lium confessiones absq; Episcopi approbatione, & venia audire, quæ haud extenditur de uno Monasterio ad aliud, nec pro una vice, ad alias vi-ces: *Tambor. de Jur. Abbatis & Monial. disput. 16. qu. 3. n. 13. vers. ad nonum, & vers. ad undecimum,* ubi sic declarasse Sacr. Congr. refert, ex quibus inferunt Confessarios ab Episcopo approbatos nequire tempore Jubilei Moniales absolvere à peccatis, vel casibus, & censuris reservatis, nisi fuerint à recensito Episcopo approbati ad audiendas Monialium confessiones *Alph. Leo de Jubil. part. 2. q. 9. n. 25. Suarez in Enchir. cas. consciens. lib. 3. vers. indulgentia, & tempore Jubilei, & alij, quos affert Dian. ref. 29. part. 3. tract. 2. de dub. Regul. licet oppositum sensit Marr. Bonac. de Sacram. disp. 5. qu. 7. punct. 4. & 1. n. 22.* ratio autem, quam adducunt relati *per Dian.* potissima est; etenim Regularibus Confessarijs interdictum est accessus ad Monialium. Cœnobita, absque venia Ordinarij: credendum itaque est Summ. Pontificem noluisse tribuere jurisdictionem Sacerdoti aliquod retinenti impedimentum: & ita ex eis *Ventrigl. d. annos. 48. & unic. n. 45. part. 2.* Imò valet Epi-

scopus contra eos censuras per edictum indicere, nè ad Monialium Monasteria accedant, à qua ipse tantum pollet eos solvere, nec Prælati Regulares valent se intromittere: ut declaravit Sac. Congreg. & refert *Pellizzar. tom. 2. tract. 8. de exempt. ab ordin. concess. person. Reg. c. 6. sect. 1. qu. 6. n. 13. ut melius infra.*

Revocatur porrò indubiū super Regulares retinentes sub suo gubernio, & cura Monialium Monasterium, an venia, & approbatione ab Ordinario Episcopo indigēt pro audiendis suarū Monialiū cōfessionibus: an verò ad id sufficit sola venia, & deputatio sui Prælati Superioris; hanc solā sufficere autumant *Azor. Inst. mor. par. 1. lib. 13. cap. 9. quest. 2. vers. quæres an Confessarij. Sorb. in suis adnot. ad compendi. Mendicant. vers. Moniales & vers. & præter Barbof. d. alleg. 25. num. 47. 48. & in Concil. Trident. sess. 25. de Regular. & Monial. cap. 10. n. 4. 5. 6.*

Verū enim verò post Gregor. XV. constitutionem *Inscrutabilis*, anno 1622. edita sopita remansit hæsitatio: etenim per eam disertè mandatur omnibus cōfessarijs, tam sæcularibus, quàm Regularibus, Ordinarijs, & extraordi-

narijs, ut ad Monialium confessiones non accedant, nisi præviā veniā, ac Episcopi Diocesani approbatione, etiā si Moniales ejisdem Regularibus subiectæ essent. Quā Gregorij XV. constitutione attentā, nonnullæ declarationes pro ejus confirmatione prodire, Urbano VIII. annuente: quas affert *Cæsar Panimoll. d. decis. 84. adnot. 1. à n. 30. & seqq.*

Deputationem verò hujuscè Confessarij ad Moniales subiectas Regularibus, ad Superiores Regulares spectare subdit *Bordon. contr. 18. n. 11.*

74 Contrā planè hosce Regulares, pro crimine sollicitationis, in confessione patrato irruit Episcopus Diocesanus, & RR. Inquisitores Trib. Sæct. Inquisitionis, ex Gregor. XV. cōstitutione. *Universi dominici gregis anno 1622. edita*, & hoc sive sollicitatio promeretur in actu Sacramentalis confessionis, sive ante, vel post immediatè, seu occasione, vel prætextu confessionis, etiam ipsa confessione non sequuta, sive extrā occasionem confessionis in confessionario, aut in loco quocunque, ubi confessiones sacræ audiantur, aut ad confessiones audiendas deputato, simulantes ibiq; confessiones audire, sollicitare, vel

pro-

provocare tentaverint: ut habetur in ipsa Gregorij constitutione, & faciunt *Tambor. de jur. Abbat. & alij per Thonn. del Bene, de immunit. Eccles. cap. 14. dub. 10. à n. 1. & sequit. Dian. resol. moral. 29. par. 1. tract. de denunciatis. Sancharel. de hæres. cap. 44. nu. 11. 12. Peyrin. sup. priv. Minor. to. 2. const. 4. Imò, & Inquisitores separatim procedere queunt: verùm nequeunt separatim ab Episcopo sententiam itidē absolutoriam pronūciare: nec condemnatoriam; sed per cōmunicationem processus, juxta juris cōmunis dispositionē, eam proferre debent: *cap. cum per hoc, de hæres. in 6. Joan. Azor. insitut. moral. par. 1. lib. 8. cap. 18. quæsit. 16. Peña in direct. Inquis. par. 3. cōm. 97. & alij per del Bene loco indic. nu. 11. 13: tom. 2. & alij per eum Pellizzar. ubi supra qu. 11. à nu. 21. & sequq. qui sub n. 24. ait sollicitationis crimen non committere Confessariū, si sollicitationibus pœnitentis annuit, & ad illecebras preparatorias ad copulam se induxit: *Castr. Palau. tract. 4. disp. 9. par. 5. n. 3. licet contrariū sentit Sanch. in select. disp. 11. n. 28. neque dicitur vera sollicitatio si alio mediante patrat, aut si non immediatè; sed postquam ad extraneos actus***

vacaverint, fuerit patrata: insinuant *Castr. Palau. paulò antè par. 7. n. 2. Pellizzar. n. 26. ubi alios astruit casus.*

Crimen denique hoc difficile est probationis: idèd per testes singulares probatur, & seclusis aliorum opinionibus, an sufficiunt duo, an tres, aut quatuor fœminarum depositiones, solidissima est opinio eorū, qui hoc, ad prudentis arbitrium Episcopi, & Inquisitorum remittunt: ut firmat *Bonac. de onere, & obligat. denunci. disp. 6. punct. 3. nu. 27. Santarel. d. cap. 44. nu. 6. Roderic. de Cuiā quæst. 23. n. 4. Plectendi sunt tales Regulares, & Confessarij in hoc sollicitationis reatu lambentes, per Ordinarium, & Inquisitores: imò Curie Seculari obsignandi sunt. Ex adducta Gregorij Constitut. XV. arbitrio tamē judicantium *Dian. resol. 28. par. 1. tract. de denunciatis. Verùm statuit Sacr. Congreg. S. Officij, Confessarium denunciatum, per solam fœminam non esse carcerandum, nisi prius eā certioratā de qualitatibus mulieris denunciantis, & de alijs circumstantijs: ut ex Lantusca, Dian. & de Cuiā, affert Panimoll. n. 37.**

75 Regulares ulteriùs ex eodē Concil. Trid. sess. 14. cap. 10. & i. ad Parochialia, ac ad
fē-

ſecularia beneficia aſcendere nequeunt: ut per *Regulam* 42. Cancellariæ declaravit Sacra Cardinal. Congregatio Concilij, annuente Gregor. XIII. Verùm ubi hoc non ſervatur, Regularis, Parochus effectus, Religioſo haud ſubjacet Prælato: imò è ſuo eximitur imperio: & depromitur *ex cap. Parochia* 16. *qu. 1.* & Epilco-
76 po loci Ordinario ſubjectus remanet, qui, & ſuus eſt Abbas, quoad ſpiritualia, & ad Sacramentorum miniſtrationem: ſeparatim verò à cauſa, privilegij, & exemptionis: ut edocent *ex cap. cum Cappella* 26. *de privil. Gloſſ. in verbo ad clauſtrum in Clement. 1. 2. ad hæc, de ſtat. Monachor. Novar. Comm. 2. de Regular. n. 6. Emman. Rodriq. qu. Regul. tom. 1. qu. 34. art. 6. & 7. Barboſ. in collect. ad Clement. 1. nu. 10. Sanch. in præcept. decalog. lib. 6. cap. 6. nu. 36. Monet. de conſervat. cap. 6. n. 5. Salgad. de ſuppl. ad Sanctiſ. par. 2. cap. 15. à num. 2. cum ſeqq.* Licet quo ad temporalia, à ſui nequaquã eximatur Prælati po- teſtate: critque tunc Regularis, vel exemptus, pro parte exemptus, & pro parte ſubjectus: ut probat *Kocher. de juridiſd. Ordin. in exempt. par. 2. qu. 77. tom. 2. quilibet, namq; exemptus pro adminiſtratio-*

ne Eccleſiæ Parochialis, vel officij, quorum regimen ad Ordinarium loci Episcopum ſpectat, ſi in illis contrahat, aut delinquat: nimirum occaſione, favore, colore, & aucto- ritate ipſius officij: nam in hiſce non dari diſcrimen inſi- nuat, *ex Bald. ſumm. verb. Pa- rochus n. 9. Pelliz. & ar. infra, reſenſito ordinario ſe ſubmit- tit Imperio: inſtruunt mirè Didacus Covarr. præſt. quæſt. cap. 11. n. 5. Eraſm. Cboker. de juridiſd. Ordin. in Exẽpt. part. 2. qu. 45. n. 6. tom. 1. Bordon. reſol. 7. n. 19. Pelliz- zar. tom. 2. tract. 8. de privil. conſeſſ. quoad Parochial. cap. 4. ſect. 4. qu. 6. n. 115. & alij, quos lato calamo cumulat Salgad. de ſuppl. ad Sanctiſ. ubi deſuper à n. 4. & 5. cum ſeqq. & alij ab eo citati: ete- nim ubi binæ cõcurrunt qua- litates, ea attenditur qualitas, propter quam ſubditus efficitur, ratione officij, judicatur- que tunc, non ut exemptus, ſed uti curam habens anima- rum, vel Sacramentorum ad- miniſtratione: inſinuat *Gloſſ. in cap. 1. ne Sed. Vacans.* ubi plura officia in unum cumu- lata utrumque jura ſua reti- net, & facit *tex. in l. 1. ff. de legat. 1. Valenſol. conſ. 69. n. 32. in quibus terminis pluries reſert deciſum Salg. d. cap. 15. à n.**

77 à n. 14. cum seqq. Verum enim verò si Regularis Præpositus, tam spiritalis, quam temporalem jurisdictionem retineret, tunc istius tantum Imperio Parochus Regularis subijceretur, si Parochia in territorio istius Præpositi existeret: *Sylvestr. in sum. verb. religio* 7. *quest. 11. Sanch. de matrim. lib. 6. cap. 6. n. 39. Marc. Ant. Cuch. instit. Major. tit. 1. n. 158. F. Emman. q. reg. 34. art. 6. tom. 1. Greg. Lop. l. 26. verb. proprio tit. 7. qu. 1.* Etenim talis Prælatus, sive Abbas Exemptus, proprium habens territorium nemini subiectum, distinctam jurisdictionem ab Episcopo, ac ordinariam in suis retinet: *Gloss. in cap. cum ab Ecclesiarum de offic. ordinari. privativè quoad viciniorem Episcopum: subdit Jacob. Put. decis. Rot. Rom. 239. n. 2. lib. 3. itidem in criminalibus Narbon. deleg. leg. 59. Gloss. 1. n. 66. tit. 4. lib. 2. nov. recop. Farinac. decis. 100. n. 3. post cons. crim. lib. 1. laxè Jo: Bapt. Ciardin lib. 1. contr. cap. 67. n. 9. quos exarato calamo cumulat solertissimus D. Leonard. Rodoer. in addit. ad lib. 1. Reg. de Marin. ad cap. 1. ferè per totum: ubi horum exemptorum potestatem adamussim extricat.*

78 Monasteria pariter, aliaq;

loca, ac Regularium Ecclesiæ, quocumque modo exemptæ, curam Animarum annexam habentes in ijs, quæ ad dictam Animarum curam, & Sacramentorum ministracionem pertinent, tam si Regulares sint, quam sæculares: immediate jurisdictioni, visitationi, & Episcopi Diocessani imperio, ac correctioni subsunt: edocent ex Conc. Trident. dispositione, *in sess. 25. de regular. cap. 11. & sess. 7. cap. 8. ac ex cap. 8. sess. 21. ac ex Pij V. Bulla, sicque decisum assert contra Monachos S. Benedicti, in una Piscien. Jurisd. coram Card. Platto anno 1590. Rot. Rom. decis. 196. n. 2. part. 2. enodatè Paul. Fusc. de visit. Eccles. lib. 2. cap. 16. in princip. Franc. Leb. in prax. Eccles. part. 2. cap. 18. n. 105. Piafec. in prax. Episcop. part. 2. cap. 3. n. 46. fusè Frat. Emman. qu. regul. tom. 1. qu. 36. art. 4. Mar. Ant. Macerat. var. res. rub. 17. n. 3. Campanil in divers. jur. Canon. rub. 12. cap. 13. n. 51. cum seqq. Illust. D. Hieron. Venerius Mõris Reall's Archiepiscopus lib. 6. de exam. Episcop. cap. 11. ex n. 2. Aloyf. Ricci. in prax. Eccles. decis. 736. prima editione, & resol. 513. in 2. edit. & decis. 608. in prim. edit. & resol. 532. in 2. edit. August. Barbof. de jur. Eccles.*

cl. f. univers. lib. 1. cap. 43. de stat. & vir. Regul. n. 134. & de potest. Episcop. par. 3. alleg. 74. n. 18. Ugolin. de offic. & potest. Episcop. cap. 20. & 4. & in cap. 21. & 5. & post omnes pluries sic decifum refert per Sac. Cong. Card. Cōcil. Emin. de Luca de jurisd. et for. compet. discurs. 4. n. 6. & disc. 27. n. 8. & disc. 36. n. 3. et disc. 38. n. 5. et 6. Cæsar Panimoll. decif. 84. annot. 1. n. 17. par. 2. ubi de Religiosis Ordinis S. Joannis Hierosolymitani ratiocinatur, sicque statuere Sum. Pontifices Pius V. & Gregor. XIII. in eorum Constitutionibus: & post eos Gregorius XV. in sua Constit. Inscrutabilis sub die 9. Febr. anno 1622. edita.

79 Ex quibus Episcopus loci Ordinarius, in enunciatis causis tamquam Sedis Apostolicæ Delegatus procedit, prout itidem in dependētibus ab ipsa Animarum cura, elatè innuit *Seraph. decif. 1067. n. 1. & 2. idem Campanil. in divers. jur. Canon. in locis nuper indicatis, Mar. Anton. Maceratsenf. in allegato lib. 1. resol. 112. cas. 50. Eminentif. de Luca in locis adductis.* Undè est Monachorum Ecclesiam, in qua Animarum exercetur cura, ac personas, eam exercentes, qualibet exemptione munitas, Episcopus, eâ non obstante, loci

Ordinarius visitat: mirè insinuant ex *Concil. Trid. dispositione in sess. 7. cap. 8. præter laudatos Solerzan. in tract. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 17. à nu. 51. Tambor. de jur. Abbat. disput. 15. qu. 7. n. 46. in prima impressione aliàs disput. 17. qu. 3. n. 4. Campanil. ibidem apprimèq; faciunt Felic. de Vega ad cap. cæterum 5. de judic. n. 36. P. Ludovic. à Miranda in manual. Prælator. in qu. 42. art. 1. cum seqq. Fr. Emman. d. qu. reg. 36. art. 3. & 4. tom. 2. qu. 764. reg. art. 1. absque tamen Monasterij gravamine, & expensis: ut ex Leonis X. Constit. 26. & 3. insinuant *Henriq. de Indulgent. lib. 7. cap. 25. n. 11. Tambor. de jur. Abbat. disp. 15. qu. 7. n. 47.**

80 Imò modum conservandi Sacramentum, Calices, ac ipsius Ecclesiæ ornamenta, ad ipsam administrationem spectantia inquiri: ut decifum affert. *Franc. Leo. d. cap. 31. n. 3. par. 2. Campanil. rub. 12. cap. 13. n. 49. Seraph. d. decif. 1067. Marc. Anton. ref. 112. cas. 50. Barbof. locis indicatis, ac de moribus Curati exactè investigat ex Concil. Trid. sess. 25. de Regul. cap. 11. & 15. ac examinatur, ex d. Pij V. Bull. & ex Concil. Trident. cap. 11. sess. 25. dispositione, quæ quidem*

dem Pij Bulla de Hierosolymitana loquitur Religione, & decifum afferunt *Seraph. decif.* 1304. & *Card. Spada decif.* 145. *ferè per totam, tom. 3. Panimoll. d. nn.* 17. eosque in hisce fimilibus Sacramentorū administrationibus fortè delinquentibus objurgat: edocet *Card. de Luca de juridiçt. & for. compet. tom. 3. discurs.* 4. n. 6. licet oppositum conantur defendere Regulares omnes, sustinentes Episcopum nequire in hisce casibus administrationis Sacramentorum, accessus ad processionibus, prædicationum, & similibus contra Regulares personaliter irruere, & censuras infligere: attamen oppositam sententiã veriorẽ esse firmat *Card. de Luca ubi nuper, & discurs.* 49. *ibidem, & discurs.* 51. 52. *de Regular. ac in Miscellan. p. 4. discurs.* 16, n. 10. 11. 12. *lib. 14. de Regular.* Quidquid in oppositum sustinent Regulares, inter quos *Tambor. ubi nuper*, ex Sacri Congreg. Concil. Trident. declaratione, erudiens tales Regulares curam Animarum habentes, & in ea delinquentes, remittendos esse ad suos Superiores Regulares ad hoc ut plectantur: nec discrepant *Henriquez ubi supra, & alij ab eo*: tamen aliorum sententiã communis, & magis

amplexa videtur: potissimè si tales Regulares Sacramenta Sæcularium ministrarent: ut declaravit Sacri Congreg. Card. Concil. Trident. interpretum, ab Urbano VIII. approbata anno 1623. ibi *Nisi cum in Sacramentis, personis Sæcularibus administrandis, iidem Regulares delinquant*, aliasque declarationes affert *Panimoll. decif.* 84. *annot. 1. n. 19. 20. 21. 22.* ubi edocet hanc facultatem visitandi personas exemptas curam Animarum, viroꝝ, & mulierum exercentes, Ordinarios privativè haud retinere; sed cumulativè cum Superioribus Regularibus. Episcopus verò à Confessione Sæculariũ toties, quoties opus sit, eos suspendit: innuit, mirèque instruit *Cessped. de Exempt. Regul. dñb.* 150. eosque excommunicat: quod evolvitur in Constitutione Gregor. XV. quam affert *Jul. Capon. contr. jur. contr.* 42. n. 15. absque ullo Regularium, ac Exemptorum obstaculo, qui pro tali visitatione faciẽda, Ecclesiarũ portas pãdere potest, ac debet: alioquin impedimentum si ei factum fuerit, liberè quit Episcopus eas frangere: ut atticè innuit Sum. Pontifex Innoc. in cap. 1. *vers. item alia ratione, ubi Abb. n. 5. de immunit. Ecclesiast.* & insinuat *Paul. Fusc.*

de visitat. Eccles. lib. 2. cap. 16. n. 1. & cap. 19. ibidem nu. 1. August. Barbof. d. cap. 43. nu. 139. & in alleg. 74. n. 22. invocato etiam seculari brachio, si ei libuerit Campanil. d. rub. 12. cap. 13. n. 52. Tambor. de jur. Abbat. d. dispns. 15. qu. 7. nu. 53. Ciarlin. contr. forens. cap. 65. nu. 11. 12. lib. 1. & Cesar Panimoll. decis. 84. am. 1. n. 17. Si Exempti Sæcularibus Sacramenta ministrant: explicat Card. de Luca ubi nuper, & discurs. 27. sub n. 8. et discurs. 36. nu. 3. Notandum tamen est hanc facultatem, Episcopis, per Sacr. Concil. Trident. ac per Gregorij XV. Constitutionē impertitam, ad alios inferiores Prælatos haud porrigi intendunt intra citandi: jura namque allata loquuntur de Episcopo, non de Prælati inferioribus, itidem quasi Episcopalem jurisdictionem habentibus: ut statuit Sacra. Congreg. & affert Rosa de Resident. Episcop. cap. 4. sect. 6. n. 145. ex Novar. summ. Bull. exempt. priv. n. 20. par. 2. & par. 1. n. 6. & 36. & commun. 66. n. 20.

- 81 Verum enim verò, recensita, ut prædiximus, procedūt, si Regularis ipse Prælatus superior, aut Exemptus omnimodam non haberet jurisdictionem temporalem, ac spi-

ritualē, nec distinctū Territorium, ut prædiximus: nam si haberet, jure ordinario, suas Ecclesias, ac exemptorum, itidem quoad animarum curam visitat, easque visitare nequeunt Episcopi: edocet Solerzan. de jur. Indiar. lib. 3. cap. 17. n. 54 Barbof. in remiss. cap. Conc. Trident. 11. sess. 25. de regular. quos laudat de Luca ubi nuper in disp. 2. Cardin. Albij qu. 7. n. 6. Tambor. ubi supra n. 46. nec jure delegato, si Ecclesiæ, aliæque loca exempta alicui Prælato subsunt: etenim tunc ista, cui immediatè subsunt, haud Episcopus visitat: edocet Erasim. Choker. de Jurisd. ordinan. exempt. part. 4. q. 23. n. 3. fasce Mendez de Castro. in prax. lussit. p. 2. lib. 2. c. 3. n. 31. & antecum Barbof. d. alleg. 74. n. 2.

Agglutināt equidem nonnulli non inferioris notæ; Episcopos ex recensito Concil. Trident. curam animarū habentes Ecclesias posse visitare; si tamen sub regimine Prælatorum sæcularium essent: at secus si sub cura Regularium Prælatorum manerent, ut atticè instruit Barbof. collect. DD. super Concil. Trident. cap. 8. sess. 7. n. 15. Rosa de resident. Episc. c. 4. sect. 6. n. 144. Cespèd. de exempt. Regular. cap. 5. dub. 233. n. 3.

Fagnan. in cap. nullus, n. 34. de Parochia. nos autem eam sententiam veram autumamus, quam affert *Ennman. Roderic. Regul. quest. tom. 1. qu. 36. art. 4.* nimirum Concil. Trid. loqui de illis Ecclesijs, quæ subiectæ sunt Ordinario Diocesano, licet sub administratione exemptorum maneat: non verò de illis Ecclesijs, quæ pleno Jure, tam in spiritualibus, quam in temporalibus subsunt alicui Ordini, retinenti plenam exemptionem: istas namque nequaquam Episcopus loci Ordinarius visitat; sed suus Ordinis Superior: quod magistraliter edocet *Covarr. pract. quest. cap. 11. n. 5. vers. ex quibus apparet.* nec discrepant *Wames. conf. 966. n. 37. de Regular. Federic. de Sen. conf. 13.* Attamen *Navarr. conf. 8. de privileg. & Sayr. in florib. ordin. decis. 4. ex Concil. Lateranens. sess. 21. sub Leone X.* firmant visitari posse allatas Ecclesias ab Episcopo, quoad ea, quæ ad Parochianorum curam pertinent, pro quorum jurium administratione, Regulares quacunque ampla exemptione præditi, subijciuntur Episcopo Diocesano: ut pluries repetit *Card. de Luca de jurisd. dist. 1. vers.*

4. & de Regular. par. 1. dist. 2. n. 12. tom. 14.

82 Nostri rursus hypothesis materiam prosequendo, inquit, Regulares nequire absq; Parochi, vel Ordinarij expressa venia, sæcularibus Extremam Unctionem, vel Eucharistiam ministrare, neque Matrimonia solemnizare, sub excommunicationis Sedi Apostolicæ reservatæ multa: eosq; aliter attentantes Episcopus loci Ordinarius quit declarare, & excommunicatos publicè denunciare *Clement. 1. de privileg. Ricc. prax. aur. resol. 210. vers. 12. Barbos. de offic. & potest. Episcop. allegat. 105. nu. 68.* Etenim allata Sacramenta ministrare, Parochi, & Curati officium est: illudque usurpare grave esse peccatum ait *Dian. res. 62. tom. 2. tract. 2. in nova impres. nisi opposito privilegio fuerint muniti: Roderic. qu. Regul. tom. 1. qu. 56. art. 1. & 2. licet Campanil. divers. jur. Can. rub. 12. cap. 13. n. 79.* ubi ex *Clement. 1. de privileg.* erudit posse Ordinarium citare Regulares, ad se videndum declarari, incidisse in censuram contentam in allata Clementina, privilegijs eorum minime refragantibus: & hoc ex verbis ejusdem Clementinæ. Nullo Religiosis ejusdem super

hoc exemptionis, vel alio privilegio suffragante.

Excusatur sanè Regularis Sacramentum Extremæ Unctionis ministrans sæculari in extrema necessitate existenti, absque Parochi, vel Ordinarij venia, absente tamè Parocho, vel isto tale Sacramentum ministrare renuente : ut sustinent Sylv. refellèdo *Caet. sum. verb. excommunicatio, cap. 64. Sotus in 4. distinct. 23. qu. 2. art. 1. quos affert Dian. resol. 61. tract. tom. 2. in Coordin. Tambor. de jur. Abbat. tom. 2. disput. 7. qu. 2. nu. 2. Card. de Lugo de Sacram. Euch. disput. 18. sect. 2. nu. 53. Lantusc. theat. Regular. verb. Euchar. n. 1. 5.*

Imò valere Regulares allata Sacramenta ministrare Novitijs, Conversis, ac laicis familiaribus Cœnobio inserviētib, & in eo tamen egrotantibus: *Tambor. ubi nuper qu. 3. Ventrigl. prax. annos. 48. 2. nu. 51. par. 2. & depromitur ex Card. de Luca in d. discurs. 4. tract. de jurisdict. & discurs. 52. n. 12. de Regular. par. 1. tom. 14. Portel. in dub. Regul. verb. Sacrament. nu. 9. Dian. tom. 2. tract. 2. resol. 21. n. 5. in Coordin. Sæcularibus verò ægrotantibus in proprijs suis ædibus, eorum queunt audire confessiones, dummodò quod de confecto pœnitentiæ Sa-*

cramento Parocho certiores: ut declaravit Sac. Congreg. anno 1641. & asserto *Lantusc. ubi nuper verb. Confessarius n. 8. Panimoll. decis. 84. annos. 1. nu. 64. par. 2. Ventrigl. prax. annos. 48. n. 43. par. 2.* Imò valent Eucharistiæ Sacramentum, ac Extremæ Unctionis, tempore mortis ministrare hospitibus sæcularibus in eorū Monasterijs infirmis, absque Parochi venia: *Peyrin. de priv. Min. to. 1. constit. 1. Julij 11. 2. 37. n. 92. 93. 94. Lezan. sum. verb. Eucharistia, nu. 10. & verb. Extrema Unctio, n. 3. tom. 3. Tambor. opusc. de commun. cap. 5. 2. 5. n. 9. cisque sepulturam tradere firmant: vide Dian. tom. 7. tract. 1. resol. 238. 2. 1. & ult. in Coord.*

Sacramentum autem Eucharistiæ valent hodie ex speciali privilegio à Sixto IV. Leone X. & Julio II. indulto, in eorum Ecclesia Regulares sæcularibus ministrare, exceptis eis, qui adimplere intendunt Præceptum Paschatiæ Resurrectionis, & sic à die Dominico Palmarum, usque ad Dominicam in Albis, intra quos Fidelis Præcepto Ecclesiæ satisficit, & satisfacere tenetur in propria Parochia *cap. omnis utriusque sexus, de pen. & remiss.* Nisi veniā à Parcho impetraverit, alias minime adim-

adimpletum dicitur Ecclesiæ Præceptū: ut declaravit pluries Sac. Congr. & adducit *Lanusc. ibidem verb. Eucharistia, n. 1. 5. Suarez tom. 3. par. 3. Div. Thom. disput. 72. sect. 2. 9. in tract. de Relig. tom. 4. tract. 10. lib. 9. cap. 3. num. 7. Mirand. man. Prælat. quæst. 42. art. 2. conclus. 2. Rodric. quæst. Regul. qu. 56. art. 3. tom. 1. ubi prædicta explicant verba: in die Paschatis Resurrectionis: licet oppositum mordicus ex Navar. man. qu. 21. n. 52. sustinet Joan. Amor. inst. moral. par. 1. lib. 7. cap. 41. quæst. 7. & cum eo annuit Novar. Lucern. Regul. verb. Eucharistia, n. 11. autumantes, in illamet die Paschatis verificari interdictum ministrandi Fidelibus Sacramentum Eucharistiæ: attamen primam opinionem veriore, & probabiliorē esse putamus: nimirum Præceptum Ecclesiæ ad propriam tantum Parochiam adimpletur, si Fidelis Cruciatæ Bullam nō haberet: at si haberet, itidem in Oratorijs privatis allatum Præceptum adimpleret: *Dian. resol. 28. tract. 2. de Orator. privat. to. 4. Quæ seclusa, & in Parochia Præcepto adimpleto in una ex recensitis diebus, valēt Regulares Sacramentum Eucharistiæ alijs diebus eidem ministrare: ut præter allatos**

innuit Tambor. par. 2. disp. 5. qu. 3. n. 3.

Valent itidem Regulares absque Parochi, & Episcopi venia Sacramentum Eucharistiæ ministrare advenis, vagis, & peregrinis, qui in eodē loco habitationis Parochiam non contraxere: *Sanct. de marrin. lib. 2. disput. 32. n. 17. 9. per totam, Tambor. nn. 6. Dian. resol. mor. 12. vers. ergo, par. 3. tract. 2. de dub. Regul. Non tamen, in die Paschatis pro Præcepti satisfactione: nā pro hoc Sacramento recipiendo isti accedere debēt ad propriam Parochiam ubi degent, vel ad Matricem Ecclesiam: ut bene innuit ex Peregrin. in scholijs ad privileg. sue Relig. par. 2. tit. canonizicare, q. 2. Ventrigl. d. annot. 48. nn. 55. part. 2. nec discrepat Sanct. ubi supra disp. 18. n. 3.*

Non ignobilem potro excitatam à nonnullis in præsentī materia fatemur esse controversiam, quæ anno retro elapso accidit: num Regulares queunt deferre Eucharistiæ, & Extremæ Unctionis Sacramentum suo Religioso in parentum eade ægotanti, absque Episcopi, vel Parochi venia? hæsitationi ansam Messianæ tribuere RR. Patres C. R. Ordinis Theatinorum, dum P. D. Antonio Mo-

Moleti, qui ob niñiam studiij applicationem in gravem ruit infirmitatem, undè præviâ Physicorum consultâ, & Superiorum veniâ, in paternâ extra Urbis mœnia petijt edê, ibique in deteriore labuit statum, eique Patres Extreme Unctionis Sacramentū tradidêre, infcio Archiepiscopo, ac Rever. D. Antonino Campis Abbate, ac Ecclesię Parochialis Divi Antonij dignissimo Beneficiali: qui valdè contristati, Archiepiscopus ad nonnullas incōsentaneas demonstrationes transire natabat: attamen post multâ, sopito negotio, id juridicum examen reducere curiosi, inter quos nos, herclè inertes non fuimus: meritò pro ejus solutione inquitur, quòd P. Bardon. *contr. 43. sub n. 28. & in resol. 51. n. 170. tom. 2.* ex Sac. Congrégationis declaratione insinuare conatur, Regulârê extra propriū cœnobiū egrotantê, Sacramêta Eucharistię, & Unctionis manu Parochi ubi deget recipere, debere, ibique alios adducit: oppositi tamen animi sensus fuit P. Pellissar. *tom. 2. tract. 8. de privileg. concess. quoad propriam sepult. cap. 5. sect. 4. sub sect. 1. n. 138.* autumans recensita Sacramenta debere Regularem extra Monasteri-

um ægrotantem recipere manu proprij Prælati, vel alterius ab eo delegati: etenim iste non Parochus est Regularium: proprius Parochus, & sic factitatum Ferrarię ad quatuor vices, ex fide digni relatione, fuisse assert: quam sententiam assequutus fuit Petrus de Murga *oper. Canon. tom. 1. sect. 2. disquis. 8. Regl. 2. 3. n. 11.* Audivimus tamen Panormi anno 1696. sic fuisse versatū, ibique R.D. Josephū Bologna Ordinis S. Benedicti in domo Ill. D. Franc. Bologna fratris, primæ linię Equitis, in extremo mortis periculo laborantē Eucharistię Sacramentū solēniter manu sui Superioris recepiſſe: verū factâ per nos sedulâ perquisitione, ex proprio dictorum Regularium ore, sci- vimus hoc actum fuisse ex expressa R. Parochi veniâ: undè rectè inferitur hosce casus frequētatos per Pellissar. adductos nullius roboris, & fundamenti esse: etenim equè benè stare potest, extrinsecam, Sacramenti apportationem, Ferrarię fuisse observatam; sed de ea testâtes infcios fuisse de Parochi veniâ: imò ex Parochi petita, & obtenta veniâ Panormi per RR. Benedictinos, maximam oriri contrâ Regales præſumptionem concludendum est: etenim

tales venerandos Patres, si ad veniam petendam devictos haud esse, eam non petiisse: tandem agglutinando, inquisimus allatam conclusionem Panormi, de plano procedere, & varijs, multisque vicibus Regulares in parentum ædibus ægrotantes, Sacramenta recensita Parochi manu semper recepere.

- 83 Altare demùm Viaticum, seu portatile, quod de uno ad aliud transfertur locum, nequeunt Episcopi permittere: imò neq; Regulares hoc perficere queunt, quibuscumque privilegijs minimè refragantibus, ante tamen Concilium Trident. indultis: etenim per enunciatum Concilium in *sess. 22. in decreis. de observandis, & evitandis in celebrat. Miss.* interdictum expresse Episcopis fuit hoc permittere, & Regularibus peragi. Non obstantibus privilegijs, exemptionibus, appellationibus, atque consuetutionibus quibuscumque: nisi talia fuerint renovata privilegia: *Navar. man. cap. 25. n. 82. Suarez tom. 3. disp. 81. sect. 3. in fine*, vel in casu necessitatis venià ab Episcopo petita, si necessitas hoc agere permittitur *Suar. ibidem, 2. 3. exceptio, Tambor. de jure Abbas. part. 2. disput. 5. qu. 6. per totum.*

- 84 Sacerdotes equidè Regulares, itidem Abbates nequeunt in Matrimonijs contrahendis, absque Patrochi, vel Ordinarij venia assistere: ut à contrario sensu accipiunt *Clement. Religiosi, de privileg. & excess. privileg. ac Concil. Trid. sess. 24. de reform. cap. 1.* ubi huc Regularibus interdicatur interesse in Matrimonijs contrahendis absque Parochi, vel Episcopi venia: ergo cum ea, eis id permissum esse putant *Mirand. man. Prælat. tom. 1. q. 48. art. 1. conclus. 1. & alij per Barbof. de offic. & potest. Episc. alleg. 32. n. 108. Tambor. ubi supra disput. 8. qu. 1. per totum.* Absque verò allata venia ultra suspensionem in d. Concil. Trid. indictam, in excommunicationis gladium incidunt: ut de veriori, communi, ac probabiliori sententia instruit *Navar. man. cons. 1. de pan. n. 7. Ugolin. de off. & potest. Episcop. cap. 15. 2. 12. n. 8. & alij per Sanchez de Matrim. lib. 3. disput. 48. n. 8. & sequit. Alter de censur. tom. 2. disput. 11. de suspens. cap. 4. Navar. lucer. Regul. verb. Matrimonium num. 2. & post eos Ventrigl. annos. 48. 2. unic. sub n. 60. par. 2.* Enixiùs tamen rem perstringentes oppositum sustinent alij nō inferioris notæ: & sunt *Enriq. lib. 13. cap. 38.*

38. 2. 2. *lit. E, Suar. de censur. disput. 2. sect. 4. nu. 13. Sayr. de censur. lib. 4. cap. 15. n. 2. Bonac. eodem tract. disput. 3. qu. 6. punct. 5. n. 19. & de Matrim. qu. 4. dub. 6. nu. 3. Basil. Pont. de imped. Matrim. cap. 26. 2. 2. cond. 10. 2. in princ. Tambor. de jur. Abbat. part. 2. disput. 8. qu. 3. Insignuantes poenam tali Regulari, & Sacerdoti Matrimonium solemnizanti, absque Parochi, vel Episcopi venia indictam, suspensionis multa piare, non excommunicationis latae sententiae: nam hanc fuisse moderatam per Concil. Trid. subdunt. Allatam equidem veniam indulgere itidem quit Vicarius Generalis ejusdem Episcopi, qui appellatione Ordinarij venit ipse Vicarius: Gloss. in cap. Romana, vers. generaliter, de appellat. in 6. cap. 2. verb. Officiale, de offic. Vicar. in 6. & hanc sustinent sententiam Navar. lib. 4. conf. 47. nu. 1. 2. tit. de Sponsal. & conf. 14. n. 1. de clandest. de sponsal. Henriqu. lib. 11. de Matrim. cap. 3. nu. 4. Sanch. de Matrim. lib. 3. disput. 29. num. 18. Barbosa. allegat. 32. nu. 117.*

Advertendum tamen est, Abbatem in Ecclesijs nulli Episcopo; sed sibi pleno jure subiectis, & in eis Episcopale

jurisdictionem retinentem, valide in Matrimonijs contrahendis interesse posse: firmant Sanch. ubi nuper, disput. 28. n. 6. Guttier. de Matrim. cap. 66. n. 6. Petr. Ledesma. de Matrim. qu. 45. art. 5. punct. 3. Barbosa. n. 122. Aegid. Coninch. in 2. 2. Div. Thom. disput. 27. n. 17. Mart. Bonac. de Matrim. qu. 2. punct. 8. n. 10. Ugolin. de potest. Episc. cap. 15. 2. 19. n. 3. & post eos Tambor. de jur. Abbat. par. 2. disput. 8. qu. 1. n. 2.

85 Episcopi rursus sunt verè ordinis Collatores, ad eosque spectat propriè ordines dispensare: ut per Concil. Trid. sess. 23. de Sacram. Ord. Canon. 4. estque planè hæc Ordinis potestas, ea per quam quis quit sanctificare, consecrare, aut solemniter rem aliquam, sive personam benedicere: ut probat Div. Thom. 3. par. qu. 65. art. 3. arg. 2. Div. Bonavent. in 4. disjunct. 25. art. 1. q. 1. & ibi Richard. art. 1. qu. 1. & Padulan. qu. 1. art. 2. Vasq. in 3. par. Div. Thom. 3. disput. 243. 245. Reginal. prax. for. penit. lib. 30. tract. 1. nu. 23. Henriqu. lib. 10. cap. 22. Coninch. de Sacram. tom. 2. disp. 20. dub. 9. n. 75. quam quidem auctoritatem, Episcopi Diocesani alteri delegari nequeunt: etenim quæ sunt Ordinis

dinis delegari minimè possūt:
at secùs jurisdictionis *c. aqua,
de Consecrat. Eccles. vel Altar.*
Victor de Sacram. n. 234. Tam-
bora. de jur. Abbat. p. 2. disp. 2. qu.
4. per tot. & nos latè diximus
in Cap. 5. de Legatorum potest.

Undè fluit Regulares, qui
ad Ordines majores, aut mi-
nores, itidè ad primà tonsurà
scandere desiderant, cū literis
dimissorialibus sui Superioris
Episcopū Diocesānum adire
debent, ad eos recipiendos, &
iste si absens, aut implicatus
fuerit; cū eisdè literis aliū Epi-
scopū petere debēt: explicato
tamē in eisdè literis dimisso-
rialibus, motivo absentia, aut
impedimenti proprii Diocē-
sani Episcopi: ut benè explicat
Cāpanil. divers. jur. Can. rub.
11. c. 13. ubi aliā adducit limi-
tationē: Piafsec. prax. c. 1. Bar-
bos. alleg. 7. par. 2. Novar. lucer.
Regul. verb. dimissoria, & statuit
Sacr. Cong. Trid. jussu Clemē-
tis VIII. ut assert Novar. prax.
nov. jur. Pontif. tis. de Ordin.
conclus. 4. n. 2.

Episcopus verò, Regularem
ordinando, tantū eum exa-
minare debet quoad doctri-
nam: non autem alia requisi-
ta, ad Ordines nanciſcendos
opportuna, inquirere debet:
Vulp. prax. cap. 7. n. 17. Ven-
trigl. prax. annot. 48. §. unic.
n. 30. & 31. p. 1. ubi subdit di-

spēsationē, quoad interstitia,
Regularibus impertiri per Epi-
scopū ordinantē: prēvijs tamē
literis dimissorialibus sui Su-
perioris, qui ex eis, humiliter
allatā dispēsationē exposcere,
ac de necessitate, ac utilitate
dispensationis testare debet:
quæ quidē attestatio pro di-
spensatione obtinēda sufficit:
ut edocet *Campanil. ubi nuper,*
rub. 1. c. 13. n. 41. Vētrigl. n. 31.

Verū enim verò si Re-
gulares prædicti fuerint specia-
li privilegio recipiendi Ordines
à quocūq; Episcopo; tū
exēpti sunt ab Ordinario Diocē-
cesano, quoad Ordines nanciſ-
cendos: *ex Novar. Lucern. ubi*
supr. n. 2. Vētrigl. n. 31. in fine.

Abbatē verò Regulares
potestatem conferendi minores
Ordines in suos Religiosos,
interstitijs cum eisdem dispē-
sant: imò ad eos non ad aliū
pertinet: ut benè ex quadam
necessaria consequentia infe-
runt *Sorb. in annot. ad compend.*
privileg. Mendicant. verb. Ordines
sacri, vers. quando verò
Abbatē Mirand. man. Prælat.
tom. 1. qu. 38. art. 7. conclus.
2. Campanil. ubi nuper, rub. 12.
cap. 13. n. 24. & alij per Bar-
bos. de offic. & potest. Episcop.
d. alleg. 3. n. 6. & alleg. 18.
n. 3. & per Tambora. de jur. Ab-
bat. par. 2. disp. 2. qu. 22. per
tot. & n. 3. subdēs ad recensitā

dispensationem tribuendam quolibet levē sufficere causā.

Notandum tamē est, Sum. totius Ecclesiæ Antistē posse, saltem quoad Ordinum minorum dispensationem, hanc auctoritatē itidē simplici Sacerdoti tribuere: autumāt *Victor. de Sacr. n. 222. Valent. 2. 2. disp. 9. p. 2. pun. 1. Coninck. de Sacra. d. 10. 2. disp. 20. dub. 9. n. 77. Barbof. p. 2. alleg. 3. n. 4.*

Quod quidā privilegiū retinent nōnulli Abbates, prout antiquitus retinebāt Abbates Ord. S. Benedicti: *Tambor. de jurr. Abb. p. 2. disp. 4. q. 1. à n. 45.*

Suppositā igitur allatā facultate à Sede Apostolica indultā, secluso prisco jure; Abbates hodie ex Concilij Trid. *sess. 23. cap. 10. de reform. dispositione* queunt subditis suis Regularibus hosce minores Ordines tribuere: nequeunt tamen minores Ordines conferre Sæcularibus, itidem suis; sed alijs Episcopis subiectis, nec Regularibus alterius Religionis, & sibi non subditis: *Roderiq. q. Regul. 10. 3. q. 23. art. 2. Mirād. man. Prælat. 10. 1. q. 38. art. 9. conclus. 2. Barbof. d. alleg. 3. p. 3. Tambor. ibidē q. 6. 10. 2. disp. 2. Et qu. 7. ibid.* Nisi literas dimissoriales ad id specialiter obtinuerint ab Episcopo Diocæsano, & de istius expresso consensu: ut pluries

declaravit *Sacr. Cong. & insinuat Jo. Azor. inst. mor. p. 1. lib. 12. c. 20. q. 7. Quarāt. in sum. Bull. verb. Ordo, vers. Abbatibus, Bonac. de Sacram. disp. 8. q. unic. punct. 4. n. 3. & refert Tambor. n. fin.* Si tamen Abbates recensiti Regulares ex privilegio retinerent facultatem deferendi Episcopalia insignia: nempe Pastoralem baculum, anolum, & mitram, ac Sacerdotaes Ordines, & munus benedictionis susceperint: quæst de Episcopi consensu sæcularibus ejusdē Episcopi subiectis hosce minores Ordines cōferre: ut *ex Sac. Cong. declaratione insinuat Tambor. 10. 2. disp. 2. q. 7. n. 2.* At si absq; literis Episcopi Diocæsani dimissorialibus, & absq; ejusdē Ordinarij expresso consensu, Sæculari, vel Religioso sibi non subdito Abbas minores contulerit Ordines, ordinatio licet valida esset, nec iteranda; ordinatus verò dispensatione indiget, ob impedimentum executionis susceptorum Ordinum, manu extranei, non sui Ordinarij, ac potestate carentis: ut bene edocent *Rodric. quæst. Regul. 18. art. 1. tom. 1. Suar. de Religios. tom. 4. tract. 8. lib. 2. c. 29. n. 20.* ratio est quia character licet impressus ab Abbate, personæ sibi non subiectæ imprimatur: *Joan. Andr. ad Gloss.*

Gloss. in cap. Abbates, verb. tonsuram, de privileg. in 6. & ibi Boarino, & Archidiac. in cap. cum contingat, n. 2. de atat. & qualis. Tambor. de jur. Abbat. disput. 2. q. 8. par. 2. Suspenditur verò Abbas hosce minores Ordines conferendo Sæcularibus, vel Religiosis sibi non subditis, absque Ordinarij literis dimissorialibus, & consensu ab exercitio Põtificaliũ: nimirum à collatione Ordinis, & similium, non autem à Divinis: absolute tamen, & non per annum: ut edocet Tambor. loco indicato, qu. 9. per tot.

Hosce insuper Abbates de præfco jure valere Novitijs sue Religionis minores conferre Ordines, depromitur *ex dict. cap. cum contingat, de atat. & qualis. ibi: Licet ad Monasteria convolantes à suis Abbatibus consensuerunt*: undè de Novitijs propriè ratiocinari Sum. Pontificem autumant infra laudandi: quòd clariùs desumitur *in cap. Abbates, de privileg. in 6. ubi Alexand. IV. facultatem tribuit Abbatibus, ut suis Cõversis, qui ad sua Monasteria convolavere, Clericalẽ valeant conferre tonsurã: imò magis enodatè Gloss. ibidem pro Novitijs, verbũ convolaverant sumit*: sicq; edocent Franc. Card. Alexand. & alij, quos adducit ex Rebuff. *prax. benefic. tit. de*

*Cleric. n. 18: Tambor. infra. Attamen vitreus agnoscitur allatus apparatus, idèque faciliùs frangitur: nam ex nova Concilij Triden. dispositione. hoc revocatum fuisse indicant infra adducèdi; etenim *ex sess. 23. de reform. cap. 10. hanc facultatem indulgam fuisse Abbatibus, ut tantum Regulares suos subditos, qui eis absolute subsunt, ordinare possint: Novitijs autem, licet Religionis gaudent privilegijs, ut pluries in Cap. 2. et Cap. 5. prædiximus; tamen Religiosi minimè sunt: nec simpliciter subditi Abbatibus; sed tantum quoad probationem: merito istos ab Episcopo Diocesano, ubi reperitur Monasterium, non ab Abbate sue Religionis ordinandos esse erudiunt Henrig. Mirand. & alij, quos affert Barbof. d. allegat. 3. n. 8. part. 2. & allegat. 4. nn. 63. Suarez de Religios. tom. 4. tract. 8. lib. 2. cap. 29. qu. 4. cum quibus annuit Tambor. de jur. Abbat. par. 2. disp. 2. qu. 10. per totum. Nisi consensum Ordinarij, ejusque literas dimissoriales Abbati directas Novitius obtinisset: firmat *ex alijs Tambor. ibidem: oppositum tamen sentit Campanil. divers. jur. Canon. rub. 9. cap. 3. & ex eo Ventrigl. prax. annot. 23. 2. n. 43. edocentes Novitium***

jam effectum esse subditum, ratione domicilij sui Superioris: meritò ejus Superior quit ei minores conferre Ordines.

Majores autem Ordines solus Episcopus Dioecesanus confert: ut statuit *Concil. Trid. d. sess. 23. cap. 8. & 10. de reformat.* & insinuat *Novar. lib. 5. conf. 15. de privileg.* & alij per *Tambor. ubi supra, q. 6. per tot.* & si aliter apud Gallos fervatur, evenit quippè: allatum *Concil. Trident.* non fuisse receptum: insinuat *Roderic. quest. Regul. 18. art. 4. tom. 1.*

86 Sacramentum porro Baptismi ministrare, Episcoporum, & Parochorum proprium munus est: quoniam Animarum curam gerunt: *Sot. in 4. disp. 4. qu. unic. art. 3. conclus. 2. Suarez tom. 3. par. 3. D. Thom. disp. 23. sect. 2.* Imò Regularibus expresse interdictum evolvitur *per cap. placuit, 2. 16. qu. 1.* Nisi in casu necessitatis, in quo quælibet creatura rationalis quit baptizare: *cap. in necessitate, cap. Romanus, cap. sanctum, cap. à quodam, de Consecrat. distin. 4. cap. ad limina 30. qu. 1. cap. super quib. 30. q. 3. D. Thom. par. 3. qu. 67. art. 3.* Vel si veniam ab Ordinario, vel Parocho obtinuerint: *Joan. de la Cruz de stat. Religiosor. lib. 2. q. 5. cap.*

5. dub. 1. conclus. 3. *Mirand. man. tom. 1. qu. 43. art. 1.* Aut si Abbates, vel Monachi Populum sibi decretum retineant: nam isti itidem cum solemnitate baptizare queunt: *ex cap. dilectos 16. qu. 1. probat Tambor. disp. 4. qu. 1. par. 2.* Vel si Episcopi electi fuerint: *Novar. lucer. Regul. verb. Patrini.*

Episcopus tandem loci Ordinarius ruit contra Regulares non Sacerdotes, Sutr. Missæ conficientes, vel adorantes: aut venerantes sub prætextu sanctitatis defunctos non Canonizatos, vel Beatificatos: *del Bene, de immunit. Ecclesiast. cap. 14. dub. 10. n. 19. vers. ceterum, Lessan. sum. Regul. vers. causa judicialis Regularium, n. 14. Parimoll. decis. 84. autor. 3. n. 39. par. 2.*

87 Cæterum Regularis extradegens Monasterium, si delinquit, ab Ordinario loci tanquam Sedis Apostolicæ, in hoc specialiter delegato, visitatur, plectitur, ac corrigitur: *ex Conc. Trident. sess. 6. de reform. cap. 3. Cened. in prax. & Canon. quest. lib. 1. qu. 26. nu. 33. Marc. Anton. Cuch. lib. 2. instit. major. tit. 6. num. 163. Paul. Fufus. de visitat. lib. 2. cap. 17. n. 1. & cap. 20. à n. 17. Marcell. Vulp. in prax. jud. for. Eccles. cap.*

42. à n. 21. *Campauil. d. rubr.*
 12. cap. 13. in princ. *Ricc. in*
decis. Curia Archiep. Neap. de-
cis. 223. n. 4. par. 1. & decis.
231. par. 4. Laurent. de Frach.
in controver. inter Episcop. &
Regular. quam inter regulares,
& laicos qu. 5. n. 2. & qu. 6.
vers. settimo; hoc est si conuē-
 tualiter, sub Superiore haud
 vixerit, statuit *Sacr. Congre-*
gat. & refert Marc. Anton. Ge-
nnefs. in pract. cap. 59. n. 2.
 latè *Ciarlin. contr. for. lib. 1.*
cap. 50. n. 6. Piussec. in praxi
nova Episcop. par. 2. cap. 3. n.
 42. *Campauil. d. cap. 13. num.*
 22. *Tambor. de Jur. Abb. disp.*
 15. qu. 7. n. 9. tom. 1. & ab
 eo *Episcop. Ventrigl. prax. Ec-*
cles. annot. 48. 2. unic. n. 8. p.
 1. & sine venia sui Superioris,
 ut uno fatentur ore *Ciarlin.*
contr. 50. n. 3. Ventrigl. n. 7.
Cotton. lib. 3. contr. Eccles.
contr. 8. cap. 2. n. 82. Pitaja
instituit. Canon. lib. 1. decis. 12.
 n. 50. *Pac. Jordan. divers. Elu-*
cubr. tom. 2. lib. 7. tit. 14. n.
 115. In scriptis; & per Civita-
 tē, vel Diocēsim vagatur tūc,
 tāquam sui instituti desertor,
 ab Ordinario detineri, carce-
 rari, & puniri rectè potest. Ju-
 dicatur tunc tanquam piscis
 extrā aquas. *Paul. Fusc. de visit.*
Eccl. lib. 2. c. 17. n. 9. Campauil.
divers. jur. Can. rub. 12. c. 13. n.
 12. *Ventrigl. n. 10. Paninioll.*

decis. 84. annot. 3. n. 8. do-
 nec de eo notitiam haberet.
 88 subdit n. 9. ac si in membro
 aliquo, aut sui Monasterij
 grangia, de Superioris licen-
 tia, & pro ejusdem Religionis
 servitio degeret; tunc non ab
 Ordinario, sed à suo Superio-
 re puniendum esse ex eodem
 Trident. Concil. sess. 25. de
 regular. cap. 14. glomerant
Ciarlin. ab nuper Barbof. d. p.
 3. alleg. 105. n. 17. sicque
 autumat, & sequitur *Paninioll.*
decis. 84. adnotat. 3. per totū,
 n. 17. aliās secūs erit: subdit
Vulp. prax. cap. 42. n. 21. Ricc.
prax. part. 3. resol. 269. vers.
Regularis manens Ventrigl. an-
 not. 48. n. 8. imò annectunt
 aliqui, solam sufficere Super-
 ioris veniam, licet in loco ubi
 deget regularis non vigeret
 observantia, *Cesped. de exemp.*
Regul. dub. 241. n. 3. Brognol.
in spec. Cleric. tract. 4. cap. 10.
resol. 4. Pelliz. 2. ar. Man. tom.
 2. tract. 8. cap. 6. sub sect. 1.
 n. 8. 9.

89 Ita, & si degens in Mona-
 sterio extrā illud deliquerit,
 cum maximo populi scanda-
 lo, nimirum si delictum note-
 sceret majori parti populi.
Borbon. resol. 7. n. 12. & res.
 68. n. 5. *Antonell. de regim.*
Eccles. lib. 7. cap. 18. n. 2.
Brognol. resol. 28. c. 10. in fin.
 quod Judicis remittitur arbi-
 trio

trio sentiūt *Cesped. de exempt. Regul. cap. 16. dub. 237. n. 7. Pellizzar. man. tom. 2. tract. 8. cap. 8. qu. 5. n. 12.* & constaret prius per summarias informationes *Antonell. num. 2. Cesped. dub. 245. n. 3. Pellizzar. sect. 1. d. q. 5. n. 9.* tunc Regularis Prælati, si in termino ab Episcopo præfixo eū plectere minimè curaverit; posse tunc eum objurgari ab Episcopo, & ipsum Prælatum sua administratione privari decrevit Trident. Conc. sess. 25. cap. 14. & ex Bull. Clement. VIII. insinuant *Du-ard. in Bull. Cœn. lib. 1. cap. 1. qu. 4. 129. latè Navarr. côm. 2. de Regular. n. 63. Portell. in addit. ad dub. regul. verb. punitio Relig. extrà Conventum Fuscus lib. 2. cap. 17. n. 11. decis. 38. n. 12. del Bene de Imman. Eccles. cap. 14. dub. 6. art. 1. tom. 2. Villalob. in sum. tom. 2. tract. 35. diff. 5. n. 5. P. Diana resol. Mor. pars. 3. tr. 2. tom. 2. art. 6. & q. 63. art. 4. Armendr. in addit. ad recop. leg. Navarr. lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 59. cum seqq. Ricc. in prax. resol. 546. n. 2. & decis. Cur. Archiep. 202. n. 6. p. 5. F. Laur. de Peyrin. in formul. regul. lit. P. cap. 7. fusè Ciarlin. d. cap. 50. n. 2. 9. lib. 2. affluenter Sanch. conf. mor. lib. 6. cap. 9. dub. 1. num. 29.*

Tambor. de Jur. Abb. tom. 1. disput. 15. qu. 7. n. 7. & num. 11. Ventrigl. prax. Eccles. annot. 48. 2. n. 12. tom. 1. Barbof. d. cap. 43. de stat. & visa regul. n. 8. Panimoll. decis. 84. adnot. 3. n. 1. 2. Imò Regularem in delicto deprehensum valet Episcopus in suis devincere vinculis, eumque, captis informationibus ex Concil. Trident. cap. 14. de Regular. sess. 25. Et ex responsione Sacr. Congreg. quam offert *Dian. resol. 23. par. 11. Meroll. Theol. mor. disp. 7. cap. 5. dub. de jurisdict. Episc. dub. 9. n. 131. cum earum copia,* ad suum Regularem Prælatus termino præfixo, ad ulciscendum, mittere: ut graphicè innuunt *Piasc. in prax. par. 2. cap. 3. n. 43. 44. Genuens. in prax. d. cap. 59. n. 3. Lezan. quest. Regul. in sum. cap. 16. n. 27. Ugolin. de offic. Episcop. par. 1. cap. 20. 2. 8. n. 2. Ciarlin. d. cap. 50. n. 10. atticè facit Paul. Fusc. ubi supra lib. 2. cap. 17. n. 11. & post eum Laur. de Franc. in controvers. inter Episc. & Regular. loco indicato, per notificationem in scriptis: in biduo tamen Pellizzar. man. tom. 2. tract. 8. cap. 6. sect. 1. num. 11. Pac. Jordan. divers. elucubr. tom. 2. lib. 7. tit. 14. à n. 132. ad 135. Cotton. lib. 3. contr. Eccles. contr.*

8. cap. 7. n. 184. *Antonell. de regim. Eccles. lib. 7. cap. 18. n. 5.* si in fraganti fuerit deprehensus; *Antonell.* vel si de fuga periclitetur: optimè de more *Ventrigl. ubi supra annot. 48. n. 13. Lezan. ubi supra.* Quod strenuè negat *P. Laur. Peyrin. in form. Prælat. lib. P. cap. 7. sub n. 2.* mordicusque tuetur Episcopum loci Ordinarium, talem Regularem in delicto deprehensum, debere saltem intra viginti horas ad suum remittere Superiorem, aliàs rectè ab hoc excommunicatur: idemque repetit in *Const. sui Ordin. Min. Const. 2. Sixti IV. n. 62. 64.* quod ex Constitutione Clementis VIII. *suscepti muneris, anno 1595. edita,* ubi forma præscribitur Episcopis, & Regularibus Prælati contra hosce Regulares taliter delinquentes, quomodo se ingerere debeant: insinuat *Choker. de jurisf. ordin. in exemp. par. 1. qu. 17. nn. 28. tom. 1.* Biduo expirato, secundùm communem ferè omniũ theoricam præter allatos, instruant *Sperell. decis. 38. nu. 14. tom. 1.* potissimum si de fuga hæsitetur: subdunt *del Bene de imm. Eccl. c. 14. dub. 6. n. 3. cū seqq. Paninoll. decis. 84. annot. 3. n. 4. §. licèt pro sua opinione Peyrinus* *decisum*, assert per Tribunal Menar-

chizæ anno 1630. die 28. *Augusti,* in eo dignè Præsidente *D. Petro de Neylai* ut ad eum *de Peyrino* retulit *P. F. Hieronymus Trimarchi* Messanensis Provinciæ filius. Insuper quod benè poterat ille Minorum Prælati, Archiepiscopus Messanensem excommunicare: de qua re facit *Diā. resol. 132. tract. 2. par. 3. & par. 11. resol. 23. Bordon. resol. 68. qu. 2. n. 6.*

At si quatuor copulativè concurrerent: nimirum quod delictum fuisset extra claustra patratum, publicè, & scandalosum, & quod Episcopus institisset, ut à suo Prælato obijgeretur, & ipse neglexerit: *Sacr. Concil. Trident. d. cap. 14.* militare autumant *Peyrinus ubi supra Bordon. resol. 7. n. 12. & resol. 68. n. 2.* & ita ante eum edocuerit *Aldrat. disciplin. Relig. tuend. lib. 1. cap. 3. nu. 36. & 40. Dian. resol. mor. 132. tom. 3. tract. 2. 1*

90 Planè, & si Episcopus loci Ordinarius Regularem extra claustra cum Populi scandalo delinquentem ad suum Regulare obsignaverit Prælatum, ut infra statutum tempus puniatur, eumque de pœna certiore faciat, si spreto præcepto Regularis Superior delinquentem, extra Episcopi Dicesim transmissit, eumque
haud

haud objuravit; tunc instante Episcopo, devincitur talis Superior delinquentem in delicti locorevocare, ut puniatur, sub pœnis privationis officij, & dignitatum, itidem in futurum obtinendarum cum vocis activæ, & passivæ privatione, à neminè indulgenda, nisi à Sum. Põtificè: *Ventrigl. n. 12.* Imò ad instatiã ejusdẽ Episcopi loci, in quo fuit cõmissũ delictum; quit alter Episcopus, ubi delinquẽs deget, in eũ animadvertere, tãquã Sed. Apost. Delegatus: ut per *Const. Clemẽt. VIII. suscepit, muneris die 8. Mart. 1596. innuunt Genuens. prax. cap. 59. n. 5. Vulp. prax. cap. 42. n. 22. Quarant. sum. verb. exemptio, del Bene de immum. Eccles. d. dub. 14. sect. 6. n. 6. & seqq. tom. 2. Navar. lucer. Regul. verb. delinquens, n. 4. Tambor. de jur. Abbat. par. 1. disput. 15. qn. 17. n. 7. Panimoll. decis. 84. annot. 3. n. 3.* ubi subdit allata procedere, si trãsmisso fuit facta, ut delictũ in expiatum remaneat: at secũs ut rigorosè plectatur: *Sperell. decis. 38. n. 12. Ciardin. contr. cap. 50. n. 9.* & alij per eundem, & si sufficiẽter à suo Superiore nõ fuerit punitus, monito prius Superiore, ut condignè eum objurget, si renuerit, quit Episcopus eum punire: *Cesped. de exempt. Regul. cap.*

16. dub. 236. nu. 4. & ita statuit Sacr. Congr. in una Lucana anno 1627. quam adducit *Nicol. lucubr. utriusq. jur. tom. 2. lib. 1. tit. 19. n. 9.* & si intra claustra taliter delinqueret Regularis, ut delictum extrã claustrorum lares exundo Populum scandalo afficeret, adhuc à suo animadvertitur Prælato: itidem si iste neglexerit in pũitione, & Episcopus tunc instare, haud debet: subdit *Peyrin. nu. 3. ex Choker. de confer. Eccles. par. 2. qn. 102. à n. 5. Paul. Fusc. de visit. lib. 2. cap. 16. n. 1. Choker, & alij per Barbos. allegat. 105. n. 61. Tambor. d. disp. 15. qn. 7. n. 41.*

91 Regularis inquam, si è Religione recederet, animo illã deferendi; Apostasię crimen patraret, eumque Episcopus loci Ordinarius in suis carcëribus devincire valet: tradere tamen tenetur suo Regulari Prælato *ex Bull. Urbani VIII. de Regul. Apost. & ejusdẽ:* verũ si extrã claustra delictũ Apostata patraverit, ab eo loci Ordinario Episcopo objurgetur, neque consignetur: *ex Sacr. Concil. Trident. cap. 3. de reform. sess. 7. & faciunt Sperell. decis. 38. num. 31. & alij, quos affert Panimoll. decis. 84. annot. 3. n. 19. Pelliz. ar. man. tom. 2. tract. 8. cap.*

cap. 8. *sect. 3. quest. 8. n. 50.*
Muller. in aut. Theol. moral.
tom. 1. Mallear. 39. de Episc.
Bratt. 126. vers. 22. Pac-Jord.
d. tit. 14. nu. 121. Ita, & si à
 Religione, animo redeundi,
 absque tamen Superioris ve-
 nia, egrederetur; nam tunc li-
 cèt Apostata non sit, ab Epi-
 scopo verò objurgandum esse
 existimant *ex Sac. Conc. Trid.*
sess. 25. de reg. cap. 4. F. Ang.
gel. à Lentsica in Theatr. Reg.
verb. Apostata, n. 2. quem ad-
ducit Panimoll. decis. 84.
annotat. 3. nu. 20. Nisi nimis
 vexatus à suo superiore animo
 adeundi Superiorem ad què,
 è Monasterio exivit, instruūt
Sanchez in praecepto decalogo.
tom. 2. lib. 6. cap. 8. n. 102.
Bonac. de claus. & pæn. q. 2.
punc. 11. n. 9. Barbof. in Con-
cil. Trident. sess. 25. cap. 4. n.
9. Bordon. resol. 7. qu. 14. n.
101. si gravi causa, non-
 ramen levi è Monasterio exi-
 vit *Panimoll. d. decis. 84. ad-*
not. 3. n. 23. Ita si Regularis
 extrà Claustra de sui Superio-
 ris venia degens, ab Ordina-
 rio loci in aliquo munere
 exercendo fuerit deputatus, si
 in eo deficeret cum scandalo
 tamen, ab Ordinario objurga-
 tur: sicque decisum affert *Al-*
dan. compend. Canon. resol.
lib. 1. tit. 6. vel si in carcè-
 ribus Ordinarij Regularis, de

ordine sui Superioris deten-
 tus, deliquerit; ab ipso Or-
 dinario ulciscitur, tanquàm
 degens extrà claustra, sine Su-
 périeure regulariter vivens: *Ge-*
nnefs. prax. Cur. Archiep. Neap.
cap. 59. n. 2. Piafec. prax. E-
piscop. part. 2. cap. 3. n. 42.
Novarr. Lucern. Regul. verb.
delinquens n. 10. 11. Ventrigl.
ibidem n. 8. in fine: nec dispa-
 ris est casus, quoties Regulà-
 ris existens extrà claustra ali-
 quem percusserit; vel vulne-
 raverit existentem intra clau-
 stra, vel è contra: nam tunc
 plecti potest ab Ordinario; et e-
 nim in utroque casu scanda-
 lū oriri videtur: ut mirè edo-
 cet *Fusc. de visit. Eccl. lib. 2.*
cap. 17. n. 3.

92 Vel si in Ecclesia sui Mo-
 nasterij notoriè, & scandalo-
 sè deliquerit, itidem delictum
 diceretur patratū extrà clau-
 stra, & ab Ordinario compe-
 scendus erit Regularis, ut in-
 sinuant, ac declaratum per
 Sac. Congregat. affert *Bar-*
bof. in summ. Apostol. decis. col-
lect. 297. n. 8. Sperell. decis.
38. n. 15. idem Barbof. alleg.
105. n. 20. Nicol. tit. 19. n.
8. Dian. res. mor. & alij cu-
mulari per Milazz. asser. 5. n.
29. 30. Bordon. autem resol. 7.
n. 12. & resol. 68. qu. 4. n. 89.
 abnuit si Ecclesia esset intra
 claustra, aut si januæ Ecclesię

essent clausæ, folis inspicientibus Religiosis, & dixere *Antonellus de Reg. Eccles. lib. 7. c. 18. n. 7. Fagnan. in cap. Grave, de offic. ordin. n. 69.*

- 93 Ex nuper recensitis porrò firmatis sententijs, non vulgare fortassis alterum excitatur dissidium, an valeat Episcopus excommunicatum declarare Regularem, percutientem Clericum subditum suum intrà sui Cœnobij claustra? Regulares namq; ferè omnes strenuè pugnant pro negativa, sustinentes Episcopum nullam retinere jurisdictionē, contrà Regulares intrà claustra delinquentes, ut supra adduximus: additis *Pasqualig. ad Laur. de Franc. tit. in quibus Regular. sub Episcop. in. addit. adn. 45. vers. circa secundum; & in addit. ad qu. 13. de potest. Episcop. in regul. delinqu. extra claus. n. 137. Pilaja noster concivis instit. Canon. decis. 12. n. 49. propè fin. quod ex Sacr. Congr. declaratione sustinet Navarr. sūm. Bull. tit. de Regul. delinqu. extra claus. super Bull. Clem. VIII. n. 8. Hoc idem depromit Bordon. in contr. 44. qu. 4. n. 5. ex cap. cum illorum de sentent. excommun. ubi de denunciatione nihil evolvitur, sed tantum de absolutione, quam obtinere debet Regularis per-*

cutiens Clericum Sæcularem, loquitur, idemque firmavit in *Resol. 7. qu. 7. n. 10. tom. 1. conf. RR. innuens denunciationem, judicialem esse actū, & si nequit Episcopus præambulos citationis, & declarationis conficere actus contrà Regulares, ita pari schemata, nec denunciationis actum, ut à majoritate rationis arguendū concludit: ejusdem sententię fuit *Alph. de Leon. de censur. recoll. 1. n. 491. licet oppositum autumat Marian. Soccin. sen. in cap. Recepimus. de privileg. in 6. Sanch. conf. mor. lib. 6. cap. 9. dub. 1. n. 29. erudientes valere Episcopū Regularem percutientem intrà claustra Clericum denunciare excommunicatum: Imo generaliter hoc ipsum insinuare conantur in quolibet delicto non notorio, annexam habente excommunicationem, & decisum in M C. Archiepisc. Neap. Genuens. prax. cap. 59. n. 1. nec discrepant *Piassec. prax. part. p. cap. 3. §. 6. n. 59. Barbosa. alleg. 105. n. 73. Alter. de censur. part. 1. disp. 10. lib. 3. cap. 5. Roderiq. qu. Reg. qu. 63. art. 12. par. 2. Vetrigl. prax. annot. 48. §. univ. n. 134. part. 1. Novarr. Luccer. Regul. verb. excommunicare n. 6. vers. sed excommunicati, Bonifac. de Vitalin. in.***

Cle-

Clement. 1. de privileg. & de excess. priv. n. 51. Huic tamen sententiæ opponuntur *Portell. de dub. Regul. verb. Episcopus nu. 9. de Leon. ubi supra nu. 491. Peyrin. tom. 1. ad constit. 2. Sixti IV. 2. 10. n. 13. del Bene de immun. Eccl. tom. 2. cap. 14. dub. 1. à n. 11. Dian. ref. mor. par. 3. tract. 2. ref. 35. vers. non desunt, Cesp. de exempt. Regul. dub. 295. à n. 1. & seqq.* Quorum sententiâ veriorē esse putamus, si percussio fuerit intra claustra, & delictum non notorium: Credo tamen hæsitacionis est, si extra claustra Regularis Clericum sæcularem publicè percusserit: etenim audacter negant Regulares, ab Episcopo posse talem percipientem excommunicatum denunciari, ex rationibus nuper recēsis: quas afferunt præter allatos *Lezan. sum. quæst. Regul. tom. 1. cap. 11. n. 13. tom. 3. verb. exemptio, n. 4. Pellizzar. in man. tom. 2. tract. 8. cap. 6. sect. 1. qu. 29. n. 45. Ansonell. de regim. Eccles. lib. 7. cap. ultim. n. 2. & alij, quos adducit affluēter de more doctissimus D. Jo. Milazo select. utriusq; jur. assert. 6. per tot. sed non sequitur.*

Nobis autem aliorū arridet sententia, autumantium posse ab Episcopo talem percussorē

ex Canon. si quis suadente diabulo, excommunicatum mardari, ut à suis evitetur subditis, & ab Ecclesijs sibi subiectis arceatur: ut declaravit Sac. Congreg. & afferunt *Sell. in select. Canon. cap. 71. nu. 20. Nicol. lucubr. tom. 2. lib. 1. tit. 19. nu. 9. vers. & eadem, Ugolin. de potest. Episcop. cap. 29. 2. 10. n. 2. del Bene ubi supra, d. dub. 1. n. 13. Dian. d. resol. 35. in fin. & ante eos dixere Jo. Andr. in d. cap. 1. de privil. in 6. Felin. in cap. non potest, sub n. 3. de senten. ex re judic. imò eum citare valet: probat *Abb. in d. Clem. 1. n. 22.* etenim citationem hanc consequutivam esse denunciationi faciendæ per Episcopum; nec exemptionis destructivâ esse firmat: quoniam talis percussor à jure excommunicator, & denunciatio nihil eidem excommunicationi addit, per ea, quæ in Cap. præcedenti diximus, & in hoc Cap. sub n. 41. & 151. additis *Barbos. alleg. 105. n. 73. & de jur. Eccles. unic. cap. 43. n. 151. Squillar. de privil. Episc. cap. 19. n. 10. 11. part. 3. Pac. Jord. divers. elucubr. par. 2. lib. 7. tit. 14. n. 49. Sanch. ubi supra, d. dub. 1. n. 29. Mallet. de Sacram. tom. 1. malleat. 39. Bract. 134. Nicol. d. part. 2. lib. 5. tit. 39. n. 29. firmantes posse Episcopos**

hosce perturbatores excommunicatos declarare, ut à Fide-
lium commercio respuantur:
quam sententiam veriore-
magis firmam, & à majori cal-
culo concomitantam esse puta-
mus, si notorium esset factum,
& à suo Superiore denuncia-
tū fuerit. Quidquid in opposi-
tum censeant: *Bordon. d. resol.*
7. qu. 7. n. 10. & alij supra.

94 In Ecclesijs autem, & locis
exēptis Abbatialibus, Episco-
pus pro Tribunali sedere ne-
quit: nec ibi jura reddere po-
test: *tex. in c. cū Episcopus, & ibi*
Gloss. verb. aut eo in Clemēt. quā-
vis, de for. cōpet. & astruūt Steph.
Gratian. decis. 113. n. 3. Van-
tius de nullis. tit. de defect. ju-
risd. ordin. n. 108. Gonzal ad
Reg. Cancell. 8. Gloss. 43. nn.
180. Campanil. divers. jur.
Canon. rub. 12. cap. 23. n. 151.

95 quoniam locus exemptus, ac
si extra territorium esset, habe-
tur: *Azeved. lib. 1. n. 104. tit.*
16. lib. 8. nov. recopilat. Hen-
rig. in summ. lib. 7. cap. 15. 2.
4. & ibi Gloss. lit. F. Gonzalez
ubi nuper, & in eo Episcopus
uti privatus existimatur: Ugol.
de offic. Episc. cap. 4. 2. 14. n.
4. Caball. resol. crim. cas. 120.
n. 2. cent. 2. Ciarlin. contr. cap.

96 60. num. 5. lib. 1. Nec in eis
thronum, ac solium in signum
sue magnę celsitudinis, & po-
testatis erigere valeat, minū-

que Pontificalia exercere, abs-
que Abbatis, vel alterius Su-
prioris venia: aliàs à suo exer-
cizio suspenditur: *Abb. in.*
cap. significasti, de for. compes.
Tambor. de jur. Abb. disp. 15. q.
15. n. 1. 10. 1. & decrevit Sac.
Trident. Concil. sess. 6. de re-
format. cap. 5. & sess. 14. cap.
2. licet in eis, Pontificalibus
possit vestibus uti: ex concess.
Vianens. Concilij in Clement.
Archiepiscop. de privileg. Card-
inal. de Luca ubi proximè: abs-
que tamen exercitio Clement.
Archiep. de privileg. Tambor. n.
3. Verum in Ecclesijs Regula-
rium, ac aliorū exemptorum
in sua Diocesi existentibus, li-
cere Episcopis ubi Pōtificalia
exercent, thronum, ac bal-
dachinum erigere, statuit ex
Clement. VIII. decreto sub
die 10. Junij 1603. & ex binis
decretis Sacra Cardinalium.
Congr. sub die 10. eodem Junij
1603. & 21. Augusti 1632.
quæ affert Barbof. allegat. 80.
in fine, & faciūt Lanr. de Frūch.
in controvers. in ver Episcopum
& regularem resp. 1. Quarant.
in summ. Bull. verb. privil.
Regularium, Lezan. in summ.
quæst. regul. cap. 11. n. 3. Gra-
rian. discept. cap. 467. tom. 3.
Campanil. in divers. Jur. Ca-
non. rub. 9. cap. 5. n. 3. Tam-
bor. n. 5. Vulp. prax. cap. 42.
n. 10. Lezan. in summ. qu. Re-
gul.

gul. tom. 1. cap. 11. n. 3. & tom. 3. verb. Baldachinum n. 3. aliosque casus affert Dian. tract. 2. de dub. regul. res. 109. Campanil. divers. inst. Can. rub. 12. cap. 13. n. 163. ubi quomodo Abbates tunc sedere debeant affert.

98 Imo valet Episcopus Regulares compellere, itidem censoris, ut in eorum Ecclesijs Regularium allatum Baldachinum erigant, si in eis Pontificalia exercere intendit: etenim in allatis Ecclesijs Regularium, ex Clementis VIII. decreto stare, & sedere quemadmodum in Cathedra Ecclesię quicquid insinuant *Lexan. sum. Regular. tom. 1. cap. 11. num. 3. & tom. 3. verb. Baldachinum, n. 3. Navar. lucer. Regul. verb. Episcopus quoad Regulares, n. 42. Barbof. sum. Apost. decis. verb. Baldachinum, n. 1. quos adducit Episcop. Ventrigl. prax. Eccles. annos. 48. 2. unic. n. 120. par. 1.*

99 Episcopus itidē extraneus in Ecclesijs exemptis, neque de licentia Superioris ejusdē Ecclesię exemptę, quicquid honorificum, sive præminentiale Pontificalium usum exercere, ob quem, Diocesana potestas denotetur: nimirum nequit cum baculo, & mitra Pontificaliter celebrare, neque muzzettā, aut cappam magnā

deferre, nec Populum benedicere: *Card. de Luca in annot. ad Concil. Trid. discurs. 6. nu. 6. hæc tamen intelligenda sunt secundum tradita per nos infra in n. 200.*

100 Nec abs re erit huic, ubi de throno in Ecclesia erigendo, tractatur attexere Principes, Duces, Comites, aliosque feudatarios, ac Domicellos, posse ex consuetudine, in suorum feudorum Ecclesijs thronum alatum, sive baldachinum habere, itidem præsentē Episcopo, in cornu tamen sinistro, cum semper ad eorū favorem deferendum est, juxta consuetudinē: etsi non ad effectum explicitē tales canonizandi præminentias, saltem ad effectum tolerandi id, quod gestum est, cum eadem solita conniventia, & tolerantia, in Provincia usu recepta: ut mirificē insinuat *Card. de Lac. infra, & ex Paris. cons. 149. n. 1. & seqq. Menoch. cons. 91. nu. 50. Gravian. discept. cap. 210. n. 32. Pignatell. consil. Canon. 7. n. 23. astringit Panimolt. decis. 1. annot. 13. n. 26. & ante eum elatē Alsograd. cons. 1. n. 19. qui ferē omnes ratiocinantur circa dissidia habita inter Eminentiss. Cardin. Borromeum, & Illustr. Comitem Stabilem, Castellę Mediolani Gubernatorem: qui ad*
fuz

fuæ rationis tuitionem codicem, ex omni parte admirandum, in lucem prodijt, sub titulo *el Condestable de Castilla*, quæ nos unice in Regno maximâ cum extimatione, & veneratione retinemus. Hic equidem usus exorbitans minimè est, neque vehementem continet juris resistentiam: ut ingenuè fatetur *Card. de Luca* 101 *mox citandus*. In jure namque haud enodatè definitur, præeminentias, quæ, absque hæsitatione, Supremis debentur Principibus majoris dignitatis: istis licèt inferioribus, titulum, & dignitatem de facto habentibus, non cōpetere, ut magistraliter de more ratiocinatur *Emin. Card. de Luca de præem. discurs. 26. à num. 20. vers. verum, & si hac, propè finem*.

Meritò probè pronunciare Ill. Præsidentes, & Ill. Consultor, in controversia habita inter Ill. Archiepiscopum Messanæ, & Ill. Principem Castellatij, cui Messanensis Antistes thronum in Ecclesia sui feudi alatum retinere interdixit, annosâ per sæculorū cursum Regni consuetudine communiter sic permittente & non obstante: attamen ad Principis favorem conclusum, & exequutum fuit, in cornu tamen sinistro, ut moris erat.

102 Equidem ex jure Canonico prisco varia fluxere præcepta pro conservanda Monialium clausura: ut evoluitur in *Canon. 33. cons. 3. Caribag. Canon. 46. Trullan. Can. 65. cons. Cabilon.* onus tamen eam custodiendi, nemini injunctū reperitur; sed à sola legitima Abbatissæ facultate curâ ejus scatebat: *Bonifacius* indè VIII. in *cap. periculoso, de stat. Regul. in 6. egresû Monialibus* Professis, sub quovis prætextu interdixit, nisi in casu certi morbi, & quia usu receptum hoc non fuit: ut in Gallia textatur ex *Joan. And. Azor. ins. mor. tom. 1. lib. 8. in princip.* Concil. accessit Trident. *sess. 25. cap. 5. de Regular.* ubi curam conservandi intactam Monialium clausurâ, Episcopis Diœcesanis, & Superioribus fuit indicta sub obtextatione Divini Judicij, & in terminatione maledictionis eternæ, & contra inobedientes, & contradicentes excommunicationem ipso facto indixit, absq; reservatione, quamquibet solvit Confessarius: *Bonac. de claus. quest. 4. par. 5. n. 2. Barboj. in d. sess. 25. cap. 5. nu. 73.* postea verò accessit Gregor. XIII. qui excommunicationis pœnam Sum. Pontifici reservatam denunciavit, ac omnes, & quascumque facultates in-

ingrediendi Monialium Monasteria à Sum. Pontificibus, & ab Episcopis indultas revocavit: imò sub eadem censura interdixit generaliter omnibus ingressum in Monasteria Monialium, sub quovis prætextu facultatis à Sum. Pontificib. & à Superiore, vel ab Episcopo obtētis, adimēdo ab istis jus tales facultates tribuēdi, nisi in casibus necessarijs, & necessitatibus urgentibus, agglutinando in allata excommunicatione Abbatissas, & Abbates, ceterosque Ministros, utriusque sexus ingredi faciētes, & permittentes, sub prætextu harum licentiarum, sub pœna itidem privationis dignitatis, beneficiorum, officiorum suorum, & inhabilitatis ad illa, & alia impofterum obtinēda. Quam Gregorij XIII. Constitutionem ratam habuit Pius V. anno 1566. ex sua Constitutione circa Pastoralis, ubi omnes Moniales sub clausura reduxit, consuetudine immemorabili non obstante: & demum Paulus V. hoc itidē statuit: nec aliquid innovavit Gregor. XV. in *Const. Inscrutabili*.

Ex quibus notandum est, privatas personas ingrediētes sub prætextu veniæ, itidem à Sum. Pontifice, Legato, vel ab Episcopo, aut Superiore indultæ, in excommunicatio-

nem reservatam Sum Pontifici ruere. Ex Gregorij XIII. Constitutione, & in alia per Concil. Trid. indicta, nontamen reservata: ita *Sanch. lib. 6. mor. cap. 16. n. 71. 83.*

Ingredientem verò, absque clypeo facultatis obtentæ, in eam haud incidere subdit *Sanch. & alij ab eo relati nu. 80.* etiam si facultatem retineret; sed eā seclusâ, ingreditur propriâ auctoritate: instruunt *Sanch. n. 80. Suar. de censur. disp. 22. sect. 6. n. 14. Sayr. lib. 3. cap. 31. n. 10. P. Dian. resol. 23. tract. 4. tom. 1. & resol. 32. Miscell. 2. tom. 1. Barbosa. allegat. 102. n. 37. Quarant. summ. Bull. in verb. Monasteria Monialium, Filiuc. tract. 29. n. 170.* Oppositum tamen autumant alij, qui sustinēt ingredientes, itidem sine facultatis prætextu, in eas excommunicationis pœnas incidere: & sunt *Cherub. in compend. super Bull. Gregor. XIII. Bonacin. tract. de suspens. pun. 5. n. 35. Azor. d. lib. 13. cap. 8. qu. ult. tom. 1.* quam sententiam ex stylo Romanę Curię tueri conantur: *Campanil. autem in divers. jur. Canon. rub. 11. cap. 16. n. 24.* strenuè dimicando tenet, propria auctoritate ingrediētes, absque facultatis clypeo in allatas excommunicationes non incidere:

nec

nec de recensito stylo Curia^e authenticè constaret: huic sē-
fui favit *Pellizzar. tract. 10. de claus. Monial. cap. 5. qu. 4. sec. 3. n. 92. 10. 2.* nec discrepare videtur *Ventrigl. pract. tom. 1. annot. 5. 2. 1. de claus. Monial. n. 34.* tamen in excommunicationem, per Concil Triden. indictam ruunt.

At si ingressus fuerit ordinatus ad bonum, & non ad malum finem; tunc excommunicationem non esse reservatam edocēt, ex decreto Sac. Congreg. jussu Clemen. VIII. ubi declaratū fuit, ingressū in Monasteria Monialium ad malum finem esse de reservatis: *Filiac. tract. 15. nu. 119. Barbof. alleg. 50. n. 186. Ventrigl. d. annot. 5. 2. 1. nu. 24. tom. 1. Pellizzar. tom. 2. de clausur. Monial. in gen. tract. 10. cap. 5. sect. 1. qu. 12. nu. 20.* eamque excommunicationem nemo præsumit absolvere, sub quovis privilegiorū clypeo, & poenā incidendi in eandem excommunicationem.

Dicitur sanè ingressus ad malum finem, si luxuriæ causa perficitur: *Graff. lib. 1. de casib. reserv. cap. 5. n. 9. 11. 54. Pellizzar. tom. 2. tit. 10. de gubern. Monial. cap. 10. sect. 1. sub sect. 1. n. 19. tom. 2.*

103 Ad Episcopum porrò loci

Ordinarium spectat Monialiū clausuras inviolatas servare, in Monasterijs sibi commissis ordinario jure, & in alijs Sed. Apostolicæ subiectis ex Sedis Apostolicæ delegatione: ad Regulares tamē Prælatos Superiores spectat eas conservare in Monasterijs, sub eorum cura viventibus: edocēt *Säch. d. cap. 15. n. 21. Navar. comment. de Regul. n. 60. Tambor. de jur. Abbatis. disp. 18. qu. 4. n. 6.* Nisi opposita vigeret cōsuetudo: ut ex eis subdit *Pellizzar. de clausur. Monial. 17. 10. cap. 5. sect. 1. n. 6.*

104 Ad quod peragendum, debent toto pectore indefessè advigilare: etenim pro conservandis Sponsis Deo sacratis agitur, quas ultra modum diligit, dum sua intrinseca, & extrinseca virtute carnem superant, Mundum vincunt, dæmonem debellāt: meritò Virginitatis status cunctis alijs anteponendus est: cū *Beatus sit, sic stare*, inquit *Matth. cap. 19.* & habetur in Concil. Trident. *sess. 24. de Matrim. Can. 10* etiam in Cælorum Regno principalem obtinet locum. Virginitas: *Card. Aracel. de differ. pecc. in fin.* Estque Christus verrè Virginitatis amator, eamque crebrè commendavit: nec de alia nasci voluit, quàm de Virgine, eique Virum

rum obſignavit Virginem, & Joannem Evangeliftam Virginem tenerè adamavit: veh idè illis, qui illicitis, aſſiduiſque colloquijs, harum Virginum aures contaminare attètant: ac veh veh Prælatiſ illis, qui tales alloquutiones illicitas nō obtruncant, atq; depellunt.

105 Servare tamen debent Epifcopi, & Regulares Superiores hæc Monialium clauſuras, non tantum materialiter, ſed formaliter: adeò ut devincuntur implicare, expreſſeq; interdicerè ingreſſum extraneis intra Cœnobij ſeptæ, & Monialibus egreſſum, ac acceſſum alijs ad Moniales inviſendas, & cum eis colloquendi: ut magiſtraliter inſinuat *Barboſ. allegat. 102. nu. 11.* & ex eo *Pellizzar. n. 10.* Imò valere Epifcopum per ediſtum cenſuras indieere cōtra Regulares, & exemptos, ut ad Monialium Monafteria ad colloquendum cum Monialibus non accedant: ut ex Sac. Congregationis declaratione oſtendunt: *Angel. à Lanſca in theat. Regn. verb. Epifcopus n. 3. Pignatell. conſult. Canon. 162. n. 7. 8. 9. & alij per Gaſ. Panimoll. deciſ. 84. annot. 3. nu. 47. 55. 56.* licet oppoſitum ſentiat *Thom. del Benè de immn. Eccleſ. cap. 14. dub. 5. ſect. 1.* erudiens quod

corrigere, ac plectere tantum poſſit Epifcopus reſenſitos Regulares, eoſque haud excommunicare: affirmativam tamen ſequuntur *Franc. de Leo in theſaur. ſor. Eccleſ. par. 2. cap. 1. nu. 56.* tam quo ad 106 alias cōrrectiones, quàm quo ad cenſuras: ſi tamen Regulares exemptionis clypeo muniti haud fuerint, ni excommunicetur ab Epifcopis Diœceſanis: *Quarant. in ſum. verb. Monafteria Monialiū, & Campanil. diverſ. jur. Canon. rub. 12. cap. 16. n. 41.* nec diſcrepant *Ventrigl. prax. to. 1. annot. 5. 2. 7. nu. 6. Tambor. de jur. Abbatiſſ. diſp. 25. qn. 7. & 9. per tot.* Si Moniales ſubjiceret 107 Epifcopo pro conſervatione clauſuræ formaliter ſumptæ: at ſecus ſi materialiter putat *Pellizzar. tom. 2. tract. 10. de gubern. Monial. cap. 10. ſect. 1. ſub ſect. 1. nu. 17. 18.*

108 Imò ad pœnas, in Synodo Epifcopi contentas, contra accedentes ad Monafteria devincuntur Regulares: faciunt *Bonacin. de clauſur. qn. 4. punct. 4. nu. 8. Lezan. in ſum. tom. 4. verbo Moniales, n. 26. Antonell. de regim. Eccl. lib. 7. de Regul. & Monial. cap. 5. num. 5. verſ. unde Sac. Congreg.*

109 Queunt verò Regulares ex Sac. Congregationis de-

creto, approbâte Urbano VIII. per quatuor vices tantum, Episcopi venia, cum Monialibus conjunctis in primo, & secundo cōsanguinitatis gradu alloqui, pro quolibet anno: servatis, tamen conditionibus quas affert *Antonell. paulò antè n. 11.* quibus autem non servatis varijs animadvertuntur coërectionibus, quas indicat *Antonell. ibidem Bonac. ubi supra, & Steph. Quarant. sum. tom. 4. verb. Moniales. Ricc. prax. resol. 180. part. 4. magis distinctè Pellizzar. in man. Regul. tom. 2. tit. 10. de gubern. Monial. cap. 10. sect. 1. sub sect. 1. à n. 20. & seqq.*

110 Ulterius quit Episcopus loci Ordinarius talia Monasteria exempta, & alteri subiecta, quoad clausuram visitare, non autem potest occulè de Monialium excessibus inquirere: est namque hoc quid diversū ab observantia clausuræ, in Conc. Trident. ei incommendata: *Nald. infra Pellizz. n. 22.* valet pariter Vicarius ejus Generalis allatam visitare clausurā, & hoc quoties ipsis videbitur expedire: *Nald. in sum. verb. Monialis n. 3. Pellizzar. n. 22. Sperell. decis. 97. n. 25. 27. ac per tot. ubi graviter increpat F. Emmanuel. qu. Regul. tom. 2. qu. 47. art. 10. oppositum tenen-*

tem, quam Sperelli sententiā assequutus fuit *Barbos. de jur. Eccles. univers. lib. 1. cap. 43. n. 146. & seqq.* cuncti innuentes, etiam seclusā Regulariū Superiorū negligentia, ac eis irrequisitis, valere Episcopū allatam perficere visitationē, sicque decisum afferunt, ac sibi respōdisse Sacri. Congreg. textatur *Sperell. & facit de Luca. ad Ventrigl. in prax. tom. 1. observ. ad annot. §. 2. à n. 2. 3. 4. & seq. & Barbos. celebrè adducit Rotæ Romanæ decisionem anno 1581. in una Neapolitana contra Venerab. Monasterium S. Claræ sub Fratrum Ordinis Minorum Observantium gubernio, cum amplissima Ordinarij Imperij, etiā ratione visitationis exemptione: sicque pariter affert *Card. de Luca de jurisd. & for. comper. discurs. 26. & 27. tom. 3. & conferunt explanata per eum in discurs. 18. eodem tract. ac tradita in Miscell. Eccles. discurs. 16. tom. 14. de Regular. & in adnot. Concil. Trident. disput. 36. & in tit. de Regular. discurs. 1. 24. & 50. tom. 14.* Nequē allatam visitationem implicare queunt Regulares Superiores, & exēpti; imò renuentibus valet Episcopus ostia clausa, pro allata visitatione facienda, pandere, & si opus sit frangere, easque*

que claudentes excommunicare, *ut ex Innoc. in cap. 1. vers. item alia ratione*, & ibi *Abb. n. 5. de immun. Eccl. Fusc. de visitat. Eccles. lib. 2. cap. 16. Tambor. de jur. Abb. disput. 17. qu. 3. n. 4. Cas. Panimoll. decis. 84. adnot. 3. n. 48. 49.* Etiam non adhibitis monitionibus, in ipso tamen actu notorie, ac manifestæ violentiæ sibi illatæ: *Parimoll. & alij supra*, cū dē subdit *Genues. prax. cap. 18. & Barbof. alleg. 74. n. 22.* allatam excommunicationem nequire Superiores Regulares absolvere: ut statuit *Sac. Congregatio*, & asserit *F. Angel. à Lantusc. in theatr. Regul. verbo Episcopos n. 3.*

Si publicè tamen de clausuræ fractura, indubitanterq; constaret, autumant nonnulli: aliàs haud valere Episcopum in recensita introire Monasteria, perquirendi prætextu, an clausura fuerit fracta: *Säch. in præcept. Decalog. tom. 2. lib. 6. c. 15. n. 21. Mirand. de Sac. Monialib. qu. 2. art. 4. Bonac. de claus. qu. 6. pun. 1. Tamb. de Jur. Abb. disp. 24. qu. 9. n. 5. Barbof. alleg. 102. n. 8. 9. p. 3. Panimoll. decis. 84. adnot. 3. n. 45.* undē si de fractura publicè cōstaret tunc posse Episcopum ea visitare Monasteria, requisitis prius Superiori-

bus Regularibus, concludunt *Mirand. d. qu. 2. art. 14. Barbof. ibidem.*

111 Episcopus rursus loci Ordinarius, ac Superiores Regulares veniā ingrediendi in Monasteria Monialium haud pro libitu, sed in casibus tantum necessarijs indulgere debent: *Campanil. rub. 12. d. cap. 16. 23. Bonac. de clausur. qu. 1. pun. 8. propos. 1. n. 1. Ventrigl. d. annos. 5. 2. n. 16.* personis tamen honestis, & inscriptis concedendam esse subdunt *Navarr. in cap. statum n. 59. vers. 2. 19. qu. 3. Gambac. de cas. reservat. cap. 12. n. 7.*

Aliàs, & ipsi Episcopus, & Regulares Superiores in enunciata ruunt excommunicatione: *Navarr. cons. 9. de stat. Monial. F. Emmanuel. tom. 1. qu. 46. art. 5. Azor. Inst. Mor. tom. 1. lib. 13. qu. 9. cap. 8. Campan. n. 38. Sanchez. lib. 6. cap. 16. n. 24. Mirand. man. qu. 2. art. 14. conclus. 1. & 2.* Quamquidem sententiam pariter expēdunt in ingressu absque necessitate, pro quo plestuntur: nimirum si Superiores sæculares sint, pro prima vice, privantur ab ingressu in Ecclesia; pro secunda suspensione, à munere Pontificali, & à divinis; pro tertia, excom-

municationis pœna ipso facto; & si Superiores Regulares essent, incidunt in excommunicationem, & officij, ac Ministerij privationē: *Pellizzar. man. tom. 2. tract. 10. cap. 4. sect. 3. n. 86. Bordon. contr. 19. qn. 23. n. 29.* ac in excommunicationē indictā per Gregor. XIII. in alia sua constitut. anno 1581. edita, nec sub prætextu explorandi alicujus puellæ voluntatem ingredi valent Episcopi, & Regulares Superiores: etenim hoc extra graticulas foris Monasteriū, eā intus existente, conficere debet: *Campanil. n. 38. Ventrigl. d. ann. 5. 2. 1. n. 21.* Et si necessitas introire, exposceret; debent ingredi, à paucis, & senioribus Religiosis comitati: *Ventrigl. n. 45. 46. 47. Barbof. n. 45.* attamen ingrediendo in casu necessario Episcopus cum sæcularibus, aut personis non pijs, in allatas non cadit excommunicationes: etenim istæ loquūtur cōtra ingredientiē in casibus nō necessarijs: nō verò cōtra ingrediētes absq; debito, & honesto comitatu: ita *ex Bonac. & Tabor. Pellizzar. infra n. 112.* Imo ingredientiē intra cœnobij Monialium septa ex Episcopi, vel Superioris venia, non tamen in casu necessario, sed pro libitu, licet

non caderent in censuras Tridentini, quia licentia illicita, licentia vocatur. *Gloss. in cap. si qua 29. 27. q. 1. nō tamen liberatur peccato Gloss. verb. licentiam cap. 3. distin. 45.* nec excommunicatione indicta per Gregor. Bordon. *quest. 22. n. 28.* Nec ipse Episcopus quit in Monialiū Monasteria, Superioribus subiecta Regularibus ingredi: absque venia istorum, & in scriptis indulta *Gratian. discept. cap. 393. n. 5. 20. Navarr. n. 39. Barbof. n. 12.*

Advertendum tamen est in hæce pœnas nō incidere Vicarios Generales Episcoporū, ac cæteros Prælatos sæculares, jurisdictionē quasi Episcopalem habentes, ingredientiē Monasteria Monialium sibi subiecta in casu non necessario: etenim, pœnæ contra eos haud loquuntur, ideò ultra eorum casus minimè sunt extendendæ: ut apprimè fundat *Pellizzar. man. tom. 2. tr. 10. de claus. Monial. cap. 5. sect. 3. ann. 113. cum seqq. Cesp. & Pasqualig. refellendo.*

112 Moralīs verò, haud physica talis necessitas esse debet, cū non strictè accipiēda est, adeò ut rationabilem sufficere necessitatem pro ingressu prædicto ait *Bonac. de claus. qn. 3. pun. 4. n. 2. & Antonell. de reg.*

regim. Eccles. lib. 7. cap. 6. n. 4. Nimirum ob incendium, violentiam personarum, & similia, per quas evidens periculum consistit in mora, quibus in casibus, non expectata Superioris venia, licitus est ingressus: *Manc. prax. 4. dub. 8. Antonellus n. 2. cum Abbatisſæ, vel aliæ præfectæ Monasterij venia: Rodrig. qu. Regul. qu. 46. art. 2. & 4. lib. 1. Campanil. d. rub. 12. cap. 16. n. 25. Venriigl. 2. 2. tom. 1. n. 42.* Etiam si non sit in scriptis, *Dian. ref. mor. 129. rr. 2. tom. 2.*

Cæterum ad solum Sum. Pontificem spectat circa leges clausuræ dispensare, tam in ingressu, quam in egressu, & ad Episcopum, aliove Superiores Regulares in casu necessitatis ex Concil. Trident. notata *Lessan. tom. 1. cap. 25: n. 21. Pellizzar. tract. 10. cap. 5. sect. 2. n. 21. qu. 13.*

Et tandem pro clausura, ad hoc ut in enarratas ruatur censuras, intelligenda est pro stricta, & ubi janua clausa est, ad quam sæcularibus haud patet accessus: *Sanch. lib. 8. cap. 15. n. 6. & 68. Antonell. paulò ante.*

113 Moniales igitur ad clausuræ leges servandas devincuntur sub censuris Sum. Pontifici reservatis, & privatione officiorum, dignitatum,

& administrationum, & inhabilitate ad illa; & hoc tam si sine debita facultate egrediantur è Monasterio, de quo egressu infra fusè tractabimus, tam si alios ingredi fecerint, quam permisserint, cõsulerint, aut mandaverint: *Pellizzar. infra, & alij.*

Sub hoc tamen discrimine: etenim Abbatisſæ, ac Præfectæ clausuræ, ac aliæ Superiores, ad quas munus eam conservandi pertinet, tantum devincuntur ingressum nõ admittere sub censuris per Greg. XIII. indictis, si ve cooperentur ingressui positivè, si ve negativè: nimirum si permittunt, invitando ad ingressum, sub prætextu facultatis obtentæ ab Episcopo; vel ab alio Superiore potestatem habente: pro qua quidem actione cooperativa positivè confecta, omnes Moniales se sic cooperantes, nedum si Superiores sint, ut explanatum est; sed privatæ. ad enunciatas tenentur censuras: *Sanch. lib. 6. moral. cap. 16. n. 77. & seqq. & n. 91. & seqq.* Si verò cõgrueret negativè, idest ex sola actione negativa, nõ obfistendo cū polluerint, tunc ruunt in dictas excommunicationes, Abbatisſæ, aliæve Superiores, & clausuræ custodes: non autè cæteræ Moniales privatæ: ut

ex *Sanch.* enotatè indicat *Pellizzar. man. Regul. tom. 2. tract. 10. de clausur. Monial. cap. 5. sect. 3. à n. 86. Rodrig. tom. 1. qu. 47. art. 3. Mirand. de Monial. q. 2. art. 12.* cuncti unanimiter firmantes, eum facere ingredi, verificari in ea persona, quæ ingredientem, eum commodè possit, imò & ratione officij teneatur, nō impedivit: undè si non teneatur quamvis non impediat, & valuit commodè impedire; in dictas haud incidet pœnas: *Bordon. autem contr. 19. q. 25. n. 35.* absolutè contra *Pellizzar.* tenet Moniales subditos introducentes viros, aut fœminas, etiam ad malū finem, prætextu facultatum, haud irruere in pœnas indictas in d. Gregoriana Constitutione: nam hanc de Superioribus loqui firmat. Imò Moniales introducentes personas extraneas, sine licentijs, & ad malū finem, nullā contrahunt pœnam: quoniam nullo jure scripto contra eas evolvitur fuisse in dictam pœnam: firmant *Rodr. tom. 1. qu. 47. art. 1. & 2. Mirand. de Monial. qu. 2. art. 10. conclus. 1. Sanch. lib. 6. cap. 16. nu. 71.* & post eos *Joseph. de Januario Neap. Congreg. Piornum operar. resol. 14.* ubi affluenter objectiones solvit, & asserit nullam super

hoc fuisse editam Bullam, neque declarationem adesse, de qua cōstet, & sequitur *Bordon. controvers. 19. qu. 24. n. 30. Bonac. ibid. Sanch. n. 71. Dian. ref. 34. Miscell. 2. tr. 16. 10. 1.*

Quam quidem sententiam nuper firmatam, eodem retempto themate, firmant respectu Monachorum virorum Regularium, Superioribus eorū sic permittentibus: *Sanch. n. 84. Barbof. alleg. 102. n. 37. Pellizzar. nu. 89. contra Bonac. de censur. in comm. qu. 1. n. 3. par. 3.* autumans sub verbis illis: *quocumque nomine vocentur*, in d. Gregoriana XIII. contenta omnes devinci, tam Superiores, quā subditos, Moniales, & Monachos: cui apprimè respondet *Pellizzar. ibidem & n. 98. sect. 3. cap. 5. tract. 10:* erudiens verba illa: *Superioribus convenire, qui sub varijs denominatur nominibus: Bordon. cont. 19. qu. 26. n. 32.*

Allatis verò nectimus Moniales, aut Regulares, quamvis Superiores ingredi faciētes extraneas personas, non temerè, culposè, aut dolosè, sed simplici inertia, bona fide, ac imprudenter in enunciatas excommunicationes indictas non incidere: etenim Pij V. Constitutio contra Superiores præsumentes extraneas personas introducere in Monialium

lium Cœnobiū loquitur: meritò contra temerè, culposè, & dolosè hoc attentantes dirigitur: ut verbum *præsumant*, explicando insinuant *Barbos. de dict. dict. 278. n. 1. 3. Anguian. de legib. contr. 28. n. 13. lib. 2.* & individualiter in præsentī hypothēsi dixere: *Navar. in cap. statumimus, 19. qu. 3. n. 62. Sanch. in præcept. decalog. lib. 6. cap. 16. n. 82. & 96.* etiā si talis ignorantia invincibilis, & crassa fuerit: *Rodrig. quæst. Regul. tom. 1. qu. 47. art. 2. n. 15. Peyrin. to. 1. in Constit. 6. Julij II. nu. 17.* aut moraliter culpabilis *Sorb. in compeud. privileg. verbo ingredi Monasteria, in scholijs n. 6.*

Agglutinant herclè nuper allati ad hæc censuras in Cōcilio Trident. expressatas, non teneri ingredi facientes, permittentes non sub prætextu facultatum; sed simpliciter propriā auctoritate: & annuit pariter *Bonac. ibidem*: nam ibi de intratibus mentio fit *Säch. n. 71. Dian. resol. 34. Miscell. 2. tract. 16. tom. 1.*

Neque laici cooperates positivè ingressū illicito intra Monialium Monasteria: etenim de eis ubi decretæ sunt pœnæ contra violantes, nulla evolvitur mentio: ita ex alijs *Pellizzar. n. 101. quæst. 12. cap. 5. tract. 10. tom. 2. Bonac.*

de clausur. qu. 4. pun. 3. in fin. Antonell. de regim. Eccles. lib. 7. cap. 6. n. 8:

Puellæ annorum 7. non majores annorum 25. recipiuntur intrā Monasterij septa consuetis alimentis, & condecente vestitu, prævio consensu Monialium, & Abbatissæ, capitularitèr indulto, & venia Sac. Congregationis Episcoporum; & si non ligantur ad clausuram, tamē semel egressæ, non possunt iterū recipi, absque nova Sac. Congr. venia: *Tambor. de jur. Abbatiss. disp. 18. qu. 6. nu. 1. Barbos. collect. verb. Puella, Pellizzar. d. c. 5. sect. 4. n. 187.* Notandum verò est Episcopū nequire dispensare, ut Puella pro educatione recepta, post completos annos 25. ampliùs in Monasterio cōtinuet: *Pellizzar. n. 184.*

Porro Moniales suscipere queunt, ex sola Episcopi venia, scēminam valdè periclitantem, ne à viri manibus periret, ob adulterium per eam patratum: etenim hæc in casibus opportunus haud est ad Summ. Pontificem recursus, ob moræ periculum, sicque usus nos docet, & faciunt *Rodrig. tom. 1. qu. 46. art. 20. Sanch. lib. 6. mor. cap. 16. n. 64. Barbos. alleg. 102. nu. 66. Portell. de dub. Regular. vers. clau-*

clausura Monial. in addit. n. 2.
Mirand. man. tract. qu. 2. de
Monial. art. 7. sicque decla-
 rasse Sacr. Congregationem
 insinuat *Zerol. prax. part. 1.*
verb. Moniales, qu. 12. & facit
Azor. instit. moral. tom. 1. lib.
13. cap. 8. qu. 4. quem latè
 explicat *Pellizzar. man. tract.*
10. cap. 5. sect. 3. quest. 20.
n. 110.

Confessarius demùm, Me-
 dicus, Pharmecopula, ut Mo-
 niales medendi artem erudi-
 ant; Barbitonsor, Obstetrix
 Rustici ad vehendum triticiũ,
 vinum, ligna, & similes de li-
 centia Episcopi, vel Superio-
 ris intrat in Monialium Mo-
 nasteria in casibus necessarijs:
Pellizzar. infrà. Imò quilibet
 Confessarius in casu inopina-
 to, etiam sine licentia Supe-
 rioris hoc perficere quit: quo-
 niam tunc ex licentia Ordina-
 rij, ac Superioris, & Pontificis
 interpretativa agere videtur:
Mancin. prax. 4. par. 1. disp. 8.
Pellizzar. tract. 10. cap. 5.
sect. 3. q. 22. n. 15. & ferè per
 totam sectionè, ubi astruit, isti
 omnes quomodò intrare, &
 quomodò associare debent, &
 sic de alijs, qui ex necessitate
 ingredi debent.

Sum. tandè Pontifex tantũ
 dispensat, ut scemina possint
 ingredi intrà Monialiũ Mo-
 nasteria ad conversandum,

imò ad prandendum, quam
 veniã indulgere assolent Sum.
 Pontifices, Heroinis, & Ma-
 gnis Principibus pro certis vi-
 cibus, & sub nonnullis limi-
 tationibus: & inter cætera ut
 à tribus Matronis, modesto, ac
 decenti habitu indutis associe-
 tur scemina privilegiata: imò
 quòd eæ, quæ fuerint semel
 electæ, non revocentur, nec
 varientur; nisi casu mortis.
 Undè fluit si aliqua ex electis
 renuit, aut nequit die obli-
 gnata ingredi; persona cui
 fuit indulta talis facultas ne-
 quit introire comitata reliquis
 duabus: ita de rigore ratioci-
 natur *Pellizzar. paulò antè n.*
136. verum *Peyrin. in formul.*
lit. M, cap. 3. nu. 4. ait privi-
 legia esse amplianda: idèd au-
 tumat privilegiatam revocare
 electionem non posse; sed in
 locum impedite, aut nolentis,
 posse alteram subrogare, aliàs
 facilius redderetur elusoria,
 talis facultas. Oppositum verò
 censent *Dian. resol. mor. par.*
10. tract. 14. & in Miscell.
tom. 4. resol. 29. vers. sed ego,
Bordon. decis. Miscell. 85. in-
 sinuantes hæc privilegiatas
 Heroinas, & Magni Nominis
 Principes nequire in locum
 absentis, aliam asciscere Ma-
 tronā: Verum *Milazz. asser.*
37. n. 15. tom. 1. eorum sen-
 tentiam capeffere conatur, in
 in-

indultis à Sum. Pontifice concessis pro ingressu in Monasteria alicujus particularis Civitatis vel Paghi: at secùs in alijs concessis pro Monasterijs totius Regni: etenim semel electæ in una parte impossibile est moraliter intervenire in reliquis Regni partes distantes, meritiò, ni indultum futile remaneat, *Peyrini* opinionioni annuere videtur, quana magis probabilem esse autumamus.

- 114 Egressum planè è Cœnobio pariter vetuere Monialibus Sum. Pontifices, sub eisdem censuris, & pœnis enunciatis *sub n. 102.* quod expressè Episcopo Ordinario, ac Superioribus Regularibus commendavere, ut ibi demonstravimus: quamobrem nequit Monialis ab eo egredi, nisi in casibus per Bonifaciũ VIII. *in d. cap. periculofo, de stat. Regular. in 6.* obfignatis, & per Pium V. *in constitutione sua edita anno 1569. decori explicatis*; nimirum si aliquo gravi laboraverit morbo, ob quem non valeret, absque gravi periculo, aut scandalo cū alijs commorare: ut in casu incendij, lepræ morbi, ac epidemialis infirmitatis, quos sapientũ Oracula ad alios porrexere casus: nimirum si hostes urbẽ adorti fuerint aqu-

ductos, ac Monasterij ruinã, & ad alios similes Monialibus omnibus noxios: ut graphicè insinuant *Jo: de la Cruz de stat. Relig. dub. 4. vers. an. verò lib. 1. cap. 5. Navarr. comm. 4. de Regular. n. 48. Barbof. alleg. 102. à n. 16. & seqq. fusèque Pellizzar. man. tom. 2. tract. 10. cap. 5. sect. 2. qu. 13. n. 45. Lezan. sum. qu. Regul. tom. 3. verb. clausur. n. 13. & post eos Ventrigl. prax. anno: 5. 2. à n. 22. & 26.* ubi instruit si Hæreticorum hostium invasio immineret, ut de magis cõmuni edocet *Navar. comm. 4. de Regul. n. 48. Barbof. n. 20. Bonac. de claus. q. 1. pun. 9. n. 6. Campanil. divers. rub. 12. cap. 16. n. 21. Tambor. de Jur. Abbatissar. disp. 20. qu. 5. urgentes contrà Zerol. prax. par. 1. verb. Moniales. qu. 16. dub. 2. sustinentem hostium aggressiõnem, itidẽ non Hæreticorum sufficere: si bellum ingrueret, absolutè insinuat *Azzor. instit. mor. tom. 1. lib. 13. cap. 8. qu. 3.* etiam si à Catholicis indictũ fuerit, firmant ex *Tambor. ubi supra qu. 2. n. 23. & Peyrin. tom. 2. de privileg. constitut. Pij V. n. 25. Pellizzar. d. cap. 5. sect. 2. qu. 13. n. 45.* ubi ait; nullæ fides, pietasque viris, qui castra sequuntur: annuitque *Bordon. contr. 18. q.**

10. n. 1. si Monasteriū extaret extra Civitatē, & in loco patulo, vel tota Civitas fuerit ab hostibus invasa, ac expugnata.

His igitur attentis, inquitur morbum tale esse debere, ad hoc, ut possit Monialis è Cenobio egredi, quemadmodum laicus à populo, & è domo propria eliminari possit, & ad locum purgationis transferri: ut compète edocet *Tambor. d. disput. 20. qu. 1. n. 5. 6.* à quo mutuatus fuit *Pellissar. d. sect. 2. qu. 6. n. 31.* & disertè innuit Pius V. in recensita sua Constitutione, *Decori: ibi quod nō possit cum alijs, absque gravi periculo communicari: & adeò pestiferus esse debet, ut populariter grassando, majorem egrorum interimat partem, communitalque exitio periclitetur: Zech. de Reipub. Christian. tit. de Regular. cap. 3. n. 15. vers. 9. Novar. Cōmen. 4. de Regul. not. 4. n. 48. F. Emman. tom. 1. qu. 49. art. 4. Sanch. præcept. decalog. lib. 6. cap. 15. à n. 33. Mirand. qu. 3. de claus. Monial. art. 5. Ventrigl. prax. annor. 5. 2. n. 38.*

Advertendū quoq; est quod combustio, ob quam queunt Moniales è Monasteriō exire, adeò vehementer gliscere debet, ut Moniales omnes si nō progrediantur, flammis peri-

rent, cunctorum maximo cū discrimine vite, ac secus si crematio grassaretur in una Monasterij parte, & nō in toto: nam tunc Moniales ubi uritur pars exire queūt, si aliter mortem evitare nequeant: quāvis incendium non respiceret cōmunitatem; sed Moniales, ut singulas: *Suarez. tom. 4. de Relig. tract. 8. lib. 1. cap. 9. n. 11.* sufficere ait in unaquaq; parte, & si illam solum tanga: & refert *Pellissar. tom. 2. ar. 10. cap. 5. sect. 2. qu. 5. n. 30.*

Ulterius epidemiam pro egressu allato sufficere simplicem: nimirum communem, quod facilius diffundatur ad alios cum ægotante communicantes: nec opus sit, ut vera sit pestis: ut nervosè, ac magistraliter sustinet *Pellissar. ibidem qu. 7. n. 32.* & si ex Sacre Congreg. declaratione anno 1609. edita oppositum firmat *Dian. resol. 23. tract. 15. par. 2.* insinuans sub nomine epidemix in allata Pij V. Constitutione venire tantum veram, & realem pestilentiam: non autem morbum Gallicū, strumas, caneros, & similes: nec discrepant *Suar. paulò ante n. 3. Sanch. Rodriq. Mirand. man. tract. de Monial. qu. 3. art. 5. Portell. de dub. Regular. verb. clausura un. 18.* attamen *Tambor. n. 6.* elatè subdit Sum-

Pontificis intensionem fuisse consulere indemnitati communitalis: undè equalance militare debet in recensitis morbis contagiosis, qui totæ, vel majori Monasterij parti obesse possunt: idè non rigorosè; sed benignè sumendum esse nomen enunciatum epidemiæ, firmant, & annuit *Lezan. sum. qu. Regul. tom. 1. cap. 25. n. 20. Pellizzar. q. 7. n. 32. ex probabili sententia.*

115 Cæterum ita recensita, demùm minimè procedunt, quoad alias benigniores infirmitates: quamvis epidemiales, ob quas nequeunt Moniales è Monasterio exire, absque incurfu recensitarum censure Sum. Pontifici reservatarum: ut evolvitur in allata Pij V. Constitutione: & erudiunt *Leli. Zech. de Reipubl. Ecclesiast. tit. de Regul. n. 48. not. 4. F. Enniam. tom. 1. q. 49. art. 4. Barbof. n. 24. Antonell. d. lib. 7. cap. 7. n. 1. itidem si manifestè periclitetur Monialis vita: nec Episcopus tunc exeundi veniam impertiri valet, judicijs, ac Medicorum attestacionibus de mortis periculo, parùm refragantibus: ut mirificè edocent *Martin. Bonac. de clausur. par. 4. qu. 1. pun. 9. nn. 4. & 18. & antè eum Zerol. prax. Episcop. p. 2. verb. Moniales, Lud. Mirand.**

man. qu. 4. art. 4. aliosque contrarios affert Dian. resol. 105. tract. 2. par. 3. & par. 5. tract. 3. resol. 137. Navarr. autem Comment. 4. de Regular. nu. 48. quem sequitur Azor. instit. moral. tom. 1. lib. 13. cap. 8. sub vers. tertio quæres, autumàs ob morbum periculosum, sic à Medicis clarificatum, licèt alijs infectione non obsit, ob quod vita in discrimen refertur, nisi exiret; licere Moniali taliter infirmæ è Cœnobio exire. Nos equidem leges, & jura non ita severè devincent, ut mortis periculum subire cogamur. Verùm hanc recensitorum proximam sententiam in utriusque Siciliæ Regnis nunquam usu receptam notavimus: nec aliter à nostris majoribus recepimus, sicque contra Navar. Azor. Bonac. & alios comptè firmat Pellizzar. d. cap. 5. sect. 2. n. 34. quod ante eum dixere Barbof. d. allegat. 102. n. 20. Zerol. par. 1. prax. verb. Moniales, qu. 16. Guittier. quæst. Canon. lib. 1. cap. 14. & post eos Antonell. d. cap. 7. lib. 7. nu. 4. & seqq. nec dissidet Pellizzar. man. tom. 2. tract. 10. cap. 5. sect. 2. qu. 23. n. 60. & q. 27. n. 64. subdèns ex Tamborin. hoc pari schemata procedere, si Abbatissa stoicè contra Monialè irruerit: nisi mortis violèté di-

scrimē immineret: tali namq;
 117 eventu egressum ē Monaste-
 rio licitum esse autumamus:
 imō renuētibus Superioribus
 allatam indulgere veniam,
 possunt Moniales pro tūc, nō
 obligante clausuræ lege, exire:
Bonac. loco indicato n. 20. Bar-
bof. n. 21. Sanch. Tambor. &
Lezan. in sum. qu. Regul. tom.
3. vers. clausura nu. 10. quo-
rum verbis suffultus Antonell.
n. 3.

118 Probabili tandem ex præ-
 dictis accedente causā, exire
 nequeunt Moniales, absque
 Episcopi loci Ordinarij, aut
 ejus Vicarij Generalis tale re-
 tinentis mandatum *DD. infra*,
 ac Regularis Superioris com-
 muni consensu, in scriptis in-
 dulto: *Ventrigl. annot. 5. §. 2.*
n. 18. 20. Pellizzar. d. cap. 5.
sect. 2. à n. 37. 39. tract. 10.
tom. 2. etiam si Monasterium
cujuscumq; immunitatis cly-
peo præditum fuerit: ut ex
Campanil. divers. d. rub. 12.
cap. 16. n. 22. & Armendar.
in addit. recopil. leg. Navarr.
lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n.
103. sustinet contra Joan. de
la Cruz, de stat. Relig. lib. 1.
cap. 5. dub. 3. Barbof. allegat.
102. nu. 28. ubi apprimè ag-
 glutinat valere Episcopum
 per censuras, aliasq; coërtio-
 nes, Moniales, suosque Regu-
 lares Superiores, tales atten-

tantes absque ejus venia, eaq;
 utentes, compescere: ex allata
 Pij V. Constitutione; præter
 recensitos innuit, ac decisum
 affert per Sacr. Congreg. *Le-*
zan. sum. qu. est. Regul. tom. 1.
cap. 25. n. 20. Ricc. prax. for.
Eccles. par. 2. resol. 210. quos
assequutus est Antonell. de re-
gim. Eccles. lib. 7. cap. 7. n. 4.
 119 Verū enim verò si Epi-
 scopus loci Ordinarius renue-
 rit justam approbare causam;
 nequit Monialis ē Monasterium
 Episcopo subiecto exire: At
 secūs si Mœnobium sub Re-
 gularium moderamine sta-
 ret; queit namque tunc Mo-
 nialis, suis approbantibus Su-
 perioribus causam, exire, licet
 Episcopus ad id renuerit. Nō
 tamen ita erit, si Superior Re-
 gularis causam improbaverit,
 Episcopus verò roboraverit:
 nam tunc ē Monasterio Re-
 gularibus addicto egredi ne-
 quit Monialis: ut mirificè in-
 struit *Pellizzar. man. tom. 2.*
tract. 10. cap. 5. sect. 2. q. 10.
n. 40. Receptantes insuper,
 ac Moniales ē Monasterio abs-
 que legitima venia exeuntes,
 easque comitantes, in allatas
 pœnas ruunt: subdunt *Mirā.*
d. q. 3. art. 6. Azor. Instit. mor.
tom. 1. lib. 13. cap. 8. qu. 1.
vers. 3. Sanch. d. cap. 13. n. 72.
 Nisi commiserationis causā
 naturalis, vel extremā sic ex-
 po-

poscente necessitate id fecerint, absque tamen reatu in earum egressu: elatè annectit ex *Navarr. comm. 4. de regular. n. 51. Azor. ubi nuper, vers. 3. quæres in fin.* Etenim potius ex urbanitate, amicitia, vel causâ honoris, aut consanguinitatis hoc peragere videntur. *Bonac. de clausur. part. 4. qu. 1. n. 4. Sancti. lib. 6. mor. cap. 14. n. 72. Pellizzar. ubi supra qu. 3. n. 26. in fin.* vel ut discrimen noctis tempore evitentur *Barbos. d. alleg. 102. n. 30.*

120 At si agitur de translatione Monialis de uno ad aliud Cœnobium, instruendi causâ alterius Monasterij ejusdem Ordinis Moniales: præviâ tūc Sum. Pontificis veniâ perfici posse de tutiori sententia insinuat *Tambor. de jur. Abbatiss. disp. 20. qu. 2. nn. 7. 8. Suar. infran. 6. ex declaratione Sac. Congregat. Pellizzar. statim Campanil. divers. jur. Canon. rub. 12. cap. 16. n. 21. & alij per Ventrigl. prax. annot. 5. n. 29. par. 1. edocentes hoc idè esse, si regendi, instruendi, vel aliquod munus exercèdi causâ, translatio fieret Pellizzar. man. tom. 2. tract. 10. cap. 5. sect. 2. q. 14. n. 46. quo autem munere functo, ad primû redire potest: subdit *Zerol. prax. par. 1. verb. Moniales,**

*qu. 16. dub. 2. vers. addo, Snares, tom. 4. de Relig. tract. 8. lib. 1. cap. 9. nu. 46. Tambor. ubi nuper n. 8. Rodriq. tom. 1. qu. 49. art. 4. Pellizzar. nu. 48. vel ut alias alterius Monasterij Moniales ejusdem Ordinis corrigeret: Lezan. sum. Regul. tom. 1. cap. 25. n. 20. & tom. 3. vers. clausura n. 13. 16. 17. Vulpell. prax. cap. 4. n. 11. Dian. par. 3. resol. moral. tract. 2. resol. 99. & 171. Vel si pro reformando, aut fundâdo Monasterio agitur; tunc ex Episcopi venia, translatio permittitur: *Bordon. contr. 19. q. 11. nn. 13. consultâ Sede Apostolicâ Tambor. ubi supra qu. 3. nn. 7. Pellizzar. qu. 15. n. 49. Incorrigibiles autem è Monasterio pellere, incontinentaneum est: nisi d. Sum. Pontificis venia, siquæ decrevisse Sac. Congregationem affert Lezan. d. cap. 25. n. 17. vers. bis collige, Barbos. allegat. 102. nn. 27. Ansonell. de regim. Eccles. lib. 7. cap. 7. n. 5. vers. observa tamen, Tambor. de jur. Abbatiss. disp. 21. qu. 4. n. 2. & seqq. & post eos Ventrigl. prax. annot. 5. n. 33. par. 1. etenim cap. cum ad Monasterium, & cap. fin. de stat. Monachorum, loquuntur de expellendis Religiosis viris incorrigibilibus, non autem de fœminis, quæ sub spe excundi**

- è Cœnobio omnes fierent incorrigibiles: ut affabrè innuūt *Bonac. de clausur. q. 1. pnn. 9. n. 14. Gavant. man. Episcop. verb. Monial. claus. n. 23. Tambor. d. qu. 4. n. 2. & seqq.* Nisi ex trāslatione de uno ad aliud Monasterium possit emendatio Monialis sperari: *Bonac. n. 13. & alij per eum, quos refellit Tambor. d. disput. 21. qu. 3. nn. 4.* ubi decisionem affert *Pellizzar. autem, tom. 2. man. cap. 3. sect. 1. qu. 13. num. 20. & seqq.* non disserit, suppositā verā incorrigibilitate, ibique modum refert.
- 121 Neque rursus idem Episcopus, & cæteri Superiores facultatem ingrediendi Monasteria Monialium, absque iusta causa indulgentes, in alatas ruunt animadversiones: quoniā in eis hoc non evolvitur: *Bonac. de claus. q. 4. pñ. 4. in fin. Antonell. d. lib. 7. cap. 6. n. 8.* neq; introducētes, nec permittentes in allatū ingressū, in pœnas ruunt: in Trid. Concil. indictas: quoniam istę contra intrātes referūtur: *Sanch. lib. 6. d. cap. 16. nn. 71. Dian. resol. 34. par. 2. tract. 16. Miscell. tom. 1. Ventrigl. d. annot. 5. §. 1. n. 35.* verū Superiores a censuris incussis, per Pium V. minimè profligunt, allatis per nos supra *sub nn. 113.* attentis.
- 122 Neque sanè ingredientēs Monialium Monasteria, absque venia incidunt in pœnas expressatas in Constitutionib. Gregor. XIII. & Pij V. sed tantū in excommunicationē præviam in Concilio Trid. quam reservatā haud esse autumant *Sanch. oper. moral. lib. 6. cap. 16. n. 79. & contrā Quarant. sum. in verb. Monasteria Monialium, vers. amplia: attamen Azor. ubi supra. d. cap. 8. in fine* innuit ruere in enunciatas censuras per Greg. XIII. & Pium V. indictas, ingredientēs intrā Monialiū clausuram propriā auctoritate: sed vide *Sayr. de censur. lib. 3. cap. 31. n. 10. Zerol. prax. Eccles. part. 1. verb. Moniales. §. 8. Lezan. sum. q. Regul. to. 3. verb. clausura, n. 35. Barbof. alleg. 202. nn. 37. p. 3.*
- 123 Si ad malum finem ingressus fuerit; hoc est luxurię causa *Graff. de cas. reserv. cap. 5. n. 9. 11. & 54. Ventrigl. d. ann. 5. §. 1. n. 25. tom. 1.* Violatio, namque ad malum finem, casus est Sum. Pontifici reservatus, ut Sacr. Congr. decrevit, & indicat *Quarant. ubi nuper verb. casus reservati, vers. ad malum finem Bonac. d. qu. 4. pnn. 5. n. 2. Lezan. verb. clausura, n. 35. Gross. contr. 16. per totum, & si aliquis pretextu privilegij absol- vere attentaverit, in excom-*

municationem Sum. Pontifici reservatâ vocit, privatione officiorum, ac in habilitate *Filiuc. tract. 15. n. 119. Barbosa. alleg. 50. n. 186. Ventrigl. n. 24. Amonell. cap. 6. n. 19. 20. tit. 7.*

Tandem ex supra exaratis depromitur ad hæc incusatas censuras itidem devincti Monialem, quæ tempore professionis revocavit in animum clausuram non servare: etenim Moniales ad eâ servandam devincuntur ex juribus, & legibus per Sum. Pontifices emanatis: ut bene innuit *Mirand. man. tit. de Monialib. qu. 3. art. 4. conclus. 5.*

Novitæ verò exeûda, clausuram hæc frangunt, sed tantum probationis annum. *Suarez. tom. 4. de Regul. lib. 1. cap. 8. n. 16. Tambor. de Jur. Abbat. disp. 8. qu. 6. Lezan. sum. tom. 1. cap. 24. de Monialib. n. 3. & 23. quos affert Ventrigl. d. ann. 5. 2. 1. n. 16. sed vide infra.*

Praepositus tandem Ecclesiasticus pro clausuræ defensione, & ut Moniales intrâ eâ contineâtur, uti valet sæcularium opera, imò per Concil. Trident. hortantur Principes Superiores ad brachium ei indulgendum, & devincuntur sub indictis censuris

Magistratus, ut brachium pro clausuræ tuitione præstet: *Bonac. de clausur. q. 1. pun. 7. propof. 3. n. 4. Navarr. Sanch. & alij per Ventrigl. 2. 2. n. 9. & seqq.* & nos ita notavimus de recenti in Urbe Felicissima Panoemi, & in eodem tempore siquæ pariter servatum fuit in Urbe Messana.

Planè Monialis frangit clausuram si egreditur è proprio Monasterio, & ad aliud Monialium immediatè cõtingit sui, vel alterius Ordinis se trãfert, recreationis causâ: imò duplicem committere peccatum, & in binas cecidere censuras edocent infra adducendâ etenim devincuntur Moniales clausuram proprii Monasterij servare, non autem sui Ordinis in cõmuni: sunt sanè duo interdicta, inter ea distincta, unum quo ad egressum, alterum, quo ad ingressum: merito concludit *Bonac. de censur. in comm. qu. 1. disput. 1. par. 5. n. 2. allatam distinctionem*, teneri Monialem in Confessione exprimere: siquæ consuluit *Pellizzar. man. tom. 2. tract. 10. cap. 5. sect. 2. q. 21. n. 57.* licèt fateatur ab hac opinione discessisse *Bardonû* ab eo consultum, & nò sine maximo fundamento discessisse autumamus: etenim in adducta Pij V. Constitutione tantum

excommunicatio indicitur contra illicitè, & absque debita venia egredientes, & in parietum ædibus vagantibus: nec de loco ratiocinatur: idè agglutinare recensitum extraordinarium casum: qui de raro contingere assolet, nefas esse putamus: meritò in unam incidere censuram firmat *Bordon.* & de recenti Sac. Congregatio statuit hasce Moniales in censuras incidisse: ut in una Panormi anno 1699.

Uterius observandum est, parvitatem materiæ excusari à peccato mortali circa clausuræ violatione: dixere *Nald. verbo clausura n. 2. Graff. de cas. reservat. cap. 5. num. 45. Sanch. lib. 6. cap. 16. nu. 72. Bonac. de clausur. qu. 1. par. 8. in fin. Dian. resol. 52. de Regul. & ref. 22. de parv. mater.* Undè fuit Monialem ambos ponentem pedes extra clausuram, ad unum, vel duos palmos, mortaliter non peccare si statim revertatur: etenim ex Tridentino interdictum est Monialibus exitum etiam pro brevi tempore; sed per brevissimū prohibitionē non evoluitur attingisse: ut apprimè ex alijs medijs sustinet *Bordon. contr. 19. qu. 3. nu. 3. & ante eum edocuerit Graff. par. 1. lib. 4. cap. 23. n. 15. & de casib. reservat. lib. 1. cap. 5. n.*

45. Nald. verb. clausur. n. 11. hanc sententiam non impugnatur *Dian. resol. mor. 52. par. 3. tract. 2.* eamque non admittunt *Bonac. de clausur. qu. 1. par. 4. n. 2. Tambor. de jur. Abbariff. disput. 19. qu. 4.* si totum corpus extra clausuram haberet: at secus si major corporis pars intra eam remaneret: nec discrepat *Pellizzar. paulò antè sect. 1. qu. 11. nu. 19.* attamen magis probabilem, & rationi, ac æquitati consonam *Bordonij*, & aliorū sententiam esse putamus, dato brevi exitu, & celeri regressu.

Monialis à malignis spiritibus obsessa, intus Cœnobium exorcizari minimè potest; sed obtentā veniā à Sac. Cōgregatione intus Ecclesiā, clausis januis, à personis honestis, suisque consanguineis comitata, & ab Exorcista per Ordinarium approbato, absq; strepitu exorcizanda est, quā completā, statim rectā vitā ad Monasteriū redire debet: ita statuit Sac. Cōgregatio Concilij assert *Barbos. collect. verb. Monialiū clausura circa egressum.*

Rursus Monialis ponens se in ostiū intra, clausuram ab ea frangi non videtur: etenim ostium partim est intra, partim extra clausuram: meritò fractionem imperfectam esse:

con-

contra *Sanch.* autumat *Pelliz-*
zar. d. cap. 5. sect. 2. qu. 36.
n. 73.

Hinc est limē si clausa janua remaneret extra clausurā, sub ea non comprehenditur: at secūs si intus remaneret, aut si limen, pro ut assolet, situm sit in utroque januæ pariete; tunc Monialis in eo existens, nō dicitur existere extra clausurā: etenim parietū ambitus claudit clausurę spatiū; *Portel. verbo clausuram 25.* & de existente in rota firmat contra, *Comitolum qu. 3. lib. 6. Bordon. resol. 76. n. 68.* quod repetit *contr. 19. qu. 3. n. 4. 5.* attamen in proximo casu Monialem ponentem ambos pedes extra limen violare clausurā; nisi major sui corporis pars intra Monasterij septa retineretur, firmant *Tambor. de jure Abbatiss. disp. 19. qu. 4. Dian. resol. mor. 22. par. 5. tract. 5. & resol. 52. par. 3. tract. 2. Ventrigl. prax. annot. 5. 2. 1. n. 4. & 19. Bonac. de clausur. qu. 1. par. 2. n. 3. Lezan. tom. 1. cap. 25. n. 18.* Verūm nostro retempto themate parvitatatis materiæ, si confestim Monialis reversa sit; *Bordoni, & Pellizsar. sententiā* magis probabilem esse, non incidere, fatemur.

Neque dicitur violare clausuram Monialis, si ad tegulas

tecti Monasterij ascenderet: etenim hæc pars, ad Monasteriū pertinet: ideò de clausura, & intra clausuram pariter est, & Monialis in eo existens intra dicitur adesse clausuram: ita *Bonac. de claus. q. 1. part. 1. nu. 3. Dian. resol. 88. par. 5. tract. 13. Bordon. resol. 76. n. 70. Pellizsar. man. tom. 2. tract. 10. cap. 5. sect. 2. nu. 74.* Quidquid in oppositum firmavit idem *Bordon. contr. 18. qu. 2. n. 2.* Nisi Monialis de Cænobij tecto, ad alieng domi tectum se transfulerit: habetur namque tunc esse extra clausuram: *Sanch. lib. 6. mor. cap. 15. n. 7. Tambor. de jur. Abbatiss. disp. 19. quæst. 4. ad 2. 4. Dian. Pellizsar. ibidem.*

124 Cæterum interdictum itidem est mulieribus virorū Monasteria ingredi absque venia: etiam Monialibus; ex *Bordon. firmat Pellizsar. man. tom. 2. cap. 5. tract. 10. q. 21. n. 57. in fine:* etenim istæ non minūs, quàm aliæ expositæ periculo sunt, sub excommunicationis multa, Sum. Pontifici reservata: ut Pij V. constitutionem explanando firmat *Bonac. de censur. qu. 4. pun. 5. n. 4. vers. obijcies 2. & qu. 5. pun. 3. n. 11. Navar. man. cap. 27. n. 159. ex comm. 61.* etiam sub prætex-

tu concomitandi processiones per Regularium claustra: subdit *Valp. prax. Jud. for. Eccles. cap. 4. n. 7. Barbosa. alleg. 102. n. 94. Antonell. n. 22. versic. nonnullis*, ubi alios adducit casus, ex quibus possunt mulieres virorum Monasteria ingredi absque venia, & excommunicationis metu: potissimum, si non ad malum finem Cœnobia virorum ingrediuntur fœminæ; ut in maiori cōveniant calculo: nec impar cecinere *Bonac. d. qn. 5. p. 4. n. 6. & seqq. Dian. resol. 6. tract. 12. p. 7.*

- 125 Novitiz autem ante emissam professionem, ab Episcopo loci Ordinario examinari debent: ex *Concil. Trident. sess. 25. cap. 17. de Regular. dispositione*, itidem si exemptionis clypeo munitæ fuerint: *Tamb. de Jur. Abbat. & Monial. disp. 4. q. 2. n. 4. Sanch. res. mor. lib. 5. cap. 4. n. 84.* unico tamen examine, sed ante professionem. *Mirand. de Sacr. Monial. qn. 8. art. 4. Sanch. ibidem Dian. resol. 47. tract. 2. Ciarlin. contr. cap. 194. n. 1. 2.* ubi sic de cōsuetudine erudiūt, subdūt tamen valere eas examinari ab Episcopo, itidē per Deputatū ab eo: ut ex eodē *Trid. Concil. insinuāt Pellizsar. de Monial. cap. 3 n. 2. Ciarlin. n. 15. 16. & si amif-*

sū fuerit examen, tūc Episcopus professionem admittens deliquit, Abbatissa autem peccat: non tamen professio erit nulla: nam ex allato Cōcilio Tridentino haud talis irritatur professio: *Bellarm. ibidem declar. ult. Sanch. n. 84. & alij per Ciarlin. n. 23. & ante eum Tambor. ubi supra n. 11. Pellizsar. ibidem n. 3.* ubi itidem validam esse autumat professionem in mortis articulo emissam, instante solā Abbatissā: neque ad Monialis professionem validitatem necessarias esse informationes, quoniam *Sixt. V. in cōstitutione 2. ad Romanū spectat*; sic declarasse indicat *Ciarlin. n. 26.*

Hujusce autem sententiæ causā, non vulgaris fortassis altera excitatur quæstio; Monialis nimirum professionem emittens in articulo Mortis ante annum in Concilio Tridentino obsignatum, reconvalescens, si infra residuum probationis anni, è Monasterio egredere vellet, an possit, professione allatā non obstante, abnuere multi, autumantes validā esse allatā professionē, nec iterandam in casu reconvalescentiæ, & Monialē tene-ri in Monasterio sistere, prout aliæ: *Confect. in summ. priv. Mendic. tit. 23. cap. 13. vers.*

vers. ex quibus infertur. Magala in summ. part. 2. lib. 2. cap. 27. n. 50. laxè Sanch. in decalog. part. 2. cap. 17. in fin. Peyrin. in privileg. Minim. constitut. Pij V. 2. n. 1. & alij per Dian. resol. moral. 17. tract. 2. par. 3. de dub. Regul. & par. 5. tract. 3. de cas. occurr. temp. mor. resol. 139. & post eos Ciartin. lib. 2. contr. cap. 193. n. 23. vers. sed nihilominus. P. Franc. Pellizzar. tom. 2. tract. 10. de præcip. Monial. privil. cap. 9. qu. 11. n. 18. & eodem tom. tract. 10. de profess. Relig. Monial. cap. 3. sect. 1. qu. 6. n. 9. Tambor. de Jur. Abbatiss: disp. 4. qu. 6. n. 14. Cuncti tamen nitentes fulcro Bullæ Pij V. die 23. Augus. 1570. edita, per quam Sum. Pontifex Monialibus Ordinis S. Dominici infra annum probationis ægrotantibus, facultatem indulgit emittendi professionem in manibus Abbatissæ, vel alterius Superioris; quâ quidem constitutione ad alias Moniales aliorum Ordinum, per communicationem porrexere DD. ut apud Tambor. & Pellizzar. videre est, ejusq; validitatem, tam in foro interno, quam externo sustinere conantur, quam magis probabilem, ac cõmunem putant, & subdūt huic Moniali in articulo mortis profitenti ante

annū probationis Monasteriū succedere: etiam si ante professionem protestata sit, ut ex sua professione nullum sit quæsitum jus Monasterio, & ab intestato decessit.

Cæteri verò primè itidem linię oppositum sentiunt, imò nervosè asserunt recensitam professionem in articulo mortis emissam ante probationis annum, expletà tamen etate annorum sexdecim; ex vi allatę Pij V. Constitutionis, validam esse, & sustinere tantum quo ad consolationem spiritualem in foro interiori pro assequendis indulgentijs plenarijs, si ab hac tunc migraverit vita, quibus ceterę Moniales professæ gaudent, non tamen pro foro externo, aded ut si cõvalescendo supravixerit, devincitur residuum probationis anni explere, quo expleto iterum profiteri tenetur; graphicè erudiunt Henricus lib. 3. de excomm. cap. 40. n. 2. in comm. lit. R. Jo: de la Cruz, de stat. Relig. lib. 1. cap. 8. dub. 4. & lib. 2. cap. 3. conclus. 3. Homob. in exam. Eccl. p. n. 3. tract. 14. cap. 2. q. 14. res. 3. Rodriq. in comp. qq. Regul. resol. 101. n. 40. Sperell. decis. 16. n. 24. Barbof. in cap. ad Apostolicam n. 4. in fin. de Regular. & post eos lato, exaratosque calamo Molfes. in

summar. tract. 9. de legi. cap. 12. à n. 58. ad 70. cuncti uno congruentes voto, hujusce Monialis hæreditatē nequaquam ad Monasterium pertinere, sed ad hæredes ab intestato.

Nobis autem hæc ultima sententia magis arridet, & rationi plus consona videtur: etenim per Concil. Tridentinum *sess. 25. cap. 15.* decretum inviolabiliter est, tempus anni probationis, ut continuum, & expletum sit, sub decreto irritante; meritò cuncti disertè innuunt hoc statutum fuisse, ut sufficienter Novitia, vel Novitius de austeritatibus, abstinentijs, & Religionis cæteris exercitijs imbutus, sibi meliùs cōsulere, & deliberare queat; meritò promittit Monialem taliter profitentem, & superviventē posse experiri alijs austeritatibus, ac Religionis exercitijs, quibus sua imbellis natura, obfistere haud valet; undè primū invertendo consilium egressū pectore ab imò inelamat, quē inficiari, attentare iniquè est, ex juribus superius allatis. Nec obiecta tanti pōderis sunt, quæ de facili deluere non possunt: nā gracile est fulcrū recensiti Pij V. inducti; quoniā hoc indultum fuit piè prolatum, promorientibus ante expletum

probationis annum, ut lucrentur benedictione, & suffragia cæterarum Monialiū imperitā non autem Sum. Pontifex hāc approbare intellexit professionem pro foro exteriori, cum maxima venientium ab intestato patenti jactura, neque manus, & voluntatem Novitię taliter professę arctare, ut in casu super viventię nequiret è Monasterio exire, si libuerit, aut si permanferit, ut residuum non compleat probationis, annum, & iterū profiteatur.

Allata tandem nostrā recensita media, intra tamen, dentes fatentur virtualiter, si non explicitè ferè omnes cōtrā hanc dimicantes sententiam, in solutione alterius quęstionis, nimirum num. Monasterium lucratur dotem Novitię profitentis in articulo mortis. Et concordi consortio firmant, lucrari dotem Monasterium si professio emissā fuerit expleto anno probationis, aliās nequaquam hujus sententię fuere nonnulli: quos affert *Ciarlin. in d. cap. 193. nu. 9. & 10.* ubi ratiocinantur de professione emissā in articulo mortis, post expletū probationis annum: & apprimè edocent lucrati: & sunt *Jo. Bapt. Consect. in summar. privileg. Mendicant. tit.*

23. cap. 13. quem sequitur *Tambor. de jur. Monial. & Abbatiss. disp. 4. qu. 6. nu. 12. & sentit Sanch. d. lib. 7. disp. 105. n. 3. vers. tandem, & ita in fortioribus terminis sentit Dian. resol. moral. part. 3. tract. de dub. Regular. resol. 17. vers. ut eo ipso, & quæ in contrarium allegantur, procedunt, quando adest præsumptio fraudis, & professio emanavit ante expletum probationis annum: Ferrei. in d. cap. in præsentia, n. 97. in fine.*

Ejusdæ sententiæ fuit *Pelizzar. in d. tract. 10. de præcipu. Monial. privileg. cap. 9. sub n. 18. vers. Respub. videri, tom. 2. ubi de eadem questione agit, ex quo Sapientum, Oraculo depromitur; professionē in articulo mortis eam esse validam, quæ post annū perficitur, ob quam Monasterium Monialis lucratur dotē, non autem eam, quæ ante annum probationis agitur: ista namque, pro Animæ consolatione ex Pij V. Bulla in casu mortis suffragatur: non autem quoad forum exteriorem: undē rectē concludimus Monasterium pro allata professione, nec dotem, multò minùs Monialis hæreditatem lucrari.*

126 Regularis equidē si post emissam professionem, huic inficiari nullitatis remedio, at-

tentaverit; nullitatem infra quinquennium adducere debet coram proprio Regulari Prælato, & Episcopo loci Ordinário ubi deget Monasterium, in quo professio fuit emissæ, etiam si Eques Hierosolymitanus sit: *Barbosi. allegat. 104. n. 10. Novar. Luccer. Regul. verb. nullitas Episcop. Ventrigl. prax. Eccles. annotat. 47. n. 26, & statuit Sac. Concil. Trident. sess. 29. de Regul. cap. 19. Tambor. de Jur. Abbatiss. disp. 15. qu. 7. n. 22. Ventrigl. ann. 48. 2. anic. n. 118. audiendus tamen nō est si, habitum ante præpositā nullitatem abegerit, & prius, quàm Canonicam reportaverit sententiam in rem judicatam jam transactam: imò ut eum reassumat compellitur, ac uti Apostata compescitur: ut ex recensito Concil. Trid. evolvitur ibi: *Quod si antea Habitum spontē dimiserit, nullatenus ad alligandam quamcumque causam admittitur; sed ad Monasterium redire cogatur, et tanquam Apostata puniatur. Quod idem decrevit Concil. Arelas. 1. & 2. cap. ultim. & erudiunt Joan. Azor. inst. mor. tom. 1. lib. 12. cap. 4. quæst. 10. vers. postremò, Novar. Luccer. Regul. verb. professio, num. 28. Suarez de Relig. tom. 3. lib. 7. cap. 3. n. 14. Gratian. discept. cap.**

cap. 413. n. 6. 8. *Ventrigl. annot.* 47. n. 27. & alij congesti per *Milazz.* assert. 2. nu. 2. par. 2. *Fagnan. in cap. consulti*, nu. 30. 35. & seqq. qui *Cleric. vel voven. Card. de Luca de Regular. discurs.* 41. n. 8. 9. par. 1. tom. 14. Nisi iustà
 127 accesserit causà Habitum dimittēdi; subdunt elatè *Ricc. decis.* 48. n. 8. *Martin. Bonac. de claus.* & *pæn. qn.* 2. *pæn.* 11. *difficul.* 3. Nimirum si interdictus ei fuerit accessus ad Superiorem pro reclamazione adducenda, tunc si abacto Habitu aufugerit, & ad Superiorem se contulerit, ut reclamaret; admittitur plenaria, ac opportuna audientia: *Azor. Ricc. ubi nuper*, reassumpto tamen Habitu, & in Religione permanente: *Ventrigl. d. annot.* 47. n. 28.

Licet oppositū quoad Monialem, de cujus validitate professionis valdè veretur, aut pro non valida habetur, quam exire posse absque ulla venia: ex *Navar. & Portell. resp. mor. cas.* 9. n. 9. firmat *Pellizzar. man. tract.* 10. cap. 5. *sect.* 2. *qn.* 31. n. 68. ut ab Episcopo audiatur, ex interpretativa venia Sedis Apostolicæ.

128 At si non coram utroque Prælato; sed uno ex eis nullitatē professionis contenderit, & ab eo fuerit absolutus; nul-

lum, nulliusque roboris erit decretum, & Regularis cogitur se ad Monasterium restituere: ut statuit Sac. Congr. Concil. & assert *Riccini prax. Eccles. par.* 1. *resol.* 20. *Ventrigl. prax. Eccles. annot.* 48. 2. *unic. n.* 118. *Antonell. de regim. Eccles. lib.* 7. cap. 11. n. 7. ubi annectit solum Episcopum de allata professionis nullitate cognoscere, si Monasterium Episcopatu fuerit unitum: & ex *Armendr. in addit. ad recopil. leg. Navarr. lib.* 1. *tit.* 18. *leg.* 7. *de Relig. n.* 5. & 38.

Aut si professio fuerit emissa ante cōpletum decimum sextum ætatis annum: nam tunc quit Ordinarius, absque alia commissione, professionē nullam declarare: ex adductis per *Barbos. de offic. & potest. Episc. allegat.* 101. n. 1. *Santlenger. resol. benefic. par.* 1. cap. 77. n. *fin.*

Infra tamen quinquenniū professionis nullitatem contendere potest Religiosus: ut ex Concil. Trid. prædiximus: etenim licet ex hoc quinquennio certa, ac determinata haud eliceatur professionis approbatio; attamen ex eo scaturit quædam vehemens præsumptio juris, & de jure: *Sanch. de Matrim. lib.* 7. *disp.* 37. n. 16. quæ tamen eliditur per opposi-

fitam probationem admini-
culatam: *Card. de Luc. de Re-
gul. discurs. 40. n. 8. par. 1. tom.
14. Rot. Rom. in Recensf. decisf.
1. et 2. par. 9.*

- 130 Currit herelè quinquen-
nium, à die, quo Novitius ex-
pressam effecit professionem,
& à die, quo actus professionē
inducentes peregit, si tacitè
professus fuerit: *Francisf. Leo
rbesaur. for. Ecclesf. par. 2. cap.
1. n. 42. Azor. lib. 12. cap. 14.
qn. 10. tom. 1. Lessf. de just. &
jur. lib. 2. cap. 41. dub. 7. nn.
63. Grasian. cap. 413. n. 9. 10.
Pac. Jordan. lucubr. tom. 2. lib.
7. tit. 14. n. 90. Bonac. tom. 1.
de clausur. pun. 10. difficul. 4.
n. 2. sed vide affluenter infra
à nu. 142. & seqq. Barbof. al-
leg. 104. n. 16. P. Ant. Dian.
resol. 53. p. 3. tract. 2. & post
eos Antonell. de regim. Ecclesf.
lib. 7. cap. 11. n. 2.*

Quinquennio autem expi-
rato, ad proferendam profes-
sionis nullitatē Professus Re-
gularis nequaquam admitti-
tur, itidem si per vim, & me-
tum professionem confecerit:
ut ad declarationem Clemen-
tis VIII. Constitutionis, statuit
Urban. VIII. in Bull. ad refrē-
nandam facilitatem convolandi
ad seculum, quam asserūt Pa-
risf. de resign. benef. lib. 13. q. 5.
n. 40. Bonac. de claus. & poen.
qn. pun. 11. diffic. 4. nu. 4. &

post eos *Cesar. Panimoll. decisf.
29. nu. 48. par. 1. & asserunt
Rub. annot. ad decisf. 179. Rot.
Rom. in Recensf. par. 4. tom. 1.
Antonell. de temp. legal. lib. 1.
cap. 63. n. 3. & ita annuente
Gregor. XIII. decrevit eadem
Rot. Rom. penès Tambor. de
jur. Abbasiff. decisf. 3. nu. 16.
nisi infra idem quinquennij
tempus reclamaverit: ut de-
cernisse Gregor. XIII. indicat
Dian. resol. 62. par. 3. tract. 2.
Bonac. d. q. 2. pun. 10. diff. 4.
n. 4. Valer. diff. utriq. for. verb.
Regularis, diff. 2. n. 3. Barbof.
allegat. 104. n. 19. Antonell.
de regim. Ecclesf. lib. 7. cap. 11.
n. 2. versf. alij verò. Eo tamen
infra quinquenniū reclaman-
te, Urbani VIII. Constitutio-
nem conquiescere cōcludunt
nuper allati, & Caunmarat. resp.
decisf. ars. 2. n. 74. in fin. tom.
1. glomerantes Sanch. Ricc.*

- 131 Antonell. & alij recensitum
quinquennium currere mino-
ri, & ignorant: *Ricc. prax. resf.
561. & 639. par. 1. Sanch.
de Matrim. lib. 7. disp. 37. Cu-
tell. de don. tract. 1. discursf. 3.
n. 24. & seqq. Antonell. de re-
gim. Ecclesf. cap. 7. n. 11. 12.
lib. 11. Verum itidem post
quinquennium de professio-
nis nullitate quilibet Religio-
sus dicere quit, viā tamen re-
stitutionis in integrum, si de
quinquēnij lapsu inscius fuit,
vel*

vel iusta accesserit causa, & sic ex clausula, *si qua mihi iusta*, Concilium namque Tridentinum ordinariam dicendi de nullitate, transacto quinquennio, respuit viam, non autem extraordinariam: ut elatè instruit *Henriq. Zoëf. sup. decret. lib. 3. cap. 31. de Regul. n. 44.* nec discrepat *Sanch. d. qu. 37. n. 22. Barbof. & Rot. Roman. apud Dian. resol. 1. & 2. par. 9.* Petendam tamen allatam integrum restitutionē à Summo Pontifice esse agglutinat *Card. de Luc. de Regul. p. 1. discurs. 41. n. 11. vers. quamvis, tom. 14.* cui Concilium nequit obstringere manus: ut affabrè ex *D. Thom. in 2. 2. quæst. 105. art. 1. probat Felin. in cap. 1. n. 24. de constit.* quidquid in oppositū innuit *Sanch. de Matrim. lib. 7. disp. 37. n. 21. 22. & alij, qui iurare in verbo Magister, secundantes in Concil. Constantiensis sess. 4. & Basiliensis sess. 2.* attamen exile nituntur fulcro, vitreusque eorum est apparatus, qui facile frangitur negotio: etenim Basiliense Concilium nemo ex Summo Pontificibus approbavit: imò sub Leone X. Concilium Lateranense id disertè revocavit: Constantiensē Concilium pari schemata ratum unquam habuere Pontifices, nec gene-

rale fuit: ut magistraliter de more edocet *Card. Bellarm. de Rom. Pontific. tom. 1. contr. 3. lib. 2. cap. 13. & seqq.* ac nervosè sustinet *Henriq. Zoëf. lib. 1. decret. tit. 2. de Constit. n. 7. 8. & lib. 3. cap. 31. de Regul. n. 44.* aliosve adduximus in 2. Tom. de Cleric. quando amittend. Cap. 6. de Cleric. Hæretic. uno concinentes ore, ex Basiliensi Basiliſcum ortū fuisse. At circa supra recensitam restitutionem integrum: vide *decis. Rot. Rom. apud Dian. par. 9. decis. 1. & 2. & Card. de Luca de Regularib. discurs. 41. num. 8. part. 1. tom. 14.* ita pariter erit, si perpetuo, ac successivo impedimento professus præpenditus fuerit: apprimè erudiunt: *Mirand. man. Prælator. tom. 1. quæst. 30. art. 1. conclus. unic. Barbof. d. allegat. 104. n. 21. Panimoll. annot. 1. n. 11. decis. 24.* subdens ex hoc perpetuo, & successivo impedimento, nimirum ob Gallicum morbum ob sexus defectum, & ob crimen, irretitus semper se habet negativè: de quo Concil. Tridentinum haud ratiocinatur, sed tantum de temporale impedimento: ex quibus per Sup. Tribunal Concistorij S. R. Conſciē. anno 1683. nobis cum Spec. de Muntalto, & Hostos ibi sedētibz,

tibus, decrevit Reveren. Juxta Ecclesiasticus nullam fuisse professionē emissam per Rever. P. N. ob successivum Gallicum morbum ante, & post professionem, quod retinebat, itidem actualiter post lapsum quinquennij usque ad diem tentatæ nullitatis.

132 Seclusa igitur reclamazione infrà quinquennium, ex Pontificum Constitutionibus superius recensitis, professus Religiosus, extincto quinquennio, ut in professionis nullitatis judicio audiatur, Sum. Pontificis veniam impetrare debet, corā quo cognitis summarie professionis nullitatibus, si veniam, ut audiat, reportaverit, lapsu quinquennij non obstante; ad nullitatem adducendam admittitur, aliās à judicij limine arceri debet: insinuant *Dian. resol. mor. 53. & 62. par. 3. tract. 3. Ansonell. de regim. Eccl. ubi supra n. 3.* & ita pluries servatum vidisse testatur, ex allata *Urban. VIII. Constitutione* etiam si ex causa metus, nullitas scateret: *Barbos. in Concil. Trident. sess. 25. de Regular. n. 9. & 10. Roderic. compend. quest. Regul. resol. 101. n. 71. Novar. Lucer. Regul. verb. professio, nn. 31. Cyriac. contr. c. 371. n. 37. so. 2. idē Barbos. alleg. 104. n. 9. p. 3.*

Panimoll. d. decis. 29. nu. 49. Ventrigl. d. annos. 47. & unicus. n. 23. sicque notavimus anno 1690. in causa nullitatis professionis Soror. Claræ Mariæ Stelle Portio Monialis in Cœnobio S. Claræ Messanæ, quæ ob quinquennij lapsum Sum. Pontificem adeundo, in integrū redacta ad Ill. Archiepiscopum, pro Justitia nullitatis fuit remissa, verū ante decisionem occubuit: in Supremis verò hujus Regni Tribunalibus, pluries notavimus hæc nullitates professionis agitari absque allata Sum. Pontificis venia, rejectis articulis denegationis audientie, interlocutum vidimus, audiatur, quo pacto nescio; nisi dicamus causam metum influentem, adhuc transacto quinquennio, perdurare: nam valere tunc Religiosum postea de professionis nullitate dicere: ut uno concinunt ore *Ricc. resol. 550. n. 2. & seqq. par. 1. Mirandiman. Prælator. tom. 1. qu. 30. art. 1. conclus. unicus. Jo. Azor. instit. mor. par. 1. lib. 12. cap. 4. qu. 10. vers. postremum, apprimèque decis. Rot. Rom. 705. n. 3. par. 2. & decis. 779. nu. 11. par. 1. post Farinc. postb.* etenim tunc censetur potius perseverare in eodem timore, quàm professionem approbare: quoniam metus ab initio

indictus in cæteros actus subsequentes invehitur: ex allatis *decisionibus Rot. Rom.* insinuat *Ciarlin. contr. for. cap. 108. n. 63. Farinac. fragm. crim. verb. metus, n. 163. Panimoll. decis. 102. n. 13. par. 2.* Nec expiatus censetur metus, nisi post lapsū plurimorū mensū post mortē metū inferētis: ut ex c. 1. *vers. qui verò, de Regul. in 6. Rot. Rom. in Recens. decis. 397. n. 2. 3. p. 4. decis. 2. n. 2. post Tabor. de jur. Abbas. Panimoll. d. decis. 29. n. 56.* & persona, cui fuit illatus metus, redacta sit ad plenā libertatē: c. cū locus de spons. c. accedēs, de Procuratorib. *Panimoll. d. decis. 102. n. 14.* ubi plura affluenter asruit in adnotationibus subsequētib. de metu, eo autē in humanis existente, metus non dicitur purgatus; sed existens: *Avendañ. de met. lib. 2. cap. 24. n. 31. Hermos. ad Lap. leg. 56. gloss. 2. tit. 5. par. 2. n. 80. Camarat. resp. decis. art. 1. n. 59. p. 1.* durante igitur reclamādi impedimento, quinquennium labi nō dicitur: edocent nuper allati, additis *Costa noster cons. 38. n. 52. 53. Caren. ref. 81. n. 33. Cotel. de donat. tr. 1. discurs. 2. pars. 3. 32. Pax. Joan. lucubr. tom. 2. lib. 7. tit. 14. n. 99. Tabor. de jur. Abbas. tom. 3. disput. 6. q. 25. n. 8.* & sustinet *Gross. contr. 41. à n.*

21. *ad finem, Navar. comm. 4. de Regul. n. 76. vers. secundo, Less. de just. & jur. lib. 2. cap. 41. dub. 7. n. 63. Gratian. discept. cap. 413. n. 9. 10. Dian. resol. 53. tr. 2. p. 3. Ansell. de regim. Eccles. cap. 7. n. 2. lib. 11. Sanch. de Marrim. lib. 7. disput. 31. n. 34.* ubi quamvis astruat ex cohabitatione diuturna ratificari Matrimonium metu initum; attamen dato impedimento reclamandi, cōtrariā probationē admitti ait *Menoch. de præsump. p. 1. q. 95.* Cōcil. planē Tridētīnū nititur ratione præsumptæ professionis irritæ, per quinquennium ratificatæ, quod secus est si legitima impotentia reclamandi afferatur causa, & sic explicādo: erudiūt præter recēditos *Lezā. sum. verb. Regul. c. 2. n. 8. Tabor. de jur. Abbas. 3. disp. 6. n. 7. Gratian. d. cap. 413. n. 9. & cap. 440. n. 25. Dian. d. resol. 53. par. 3. tract. 2. Panimoll. decis. 29. n. 47.* & post omnes *Henriqu. Zoës. lib. 3. comm. decret. tit. 31. de Regul. n. 46.* Undē sic pronunciavit, & cum Reverend. Iudice Ecclesiastico Trib. Concistorij S. R. Consciētia, nobis cum Dominis Collegis superiūs adductis, in eo sedētibus an. 1684. statuit, nullam fuisse professionem Soror. Marię Aloysię Ciambri Monialis in Vener. Mo-

Monasterio Stigmatum, ob metum illatum per avunculū supra viventē post quinquennium.

133 Nullitate igitur professionis pronunciata, omnes actus subsequentes confecti ante professionē præsumuntur, itidem meticulosi: *Panorm. in cap. locum despons. Sylva sum. verb. Matrimonium* 8. n. 11. *Rot. Rom. apud Farinac. decis. 155. n. 5. p. 1.* potissimum si protestatio præcesserit *Avendañ. de met. lib. 1. cap. 14. n. 51. 61. & serè per totum. Föranell. de pact. nupt. claus. 7. Gloss. 2. par. 6. n. 53. Bellut. opusc. Miscellan. appar. opusc. 1. n. 115. & de validitat. & nullitat. profess. n. 17. Lezan. sum. qq. Regul. cap. 2. n. 22. & cap. 24. n. 26.* Arguitur namque ex protestatione metus, licet ex ea haud plenè, & cōcludenter probatur: *Honed. consf. 29. n. 54. lib. 1. Sard. consf. 395. n. 6. Farinac. decisf. crim. 295. n. 6. Sperell. decisf. 79. n. 54. & seqq. tom. 1.* Ex quibus desuper congestis necessariò sciatet renunciaciones per Moniales, & Monachos ante professionem confectas nullas, irritasque manere.

Differere tamen acriter in Regno notavimus, num in hisce declarandis Religiosorum nullitatibus vocandos es-

se consanguineos, aliosve interesse habentes, & accitos, an eis licitum sit appellare, ac de attentatis obijcere, potissimum si Monasterium sententiæ nullitati acquieverit? *D. Larrea* ad id antesignanus autumavit eos non esse vocandos, etenim de re spirituali agitur, in qua de subsistētia, & in subsistentia contractus initi inter Cœnobiū, & Religiosos tantum tractandum est, ut lato calamo edocet. *in sua decisf. 63. serè per totum, tom. 2. annuitque Gratian. discep. 850. n. 3. 4. & 9. ac per totum, subdeus interesse, quod in consequentiam venit in judicijs, non tanti faciendum esse, sed intuendum solum id, ad quod principaliter negotium spectat: idque vocandum esse concludit, & in specie præsentis hypothesis consanguiniorum, aliorumve interesse, in hisce professionis nullitatibus habentium, firmat, consequitivum, ac burzale esse, extraneum prorsus ab ipsa professionis nullitate, in qua nefas est eum adducere: ejusdem sententiæ fuere *Marant. resp. 38. par. 2. Pasqualig. ad Laur. de Franch. de contr. inter Episcop. & Regul. par. 1. sub. n. 27. P. Donat. in prax. Regul. tractf. 12. q. 19. n. 11. Camar.**

rat. resp. decis. 3. per totum. Pignatell. consult. 178. § n. 1. & seqq. tom. 9. Cesar. Panimoll. tandem in adnot. 2. decis. 29. censuit hosce interesse habentes, in allato professionis nullitatis iudicio vocandos minime esse; verum ipsis instantibus audientiam non esse abnuendam, ni odia inter consanguineos ingravescerent: potissimum si ex sententia nullitatis, suboriretur articulus successionis: ex Pignatell. consult. 4. tom. 1. tandem Panimoll. in suspenso relinquendo materiam, subdit recurrendum esse ad Sacr. Congregationem Concilij: difficultas equidem maxima agnoscitur, si tales interesse habentes, jam in recensito iudicio nullitatis professionis admissi, valent de attentatis obstaré, eisque licitum esse appellare, itidem quo ad suspensivum; negat herclè ex Lancellott. de attentat. par. 2. cap. 12. ampl. 14. n. 27. vers. 3. Scacc. de appell. qu. 17. lim. 6. memb. 4. n. 111. Rot. coram Mantica. 332. n. 15. & coram Coccin. decis. 90. n. 2. Schettin. de vers. ven. ad caus. cap. 1. inspect. 2. n. 58. par. 2. erudiètes tersum nequire de attentatis obijcere, nequè illorum expurgationem exposcere: se arcuit tamen ab hac sententia Berdon. de pro-

fess. Regul. cap. 22. num. 41. ex decis. Rot. Rom. 370. n. 4. & seqq. par. 9. Recens. si per primordiale causæ commissiōem Episcopo indultam, via hisce interesse habentibus aperiretur, ob clausulam (vocatis vocandis:) nam tunc tanquam legitime ad causam acciti, & admissi, queunt à contraria sententia provocare: subditque Pignatell. d. consult. 178: n. 8. tom. 9. Rot. Rom. decis. 313. 343. 358. coram Duran. & decis. 199. par. 16. Recens. potissimum si ex ipsa nullitatis professionis sententia fluere bonorum, & successionis restitutio: ut in allata decis. 199. par. 16. Recens. & decis. 514. p. 18. Aliqui verò autumavere ex hisce professionis nullitatibus, publicā honestatē, decus, ac utilitatē lēdi: Pignatell. consult. 176. n. 23. tom. 9. Panimoll. d. decis. 29. annot. 2. n. 12. 13. merito quemlibet de populo admittendum, & audiendum esse firmant solertissimus Consil. Blas. Altimar. in suo exarato tract. de nullis. rub. 4. q. 2. n. 23. Raynald. in comment. ad Bannim. gener. Bonon. lib. 3. cap. 34. §. 10. n. nec discrepat Gratian. discept. cap. 356. n. 13. 14. ut de carnali Matrimonio ex oraculo Abbat. in cap. tenor, n. 7. de sensens. &

re judic. dixit Rot. coram Achill. de Grassi. decis. unic. qui mar. accus. poss. de quo valet argumentū ad spirituale, Rot. coram. Carrill. decis. 80. nu. 10. Et seqq.

Attamen in nostro. Siculo Regno per tres conformes rejecta fuit appellatio quoad suspensivum per cōsanguineos, interesse habētes interposita, & fuit concordī voto dictum non sodiatur D. Gaspar Fardella cōsanguineus tertius: ut assert D. Philip. Cammar. in suo resp. decis. 3. sicque de recenti in Trib. Monatchiæ per Reverendiss. & Illustr. Dom. D. August. Joseph Torquillo dignissimum, ac ex omni parte semper venerandum Judicem fuit declarata nulla professio emissā per Soror. Magdalenam Valdina Monialem intus Cœnobiū Stigmatum, quæ confestim è Monasterio exeundo habitum dimissit, ipso acquiescente Monasterio, pariterque non fuit admissa, quoad suspensivum appellatio interposita per Reverend. Abb. D. Bernardinum Noceti Prælatum domesticum Sux Sanctitatis Archidiaconum in Cathedrali Urbis Messanæ Ecclesia, & Beneficiatus Ecclesiæ Parochialis S. Petri Urbis ejusdem, qui tanquam heres in Anima, & absolutus Fidei-

cōmissarius obsignatus ab Ill. D. Joanne Valdina Principe Monialis Fratre in eodem nullitatis professionis judicio fuit accusatus, citatus, & ad plenum auditus. 118. 02. 71

Verum enim verò post has moras Romæ per Sac. Cōgregationem in una Barchinonensi nullitatis professionis die 22 Junij 1699. fuit decretū ad fratris instantiam, & contentia appellantis, quod Don Bernardus Hierosolymitanus Eques reassumat habitum. Notandum tamen est quod in hac Barchinonensi causa instantis citationis defectus: etenim in primo judicio, neque Religio, neque illius Promotores, & Officiales, nec alia fuit citata persona.

Hæc equidem renunciaciones, Novitiæ confici debēt inter duos menses proximos, ante professionem, de Episcopi tamen, vel sui Vicarij venia: quod statuit Concilium Trident. sess. 25. de Regul. cap. 16. Molfes. ad consueud. Neap. tit. de renunc. qu. 16. n. 21. Strabian. resol. 85. n. 1. 2. lib. 1. & alij infra: verum si professionem ex causa Novitiæ, vel Novitios espirato probationis anno, distulerit, opus non est ut efficiatur renunciatio intra bimestre proximum professioni, quam po-

terat transacto anno fieri, sed sufficit ut agatur infra bimestre proximum confectæ professionis, ut apprimè erudiūt *Sanch. lib. 7. mor. cap. 5. n. 15. 20. 31. 33. Cast. Pala. oper. mor. tract. 16. distin. 1. part. 17. Barbof. de potest. Episcop. alleg. 66. n. 11. & post eos Pellizzar. man. tom. 2. tr. 10. cap. 2. sect. 3. n. 63. ubi ex Castro Pal. asserit attentam Sum. Pontificis dispensatione, ut professio conficatur ante annum probationis; peragi posse renunciationem intra bimestre, professioni proximum, licèt neque Pellizzar. neq; Barbofa ex probabili ratione hanc Castri Palai sententiam approbant. Congruūt profectò cuncti, eam firmam esse, si ea modicò ante emissā professionem tempore confecta fuerit, ut ex Barbof. *Sanchez, & Castro Pal. Pellizzar. ibidem*, addito *Marant. resol. 3.**

Urgium herclè haud levè versatur inter Moralistas, ac Nostrates in solutione alterius magni ponderis hæsitationis: nimirum an donationes, aliæque renunciationes confectæ per puellas ante Religionis ingressum, ratione verò Religionis ingrediendæ, absque tamen solemnitatibus in recensito Tridentini Concilio enunciatis subijciantur

nullitatibus in dictis per idè Tridentinū Concilium? etenim quamplurimi magni nominis scitissimi viri censuerunt esse comprehensas, & absque allatis solēnitatibus peractas, nullitati subjacere, & sūt *Azor. Instit. mor. par. 1. lib. 13. sub. qu. 2. vers. quæres. Less. de Just. & Jur. lib. 2. cap. 41. dub. 4. n. 40. P. Molin. eodem tract. tract. 2. disp. 139. Emmanuel Sà sum. verb. Religios. Marfil. declarationem Sac. Congreg. Concilij assert, in d. cap. 16. de Regular. sess. 25. concinnantes esse hæc renūciationes comprehensas sub decreto Trid. Cōcil. imò fraudolētas, ac in eversione ejusdem Concilij peractas: ejusdem sententiæ fuere Episcop. *Paul. Fusc. de visit. Ecclesiæ lib. 2. cap. 18. n. 37. Zech. de Regular. cap. 3. n. 10. & alij quos assert, & sequitur lato de more, exarato calamo Scopp. ad Gratian. in observ. decis. 37. a. n. 4. ad 16. Barbof. de Jur. Eccl. univers. par. 1. cap. 42. n. 235. Disparis verò sensus fuere Marant. resp. 3. & 29. tom. 4. Faustus in thesaur. Religion. lib. 5. 183. Sieph. Quarant. sum. Bullar. verbo Monasterium. Passarell. de privileg. Minor. cap. 37. cuncti ex declaratione Sacræ Congregationis innuentes sub allato**

Tri-

Tridentini decreto tantum esse devictas renunciaciones, confectas per Novitias jam Cœnobium ingressas, nulla per eos admissa extensione, sicque fuisse declaratum per Sac. Congregationem Concilij assert *Gratian. decis. 37.* qui, ex rationibus per eum postmodum adductis cum oppositis annuere videtur: os tamen suum claudit ob enūciatam Sacræ Congr. declarationem: licet in *discip. tom. 5. cap. 975. num. 3* absolute cum hac secunda transit sententia: & cum ea *Dian. resol. moral. 55. tom. 3. tract. 2. & par. 8. tract. 6. resol. 87. Barbosa. allegat. 66. num. 17. Castro Palau. oper. mor. tract. 16. disp. 1. p. 1. n. 4. Sauch. lib. 7. moral. cap. 5. ubi laxè tom. 2. Scailan. contr. 85. n. 7. tom. 1.* glomerantes recensitum Tridentini decretum ad renunciaciones peractas per puellas in Religione quamvis admittas: non tamen ad habitum acceptas porrigendum haud esse: nec discrepant *Garcia par. 11. de benef. cap. 9. n. 15.* & post eos *Pellizzar. man. 10. 2. tract. 10. cap. 2. sect. 3. nu. 59. & 60.* Oppositum tandem consuluit *Menoch. conf. 388. n. 7. lib. 4.* varijsque solidissimis rationibus, suam roboravit opinionem, erudiens

esse devictam sub enarrato decreto renunciacionem, seu donationē actam per puellam nondum Monasteriū ingressam, nec habitum suscipientem: Nos autem inter tot Sapientū discriminatas sententias putamus; eas esse comprehensas sub dicto Concilij Trident. decreto renunciaciones, & donationes, ex quibus præsumptiva elicitur fraus, pro quibus *Sæ, Lessij, Azoris, ac Molina* sententiam procedere, easque esse censemus, quæ conficiuntur per ingredientiæ Monasterium, nondum receptas, nec habitum retinentes, & postmodum profitentes, ac eas, quas agunt in sæculo existentes, & post modicum temporis lapsum, Monasterium petientes; suo legitimo tempore profitentur: non autem confectas per existentes in sæculo, & post prælatū temporis intervallum, prudentis arbitrio Judicis, Monasteriū ingrediētes, professionem emittunt: nam hæc ultimas renunciaciones, & donationes othni carere suspicione, & fraude autumamus.

134 Metus siquidem illatus ab eo, cui reverentia debetur, sufficiens est ad infirmandam professionem: *cap. puella, 20. qu. 1. cap. cum virum, de Regular. Navar. cap. 22. n. 51.*

Et conf. 89. n. 51. de Regular. affluenter Dian. resol. 92. par. 3. tract. 21. de dub. Regular. Larr. decif. 63. num. 15. & si minæ, scû verbera præcefferint, sentiunt Ponsf. de Matrim. lib. 4. cap. 5. n. 3. 8. Bordon. contr. moral. tit. de profes. Cohart. contr. 33. n. 13. Rot. apud Merlin. decif. 590. Sanch. de Matrim. lib. 4. disp. 6. q. 2. n. 18. 19. Suarez allegat. 24. Pellizzar. de profes. Relig. 10. 2. tr. 10. cap. 3. sect. 1. n. 24. 25. Azor. instis. mor. p. 1. lib. 12. cap. 5. q. 9. latè Castill. Sot. Major. infra: imò importunæ preces, affectatæ blanditiæ, vultus asperitas, indignationes obstensæ, gravem inficiunt metum ad invalidandam professionem: Ponsf. de Matrim. lib. 4. cap. 6. n. 17. Et tit. de consens. Et dolo, cap. puella, 20. qu. 3. cap. cum virum, de Regular. cap. 10. nu. 43. 48. Et 60. Castill. quotid. contr. par. 3. c. 1. n. 153. Pellizzar. ibid. fortior in sorore puella respectu fratris majoris, in qua minor exigitur metus: Rot. Rom. apud Merlin. decif. 620. à n. 1. Et seqq. imò in ea semper præsumitur metus reverentialis: Pasqual. de virib. pat. potes. par. 3. cap. 2. nu. 37. Joan. Bapt. Hodier. contr. 16. n. 12. lib. 1. Avendañ. de met. lib. 1. cap. 8. n. 61. Donad. de renunc. cap.

39. n. 14. Si simul cohabitaverint, & ab eo soror minor gubernatur, sentiunt Franc. Ant. Cost. Messan. conf. 32. n. 70. Episcop. Sperell. decif. 79. nu. 63. Ventrigl. prax. Eccles. par. 1. annot. 4. q. unic. n. 29. 30. 31. ubi alios affert, in quos metus cadit reverentialis: hanc verò ultimam sententiã impugnant alij putantes in sorore minore semper præsumi metum reverentialem, cohabitatione seclusa: Avendañ. Pasqual. Hodier. additis Grassi. de except. excep. 11. n. 33. Intrigliol. de casib. conscien. cent. 1. cas. 41. nu. 13. & alijs per Altograti. cõf. 50. n. 271. Camar. resp. decif. art. 1. à n. 17. 18. 19. cum seqq. quidquid sit de fratre minore non cohabitante, cum fratre majore: Menoch. conf. 401. n. 207. & de sorore minore cum sorore majore nõ cohabitante: nam in istis cohabitatio est necessaria pro inferenda metus præsumptione: Guittier. de Matrim. cap. 78. nu. 15.

135 Attamen metus ille noscitur idoneus ad infringendam professionem, qui cadere debet in virum constantem, ac quinque retinet condiciones; nimirum malum quoddam formidatur sit grave, 2. quoddam timens fidenter credat malum sibi imminere, 3. quoddam metus in-
 fe-

ferens sit potens, 4. & solitus
minas exequi, 5. quòd territus
destitutus sit alieno auxilio: ut
mirè explicat *Sanch. de Ma-
trim. lib. 4. disp. 1. à n. 10. Ros.
Rom. in Vener. Matrim. 29.
Novemb. 1604. coram Peña,
Andreol. tom. 4. contr. 301. n.
5. Sperell. decif. 79. n. 42. &
feqq. tom. 1.*

Probatur denique metus
presumptionibus, & conjectu-
ris: *Ciarlin. controuv. cap. 108.*
u. 25. Costa conf. 38. nu. 41.
Pasqual. de virib. patr. potest.
par. 3. cap. 2. n. 38. Leli. Al-
tograd. conf. 24. n. 13. par. 2.
Ventrigl. par. 1. annot. 4. §. 3.
n. 1. 30. Panimoll. decis. 102.
nu. 28. Si tamen sint graves,
verisimiles, & propinquæ: at
secus leves, remotæ, & inveri-
similes: *P. Boff. de Maurim.*
cap. 12. §. 22. n. 343. & seqq.
Panimoll. ibidem adnot. 1. n. 1.
Clarificant verò metum, ma-
gni animi aversio, repugnancia
circa gestum, mestitia, que-
relæ, ac lachrymæ: *Boff. n. 362.*
Sperell. decis. 75. n. 2. tom. 1.
& protestationes, quæ omnes
cessare faciunt tacitam ratifi-
cationem: ut ex nonnullis de-
cisionibus *Rot. Rom. post Dian.*
probat *Orthobon. decis. 117. n.*
5. & ex eo Camarat. resp. decis.
1. art. 2. num. 113. & per te-
stes singulares Mascard. de
probat. conclus. 1056. nu. 2.

Gregor. XIII. decis. 326. à n. 47. & seqq. & alij per Cammarat. n. 30.

136 Veritas sanè hujus conclusionis est, totum esse relictum judicantis prudenti arbitrio, an metus sit sufficiens ad annullandam professionem, & quando dicatur cadere in constantem virum, qui inspectis circumstantiis, & personarum conditionibus, metum absolvere debet: etenim diversimodè territur vir rixosus, & armorum expertus, quàm pacificus, inermis, ac femina, in quibus minor sufficit metus: *Sancti. de Matrim. lib. 4. disp. 4. nn. 2. 3. P. Peyrin. tom. 2. consil. 4. Gregor. XV. c. 9. n. 28. sed vide Card. Læcam de Regul. discurs. 44. nn. 4. 5. part. 14. Andriol. contr. 301. lib. 4. Pauimoll. decis. 102. annos. 1. n. 8. ubi plura astruit circa metum.*

137 Ratam ulterius, ac con-
validatam esse professionem
autumant nonnulli, ex novo
voluntario consensu in mani-
bus Superioris præstito, acce-
ptante tamen eo, ac cunctis
de Conventu: ut ex *Rot. Rom.
Recens. par. 4. decis. 179. n. 8.*
Card. Luca ubi nuper n. 6. 8
ubi apprimè subdit, nisi alio
patiatur defectu ex substan-
tiali forma, putans nullitatem
scatentem ex causa interrup-

ptionis anni probationis, nequaquam consanescere, ex actu gesto coram Superiore, ac alijs Religiosis, declarando velle esse Religiosum, quocumque defectu, tam ratione nullitatis, quam voluntatis non obstante: hic quippè, actus sapit, imò est novæ professionis species, & valet ex nunc; meritò novo indiget Novitiatu, ut *Card. de Luca*, ubi *supra* n. 9. *discut.* 44. magistraliter fatetur: neque inquam per Sacros Ordines, durante metu susceptos, ratam præsumi professionem firmat *Mirand. man. tom. 1. qn. 30. art. 1. conclus. unic. Barbos. alleg. 104. n. 18. in medio, par. 3. Navar. conf. 6. de his, quævi, & de Regular. comen. 4. n. 72. Rodrig. qq. Regul. tom. 3. qn. 16. Henric. Zoës. lib. 3. decr. de Regular. tit. 31. n. 47. Licet dissonat, ac contrarium decisum assert *Novar. Lucern. Regular. verb. professio n. 32.* sentiens per Ordinis suspensionem, tacitam elicere professionem: ita pari schemata per gestationem veli, & habitus, quos deferre assolent professi, si tamen deferres de nullitate conscius fuerit, ac recensitam gestationem, glomeratâ professioni esse, quòd itidem procedit in alijs similibus tacitâ redolentibus pro-*

fessionem, quos refert *Ricc. prax. part. 3. resol. 329.* & faciunt *Azor. Instit. mor. tom. 1. cap. 4. qn. 7. lib. 12. Gratian. discept. cap. 640. n. 31. & cap. 413. n. 2. 3. Barbos. de Jure Eccles. uni. lib. 1. cap. 42. n. 157. 162. & seqq. Campanil. divers. rub. 12. cap. 4. à n. 4. & seq. & intensionem profitendi retineret: *Less. de Just. & Jur. lib. 2. cap. 41. dub. 7: n. 63. 67. at secus si negativè se habuerit Tamb. de Jur. Abbatiss. disp. 6. qn. 13. n. 9. tom. 3.* Nimirum reclamando, aut oppositum obtentando animum; præsumptionem, namque tacitæ professionis, tunc cõquiescere insinuant ex *Menoch. præsumpt. 83. n. 17. lib. 6. Rot. Rom. in Recens. p. 1. decif. 579. n. 3. & 4. & post Tab. ibidem decif. 3. n. 52. 53.* quos cumulat *Panimoll. decif. 29. n. 52. 53. & 54.* subdit infra tamè quinquenniū *Cajetan. in 2. 2. q. 198. art. 5. cõquestu equidè, ac obtestatione infra quinquenniū haud prolata, ex recëfitis actibus depromitur sciëntia, & profitèdi animus, si ultro professionè effecerit: Barb. d. cap. 42. n. 160. Gratian. ibidè Ventrigl. prax. annot. 47. 2. uni. n. 20. 21. nisi causa metum influens perduraverit ultra quinquennium: *Navar. cõmun. 4. de Regular. etenim actus***

actus enunciati licet soluti
 præsumentur, acti tamen me-
 tu dicuntur gesti, si adhuc du-
 ret causa metus: *Seraph. decis.*
771. n. 10. Rot. Rom. in Re-
cent. par. 1. decis. 589. n. 5.
 6. nec expiatus unquam me-
 tus dicitur, nisi post lapsum
 plurimorum mensium, quos
 Monialis, vel Religiosus cōsū-
 pserit in Cœnobio permanē-
 do, post obitū metū indicētis,
 ut suprà adduximus, ex *Rot. Rō.*
ibidem, & post Tambor. decis.
3. n. 2. & alij per Panimoll.
n. 56. & in adnot. 2. n. 22.
 & in sua plenaria libertate,
 nec discrepant *Boss. de Matr.*
cap. 12. §. 23. n. 422. Donat.
in prax. verb. Regular. tom. 2.
part. 4. tract. 8. qm. 15. n. 11.
Rot. Rom. ibidem decis. 705. n.
1. & decis. 851. n. 1. par. 1.
 cuncti uno annuentes voto
 hosce allatos actus, tacitam-
 inferentes professionem, tam
 nō inducere, si peracti fuerint
 durante metus causā, etiam, si
 infra quinquennium profes-
 sus ad sacros ascenderit Ordines;
 infra, namque quinquen-
 nium de jure ratificationem
 haud præsūmi edocent *Dian.*
resol. mor. 49. tract. 3. par. 4.
Bordon. contr. 32. n. 25. de ra-
tific. profess. Barbof. alleg. 104.
n. 18. de potest. Episcop. p. 3.
 138 Alij verò blaterant ratifi-
 cari, ac convalidari nullam

professionē, per existentiam in
 Religione per integrū annum
 continuum, & nō interpolatū,
 à die quo conscius de nullita-
 te, animo tamen, & inten-
 tione eam ratam habendi,
 & convalidandi perseverave-
 rit, à quo quidem tempore in-
 cipit verè esse professus, & nō
 aliter; aliàs itidem post quin-
 queniū reclamare potest: *Na-*
var de Regul. cō. 4. n. 71. & cōf.
9. de his quævis & cōf. 34. n. 4.
et cōf. 89. n. 3. de Regul. Mirād.
d. q. 30. art. 3. cōclus. nūc. per
Barbof. alleg. 104. n. 19. licet
 in impressione tertia opposi-
 tū sustinere conatur *sub n. 19.*
 139 Insuper potest etiam Re-
 ligiosus contra suam emissam
 professionem reclamare, si eā
 peregit non recepta prius de
 natalibus informatione, juxta
 formam *Sixti V.* Constitutio-
 nis, incipientis: *cum de omni-*
bus Barbof. n. 20. Undè Ju-
 dæus si in Religione recipi-
 tur, sub erronea suppositione
 eū haud esse de infideli gene-
 re; professio invalida est ob
 conditionis deficientiam: ex
tex in l. cedere diem, ff. de verb.
signific. cum concordantibus
Navar. conf. 87. de Regular.
 quam sententiā tuentur *Ric.*
prax. resol. 80. in fin. Barbof.
d. alleg. 104. n. 20. Villalob.
in sum. p. 2. tract. 35. diffin.
2. n. 8. Rot. Rom. in Recens.
 P p p 2 part.

part. 1. *decif.* 175. n. 3. *Panimoll. annot.* 1. *decif.* 29. n. 5. 6. annectens hanc nullitatem haud confirmari per tacitam professionem; imò post quinquenniū de ea reclamari posse: *Gratian. discep.* 440. n. 15. 16. 17. tom. 3.

140 Oppositam verò sententiam veriore esse autumamus: etenim Sixti V. recensitam Constitutionem revocavit Clemens VIII. quoad professionis nullitatem, meritò haud infirmari professionem absque allata informatione; sed validam esse erudiunt *Bonacin. de clausur. qu. 2. punct.* 10. *différ.* 2. §. 6. nu. 11. *Antonell. de regim. Eccles.* lib. 7. cap. 11. n. 13. *Lezan. quæst. Regular.* cap. 25. n. 52. *Ciarlin. contr.* cap. 194. n. 26. lib. 2. ubi subdit allatam Sixti Constitutionē contra Religiosos masculini sexus incuti, non contra Moniales, eamq; fuisse revocatam per Clementem VIII. agglutinat sub nu. 28. sicq; decisū affert *Barbof. n. 21*. Plectuntur tamen Superiores Sixti V. Constitutioni non obtemperantes, concludit *Zoëf. ubi supra* nn. 20: Haud porro objurgatur si Novitium minimè implicatum alio obstaculo, aut impedimento, receperint, absque tamen informatione: quoniam Sixti V.

Constitutio contra recipientes criminosos dirigitur: ut apprimè edocet *Dian. resol.* 83. par. 3. tract. 2. *Antonell.* n. 14. ac contra, tere alieno gravatos: meritò inferunt DD. debitorem, cui spes solvendi non abest, non posse Monasterium ingredi, minùsque cum alterius jactura profiteri: at secùs si solvendi spes, abfuerit, quispè tūc bona cedēdo recipitur: *arg. l. 1. & 2. ff. de cess. bon.* ut cum *Divo Thom.* 2. 2. qu. 189. art. 6. ad 3. concludunt ferè omnes Sūmistæ: *Angel in verb. Religiosus*, n. 5. *Silo. verb. Religio*, 2. qu. 4. *Armil. verb. Religio*, n. 5. *Tabien. verb. Religio*, n. 12. & *ex Theolog. Palud.* 4. *distin.* 38. qu. 4. art. 3. *conclus.* 3. *Caiet.* 2. 2. qu. 189. art. 6. & alij, cum quibus sic *Div. Thom.* explicando concludit *Azor. infra, Less. de Just.* & *jur. lib. 2. cap. 41. dub. 3. n. 32.* & 33. hoc idem firmat de his, qui ad reddendas rationes devicti sunt: secùs tamen putat quoad obnoxios ad serviendum, perpetuò juramento parum refragante, vel si in discrimine vitam poneret, si è seculo non se abdicaret: nam tunc, aliorum interesse parum refragante, recipitur, & proficitur: *Azor. inst. mor. par. 1. lib. 12. cap. 1. qu. 5. Zoëf. n. 19. lib. 3. tit. 31. decret.*

cret. de Regular. Less. ibid. n. 32.

141 Filij autem familias, eorum rogare debent Patres, ut consentiant ingressui eorum in Religione, *cap. licet, 16. de Regular. & si patres renuerint, ingrediuntur, iustam si retineant potestatem: Canon. 1. & 2. 21. qu. 1. filij equidem plenum habent jus de se, circa parentum præjudicium, jure Canonico inspecto: cap. cum virum, 12. in fin. de Regular. nisi pauperes sint parentes, qui filiorum indigent auxilio, filij tunc Divinū obstat præceptum: Canon. 1. distin. 30. & ita D. Thom. qu. ult. art. 6. & quolibet 3. art. 16. ubi idem firmat de parente, non tamen de fratre, & sorore: allata verò sententia limitatur, si filius perseverando in sæculo ruere periclitetur in mortiferum peccatum: *Silverf. summ. verb. Religio, 2. q. 7. Less. ibid. n. 34.**

Sed vide *Bellarmin. de Monach. tom. 1. lib. 2. m. 36. Maynard. decis. 14. n. 10. & seqq. lib. 5. at si filij eorum ipso consensu, professionem emiserint, valida est professio, licet anathema dicuntur, & professionis effectus suspenditur, donec parentibus pauperibus fuerit provisum, nisi filius manens in Religione parentum tegeatati occurrere valet: Navar. comm. Regul. 3. nu. 48. &*

Monasterio tamen exire queunt, tam si parentum inopia præcesserit, quam si subsequatur: *Navarr. de Regul. comm. 3. n. 45. si magna, & extrema sit inopia: Less. ubi supra n. 34. quod non ita erit si minor fuerit: Less. Henr. Zoëf. lib. 3. decret. tit. 31. n. 17. Sum. Pontificis veniā obtinet: Less. Zoëf. comment. decret. lib. 3. tit. 31. de Regular.*

242 Annus equidem probationis de momento ad momentum computatur: *Henr. Zoëf. comm. decret. lib. 3. tit. 31. de Regular. n. 11. & incipit à die susceptionis habitus, sive à die quo Novitius vitam Religiosam cum alijs Religiosis, & asperitatem Religionis experiri incipit, & terminatur eadem anni hora ultima, & si antea itidem per horas professio emissa fuerit, nulla erit: Dian. res. mor. 57. par. 3. tract. 2. & par. 5. tract. 5. res. 10. Barbof. de jur. Eccles. unic. cap. 42. n. 118. sic per horas duas refert decisum idem Barbof. in summ. Apost. decis. verb. professio Regularis, n. 7. Quidquid in contrarium blaterant Campanell. in divers. jur. Canon. rub. 12. cap. 3. n. 4. Henr. sum. lib. 13. cap. 40. Emman. quest. Regul. tom. 3. qu. 15. art. 4. & Gratian. discep. c. 413. n. 22. nā primam sententiam veriorē,*

&

& magis communem esse autumant superius allati, & cum eis *Ventrigl. in prax. Eccles. annot.* 47. §. *unic. n.* 4. Qui quidem probationis annus non interpellatus, sed continuus esse debet: *Campanil. divers. jur. Canon. rub.* 12. *cap.* 13. *Mirand. man. qu.* 22. *art.* 4. *conclus. unica, Azor. instit. mor. par.* 1. *lib.* 12. *cap.* 2. *qu.* 8. & alij per *Barbos. alleg.* 101. *par.* 3. *n.* 23. & explicat *Dian. res.* 57. *par.* 3. *tract.* 2. *Antonell. de regim. Eccles. lib.* 7. *cap.* 9. *n.* 5. ut de omnibus se imbuat Novitij austeritatibus: *Navar. conf.* 89. *lib.* 1. *Less. de Just. et jur. lib.* 2. *cap.* 41. *disp.* 7. *nu.* 59. Et si per triduum extra Monasterium commoratus sit Novitius, probationis annus continuus haud dicitur, sed interruptus: *Galer. margar. casu. conscien. verb. Novitius.* 2. *Barbos. n.* 25. Neque conjun-

143 guntur tempora pro probationis anno complendo: *Sylves. summ. verb. Religio.* 5. *qu.* 4. *n.* 4. *Barbos. n.* 24. Nisi de Superioris venia à Monasterio exiverit, habitumque retinendo: *Navar. conf.* 41. *n.* 3. *de Relig. Lezan. summ. quest. Regul. tom.* 1. *cap.* 25. *n.* 23. *Barbos. nu.* 28. iustâ tamen accedente causâ: *Navar. n.* 3. & *conf.* 82. *n.* 4. *Ricc. prax. res.* 246. *par.* 1. *Lezan. ubi nuper*

144 *n.* 23. Nimirû ob morbi cat-sâ, *Pelliz. 22. man. to. 2. sr. 10. c. 2. sec.* 2. *n.* 47. vel Monasterij negotiû: prævio tamé Superioris permîssu, & per breve tēpus, ita ut dici haud possit eum non periclitari notabiles Religionis asperitates: ut mirificè, cōciliando opiniones, edocet *Ventrigl. ubi supra nu.* 10. sed vide infra, Opus sanè haud esset, ut austeritates in specie probet, cum sat est, ut se eis in genere imbueret: *Navar. conf.* 31. *n.* 4. & *conf.* 41. *n.* 3. *de Regular. Flamin. de resignat. benef. lib.* 3. *q.* 13. *n.* 13. *Henric. Zoës. ubi supra d. lib.* 3. *tit.* 31. *nu.* 7. & ante eos magistraliter *Azor. instit. moral. tom.* 1. *lib.* 12. *cap.* 3. *quest.* 7. Subditq; tamé *Lezan. in summ. qu. Regul. tom.* 1. *cap.* 25. *n.* 23.

145 Professorem haud esse nullam, itidem, si causa indulgenti tale permîssum, irratiocinabilis sit, & hoc idem firmat *Antonell. ubi supra n.* 6. *in fine:* agglutinant verò allati per *Dian. resol.* 84. *par.* 3. *tract.* 2: haud interrupti probationis annum, si Novitius retento habitu, absque Superioris veniâ, vel cum venia indebitè indulta exierit, dummodò ad Monasterium redire intēdar: nec discrepat *Antonell. num.* 6. *vers. addunt:* at si redeundi nō habuerit arîum, & sine Su-

terioris venia, aut abacto habitu exierit, annus probationis dicitur intermissus, & ad professionem non admittitur, nisi de novo alio expleto probationis anno: *Barbos.* & alij per eum in *summ. Apost. decis. verb. professio*, & de *jur. Eccles. unic. cap. 4. n. 124.* etiam si mora fuerit modica: *Ventrigl. prax. Eccles. annot. 47. §. unic. n. 7.* Nisi ob nimiam Superioris asperitatem, & minas perterritus, animo se celandi, & redeundi aufugerit: *Barbos. n. 128.* aut in patris mansionē expleto anno cū habitu cōmoraverit, ac exindē si retēto redeūdi animo, subito reversus fuerit; ad professionem admittitur: *Barbos. ibidem, Ventrigl. n. 9.* etiam si per longum tempus extra Monasterium se detinuerit: censet *Reg. de Marin. res. 282. n. 3. lib. 1.* nisi conditio personæ fuerit mutata, *Pelliz. zar. d. sect. 2. n. 48.* Undē cecutavit *Bordon. cap. 14 de profess. n. 10.* autumans egredientem ē Religionē completo jam probationis anno, animo tamen non redeundi, redeundo non indigere novo novitiatu: etenim suā opinionē cōtra communem, & veritiorem esse tuerentur *Cavaler. decis. 129. Merlin. decis. 522. nu. 2. de Luca ad Ventrigl. observ. ad annot. 47. nu. 5.* cæterum ad

hoc ut Novitiatus iterū ex integro incohetur, oportet ut Novitius animo deserēdi Religionem habitum dimiserit, & absque Superioris venia discesserit: insinuat *Rot. Rom. Recens. decis. 14. nu. 13. par. 13. Card. autem de Luc. de Regul. discurs. 46. n. 14. par. 14.* ait hanc quæstionem esse hodie sopitam ex decreto Cōciliare, ex quo habetur quod annus probationis continuus, integer, & absq; interruptione esse debet ad hoc ut in omnibus, & singulis anni mensibus experimentum habeatur, nulla itidem admissa iusta causa, nec Superioris venia: *Ciarlin. cour. 108. n. 26. Gratian. cap. 165. n. 14.*

146 Verū enim verō huic anno probationis renunciare haud valet Novitius: *Concil. Trident. sess. 25. cap. 15. de Rdgalar. Zoës. n. 10.* inō nullo esse professionem, ante probationis annum emissam, edocet *Henric. Zoës. n. 9.* aut ante ætatem in *Concil. Trid. præscriptam*: nimirū ante decimum sextum annum, autumant infra citandi: licet per Religionis statutū major exquiratur ætas, *Card. de Luca, de Regular. discurs. 45. nu. 6. par. 14.* & alij ab eo.

Ad clarificandā deniq; professionem Monialis non requi-

quiritur scriptura; sed sufficiunt testes, *P. de Franch. decis. 384. n. 5. Gratian. disp. 640. n. 5. Ricc. in prax. decis. 437. de Petr. conf. 18.* ratione differentiæ inter professionem Monialium, & Monachorum, ob quartum clausuræ votum, quam distinctionem non admittit *Luc. in animadvers. Gratian ibidem, & in obser. annot. 5. ad Ventrigl. prax.* sustinens non esse necessariam scripturam, & testes sufficere: ex *Magon. decis. 141. n. 18. Honded. conf. 78. n. 36. lib. 2. Caravir. allegat. 104. Reg. Marin. tom. 3.*

147 Professus planè ad aliud arctiorè Cœnobium se trajicere appetens, quit, si tamen in alio, eâ tempestate, sub astrictiori regula, & constitutione vivitur: etenim haud sufficit, ut Regulæ, ac constitutiones sint duriores, & arctiores, sed ut tales sint, & de præseti observentur: *Azzor. infra:* quod permittitur, ut magis animæ suæ salus roboretur, obtetâ prius Superioris veniâ, ad hoc ut disertè trāsitus magis agnoscatur, si majori spiritus perfectione, aut temerarietate, levitate, odio, ira, contēptu, vel alia qualibet perficiatur perturbatione, & ut ejus evitetur contumacia: *cap. licet 18. 2. si verò de Regular. ac sine jactura Cœnobij, & Re-*

ligionis, à qua receditur transitus fieret; alioquin ad prius relaxandum esse Cœnobium, si seclusâ Superioris veniâ, transiret, edocet *Hem. Zoës. lib. 3. decret. rit. 31. de Regular. transf. ad relig. n. 34.* glomerans, superiore renuente allatam indulgere veniam, valere Religiosum transire: ex parte namque sua adimplevit: & Superioris contradictionem protervam esse, firmant ex allato *cap. licet Azzor. inslit. mor. par. 1. lib. 12. cap. 14. vers. tersio. quer. & seq. Zoës. ibidem.*

Hoc tamē in casu Monachus aliàs in prima Religione professus ad aliâ astrictiorè se cōferēs, annū novę probationis conficere debet, austeritatibus, namque illius primę Religionis, non de ista imbutus fuit: ut benè insinuant *Navarr. conf. 62. de Regul. Zoës. ibidem n. 10.* Imò profiteri iterum tenetur *P. Donat. rer. Regular. tom. 1. tract. 5. qu. 29. Fagnan. in cap. Apostolicam n. 34. de Regular. Navar. conf. conf. 3. de Regular. n. 19.* Nisi in Abbatem, Rectorem, vel Præfectum electus fuerit Monachus unius Monasterij, in altero Monasterio ut *Federici* sententiam sectando, concludit *Azzor. inslit. mor. par. 1. cap. 14. vers. 13. lib. 12. sub-*
dit-

ditque etiam *Card. Luc. de Regul. discurs.* 38. n. 17. part.

14. quodd hunc probationis annum Sac. Congreg. abbreviare afolet.

Transitum verò ad laxiorè locum inconfentaneum, illicitumq; esse communiter edocent infra adducendi, nisi ex iusta causa, & cum dispensatione, quàm indulgere quit Episcopus: autumant *Innocēt. & Abb.* quorum sententia amplexa communiter haud fuit: etenim de pisco ratiocinantur jure, ex quo Monasteria sub Episcoporum potestate manebant: hodie verò quia Sum. Pontificis subsunt auctoritati, & ex sua delegatione Superioribus, potestatem in eos habentibus quasi Episcopalem, meritò à Sum. tantum Pontifice hæc imperitur venia: quod itidè statuit *Concil. Trid. sess.* 25. cap. 19. de *Regul. Zoës. sub n.* 34. *vers. dixi*, nisi probabile immineret periculum, vel ad Sum. Pontificem difficilis aditus fuerit, tunc allati Superiores tribuūt recensitam veniam, si iusta adesset causa: *Azor. vers. octavo queritur, in fine.*

Mendicantibus autem absolute interdicta est venia transeundi ad quaecumque Regulam, nisi Carthusiensem, ex Sum. Pontificis placito, sub

excommunicationis ultione, tam recipientibus, quàm receptis indicta: ut enodatè evolvitur in *Bull. Martin. V. anno 1418. viam ambitiosa*, quam afferunt *Zoës. ibidem. in fine, & Azor. vers. inter extravagantes*, ubi Martini IV. fuisse allatam Bullam asserit.

Iusta demū, ac legitima erit causa Religiosi scilicet infirma, ac incommoda valetudo, odiū ceterorū Fratrum, aut si indignè, & malè tractetur: pro hisce igitur causis facultas transeundi conceditur: *Gloss. & Abb. in d. cap. licet*: sustinens tamen *Abb.* non sufficere Sum. Pontificis indultam facultatē si iusta non accesserit causa: nec discrepare videtur *Azor. d. lib. 12. cap. 14. par. 1. vers. queres quenam*, si mutatur in id, quod est minùs bonum.

148 Valere planè Episcopum loci Ordinarium Monialium numerum in Monasterijs sibi subiectis statuere, ad hoc ut commodè sustentari possint: decrevit *Gregor. XIII. in sua Constitutione Deo sacratiss. an. 1573.* & disponitur per Sac. Concil. Trid. *sess.* 15. de *Regular. cap. 3.* ac habetur in *cap. unico 2. sanè, de statu Regular. lib. 6.* & edocent *Azor. instit. mor. par. 1. lib. 13. cap. 9. q. 1. Campanil. in divers. jur. Canon. rub. 12. cap. 16. n. 7. 14. Qua-*

rant. *summ. Bull. verb. Moniales*, & alij, quos adducit *Augst. Barbof. de potest. Episcop. allegat.* 98. *per totam par. 3.* Numero autem Monialium completo, quæ commodè ali ex Monasterij introitibus queunt: aliæ supra numerum cum sufficienti tamen dote recipi possunt: subdunt ex *Navarr. de reddit. Eccles. q. 1. nu. 62. Sanch. in præcept. decalog. lib. 7. cap. 23. n. 1. Suarez de Relig. tract. 3. lib. 4. cap. 9. n. 17. Riginald. prax. for. pœnit. lib. 23. n. 29.* & si aliter factum fuerit, nullum, irritumque erit: ut ex *Sacr. Congreg. decretum afferunt Campanil. & Barbof. ubi nuper.*

Imò professionē per Monialē sine dote receptā ultra numerū, & Monasterij reditus; nullius robotis, ac invalidam esse credunt: *ex c. periculoso, 2. 1. de stat. Regul. in 6. Mirand. de sacr. Monial. q. 8. art. 6: Salleng. de re benefic. pars. 2. cap. 122. n. 1. tom. 1.* licet de generali consuetudine hanc non esse infirmendam professionem annectūt, *ex Sanch. Mirand. & alijs Salleng. ubi nuper, Barbof. n. 9.* Episcopum autem loci Ordinariū, in Monasterijs sub Regularium Prælatorum cura viventibus, nullā haberet jurisdictionē, meritò nequaquam valere in eis

Monialium numerum præscribere, nisi cum consensu suorum Regularium edocet, & decisum afferit per *Sacram Congreg. Pignatell. in consuls. 336. tom. 1. Barbof. ibidem.*

149 Cæterum Monasterio in egestate labente, Moniales alendæ sunt, non habito respectu ad dotes apportatas; sed ad Monialium numerum protata: ut ex *Bald. in l. 1. 2. sed scimus, in fine, C. de latin. libert. tollen. instruit Salleng. d. cap. 122. n. 5.* Inopiæ equidem casu eveniente, valere Superiorem, vel Abbatissam, Religiosos, vel Moniales cogere, ut se ad aliud conferant Monasterium, concludunt nuper recensiti.

150 Sed an dos primo tradita Monasterio, ubi professio fuit emissā, ad istius remaneat beneficium: an verò cum Moniali ad secundum trasferatur Monasterium? Nonnullorum afflatus ad favorem secundi Monasterij, ubi facta fuit translatio prodivit, autumantes dotem personam sequi: quod ante omnes dixit *Prosp. Farinac. decis. 115. nu. 2. pars. 2. Paul. Staiban. resol. 125. 126. tom. 2. & facit tex. in l. si is, qui ff. de jur. dos. si ab ipsa Moniali, non autem ab alio dos Monasterio fuerit tradita: cōcludit Staiban. d. resol. 125. n.*

n. 62. ubi Sanchez doctrinam affert, & ex Gloss. in cap. 3. in verb. redire, de Cleric. conjug. absolute transeunt Hostiens. et ceteri Scribentes in d. cap. 3. Menoch. de arbitr. cas. 156. à n. 25. Angel. summ. verb. Monasterium n. 6. & post eos Reg. Sanfelix. decis. 322. n. 8. uno concinentes ore dotem à primo lucrari Monasterio, si Monialis in eo perseveraverit: Navar. commen. 4. de Regular. n. 24. fortius si à secundo Monasterio eoactè admissa fuerit Monialis: nam ei solvi debet dos à priori Monasterio: Pellissar. infra n. 70.

151 Alij verò hæcè respuunt rationes, insinuantēs dotem ad primum pleno jure spectare Monasterium, non autem ad secundum: quam sententiam comprobant ex q. si quis autem, vers. si verò relinquit, Ant. de Monac. ex illis verbis: & vendicetur à priori Monasterio, Navar. de Regul. tom. 4. qu. 2. n. 24. & cons. 81. n. 9. de Regul. Rodrig. tom. 2. de Regul. qu. 79. art. 2. Azor. to. 1. lib. 12. cap. 15. qu. 3. Miranda. man. Prælator. Regul. to. 1. qu. 31. art. 24. Barbosa. in cap. quod à te, 3. de Cleric. conjug. eamque probabiliorem esse subdit, ac strenuè tuentur Sanch. in præcep. decalog. lib. 7. cap. 32. n. 12. Bonac. qu. 2. de

clausur. q. 9. q. 4. diffic. 2. n. 6. Pellissar. man. tom. 2. tr. 10. cap. 3. sect. 3. qu. 13. n. 69. sicque decisum affert Sac. Congreg. anno 1639. in causa Monasterij Sanctæ Crucis Neapolis, & Collaterale Concilium in causa Monasterij S. Mariæ Ægyptiacæ: Reg. Capyc. Latr. decis. 193. tom. 2. nec discrepat Jul. Capat. contr. for. 22. per totum, & n. 18. & seqq. Sanlenger. de re benefic. cap. 65. n. 12. tom. 1. ea cun-
152 cti ratione nixi: quoniam dos, sive donatio, aut renunciatio, quam Monialis Monasterio tradidit, nequaquam censetur collata sub perseverandi conditione; sed tantum usque ad emissam professionem, quâ consecutâ, conditio jam remanet purificata, nec aliquid plus remanet agendū, quidquid inde sequatur de professi, sive professæ persona: ut ex Trident. Concil. sess. 25. cap. 16. depromunt Reg. Rovit. decis. 10. Capyc. Latr. Sanfelix. Staiban. ubi supra, & Molfes. cons. 1. Si translatio de Superioris consensu facta fuerit, addit Sanlenger. d. cap. 65. n. 12. nec in alium declinaverit sensus: Fontanell. decis. 127. à n. 11. & seqq. Ripoll. var. cap. 13. n. 70. Sard. de aliment. ris. 9. qu. 19. Bottiglier. theore. 78. Jul. Capat. contr. 21. n. 21. in fin. Q99 2 153

153 Proxima herclè recensita
sententia, licèt haud parùm
arrideat: attamen Concilian-
tium alteram magis consen-
taneam esse fatemur: nimirùm
quæ sita per Monialem ante
translationem ad primū, jure
proprietas, spectare Mona-
sterium: ad secundum verò
quoad usumfructum; ni tran-
situs ei onerosus fuerit, con-
solidandum tamen cum pro-
prietate post Monialis obitū:
remanet planè ex allata distri-
butione utrique consultum: ut
affluenter demonstrant *Card.
Tusch. conclus. 322. n. 2. &
4. Chopin. Monasti. lib. 2. tit.
3. n. 24. vers. & quid verò, &
vers. ar rectius, Rebuff. in con-
cordat. tit. Regia ad Prælat. no-
minat. 2. ultim. verb. concess.
vers. quid si Monachus*, sicque
consultuisse testatur *Tondur.
Sanlenger. de re benefic. cap.
65. n. 14. tom. 1. nec disparis
sententiæ fuit Horat. Barbar.
de divis. fruct. cap. 1. n. 211.
& 213.* sed de hac quæstione

154 vide tradita affluenter: licèt
permixtè per *Azor. instit. mor.
tom. 1. lib. 12. cap. 15. qu. 3.*

155 Verùm evitanda semper
est impia, ac incontentanea
Monialis eliminatio è Mona-
sterio inope: quamvis ineptè
admittunt nonnulli: quam eli-
minationem piè, ac magistra-
liter respuit *Zerol. prax. Eccl.*

par. 1. verb. Moniales, vers. de-

156 *cimum quartum*: sicque per
Sacr. Congreg. decretum af-
fert, mirèque consulit, ut Mo-
nasterium è suis elevetur ne-
cessitatibus, posse Monialis
propinquos astringere, ut ei-
dem Moniali dotem aliàs non
solutam assignent congruam,
more tamen consueti: ut in
2. 8. *indica. idem Zerol. & fa-
ciunt Præs. de Franch. decis. 44.
Sanlenger. part. 3. de re benefic.
cap. 122. n. 28. tom. 2. deni-
que eliminatione semper ex-*

157 *plosa*, sub prætextu dotis nō
solutæ: ut *Rodrig. to. 1. qu. 48. arr.
8. optimè Pellizsar. man. to.
2. tract. 10. cap. 3. sect. 3. qu.
15. nu. 72.* firmanz teneri ta-
men Monasterium eam alere,
nisi ratione criminis ipsius
Monialis dos fuerit à Fisco ab-
dicata: nimirùm ob hæresim,
aut si Monialis extra Monaste-
rium sisteret: *Fagundes lib. 4.
decalog. cap. 13. n. 24. Pelliz-
sar. n. 73.*

158 Episcopus loci Ordinarius
pro sustentatione inopis Mo-
nasterij, potest tanquàm Sedis
Apostolicæ Delegatus omnes
elemosynas, quas præstari
affolent Collegia, Capitula,
& similes, huic inopij Mo-
nasterio assignare, nec-
non dimidiam omnium
elemosynarum partem, quæ
per ultimas voluntates pau-

peribus distribuuntur: etenim appellatione pauperum veniunt Moniales: sitamē elemosynæ non sint ad certas personas destinatæ: ut graphice ex Oraculo *Fideric. de Sen. in conf. 282.* edocet *Sanlenger. ubi supra n. 9. 10. & ex Constit. Gregor. XIII. nē Moniales Conversæ, erudiūt Novar. conf. 8. n. 2. de stat. Monach. Sanch. in summ. lib. 6. cap. 16. n. 56. Bonac. de claus. qu. 1. pun. 9: n. 6.* Et tandem queunt Moniales adversus Monasterij creditores se tueri beneficio: *cap. Odoaldus de solut. ut nimirum teneantur in quantum facere possunt: nam ratio, quæ in Clericis consideratur, militat itidē in eis: Sanlenger. n. 27.*

160 Novitius porro ē Monasterio egrediendo cuncta, quæ detulit bona recuperat: immo pro eorum restitutione, quit Episcopus loci Ordinarius Superiores Regulares per censuras cōpescere: *ex Concil. Trid. sess. 25. de Regular. cap. 19. Fuscus de visitas. Eccles. lib. 2. cap. 15. n. 64. Tambor. de jur. Abbat. disput. 15. qu. 7. n. 29.* quod cōficere itidem possunt Abbates quasi Episcopalem jurisdictionem habentes: *Flor. de Men. var. q. lib. 2. q. 24. nu. 22. Barbof. alleg. 82. n. 30. p. 3.*

161 Ut nostra tandem oratio ad suā redcat hypotēsim in-

quimus valere Episcopum: irruere cōtra Regulares aliosque exemptos pro reddendo computo eorum administrationis pro executione pię testatoris voluntatis, eosque ob improbā administrationē cōpescere: *ex Clement. 1. de testamen. & cap. 1. de privil. in 6. Campanil. diver. jur. Can. rub. 12. cap. 13. n. 130. Coker. de Jurisd. Ordin. in exempt. par. 4. q. 49. Vulpel. prax. cap. 42. n. 28. Antonell. de regim. Eccles. cap. 19. n. 12. lib. 7.* Quod itidem perficere quit capitulum Sede vacante: innuit *Panvin. de poss. cap. Sede vacant. part. 2. qu. 7. & asluit, expresse contrā Religiosos Azor. Inst. Mor. par. 2. lib. 3. quæsit. 6. cap. 39. Barbof. alleg. 105. n. 50. par. 3.*

162 Regulares demum, & exempti, loci Ordinarij Imperio subsumunt, in omnibus quæ Episcopalis ordinis sunt, in petitione Chrismatis, nimirum, in consecratione Ecclesię, Ordinis susceptione, & similibus: *cap. veniens, ubi Abb. notab. 2. de præscript. Gloss. in cap. Abbas 17. qu. 2. Erasim. Coker. de Jurisd. Ord. in exempt. part. 2. qu. 45. n. 16. & par. 4. qu. 11.*

163 Valent pariter Episcopi loci Ordinarij regularibus interdicare; ne in eorum Ecclesijs indulgētijs de novo ipsis in-

indultas, eis inconſultis, publicent, ſic ſtatuyente Sac. Congregat. ut aſſert *Bonac. de clauſur. in partic. diſp. 2. qu. 3. punir. 30. n. 9. ex Concil. Trident. ſeſſ. 21. cap. 9.* & ſi aliter attentaverint Regulares ab Epifcopo, carceratione, & excommunicatione objugantur: *Zerol. prax. Eccleſ. par. 1. verb. Indulgentia, Ricc. prax. reſol. 210. verſ. 16. Cened. queſt. Canon. q. 26. n. 32. Barboſ. allegat. 105. num. 69. Antonell. de Regimin. Eccleſiaſt. lib. 7. cap. 19. num. 2.* Niſi priſco tempore fuerint conceſſe, ob quarum publicationem Epifcopi juridiſtioni haud ſubſunt: *Bonac. ibidem, & Antonell. ubi nuper.*

164 Verum Advertendum eſt Epifcopos, in hiſce caſibus ubi juridiſtioneſ exercent in Regulares, ex Pontificum conſtitutionibus, ac ex Tridentino Concilio; poſſe cenſuris eos innodare, cenſent *Vulp. prax. Jud. cap. 42. n. 26. Henric. in ſum. lib. 1. cap. 25. 2. 7. Franc. Leo theſ. Eccleſ. par. 1. cap. 8. n. 19. Genuenſ. prax. Arch. cap. 59. verſ. aliud eſt, Mar. Ant. var. reſol. part. 2. caſ. 35. & prax. Epifc. par. verb. excommunicationis cauſa 2. 4. alioſque refert caſus, Barboſ. alleg. 105. n. 13. p. 3.* At ſecus in alijs caſibus putat

Vulp. ubi nuper, & annuit Lezan ſum. tom. 1. caſ. 11. n. 14. ſed in tom. 3. verſ. exemptio Regularium n. 13. autumat, 165 etiam in alijs caſibus à jure ſcatentibus communi, valere Epifcopum hoc idem adverſus Regulares peragere, & ex declaratione Sac. Congreg. firmat *Antonell. de regim. Eccl. lib. 7. cap. 9. n. 1.* Niſi Regu- 166 lares privilegium retinerent ne poſſint ab Epifcopo excommunicari, ſuſpēdi, veſ interdici: ut inſinuāt *Henric. lib. 7. de Indulg. cap. 25. 2. 7. Sánchez. de Marrim. diſp. 33. num. 23. lib. 7. Barboſ. ibidem, & potiuntur Carmelitæ, Prædicatores, Minores, Jeſuitæ, & alij, qui cum iſtis, privilegiorum communicatione fruuntur: *Dian. reſ. 103. parti. 3. tr. 2.* Quæſit tamen Epifcopi hoſce Regulares, tali privilegio munitos, alijs Canonicis coërtionibus compeſcere: nimirum privatione officij, vocis activæ, & paſſivæ, carceratione in alio Monasterio, ac depoſitione: *cap. 1. 2. eos. verſ. quantum de privileg. in 6.* Sed de allato privilegio vide adducta per *Antonell. lib. 7. cap. 5. n. 4.**

167 Valet inſuper Epifcopus loci Ordinarius Regulares, & exēptos per ſuos Præpoſitos, aut à Jure excommunicatos, è ſuo-

fuorū subditorū cōmercio evitare, *Lezan. tom. 3. verb. exēprio Regularium*, n. 9. *Barbof. allegat.* 105. n. 73. Non tamē eos excommunicatos declarare, si in eos nullā retineret iurisdictionem, etiam si publica, ac notoria fuerit excommunicatio: etenim declaratio recen-

168 sita jurisdictionalis actus est, quem Regulares Prælati in eos haud exercere possūt: *Navar. conf. 2. n. 2. de senten. excomm. Vulp. prax. Jud. cap. 41. n. 25. Lezan. sum. qu. Regul. tom. 1. cap. 11. n. 15. & tom. 3. verb. exemptio Regularium*, nu. 9. aliofque adducit *Dian. resol. 35. tr. 2. par. 3.* sed oppositū decisum afferunt *Ricc. prax. decis. 50. & in collect. decis. 591. par. 3. Fusc. de visit. lib. 2. cap. 8. n. 8. Antonell. de regim. Eccles. lib. 7. cap. fin.*

169 n. 2. firmantes posse Episcopum eos excommunicatos declarare; sed non excommunicare, nec suspendere, aut interdicere: si Regulares in excommunicationem juris, vel hominis ruerint: *P. Emman. quest. Regul. 63. art. 11. to. 2. Barbof. d. allegat. 105. n. 73. par. 3.*

170 Porro horum Monasteriorum exemptorum, ac ipsorū met Regularium exemptio, ex lectura, & tenore ipsius privilegij scetet, ac ab ejus ob-

servantia: ut optimē erudit *Cardin. de Luca, de Regul. & Monialib. lib. 14. discurs. 1. n. 138.*

171 Quit benē verūm Episcopus exemptos cogere, ut infra legitimum tempus suæ exemptionis titulum ostenderent, in loco tamen tuto, & securo: *tex. in cap. cum persona, de privil. lib. 6. cunctos in Diocesi sistentes ei subjectos esse inquit Abb. in cap. accepimus n. 4. de privileg. nec exemptio præsumitur, nisi probetur, cap. porro, et cap. recepimus eodem, ubi Abb. quē affert Paul. Fusc. de visit. & regim. Eccles. lib. 2. cap. 8. n. 9.*

Ceterū non tantūm ab Episcopali potestate immunes sunt Regulares omnes professi, verūm itidem, & Novitij intra probationis annum, qui & fori fruuntur privilegio: *ex c. Religioso 21. §. quamvis, de sent. excomm. in 6. & si verē Religiosi minimē sint: sum. Angel. verb. Relig. n. 24. attamen rectē, ac validē appellantur Ecclesiasticæ personæ, Gloss. in d. cap. Religioso, §. quamvis, de quibus nos alibi plura, & in Cap. 2. prædiximus: ex quo quidem textu, & Canonis si quis suadēte diabolo, 17. q. 4. privilegio potiuntur: insinuat *Cened. ad decretum, collect. 24. n. 12.* undē rectē in-*

inferūt infra expressandi, quod gaudere etiā debēt, & immu-
 172 nitatis, ac exemptionis cly-
 peo: facilius namque amit-
 titur Canonis privilegium,
 quā fori, ut disertè edocet
Cened. præf. Canonicar. qq. q.
4. n. 41. & qu. 6. n. 13. Vala-
ño Cur. Philip. par. 3. q. 1. n.
12. Cavalc. decis. 10. nn. 37.
lib. 5. & decis. 11. n. 1. & seqq.
lib. 5. Dueña regul. 99. ampliat.
9. Mart. de jurisd. part. 4. cent.
2. cas. 121. n. 4. P. Ludovic.
Molin. de just. tract. 2. disput.
671. n. 2. tom. 3. & alij, quos
agglutinant D. Mar. Giurb.
conf. 15. n. 8. Barbof. alleg.
12. n. 37. part. 2. Et si pri-
ma haud essent tonsura ini-
tiati: Auguf. Barbof. in Scolijs
Concilij Trident. sess. 23. cap.
6. n. 10. Carlev. de Judic. lib.
1. tit. 1. disp. 2. num. 406.
 quamdiū in Religione com-
 morantur: *Summiſte omnes in*
verb. Novitius Henriq. lib. 7.
de indulgent. cap. 25. n. 7. lit.
P. & lib. 7. cap. 27. n. 7. lit.
L. additq; nequire Episcopū
 contrā Novitium irruere pro
 delicto in sæculo patrato. Ur-
 get tamen contra eū sæculare
 imperium, si ante ingreſſū de
 delicto ceperit cognitionē ha-
 bere, ex Sixti Constitut. ad Ro-
 manam, ob quam criminosos
 non esse ad Religionem ad-
 mittendos statuit: ita ex Per-

tell. Pellizzar. man. tom. 1. tr.
2. cap. 7. n. 8. quidquid, sit eā
 seclusa, *idem 9.*

Ita pari schemata erit si
 Novitius post patratum cri-
 men in Religione, ab ea egre-
 ditur: nam in eum ruit laicus
 Judex, si sæcularis sit delin-
 quens: at si aliquo Ordine erit
 initiatus; tunc Episcopus loci
 Ordinarius eum compeſcit:
Pellizzar. nu. 11.

Oppositum tamen, & cum
 maximo fundamento instruit
Bordon. to. 2. resol. 54. n. 132.
 innuens in objurgandis delin-
 ctis, tēpus quo ea fuerunt pa-
 trata attenditur: meritò infert
 Novitium ea tempeſtate Ec-
 clesiasticam esse personam: ideo
 ab Episcopo comprimē-
 dum esse: nec discrepat *Pel-*
lizzar. cap. 6. q. 1. vers. addit,
sub n. 3.

Verū si Præpositus Re-
 gularis ante fugam delinquē-
 tis Novitij procederet, iste eū
 objurgat; aliās jus suū amitte-
 ret post arreptā fugā: *Bordō. n.*
131. Pellizzar. n. 3. vers. cum Ca-
stro Pal. Non autem degentes
 in via ad habitum nanciscen-
 dum ante susceptionem, fori
 potiuntur privilegio: *Pasqua-*
lig. tom. 2. resol. 96. n. 2. licet
 contrarium sustinet *Pellizzar.*
man. tract. 8. cap. 6. sect. 2.
n. 98.

173 Oblati verò quamvis in

cis nulla certa dari possit regula: etenim eorum conditio parilis haud est, modo namq; se, & sua offerunt Religioni, modò se, & non sua, modò sua, & non se: aliquando eorum partem offerunt, ut ap-primè distinguit *Castrens. in. cons. 69. vol. 1. & depromitur ex cap. ut privilegia. vers. suos de privileg. Card. Tusc. lit. O. conclus. 16. n. 10. Abb. cons. 102. n. 1. par. 2. Boër. decis. 20. n. 7.* ideò Sacr. Cardinal. Congregatio, annuente Urbano VIII. statuit Oblatos privilegio, & exemptione, tunc
 174 debere potiri, quando in forma juris valida perpetuò, irrefragabiliter, & cum effectu seipso, & bona sua omnia præsentia, & futura, nulla prorsùs, quamvis minima eorum portione, neque in proprietatem, neque in usufructum sibi reservata; Religioni obtulerint, & habitum aliqu-aliter mutaverint; quod si omnia prædicta simul non concurrerent; neque fori privilegio, neque immunitate sæcularium exactionum frui posse: quod habetur, in cap. per exemptionem de privileg. in 6. Clement. 1. in fine de decim. ibi: dū tamē illi Religioni cum effectu donaverint, & obtulerint se, & sua; de quibus fuso calamo tractat *August.*

Barbos. de jur. Eccles. univers. lib. 1. de privileg. cler. d. cap. 39. §. 2. à n. 44. & sub num. 45. de Eremitis astringit, qui si alicui Ecclesie, vel loco Sacro, vel Ecclesiastico Superiori addi-cti non sint, immunitate nō potiūtur: *Pelliz. ibidē. 101. et Barbos. alleg. 12. n. 38. et 42. par. 2. Card. de Luc. de jurisd. et for. compet. to. 3. discurs. 4.* ubi habentes requisita contēta in Constit. 67. Gregor. XIII. tantum fori potiuntur privilegio.

Verum oportet ad hoc ut Oblati isti fori fruātur clypeo, ut tria emittant vota, sub certa tamen regula, & Religione, seu Ordine; aliàs nequaquā dicuntur Religiosi: *Emmā. Rodric. to. 3. §. Regul. 21. art. 1. Lessan. sum. Regul. to. 2. cap. 8. n. 4.* vel si intra septa Monasterij, & sub obediētia: non verò Religiosa, sed ratione muneris sibi injuncti debita: *Lessan. n. 13. Santlger. resol. benef. cap. 113. per totum, par. 1.*

175 Ulterius Confraternitates, Eucharistæ, ac Collegia, eorūque Governatores quoad ea, quæ spiritualitatem concernant, Episcopi subsunt imperio: quo ad temporalia verò laicis potestatibus: ut venè erudiunt P. Darand. ad Bull. Cæn. lib. 2. Canon. 15. qu. 7. conclus. 5. nn. 14. Aloys. Ricc. resol. 144. 145. tom. 3. *August.*

R r r Bar-

Barbof. de potest. Episcop. alleg. 78. n. 24. & alleg. 75. per tot. par. 3. Cened. pract. Canon. q. 22. lib. 1. nu. 10. 14. Leo in thesaur. for. Ecclesiast. par. 2. cap. 29. n. ult. & cap. 2. n. 22. & par. 1. cap. 8. n. 18. Anfald. de jurisd. par. 2. tit. 9. cap. 14. Reg. de Marin. var. resol. cap. 117. nu. 9. lib. 1. & alij, quos cumulat Dom. Dominic. Manfred. in obser. ad Capyc. obser. decis. 93. n. 6. si auctoritate Pontificis, vel Episcopi erectæ sint: Gabriel conclus. 162. lib. 1. magistraliter indicant Navarr. conf. 3. de for. competen. Duard. ubi nuper, & ibi Cæsar frater suus lit. B. de Grass. de effect. Cler. effect. 1. ampl. 19. nu. 126.

Si Confraternitates istæ, laicorum Hospitalia cum Căpanile retinerent, & ibi Missæ celebrarentur, tunc inter loca pia numerantur; aliās hosce Confratres coram laico imperio compescendos esse firmat Mart. de jurisd. part. 4. tract. 2. cas. 113. n. 7. & par. 2. cap. 18. etiam si Sum. Pontifices, vel Episcopi auctoritate sint erectæ: n. 17. atque benè verum Martb. de jurisd. par. 4. cap. 113. n. 17. & par. 2. cap. 18. auctoritates hæc facere nequeunt: ut persona sit locus: Anfald. de jurisd. par. 2. tit. 11. cap. 14. n. 23. Spad.

conf. inter consilia Farinacij 197. n. 9. vol. 3. Duard. ubi 176 supra n. 9. etenim personæ, sub quarū remanet gubernio, esse non possunt insertæ eidē loco: meritò ratione loci commensuranda haud est talis immunitas, sed potius, quo ad ipsum fictum, & repræsentatum corpus: ut mirè insinuant ex Abb. conf. 31. n. 1. Cardin. Zabbar. cōf. 13. n. 3. & sequitur Martb. de jurisd. ubi supra.

177 Verū enim verò Hospitalia, ac Confraternitates allatas nequaquā Ecclesiasticas æstimandas esse, quoad forum Ecclesiasticum minùsq; quo ad bona, nisi de Ordinarij, vel alterius Ecclesiastici Superioris auctoritate erectæ sint, cum Oratorio tamen, Ecclesia, & Căpana: ut prædiximus, & insinuāt Card. de Luc. de jurisd. et for. cōpet. to. 3. disc. 60. sub n. 3. Gamn. decis. Lusitan. ult. n. 6. Renat. Choph. de sacr. polit. lib. 3. cap. 6. Gabriel. Mascard. & cæteri, quos cumulat Barbof. ubi supra, Mart. de jurisd. par. 4. cent. 2. cas. 113. nu. 7. & par. 2. cap. 18. n. 17. aliās secūs, itidem si de Sum. Pontificis venia erectæ fuerint: Mart. ibidem. Et an tenentur solvere quartā? Vide Lupū, & Ubald. de Canonic. pors. saur. for. Eccles. par. 2. cap. 14. n. 21. Mirand. manual. Prælar. tom. 2.

9. 48. art. 3. *cōclus* 2. ubi negāt si essent prophana *Joan. Azor. Instit. mor. pars. 2. lib. 9. cap. 12. qu. 11. Barbof. alleg. 75. n. 43. & seqq. par. 3.*
- 178 Ac etiam si in eis aliqua exercerentur opera pia, aut si beneficia administraretur, quę licet de jure sint patronatus laicalis, attamen Ecclesiastica dicuntur: *Barbof. de jure Eccl. univers. cap. 11. n. 88. part. 2. Frances. var. utriusque Jur. resol. cap. 7. à n. 36. & seqq. & à laicis gubernentur tunc in omnibus ad Episcopalem potestatem subsunt: ut atticet erudiunt Thomas del Bene de immunit. Eccles. cap. 4. dub. 20. nu. 8. Frances. ibidem, & ex pluribus Cæsar. Panimoll. decis. 12. adnot. 5. per totum D. Jacob. Pignatell. consult. 156. per totum, & alij per Panimoll. ibidem. non tamen fundatore adhuc vivente, nam tunc Hospitale non visitat Episcopus: substatinet Petr. de Ribald. tract. de Canon. Episcop. cap. 4. vers. quo ad secund. quest. & dixit Choker. de Jurisd. Ordin. in exempt. part. 1. qu. 31. n. 4. Nisi Religiosus, & pius diceretur, nimirum cum Ecclesia, & Episcopi auctoritate fuerit erectum: *Scopp. ad Gratian. observ. 88. n. 31. 32. Cardin. de Luca ubi supra discurs. 40. n. 24.**
- 179 At si sub Regum immediata protectione erectæ fuerint; sub Regio tunc, non autē Ordinarij Ecclesiastici subsunt Imperio: ut depromitur ex eodem *Sacr. Concil. Trident. sess. 22. de reform. cap. 8. & 9. ibi: Non tamen quę sub Regum immediata protectione sūt: & tuentur Merlin. contr. ser. centur. 1. cap. 65. n. 11. Ricc. decis. 209. part. 4: August. Barbof. d. alleg. 75. n. 16. par. 3. & in collectan. ad idē Concil. Trident. n. 27. & decisum assert. Rot. Rom. in una Leopoldensi administrationis Hospitalis die 14. Martii 1646. corā Cerro, & ex Mart. ac ex Armendar. in addit. ad Recopil. Legum Navarr. lib. 1. tit. 6. de visit. n. 65. Scopp. ad Gratian. observ. ad decis. 88. n. 14. &*
- 180 *seqq. licet P. Anton. Dian. resol. mor. 100. par. 1. itidem ex ejusdem Concilij Trident. dispositione recensita, subvertere conatur: attamen oppositum de facto ex prisca consuetudine observare intuemur, & ipsemet Diana futeatur in hoc Siculo Regno.*
- 181 Potissimum si in ipsa fundatione cautum fuerit, ut sub Regia maneant protectione: ut evolvitur in ipsomet *Sacr. Concilij Trident. ibi: Nisi aliter in fundatione cautum reperitur; etenim tunc secundum*

fundatoris intensionem regulantur: asserunt *Ricc. decis. 209. part. 4. Dian. d. rescl. 33. par. 1. Pasqualig. res. mor. cent. 1. cap. 88. n. 89. del Bene de immun. Eccles. tom. 2. cap. 10. dub. 6. sect. 1. n. 5. & seqq. Panimoll. decis. 1. 2. ad n. 5. à n. 64. cum seqq. ad 52. Card. de Luc. de jurisd. et for. cōpet. disc. 4. n. 3. & potius per viam con-*

182 tractus, quàm per viā gratiæ proceditur, & jus visitandi potius ex allato Conc. Tridentino ablatus, quàm delegatus præsumitur: deducitur ex verbis ejusdem Sac. Concil. Tridentini cap. 9. ibi: *Nisi secus forte in institutione, & ordinatione talis Ecclesiæ, seu fabricæ expressè. cautum sit.* & ex innumeris Sacræ Congregationis declarationibus: insinuat *Card. de Luc. tract. de jurisd. & for. compet. discurs. 41. n. 58. tom. 1.* ubi quando per viam gratiæ, & quando per viam contractus fundatio facta dicitur apprimè extricat, & conducunt per eum. exposita *in discurs. 95. sub n. 12. ibidem*, ubi hoc idem firmat, si non expressè, sed per Equipollens fundatoris intentio eliceretur, ac decisum re-

183 censet per Sedem Apostolicam contrā D. Cæsarem Marullo Concivem, & nostrū Avunculum Felicissimę Ur-

bis Panormi Antistitem, ad favorem Magni, & novi Hospitalis ejusdem, sub eadem conditione erecti, ut sub Regia perduret protectione: *teste de Grass. de effect. cler. effect. 1. n. 610. & ita conclusum.* quoque testantur *Mut. decis. 28. n. 29. Masrill. decis. 110. Garcia de benefic. par. 1. cap. 2. n. 93.* ubi Pauli V. assert declarationem, neque discrepat *Almedr. in addit. ad recap. leg. Navarr. lib. 1. tit. 6. l. 5. §. 2. n. 66.* quidquid in oppositum sentiat *Barbos. d. alleg. 75. n. 9. & Ant. de Praxis de potest. Episcop. cap. 1. n. 3. 5.* què explicare conatur *Scopp. ad Gratian. d. observ. 88. n. 35.*

184 36. si annuendo Episcopus in fundatione se à visitatione abdicavit, *Barbos. nu. 10. in fine* & in hoc Trinachiæ Regno hæc Confraternitates, & Hospitalia sub Regio vivunt Imperio, & cura; Ratio potissima, quæ ad id asseritur est, quoniam supposita erectione earum, à Laicis facta, absque Episcopi auctoritate, loca haud sunt religiosa, vel sacra, & perpetuò cultui Divino dicata, sed merè prophana, meritò secluso fori privilegio, laico subsunt Imperio, ut prædiximus: additis *Tom. del Bene de immun. Eccles. cap. 4. dub. 20. num. 4.*

& seqq. tom. 1. Pignatell. d. consult. 156. n. 2. Beller. disq. Cler. tit. de favor. cleric. real. 2. 5. num. 86. qui agglutinant hæc Cōfraternitates, & Hospitalia erecta absque Ordinarij auctoritate, liberè posse bona alienare, absque alia solemnitate, & faciunt præter allatos Barbof. alleg. 75. n. 24. & 23. Perez de Lara de Capellan. lib. 2. cap. 1. à n. 5. Luca discurs. 42. n. 9. tom. 3. de jurisd. Sperell. decis. 155. n. 2. tom. 2. etiam si piæ sint, edocet ex Bordon. infra Pellizzar. mox citandus n. 290. licèt pro eo adducit Barb. n. 33. qui de locis pijs diversimodè se habet; & in Regno Neapolis testatur Ann. sing. 90. Reg. de Ponte. conf. 18. n. 6. & decisum pluries affert Danz. pagu. DD. tit. de leg. pijs. cap. 3. 3. vol. 1. quod pro redditione computorum idem firmat Afflict. de jur. Prothom. in princ. leg. 2. subsequenter quero, n. 13. & post eum Reg. Capyc. Larr. decis. 95. n. 6. Napodan. in consuetud. Neap. si Ecclesia, nu. 75. Viv. decis. 517. & in addis. nu. 41. 185 potissimum si circa redditionem computorum in principio foundationis sic fuerit cautum: ut in eodem Concil. Tridentino habetur sub d. cap. 9. ibi: *expressè cautum sit*, & faciunt Thom. del Bene de kn-

mu. Eccles. cap. 10. secti 117. dub. 6. nu. 27. & seqq. ac ex Pasqualig. res. mor. 89. nu. 5. aluit enodatè Card. de Luca de jurisd. & foro compet. discurs. 41. n. 13. Aut si conjecturaliter de enixa fundantis voluntate constaret: quoniam in quæstionibus voluntatis ejus, substantia, non autem figura, & verborum cortex spectanda est: ex Mantic. de conject. probat idem de Luca ubi nuper vers. non negabam, in fine, quod repetit in discurs. 95. nu. 12. 14. idemque strenuè tuetur per quamplurimas decisiones Constant. Cassar. qu. peregrin. 18. lib. 1. n. 22. & ferè per totum, ubi de veterrima edocet praxi, & annuit Mastrill. decis. 110. ubi nostram parilem insinuat praxim, quam nos quotidie notamus, laxèq; hunc examinât articulum: Cevall. de cognit. per viam violentiæ par. 2. qu. 32. & quæst. 123. Mansrell. loco indicato. At si de tali testatoris voluntate in fundacione haud constiterit, Episcopus cuncta loca visitat pia, tam si publica sint, quàm privata, Ecclesiastica, sive sæcularia, pro redditione computorum: Armendar. in addis. ad Recopil. leg. Navarr. lib. 4. tit. 29. l. 1. 2. 1. Scopp. ad Gratian. obser. 88. nu. 20. cum seqq. Luca super discurs.

40. n. 14. Verùm hæcæ Confraternitates, absque Episcopi auctoritate erectas, licet Sacras, ac Religiosas non esse: sunt tamen piæ si ad pium ordinatæ sint usum, ut ex *Bordon. resol. 72. n. 33. tom. 2. & alij fundat Pellizz. man. tom. 2. tract. 8. cap. 5. n. 272. sustinens sub. n. 293. Confratres piæ Confraternitatis gaudere privilegio fori.*

Et tandem circa jurisdictionem Ordinarij Episcopi in Conservatorij, mulierum absque clausura, & regula viventium: fusè facit idem *Card. de Luca eodem tract. tom. 3. discurs. 45.*

186 Cappellas, ulterius Cappellanas, ac Cappellanos alicujus Regiæ Cappellaniæ, Episcopus loci Ordinarius haud visitat, minùsque inquirat, ex notabili *Innocentij III. Constitutione, in cap. cum Cappella, de privil. & ex Conf. Trident. sess. 24. cap. 2. si actualiter Reg. inserviunt Cappellaniæ: Castill. Soto Major de terri. lib. 6. cap. 14. n. 14. Fuscus de visit. lib. 2. cap. 11. n. 1. Porro Epi-*

187 scopus visitat Cappellas laicorum Confraternitatum in Ecclesia Regularium existentes: imò hæcæ Confraternitates, in his verò, quæ Confraternitatis administrationem respiciunt, insinuat *Ciarlin.*

contr. for. cap. 65. n. 7. 8. quæ assert Scoppa ad Gratian. dict. obser. 88. nu. 24. 25. Pellizzar. man. tom. 2. tract. 8. cap. 5. n. 75. easque Constitutiones corrigere posse subdit.

188 Regularis tandem suum interimens Abbatem degradatur actualiter, Curieque obsignatur sæculari: ut condigno objurgetur cruciatu: sicq; decisum assert *Cortiad. decis. 34. n. 62. subens sub n. 63. à Sacræ Basilicæ tutamine respuendum esse, & si veneno in ferculo parato hanc conficeret necem, proditorium patraret: Panimoll. decis. 85. nu. 54. Pignatell. consult. 173. n. 5.*

189 Et si Regularis venenù in ferculo ponens, suum necaverit Superiorem, ad Regularem incumbentem disciplinam, proditorium patrare videtur: autumant ex decisione *Sacr. Congregationis Cæs. Panimoll. decis. 84. n. 54. D. Jacob. Pignatell. consult. Canon. 173. nu. 3. & alij per eum.*

190 Cæterum Episcopus loci Ordinarius cunctos Clericos, tam Sæculares, quàm Regulares in visitatione circa mores corrigit, ac objurgat, si deliquerit, eosque visitat nullo alio privilegio suffragante: ex *Concil. Trident. sess. 6. cap. 3. & sess. 13. cap. 1. & sess. 14. cap. 4. de reformat. sublati*

appellatione, ac recurſu: edocet *Steph. Gratian. decif. 188.* & annuunt *Lancellos. de attentatis, & immovar. appell. pend. lim. 18. nu. 6.* & alij, quos affert *Scopp. ad Gratian. ibidem, num. 3.* Si abſque proceſſu, & ſcripturis Epifcopus ad carcerationem proceſſerit, quo in caſu quamvis Superior ex appellatione interpoſita de correctionis viſibus agnoſcit; tamen executio minimè ſuſpēditur: & ſic *Concil. Trident. in ſeſſ. 24. cap. 10. de reformat.* accipitur, vel ſi diffinitivè fuerit pronunciatum. At ſi conſtructo proceſſu, ſervatis ſervandis fuerit proceſſum; tunc appellatio ſuſpēdit: edocet ex *Franc. Leo in Theſaur. for. Eccleſ. part. 2. cap. 2. nu. 77. Scopp. ubi nuper nu. 5.* Et in hiſce viſitationis caſibus ad Metropolitanam appellatur: inſtruunt *Ricc. reſol. 449. n. 2.* quia conſecta per ſuffraganeū in viſitatione, jure Ordinario facta cenſetur, auctoritate tamen Apoſtolica, à qua commiſſa opinatur geſta in viſitatione: ut magis teneant, *Hoſt. in cap. 2. de offic. Ordinar. & eſt tex. in cap. quis neſciat diſt. 15. Cboker. de juridi. Ord. in in exempt. quaſt. 14. n. 5. p. 17. 2. Valaſc. alleg. 70. n. 5. tom. 1.*

191 Epifcopus verò viſitando ſi modum, exceſſerit uti ſuſpē-

ctus recuſatur: *Genuenſ. prax. Archiep. cap. 21. & de prax. Epifcop. ibidem:* eo autem caſu appellatio itidē quoad ſuſpēſivū admittitur, poriffimū ſi cōpilato proceſſu proceſſerit: ut ex *Paulo V. Bulla an. 1610. edita* refert *Suppl. ſolertiſſimus ubi ſupran. 10. 11. 12.* vel ſi in primordijs ipſius viſitationis recuſatio præponeretur; aliàs reiſcitur, nec ex ea impeditur pœna pro morum correctione opportuna: edocet, & decifū refert *Armendar. tit. 6. de viſit. lib. 5. 2. nu. 8.* ſubdens ſi proceſſus nō fuerit inſtructus *ſub n. 7.* cum quo annuit *Scop. ubi de ſuper.*

192 Præponitur igitur allata Epifcoporum ſuſpicio, ſecundū aliorum ſententiam, coram eodem Ordinario recuſato, eaque probatur coram arbitris eligendis: ex *text. in cap. ſpeciali, de appell. cap. ſuſpicionis, de off. deleg. Fermos. in d. cap. ſi quis contra qu. 2. num. 4. Berart. in ſpecial. viſit. cap. 6. à nu. 10. Epifcop. Frac. de compet. cap. 11. n. 3. & 4.* & ſi partes diſtulerint hoſce eligere arbitros, valere Epifcopum eos compellere, ut in triduo, eligant, ad hoc ut ſuſpicionis cauſam abſolverent, ſubdunt ex *l. apertiſſimi nuper relati, & diſponitur per d. cap. cum ſpeciali:* imò ſi arbitri diſcre-

ferreptantes, non convenerint, tertius tunc eligitur, ut cum eis, suspicionis causa terminetur: *Panorm. in cap. suspicio- nis, n. 5. de offic. delegat.*

- 193 Censet planè nonnulli hosce arbitros esse eligēdos, quoties Superior præsens haud fuerit, aut valdè distaret: at si adesset, tunc arbitri non eliguntur, sed coram Superiore suspicionis definitur causa: *ex tex. in cap. si contra unum, de offic. deleg. in 6.* Etenim Sum. Pontifex ex quo valdè distaret, ideo pro suo recusando delegato, arbitri eliguntur, & non ipse de sui Delegati suspicionem cognoscit, ut sumptibus, ac partium molestiis parcat: *Panorm. in d. cap. si quis contra de foro compet. n. 22. in fin. & apertè facit Gloss. in d. cap. si contra unum, in verb. Episcopi ibi: Omni ergo casu Papa laboribus, & expensis partium voluit provideri, & cōsonant Franc. ibidem nu. 3. Ancher. & Gemin. Barbos. nu. 9. Sborz. de Vicar. Episcop. q. 16. per totam lib. 3.*

- 194 Undè Vicarij Episcopi suspicio, coram ipso Episcopo, non coram arbitris absolvatur, si in Diœcesi fuerit Episcopus, nam in ea ipse solus est Iudex: *Ancher. Gemin. & Broz. ubi supra, Marcell. Vulp. in prax. for. Eccles. cap. 25.*

nu. 18. Sanch. in consanor. lib. 6. cap. 8. dub. 3. nu. 22. 28. Et Vicarij Capitularis recusatio corā capitulo terminatur: *Ricc. Collect. 1602. p. 5. Garc. de benefic. par. 5. cap. 7. n. 23. dub. 3. Armenadr. in addit. ad recop. leg. Navar. lib. 4. tit. 33. l. 3. de recusat. declar. 6. Barbos. in summ. decis. Apost. Coll. 716. nu. 22. & de dignit. cap. 42. num. 54. Bellamer. super conf. Trident. sess. 24. cap. 16. de reform. benefic. in penul. declar. Vulp. ubi supra cap. 44. nu. 29. & d. cap. 25. nu. 19.*

- 195 Itapariter erit de aliis similibus: & faciunt Gallup. *prax. tit. de susp. part. 1. cap. 4. nu. 10. Torreblanc. in prax. Jur. Spirit. lib. 15. cap. 9. nu. 10.*

- 196 Aliique equidem absolute putavere arbitrorum electionem recessisse ab aula, & in defuetudinē abiisse: & sic *Marchesan. de commiss. par. 2. q. 1. cap. 8. de commiss. susp. Jud. n. 22. & sequitur Scacc. de Judic. tom. 1. cap. 101. lim. 1. n. 8. vers. confirmatur. Farinac. frag. part. 2. nu. 929. lit. I. Fermos. in cap. si quis contra de foro comp. qn. 29. nu. 20. Vulp. prax. Eccles. cap. 25. nu. 21. Tenagl. decis. Rot. Rom. lib. 1. cap. 7. nu. 6.* Subditque 197 *Ridolfin. prax. Jud. part. 1. cap. 7. nu. 125. recusationem esse tentandam coram Judi-*

ce, ad quem fit recursus, vel appellatur, ac coram arbitris: nec impar cecinere *Lancellos. de attentat. part. 2. cap. de attentat. post recusat. Jud. num. 69. & 70. Famini. Centolin. in addis. ad cons. Farinac. 17. tom. 1. lib. E. Rebuff. de recusat. art. 6. Gloss. 1. na. 5. testaturque Bajard. ad Clar. qu. 43. na. 18. ad evitandam prolixitatem causæ, recensitam arbitrorum electionem nunquam vidisse.*

198 Verùm anno 1658. R. D. Antonini Bisignano in Catre-dali Messanæ Urbis Ecclesia Ciantri, suspicionem uti Delegati Apostolici coram arbitris vannatam fuisse vidimus.

199 Attamen anno 1662. in causa suspicionis in personam Illustris. Panormitani Antistitis per Supremum M. C. Sedis Criminalis, Senatum ad confirmationem sententiæ per Trib. Concistorij fuit dictum arbitros non esse eligendos, suspicionis causam coram R. Monarchiæ Tribunali esse tractandam.

200 Cæterum Abbas quamvis exemptus, valet mitra auri-phygiata, idest auro intexta, uti, non autem aureas, vel argenteas laminas, neque gemmas gestare: etenim Abbatia refertur inter inferiores dignitates: *Garcia de Nolibis.*

Gloss. 48. 2. 3. n. 62. & in Synodo post Episcopos sedet: Sayr. decis. 2. de major. & obediens. Amend. ad Francam decis. 138. n. 4. Ricc. coll. 1069. verùm si Episcopalia retineret jura, inferior non dicitur Episcopo: Ant. Fab. differ. 3. Cod. de Episcop. & Cler. Ricc. collect. 955. par. 4. Hinc est
 201 quòd si Abbas distinctum haberet territorium, ac loca pleno subiecta jure, in quibus exercet jurisdictionem, non modò tēporalē, sed etiā spiritualē, exemptus à jurisdictione Ordinarij loci Episcopi dicitur, & nullius Diocesis: erudiunt *Mantic. decis. 361. n. 13. Seraph. decis. 311. n. 1. & decis. 1067. n. 2. Rot. Rom. divers. par. 4. decis. 165. n. 2. & ex Concil. Trident. sess. 25. cap. 11. atque alijs Monasterijs: Steph. Gratian. discip. for. cap. 212. n. 7. tom. 2. Eique cuncta competunt jura Episcopalia jurisdictionis, quæ in sua Diocesi alijs competunt Episcopis: seclusis tamen ijs, quæ Ordinis sunt: *Gloss. in cap. Ordinarij, verb. locorum, de off. Ordin. Clement. 1. verb. proprij, de reb. Eccles. non alienand. Clement. 1. de for. compet. verb. Diocesani: Seraph. decis. 1386 tom. 3. Navar. conf. tom. 2. lib. 4. conf. 2. Rot. Rom. recollect. per Farinac. tom. 1. decis. 346.**

n. i. licet primam confert tonsuram suis subditis: *Anton. Fab. decif. 21. C. de Episc. & Cler. ac dimissorias tradit: Sayr. decif. 25. de temp. Ordin.* quo ad suos subditos: *Balb. conf. 91. par. 1.* dicitur porro Ordinarius: *Abb. in cap. cum contingat, n. 5. de for. compet. Navar. d. conf. 2. & tom. 2. lib. 5. de privileg. conf. 9. n. 1. Ricc. resol. 300. n. 1. & resol. 301. n. 2. & resol. 304.* quoniam ordinariam contentiosam retinet jurisdictionem, & qui eam habet, Ordinarius appellatur: *Abb. in cap. Romana, 2. 1. de appellat. in 6. Parisius de resignat. benef. lib. 3. qu. 11. n. 19. & seqq. Rodoriq. quæst. Reg. tom. 2. qu. 63. art. 3. Abb. in Clement. dudum, verb. Prælati, de sepult. Ricc. d. resol. 304.* Imò visitandi habet facultatē: ideo Ordinarius est: *cap. 1. de censib. in 6. Ludovif. decif. 304. n. 2. Mantie. decif. 322. n. 14. Gratian. d. cap. 212. nu. 34. 35.* Campanas benedicit: *Pellizzar. man. tom. 2. tract. 8. cap. 5. sect. 3. n. 105.* Calices, & patenas: *Cesped. de exempt. distin. 158. nu. 1. Pellizzar. nu. 104.* Suas benedicit Ecclesias: *Pellizzar. sect. 3. nu. 101.* easque pollutas reconciliat: *idem d. cap. 5. sect. 2. nu. 69.* Si tantum benedictæ sint: at secus si consecratæ: nam

tunc debent recipere aquam benedictam à proprio Ordinario, & quando: vide *Pellizzar. ibidem:* quarum Ecclesiarum consecratarum prophanatio per Ordinarium perficitur, quippè ad eum spectat constructio, & ad eum dissolutio: *Pellizzar. sect. 3. nu. 101. Ce. sped. distin. 156.*

202 Ad eumq; Abbatē causarum Criminaliū, ac Matrimonialium cognitio spectat: ut *Farinac. decif. Crim. 100.* ad limitationem *cap. tanta, de excess. Prælati, ex Concl. Trid. sess. 24. cap. 20.* adducit: Synodum convocat *Rot. Rom. divers. decif. 619. n. 2. par. 4. Parisi. de resign. benefic. lib. 8. qu. 9. n. 98.* hæc quidem Congregatio ad Ordinarium spectat: *Garcia ubi supra part. 9. c. 2. 2. 1. n. 130. 131. cap. conquerentia, de off. Ordin. suæ, ac alterius Ecclesiæ Campanas benedicit: ut decif. affert Papiæ Macerat. decif. 112. cas. 3.* Denunciationes in Matrimonij faciendas ex causa remittit: ut *Sayr. decif. 9. de Sponsalib. ad ampliationem. Concil. Trid. sess. 24. cap. 1. de reform. recenset, quippè eæ ad ordinariam spectat jurisdictionem: Ricc. resol. 291. n. 1. Navarr. conf. 2. Gonzal. Reg. 8. Cantellar. Gloss. 5. 2. 8. nu. 28. Garcia de benefic. part. 5. cap.*

cap. 8. *nn.* 57. 59. Vestes, ac Calices benedicit *Balb. decis. 22. Gloss. in cap. Abbates, de privileg. in 6.* Concursum ad beneficia Curata instituit, cōcurrentes examinat, & approbat Vicarios, ac OEconomos deputat, *juxtā cap. Trid. sess. 24. de reform. cap. 18. & seqq.* Studia, lectiones Sacræ Scripturæ, ac Seminaria erigit: *Ssep. Gratian. discip. 212. n. 46. 47.* Suos absolvit Monachos ab excommunicatione: *Ricc. d. collect. 955. part. Rot. Rom. divers. 1522. part. 3.* licet de heresi haud cognoscit *Sayr. decis. 7. de Heret.* Personas tamen, ac Ecclesias interdicat *lunoc. in cap. quævisit, n. 1. de his, quæ fiunt à major. part. cap.* literas monitoriales relaxat, *Lazar. Can. quæst. sect. 1. quæst. 8.* Subditum pro debito suæ Ecclesiæ excommunicat, *Tusc. conclus. 437. n. 2. Lap. alleg. 78. nn. 6. & seqq.* Absolvit, ac dispensat in casibus, & irregularitatibus, de quibus *in Concil. Trid. sess. 24. cap. 6. de reform.* dummodò habeat Diocesim, & territorium proprium: *Sanct. de Matrim. lib. 8. disp. 2. nn. 10. & tom. 1. in præcep. decalog. lib. 2. cap. 11. n. 5. Duard. in Bull. Cæn. Dñi lib. 3. & 2. quæst. 11.* Casus reservados statuit, *Homb. de bon. de cas. refer. par. 1.*

cap. 2. *vers. inter pariter, Congreg. Concil. super cap. 7. sess. 14. & à summis.* Confessarios ad audiendas Confessiones approbat, *Barbos. de offic. & potest. Episc. allegat. 25. n. 9. par. 2. Suarez tom. 4. in par. 3. Div. Thom. disp. 28. sess. 5. n. 1. Campanil. in divers. jur. Canon. rub. 12. cap. 13. nn. 76. Henzliq. in summ. lib. 6. cap. 6. & 1.*

203 Dispensat pariter in votis, ut insinuat *Sayr. de claus. Reg. tom. 2. lib. 6. cap. 11. nn. 83. Duard. in Bull. qu. 11. nn. 18.*

Resignationem beneficiorum, sibi proximè subjectorū, Abbas recensitus admittit; in quibus Episcopus loci Ordinarius suas nequit apponere manus: *Azor. instit. mor. p. 2. lib. 7. cap. 25. vers. 7. quæritur, Flamin. Paris. de resignat. lib. 7. qu. 15. nn. 4. Gratian. discip. cap. 212. nn. 44. Sanlenger. resol. benefic. par. 2. cap. 3. & 9. na. 20.* ob jurisdictionem Episcopalem, aut quasi, quam retinet: subdit *na. 21. 22. & seqq. Sanleng.* Si Pontificalium jurisdictionem, aut privilegium retinuerit: annectit *Azor. ibidem, Barbos. de Jur. Eccl. nn. lib. 3. cap. 15. nn. 9. & omnis ordinarius Ecclesiasticus Superior habens Spiritualia hæc admittit re-*

signationes: *Paris d. quest. 15. nu. 18.* non tamen Sæculares, & Reges, *Barbos. num. 10. Masfrill. decis. 31. num. 21.* Beneficii autem resignationem admittendo, nequit Abbas, vel quilibet alter Ordinarius id conferre, nisi prius, certiorato Sum. Pontifice, & ab eo Oraculo recepto, circa modum, & formam, resignationem recipiendi, alias irrita, ac nulla erit eorū Collatio, quavis valida remanet respectu liberè resignantis, & ita *ex Bul. B. Pij V. 58. in ordine novi Bullarii ad confirmationem alterius constitutionis, ejusdē Pii V. in vetere Bullario statuit Rot. Rom. & indicat Merlin. decis. 231. nu. 6. tom. 1.*

Eam equidem admittere debent Ordinarii resignationem, quæ simplex, & pura est, absque alia conditione, & pensione, ista namq; Simoniam redoleret, saltem, confidentialem, & in pœnas, & censuras contrā Simoniacos indictas ruerent, ut advertunt *Ugol. de Simon. par. 1. cap. 28. 2. 2. nu. fin. Mart. Bonac. eodem tract. qu. 4. 2. 14. nu. 15. Barbos. de jur. Eccles. un. lib. 3. cap. 15. nu. 46. 49. & seqq. disertè porrò Pius V. in d. Bulla præceptum Ordinariis indixit, ne simplices re-*

signationes: *Paris d. quest. 15. nu. 18.* non tamen Sæculares, & Reges, *Barbos. num. 10. Masfrill. decis. 31. num. 21.* Beneficii autem resignationem admittendo, nequit Abbas, vel quilibet alter Ordinarius id conferre, nisi prius, certiorato Sum. Pontifice, & ab eo Oraculo recepto, circa modum, & formam, resignationem recipiendi, alias irrita, ac nulla erit eorū Collatio, quavis valida remanet respectu liberè resignantis, & ita *ex Bul. B. Pij V. 58. in ordine novi Bullarii ad confirmationem alterius constitutionis, ejusdē Pii V. in vetere Bullario statuit Rot. Rom. & indicat Merlin. decis. 231. nu. 6. tom. 1.*

dæ fiant verbo, signo, aut intentione, nec designent antecedenter successorem ad resignantium suggestionem, neq; inter eos promissio, vel intentio de eo intercedat, nisi iusta accesserit causa; nimirum pro bono pacis inter contendentes, pro studio alicujus scholaris pauperis, vel in Ecclesiæ utilitatem, pro egenis, pro benemeritis, pro usu pio, vel causa alimentorum ad beneficium renunciantis: *Gratian. discept. cap. 617. an. 1. ad 5. Rot. Rom. Recens. part. 1. decis. 437. Barbos. de poss. Episcop. alleg. 69. nu. 15. & alleg. 85. nu. 11. vers. circa p. 3.*

204 Undè inferunt nonnulli resignationem in alterius favorem conditionalem absq; alia pensione confectam nullam esse, etiam jure communi inspecto; etenim talis resignatio speciem, & imaginem hæreditariæ successione continet; successorem in beneficio eligendo, quod jura, & Sacri Canones interdiciunt; ut benè erudit *Azor. loco indicato cap. 21. in principio, & si oppositū de jure cōmuni sustinet Barbos. à n. 55. & seqq. d. c. 15. lib. 3. Sor. de Just. lib. 9. q. 7. art. 2. conclus. 1. Covarr. var. resol. lib. 1. cap. 5. nu. 5. Silv. verb. renunciatio, & alij sustinentes allatam resignationē nul-*

nullum habere vitium, nec simoniam continere, nec ex ea successorem eligi, licet eam Sacris Canonibus inimicā esse probet fuisse *Barbos. n. 54. & seqq.* idē liberē quit Ordinarius jure talem respuere conditionem, & eo approbante, haud vitium continere subdunt: jura namque damnant in beneficiis, conditiones privata Clericorum auctoritate impositas: ista planē apponitur coram Ordinario: meritō resignationem ex ea minimē inficiari concludunt: attamen oppositum firmat ex *Gloss. in cap. ex parte, de offic. Deleg. et in cap. cum pridem de pact. Abb. Præpos. Felin. Cassad. decis. 2. & 3. de simon. Navar. in man. cap. 23. n. 107.* & primam sententiam refellit *Azor. ubi supra. & in cap. 27. vers. quarto queritur, & in vers. altera opinio*, firmās hanc veriorē, & probiliorem esse: subdens, recensitam resignationem in gratiam, & alterius favorē damnatam, de jure communi esse, & simoniam complicare, eoque magis ex d. Pij V. Bulla, & solum aliquando tales resignationes in gratiam admittuntur coram Pontifice, qui ob supremam suam auctoritatē eas admittere quit. *Barbos. n. 44.*

Inter hasce demū dispā-

res sententias nobis arridet, hæsitacionem præpositam sub distinctione accipere: nimirū, aut resignatio sub expresso facta sit pacto, & conditione (non aliter, nec alio modo, &c.) in gratiam alterius, quavis liberē, absque pensione, & istam damnatam esse putamus, ac simoniam redolere, potissimum ex allata Pii Bulla, nec Ordinarius quit resignationē sub tali fœdere recipere, ut rejectā conditione, beneficium tanquā vacantem alteri cōferre possit: quip̄ talis resignatio habetur pro nō facta, & Ordinarius inhabilis est ad eā admittēdam, ut graphicē erudiunt *Flamin. Paris. de resign. lib. 1. qn. 3. nu. 15.* & oppositam sectantes refellit *Barbos. de Jur. Eccl. nn. d. lib. 3. cap. 15. à nu. 46. ad 49. & seqq.* & sequitur *Episcop. Ventrigl. prax. annot. 4. 2. 1. de resignat. benefic. nu. 41. par. 2.* Aut resignatio sit purē, & simpliciter absque, alia conditione, & favore, sed libera & sine pensione, licet cum intensione, & ea mente, ut Ordinarius illud alteri conferat, absque tamen ulla pactione preambulā, & hanc validam esse resignationem autumamus, ut apprīmē insinuant ex *Sanch. in consil. moral. lib. 2. cap. 3. dub. 36. n. 12.*

&

& alij, *Sälenger. resol. benefic. par. 1. cap. 75. n. 3. ad finem*, ubi ex eodem *Sancho* concludit posse resignantem post peractam resignationem liberè, & purè, proponere Ordinario, cui vellet tale beneficium cōferre: ejusdem sententiæ est *Azor. d. lib. 7. cap. 27. in fin. par. 2.* etenim talis resignatio purè, ac liberè ab initio facta est, non repugnantibus juribus, nec Pij Bulla: *Barbos. d. cap. 15. n. 60.*

Nullam denique esse resignationem factam, vel ad favorem alterius, sub reservatione pensionis, vel sub aliqua conventionē retrahendi lucrū, officiū, vel commodum, imò simoniam continere edocent *Navar. conf. 2. de simon. Azor. d. cap. 27. vers. 5. quaritur, Barbos. d. cap. 15. nu. 49. Et seqq. Ventrigl. d. annot. 4. 2. 1. n. 41. licet idem Azor. in cap. 21. vers. 5. quaritur, ejusdem loci, censet quod spontè quis resignare quit beneficium cū reservatione pensionis, quod comprobat, tam ex prisco jure, quàm ex novo usu: imò agglutinat hæc pensiones in subsidium vitæ, & alimentorum gratiam posse assignari: meritò honestà retinere causam: fortiùs si beneficia permutanda non essent equalia: nam tunc quit Episcopus pē-*

sionem indicere, donec equalentur: *Navar. conf. 43. n. 4. de simon. Gonzal. ad regul. Cancell. 8. gloss. 14. n. 38. Barbos. alleg. 69. n. 14. par. 3.*

Rursus nequit Ordinarius beneficia resignata conferre suis consanguineis affinibus, & familiaribus: *Fillinc. qu. mor. tom. 3. tract. 45. cap. 8. n. 29. Et alij, Dian. resol. 26. par. 5. tract. 14. Barbos. alleg. 69. nu. 48. par. 3.* nec ipsius resignantis, ut habetur in dicta Pij Quinti Bulla, aliàs resignatio est nulla, & Episcopus plectitur coercitionibus adductis in dicta Constitutione: *Barbos. nu. 49. Pyrr. Corrad. prax. benef. lib. 1. cap. 1. n. 50. Card. de Luca de benef. discurs. 65. nu. 1.* Extenditur tamen consanguinitas usque ad quartum gradum, *Luca ad Gratian. ad decis. 189. nu. 2.* Et si conscius de consanguinitate Ordinarius beneficium contulit in pœnas contra tales conferentes ruit: *Buratt. decis. 162. n. 6. licet præsumpta probatio ad id non relevet: Beltraus. ad Ludovis. decis. 53. n. 5. Luca ad Ventrigl. observat. adnot. 4. 2. 1. part. 2. num. 3.*

Sciendum tamen est, per resignationem puram, ac simplicem, jam ab Ordinario admissam, omne amitti jus, ipso

ipso jure: adeò ut liberè impetrari, & conferri potest: ut probat ex multis *Barbos. d. cap. 1 §. à nu. 66. & seqq.* ob tamen conditionalem resignationem, neque titulo, neque alio nudatur jure resignans, nisi sigillatim, & in forma specificata adimpletis conditionibus: alioquin pro non facta habetur resignatio: *Parif. eodem lib. 1. cap. 3. n. 15.*

Undè fluit per collationē beneficii resignati in gratiā certę personę, si non ei, sed alteri conferatur, beneficiū notū dicitur vacare, & resignans in sua continuare quit possessio: *Parif. à nu. 47. Barbos. n. 73.* ubi sic decisum affert, estque talis resignatio condicionalis, dummodò persona ob signata perfectè beneficium acquirat, nec aliter possessio penès resignatē abdicata censetur, nisi expeditis, & cū effectu literis Apostolicis, in forma dignum, in personam resignatarij exequutis, *Barbos. n. 75.*

Ita pari schematā est si resignatarius aliquo defectu irritus fuerit: nimirum si laicus erat, aut excommunicatus, aut absens, qui acceptare renuerit, vel ante acceptationē occubuerit: ut de alijs similibus firmant *Garcia de beneficiis, par. 2. cap. 5. n. 190. & seqq. Barbos. n. 76.*

Infra tamen mensem à die scientiæ Ordinarius debet resignationē aut respuere, aut admittere ex Gregor. XIII. Constitut. de publicandis resignation. & provisus infra menses tres à die provisionis eam publicare, & possessionem capere tenetur, alioquin beneficium ad Sed. Apostol. devoluitur, & ipso jure, vacare dicitur: *Novar. sum. Bull. de benefic. resignator. Coccin. decis. 147.* itidem data minori ætate, ignorantia, vel aliquo impedimento: ut contra *Navar. conf. 3. de renunciat.* tenet *Parif. d. lib. 11. qu. 4. n. 34. & 35.* quam Parisij sententiam in foro fori procedere ait *Ventrigl. annor. 4. §. 1. n. 72. par. 2.* & quamvis *Parif. de resignat. lib. 11. qu. 2. n. 6. & 9. n. 4.* & cum eo *Garcia, & Choke.* autumaverē quod infra eundē mensem Ordinarius allatum beneficium resignatū debet conferre: discrepat verò ex *Massohr. in prax. habend. concurs. requisit. 7. dub. 1. Barbos. de jur. Eccles. unic. lib. 3. rum. 2. cap. 15. n. 113. in fin.* edocens infra sex menses fieri posse provisionem: ex *Pij V. Constitut. in conferendis*, quā per Gregor. XIII. recensitam Constitut. abrogatam nequam fuisse subdit.

Petita demum, & obtenta
re-

resignandi venia, sive renunciandi beneficium, locus amplius non est poenitentiae, & renuncians ad renunciandum compellitur: *Fusc. de visit. Eccles. lib. 2. cap. 28. n. 1*: tam si à Sum. Pontifice, quam si ab Ordinario indulta fuerit venia: *Parif. lib. 3. quest. 18. n. 48. 59. 63. & seqq.* ubi in omnibus beneficijs hoc militare firmat. Verùm in beneficijs inferioribus semper poenitentiae locus est, donec cōsensus fuerit in Cancellaria, vel in Camera registratus: subdit *n. 67. 68. & sequitur Barbof. n. 119.*

205 Cæterùm beneficiorum permutationes admittit Ordinarius, & Abbas expressatus permissu ejusdem Pij Bullæ: ibi *Ad hæc beneficiorum, & officiorum permutationes admittere, quæ Canonicis Sanctionibus, & Apostolicis Constitutionibus permittuntur.*

Et an ob læsionem recensita permutatio possit rescindi? vide *Parif. de resign. lib. 3. qu. 7. n. 41. Morl. Empor. par. 1. tit. 9. q. 19. n. 4. Ricc. prax. 463. 465. 480.*

Et si facta Collatione, alter ante factā sibi Collationē occubuerit, nequit tūc superstes ad beneficiū dimissum regressum habere: *Gonzal. ad regul. Cancell. 8. cap. 15. §. 2. à n. 40.* quamvis utrumque

retinere valeat si nō resignaverit ante Compermutantis obitum: *Less. de Just. & jur. lib. 2. cap. 34. n. 197.* & non sint incomputabilia: *Barbof. n. 52. 53.*

Permissæ equidē sunt permutationes à Sactionibus Canonicis, & ab Apostolicis Constitutionibus, quæ ex justa perficiuntur causa; nimirum ob necessitatē, & si in Ecclesiæ utilitatem redolent: *cap. questum de rer. permur.* licet solam unius Ecclesiæ utilitatem, & necessitatem sufficere, de veriori sententia edocet *Garc. de benef. par. 11. cap. 5. n. 49.* & ex eo *Ventrigl. annor. 4. §. 2. n. 18. p. 2.* qui sub *n. 19.* firmat unius beneficiati sufficere utilitatem, dummodò quodd inductivē redoleat permutatio in Ecclesiæ utilitatē; & quodd ex justa perficitur causa, nimirum ob inimiciā alterius Beneficiati, de qua nos infra agemus, & ob aeris intemperiem: *Barbof. de jure Eccles. lib. 3. cap. 15. §. 5. nu. 127.*

Pro cujus ulterius permutationis subsistentiam, Ordinarij illius loci, ubi beneficium situm est auctoritas requiritur: ut ex *Garcia, Barbof. & Rebuff.* insinuat *Ventrigl. nu. 20. & seqq.* ubi de Vicario Generali, & Capitulari fu-

sè tractat: verùm si commutatur beneficium sistentem in una Diocesi, eum alio alterius Diocesis, utriusque Episcopi cõsensu requiritur: *Azor. Instit. mor. part. 2. lib. 7: cap. 29. qu. 8. Barbosa. alleg. 69. nu. 10. part. 3.*

Ac Patronorum consensus, si de jure patronatus laicali, aut Clericali beneficium permutatum sit: *Lambertin. de Jur. patron. lib. 3. qu. 5. art. 2. nu. 2. Azor. Instit. mor. part. 2. lib. 7. cap. 25. vers. 4. quer.* quem coram Ordinario præstari debent, etiam post peractam permutationem; imò si non reclamaverint, tacitus despromitur consensus, qui sufficiens est pro ejus validitate: *Lambert. de Jur. patron. par. 1. lib. 2. qu. 6.* vel si infra tempus eis assignatum ad præsentandum, non contradixerint: *Garcia, & alij infra;* at secùs si reclamaverit, nam nulla erit permutatio: *Lothar. de re benef. lib. 2. qu. 14. nu. 75. & seqq.* eaque nullà pronuntiatà, ad sua pristina beneficia redeunt Beneficiati permutantes: imò si cõscii fuerint, & secluso patroni placito permutationem confecerint, beneficia vacarent: *Ricc. prax. decis. 171. n. 105. Choker. de permut. benef. lib. 1. cap. 19. n. 1. & seq. Gratian. discept. cap. 835. n. 10.*

& seqq. Santèger. resol. benef. par. 2. cap. 4. q. 8. nu. 20. 21. ad eaq; attingere nequeunt amplius permuantes, & patronus quit alium præsentare: ut censent *Lothar. d. lib. 12. qu. 14. à num. 75. 84. & seqq. Garc. d. par. 11. cap. 3. n. 19. & Venirigl. nu. 27.* annectit, si requisitus patronus absque justa causa annuere renueit, posse Ordinarium auctoritatè præstare, secluso patroni placito: *ex Felin. in cap. cum accessissent nu. 30. de constit. ratio* quam ad id affert est, ne utilitas Ecclesiæ implicetur; idè eam validam esse firmat *Garcia d. cap. 3. par. 11. nu. 17. Pelens lib. 1. act. forens. 41.* si tamen de magna tractetur utilitate Ecclesiæ: etenim tunc compellere potest patronù ad suum præstandù consensum in beneficii permutatione, aliàs secùs, etiam si permuantium accesserit utilitas: ut de vera, ac amplexa sententia firmat *Garcia n. 28. Choker. nu. 10. 12. & insinuât ex Rot. Rom. Recens. decis. 190. nu. 11. par. 5. Santèng. nu. 22.* cuncti tamen subdentes utilitatem, & Ecclesiæ necessitatem probandà esse ab allegante, quoniam non præsumitur: *Rot. Rom. d. par. 5. decis. 152. nu. 14.* Et quandò dicitur adesse Eccle-

fię utilitas: vide *Sanleger. ibidem* nu. 25. & *seqq. Garc. Cho-ker. & alios supra citatos, & nos infra.*

Ordinarius tandem suam præstare debet auctoritatem, præviâ tamen causæ cognitione; nam in dubio sine causæ cognitione præsumptio stat ac pro nullitate, ut nuper diximus, & censetur facta pro nō justa causa etiam si aliter Ordinarius attestaret: nam ei nō creditur: sentiunt *Garc. d. cap. 4. par. 11. n. 52. Barbof. d. cap. 15. lib. 3. num. 172. cum quibus non transit. Ventrigl. n. 28.*

Imò ipse Ordinarius quamplurimas alias diligentias sedulo adhibere debet, antequâ suâ præbet auctoritatē, quas disertè cūctas affert *Ventrigl. ibidē à n. 30. ad fin. & Barbof. ibidē.*

Iustis igitur accedentibus causis per *Innoc. III. in cap. nisi cum pridem, de renunc. ad ductis, & Archiepiscop. Calaritano transmissis, resignatio rectē perficitur. Quæ causæ justæ sub ista restringuntur forma nimirum:*

Debilis, Ignarus, malè Consciens, Irregularis:

Quem mala plebs odit, dans scandala, cedere possit.

Exprimit equidem *B. Pius V. in d. sua Constitutione* §8. magis enodatè hæc, & alias justas causas.

206 Senis equidem ad recentam resignationem admittitur: ut depromitur ex eadem allata *Pij V. Constitutione ibi: Senio confecti, & disponitur per d. cap. nisi cum pridem, de renunciat. & ibi Abb. n. 8. arbitrio indicantis: Menoch. de arbitr. 49. n. Consil. D. Carol. Petr. super rit. M.C.V. rit. 166. n. 108. tom. 2. Flamin. de resignat. lib. 5. quæst. 6. nu. 2. de Augustin. in addit. ad sum. Bull. verb. beneficiorum resignationes: Navar. in sum. Bull. eodem tit. nu. 2. Genuens. prax. cap. 65. n. 1. Ventrigl. n. 4. ex Menoch. cap. 49. n. 1. Filliuc. qu. mor. tract. 41. de benefic. cap. 10. nu. 13. Castr. Palan. oper. mor. tom. tract. 13. disp. 6. pun. 3. 2. 1. Barbof. alleg. 69. nu. 32. par. 3. Vel si infirmus, ut in eadem Constitutione ibi: Aut valetudinarij, & isti, qui sint prudentis Judicis arbitrio relinquitur: Menoch. ibidem cas. 60. Genuens. Novar. & alii ubi nuper. Masfob. prax. habendi recurs. req. 7. dub. 8: Aut si corpore impeditus fuerit ibi: Aut corpore irretiti: taliter verò, quòd id quod devincitur præstare, nequit: *Prosp. de Augustin. ubi supra vers. tersia, Novar. ibid. d. vers. tersia, Flamin. qu. 6. n. 31. 32. & 36. ubi laxè de hisce impedimentis, & refe-**

run-

runtur per *Filliac. Castr. Pala. et Barbof. ubi nuper*, & post eos *Nicol. Scopp ad Gratian. obser. ad decis. 189. n. 39. & seqq.* ut si leprosus, scabiosus, paralyticus, apoplecticus, lunaticus, aut Gallico morbo tinctus fuerit: *Flamin. Paris. de resignat. lib. 3. q. 6. n. 31. 32.* Nè languēte Pastore, grex dentibus insidiatoris laniandus relinquatur: *cap. quamvis 7. quæst. 1.* Ita & si corpore vitiatus fuerit ibi: *vel vitiati, Flamin. d. qu. 6. n. 33. de Augustin. vers. 4. Novar. n. 2. vers. sexta:* ut si Cæcus, Claudus fuerit, & si manum mutilam, vel eas inefficaces haberet, si ligneo pede ambulaverit, vel si in qualibet corporis parte notabiliter diminutus fuerit, ut mirificè de more ex allatis recenset *Scopp. ibidem nn. 56. 57.* vel si de aliquo crimine inquisitus fuerit, ibi: *crimint obnoxii, Fuscus de visit. Eccl. lib. 2. cap. 28. nn. 25.* & alii ubi nuper de *Augustin. vers. quinta*, ubi crimina ad hanc perficiendam resignationem explicat, & recensentur per *Scopp. nn. 70.* Nimirum si de delictis agitur ex quibus non inducitur vacatio ipso jure; sed per sententiam: etenim pro istis admititur renunciatio, usque ad sententiam, quia eo tempore suas facit fructus Beneficiatus:

At secus in criminibus ipso jure privationē indicentibus, ut hæresis, simoniæ, lèse Majestatis, Sodomix, & alia per *Ventrigl. ann. 3. 2. 1. à n. 53. cum seqq. & in annot. 4. 2. 1. n. 16.* & per *Barbof. infra*, quæ adeò vera esse firmat, ut nec valere renunciationē ad favorem alterius, si beneficiū ipso jure vacaverit: *ex Barbof. de jur. Eccl. uni. c. 14. n. 70. lib. 3.* firmant omnes hoc idē quoad irregularitatē ex delicto provenientem, quod privationē beneficii ipso jure infert.

Insuper censuris Ecclesiasticis innodatus valet beneficium resignare, quod depremitur ex aliis verbis in ipsa Pii V. Bulla contentis ibi: *Censuris Ecclesiasticis irretiti:* & insinuant DD. supra recensiti, & agunt *Flamin. de resign. q. 6. n. 61. Novar. in sū. Bull. eod. tit. n. 2. vers. sexta, Prof. de August. ad Quarāt. vers. sexta, Fusc. de visit. lib. 2. c. 28. n. 14. Barbof. de jur. Eccl. aniv. lib. 3. cap. 15. n. 105. Vētrigl. prax. annot. 4. 2. anic. n. 27. to. 2. Genuens. prax. c. 65. ubi fusè de cēsurarū divisione juxta c. quærenti, de verb. signific. ratiocinatur:* & firmant *Navar. in man. cap. 27. n. 1. Henriq. in sum. lib. 3. cap. 6. Suarez. de censur. tom. 5. disput. 1. sect. 3. Avil. eod. tit. par. 1. disput. 2. dub. 5. &*

post eos doctissimus D. Nicol. Scopp. ad Gratian. in obser. ad decis. 189. n. 72. & 73. edocens cēsurarum appellatione, irregularitatem haud venire, quod ante eum austruere P. Emman. quæst. Regul. tom. 1. qn. 62. art. 12. Cened. ad decret. Collect. 52. n. 12.

Ita pariter res se habet, si Beneficialis bannitus, Dæmoniacus, vel mutus effectus fuerit, qui potest resignare beneficium si futilis Ecclesiæ, vel Beneficio fuerit: Navar. Flam. August. & alij per Scopp. nn. 74. 75. Barbof. d. alleg. 69. n. 40.

207 Parique schemata erit si plura retineret Beneficia: ut ex Concil. Trid. sess. 24. de reform. cap. 17. insinuant Navarr. man. cap. 23. n. 23. Ugo- lin. de potest. Episcop. cap. 14. §. 2. Barbof. eodem tract. alleg. 62. n. 2. Scopp. n. 77. 78. Retentionem namque plurimorum Beneficiorū semper Sacri Canones aborruere: Lorber de re benefic. lib. 3. q. 23. n. 2. ex quo fonte seatur habēs duo, vel plura Beneficia itidem simplicia, & residentiam haud exquirentia, si unum ex eis congruum est ad vitæ Beneficialis retinentis sustentationem, cætera absque Summ. Pontificis placito retinere nō possunt: Barbof. d. alleg. 62. n.

6. par. 3. sed n. 8. ait de consuetudine aliter servari: vide n. seqq. & in Collect. DD. in Concil. Trid. sess. 24. cap. 17. n. 2. vers. unum tantum: Weymesf. ad Constit. 24. ex antiq. jur. de sumpt. & post eos Casar Panimoll. decis. 31. annot. 1. n. 34. 34. 35. 36.

Advertendum tamen est, recensita bina iam adempta beneficia, per modum nuper expressatum, esse incompatibilia: ut edocet Panimoll. ibidem: undē est, suppositā incōpatibilitate, resignationē haud permitti: quoniam in beneficiis incompatibilibus per assequitionem secundi, primū ipso jure vacat, & resignari nō posse: ut ex Genuens. prax. cap. 65. n. 3. absolute firmat Ventril. d. annot. 4. §. unic. n. 29. part. 2.

Dicuntur planē incompatibilia beneficia si personālē exquirunt residentiam, licet simplicia sint: Lorber. d. lib. 3. cap. 23. n. 10. Barbof. d. alleg. 62. n. 3. & 28. & ita pluries decisum per Rot. Rom. assert Panimoll. n. 1. Si tamen residentia requiritur, quæ dicitur continua, & præcisā, ob quam in casu non adimplementi tituli privatio infertur: nam ista continua esse debet, sub tituli, & beneficij privatione, nisi pro duobus, vel tribus men-

mensibus Concil. Trid. indultis. At secùs in residentia, si nō esset perpetua, sed ad certum tempus, vel non præcisa, sed causativa, sub fructuū privatione, non verò tituli; tunc incompatibilitas, nō intrat minùsve beneficii vacatio, & resignatio permittitur: ut magistraliter enodatè distinguendo edocet *Gonzal. regal. Cancell. 8. Gloss. 15. n. 20. 21. 22. Panimoll. n. 4. 5. 6. 7.* Verùm ex Sum. Pontificis dispensatione permittitur allata beneficiorū incōpatibilium retentio, quæ ex literis gratiæ, non autem ex testibus de fama clarificatur: *Gonzal. n. 29. Losber. n. 8. 9.* Ex quibus colligitur retinentē unum beneficiū sufficiens ad congruam sustentationem, nequire duo retinere, neque tersium ei conferre valet Episcopus, si duo per se separatim insufficiētia haberet: *Flamin. Paris. de resign. benef. lib. 3. qu. 1. n. 138. Garc. de benef. par. 11. cap. 5. n. 268. Barbof. in Collect. DD. Concil. Trid. sess. 24. de reform. cap. 17. n. 6. & in d. alleg. 62. n. 6. part. 3.* Et si Collatum sit tersium beneficium habenti duo beneficia itidem in sufficiētia, Collatio nulla, & invalida est: licèt oppositum, edocet *Barbof. d. n. 6.* imò & si tersium sufficiens fuerit, alia

duo prima vacant, aut retinēs alterum ex eis dimittere tenetur, at si amborum possessiōnem, & fructus ex eis receperit; utrumque vacaret beneficium: ut insinuat, & decisum assert *Garcia part. 11. cap. 5. n. 310. dub. 1. 2.* sed vide *Ugol. ubi supra par. 1. cap. 14. 2. 2. n. 2. Barbof. d. cap. 17. n. 10.* Subditq; sanè *Barbof. loco indicato*, sufficiētiā, vel beneficii insufficiētiā judicantis arbitrio remittendam esse.

208 Admittitur pariter beneficii resignatio, per Matrimonium à Beneficiali contractū, & indicant verba ejusdem Pij V. Bullæ, *Vel Matrimonium contracturi*: & faciunt *tex. in c. 1. c. diversis salacijs de Cleric. conjugat.* quoniam confectim, contracto Matrimonio, exutus beneficio, absque alia sententia remanet Beneficialis, per electionem incompatibilis status: ut apertè insinuat *Gloss. in d. cap. 1. verb. relinquēda*, & laxè facit *Sanct. de Matrim. lib. 7. disp. 42. n. 4.* & sequuntur *Aug. Barbof. de jnr. Eccles. univ. lib. 3. cap. 14. n. 7. Rot. Rom. Recens. decis. 8. n. 2. par. 3.* Matrimonium, verò per verba de præsentī, non autem per Sponsalia contractum, privationem, & vacationem beneficii ipso jure insert: taliter quòd nec per sen-

sententiam privari possit beneficio contrahens Matrimonium per Sponsalia: ut subdit *Sanch. n. 1.* & refert *Ventrigl. prax. annot. 3. §. 1. n. 13. p. 2.* Imò si per Sponsalia fuerit contractum, & copula fuerit sequuta, beneficium non dicitur vacare: ex multis fondat *Sanch. nu. 5. Rot. Rom. nu. 3. Ventrigl. n. 14.* oportet igitur ut ante contractum Matrimonium renunciatur, seu resignatio conficiatur, ad hoc ut admittatur: nam si postea perficitur nulla erit, & beneficiū dicitur vacare: ita edocet *Ventrigl. annot. 4. §. 1. n. 30.* etiā Matrimonio non consumato: *Garcia de benef. cap. 8. nu. 3. par. 11. Ventrigl. n. 14.* & uxor in Religione ingrediatur: *Ricci. Collect. 813. latè Sanch. de Matrim. d. lib. 7. disp. 42. n. 4. Sanlenger. resol. benef. par. 2. cap. 5. §. 4. n. 15.*

Vacare planè dicitur beneficium per contractum Matrimonium itidem nullum, ac invalidum, tam confcio, quàm ignaro contrahente: expectandam verò esse sententiā erudit *Reg. Sanfelix. decis. 15.* ubi ita per Supremum S. Clar. Senatum assert decifum: si tamē nullitas promerit ex impedimento consanguinitatis, vel affinitatis, sciente, vel ignorante Beneficiato contrahente:

sustinent contra *Sanch. Lotther. de benef. lib. 3. cap. 26. nu. 76. Ricciull. de jur. person. lib. 7. cap. 2. n. 24.* ubi annectit quod beneficiū, tunc dicitur vacare, etiā si nullitas scateret ex defectu solemnitatis, & cum eis se firmavit: *Ventrigl. d. annot. 3. §. 1. nu. 18.* Oppositum herclè, & maximo cum fundamento audacter sustinet *Reg. de Marin. in resol. cap. 60. lib. 1.* edocens per Matrimonium nulliter contractum, beneficium non dici vacare, nec pensio amitti subdit *nu. 9.* nec discrepant *Addent. ad Burast. decif. 791. n. 8.* ipso jure non vacare, sed spectandam esse sententiā tenent *Sanch. ubi supra lib. 7. disp. 43. n. 4. Ricci. Collect. 813. Sanlenger. n. 20.*

Veritas tamē presentis questionis est, quod ob Matrimonium nullum ex alio capite, quàm ob defectum cōsensu, beneficium dicitur ipso jure vacare: & ita statuit *Rot. Rom. Recens. decif. 250. n. 21. par. 7. ex Gonzal. regul. 8. Cancell. Gloss. 15. n. 43. 44. & Gloss. 57.* & ex eo pensio amittitur: decifum assert *Cavaler. decif. 166. n. 3. Addent. ad Burast. decif. 791. n. 10.* cum quibus se firmavit *Sanlenger. nu. 24. & 25.*

Non dicitur pariter benefici-

ficiū vacare, si Matrimonii nullitas flueret ex defectu cōsensus, quoniam contrahens minor erat, & malitia non supplebat etatem, vel demēs, impubes, aut per metum, quis cōtraherit, *Lorber ibidem Ricciull. & Ventrigl. in locis indicatis.* sed vide *Jo: Bapt. Mucci ad Reg. Sanfelic. in delucid. decis. 15. à nu. 3.* ubi plures affert distinctiones. *Sanlenger. nu. 21. Sanch. disp. 43. nu. 7.*

Ingrediens Religionem ad beneficii resignationem admittitur, ut indicat eadem Pii V. Bulla *Religionem quoque ingressuri*. Si tamen renunciaverit ante professionem, at secus si postea: quoniam tunc beneficium vacat ipso facto: undè infertur Collatorem nequire beneficiū conferre, nisi sequuta professione; *Genuens. prax. d. cap. 65. nu. 6. August. Barbof. de Jur. Ecclesiast. nu. lib. 3. cap. 19. nu. 109.* sicq; declaratur particula *statim* in d. Bulla contenta, ut explicat *Ventrigl. prax. ann. 4. §. 1. n.* & ante eum dixit *Gozal. in Regul. de mensib. Gloss. 9. in annot. nu. 217. idem Barbof. d. alleg. 69. nu. 43.* Irruentes in irregularitatem, scilicet ob delictum influentem privationem beneficii, ipso jure, ad resignationem haud ad-

mittuntur, quippè beneficium vacat confestim patrato crimine: at secus si delictum privationem non infert ipso jure, sed per sententiam, tunc quia Beneficiatus interim retinet beneficiū, & fructus facit suos quit renunciare: ut edocent *Flamin. Paris. de resign. lib. 5. qu. 3. nu. 182. Zerol. in prax. par. 2. verb. irregularitas §. 4. Garc. de benefic. cap. 10. nu. 47. part. 11. relati per Ventrigl. nu. 18.* Verum si in sententia agglutinata sit poena privationis beneficii, resignare amplius non potest, quia tunc beneficio exutum remanere insinuat *Sanlenger. de resol. benef. part. 2. cap. 5. §. 2. nu. 8.*

Beneficiatus porro in casum laborans, pro animæ sui ovilis salute, imò ob crassam, duramque istius cervicem, potius insurdescere videtur, quam ad honestam se continere disciplinam, futiliter omnibus opportunis remediis sedulo adhibitis; tunc valet Beneficiatus beneficium resignare, & resignatio, si correctionis spes abest, neque aliquid peragendum remanet, admittitur, juxta verba in 2. versiculo in principio adducta, ibi *Quem mala plebs odit.* Christus nostræ salutis reparator, se abscondit à Iudeis, &

exivit de templo: *Joan. cap. 8.*
 Helia ab Israëlitis, & Aposto-
 li etiā à Judæis *Aclor. 13.* & in-
 dicat *Rebuff. prax. tit. de resign.*
Paul. Fusc. Episcop. de visit.
Eccles. cap. 28. nu. 5. & alii
 relati *per Barbof. lib. 3. cap. 15.*
nu. 95. de Jur. Eccles. un.

209 Dantes scandala benefi-
 cium resignare possunt, pro
 gravi evitando scandalo, un-
 de inferunt nonnulli relati *per*
Ventrigl. d. annot. 4. §. 1. nu.
21. valere Episcopum Paro-
 chum à sua respuere Ecclesia,
 in qua sine scandalo perma-
 nere nequit, ejusque benefi-
 cium cum alio permutare, &
 sunt *Fusc. cap. 29. nu. 6.*
lib. 2. Bellec. disquis. Cler. par.
1. de discipl. Cler. §. 4. nu. 67.
§. 2. 15. nu. 18. & seqq. Bar-
bof. nu. 96.

Quod equidem non ita
 simpliciter recipiendum est,
 nisi quando scandalum pro-
 meret ex reproba Beneficiati
 vita, vel ex aliqua ejus infir-
 mitate, ob quam in irregulari-
 tatem ruit, ut infra demonstra-
 bimus: nō verò quando scan-
 dalum oritur ex impiorum, ac
 perfidorum impura versutia,
 & non ex ipsius Beneficiati
 culpa: nam tunc nunquam
 tenetur, nec jure cogi potest
 suam dimittere Ecclesiam:
 etenim ut mirificè ait *D. Tho-*
mas 2. 2. qu. 44. art. 8. hoc

Phariseorum scandalum esse:
 & concludunt ex eo *Covarr.*
in regul. peccatum sub nu. 6.
 & alii, quos affert *Ricciull. de*
jur. person. & c. lib. 5. cap. 5.
n. 15. nec Sum. Pontificem,
 teneri suo Pontificatui renun-
 ciare, ut scandalum, aut schis-
 ma evitetur, uno concludunt
 ore relati *per Ricciull.*

Et ut oratio redeat ibi tūc
 discessit, inquit Beneficia-
 tos, qui in suis beneficiis ma-
 lè, & cū Fidelium scandalum vi-
 vunt, de quibus ratiocinatur
Concil. Trident. sess. 21. cap.
6. in fine, admoneri ante om-
 nia debere, postmodum se-
 verè objurgari, & si in sua
 perseveraverint pertinacia,
 eliminari à suis beneficiis,
 servata forma Sacrorum
 Canonum; appellatione
 postposita: ita erudit *Flam.*
Parif. de resign. lib. 5. quest.
6. nu. 101. quoad suspensi-
 vum, non quo ad devoluti-
 vum; etenim appellatio, quo
 ad hoc ad Metropolitanum,
 desertur, etiam si Ordinarius,
 tanquam Sedis Apostolicę
 Delegatus processerit, nisi cō-
 tra exemptū processum fue-
 rit: nam tunc ad Sum. Ponti-
 cem appellatur: *Garcia: de be-*
nefic. part. 4. cap. 5. nu. 9.
 sicque decisum affert *per R.*
Rom. coram Penia Ventrigl. d.
annot. 4. §. 1. nu. 24. par. 2.

Di-

Dicuntur pariter scandalosi, qui irregulares sunt: nam ex scandalo irregularitas oritur: *Abb. in cap. cum tua, de corpor. ult.* sunt planè isti, lunatici, stomachi languorem, sive vomitum patientes, illiterati, imperti, & similes: *Genuens. prax. d. cap. 65. nu. 1. vers. aut non debent*, de quibus loquitur Pius V. in sua Bulla: *aut non debent Ecclesia, vel beneficio inservire*: fusèq; astruit *Barbos. de jur. Eccl. univ. lib. 3. cap. 15. n. 106. propè finem.*

Beneficiatus si capitalem contraxit inimicitiam, adèò ut securè ad Ecclesiam, vel ad suum beneficium accedere nequit; ad resignationem beneficii admittitur, si irreconciliabilis sit capitalis inimicitia: *Ensc. Genuens. de Augst. & alii nuper Ventrigl. d. annot. 4. §. 1. n. 33. par. 2.* & quæ capitalis dicitur: explicat *Scopp. n. 99. cum seqq.*

Advertendum planè est, ubi ob scandalum vitandum, vel sedandum compellitur Beneficiatus, aliisque Prælati ad renunciandum, parilem compensam ei assignandam esse, & congruum exambiù, ut valeat vivere, & in Ordinis opprobrium, ni cogatur mendicare: subdit ex *Parisi. de resign. lib. 5. qu. 3. n. 176. Barbos. de jur. Eccl. univers. lib. 3.*

cap. 15. n. 96. in fin. Ventrigl. prax. annot. 4. §. 1. num. 22. par. 2.

Rursus Abbas, distinctum retinens territorium, & loca pleno jure sibi subiecta, in quibus jurisdictionem, tam spiritualem, quàm temporale exercet, præter & recensitos casus; auctoritatem in alienationibus per suas Ecclesias subiectas confectis præstat: *Gloss. in Clement. 1. verbo proprii, de reb. Eccl. non alienad.* ubi *Abb. n. 7. Paris. de resignat. lib. 7. qu. 15. nu. 16. Rodoan. de reb. Eccl. non alien. quest. 41. nu. 66. 67. Cucch. instit. mor. lib. 3. tit. 3. de Abb. n. 56. Ricc. prax. resol. 304.* Ultimas voluntates ad pias causas, executioni mandat: *Didac. Covarr. in cap. Johannes, n. 1.*

210 *de testam. Ricc. ibidem.* Quicquid alterum Catholicum Episcopum convivare, ut Confirmationis conferat Sacramentum, ac Pontificalia exerceat: licet nequiret Episcopus vicinior in Ecclesiis ejusdem Abbatiz subiectis, hujusmodi Sacramenta administrare, nec Pontificalia exercere absque Abbatis expressa venia: ut statuit *Sacr. Congreg. super Concil. Frid. sess. 7. cap. 8. de reform. §. 2. Sacra Congregatio censuit si aliqua Abbatia, & super cap. 9. sess. 24. de reformat. §. item vi-*

V u u si-

sitatione, & afferunt Ricc. prax. resol. 300. per totum, Episcop. Bellett. disquis. Cler. part. 1. de jurisd. Abb. San. Mich. Clusæ, 2. unicon. 10. in fine, quippè ad exercendum Pontificalia, in districtu alterius, requiritur Ordinarii loci venia: ut innuit Concil. Triden. sess. 6. cap. 5. & sess. 14. cap. 2. de reform. meritò solus Abbas tanquam Ordinarius impertiri quit veniam exercendi in suis districtibus Pontificalia: Ricc. ibidè, ac dare alteri Episcopo veniam consecrandi Ecclesias, ac Altaria, atque ex vi suæ jurisdictionis conferendi ea, quæ sunt ordinis Episcopalis: Gloss. in cap. si Episcopus, vers. spiritualibus, de supplend. negl. Prælator. Abb. in cap. his quæ, n. 3. Felin. nu. fin. de major. obed. Abb. in cap. dilectus, ubi Innoc. & alii de offic. ordin. & facit cap. luminoso 18. qn. 2. etenim Episcopus in loco exempto nequit, nec per se, nec per alium jurisdictionem exercere: Ros. Rom. par. 2. decis. 245. n. 1.

- 211 Ulterius, ea, quæ committuntur per Concilium, exequenda, & facienda ab Ordinario, exequi posse ab habente jurisdictionem ordinariam instruunt Paris. de refig. benef. lib. 3. quest. 11. n. 20: & seq. Lap. allegat. 78. nu. 6. quoniam ea, quæ competunt

Episcopo, tanquā Ordinario, possunt cōpetere inferioribus Episcopis: Gratian. disp. cap. 21. 2. n. 38. hinc est eidè Abbati cōmittere quæcūq; dispensationes matrimoniales, ac alia quæcūq; cōcedēda, etiā literas (in forma dignū) ut ex mēte S. Cōgreg. inquit Garc. de benef. p. 9. cap. 2. n. 142. & seqq. Seraph. decis. 1052. ubi ita affert fuisse per Sac. Cōgreg. Concil. Trid. resolutum, hoc idem in Vicarijs Generalibus subdit

- 212 Garcia d. cap. 2. n. 147. Porro Abbas benedicendus est ab Ordinario, ad hoc ut ordinis potestatem lucretur: cap. quoniam, 69. dist. cap. cum contingat. de stat. & qual. non tamen necessariò, & simpliciter: etenim si Abbas tertio humiliter Episcopū pro benedictione supplicaverit, & ipse renuerit eum benedicere, licitum est Abbati suos benedicere, & in minoribus ordinare Monachos, & alia ad suum spectantia officium exercere: cap. 1. de suppl. negl. præl. Tabor. de jur. Abb. disp. 11. q. 3. n. 3.4 Barbof. alleg. 27. n. 54. p. 2. in odium Episcopi absque causa benedictionem denegatis.

- 213 Negligente demū Abbate, non ex hoc Episcopus, sed Sedes Apostolica succederet: instruunt Felin. in cap. irrefragabilis, n. 1. vers. ita limita,

mita, de off. ordin. cap. pen. ubi Gloss. verb. corrigere, de off. ordin. & ibi Abb. n. 6. 7. Host. n. 4. Ancher. n. 2. Butr. nu. 13. Felin. n. 4. Episcop. Bellert. ubi supra nn. 20. ubi plura recenset: etenim locorum exemptorum Pontifex est Prælati :
Rom. conf. 369. n. 19.

214 Episcopus, & Abbas an in obsidem tradere queant Religiosum, aut Clericum? negat Pasquali. *de vir. patr. potest. par. 1. cap. 1. n. 17. 18. affirmat Ramos del Mazat. ad leg. Pap. lib. 3. cap. 48. nu. 5. & an detinentes Religiosum, vel Clericum in obsidem de venia Superioris ruant in excommunicationem? vide Pasqual. n. 19.*

215 Supposita contentione, cui cōpetat jurisdictio in exemptos, Episcopo, an sæculari Prælato, nequit Episcopus de causa cognoscere: etenim interpretatio dubia privilegii ad Sum. Pontificem concedentē spectat: *Claudi. Soc. Jesu Genel. in compend. sue Societ. verb. privilegium, 2. 1. et 4. Henriq. lib. 7. de Indulg. cap. 25. n. 6. quos affert Sanch. lib. 6. cap. 9. dub. 1. n. 34. consil. mor.*

216 Inter equidem Episcoporum privilegia cumulat authoritas, & facultas, quam retinet Episcopus loci Ordinarius veniam indulgendi Re-

gularibus, ut nova ædificent Monasteria, domus, ac Ecclesias, eique indulta per Sac. Concil. Trid. sess. 25. de Regl. cap. 3. & habetur per Constitutionem Clementis VIII. incip. *Quoniam ad instantiam*, 99. tom. 3. Bull. & Gregor. XV. cum aliis, tom. 3. de quibus agunt Sorb. compend. Mend. verb. mendicare, in sua annot. vers. circa 2. 20. Campanil. divers. jur. Canon. rub. 12. cap. 13. n. 85. & seq. Dian. resol. fin. tom. 2. tract. 2. Barbosa. de potest. Episc. alleg. 26. par. 2. Quam quidem edificandi venia Episcopus in scriptis impertire debet: *P. Donat. de Regl. tom. 1. tract. 1. de Monaster. edific. qu. 1. n. 1. subditq; tacitum Ordinarii sufficere consensum, si sciverit Ecclesiam noviter construui, & nō contradixerit, nec impediverit, tam ante, quàm post constructionem: nec tenetur Episcopus pro nova ædificatione processum construere; sed sufficit se extra judicialiter informare: Cessped. de Exempt. Regl. cap. 1. qu. 4. noster Archiep. Monrealis Veneris in suo Examin. Episcop. lib. 6. cap. 10. n. 8. nec discrepat Donat. ubi supra qu. 27. nn. 9. dub. 4. & in qu. 28. neque necessariā esse aliorum Regularium citationem, si nulla eis, ex novo*
 Vuu 2 ædi-

ædificio inferatur jactura, potissimum si de novo intraentes ad non mendicandum se devincunt: sed vide melius infra.

Hæc sūt planè requisita necessaria pro novi Cœnobi cōstructione Religiosorum, & Regularium: primò Apostolicum beneplacitum, Ordinarii consensus, totius Populi, Parochi, seu Capituli, ac aliorum Religiosorum in eodem loco sistentium, vel quatuor milliaria distantium consensus: ut *Clemens VIII.* statuit.

217 At si sine causa, & Summi Pontificis placito, ac cum alterius Ecclesiæ jactura fuerit constructum ædificium novæ Ecclesiæ; destruendum esse, firmat *Barbos. d. alleg. 26. n. 1. par. 2.*

Revocatur tamè in dubiū; an pro hisce ædificandis Cœnobiis, sufficiat sola Episcopi venia, & an itidem Apostolicus requiratur assensus? solum Episcopi consensū sufficere, ex *Concil. Trid. censent Cesp. d. cap. 1. dub. 2: nu. 4. Vener. nu. 8. Garcia polit. Regul. tract. 11. diff. 1. d. 2. n. 5. & alii per Frances var. utriusque jur. resol. cap. 27. n. 42. & seqq. & adducit Donat. de Regul. tom. 1. tit. de Monaster. ædific. qu. 27. & ita decisum fuit per Rot. Rom. in una *Cæsaraugustana* domus anno 1615. coram Mā-*

zanedo, quæ est *decis. 745. penes Farinac. par. 2. recens.* per quam approbata fuit Ordinarii venia erigendi novum Collegium Mendicantium. Descalceatorum Divi Augustini: quam decisionem assertit *Cesp. ubi supra cap. 1. distin. 2. n. 4. Novar. autem in pract. nov. jur. Pontif. tit. de ædific. licet in conclus. 1. à n. 6. cum seqq.* probat necessariam esse Sum. Pontificis licentiam: tamen n. 8. concludit hodie sufficere Ordinarii solam licentiā per *decis. Ros. ab eo adductā*; Oppositum fidenter tuentur alii, autumantes per *Concil. Trident. correpta* haud fuisse mandata *Sacr. Canonum*, meritò utriusque assensum requiri, cumulativè non privativè: *Tambor. de jur. Abbatif. disput. 33. qu. 1. nu. 4. Zerol. prax. par. 1. verb. Monachi, 2. Barbos. alleg. 26. n. 4. par. 2. Rodoric. qu. Regul. tom. 1. qu. 23. art. 7. & tom. 2. q. 49. art. 3. vers. jam licet*, sicque decisum assertunt *Ros. Rom. in una Cracoviens. fundationis Monasterii anno 1649. coram celfo, confirmata anno 1650. coram eodem, & indicant decis. 745. par. 2. & decis. 115. n. 7. par. 5. Recens. & ita pariter per Ros. Rom. anno 1657. coram D. Melio in una Cæsaraugustana fundationis Conventus*

confirmata coram D. Cerrò Decano anno 1658. ac iterum confirmata anno 1659. coram Verospio, & demonstrant decis. Rot. Rom. 289. & 309. *Recens. part.* 12. quæ impressæ sunt post colluct. *Bondem. decis.* 60. & 67. ejusdem sententiæ fuere *Campanil. in divers. jur. Canon. rub.* 12. cap. 13. n. 80. *propè finem, laxè Pignatell. consult. Canon.* 177. à n. 1. & 47. ac in *consult.* 258. & post eos *Paninoll. decis.* 84. annot. 2. n. 2. ubi Constitutionem Innocentii X. ad id affert: *Pellissar. man. tom.* 3. cap. 7. n. 92. *tract.* 8.

Nobis autem magis solida hæc ultima, quàm prima aliorum sententia videtur: etenim ista majori Canonistarum calculo comitata apparet, qui post Concilium Tridentinum ad id calamum arripuere, & pro beneplacito Apost. impetrando, in hisce novis Cœnobiis fundandis pugnaverunt, quibus Canonistis forensibus magis standum est, quàm aliis Theologis, & Moralibus, inter quos etià nō desūt, qui hanc tuentur sententiam: ut indicant *Tambor. ubi supra, et disp.* 5. qu. 1. n. 3. *tom.* 3. *de jur. Abb. Donat. loco citato n.* 1. ac magistraliter post eos in sensu veritatis *Card. de Luca de Regular. par.* 1. *discurs.* 29. n. 8. 9. *tom.* 14.

Nec relevat id quod adducit de Urbani VIII. Constit. *Gracia polit. Regul. in loco superius adducto*: quoniam recensita Constitutio percutit ipsos Regulares, ni novas conficiant Cœnobiolorum foundationes, nisi in bona Ordinarii, ac totius Populi gratia, ne ipsis aliàs reventibus, & obstantibus, se introducāt: ideòq; ex hoc nō infertur assensū Apostolicum non esse necessariū: nam oppositum veriorē esse ex Sac. Congregationis decretis depromitur: ut accuratè congerit *Barbosi in sum. Apostolicarum decisionum Collect.* 386. n. 69. & *Collect.* 503. n. 10. quem ingeniosè annexit *Cardin. de Luca ubi nuper n.* 11.

Recensita sanè confirmantur per Innocentij X. Constitutionem adductā per *Paninoll. d. decis.* 84. *adnot.* 2. n. 2. *par.* 2. & per *Card. de Luca ubi proxime discurs.* 30. n. 4. & ex more assueti, ob quem nobis prax indidit, ut in hisce novis ædificandis Religiosorū Monachorum Monasteriis: itidē nec re, nec nomine Mendicantium Apostol. impetretur assensus, præviā sedulā informatione reddituum, ac aliorum requisitorum: ut apprimè concludit *de Luca d. discurs.* 30. n. 4.

Et

Et nos nostro notavimus œvo, RR. Patres S. Mariæ Madalenæ Ordinis S. Benedicti intus Urbis Messanæ mœnia ædificare, seu veriùs transferre novum cupientes Cœnobium à loco in salubre, ubi erat, quod ante bellum, cum effectu translatum, & dein fatu dirutum fuit; Sedẽ adivere Apostolicam, eaque ab Ordinario exposcente informationem, quæ contra Patres prodiit, isti; in cassum obtestationes porrexere, ex quibus concludendum est beneplacitum Apostolicum, ac Ordinarii esse necessarium pro novis ædificandis, ac fundandis Monachorum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium Cœnobiis.

- 218 Hæsitant tamen alii an Regulares, secluso Ordinarii permisso, ac cæteris aliis solennitatibus queant de loco salubre, & aduerso, ad aliud salubre, & commodum ejusdẽ Civitatis se transferre? affirmat P. Dian. *resol.* 136. *tract.* 2. *tom.* 2. *Cessped. de exemp. lib.* 1. *distin.* 7. *Mirand. tom.* 1. *man. qu.* 33. *art.* 1. & ex eis annuit Ansonell. *de regim. Eccles.* lib. 7. *cap.* 1. *nu.* 6. autumantes hanc mutationem esse: non autem novam erectionẽ, de qua Concil. Tridentinum haud ratiocinatur: imò cessare

ajunt substantiale recensitarũ Constitutionum objectum; utpotè aliorum præjudicium, quoad sustentationem: etenim hæc consideratio percutit eos, qui de novo recipiuntur, non autem eos, qui jam existunt, & in alium locum Monasterium transferunt: ita elatè *Rodric. tom.* 2. *qu.* 49. *art.* 9. *Suar. de censur. disp.* 23 *sect.* 5. *nu.* 33. & *seq.* *Pignatell. consult. Canon.* 177. *nu.* 15. & *seqq.* ubi sic decisum adest per Sac. Congregat. pro cujus sententiæ tuitione, Sixti IV. Constitutionem ad Minorem favorem indultam afferunt, ac Cõstitutionem, sivè S. Benedicto Abbati indultum privilegium adducunt.

Oppositum tamen mordicus sustinet *Cherub. super Bull. Clement. VIII. schol.* 1. & refert *Pellizzar. man. tom.* 2. *tract.* 8. *cap.* 7. *nu.* 9. *Portales de dub. Regular. verb. Monasteria, n.* 5. *Rodrig. quest. Regular.* 23. *art.* 7. *tom.* 1. insinuantes allatam mutationem novam erectionem, & foundationem Monasterii continere, in quo loco vicinorum præjudicium considerandum est: meritò eadem militare videtur ratio, pro qua Clemens VIII. Gregor. XV. & Concil. Trident. formam noviter edificandi præscribere, & Uba-

nus VIII. in sua Constitutione statuit, neque Cœnobia cœpta sine Ordinarii venia, & solēnitatibus finiri posse: & ita elatè *Diana*, ac aliis respondent *Thesaur. prax. Eccles. verb. Religiosas domus cap. 1. vers. fin. Novarr. prax. nov. Jur. Pontific. tit. de ædific. seu Monaster. erect. conclus. 2. n. 2.* cū quibus annuit *Ventrigl. prax. annot. 18. 2. unic. n. 35.* merito inquirere debet Ordinarius, an ex nova translatione præjudicium vicinis afferatur, & si adestet, licentiam impertire nequit, nè de facili Constitutionum dispositiones eludantur: ut insinuant *Rodric. qu. Regul. 23. art. 7. in fin. 2. tom. 2. qu. 50. art. 4. nu. 1. Tambor. de Jur. Abbatiss. disp. 5. qu. 1. nu. 15. lib. 3. 2. qu. 4. nu. 5. 7. Larr. decis. 97. tom. 2.* sicque accipiendas esse Rot. decisiones in contrarium adductas, ac oppositorum sententias firman, præter allatos *Bordon. consult. 36. nu. 1. 2. 1. Cessped. de exemp. Regul. quod ad Monasterii ædific. cap. 1. dub. 7. 2. nu. 1. ad 6.* nimirum si ex nova translatione, & reedificatione nullum oritur vicinis præjudicium, & sequitur *Panimoll. decis. 84. adnos. 2. nu. 10. pars. 2. Antonell. d. cap. 1. nu. 1. 2. lib. 7.* & si redditus

sufficerent pro sustentatione duodecim Monachorum, & pro aliis expensis necessariis: *Ventrigl. ann. 18. 2. un. n. 9. 10. Panimoll. decis. 84. annot. 2. n. 1. 16. 17. vide Card. de Luca de Regular. discurs. 29. nu. 17. Luca ad Ventrigl. d. annot. 18. nu. 11.* & nos hanc probabiliorē esse putamus. Nisi novam construxerit Domum, vel Hospitium, pro recreatione Regularium, nam in hac erectione, ex quo cessat viciniorum præjudicium, angustia elemosinarum, cessat quoque allatarum constitutionum dispositio: ita ex *Gloss. in cap. unlc. de excess. Prælat. in 6. verb. habitand.*, *Suarez de censur. disp. 23. sec. 5. nu. 35. Navarr. cap. 27. n. 144. Thesaur. ibidem. Novarr. nu. 5. 6. Ventrigl. nu. 26. Antonell. ibidem. nu. 5.*

Episcopus equidem loci Ordinarius enunciatam non debet concedere veniam, nisi prius adhibitis sedulis diligentis, intuendo si ex nova fundatione Monasterii præjudiciū Parocho, seu Capitulo Ecclesię scateret, quippè Parochus pro suo formali interesse, ratione oblationum, elemosinarum, & aliorum divinarū emolumentorum, omninò audiendus est, & si suum adest præjudicium, veniam indulgē-

dam

dā haud esse firmant ex Clementi VIII. cōstitutione *Cāpanil. divers. jwr. Canon. d. rubr. 12. cap. 13. sub nu. 8. Ricc. decis. 131. nu. 1. par. 4. P. Donat. ubi supra tom. 1. par. 2. tract. 1. de Monast. edific. qn. 15. nu. 1. Ventrigl. annot 18. 2. nic. nu. 21. & ibi. Luca. nu. 5. Card. de Luca de Regular. discurs. 29. nu. 14. tom. 14. Barbos. alleg. 26. nu. 5. sufficit tamen Paroethi tacitus cōsensus: Card. de Luca ibidem. discurs. 30. nu. 6. & præsumps idem discurs. 33. nu. 10.*

Expleri tamen potest Paroethi objectio, si nova Religio se abstineret in administratione Sacramentorum, fortius illius pœnitentiæ, nec accederet ad funera, nec in Ecclesia cadaveribus sepulturam traderet: Card. de Luca. nu. 15.

Populi itidem consensus accedere debet in hac nova Monasterij fundatione: ut ex Constitutionibus superius recensitis prædiximus, quia agitur de negotio omnibus, & singulis tangēte, quod, perpetuum, & successivū asserre posset præjudicium, idē in Concilio Generali præstandū est: verū etsi in hoc major Populi pars annuerit, spretā aliā parte, quit Ordinarius veniam indulgere: Ventrigl. n. 23. Card. de Luca n. 15.

Ob ceterorū planè Religiosorū, fortius verè Mendicantium oppositionem, veniam non esse impertiendam, communiter firmant supra allati, & innuit Card. de Luca dicto discurs. 29. nu. 18. Nisi Universitas qui Monasterium erigere prætendit, aded pinguis, & opulenta sit, ut pro omnium sustentatione supplere queat: de Luca ibidē, de Luca ad Luca ad Ventrigl. n. 9.

Verū Religiosorum adjacentium consensus probatur præsumptionibus, & conjecturis, nec scriptura requiritur: Burratt. & Addent. decis. 842. nu. Gregor. Pontif. decis. 57. n. 7. & decis. 353. n. 10. Rot. Rom. Recens. decis. 87. n. 3. 4. par. 4. Card. de Luca de Regul. discurs. 33. nu. 10. par. 1. tom. 14. & si absque fundamento contradixerint, quit Ordinarius recensitam indulgere ædificandi veniam: Vener. examen. Episcop. lib. 1. cap. 10. n. 8. Pellizzar. man. tom. 2. tract. 8. cap. 7. n. 90. vers. Item, Lezan.

Verū Religiosi se deindulta venia opposcentes, ab ea appellant, quā appellatione interpositā, executio suspenditur: Ventrigl. n. 11. Pellizzar. n. 90. vers. si verō.

219 Notandum denique est sub Ordinarii nomine, tam quo

quo ad veniam recensitam concedendam, quam circa alia ab eo auctorizanda venit Vicarius Generalis, si id expressè retinuerit in mandatis: *Novar. Lucer. Regul. verb. Monasterium*, nu. 2. sed nequaquā venit Capitulum, Sede vacante: *P. Donat. ubi supra*, tr. 1. de *Monaster. edificand. qu. 18. Barbof. in sum. Apostol. decis. Collect. 503. n. 15.* & ita declarasse *Rot. Roman.* asserit *Card. de Luca ubi supra, discurs. 29. n. 17. de Luca ad Ventrigl. in d. annot. 18. n. 11. p. 1. Pellizzar. ibid. n. 93.* Oppositum sustinet *Cesped. de exempt. lib. 1. distin. 21. nu. 3.* sentiens posse Vicarium Generalem talem indulgere veniam: quia verè Ordinarius est, ita & Vicarium Capitularem Sede vacante, nisi obstaret declaratio Sacræ Congregationis, quam affert *Novar. subdit Pellizzar. n. 93.* imò habentes quasi Episcopalem jurisdictionem: subdit *Cesped. ubi nuper.*

220 Ac notandum pariter venit Episcopus loci Ordinarius, si absque justa causa renuerit, pro nova Monasterii erectione, debitum consensum præbere, ad Superiorem rectè occurritur: etenim agitur de perficiendo actu scatente ex Justitia, seu pro arbitrio boni viri, quod per juris tramites

dirigendum est, nontamen ad Metropolitatum, nec ad Nuncium, neque ad alios, sed ad Sum. Pontificem, vel ad Sacram Congregationem Episcoporum, & Regulariū, sic statvente Gregor. XV. in *seca Constit. 32.* quam affert, *Luca ad Ventrigl. n. 4.* & ante eum *Card. de Luca de Regul. discurs. 29. n. 13. par. 1. tom. 14.*

Circa distantia passuū, vide idē *Card. de Luca eodē loco, discurs. 31. & 33. & Dian. resol. mor. par. 11. tract. 2. resol. 15: vers. peregit, & melius infr. Pellizzar. autem in tract. 8. cap. 5. nu. 63. tom. 2.* ait renuente Episcopo id perficere, valere Regulares per quemcumque Episcopum id facere, stante Indulto concessio per Paulum III. RR. Jesuitis, quod haud revocasse Concil. Tridentin. idem glomerat.

At si Regulares Episcopi, venia seclusā edificaverint; destruitur ædificium: ut ex *Barbof. alleg. 26. n. 1. p. 2* prædiximus: imò annectit. *Vener. de exam. Episc. lib. 11. cap. 14. n. 11.* posse Episcopum contra Regulares irruere, ac Sæcularis Imperii invocato brachio, reverenter prius Sanctiss. Eucharistiā consumatā, eos excommunicationis gladio sauciare, in vinculis conicere, ad suosque Superiores Prælatos

mittere, ut condigna plectatur ultione, eo certiorato; diffidet tamen *Cesped. de exempt. sap. 1. disp. 17. nu. 4.* quoad excommunicationem, si Regulares particulari fuerint privilegio muniti, ne ab Ordinario excommunicentur, annuitque posse contra eos urgere, quemadmodum contra delinquentes publicè, & cum scandalo, & refert *Pelliz. zar.*

Verùm enim verò si in loco exēpto Regulares edificare attentaverint, Episcopi venia non indigent: etenim ibi Episcopus jurisdictione caret; Sum. Pontifex idè talem indulget veniam: *Ventrigl. prax. annot. 17. q. 1. nu. 10. Cespedes de exempt. lib. 1. distin. 17. nu. 2.* dissident tamen, nonnulli ab eo relati *ex cap. auctoritate, de privileg. in 6.* ubi interdictum esse evolvitur exemptis; in loco exēpto absque Sed. Apost. venia aliquid facere, nos attamen putamus ad rē nō cōducere *tex. in d. cap. auctoritate*, quoniam ibi de venia impetrāda à Sum. Pōtifice per exemptos, non de Episcopi venia ratiocinatur; idè ex hoc non infertur Episcopi veniā esse necessariā: ut subdit, & benè *Cesped.* & nē propria auctoritate hoc perficiāt Legati de Latere sufficere veniā subdit; sicq; assert *Pelli-*

zar. d. tract. 8. cap. 7. sub nu. 90. versè contra astruit tamen *Barbos. in c. 2. nu. 15. lib. 2. de Jur. Eccl. uni. & cū eo Ventrigl. prax. annot. 17. q. 1. nu. 10. & iterū Barbos. in alleg. 26. sub n. 3. in fine p. 2. exēptos edificantes in loco exempto absque venia, totum amittere, idque cum fructibus ab Episcopo lucrari: & pro recensita sua sententia roboranda, auctoritatem Erasmi Choker. de jurisd. Ordin. in exempt. par. 2. q. 45. nu. 36. tom. 1. assert; sed pace tanti viri, erravit: etenim, oculos non advertit in quæstionis ejusdem helenco, nec in q. 36. ejusdem lib. 1. nā si intueri curabat, cernisset, Chokerii sententiam exemptos ædificantes absque venia, in loco nō exempto, percutere, nō autē exemptos ædificātes, in loco exēpto: nā de istis Choker. nunquam somniavit hoc asserere: remanere tamen ædificium in loco non exempto cum Episcopi venia per exēptos constructum, pariter exēptum annectit *Choker. d. lib. 1. quæst. 36. nu. 2. tom. 1. & si conditionem in allata venia edificandi, Ordinarius annexerit, nimirum, ut suo subirent exempti Imperio, eijcitur tāquam turpis conditio, firma remanente venia: Tiraquell. de pia causa privil. 75. est-**

estque talis venia pia, & sacra; omnique favore digna: *Tiraquell. in præfation. Choker. par. 2. quæst. 123. nn. 10. 14. tom. 2.*

Cæterum Monasterium, ubi cum effectu haud habitant duodecim Religiosi; Episcopi Dioecesani imperio, visitatione, correctione, ac jurisdictione subest: ita decrevit Sac. Cõgr. Concilii, sic jubete Urbano VIII. ann. 1625. *Paninoll. decif. 84. adnot. 2. nn. 1. & 18.* etiam in criminalibus, si sex non commorentur Religiosi: idem *in adnot. 3. nn. 1. & facit Ventrigl. prax. annot. 18. 2. unico nn. 9. 10. & 16.*

Nequeunt ulterius Regulares, sine Ordinarij venia, Ecclesiam, vel Monasterium, quod funditus ruerit, reædificare: *Ricc. prax. resol. 339. par. 4. Antonell. de regim. Eccles. lib. 7. cap. 1. nn. 1. & 2.* & cū aliis edocet *Cesped. ubi supra dist. 10. nn. 3. qui in dist. 13. nn. 3. glomerat non esse tamē vocandos cæteros Religiosos pro consensu: & annuit Pilliz. supra sub n. 91. potissimū si fundamenta eversæ Monasterii remansere, ut ex decif. 392. nn. 14. Afflict. agglutinat Pellizzar. sub num. 91. tunc neque Episcopi, neque aliorum Religiosorum,*

necessarium esse assensum concludunt.

Distantiam denique, quæ servari debet inter unum, & alterum Monasterium in erigendis novis, assert *Casarub. in Comped. privileg. Minor. verb. ædificare, nn. 1.* ubi concessionem eisdem Minoribus indultā per Clementem IV. 300. cannarum spatio adducit, & per eundem Clementem ad 140. redactam fuisse testatur idem *Casarub. nn. 15.* & facit *Rodrig. quæst. Regular. 49. art. 5.* asserens hanc ultimam Clementis concessionē nequaquam officere Minoribus ob aliud Julii II. indultum eis impertitum, aliasve concessionēs per Sum. Pontifices indultas, ex eodem *Casarub. adducit Pellizzar. d. cap. 7. à nn. 97. & nn. 99. & 101.* ubi Privilegium concessum per Gregor. XIII. anno 1576. RR. Religiosis Soc. Jesus recenset: nimirum ut cum distantia cannarum 140. ipsi valeant ædificare, & Monasteria erigere à Monasteriis aliorum, aliisque vetè respectu ipsorum infra 300. cannarum spatio incommunicabiliter, quoad alias Religiones, aliaq; assert privilegia Prædicatorū, Carmelitarum Discalceatorū, & Mendicantium, & ante cum *Barbos. de potest. Episcop.*

alleg. 26. nn. 6. & 7. subdentes anno 1610. fuisse coram Patriarcha Manzanedo decusum, nequire Regulares conducere domum habitandam infra 140. cannas à Monasteriis, ac domibus aliorum Regularium: etenim ex recensita cōductione quasi possessionē acquirere, ac ex isto unico actu, scientibus tamen, & patientibus aliis Religiosis, ut ex *decis. 322. n. 8. Mantica*. probat *Pellizsar. ibidem*, & refert *Ferentill. ad Burat. decis. 691. nu. 14.*

Glomerat demum *Barbos. ibidem nu. 6.* ex *Peyrino* adductam cannarum mensurationem esse servandam in Pagis, & locis parvis, non autem in magnis, & populatis Urbibus; conquirere, namque in istis prohibitionis rationem impediendi, firmat *Peyrinus ibidem*, qui hoc idem autumat de suburbiis magnis, & populatis; sed vide declarationem Sacri Congreg. quam refert *Barbos. ibidem sub nu. 6. in medio.*

221 Planè Episcopis licet indulta sit facultas beneficia simplicia, vel curata, Curatis Ecclesiis uniendi: *Garcia de benef. par. 12. cap. 2. n. 161. Gonzal. ad Reg. 8. Cancell. Gloss. 5. 2. 7. num. 5. Ciardin. cour. cap. 213. n. 39. 40. ac*

Ecclesias suæ ditioni subiectas ob earum paupertatem: juxta tamen juris formam, ex *cap. 5. sess. 21. de reform. Concil. Trid.* ubi de Præbendis tamē, vel distributionibus Canoniciis, non autem de Cappellis ratiocinatur: ex *cap. 15. sess. 24. ejusdem Concilii*: imò & dividere: *cap. sicut unire de ex-*
222 *cess. Prælat.* Exemptas autē Ecclesias, ac beneficia nequit Episcopus unire, minùsque dividere, d. *cap. sicut, & cap. exposuisti, de præbend. cap. Pastoralis de donat. Clement. si una de reb. Eccles. non alinand. Nicol. Garc. de benefic. par. 12. cap. 2. nu. 62. Fuscus de visit. Eccles. lib. 2. cap. 2. n. 19. & Azor. instit. mor. lib. 6. par. 2. cap. 28. quæsit. 18. & in quæsit. 19.* altruit posse Episcopū Ecclesiam secularem sibi subiectam Monasterio Religiosorum, causa communis pietatis extructo, donare, ibique discrimen inter donare, & cōjungere assert: *August. Barbos. de offic. & potest. Episc. allegat. 66. n. 3. par. 3.*

223 Ita, & beneficia regularia; Episcopus nequit aliis Cathedralibus Collegiatis, & insignibus unire: *Ugol. de offic. & potest. Episc. par. 2. cap. 52. nu. 1. vers. excipitur:* Nec Monasteria per Episcopū uniantur, nisi alia urgeret legitima

224 causa, cum Pontificis tamē consensu: *Ricc. prax. Episcop. verb. unio*, §. 4. Ita nec Ecclesiæ Parochiales uniri possunt Monasteriis, Abbatibus, & aliis

225 recensitis per *Ugolin. d. par. 2. cap. 52. n. 1. Barbof. n. 30.* Imò istas, & Ecclesias Episcopales solus Sum. Pontifex uniti cap. sicut unire de excess. Prælat. *Paul. Fusc. de visit. & regim. Eccles. lib. 2. cap. 26. nu. 15.* nec Ecclesiam Abbati, aut alio inferiori Prælato subiectā quit Episcopus unire: *Barbof. n. 18.* neque Parochiales Ecclesiæ possunt uniri, si certos habent fines, nec pars earum fructuum, nisi illę, quę certos non haberent fines: *Azor. d. cap. 28. qu. 17. Barbof. nu. 30.* nec duo beneficia, distinctę Diocesis: *Fusc. lib. 2. c. 26. n. 24. Garc. p. 12. c. 2. n. 85.* neq; ejus Capitulo, nec ejus mensę, ea valet unire, nisi de Sum. Pontificis venia, aut cum Capituli consensu: *Ugol. de potest. Episc. par. 2. cap. 52.* principaliter verò, ac directè, at secus indirectè, & in consequentiā: *Antonell. de regim. Eccles. lib. 3. cap. 8. n. 23.*

226 Estque planè unio odiosa, minuit namque beneficiorum numerum, idè à cōmuni Ecclesiarum utilitate, aliena: facilius enim est ut pluribus beneficiis benè plu-

res præsent rectores, quam unus: ut mirè insinuat *Anton. Fab. in Cod. lib. 1. tit. 2. defin. 27*

48. in annot. nu. 1. meritò magnā, ac justā urgente necessitate perficitur: d. cap. exposuisti, de præbend. *Fab. n. 39.* quippè si necessitas, ac Ecclesiæ utilitas occurrunt: d. cap. exposuisti, & ibi *Scripturenſes, Oldrad. conf. 261. & seqq. Rebuff. prax. benefic. tit. de union. Nicol. Garcia de benef. par. 12. cap. 3. n. 108. Azor. instit. mor. par. 2. lib. 6. cap. 28. quæst. 4.* Nimirum si duæ Parochiales Ecclesiæ, aded contiquę sint, ut ex earum redditibus duos Parochos cōmodè vivere nequeant, vel si utraq; aut una ex eis, tēpore belli, vel pestis, aut incendio, vel inundatione diruta fuerit; tunc jure fit unio: cap. & temporis, cap. postquā, cap. decimas 16. qu. 1. *Azor. ibidem, Barbof. alleg. 66. n. 12. Bursat. conf. 185. n. 13. lib. 2. Antonell. de regim. Eccles. lib. 3. cap. 8. n. 1. 2. 17. Ugolin. de offic. & potest. Episcop. par. 2. cap. 52. n. 4.*

228 Paupertas igitur, utriusq; Ecclesiæ, tam uniendæ, quam ejus, cui unitur concurrere, debet: quoniam ex fructibus earum pro utriusque sustentatione haud sufficiunt, tunc autem rectè conficitur unio: *Rebuff. n. 39. in regul. Cancell.*

21. *de union.* aliàs futilem esse unionem edocet *Antonell. lib. 3. cap. 8. n. 18. Barbof. allegat. 66. n. 15.* per Episcopum tamen, faciendam esse, tanquam Apostolicæ Sedis Delegatum: ut ex allato Trident. Concil. prædiximus, & erudit *Barbof. de jur. Eccles. univers. cap. 16. num. 29.* coram quo causa unionis faciendæ, debet verificari, tam si ex officio, quàm si ex partis instantia procederetur: *Ciarlin contr. c. 213. n. 5. lib. 2: & quòd sit vera, & evidens, ac incontrovertibilis: cap. exposuisti, cap. fin. de exception. cap. 1. de reb. Eccles. non alien. Ciarlin. n. 10.* nimirum ob necessitatem, vel utilitatem ipsius Ecclesiæ: *Sanch. oper. mor. par. 2. lib. 7. cap. 29. nu. 161. Castr. Palau. par. 2. disp. 6. pun. 12.*
- 229 2. 2. n. 19. paupertas verò beneficii uniendi sola haud sufficit, ut alteri Parochiali uniatur: etenim Episcopus tenetur succurrere paupertati illius, exiguos ejus augendo redditus, per cæterorum beneficiorum contributionem: *Rot. Rom. Recens. coram Cavalier. decis. 472. n. 1. & 2. Antonell. n. 10.* & si hoc futile fuerit, cum primitiis, decimis, aut cum Symbolis, & aliorum Pa-
- 230 rochianorum Collectis, vel alio commodiori modo, do-
- nec decenter paupertati Parochiæ consulatur: ut depro-mitur, ex eodem *Trid. Concil. sess. 24. cap. 13. de reformat. vers. in Parochial.* & edocet *Fagnan. in cap. extirpandæ, n. 13. de preben. in prim. par. 3. lib. decretal. Ugolin. n. 3.*
- 231 Ideò citandos esse Parochianos dixere *ex Rot. Rom. in Recens. decis. 239. nu. 5. par. 5. Garcia de benefic. par. 12. cap. 2. nu. 219. 220.* sicque decisum assert. *Card. de Luca tract. de Paroch. discurs. 35. num. 9. & in annot. ad Concil. Tridentinum discurs. 8. nu. 12.* & ante eos *Rota Rom. post Farinac. decis. 439. n. 1. 4. par. 2. in posthum. & pro uniendis*
- 232 beneficiis consensus requiritur inferioris Collatoris, ad què beneficii uniendi pertinet Collatio: *ex Clemēt. nē in agro, 2. ad hęc de stat. Monach. & Patroni, si de laicorum jure patronatus, beneficium sit: ex Concil. Trid. sess. 24. cap. 15. cap. suggestum, de jur. patron.*
- 233 imò omniū Patronorum consensus requiritur, si plures sint: ut decisū assert *Barbof. n. 19. què adducit Antonell. d. lib. 3. c. 8. n. 19.* etiā si mixtum sit beneficiū: *Ricc. prax. p. 1. ref. 207. Antonell. ibid.* & hoc in gratiam Patroni laici, ni laici à dotatione, & fundatione beneficii avertantur: *Azor. insit.*

fit. mor. tom. 2. lib. 6. cap. 28. qu. 10. lit. E. aliàs laici, Patroni placito non accedente, futilem esse unionem agglutinat Rocc. de *jur. patron. in verb. honorificum*: Lambert. eodem tract. lib. 3. quæst. 6. art. 2. & patronus unionem nō refragante, præsentat, ejusque admittitur præsentatio: Campanill. *divers. jur. Canon rubr. 1. cap. 13. n. 477. Barbof. d. allegat. 66. n. 19.* Imò constare debet de patroni consensu, qui non præsumitur, nec creditur Episcopo de patroni consensu attestanti: ut ferè cōcludunt omnes.

235 Citandum itidem pro solemnitate esse Cathedralis Ecclesiæ Capitulum, ex *Clement. si uni, de reb. Eccles. non alien.* ac explicat Anton. Falet in l. 1. Cod. tit. 2. de *fin. 48.* imò cum ejusdem Cathedralis Ecclesiæ Capituli consensu perficitur unio: instruunt ex *cap. pastoralis, de donat. cap. cum nos, cap. pastoralis, de his, qui sunt à Prælat. & ex Concil. Trid. sess. 24. cap. 14. Fusc. de visit. Eccles. lib. 2. cap. 26. n. 5. Azor. instit. mor. par. 2. lib. 6. cap. 28. qu. 12. Garcia n. 145. Barbof. n. 25. & facit Clement. si una de reb. Eccles. non alienand. Abb. in cap. sicut unire de excess. Prælat. nu. 2.*

236 at si talis non accesserit Ca-

pituli Cathedralis accessus, inane, ac ipso jure nullam esse unionem subdunt Bald. *conf. 322. vol. 1. Soccin. conf. 15. n. 15. vol. 1. Ricc. prax. benef. resol. 378. n. 1. 4. lim. 2. Barbof. allegat. 66. n. 26. par. 3. & in Concil. Trident. sess. 21. cap. 5. nu. 9. & post eos Card. de Luca de Paroch. discurs. 13.*

237 n. 9. neque oppositum consuetudo introducere quit: censet Gloss. in *allata Clement. si una vers. consentire, & sequitur Barbof. nu. 23.* etiam si Episcopus uti Sedis Apostolicæ Delegatus ad enunciendam unionem perficiendam procederet: ut subdunt Garcia de *Benefic. d. par. 12. cap. 2. nu. 158. Barbof. nu. 29. Antonell. nu. 21.* Quoniam de

238 forma, talis requiritur consensus, sicque declaravit Sac. Congregatio, & adducunt Bellarm. *super. Concil. Trident. sess. 21. cap. 5. vers. 1. de reform. Tusc. conclus. 232. n. 2.*

239 lit. V. licet sufficiat ut talis cōsensus unioni subsequatur: Sanch. Rebuff. Garcia, Gratian. & alii relati per Barb. d. alleg. 66. nu. 26. & de *jure utriusque Eccles. cap. 16. §. 2. nu. 40. lib. 3. Sautliger. de benefic. cap. 37. nu. 5.* Non tamen post tentatam unionis nullitatem, putat Ciardin. *contr. 23. nu. 27. tom. 2.*

240 Eamque nullitatem, quilibet adducere potest, si interesse habuerit. *Rot. Rom. divers. part. 1. decis. 247. nu. 7. Ricc. prax. uni. ref. 378. à nu. 1. & seqq.* neque discrepat *Ciarl. contr. 213. nu. 26. tom. 2. Barbof. alleg. 66. nu. 25. par. 3.*

Censet tamen *Navar. conf. 10. de offic. Deleg.* in enunciata unione Episcopum tanquā Sedis Apostolicæ Delegatum procedere, meritò recensitum Capituli consensum necessarium haud esse: & refert *Barbof. nu. 29.* attamen contra eum acriter insurgunt *Add. ad eum, & ex Sac. Congreg. inquit Garc. p. 11. d. c. 2. n. 157. 158. Ricc. d. resol. 278. sub n. 4. Barbof. ad Sac. Concil. Trid. sess. 21. cap. 5. nu. 9.* ex temporis verò diuturnitate Capituli consensum præsumi putant *ex Boër. decis. 345. Fuscus. decis. & Regim. Eccles. lib. 2. cap. 26. nu. 6.* si possessio rei unitæ, & observatiā acceperint: instruit *ex Garc. de re benef. par. 11. cap. 2. n. 178. 179. Monet. de comm. ult. volum. cap. 11. nu. 488. Ciarl. 241 d. cap. 213. nu. 29. 30.* Annectuntq; nonnulli non tantum Capituli consensum esse præcisum, pro allata unione faciendā de solemnitate, ac pro forma: & sunt *Bursat. cōf.*

185. nu. 14. lib. 2. Garcia n. 164. par. 12. cap. 2. ubi sub nu. 165. & 166. bis decisum assert. Verum, & Apostolicū assensum esse necessarium, futilemque recensent Capituli consensum, Pontifice inconsulto: ut ex *Extrava. ambrosiè, de reb. Eccles. non alien. Card. Bellarm. in Concil. Trid. sess. 21. d. cap. 5. in observat. doctrinæ, verb. juxta formam juris, Rot. Roman. divers. decis. 758. n. 799. par. 1.*

Verum si in unione faciendā non fuerint citati, interesse habentes, & qui jure acciri debebāt unio erit ipso jure irrita, & inanis: *ex Clemēt. si una, de reb. Ecclesie nō alienād. Azor. d. lib. 6. c. 28. quesit. 14. par. 2.* ubi idē firmat si causæ in unione nō fuerint expressatæ. Valere 242 tamen Episcopū, Capitulū, aliosque injustè contradicentes repellere: imò suppositā justā causā, ex notorietate necessitatis, ipsis itidem invitis, Episcopus unit: *Antonell. de regim. Eccles. d. lib. 3. cap. 8. n. 22. Azor. ubi supra d. quesit. 12. cap. 28. & magis disertè in eodem cap. 28. quesit. 14. in fine:* particularem verò cujuslibet ex Plebe necessariā haud esse citationē pro allata unione faciendā: edocēt *Barbof. de jur. Eccles. univ. lib. 3. c. 10. n. 40. & sufficere per editum*

Card.

Card. de Luca, de Paroch. discurs. 35. n. 9. licet si se opponere vellet quit, & audientia est Plebs: *Barbos.* 2. 2. n. 40.

243 Bona attamen cuncta, ac beneficii uniti emolumenta, in Ecclesiâ, cui facta est unio, transferuntur, ad eamq; pertinent: *Rot. Rom. decis.* 330. par. 9. *Recens.* & ab alia alienantur, quam quidem alienationem absq; opportunis requisitis, vel absque Apostolico assensu nullam esse inferunt DD. per *Rot. ibid.* parūq; relevare: *Levæ doctrinam in annot. ejusdem Concil. Trid. discurs.* 8. n. 12. autumant: etenim oppositum absque auctoritate, ac perfunctoriè instruit, verū ad Levæ favorem de recenti facit *Card. de Luca in annot. ad Concil. Trid. discurs.* 8. n. 11. edocens unionem hanc non esse alienationem, sed wide eūdē de *Luca de Paroch. disc.* 10. n. 5. & *disc.* 35. n. 5. et 6. Expressandus insuper necessariū est realis effectivus utriusque Ecclesiæ valor, aliās futilem esse unionē, ex *regul. Cancell.* 22. ait *Rebuff.* ad *Gloss.* 9. *Mandos. quæst.* 6. cum seq. *Fusc. de visitat. Eccles.* lib. 2. cap. 26. n. 12.

244 Onera pariter, quæ unita retinebat Ecclesia, ni isthæc detrimentum patiatur, Eccle-

siæ transferuntur, cui sit unio: *Ugolin. de offic. & potest. Episc.* par. 2. cap. 52. n. 2. extinguitur namque unita, per unionem, prædiumque illius efficitur, cui facta fuit unio: *Rot. Rom. divers.* par. 1. *decis.* 758. n. 6. & par. 2. *decis.* 43. n. 16. *Nicol. Garcia d. cap.* 2. par. 12. *Flamin. de resign. lib.* 2. qn. 9. n. 3. & lib. 3. qn. 9. n. 12. & lib. 12. qn. 3. n. 47. *Valasc. consil.* 14. n. 1. *Flor. de Mena ad Gamn. decis. ultim.* *Barbos. d. alleg.* 66. n. 38.

245 ejusque qualitatem, ac principalis beneficii naturam assumit, prorsus annexi naturâ extinctâ: *Gloss. in verb. unico, Clement. per literas de præbend.* ubi *Abb. Card. Inol. & ceteri Scriptarienses*, quos adducit *Barbos. n. 37. & seqq. Anton. Fab. de Episc. & Cleric. diffin.* 60. *Ricc. decis.* 720. *Collect.* Cunctaque in ea transferuntur, cui sit unio: *Seraph. decis.* 1009. n. 4. *Barbos. nu.* 38. ut
246 de re feudali, cui fortè uni-
retur res allodialis, & quæ ad
modum dicimus de unitis per
alluvionem fundo, & ratiocinatur *Gul. de Benedic. in cap.*
Raynutius, in verbo hortum.,
circa finem prim. par. de testa-
mentis, *Cavaler. decis.* 330. n.
5. *Bich. decis.* 421. n. 5. 6.
Luca ad Ventrigl. in annot. 8.
2. 1. n. 3. p. 2.

Si tamen unio per extinctionem, seu per accessionem facta fuerit: *Lac. ibidem nu. 3. Bich. num. 7.* & sic una ad aliam; at si æquè principaliter ambæ uniantur, tunc
 247 Rector unius Ecclesiæ, Rector alterius Ecclesiæ erit, & quælibet Ecclesia suū haud amittit statū, honorē, privilegia, ac redditus: *cap. 6. tempore, 16. quæst. 1. d. cap. 1. de Sede vacante, Barbosa. d. alleg. 66. n. 46. Felin. in cap. in nostra, n. 3. de rescript. Fusc. de visitat. & regim. Eccles. cap. 26. lib. 2. nu. 9.* Ita quoque erit si unio ad tempus, & ad vitam peracta sit: *Garcia d. cap. 2. n. 37. 38. & nu. 84. Azor. instit. moral. lib. 6. cap. 28. quæst. 7. par. 2.* quam interdictum pariter est Episcopis conficere: *Sanch. præcept. tom. 2. lib. 7. cap. 29. num. 152. & alii.* Et
 248 an Episcopus queat unire beneficia effecta, & Sum. Pontifice reservata: vide *Azor. institut. mor. par. 2. lib. 3. cap. 29. qu. 17. & lib. 6. cap. 28. qu. 16. Barbosa. allegat. 66. nu. 15. Ciarlin. contr. cap. 214. n. 7. 8. lib. 2.*

Deniq; perpetua haud temporalis, & ad vitā permittitur unio ut prædiximus, nisi fuerit cōfecta per Sum. Pontificē: *Azor. institut. mor. lib. 6. cap. 28. qu. 17. Garcia de benefic.*

cap. 2. n. 84. par. 12.

249 Seminario tamen uniantur beneficia simplicia: ex *Cōcil. Trid. sess. 23. cap. 28. Ugo. n. 6.* non autem pro Seminario construendo; sed jam constructo: *Rot. apud Farinac. decis. 835. Ricc. d. decis. 720. vers. primo, Cavalcan. decis. 472. n. 1. 2. cum consilio tamen quattuor Deputatorum: ut ex Concil. sess. 23. cap. 18. Antonell. n. 7.*

250 Cæterum inferiores Episcopi jurisdictionem quasi Episcopalem in suis Ecclesiis retinentes, ex privilegio, vel quadragenaria præscriptione, & titulo, allatas perficiunt uniones: *d. cap. sicut unire, & d. Clement. 1. 2. ad hæc, ubi Gloss. verb. Ordinarios, Ricc. Rebuff. Garcia, & alii per Barbosa. n. 14. si jus non resisterit: Fusc. d. cap. 26. nu. 7. lib. 2.* Quamvis regulariter hosce inferiores Episcopos talē uniendo beneficia potestatem haud retinere, non obstante quodd Ecclesiās sibi pleno jure subiectas haberent, ex *Panorm. in dicto cap. sicut unire* erudiunt *Garcia de benefic. dicta par. 12. cap. 2. 2. 1. num. 75. tom. 2. Monet. de distrib. quotid. par. 1. nu. 38. cap. 5. Barbosa. supnr cap. 15. Concil. Triden. sess. 24. n. 5. Fagnan. in cap. sicut unire, de excess. Prælat. n. 18.*

18. ubi contra eodẽm inferiores Prælatos decisionem. *Ros. Rom. adducit Burgen. jurisd. de Birbiesca* 11. Febr. ccc. rana Mantica ab hoc impressam in decis. 267.
- 251 Vicarius Generalis Episcopi, cum speciali mandato, beneficia unire potest: *Gratian. discep. cap. 278. nu. 35.* & alii per *Barbos. d. alleg. 66. n. 10.* constituto tamen de mandato, nec ejus suffragatur assertio: *Mascard. de probat. conclus. 140. n. 12. Cappell. Tolos. decis. 463.* etiam per testes: *Sbroz. de Vicar. lib. 1. qu. 64. n. 29. Ciarlin. n. 32. 33. 34. d. cap. 213. lib. 2.* nec sufficit generalem habuisse facultatẽ conferendi beneficia: *Sanch. mor. lib. 3. cap. 29. nu. 153. Cast. Palau. par. 2. tract. 13. disp. 6. par. 2. §. 2. n. 9. Gratian. ibidem Ciarlin. lib. 2. d. contr. 213. n. 31.* Hæsitant sanè nõnulli si facultas conferendi Vicario Generali fuerit, cum clausulis generalibus indulta: nam putant sub hac facultate non completi potestatem uniendi, & quamvis pro utraq; parte adsint gravi Autores, pro affirmativa residet: *Azor. d. cap. 28. quesit. 10.* & hæc nobis non arridet sententia: etenim primam sectando ait *Castro Palau. par. 2. mor. tract. 13. disp. 6. punct. 2. §. 2. n. 9.* oppositum sentientes, sine fundamento loqui, & annuere *Sanch. mor. lib. 3. cap. 29. nu. 153. Barbos. de jur. Eccles. uni. lib. 3. cap. 16. n. 56.* & ex aliis *Ventrigl. prax. annot. 8. §. 1. n. 10. par. 2.*
- 252 Capitulum Sedẽ vacante unit, sed non sibi, *Ventrigl. n. 8.* si jura tamen Episcopalia non tangeret: *Riccin. Rebuff. Stephan. Quarant. summ. Bull. verb. Capitulum Sede vacante, qu. 9. vers. quæ conclusio, Barbos. de jur. Eccles. uni. cap. 32. n. 99. lib. 1. Ventrigl. ibidem.*
- 253 Probaturque denique iusta uniendi causa ex legitimo constructo processu *Ciarl. cap. 213. num. 14. tom. 2.* & cum sit odiosa non præsumitur nisi probetur: *Barbos. de jur. Ecclesiast. uni. lib. 3. cap. 17. n. 60.* per allegantem *Zela prax. verb. unio, §. 8. Barbos. ibidem, Ventrigl. n. 35.* vel per prescriptionem immemorabilem *Putean. decis. 238. lib. 1. & decis. 209. lib. 2. Ofsasc. decis. 116. n. 11.* aut instrumentum, & literas ipsius unionis *Mascard. conclus. 387. n. 1. Ricc. prax. Eccles. par. 1. verb. unio §. 8. Barbos. d. allegat. 66. nu. 51.* vel per enunciationem in aliis antiquioribus instrumentis, in quibus beneficiorum unio evolvitur. *Mascard. d. conclus. 1418. n.*

12. & alii per *Barbof. nu. 51.* itidem ex partis adversæ confessione, concurrentibus tamē aliis adminiculis, & circumstantiis; idem *Barbof. ibidem*, nec Episcopo de unionē attestanti creditur, nisi causæ cognitionem docuerit: *Ventrigl. 2. 2. annot. 8. n. 26. par. 2.* unionē autem dissolutā beneficium vacat: *Verall. decis. 345. par. 3. Cassad. conf. 2. de Judic. & quod remanet Ecclesia unita in suo statu prout antea, erat data unionis dissolutione, ut erudiūt Garc. de benef. p. 12. c. 2. n. 301. ad 308. 309. Barbof. d. cap. 16. nu. 67. in fin.* verū beneficium unitum cadit sub regula de triennali possessore: *Ricc. Colle. par. 3. ref. 720. in fine.*

Validam tamen esse unionem, si ex falsa causa provenit, licet revocandam dixerit *Boër. decis. 345. Rot. in Novis. de excess. Prælat. decis. 1.* nullam esse ipso jure tenet *contr. Azor. Mar. Socc. & Rebuff. Barbof. allegat. 66. par. 3. nu. 16.* si ab Ordinario facta fuerit, secus à Sum. Pontifice *Cassad. decis. 1. eodem tit. Rebuff. in regul. Cancellar. 9. Paul. Fusc. d. lib. 2. cap. 26. nu. 17. Azor. d. cap. 28. qu. 14. in medio, par. 2. lib. 6.*

Et si ambæ Ecclesiæ effectæ fuerint divites, petere

possunt Superiores, ut dissolvantur, tanquam ex justa causa: docet idem *Fuscus ubi nuper n. 27. in fin.* Ita et si Ecclesia, quæ egestate laborabat, in eadem necessitate nō reperiatur, tunc ex eo quia causa unionis cessare videtur, unionem revocari posse erudiunt *Rebuff. in prax. benefic. par. 1. tit. de unionis revoc. nu. 1. 2. Azor. mor. par. 2. lib. 6. cap. 29. qu. 4. Castr. Palau. par. 2. tract. 13. disp. 6. punct. 12. 2. 4. n. 4. Ciarlin. d. contr. 213. n. 8. tom. 2.*

254 Cæterum licet Summus Pontifex solus dispensat super irregularitate scatenente ex corporis deformitate: nimirum ob nasi amputationem, unius oculi privationem, vel ob insignem oculi maculam notabilem, horrorem producentē: *cap. 2. de Cler. ægro, cap. 1. et tot. tit. de corpor. vit. Tolet. de instruc. Sacerd. lib. 1. cap. 63. n. 8. Suarez. tom. 5. in 3. par. de cens. disp. 7. qu. 2. punct. 2. nu. 28. in fin.* etiam quō ad primam tonsuram ex eis probat: *Sanlenger. quæst. benefic. cap. 94. n. 4. 5. lib. 1. de quibus defectibus irregularitatis producētibz fusè tractat Pellicz. mar. tom. 2. tract. 7. cap. 5. à n. 50. & seqq. P. Ludovic. Molin. de Just. & jnr. tom. 4. tract. 3. disp. 70. n. 19.*

Sayr.

Sayr. de censur. lib. 6. cap. 8. n. 16. Marrin. Bonac. eod. tract. disp. 7. qu. 2. punct. 2. nu. 36. August. Barbof. de potest. Episc. alleg. 42. n. 57. par. 2. Attamen

255 si vitium corporis scandalū haud promeretur: quoniam non adeo foedū, aut turpe esset; in eo tunc dispensat Episcopus, & Prælati Regularis, in suos jurisdictionem Episcopalem habent: Miranda manual. Prælat. qu. 8. art. 3. conclus. 3. P. Laur. Peyrin. tom. 1. privileg. Ordin. Mini. in annot. ad Constit. 2. Pii II. n. 118.

256 Verū enim verò ad Episcopum, qui Ordines confert, spectat decernere an vitium sit, vel non foedum, turpe, ac notabile, itidem circa Religiosos, & exemptos, nisi speciale retinent tales Prælati Religionum Superiores delegatorem: Sylo. summi. verb. corpore vitiat, qu. 2. Navar. man. n. 260. Roder. qu. Regul. qu. 24. art. 4. tom. 1. Campanil. divers. jur. Canon. rub. 11. cap. 17. n. 204. Barbof. d. alleg. 42. etiā quod allatā dispensandi facultatem recensitis Prælati jurisdictionem Episcopalem, habentibus tribuere: Miranda man. tom. 2. qu. 8. art. 3. conclus. 2. de Vecbis prax. pro Novit. in Relig. recip. disp. 9. dub.

257 21. n. 3. Attamen in libera Episcopi Ordines conferentis

facultate residet hosce Religiosos, & Regulares exēptos ob corporis deformitatem ab Ordinibus arcere, eosque admittere, si libuerit: concludunt Barbof. n. fin. Suarez de censur. tom. 5. disp. 51. sect. 3. n. 16. Miranda d. conclus. 2, & alii.

Urget tamen contra Barbof. & Bonac. Pellizzar. ar. loco indicato tract. 8. cap. 2. sect. 3. qu. 17. sub. n. 190. inferens ex Bulla Pauli III. Prælati Socii Jesus indulta, valere istos suis subditis dispensare super quacumque irregularitate, non verò in homicidio voluntario, & in auxilio, & favore præstito eidem homicidio, ac super Bigamia: ita pariter posse ceteros Regulares Prælatos super quacumque irregularitate, seclusis interdictis in dicta Bulla, dispensare ratione communicationis concludit Pellizzar. ibidem: subdit tamen Bordon. cap. 4. de profess. qu. 56. 2. infirmum Religiosum, valere propriū Prælatū dispensare irregularibus morbo cadūco, laborantibus, aut amētia obnoxio, vel obfessis, quo ad usū Ordinū acceptorum; etiam quo ad receptionem aliorum Ordinum: ut agglutinant Morl. Empor. tom. 4. disp. 70. Avil. decens. par. 7. disp. 3. diff. 4.

258 Possunt itidem Regulares Su-

Superiores, suos Religiosos
 itidem illiteratos, Episcopis
 ut ordinentur præsentare, abs-
 que peccati scrupulo: etenim
 Monachi, & Regulares sat est
 ut bene legere, & cātare sciāt:
 sufficientiam namque, & li-
 teraturā retinere debent Cle-
 rici sæculares, de quibus lo-
 quuntur *cap. illiteratos distin.*
36. & cap. in singulis, distin.
77. Regulares verò, etiam si
 de Latino idiomate non bene
 instructi sint, ad Ordines as-
 cendere possunt, eosque ad-
 mittere debēt Episcopi: *Hen-*
riq. lib. 10. cap. 16. ex Gloss.
in cap. legi, 16. quæst. 1. verb.
instructio, erudiens Monachos
 sufficere esse bonos, licet igna-
 ros, & ex *Sylv. in summ. verb.*
Clericus, 2. n. 1. subdunt *Sor.*
in 4. distinct. 25. qu. 1. art. 4.
Mirand. man. Prælar. tom. 2.
qu. 8. art. 7. conclus. 1. Mo-
 nachos cōtemplatione potiùs,
 quàm scientia indigere, cum
 quibus annuit *Ascan. Tambor.*
de jur. Abbat. tom. 2. dispnt. 7.
qu. 4. n. 4.

259 Ulterius hic subnectere
 in cassum haud erit, ad solum
 spectare Pontificem indulgē-
 tiam super irregularitate ex
 homicidio voluntario publi-
 co, & notorio nascente, eosque
 irregulares habiles efficere, &
 idoneos non tantum ad ordi-
 nes suscipiendos, verùm etiā

ad dignitates, Prælaturas, &
 ad beneficia Ecclesiastica: ut
 statuit *Sacr. Concil. Trident.*
sess. 14. de reform. cap. 7. di-
 xitque *Navarr. Man. cap. 27.*
nn. 240. ad eundemq; Sum.
 Pontificem pertinet dispensa-
 re super irregularitate, quæ
 promit ex homicidio volun-
 tario injusto, & omnino occul-
 to, ut de cōmuni jure *ex cap.*
6. de reform. testantur Navar.
ibidem, Sayr. de censur. lib. 7.
cap. 7. nn. 19. *Suarez eodem*
tract. disp. 44. sect. 4. nn. 35.
 36. super quibus recensitis ir-
 regularitatibus, neque Episco-
 pi loci Ordinarii, neque cæ-
 teri Regulares Prælati jurisdi-
 ctionem ordinariam, & quasi
 Episcopalem, ac Diocesim
 260 habētes dispensare queunt:
Zoës. lib. 5. decr. cap. 12. nn.
84. nisi ex speciali privilegio
 eis per Trid. Concilium *sess.*
24. de reform. cap. 6. indulto,
 ex quo valent Episcopi in
 omnibus irregularitatibus, &
 suspensionibus ex delicto oc-
 culto sciantibus subditis
 suis dispensare, seclusis volū-
 tario homicidio, ac aliis in ju-
 dicio porrectis, quos delin-
 quentes sibi submissos absol-
 vunt, itidem per Vicarium, ad
 id specialiter deputatū; *DD.*
per Campanil. divers. rub. 11.
cap. p3. nn. 148. *Barbes. alleg.*
39. nn. 10. par. 2. etiam ex-

trà Diocesim existentes, extrà judicialitèr verò: *Suarez de censur. tom. 5. disp. 41. sect. 2. nu. 10. 22. Diana resol. 96. par. 4. tract. 4. Barbof. nu. 7. ac itidem pro casibus occultis Sum. Pontifici reservatis. Marchin. de Sacr. Ordin. tract. 1. par. 9. Barbof. alleg. 39. nu. 7. par. 2.*

261 Benè verùm hanc facultatem dispensandi, Episcopis per Concil. Trid. indultam, queunt Episcopi alteri delegare: *Suarez d. section. 2. nu. 8. Guittet. Canon. quæst. lib. 3. de Matrim. cap. 49. nu. 21. Zoës. nu. 89.* Non autem Capitulū, Sede vacante, allatam retinet facultatem dispensandi super allata irregularitate: etenim capitulū succedit in eis, quæ jure Ordinariō Episcopo cōpetūt, nō autem in eis quæ ex speciali, & extraordinario jure debētur, ut est ista facultas dispensandi super allata irregularitate: *Bonac. de censur. disp. 7. qu. 5. punt. 1. Alter. tom. 2. disp. 8. de suspens. cap. 3. Dálvin. de potest. Episcop. cap. 27. n. 1.* licet ex consuetudine Capitulo, Sede vacante, cōpetere eā putāt; ita *Suarez García de benef. par. 5. cap. 7. nu. 41. & cap. 11. nu. 21. Zoës. num. 90.* absolutè verò sustinent alii erudientes valere Cap. Sede vacante dispen-

fare, & absolvere subditos suos à irrecēssitis irregularitatibus, quibus suos valēt Episcopi dispensare, nā istis itidē Jure Ordinario hæc dispensatio, & absolutio cōpetit, *F. Emmā. quæst. Reg. tom. 1. qu. 61. art. 9. Duard. in Bull. Can. lib. 3. 2. 1. qu. 11. num. 16. 17. Vulpell. prax. cap. 44. nu. 9.* cum quibus annuit *Barbof. d. alleg. 39. num. 16.* eaque tamen facultate utuntur in suos Religiosos subditos Prælati, & Superiores Religionū exemptarum, ex Pii V. constit. Dominicanis indulta de qua meminit *Pellizsar. man. tom. 2. tract. 7. cap. 5. nu. 29. Mol. de Just. & Jur. tract. 3. disp. 61. nu. 4. 5. & disp. 70. in fin. Boss. de tripl. Jubil. prin. sect. 1. cas. 18. nu. 10. nu. 220. & seqq.* imo alteri delegare queunt *Marchin. de Sacr. Ord. tract. 1. part. 9. diff. 1. nu. 9. & alii per Barbof. num. 18.* dicitur planè publicum, ac notorium homicidium, si per accusationem, aut denunciationem ad forum contentiosum fuerit deductum, licet non plenè probatum: ut erudiunt *Sanch. de Matrim. disp. 34. nu. 58. lib. 8. & in Decalog. cap. 11. nu. 21. Grassi. tom. 2. lib. 5. conf. 2. nu. 26. de homic. Henriq. in su. n. lib. 24. de irreg. cap. 7. n. 5. Suarez de*

- de censur. disp. 41. sect. 2. n. 6. Avila tract. par. 2. c. 7. disp. 1. dub. 11. concl. 3. & par. 7. disp. 10. dub. 6. Et quod parti fuerit intimatum subdit Sayr. de censur. d. lib. 4. cap. 17. num. 22. Sanch. in locis nuper indicatis. Verum si in foro externo delinquens fuerit absolutus, Episcopus super hac irregularitate dispensat: P. Lud. Molin. de Just. & Jur. disp. 79. nu. 8. vers. 2. & 3. tract. 3. Mart. Bonac. de cens. disp. 1. qu. 3. punt. 2. nu. 2. & dispensat. 7. qu. 5. punt. 1. num. 4. & alii per Aug. Barbof. de potest. Episc. alleg. 39. nu. 32. par. 2. etiam si per falsos testes, aut quocumq; depravato modo se defenderit, cum semper remanet occultum: Sanch. de Matrim. lib. 2. disp. 37. nu. 12. & disp. 34. nu. 57. Barbof. n. 33. vel si definitè absolutus sit, si vè ab instantia, si vè ab observatione Iudicii: Sanch. d. disp. 37. & disp. 34. num. 57. & d. cap. 11. nu. 25. Barbof. n. 33. licèt aliàs probabile sit delictum fuisse patratum: Sanch. nu. 58. Barbof. de Vecch. in prax. habenda pro Novit. recipi. disp. 9. dub. 16. n. 7. sed vide Suarez de censur. disp. 41. 263 sect. 2. nu. 5. vel si per annum accusatus tacuerit, & Iudiciū, sententiā, haud fuerit finitum; tunc dispensant super tali irregularitate Episcopus: Marchin. de Sacr. Ordin. tract. 1. part. 9. diff. 4. nu. 8. 9. ac cæteri Prælati regulares, Episcopalem, vel quasi jurisdictionem habentes; indicant quoad Episcopos Campanil. divers. Jur. Canon. rub. 11. cap. 23. num. 144. Barbof. nu. 34. & quo ad alios Prælatos: Ascan. Tamb. de Jur. Abb. tom. 1. disp. 17. qu. 6. nu. 4. vers. quod si ubi, affluenter edocet quando homicidium esset Notorium, & quando occultum.
- 264 At si delictum soluto indicio, objuratum remanserit; notorium, ac publicum dicitur: etenim probata in iudicio contentioso publica appellantur, meritò neq; Episcopus, neque cæteri Prælati super irregularitate ex eo scatente dispēsāt: Bonac. de censur. disp. 1. qu. 3. punt. 2. nu. 2. & disp. 7. qu. 5. punt. 1. nu. 5. Barbof. d. alleg. 39. nu. 35. Tamb. d. nu. 4.
- Advertendum tamen est, ad hoc ut in irregularitatem incidatur, oportet ut mors sit sequuta: nam non sufficit conatus, licèt ad actum proximum devenerit: Canon. fin. 15. qu. 1. cap. in panis, & cap. odia. de regul. Jur. in 6. Covarr. in Clement. furiosus par. 2. n. 5. in fin. Henr. Zoës. in lib. 5. decret.

cret. tit. 1. 2. de homic. nu. 3. & si letaliter haud vulneraverit, ob Chirurgi, vel vulnerati incuria mors sequatur, irregularis non est vulnerans, lætalis namque percussio infert irregularitatem: cap. significasti 48. de homic. Covarr. ibidem 2. 2. n. 9. p. 2. Zoës nu. 8. nam de homicidio, tunc tenetur quis, quando lætale infligit vulnus: Giarb. conf. 84. nu. 48. verùm si ab initio de vulneris qualitate non constaret, pro mortale habetur, nisi liquido constaret ex culpa vulnerati, aut incuria Chirurgi mors fuerit sequuta: Giarb. n. 27. ubi sic decisum affert, & sequitur Calderon. decis. 12. & 13. tom. 1. Zoës nu. 9.

Abortum procurans in irregularitatem ruit, si foetus sivè embrio fuerit iam rationali anima informatus, *Pelliz. zar. man. to. 2. c. 5. n. 156. sr. 7. nã homo tunc verè est: Canon quod verò, Canon. Moyses 32. qu. 2. cap. sicut 20. de homic. Infundi animam in masculo die 40. & 80. in fœmina dixere Covarr. d. par. 2. 2. 3. n. 1. Navar. in sum. cap. 27. n. 219. Sanch. de Matrim. lib. 9. disp. 25. n. 4. & si de fœdus animatione hæsitetur, irregularitas nõ intrat: ut fundat del Bene de imm. Eccl. to. 1. c. 2. dub. 4. sect. 20. n. 22. sed vide per nos tra-*

dita in to. 2. in c. 7. Clerico venefico, ubi affluenter hæc vannatur infusionis Animæ materia.

Mandans aliquem interficere, irregularis est, si non revocaverit sufficienter antecædè mandatum: *Zoës. n. 11. 12. & diximus in Cap. antecedenti ubi de excommunicatione egimus, & in 2. Tom. in Cap. 6. de Clerico affassivo, ubi tractatur de mandato ad vulnerandum, ac eedè sequuta, sed non in personam inimici, ac de aliis hæsitationibus ad id conducentibus: vide, Zoës. ubi supra cum seqq. ubi tota examinatur materia.*

Homicidium ad propriam sanè tuitionem necessarium, dicitur: *l. ut vim, ff. de Just. & jur. etsi in continenti patratũ sit, & cum moderamine, irregularitatem haud infert, ni necessitas versetur in culpam, & quod jure permissum est plectatur: Repugnate l. Gracchus, C. ad l. Jul. de adult. & Clem. uni. de homic. Excessus verò defensionis irregularitatem influit, nisi levis, & inevitabilis sit excessus: Covarr. ad Clement. 1. n. 3. Unde inferunt aliqui interimentè agresforem fugientè, etiam si ante fugam vulnus intulerit, irregulare esse: quia fuga invaloris cessare facit in vasi periculum, nec receptum vulnus*

excusat: quoniam non tollit
 animum vindictæ: ita *Ponti.*
in cap. significasti 18. *in fin. de*
hom. Suarez disput. 46. *sect.* 1.
n. 7. 8. 9. & *ex d. Clem. unica,*
 occisorem tunc ab irregulari-
 tate excusari, quando occide-
 rit, vel in vasorem mutilaverit,
 ex eo mortem aliter evitare
 non potens: *Navarr. summa.*
cap. 27. *num.* 207. *Covarr. ubi*
supra part. 3. 2. *unico, Zoëf.*
lib. 5. *decretal. tit.* 12. *de hom.*
num. 27. 28. & *pluribus se-*
quentibus, ubi plura astruit, de
 homicidio necessario, ac cau-
 suali, de quibus nos *in* 2. *tom.*
cap. 6. *de Clerico assassino* fusè
 tractabimus, quos hic repetere
 supervacaniū esse putamus.

265 Rursus ad rem inquirimus,
 propriâ manu pugnantiem, &
 bello iusto assistentem irregu-
 larem nequaquam esse, si non
 interfecerit, aut mēbro aliquē
 mutilaverit: edocent *Did. Co-*
varr. in Clement. si furiosus, de
homici. par. 2. 2. 3. *n.* 2. *P. Ant.*
Dian. resol. mor. part. 6. *tract.*
4. resol. 34. Etiam si plures in

266 conflictu interfecti fuerint:
 subdit idem *Dian. resol.* 38.
ibidem, Campanil. divers. jur.
Canon. rub. 11. *cap.* 24. *n.* 10.
Bonacin. de irregul. disput. 7. *q.*
4. punct. 4. *n.* 10. *Rot. Roman.*
Recens. decis. 3. *nu.* 5. *part.* 5.
 Nec beneficiatus tunc suo pri-
 vatur beneficio: quamvis à

mortali peccato vacuus havi-
 sit: oppositum tamen indicat
Card. de Luca par. 5. *Miscell.*
ad Concil. Trid. sess. 14. *cap.* 7.
in discurs. 12. *nu.* 8. edocens
 solam descriptionem militiæ
 sæculari, absque homicidio,
 vel sævis, nullam inducere ir-
 regularitatem, tamen amissio-
 nem beneficiorum causare,
 ratione incompatibilitatis sta-
 tus, ad quem transivit Cleri-
 cus in minoribus benefi-
 ciatus, se ascribendo, ad mili-
 tiam sæcularem, relicta spiri-
 tuali, meritò exutus remanet
 beneficiis, & pensionibus, nisi
 Bellum esset pro tuēdo Sum.
 Pontifice, aut Sed. Apost. aut
 Patria obsessa, vel contra infi-
 deles: idem *de Luca, de pensio-*
nib. discurs. 46. Alii verò putāt
 quòd si in eodem, licet iusto
 bello aliquē occiderit, vel mu-
 tilaverit, propriâ tamen manu,
 beneficium tunc resignare
 debet, vel dispensationem
 super irregularitate contracta
 impetrare devincitur: *Mart.*
Bonac. de irregul. disput. 7. *qu.*
4. punct. 4. *n.* 10. *Sanlèger. de*
sol. benef. par. 3. *cap.* 174. *n.* 5.
 6. & *seqq.* Allata porro mili-
 tant, tã circa laicos in bello ju-
 sto assistentes, quàm occiden-
 tes, vel mutilantes, & deinde
 beneficium obtinere curantes:
 ut depromitur *ex cap. fecit,* 6.
 2. *fin.* & *ibi Gloss. verb. concilium,*

lium, de homicid. ubi homicidium patrantem haud promovendum, sed & perpetuò deponendū esse ostēdit: quod itidē militat in Clerico in minoribus constituto, qui absq; peccati scrupulo valet bello justo assistere, ac pugnare, dū modo non interficiat, aut nō mutilet: ut commonstrant superiūs citati, & *Diana ibidem.*

Nos autem ex distinctione recensita colligimus: nimirum Clericum in bello justo, & defensivo assistente, itidem cæde sequutā in irregularitatem non incidere: etenim pro justa tuitione, Clerici tempore necessitatis tenentur ad portarum, murorumq; custodiam: *tex. in c. p. 2. de finem Eccles.* Covarr. in *Clement. unic. de hom. par. 2. §. 3. nu. 2. in fin. Suarez disputa. 47. sect. 6. n. 1.* sui Superioris jussu: *del Bene, de immun. Eccles. tom. 2. cap. 5. dub. 21. nu. 5. 6.* At secūs firmandum est in bello licet justo, sed aggressivo: nam circa hoc ruit in irregularitatem ratione lenitatis: *Filliuc. tract. 19. cap. 10. qu. 5. Pellissar. man. tom. 2. tract. 7. cap. 5. q. 33. n. 19.* ut magistraliter de more ex *Canon. si quis, & Canon. aliquantos diffin. 51.* edocet *Henr. Zoëf. decret. lib. 5. tit. 12. de hom. 62.* Cæde e-

267 tiam subsequuta: imò etiam

in Sacris Ordinibus constitutus, in bello justo assistens, propriā pugnans manu, si non interimerit, aut nō mutilaverit irregularis non efficitur, licet in bello aliqui ab aliis jugulati remanserint: ut elatè erudiere, ex *Div. Anton. Episcop. Florent. de irregularit. cap. 2. num. 37. Covarr. in d. Clement. si furiosus, par. 2. §. 3. n. 2. de homic. Add. ad Bern. Diaz. prax. crim. Canon. cap: 101. D. Carol. de Grass. de effect. Cleric. effect. 28. nu. 15.* ubi contrarium firmat si injustum fuerit bellum, & homicidia, aut mutilationes occurrerint: *Pellissar. man. tom. 2. tract. 7. cap. 5. n. 200. 201.*

268 Confert igitur, hac opportuna occasione, & absre haud erit aliquid circa bellum quando justum, vel injustum erit, attexere: omni porrò evo bella, potissimū nostra tempestate ob ambitionem, vel iracundiam, aut libidinem, proficiscūtur: Alexander enim Magnus tot Civitatum profligatione minimè contentus, ambitione excitatus, maximam gloriam in maximo Imperio expiscare navavit: undè Scythæ suam exprobrantes ambitionem dixere: *Si Dii habitum corporis tui, aviditati animi parem esse voluissent, Orbis te non caperet, alterâ manu*

Z z z 2 Orien-

Orientem, alterâ Occidentem attingeres. Quint. Curt. lib. 7.

Bellum planè de gentium jure introductum esse erudit Caius in l. omnes populi. ff. de Just. & jur. Oriuntur tot hominum Clades, tot Urbium incendia, tot agrorum depopulationes, totq; bonorum omnium miseranda direptio, adeò quòd nihil tam cruentū, tam ferox, tam immane, tam impium, quàm bellum:

Nulla est ardens miserans Clementia Bello:

Impetuosâ piam dextera nescis opus.

Attamen ubi bella parantur ad vim reprimendam, ac de propria tuenda bona, rectè, ac jure parantur, & justum dicitur bellum, quod autem jure, judicique Civili assequi nō possumus, cogimur manu, viribusque agere, & tunc fas est bellū indicere: ea sanè pacata dicuntur bella, quæ nō cupiditate, aut crudelitate, sed pacis studio geruntur: ait Div. August. & in Canon. apud veros 23. qu. 1. Et quæ geruntur pro rebus repetendis: Canon. Dominus 23. qu. 28. aut pro pulsandorum hostium causa, subdit acticè, ac eruditè de more Forestus Foresti in suo opere ad l. 5. de Just. & jur. enarr. 20. n. 9. ad finem. Bel-

ex justa causa indicendum, est, & pro cōservatione Fidei, ac proprii status belli portas aperire debet: Imperator ait in tex. indicatis, & facit tex. in cap. justam, cap. Dominus, 23. qu. 2. Gaill. obser. 57. n. 3. lib. 2. & de pac. public. lib. 1. cap. 9. n. 47. & seqq. Lips. 5. polit. cap. 4. Arnise de jur. Majest. lib. 2. cap. 5. nu. 12. Ad

270 Supremum equidem Majestatis Culmen spectat bellum indicere: Bodin. lib. 1. de repub. cap. 10. n. 156. Conn. polit. p. 4. Besold. 1. polit. 424. Boër. de jur. bell. 13. Sixtin. de regal. cap. 2. n. 10. Lips. Gaill. & alii

271 nuper, ad eandem Supremā Principis potestatem pertinet inimicorum commercium suis Vassallis interdicere: tex. in d. l. hostes, de verb. signif. l. lex, 2. eadem, ff. ad l. Jul. Majest. l. 1. Cod. de armor. usu lib. 11. Donell. lib. 4. comm. cap. 41. Hyal. de jur. bell. lib. 1. cap. 2. n. 7. Petr. de Gregor. de Reipub. lib. 11. cap. 1. Joan. Valtrin. de re milit. cap. 10. lib. 1. Greg. Schomb. polit. lib. 5. cap. 12. Mart. Magner. de avocas. armor. cap. 11. num. 245. Arnald. Clapmar. de arcan. rer. public. lib. 1. cap. 20. Bartholi Philipp. tract. del Consejo, y Conseger. discurs. 14. Fragos. 272 de regim. Reip. par. 1. lib. 3. disp. 5. 2. 1. n. 1. Maxim. Faust. conf.

- conf. pro arar. Fiscal. claus. 6. n. 11. nostroque porrò sensui haud parùm conferunt adducta per Tit. Liv. lib. 3. ibi: Vellent jubere Philippo Regi, Macedonibusque, qui sub Regno ejus essent, ob injurias, armaque illata sociis Populi Romani bellum indicti, & refert Valtrin. ubi nuper lib. 2. cap. 10. Lips. polit. lib. 5. cap. 3. & de re milit. Rom. lib. 2. cap. 2. Scbomb. polit. lib. 5. nn. 1. Odium planè*
- 273 *non est justa belli causa, sed tantùm Justitiæ zelus: ut ex cap. 23. q. 2. dixere D. Thom. 2. 2. qn. 4. art. 1. de Just. & jur. lib. 5. qn. 3. art. 5. Alio-*
- 274 *quin bellum indicens ad restitutionem alterius jacturæ devinceretur, & mortaliter peccaret: D. Thom. qn. 40. art. 1.*
- 275 *dub. 7. Imò & consulentes ad id tenentur: Molin. disput. 113. Sayr. Clav. R. lib. 8. cap. 3. n. 20.*
- 276 *Insuper Episcopus, an & quādo dispensat super irregularitate oriente ex delicto occulto: vide Card. de Luca in annot. Concil. Trid. sess. 14. c. 7. n. 11. & in discurs. 12. tom. 14. Pignatell. consult. Can. 20.*
- 277 *Et quando super vera membri mutilatione: vide Molin. disputat. 68. tract. 3. tom. 4. Giurb. conf. 40. n. 16.*
- 278 *Et quādo dicitur vera mutilatio: vide Molin. & Giurb.*

ibidem addito Zoëf. super lib. 5. decret. tit. 12. de hom. & nos plura teximus in cap. seq. de lumn. Eccles.

- 279 *Et an dispenset Episcopus super vera, aut præsumpta bigamia? vide Tambor. tom. 2. disput. 17. qn. 3. per totum, ubi quando dicatur vera, & quando præsumpta, aut similitudinaria bigamia; & astringit Filiuc. tract. 19. cap. 4. fusè Pelliz. ar. man. tom. 2. tract. 7. cap. sect. 2. à nn. 82. & seqq. ubi edocet sub n. 95. ex Filliuc. & Saar. valere Episcopum, dispensare in bigamo Religionem ingrediente, idque nequeunt perficere Prælati Religionum itemdem quo ad Ordines, si tamen de vera, aut interpretativa tractatur bigamia, at secus de similitudinaria, in qua sicuti dispensant Episcopi Diocesani; ita & Prælati Regulares: recensita verò procedere subdit Pelliz. ar. jure communi inspecto, at attentis Regularium privilegiis, allati Regulares Prælati dispensant, & que recenset privilegia qn. 19. n. 69. quod repetit in tract. 9. cap. 3. nn. 113. & seqq. & nn. 135. annuitq; Bordon. cap. 4. de profess. qn. 56. 2. bigamum, quo ad Ordines min. & majores.*
- 280 *Prælati Regulares an dispensent super publicam infamiam:*

- miam: vide *Sayr. de censur. lib. 7. cap. 11. nu. 15. Bonac. eodem tract. disp. 7. qu. 3. pun. 1. nu. 6. & alii per Tamb. de Jur. Abb. disp. 14. & 15. & 17.*
- 281 Et quid super infamiam juris, & de jure: vide *Tāb. ibidē Mirand. man. tom. 2. qu. 8. art.*
- 282 §. annuit verò *Peyr. tom. 2. privil. sui Ord. cap. 2. nu. 1. si delictum sit occultum, & reus nō sit infamis declaratus per sententiam, nam in infamiam juris tunc incurrere putant nōnulli, quando lata iam fuit sententia: Sanch. de Matrim. lib. 9. disp. 30. & Peyrin.*
- 283 *ibidem.* licet cōtrarium sentiant *Rodrig. tom. 1. qu. Regul. 24. art. 6. Portel. de dub. regul. verb. dispensare nu. 6. nec dissentit Pellizzar. man. tom. 2. tract. 9. cap. 3. sect. 4. n. 134. glutinātes, in irregularitatem ruere, itidē ante sententiam.*
- 284 Et quid super infamiam facti, & quando quis dicatur infamis infamia juris, & quādo facti: vide *Barbos. alleg. 43. par. 2. Tābor. d. disp. 17. q. 7. Pellizzar. supra nu. 134. in*
- 286 *sine,* ubi firmāt hanc irregularitatem orientem ex infamia facti, evelli posse per Episcopos, & Regulares Prælatos.
- 287 Notandum quoq; est infamiam facti tolli, & aboleri, ex iusta vitæ emendatione, & pœnitentia, ob quam homines honesti, virique probi bonam de emēdato, & re-
- 288 sipiscente opinionem efficiēte, sicq; sparsēte: undē uti clavus clavū expellit, itā bonā opinionē, malā dissolvere: cōcludūt *ex c. 1. de Reg. Jur. cap. testimonium, de test. Gloss. in Can. primam 25. distin. 1. Bonac. Suar. & alii ubi Barbos. d. alleg. 43. nu. 21. Navarr. commen. 1. de Regul. nu. 60. Pellizzar. man. tom. 2. tract. 7. cap. 5. sect. 3. num. 145.*
- 389 ubi adnectit Monachum, qui in sæculo infamis infamia facti attingēctus erat, post triennium Religionis, omni humana macula mundari: *Aut. de Monach. col. 1. 2. Sancinms.*
- 290 Episcopus ruit in exemptos ratione mēbrorum sive Cappellarum nō exemptarū: *Abb. in cap. ex ore nu. 1. 4. de privileg. ubi Innocent. etenim capitis exemptio non rectē influitur, ad cætera membra, nisi probetur: argum. tex. in l. liberorum. ff. de adoptionibus: undē ex Ecclesiæ exemptio-*
- 291 *ne, non infertur exemptio Cappellæ dictæ Ecclesiæ subiectæ, vel connexæ: Gloss. in cap. rogatus 24. qu. 1. Gloss.*
- 292 *in cap. cum, & plantare, & tex. in cap. cum cappella, de*

de privileg. & exempti ratione membrorum Episcopo subijciuntur: *Uald. de Canon. port. cap. 4. qn. 8. & 9. nn. 1.* Imò tenentur ire ad Synodum: *Aba. ubi supra vers. 2.* Et innuit *Concil. Trident. sess. 24. cap. 2. de reform. Abb. & alii per Tambor. de Jur. Abb. disp. 15. qn. 7. nn. 54. tom. 2.*

293 Cæterum Exēpti ad jus reverentiale Episcopo debitū, minimè tenentur si exemptio Apostolica fuerit impertita, & plena. *Felin. in cap. cum inter nn. 3. & 4. de re judic. & in cap. conquerente de offic. ordin. Choker. de jurisd. Ordin. in exempt. part. 4. qn. 34. Pute. decis. 115. lib. 3. Rodriq. qn. regul. qn. 63. tom. 2. art. 9. Fusc. de visis. Eccles. lib. 2. cap. 10. nn. 11. August. Barbosa. de potest. Episcop. alleg. 105. nn. 75. Rot. Rom. in Re cens. decis. 111. n. 16. par. 5. Sanleg. resol. benef. cap. 60. n. fin.*

294 Episcopusequidē nequit cōpescere delinquētes in Ecclesiis, & Monasteriis Regularium ibi permanentes: etenim in alieno territorio patratum fuit delictum, & in eodē territorio existunt fontes, in quo quidem loco Episcopus nullam valet exercere jurisdictionem: quoniam extra suam dicuntur adesse Diocesimita

ex Avila de censur. disp. 2. cap. 3. n. 7. Bonacin. de censur. in cōm. disp. 1. q. 11. p. 11. Alph. de Leone de censur. recollet. 2. n. 323. fundat contra Salas, & Suar. Pellizzar. man. Regul. tract. 8. cap. 5. sect. 2. qn. 26. nn. 100.

295 Neq; eos objurgare quit Episcopus si extra exemptum locū fontes occurrerint, si tamen Prelatus illius loci exēpti plenariā quasi Episcopalem retinuerit jurisdictionem: fundat magistraliter *Joan. Bapt. Ciarlin. contr. cap. 61. adm. 1. n. 23. 25. 26. quem assequutus fuit Cesped. de exempt. d. n. 226. quidquid involuit Pellizzar. ubi supra propè finem: & in hoc Siculo Regno de delictis patratiss in Ecclesiis, & Monasteriis Regulariū Trib. Monarchiæ cognoscit, sicque Messanæ notavimus, in delicto attentati homicidii per nonnullos nautas in personam N. Capitanei in Cœnobio RR. Carmelitarum Discalceatorū, ut dicitur de lo Pilerello, de quo delicto Ministri ejusdem Tribunalis informationes ceperunt, expulsis prius aliis Archiepiscopi Ministris, qui ad eundem navabant finem.*

296 Verū enim verò ex ad ductis sæculari Imperio ablata minimè est potestas inquirendi, & puniendi reos in Eccle-

clesia delinquentes: est namq; hoc mixti fori delictum, meritò præventioni locus est: ut ex cap. *cum sit generale*, & ibi cōcordi voto *Scribentes de foro compet. Aut. item nulla Communitas, C. de Episcop. & Cleric. Decian. tract. Crim. lib. 4. cap. 26. nu. 1. Farinac. prax. qu. 18. n. 132. & qu. 28. nu. 62. Carol. de Grass. de effect. Cleric. effect. 1. n. 645. Mart. de jurisd. par. 2. cap. 11. à nu. 20. Giurb. conf. 70. n. 10. & segq. Bellef. disq. Cler. tit. de favor. Cler. real. 2. 4. n. 9. Leo thesaur. for. Eccles. par. 1. cap. 13. n. 23. Ciartin. contr. cap. 15. n. 12. 13. tom. 1. de qua quidem præventionē nos plura egēmus in 2. tom. de Cleric. quandoque amittend. in Cap. de Clerico assassino, & de hisce delictis mixti fori ultra ibi recēfita, vide tradita in sequenti Cap. 7. de Immun. Eccles.*

297 Insuper Episcopus loci Ordinarius procedit contra Regulares, & exemptos degentes extra Monasterium ex Cōcil. Trident. sess. 6. de reform. cap. 3. ratione delicti, ut prædiximus, aut contra cū extra loca exempta factorum, vel ratione rei sitæ: imò in causis Civilibus mercedum, & miserabilium personarum, Regulares extra Cœnobii septa, & in æde privata domi-

cilium retinentes, ibiq; commorantes, si certum à Sede Apostolica Judicem non habuerint, corā allato Episcopo Ordinario tanquam ejusdem Sedis Apostolicę Delegato, ad debitum persolvendum devinci possunt: ex Concil. Trident. sess. 7. cap. 13. Paninoll. decif. 84. nu. 8. at Regulares intra claustra Cœnobii degētes, ullo pacto coram Ordinario conveniri possunt: ita ex Sacrę Congregationis declaratione innuit *Lezan. tom. 1. cap. 11. n. 10. Peyrin. tom. 1. privileg. Constit. 2. Sixti IV. à nu. 28. Barbof. alleg. 105. nu. 21. & segq.* subditque benè verum *Cesped. de exempt. dup. 267. n. 13.* De his Regularibus recipiendum est, qui sine Superiorum venia extra Monasterium habitant, aut in loco valdè distant vivunt, nè possint à suis Superioribus visitari, & emendari: & sequitur *Pellizzar. man. regul. tom. 2. tract. 8. cap. 6. sect. 1. qu. 20. n. 46.*

299 Planè Episcopus animadvertit in exemptos mandata, ejus spernentes: nimirum ut excommunicati, & usurarii è sepulturæ beneficio arceantur, in loco exēpto, & ut sepulti eximantur ab humo, si locus exēptus in sua Diœcesi situs sit: *Abb. in cap. in Sacris n. 7. de sepul-*

sepult. cap. ad hæc de privileg. Francus in cap. Episcoporum, n. 3. de privileg. in 6. Clement. 1. & 2. de sepult. Felin. in cap. ult. n. 7. de sepult. quos affert Ascan. Tambor. de jur. Abbat. disp. 15. qu. 7. sub n. fin. vers. 4. Ordinarius potest.

300 Insuper cognoscit de criminibus per exemptos patratæ, actualem, seu solemnem degradationem requirentibus: quoniam degradare Episcopi est non alterius inferioris munus: *Abb. in cap. cum contingat. de for. compet. cap. degradatio, de pæn. in 6. Joan. de Lagnan. in cap. nē in agro, de stat. Monachor.*

301 Ordinarius mulctat exemptos exercentes illicitas negotiationes extra locum exemptum: ut edocet *Gloss. 2. in Clement. 1. de vit. & honestat. Cleric. & ibi Cardinal. qu. 2.*

302 Exemptus si beneficium ad Episcopi collationem spectantem illicitis oneribus gravaret, plectitur ab Episcopo, sua exemptione non refragante: *Clement. unica, & eadem quoque de suppl. neglig. Prælat. Innoc. & Ostiens. in cap. in Lateranen. de præbend. cap. Pastoralis de privileg.*

303 Regulares præsumentes in publicis concionibus, lectionibus, & conclusionibus sustinere Beatiss. Virginem

Mariam cum originali peccato Conceptam fuisse, coercet Episcopus loci Ordinarius, ac hæreticæ pravitatis Inquisitores: sicque statuit Sac. Congregatio Sanct. Rom. universalis Inquisitionis ann. 1617. quæ affert *Campanil. in divers. jur. Canon. rub. 12. cap. 13. n. 140. parilemque aliam decisionem adducit Ascan. Tamb. de jur. Abbat. tom. 1. disp. 15. qu. 7. n. 31.*

304 Cæterum circa ea per nos in præsentis capituli principio adducta sub n. 7. nimirum Episcopum in sua Diœcesi fundatam retinere intentionem, quo ad omnes in ea existentes, donec per exemptos suum ostendatur privilegium: notandum necessarium est ad arcendum Ordinarii exercitium solam privilegii exhibitionem haud sufficere, sed necessariam itidem esse quasi exemptionis possessionem: ut ad ornatum *Capituli cam persone de privileg. in 6. firmavere mox citandi, & si Gloss. in eodem capitulo oppositum asserere conatur, in verb. turbantur*: attamen eam extra juris regulas deviasse autumant *Lap. ibi n. 4. Ancher. nu. 6. Gemini, & Franc. ibidem*, innuentes ex sola privilegii exhibitione non impediri exercitium Ordinarii, ad

cujus favorem statuit hujusce *Capituli cum personæ*, dispositio: ut cum eis magistraliter insinuat *Ascan. Tambor. de jur. Abb. tom. 1. disp. qu. 8. por votum*, aliàs ex allata sola privilegio
 305 gii exhibitione denudaretur Ordinarius sua quasi possessione, quam itidem in tota Diocæsi retinet, ex solo exercitio suæ jurisdictionis in una parte ipsius: ut ex multis Rot. Rom. decisionibus fundat *Tambor. n. 5.* Oportet igitur ad hoc ut exemptus exemptione obtineat, ut cū privilegio, de quasi possessione doceat: sicque decisum affert *Tambor. n. 8.* Imò & quòd casus exercitii evenit, ac Ordinarius suam voluit exercere jurisdictionem, & expulsus non exercuit, vel se habuit pro spoliato: *Tambor. n. 6.* Etenim si casus non evenierit, & actualiter Ordinarius in suo nō extitit exercitio; exemptus non liberatur, nisi exhibitio authentico privilegio, vel ob legitimam consuetudinem: ut advertit *Episcopus Frances de compes. quæst. 88. num. 15.* Sicque per Rot. Rom. decisū affert.

306 Planè ex hac Episcopi sententia depromitur, aut privilegii exhibitionem, aut legitimam consuetudinem esse necessariam: quoniam ditione alternativa, vel, usus fuit: *Tambo-*

rinus verò utrumque requisitum desiderat, per copulativam, &, alloquendo, & ita in terminis *Capituli cum personæ* decisum adducit, quam *Tamborini* sententiam veriore esse putamus, nobisque multum arridere: etenim in his, qui sine privilegio, vel concessione possideri, & retineri non possunt, solam haud sufficere possessionem: *tex. in l. 1. §. permittitur, de aqua quori. & astiv.* nisi cum ea titulus exhibeatur: ut ex Oraculo *Cyn. Petr. de Castri,* & cæterorum Scribentium in *l. si solemnib. C. de fid. instrum.* ait magistraliter *And. Isern. in cap. Imperialem, §. illud, de prob. alien. feud. per Fideric. in usib. feud.* cum quo concinuere *Bellam. decis. 17. & decis. 433. Capyc. decis. 77. nu. 7. Afflict. decis. 324. nu. 3. Beor. qu. 4. nu. 5. Gabriel. tit. de restit. spoliat. 1. conclus. 1. n. 133.*

307 Regalia autem, feudalialia, & jurisdictionalia absque privilegio, & concessione detineri, & possideri, interdictum expresse evoluitur: in *cap. unico*, ubi *Bald. & alii, quæ sint regal. in usib. feud. Pui. decis. 284. nu. 2. lib. 2. Natt. conf. 389. num. 12. Roland. lib. 3. conf. 4. n. 48. Egid. Boff. de Regal. n. 7. 27. & de Princip. nu. 233. 384. Thom. Gramm. decis.*

decis. 49. Merito cum quasi
 308 possessione, tituli exhibitio-
 nem necessariam esse faten-
 dum est, nisi immemorabilis
 adfuerit praescriptio: etenim
 seclusis Pötificum privilegiis,
 exemptio ab Ordinarii Impe-
 rio, & jurisdictione, itidem quasi
 Episcopali, praescribi possit: ut
 ad intellectum *cap. cñ persona, de
 privil. in 6.* edocet *Balbus de
 praescrip. p. 5. q. 1. n. 4* & refert
*decisum Rot. Rom. divers. p. 2. de-
 cis. 145. nu. 5.* ubi conclusum
 fuit Regulares valere exem-
 ptionem ab Episcopali juris-
 dictione acquirere, praescrip-
 tione immemorabili; nec dis-
 crepat *Sanlenger. de re benefic.
 par. 1. cap. 60. nu. 8.* & 9.
 ubi itidem in terminis Cöcilii
 Triden. *in sess. 24. cap. 20. 2.
 ad hac*, hoc idem dixere *Post. de
 manuten. in decis. 306. n. 3.* &
 309 *Tambor. decis. 29.* & *decis.
 43. n. 5.* & *decis. 44. nu. 6.*
 immemorabilis equidem pre-
 scriptio vim concessionis, &
 privilegii obtinet, & per se
 undequaq; legitimus titulus
 est, ideò ab onere titulum
 probandi relevat: *tex. in l. 1.
 2. fin. ff. de aqu. quod. assi.
 cap. 1. de praescrip. in 6. Cra-
 net. de antiq. temp. par. 4. 2.
 absolutis differentiis. n. 3. Gar-
 cia de expens. & melior. cap.
 9. nu. 16.* & *seqq. Thesaur.
 decis. 16. nu. 4. Choker. decis.*

29. nu. 7. & *decis. 30. numi.
 15. Menoch. praesumpt. 31. n.
 44. lib. 3.* Pro cujus probatio-
 ne in hoc recensito casu, solä
 observantiam probandam es-
 se subdit *Rot. apud Posti. decis.
 71. nu. 1.* absque tamen re-
 quisitorum opportunitatem,
 probatione ad fundandam
 immemorabile praescriptionem:
 310 quippe ex multiplicitate,
 actorum, & ob temporis diutur-
 nitatem, Episcopi loci Ordina-
 rii scientia depromitur: *Rot.
 Rom. in Recens. decis. 685. n.
 4. par. 5.* & *apud Post. decis.
 139. nu. 7. Seraph. decis. 306.
 nu. 57. Sanlenger. nu. 13.* &
 14. ubi concludit ex ea juris-
 dictionem acquiri privativè,
 non autem cumulativè, ex
 Oraculo tamen: *Felin. in cap.
 Pastoralis nu. 5. lin. 8. de off.
 Ordin. & Joa: Bapt: Ferret.
 conf. 142. nu. 13. Menoch.
 lib. 2. praesumpt. 18. nu. 24.*
 311 Observandum itidem
 est, quod si Episcopus loci
 Ordinarius contra exemptos
 praescripisset, exempti oppo-
 nere valent de Jure Sedis A-
 postolicæ, & eä ratione Epi-
 scopi praescriptionem eludere,
 ut edocet *ex Abbat. in cap. ad
 audientiam sub nu. 12. de pra-
 script. Lotter. de re benefic. lib.
 1. q. 24. nu. 244. 245. Sa-
 lenger. nu. 16.* ubi subdit ne-
 quire exemptos per aliquos

actus præjudicare Juribus Se-
dis Apostolicæ spectantibus
Gloss. in cap. Dilectus in verb.
generaliter de Capell. Monach.
Seraph. decis. 1025. nu. 23.

- 312 Valet planè Episcopus om-
nem exercere jurisdictionē in
aliena Diœcesi, in Civitate
nimirū, vel loco insigni sue
Ecclesiæ viciniori, ubi securè
potest commorare, si in suam
Diœcesim neq; ingredi, neq;
securè residere queat, ob im-
piorum versutiam, petita ta-
men prius ab illius loci Diœ-
cesano veniā, ubi sedere vo-
luerit, etiā si iste talem renue-
rit indulgere veniam: ut ex
Clement. 1. de for. compes. in-
struit Gonzal. ad regnl. Can-

cell. 8. Gloss. 43. nu. 200. il i-
313 que contrā expulsores om-
nes fautoresq; procedere po-
test, hujusce Ordinarij veniā
haud petita; etenim ea, ei per
enarratam Clementinam tri-
buitur: *Innoc. in cap. novit. de*
offic. Delegat. dummodo quod
fontes, qui non fuerint de-
allata expulsiōe: ultrā duas
314 nō extrahantur dietas: *San-*
leger. de prævent. Juridic. par.
2. cap. 48. Scacc. de Judic.
Gloss. 7. qu. 3. lim. 58. & qu.
4. spe. 2. nu. 152. ubi de eun-
ctis aliis Magistratibus à suis
itidem expulsis Regionibus
rationatur: & affert Cresp.
de Valdarr. obser. decis. 15. nu.
40. tom. 1.

LAUS DEO, BEATÆQUE VIRGINI MARIE.

DE IMMUNITATE ECCLESIASTICA

C A P U T VII.

S E C T I O P R I M A.

S U M M A R I U M.

Ne scribam vanum, duc Pia Virgo manum.

Immunitas Sacrae Basilicae de Jure Divino in Decalogo consensu concessa band evolvitur, sed major ex veteri Testamento.

2 Gentiles, Assyrii, Graeci, ac Romani immunitatem impetrari consueverunt eis, qui ad Statuas, Templum, ac Asyla confugerent.

3 Confugium ad Asyla, itidem ad Principis Statuas inolevit.

4 Imperatores Sacris Basilicis immunitatem tribuerunt, inter quos Honorius, & Theodosius primi fuerunt.

Pelagius Pontifex mandavit, ut Milites, & Cariales non admitterentur ad Praesbyteratum, Diaconatum, & Subdiaconatum absque Imperatoris venia. Ibidem.

Theodosius Imperator Templorum privilegia ampliavit, & ab Altari usque ad fores ultimas immunitatem eis tribuit, lesaeque Majestas poenam assignavit violenter extrahentes confugam ab Ecclesia.

5 Justinianus Imperator ab immunitate Ecclesiastica arcuit homicidarios, adulteros, Virginnamque raptos.

6 Concilia, aliaque Canonica Jura, quae aliquibus confugientibus ad Ecclesiam immunitatem tribuere recensentur.

7 Gregorii XIV. Constitutio ad id accessit.

8 Ecclesiae immunitas an loco tantum indulta fuerit?

9 Sacris itidem locis talis immunitas concessa fuit, & quando?

10 Pius V. multos actus irreverentiam Ecclesiae redolentes, in

- in ipsa Ecclesia, fieri interdixit, & qui sint recensentur?
- 11 Cōtractus in Ecclesia an fieri possint, et consecrati an valeant?
- 12 Citatio in Ecclesia an confici possit?
- 13 Omnes fideles ad Ecclesie præsidium confugientes, pro delictis non exceptis, eadem potiuntur Immunitate.
- 14 An & quando Saracenus, seu Judæus?
- 15 An excommunicatus?
- 16 An Apostata Fidei?
- 17 An Apostata Religionis?
- 18 An Hæreticus?
- 19 An Clerici, & Regulares?
- 20 Partes omnes integrales Ecclesie, Sacre sunt, eademque fruuntur immunitate.
- 21 Immunitas Ecclesie à rectoris usque ad Cælum, & à solo usque ad Inferos elargitur.
Recens M. C. V. assertur decisio ibidem.
- 22 Ecclesie rectori immune est: eiusque appellatione venit in favorabilibus, at securi in odiosis. ibidem.
- 23 Cœmeterium eandem retinet immunitatem, solemnique benedictione benedicitur.
Non tamen polluto Cœmeterio, dicitur polluta Ecclesia, parumque interest, si ab ipsa distet Ecclesia.
- 24 Cœmeterium non presumitur, nisi probetur.
- 25 Immunitatem hanc Summ.
- Pontifices ad nonnullos passus ipsius Ecclesie porrexere; nimirum majoribus Ecclesiis, 40. Cappellis, aliisque Minoribus. 30.
- 26 Ut pro Cœmeterio inserviant, non ut vacui existerent aliqui.
- 27 Aut pro Clericorum habitatione, putant alteri.
- 28 Ex Gregorii XIV. Constitutione hoc passus fuisse sublatos subdunt ceteri.
- 29 Ex consuetudine ferè per Orbem diu introducta, hoc passus recessisse ab aula probant quamplurimi.
- 30 Nostra Regni consuetudo affertur.
- 31 Dian. Itala, Farinac. ac Panimoll. refelluntur.
- 32 Recens adducitur Regni decisio.
- 33 Ecclesia Episcopi auctoritate constructa, licet non dum consecrata, eadem potitur immunitate, si Divina celebrentur Officia.
- 34 Et sufficit quod ab Episcopo fuerit benedicta, licet non dum constructa.
- 35 Ecclesia quando dicatur Episcopi auctoritate constructa?
- 36 Ecclesia diruta immunitatem non amittit, nisi de Episcopi venia fuerit diruta: quia eam prophanare intendis, aut spes redificationis haud superest.
- 37 Ecclesia interdicta immunitatis decore non privatur.

38 In gradibus Ecclesiæ an eadē viget immunitas?

Et an gradus exteriores peniles ad ipsius Ecclesiæ muros, per quos ad ipsam ascenditur Ecclesiā eadem gaudeāt immunitate?

39 Gradus Cœmeterii, Atrii, Portici, Claustrii, vel alterius loci Sacri, an eandem habeant immunitatem?

40 Sacrificia eadem possunt immunitate, & quando?

41 Campanile quando dicatur immune?

42 Atrium quando immunitatis clypeo pīatur?

43 Porticus Ecclesiæ, & Cœmeterii quādo dicatur immunis?

44 Claustrum Ecclesiæ quando gaudeat immunitate Ecclesiastica?

45 Porta, Ostia, ac Janua, & ipsius Ecclesiæ fores itidem clausæ immunitate possunt.

46 Idem & Annula ipsius Ecclesiæ portarum.

47 Limen januarum Ecclesiæ, Cœmeterii, ac alterius loci Sacri, quando immunitate possident?

48 Confuga ad limen Ecclesiæ, Cœmeterii, vel alterius loci Sacri attingens, aut manu annulū portæ Ecclesiæ tangens, immunitatis clypeo gaudet, et si per pallium fueris extractus cum pallio est restituendus.

49 Et quid si totum corpus extra locum Sacrarum haberet, & so-

la manu anolum, aut capite, vel humeris Ecclesiam tangeret?

50 Intellige si liber confuga ad hasce Ecclesiæ partes attingerit, at secus si devictus, & à Satellitibus apprehensus.

51 Et si funibus ligatus à Satellitum manibus proficiens ad Ecclesiam, confugiens an dicatur liber, ut immunitate fruatur?

52 Et quid si eū restim, vel suum retinerent Satellites?

Aut colluctando cuncti Ecclesiam peterent?

53 Auctor negativam sustinet sententiam, sed in dubiis pro Ecclesia pronunciandum esse subdit.

54 Captus in loco prophano si funibus devictus cum Satellitibus per locum immunitatem transiret, ab Ecclesia non tnetur, quia confugiens non est, licet ad carceres, Triremes, aut patibulum ducatur.

Textus in l. si quis post hanc C. de edific. priv. expenditur.

55 Si ex necessitate transitus perficiatur per locum immunitatem.

56 Secus si è manibus Satellitum fugam arripuerit.

57 Evulsus è manibus Curie, violenterque exemptus, si ad Ecclesiam occurrerit, ejus gaudet immunitate.

58 Oppositiones solvuntur, contrariūq; tenentes refelluntur.

59 Condemnatus ad Triremes, & in libro condemnatorum descri-

scriptus, si è Triremibus aufugerit, & ad Ecclesiam occurrerit, an ejus potius immunitate? Bina oppositæ afferuntur sententiæ. Tertia si pro delicto excepto fueris condemnatus, immunitate nō gaudet: adducitur Regni consuetudo, ac decisiones expenduntur.

60 *Aufugientes è carcere fracto carcere, & relaxati sub fidejussione de redeundo, si ad Ecclesiam occurrerint, ejus gaudet immunitate.*

61 *Volens Ecclesiam ingredi, si prepeditus fuerit ex Satellitibus, vallasam detinentibus Ecclesiam, ejus gaudet immunitate. Intellige. Ibidem.*

62 *Septa, & ambitus Ecclesiæ quando immunitatis commodum resineant?*

63 *Et quando domus ipsius Ecclesiæ intra septa, et ambitus fissætes, eadē gaudeāt immunitate?*

64 *Existens in foramine mari domus immediatè cum Ecclesia annexa, gaudet immunitate si medietatem corporis in Ecclesia detinuerit.*

65 *Episcoporum domus quando fruatur immunitate?*

Et quid de domo Episcopi titularis, vel aliorum Prælatorū plenariam habentium jurisdictionem?

66 *Domus, & Cardinalium Palatia quando gaudeāt immunitate?*

Et quid de Palatiis ruralibus?

67 *Dormitorium Ecclesiæ, vel Monasterii quando dicatur immune?*

68 *Seminarium quando dicatur locus pius, et religiosus, et Ecclesiastica decoretur immunitate?*

69 *Xenodochium, sive Hospitalale quomodo immunitatis privilegio fruatur?*

70 *Oratoria publica an gaudeāt immunitate, & quādo privata? Et quando Confraternitates laicorum?*

71 *Furnus, & furni domus ipsius Ecclesiæ quando possint Ecclesiastica immunitate?*

72 *Hortus Ecclesiæ, vel alterius loci Sacri quando immunis dicatur?*

73 *Delinquens in Sacrestia, Ostio, Atrio, Monasterio, Orto, Campanile, vel alio loco immuni Ecclesiæ, immunitatis clypeo defenditur.*

Etiam si sedulo, & appensatè deliquerit: potissima adducitur ratio.

74 *Ratio, quam afferunt nonnulli: nimirum quod sub spe, immunitate Ecclesiastica fruendi censetur talis delinquens deliquisse relictitur.*

75 *Confugiēs ad Sacerdotē asportantē Diviniss. Viaticū, an, & quādo immunitate gaudeat Ecclesiastica?*

Et

Et quid de eo, qui obvianvenit Cardinalium dum ad supplicium ducatur?

76 *Obvianveniens Sacerdotem*

Iure equidem Divino inspe-
cto in Deca-
logo conten-
to, immunitas
Ecclesiis ex-
pressè indulta nequaquam
evoluitur: etenim ex jure Di-
vino Naturali non scetetur: quo-
niam non est intrinsecè malū
impios, & fontes per vim è
Templo extrahere, nec contra
Ecclesiasticæ Basilicæ reve-
rentiam tendit (seclusa pro-
hibitione) nec jure Divino
positivo oritur: nam neque
scriptum, neque ab Apostolis
traditum evoluitur tale jus.
Humano igitur more firman-
dum est hanc introductam
fuisse Ecclesiæ immunitatem:
ut ait *Innoc. in cap. 6. de im-
mun. Eccles.* licet *Dian. resol.*
44. vers. his autem, tract. 1.
tom. 4. conetur defendere de
jure Divino institutam fuisse;
attamen oppositum sustinent
Castro Pala. tract. 11. disp. un.
par. 5. nu. 5. Pelliz. ar. man.
Regul. tom. 2. tract. 8. cap. 5.
sect. 1. n. 2. autumantes jure
positivo Ecclesiastico fuisse
introductam: in vetèri namq;
Testamenti jure à Moyse in

*asportantem Eucharistiæ inef-
fabile Sacramentum, an ex hoc
solo visionis actu, gaudere de-
beat Ecclesiastica protectione?*

legalibus, ac cæremonialibus
præceptis impertita reper-
tur, tam Civitatibus, texte Jo-
suè in *cap. 20. Exod. cap. 2.*
Denter. ccp. 19. Quàm Altari
*21. Exod. Templo, ut in Ma-
cab. cap. 10. Reg. cap. 1.* ac
Tabernaculo, *Psal. 57. San-
tificavit tabernaculum suum.*
Altissimus, ex Num. cap. 7. 35.
2 Quis in locis tuti erant con-
fugientes, quod itidem Gen-
tiles observavèrè F. Hieron.
Rom. D. Augustini Ordinis
in *lib. de Republ. de Mund. par.*
2. lib. 3. cap. 4. Etenim Afsy-
rii criminosos à pœnis arri-
piebant, qui ad Belì statuam
confugissent: Græci pro com-
muni omnium Nationum
immunitate, Misericordiæ a-
peruere templum: *Stat. Theb.*
lib. 2. Covarr. lib. 2. var. cap.
*20. nu. 2. Mar. Ital. de immu-
nit. Eccles. lib. 1. cap. 2. num.*
7. quod sub Tiberii Imperio
fuit clausum, ex quo ob hanc
amplam immunitatem, tem-
pla, servis pessimis repleban-
tur, & eodem præsidio obe-
rati, adversus creditores, ac
capitalium criminum suspe-
cti receptabantur: *Corn. Tacit.*
tom. 3. annal. propè finem.

¶ *Lipſius*; attamen Legatis eorum plenè auditis ex conſulari Decreto, licèt privilegia iterùm expedita fuere, ſub moderamine verò, nè Religio in ambitionem dilaberetur *Tac. lib. 3. ann.* immò omnem aſylorum vim abſtuliffe teſtatur *Suet. Tranquill. in vit. Tiber. cap. de quibusdam per eam bene geſtis, tam Romæ, quàm extra Tac. ibidem.*

Cadmus quoque, dum Thebas conderet, ſervis aſylum conſtituit, ad cujus exemplum Romulus, qui ad reorum confugium in Palatio, & Remus in Aventino, locum refugii devoverunt libertatis Numini. *P. Viſtor deſcript. Urb. Regiæ XII. ut habitantibus repletur: Tit. Liv. lib. 1. Strab. Diodor. in 2. Ovid. faſt. 3. amâtiſ. avunculus meus P. D. Andreas Cirino C. R. in ſuo eruditiffimo Codice de urbe Roma cap. 30. erud. 382.*

- 3 Quorum mos inolevit; itidè, & ad Principis ſtatuum aſugium: *ex Senat. conſ. mandato l. Capitalium. 2. ad Statuas ff. de pœniſ: licèt nonnulli Immunitatem tribuant Principum Palatii: Taſſon. pragm. de antephat. ober. 3. verſ. 3. n. 367. ¶ S. R. C. palatio ex conſuetudine R. de Marin. lib. 6. cap. 29. nu. 12. tom. 2. & militaribus inſignis, ſi ad ea*

confugerit miles: *Decian. lib. 6. tom. 2. cap. 29. nu. 12.*

- 4 Sanè poſt tot, tantaque Aſylorum, ac cæterorum locorum Introduc̃ta aſugia, Imperatores, Eccleſiis varia, ampliffimaque privilegia tribuerunt, quorū primi Honorius, ac Theodoſius ſecundus fuère, haud Valentinus, ſivè Valentinianus: ut aſſerit *Mar. Ital. de immen. Eccl. lib. 1. cap. 2. 2. 1. quoniam iſte tantum pallii uſum Ravennæ Episcopis impertivit, conſtituitque, nè Clerici cauſas adjudicarèt, nec forum declinarent politicum, niſi quis ſpontè ad Eccleſiaſticum Magiſtratū provocare: nec itidem Curiales fieri Monachos juffit: undè Pelagius Pontifex, Epifcopo Cancellenſi mādavit, ut milites, illoſque Curiales ad Preſbyteratum, Diaconatum, & ſubdiaconatum promoveret: qui Imperialem obtinuiffent*
- 2 *veniam: cap. principali 63. Epifſol. ſub Theodoſiano autem dum ſervi fugitivi, ob ſui hæri crudelitatem, ad Conſtantinopolitanum confugerant Templum, & à Clericis moniti, ut ab Altari ſecederent, nè Sacras cærimonias impedirent: duos trucidant Clericos, ac ſemetipſos inſimul, adèd ut prophanatum.*
- 5 remanſit templū: quapropter Theo-

Theodosius templorum privilegia ampliando statuit in toto eorum ambitu, ab altari, usque ad fores ultimas, nè arma inferrentur, reumque Majestatis læsæ pronuntiavit eū, qui Ecclesiæ fugitivum violenter expelleret: *text. in l. fidei 2. cap. de his, qui ad Eccles. confug.* Justinianus verò summo perè piissimus Imperator, ut Joan. II. Pontifex, in epistola inter claras, fatetur, quā affert Cardin. Baron. to. 7. annot. innuit Joan. lit. C. ann. 534. & inserta evolvitur in l. 1. C. de *syn. Trin.* & *fid. Cathol.* prælas aliorum Imperatorum leges indistinctè dictantes explanare curavit, expressèque ab immunitate Ecclesiastica exclusit homicidarios, adulteros, Virginumque raptores, admisitque tantum in templorum aufugio, læsos, aut injuriam timentes, haud sedulò delinquentes, nè refugii spe audaciores fiant, in humani generis perniciem: *Auth. ex libris antiquis coll. 3. neque autem 7. C. de mandat. Princip.*

- 6 Emanatis igitur enarratis Imperialibus sanctionibus, accesserunt postmodum varia Canonica Jura, discriminatim quoque inter se dictantia, & inter cætera *cap. sicut, 17. q. 4.* ubi circà passus immunitatem

fuit consultum: Innocentius III. anno 1198. *per cap. inter alia de immunit. Ecclesiast.* & *cap. immunitatem eodem*, jussit ut fugientes ad Ecclesiam nō extrahantur, exceptis publicis latronibus, nocturnisq; agrorum depopulatoribus: qui quidem Innocentius Scotiæ Regi hoc exposcenti, nimirum: in quo casu, & quis hac frui debeat immunitate? *Juxta Sacrorum Statuta Canonum, & traditiones legum Civilium*, ita duximus distinguendū, rescripsit: & in d. *cap. inter alia in principio, cap. 1. quest. 36. de rapt.* mandavit, ut Virginum raptores hac fruerentur immunitate: *Gregor. X. in cap. fin. & cap. immunitatem, de immunit. Eccles.* sancivit, fretos per defensionem Ecclesiæ, suorum excessuum impunitatē; obtinere cupientes, homicidas, ac membrorum in ipsa Ecclesia mutilantes, vel in Cœmeterio; ejus immunitate haud gaudere: *Canon. 23. q. 8.* Statuit Ecclesiarum, Sactorū locorum, ac domorum incendiarios, dicta immunitate haud frui, quoque, qui pecuniā mediante, proximum occiderint: *per cap. 1. pro humani de homic. in 6.* Tandem per *Canon. definivit*, & per *Canon. frater, Canon. id statuimus, Canon. rerum, Canon. miror. 17.*

quæst. 4. generaliter sancitur, quod nemo profugus ab Ecclesia extrahatur.

- 7 Denique ultima Gregorii XIV. in forma Bullæ fluxit Constitutio, ob quam statutum fuit, quod publici latrones, viarumque graſſatores, qui itinera frequentata, vel publicas obſidēt ſtratas, aut viatores inſidiis adoriuntur, aut depopulatores agrorū, & qui homicidia, mutilationesq; membrorū in iſſis Sacris Baſilicis, earumq; Cœmiteriis committere non verentur, neq; pro illis, qui proditoriē proximū ſuum occiderint, neque pro Aſſaſſinis, & Hæreticis, aut læſæ Majeſtatis in perſonam ipſiuſmet Principis Reis immunitas allata ſuffragetur, anno 1591.

- 8 Nos herclè haud latet in præſenti Immunitatis Eccleſiaſticae hypotheſi, multorum ferè Sapientum ſcitiffima, ac ſolertiſſima ingenia calamum elatè arripuiſſe, affluenterque cuncta opportuna defundatſe, attamen, ut magis eniteſcant, exeretam ex hoc vanno oriri materiā curavimus ſuiſq; ex antlatis laboribus adnectendo; inquimus Eccleſiarū immunitatem ad maiorem earum neceſſariam, ac omninò debitam reverentiam fuiſſe

ſe indultam, cunctos patet, ac nemo equidem, ex fidelibus juſtè exitet ſi in manifeſtā hæreſis labem ruere nequit; undè ex majori ferè omnium placito fuit allatę immunitatis Clypeum loco, non perſonę fuiſſe impertitum: ut ex *cap.* 1. *cap. Eccleſiæ de immun. Eccleſ. Canon. ſicut antiquitus* 17. *qu.* 4. edocuere *Suarez de relig. lib.* 3. *cap.* 8. *num.* 3. *Lexan. qu. Regul. tom.* 3. *verb. immunitas Eccleſiarum. Mart. Bonac. tom.* 3. *diſp.* 2. *qu.* 3. *pun.* 16. 2. 4. *nu.* 6. *Ambroſ. de Immun. Eccleſ. cap.* 10. *nu.* 8. *Peregrin. eodem cap.* 4. *nu.* 26. *Dian. reſol. mor.* 71. *tract.* 1. *par.* 3. ſed *Giurb. conf.* 10. *nu.* 1. *Sperell. deciſ.* 49. *nu.* 8. *Ciarlin. contr. cap.* 198. *nu.* 9. *par.* 2. mixtum eſſe firmant.

- 9 Imò itidem locis ſacris, ac religioſis ob reverentiam, & honorem eadem fuit conceſſa immunitas; *tex. in l. præſenti C. de his, qui ad Eccleſ. confug. ibi ut bonor Eccleſiarum conſervetur: & ex Suarez paulò antè lib.* 3. *cap.* 1. *del Bene de Immun. Eccleſ. tom.* 2. *cap.* 16. *dub.* 24. *ſect.* 6. *nu.* 4. *Ricc. in prax. reſol.* 42. *nu. fin.* & *reſol.* 276. *nu.* 2. *Sanſelic. deciſ.* 19. *nu.* 3. & *deciſ.* 136. *nu.* 5. quatenus tamen locus Sacer ſeparatus ſit ab omni uſu prophano; *Suarez d. lib.* 3. *cap.*

cap. 8. nu. 8. *vers. præterea*, & Episcopi auctoritate erectus, ac per Crucis elevationem, ad publicum Sacrificii, & Sacramentorum usum designatus: cap. *Ecclesie de immunit.* *Eccles.* etiam si nequè benedictus, nequè cōsecratus fuerit: del Bene de immunit. *Eccles.* tom. 2. cap. 16. dub. 9. nu. 1. 2. ut melius infra.

10 Planè ex Pii V. cōstitutione cum primum, anno. 1566. edita pro decore domus Dei conservando, nōnulli interdicti fuere actus, ex quibus ejusdē Ecclesię redoleret irreverētia, recedere equidē debēt ab Ecclesia tumultus, clamores, vana, fœdæ, alloqutiones prophane, risus immoderati, Iudiciorum strepitus, deambulationes per Ecclesiam, dum Missæ conficitur sacrificium, & alia, ob quę divina, turbantur officia: quod itidem deprobitur ex cap. cum decorem, de vita, & honest. Clericor. & in 44. distin. cap. decet de immunit. *Eccles.* cap. relinqui de custod. Euchar. & in Concil. Trident. sess. 22. decret. de observ. & evit. in celebr. Miss. 2. ab Ecclesia: quæ omnia nuper recensita comptè explicantur per Barbof. de jure Eccl. uni. lib. 2. cap. 3. ferè per totū par. 2. & per Ventrigl. prax. annot. 22. 2. nu per totū par. 2.

11 Hinc est cuncta sæculariū negotia, omnesq; contractus in Ecclesia confici interdicitur: d. cap. 1. & cum Ecclesia de immunit. *Ecclesiastica* l. nemo la 1. C. de Sacr. *Eccles.* Azor. Inst. mor. par. 2. cap. 9. nu. 7. lib. 8. Paul. Fusc. decis. *Eccles.* lib. 1. cap. 18. nu. 3. Barbof. nu. 5. attamen si tales contractus, & extrajudiciales actus in Ecclesia contrahētes conficerent de facto, nullitatis labe non patiantur, licet in peccati mortalis multam ruant contrahentes: Abb. de immunit. *Eccles.* Barbof. nu. 13. Ventrigl. nu. 7. autumantes per jura recensita contractus judiciales, non extrā judiciales fuisse prohibitos: huic autem opinioni adversantur tradita per Fusc. ibi nu. 4. & per Enriq. Zoës. sup. decr. lib. 3. tit. 49. de Immunit. Eccl. substinētes per cap. 1. & 2. de Imm. Eccl. cap. 2. eodem in 6. fuisse interdictos, ac nullos esse tam contractus, quàm judicia in Ecclesia facta: del Bene de immunit. *Eccles.* tom. 2. cap. 16. dub. 40. sect. 2. nu. 11. potissimum ea, quæ sanguinem attingerent: Abbatis verò sententiam sectantur Bonac. tom. 2. circa prim. præcept. disp. 3. qu. 6. pnx. unic. nu. 15. & alii per Ventrigl. ibidem. nisi Ecclesiastica essent judicia:

Ca-

Canon. præceptum 11. *qu.* 2. *Sperell. decis.* 51. *nu.* 29. *Zoëf. ubi nuper.* quoq; nullos esse hosce actus judiciales per Ecclesiasticum Judicem in Ecclesia confectos, putant nonnulli: attamen factos valere, subdit, *ex Barbof. n.* 12. *Ven-trigl. n.* 19:

- 12 Fluitque pariter ex adductis citationē in Ecclesia fieri non posse, quia judicialis est actus: *cap. quoniam de probat. Novar. in sum. Bullar. de immun. Eccles. nu.* 3. *Donat. Anton. de Marin. resol. cap.* 43. *n.* 3. *Correa de immun. Eccles. par.* 2. *n.* 2. *Barbof. nu.* 7. & *cap.* 2. *n.* 6. & *de offic. Paroch. cap.* 15. *n.* 15. quā extra suum territorium conficere nequit Judex: *del Bene de immun. Eccles. tom.* 2. *cap.* 12. *dub.* 5. *n.* 3: 4. eam tamen sententiam recipiūt infra laudandi, si realis fuerit citatio: nimirum per arrestum, seu capturam in Ecclesia executam, putantes hanc esse judicialem actum: ut ex Oraculo Bárt. DD. in l. *præsenti*, C. de his, q. ad Eccles. confug. *Barbof. in dicta l. præsenti*, *num.* 13. & in *cap. cum parati n.* 3. de appellat. *Fermos. cap.* 1. *qu.* 2. *num.* 10. de cau. posse. & *propr. Valasc. consult.* 81. *n.* 1. *Rovis. in pragm.* 1. *n.* 17. de *jurisdict. invic. non turb.* & *prag.* 2. *sub nu.* 11. de cit.

Marant. de ordin. Jud. part. 6. *delit. nu.* 129. *Sanfelic. decis.* 141. *n.* 1. & 4. Non verò citationē in scriptis in Ecclesia per Nuncium traditam, neque per relationem per eundem: nam allati actus facti executionē sapiunt, non autem judiciales sunt: *Baron. de ciar. q.* 42. *nu.* 29. ad 30. & cordatē advertunt *Valasc. n.* 6. *Sperell. decis.* 51. *nu.* 26. *tom.* 1. referens respuisse instantiam sibi expositam pro relaxatione monitorii contra citantem in quodam Monachorum Cœnobio: quoniam id fieri posse impunē autumavit: nec discrepat *Sanfelic. decis.* 141. *n.* 2. *Barbof. n.* 7. Cuncti tamen congruunt commissionem de citando aliquem in Ecclesia, judicialem esse actum, in Ecclesia fieri interdictum.

- 13 Omnes equidem Fideles baptizatos, cujuscumque conditionis Ecclesiastica potiri immunitate firmant *Pelliz-zar. man. Regul. tom.* 2. *tract.* 8. *cap.* 5. *sect.* 1. *qu.* 5. *nu.* 8. *Novar. de mand. Princ.* 17. 2. neque autem, si vè sit liber, si vè servus: *cap. inter alia, de imm. Eccles. Canon. si quis contumax* 17. *qu.* 4. ubi generaliter loquitur, & apud Deum non esse personarum exceptionē glomerat *Henriq. Zoëf. super decret. lib.* 3. *tit.* 49. *hoc tit. n.*

12. autumantes mixtam esse Ecclesie immunitatem, primariò ipsi Ecclesie indultam, secundariò Reo: *del Bene de immunit. Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 39. nu. 4. & dub. 10. sect. 6. n. 8. 9.*

14 Undè Saracenum, si vè Judæum post delictum non exceptum ad Sacram Basilicæ Aram convolantem ab allata minimè arcendum esse immunitate, ut seclusis aliorum discriminatis opinionibus, de veriori, ac germana sustinent *ex Gloss. in d. cap. inter alia, verb. extrahendus*; quam sectatur præter priscos *Snarez de Relig. lib. 3. cap. 10. nu. 9. Lessan. quest. Regul. par. 3. verb. Immunitas Ecclesiar. num. 5. Pillizzar. ubi nuper qu. 14. nu. 26. Fagnan. in præcept. Eccl. lib. 4. cap. 4. nu. 49. Gavant. in Enchirid. Episc. verb. Immunitas Ecclesiastica nu. 9. Francesc. in Past. regul. p. 3. not. 8. nu. 72. & seqq. Dian. resol. 50. par. 4. tract. 1. & in sum. verb. immunit. Eccles. num. 12. & par. 6. tract. 1. resol. 23. & par. 7. tract. 7. resol. 59. Barbof. de jure Eccles. un. d. cap. 3. nu. 44. & in d. l. 1. in præsent. C. de his, qui ad Eccles. confug. ubi per Sac. Cōgreg. sic statutum fuisse recensent: del Bene de immunit. Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 10. sect.*

4. n. 7. et seqq. ad n. 31. Correa eod. tit. par. 3. cap. 3. Itala eodem lib. 1. cap. 3. §. 3. Ventrigl. prax. annot. 23. §. 1. nu. 27. par. 2. putantes Sum. Pontificem in d. cap. inter alia, generaliter loquutum fuisse, & privilegium hoc immunitatis loco fuisse indultum, & uti favorabilem extendendum esse: etiam si Saracenus noluerit Catholicam amplectere Fidē: Pellizzar. Azor. & alii supra cum Dian. d. resol. 21. recensitam verò sententiam admittunt nonnulli: si tamen Saracenus, vel Judæus post delictum, Baptismum exposcerit, & Maurorum ceterum expellendo, ad Fidelium gremium trāsire petierit: aliàs extrahendum esse invitum ab Ecclesia adnectunt Remig. de Gonnis de immunit. Eccles. fallent. 18. n. 4. Novar. man. cap. 15. nu. 20. Layman. Theol. mor. lib. 4. tract. 9. cap. 3. n. 12. Bonac. de legib. disput. 3. qu. 7. pun. 3. de immunit. Eccles. n. 5. vers. de Judeis, Sanch. conf. mor. tom. 2. lib. 6. cap. 1. dub. 8. n. 3. 4. 5. Barbof. in d. l. 1. n. 4. Castr. Palau. oper. mor. tom. 2. tract. 11. disp. un. pun. 7. n. 5. 6. et 7. Si tamen verè, & non fidei Baptismum exposceret, quod præsuppositionibus, & conjecturis clarificadū esse, judicantis tamè arbitrio, adnectūt Gam-

bacurt. de immunit. Eccles. lib. 4. cap. 7. nu. 9. Bonac. nu. 5. del Bene n. 40. 41. Dian. in locis indicatis, vel si ante delictum ad Fidem Catholicam nanciſcendam navaverit: nimirum si Cathecumenus fuerit: ut ex Lezan. et del Bene decisu Sardiniae affert Cortiad. decis. 67. n. 13. quæ quidem sententia omnibus aliis explosis arridet.

- 15 Excommunicatus siquidem ad Ecclesie tutamen occurrens, pro delictis non exceptis defenditur: etenim ea potitur, nec invitus evelli potest: ut ex rationibus supra allatis concludunt *Dian. resol. mor. par. 1. tract. 1. resol. 34. del Bene de immunit. Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 10. sect. 3. per totum, Bonac. circa prin. decalog. præcept. tom. 2. qu. 7. pun. 5. n. 2. Mar. Ital. de immunit. Eccles. lib. 1. cap. 2. §. unic. Ambros. de eodem tract. cap. 20. n. fin. Peregrin. eodem cap. 12. nu. 2. Zoës. d. lib. 3. cap. 49. n. 15.* Etiam si interdictus fuerit Ecclesiam ingredi: nam hoc non facit eum ingressu Ecclesie materiali, sed formali privari, nè in ea Divina audeat Officia: ut compète instruit ex *Fagund. præcept. 2. Eccles. lib. 4. cap. 4. n. 50. Dian. resol. mor. 26. q. 2. tract. 1. par. 6. Pellizzar. manual. tom. 2. tract. 8. cap. 5. sect. 1. qu. nu. 26. Ventrigl. à nu. 23. §. 1. n. 26. par. 2.*

16 Apostata ulterius Fidei, hoc est ille, qui diabolico spiritu ductus prosternatâ Dei, & Christi Redemptoris nostri fide, ad Maurorum, & Infidelium gremio se glomerat, vulgoque dicitur Renegatus, estque iste plusquam Hæreticus: *Remig. de Gonnis de immunit. Eccles. fall. 18. n. 3. Gambacur. eodẽ lib. 4. cap. 8. n. 6. del Bene eodem tom. 2. cap. 16. dub. 10. sect. 4. n. 6. Barbos. in d. l. 1. C. de his, qui ad Eccles. confug. n. 5. et de jur. Eccl. uni. lib. 2. c. 3. n. 45. et in c. inter alia, n. 51. de imm. Eccl. Dian. ref. 24. tr. 1. p. 6.* meritò ab Ecclesie tutamine respuendū esse concludunt ferè omnes nuper allati.

- 17 Apostata verò Religionis, ex quo in Gregor. XIV. Constitutione annexus haud evolvitur, gaudet immunitate Ecclesiastica: audacter firmat ex multis *Dian. resol. mor. 23. p. 1. tract. 1. Pellizzar. d. tract. 8. cap. 5. sect. 1. qu. 17. n. 32. tom. 2. ubi sic decisum affert: annuit autem Bordon. resol. 1. n. 18. in Ecclesia proprii Ordinis, sed non in proprio Conobio, alioquin hoc delictum semper inespiumatum remaneret, dum Regularis Apostata semper in Monasterio permanet: hisce tamen oppositionibus respondet *Dian. ibidem, et ref. 26. q. 10. sed vide infra.**

Hæ-

18 Hæreticus demum pro hæresis crimine ab Ecclesiastica protectione arcetur: ut depromitur in enunciata Gregorii cōstitutione, & in cap. *fin. de imm. Eccles. Pellizzar. qu. 11. n. 22. Gābac. de immunit. Eccl. lib. 4. cap. 8. nu. 6. 7. Ambros. eodem cap. 8. nu. 2. Cortiad. decis. 67. nu. 14.* ubi hoc idē pro aliis delictis non exceptis firmat; imò contrā hæretici fautores itidem cōcludit *Pellizzar. de quibus, & aliis quæstionibus nos affluenter agemus in tom. 2. de Cleric. quandoq; amittend. in cap. 6. de Clerico hæresiarca, hæretico, & de hæresi.*

19 Clerici autem, ac ceteri Regulares Religiosi pro Criminibus non exceptis, ad Sacram occurrentes Aram, ejus potiuntur immunitate: ut post alios *Abbas* oppositam refellendo opinionem, firmat *Fagnan. in cap. inter alia, n. 70. ad 96. de immunit. Ecclesiast.* & ita declaratum per Sacram Congregat. in una Tropiensi anno 1617. affert *Gavant. man. Prælat. verb. immunitas, nu. 10. Nicol. lucubrat. lib. 1. tit. 8. de immunit. Eccles. n. 35. Bonden. Colluct. legal. 40. nu. 10. 11. Pilaia decis. Pontific. lib. 1. decis. 4. n. 54. & ante eos ex Oraculo Roman. conf. 226. & 234. Farinac. de im-*

mun. Eccles. n. 36. & in prax. qu. 28. nu. 7. Cened. qu. Can. 42. Fernand. Castr. Palau. tom. 2. tract. 11. disp. unic. pnn. 7. n. 26. 17. Lezan. quæst. Regul. tom. 3. verb. immunitas Ecclesiast. Dian. resol. mor. 24. par. 1. tract. 1. et par. 3. tract. 1. res. 35. & in sum. verb. Immunitas Ecclesiast. n. 13. sicq; pluries decisum affert, ac declarasse Sacr. Card. super immunit. Congr. *Episcop. Ventrigl. prax. annot. 23. 2. 1. de immunit. Eccles. par. 2. nu. 28. 31. & ante eum firmavere Gambacur. de immunit. Eccles. lib. 4. cap. 11. n. 10.* At secus pro criminibus degradatione dignis, & in Bulla Gregor. XIV. exceptis: *del Bene de immunit. Ecclesiast. tom. 2. cap. 16. dub. 10. sect. 12.* Et statuit eadem Sacr. Congreg. anno 1618. & adducit *Dian. resol. 25. & 26. 2. 4. n. 10. par. 6. tr. 1.* ubi Apostatam immunitate haud potiri Ecclesiastica in Sacris Basilicis ejusdem Religionis insinuat, at secus in aliis, & annuere *Barbos. de jure Eccles. uni. lib. 2. cap. 3. n. 45. Trullenb. decalog. tom. 1. cap. 11. dub. 2. num. 2. 3. Mar. Ital. de Immunit. Eccles. lib. 1. cap. 3. 2. 1. nu. 17. Alex. Ambros. de Immunit. Eccles. cap. 12. nu. 3. Giurb. conf. 40. nu. 1. 4. Bellest. disquis. Cler.*

par. 1. *tit. de favor. Cler. person. 2. 15. in fin. Sperell. decis. 59. nu. 35. vers. contrarium tamen*, & post eos *Caspar. Panimoll. decis. 84. nu. 39. verum si Regularis Præpositus, vel Episcopus ad ultlices correctiones minimè devenire intenderit, sed tantum in foro paterno, & ad correctionem pro salutari pœnitentia augenda, eos extrahi, ac eos cõpescere queunt Superiores: ut indicat Sperell. ubi nuper, & faciunt Petr. Gambacurt. d. cap. 11. n. 10. lib. 4. & Cened. q. Can. 42. oppositum tamen alii sentiunt, autumantes hosce Religiosos: in eorum Ecclesia, vel Monasterio delinquentes Sacræ Basilicæ clypeo haud gaudere, alioquin eorum crimina inescpiata remanerent, quoniam à suis Prælatis objurgari minimè possunt, nec in carceribus detrudi, ex eo quia in Ecclesia, vel Cœnobio immunitatem retinente semper existunt, ut ratiocinatur Ricc. decis. 173. nu. 6. par. 3. Sylvestr. summ. verb. Immunitas 2. 3. nu. 2. Suarez de Religios. tom. 1. tract. 2. lib. 3. cap. 10. num. 6. Fagund. in præcep. Eccles. tract. 2. lib. 4. cap. 4. nu. 52. Peregrin. de Immun. Eccl. cap. 12. nu. 3. dub. 3. opin. 3. argum. 3. Bellef. ubi adducit, sicque crebrò ex annosa con-*

fuetudine annuente Sum. Pontifice servatum vidisse in Curia Romana testatur Dian. d. resol. 25. vers. sed contrarium, par. 1. tract. 1. nec discrepant Thom. del Bene d. cap. 16. dub. 10. sect. 15. nu. 8. tom. 2. de Immun. Eccles. Mar. Itala ubi nuper, qui quidem del Bene, absolute firmat hosce Religiosos pro delictis non exceptis immunitate haud potiri Ecclesiastica, tam in Ecclesiis, & Monasteriis sui Ordinis, quam in cæteris, ut in d. sect. 15. num. fin. quo ad correctionem tantum inclinavere aliqui: etenim hoc judicium est magis medicinale, quam vindicativum, & potius spirituale, quam temporale: Covarr. var. lib. 1. cap. 20. nu. 16. Navarr. man. cap. 20. nu. 22. Henr. Zoëf. commun. decretes. lib. 3. tit. 49. de Immun. Eccles. nu. 17. sicque decisum affert Pignatell. consult. Canon. 435. Homob. de exam. Eccles. tract. 11. cap. 12. supposit. 3. vers. omnes fideles par. 2. & post eos decisum indicat Panimoll. nu. 45. 47. & si de gravi agitur crimine, consulto Sum. Pontifice, adnectit, & decisum refert in una Syracusana, per Sac. Congreg. idem Panimoll. quo ad extractionem faciendam, è loco immuni, & quo ad cõpilationem processus pro clari-

rificando crimine patrato, ut statuit Sum. Pontifex & Sacr. Congregatio in eadem Syracusana decisione.

Bordon. autē de veriori, & magis amplexa sententia in *resol.* 1. *nn.* 18. erudit ex nuper allata ratione, Religiosos gaudere immunitate Ecclesiastica, non tamen in propriis Monasteriis, sed in suis Ecclesiis, & intrā Monasteria aliorum Ordinum: quem citat, & sequitur *Pellizzar. man. tom. 2. tract. 8. cap. 5. sect. 1. nn.* 29. 30. 31. si delictum illius qualitatis est, quod Ecclesia defendere debet, nimirum de non exceptis, at si de exceptis est, idque Ecclesia haud defendit, & tūc Ecclesiasticū clypeū haud eis suffragari subdunt, præter allatos in principio, *Covarr. ibidem num.* 16. *Navarr. d. cap. 20. num.* 22. *Zoës. ibidem num.* 17. in fine, *Bordon. contr.* 35. *nn.* 34. *del Bene*, & ceteri omnes superiùs adducti.

Verū enim verò prisca, ac recens nos docet praxis, hosce Religiosos pro delictis in eorum Cœnobiis patratis, passim à suis compesci Prælati Superioribus, itidē judicialiter constructo processu, & per sententiam, sicque suā tempestate testatur *del Bene d. sect.* 15. propè fine, & alii

desuper adducti.

20 Cæterū ut membratim, nec limitatē, sed singulatim cūcta ad nostram hypothesim opportuna offerantur, nitidē enucleantur: pro localis Ecclesiæ immunitate inquirimus, omnem Ecclesiæ integram, partem, in ea interjacentem, Sacram appellari, eodemque potiri immunitatis præsidio, imò plausibilibus rationibus eā ad omne id quod inter ejus ambitum continetur, propagare constantur, tanquam favorabilis materia: *ex cap. frater* 11. *qn.* 4. & *l. pater, C. de his, qui ad Eccles. confug. Gausbacurt. de immun. Eccles. lib. 4. cap. 1. nn.* 4. *Gloss. in cap. 1. de privileg. in 6. verb. exempto, & alii infra.*

21 Hujusce sanè doctrinæ causā, non equidem vulgaris suboritur illatio, nimirum Ecclesiæ immunitatem à solo usque ad inferos, & à tecto, usque ad Cœlū propagari, erudiere *Barbos. vot.* 117. *n.* 44. *Carpan. ad Statut. Mediol. som.* 2. *cap.* 64. *nn.* 43: addentes ad *Reg. Sanfelici. decis.* 300. *verb. confugiens*: est namque solum, ut cum dialecticis ait *Accursus in l. eum, ff. de usucap.* quidā argillaceus, & secundū *Amalte. Onomast.* domuncula subterranea, ad sustinenda domus fundamina necessaria,

super quibus parietes extol-
luntur, meritò & in eis ipsa
immunitas pariter extēditur:
ut præter citatos indicat P.
Dian. ref. mor. part. 10. tract.
15. ref. 18. Card. de Ugo lib. 3.
dub. 16. ex quibus M. C. V.
me votante, anno 1677. in
causa Baronis Philippi Ciam-
pelli capti sub spelunca, seu
sepultura existente sub solo,
sivè pavimento Ecclesiæ Di-
vi Pauli Labareti Civitatis A-
quilæ, ad quam pervenit Baro
per subterraneos aditus, & dū
ejecto lapide, manu se ad so-
lum detinebat, à Satellitibus
in Ecclesia existentibus in fo-
veam projectus, in ea captus
fuit, undè extricato negotio,
Tribunal decrevit (reponen-
dum esse ad Ecclesiam) refe-
rente integerrimo D. Domi-
nico Emmanuele Cioffi Al-
cantaræ Equite, & Oliveti
Marchione, cujus Animam
summa Dei Omnipotētis pie-
tas cum Cœlitibus collocet,
acta sunt penès Taurum Scri-
bam Fiscalem.

- 22 Ecclesiæ verò testum, tan-
quàm principalis pars ipsius
Ecclesiæ eandem retinet im-
munitatem: *Castr. Palans tom.*
2. tract. 11. pun. 6. nu. 9. No-
var. in summ. Bull. tit. de im-
mun. Eccles. n. 9. & 39. Sperell.
decif. 63. n. 9. Mar. Ital. de
immu. Eccles. lib. 1. cap. 4. 2.

9. nu. 24. del Bene de immunit.
Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 9.
sect. 6. n. 9. 10. P. Dian. resol.
mor. par. 3. tract. 1. resol. 37.
& part. 5. tract. 13. resol. 88.
& part. 6. tract. 1. resol. 3. &
part. 10. tract. 15. resol. 38.
Mart. Bonac. tom. 2. dispus. 2.
qu. 3. punct. 16. Ciarlin. contr.
cap. 197. n. 23. par. 2. sicque
decisum refert Reg. Sanfelici.
decif. 16. Ecclesia enim non
tantum ex solo, verum & ex
testo constat: tex. in d. l. eum,
qui ædes, & ibi Gloss. ff. de usu-
cap. P. Dian. in locis indicatis,
Xamar diffin. 18. n. 1. p. 1. Spe-
rell. d. decif. 63. n. 8. eique
realiter adhæret: undè Mo-
nialis pedibus testum tangēs,
in clausura dicitur adesse: Tbo.
del Bene de immu. Eccles. tom.
2. cap. 19. dub. 4. n. 4. P. Dian.
ref. mor. 88. p. 5. ar. 13. Pignatell.
conf. 27. n. 10. 10. 4. & diximus
in Cap. anteced. ubi de Mo-
nialiū clausura ratiocinatur.

Attamē testō Ecclesiæ per
sanguinis, vel feminis effusio-
nem polluto, ipsa haud polluta
dicitur Ecclesia: probant
Sanch. de Marr. lib. 9. dispus.
15. nu. 26. Piafec. ubi de super
lib. 1. cap. 7. dub. 9. nu. 86. del
Bene d. tom. 1. cap. 2. dub. 2.
sect. 2. n. 4. P. Dian. d. resol. 3.
tract. 1. par. 6. Barbof. de Epi-
scop. potest. par. 2. allegat. 28.
n. 45. & in cap. n. 10. de

con-

consecrat. *Eccles. in 6. et in vot.*
 117. n. 12. lib. 3. del Bene ibidē:
 quoniam in odiosis, appella-
 tione Ecclesie nō venit tectū,
 ut diximus de scalis, & ostio,
 & faciunt præter laudatos, *Pe-*
regri. de immun. Eccles. cap. 6.
 nu. 33. *Sanfelix. decis. 16. &*
 19. *Merlin. contr. cap. 55. nu.*
 27. *Castill. decis. 156. nu. 24.*
 lib. 2. quod pariter procedit in
 tecto Monasterii, Hospitalis,
 alteriusq; loci Sacri, quod eā-
 dem fulcitur immunitate: del
 Bene de immun. *Eccles. tom. 2.*
 cap. 16. dub. 9. sect. 6. nu. 9.
Sperell. decis. 63. nu. 9. Mar.
Ital. de immunit. Eccles. lib. 1.
 cap. 4. §. 9. n. 24. *Dian. d. par.*
 6. tract. 1. resol. 3.

23 Cœmeterium quoque, tan-
 quā Ecclesie accessorium,
 cuncta immunitatis conservat
 privilegia: cap. unico de conse-
 crat. *Eccles. Mastrill. decis. 22.*
 n. 5. par. 1. *Gambacur. de im-*
mun. Eccles. lib. 4. cap. 3. n. 3.
 del Bene eodem tract. tom. 1.
 cap. 16. dub. 9. sect. 9. n. 8. *Dian.*
resol. vot. 6. tract. 1. part. 6.
vers. nota etiam, & in sum. de
imm. Eccles. immo cum ipsa
 æquiparatur Ecclesia, quoad
 consecrationem, sacrilegium,
 interdictum, & pollutionem:
Episcop. Paul. Fuscus de visit.
Eccles. lib. 1. cap. 12. nu. 7.
Piasc. in prax. Episcop. par. 1.
 cap. 5. n. 6. *Clarlin. contr. c. 12.*

n. 4. *Dian. resol. 6. d. tract. 1.*
 par. 6. *Trullenb. in decalog.*
 lib. 1. cap. 11. dub. 1. nu. 4.
Thor. compend. decis. par. sect.
 1. verb. extractus à Cœmeterio,
 sicq; decisum indicat *Cortiad.*
decis. 58. eademque sol: mul
 benedicatur benedictione, ve-
 lut ipsa Ecclesia: *Gambac. ubi*
nuper, Ital. d. lib. 1. cap. 4. §. 7.
 n. 39. pollutumque itidem di-
 citur, si polluta sit Ecclesia:
 subdit idem *Ital. & in*
 lib. 1. cap. 5. §. 3. n. 19. licet
 polluto Cœmeterio, polluta
 haud dicatur Ecclesia: cap. 1.
 de consecr. *Eccles. vel Altaris*
in 6. nec interest, si ab ipsa
 distaret Ecclesia; cum non sit
 corpus naturale, requirent
 membrorum conjunctionem,
 sed corpus artificiale, cui mi-
 nimè repugnat membra ha-
 bere remota: ut mirè explicat
 P. *Gambacur. de immun. Eccles.*
d. lib. 4. c. 3. n. 2. et 3. Kemig.
de Gonn. de imm. Eccles. ampl.
 4. *Navar. in man. cap. 25. n.*
 7. *Farinac. de immun. Eccles.*
 n. 263. et in qu. 28. nu. 14. p.
 1. *Sanch. cons. mor. cons. 1. nu.*
 2. lib. 6. tom. 2. *Eva Vala-*
ños Car. Philipp. par. 3. §. 1. 2.
 n. 3. del Bene de immun. *Eccl.*
d. sect. 9. dub. 9. cap. 16. n. 2.
 3. *Thor. compend. decis. par. 3.*
 sect. 1. verb. immunitas *Eccles.*
Consil. Giurb. cons. 20. n. 12.

24 Probaturque Cœmeterium,
 si

si ad id per Episcopum deputatum fuit, & ab eo benedictū: *cap. nemo, de consecrat. distin. 1. Mascard. de probat. conclus. 289. n. 1. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 72. num. 15. Mar. Ital. de immunit. Eccles. lib. 1. cap. 4. §. 7. n. 30. Barbos. vot. 103. & de jar. Eccles. univers. lib. 2. cap. 3. nu. 63. Ambros. de immunit. Eccles. cap. 10. n. 5. Gambac. d. lib. 4. cap. 3. n. 3. Valasc. conf. 81. nu. 1.* Verū in dubio Cœmeteriū esse non præsumitur, nisi probetur: etenim benedictio, ac deputatio: quid facti sunt, quod non præsumitur nisi probetur: *Menoch. de præsumpt. ubi desuper, Italia d. nu. 31. versic. distingue:* licet pro Cœmeterio habeatur locus ille, qui talis sæper habitus, ac reputatus fuit: *Ital. Mascard. & Barbos. ubi nuper:* potissimum, si ibi Christiani cum Ecclesiasticis Officiis sepelliuntur: *Peregrin. d. vot. 103. nu. 103. n. 54. lib. 3. del Bene d. sect. 9. n. 3. & 5. Dian. ref. 6. tract. 1. part. 6. & alii,* quos laudat *Gābac. loc. indic.* Episcopi tamen benedictione præcedente, autumant nonnulli, cū non sufficiat, ossa, & cadavera fuisse reperta: *cap. ad hęc, de Religios. domib. Mascard. d. conclus. 289. n. 1. Sanch. de Matrim. lib. 9. dispns. 15. nu.*

43. *Barbos. in Clement. 1. n. 4. de sepult. Gratian. discept. for. cap. 110. n. 2. & decif. 26. n. 4.* sed à nobis desuper expressatis non est recedendum iusta notata per *del. Bene. dicto num. 5.* erantque insuper Cœmeteria, loca, in quibus Martyrum corpora, ibique celebrabantur divina, ac orationes recitabantur in Martyrum laudem: comprobatur *Parvinus in tract. de Cœmeteriis.*

25 Recensitā porro indultam Ecclesiæ Immunitatem propagavere Sum. Pontifices, ad aliquorum passuū circuitum, nimirum Majori Ecclesiæ 40. Cappellis verò, vel minoribus Ecclesiis 30. obsignaverunt passus: ita sancivit Nicolaus I. in c. *sicut antiquitus* 17. q. 4. & Joannes VIII. statuit sacrilegium committere eum, qui infrigerit Ecclesiam, vel triginta passus, qui in circuitu Ecclesiæ fuerint: ac in *Canon. quisquis qu. 4.* & in Concilio Toletano XII. ex *Canon. definit, quæst. 4.* ut licitum sit his, qui Ecclesias petunt per omnia triginta passus ab Ecclesiæ januis progredi, decretum fuit; ex quibus absolute inferunt nonnulli, omnibus Ecclesiis hanc passuum immunitatem competere: ut innuunt relati per *Bellet. disquis. Cler. rit. de favor. Cler. real. §. 4. 28.*

Fagnan. in cap. Eccles. n. 162. & seqq. de immunit. D. Jacobb. Pignatell. consult. Canon. 74. à n. 1. tom. 9. eamque immunitatem Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis competere ex Sacr. Congreg. declaratione subdit Fagnan. ubi nuper n. 20. Ecclesiisquæ ruralibus extra mœnia sitis competere sustinent Joan. Bapt. Mucc. a l. Reg. Sanfelice. decis. 16. à n. 2. & seq. Nicol. lucubrat. utriusq. Jur. lib. 2. sect. 2. n. 760. sicque declarasse Sacr. Congreg. 1687. afferunt Capon. discip. 231. n. 28. tom. 3. Pignatell. consult. 19. n. 3. tom. 9.

- 26 Alii tunc conantur ex dict. Canon. antiquitus 17. quæst. 4. fuisse immunitatem hisce palatibus indultam, ut in eis Cœmeterium cōficiatur, non ut vactu eorum spatium remaneat: ut ex Oráculo Archidiacon. in cap. si quis contumax 17. q. 4. edocet Paul. Fuscus de visit. Eccles. lib. 1. cap. 12. à nu. 1. Lavor. lucubr. tit. 2. cap. 5. nu. 103. & alii, quos affert Frances de Urrugoyt. de Eccles. Cathedral. c. 26. n. 25. & à n. 115. ad 243. licet huic opinioni opponitur tradita per Mar. Ital. de immunit. Eccles. lib. 1. c. 4. §. 6. nu. 2. ubi valde increpat Archidiaconum hanc erudentē sententiam: annuitque tamen hosce passus pro ipsius Sacræ

Basilicæ Claustro sumi, ubi Religiosorum tantum domus sitas esse debere cōcludit n. 4. Dian. tract. 1. resol. 7. §. 6. so. 9. in Coordin. Fagnan. in d. cap. Eccles. n. 18. tit. de immunit.

- 27 Nonnulli verò autumavere allatum passuum spatium à memoratis sacris Constitutionibus fuisse obsignatum pro Clericorū habitatione, uti illo de recenti nascentis Ecclesiæ ævo cohabitare assolebāt Clerici, ut magis expediti ad ejusdem Ecclesiæ servitium essēt: quod edocent de veriori sententia Italia ubi supra lib. 1. cap. 4. §. 6. Durant. de ritib. Eccles. lib. 1. cap. 3. Frances paulò antè cap. 14. n. 21. & alii per eos.

In eodem itaque sensu flexit Pax Jordan. elucubrat. lib. 11. tit. 3. ampl. 7. n. 289. tom. 2. putans immunitatem recensitam fuisse hisce passibus indultam pro Fidelium sepultura, ac pro Clericorum habitatione, & non aliter; & tunc eos esse sacros subdit, at secus si vacui fuerint, aut publicis ædificiis occupati: nā tunc nec sacros esse, nec immunitate potiri annectit: cui opinioni adhæsere Brancat. Epirom. Canon. verb. Ecclesia circa confugiētes ad eam, Perr. Murg. oper. Canon. tom. 2. tit. 2. q. 5. n. 5. & n. 44. Gonzal. Telles super decret. lib. 3. tit. 49. de im-

Immun. Eccles. cap. 9. Cutell. eodem tract. lib. 1. qu. 27. nu. 4. Sanfelice. decis. 136. nu. 2. D. Mar. Giurb. conf. 10. num. 11. & conf. 20. nu. 22. Ciarrlin. contr. cap. 12. nu. 44. tom. 1. nisi fuerint allati passus, certis finibus limitati: connumerantur namque tunc inter coadherentia ipsius Ecclesiæ: Pirbing. sup. decret. tit. 49. sect. 1. 2. 1. asser. 3. lib. 3.

28 Neque defunt erudientes hosce passus per Greg. XIV. fuisse sublato: etenim ibi de Ecclesiæ ambitu haud ratiocinatur, sed Ecclesiæ tantum ejusque Cœmeterio recensitâ concessam fuisse immunitatē evoluitur, & innuunt *Mara-vigl. Leg. Prudent. Episc. Leg. 287. Gonzal. Telles paulò antè cap. 9.*

29 Et quod ex consuetudine diù per totum ferè Orbem introducta, hanc passuum Immunitatem recessisse testantur ab aula *Castr. Pal. tom. 2. tract. 11. disp. nu. pun. 6. nu. 15. Suarez de relig. tom. 1. lib. 3. cap. 9. Ægid. Trullench. pract. lib. 1. cap. 11. dub. 1. nu. 5. Martin. Bonac. tom. 3. disp. 25. nu. 18. tom. 1. del Bene de Immunit. Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 6. n. 25. Gambac. eodem tract. lib. 4. cap. 1. nu. 16. ex igneo in l. 1. ff. ad Sen. consult. Syllan. nu. 58. contrà*

quam malè invehit *Isal. d. cap. 4. 2. 6. nu. 6. Ignei tamen, sententiam assequuti fuere, præter laudatos, Donat. tract. 13. qu. 81. nu. 7. par. 2. Bissus Decas ad Moral. sciēt. trac. 4. 2. 5. n. 122. & alii quamplurimi, quos affluenter affert D. Mich. Corsiad. decis. 47. n. 4. 5. decis. 63. n. 16. 17. & meritisimus Cōsiliar. Rodöer. ad Martin. resol. 179. num. 14. lib. 9. & post eos Card. de Luca Miscell. Eccles. discurs. 12. nu. 17. par. 14. & in sum. nu. 7.*

30 Et de veterrima nostri Regni inconcussa consuetudine acticè uno ore testantur *Gābac. de Immun. Eccles. lib. 4. cap. 1. nu. 16. Isala eodem tract. lib. 1. cap. 4. 2. 6. nu. 18. 19. Mut. sup. cap. Reg. Alph. 71. nu. 12. Castill. decis. 156. nu. 27. tom. 2. Pilaja Concivis noster instit. Canon. decis. 4. nu. 26. lib. 2. tom. 1. concordi voto firmantes in Regno hanc passuum immunitatem, per desuetudinē transsisse; itidem, quo ad Ecclesias rurales firmant *Pacichell. d. membr. 2. nu. 17. Biss. ubi nuper num. 122. sicq; declaravit Sac. Cōgreg. tam respectu Ecclesiarū Urbanarum, quàm ruralium, decernens quo ad passuum immunitatem locali consuetudini esse deferendum refe-**

rent

runt *Barbof. de Jur. Ecclef. un. lib. 2. cap. 9. num. 5. Et anno 1663. Pignatell. consult. Canon. 25. num. 13. tom. 6.*

3¹ Quidquid dicant *Dian. Italia, Farinac. & alii* quos affert, & sequitur *Cæsar Panimoll. decis. 88. num. 9. 10. tom. 2.*

3² Et tandem ita fuit in Regno mensibus retrolapsis, per Magn. Curiam Archiepiscopalem Urbis Felicissimæ Pannoniæ decisum in causa Josephi Græco confugientis in Ecclesiam Sancti Francisci sitam extrâ Civitatis Cephaludi mœnia, qui extrâ eam sexdecim attingens passus, fuit à Satellitibus sæcularis Imperii devictus, pro qua carceratione magnum fuit excitatû urgium inter utramque potestatem; tandem Spect. F. P. vires nervosè sustinendo in hac speciali causa, ex particulâri E. S. Decreto. D. Franciscus Gastone, dignissimus Ill. Præsidis D. Ignatii felicis recordationis filius, de recensita passuum Immunitate affluenter, comptè, eruditè, ac legaliter calamus arripiendo scripsit, cuncta ad rem opportuna exaravit, omnesque objectiones explanavit, adeò ut per Spect. D. Vincetium de Ugo in R. Supremo Patrimoniali Cûcilio meritissimû M. R. ac Illus. Regni De-

putationis unum ex Moderatioribus, & Illustr. Archiepiscopi Urbis ejusdem Oculû, dignissimumq; Assessorè inter primæ linæ, I. C. nemini secundum, virtute, justitia, ac summa integritate præditum, ac omni ævo admirandum, decretum fuit die 14. Martii 1699. Jesus: Iste Joseph Græco non gaudeat Immunitate Ecclesiastica.

3³ Ecclesia autem Episcopi auctoritate constructa, licet non dum consecrata, si Divina celebrantur officia, Ecclesiastica fruitur immunitate: *Decian. tract. crim. lib. 6. cap. 24. num. 29. tom. 2. verum cæteri indistinctè firmant alia lata immunitate gaudere Ecclesiam, etiam si divina non celebrentur officia: Ambr. de Immunit. Ecclesiast. cap. 10. num. 2. Jul. Clar. 2. fin. quæst. 30. num. 4. & faciunt Correa in relect. de Imman. Eccles. p. 2. nu. 8. Sanchez. tom. 2. cons. mor. lib. 6. cap. 1. dub. 7. nu. 2. Fillinc. sr. 15. c. 6. q. 5. nu. 150. Bonac. de prim. decalog. præcep. disp. 3. quæ. 7. 2. 2. Gambac. de Imman. Eccles. lib. 4. cap. 4. nu. 6. del Bene eodem tract. tom. 2. cap. 16. dub. 9. sect. 1. per totam. imò subdit Farinac. in append. de Imman. Eccles. cap. 17. num. 265. R. Sanfelix. decis. 18. etiam si*

D d d d non

non dum perfectè constructa sit: de Episcopi tamē auctoritate si inchoata fuerit: *Pac. Jord. tom. 2. tit. de imm. Eccles. n. 185. Reg. de Marin. lib. 1. resol. 179. n. 6. Luc. ad Ventrigl. obser. ad annot. 23. §. 1. nu. 1. part. 2. vel si Eucharistiæ Sacramentum non adfuerit: ut contra Tiber. Decian. & Covarr. benè innuunt Mar. Ital. de immun. Eccles. §. 3. cap. 4. n. 15. & seq. Prosp. Farinac: loco indicato, cap. 17. n. 254. del Bene ibidem, sect. 2. nu. 1. si tamen continuò, & successivè construatur, at secùs si desisterit construi: *Ital. n. 15. et seqq.* quam opinionem non approbat *del Bene n. 2.* oppositum tamen firmat *Pac. Jord.* ubi proximè, vel si consecrata
 34 nō fuerit, sed benedicta, & in ea adhuc nō celebrata fuerint Officia; quippè sufficit, ut illa possint celebrari, & sic solam aptitudinē sufficere erudiunt contra *Decian.* in loco relato, *Gabriel. commun. contrā cōmun. lib. 1. de præsumption. conclus. 12. n. 18. Ambrosin. de immunit. Eccles. cap. 10. n. 2. Jul. Clar. d. quest. 30. n. 4. Giurb. conf. 10. n. 2. & conf. 20. nu. 19.* aliosque laxè cumulat *Ciarlin. contr. cap. 116. n. 17. Ventrigl. prax. annot. 23. §. 1. n. 3. par. 2. D. Mich. Cortiad. decis. 40. n. 5.* cuncti uno congruentes*

oraculo Ecclesiam gaudere, immunitate Ecclesiastica, item si nondum constructa fuerit, auctoritate tamen Episcopi si construi experit: & sequuntur *Gabriel. d. conclus. 12. nu. 17. Reg. Sanfelice. d. decis. 18. & alii per D. Mich. Cortiad. decis. 40. n. 7. Ventrigl. ubi supra n. 3. Henr. Zoëf. d. lib. 3. decre. tit. 49. de immunit. Eccles. n. 8.*

35 Dicitur planè de Episcopi auctoritate fuisse constructam Ecclesiam, per Crucis erectionem, vel si primum Episcopus eiecerit lapidē: ut erudiūt *ex cap. nemo cuncta*, & ibi *Glof. de sacr. lib. 6. Reg. Sanfelice. d. decis. 18. DD. omnes supra recensiti.* Imò si de recensita Crucis erectione, ac de ipsa primi lapidis ejectione haud constaret; semper præsumitur de Episcopi auctoritate fuisse constructam: *D. Mich. Cortiad. in allata decis. 40. n. 12. & in decis. 64. n. 23. & ante eum dixere Prosper. Farinac. in append. de immunit. Eccles. d. cap. 17. n. 255. & seq. Mar. Ital. de immun. Eccles. §. 3. cap. 4. n. 5. 6. et seqq. Ambros. d. cap. 10. Sebastian. Guaz. in def. 1. cap. 37. Virmigl. Consil. Crim. conf. 96. per totum, & alii per nos affluenter relatos.*

36 Diruta insuper Ecclesia, undè tectum solum cecidit,

parietibus verò remanētibus, salutaris Aræ privilegia adhuc retinet, & Ecclesiastica fruitur immunitate, ad eam Reus cōfugiens: *Tib. Decian. tr. crim. lib. 6. cap. 25. n. 22.* quoniam non desinit esse sacra, saltem respectu loci, in quo erat ædificata: *tex. in l. de sacra, ff. de contrahēda empf. l. in tantum §. sacra, ff. de rer. divis. Gloss. in cap. quæ semel, 19. quæst. 3. Gimb. conf. 20. n. 19. Gambac. de immunit. Eccles. lib. 4. cap. 2. n. 8. 9.* si non in totum, aut in magna parte diruta sit: *cap. ligneis 6. de consecrat. Eccles. & ibi Basbos. n. 3. Azor. institut. moral. par. 1. lib. 10. cap. 26. quæst. 12. idem Barbos. de jur. Eccles. univers. lib. 2. cap. 2. n. 48. & 62.* quod si in magna parte, & de Episcopi placito diruta fuerit, ex eo quia eā prophanare intēderit, cuncta tūc amittit privilegia: ut influant idem *Gambac. ubi nuper nu. 10. Bonac. de immunit. Eccles. disput. 3. qu. 7. §. 2. n. 4. Dian. resol. mor. 1. tract. 1. par. 6. del Bene de immunit. d. 10. 2. cap. 16. dub. 9. sect. 5. Ventrigl. d. annot. 23. §. 1. num. 4. Sanch. de Matrim. lib. 9. disp. 15. n. 37.* aut si nulla spes reædificationis subsit: nam tunc nec sub Ecclesiæ nomine cōprehēditur, nec patratu sacri legiū, ob sāguinis, aut seminis

effusione, aut per furtum in ea commissum, nec hujus loci circumstantia attendenda est: *tex. in cap. Abbate, ad finem, de verb. signif. & ex cap. 2. de nov. oper. nunc. probat Fagundes in quinq. Eccles. Præcept. præcept. 2. lib. 4. cap. 4. n. 37. Dian. par. 6. tract. 1. resol. 1. Evia Valañs Cur. Philip. par. 3. §. 12. nn. 1. Gimb. conf. 20. n. 19. Corradi. decis. 41. n. 9. 10. Castr. Palan. in oper. moral. tom. 2. tract. 11. disput. unic. qu. 6. n. 7. Thomas del Bene de immunit. Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 9. sect. 5. n. 3.* at si reædificationis superest spes, ex eo quod aliam de novo construere intendit Episcopus; tunc nullum perdit immunitatis privilegium: ut sustinet *Sanch. ubi supra n. 37. Borell. in summ. decis. d. par. 1. tit. 3. n. 39. Gambac. d. lib. 4. cap. 2. 11.* ubi plures affert conjecturas, ex quibus depro-mittitur animus reædificandi, inter quas, si talis Ecclesia diruta, alicujus loci Pii, vel Monasterii esset, si ostia, lignis, aut lapidibus clausa conservaret, adeo ut, animalia in ea ingredi nequeant: sicque consuluit *P. Dian. resol. moral. par. 6. tr. 1. resol. 1.* ita quamvis ab hostibus, vel ab alio, absque Episcopi auctoritate, destructa, solumque æquata fuerit, D d d d 2 tunc,

tunc, nec sua amitteret privilegia, si spes probabilis reedificationis superesset: aliàs secus, insinuant *Ambros. de immunit. Eccles. cap. 3. n. 10. Mart. Bonac. disp. 3. qu. 7. de immunit. Eccles. 2. 2. n. 4. & alii supra.*

- 37 Ecclesia item interdicta, nec immunitatis decore privatur: *argum. tex. in cap. 1. de Cler. aegrot. & ex Canon. cum percussio 7. qu. 1. ubi Clericus interdictus, fori, ac Canonis retinet privilegia, & probant Martin. Bonac. disput. 3. qu. 3. panct. 4. n. 3. Trullench. in decalog. lib. 1. cap. 11. dub. 9. n. 31. Mar. Ital. de immunit. Eccl. lib. 1. cap. 4. 2. 3. n. 7. Gambacur. eodem tract. lib. 4. cap. 2. n. 12. Dian. ubi supra, Barbos. de jur. Eccl. univers. lib. 2. c. 2. n. 60. del Bene ubi supra sect. 4. Ventrigl. nu. 5. Henr. Zoëf. d. lib. 3. decret. tit. 49. de immunit. Eccles. n. 8. vers. quid si interdict.*

Pariter & Ecclesia polluta: etenim per pollutionem, loci sanctitas non amittitur: edocent *Remig. de Gonn. de immunit. Eccles. ampl. 4. Fagund. in precept. decalog. 1. lib. 4. cap. 4. n. 62. Suarez de Relig. lib. 3. cap. 9. n. 6. P. Lezan. qu. Reg. tom. 3. verb. immunitas Eccles. n. 2. Giurb. cons. 20. num. 19. Itala ubi de super. planè ob pollutionem diminuta haud est*

sanctitas, & tantum operatur pollutio, quo ad divina Officia, & fidelium funera, in terròrem eorumdem ut majorem concipiant circa loca sacra venerationem, & reverentiam: *Zoëf. n. 9. del Bene dict. tom. 2. cap. 16. dub. 9. sect. 3. Barbos. n. 61. Dian. d. resol. 1. par. 6. tract. 1. & in sum. verb. immunitas Eccles. n. 3.*

- 38 In gradibus insuper, per quos ad ipsam descenditur Ecclesiam, eadem Ecclesiastica viget immunitas, neque profugum ad eos occurrentem, invitum extrahi posse, absque ejusdem immunitatis violatione: consulendo, ait *Vulpell. resp. 130. lib. 1. Barbaz. for. 1. nu. 33. de his qui ad Eccles. confug. Merlin. controuv. cap. 56. nu. 24. cent. 2. Thor. compend. decis. par. 2. sect. 1. verb. immunitas Eccles. Sperell. decis. 60. nu. 14. Dian. resol. 1. tract. 1. pars. 6. del Bene de immunit. tom. 2. cap. 16. dub. 9. sect. 6. nu. 11. Ventrigl. d. annot. 23. 2. 1. sub nu. 6. Danza pugn. DD. tom. 1. tit. de immunit. Eccles. cap. 1. n. 23. ubi sic decisum assert, aliatamque immunitatem porrexere nonnulli exterioribus gradibus in publica existèntibus via, ad ejusdem Ecclesiae muros pensilibus, per quos ad eandem ascenditur, tanquam partes conjunctæ cum ipsa.*

Ec-

Ecclesia, cum qua unum corpus, sine quibus eam non ingreditur, imò tanquam ad ipsam pertinent Ecclesiam, eique adhærentes sacri sunt, ejusdemque Sacræ Basilicæ potiuntur immunitatis clypeo: ut edocet ex Angel. de Malef. verb. quod fama publica nu. 54. Remig. de Gonn. de immunit. Eccl. ampl. 9. Navarr. in man. cap. 25. nu. 11. Peregrin. de immunit. Eccl. cap. 4. nu. 19. Novar. summ. Bullar. tit. de immunit. Eccles. nu. 5. Danz. pugn. DD. eodem tit. cap. 1. nu. 24. ubi ita per Suprem. Collateral. Consil. decisum affert ad Rei favorem existentis in primo Ecclesiæ gradu: & faciunt Farinac. in prax. par. 1. qm. 28. nu. 14. & de immunit. Eccles. nu. 280. ubi per sic Sacri. Card. Congregationem decisum pariter adducit, referente Card. Caetano Sanctb. cons. mor. lib. 6. cap. 1. dub. 7. nu. 2. tom. 2. licet Mar. Ital. de immunit. Eccl. lib. 1. cap. 4. §. 6. nu. 21. autumant primæ scalarum limina ipsius Ecclesiæ allata gaudere immunitate: P. Anton. Diari. res. mor. part. 6. tract. 1. resol. 1. vers. sed his non obstantibus, idem in summ. part. 1. verb. immunitas Eccl. sub nu. 11. Cast. Palau. in Oper. mor. tom. 2. tract. 11. disp. unica pñ. 6.

n. 9. vers. tertio, del Bene de immunit. Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 9. sect. 6. nu. 11. Sperell. decis. 60. n. 14. presc. de more Giurb. cons. 101. sub nu. 22. quamvis oppositum sentiant Vulpell. dict. cons. 130. lib. 1. Correa in relect. de immunit. Eccles. part. 2. nu. 14. Merlin. contr. cap. 56. n. 24. centur. 2. del Bene ibidem in fine, asserentes, eos tantum gradus intrà ostium existentes immunes esse: non autem exteriores, nisi Ecclesia haberet immunitatem ex passibus designatis: tunc fortius eandem immunitatem retinere debent adductæ adjacentes scalæ: Gambac. de immunit. lib. 4. cap. 1. n. 10. attamen prima opinio communis, ac verior est, ubique amplexa, juxta quam in utroque Siciliæ Regno decisum crebrò notavimus, sicq; in Cathaloniam asserit Cortiad. decis. 49. n. 5. 6. 7.

39 Maxima verò difficultas urget in gradibus Cœmeterii, Atrii, Portici, Claustrii, vel alterius loci Sacri: nam firmare infra laudandi DD. eos minimè potiri dicta immunitate, nè duplicentur specialia ad eundem effectum, quod abhorret lex, etsi immunes essent, immunitas daretur immunitati, & accessorium, accessorio: sic autumant Merlin.

contr.

contr. d. cap. 56. n. 22. cent. 2.
Petr. Sarr. decis. 225. nu. 3.
Episcop. Sperell. decis. 63. n. 2.
3. & decis. 330. tom. 3. & ita
decisum refert per M. C. V.
Joan. Bapt. Thor. compend. de-
cis. part. 3. sect. 1. verb. immu-
nitas Ecclesiast. vers. sic cerni-
mus in Cœmeterio, aliasque de-
cisiones affert Cortiad. decis.
49. n. 12. cæteri verò piè agē-
tes, affirmativam sequuntur
sententiam, dictisque Cœme-
terii, Atrii, Portici, Claustrii,
ac alterius loci Sacri gradibus
immunitatem tribuit Eccle-
siaſticam, eosque venire sub
Ecclesiæ denominatione af-
firmant, quoties de favorabi-
libus, & non odiosis agitur:
ut insinuant Cavalc. de brach.
Reg. par. 4. n. 8. & 88. Auguf.
Barbos. vot. 117. à n. 30. lib.
3. Episcop. Sperell. decis. 60. n.
35. Xamar. defin. 18. nu. 37.
par. 1. gradus enim aditum ad
domum habentes, eandem
retinent qualitatem, quàm
domus: ex Bald. in l. fin. ff. de
damn. infect. decisum adducit
Thor. ubi supra, & notant Re-
mig. Gonn. de immunitate
Eccles. ampl. 9. sicque decisum
refert tam pro gradibus Atrii,
Portici, & alterius loci Sacri:
potissimum quo ad gradus
Cœmeterii, Cortiad. n. 12. &
seqq. Farinac. in prax. qu. 28.
n. 14. part. 1. Gambac. de in-

mun. Eccles. lib. 4. cap. 1. nu. 10.
ubi ratione passuum hanc fir-
mat sententiam: nos autem
inter hæc dispares sententias
pectoris ab imo huic se-
cundæ annimus, licet in sensu
veritatis gradus illos, nec intrâ
Ecclesiæ septa esse, nec ei ad-
hærentes insinuet, & decisum
asserat per M. C. Vicariæ, &
S. C. Reg. Merlin. in d. contr.
56. n. 21. cent. 2.

Parietes autem Ecclesiæ ex-
 teriores: non autem Mona-
 sterii, aliorumque locorum:
Pilaja insit. Canon. decis. 4. n.
29. lib. 2. tom. 1. eodem pri-
vilégio fruuntur, adeò ut Reus
hocce salutaris Aræ parietes
amplectens, eosque tangens,
tutus erit, & censuris tueri po-
terit: ut probant contra Archi-
diac. in cap. unico, de reliq. ve-
ter. sanct. Novar. in sum. Bull.
de immun. Eccles. nu. 16. Ricc.
in prax. tom. 3. ref. 560. n. 8.
Mart. Bonac. de legib. tom. 2.
disput. 3. ques. 7. pan. 4. nu.
5. & 20. Mans. consult. 248.
nu. 17. tom. 2. Bard. commun. in
regulas, utriusque Jur. in 6.
reg. 42. n. 8. Bissus in Decad.
ad moral. scient. tract. 4. q. 5:
n. 123. Undè inferunt Reum
allatum amplectentem parie-
tem, aut humeris eum tangē-
tem, immunitate potiri Ec-
clesiastica: Bonac. paulò ante,
n. 20. Faria. ad Covarr. lib. 2.
cap.

cap. 20. n. 209. Ecclesiæ nāq;
 immunitas itidem rebus eidē
 adhærentibus conceditur, ut
 explanatum est, immō & ejus
 tecto, ut supra egimus, potis-
 simū & parieti, licet ex par-
 te exteriori tanquam cæteris
 proximiori, impertienda est:
 ut sentiunt *Bonac. in Bull. Cæn.*
tom. 3. disput. 3. punct. 16. n.
19. 70. P. Dian. res. mor. 73.
tom. 3. tract. 2. et par. 6. trac.
1. resol. 3. & part. 10. tract.
15. resol. 38. & per stillici-
dium totius Ecclesiæ fabricæ,
ejusq; portici publicam occu-
pantē viam: fundant ex mul-
tis Panimoll. decis. 87. nu. 8.
Trullenb. in decalog. tom. 1.
lib. 1. cap. 11. dub. 1. num. 4.
Ciarlin. contr. cap. 197. n. 20.
Castrus Palans tom. 2. tract. 11.
disput. unica, punct. 6. nu. 8.
Thom. del Bene de immunit. Ec-
cles. tom. 2. cap. 16. dub. 9. sect.
6. n. 1. & sect. 8. nu. 15. 16.
 17. cunctis unanimiter firmā-
 tibus, Urbis appellatione, pa-
 rietes exteriores in odio stan-
 tū non venire, sicque intel-
 ligendum esse Archidiaconū,
 ejusq; affectas innuunt *Dian.*
resol. mor. 123. vers. confirmā-
tur tertio, tract. 1. part. 4. Xa-
mar. Ciarlin. & alii supra
citati, & statuit Sac. Congr.
super Episcopis, per hæc ver-
ba: Qui elapsus è manibus Sa-
rellinum confugit ad Ecclesiam,

vel apprehendit parietem, anō
feras janua gaudet immunitate
die 31. Martii 1604. & 18.
1614. & 20. Decemb. 1616.
& in Amerina 18. Febr. 1632.
& in Camariens. 13. Julii
1638. quas affert Pignatell.
consultat. 27. num. 2. 3. tom.
6.

Et pariter fuit habentem
 per foramen parietis in Eccle-
 sia majorem corporis partem,
 alterā verò in domo prophæ-
 na, Ecclesiæ contigua; immu-
 nitate gaudere decisum affe-
 runt *Addentes ad Sanfelice. de-*
cis. 330. Corriad. decis. 57. n. 3.
 difficultas herclè admodum,
 haud levis urget circa parie-
 tes exteriores Cœnobii, Cœ-
 meterii, horti, ac aliarum Mo-
 nasterii officinarum, an eadē
 fulciantur immunitate, qua
 ipsius Ecclesiæ exteriores pa-
 rietes potiuntur, pro cujus he-
 sitationis solutionē inquimus,
 omnes congruere DD. Cano-
 nistas, Civilistas, & Morales,
 allatorum locorum interiores
 partes immunitate gaudere,
 Ecclesiastica, ut ex quamplu-
 ribus auctoritatibus fundant
Bellert. disq. Cler. tit. de fav.
Cler. real. 2. 4. nu. 37. Pigna-
tell. consult. 453. Panimoll.
decis. 88. num. 25. tom. 2. &
post eos noster Concivis Pila-
ja decis. Pontif. par. 1. lib. 2.
decis. 4. nu. 29. ubi exteriori-
 bus

bus Ecclesiæ partibus hanc fuisse indultā immunitatem, non autem exterioribus Monasterii partibus fundat: ratio autem hujus sententiæ potissima affertur *per Panimoll. ubi nuper nu. 23.* quoniam partes Ecclesiæ exteriores in consecrationis actu benedici assolent, non autem partes Monasterii, Horti, Cemæterii, aliorumque officinarum, quæ quidem *Pilajæ, & Panimolli* sententia nobis multum aridet, nec diversimodè decisum in Regno notavimus.

Sacrificiæ Sacræ itidem Basilicæ adhærentes, eiq; contiguæ, ac extrâ eam, vel Cœmeterium non discontinuæ, eadem potiūtur immunitate: *Sperell. decis. 61. & 62. num. 19.* quoad immunitatis namque effectum locus est Sacer, non verò quoad effusionem sanguinis, vel seminis potissimum si ostium ad ipsam haberent Basilicam: insinuant *Sanch. de Matrim. lib. 6. disp. 15. nu. 31. Lexan. quæst. Regul. tom. 3. res. 20. par. 1. tract. 7. & par. 3. tract. 4. resol. 166. & in sum. par. 1. verb. circumstantia, del Bene de immunit. Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 9. sect. 6. nu. 1. Sperell. d. decis. 61. n. 1. & decis. 62. n. 19.* vel Altare ad celebrandū retinerent: *Fagund. præcept.*

2. lib. 4. nu. 34. 39. D. Mar. Giurb. conf. 20. nu. 19. Mich. Angel. Donat. de Afyl. resol. 39. n. 8. Ventrigl. d. ann. 23. n. 12. par. 2.

41 Ecclesiæ campanile, Ecclesiasticâ frui immunitate, salvumq; ad eum confugientem esse dixere *Suarez in sum. Bullar. tit. de immunit. Eccl. nu. 28. Dian. resol. par. 4. tract. 1. res. 108. & par. 6. tract. 1. resol. 1. & in sum. in verb. immunit. Eccles. del Bene eodem tract. tom. 2. cap. 16. dub. 9. sect. 6. n. 1. 12. Barb. de jur. Eccl. un. lib. 2. cap. 3. n. 66. & vot. 102. nu. 40. & 42. lib. 3. & vot. 117. nu. 30. 31. lib. 1. Castr. Palan. oper. mor. tom. 2. tract. 11. disp. un. pun. 6. nu. 8. Ciarlin. contr. for. cap. 197. nu. 20.* sicque decisum affert *Sanfelic. decis. 16. Thom. compend. decis. verb. immunitas Ecclesiæ: si campanile esset Ecclesiæ aggregatum, at secus si disjunctum, substat Dian. part. 4. resol. mor. 108. tract. 1. & in sum. par. 1. verb. immunitas Eccles. Thom. del Bene, Castro Palan, Ciarlin. Mexia, & alii ubi suprà; vel extrâ ambitum per triginta passus ab Ecclesia distaret: Dian. & del Bene dict. tom. 1. cap. 16. dub. 9. sect. 6. nu. 18.* sicq; Sacri Cardinalium Congregationem de-

cernisse anno 1631. refert. Intelligi quo ad immunitatem Ecclesiasticam, non autem, quo ad pollutionem, ob sanguinis, vel seminis effusionē, quia tunc sub Ecclesiæ appellatione non veniunt: nec per sanguinis, aut seminis effusionem in eo, Ecclesia dicitur polluta: etenim in favorabilibus, campanile comprehenditur appellatione Ecclesiæ: secus in odiosis: *August. Barbof. d. vor. 117. nu. 12. lib. 3. Sanck. de Matrim. lib. 9. disp. 15. n. 30. Sperell. decis. 62. n. 18. del Bene tom. 1. cap. 2. dub. 2. sect. 8. Cortiad. decis. 47. tom. 2. Quod idem procedit in Atrio, Portico, Claustro, Ostio, Scalis, Cellulis, Dormitorio, ac Hortulis, quę cuncta in favorabilibus veniunt appellatione Ecclesiæ, ejusque gaudēt immunitate Ecclesiastica, quemadmodū de Atriis dixere ex Can. si quis in atrio, Canon. si quis contumax, Can. constituimus 17. quæst. 4. Suar. de Relig. quæst. lib. 3. cap. 9. nu. 7. 9. Thom. del Bene de immunit. Eccles. tom. 2. d. cap. 16. dub. 9. sect. 6. n. 1. & sect. 7. n. 1. Peregrin. de imm. Eccles. cap. 4. nu. 21. Castrus Palau. tom. 2. tract. 11. disput. unica, punct. 6. n. 10. Reg. Sanfelici. decis. 19. n. 7. idem decis. 135. n. 2. Ciardin. contr. for. c. 197.*

n. 24. p. 2. Merlin. contr. c. 55. n. 1. cent. 2. R. de Marin. alleg. 79. n. 3. lib. 2. August. Barbof. de jur. Eccles. universal. lib. 2. cap. 3. nu. 64. & in Canon. si quis contumax nu. 17. qu. 4. Si Atrium parietibus circumdatū sit, alias secus: ut insinuat Paz. in prax. Canon. tom. 1. part. 5. cap. 3. n. 32. del Bene de immunit. Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 9. sect. 7. & Ecclesiæ adhæreat, ac annexum sit: Lessan. reg. quæst. tom. 3. verb. imm. Eccles. n. 2. Castr. Palau. ubi nuper n. 10. Barbof. n. 63. namq; Ecclesię atriū nil aliud est nisi area, sive platea, ante Ecclesiam existens, extremis foribus clausa, per quam areā patet aditus ad Ecclesiam: Gambac. de immunit. Eccles. lib. 4. cap. 1. n. 11. Sanfelici. decis. 19. n. 2.

42 Et de Ecclesiæ, & Cœmeterii portico; ex dict. Canon. si quis contumax 17. quæst. 4. & ex l. patet, C. de his, qui ad Eccles. confug. affirmant Abb. Anchar. Jason. & alii, quos laudat Bardaxi for. 1. nu. 33. de his, qui ad Eccles. confug. fusē Gābac. ubi supra, Giurb. conf. 20. n. 22. del Bene in loco relato, dub. 9. sect. 6. n. 1. sect. 7. nu. 1. Sanck. conf. mor. tom. 2. lib. 6. cap. 1. dub. 7. n. 2. Sperell. decis. 60. n. 4. P. Dian. res. mor. part. 6. tract. 1. ref. 1. & sum.

Eccē verb.

verb. immunitas Eccl. Barbof. de jur. un. lib. 2. cap. 3. n. 64, Merlin. contr. cent. 2. cap. 55. n. 1.

Si Ecclesiæ adhæret, fixus connexus, ac ipsius Ecclesiæ, Cœmeterio cōjunctus sit, alioquin Porticus nullâ immunitate potitur Ecclesiasticâ: depromitur ex eodemmet *Can. si quis consumax ibi: vel de porticibus quolibet modo Ecclesiæ inbærentibus*, & notat *Navarr. man. cap. 25. num. 17. Sanch. d. conf. mor. tom. 2. lib. 6. cap. 1. dub. 7. n. 2. del Bene de immun. Eccles. dict. tom. 2. cap. 16. dub. 9. sect. 7. num. 1. Corriad. decif. 50. n. 5.* existimat, si parietibus circumdatus sit, aliàs secùs, quod itidem militat in Portico Cœmeterii, qui, uti ipsa Ecclesia, privilegio gaudet immunitatis: *Correa de immun. Eccles. part. 2. nu. 16. Peregrin. de immunis. Eccles. cap. 4. num. 55. 56. P. Dian. ref. mor. par. 6. tr. 1. ref. 6. Thom. del Bene ubi nuper n. 4.* estque Porticus, locus coopertus, desuper verò patulus: *Bart. in l. quod conclave, n. 2. ff. de dam. infect. D. Jacob. Pignatell. conf. Canon. 169. tom. 3.*

- 43 Claustrum verò Ecclesiæ, tanquam Ecclesiæ fabrica, eiq; annexum immunitate pariter fruitur Ecclesiastica: ut insinuant *Farinac. de imm. Eccles.*

*n. 268. idem in prax. part. 1. qu. 28. n. 14. Castr. Palaus d. punct. 6. n. 10. del Bene d. sect. 7. n. 1. Sperell. decif. 63. n. 4. Confil. Giurb. conf. 10. nu. 9. Barbof. d. cap. 3. n. 66. P. Dian. resol. mor. part. 6. d. resol. 1. tract. 1. & in summ. verb. immun. Ecclesiast. sub nu. 11. quod quidē Claustrum, in favorabilibus, appellatione Ecclesiæ continetur, at secùs in odiosis, ut explanatum suprà est, addito *Merlin. contr. 55. à num. 22. cent. 2.**

- 44 Portæ similiter, Janua, Ostia, & ipsius Ecclesiæ fores, & si clausæ sint, eadem potiuntur immunitate, immunisque est confuga, si manu illas tetigerit, etiā quod totū ejus corpus sit extrâ locum sacrum, & ita servari testatur *Correa in relect. de immun. par. 2. n. 16. Franc. Leo in thes. pars. 1. cap. 13. n. 11. Dian. par. 6. tract. 1. resol. 3. del Bene de immun. cap. 16. dub. 9. sect. 6. sub num. 9. tom. 2. & alii, quos affert Pignatell. consul. Canon. 27. n. 5. & 6. tom. 6. ac si in Ecclesia existeret, nec invitus ab ea extrahi potest: ut probant ex *tex. in d. l. pateant, C. de his, qui Eccles. confug. ibi: sed usq; ad extremas fores Ecclesiæ, Bo badill. polit. lib. 2. cap. 14. nu. 82. Mart. Bonac. disput. 3. de prim. præcept. decalog. quæst. 7.**

de immunit. 2. 2. 2. nu. 5. *Castr. Palas oper. mor. tom. 2. tract. 11. disp. 1. pnn. 6. nu. 9.* Gābac. de immunit. *Eccles. lib. 4. cap. 1. num. 9.* *Peregrin. de immunit. Eccles. cap. 4. nu. 18.* Barbof. in locis citatis. *D. Mar. Giurb. conf. 20. num. 21. 22.* *Mastrill. decif. 22. nu. 1.* *A15. de Ball. tract. var. tract. 13. lib. 5. de pragm. Regn. tit. 42. pragm. nuic. de insult. in Eccles. num. 14.* *P. Dian. ubi supra: Pignatell. consult. 27. nu. 6. s. 6.* etiā si portæ, ostiī, januæ, ipsius Cœmeterii fores essent, quia illud Ecclesiæ æquiparatur, ibiq; confugam tutum, prout in ipsa Ecclesia esse edocent *Remig. de Gonn. de immunit. Eccles. ampliat. 7. Jul. Chart. decif. 7. nu. 1. 11.*

- 45 Idemque procedit in annulis, ansis, valvis, & vestibus portarū ejusdem Ecclesiæ, aut Cœmeterii, alteriusque loci Sacri, quæ omnia eandem retinent immunitatem, & si manu eas teneret confugam, immunitas esset, nec valet secularis potestas eum invitum extrahere: ut subdūt *Igné. in l. 1. ff. ad S. C. Syllan. nu. 57. conf. Giurb. conf. 20. nu. 20. Farinac. in prax. tom. 1. quæst. 28. nu. 14. Paz. in prax. Cani tom. 1. par. 5. 2. 3. num. 46.* quod pluries sic decisum referunt; quam sententiam ab-

que ulla hēsitatione expendant Barbof. de jure Ecclesiast. univers. lib. 2. cap. 3. nu. 65. & in add. ad Canon. si quis continax 17. quæst. 4. & in vot. 117. nu. 21. lib. 3. *Xamar. d. diffin. 18. nu. 20. part. 2. Virmigl. conf. 92. num. 1.* *Dian. ref. mor. part. 6. tract. 1. ref. 3.* ubi plura astringit de ostio clauso del Bene d. tract. tom. 2. cap. 16. dub. 9. sect. 6. num. 6. 7. *Gambacurt. de immunit. Eccles. lib. 4. cap. 21.* ubi contrā *Joann. de Viscbis de immunit. Eccles. nu. 12.* & 13. oppositū sustinentē, mordicus se invehit, & facit *Vētrigl. d. ann. 23. 2. 1. num. 6. par. 2. Reg. Sansel. decif. 300. nu. 20. part. 3. Thor. compend. decif. verb. immunit. tom. 1. & sæpius sic decisum fuisse asserit.*

- 46 Limen itidem januarum Ecclesiæ, ac Cœmeterii, alteriusque loci Sacri, pariter eundē immunitatis retinet privilegiū, uti dixēre, præter expositos, *Gambac. del Bene Thor. in compend. ubi nuper P. Dian. d. par. 6. tract. 1. ref. 6. Virmigl. d. conf. 92. nu. 3. Corriad. decif. 48. nu. 4.* & 5. meritò nequeunt Curie secularis Ministri, aut alii, confugam, in limine Ostiī ipsius Ecclesiæ, Cœmeterii, vel alterius loci Sacri existentem, vel annulū

manu tangentem extrahere,
 47 & si per pallium, aut aliter
 extraxerint, unâ cum pallio
 confuga, eidem restituendus
 erit Ecclesie: ut instruit *Andr.*
in cap. fin. de immun. Eccles.
Ign. in d. l. 1. ff. ad S. C. Syl-
lan. Giurb. conf. 20. n. 18.
Peregrin. de immun. Ecclesiast.
d. cap. 4. num. 18. Farinac. d.
quæst. 28. num. 14. part. 1. in
prax. Dian. ref. mor. par. 6.
tract. 1. resol. 6. & in summ.
part. 1. verb. imm. Eccles. sub
nu. 6. & 11. del Bene d. dub.
9. cap. 16. sect. 6. nu. 10. tom.
2. & dub. 29. nu. 8. & si totû
 48 corpus extrâ locum sacrum
 sit: verum si manu annulum,
 vel vestes tangeret, eadem
 potiretur immunitate, sicque
 observasse, ac observari vidisse
 testatur *Tiber. Decian. trac.*
crim. tom. 2. lib. 6. nu. 17. 21.
 annuitque *Mar. Ital. de im-*
mun. Eccles. lib. 1. cap. 4. 2.
6. nu. 6. nu. 22. 23. & annue-
re Gambac. de immun. Eccles.
cap. 21. lib. 4. Mart. Bonac.
tom. 2. disput. 3. quæst. 7. pun.
4. n. 19. Pignatell. consul. 27.
nu. 6. tom. 6. subdens neque
 per brachium, vel pedem ex-
 trâ Ecclesiam, vel Cœmete-
 rium existentem extrahi pos-
 se, si reliqua corporis prin-
 cipalis pars intrâ existeret lo-
 cum sacrum, quod antè cum,
 affirmavere *Peregrin. de im-*

mun. Eccles. cap. 4. n. 16. Suar.
de relig. lib. 3. cap. 12. num. 4.
Dian. ref. mor. part. 6. tract. 1.
resolut. 6. del Bene dict. sect.
6. nu. 10. Barbof. vot. 117. nu.
17. & 41. lib. 3. communiter
 asserentes, sufficere manum,
 aut pedem intûs Ecclesiam,
 Cœmeterium, vel locum sa-
 crum habere, ad hoc ut eadè
 fruatur immunitate: *Decian.*
ubi nuper n. 17. et 22. Guaz. in.
defens. reor. 1. cap. 37. n. 48.
Giurb. 20. nu. 2. estque ipsa
 immunitas tanquam anima,
 tota in toto, ac totâ in quali-
 bet parte totius: *arg. tex. in l.*
via, 2. fin. ff. de servit. rus. præd.
et in l. si cai, ff. de serv. & pro-
bat ex Philosophis Bart. in l.
stipulationes, n. 3. ff. de verb. si-
gnif. Barbof. ubi desuper, Trul-
lench. in decalog. to. 1. lib. 1. cap.
11. dub. 1. nu. 12. Thor. in
compend. ubi supra, et in suppl-
ment. verb. immunitate Eccle-
siafic. an gaud. affluenter, Gâ-
mac. de immunis. Eccles. lib. 4.
cap. 21. immò licet capite,
 humeris, vel alia sui corporis
 parte, tangeret Ecclesiam, vel
 locum sacrum; & si pedes ex-
 trâ eam haberet, eidem fruitur
 privilegio, ut dixere ex *Thor.*
ubi nuper, Trullench. n. 12. del
Bene d. dub. 19. cap. 16. n. 10.
to. 2. Cortiad. d. decis. 48. n. 15.
 oppositâ verò sententiâ nervo-
 sè sustinet *Bonac. ubi desuper,*

in d. disput. 3. q. 7. punct. 4. n. 19. & 20. tom. 2. Barbosa. vot. 117. autumantes, in eo loco aliquem dici adesse, ubi pedes habet, meritò dixere non potiri Ecclesiastica protectione ambos habentem pedes in via publica, etiam si humeris Ecclesiæ parietes tangeret, quorum sententiā amplexus fuit del Bene d. tom. 2. dub. 27. n. 10. cap. 16. nec discrepat Sāfelic. decis. 16. tom. 1. attamē quempiam Ecclesiæ exteriorē parietem delineantem, captum à Satellitibus, eundem parietem amplectendo, gaudere immunitate Ecclesiastica, fuisse pronunciatum indicant Ricc. ref. 160. n. 4. cum seqq. tom. 3. Dian. in summ. verb. immunitas n. 11. Leo in thesaur. for. Eccles. par. 1. cap. 13. nn. 11. Bald. I'bo-mas. de immunit. Ecclesiast. nn. 181. sufficere Sacræ Basilicæ limen aliquem attingere, vel partes ejus manu tangere, ut Sacræ Aræ clypeo gaudeat, præter supra recensitos, magistraliter de more, sustinet Gābac. de immunit. Eccles. lib. 4. cap. 2. n. 4. & 5. 6.

49 Quas quidem firmatas sententias, recipiendas esse putamus, si confuga liber, annulum, ac vestes portarum, & ostiū Ecclesiæ, vel alterius loci Sacri apprehendat, ac secus,

si in Satellitum potestate jam captus, aut devictus sit, tūc enim nulla fulcitur immunitate: ut edocēt *Jul. Char. decis. 7. n. 11. & alii ab eo: quoniam si è Satellitum manibus resiliens, ad Ecclesiam, vel ad locum confugerit sacrum, tutus, nec invitus extrahi possit à sæculari potestate: ut distant Remig. de Conn. de immunit. Ecclesiast. fallent. 31. Navar. in man. cap. 25. n. 19. Didac. Covarr. lib. 2. cap. 20. nn. 13. versic. 17. Villagut. de extent. leg. tit. de extent. immunit. Eccles. n. 42. Ambros. de immunit. Eccles. cap. 10. nn. 13. de Franch. decis. 709. num. 3. Mar. Ital. eodem tract. lib. 1. cap. 6. §. 2. n. 70. Gambach. eodem tract. lib. 4. cap. 18. nn. 7. dummodò quoddam confugiendo in ipsā Sacrā Basilicā, delictum contra Curiam sæcularis Satellites non cōmittat; nimirum eos in allata Ecclesia occidendo, vel mutilando, aut graviter vulnerando: sentit ex cap. fin. de immunit. Eccles. Gābac. ibidem, ratione hujus gravi delicti in Ecclesia patrati, sed pace tanti viri, ejus non relevare sententiam, minùsque suam adductam rationem putamus: quippè hoc de novo confectum crimen in ipsa Ecclesia accidentalem esse videtur, quod ab ipsa non expellitur*

litur immunitate: ut infra in
2. *sect. nu.* . fusè explanabi-
mus; meritò supra allatam
sententiam absolutè tenent,
præter adductos, *Consil. Giurb.*
conf. 30. n. 12. Ciarlin. contr.
19. n. 11. part. 2. del Bene de
immun. Eccles. tom. 2. cap. 16:
dub. 10. sect. 7. nu. 1. 4. &
dub. 33. n. 22. 23. & sect. 8. n. 1.
& 2. Reg. de Marin. resol. lib. 2.
alleg. 77. n. 7. in fin. Dian. ref.
mor. par. 6. resol. 27. vers. con-
firmantur, sicque decisum in
Cathalonia affert Cortiad. de-
cis. 81. n. 12. & decis. 84. n.
4. 5. & decis. 82. nu. 4. & in
Aragonia Dom. Didac. Fran-
ces de Urrutigoyt. in *past. reg.*
part. 3. vot. 2. nu. 4. & vot.
8. nu. 38. 45. partileque ad-
ducit exemplum Tit. Liv. lib.
3. *decad. 3.* de Decio quodam
Magio Campano, qui, ob se-
ditionem, Carthaginem mis-
sus, dum navis, qua vehen-
batur, vi ventorum Cyrenas
delatus fuisset, & ad Pto-
lomæi Statuam confugisset;
tutus evasit.

50 Quod idem dicendum est
si ligatus funibus, & catenis, è
Curie manibus evadit, sic-
que ingreditur Ecclesiam,
tutus pariter est, ejusq; gau-
det immunitate: ut anne-
ctunt Ciarlin. d. *contr. 197. n.*
11. 14. 18. part. 2. Chart. d.
decis. 7. n. 5. Cusell. de immun.

Eccles. lib. 1. qu. 30. nu. 8. 9.
& alii supra citati: liber nam-
que, & in sua potestate po-
situs tunc dicitur, licet alligatus
reperiatur: ut autumat Giurb.
d. *conf. 30. n. 17. Merlin. Cu-*
tell. & alii pluries laudati, sal-
tem eo tempore de libertate,
ac servitute participat: *tex. in*
l. quineque, aliàs solum 48.
ff. de verb. signific. ibi: solutū
non intelligimus, qui licet vin-
culis, alleviatus sit, manibus ta-
men tenetur, & facit *tex. in l.*
in laqueum, ff. de acquirend.
rer. dom. ibi: præterea utrum
in eo isã hæsit aper, ut expedi-
re se non possit ipse, an diutius
luctando expediurus se fuerit,
in quo textu subdit enodatè
Aretin. *sub num. 2.* quod tunc
quis dicitur occupare, quando
potest conservare, & posside-
re, aliàs non dicitur occupare,
ex quibus rectè infert Mar.
Itala, mox citandus, quod li-
cèt devinctus, luctando tamè
benè potuit è Satellitum viri-
bus resilire, proùt licèt ligatus
resiluit; meritò Curia eū haud
in sua potestate retinebat: *Ital.*
de imm. Eccles. lib. 1. cap. 6. 2.
2. à nu. 70. 71. 74. graphicè-
que erudit D. Didac. Frances
Urrutigoyt. in *locis indicatis, &*
in quæst. 92. nu. 2. ac in quæst.
79. num. 26. & demùm inter
hasce binas fibrias, fortior
esse debet favor Ecclesiasticæ

libertatis, quā servitutis odiū,
 ut optimè ex *Merlin. d. cap.*
56. nu. 11. cent. 2. ratiocina-
tur Cortiad. d. decisf. 84. n. 8.
 qui cuncti juridicè innuūt cō-
 tra oppositam *Gamma decisio-*
nem 141. tanquam contra cō-
 munem litam, eamque, ob
 immanis facinoris atrocitatē,
 salvare prætendit *Flor. Dias*
de Men. ad eundem Gamm. in
laudata decisf. 141. imò subdit
 51 *Merlin. sub n. 15.* & etiā quod
 restim, ac funē ipsam retine-
 ant Satellites, dū reus sic Ec-
 clesiam ingredit, ejus gau-
 det immunitate: quod dixe-
 re antè eum *Suarez in addit.*
in tract. de Relig. lib. 3. cap. 11.
Guitter. pract. q. lib. 3. quæst. 6.
cum seqq. annuitque solertissi-
 mus *Consil. Dom. Carol. Petr.*
super Rit. M.C.V. 43. n. 12.

Attamē secūs dicendum, si
 reus ligatus funibus, aut cate-
 nis, colluctās cum Satellitibus,
 unā cū illis de loco prophano,
 ad sacrum pervenerit, semper
 in eorum manibus devinctus:
 etenim tunc, quia libertatem
 (explanatis attentis) numquā
 lucratus fuit; idēd tutus haud
 erit, nec Ecclesiastica gaude-
 debit immunitate: ut sentiunt
Novar. sum. Bull. tit. de immunit.
Ecclesf. n. 14. Cancell. de immunit.
Ecclesf. lib. 1. quæst. 30. nu. 9.
in fin. Consil. Giurb. conf. 100.
nu. 26. in fin. sicque decisum

refert per Sacram Congrega-
 tionē immunitatis ann. 1634.
Caspar Panimoll. decisf. 95. an-
not. 1. par. 2. n. 29. quoniam
 per fibriam vestis à Satelli-
 tibus fuit detenta quædam
 mulier, idem *Panimoll.* refert
 decisum, & quamvis ex juri-
 bus superiūs adductis opposi-
 tum in hocmet casu conetur
 defendere *Mar. Ital. ubi supra;*
 attamen eum acriter increpat
Merlin. d. cap. 56. à n. 16. cū
seqq. ubi contra eundem *Ital.*
 bis refert decisum per M. C.
 V. & per S. C. idemque fir-
 mant *Jul. Chart. decisf. 7. Reg.*
de Marin. post lib. 2. resol. al-
legat. 77. nu. 7. & antè eos sic
 quoque decisum affirmant
Aloyf. Ricc. decisf. 262. par. 4.
Thor. in sup. decisf. verb. immu.
Ecclesf. & in Senatu Aragoniæ
Urrutigoys. in Past. regul. par.
3. vot. 2. & vot. 8. n. 46. Ca-
taluniæ Peguer. decisf. 51. tom.
2. Despresol. ad Ferrer. part. 3.
obser. cap. 251. Xannar. diffin.
129. n. 21. part. 2. & post eos
Cortiad. decisf. 83. n. 16.

52 Quæ quidem negativa ho-
 rum Doëtorum sententia nobis
 semper arrisit, si funibus
 ligatus è Satellitum manibus
 nunquā aufugerit, & unā cum
 illis ad Ecclesiā convolaverit:
 etenim hoc in casu Ecclesia-
 stica haud potitur immunita-
 te: ut apprimè edocēt *Urruti-*
goys.

goyt. ubi supra, Cortiad. n. 16. & per totum, quidquid in oppositum, & contra Novarium in sum. Bull. tit. de immunit. Eccles. num. 14. Sanch. in select. disp. 44. n. 52. Pasqualig. decis. 486. dicant ex Castr. Pala. oper. mor. tom. 2. de immunit. Eccles. disput. unic. punct. 7. nu. 11. Dian. ref. mor. part. 4. ref. 106. & part. 6. resol. 5. sub vers. nec valet dicere, Mar. Ital. d. lib. 1. cap. 6. §. 2. à nu. 70. del Bene de immunit. Eccles. lib. 2. cap. 16. dub. 10. sect. 7. nu. 2. 3. & sect. 8. n. 2. dub. 33. à n. 22. Ciarlin. contr. for. cap. 197. nu. 11. 16. part. 2. nec discrepat Consil. Petr. d. cap. Rit. M.C.V. 43. n. 12. & post omnes Antonell. de Regim. Eccles. lib. 1. cap. 9. n. 3. putantes Ecclesiā pro sua immunitate largienda, tantum intueri debere ad jus adeptum per reum ad eam confugientem: non autem si iste sit in plena sua libertate, vel sæcularis Imperii dominio; circa quam hæsitacionem sicuti discriminatæ fuere DD. sententiæ; ita discriminatas notavimus decisiones, inter quas solidissima est, quæ in dubiis pro Ecclesiastica immunitate prodit.

53 Porro captus in loco prophano, si ad Carceres, Triremes, aliūque supplicium duci trahitur, vinctus funibus, in ma-

nibus, & Satellitum fortis existens, per Ecclesiam, vel locum sacrum cum aliis transiret, tutus haud erit, nec Ecclesiastica fruatur libertate, Ecclesia namque tantummodo confugientem ad eam tuetur: *tex. in l. 1. 2. 3. 4. ac tot. tit. C. de his, qui ad Eccles. confug. cap. inter alia, de immunit. Eccles. cap. frater, cap. si quis contumax, 17. qu. 4. & liberum recipit hominem, non autem devinctum, & in Curie manibus existentem: quoniam iste verè liber minimè est, meritò hoc privilegium gaudere nequit: indicat ex iuribus allatis Archidiacon. in d. Can. sicut antiquitus 17. qu. 4. quem sequitur Ign. in d. l. 1. ad Syllan. Covarr. lib. 2. var. c. 20. nu. 13. Reg. Tapp. lib. 1. iur. Reg. rub. de his, qui ad Eccles. confug. n. 44. 45. Decian. lib. 6. cap. 28. n. 30. 28. tom. 2. Bonac. disp. 3. qu. 7. punct. 4. n. 21. & ferè omnes *tex. in l. si quis post hanc, C. de edific. privat. expendentes*, ubi marmora, & columnæ, quæ de Civitate ad Villam transferri vetantur, vehi permittuntur, si per mediam Civitatem trahi opus sit; transitus enim iste non est in consideratione, cum id quod tolli non potest, nec extrahi de aliquo certo loco; potest ex necessitate per transitum transferri,*

licet

licet per interdictum transeat locum: ut benè innuunt ex *Gloss. Jac. Ares. Cyn. Abb. Bald. & Angel.* ac comuniter DD. *Archidiacon. in d. cap. sicut antiquitus* 17. qu. 4. *Hipolyt. de Marf. in l. unica C. de rapt. virg.* Reus ulterius per locum immunem transiens ligatus, & in Curie secularis viribus existens, in sua plena libertate non est, immò uti occupatus, & oppressus, merito ab hac immunitate arcendus est: ut insinuant magistraliter *Anton. Gomez var. lib. 3. cap. 10. sub nu. 2. Boër. decis. 178. num. 11. D. Laurent. Matth. de re crim. contr. 7. n. 9. Decian. tract. crim. tom. 2. cap. 28. nu. 30.* ubi apud Romanos oppositum servari redollet. Etenim si quis vinculus ædes Flaminis, Dialis introisset, solvi necessum erat, & vincula per impluvium in tegulas subduci, atque inde foras inviam dimitti, ex *Aulo Gel. not. Atti. lib. 10. cap. 15.* nostram attamen negativam, comprobant sententiam, præter allatos, *Aloys. Ricc. decis. 263. nu. 1. part. 4. Reg. Tapp. in lib. 1. Jur. Regn. rub. de his qui ad Eccles. confug. nu. 44. 45. Add. ad Gamn. decis. 141. Oldrad. conf. 95. nu. 4. Marib. de jurisd. p. 2. cap. 51. post n. 18.* ubi confugientem ad Ecclesia

tutum esse à pœna infligenda corporali, non autem à pœna jâ imposita astruit *Reg. Sâfel. decis. 271. n. 5.* absolute verò hanc negativam sectantur *Ambrós. de imm. Eccl. cap. 10. nu. 1. Mart. Bonac. disp. 3. q. 7. n. 10. Lezan. quæst. regul. 10. 3. verb. imm. Eccl. n. 19. D. Mar. Cuiell. de imm. Eccles. quæst. 8. nu. 13. lib. 1. Castr. Palaut. oper. mor. tom. 2. tract. 11. disput. 1 quæst. 7. num. 10. consil. Garb. conf. 30. n. 14. Dian. ref. mor. par. 1. tract. 1. del Bene de imm. Eccl. tom. 2. cap. 16. dub. 10. sect. 7. nu. 4. & sect. 8. nu. 1. Sanfelice. decis. 271. nu. 5. Merlin. contr. cap. 56. à nu. 1. ad 9. cent. 2. D. Laur. Matth. de re crim. contr. 7. n. 54* 9. cuncti congruentes, si ex necessitate transitus iste per locum sacrum perficitur, hanc militare sententiam, potissimum si reus sic devinctus è viribus Curie secularis nunquàm evasit: ut subdunt *Barbos. de jure Eccles. univ. lib. 2. cap. 3. nu. 58. in fin. Laynes ad Gomez lib. 3. cap. 10. num. 3. vers. quod si qui. Prosper. Farinac. in append. de imm. Eccles. nu. 203. Merlin. contr. for. cap. 56. num. 9. ad 15. centur. 2.* sicque pluries decum refert *Cortiad. d. decis. 84. sub nu. 4.* quod ex alio medio sustinet *Covarr. Ffff var.*

var. lib. 2. cap. 20. nu. 13. ni-
mirum, si in Ecclesiam intra-
verit, non tanquam refugii
locum, sed per transitum
tanquam per aliam viam,
libertatem suam non attingens,
quam sententiam asse-
quutus fuit *Henr. Zöf. lib. 3.
decret. tit. 49. de immun. Ec-
cles. n. 36.* verum nobis magis
arridet ratio supra adducta,
quam affert *Barbos. ubi su-*
55 *præ,* & alii; at si è manibus
satellitum profiliens, li-
ber tamen ab eis, licet vin-
ctus, ac ligatus locum immu-
nem attingerit, tunc poti-
tur immunitate illius loci, ubi
sic vinctus aufugerit: ut indi-
cât nuper laudati DD. & deci-
sû affert idem *Cortiad. d. decis.
86. n. 8. & decis. 84. n. 4. & àtè
Xamar. diff. 129. n. 3. p. 2.* quâ
sententiam veriore prædi-
cant *Peguer. d. decis. 61. n. 4. to.
1. Giurb. cõf. 30. n. 12. 17. Reg.
de Marin. alleg. 77. n. 7. lib. 2.
Merlin. contr. cap. 54. cent. 2.
Farinac. de immun. Eccles. cap.
14. n. 203. Azaved. l. 1. tit. 2.
lib. 2. n. 11. recop.* sicque de-
cisum per Sac. Congr. im-
mun. anno 1638. *Panimoll. d.
decis. 95. annotat. 1. num. 33.
tom. 2.* In hoc autem Siculo
Regno observatur, remiges,
postquâ in Regio adnotantur
Codice, nûquam immunitate
gaudere, etiâ si è manibus Ju-

stitiæ evaserint, & ad Ecclesiâ
occurerint: quoniam servi
effecti sunt poenæ. Quâ qui-
dem considerationem infra
melius explanabimus.

56 Allata cæterum similiter
procedunt, in eo, qui dum ad
triremes, carceres, vel ad
supplicium vinctus ducitur,
è viribus sæcularis Curiae e-
vulsus, violenterq; ab aliis exē-
ptus fuerit, & ad Ecclesiam ab
eximentibus transmigratus:
etenim ut confuga tutus est,
ac immunitate prædicta frui-
tur ut firmant *Guttier. p. 1.
qu. 4. n. 10. lib. 3. Xamar. d.
deff. 129. n. 8. par. 2. Ferr. &
ibi Despuzol. par. 3. obser. cap.
125. Mex. à Cabrer. in form.
immun. Eccles. lib. 1. & alii,*
quos laudat *Baron. de citat. in
annot. ad qu. 44. n. 10. tom. 3.
laxè Dian. resol. mor. part. 6.
tract. 1. de immun. Eccles. res.
27. vers. verum pro coronide,*
ubi acriter urget cõtra *Novar.
summ. Bull. tit. de imm. Eccles.
& in tract. 8. resol. 5. part. 6.*
enodatè respondet adductis
per *Pasqualig. in decis. 486.
ac in par. 9. tract. 8. resol. 45.
vers. ex his, & in summ. par. 1.
de immun. Eccles. idem nervo-
sè defendit, nec dissentiant
del Bene de immun. Eccles. tom.
2. cap. 16. dub. 10. sect. 7. n. 2.
& affluenter dab. 33. nu. 22.
cum seqq. D. Didac. Frances de*

Urrutigoysii in Past. reg. par. 3. vot. 3. à nn. 43. 49. 60. 68. ubi sic decisum affert, & consonat Cæs. Panimoll. decis. 95.
 57 *dnor. 1. par. 2. nn. 34.* Et si nonnulli gravissimi Patres in oppositam inclinaverint sententiam, putantes, ceù ipsam Ecclesiam ob violentam extractionem spoliata, reintegrandam, ac reinvestiendam esse, & sæcularem potestatem pro injuria Ecclesiæ illata per suos satellites, vel per privatas personas, ob violentam extractionem, ad restitutionem teneri, etià si de violentia non cogitaverit, ut secùdum aliorum sententià suprà firmavimus; ità pari schemate ipsa Ecclesia ad restitutionem tenetur, dum Reum violenter furatum, ac exemptum è laicis viribus recepit. Contrà quam, interdictum de libero homine restituendo, sæculari potestati spoliatæ cõpetit: *Novar. in sum. Bull. tis. de imm. Eccl. n. 14. Pasqual. d. decis. Can. cent. 1. q. 18. Præf. Fræcb. decis. 709. n. 3. Boër. decis. 117. n. 19. Papon. lib. 24. arrest. tis. 24. de pæn. cadav. c. 1.* attamè rationes adductæ per *Novar.* ejusq; assellâ nō relevant, minusq; luadent, nō solùm ex maxima disparitate, quæ inter Ecclesiam, & sæcularem potestatem consideratur, ut benè ponderant *del Bene de*

immun. Eccles. tom. 2. cap. 16; dub. 33. sect. 9. à nn. 35. Dià. ref. 27. p. 6. tr. 1; verum etià quia casus violentæ extractionis confugæ, ex ipsamet Ecclesia, non parùm distat ab hac violenta exemptione, è manibus Curix. In primo nēque casu, Ecclesia spoliatur ab officialibus laicis per ipsam extractionem: in ista verò exemptione, Ecclesia, Curia, ejusque laicos ministros minimè spoliavit, sed tantum hominem recēpit liberū charitatis gratia, ideoque ad restitutionem non tenetur, ut mirè asserunt *Dian. del Bene ubi nuper*, potissimùm quia, propter violentam extractionem ab Ecclesia, ipsamet læditur principaliter: quæ cum domus Omnipotentis Dei sit, eadem quoque læditur Divina Majestas, quæ ut Dominantiū, Regina Regum, nemini comparanda est, undè argumentum non militat, cum maxima sit disparitas: meritò passim in utroque Siciliæ Regno notavimus, hocce violenter è manibus sæcularis Curix exemptos ad Ecclesiam cõfugientes, unquam sæculare potestatem eorū restitutionem exposcisse.

58 Dubitavere tamen nonnulli, in eo, qui post multationem ad triremes ab eis au-

fugiens Ecclesiam petit, nam putavere hunc remigem immunitate non frui; ita *Marb. de jurisdict. part. 2. cap. 51. à nu. 17. Villadieg. polit. cap. 3. nu. 115. Gamm. decis. 362. Cusell. de immunit. Eccles. lib. 1. qu. 5. nu. 7. 8. & qu. 40: Sanfelic. decis. 271. n. 5. Tbor. compend. decis. verb. condemnatus ad trirèmes. D. Lud. ab Exea in alleg. de cadaver. puni. vers. eodem argumento. Magala part. 3. lib. 4. cap. 2. qu. 1. n. 33. quoniam post condemnationem, servus efficitur pœnæ, & ceù servus pro filiis è Domino ad Ecclesiã, ad eum ratione subiectionis restituendus est, cap. inter alia de immunit. Eccles. & ex tex. in l. presentis C. de his qui ad Eccles. confug. ita pariter, & iste remex confuga: ut innuunt *Lezan quæst. regul. tom. 4. consul. 50. nu. 51. Bobadill. polit. lib. 2. cap. 14. nu. 74. & post omnes Sarpus cap. 5. de jur. Asylor.**

Affirmativam planè sententiam solidissimis rationibus alii graphicè tuentur, erudientes, nec sacros dictare Canones, nec Gregor. XIV. cõstitutionem, hosce remiges, & si ad tempus, vel perpetuò damnatos è trirèmbus ad Ecclesiam confugientes, immunitate privari. Undè negativã

amplecti sententiam, nefas esse, dum lex eis non assistit, innuunt *Novar. in sum. Bull. sit. de immunit. Eccles. n. 27. Correa de immunit. Eccles. part. 2. qu. 4. n. 9. Trullench. in decal. tom. 1. lib. 1. cap. 11. dub. 3. nu. 25. Consil. Giurb. d. cons. 30. n. 18. 24. Reg. de Marin. res. quosid. cap. 177. n. 2. 3. Dian. par. 6. tract. 1. resol. 22. & alii ab eo relati, congruentes omnes non benè inferri de servo, ad condemnatum: quoniam servus, ad Ecclesiam confugiens, dominio restituitur, & ab Ecclesia nõ tuetur, quoniã Reus nõ est alicujus criminis, sed domesticus defectus: ut habetur in c. inter alia, de immunit. Eccles. & in d. l. presentis, C. de his, qui ad Eccles. confug. condemnatus autè post sententiam, ratione inflictæ pœnæ, haud desinit esse Reus, ideòque immunitate gaudere inquit, contrariis respondendo *Dian. d. resol. 22. vers. secundum argumentum, part. 6. tract. 1. & ontè eum Gamm. decis. 362. n. 1. & contra Cusell. innuit Thom. del Bene de immunit. Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 10. sect. 9. nu. 9. 10. 11. Xamar. diffin. 129. n. 11. 12. Ulteriùs, Reus ex cõ-*
59 demnatione, jure antiquo inspecto, servus efficiebatur pœnæ, cum testamenti factionis amissione, ceù ad metalli opus dam-*

damnatus; cui obliæ pœnæ remigationis successit altera, secundum communem nostrorum Doctorum placitū. De jure autem authenticorum novo, nemo ingenuus ob Triremium condemnationem, vel ad metalli, aut alicujus publici operis designationem, servus efficitur pœnæ, itidem si perpetuò damnatus sit, retinet ea, quæ juris sunt gentium, cum testamenti factione: *tex. in Aut. sed hodie, C. de donas. inter vir. & uxor. & insinuant Dldac. Covar. rub. de testam. par. 3. nu. 27. Surd. conf. 90. nu. 37. Castill. decis. 37. n. 15. p. 1. Castill. de usufruct. cap. 66. nu. 21. Gamm. decis. 362. n. 3. 4. Dian. res. mor. 47. tract. 1. par. 4. & p. 6. tract. 1. res. 22. Correa in relection. de immunit. Eccles. par. 2. n. 9. del Bene, Xamar. in locis indicatis.*

60 Rursus ad supremum mortis supplicium condemnatus, quamvis post sententiam servus efficiatur pœnæ, ex *tex. in l. Imperatores, ff. de jur. Fisc. cum libertatis, ac Civitatis amissione, & testamenti factionis privatione, etiam ad adquirendum, l. qui ultimò, ff. de pœn. & l. si quis filio, §. irritū, ff. de injust. rupt. irritoque testam. leg. ejus qui, §. 1. ff. de testam. nisi de Principis placito, ut*

experientia nos passim docet, & firmant *Mastrill. decis. 167. n. 17. part. 2. Castill. d. decis. 17. num. 19. lib. 1;* tamen ad
 61 Ecclesiæ confugium occurrens, gaudet immunitate: ut probant *Dian. locis indicatis, Remig. de Gonn. de immunit. fulgent. 30. Ambros. de immunit. Eccles. cap. 10. n. 13. Tiber. Decian. lib. 6. tract. crim. cap. 28. nu. 92. Card. Tusc. lit. E. conclus. 10. n. 22. 31. Sebast. Guazim. defens. reor. 1. cap. 37. n. 40. Correa ubi desuper, del Bene de immunit. Ecclesiast. d. cap. 16. dub. 10. sect. 9. num. 7. tom. 2. Conf. Mar. Giurb. conf. 30. nu. 10. ubi de quasi temeritatis nota, oppositum sectantes redarguit Mar. Ital. de immunit. Eccles. lib. 1. cap. 6. §. 2. nu. 70. Conf. Petr. ad Rit. M. C. V. 43. nu. 13. Jo: Bapt. Moccia quæst. 10. Reg. de Marin. doctrinà prorsus explosa in cap. 177. lib. 1. ubi discrimen, inter damnatum ad tempus, & perpetuò ad Regias triremes, adducit, cum hæc, & alia distinctio de existente loco depositi, ac revisione pendente, destituta legalibus est principiis: ita & alia de magistro, & discipulo, de patre, & filio, de uxore, & marito, de servo, & domino: quoniā discipulus, filius, uxor, & servus pro aliquo crimine attincti, & ad Ec-*

Ecclesiæ confugium occurrētes, ejus gaudent immunitate, nec eos vendicat Pater, Magister, Vir, aut Dominus, ut mirè edocent nuper laudati. Verùm si Reus ad tempus, vel perpetuò pro crimine ex-
 63 cepto, ad remigandum damnatus fuerit, è triremibus aufugiens, & ad Ecclesiæ confugium occurrens, ejus immunitatē incassum invocat: ut congruunt omnes superius adducti: *Farinac. de imm. Eccles. nu. 204. & quæst. 28. nu. 46. Ciarlin. contr. for. cap. 197. nu. 31. par. 2. Giurb. d. conf. 30. sub nu. 22. del Bene nu. 2: & sect. 8. nu. 1. Cutell. de immun. Eccles. lib. 1. quæst. 29. nu. 6. & quæst. 40. num. 10.*

Ex recēsitā demùm solidā remanet nostra sentētia, nimirum hosce remiges omnes è triremibus aufugientes, & ad sacram Basilicam occurrentes, ejus potiri immunitatis clypeo; nisi contraria uigeret cōsuetudo, ut in Regnis Castellæ, ex l. 9. §. penul. tit. 24. l. 8. recopil. indicat *Hevia Valaños Cur. Philip. lib. 3. §. 12. nu. 46. Bobadill. polit. lib. 2. cap. 14. n. 74. Cordub. in l. si quis à liberis §. sed utrum num. 26. ff. de liber. agnosc. Villadieg. polit. cap. 3. & 215. Noster Giurb. d. conf. 30. quæ*

si viget, semper est preferenda: ut dixit *Gambac. de immun. Eccles. lib. 4. cap. 18. in fine* ut in Gallia textatur *Cassan. consuet. Burg. rub. 1. §. 5. nu. 16. & ex nostra sæpè in Regno notamus, quam reticuit Giurba, ubi nuper, cum post peractā in Regiis Codicibus resignationem, per condemnati ad remigandū nominis, & cognominis adnotationem, prorsus ab Ecclesiæ refugio destitutus remanet, ex consuetudine, & ex tacita conventionē, habita cum Ecclesiasticis. Hoc autē cū Joseph Tumaselli remige observavimus, qui è triremibus aufugiēs, & in Ecclesiā occurrēs, fuit indè extractus, & ad triremes redactus, ibique pro fuga ad alios annos 7. ad remigandū cōdēnatus. Quod pariter militat in remige voluntario, operā suam ad remigandū locante, qui licet de jure, explanatis attētis, gaudeat, & gaudere debeat immunitate Ecclesiastica, ut magistraliter sustinet *Giurb. d. conf. 30. à n. 24. 27. 29. & in fine sic decisum in Regno testatur, & faciunt Villadieg. polit. d. cap. 3. à n. 216. Guitter. qu. 1. n. 18. Aloyf. Riccias de pub. judic. quæst. 47. n. 8. vers. sic servus, del Bene d. tom. 2. cap. 16. dub. 10. sect. 9. n. 15. Dian. in locis indicatis; attamen**

men hodie oppositum observamus: immò hosce remiges tam damnatos, quàm voluntarios, qui (Bonavoglia) appellatur, liberè deambulantes per Civitatem, intrà, & foris Ecclesiam passim vidimus, & testatur *Cutell. d. quest. 30. n. 17. part. 1.* astringitque *D. Ludovic. ab Exea d. alleg. de puniend. calaver. vers. par. razione.* Verùm enim verò alata recipienda sunt quoad remigem voluntariū, qui operā suam ad remigandum conduxit, finito tempore conductio- nis: nam iste Ecclesiastica, gaudet immunitate, nec ut ad remigandum redeat cogi potest, nec ab Ecclesia arceri. At secūs si pendente locationis tempore, ad Ecclesiam confugerit, nam extrahi potest: quoniam servo æquiparatur: ratiocinatur ex *Cutell. del Bene d. dub. 10. sect. 9. nu. 15.* licet ab hac sententia discedat *Giurb. ubi supra conf. 30.*

- 64 Aufugiens verò ex carcere effracto ad Ecclesiam, ejus potitur clypeo: etenim fugæ delictum excusabilem esse, propter naturalem inclinationem, ad evitandam pœnam, firman; alios refellendo, *Cassan. ad consuet. Burgund. Rub. 1. 2. 4. vers. 5. il n'agrace, nu. 116. Covarr. var. lib. 2. cap. 20. nu. 13. vers. 18. Zoës. d.*

tit. 49. de immun. Eccles. n. 35. ubi *sub n. 37.* hoc idem firmat in eo, qui sub juramento de redeundo fuit à Carcere dimissus, nam non obstante quod perjurus sit, ad Ecclesiasticæ Basilicę tutamen occurrens, ejus gaudet immunitate: etenim Ecclesia jus suum non omittit ob perjurum, licet ex *Abb. in cap. inter, 6. de immun. Eccles. in fine,* putant *Covar. ubi nuper, et Zoës. ibidem* restituendum esse sæculari Judici, sub cautione impunitatis pœnæ.

Ecclesia denique, ejusque loca vicina, si à Satellitibus, aliisque Curie sæcularis armatis Ministris vallata sint, aded ut Reus confuga Ecclesiam ingredi præpeditus, ab eis capiatur, immunitate gauderet Ecclesiastica, ob injuriā loco sacro illatam, ex ipso calido, ac fallaci impedimento, quod dolo, malo, ac fraude paratum est: ut mirè probant *Post. de manaten. possess. obsér. 21. n. 17. 18. Scep. Gratian. discip. for. cap. 939. num. 10. Xamar. diffin. 129. n. 24. par. 2. & sic pluries decifum refert D. Mich. Cortiad. decif. 65 sub n. 7. nisi Birroarii eam caperēt in loco distanti ab Ecclesia, per decem passus, & ita pariter decifum affert Cortiad. ibidem n. 10.*

65 Septa, & ambitus ipsius Sacrae Basilicæ, vel alterius loci sacri, eique adhærentes, clauſi, vel parietibus circumdati ſi ſint, idem in favorabilibus retinent immunitatis commodum, aliàs ſecùs, ex Canon. frater, Canon. mutuentes, 17. qu. 4. & ex l. pareat, C. de his, qui ad Eccleſ. confug. inſinuant Navar. in manual. cap. 25. n. 17. 18. Caſtrus Pala. oper. mor. tract. 11. diſput. unica punct. 6. n. 8. 10. Thom. del Bene de immun. Eccleſ. tom. 2. cap. 16. dub. 9. ſect. 6. & 7. Reg. Sanſelic. deciſ. 19. nu. 3. & deciſ. 136. nu. 5. Ciarlin. contr. for. cap. 197. n. 2. part. 2. Dian. reſol. mor. 1. verſ. (ſed his non obſtantibus) tract. 1. par. 6. et in ſum. part. 1. verb. immun. Eccleſ. Gambacur. de immun. Eccleſ. lib. 4. cap. 1. n. 7. Giurb. conſ. 22. nu. 22. Sperell. dict. deciſ. 60. Barboſ. de jur. Eccleſ. univerſ. lib. 2. cap. 3. n. 74. 75. ſunt autem ſepta, omnia loca, quæ ſæpè aliquo muro, aut tabulis vallata ſunt: Clement. 1. 2. prætereà de ſtat. Monachor. Canon. frater, & Canon. mutuentes 17. quaſt. 4. cap. 1. in fin. de cenſib. & in l. 1. 2. ſepta, ff. de rivis, Giurb. d. conſ. 20. n. 22. Guazzin. n. 19. Decian. d. cap. 25. n. 13. unde omne id, quod intùs Eccleſiæ ſepta, vel loci ſacri exiſtit, eadem

gaudet immunitate, & ad ea confugiens, tutus eſt: probant ex d. cap. mutuentes 17. qu. 4. Correa in repet. cap. inter alia, de immun. Eccleſ. part. 2. n. 2. Gambac. d. dub. 4. cap. 1. n. 7. Marant. reſp. 36. n. 2. tom. 2. Paz. ubi de ſuper n. 32. Auguſt. Barboſ. loco indicato nu. 72. & alii, quos cumulat Mich. Angel. Donat. de Aſyl. reſol. 52.

66 Domus ipsius Sacrae Basilicæ, pro commodo, & habitatione Parochorum, Canonicorum, ac Clericorum designatæ, ſi intùs ejuſdem Basilicæ, vel Cœmeterii ambitum, aut ſeptū ſitæ ſint, adeò ut tam in meatu, quàm remeatu, per Baſilicam, Cœmeterium, aut alterius loci ſacri præſidium tranſire neceſſariò oporteat; eodem Eccleſiaſtico fruuntur privilegio: Guazzin. defer. 1. d. cap. 37. n. 24. Farinac. de immun. Eccleſ. in append. nu. 289. Sperell. d. deciſ. 63. num. 1. ſi infra quadraginta paſſus exiſterent, cap. ſi quis il primo, & il quarto, incipiens ſi quis contumax 17. quaſt. 4. Oldrad. conſ. 55. Matuan. conſ. 60. nu. 11. & concludit tex. in l. præſenti 2. 1. C. de his, qui ad Eccleſ. confug. ubi privilegium tribuitur locis ſacris, & eorum finibus: Decian. d. cap. 25. lib. 6. nu. 15. tom. 2. ſi ipſi Clerico, in eiſdē

domibus cohabitaverint, at
secus si laici cōductionis gra-
tia, nam tunc, ut prophanæ
allata non fruuntur immuni-
nitate, ut præter adductos af-
fert *Cardin. de Luca miscellan.*
Eccles. part. 4. discurs. 12. nu.
12. 13. 14. 15. tom. 14. de Re-
gular. pari itidem schemate
erit, si extrâ septa, ejusque
ambitum constructę, ac sitę
sint, licet pro servitio Parochi,
Clericorum, & Canonicorum
inserviant; tunc enim Eccle-
siastica carent immunitate,
Reusque ad eas occurrens, im-
munis haud est: probat, & re-
fert decisum *Cortiad. decis. 60.*
nu. 12. 13.

Ita pariter dicendum est,
si domus infrâ septum, ac am-
bitum Basilicę, quę circâ 30.
aut 40. passus sitę, ipsius Ba-
silicę non sint, sed alterius
personę privatę, nam istę do-
mus, quamvis pro habitatio-
ne Parochi, Canonicorum,
vel Clericorum dictę Basilicę
servientium eligerentur, ad-
huc immunes nō sunt: edo-
cent *Jul. Chart. decis. 46. nu.*
20. ubi sic judicatum Medio-
lani testatur, nec discrepat *Jul.*
Clar. 2. fin. quęst. 30. nu. 2.
Castrus Palaus in oper. mor. tr.
11. disput. unica pun. 6. nu. 12.
tom. 2. Reg. Donat. Anton. de
Marin. lib. 1. res. cap. 18. nu.
4. Peregrin. de immun. Eccles.

cap. 4. nu. 26. Trullenb. in
decalog. lib. 1. cap. 11. dub. 1.
nu. 5. Panimoll. decis. 88.
nu. 16. cum seqq. nisi domus
prædictæ non ipsius Ecclesię,
sed particularium, infrâ tamen
septum existentes, eidem Ec-
clesiæ contiguę sint, & por-
tam habeant ad Ecclesiam;
tūc enim immunitate gloriā-
tur: judicatum sicque indi-
cant *Barbos. vot. 117. lib. 3.*
Cortiad. decis. 62. nu. 18. Ricc.
de publ. judic. quęst. 37. nu. 4.
Barbos. sibi contrarius de mo-
re, in d. add. ad Canon. sicut
antiquitus nu. 16. & in d. vot.
117. nu. 19. Dian. resol. mor.
part. 6. tract. 1. res. 2. & in
summa. part. 1. verb. immuni-
tas Eccles. nu. 9. putantes do-
mus pro servitio Parochi, Cle-
ricorum, aut Canonicorum,
intrâ septa Ecclesię existen-
tes eadem gaudere immuni-
tate, etiam si proprię ipsius
Ecclesiæ non essent, sed loca-
tæ. Nos autem primam sen-
tentiam veriorē, & ferē in
omnibus subselliis amplexam
esse notavimus, quamvis tales
domus, nō Ecclesiæ, sed par-
ticularium, licet Clericorum,
Temploque contiguę essent,
immunitate haud potiuntur:
probat ex *cap. definit. 17. qu.*
4. Mar. Ital. de immun. Eccl.
lib. 1. cap. 4. 2. 2. & 2. 5. nu.
8. Peregrin. de immun. Eccles.

cap. 4. nu. 26. *Farinac. de immunit. Eccles. in append. num. 291. De Marin. d. cap. 18. num. 4. Borrell. in summ. decis. part. 1. tit. 3. nu. 49. Guazin. defens. reor. 1. d. cap. 37. nu. 25. nec de hoc puncto amplius disceptatur, asserit Corriad. d. decis. 62. nu. 17. immunitas enim, tunc loco conceditur, quando religiosus est, ob sui reverentiam, & honorem: depromitur ex d. l. *presenti C. de bis, qui ad Eccles. confug. del Bene de immunit. Eccl. tom. 2. cap. 16. dub. 24. sect. 6. nu. 4. Sanfelice. decis. 19. nu. 5. & decis. 136. nu. 5. quæ laicorum domibus nullo pacto, tanquam prophanis debetur: edocent idem Sanfelice. Ital. & alii, ubi nuper; imò etiam si domus prædictæ fuerint ipsius Ecclesiæ, vel Parochorum, aliarumque Ecclesiasticarum personarum, & infra allatos fines sitæ, immunitate non potiuntur, ut prisca seclusa consuetudine, quando Ecclesiæ nondum in tanta quantitate erant: de recenti firmant *Sarp. de jur. Asylor. lib. 4. Villalob. summ. lib. 2. tract. 39. difficul. 5. nu. 3. Navarr. man. cap. 25. num. 18. Fagund. præcept. 2. lib. 4. cap. 4. nu. 61. Quidquid in oppositum dicat Dian. resol. 71. par. 3. tract. 1. ejusque***

assecla. Nā pro prima nostra nuper firmata sententia ultra consuetudinem, stat magis communis, & amplexa quam sectantur præter adductos, del Bene tom. 2. cap. 16. dub. 9. sect. 8. num. 10. & 11. *Azor. Instit. par. 2. lib. 9. cap. 8. qu. 5. & alii*, quos asserit *Panimoll. decis. 88. nu. 17. tom. 2. & decisum asserit Pignarell. consult. Canon. 459. ubi de domo laici egressum in Choro Ecclesiæ retinente tractatur, & facit Antonell. de regimin. Ecclesiast. lib. 1. cap. 9. nu. 23. in fine. sicque itidem decisum asserit idem Panimoll. nu. 18. de unitis apothecis Episcopi palatio cum Ecclesia adjuncto, & Pignarell. consult. 458. & consult. 176. nu. 2.*

Recensita potissimum locum sibi vendicant, si domus prædictæ Ecclesiæ, vel Canonicorū sint laicis ad emphyteosim concessæ: *Pignarell. consult. 474. vel locatæ Card. de Luca Miscell. discurs. 12. par. 4. tom. 14. de Regul. & Mon. licet aliorum oppositam sententiam referendo Panimoll. ibidem nu. 21. cum del Bene attamen eam non omnino improbabilem esse autumat.*
 67 Episcoporum domus, ubi ordinariè commorantur, Ecclesiastica decorantur immunitate, ex Cann. id constituimus

17. qu. 4. *sustinent Navarr. in man. d. cap. 25. n. 18. Ciarlin. contr. 198. nu. 22. 35. par. 2. & in cap. 116. nu. 14. par. 1. Sperell. decis. 49. nu. 9. Mar. Italia de imm. Eccl. lib. 1. c. 4. 2. n. 1. Bonac. t. 3. disp. 2. q. 3. pun. 6. 2. 4. n. 16. Dian. res. mor. p. 6. tr. 1. res. 4. & in summ. p. 1. de imm. Eccl. nu. 10. ex communi tamen usu, quia sic consuetum est: Covarr. d. cap. 20. nu. 5. Clar. d. quæst. 30. n. 4. Bobadill. polit. lib. 2. cap. 14. n. 85. Giurb. conf. 10. n. 3. si tamē infra triginta, vel quadraginta passus Ecclesiæ Cathedralis sita sit: at si extrā eos constructa sit immunitatem non retinet: ut innuunt Innocent. & Hostiens. in cap. inter alia de imm. Eccl. Panorm. in cap. Ecclesiæ nu. 9. eodem Covarr. ubi proximē Villalob. in summ. part. 2. tract. 39. diff. 5. n. 9. del Bene de imm. Eccl. tom. 2. cap. 16. dub. 9. sect. 14. nu. 5. 6. 13. Castrus Palaus tract. 11. disput. unica punct. 6. nu. 20. Giurb. conf. 10. nu. 3. Farinac. in prax. part. 1. qu. 28. nu. 38. Bajard. ad Clar. quæst. 10. nu. 10. pluraque de hac consuetudine annexit Gambac. de immunit. Eccl. lib. 4. cap. 3. sub nu. 7. Quidquid, & sine fundamento sentiat Dian. resol. mor. 40. tract. 1. part. 4. ubicum aliis ab eo*

laudatis conatur defendere, etiam si extrā dictos passus, vel Dioccesim, ac sinē cappella sita esset, immunitatis retinere privilegium, suamque probat opinionem ex Concilio Aurelianense in cap. id cōstitimus 17. quæst. 4. ubi indistinctē de Episcoporum domibus loquitur, attamen in eodemmet Concilio cap. 33. quod est in Canon. 4. Episcop. de consecrat. dist. 3. supponitur Episcopum, domū Ecclesiæ adhærentem habere, aut intrā passus, quod pariter in generali Carthaginēsi Concilio 4. relatum in Canon. 8. Episcopus dist. 4. statutum fuit. Ulterius hoc immunitatis privilegium non Episcoporum, aut Clericorum personis impertitum est, sed ipsi Ecclesiæ, ob loci consecrati reverentiam, ut prædiximus, & facit Archazan. conf. 329. cujus cultui, ac decori cōvenit, ut adhærentes ei domus suo servitio destinatæ, tali pariter potiantur immunitate: ut in Canon. sicut antiquitus 6. & Canon. 33. diffinivit 17. quæst. 4. & faciunt Oldrad. conf. 55. Torrecrem. in dicto cap. statimus nu. 1. 17. quæst. 4. Covarr. dict. cap. 20. nu. 5. Innocent. in dict. cap. inter alia, num. 1. Burr. n. 9. Anan. n. 10. de imm. nu.

Eccles. Decian. ubi supra, ex quibus depromitur, de immemorabili consuetudine totius Orbis hanc Episcoporum domus, Ecclesiæ adhærentes, aut infra 30. vel 40. passus existentes, immunitate gaudere Ecclesiastica: *Bonac. de leg. disp. 3. quæst. 7. §. 2. n. 8. Piafec. in prax. part. 2. cap. 4. art. 8. n. 2. Ambros. d. cap. 10. n. 7. Daniel. de Nob. contr. disp. 23. nu. 17. Villag. de extens. leg. tit. de immun. Eccles. n. 37. Zerol. in prax. par. 1. §. immunitas Ecclesiast. n. 1. 15. ab hac tamē sententia pariter discedit Gambac. de imm. Eccl. lib. 4. cap. 3. n. 5. edocens per Canon. id constituimus 17. q. 4. in Concil. Aureliarenf. sub Hormisda Pontifice, domibus Episcoporum absolute absque ulla restrictione passuū fuisse indultā; meritō sub nu. 7. ratione dignitatis Episcopalis fuisse tributam cōcludit, quia suā repræsentat sponsā: *Panimoll. decis. 88. adnot. 2. n. 5.* cui objectioni respōsū supra fuit. Hinc hēsitatio fluit an absēte, vel mortuo Episcopo ejus domus eamdē retineat immunitatē? annuere: *Ital. lib. 1. c. 4. §. 9. n. 4. Farinac. in append. de immun. Eccles. cap. 17. n. 270. & alii per del Bene eodem tract. cap. 16. dub. 9. sect. 14. nu. 2.* nisi esset conductitia, & ad*

laicorum habitatione destinata: *Itala nu. 8. 9. 10.* ubi se involuit quo ad tempus, quo Episcopus habitavit, pluraque scitu dignā adducit quo ad indecorem Episcopi, & mulierum familiarium, & conjunctarum cohabitatione, admirabilem S. Augustini instructionem referendo: sed pro recensitæ hēsitationis solutione, vide *Card. de Luc. de jurisd. discurs. 70. nu. 6.* ubi negativam tenet sententiam, etiam pro domibus in visitatione per Episcopos habitatis, nisi ipso præsentē.

- 68 Titularis denique, & si esset Episcopus, si in situ immuni posita nō sit domus suæ habitationis, immunitate nequaquam fruetur Ecclesiastica: insinuant *del Bene ubi supra d. cap. 16. dub. 9. sect. 14. n. 22. tom. 2. Jo. Bapt. Ciarlin. contr. cap. 10. nu. 10. part. 1. & cap. 198. part. 2.* oppositum tamen edocet *Dian. ref. mor. par. 6. tract. 1. de immun. Eccles. ref. 5.* ubi sic ad favorem familiæ Titularis Episcopi refert decisum per Sacram Congr. Immun. quam sententiam non improbabilem esse putat: *del Bene tom. 2. cap. 16. dub. 9. sect. 14. nu. 22. & sequitur Panimoll. decis. 88. adnot. 2. n. 9. 10.*

Prolata insuper de Episcopopo-

porum domibus, itidem militant quo ad domus cæterorum Prælatorū, jura Episcopalia, ac distinctū retinentiū territorium, si illę domus Ecclesię sint, eiꝛq; adherereant, & pro Clericorum habitatione inserviant: *Ciarlin. contr. d. c. 198. n. 31. par. 2.* similes Episcopis hi sunt Prælati, quasi Episcopalem in Parochos habentes jurisdictionem: etenim sub nomine Ordinarii veniunt: *del Bene de imm. Eccles. tom. 1. c. 4. dub. 19. n. 10. Ciarlin. contr. ubi proximè, & cap. 20. nu. 29. part. 1. Fernos. in cap. 1. par. 3. nu. 3. & 4. de for. compet. Barbosa: in Clement. 1. n. 9. de reb. Eccles.*

- 69 Domus autem, sive Cardinalium Palatia, haud sub una congruunt regula: etenim domus Cardinalium, titulari Ecclesię sui Cardinalatus, & habitationi annexę, quo ad immunitatem reguladę sunt, sicut Episcoporum domus: ut mirè defendit *D. Mar. Cutell. de imm. Eccles. lib. 1. quęst. 37. sub n. 3.* quam sententiã, eo non citato, protulit *Card. de Luc. de jurisd. & for. comp. tom. 3. discurs. 70. sub n. 2.* & conferunt adducta per eundem *in discurs. 34.* nec dissentiunt *Gambac. de imm. Eccles. lib. 4. cap. 5. sub num. 5. Donn. Larr. de imm. Eccles. par. 2.*

nu. 19. si Oratorium ubi celebrantur divina Officia habuerint: insinuat *Barbos. de jur. Eccles. uni. lib. 2. cap. 3. n. 71.* domus verò proprię, vel conductitię, ubi modo in Urbe, vel extra, jure commorantur privato, nullam conservant immunitatem: *Cutell. ubi nuper n. 4. Castr. Palans tom. 2. disput. unica, de imm. Eccles. punct. 6. nu. 23. del Bene de imm. Eccles. tom. 2. cap. 16. sect. 15. Zechi. de Repub. Christian. tit. 3. de Cardin. privileg. 9. n. 9. Bajard. ad Clar. in qu. 30. nu. 33. in fine, uno congruentes ore ex Sixti V. & Gregor. XIII. hæc Cardinalium privilegia abrogata, fuisse: licet Dian. in par. 5. resol. mor. 34. tract. 2. tantum in Urbe fuisse revocatam sentiat, immò, & dein ab aliis iterum indulta, & ante eum *Farinac. qu. 28. n. 48.* hoc idem asserit.*

Veritas tamen est, istis Cardinalium Palatiis, non ex juris fonte, sed ex quadam introducta consuetudine hanc cōpetere immunitatem: ex *Jul. Clar. in 2. fin. q. 30. n. 26.* testantur *Tiber. Decin. d. c. 25. n. 15. in fin. Farinac. ubi nuper. & in append. de imm. Eccles. n. 274. del Bene d. ro. 2. cap. 16. dub. 9. sect. 15. & alii, quos pro utraq; sententia remissivè cumulat*
D.

D. Mich. Cortiad. decis. 59. n. 19. & post eos Card. de Luca, ubi proximè sub n. 3. Panimoll. decis. 88. annot. 1. n. 38. 39. 40. subdens sub nu. 42. & alii allati per Pignatell. consult. 122. tom. 4. idem dicendum est de Legatorum domibus, apud Imperatores, & Reges à Sacra Sede Apostolica missorum: Gambac. d. lib. 4. cap. 5: quem sequitur Cusell. ubi de super n. 5. ex quibus desumitur hanc Cardinaliū domibus impertitā immunitatem, non ex Canonum scaterē, jure, sed ex sola Doctorum altercata opinione, & vi solius introductæ consuetudinis, eamque censuris tueri nequeunt Eminentiss. Cardinales: ut dicunt Suarez de censur. disput. 4. sect. 7. Ledesm. in 2. qu. 3. art. 4. Caietan. 2. 2. qu. 7. art. 4. Guttier. Canon. qu. lib. 1. cap. 4. ex n. 30. enodate Card. de Luca de jurisd. d. discurs. 70.

70 Palatia denique Cardinalium ruralia, extra habitationem, recreationis causa retenta, absque ulla hæsitatione affirmandum est, nullam retinere immunitatem: quoniā hæc introducta consuetudo, ex Cardinalium ordinaria habitatione initium sumpsit, que cessat in dictis domibus, in quibus accidentaliter aliquā-

dò commorantur, potissimum ipsis absentibus: ut insinuat, & sustinet idem Card. de Luca in d. discurs. 70. nu. 4. Pignatell. d. consult. 122. n. 3. quid autem dicendum de Palatio, ubi habitant Ill. & Reverēdis. Sanctæ Fidei Censores, vide *Mich. Angel. Donat. ref. 56.*

71 Dormitorium pariter Ecclesiæ, vel Monasterii, aut alterius loci Sacri, ubi Regulares, & sæculares dormiunt, eadem potitur immunitate, Reusque in eo confugiens tutus est: demonstrant ex cap. pro causa, de senten. excommuni. & consuluit Decian. conf. 80. nu. 38. lib. 3. Et in tract. crim. d. cap. 25. nu. 28. Giurb. conf. 10. sub n. 9. & decisum refert Cortiad. decis. 53. del Bene de immuni. Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 9. sect. 7. n. 1. & in favorabilibus sub Ecclesiæ denominatione venit: Sperell. decis. 62. n. 22. & alii apud del Bene tom. 1. cap. 2. dub. 2. sect. 16.

72 Seminarium, non Episcopi auctoritate erectum, pius dicitur locus, ac religiosus, meritòque immunitate decoratur Ecclesiasticā, & Reus ad illud occurrens, ceū ad Sacram Basilicam, tutus est: ajunt Episcop. Genuens. in prax. cap. 17. n. 10. Jul. Chart. decis. 46. Ricc. decis. 171: part. 1. del Bene de immuni. Eccles. tom. 2. cap.

cap. 16. dub. 9. sect. 1. 3. nu. 1. Gambac. de immunit. Eccles. lib. 4. cap. 4. nu. 10. & alii relati per Barbof. de jur. Ecclesiast. universal. lib. 2. cap. 3. n. 71. vers. domus Seminarii, perfunctoriè Dian. resolution. moral. par. 6. tract. 1. resol. 1. in fine, & in summ. par. 1. verb. immunitas Eccles. n. 6. & part. 10. tract. 15. resol. 38. in principio, ita Marcus Anton. Genues. in prax. Curie Neapol. 17. n. 10. & cum eo Bonac. de censur. 10. 3. n. 10. & idem de domibus Orphanorū, Virginū reparatarum, & Mulierū malè nuptarum: hoc idē dixere Gambac. n. 14. Barbof. nu. 77. Donat. Anton. de Marin. resol. 179. Thor. comp. decis. par. 3. sect. 1. verb. immunitas Ecclesiastica, del Bene dicta sect. 13. nu. 1. Daniel. de Nobil. contrövers. disp. 13. n. 6. & in addit. n. 5. idem dicito de domibus Clericorum in communi viventium, ut RR. Patres Oratorii Divi Philippi Nerei: Dian. in locis indicatis, Gambacur. ibidē, Thor. ubi desuper, Mar. Ital. de immunit. Eccles. lib. 1. cap. 4. 2. 5. n. 7. Daniel. & Barbof. ubi desuper.

At si domus Seminarii, & alterius loci prænarrati, absq; Episcopi auctoritate constructæ, & erectæ sint, hoc minime potiuntur privilegio: con-

gruunt Dian. in locis indicatis, del Bene d. sect. 13. n. 1. Gambac. n. 15. Barbof. n. 101. & de potest. Episcop. part. 3. alleg. 75. n. 21. Farinac. de immunit. in append. n. 252. Suelves conf. 32. lib. 1. Reg. Sanfelice decis. 219.

73 Xenodochyū insuper, si vè Hospitale, cunctis concedatur privilegiis, quibus & ipsamet Ecclesia, Imperiali inspecto oraculo: in l. omnia, C. de Episcop. & Cleric. ut præter Bald. in l. si quis, ad declinandum, 1. eodem, Archidiacon. in cap. definitur 17. quest. 14. & aliis per Farinac. congestis in quest. 28. nu. 36. in prax. Merlin. contr. 65. n. 1. cent. 1. Gambac. de immunit. Eccles. lib. 4. cap. 4. n. 16. Reg. D. Raffael Vilof. de ser. fugit. c. 19. 2. 6. n. 10. Si Publicum, Sacrum, Religiosum, ac Ecclesiasticum sit: insinuant Rot. Rom. de iis. 714. n. 16. p. 1. Castr. Palaus oper. mor. tom. 1. tract. 13. disput. 1. punct. 1. qu. 7. nu. 2. Franc. Anton. Cost. noster Concivis in conf. 4. à n. 4. Fontanell. decis. 331. nu. 6. part. 1. hoc est si de Episcopi auctoritate erectum, ac fundatum sit: cap. inter dilectos, de donat. & cap. ad hæc de Relig. domib. & facit Gloss. in Canon. quidam 18. q. 2. Merlin. contr. 65. n. 3. centur. 1. enim tunc universis po-

potitur Ecclesiasticis privilegiis: *Castrus Palaus ubi nuper*, & tom. 2. tract. 11. disp. unica, punct. 6. n. 17. *Ciarlin. contr. for. d. cap. 116. nu. 7. par. 1. Sperell. decif. 51. nu. 19. Reg. Donat. Anton. de Marin. resol. cap. 79. n. 2. Giurb. conf. 10. n. 4. Dian. resol. mor. part. 6. tract. 1. ref. 6. & in sum. par. 1. verb. immun. Eccles. n. 5. del Bene de immun. Eccles. tom. 2. d. cap. 16. dub. 9. sect. 10. à n. 1. Panimoll. decif. 89.*

At si prophanum, privatū, ac laicale Xenodochium, sive Hospitale esset, nempe absq; Episcopi fundatione, erectione, institutione, approbatione, & auctoritate erectum, tunc nulla fruitur immunitate: ut insiuant *Menoch. conf. 1020. Mar. Ita. de immun. Eccles. lib. 1. c. 4. §. 8. n. 8. Valasc. consult. 105. n. 43. Const. noster. dict. conf. 4. n. 5. 12. Merlin. contr. d. cap. 65. cens. 1. Thor. comp. decif. par. 3. sect. 1. Verb. Hospitalis.*

Sola planè Episcopi auctoritas in fundatione præstita, haud sufficit, ad hoc ut Hospitale sacrū, ac religiosum erigatur eo pacto, eisq; mediis, quibus ex sacrosanctis legibus, & Canonibus loca prophana, & laica, sacra efficiuntur, ac religiosa juxta tex. in d. cap. ad hac de religiof. domib.

& asserit gloss. ibidem in verb. auctoritate Pontificis; & disertè edocent *Felin. in d. cap. de quarta de præscript. nu. 11. Cardin. Zabarell. in cap. fin. de cens. quem ad literam sequutus fuit Merlin. d. cap. 65. nu. 4. & Cortiad. decif. 43. nu. 17. & nos plura astruimus in præcedenti capitulo. Verum, si ex magno temporis cursu, de hisce non constaret requisitis, ad signa opportuna recurrendum est, ut exponunt *Menoch. de præsumpt. 132. nu. 51. Barbos. de potest. Episc. d. alleg. 75. num. 5. ut si locus formam retineret Ecclesiæ, & in eo fixum esset altare, sive Oratorium consecratum, cum campanile, & nolis ex quibus vicini quotidie, & publicè ad sacrum, vel ad Divina audienda Officia vocantur: astruunt mirè Archidiacon in cap. nemo de consecrat. distint. 1. Innoc. in cap. inter dilectos de donat. Merlin. d. cap. 65. n. 6. 9. Barbos. num. 5: Consta d. conf. 4. nu. 25. Tamb. de jur. Abbat. tom. 1. disput. 23. qu. 4. Giurb. conf. 10. nu. 15. Reg. Sansellic. decif. 219. nu. 5. Jo: Batt. Ciarlin. contr. for. cap. 197. nu. 6. par. 2. aut si ditem congruam haberet constitutam: *Felin. ubi supra num. 11. Fideric. de sens. 130. Calvalc. decif. 17. nu. 65. par. 2. Mer-***

Merlin. nn. 18. nam tenetur Episcopus in fundatione, hanc ab ædificatæ dotē congruā, & expensas necessarias expetere: *ex Canon. nemo il primo de consecr. distins. 1. & ex cap. cum sint de consecrat. Eccles. & ex gloss. in Canon. secundum Canonicam* 23. *quæst.* 8. *Azor. instit. mor. part. 2. lib. 9. cap. 3. quæst. 7. Barbof. de potest. Episc. par. 3. alleg. 64. num. 3. & de jur. Eccl. univ. lib. 2. cap. 2. nn.* 20. aliās de proprio tenetur Episcopus, talem haud expetens dotem, *ex cap. sicut, & ibi gloss. de consecr. Eccles. vel altar. Auth. de Ecclesiast. tit. 2. si quis autem collat. 9. quæ quidem dos mansus appellatur, cap. 1. de censur. idest tanta saltem pars fertilis agri, quanta pars bovū colere potest: insinuat D. Anton. part. 3. tit. 12. cap. 2. & 2. Chassan. in constit. Burgund. rub. 9. & 4. nu. 1. Otalor. de Nobilit. 2. part. 3. num. 3. Azor. ubi suprà; de aliis vero requisitis, ex quibus deponitur Hospitale fuisse sacrum, ac religiosum: facit Corriad. decis. 64. nu. 24. cum seqq.*

74 Oratoria ulterius privatæ, quæ in aliqua privatæ domus parte construuntur in quibus nec Campana retineri potest; *an cap. parentibus de privi. nec Missæ Sacrificium cele-*

brati absque Sedis Apostolicę venia, ut insinuant *ex Novarr. summ. Bullar. tit. de celeb. Miss. prohibet. num. 1. 2. Pasqualig. decis. mor. de celeb. Missar. decis. 165. nu. 2. 3. Cespedi. de exempt. regul. quoad celebr. Missar. cap. 5. dub. 91. nu. 7. 8. nulla Ecclesiastica exornatur, immunitate, ideoque ad ea Reum profligentem censuris tueri nequit Episcopus; ut probat Innocens. in cap. inter dilectos n. 1. de donat. Abb. in cap. fin. de censur. nu. 4. & in cap. parentibus nu. 3. de privi. Ciarlín. contr. for. cap. 10. nu. 6. part. 1. Castr. Palas tom. 2. quæst. 11. disput. nnica, punct. 6. n. 19. Mar. Ital. de immunit. Eccles. lib. 1. cap. 4. & 4. n. 1. Dian. ref. moral. 108. part. 4. tract. 1. & part. 9. tract. 1. ref. 18. & in summ. part. 1. verb. immunit. Eccles. n. 3. Giarb. conf. 10. nu. 5. 15. del Bene de immunit. Eccles. tom. 1. cap. 2. dub. 2. sect. 7. n. 16. & tom. 2. cap. 16. dub. 9. sect. 6. nu. 17. & sect. 12. & post eos Pac. Jordán. elacubr. tom. 2. lib. 7. tit. 8. n. 10. & lib. 11. tit. 2. nu. 198. Pellizsar. man. Regul. tom. 2. tract. 8. cap. 5. sect. 1. qu. 4. n. 5. Ventrigl. prax. annot. 23. & 1. n. 13. par. 2. Pilalaia decis. Pontif. decis. 4. n. 25. lib. 2. Antonell. de regim. Eccl. lib. 1. cap. 9. & 1. nu. 31. etc.*

nim nec sacra, nec sub Ecclesiæ denominatione comprehenduntur: *Parif. conf.* 34. à n. 10. lib. 4. *Sanches de Matrim. d. lib. 9. disp.* 15. nu. 39. *del Bene d. tom. 1. cap. 2. dub. 2. sect. 7. nu. 15. 16. Castrus Palaus tom. 2. tract.* 11. *disp. unica, punct.* 6. nu. 19. *Giurb. d. conf.* 10. nu. 15. & ad prophanos usus pro libito redire queunt, *Abbas in cap. fin. n. 4. de censib. Paz. in prax. tom. 1. part. 5. cap. 3. §. 3. n. 30. Villagut. de extent. leg. tit. de extent. immn. Eccles.* n. 25. *del Bene n. 16. nec si Divina in eisdem Oratoriis celebrentur Officia: Abb. in d. c. fin. de censib. Remig. de Conn. de immn. Eccles. ampliat.* 2. n. 10. *Barbof. de jur. Eccles. univers. lib. 2. cap. 8. de Orat. & Capp. nu. 16. Giurb. d. conf.* 10. nu. 5. *Castrus Palaus tom. 2. tract.* 11. *disput. unica, punct.* 6. nu. 10. *Ciarlin. contr. for. cap.* 198. n. 28. *part. 2. del Bene, & Dian. in locis indicatis, Gambac. de immn. Eccles. lib. 4. cap. 1. n. 5. qui Regiâ Divi Petri Capellam, in sacro Regio Palatio Felicifs. Urbis Panormi, immunem esse, ac Ecclesiastica proindè frui immunitate inquit.*

75 Confraternitatum laicorum, Oratoria, si fixa sint alicui Ecclesiæ, vel Monasterio ejusdè

Sacræ Basilicæ, immunitatem retinent, aliàs secùs *Dian. par. 6. ref. mor. 1. tract.* 1. & in *summ. part. 1. verb. immunitas Eccles.*

Oratoria sanè publica, Episcopi auctoritate fundata, perpetuoque cultui dicata Divino, cum campanili, aut campana in loco publico, quæ publicè pulsatur ad Populorum convocationem, ad sacrosanctum Missæ sacrificium, ac Divina audienda Officia, ostiumque patens in via publica habentia, immunia censentur, & Reus confugiens ad ea censuris tuetur: ut edocent *Butt. in cap. patentibus, de privileg. & ibi Decius num.* 5. 6: *Mascard. de probationib. conclus.* 869. n. 4. *August. Barbof. de jur. Eccles. univers. cap. 8. n. 11. Sanch. de Matrim. lib. 9. disp.* 15. n. 39. & in *cons. mor. lib. 6. cap. 1. dub. 7. n. 2. Jo. Bapt. Ciarlin. contr. for. cap.* 197. n. 27. & *cap.* 198. n. 28. *part. 2. Virmig. conf.* 96. n. 2. lato calamo *Mar. Ital. de immn. Eccles. lib. 1. cap. 4. §. 4. n. 2. ubi affluenter indicat, quandò Oratoria ista dicantur publica, quandò verò privata, & ex eo Corriad. decis.* 64, accedentibus insuper enunciatis signis, sacra, ac religiosa, cum Episcopi auctoritate fundata præsumuntur Oratoria,

ria, innuit *Trullench. ad Bull. Cruciat. lib. 1. §. 3. dub. 4. nu. 6. Virmiel. conf. 96. n. 2. Cost. d. conf. 4. n. 25. Dian. ref. mor. 1. tract. 1. resol. 18. & in sum. part. 1. verb. immunit. Eccles. n. 3. & par. 3. verb. Oratoriū, Sanfelic. decis. 219. nu. 2. del Bene d. tom. 1. cap. 2. dub. 2. sect. 7. nu. 38. Ciartin. ubi nuper, & in cap. 212. num. 37. part. 2. Castrus Palas tom. 2. disput. unica, tract. 11. punct. 6; n. 19. potissimum si sepulturam, vel Cœmeterium haberent *Glosin Element. 2. verb. altare de Relig. dom. Costa dict. conf. 4. n. 26. Fontanell. decis. 331. n. 9. par. 2. & alii superius laudati, ex quibus alia signa, Oratorium esse sacrum, religiosum, ac Episcopi auctoritate erectum indicantia, recensentur.**

Se involunt tandem DD. in absolute alterius dubii, scilicet quid dicendum de Oratoriis sitis in Claustris, seu Gangiis Religiosorum, an ista eadem gaudeant immunitate? affirmant *Bordon. var. ref. 90. n. 6. tom. 2. Rodoriq. quest. Regul. sit. 2. quest. 75. art. 2. factum ex privilegio Ordini Cisterciensi indulto, ratione communicationis: Villalobos sum. tom. 2. tract. 39. diffin. 5. n. 6. Peregrin. de immun. cap. 4. n. 5. Dian. resol. 6. tract. 1.*

part. 6. si Gangia, & Villa ab eorum Ecclesiis non sint separata: subdunt Dian. Bordon. ibidem, vide Card. del Lugo respons. mor. lib. 3. dub. 15. h. n. 2. & per totum.

76. Furnus autem, aut furni domus, vel Apothecæ, quæ Ecclesiæ, Monasterio, aut Hospitali, vel alio sacro loco adherent, ac inserviunt, eadem pariter gaudent immunitate: ut decissum refert pro Seminarii furno, *Episcop. Genuens. in prax. cap. 17. num. 10. & dixere Jnl. Clar. dict. quest. 30. Dian. resol. moral. par. 10. tract. 15. resol. 38. del Bene de immun. Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 6. sect. 14. n. 19. Reg. Sanfelic. decis. 219. n. 5. nec discrepat *Giurb. conf. 10. n. 4. 12. 14. si aditum in Seminario, Ecclesia, aut alio loco sacro magis frequentatum habeat: licet alterum in via publica, & minus frequentatum retineat, at si aditus in via publica magis esset frequentatus, prophana esset domus, ita & furnus, nullamque retinerent immunitatem: Reg. de Pont. d. decis. 35. Sanfelic. decis. 240. & decis. 136. nu. 7. Ricc. collect. decis. 513. 669. 1097. & in decis. 171. n. 8. part. 1. sicque decissum refert *Thor. comp. decis. par. 1. verb. immunitas Eccles. & part. 3.***

H h h h 2 sect.

sect. 1. verb. *immunitas Eccl.*
 & in supplement. *decis. verb.*
Apotheca, Peregrin. de immun.
Eccles. cap. 4. n. 27. Attamen
 si unum tantum in interiori
 ipsius Ecclesiæ, Seminarii,
 Hospitalis, Monasterii, aut
 loci sacri parte aditum ha-
 bet, per quem omnes ibi con-
 fluentes perveniunt; & si lai-
 cis furnus, domus, aut Apo-
 theca locata esset, adhuc im-
 munitate gaudet Ecclesiasti-
 ca; ut conveniunt omnes, & re-
 ferunt *decisū Sanfelici. in decis.*
136. Thbor. in locis indic. Giurb.
in decis. 10. n. 14. Novar. in sū.
Bull. tit. de immun. Eccl. n. 21.

- 77 Hortus Ecclesiæ, Mona-
 sterii, vel Hospitalis, si anne-
 xus, ac contiguus Ecclesiæ,
 Monasterio, Hospitali, ac loco
 sacro est, aditumque ad eum
 habet, itidem Ecclesiasticæ
 immunitatis privilegio poti-
 tur, ex *Cæsarea leg. pateat, E.*
de his, qui ad Eccles. confug.
edocent Guazin. def. 1. d. cap.
37. n. 14. F. Emmanuel. quæst.
reg. tom. 1. quæst. 46. art. 1.
Bonac. de claus. q. 4. pun. 1. n. 1.
Gambacurt. de immun. Eccles.
lib. 4. cap. 1. n. 13. Thom. del
Bene de immun. Eccles. lib. 2.
cap. 16. dub. 9. sect. 7. n. 3. si
 intus ipsius Ecclesiæ fines exi-
 stat: *Peregrin. de imm. Eccle.*
cap. 4. n. 50. Thbor. & alii ubi
nuper: Merlin. contr. cap. 55.
n. 1. cent. 1.

Denique delinquens in
 Sacrestia, Ostio, Atrio, Particu-
 cu, Testo, Scalis, Horto, Că-
 panile, vel alio loco, Ecclesiæ,
 vel Cœmeterio adhærente; im-
 munitate potitur Ecclesiasti-
 ca: insinuant *Farinac. cons.*
76. n. 14. Suar. de Relig. lib. 3.
cap. 11. Mar. Ital. de immun.
Eccles. lib. 1. cap. 4. §. 7. nu.
11. 12. 19. 20. & cap. 5. §. 3.
n. 4. Cerlin. contr. cap. 154. n.
14. 15. 16. par. 2. Magal. par.
3. cap. 3. quæst. 1. n. 17. Gam-
bac. de immun. Eccles. lib. 4.
cap. 11. n. 12. del Bene de im-
munis. Eccles. tom. 2. cap. 16.
dub. 19. sect. 6. n. 1. Cutell. de
imm. Eccl. lib. 1. q. 25. n. 3. Spe-
rell. decis. 60. Merlin. d. contr.
55. cent. 2. R. de Marin. ref. 170.
n. 12. Reg. Sanfelici. decis. 19. n.
7. Diā. ref. mor. p. 1. tr. 1. ref. 25.
et 29. et p. 6. ref. 7. tr. 1. & in
sum. verb. imm. Eccles. nu. 17.
par. 1. Masfrill. decis. 22. Ca-
still. decis. 156. n. 24. lib. 2.

- 78 Valdè herclè distat homi-
 cidium in Sacra Basilica pa-
 tratum, ab eo in loco immuni:
 illud enim, Canone sic expres-
 sè jubente, ab immunitate ex-
 cluditur: ut in *c. fin. de imm. Ec-*
cl. & in allata Greg. XIV. Bul.
patulè evolvitur, ex quibus ha-
betur quod homicidiū, ac mē-
bri mutulatio in ipsamet Eccle-
sia perpatriata ab immunitate
arceatur; meritò cum odiosæ,

ac poenales tales sint sanctiones immunitatis Ecclesiasticæ favorem arctantes, ac jura corrigentes communia, extendendæ ad necem in hisce exterioribus ipsius Ecclesiæ partibus patratam, minime sunt: ut ferè omnes uno congruunt ore desuper allati. Estque planè in enunciatis sanctionibus locus Ecclesiæ interior tantùm consideratus, exterior verò exclusus remansit: quippè confectum in ripa, confectum haud dicitur in flumine: ut mirè ex *Bart. in l. 1. 2. in publico flumine, ff. de flum. ad rem explicat nostram Bero. cons. 173. per totum, de Franc. decis. 402. n. 8. Merlin. d. cap. 55. n. 27. centur. 2. Castill. decis. 156. n. 26. tom. 2. meritò, hisce attentis sanctionibus, ipsius Sacræ Basilicæ exteriores partes appellatione Ecclesiæ haud veniunt, sed tantùm ipsa Ecclesia ex murorū ambitu circumdata: taliter quod, ad hoc ut quis Ecclesiastica privetur immunitate, delictum in allatis exterioribus Ecclesiæ partibus patratum, in ipsa Ecclesia commissum minimè dicitur: quamvis in his, quæ Ecclesiæ favorem concernunt, & ad Ecclesiasticam fruendam immunitatem tendunt, partes istæ exteriores immunitatem retinent. Quæ igitur se-*

dulo perpensis, concludendū est hæc neces in relatis exterioribus ipsius Sacræ Basilicæ partibus patratæ, Ecclesiastica potiri immunitate: ut edocent proximè citati, additis *Hostiæ. in d. cap. fin. sub nu. 3. de imm. Eccles. Germon. de Sacror. imm. lib. 3. cap. 16. n. 81. Decian. tract. crim. lib. 6. cap. 28. sub nu. 5. Suarez de Relig. tom. 1. tract. 2. lib. 3. cap. 11. nu. 9. annuitque Præf. de Franch. d. decis. 402. Sperell. decis. 60. n. 14. Merlin. d. cap. 55. nu. tom. 2. ubi sub n. 31. sic pluries decisum per Supr. Coll. Concilium assert: pariles quoque sunt decisiones allatæ per *Vifcont. ad eundem de Franch. loco indicato, & per Reg. Sanfelice. in decis. 19. tom. 1. Ciarlin. contr. for. cap. 154. n. 14. 15. Farinat. cons. 76. nu. 14. Borbof. de jur. Eccles. univer. lib. 2. cap. 3. n. 117. 119.**

79 Nec relevat accidentalitatis, vel appostati consideratio, quam nonnulli ponderant. Talis namq; consideratio tantùm confert ad necem in ipsa Ecclesia patratā, ad finem includendi, vel excludendi ex qualitate animi, ab ipsa immunitate, quæ haud congruit ad necē, in hisce exterioribus Ecclesiæ partibus commissam. Ista namque talis est, pro ut quælibet alia in quocumque loco

loco commissa, quæ si cum ea aliqua non concurreret assassinii, vel proditorii qualitas, Ecclesiastica potitur immunitate, tanquam in enunciatis sanctionibus non devicta: ut accidit in casu quem, affert *Xamar. diffin. 60. tom. 2.*

- 80 Bulla porro Gregorii XIV. nō tantum loquitur de homicidio patrato in ipsamet Ecclesia, vel Cœmeterio, imò extensionem sub censurarum coëctione apertè interdixit: ut ex *Put. decisi. 50. n. 5. Deci. conf. 61. nu. 2. lib. 1. Cravet. conf. 201. Farinac. d. conf. 76. n. 14. in casu illius de Gregorio, & Buglio, Ambros. de immunit. Eccles. cap. 5. vers. nec subsistant, Lescan. quæst. regnl. tom. 3. verb. immun. Ecclesiar. n. 11. Peregrin. de imm. Eccles. cap. 6. n. 33. Dian. resol. mor. par. 1. tract. 1. res. 25. & res. 39. & par. 6. tract. 1. resol. 7. & res. 10. & in summ. par. 1. verb. immun. Eccles. n. 17. Castill. d. decisi. 156. n. 30. tom. 2. nec decisiones, quas afferunt R. Sanfelix. & Merlin. ac Spirell. fundantur in qualitate, sed in dispositione cap. fin. de immunit. Eccles. & in Bull. Gregor. XIV.*

- 81 Parvi quoque momenti est altera ponderatio, quam aliqui depromere intendunt ex spe Ecclesiastica immunitate

fruendi, quam supponunt in delinquente in hisce exterius Sacræ Basilicæ partibus propè Basilicam existentibus: etenim *cap. fin.* illam præ oculis habuit spem, quam fidenter habere potuit delinquens in ipsamet Basilica, quæ haud accomodatur in delinquente extra, licet propè eam, quippe iste antequam in decretum se perduceret præsidium, maximo discrimini se exponeret, eique plura evenire possent prava: ut mirè ratione cinantur consulendo *Bellamera conf. 13. quem allegat Tib. Decian. lib. 6. tom. 2. cap. 28. sub n. 5. & sequuntur Azaved. lib. 1. tit. 2. l. 3. n. 28. Castill. d. decisi. 156. n. 13. 14. & ante eos Abb. in cap. inter alia, nu. 18. de immunit. Eccles. Joan. de la Cruz de direct. conscien. par. 1. præcept. 8. quæst. 3. art. 2. dub. 1. Suarez tom. 2. de Relig. dom. tract. 2. lib. 3. cap. 11. n. 9. Bonac. de leg. disp. 3. qu. 7. 2. n. 13. Castr. Palau. tract. 11. disp. uni. par. 9. n. 9. Pellizzar. man. tom. 2. tract. 8. cap. 5. sect. 1. n. 15. opinantes disparem esse rationem spei, delinquentis in ipsa Basilica, & delinquentis extra, licet propè eam; immodò in hoc cessare rationes per Summum omnium Ecclesiarum Antiquitatem in allato *cap. fin.* adductas:*

ctas : nā illa quōd ibi quis puniri debeat, ubi deliquit, non militat: quoniam non in loco interdicto, quod est ipsa Sacra Basilica deliquit, sed extracam, nec altera, frustra legis auxilium implorat, qui sub privilegii clypeo deliquit: nā iste immunitatis leges haud leuāt; ergo, &c. meritō magistraliter concludūt hosce fontes homicidium extra Ecclesiam, licet propē eam patran-tes immunitate non privari, si ad ipsā viciniorē Ecclesiā cōfugerint: ut prēter allatos, instruant *Suarez de Relig. lib. 3. cap. 11. nu. 9. Novar. in sum. Bull. tit. de immun. n. 5. Murin. Bonac. tom. 2. disp. 3. qu. 7. pun. 6. §. 4. n. 13. Trullēb. in decalog. tom. 1. cap. 11. dub. 3. n. 13. & ad Bull. Crac. lib. 1. §. 5. dub. 9. n. 8. Castr. Palau. tom. 2. tract. 11. disp. unica, pun. 9. n. 20. 21. Duard. in Bull. Can. lib. 2. Canon. 15. qu. 16. n. 20. Dian. ref. mor. par. 1. tract. 1. ref. 3. par. 6. tract. 1. resol. 10. & in summ. verb. immun. Eccles. n. 17. del Bene de immun. Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 19. sect. 6. Mastrill. decis. 22. lib. 1. Castill. d. decis. 156. n. 13. 18. Farinac. d. conf. 76. n. 14. Ambros. de immun. Eccles. cap. 5. n. 4. elatē Itala de immun. Eccles. lib. 1. cap. 4. §. 7. n. 18. Clarin. contr. 154.*

n. 13. par. 2. *Gratian. discept. cap. 619. n. 33.* sicque pluries decisum in Principatu Cathalonie affert *D. Mich. Corlad. decis. 116. nu. 12. 13.*

Confugientem denique ad Sacerdotem deferentem ad infirmos Viaticum Diuinissimum, Ecclesiastica immunitate gaudere sentit *Suar. cap. 9. nu. 10. ad fin.* qui etiā existimat idem privilegium extendi posse ad locum, ubi reperitur Sacramentum, licet per trāsitum, itā cum multis defendit *Fagand. de præcep. Eccles. præ. 2. l. 4. cap. 4. n. 54. qui testatur de com. de quolātē Cenedo q. 42. & Villalob. 2. part. tract. 39. diff. 5. nu. 5.* quam etiam sententiam dicit tenendā *Sanchez in consiliis part. 2. lib. 6. cap. 1. dub. 7. nu. 3. eamq; amplectitur Barbosa. de jure univers. lib. 2. cap. 3. nu. 69.* quamvis oppositū asserat *Covarr. lib. 2. variar. cap. 2. ex Bonac. cum aliis to. 2. es 3. de cens. disp. 2. q. 3. pun. 16. §. 4. n. 27.* innuētes, quod de rigorē juris, & seclusa consuetudine nullibi dictum Immunitatis privilegium videtur cōcessū. Veriūs tamen erit, & magis Catholicę Religioni consensaneum erit, nullo modo posse Reum capi, ob reverentiam jure divino debitam Corpori Christi: si verō capiatur, non
vio-

violatur in vigore immunitas
 82 Ecclesiastica, nec Reus sic cap-
 tus videtur restituendus, ni-
 si aliter consuetudo instruat,
 quæ multum spectanda est, &
 potuit meritò introduci, quæ
 pietati favet, & reverentiam,
 fidem, ac devotionem huic
 sanctis. & divinis. Sacramen-
 to fovet: & sanè Immunini-
 tas ipsa Ecclesiastica ab hoc
 Sacramento principaliter ini-
 tiū sumpsit: *Castro Palao tom.*
2. tr. 11. disp. un. punct. 6. n.
24. si enim ut refert *Bonac.* ali-
 cubi usu receptum est, ut am-
 plectens Sacerdotem, quicū-
 que ille sit immunis existit,
 nec in carcerem conijci potest,
 multo magis qui se ad hoc in-
 effabile Sacramētum recepe-
 rit. Si verò Eucharistia duce-
 retur ad aliquē vinctū; tūc nec
 victus, nec alius ex victis, ad il-
 lā cōfugiēs gaudet immunita-
 te: ut existimat *Suar.* rationēq;
 adducit *Sylv. V. immunitas 3.*
nn. 1. quia tunc liberi ad eam
 nō confugiunt; *Villalob. loc. sup.*
cit. 8^a ex cap. sanè de celebr.
missæ faciunt Farinac. prax. q.
28. n. 11. Decian. tom. 2. c. 29.
n. 8. erudientes hāc immuni-
 tatem indultam recensitis ad
 Sacram. Eucharistiam confugiē-
 tibus de jure non oriri. At-
 tamen pro reverentia tanti
 Sacramenti, religiosum, pium,
 ac necessarium esse putamus

allatam impertiri immunita-
 tem: quam sententiā sequen-
 dam esse usque ad sanguinis
 effusionem dixere *Vin. commun.*
opinion. verb. condemnatus lib.
1. opinion. 45. Covarr. ibid. nu.
6. Bajard. qn. 30. num. 20.
Ambrosin. de immunit. Ecclesiast.
cap. 10. num. 9. Cevall. com.
contr. com. qn. 116. nec discre-
 pant *Pegn. decis. 61. nu. 4. p.*
1. Ciarlin. contr. cap. 197. nu.
31. par. 2. Giarb. conf. 30. n.
10. Mar. lal. de Immun. Ec-
clesiast. cap. 4. §. 10. D. Mi-
ch. Cortiad. decis. 82. num. 15.
 nisi aliter consuetudo docue-
 rit, *del Bene de Immun. Ec-*
cles. cap. 16. dub. 9. sect. 16.
num. 6.

83 Difficultas herclè haud pa-
 rum levis urget in eo, qui
 simpliciter dum ad patibulū
 ducitur, recensitum ineffabi-
 le Sacramētū obiam veniens,
 non se, cum fidelium assecla
 recipit, neque Sacerdotis ve-
 stimentorum fibrias tetigit,
 neque baldachini astam acci-
 pit (ut de allatorum DD. mē-
 te necessarium esse depromi-
 tur) sed tantū causaliter, sic
 sua aridente fortuna, solam
 tanti Sacramenti visionem
 adipiscitur, an ab Ecclesia
 protegi debeat? Pro cuius hæ-
 sitationis solutione nos affir-
 mativam pectoris ab imo tuc-
 mus, non tamen, quoniam

sic

sic de Quiritum, ac Canonico jure decretum evolvitur, sed ex sola opportuna, necessaria, ac omnino debita reverentia, quam fideles omnes tanto ineffabili Sacramento præstare debent: pro cujus nostræ sententiæ solida tuitione, à majoritate rationis arguendo, nostramque orationem à Quiritum èvo sumendo, inquit, Flamines, Diales, & Vestales Virgines apud Quirites in tanta æstimatione, & veneratione fuisse, ac earum tam magnam fuisse auctoritatem, quòd si ad capitale suppliciū quis ducebatur, & aliqua casu Vestalis transibat Virgo; vitæ indulgentiam obtinebat, nec ad verberandū obfignati, Flamines supplices occurrentes, vapulabatur: teste *Alex. ab Alexand. lib. 5. genial. dier. cap. 12. Hieron. Plautus lib. 2. de bon. stat. relig. cap. 37. Gellio lib. 10. cap. 15.* Ulterius apud Indos prava vigeat mos: nimirum mulieres suis viris orbatæ, post eorum obitum, & infra octavam, in publico spectaculo, occurrētibus parentibus, amicis, ac populo ovante, in contabulationibus ad id obfignatis confedentibus; ipsæ gematæ, ac pretiosissimis suis gazis præditæ, ultimis confecti, amplexibus, ac mortui vi-

si recordationibus, in ardentis odorosasque prunas se projiciebant, ut cōcremarentur, aliàs in infamiæ indelebile labem ruebant: eximebantur tamen à recēsito dedecore, eæ, quæ falforum suorum Numinum Sacerdotes (quos Bonzos appellabant) obviātes, eis in cubinas seipsas tradebant: ita cōcordi oraculo referūt omnes missionarii, qui indos petière. Momettani insuper multis, variisque exemptionibus dantur eos, qui Meccam ad suum pseudo Prophetam videndum accedunt, teste teatro Tur. & tandem, seclusis cunctis aliis obsequiis reverentiam falforum Numinum redolentibus, quæ Gentiles ex solo sui falsi Dei, ejusque Ministri aspectu comptè observabant; nostra tempestate eādem reverentiam in homines altioris linæ passim notamus: etenim si Regem, ac Cardinalem casu, ductus ad mortē nanciscitur, ob tantorum virorum opportunū obsequiū, non ne liberum evadere debet? annuit *ex Bald. jul. addictos C. de appellationem saltem quo ad naturalem vitam Jul. Clar. prax. crim. 2. fin. qu. 98. nu. 5.* & crimen non fit de atrocioribus, nec discrepat *Decian tract. crim. tom. 2. lib. 7. cap. 37. nu. 27.* si tamen

casu Cardinalis occurſio fuerit, non vero data opera ex *Germon. lib. 3. cap. 6. nu. 52. Lancellott. in Templ. Jud. lib. 2. de Cardin. 2. 3. nu. 30.* cui ſecluſo jurisjurando creditur, *Zechius de Reipubl. Chriſtian. de Cardin. tit. 3. privil. 7. nu. 9. Alban. de Cardin. qu. 47. & alii*, quos affert *del Bene de immum. Eccleſ. rom. 2: cap. 16. dub. 9. ſect. 15. nu. 4: 5.* qui ſub *nu. 8.* inconfentaneum eſſe credit, Cardinales minorem apud nos habere eſtimationem, quam Veſtales, Diales, ac Flamines.

Nos autem, eodem themate retento, glomeramus ma-

gis monſtruoſum, ac impiū eſſe eandem reverentiam, & obſequium, quod Gentiles, Idolatræ, & alii Infideles ſuis falſis præſtabant Numinibus, & Sacerdotibus, & noſmetipſi Regibus, & Cardinalibus dignè præſtamus; majorem, ac ex toto magis exactam Omnipotenti, vero, ac vivo Deo ſub Sacramentalibus ſpeciebus non præſtare: meritò audacter firmamus, ductum ad ſupplicium, Sanctiſſimum Chriſti Corpus caſu obviantem, ſecluſa aliorum ſententia, protegendum eſſe ab Eccleſia.

LAUS DEO BEATÆQUE MARIE VIRGINI.

SECTIO SECUNDA

S V M M A R I V M.

- I** Nferēs vulner in Ecclesia, si paulo post mort in loco propbano sequitur, ab immunitate Ecclesiastica respuitur.
- 2** Existens in Ecclesia si telo, aliove instrumento, stantē extra Ecclesiam interfecerit, tamēne Ecclesiae indignus est.
- Opposita assertur sententia.
- Auctoris distinctio adducitur
- 3** Existens in loco propbano si sistentem in Ecclesia occiderit, an ponitur Ecclesia clypeo?
- 4** Extrahens aliquem ab Ecclesia, eumque extra eam interficiens, an immunitate fruatur?
- 5** Mandans ab aliquo interim aliquem in Ecclesia, arcēdus est ab ejus immunitate?
- 6** Et an mandans stans, in Ecclesia interfici existentem foris Ecclesiam sit privandus ab alata immunitate?
- 7** Auctoris opinio assertur.
- 8** Patrans alia graviora crimina in Ecclesia, & in Gregorii XIV. Constitutione minimē expressata, an gaudet immunitate Ecclesiastica?

Affirmativa refertur sententia.

- 9** Eaque crimina loci ratione, ab Episcopo Ordinario, consulto Sum. Pontifice plectuntur, sententiae nonnulli.
- 10** Chrysostomi Homilia, ad id assertur.
- 11** Negativa adducitur sententia. n. 12.
- 13** In Bulla Gregorii non evolvitur ius commune fuisse correctum. n. 14.
- 15** Correctio non praesumitur, nisi expresse fuerit posita delicto (tantū,) non obstante. n. 16. 17.
- 18** Nec municipales consuetudines fuere sublatae.
- 19** Cap. fin. de immunit. Eccles. duos tantum excipit casus, nimirum homicidium, & membri mutilatio, in ipsa Ecclesia, attamen ex rationibus in eodem Capitulo adductis, ad alia graviora crimina porrigitur.
- 20** Cap. fin. band respexit delicti qualitatē, sed sanctuātē loci.
- 21** Omne grave delictum in Ecclesia, vel Cemeteryo patratum de jure immunitate band fruatur. n. 22.

- 23 *Intellige si sedulo, ac deliberatè fuerit patratum.*
- 24 *Sententia eorum, qui autumat hoc iidem procedere in delictis accidentalibus, refellitur. num. 25.*
- 26 *Praxis totius Italiae adducitur.*
- 27 *In delictis accidentalibus nō presumitur animus violandi debitum Ecclesiae obsequium. 28.*
- 29 *Delinquens in Ecclesia consulto, & præmeditatè arcendus est ab immanitate istius Ecclesiae, ac aliarum Ecclesiarum, ubi aufugit.*
- 30 *Ratio affertur. n. 31. 32.*
- 33 *Etiā pro aliis delictis ante, vel post patratum.*
- 34 *Intellige, si delictum in Ecclesia sedulo patratum, non fuerit congrua coercitione solutum.*
- 35 *Et delictum in Ecclesia commissum fuerit grave, at secus si leve.*
- 36 *Delictū quando dicatur grave, & quando leve exprimitur.*
- 37 *Falsam cadens monetam, grave conficit delictum. n. 38.*
- 39 *Pii V. Constitutio contra falsos monitarios adducitur.*
- 40 *Sacra Card. Congregatio, post Gregorii XIV. Constitutionem declaravit pluries, alia graviora crimina in Ecclesia, vel Cæmeterio confecta Ecclesiastica, haud gaudere immunitate.*
- 41 *Nostra tempestate enormia, fordidaq; facinora. Passim magis securè in Ecclesia patrantur. n. 42. & n. 45.*
- 43 *Nostri Ecclesiis major debetur reverentia, quam Habebatur Templis.*
- 44 *Chrysostomi Homilia affertur.*
- 46 *Veras Ecclesiae decus, & honor confisit, ut à sordibus fontium criminibus expiata sit. num. 47*
- 48 *Pii V. Sanctitas Gubernatori Civitatis Mariae mandavit, ut criminosos in Ecclesia sistentes extraheret, etsi hoc impossibile fuerit, eos in eadem Ecclesia combureret.*
- 49 *Hac sententia variis comprobatur rationibus.*
- 50 *Hac sententia potissimum locum habet, ubi Gregor. Constitutio haud fuit recepta.*
- 51 *Est an opus sit ut Constitutiones Pontificiae praesententur, & acceptentur?*
- 52 *Est quid si contraria consuetudo vigeat?*
- 53 *Pro Constitutionis validitate, praeter ea, quae ad fidem, & jus Divinum, & naturale concernunt Populi acceptatio requiritur.*
- 54 *Gregorii XIV. Constitutio in multis Regionibus non fuit recepta, ibique Ecclesiastica immunitatis quaestiones secundum jus commune absoluntur.*
- 55 *In nostro Siculo Regno in his, quae ad jus commune Canonicū cōveniūt recepta fuit. Ex*

- 56 Ex priſca, ac recenti Regni praxi oppoſitum depromitur, & Gregorii Conſtitutio ad unguem in omnibus ſervatur.
- 57 Membra mutilantes in ipſa Sacra Baſilica, vel Cæmeterio ab ejus immunitate arcentur.
Et quid ſi per accidens, vel ob propriâ ſuæ vitæ tuitionem mutilaverint? Oppoſitæ afferuntur ſententiæ.
Verior, ac magis amplexanda adducitur.
- 58 Membrum propriè quid ſit, explicatur.
- 59 Mammillæ an membra ſint?
- 60 Digiti an membrum ſint?
- 61 Mutilare membra eſt membrum abſcindere: debilitare autem eſt membri officium implicare.
- 62 Caietanus in 2.2. quæſt. 68. art. 5. & Sot. de Juſt. & jur. lib. 5. qu. 2. ſuſtinentes digitiu eſſe membrum reſelluntur.
- 63 Mandans mutilari aliquem exiſtente in Eccleſia ab ejus non reſpuitur immunitatē. Oppoſita adducitur ſententiæ.
Et quid de mandato commiſſo ad mutilandam ab eo, qui in Eccleſia exiſtens, ut exequatur contra exiſtente extra Eccleſiam ordinaviſſet.
- 64 Auctor circa explanationem cæterorum criminum per Greg. XIV. Conſtitutionem exceptorum ſe remittit ad 2. ſuum Collatam de Clericis quandoq; amittend. ubi ſigillatim cuncta extricantur, ni labores non levis ponderis duplicentur.
- 65 Juxta laicus an poſſit arma, ac falſam moneta, & falſa inſtrumenta ab Eccleſia extrahere?
- 66 Affirmativa reſertur ſententiæ.
Negativa adducitur, variisq; rationibus comprobatur.
- 67 Conſugiens ad Eccleſiam gaudet immunitate Eccleſiaſtica, iidem, & cuncta bona ſua in ea exiſtentia.
Canon ſicut antiquitus 17. quæſt. 4. explicatur.
- 68 Arma, inſtrumenta, ac moneta falſa ab Eccleſia extrahuntur cum Eccleſiaſtici Julii brachio.
Et an ut Reo conſugiendi præjudicium inferatur?
- 69 Cuiuslibet opinio reſicitur.
- 70 Talis extractio, ac Cadaveris exhumatio modo enarrato licitè conſicitur pro delicto in genere clarificando.
- 71 Et ſi abſque veniâ Judicis Eccleſiaſtici conſicitur illegitima eſt, & cenſurarum gladio punibilis, quia juridiſſionalis actus eſt.
- 72 Eccleſia licet in Principis ſecularis territorio ſit, non tamen de ſuo territorio eſt, niſi quo ad præſedionem.
- 73 Præventio ut locum habeat, opus eſt ut inter Judices parem ha-

habentes jurisdictionem controversia oriatur.

74 *Cognitio nullitatis extractionis ad Judicem secularem non spectat, sed ad Ecclesiasticum.*

75 *D. Chrysophorus Vargas Machuca asserens hanc extractionē ex consuetudine solos seculares Judices faciliari, re-fellitur, ejusq; attestationē hanc veram esse demonstratur, tam in utroque Sicilia Regno, quam in piissimis Hispaniarum Regionibus.*

76 *Contra delinquentes in Ecclesia, pro delictis non exceptis utrumque ruit Imperium Ecclesiasticum, & Temporale, quia*

mixti fori est.

77 *Et preventioni locus est, si reus ab Ecclesia exiverit: at secus si in ea perduraverit, nam tunc Ecclesiasticus Judex cōtra eum urget.*

70 *Pro delictis in Ecclesia paratis, ex quibus sanguinis pœna infligitur, preventio non militat, quoniam Ecclesiastica potestas conquisit: at secus quo ad pœnam temporalem.*

79 *In delicto mixti fori puniendus ab uno Judice, quando inquiri possit ab alio?*

80 *Et quid si pœna in jure Canonico, & Quiritum sint pariles, aut dispares?*

1

*R*ædiximus e-
quidem in
præcedēti se-
ctione sub nu.
7. eliminan-
dos esse ab Ec-
clesiastica immunitate patrā-
tes homicidium, vel membri
mutilationem in ipsamet Ec-
clesia: nunc congruit exaratis
attexere lethale vulnus infe-
rentē in Ecclesia; nā si paulò
post mors sequuta sit in loco
prophano, ab hac immunitate
arcendū esse firmant *del Bene*
de immun. Eccles. rom. 2. cap.
16. dub. 19. sect. 2. num. 11.
Cortiad. decis. 112. n. 5. in fin:
quia grave delictum in Ecce-
sia patravit: ut subdit *Gambac.*

de immun. Eccles. cap. 24. n. 6.
lib. 5. innuens quòd illi, qui
hanc non sectantur sententiā,
nimirum, patrātem aliud gra-
ve delictum, præter homici-
dium, aut membri mutilatio-
nem, respuendum esse ab im-
munitate Ecclesiastica; expe-
ctari debeant vulneris even-
tum, & si mors sequatur,
immunitate non gaudere in-
fligentem lethale vulnus in
Ecclesia, licet mors extra eam
sequatur, aliàs secus. Existens
pariter in Ecclesia, si telo, alio-
ve instrumento stantem extrā
Ecclesiam interfecerit, ab Ec-
clesiastica respuendus est im-
munitate: ut ajunt *Ambros. de*
immun. Eccles. cap. 5. num. 7.

Gua-

Guazin. defen. 1. repr. cap. 38. nu. 20. Ciarlin. contr. for. cap. 12. n. 48. Reg. de Marin. ref. cap. 170. tom. 1. nu. 78. Hier. Basilic. decis. 5. à nu. 31. 32. 33. ubi decisionem Regni Siciliae affert Matth. de regim. Valent. tom. 2. cap. 7. 2. 1. nu. 163. Ferrer. par. 3. obser. cap. 246. ubi sic decisum affert Castr. Palau. tract. 11. disput. unic. par. 9. nu. 15. etenim verè, & propriè dicitur in Ecclesia interficere is, qui in Ecclesia apponit causam necessariam excidii: Zoëf. infra nu. 23. licèt oppositam tuentur sententiam, Douat. resol. 136. P. Dian. ref. mor. 9. tom. 1. Bonac. disp. 3. 2. pun. 6. quest. 7. nu. 3. tom. 2. Pellizzar. man. tom. 2. tract. 8. cap. 5. sect. 1. n. 13. Fagund. precept. 2. cap. 4. n. 17. lib. 4. del Bene de immunit. Eccles. tom. 1. cap. 16. dub. 19. sect. 5. n. 2. 3. imò subdit Bonac. de cens. disput. 1. qu. 1. pun. 11. n. 11. allatum delinquentem non ruere in censuram indictam contra occidètem in Ecclesia. Veritas tamen hujus sententiae est, primam recensitam negantium opinionem militare in delincente intus Ecclesiam ad locum prophanum, consulto, & deliberato modo, at secus in rixa, ut graphicè explicat D. Mich. Cortiad. de-

cis. 114. nu. 4. 5. 6. Et decis. 117. n. 3. tom. 2. vel si fuerit provocatus Ventrigl. prax. annotat. 23. 2. n. 15. in fin. par. 2. quod non itidem dicendū est de existente in loco prophano, qui interim existenter intus Ecclesiam: Guazin. n. 21. Basilic. num. 33. 4. hor. comp. verb. reponi, par. 1. Gambacurt. del Bene, & alii per Cortiad. decis. 115. n. 3. 4. 5. Suarez tom. 2. de Relig. tract. 2. lib. 3. cap. 11. n. 7. Pellizzar. n. 14. delictum namque in Ecclesia executionem habuit cum ejus injuria: Covar. lib. 2. cap. 20. nu. 15. vers. 27. Suarez n. 7. 8. Henr. Zoëf. lib. 3. decret. tit. 49. de immunit. Eccles. nu. 23. meritò ab Ecclesia expellendū esse firman, & cum eis Ventrigl. ubi nuper.

4 Extrahens insuper quoquomodò aliquem ab Ecclesia, eumq; dein necans, ab Ecclesiae clypeo expellitur: Peregr. de immunit. Eccles. cap. 6. nu. 18. Donat. resol. 136. Farinac. in append. de immunit. Eccles. cap. 16. n. 232. August. Barbosa. de jur. Eccles. univers. lib. 2. cap. 3. de imm. Eccles. n. 115. & facit Cortiad. decis. 118. per totum, Et n. 5. sic decisum affert.

5 Mandans denique interim aliquem in Ecclesia existentem, immunitate haud potitur

tur Ecclesiastica: *Tiber. Decia. tract. crim. lib. 6. cap. 28. n. 7. Reg. de Marin. resol. cap. 170. n. 7. Farinac. ubi supra n. 230. Peregrin. d. cap. 6. nu. 36. D. Mar. Cutell. de immun. Eccles. lib. 1. quæst. 10. nu. 1. & ferè per totum ratione executionis mandati: Suarez disp. 1. tract. 2. lib. 3. cap. 11. Duard. in Bull. Cænæ lib. 2. cap. 15. qu. 16. n. 24. quidquid in oppositum innuunt post Bullam Gregor. XIV. Avendañ. de cens. part. 2. cap. 5. disput. 3. dub. 2. P. Dian. de immun. par. 1. resol. mor. 10. Bonac. de Legib. disp. 3. qu. 7. §. 4. n. 11. Magal. par. 3. lib. 4. cap. 1. q. 1. n. 13. Grasset. anat. nec. prodit. §. 20. nu. 5. nam contra eos faciunt Gambac. lib. 5. cap. 24. n. 25. & alii infra, putantes ibi factum censi delictū,*

6 ubi fuit dolosum mandatum impertitū; imò subdunt mandantem intus Ecclesiam existentem, si interfici mandavit aliquem existentem foris Ecclesiam; itidem Ecclesiastica haud potiri immunitate: quoniam ex turpi illo mandato Ecclesiam fœdasse videtur: cui opinioni annuere Suarez de Relig. tom. 1. tract. 2. lib. 3. cap. 11. n. 3. Joa. Azor. instit. mor. par. 2. lib. 9. cap. 9. q. 14. vers. quartò, qui in Ecclesia, Ægyd. Trullenb. in degal. lib.

1. cap. 11. dub. 3. 11. Portel. de dub. regul. verb. Eccles. immunitas, n. 15. Itala de immun. lib. 1. cap. 5. §. 3. nu. 49. Ambros. de immun. Eccles. cap. 5. n. 8. licet oppositum sustinet Bonac. deleg. disp. 3. qu. 7. §. 4. n. 8. etenim mandans ex hoc mandato reverentiā præstavit Ecclesie, ni in ea homicidium sequatur: del Bene de immun. Eccles. tom. 2. dub. 19. sect. 8. n. 4. Harpret. instit. tom. 1. §. in potestate, num. 43. rejectis autumantibus eadem retrò trahi ad mandatum impertitū in Ecclesia, & sunt Bajard. ad Clar. qu. 30. n. 19. Farinac. in append. de immun. Eccles. cap. 16. nu. 221. Guazin. def. 1. cap. 28. nu. 22. Hev. Valaños Cur. Philip. par. 3. §. 12. n. 23. Cortiad. decif. 114. n. 12.

7 Nobis autem tantorum virorum pace, *Diana*, ac aliorū opinio arridet, eamque veriorē esse censēmus, quam sequuntur *Castr. Palau. tom. 2. tract. 11. disp. univ. punct. 9. n. 17. par. 5. Pellizzar. paulò antè n. 16. tom. 2. tract. 8. c. 5. tract. 1.* etenim Greg. XIV. Constitutio ab immunitate arcuit Ecclesiastica eos, qui in Ecclesia, vel Cœmeterio homicidia, & membrorum mutilationes committere nō verentur, meritò rectè asserendum esse putamus, Constitutio-

tionem in personam, & contra occiforem potius loqui, quam in rem, & sic contra patrones innuit, non contra delictum: usus namque fuit Pontifex verbis personalitatem denotantibus ibi, quive, quod verbum, qui, explicitam personalitatem denotat: ut edocent ex l. 1. *C. de Sum. Trinit. & Fid. Cath. Felin. in cap. fin. de offic. delegat. Jo. del Castill. resol. quotid. lib. 3. cap. 15. n. 4. & 5. in partili statuto dixere: Graff. ubi supra, Merlin. controvers. 47. ferè per totum, tom. 1. undè odiosa cum sit constitutio recensita, eam de una persona ad aliam extendere nefas est: nostramque denique opinionem cõcomitantur Tib. Decian. tract. lib. 6. cap. 28. n. 7. Bonac. d. 2. pun. 6. quæst. 7. disp. 3. n. 3. tom. 3. Farinac. d. cap. 16. num. 231. Dian. d. resol. 10. noster Concivis Hierõ. Basil. decis. 5. n. 34. & alii per eos adducti, cum quibus concludendũ est, mandantem in allatis casibus, gaudere Ecclesiastica immunitate.*

8 Movent porrò DD. aliam hæsitacionem, non modici ponderis: nimirum alia graviora patrones crimina in ipsamet sacra Basilica, an arceudi sint ab immunitatis ejusdem Basilicæ clypeo? Qui

negativam tuentur sententiã, strenuè dimicando, sustinent respuendos minimè esse ab allata immunitate hosce fontes, erudientes, eã tamen freti ratione, enarratã Gregorii XIV. constitutionem, haud esse ad alia patrata itidem in Ecclesia crimina quamvis graviora extendendam; etenim præter duo scilicet homicidium, ac membri mutilacionem, per clausulam taxativam, & per modum formæ, jus Canonicum, commune corrigendo, cunctos alios respuit casus, quod itidem prius statuit cap. fin. de immun. Eccles. dixere, Caet. discarf. resol. 2. del Bene de immun. Eccles. dab. 19. rap. 16. sect. 1. per totum tom. 2. Diam. resol. moral. par. 1. trac. 1. resol. 2. & 39. Bonac. disp. 3. qu. 7. de immun. Eccles. 2. 5. na. 12. Cortiad. decis. 112. na. 4. adde Basilic. decis. 5. num. 36. Giarb. conf. 100. nu. 18. 20. Sperell. decis. 60. nu. 1. & seqq. & decis. 61. num. 4. & 6. & alii per eos, & post eos Ventrigl. prax. annot. 23. 2. 1. 9 nu. 31. par. 2. quæ quidem graviora in Ecclesia patrata facinora, ratione loci à Judice Ecclesiastico animadvertenda esse insinuant Dian. d. par. 1. resol. 2. & alii, ubi nuper, aut Judici sæculari delinquentem tradendum esse, nisi con-

sultò priùs Romano Pontifice, dicunt *Dian. d. resol. 2. del Bene tom. 2. cap. 16. dub. 19. sect. 1. nu. 10.* de qua re melius infrà: variis insuper piisq;
 10 rationibus hanc suâ muniūt sententiā, scilicèt quod supremus nostræ salvationis Opifex illicitas negotiationes, ac delicta in Ecclesia committi interdixit, sed peccatori delinquenti, ejus haud clausit portas, immò eas potiùs aperuit, ut faciliùs convertatur, ac vivat, quod proprium Ecclesiæ est: ad quam sententiam fundandā, oris Chrysostomi aurei autoritatem agglutinant *in homil. 19. tom. 2.* qui melliflue de more oravit, nè ab Ecclesia, ubi confugerat extraheretur Eutropius, sævissimus in Christianos tyrannus, ac depredator, omniumq; scælestorum Princeps, ab Honorio, & Arcadio ad ultimum supplicium damnatus.

Cæteri autem oppositum mordicùs tuentes, eodem Ecclesiæ freti obsequio, non minùs piis, quàm solertissimis fundamentis, suam sustinent sententiam, quam divini cultus reverentiæ magis cõgruā, ac rationi consonam esse demonstrare conantur.

11 Hoc priùs jacto fundamēto, quod in tantum quoque

alia crimina graviora in Ecclesia patrata, per Gregorium Sum. Pontificem expressè exclusa ab ejusdem Ecclesiæ immunitate non fuere; in quantum Summus Pontifex legem universalem per totum Ecclesiæ gremium condere haud intellexit, sed tantum per nōnullas ejusdem Ecclesiæ partes, ubi Pontificia, ac Apostolica indulta, & facultates circā extractionem Reorum ab Ecclesia sinistrè interpretabantur; nec eisdem gravioribus criminibus immunitatem prædictam impertiri voluit, nè Ecclesiæ, postribula sceleratorum hominum fierent; neque ubi peccatorum esset venia, ibi peccandi datur occasio, aut peccata committantur, juxta *cap. decret. de immunit. Ecclesiast. in 6.*

12 Undè lucidè depromunt, quod tantum in unā formā reducere per modū regulæ intellexit Sum. Pontifex indulta, ac facultates extrahēdi ab Ecclesia, per ipsū, suosq; prædecessores, Sedē Apostol. ac Legatos cõcessas, quæ per Principū Ministros sinistrè, ac ignarè præter cõcedētis intētionē, maximo cum Ecclesiæ detrimento torquebātur: ut fundant mirificè *Guit. præf. quæst. lib. 83. qu. 1. qu. 1. num. 36.*

Cu-

Cutell. mox citandus Carasc. ad leg. recop. cap. 3. § 1. n. 20. 36. Cresp. de Vald. observ. decis. 63. n. 3. p. 2. Vener. Montis Regalis Archiepiscopus in exam. Episc. lib. 9. c. 37. n. 32. lato calamo Gambac. de imm. Eccl. lib. 5. c. 7. n. 9. ad 12. & alii per Cortiad. § 3 decis. 1. 9. n. 3. quibus adde Nald. in sum. verb. Ecclesia n. 5. Castro Pal. to. 2. tr. 1. 1. disp. un. pun. 9. n. 5. fusè Hip. Grass. annat. nec. prod. § 8. n. 104. at ubi tales facultates, & indulta impertita haud fuere, constitutio minimè loquitur, & per consequens ibi jus cõmune Canonicum, ac locales consuetudines correctæ nequaquam sunt, sed in suo remanēt robore: ut fusè probat D. Mar. Cutell. de prisc. ac recēt. hmu. Eccl. lib. 1. q. 1. & àtè cū magistraliter Guttier. pract. quæst. lib. 3. quæst. 1. num. 36. in fin. potissimum quia in vètre ipsius constitutionis talis haud evolvitur correctio, quæ de jure veluti exosa non præsumitur: Honor. III. in cap. Ecclesia vestra 57. distinct. ubi eisdè suffultus fuit verbis, quibus Imperator usus fuit in l. si quando 15. C. de in offic. testam. dictione, (tantū) nō obstāte edocet Villadeg. de extension. leg. correct. & pan. q. unic. n. 32. & cõtrā Farinac. innuit Gambac. de imm. Eccl. lib. 5. cap. 8. num. 5.

aliosque affert *Castill. contr. p. 5. c. 93. § 8. n. 38. & 56.*
 14 At si *cap. fin. de immunit. Ecclesiast.* duos quoque tantum excipit casus, quos Gregorii Constitutio exprimit: nempè membrorum mutilationem, ac homicidium in ipsa Ecclesia, vel Cœmeterio patratum; attamen ex rationibus in eodemmet Capitulo contentis, ut in eo, in quo quis delinquit, puniri quis debet; ac frustra legis auxilium invocat, qui committit in legem; cuncti cummuniter Canonistæ, ac
 15 nostrates conveniunt, casus in dicto *cap. fin.* expressatos potius ad exemplum, quàm ad aliorum exclusionem esse enunciatos; *Novar. c. 25. man. num. 20. Covarr. var. d. lib. 2. cap. n. 15. Remig. de immunit. Ecclesi. fallent. 3. ampl. 2. n. 6.* nec decisio prædicti *tex. in cap. fin.* respicit qualitatem delictorum, sed tantū locum sacrum, in quo delicta patrantur: ut contra *Roman. in consf. 234. mirè innuit Tiber. Decia. in lib. 6. tom. 2. cap. 28. n. 5. fol. 70. à terg. Tanner. 2. 2. disp. 5. qu. 8. dub. 1. nu. 16.* quam sententiam communem, ac inconcussam esse prædicant: *Gutrier. d. qu. 1. nu. 17. lib. 3. Villag. de extens. leg. in d. cap. fin. n. 59. Abb. in d. cap. n. 9. Ancher. n. 1. Anan. n. 2. Snar.*

- de Relig. lib. 3. cap. 11. n. 6 & alii, quos recenset *Cutell. dict.* qn. 2. nn. 7. & post eos elatè edocet *Henric. Zoëf. in lib. 3. decret. tit. 49. de immunit. Eccles.* nn. 22. ubi *Glossam in Canon. frater, verb. sacrilegium*, 17. q. 4. assert, subditque, in Ecclesia, ad quam quis confugit, furti si commiserit, ob illud extra hi potest, & ita sentit *Wamesf. conf. 514. n. 1. de imm. Eccles.*
- 16 immò generaliter edocent, omne grave delictum in Ecclesia, seu Cœmeterio patratum, de jure, Ecclesiastica haud gaudere immunitate: ut ex *Panorm. Salyc. Oldrad. Cyn. Abbat. Villagut. fundant Boët. epo. de jur. immunit. Eccles. n. 5. Ambrosf. de immunit. Eccles. cap. 5. n. 5. Guid. Pap. decis. 121. Reg. de Pont. decis. 14. Farinac. de carcer. & carcer. q. 28. n. 52. Guiter. ubi nuper nn. 9. qn. 1. nn. 17. Germon. de sacr. immunit. lib. 3. cap. 16. nn. 79. magistraliter de more Decian. tract. crim. cap. 28. nn. 5. fol. 70. à tergo, colum. 2. & sequuntur Valaños Cur. Philipp. par. 3. 2. 12. n. 20. Villalob. in summ. tom. 2. tract. 39. diff. 7. nn. 4. Suarez de Relig. d. lib. 3. cap. 11. nn. 6. Gambac. de immunit. Eccles. lib. 5. cap. 7. & cap. 18. per totum, & cap. 22. n. 1. Cutell. d. qn. 2. n. 7. & qn. 21. n. 8. Raphael à Torr. in 2. 2. tom. 2. qn. 99. art. 3. disp. 7. D. Michael Corriad. decis. 112. n. 21. Mar. Ital. de immunit. Eccles. lib. 1. cap. 5. 2. 3. n. 23. Sanchez. conf. moral. tom. 2. lib. 6. cap. 1. dub. 8. n. 15. Castill. noster decis. 155. 156. quoniam eam*
- 17 contemnunt, ac spernunt cap. de viro, 12. qn. 2. an sit, de appell. cap. quia frustra, de usur. & facit cap. fin. predictum.
- 18 Nos autem, adductis per allatos addimus, si sedulo, ac sedato animo deliquerint cū tunc spes gaudendi immunitate eliciatur. *Hosfienf. in cap. fin. n. 2. Abb. n. 1. Mar. Ital. d. cap. 5. n. 2. 4. Azor. instit. mor. par. 2. lib. 9. cap. 9. qn. 9. Gambac. d. lib. 5. cap. 17. nn. 2. & alii Corriad. d. decis. 112. n. 51: 52. 53. Giurb. conf. 30. nn. 22. et conf. 90. n. 2. 3. Sperell. decis. 59. n. 36. Merlin. cōtr. 55. n. 32. 33. lib. 2. Dian. resol. mor. par. 1. tract. 1. resol. 11. quidquid*
- 19 in oppositum putaverint *Aufer. Cappell. Tolos. decis. 422. Bobadill. polis. cap. 14. nn. 25: Bonac. de legib. disp. 3. qn. 7. nn. 75. 4. Covar. d. cap. 20. nn. 15. lib. 2. Farinac. d. qn. 28. n. 4. 55. Sanchez. conf. moral. tom. 2. lib. 6. d. cap. 1. dub. 8. nn. 17. 18. Trullench. lib. 1. cap. 11. dub. 3. n. 6. qui consuetudini deferendum esse existimat: del Bene de immunit. Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 19. sect. 4. Molin. de sacr.*

homicid. immunit. amitt. tit. immunit. Eccles. quali homic. amis. num. 66. ad 68. Xamar. defn. 60. nu. 11. par. 2. Grassi. Anaton. nec. prodit. 2. 2. nu. 16, Cusell. lib. 1. qu. 11. nu. 7. de immunit. Eccles. Opinantes, etiā si accidentaliter deliquerint, Ecclesiæ protectione non potiri.

- 20 Ea freti ratione, quoniam, etiam si causaliter ex improvisa, ac repentina rixa delictū sit perpetratum, semper Ecclesia immunda, ac deturpata remanet. d. cap. de viro 12. qu. 2. quam opinionem
21 improbabilē haud esse putamus, licet cōtrariā, veriore, ac communem, & ferē ab omnibus complexam esse; & secundū eam passim per euncta Italiæ subsellia determinatū fuisse, & in M.C. V. Neapolis testatur Tor. compend. part. 1. verb. reponi & par. 3. sect. 1. verb. immunitas Ecclesiastica, & in supplm. decis. verb. immunit. Eccles. an suffragetur ei, & post eum Sanfelice. decis. 19. nu. 10. Merlin. d. cap. 55. nu. 32. 33. lib. 2. & itā nos incōcussē absque ulla hæsitatione, ibi, & in hoc M.C. supremo Senatu hujus Siciliæ Regni practicavimus, judicavimus: sic pariter Romæ. & anno 1639. decisum refert P. Dian. d. resol. 11. tract. 1. par.

4. tract. 1. resol. 107. facitque lato calamo Virmigl. conf: 12 103. clara equidem ratio decisionis est, quoniam, sub spectu alyli, impunitatem eorū criminum delinquentes sperant, idē rectē ab ejus immunitate removendi sunt. d. cap. fin. de immunit. Eccles. quē quidem spes securitatis delinquendi in delictis, casu, in Ecclesia patrat, vel ex improvise, haud presumitur, neque animus debitum Ecclesiæ obsequium violandi, nec minū eam aspernendi, aut injuriandi: Hosti. in d. C. fin. nu. 2. in verb. quasi Jov. And. nu. 1. 2. Abb. nu. 1. 8. Zabarell. nu. 2. Menoch. de præsumpt. lib. 5. præsumpt. 10. num. 10. 11. Gambac. de immunit. lib. 5. cap. 17. nu. 2. 5. Virmigl. conf. 103. per totum Novarr. sum. Bell. part. 1. de immunit. Eccles. nu. 58. P. Dian. ref. mor. part. 4. tract. 1. resol. 107. Ricc. prax. par. 2. ref. 157. Ventrigl. prax. ann. 13. 2. 2. num. 20. adde idem Dian. par. 6. tract. 1. ref. 7. Farinac. in append. de immunit. Eccles. nu. 238. 240. Chart. decis. 74. nu. 12. Sperell. decis. 59. nu. 36. sicque pluries declarasse Sacr. Congreg. insinuat purgatissima minerva. Card. de Luca in Miscellan. Eccles. part. 4. discurs. 10. num. 4. & 5. in tom. 14. de Regalar.

- lar. & sic Aragoniæ decifum refert *Sefse decif.* 141. lib. 2. *Matth. de regim. Valent. tom. 2. cap. 7. §. 1. nu.* 168. 169. & Cataluniæ: *Cortiad. decif.* 112. n. 51. adeò quòd nec polluta
- 23 dicitur Ecclesia: *Merlin. dict. cap. 55. & cap. 52. n. 24. Xa. mar. defn.* 60. n. 11. par. 2.
- 24 Supposito igitur quod sedato animo, confultò, ac præmeditatè delictum homicidii, vel membri mutilationis in Ecclesia, vel grave aliquod fuit patratum, in Cœmeterio; tunc ob injuriam sacro loco illatam, non solum ab hujus Ecclesiæ immunitate respuendum esse delinquẽtem, verum, & aliarum Ecclesiarum, ubi aufugit, animo, ac spe immunitate gaudendi, etiã si in ea haud deliquerit: ut firmant contra patrãtes homicidium, vel membri mutilationem in eademmet Ecclesia, ex *Gloss. in verb. ab omnibus, in Canon: frater* 17. *quæst.* 4. *Mar. Ital. d. lib. 1. cap. 5. §. 3. nu.* 20. 21. *Chrb. conf.* 90. n. 2. *Tusc. in verb. Eccles. conclus.* 11. n. 11. *Farinas. d. quæst.* 28. *num.* 59. *Bonac. de legib. disp.* 3. *qu.* 7. *de immum.* §. 4. *nu.* 7. *Cutell. d. lib. 1. qu.* 2. n. 14. *Castr. Pala. tom. 2. par. 9. dispur. unica n. 9. Gambac. d. lib. 5. cap. 26. nu.* 3. *Ambros. d. cap. 5. n. 3. Jal. Clar. §. fin. qu.* 30. *versic. sed quid si,*
- ubi alios ineptè contrarium tenentes refellit, & sequitur *Matth. d. tom. 2. cap. 7. §. 1. nu.* 154. & faciunt *cap. cum Apostolica de his, quæ sunt à Prælati sinè consensu Capituli. cap. loquitur* 24. *qu.* 1. *Abb. in cap. extirpandæ, §. qui verò n.* 28. *vers. licet: quoniam injuria*
- 25 uni Ecclesiarum, universaliter omnibus illata videtur: *Canonistæ in d. cap. loquitur, Abb. ubi nuper, Mar. Ital. d. nu.* 22. cum una sit Ecclesia, unum Baptisma, & uno regatur Divino Spiritu: *Extravag. unam Sanctam, de major. & obed. Remig. fallent.* 11. n. 1. *Covarr. d. cap. 20. n. 15. Suar. de pace, §. 3. n. 76. licet per plura divisa membra, cap. Novatianus* 7. *qu.* 1. *Frances de Urriugoit. de intrusis, qu.* 15. *nu.* 14. & *qu.* 45. n. 45. *D. Didac. Ant. Frances Episcop. Barbastens. de competent. qu.* 73. n. 23. *Barbos. de jur. Eccles. univers. dict. lib. 2. cap. 3. nu.* 110. *Valanos in Cur. Philip. par. 3. §. 12. nu.* 10. *Matth. de re crim. contr.* 7. n. 11. 12. idè omnium Ec-
- 26 clesiasticarum sanctimoniam contundere videtur, qui studiosè unam deturpat, delinquendo in ea: *del Bene de immum. Eccles. tom. 2. cap. 16. sect. 1. dub.* 19. n. 15. *Filiuc. tract. 15. cap. 6. qu.* 8. n. 152. cunctarum par est, ut immu-

nitatis careat clypeo: *Canon. ad Episcopos cum sequent. 17. qu. 4. Sanch. conf. mor. tom. 2. lib. 6. cap. 1. dub. 7. nu. 16. Trullenb. in decalac. lib. 1. cap. 11. dub. 3. n. 15. Cortiad. decis. 113. per totum, Matib.*

27 *ubi nuper*: etiam si ubi deliquerit consecrata haud sit; ea verò ubi aufugit sit consecrata: *Mar. Ital. d. cap. 3. nu. 30. Farinac. n. 218. del Bene ubi nuper, Cortiad. n. 3. & decis. 111. n. 24.*

28 Non solum pro ipso homicidio, vel membri mutilatione in Ecclesia patrata, verum & pro aliis antè, & postea extra eam commissis: dignus namque haud est Ecclesiarum ingressu, qui ejus vulneravit libertatem: *d. Canon. ad Episcopos 17. qu. 4. Ricc. collect. 51. ampliat. 4. Sanch. in select. disput. 44. n. 52. Bobadill. polit. lib. 2. cap. 14. nu. 48. Barbof. in d. cap. fin. nu. 7. del Bene d. 10. 2. cap. 16. dub. 19. sect. 1. n.*

29 *10. in fine*; si tamè allatū delictum in Ecclesia studiosè patratum, haud fuerit punitū, at si congrua coëctione absolutum jam fuerit, pro aliis, ipsa fruitur immunitate: *Guisier. d. cap. 1. n. 18. Barbof. de jur. Eccles. univers. d. lib. 2. cap. 3. n. 108. Ambros. d. cap. 5. n. 10. Boër. decis. 110. nu. 10. Ægid. Trullenb. ubi desuper d. n. 15.*

Hieron. Basil. decis. Sicil. 5. n. 24. 25. ubi refert pro omnibus delictis patratīs antè, & post extra Ecclesiam, ac pro nefando in ipsa Ecclesia patrato, fuisse per Episcopum. M. C. traditum Jacobum. Mullicuni, & ab ea morti datum anno 1609. in contrario voto existente Don Mario Caribdi integerrimo Messanensi Judice, Sanguine, ac virtute præclaro, existimante pro pessimo illo crimine esse puniendum, quo absolutio, ad Ecclesiam pro aliis esse restituendum, juxta doctrinam. Gamm. decis. 52. per totum., quam Caribdi sententiam rationabilem esse credimus, si Judex secularis extrahens Reū ab Ecclesia pro delicto excepto, cum pro allato excepto crimine objurare intendit, & tunc itidem pro aliis criminibus contra eum irruere quit: at secus si non pro delicto excepto, sed pro aliis punire Reū prætendit, hoc planè fieri nequit: ut edocet de probabiliore sententia del Bene d. cap. 16. dub. 24. sect. 22. per totum.

30 Procedunt demum modò exposita, quoties grave in Ecclesia, vel Cœmeterio fuerit commissum delictum, at si leve, illius gaudebit immunitate, nec invitus ab ea extrahi poterit: *Sanch. in Opusc. 10. 2. lib.*

lib. 6. cap. 1. n. 15. dub. 8. *Am-
bros. de immunit. Eccles. cap. 5.
nu. 5. Peregrin. de immunit. Ec-
cles. cap. 6. n. 29. del Bene to.
2. cap. 16. dub. 19. sect. 1. nu.
18. 19. Dian. resol. mor. tom. 6.
tract. 1. resol. 7. versic. nec ob-
stat rationem, Mar. Ital. d. lib.
1. cap. 5. 2. 3. nu. 18. Carth.
decis. 74. nu. 6. Cortiad. decis.
112. n. 59. Ciarlin. contr. cap.
191. n. 9. par. 2. Barbosa. in d.
cap. fin. n. 11. de immunit. Eccles.
D. Didac. Anton. Frances de
Urrutigoyti, de competent. qu.
76. n. 32. Suar. de Relig. lib. 3.
31 cap. 11. n. 6. & quodnam de-
lictum dicatur grave, quodnā
verò leve ad effectum fruendi
immunitate Ecclesiastica, vi-
de Gambac. de immunit. decis.
cap. 18. lib. 5. n. 7. ubi id, quod
simile, aut par homicidio, vel
membri mutilationi est, an-
nexamque habet pœnam
capitalem, grave appellatur
delictum: Farinac. d. qu. 28.
n. 66. *Castro Palas in oper.
moral. tom. 2. tract. 11. disput.
unica, punct. 9. n. 10. Guaz. in.
defens. 1. cap. 38. n. 26. Mastb.
de regim. Valent. tom. 2. cap. 7.
2. 1. nam. 168. vide Gratian,
discep. cap. 198. sed ad mate-
riam, vide tradita per Cortiad.
d. decis. 119. per totum, grave
esse delictum crimen falsæ
monetæ autumavit Paulus V.
undè precibus Dom. Prore-**

gis Neapolitan. mandavit,
monitarios confugientes in
Ecclesiā S. Antonii extrā Ur-
bis mœnia, constituo eos esse
monitarios, obsignari laico
Imperio: & sic anno 1619.
fuisse executum testatur Bar-
bos. de jur. Eccles. univers. lib. 2.
tom. 2. cap. 3. n. 122.

32 Ex quibus rectè concludē-
dum est, graviora patrans
crimina in ipsamet Ecclesia,
aut in Cœmeterio, arcendos
esse ab ejus immunitate, tam
exaratis attentis, quā ex ma-
joritatis ratione, nè absurdum
videatur, minora ab ipsa im-
munitate exclusa, majora au-
tem, ac magis Reipublicę per-
niciosa crimina inclusa esse,
quod nefas est credere fuisse
de mente Sanctissimi Grego-
rii XIV. & sic Sacra Congre-
gationē, suosq; Successores cre-
didisse: quoniam præter ad-
ductos casus, nonnullis aliis
casibus, in ipsa Constitutione
haud expressatis, pro exclusio-
ne Ecclesiasticæ immunitatis
censuere, quos refert P. Dian.
in calce lib. 5. resol. moral. fol.
439. declarationes Sacrae Con-
gregationis, in quibus plures
casus in materia immunitatis
deciduntur; existimantes cō-
gruere eam in majoritatis ra-
33 tione, & in vim comprehen-
sionis extendere: potissimum
nostra tēpestare, in qua enor-
mia,

mia, sordidaq; fontium facinora,
 haud magis securè patrantur,
 34 quàm in ipsis Ecclesiis, ac locis
 sacris, de quibus crebrè Chri-
 stus Deus noster in veteri, ac
 novo Testamento conquestus
 fuit, & in specie cōtra Hebræos,
 Tēplū suū sordidè tractantes:
*Jerem. cap. 7. n. 1. Matth. 11.
 Marc. 11. Luc. 19. & ex ore
 Osæ explicavit propter malitiā
 ad inventionum eorum de domo
 mea ejiciam eos, quid ergo erit
 de nostris Ecclesiis, quæ cum
 sacræ sint, major debetur
 reverentia? attamen ò utinam
 eis haud congruat quod Ta-*
 35 *cit. lib. 3. ann. de Græcis asyris*
scripsit: Crescebat enim de Græ-
cas per Urbes licentia, atque
impunitas asyla statuendi, com-
plebantur Tempia pessimis ser-
vitiis eodem subsidio obstrati
adversus creditores, suspectiq;
capitalium criminum recepta-
bantur. Nec ullum satis validū
imperium erat coercendis sedi-
tionibus Populi, flagitia homi-
 36 *num ut Cœmeterium Deum pro-*
tegentis, & ad rem confert
quoque dictum oris Chryso-
stomi aurei in Homil. 36. ad
Corinth. 1. cap. 14. Nunc au-
tem Ecclesia nihil differt à foro,
et si non sit dictū audaciùs, for-
te, nec à fornice, aut prostibulo:
ad eòdē iis, quæ illic scurrantur la-
sciviùs, & impudiciùs ornan-
tur, quæ hic congregantur: quā-

obrem multos quoque impudicos
hic attrahunt. Et si quis tenter,
aut velit corrumpere mulierem,
nullius ei videtur locus aptior,
quàm Ecclesia, & si quis ven-
dere, aut emere operietur, Eccle-
sia videtur esse aptior, quàm
forum: hic enim de his plura
verba sunt, quàm in ipsis offi-
cinis, & si quis velit maledicere,
& maledicta audire, hoc
quoque hic magis videbit con-
tingere, quàm in foro, & si vo-
lueris res audire Civiles, et quæ
in ædibus fiunt, & quæ in Ca-
stris nè eas ad Prætorium, ne-
que sed eas in officina Medico-
rum: sunt enim qui omnibus ex-
actis hic omnia hæc annun-
ciant, & omnia sunt hic magis,
 37 *quàm Ecclesia. Quæ enim latet*
in nostris Ecclesiis, hodiè fur-
ta, hominum compositiones, ac
excidia machinari, falsas fabri-
cari monetas, sodomias, ac
adulteria crebrè cōmitti: undè
Abulensis in cap. 20. Josuè qu.
12. Andream Manso in cap.
20. Josuè explicando ait: plura
crimina sub specie immunitatis
peraguntur, aliqui enim ordinū
immunitate gaudētes, alii verò
immunitate locorum horrenda
facinora peragunt. Quamobrè
 38 *verū Ecclesiæ decus, ac ho-*
nor consistit, ut à sordidis
horum fontium criminibus
expiata remaneat Ecclesia;
& si nonnulli putaverint, ob

loci sancti reverentiam, & intercessionem, eos facinorosos defendere oportere, & statuit Concilium primum Arausicanum, & in Canon. eos, qui 87. *distinct.* attamen varietate temporum attentà, congruum est, hos haud extendere Canones, ipsamque immunitatem restringere, ut elatè materiam Ecclesiasticę immunitatis funditus degustantes affirmant *Nicol. Saracuf. in Jos. d. cap. 20. qu. 11. Tostat. cap. 20. Josuè q. 2. Covar. d. cap. 20. lib. 2. nu. 4. Pet. Gregor. Tholos. de Republica. cap. 23. & Oleaster in annos: num. 35.* imò in dubiis interpretationem faciendam non esse ad exclusionem punititionis rei, innuunt *Card. de Luc. Miscellan. discurs. 2. n. 9. 10. 14. de Regular. Bissus decis. ad Moral. scient. tract. 4. §. 5. num. 27. Maravigl. leg. 287. propè fin.* & hoc pro necessitate corrigendorum vitiorum, Canon. posteaquam 2. bis ità respondetur 25. *qu. 2.* quòd mirificè percepit Pii V. Sanctitas, qui nonnullos criminosos 40 profugos à Gubernatore cujusdam Civitatis Marcę Anconę, extrahi ab Ecclesia jubsit sub præcepto, quod si hoc impossibile esset, ut illi in eademmet Ecclesia comburantur, teste *Josepb Ludov.*

decis. Lucens. 16. num. 37. qui hunc vidisse ordinem testatur. 41 Recensita equidem atticè comprobantur à similibus; statuit planè Pius V. in una ex suis cõstitutionibus año 1569 edita posse egredi de Monasterio Moniales incēdii nimirū causa, & ob tres tātū causas infirmitatis leprę, ac infirmitatis epidemię, cum expressa tamen dictione (tātūm,) & excommunicationis multat: tamen ad casus similes, ob partilem, vel majorem rationem, eam audacter extendunt *Navarr. commun. 4. de Regular. nu. 48. idem in cap. statutus 19. qu. 3. num. 49. F. Ennman. Rodriq. tom. 1. q. 34. art. 3. & art. 5. Azor. instit. mor. par. 1. lib. 12. cap. 8. qu. 1. vers. 3. Llam. in Method. Curat. in append. 2. 10. Jo: de la Cruz de stat. Religion. lib. 1. cap. 5. dub. 4. vers. an vero, quos affert Sanab. de Mairin. lib. 6. cap. 15. nu. 37. & post eos Barbof. de offic. & potest. Episc. alleg. 102. n. 19. & nos in præcedēti cap. plura diximus.* 42 Ex solis ulteriùs quinque causis donationes perfectè collatę revocationi subiacēt, quę enucleantur in l. fin. C. de revocat. donat. sub clausula itidem taxativa, nullatenus ex eisdem juribus, alię similes, aut majores non exclu-

cluditur, ut edocet ex *Gloss. communiter recepta in d. l. fin. verbo volueris*, Rip. in d. l. fin. qu. 41. nu. 137. *Jal. Clar. 2. donatio quest. 21. Anton. Gomes var. tom. 2. cap. 4. nu. 14. Cevall. commun. contra commun. qu. 352. Viv. communis. verb. donatio nu. 2. Molin. de prim. gen. Hisp. lib. 1. cap. 9. nu. 32. Reb. de obligat. just. par. 2. lib. 18. qu. 9. nu. 9. Lesi. de just. lib. 2. cap. 18. n. 104. Barbof. nu. 18.*

- 43 Exheredatur insuper à patribus filii ob quatuordecim causas contentas in *Auth. non licet C. de liber. præterit. & in Auth. ut cum de appellat. cognosc. 2. illud quoque capitulum, cū clausula pariter taxativa, (tantum) attamen filius aliam patrans causam similem, vel majorem, rectè jurèque à parentibus exheredatur, ut magistraliter notat Guill. de Cugno in d. Auth. nō licet, cujus quā opinionē cōmunem esse testantur, eamque amplectuntur Alex. ibidem num. 4. Jass. nu. 6. Guill. de Bened. in repet. cap. Rainutius, verb. in eodem testamento nu. 19. Clar. 2. testamēt. q. 41. & alii per Menchac. de success. progress. lib. 2. 2. 17. nu. 101. Villatob. lib. comm. opin. lit. E. n. 143. Palat. Rub. in repet. rub. 2. 16. nu. 10. & 2. 20. nu. 15. Go-*

mes. var. cap. 11. nu. 12. Menoch. de arbit. cas. 130. n. 4. & cas. 267. nu. 5. & consil. 150. nu. 8. Emman. à Costia. 2. & quid si tantum par. 3. à nu. 173. Did. Covarr. in cap. Raynutius de testam. nu. 17. P. Ludov. Molin. de just. & jur. tract. 2. disput. 176. nu. 46. 47. tom. 1. Surd. de alim. tit. 1. q. 19. & qu. 64. nu. 20. & tit. 7. qu. 1. nu. 4. Molin. de prim. gen. nu. 33. & alii per Barbof. nu. 17.

- 44 Repetuntur demum allatę exheredationis causę in l. 8. tit. 7. part. 6. Regni Castellę sub verbis præcisīs, & prægnantibus alias causas expressè expellentibus, concludunt tamen Castellī explosis Covarru. & Gregor. Lop. valere parentes filios ex alia simili, vel gravi causa præter quatuordecim in ipsa lege contentas exheredare, ut bene aliis respondendo edocent Molin. d. disput. 176. nu. 147. & sequ. Molin. d. cap. 9. à n. 34. Barbof. ibidem.

- 45 Nec obstare videtur, dictio, tantum, quę licet ex sui natura alios respuit, tamen per eam casus similes non excluduntur, ut erudiunt ex Gl. in l. obas. C. de præd. min. l. si mora, verb. duntaxat, ff. sol. Marr. lib. 7. disp. 31. num. 6. Barbof. de claus. & dict. dict.

349. *nn. 5. & de offic. & potest. Episc. allegat. 102. nn. 19.*

- 45 Explanata demùm potissimum conferunt ubi recensita Gregorii XIV. Constitutio recepta minimè fuit. Multis, namque variisque in locis, hæc Gregorii XIV. Constitutio recepta minimè fuit, ibique Ecclesiasticæ immunitatis quæstiones, secundùm Canonum commune jus, absolvuntur, pro ut notatur in Hispaniarum Regionibus, ubi Inviçtissimus Dominus Rex, tantùm potestatem eam recipiendi retinebat, Summ. Pontificè obsequiosè supplicavit: ut indicant *Cresp. de Valdaur. obser. 63. nu. 19. 20. 42. par. 2. Martin. del Rio disquis. magi. lib. 5. sect. 7. vers. capi forsiarios, Guirier. pract. lib. 3. quæst. 1. n. 36. Corriad. decif. 3. n. 27. par. 1. et par. 2. decif. 119. n. 28. Salgad. de supplic. ad Sanctiss. par. 1. cap. 2. sect. 3. n. 141. Matth. de re crim. contr. 7. nu. 14. Lusitanio Regno testantur D. Ludovic. ab Exea Talajero alleg. de cadaver. pun. vers. sanè, Rodriq. qu. regul. tom. 2. qu. 50. artic. 3. apud Indos testantur Carrasc. ad leg. recop. cap. 3. n. 10. Mexia à Cabrer. in formular. immunit. Eccles. lib. 1. cap. 2. n. 46. et cap. 5. n. 2. Solorzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib.*

3. cap. 9. per totum.

- 47 In Parthenopeo Regno, quo ad solemnitates, usu non est recepta: quoniam ibi Supremus M. C. V. Senatus super suo instructo processu cognoscit, an reponendus sit Reus in Ecclesia: quo verò ad delictorum qualitates, secundùm Gregorii XIV. Constitutionē, quæstiones immunitatis absolventur, & sic passim mea, tempestate absolutè inconculsè fuere.

- 48 In nostro autē Sieulo Regno in his, quæ ad jus Canonicū cōmune cōveniūt, tantū recepta fuit: asserunt *Castill. decif. 156. D. Mar. Cntell. de immunit. Eccles. lib. 1. qu. 2. sub nu. 13. & sic testantur quoque decisum post omnes D. Hieron. Basilicò decif. crim. 5. n. 22. ubi Sodomiticum scelus in Ecclesia patrantes, fuisse ab Episcopo, Curia seculari traditos, & ab ista ad furcarum suspendia, damnatos. Nos autem, quamvis desuper allata verè, ac rectè in jure fundata sint, circa alia graviora crimina in Ecclesia, aut Cœmeterio patrata, nobisque haud parùm arident; attamen quotidie con-*

- 49 trarium notamus: etenim Gregorii Constitutio servatur ad unguem in Magn. C. Supremo Senatu, ac ferè in aliis Regni Tribunalibus, tam quo

quo ad solemnitates, quàm
quo ad delictorum qualita-
tes.

50 Arcentur planè à Sacre Ba-
silicæ protectione, mutilantes
membra in ipsamet Ecclesia,
vel Cœmeterio, ut disertis in-
sinuat verbis nostra recensita
Gregor. XIV. Constitutio, &
faciunt communiter Scriben-
tes, tam si sedulo, ac ex præ-
posito, quàm si ex subita ira,
ac accidentaliter, sub spe, im-
munitate fruendi, vel seclusa
spe, mutilatio promeret: sub-
dunt *Snarez de Relig. tom. 1.
lib. 3. cap. 11. n. 6. in fin. Sancti.
conf. moral. part. 2. lib. 6. cap. 1.
dub. 8. n. 18. Castr. Pala. oper.
mor. tom. 2. disp. un. de immu-
Eccles. pun. 9. n. 12. Trullenb.
in præcept. Decalog. lib. 1. cap.
11. dub. 3. n. 6. Cuiell. de immu-
Eccles. lib. 1. cap. 11. Ital. eod.
tract. lib. 1. cap. 5. 2. 3. nu. 1.
et 7. in fin. Dian. resol. mor. 11.
par. 1. tract. 1. et. resol. 7. par.
6. tract. 1. ubi sicque fuisse
decretum per Rot. Rom. ann.
1639. assert, autumantes ac-
cidentalitatem, ac subitam
iram in delictis tantùm rele-
vare quo ad pœnam minorã-
dam, vel augendam, non au-
tem quo ad immunitatem.
Ecclesiasticam; etenim ex hac
mutilatione deturpari Eccle-
siæ sanctitas, ejusq; reveren-
tia violari videtur: imò nefas*

est distinctionem in præsentì
thesi adducere, dum Summ.
Pontifex indistinctè, disertil-
que verbis alloquutus fuit: &
ratiocinatur *Gambac. de immu-
Eccles. lib. 5. cap. 23. nu. 14.
nisi per verã sui corporis tui-
tionem, cum moderamine in-
culpatae tutelæ mutilatio pro-
cesserit, ut diximus supra de
homicidio in Ecclesia patra-
to, & agglutinant allati per
Thom. del Bene de Immunitate
Ecclesiastica, tom. 2. cap. 16.
sect. 4. dub. 19. sect. 4. nu. 2,
contra quos strenuè urgent
Novar. sum. Bull. tit. de immu-
Eccles. nu. 58. Guister. pract.
qu. lib. 3. qu. 1. n. 3. Sesse, de-
cis. 141. n. 8. Gambac. sibi con-
trarius lib. 5. cap. 17. n. 2. Jo.
Azor. instit. mor. par. 2. lib. 9.
cap. 9. qu. 3. Correa in repet.
cap. inter alia, par. 3. num. 31.
Ricc. resol. 157. n. 2. in prax.
aur. Tabiet. summ. verb. immu-
51 nitas, sub nu. 9. etenim delin-
quens accidentaliter in rixa,
præter intensionem, & spem
fruendi Ecclesiastica protectio-
ne, delinquere videtur, ac ab-
sque animo Ecclesiæ injuriam
inferendi, ut ratiocinantur cū
adductis *Dian. resol. mor. tom.
107. par. 4. tr. 1. Ventrigl. prax.
annot. 23. 2. nu. 20. par. 2.
Nos autem absolutè iniquimus
hanc secundam Guister. No-
var. ac aliorum sententiam.**

esse sectandam, per ea, quæ nuper adduximus, & prædiximus in principio hujus sectionis circa homicidium in Ecclesia confectum, quæ iterum hic repetere supervacaneum esse putamus.

- 52 Notandum tamen ad rem erit membrum esse id, quod distinctum, ac separatum ab aliis corporis partibus suum efficit officium, ac operationem: nimirum oculus ad videndum, manus ad palpandum, pedes ad deambulandum, aures ad audiendum, nares ad odorandum, lingua ad loquendum: sicque ex *Aristot. in lib. 1. de partib. animalium cap. 5. & lib. 4. Meteor. cap. ultim.* & indicant *tex. in l. item officialis, ff. de adel. edict. l. non sunt liberi, ff. de stat. hom. cap. singuli 89. distin. Abb. in cap. cum illorum 32. n. 8. de sent. excom. Navar. man. cap. 27. nu. 206. Suar. de censur. disp. 44. sect. 2. nu. 6. Henr. Zöf. ad lib. 5. decret. tit. 12. de homic. num. 77. Mar. Ital. de immuni. Ecclesiast. cap. 5. §. 3. nu. 8. licet Capoll. & alii relati per *Giurb. cons. 40: n. 6.* tenent linguam non esse*

- 53 membrum: cæteræ autem, partes dicuntur corporis, ut sunt dentes, auriculæ, barba, mammillæ, & similes: verum hæsitat aliquo modo de mammillis *Ital. ibidem à n. 10. affir-*

mant tamen *Ugol. de irregular. cap. 4. §. 5. Molin. de Just. & jur. par. 4. disp. 69. n. 5. Sayr. lib. 6. cap. 15. n. 18. Riginald. lib. 30. nu. 91.* putantes proprium retinere actum, & officium distinctum à cæteris membris, licet ab hac discedit opinione *Covarr. in Clement. si furiosus par. 3. relect. n. 8.* congruunt tamen auriculæ amputationem non esse membri mutilationem: etenim auriculam esse illam cartilaginem, quæ circa aurem reperitur, vocaturque auricula potius ad aures ornatum, & membri tutelam, meritò non esse membrum concludit, sicque pari schemate dicendum est de

- 54 digito, quem, membrum haud esse firmant mox citandi, sed membri partem esse, quippè suam haud retinet distinctam operationem, sed insimul cum manu, & pede operatur, ut insinuant *Henriq. lib. 14. cap. 8: §. 1. Navar. cons. 1. n. 1. tit. de corp. vit. Sayr. eodem tit. in florib. decis. 2. Barhof. allegat. 42. n. 19. par. 2. Mastrill. decis. 168. n. 5. & 10. Alter. de censur. lib. 5. cap. 4. disp. 10. dub. 5. Covar. in Clement. si furiosus par. 3. relect. n. 8. de hom. Giurb. cons. 40. n. 11. 12. Ital. de immuni. Eccles. d. cap. 5. §. 3. n. 13.* Nisi per digiti resectionem manus debilitetur, glomerant quo

quo ad irregularitatis incursū:
Suarez ibidem, Giurb. Barbof.
Mastrill. Ital. & alit supra, ac
 secūs quo ad expulsionem
 immunitatis Ecclesiasticę, pro
 qua haud debilitatio, sed mē-
 bri amputatio requiritur: ut
 ferē concludūt omnes, & *Ital.*
d. 11. 8. in fine.

- 55 Hinc est membra mutilare,
 membri abscissionem esse: de-
 bilitare autem membri offi-
 cium implicare, ut sunt digi-
 ti, ac pollices, dentes, & cæteri
 nuper expressati: & mirificē
 instruunt *Ventrigl. prax. annot.*
23. 2. 2. nu. 22. par. 2. Dian. res.
mor. 20. par. 2. tract. 15. & par.
4. tract. 2. resol. 26. & in summ.
par. 3. verb. irregularitas à nu.
63. Covarr. in dict. Clement. si
furiosus, laxē Ital. de immunit.
Eccles. lib. 1. cap. 5. 2. 3. à n. 14.
ad 18. Molin. de Just. & jur.
par. 4. disp. 69. n. 2. Cortiad. de-
cif. 101. nu. 29. & 30. Filluc.
tract. 19. cap. 9. nu. 235. del
Bene de immunit. Eccles. tom. 2.
cap. 16. dub. 19. sect. 1. nu. 5.
& 6. & sect. 2. n. 2. quidquid
autumant Caetan. 2. 2. qu. 68.
art. 5. Sor. de Just. & jur. lib. 5.
 56 *quæst. 2. sustinentes digitum*
 suum retinere officium disjū-
 ctum, vel cum aliis membris
 conjunctum, meritō mem-
 brum esse: nam contra eos cō-
 munis, ac verior ab omnibus
 sectata obstat sententia, etiam

quo ad pollicem, & indicem,
 ut graphicē concludunt nu-
 per allati, & meliūs omnium
del Bene d. n. 6.

- 57 Mādanē ut aliquis mutile-
 tur in Ecclesia, indignū ab ejus
 protectione esse enodatē im-
 perat Sum. Pōtifex Greg. XIV.
 in recensita Cōstitutione. Ve-
 rū an accidētalitas prodeat
 Reo membra alicui mutilanti
 in Ecclesia, vide tradita per
 nos in principio hujus sectio-
 nis ubi de homicidio in Ec-
 clesia patrato loquuti sumus.

- 58 Nos demū haud later,
 pro totali nostri de immunita-
 te Ecclesiastica instituti com-
 plemento, necessarium omni-
 nō esse, ut cætera crimina per
 adductam Gregor. XIV. Bul-
 lam excepta sigillatim in prę-
 senti sectione vānentur: at-
 tamen quia tantus non levis
 labor, exaptatus iam per nos
 existit in 2. Codice *de Clericis.*
quandoq; amittend. meritō nē
 gementur labores, ibi nos
 remittimus.

- 59 Ad exarata nō parū conve-
 nit alterius hęsitationis abso-
 lutio; scilicet, an Judex laicus
 possit arma, instrumenta, fal-
 samque monetam in Ecclesia
 existentem extrahere, annuit
 absolute, ac decisum refert Lu-
 dovic. à Peguer. *decif. 260.*
 quem sequitur *Ripoll. de regal.*

- 60 *cap. 15. nu. 56. 57. tamen per*
 mo-

- 61 modum facti, & juris defen-
sionis naturalis, non per mo-
dum exercendæ jurisdictionis,
hâc permittunt extractionem
nonnulli, quos cumulat *Guit-
tier. præct. quæst. 12. lib. 1. n.
8. & sequuntur Gambac. de
immun. Ecclesiast. lib. 4. cap.
26. nu. 12. Villalob. in summ.
part. 2. tract. 39. diff. 7. num.
11. Sanch. conf. mor. tom. 2.
lib. 6. cap. 1. dub. 14. num. 20.
versic. at si Rens nu. 26. & in
addit. ad disput. 63. nu. 2. ver-
sic. pœnam, ubi lato calamo
hæsitacionem extricat, nec di-
screpant del Bene de immunit.
Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 30.
à n. 2. D. Mar. Cusell. de imm.
Eccles. lib. 1. qu. 8. à nu. 6. 7.
licet mordicùs oppositum au-*
- 62 dactetque tuentur ex Canon.
sicut antiquitus: ibi aut perso-
nam hominis, vel bona ejus in-
de subtraxeris 17. q. 4. Sanct.
Antonius in summ. par. 3. tit.
12. cap. 3. vers. itemque in
Ecclesia posita sunt. Castrus Pa-
laus oper. mor. tom. 2. tract. 11.
disput. unica punct. 11. nu. 8.
Thom. del Bene de immunit. Eccl.
tom. 2. cap. 16. dub. 30. nu. 1.
& in annot. dub. 31. nu. 15.
Bonac. disput. 3. qu. 7. punct.
5. vers. tertius effectus Lezan.
quæreg. tom. 3. verb. immunit.
Ecclesiarum nu. 18. 19. Gam-
bacur. de immunit. Eccles. lib. 4.
cap. 12. nu. 9. facit tex. in l.

præsenti C. de his qui ad Eccle-
siam confugiunt Barbos. de jur.
Eccles. univers. lib. 2. cap. 3.
nu. 55. uno agentes ore, inter-
dictum expressè laicis pote-
statibus esse, jurisdictionem
aliquam in Ecclesia exercere,
ex cap. 1. & 2. de immunit.
Eccles. quos laudant, & se-
quuntur Barbos. ubi nuper Spe-
rell. decis. 51. à nu. 1. Ciarlin.
contr. cap. 154. nu. 52. par. 2.

- 63 Etenim Ecclesia, & si in Prin-
cipis sæcularis territorio sit,
nō tamen de territorio suo, sed
Ecclesiastici Judicis est: Tusc.
præct. concl. E. cōcl. 5. n. 10. 11.
Carol. de Grass. de effect. Cler.
effect. 1. nu. 618. Farinac. de
immunit. Eccles. nu. 356. &
conf. 214. nu. 3. lib. 3. del Be-
ne de immunit. Eccles. tom. 2.
cap. 16. dub. 40. sect. 3. nu. 7.
& alii coacervati per Ciarlin.
contr. 10. nu. 5. lib. 1. nisi tã-

- 64 tum quo ad protectionem
explicat Bald. in Auth. si quis
hoc genus C. de Episc. & Cler.
nu. 2. & quod faciunt ad sui
favorem Tusc. Farinac. & alii
per Cortiad. dec. 2. nu. 29. 30.

- 65 idē ab ipsa Sacr. Basilica ex-
trahi nequeunt, tanquam exi-
stentia in loco extra territo-
rium: cum idem sit esse locum
extra territorium, ac si esset in
loco exempto: cap. cum Epi-
scopus, & ibi Barbosa n. 8. de
off. ordin. idē de potest. Episc.
par.

par. 3. alleg. 80. n. 9. de *Graf-
fis effect.* 1. num. 618. *Surd.*
decif. 129. n. 17. eaque fruun-
66 tur immunitate, itidem, &
cuncta alia bona ipsius confu-
gentis, ceu & ipse confugiens:
Canon. ficut antiquitus, 17. qu.
4. & ibi *Barbosi.* & alii, quos
nuper enumeravimus, quibus
adde *Layman. in Theol. mor.*
lib. 4. tract. 9. cap. 3. num. 13.
Mexia à Cabrera in form. Ec-
cles. immun. lib. 1. cap. 10. n. 6.
Farinac. de immun. Eccles. nu.
56. ampl. 17. n. 300. & con-
sonat *Corriad. decif.* 72. n. 13.
67 meritò pro harum sententia-
rum conciliatione, consenta-
neum esse putamus, ut talia
instrumenta falsæ monetæ, ab
ipsa Sacra Basilica, cum as-
sistentia Judicis Ecclesiastici
extrahantur, nō autē ad aliquē
actum peragendū cōtra reum:
etenim laici in causis crimina-
libus, à foro Ecclesiastico nō
sumunt indicia: inquit *Nicol.*
in flosc. verb. cadavera, to. 3.
n. 4. quem laudat *Calderò de-*
cif. crim. 9. n. 40. to. 1. nec ad
68 aliquid damnū quamvis exi-
guum Reo inferendum, sed
magis ut reverentia sacrorum
augeatur, peccandi occasio
auferatur, ac Reipublicæ bo-
num conservetur: ut in armo-
rum extractione dixere Do-
ctores superius indicati, qui-
bus adde *Porriul. de dub. regul.*

verb. Eccles. immun. n. 15. *De-*
cian. lib. 6. cap. 26. n. 10. &
lib. 8. cap. 3. n. 30. *Ricc. de*
pub. Judic. cap. 37. n. 20. *Thor.*
comp. par. 3. sect. 1. *verb. ex-*
tractus, *Corriad. decif.* 24. nu.
131. 132. *decif.* 72. n. 6. nec
discrepat *Cutell. de imm. Eccles.*
lib. 1. cap. 8. nu. 7. *Marans.*
contr. jar. par. 2. resp. 37. n. 1.
Sabell. in repert. mor. verb. Ec-
cles. quo ad ejus imm. annuitq;
Calderò d. decif. 9. n. 65. to. 1.
autumat tamen *Cutell. sub nu.*
69 18. quod si Ecclesiasticus Præ-
positus renuerit bona furtiva,
aut arma extrahere è Sacra
Basilica, valere tunc laicum
Judicē ad periculū cōcurrere:
quam conclusionem nequa-
quam admittimus, nisi in de-
lictis tantum exceptis, ut fusè
enucleabimus infra: etenim
magna consideratur distantia
inter extractionem fontis cri-
minis excepti, & rerum fura-
tarum, instrumentorū ad cri-
men peragendū idoneorū, ar-
morum, & similium: nam pro
prima assistit Gregoriana, cō-
tra secundam resistunt ratio-
nes nuper allatæ, ac decisio-
nes Sacr. Congreg. immun.
sub die 4. Maii 1629. & 8.
Augusti 1645. emanatæ, quas
affert *Sperell. d. decif.* 51. &
repetit *Calderò d. decif.* 9. nu.
40. tom. 1.

70 Explanata verum, ex juri-
dicis

dicis licet fundamentis scateant: attamen oppositum crebro praxis in utriusque Siciliæ subfelliis dispersè nos imbuunt: talia enim instrumenta ad crimen peragendum idonea, cadavera violenta manu, aut veneficis potionibus perempta, in Ecclesia existentia (præviâ Ecclesiastici Ordinarii Antistitis veniâ) cujus arbitrio extractio prædicta per Sac. Congr. immun. prudentiali tamē modo remissa est: ut anno 1667. sub die 19 Julii, & referūt Sperell. d. decif. § 1. Pignatell. consult. Can. 122. n. 73. 74. Calderò d. decif. 9. à n. 40. ad fin. to. 1.) modestè absque scandalo extrahuntur, exhumantur, ad hoc ut ex peritorum iudicio benè perpendatur, extrâ verò Ecclesiam, dein ex eorum relationibus laicus Fiscus suum in genere delicti corpus clarificat, ex quibus nulla infertur Sacræ Basilicæ violatio, nec aliqua, quamvis exigua perturbatio; laicus namque Judex ad hunc devenit actum, necessariò, ut primas perageret causæ probationes, ad hoc ut puniantur fontes, & crimina non remaneant. inexplata, cum Ecclesiastici verò Judicis assistentia, ut prædiximus, & ammonent Card. de Luca in discurs. 70. de jurisdict. & for. compet. tom. 3. sed si contem-

ptio Ecclesiastici Superioris, vel scandalum accesserit, nequire Judicem laicum talem exhumationem, vel recognitionē perficere, autumat Panninoll. decif. 95. annot. 1. At
 71 si absque allata Ecclesiastici Judicis veniâ, sed matte, & voluntate, ac autoritate propria hoc peregerit Judex laicus, in Ecclesia, ac Episcopi contemptum nulla, ac censurarum gladio punibilis erit talis extractio, ac deshumatio, & tunc conducēter allata per Sperell. d. decif. § 1. est equi-
 72 dem talis recognitio cadaverum jurisdictionalis actus, quē in Ecclesia nullo pacto exercere valet laicus Judex, ut depromitur patulè ex cap. de cet. de immun. Eccles. in 6. cap. 1. eodem, & ex Sac. Concil. Trident. sess. 22. de sacrif. Miss. cap. cum Ecclesia extrâ eodem absque Ordinariū Ecclesiastici veniâ, ut ante diximus additis Barbosa. in collect. decif. apost. verb. cadaver, collect. 76. n. 6. Nicol. in flosc. tom. 3. verb. cadavera, n. 3. & in par. 1. lib. 1. tit. 8. de his, qui sunt sui, & de immun. Eccles. n. 37. col. 2. versic. hinc est, quod, Don Cbristoph. Vargas Machuca. decif. 1. n. 493. Xamar. de off. Judic. par. 1. quæst. 9. nn. 295. Theunud. in decif. Ulyssip. decif. 132. nn. 7. & alii per Calderò

derò n. 37. etenim Ecclesia li-
 73 cèt in Principis sæcularis ter-
 ritorio sit, non tamen de suo
 territorio est, nisi quo ad pro-
 sectionē, ut prædiximus: Bald.
in Aut. si quis in hoc genus n. 2.
1. de Episc. & Cleric. Farinac.
de immun. Eccles. nu. 356. &
conf. 214. n. 3. lib. 3. Giarlin.
contr. lib. 1. cap. 10. n. 5. sed
 de Ecclesiastici Judicis terri-
 torio est: *Dian. resol. mor. par.*
4. tract. 1. resol. 92. & par. 6.
tract. 1. ref. 21. Sperell. decis.
3. n. 11. 16. Cortiad. decis. 2.
n. 25. par. 1. & decis. 72. nu.
14. Undè consentaneum haud
 est asserere, Ecclesiam esse in
 territorio laici Principis, qui
 de delictis in Ecclesia cognos-
 cit, ut firmant Doctores ad-
 ducti per *Calderò nu. 61.* & ex
 eo quia prævenit ad capturan-
 persone, ad hanc recognitionē
 cadaveris etiā devenire quiti
 etenim præventio ut locum
 74 habeat, oportet ut contraver-
 sia sit inter Judices, parem ha-
 bentes jurisdictionem: *ex lex.*
in l. si quis postea, 7. ff. de Judic.
cap. proposuisti, de for. compet.
Giurb. conf. 48. n. 41. Carlov.
de Judic. tom. 1. lib. 1. tit. 1.
disp. 2. quæst. 7. sect. 3. n. 872.
 quæ quidem jurisdictio si ra-
 dicitus deficit in laico Judice
 respectu Ecclesiæ, in qua nul-
 lam prorsus exercere valet ju-
 risdictionem, ut ex dicto cap.

decet, de immun. Eccles. & ex
 Sacr. Concil. Trident. & faten-
 ter communi consortio, Bar-
 bos. in cap. cum Ecclesia, de im-
 mun. Eccles. & alij per Cortiad.
 decis. 72. n. 13. ergò etiā cessare
 75 debet motivum præventio-
 nis. Ex allatis denique itidem
 depromitur malè pronuncia-
 tum fuisse per Consultores
 Cōtentionum anno 1593. ni-
 mirum cognitionem nullitatis
 extractionis cadaverum in
 Ecclesia spectare ad laicos Ju-
 dices R. A. ut afferunt *Regen.*
Vines, & Calderò decis. 19 n.
49. tom. 1. & insuper erroneā
 esse autumamus testationem,
 quam adducit *Urgas in d. deci.*
1. n. 225. quòd ex consuetu-
 dine laici Judices hanc facti-
 tant recognitionem cadave-
 rum: nam Piissimi Hispallēn-
 ses oppositum edocent, & in
 Supremis subsellis utriusque
 Siciliæ, nos Judices, prævia
 Ecclesiastici Judicis venia,
 76 semper peregrimus, sicque
 Matriti servari edocet *Calde-*
rò n. 72. & Cathalani expres-
 sum retinent ordinem Invi-
 ctissimi Caroli II. quem Deus
 semper incolamem conserve-
 77 t, circa extractionem honorum
 Gallorum in Ecclesia existen-
 tium, ut cum Ecclesiastici as-
 sistētia talis perficiatur extra-
 ctio, teste *Calderò n. 69.*

78 Tandem finem præsentis

secundæ sectionis, imponendo, inquit, contra hosce fontes in Ecclesia delinquentes, præter recensita crimina homicidii, vel membri mutilationem in ipsa Ecclesia, vel Cœmiterio perpetrata, in reliquis, nimirum ob vulnus, furtum cum sacrilegio, & alia, quia delicta mixti fori sunt, utrumque irruit Imperiū, tam Ecclesiasticum, quam sæculare: quippe ratione delicti in Ecclesia patrati, delinquens efficitur de Ecclesiæ foro, & ob illatam Ecclesiæ injuriam ab ea objugatur, ut ex cap. cum sit generale de for. comp. & cap. significasti, de adult. innuunt scribentes, & Abb. in cap. relatum nu. 1. de sentent. excomm. Dian. lib. 1. tract. 1. de immun. Eccles. ref. 2. vers. licet part. 1. Itala eodem tract. lib. 1. cap. 3. §. 2. n. 2. & cap. 4. §. 7. nu. 13. 14. & §. 3. nu. 53. Ciarlin. contr. cap. 14. à nu. 24. & seqq. par. 1. Bonac. eodem tract. disp. 3. qu. 7. §. 4. nu. 8. Peregrin. eodem cap. 6. nu. 28. ubi sub nu. 29. agglutinant, tale delinquente reo, in Ecclesia manente, præventioni locum non esse, imò valere Episcopum cum extrahere, & punire, si delictum sit grave, & non leve, ut explicat Diaz pract. crim. cap. 87. vers. illud

Ciarlin. contr. cap. 14. nu. 24. & 25. & 15. n. 4. §. 6. 7. & seqq. p. 1. seclusa, verò rei existentia in eadem Ecclesia, locum præventioni esse ex communi, & vera opinione insinuant ex d. cap. cum sit generale scribentes Covarr. var. cap. 20. nu. 18. vers. 35. lib. 1. de Grati. de effect. Cleric. effect. 1. num. 645. Bellef. dispn. cleric. tit. de for. cleric. real. §. 4. num. 9. Mart. de jurif. par. 2. cap. 11. à nu. 20. & 23. Giurb. conf. 70. nu. 10. & seqq. Bonac. de leg. disp. 10. qu. 2. punct. 1. §. 1. nu. 32. Leo. ibef. for. Eccles. par. 1. cap. 13. nu. 23. ex quibus probat, & sequitur Ciarlin. ubi supra nu. 12. 13. par. 1. & cap. 14. nu. 25. de hac præventioni nos plura adducimus in tom. 2. de cleric. quandoque amittend. & in cap. 7. de assassin. à nu. 83. & seqq. Hic tantum notandum est, in delictis in Ecclesia patratis, ubi sanguinis pœna est infligenda, jurisdictionē Ecclesiastici Judicis conquiri, & præventioni locum haud esse; etenim sanguinis animadversionem indicere nequit, merito de hisce delictis sæculare cognoscit Imperium, ut de falsino, quemadmodum dixere ex oraculo Abb. in cap. si Clerici, de Judic. num. 4. Reg. Laganar. ad Reg. Revit. in prag.

pragm. 1. de assass. sub num. 8. circa finem. Hostiens. in d. cap. cum sit generale, & ibi Abb. de for. compet. Tusc. littera S. conclus. 6. nu. 12. Giurb. conf. 70. nu. 16. Quod secus est, quo ad pœnam temporalem, quam imponere quit Episcopus laico in Ecclesia delinquenti, ut ex communi omnium sententia edocet Sebast. Garin. defens. reor. 1. c. 11. n. 19. vers. 7. sed, & n. 20. vers. qui omnes. Et ex eo Ciarlin. d. c. 15. n. 13.

79 Notandum itidem est in delictis mixti fori punitum à Judice seculari, inquietari posse à Judice Ecclesiastico: & è contrà si pœna est diversa Canonica à Civili *cap. fin. 2. per hoc de pan. in 6. Abb. in cap. 1. n. 5. de procurat. cap. cum sic, & ibi Felin. nu. 21. de foro compet. Did. Covar. in cap. Rainut. n. 19. de testam. Mart. in specul. par. 6. vers. 12. Roland. à Vall. conf. 12. nu. 17.*

18. vol. 2. Rom. conf. 385. Bap. bat. conf. 31. nu. 4. 8. vol. 4. Cachet. decif. Pedem. 103. nu. 8. Prosp. Farinac. præx. Crim. tor. 1. part. 1. tit. de Inquisit. quæst. 4. nu. 7. & seqq. Bellet. disquis. Cler. par. 1. 2. 5. num. 128. ubi subdit valere Ecclesiasticum procedere contrà sacrilegos ad excommunicationem, ac ad alias spirituales pœnas, sententia Judicis laici minimè refragante, & antè eū prætulit Cachet. d. decif. 113.

80 Verùm si similes, & non dispares sint pœnæ, tunc nequit alter iterum teum inquietare; nisi sufficienter objurgatus haud fuerit Covarr. lib. 2. var. cap. 10. nu. 6. vers. 11. Cachet. nu. 8. Cæcch. de privilegi. cleric. n. 16. Bellet. num. 128. in fin. & nos affluenter hanc extricavimus materiam in Cap. de Clerico assassineo in alio Codice de Clericatu quandoque amittendo.

SECTIO TERTIA

S V M M A R I U M.

AD Episcopum
Diocesannum
pertinet reum
ab Ecclesia
pro delicto ex-
cepto extrabe-

re, & in ejus defectu ad Vica-
rium suum Generalem.

2 In loco exempto, & nullius
Diocesis ad Episcopum vicini-
orem spectat, non ad Vicarium,
Sede Vacante.

3 Ad eundem Diocesannum E-
piscopum spectat inquirere, an
locus, ubi facta fuit extractio
sit Sacer, & immunis.

4 In loco nullius Diocesis, si duo
essent viciniore Episcopi, unus
quo ad Diocesim, sed non quo ad
habitationem, alter vicinus quo
ad habitationem, non verò quo
ad Diocesim, ad istum spectat
venia fontes extrahendi è Sa-
cra Basilica, pro delictis exce-
ptis.

5 Jus extrahendi reos è Sacra
Regularium Basilica, pro deli-
ctis exceptis, ad Episcopum loci
Ordinarium spectat.

6 Vicarius Capitularis, Sede
Vacante, nequit, ex Regularium
Ecclesia reos extrahere.

7 Opposita refellitur sententia.

8 Episcopus nequit, pro delictis
non exceptis, reum à Sacra Ara
extrahere, eumque Judici laico
tradere, sub cautione, de non
puniendo.

Et si feceris, & pœna san-
guinis fueris indicta, in irregu-
laritatem ruit.

9 Potestas secularis, si ab Eccle-
sia reum, pro delicto non exce-
pto, extrahere attentaverit, in
excommunicationis ferendæ pœ-
nam incidit, & in alia addu-
cta infra sub n. 13. in fine, &
nn. 14.

Et an ei Clerici resistere va-
leant, & quomodo?

10 In criminibus exceptis valei
Potestas secularis reum ab Ec-
clesia extrahere, sed eum in
Episcopi carceribus obsequare
debet.

Intellige sine scandalo.

11 In delictis exceptis si Eccle-
siastici renuerint portas Eccle-
siæ pandere, quid facere debeat
Imperium temporale?

12 In delictis exceptis, an va-
leatulare Imperium, reum
in Ecclesia funibus, & catenis
alligare, etiam seclusa Episcopi

venia? Neapolis assertur praxis.

13 Inter discriminatas sententias, verior adducitur.

14 De jure Canonico excommunicantur Ministri Curie secularis, si in delictis non exceptis reum ab Ecclesia extrahere attemptaverint. Intellige si Ecclesia non fuerit satisfacta.

15 Ecclesiasticus Judex si in delictis exceptis renuerit veniam extrahendi concedere, an valeat seculare Imperium reum in Ecclesia interficere?

16 Episcopus in hisce absolventis articulis immunitatis Ecclesiastica, an teneatur Assessorum ascribere, & judicariam telam assumere?

17 Episcopus an teneatur citare Fiscum suae Curiae, Fiscum Curiae secularis, & reum?

18 Dom. Prorex in electione Assessoris, an exposcere queat ab Ordinario Episcopo, ut Reg. Consiliarium eligat in Assessorum?

19 Princeps nequit Baronibus mandare, ut in aliqua causa non judicent, nisi cum consilio talis personae.

20 Decisio Castill. 155. tom. 2. circa electionem Assessoris de voluntate Proregis explicatur.

21 Regni praxis ad id adducitur.

22 Qualitas delicti, ob quam reus ab immunitate Ecclesiastica expellitur, an per rigorosas, &

plenas probationes, an per semiplenam clarificanda sit?

Bina recensentur oppositae sententiae.

23 Verior adducitur, quae per probationes ad torturam sufficientes, hanc probationem faciendam esse auctorizat.

24 Decisiones recensiores M. C. Archiepiscopalis Panormi afferuntur.

25 Ecclesiasticus Judex, an stare debeat processui à laico Imperio constructo, super qualitate delicti excludentis ab Ecclesiastica immunitate?

26 Judicem secularem si informationes construxerit, postquam reus ad Ecclesiam confugium occurrerit suspectum esse, putant nonnulli.

27 Episcopus valet sequi processum à Judice laico instructum antequàm hasitatum fuit de immunitate Ecclesiastica, si ei liberit.

28 Episcopus satis est, ut patratum crimen exceptum summarie, simpliciter, & extra judicialiter cognoscatur, quantum pro sua conscientia instructione sibi visum fuerit.

Clementis VIII. rescriptum Panormitano Antistiti directum adducitur.

29 Clementis hoc rescriptum, extra Urbem Panormi locum non habet, eo non obstante, contrarium pluries Sac. Congrega-

- tionem statuisse ostenditur.
- 30 Auctoris sententia refertur.
- 31 Reus, contra quem Episcopus pronunciavit (non gaudeat immunitate Ecclesiastica) si Curie seculari obsignatus, in termino extraordinario qualitate elegerit, pro solo delicto restituendus est ad Ecclesiam.
- Episcopus qui repetere rōem ex errore ad Judicem laicum remissum, ita pariter tenetur restituere remm, ad cuius favorem pronunciavit gaudere immunitate Ecclesiastica, ex errore.
- 32 Ab interlocutoria, non gaudere immunitate, an Fiscus Curie temporalis valeat se appellare, etiam quo ad suspensivum?
- 33 Extractio ab Ecclesia confecta, nō servata Sac. Canonū, ac Gregor. XIV. Constitutione, nulla, ac illegitima est, & ideo Ecclesie spoliatae ante omnia reus restituendus est.
- 34 Reus illegitimè ab Ecclesia extractus, in carceribus Judicis secularis detinendus non est, neque pro delictis postea patrat, minusque puniendus.
- 35 Illegitima extractio in casum justificatur ex actis deinde per Judicem secularē congestis.
- 36 Restitutio semper ante omnia facienda est Ecclesie.
- 37 Legitimè extractus, et in carceribus Curie secularis detentus, si in eis deliquerit, eundē potitur in munitate.
- 38 Recensitores adducuntur casus.
- 39 Reus in carceribus laicis loco Ecclesie devictus, si fugam arripuerit, & post tēporis cursū in loco prophano captus, an restituendus sit ad Ecclesiam?
- 40 Immunitati Ecclesiasticae, verbo, renanciare nemo potest, at secus actū, seu factū. & nu. 61. & 62.
- 41 Talis reus fugiens imputatur si in sua libertate redactus, ad Ecclesiam iterum non occurrerit.
- 42 Extractio si illegitima fuerit, aufugiens reus à carceribus laicis, & in loco prophano captus, semper restituendus est Ecclesie.
- 43 Restitutio Ecclesie spoliatae facienda est, vel Episcopo, aut ejus Generali Vicario.
- 44 Extractio dicitur illegitima non solum si à Curie temporalis Ministris fuerit peracta, verū, & si à personis privatis.
- 45 Extractus violenter per privatas personas, inscio tamen saculare Imperio, si casualiter cum Ministris ejusdem Imperii occurrerit, & ab eis devictus fuerit, an restituendus sit ad Ecclesiam?
- 46 Affirmativam sententiā veriorē esse sustinetur:
- Cutelli opinio tanquam cavillosa reiicitur.
- 47 Et quid si non violenter à privatis personis fuerit extractus, sed

*sed blandis, sabbolisque amici
suasionibus, inscia seculari po-
testate, an ab ea in loco propba-
no captus, sit restituendus?*

*Laxe vauatur materia: ne-
gativano sustinet Auctor, si lai-
cus Judex de subdula extractio-
ne non cogitavit. n. 50.*

48 *Verba blanda quando violentias simulentur? Et quando metum insinuant?*

49 *Judex laicus si de subdula, et blandis verbis extractione particeps fuerit, reum sic extractum restituere tenetur.*

51 *Promissio salvoconducti, ac guidatici, pro Reipublicae conservatione, ex purgantissimis politicae dogmatibus servanda est.*

Nonnullae afferuntur eruditiones.

52 *Et si ab inferiore impertita fuit, à Superiore servanda est.*

53 *Per Judicem inferiorem ex causa conceditur.*

Et quid in Regno Sicilia?

54 *Princeps eam concedit, & vocatur ex gratia. n. 55.*

Nisi opposita vigeret consuetudo, aut alia particularis sanctionio obstaret.

55 *Guidaticum, ac salvoconductus à Judice alicujus Supremi Tribunalis concessus, servandus est, ni ineptus reus bono credens viro decipiatur, & hoc guidaticum Justitiae appellatur.*

56 *Rebelligibus, & Hæreticis an*

concedatur salvoconductus, & concessus an servandus sit?

Salvoconductus conceditur per epistolam, & per simplicem Judicis vocationem.

*Tempus in salvoconducto ob-
signatus, de momento currit in
momentum.*

57 *Salvoconductus, sive guidaticum à Judice confugienti in Ecclesia datum, servandus est, quoniam præjudicium iridem ipsius Ecclesiae concurrens, si aliter fuerit attentatum.*

58 *Potestas secularis impedire nequit, quin reus confuga ab Ecclesia exeat ad suum exonerandam corpus.*

Intellige si intra fines Ecclesiae opportunus non extaret locus.

59 *Potestas secularis interdicare nequit, ut confuga tradantur alimenta, aliaque ad victum necessaria, etiam quod delictum sit de exceptis.*

60 *Liberè, & gratis faciendus est restitutio rei ad Ecclesiam, absque ulla compositione, fidejussione, pacto, vel ligamine, alioquin si sub pacto, fidejussione, vel ligamine fuerit restitutus, & iterum si capiatur, semper restituendus est liberè ad Ecclesiam.*

61 *Provisio Neapolis in visitatione carceris facta à R.D. Stephano Carrillo in personam rei ab Ecclesia extracti assertur; ejusque exitus recensetur.*

62 Immunitas Ecclesiastica verbo non possis renunciare, quia de alterius agitur præjudicio.

63 Renunciatio Ecclesiæ verbo confecta relevat, si Ecclesiæ, de cujus præjudicio agitur, silet, casus Neapolis occursus refertur.

64 Immunitatis Ecclesiasticæ exceptio in qualibet judicii par-

te opponi possit.

65 Decisio M. C. V. Neapolis adducitur.

66 Judices post condemnationem functi sunt officio suo nec executionem suam sententiæ differre queunt, Principe in consulto.

Inquisiti mora Ecclesiæ officere nequit. Ibidem.

D Episcopum Diocesenum equidem spectat reum ad sacram occurrentem Aram

pro delictis exceptis ab ea extrahere; & pro inde nequit laicum Imperium in ea extractione se ingerere, absque ejusdem Episcopi, vel sui Vicarii facultate: *Ambros. de imm. Eccles. cap. 15. nu. 1. Ciarlin. controvers. for. cap. 162. num. 2. part. 2. & alii infra*: etenim ad eos gradatim spectat ex speciali indulto per Gregoriū XIV. in recensita constitutione impertito: & si locus exem-

ptus sit, vel nullius Diocesis, ad viciniorem pertinet Episcopū haud ad Vicarium, Sede vacante: *D. Mar. Giurb. conf. 20. n. 17. fusè conf. 100. nu. 19. Dian. ref. mor. part. 1. tract. 1. ref. 14. & par. 4. trac. 1. ref. 42. & part. 6. tract. 1. resol. 28. & in summ. part. 1.*

verb. Immunitas Eccles. nu. 20. & part. 2. verbo *Judex laicus n. 31. & alii relati per Cortiad. decis. 2. nu. 35. & decis. 120. nu. 1.*

3 Ad eundemq; Episcopum spectat decernere an locus ubi fuit facta extractio sit Sacer, & immunis: *cap. ex parte de verb. sign. Giurb. conf. 100. nu. 35. & conf. 10. n. 7. Ciarl. cap. 163. nu. 4. par. 2. Dian. ref. 49. par. 4. tract. 1. del Bene de immunit. Eccles. tom. 2. cap. 6. dub. 41. q. 10.*

4 Et si cōtingit duos esse Episcopos loci nullius Diocesis viciniore, unus viciniore quo ad Diocesim; nō vero quo ad habitationem, alter verò viciniore quo ad habitationē, nō autem quoad Diocesim; tunc ab isto exposcendā esse veniam extrahendi fontem, in Ecclesiam nullius Diocesis occurrentem, firmant ex eadem Gregor. XIV. constit. *Bonac. de censur. disp. 3. qu. 3. part. 16.*

2. 12. nu. 17. *Pellizzar. man. tom. 2. tract. 8. cap. 5. sect. 1. nu. 41.*

- 5 Ad Episcopum igitur loci Ordinarium spectat cognitio, an confuga ad Ecclesiā gaudeat, vel non immunitate Ecclesiastica: *Bonac. Pelliz. & alii infra* ad eumq; pariter pertinet reum ad sacram Ecclesiasticam Aram confugientem, in delictis exceptis, ab ea extrahere, itidem è sacris Regularium Basilicis ex Bula Gregorij XIV. attempta, quæ licet circa facultatē Episcopis tributā, de laicis loquatur, attamen demonstrativè non, verò taxativè, ut Cardinaliū Congregatio declaravit, & insinuat *Nicol. in suis flosculis in verb. immunitas nu. 1.* quem laudat *Cæsar. Panimoll. decis. 84. nu. 1.* undè valere Episcopum confugam ob crimina excepta è Regularium sacris Basilicis; & Monasteriis extrahere, itidem armata manu, & cum ostii fractura, quoties Regulares extractioni se opponerent, edocet, & decisum per Sacr. Congreg. Card. *D. Jacob Pignatell. consult. Canon. 483. qui in consultat. 466.* subdit nequaquam valere Episcopum, tales Regulares renuentes portas, pro tali extractione facienda pandere, nec in vincula conijcere,

sed suo superiori obsignare. *Panimoll. decis. 84. nu. 15. & 16.* cercioratā Sacra Congreg. Immunitatis, sicque decisum esset, subditque *Card. de Luca par. 4. Miscell. Eccles. disc. 13. nu. 16. tom. 14. de Regul. & ibi in discurs. 2. num. 13. & 14.* fabulosam esse oppositam prætentionem, quam ex communi vitio retinet Regulares, & exempti, præsertim Milites Hierosolymitani, putantes ad eos allatam extractionem spectare: annuitque benè verum Cardinal. ad eos pertinere immunitatem suarum Ecclesiarum tueri; sed non spretis Episcopi loci Ordinarii præceptis, posse extractionē, ab eodē Episcopo ordinatam impedire: contra quos per Sacr. Congreg. assertum, nec discrepat *Pellizzar. man. tom. 2. tract. 8. cap. 5. sect. 1. sub nu. 44. vers. respondetur non posse in fine, & Bordon. res. 7. Rodrigu. qu. 51. art. 4. 2. verum tom. 2.* ratiocinantur ante emissam Gregorij XIV. constitutionem.

Advertendum sanè est, hanc per Gregorij constitutionem impertitā facultatem extrahendi reos è Sacra Basilica, in delictis exceptis solis Episcopis eorumque Vicariis Generalibus inductam esse, ut ex hujusmodi constitutionis

- lectura patet. *sine expressa licentia Episcopi, vel ejus officialis, ad quos solos, & non alios Episcopos inferiores, etiā si Ordinarii sunt &c.* quæ, jure extraordinario, indulta facultas ad Vicarios capitulares minimè porrigitur, Capitulū namque, Sede Vacante, tantū in jurisdictione ordinaria Episcopo succedit, non autem delegata: etenim in ea electa est personæ industria, quæ ad alios non extenditur: erudiūt Socin in cap. *qualiter*, & quādo il 2. nu. 185. de accus. Genuens. in prax. cap. 85. nu. 1. & 29. Fideric. de Sen. cons. 30. nu. 1: Suarez tom. 5. de cens. disq. 4. sect. 2. nu. 13. Dian. ref. mor. par. 5. tract. 10. ref. 30. vers. *Quæro primo*. ubi cum Peregrin. de immunit. Eccles. cap. 3. nu. 33. autumat porrigi hanc facultatem Vicario capitulari, quoties delictum patratū fuerit in sua Diocesi, quoniam jure ordinario tunc se gerit talis Vicarius, ad quem, defuncto Episcopo, pertinet: at secus si in loco exempto, in quo jure delegato Episcopus extractione procedit: verum eis respondet Sperell. decis. 31. nu. 8. 9. tom. 1. innuens Sum. Pontificem, circumscripta juris communis dispositione, novam tribuisse formam, facultatem hanc Episcopis de novo tribuendo, sicque decum pluries per Sacr. Congr. Cardin. assert Panimoll. decis. 84. nu. 22. cum seqq.
- 8 Qui quidē Episcopus in delictis nō exceptis nequit confugam laico Imperio obsignare, itidem sub cautionis prætextu, de non puniendo eum: innuunt Martin. Bonac. tom. 2. disput. 4. quæst. 7. punct. 7. nu. 3. Castrus Palans in oper. moral. d. tom. 2. tract. 11. disp. unica punct. 11. nu. 5. Dian. ref. par. 6. tract. 1. resol. 32. del Bene d. tom. 2. cap. 16. dub. 39. à n. 1. Gambac. de immunit. Eccles. lib. 8. cap. 11. & 12. n. 4. quidquid dicant Suarez de Relig. lib. 3. cap. 13. n. 3. Peregrin. de immunit. cap. 12. n. 9. Villagut. de extens. leg. rit. de extens. immunit. Eccles. nu. 8. & alii, quibus apprimè respondet Bonac. locis indicatis: alioquin si mors, vel membri mutilatio subsequatur, in irregularitatem incurrit, cum se cooperasse censetur: Lexan. quæst. Regul. tom. 3. verb. immunitas Ecclesiastica n. 22. del Bene d. tom. 2. cap. 16. dub. 39. n. 9. & 10. 13. & 14. at secus in delictis exceptis: quoniam tunc, sic jubente Sum. Pontifice, operatur: explicat Trullenb. d. dub. 6. nu. 6. Potestas
- 9 verò sæcularis, si confugam

ab Ecclesia extrahere in delictis non exceptis attentat, absque tamen Episcopi facultate; in communicationis ferendæ pœnam ruit: cap. *noverit*, de *senten. excomm.* cap. *sicut antiquitus*, cap. *frater*, cap. *minor* 17. qu. 4. Bordon. var. res. *sem. Confil. Regul. res.* 1. u. 13. Pellizzar. man. 10. n. 2. tract. 8. cap. 5. sect. 1. qu. 25. num. 46. Pilaia in *instis. decis. Pontific. lib.* 2. decis. 4. u. 79. & 82. Fagnan. in cap. *cum causa*, nu. 6. & 7. de *senten. excomm.* Imò hoc in casu Clerici ei resistere valēt Remig. de *Gonu. de immunit. Eccles. ampliat.* 18. n. 3. Suarez. de *Relig. ubi supra*, n. 4. Mar. Ital. de *immunit. Eccles.* lib. 1. cap. 6. §. 2. n. 44. Dian. d. res. 32. tract. 1. part. 6. vers. *se ibi*, *Castr. Palam. d. tom. 2. tract.* 11. *disput. unic. punct.* 11. nu. 15. del Bene d. tom. 2. cap. 16. dub. 32. nu. 1. 2. August. Barbosa. de *jur. Eccles. uni. lib.* 2. cap. 3. n. 51. mediis tamen licitis, & Ecclesiasticis, *Castr. Palam. ubi supra* nu. 15. Suar. lib. 3. cap. 13. n. 4. Bonac. disp. 3. decalog. *præcept. disp.* 3. qu. 7. de *immunit.* §. 1. in princip. nō autem armis, *Canon. nitror* 17. quæst. 4. Abb. in cap. *inter alia* n. 16. de *immunit. Ecclesiast. Remig. d. quæst.* 12. Fagnan. lib. 4. de *præcept. Eccles. cap.* 4. n. 5. Ciardin. *contr. for. cap.* 151. n.

37. part. 2. Didac. Covarr. lib. 2. var. cap. 20. nu. 18. vers. *sed & illud*: potissimum alii expressa Sum. Pontificis facultate: Trullenb. ubi *supra* dub. 4. n. 1. nē graviora suboriantur scandala: Remigii, Trullenb., 10 & alii. In criminibus autem exceptis, si Episcopus facultatem extrahendi confugam impertire renuerit, valere laicum Imperium eum extrahere, in vinculis tamen Episcopi emancipare edocent Ricc. de *public. Judic. quæst.* 36. nu. 28. Mar. Ital. de *immunit. Eccles.* lib. 1. cap. 6. §. 1. nu. 80. D. Giurb. *cons.* 100. n. 19. Alex. Ambros. de *immunit. Eccles.* cap. 11. n. 2. Steph. Gravian. *discep. for. cap.* 196. nu. 10. Sebast. Guaz. *defens. reor.* 1. c. 31. n. 4. del Bene de *immunit. Eccles. tom.* 2. cap. 6. dub. 4. sect. 2. nu. 2. statuitque Sac. Congreg. in una Neapolit. 30. Sept. 1616. quam affert Nicolius Incubrat. *utrinque jur. lib.* 1. tit. 8. de *his, qui sunt sui, vel alien. jur. sub n.* 36. adnectitque ad veniam extrahendi impertiendā, certitudinem delicti haud requiri, sed sufficere extra iudiciale dubium: ut decrevit Sac. Congreg. 1602. Neapol. 23. April. & Messina 4. Maii 1604. donec fuerit per eundem Episcopum super immunitate decretum: *Genuens. in prax.*

prax. cap. 17. n. 5. Bonac. de cens. disput. 2. quæst. 3. punct. 16. 2. 12. n. 7. vers. hoc tamē limitandum, Castr. Palau. d. to. 2. punct. 11. disput. unic. n. 2. Farinac. de immun. in append. cap. 2. n. 36. dummodò hoc fiat sine scandalo, & tumultu ex istis subdit Trullench. dict. dub. 6. nu. 3. quibus in criminibus exceptis nequeunt Clerici, aliæque personæ Ecclesiasticæ laico Imperio resistere, ut probāt nuper laudatissimò valere hoc portas Ecclesiæ, per Clericos claufas, omni meliori modo pandere, itidē eas frangendo, sustinent eorum more Cathalani Bardaxi for. 1. n. 37. & alii adducti per Cortiad. decis. 120. nu. 30. qui cum Enman. Rodrig. quæst. Regul. tom. 2. quæst. 50. art. 2. & alii, itidem de jure hoc defendere conatur, quos acticè, mirèque objurgat del Bene de immun. Eccles. lib. 1. cap. 16. dub. 33. n. 4. vers. qui-
 11 nimò tom. 2. Valere benè verum laicum Imperium vinculis, & catenis confugam in Ecclesia alligare, itidem absq; Episcopifacultate, insinuat noster Concivis Francisc. Anton. Costa cons. 1. lib. 1. Remig. de immun. qu. 2. Farinac. par. 1. qu. 28. nu. 10. & de immun. Eccles. nu. 298. Tusc. pract. conclus. lit. E. conclus. 10. nu.

13. Jul. Clar. 2. fin. qu. 3. n. 21. Azaved. l. 3. n. 21. vers. quibus, tit. 2. lib. 1. recop. Hevia Cur. Philip. tom. 1. part. 3. 2. 12. n. 32. Bobadill. in polit. lib. 2. cap. 14. nu. 92. lit. E. licet dissentiant, ex Canon. diffiniuit 17. qu. 4. & ex l. præseni, C. de his, qui ad Eccles. confug. Sebast. Guazin. defens. reor. 1. cap. 31. nu. 2. Didac. Covarr. lib. 2. var. cap. 20. n. 17. Farinac. in prax. par. 1. quæst. 27. n. 9. & in append. de immun. Eccles. nu. 297. Mar. Itala de immun. Eccles. lib. 1. cap. 6. 2. n. 51. Mart. Bonac. disput. 3. quæst. 7. de immun. punct. 3. Dian. resol. 26. tract. 1. par. 6. & in summ. verb. immun. Eccles. n. 20. part. 1. Fagnand. lib. 4. cap. 4. n. 55. del Bene de imm. Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 27. n. 1. & dub. 23. Castr. Palau. in d. oper. mor. tract. 11. disp. unic. punct. 11. nu. 6. tom. 6. Cortiad. decis. 21. n. 36. Gambac. de immun. Eccles. cap. 22. lib. 4. fusè Ciarlin. contr. for. cap. 154. n. 17. par. 2. magistraliter Fontanell. decis. 200. n. 17. 18. par. 1. nec discrepat Calderò decis. crim. 9. n. 66. to. 1. Attamen si non hæsitaretur delictum esset de exceptis, valere eum compedibus alligare insinuant idem Fontanell. nu. 19. Covarr. in d. n. 17. in fin. Paz. n. 178. Azaved. l. 3. tit.

2. n. 21. *recop. & Sebast. Guazin. ubi desuper nn.* 3. subdit quando delictum esset grave, & non adesset in loco tutus carcer, & ante eum dixere *Orland. conf. 54. nn. 11. Card. Tusc. d. conclus. 10. n. 16.* alioquin Ecclesie Rector tenetur de culpa: subdit idem *Orland.* & sequuntur *Tusc. Guazin. Farinac. in append. num. 198. Matth. de regim. Regn. Valent. tom. 2. cap. 7. §. 1. sect. 4. nn. 146.* potissimum si crimen esset scandalosum, & mali exempli: *Fontanell. decis. 201. n. 11. par. 1.*

13 Germana tamen, ac magis tuta sententia est valere sacculare iudicē extrā locū sacrum custodiā apponere, ut reum confugientem ad Sacram Basilicam, ab ea profiliendo, Satellites capere possint, & non aliter: ut magistraliter edocēt, ex *Suar. lib. 3. cap. 12. nn. 4. Bonac. disput. 3. q. 7. de imm. §. 5. Italia eodem tract. lib. 1. cap. 6. §. 2. n. 52.* quos affert *Castr. Palau. de reverent. deb. loc. sacr. punct. 11. n. 6. in fin.* licet in Parthenopea Urbe oppositum nostra tempestate passim notavimus: nimirum confugam in Ecclesia pro delictis exceptis, vinculis, & catenis alligari per Iudices sacculares vidimus, cumq; sub utriusque Imperii custodia in

Ecclesia manere: quam consuetudinem detestantur *Deccian. tract. crim. lib. 6. cap. 27. nn. 6. Dian. in sum. verb. immunitas, par. 1. n. 29.* eamq; non improbant *Sanch. consil. mor. tom. 2. lib. 6. cap. 1. dub. 13. n. 1. Trullenb. n. 4. Fontanell. à n. 1. Matth. de regim. Valent. nn. 145.* si certum sit non gaudere immunitate concludunt omnes recensiti. At si locus nō sit extractioni, quoniam delictum patenter constaret non esse de exceptis, tunc manifesta oppressio erit: innuunt *Sanch. consil. mor. lib. 6. c. 1. dub. 13. n. 1. to. 2. Matth. n. 145.* ex qua, mortaliter peccato sacrilegii violator peccaret: ex *D. Thom. 2. 2. q. 92. art. 2. ad 3. Valent. disp. 6. qn. 15. punct. 1. & 2. tom. 3. Suarez de Relig. tom. 2. tract. 2. lib. 3. cap. 13. n. 4. Mars. Bonac. to. 2. disp. 3. quest. 7. punct. 6. n. 1. & tom. 3. de censur. disput. quest. 3. pun. 16. §. 13. n. 1. Castr. Palau. tom. 2. tract. 11. disput. unica, punct. 11. n. 14. & punct. 12. n. 1. Trullenb. in expos. decalog. lib. 1. cap. 11. dub. 5. n. 1. & de Quiritum jure læsæ Majestatis crimen patraret: *tex. in l. 2. C. de his, qui ad Eccles. confug.* De jure 14 autem, Canonica excommunicationis pœna ei indicitur, etiam læsæ sententiæ, ac alia-*

rum

rum censurarum contra immunitatis Ecclesiasticæ violatores indictarum, & in Bulla Gregor. XIV. conculcatarum: *Maless. de jur. Eccles. militan. lib. 4. par. 2. tit. 6. in fin. Pacius Jordan. elucubr. tom. 2. lib. 11. tit. 3. nu. 281. P. Candid. disq. mor. tom. 4. disq. 5. art. 4. dub. 19. vers. sed jar. nono, Gibalin. Synop. censur. post tract. de censur. verb. immunitas, lit. I. Sperell. decis. 64. per totum*, si Ecclesia spoliata, non sit satisfacta: *Trullenb. sub nu. 3.* quæ nonaginta solidorum aureorum pœna mulctatur, Ecclesiæ spoliatæ applicanda: *Remig. de Gonnis, de immunit. Eccles. qu. 9. Barbof. de jure Eccles. uni. lib. 2. cap. 3. num. 116.* ut anno 1678. Neapolis notavimus in causa Equitis D. Francisci Serfali inquisiti de proditorio homicidio, qui de expresso Domini Proregis ordine ab Ecclesia fuit extractus, Magnæque C. V. obfignatus, & ab ea, rejecta immunitatis Ecclesiasticæ exceptione, ad mortem per decollationem in Castro Capuano fuit damnatus. Verùm Eminen. Neapolitanus Antistes Don. Innacus Caracciolo, minimè clarificatam habuit proditorii qualitatem: undè excommunicationis fulmen in Judices indixit, & tandem, sic statuen-

te Sacra immunitatis Congregatione, ad pœnam pecuniariâ unius lychnuchi argentei pro Ecclesia spoliata fuere mulctati, nos autem de utraq; pœna, Deo favente, immunes evasimus.

15 Movent planè nonnulli, num laicum Imperium, in delictis exceptis, si Episcopus loci Ordinarius indebitè renuerit facultatem extrahendi confugam concedere, valeat reum absque censurarum incusu in eadem Ecclesia interficere: affirmant aliqui autumantes, ex Gregor. XIV. Cōstitutione, extractionem illegitimam fuisse sub censuris interdictam, undè hæc si non est extractio, firmandum est quod nō sit sub eadē Constit. comprehensa, quia in pœnalibus non datur extensio: alii verò putant si interdictum fuerit minus, per Gregoriū dicendū est fuisse pariter prohibitum id quod magis est, minus namque, est extractio, magis, est occisio: meritò concludunt hunc casum fuisse comprehensum virtualiter in dicta Constitutione, quam proximam sententiam veriorē esse firmant, aliisq; mediis eam strenuè tuetur *del Bene de immunit. Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 37. sect. 1. per totum, Mald in annot. pract. fol. 61.*

ideò

idèd infert *Pelliz. ar. man. to. 2. tract. 8. cap. 5. sect. 1. n. 39.* esse probabilem, oppositam sententiam, sed hanc ultimā veniorem.

¶ 6 Ex allata Gregorii Constitutione nō leve promere dilidium inter DD. notamus: nimirū an Episcopus teneatur, pro articuli repositionis ad Ecclesiam absolutione, sibi asciscere Assessorem, & telam judicariam cōficere; an verò, per extra judicalem suæ conscientiae informationē id terminare. Urgium anno retro lapso 1699. Messanæ accidit in causa repositionis ad Ecclesiam D. Antonii Ardonino, præsentē Excel. Dom. Prorege Duce Veragua, me in Supremo M. C. Senatu Judicē ibi degente: unde de hæsitatione perquisitus, autumavi, teneri Ill. Archiepiscopū, Assessorem asciscere, judicialēq; telam peragere: etenim per eandem Gregor. Constitut. Episcopi judicio, fuere remissæ probationes, & indicia sufficientia, circa articulum, gaudere, vel non gaudere immunitate Ecclesiastica, quod quidem judicium, boni viri arbitrium denotare videtur: firmitat *Menoch. de arbitr. qu. 8. lib. 1.* meritiò judicalem adhibere tenetur methodū, potissimū in criminalibus, ubi

arbitrium quamvis liberum, legibus tamen subiicitur: *Menoch. lib. 1. qu. 9. n. 3. & seq. Farinac. conf. 168. n. 38. & seqq. lib. 2.* Imò ubique agitur de judicio proferendo, itidem absque ordine judiciario, vel ex sola facti veritate inspecta, vel secundū conscientiam, aut manu Regiæ; iudicii assueta solemnia censentur sublata, non autem iudicii ejusdem substantialia: ut edocent de communi voto ex *Roman. singul. 692. Barbosa. claus. 176. n. 8. 9. Seraph. decis. 377. n. 7.* & affluenter de more, in hoc declinans sensu ex aliis mediis sustinet *Pater Hipolytus Grasset. anat. necis prodit. 2. 29. à nam. 158. & seqq.* Imò roborari allata asserui ad sæcularis Fiscī favorem ex assueta, & diū inconcussa Urbis ejusdem praxi, quoniam nunquam usitatum fuisse scimus, ibi Archiepiscopos hæc immunitatis causas, absque Assessoris electione absoluisse.

Archiepiscopū insuper recensitæ difficultates haud latebant: attamen Fiscus suæ M. Curie, ad constitutionem siue rescriptū Clementis VIII. Antistiti Panormitano anno 1597. directū, recurrebat, autumās ex eo expresse totaliter articuli absolutionē cōscientiæ

Ordinarii fuisse cōmendatam; ibi: *si tibi summarie simpliciter, extra judicialiter, & quantum pro tuæ conscientie informatione sufficeret.* Ex quocūctā siluere discrimina, quæ pro hujusce Immunitatis Ecclesiasticæ articuli declaratione excitari solebāt: ut subdūt *Sanfelic. decis. 137. n. 2. so. 1. Merl. Contr. cent. 1. cap. 40. n. 12. & cap. 64. n. 21. Panimoll. decis. 85. n. 9.* firmantes ex eadem Clementis Constit. non teneri Episcopū in hisce causis Assessorem eligere, easque valere per informationes suæ conscientie benè visas, itidem, extra judiciales absolvere.

Nos autē, in cassū Fiscū Ecclesiasticum ad allatum, confugere præsidium autumavimus: quippè rescriptū Clementis VIII. enunciatum, in particulari, urgenti, ac gravi casu emanavit, imò locale itidē fuit, quod per modum legis universalis porrigere nefas est, sicque mirificè ratiocinatur *Nicolius lucubrat. utriusq. jur. lib. 1. tit. 8. sub nu. 36.* ubi extra Panormum, locum non habere firmat, & ita decisum fuisse per Sacr. Congregationem, in una Neapolitana, & in altera Messanenſi, anno 1622. affert, nec disparis sensus fuit *Grassetti. ubi nuper nu. 83.* Tandem post multa, Archie-

piscopus suum nominavit Assessorem D. Franciscum Terrachon R. Juntæ Messanæ Fisci Patronum, & ad præsens in Supremo S. Claræ Neapolis cōfilio dignissimū Conciliariū: verū ob ejus absentiam, D. Petrū Joseph la Grava ejusdem R. Juntæ F. P. meritissimum nominavit, ex quo consideratis informationibus utriusque Imperij, decretum fuit, ut reponatur in Ecclesia.

Advertendum tamen est, Episcopum, licet electivam in hisce quæstionibus habeat facultatē, secundū recēsitōrū sētētiam, aut eligendi Assessore, aut articulū per informationes itidem extra judiciales suæ conscientie benè visas absolvere; attamen utraque via uti, minimè posse, & unā electā, ad aliā redire haud posse firmat ex multis *Salgad. de Reg. procect. p. 2. cap. 13. à n. 97. 101. 148.* & si Assessorem elegerit, iste, judicialem tenetur assumere telam, & secundū acta, & probata, suum debet proferre judiciū: *Castill. decis. 156. n. 1.*

17 Supposita igitur Nostri Regni praxi, quā de Jure comprobavimus, nimirum quodd Ecclesiasticus Judex tenetur in hisce immunitatis articulis absolvēdis, Assessorem asciscere; inquirimus quod neceſsariō debent judiciarie solemni-

tates intrare ut edocet post omnes Carol. Mallet. in *Anr. theol. mor. Malleat. 35. tract. 27. vers. tertio.* ex quibus desumitur reū, ac suū Ecclesiasticū Fiscalem, nomine Ecclesiæ citandos esse, dū de Rei graui agitur præjudicio, ad reūq; pertinere, proditorum nō adfuisse, pecuniam non intervenisse, & similia probare: vt de veriori sententia, edocent *ex cap. 2. de test. Dian. resol. 112. tract. 1. p. 4. Barbof. de iur. Eccl. in cap. 3. lib. 2. nu. 168. Castro Pal. suum: p. 2. tract. 11. disp. unic. pun. 13. nu. 10. & seqq. Bonac. tom. 2. in præcep. decalog. disp. 3. q. 7. pun. 7. nu. 10. & de Censur. in part. disp. 2. q. 3. pun. 16. §. 12. nu. 10. tom. 3: de Bene de imm. Eccl. tom. 2. cap. 16. dub. 44. sect. 1. & 2. Ægid. Trullenb. exposit. decalog. lib. 1. cap. 11. dub. 6. nu. 5. tom. 1. Peregrin. de imm. Eccl. cap. 3. à nu. 9. ad 18. Ciarlin. contr. cap. 10. nu. 149. p. 1. Pellissar. man. tom. 2. tract. 8. cap. 5. sect. 1. q. 24. nu. 43. Pacius Jordan. divers. elucubr. lib. 1. tit. 3. à nu. 302. & seqq. Pilaia Iust. Pontif. decis. 4. nu. 76. lib. 2. Traucrod. de Relig. lib. 4. disp. 11. q. 2. nu. 6. tract. 1. affluenter tamen, & melius omnium P. Hippol. Grasset. anat. necis. proditor sect. 2. §. 29. à nu. 104.*

ad fin. ubi aliis respondet, oppositosque refellit.

Imò Fiscū tēporalis Curig citandum esse asserūt, & enodatè Grasset. in *voto annexo post tract. in addit. à nu. 154. ad 158.* ubi contrā Sperell. decis. 101. n. 53. tom. 2. valdè invehitur.

Noster autem concivis D. Mar. Giurb. omnium Criminalistarum Coripheus, in *conf. 110. num. 10. Sanfelic. decis. 137. sub nu. 2. tom. 1. Navar. ad Bull. Gregor. XIV. de imm. nu. 96. Steph. Gratian. discep. cap. 598. nu. 28. part. 3.* concordī voto firmant non esse necessariū processum formari, nec plenariam adhiberi cognitionem, sed per auriculares informationes, extrajudicialiter partis omīssa citatione, sufficere Episcopū se imbuere, ni hæc causa immortalis efficiatur.

Inter hæc discriminatas tantorum Patrum sentētiar, nobis tantū locus superest, ut de assueta Regni observātia aliquid asseramus. Vndè nostra tempestate inconcussè notavimus Ecclesiasticum Antistitem, receptis informationibus, per Magnæ Cur. Senatum efformatis de veritate, cum testium repetitione coram eo adducta, se sufficēter instruisse, & cōstito de pro-

batorum veritate, informationes restituit, retenta copia ex originali, veniamque tribuit, per decretum, non gaudere immunitate Ecclesiastica, quod effecit super futas informationes, per laicum Imperium, & per suam Ecclesiasticam Curiam, constructas; & ita anno 1676. Panormi in causa Marci Rizzo aliàs Mustazzo, & in causa D. Antonii Ardoino anno 1698. Messanæ, præsentè Dom. Excellen. Prorege, in qua causa, ut prædiximus, fuit dictum gaudere immunitate Ecclesiastica, brevi modo cum sola rei, & Fisci laici citatione, nos in amhabus causis in Senatu Supremo M. C. sedentes vidimus.

- 18 Ex nuper exaratis altera, contingere solet hæsitatio, nimirum, Dom. Prorex in hisce immunitatis Ecclesiasticæ articulis absolvendis, an exposcere queat ab Ordinario Antistite, ut in suū asciscat Assessorè Reg. Consiliarium, eumque specialiter oretenus obsignando? pro cuius solutione inquirimus, in delictis, propter enormitatē, publicā exposcensibus animadversionē, in Regio incūcussè Assessorē à Prorege nominatū fuisse oretenus, eumque formiter ab Ordinario Antistite postmodū electum: quod sub tali actum

est forma, & passim ni Ecclesiasticis turbetur jurisdictio.

- 19 Etenim etsi Principi de jure haud est permissū, Baronibus, eiusq; officialibus mandare, ut in aliqua causa nō judicēt, nisi cū consilio talis personæ, propter nuper adductam rationē, nē eis turbetur jurisdictio; *Narr. conf. 408. nu. 12. Mastrill. de magistr. lib. 3. cap. 2. nu. 51. fusè lib. 4. c. 16. à n. 49. 61. Surd. conf. 410. n. 3. Rosental. de feud. cap. 5. concl. 5. nu. 4. Cancer. var. cap. 2. n. 35. p. 2. & p. 3. c. 13. à nu. 703. Xamar. de offic. Jud. p. 1. q. 24. nu. 21.* hoc fortius militare debet cum Ecclesiasticis, contra quos Principes, potestatesque sæculares nullā prorsus habent auctoritatem, potissimum in causis Ecclesiasticæ immunitatis, quarum cognitionē, in Regno ad eos inconcussè omni ævo spectante testantur præse, recentioresque decisiones innumeræ relatæ à Don Mario Giurb. *conf. Crim. 10. 20. 30. 40. 50. 60. 70. 80. 90. 100. à Mastr. dec. 169. lib. 2. decis. 113. lib. 2. decis. 288. lib. 3. ac ab aliis coacervatis, per Don Hieronymum Basilic. decis. Siciliae decis. 3. & 5.*

- 20 Et si in decisione à Domino Castrillo relata 155. in to. 2. adfuerint Spect. Consiliarij M.

M. C. ac ipſemet. uti Judex
Tribunalis Conciſtorij S. R.
Conſcientiæ; attamen cauſa
fuit abſoluta per Pannormita-
num Antiſtitem, cum conſi-
lio ſui Vicarij, ac Aſſeſſoris, li-
cèt, ſic annuente ipſo Archie-
piſcopo, cum eorum interven-
tu, ut ipſemet. in fine decifio-
nis fatetur: taliter quod no-
ſtrates uno probant ore, ex an-
tiquiſſima, ac inveterata Re-
gni praxi, cognitionem contē-
tionis ortæ inter Eccleſiaſticū,
ac ſecularem Judicem ſuper
jurisdictionem immunitatis
Eccleſiaſticæ, ac queſtionem
Clericatus, ad Eccleſiaſticum
ſpectare Judicem, qui ſeculis
hæſitationibus à Doctõribus
excitatis, an quæſtio ſit facti
abſtracti à ſpiritualitate, an ve-
rò mixtam habeat juris quæ-
ſtionem; ipſe cognoscit, ſi
ſua ſit jurisdictio, juxta diſpo-
ſitionem Capituli ſi *Judex lai-
cus, de ſent. excommun. in 6.
Fermos. in cap. cum ab homine q.
10. nu. 8. Ciarl. contr. forens.
c. 162. nu. 7. p. 2.* quam ſen-
tentiã cuncti veriorẽm, juriũ,
ac Canonum authoritate ma-
gis ſuſcultam, communiterque
receptam eſſe, vno fatẽtur ore,
21 poſt Grégor. XIV. Conſti-
tutionem, Gambac. de immu-
n. Eccl. lib. 6. cap. 9. ac jure cõ-
muni inſpecto. *Dian. reſ. 49.
tract. 1. p. 4. & reſol. 30 tract.*

1. p. 6. *Barboſ. de jur. Eccl. un.
cap. 3. nu. 154. & ſeqq.*
22 Hæſitatio non modica eſt,
nimirũ ſi qualitas patral
criminis, ob quã fontes à
Sacræ Baſilicæ immunitate
reſpuuntur, clarificari de-
beat per rigorofas, ac conclu-
dentes probationes, an verò
per ſemiplenam probationẽ.
Autumãt ſanò ſerè omnes Ec-
cleſiaſtici, Eccleſiaſticum An-
tiſtitem nequire ſontem ad
Sacram Aram occurrentem
laico Imperio tradere, niſi
prius ſibi per rigorofas, ac evi-
dentes, & plenas probationes
conſtet, eum exceptum per-
patraſſe crimen: ut ex *Horat.
Porſi oraculo in ſenicient. conſ.
trin. conſ. 29. nu. 4.* innuunt
*Malet. in aur. Theolog. malleat.
35. bractea 27. 2. 2. tom. 1.
Scorc. in ſelect. Pontif. Conſtit.
Theor. 386. verſ. donec con-
ſiterit, & verſ. conſtare debet,
Lezan. de immu. Eccl. n. 28.
Caſtr. Palam. tom. 2. tract. 11.
diſp. un. pñct. 13. nu. 8. Beſ-
ſeus in florib. verſ. immunitas,
n. 16. Bonac. tract. 3. de cenſur.
in pract. diſp. 2. qn. 3. pun. 16.
2. 12. n. 8. & de legib. diſp. 3.
qn. 7. 2. 7. n. 4. Belleſt. diſquiſ.
Cler. par. 1. de favor. Cler. real.
2. 4. n. 50. Antonell. de regim.
Eccl. lib. 1. cap. 9. 2. 4. n. 109.
Venriſgl. prax. Eccl. annotat.
23. 2. 2. n. 54. par. 2. Paſqualig.*
In

in addit. ad Laur. de Franch. contr. inter Episcop. & Regul. par. 2. quæst. var. ad qu. 29. n. 5. Cammar. resp. 9. n. 40. noster Pilaia instit. jur. Pontif. lib. 2. decis. 4. à n. 72. & seqq. Pellizzar. man. Regul. tom. 2. tr. 8. cap. 5. sect. 1. n. 40. Vulpell. prax. for. Eccles. par. 3. n. 23. & seq. Dian. res. 38. par. 3. tract. 1. & res. 112. part. 4. tract. 1. & par. 5. tract. 1. res. 9. quod repetit, par. 6. tr. 1. res. 31. & in summ. par. 2. verb. *Judex Ecclesiasticus* n. 14. cuncti uno consortio concinnantes hanc esse veriore, & probabiliorem sententiam, cum quibus annuit Milazz. select. utriusque jur. assert. 7. per totum, & post eos Hipol. Grassett. anat. necis prodit. 2. 29. n. 44. & sequitur Bonden. colluct. legal. 40. n. 70. Cõsil. Rodober. ad Marin. cap. 176. n. 4. ad 7. & seqq. quam sententiam esse autumant de mente Gregor. XIV. illis freti verbis in sua Bulla immunitatis contentis, (*cognito prius an verè delictum cõmississetis,*) ex quibus plenas clarificationes pro forma requiri subdunt: nec notorium, eundem eximit Episcopum ab onere probandi: annectit Virnigl. cons. 97. n. 15. nec præsumptivas probationes sufficere annectit idem in cons. 99.

n. 1. & cons. 149. n. 43. lex namque quoties probationes desiderat, veram, ac concludentem mandasse intelligendum est: sentiunt Cast. Pala. par. 2. tract. 11. disput. univ. punct. 13. n. 8. del Bene de immun. par. 2. cap. 16. dub. 42. sect. 1. n. 10. 11. Alex. Ambrosin. d. cap. 11. n. 4. Peregrin. d. cap. 3. num. 4. Castill. decis. 156. n. 6. Sperell. decis. 101. n. 22. Dian. par. 3. tract. 1. res. 38. Ciarlin. cap. 10. n. 61. prout in homicidio proditorio præsumptivas non sufficere probationes asserit Vincent. Francred. tom. de Religion. lib. 4. disput. 11. qu. 1. n. 3. Pasqualig. in addit. ad Laur. de Franch. ad quæst. 29. n. 5. & consonant Pellizzar. in man. Regul. tom. 2. tract. 8. cap. 5. n. 40. Antonell. de regim. Eccl. lib. 1. cap. 9. n. 109. & alii, ex quibus excluduntur iudicia, conjecturæ, & præsumptiones.

23 Oppositam verò sententiã tamquam veram, ac germanam solidissimis munitam fundamentis apprimè tuentur Castill. decis. 156. n. 9. Regen. Sanfelic. decis. 137. n. 3. Merlin. Pignatell. contr. centur. 1. cap. 64. n. 10. & cap. 40. n. 8. Gratian. discep. cap. 596. n. 22. & seqq. par. 3. Peregrin. de immun. Eccles. cap. 3. n. 6. 8. Giurb.

Giurb. conf. 50. à nu. 10. & seqq. & conf. 100. nu. 28. & seq. Cutell. de Imm. Eccl. lib. 1. g: 38. à nu. 6. & seqq. & ad Ill. Sicul. R. Martin. contr. 5. n. 7. 8. Gambac. de imm. Eccl. lib. 6. cap. 15. nu. 5. 6. Ansaldo. de iurisd. Eccl. p. 2. tit. 11. cap. 16. nu. 6. & seq. Consil. Rodoer ad Marin. ubi supra nu. 7. Possent. sing. Can. cent. 2. sing. 143. n. 2. 3. unanimiter existimantes ea sufficere indicia ad excludendum reum à Basilicæ immunitate, quæ ad torturæ tormentum eum subicere possunt: quâ quidē sententiam, uti veritati proximā, cunctis ferè in Palatiis inconcussè receptam esse edocent Gambac. de immunit. lib. 6. cap. 15. Corriad. decis. 21. nu. 75. ubi pluries decifum refert in Regno Sardinia, & in Senatu Lusitano: Gamu. decis. 179. & 281 in Regnis Castell. Bernard. Diaz. de Men. ad eundem de Gamu. in decis. 179. in Regno Aragon. D. Franc. Fraces de Urrutigoysi in Pastor. reg. part. 3. vot. 1. à nu. 9. & vot. 6. nu. 3. 4. & vot. 7. nu. 3. 4. In Regno Parthenopæo, Reg. Sanfelic. d. decis. 137. nu. 2. 3. Tbor. cōp. decis. verb. probatio, Merlin. Pignatell. d. cap. 40. nu. 12. & cap. 64. nu. 9. in nostro M. C. Senatu D. Mario Giurb. conf. 50. nu. 6. 13. &

conf. 70. n. 23. & conf. 100. nu. 28. sicque anno 1687. in
 24 *causa Leonardi la Licata inquisiti de nece Baronis Mōtis Rubei, cum qualitate asfaffinii, vbi ab unius testis de visu qualitas comprobata fuit, & ab Ill. Domino Panormitano Antistite fuit ab immunitate Ecclesiastica exclusus, & M. C. Senatui traditus, & ab ea, mo referente, tortus, & negativus, quidquid in oppositū Milazz. d. asser. 7. & alii ab eo relati. Rectè equidē decretum fuisse censemus; itidem ex allata Gregor. XIV. constitutione; Pontifex. namque ibi probationum formam ullā præscripxit, sed tantum absolute, ac generaliter ordinavit: nisi cognito prius per Episcopum &c. merito eius verba secundum subiectam materiam accipiēda sunt, ut ex quacumque cognitione verificentur, edocet ex text. in l. cognitionem de var. & extraord. cogn. Don Mar. Giurb. conf. ult. nu. 28. & consonat Corriad. decis. 21. nu. 84. & ante eos dixit Steph. Gratian. discip. for. cap. 596. nu. 22: cui ineptè absque alia relevanti ratione conatur respondere Farinacius in d. conf. 168. lit. B. qui quidem Farinacius, seriò Romæ interrogatus ab Episcopo Novarenfi Carolo Bascapæo de ratione; nihil*

nihil respōdit, nisi tantū *quod scripsi scripsi*, ut refert idem Episcopus in suo Canonico cōmentar. super cap. inter alia de immūn. Eccl. n. 13. nec sanè credendum est talem rigorosam præscripsisse probationē in hisce clandestinis criminibus probatu plusquā laboriosis, in quibus præsumptiva, & conjecturata probatio, pro plena, ac concludenti probatione habetur: fatetur ipsemet *Farinac. in q. 2. n. 12. & Honded. conf. 88. nn. 1. lib. 2. Bargar. de dolo lib. 4. cap. 8. num. 28. & 29. 2. questio 4.* qui elatè subdit de legis consuetudine esse, ea, quæ non possunt de sui natura probari directè, ac rigorosè per præsumptivas, ac conjecturales clarificari, quod itidem est ad legis intentum, claras probationes mandantis: etenim manifestum pariter est, id quod ex conjecturis, & veresimilibus præsumptionibus elicitur: *tex. in leg. licet, de legat. 1. notant Abb. in cap. 1. colum. 1. de Cleric. non resident. Merlin. Pignatell. lib. 1. contr. cap. 64: n. 13. Trevisan. decis. 47. num. 13. lib. 1.* innuentes quodd verè, & pro certo illud dicitur scire, quod scitur per conjecturas, & præsumptiones à jure comprobatas, estque hæc juris regula

solidissima: ut annectunt *Vivin. d. n. 26. idem Thon. Trivisan. decis. 46. num. 2. lib. 2. Pelliz. zar. in manual. Regul. tom. 2. tract. 9. cap. 4. n. 164. ubi ex Roman. conf. 371. n. 8. et Afflict. decis. 44. n. 15.* subdit probationes elicitas ex præsumptionibus, & conjecturis, evidentes haberi non minus, quàm per testes, quod idem firmanet *Emeric. par. 2. inquis. q. 55. Carena de hæres. cap. 5. & alii per nos affluenter adducti in Tom. 2. de Clericat. quandoque amittend. cap. 7. de Cleric. assassin. Mascard. de probat. conclus. 1152. n. 34. Cels. Bargar. ibidem n. 34.* edocentes ad probandum id, quod difficilis est probationis, sufficere probationē per conjecturas: ut pro fraude probāda dixere *Scacc. de Judic. lib. 2. cap. 9. nu. 319. Vinturin. conf. 39. n. 80. Joan. Bonifac. lib. de furt. 2. 4. fraudolosa 815. Gratian. discept. forens. tom. 2. cap. 255. n. 4.* pro simulatione idem *Scacc. nn. 324. Rot. Rom. decis. 120. num. 5. post Duard. de censib. Mantua conf. 221. n. 2. lib. 2. Bertazol. d. conf. 269. n. 14: lib. 2.* pro dolo insinuant idem *Scacc. nn. 312. idem Bargar. nn. 31.* & opportunè nos adducimus textū puntualem in *l. non omnes, 2. à Barbaris, ff. de re milit. ibi:*

sed licet liquido hoc constare nō possit, argumentis cognoscendū est; credendum igitur potius est, Sum. Pontificem eas voluisse probationes, quæ subiectę congruūt materiæ: etenim haud parū operatur subiecta materia: magistraliter ex Hannib. de Canonicis in repetit. super l. post contractum, ff. de donat. à num. 90. cum seqq. edocet Hipol. Grassett. anatom. necis prodit. 2. 29. n. 247. qui in specie circa allatam Gregor. XIV. Constitutionē, pro probando proditorio, apprimē de more censet, & ante eum insinuavere ex d.l. cognitionē, ff. de var. & extraor. cogn. Gratian. d. cap. 596. n. 23. D. Mar. Giurb. conf. 100. nu. 28. Corziad. d. n. 84. alioquin nullus unquam confuga ab Ecclesia extraheretur, ut ponderat idē Farinacius in conf. 76. nu. 6. lib. 2. ubi illuminatus de veritate, palinodiam cantavit. Impossibile autem est hæc qualitates, immunitatem Ecclesiasticam excludentes, per rigorosas, ac plenas probationes clarificari: horum enim criminum fontes aliorum aufugiunt oculos, meritō testibus de visu eos evincere facile haud est, ut de hisce criminibus clandestinis ratiocinantur Nicol. Vigellius in dialectica juris fol. mihi 528. Monticell.

in prax. crim. reg. 10. nu. 23. Gambac. de immunit. Eccles. cap. 15. n. 1. lib. 6. nec per eorum confessionē convinci possunt, cum eam nec de plano, nec per torturam Judex sæcularis habere potest, dum in suis reum non retinet fortis, nec eam extorquere potest Judex Ecclesiasticus: considerant D. Mar. Ital. de immunit. Eccles. cap. 6. 2. 1. n. 81. 82. Ciarlin. contr. forens. par. 1. cap. 10. n. 107. innuentes nunquam in praxi vidisse torqueri hosce reos, sed tantū, vel omitti, vel Curie relaxari sæculari: undē errasse Episcopum Navarensem Carolum Bascapēū non immeritō dixere Senatores Mediolanenses amplissimi, qui Episc. Reū cōvinctū de homicidio, & inditatum de proditorio, Judici sæculari sub conditione relaxavit, ut si proditorii qualitas nō probaretur, reusq; homicidii pœnam non subiret, ut ipsemet fateatur Bascapæus in d. Canon. cōmentar. cap. inter alia de immunit. Eccles. nu. 13. tandem concludendum est, Sum. Pont. Gregor. XIV. ni verba suæ Constitutionis improprietur, eas voluisse probationes, quæ subiectę materię cōveniūt: ut rectē in causa dicti Leonardi la Licata, sagaciter decrevit Ill. D. Ferdinandus Bassan

Panormitanus Antistes, & nos supra meminimus.

- 25 Hæsitari crebrò notavimus, an processum hujusce qualitatis excludentis ab immunitate Ecclesiastica construere debeat potestas Ecclesiastica, an verò laicum Imperium, & an Ecclesiasticus Judex se acquiescere debeat processui à Judice laico instructo? Sentiunt equidè nonnulli, quod Episcopus tantum eū cōstruit, dum ad se absolutè hæc spectat cognitio, sic jubente Sum. Pontifice Gregorio XIV. in allata Constitutione: & faciūt Genuens. in prax. cap. 17. nu. 5. Martin. Bonac. de cens. tom. 3. disput. 2. quest. 3. pun. 16. §. 12. nu. 9. vers. secundum dubium, Remig. de Gonnis de immun. Eccles. quest. 1. in fin. Joan. Ægid. Trullenb. in exposit. decalog. lib. 1. cap. 11. dub. 6. nu. 4. subduntque in declaratione qualitatis excepti criminis quod, nullo pacto se acquiescere debeat Episcopus processui à laico Imperio instructo, immò aliàs noras teneatur recipere probationes: Farinac. conf. 96. n. 2. lib. 1. Alex. Ambros. de immun. Eccles. cap. 11. nu. 3. vers. tanto magis. Sebast. Guazin. defens. reor. 1. cap. 11. 31. nu. 8. & defens. 20. cap. 9. nu. 30. & alij relati per Thom. del Bene tom. 2. cap. 16.

dub. 43. sect. 1. à nu. 1. Peregryn. de immun. Eccles. cap. 3. nu. 2. Dian. ref. mor. part. 4. tract. 1. ref. 31. idem in sum. par. 2. verb. Judex Ecclesiasticus nu. 13. Castr. Pala. tom. 2. tract. 11. disput. 1. pun. 12. 13. & 14. part. 2. Grasset. anat. nec. prodit. §. 29. nu. 101. Bellet. disquis. Cleric. part. 1. d. favore Cleric. real. §. 4. nu. 51. Pasqualig. par. 2. in addis. ad Laur. de Franch. ad quest. 29. nu. 4. Corrad. decis. 21. nu. 106. Bonden. collect. legal. collect. 40. nu. 71. Pellizzar. man. Regul. tom. 2. tract. 8. cap. 5. sect. 1. q. 29. nu. 44. Ventrigl. prax. annot. 23. §. 2. nu. 57. Pac. Jordan. divers. lucubr. par. 2. lib. 11. tit. 3. nu. 298. & seqq. Ansaldo. de jurisdic. Eccles. par. 2. tit. 11. cap. 16. nu. 2. & seqq. Feros. in cap. at si Clerici quest. 2. nu. 1. D. Francisc. Frances Urruigoiti, in pass. regul. part. 3. vot. 1. nu. 12. & post eos Pilala instit. Jur. Pontif. lib. 2. decis. 4. nu. 76. Milazz. disq. Cler. asser. 8. per totū Delegata enim causæ cognitione, censetur pariter delegata facultas capiendi informationes: Gloss. verb. delegatus in cap. præterea de offic. deleg. rex. in l. ubi falsi, C. ad leg. Corn. de falsi. ubi Gloss. in verb. relationes, Farinac. d. conf. 76. nu. 2. Dian. del Be-

ne, & alijubi nuper. Judex namque sæcularis in hisce immunitatis causis, de sua cōtendit jurisdictione, meritò incompetens videtur pro proprio interesse: instruunt *Vulp. in prax. judic. for. Eccles. cap. 3. n. 22. Pac. Jordan. elucubras. lib. 11. tit. 3. de immunit. Eccles. n. 298. Ambros. de immunit. Eccles. cap. 12. n. 3. Anton. de Ball. var. tract. lib. 5. pragm. unica, tit. 42. n. 5. Pellicanar. in man. Regul. d. tom. 2. tract. 8. cap. 5. n. 44. Joan. Carol. Antonell. de regim. Eccles. Episcop. lib. 1. cap. 9. nu. 108. Peregrin. de immunit. Eccles. cap. 3. n. 2. Ciarlin. d. cap. 10. nu. 46. 47. 48. & d. cap. 151. nu. 13. & cap. 154. n. 40. Dian. par. 5. tract. 1. resol. 9.*

26 Imò suspectus reputatur sæcularis Judex, si processum effecerit, post quàm reus ad Ecclesiasticam Basilicam confugerit: *Farinac. conf. 76. & conf. 168. & de immunit. Eccles. cap. 22. n. 375. Ventrigl. in prax. for. Eccles. par. 2. annor. 23. & 2. n. 57. Antonell. de regim. Eccles. Episcop. lib. 1. cap. 9. & 4. Panimoll. decif. 87. nu. 11. Bellett. disq. Cleric. par. 1. & 4. de for. Cler. nu. 50. & alii per Cortiad. decif. 21. à n. 113. & decif. 81. à n. 1. ad 6. sicq; statuit Sacr. Congr. anno 1626. affert Pignatell. consult. 128. n. 15. tom. 1.*

Potissimum si hæsitatio circa constructionis processus fidelitatem adfuerit; tunc priores tenetur Episcopus formiter repetere testes, vel alios de novo recipere: insinuant *Giurb. conf. 50. n. 4. 5. Gambac. de immunit. cap. 16. à n. 8. lib. 6. Dian. par. 5. tract. 9. & in summ. part. 2. verb. immunitas Eccles. nu. 13. Novar. in summ. Bull. tit. de immunit. Eccles. n. 81. del Bene de immunit. Eccles. tom. 2. cap. 16. dubit. 43. sect. 1. nu. 6. quos laudat, & sequitur Cortiad. d. decif. 21. nu. 108. Aliqui verò existi-*

27 māt, processū, ante tamē per Judicē laicū instructum, priusquā hæsitatum de immunitate Ecclesiastica, valere Episcopum sequi, si ei libuerit, licet non teneatur: *Naldus in verb. Ecclesia n. 32. Lessan. in verb. immunitas, n. 12. Thō. del Bene d. cap. 16. dub. 43. sect. 1. n. 17. & sect. 2. n. 10. Farinac. in append. de immunit. Eccles. n. 375. Castr. Pala. tom. 2. tract. 11. dispus. unica, pun. 13. n. 9. Dian. resol. mor. par. 5. tract. 11. resol. 9. & part. 6. tract. 1. resol. 31. conf. 2. Abnuunt denique cæteri, obnoxèque oppositum tuentur, insinuantes posse Episcopum processui, à laico Imperio instructo, se acquiescere, ac proinde ex eo agnoscere delicti ex-*

P p p p 2 clu-

cludentis qualitatem: *Gratiā. discept. for. d. cap. 596. à nu. 22. Castell. decis. 156. Giurb. consf. 50. nu. 2. & consf. 100. n. 28. Merlin. Pignatell. d. cap. 40. num. 9. & 12. centur. 1. mirèque contra Ricc. in collect. 1792. innuit Gambac. de immum. lib. 6. cap. 16. à n. 8. & 9. fat immò esset, ut patratum*

28 crimen exceptum cognoscat summarè, simpliciter, ac extrajudicialiter, & quantum profuæ conscientiæ instructione sibi visum fuerit; ut freti Clementis VIII. rescripto, in forma Bullæ ad Panormitanum Antistitem, anno Dom. 1597. sui Pontificatus V. directo: dixere idem *Gratian. nu. 22. & 23. cum seqq. Giurb. in locis indicatis, Merlin. Pignatell. ibidè, & cap. 64. n. 20. & 21. Corriad. d. decis. 21. n. 113. 104. Farinac. consf. 211. n. 19. Gambac. d. lib. 6. cap. 15. nu. 6. Anton. de Possentib. singular. centur. 2. singul. 143. n. 2. Pacius Jordanus in elucubrat. lib. 11. tit. 3. de immum. Eccles. n. 303. 304. ex quo rescripto cunctas cessavisse cōtroversias subducit Reg. Sanfelice. decis. 137. n. 2. tom. 1: Casar Panimoll. decis. 185. n. 4. ubi sic decisum refert per Sac. Congr: immunitatis anno 1638.*

29 Licet ab hoc medio discrepet *Graffet. d. 2. 29. à nu. 83.*

quod Clementis VIII. decretum locale fuisse autumat *Nicolius lucubrat. utriusque jur. lib. 1. tit. 8. sub n. 36. in fine, cumque extra Panormum nō habere locum subdit, & decisum assertit Sac. Congr. 1622. in una Neapol. 1. Jul. et Messanae, quod itidè strenuè tuentur sup. allati ex eadè Greg. XIV. Constitutione, ex aliis verbis in ea positis ibi: (judicio suo, &c.) Summus enim Pontifex per hæc verba clara, & specialia, terminare intellexit sequentia alia obscura, & æquivoca, nempe (constitit prius &c.) ut apprimè exprimunt *Boëles, & alii duo in consf. 168. n. 5. apud Farinac. verba autem sequentia ambigua declarantur per antecedentia, si sunt clara, & expressa, edocent Peguer. decis. 100. n. 17. Medic. decis. Rot. Senens. 83. n. 34. & consonat idem Graffet. d. 2. 29. à nu. 74. 75. & probat Bascapans in d. Commēt. super c. inter alia, de imm. Eccles. n. 15. undè Sum. Pontificem soli Episcopi judicio talem cognitionem remisisse innuūt *Gratian. d. cap. 566. n. 29. & 32. Giurb. d. consf. 50. n. 2. & consf. 100. n. 28. Gambac. d. cap. 15. Panimoll. dict. decis. 85. n. 13. scū suæ conscientiæ, quia uterque mentis dictamen appellatur, & est ex***

Div.

Div. Thom. par. 1. quest. 79. art. 13. ad 1. inferunt Sanch. de Matrim. lib. 3. disput. 8. n. 4. Perez de Matrim. disp. 43. sect. 4. n. 2. Bossius de contract. Matrim. cap. 7. n. 67. & alii, quos affert Grassett. d. 2. 29. n. 92. quam lenire rectè potest, absque alio formato processu: subdunt Gratian. n. 22. et 23. Merlin. Pigriatell. dict. cap. 40. n. 12. Gambac. lib. 2. 2. 8. in Glossa, in verb. nisi cognito, Giurb. d. conf. 50. n. 2. & conf. 100. n. 28. Panimoll. ubi nuper, sed ex quacumque informatione: Gratian. n. 25. & alii, itidem secreta, Gambac. lib. 6. cap. 15. nu. 5. Merlin. nu. 15. Remig. de Gomis de immunit. Ecclesi. qu. 2. n. 3. 2. & artenta, sine partis vocatione comprobatur D. Mar. Giurb. d. conf. 100. sub. nu. 28. ubi, rejecto Farinacio, hanc sententiam communem, & in omnibus ferè subsellis amplexam esse affirmat, & consonat Sanfelix. d. decis. 137. n. 2. tom. 1. licet oppositum servari testatur in sua regione, & ubi versatus est Grassett. d. 2. 29. sub n. 104. & alii per eum allati.

30 Nos autem inter tot Doctorum dissidia audacter firmamus regulariter, ex juris rigore, Episcopum non esse devictum laico acquiescere processui, sed totum suo pruden-

ti iudicio esse remissum, qui si aliquam hæsitacionem itidem virtualem, circa lalci processus fidelitatem retinet, valet novum conficere processum, ut ex adductis in principio præsentis hæsitacionis comprobavimus, & magistraliter instruit D. Marius Giurb. d. Conf. 50. nu. 4. eumque similiter summarè in suis defensionibus audire potest: subdit Merlin. d. cap. 40. nu. 11. ad exclusionem qualitatis excludentis tantum, non autem patrati criminis: advertit idem Giurb. d. nu. 4. At si ex clarificatis per lalcum Imperium, ulla hæsitacionis labe el supererit, æquè benè valere dicto laico processui acquiescere, si ei libuerit, dixere Nald. in verb. Ecclesia, nu. 32. Lexan. in verb. immunit. nu. 12. del Bene d. cap. 16. dub. 43. sect. 1. nu. 2. Et nostra tempestate, in nostris Supremis M. C. subsellis in causa Marci Rizzo, aliàs mustazzo, anno 1686. in Supremo M. R. C. Senatu nos referentes notavimus; quòd cū de assassinio homicidio delatus fuisset, ad Sacram Basilicam occurrens, viso prius M. R. C. processu per Ill. Panormi Præsulem, de ordine Tribunalis M. C. ei obsignato, ac examinatis per eundem Ill. Præsulem testibus, in d. proces-

su

fu adductis, quia nullam suspicionis labem invenit in eo; statuit non gaudere immunitate Ecclesiastica, alioquin novū potest formare processū: Judex autē, adque remittitur regularitèr ex Doctorum sententia, in supremis Palatiis amplexa, non devincitur acquiescere processui per remittentem condito, immò novum. Reo iterum citato, debet inchoare processum: insinuant *Guid. Pap. decis. 201. nu. 6.* & *decis. 419. nu. 1. Prosp. Farinac. quest. 7. nu. 42. Sebast. Guaz. in. def. reor. ex defect. jurisdiction. 1. cap. 17. nu. 38. Flam. Carthar. de executione sentent. quest. fin. nu. 4. cum seq. Tiber. Decian. tract. Crim. tom. 1. lib. 4. cap. 29. à nu. 21. Mar. Mat. in pragm. 7. de for. compet. tit. 10. nu. 15.* sicque decisum assert *D. Hierony. Basilicò decis. 20. nu. 12. anno 1638.* per R. Curiam Straticotialem Urbis Mefsanzæ. Attamen pro totali hujus hæsitacionis absolutione, notandum est, Reum, contra quem per Episcopum fuit interloquutū, non gaudeat, & proinde sæculari Imperio obsignatum, si in termino extraordinario per eundem laicum Imperium impertito, qualitatem excludentem eliserit, pro solo delicto restituendum esse ad Ec-

clesiam, ubi extractus fuit. Seclusa namque ipsa qualitate, excludete, aut ex defectu probationis, aut ex defentionibus per reum adhibitis, destruitur Judicis laici fundamentum, super. quod sua fundatur, jurisdictionis, & res revertitur ad suū pristinum statum, sub Sacre nempè Basilicæ clypeo; ut alijs consimilibus medijs conatur defendere Gambac. de immum. lib. 6. cap. 27. & ante eum *Dian. ref. mor. part. 4. tract. 1. ref. 34. & 97. Reg. Donat. Anton. de Marin. ref. quotid. tom. 1. cap. 175.* sicque decisum refert. *Hieronym. Basil. decis. 5. nu. 21. àno 1645:* per Supremū, Regiumque M. C. Senatum: citatus enim à Sum. Pontifice, & ab eo depositus, si depositionis causa non constaret, rectè rescissionem sententiæ exposcere valet: edocet *Gloss. notabilis in. extravag. rem non novam. de solo, & contum. vers. item quæro,* de qua meminit *Card. Butr. in tract. de consul. lib. 7. art. 1. nu. 110. in tom. 13. tract. p. 1.*

Et si per errorē, in hoc remissionis articulo, Ecclesiasticus Judex pronunciaverit, quit remissum reum ex errore ab Ecclesiastica immunitate exclusum repetere: *R. Constant. in supplic. ad Paul. V. pro moder. Bull. Greg. XIV. nu. 70. R. de Mar.*

Mar. resol. cap. 175. à nu. 4. Dian. res. 34. tract. 1. p. 4. & p. 2. res. 97. & in sum. verb. Index laicus, del Bene de immunit. Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 42. sect. 2. nu. 4. & ita pari sehemate cum Curia seculari tradere tenetur, si ex errore decreverit gaudere immunitate Ecclesiastica: del Bene, nu. 6. Sā. felic. decis. 16. nu. fin. lib. 1. sicq; decisum refert. Castill. decis. 115. nu. 11. lib. 2. Cortiad. decis. 25. n. 17. & seqq. Ipseq. de suo cognoscit errore cap. nō solum, & cap. cum Romana de appellat. Giurb. obser. 88. nu. 17. Milaz. assert. 10. nu. 41. à cujus sententia, ad superiorē recurritur: l. si cujus, l. sciendū 2. de appel. Ciarlin. contr. cap. 10. nu. 158. reo in Ecclesiasticis vinculis existente, concludit. Milaz. nu. 43.

Advigilent igitur Episcopi, ut priusquam decernant cōfugam haud gaudere immunitate Ecclesiastica, & ante quam eum Imperio seculari obsignent; cunctas adhibeant sedulas diligentias, ac ad plenum de qualitate excludenti se imbuant, ni in suo aberrēt decreto, cum injusta Rei obsignatione, aut libertate, ut erravit Episcopus Navariensis Carolus Bescapheus; ut supra diximus

32 Altera suboritur hæsitatio,

Præposito Ecclesiastico statum reū reponendum esse, in Sacra Basilica, an ab hac sententia valeat temporalis Fiscus se appellare? pro cuius absolutione, affirmativā partem amplexi sunt quā plurimi superioris lineæ gravi Patres, putantes licitam esse appellationē, nisi ubi expressē fuerit interdicta! at ex Greg. XIV. edicto, tantum reo in articulo immunitatis Ecclesiasticæ succumbenti, interdicta fuisse appellationem evolvitur; ideo concludendū esse necessariō autumāt, valere temporalem Fiscum ab allata sententia se appellare: *Martin. Bonac. de leg. disp. 2. qu. 7. pun. 7. n. 11. Farinac. de immunit. Eccles. n. 372. Azaved. lib. 3. n. 20. tit. 2. lib. 1. recop. Trulench. in decal. lib. 1. part. 1. cap. 11. dub. 6. n. 9. Pas. in prax. tom. 1. par. 5. cap. 3. 2. 3. n. 182. 183. Gambac. de immunit. Eccles. lib. 6. cap. 12. n. 3. Ansaldo. de jurisdict. Eccl. par. 2. tit. 11. cap. 16. n. 38. Carol. Muller. in Aur. Theol. moral. tom. 1. malleat. 35. tract. 27. vers. secundum est dub. P. Sanch. in Theol. moral. tom. 1. lib. 2. tract. 2. cap. 2. de immunit. Eccles. dub. 3. n. 20. in fin. quos afferunt Cortiad. decis. 25. nu. 4. 5. Milaz. ubi supra n. 8.*

Appellatio autem nunquā in-

interdicitur, nisi expresse prohibitio fuerit indicta; undè fuit, ex Gregorii Constitutione Fisco sæculari appellationem non fuisse interdictam, sed reo, igitur nequire reum se appellare, non autè Fiscum in prohibitione non enunciatum concludunt, ex *Farinac. Gambac. & alii, Tranched. de Relig. tract. 1. lib. 4. disp. 11. qu. 4. P. Sacch. in Theol. mor. tom. 1. lib. 2. cap. 2. de immunit. Eccles. dub. 3. n. 20.*

Oppositum verò sustinent alii non inferioris notæ, autumantes ex clausula (*appellatione remota*) in ipsa Gregorii Bulla adjecta communè respui appellationē, tam respectu Actoris, quàm Rei, ni ad imparia adjudicentur, contra dispositionem textus in *l. fin. C. de procurat. l. si id quod, ff. de rescindend. vend. l. fin. C. de fruct. & lit. expens. & ut æqualitas servetur, quæ in judiciis inconcussè attenditur: argum. tex. in l. 1. C. de cupressis ex luer. lib. 11. edocent Peregrin. de immunit. Eccles. cap. 16. n. 3. Magon. decis. Lucens. 58. n. 3. Bajard. ad Clar. 2. fin. qu. 44. n. 4. Sperell. decis. 65. lib. 1. Basilicò decis. 42. n. 3.*

Undè de communi confortio firmant, ex Gregorii XIV. Bulla appellationem itidem Fisco temporali fuisse inter-

dictam; *Peregrin. ubi supra n. 33. Fermosin. in cap. cum ab homine, qu. 15. n. 5. de judic. Sperell. d. decis. 65. n. 2. & seq. Dian. resol. mor. 38. vers. notandum, par. 3. tract. 1. & par. 4. resol. 97. vers. an verò, in fine, tract. 1. & in summ. par. 1. verb. appellat. n. 2. & verb. immunit. Eccles. n. 20. del Bene de immunit. Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 49. sect. 3. ubi tantum appellationem admittit, quoties evidens occurreret causa, & ratiocinabile fundamentum appellandi; Cortiad. d. decis. 25. n. 5. subditque Sperell. n. 7. Urbano VIII. sic jubente, oppositam Gambacurtæ opinionem deluisse, sicque Sacram Congregationem immunitatis decrevisse anno 1629. & in nostro Supremo M. C. Senatu Fiscum non posse se appellare à sententiâ Judicis Ecclesiastici, nèpè reum gaudere immunitate Eccles. ait, ac decisum assert anno 1638. Basilicò d. decis. 42. n. 3. in fin. & hodie in Regno hoc jure utimur: imò interdictam itidem esse viam quærelæ, ac recursus subdunt, ex eadem Sac. Congreg. sententia, Sperell. ibidem n. 7. Rot. Rom. post Scacc. de appell. decis. 143. n. 7. Gloss. d. 2. 5. 31. Ciarlin. contr. forens. cap. 116. à n. 26. & cap. 148. n. 27. 28. del Ben. d. sect. 3.*

sic-

fique statutum fuisse Messanæ, anno 1663. indicat *d. Basilicò n. 3.* haud parum hæsitante *D. Perro Valasco*, tunc meritissimo. Monarchiæ Tribunalis Præsule, verùm ex Domini Proregis mandato exclusi fuere fontes à petito recurſu ad Trib. Monarch. ex decreto *M. C. Archiepiscopalis Messanæ*, ob quod fuit dictum, non gaudere immunitate Ecclesiastica. De communiplanè consortio appellationem quò ad omnes admittūt, si sententia Ecclesiastici Antistitis notoriè fuerit injusta, clausula (*appellatione remota*) non obſtante : *Ciarlin. d. contr. 116. nu. 69. Mart. de clausi. claus. 12. nu. 7. part. 1. Pac. Jordan. tom. 3. divers. elucubr. lib. 14. tit. 26. n. 248. Dian. d. resol. 30. vers. unde licet, del Bene de immun. Ecclesi. dub. 42. sect. 2. n. 7. & sect. 3. nu. 1.* etiam si per statutum appellatio fuerit interdicta, ex *cap. cum inter 13. de sentent. Cancer. variar. lib. 2. cap. 11. n. 60. Altograd. conf. 99 n. 26. lib. 1. Gratian. discept. cap. 266. n. 14. Mantici. decis. 211. n. 6. Revert. decis. 502. nu. 2. Mastrill. decis. 42. nu. 16. & decis. 108. n. 28. Castill. decis. 108. nu. 29. Mut. ad cap. Rit. 133. in scholiis lit. B. & in Rit. 139. nu. 6. Aloys. Septim.*

ibidem, Salgad. labor. credit. decis. 58. n. 1. & de Reg. proteſt. part. 3. cap. 9. nu. 2. 6. 7. cuncti concludentes, etiam si per statutum omninò appellatio fuerit ejecta, tam justè, quàm injustè prolata; nec nullitas ex actis resultans censetur expulsa: agglutināt *Ruginell. de appell. 2. 12. Gloss. 2. nu. 14. Cancer. var. res. par. 3. cap. 18. n. 28. Marescos. var. res. lib. 1. cap. 86. nu. 29. & cap. 87. n. 33.* etiam quoad suspensivum: *Afflicti. decis. 28. n. 6. Caputag. decis. 114. n. 2. par. 3. Salgad. de reg. proteſt. par. 3. cap. 9. n. 4. Gross. d. 2. 5. nu. 16. 20.*

33 Rursus abs re haud erit, ad hanc immunitatis Ecclesiasticæ materiam ex integro explanandam, asserere, Reū in Ecclesia manentem nequire, à Judice laico aliqua affici pœna : *cap. Reg. Alphons. 71: non obſtante, Cutelli de imm. Ecclesi. lib. 1. qu. 12. & Gambac. lib. 4. cap. 33. & 35. Sarp. de jur. Asylor. cap. 2.* doctrinā prorsus explosā : ut mirè edocent *Silvest. Urb. immunitatis 3. qu. 4. Azor. tom. 2. lib. 9. qu. 12. Ital. lib. 1. cap. 6. 2. 3. Trullench. præcept. decalog. cap. 11. dub. 4. n. 5.* nisi tantū pecuniaria mulctatione, pro partis satisfactione, concludūt, nec pœna exilii, nec perpetuo

carcere: *Dian. resol.* 12. par. 2. tom. 1. del Bene tom. 2. cap. 16. dub. 31. nu. 1. 2. 3. & seqq. *Giurb. conf.* 20. n. 23. & conf. 50. n. 13. conf. 100. n. 22. 30. *Barbos. de jur. Eccles. univers.* par. 2. cap. 3. nu. 56. quit tamen Judex laicustalē reū in Ecclesia sistentem, bonis extra Ecclesiam sistentibus spoliare, si citatus reus ad comparandum sub pœna confiscationis bonorum; comparere renuerit: ut contra *Gloss. in cap. inter alia*, edocet de *Visch. de immun. Eccles.* n. 57. & alii per del Bene d. dub. 31. n. 15. *Bonac. de excomm. extra Bull. Cœn. disp.* 2. qu. 3. punct. 16. 2. 4. n. 9.

- 34 Verum, pro delictis, post illegitimam, nullamque peractam extractionem patrat, nequit sæcularis potestas reū detinere, minusque punire, ut mirè sustinent contra *Gammā. decif.* 52. ejusque addentes, *Barbos. ubi nuper* n. 52. & in cap. inter alia, n. 33. de immun. Eccles. & in Canon. miror, 17. qu. 4. *Castr. Palaus tom.* 2. tr. 11. disput. unica n. 12. *Thom. del Ben. loco indicato* sub n. 2. 3. 4. *Reg. Sanfelice. decif.* 286. n. 3. *Sperell. decif.* 48. nu. 68. *Martin. Bonac. disp.* 3. q. 7. de immun. pun. 4. n. 13. 1. 2. *Donat. ref.* 34. per tot. *Reg. Donat. Anton. de Marin. var. ref.* cap. 180. n. 4.

Mar. Itala de imm. Eccl. d. lib. 1. cap. 6. 2. 2. à nu. 49. *D. Domin. Crisp. prax. Crim. tract.* 6. cap. 8. nu. 23. ubi lato, exaratoque calamo elatè hanc immunitatis Ecclesiasticæ extricat materiam, & post eos *D. Hieron. Basilicè Cœcivis, decif.* 5. à nu. 21. ad 23. qui hunc indecisum affert articulum, quamvis ejus judicium, licet minùs juridicè prolatum ad Ecclesiasticæ immunitatis exclusionē tēdatur, tamē hoc Basilicè judicium convincitur ex supra adductis, & infra dicendis: & conducunt tradita per *Conf. Giurb. d. conf.* 100. nu. 23. & per *P. Dian. ref. mor. d. p. 6. tr. 1. resol.* 31. & in summ. part. 1. verb. immunitatis Ecclesiast. nu. 34. ac immunitati relati per *D. Mich. Cortiad. decif.* 73. nu. 10. & decif. 24. nu. 163. 264. Perperam equidem justificatur nulla extractio ex 35 actis dein receptis, ex quibus exceptum clarificatur crimen, si ab initio illegitima fuit, violenter malis artibus, aut absque Ecclesiasticæ Prælati venia, processit: insuavit, *Remig. de immun. Eccles. Fallent. fin. Heva Valañes Cur. Philip. part.* 3. 2. retraidos, 12. nu. 55. *Genuens prax. d. cap.* 22. nu. 56. *Mar. Ital. de immun. Eccles. lib.* 1. cap. 6. 2. 2. nu. 26. *Mastrill. decif.* 169. nu. 11. 12. *Conf. Giurb.*

Giurb. conf. 50. nu. 13. & cōs. 100. nu. 20. del Bene de immunit. Eccles. tom. 1. cap. 16. dub. 33. nu. 9. Thor. comp. part. 3. sect. 3. verb. reponi, nam prius perficienda omninò est ipsa restitutio ad Ecclesiam, ut indicat nuper laudati, ac Guazin. defen. 1. cap. 31. nu. 8. Paz. in prax. part. 5. tom. 1. cap. 3. 2. 3. n. 15. 16. Gratian. discept. for. cap. 596. num. 12. Farinac. de imm. Eccles. nu. 51. Mar. Ital. d. lib. 1. cap. 6. 2. 2. nu. 23. Giurb. in d. cons. 50. nu. 15. & 100. nu. 22. erudientes, ex actis, tam antea receptis, quam postea, solam extractionem legitimè factam justificari: Marius Ital. de immunit. Eccles. ubi suprà Giurb. 37 d. cons. 100. nu. 70. legitimè quoque extractus ab ipsa Ecclesia, & in fortis laicæ potestatis, loco Ecclesiæ detentus, in eis si deliquerit, eadem fruatur immunitate; etenim uti in ipsa Ecclesia commorasse præsumitur: quamobrem tam pro primo delicto, quam pro secundo, si non sunt de exceptis, nequit laica potestas in eum irruere, quemadmodum de eo, qui, pendente immunitatis articulo, deliquit; firmavere Mar. Itala de imm. Eccles. cap. 15. nu. 25. Marr. Bonacin. de excommunic. in particul. extrà Bull. Cœn. disp. 2. quæst. 3. pun. 16. 2. 3. nu.

13. tom. 3. Pat. Anton. Dian. res. mor. tract. 1. res. 22. Sprell. decis. 48. nu. 68. Thomas del Bene de immunit. Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 27. nu. 6. Et ità similiter passim cuncta consuecunt ferè tribunalia, ut de recenti notavimus in causa Nobilis D. Joseph Bartirotti, detenti loco Ecclesiæ in carceribus Vicariæ, ibique de pluribus delictis attingenti, ad solà capturam informationū, eo incitato, Supremum M. C. Senatū processisse; quidquid aliàs priscis tēporibus referat, aliter per idem Senatū fuisse bis decisum D. Hieronym. Bassile. decis. 5. à n. 1. ad 15. nam fundamenta per eum adducta, tantum reo delinquenti officiant, non autem Ecclesiæ, quæ incessanter expetit esse reintegrandam per effectivam rei restitutionem, ratione confugii.

39 Hæsitant planè nonnulli in reo existente in laicis carceribus, loco Ecclesiæ, si ab eis fugam arripuerit, & post aliquem temporis cursum, in loco prophano captus sit: etenim putat Mar. Ital. de imm. Eccles. lib. 1. cap. 6. 2. 2. nu. 85. legitimè ab Ecclesia extractum, & nomine Episcopi detentum, nequire eidem immunitati renunciare; meritò sustinent, ex hac doctrina, Reg. de Marin. res. sol. quotid. Qqqq 2 cap.

cap. 180. & P. Dian. *resol. mor. tract. 1. resol. 34. vers. notandum.* gaudere immunitate Ecclesiasticâ talem Reum, è carceribus, loco Ecclesiæ detentum, effugientem, si extrâ eam, & in loco prophano captus iterum fuerit: oppositam verò sententiam veriorem, & magis juridicam esse autumamus *ex del Bene de imm. Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 31, nu. 17.* & alijs infra, etenim congruunt Doctores, Ecclesiasticę immunitati, verbo renūciare neminem posse; ut insinuât Pecbius *de arrest. & jur. sistēd. c. 9. nu. 3. Layn. ad Gomes. tom. 3. var. c. 10. nu. 2. Visch. de imm. n. 56. Ricc. decif. 169. lib. 1. Larrea decif. 39. n. 2. Sāfel. decif. 242. n. 1. Mastrill. decif. 169. à n. 9. lib. 2. D. Mar. Cutell. de imm. Eccl. lib. 1. q. 30. n. 14. Barb. de jur. Eccl. un. p. 2. c. 3. n. 57. 58.* actu autē, seū factō, ōnes firmāt posse renunciare, volūtariè nempè, & spontè ab ea egrediendo: *cap. inter alia de imm. Eccles. ibi, non est ab Eccles. violentèr extrahendus; cap. frater. 17. quæst. 4. ibi: reluctans, reclamansque violentèr extraherent, & innuunt Remig. fall. 11. Trullenb. lib. 1. cap. 11. dub. 1. nu. 13. & dub. 3. nu. 26. Sperell. decif. 59. nu. 1. 2. Navar. in manual. cap. 25. Suarez. de stat. Religi. lib. 3.*

cap. 12. nu. 3. 6. Mart. Bonac. disp. 3. quæst. 7. de imm. punct. 5. Thom. del Ben. de imm. Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 25. sect. 1. nu. 2. D. Jacob. Pignatell. consult. Canon. 170. nu. 8. in fin. Panimoll. dec. 85. adnot. 5. nu. 18. Aufugiens ergo, cū in sua sit libertate, iterū
 41 ad ipsam revertere Ecclesiam, si non redit, ab ejus immunitate prorsus se arcere maluisse, immò eidem immunitati factō, suoque proprio Marte renunciassē dicendum omninò est; edocent Navar. *cons. 1. ters. de imm. Eccles. Farinac. de imm. Eccles. n. 306. vers. contra del Bene de imm. Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 31. nu. 17. & post eos Panimoll. decif. 95. annot. 1. nu. 28.* si bique imputandum est, si ad ipsam non redit Ecclesiam: insinuant Sansfelic. *decif. 241. D. Raffael Vilos. de serv. fugit. cap. 18. 2. 5. nu. 71. & ita pluries decifum assert D. Mich. Cortiad. decif. 9. sub. nu. 87. & consonant Mart. Bonac. de censur. disp. 3. q. 7. 2. 2. n. 10. tom. 2. Ægid. Trullenb. in espof. decalog. lib. 1. cap. 11. dub. 1. n. fin.*
 42 At si illegitima fuerit extractio, aliter dicendum esse censemus, quoniam Ecclesia, ob violentam receptam injuriam, nullo pacto satisfacta dici-

dicatur, nisi per veram, ac realem rei restitutionem, eodem modo, quo spoliatio, & offensio processit: innuunt ex cap. *miror*, 17. qu. 4. Covarr. var. cap. 20. nu. 6. Dian. res. mor. 32. par. 6. etiam si reus extractioni illegitimè factæ consenserit: *Trullenb. in decalog. tom. 1. lib. 1. cap. 11. dub. 1. nu. 14. 15. del Bene de immunn. Eccles. cap. 16. dub. 33. num. 5.* quæ quidem restitutio, non ab ipso Reo, sed à Judice illegitimè extrahente, facienda est: *Mar. Ital. de immunn. Eccles. lib. 1. cap. 6. 2. 2. nu. 49. Farinac. in append. de immunn. Eccles. cap. 2. n. 49.* & eodem immuni spoliato loco: cap. *reintegrande*, 3. qu. 1. *Gloss. in cap. si quis in atrio*, 17. qu. 4. *Gambac. de immunn. Eccles. lib. 4. cap. 3. n. 54. Dian. eodem tract. res. 27. par. 6. laxè D. Jacob. Pignatell. consult. Canon. 170. sub n. 4. vel alteri*

43 Ecclesiæ, ex Summ. totius Ecclesiæ Antistitis dispensatione, edocet, & resolutum affert per Sac. Congregationem, immunitatis, idem *Pignatell. ubi nuper. sub nu. 10.* Verum enim verò, si Episcopo, ejusq; Vicario liberè restitueretur extractus; legitima diceretur restitutio, cum ad ipsos spectat Ecclesiæ immunitatem conservare: instruunt ex cap. *scire*

debet, 7. quest. 1. *Episcop. Genuens. in prax. cap. 17. nu. 8. Bonacin. tom. 2. disp. 3. qu. 7. punct. 3. nu. 14. can. seqq. del Bene ubi supra, à n. 12. & seqq.* ex qua illegitima extractione, competit Ecclesiæ spoliatiæ remedium, de libero homine exhibēdo: annectunt *Genuens. n. 6. Reg. de Martin. resol. 180. num. 32. P. Dian. resol. 34. part. 4. tract. 1.* Quæ igitur attentis, fileat objectio renunciationis immunitati Ecclesiasticæ, quam factò præsumitur fecisse Reum, è carceribus fugiendo: etenim allata consideratio haud militat, ubi per violentam extractionem, Ecclesiæ fuerit illata injuria: erudiunt nuper recensiti, & sic decisum refert *Hieron. Basilicò decis. Crim. Regn. Sticl. 5. à nu. 21.* & nos alibi melius expressabimus.

44 Illegitimè planè esse extractionē putamus, nō modo, si à laicis Ministris, sed etiā si ab Ecclesia, alioq; sacro loco exequuta sit, ut apertè Canonica, ac Quiritum clamant jura, & pati innuunt consortio DD. in cap. *inter alia de immunn. Eccles.* & post omnes *Cæsar Panimoll. decis. 56. n. 38.* quibus Ecclesiæ violatoribus censurarum flagella parantur, ac ultimi pœna supplicii itidē plectuntur: *tex. in l. 1. & l. præfensi,*

6. *C. de his, qui ad Eccles. confug.* Verum etiam si à privatis personis temerè eadem extractio per deceptionē exequuta fuerit; quo in casu magnam excitant nostrates, & Canonici
 45 stæ hæsitationem, an post hanc subdolan patratam extractionem, per privatos temerè exequutam, laico tamē infcio Imperio, hunc taliter violenter extractum restituere teneatur, si cum privatis extractoribus casualiter tamen occurrerint Curia temporalis Satellites, qui sic extractum, vinculis sui temporalis Imperii devicerint? Pro cuius hæsitationis solutione, notavêre mox recēfendi DD. temporale Imperium, quod de injuria Ecclesiæ, per subdolâ, privatorumque extractionem illata, conscium minimè fuit, non teneri reum taliter extractum Ecclesiæ restituere: quoniam ejus haud violavit immunitatem, sed privati deceptionem intulentes, in enunciata extractione obnoxii ad restitutionem remansêre: & si eis restitutio permiffa nō fuerit, ad expensas, & damna per Ecclesiam spoliata passâ, tenêtur: magistraliter instruit Suarez de Relig. lib. 3. cap. 13. n. 17. Giurb. conf. 100. n. 23. Ricc. prax. resol. 327. num. 5. Thor. comp. decis. vers. delin-

quentem: etenim cessante dolo respectu temporalis Imperii, cessat contra eum interdictū de libero homine exhibendo: insinuat Reg. Sanfelic. decis. 286. n. 8. tom. 2. & immunitas, quæ loco indulgetur, cessat, si captura per Satellites temporales, in loco prophano fuerit exequuta: ut probât Sanfelic. del Bene eodem tract. tom. 2. cap. 16. dub. 25. sect. 5. n. 14. 15.

46 Oppositam verò sententiâ, tanquam solidissimis, legalibusque fulcitam fundamentis, inordicè tuentur: Valent. tom. 2. disp. 6. quæst. 15. punct. 1. & 2. Episcop. Genuens. prax. d. cap. 17. n. 6. Martin. Bonac. de immunit. disp. 3. quæst. 7. punct. 2. si tamen violenter extractio ab Ecclesia fuerit exequuta: del Bene d. cap. 16. disp. 25: sect. 3. n. 3. etenim sæculare Imperio non restituente, injusta, violentaque extractio continuat, & proinde Ecclesiæ immunitas violatur: Reg. de Marin. ref. 175. nu. 3. lib. 1. Magal. par. 3. lib. 4. cap. 2. quæst. 1. nu. 32. Farinac. de immunit. nu. 324. Ital. eodem tract. lib. 1. cap. 6. §. 2. nu. 38. 39. Peregrin. eodem cap. 14. nu. 10. Dian. ref. 16. par. 1. tract. 1. & par. 4. trac. 1. ref. 12. & par. 9. tract. 7. ref. 6. & in summ. verb. Index:

dec. nu. 31. par. 2. Cortiad. decis. 79. nu. 2. Basilicò decis. 5. nu. 19. & seq. Panimoll. decis. 85. nu. 1. 2. Crebrò enim aliàs tales confugas sæculare Imperium præ manibus haberet, si hæc iniqua violenta que prævaleret extractio, ut mirè innuit *del Bene* ubi supra; neque relevant recensita per *Suarez*, ejusque sectatores *Gambac. de immn. Eccles. lib. 8. cap. 7. Catell. de imm. Eccl. lib. 1. qu. 16. nu. 17.* quos cumulat *D. Laur. Matth. de re crim. contr. 7. nu. 31.* putantes legitimam fuisse incarcerationem per sæcularem Judicem exequutam, dū de illata injuriâ, violentia, ac de subdolis, blandisque verbis non cogitavit, quoniam illegitima semper erit, potissimum si per vim processerit, & violenter extractus, moraliter in Ecclesia semper dicitur existere, quamvis physicè, & corporaliter extrâ eam steterit, ut mirè ad *Suarez* objectionibus respondet *Thomas del Bene d. dub. 25. cap. 16. sect. 3. nu. fin.* meritò igitur Ecclesiâ, quæ passa hanc fuerit violentâ extractionem, primitus restituenda erit, cum effectiva confugæ restitutione, tanquam res furti, vitio effecta, quæ cū ipsomet vitio, penes ipsum sæculare Imperium transivit;

Ciarlin. contr. forens. 163. nu. 24. par. 2. R. de Marin. ref. cap. 197. nu. 1. par. 2. Cortiad. decis. 79. nec herelè D. Marrii Catelli altera cavillosa ratiocinatio convincit, dum putat, hoc in casu, reum confugam révertere ad Judicem à jure pœnarum exactorem, contrâ reorum laxationes constitutum, quem ut suum, citrà violētiam, retinere valent, nec ad restitutionem tenentur: etenim verum non est suppositum, talem confugam violenter extractum, suum, & de suo Imperio esse, quia dum in Ecclesia commorat, & deinde ab eâ violenter extrahitur; semper Divi Petri Imperio subest, eandemque retinet qualitatem, donec restitutio perficiatur, uti res furtiva, quæ, licet per mille transiret manus, cum onere restituendi, vero domino; penes, quemcumque transit, ut cuncti superius citati congruunt; quorum solidissima doctrina, potissimum corroboratur ex Gregorii XIV. constitutione, quæ non tantum contrâ extrahentes, verum & capientes, ac in carceribus detinentes, loquitur: ut optimè advertit *P. Dian. d. ref. 6. tract. 1. part. 1.* supposita igitur violentâ è laribus Ecclesiæ evulsione, nullum unquam lucratur.

tur dominium sæculare Imperium; immò ex nuper adductis, ad restitutionem tenetur, etiam si de violentia non cogitaverit, & tertius, vel Curia Satellites, ipso infcio, violentiam intulerint: ut, præter allatos, edocent *Episc. Sperell. decis. 48. part. 1.* & pluries decisum affert *Fontanell. decis. 339. nu. 33. part. 2. Reg. de Vic. ad pragm. Regn. Sardin. tom. 2. tit. 25. cap. 12. n. 21. 22.* absque ulla interloquutoria remittatur, sed per effectivam restitutionem, ad Ecclesiam: instruit *Cortiad. d. decis. 79. sub n. 3.* Fiscalibus juribus dein semper salvis, meritò S. Congreg. Cardinalium, in causa Dominici Fatinò, violenter ab Ecclesia Immaculatæ Conceptionis R. Palatii, Mutium del Gundo, extrahētis, ad se devoluta; decrevit esse reponendum in Ecclesia; & sic per M. C. V. referente March. Miani Judice, contrario per eandem M. C. pronunciato decreto, in eadem causa, non obstante, & sic me votante, fuit executum.

- 47 Augetur herclè difficultas, si ab Ecclesia non violenter evulsus, sed blâdis amici suasionibus fraudulētibus, & dolosis egressus fuerit, nulla tamen sæcularis Imperii participatione, in suis redactus for-

tiis, repositionem ad eandem Ecclesiam intentare prætenderit. Pro cuius absolutione, ut prædiximus, audacter nonnulli autumant, non esse reponendum. Etenim confuga ab Ecclesia, taliter egrediendo, de sua tantùm simplicitate, ac ineptia conqueri debet, dum incallidè agendo, alienis, subdolisque iniuniorum machinationibus haud præcavendo, illecebris, proditoriis suasionibus allectus, forsitan ut novum perageret malum, uti crebrò accidit, se decipi permisserit, nec ipsa Ecclesiæ immunitas directè, ac indirectè, vel implicitè violata dici potest, si sæcularis potestatis opera deceptus haud fuerit: ut elatè innuunt ex *Canon. si quis contumax, 20. Canon. definitur, 33. Canon. constituimus, 34. Fillinc. tom. 1. tract. 15. cap. 6. n. 154. Duard. in Bull. Cæn. lib. 2. cap. 15. qu. 16. n. 34. & sequuntur Card. de Luc. in summ. miscell. Eccles. tit. 2. nu. 29.* & ante eum, explicitè dixere relati per *Thom. del Bene de immunit. Eccles. cap. 16. dub. 25. sect. 5. n. 1.* cuius fines illæsi, ac illibati remansere, insinuant *Bonac. dispnt. 3. qu. 7. de immunit. punct. 2. vers. 6. & de censur. tom. 3. disp. 2. qu. 3. punct. 16. 2. 24. Navar. cap. 25. n. 22. Suarez tom. 1.*

de Relig. lib. 3. cap. 13. nu. 4. & permixtè facit Antonelli. de regim. Eccles. lib. 10. cap. 9. n. 5. Basiliò decif. 56. n. 30. potissimùm, si post fugam casualiter in familiares seculares Imperii inciderit: Sperell. decif. 150. n. 60. 68. 10. 2. & post omnes, solertissimus Ill. Præf. D. Joseph Scoma in suo Patroc. R. Jurisd. fol. mibi 27. Pani-moll. decif. 56. n. 30. Parū planè refert asserere, blanda, ac
 48 fallacia verba aliquandò violentiæ similia esse, ut ex Hostiens. in sum. de immunit. Eccl. nu. 8. insinuant Divus Anton. in sum. par. 3. tit. 12. cap. 3. §. 1. & alii, quos refert Virmingl. conf. Crim. 101. n. 7. cum quibus residet D. Jacob. Pignatell. consult. Canon. 37. nu. 38. tom. 2. & tom. 3. consult. 99. Quoniam hæc consideratio ad imbecillè mulierū sexū quoque absque contradictione haud trāsit, quæ augetur in viro, in quo vera desideratur violētia, verusque metus, non vanus, sed fundatus: innuit del Bene de immunit. Eccles. tom. 2. cap. 16. dub. 25. sect. 5. n. 1. Cutell. de immunit. Eccles. lib. 1. qn. 26. n. 2. vel saltem ille metus, qui cadere debet in constantem virum: etenim in jure vanus timor non est in consideratione, ut edocent ex cap. cum dilectis, de his, quæ

vi, & met. caus. fiunt, del Bene ubi supra n. 7. 8. Cutell. Pani-moll. & alii, & infra nos melius: immò quòd sit à sæculari Imperio impulsus, nempè quòd ab eò blandis verbis fuerit deceptus, pariter requiritur, & tunc Ecclesia per idem Imperium dicitur læsa, & hoc restitutioni obnoxium; quoniam moraliter non tantum egredi, verum, & per vim extrahi ab Ecclesia tunc censetur, ut atticè insinuant contra Sylvest. & alios relatos per Peregrin. de immunit. Eccles. cap. 14. nu. 2. ex Canon. definitivis 17. qn. 4. ex Canon. constituimus 17. qn. 4. del Bene d. cap. 16. dub. 25. sect. 4. & dub. 28. Cast. Pala. tom. 2. tract. 11. disput. unic. punct. 11. nu. 2. vers. at idem, Bonac. de censur. disput. 2. qn. 3. punct. 16. §. 14. nu. 3. Lessan. quest. regul. tom. 3. verb. immunit. Eccles. n. 18. Cortiad. decif. 78. Sperell. decif. 48. nu. 62. Dian. resol. mor. par. 9. ref. 6. tract. 7. vers. ad idem est, Giurb. conf. 100. nu. 23. Mastrell. decif. 169. n. 13. qui ex tex. in l. vani timoris, ff. de reg. jur. autumant vani timoris nullam esse habendam rationem: quidquid dicant Farinac. de immunit. Eccles. n. 55. Ciarlin. contr. cap. 163. n. 28. levem sufficere metum existimantes, & si non caderet in

constantem virum, quoties à
 Iudice laico sit illatus: *Mastril.*
decis. 169. n. 13. par. 2. *Villa-*
dieg. Giurb. vel à sua familia,
Thor. in compend. decis. par. 2.
verb. immun. Ecclef. Bobadill.
polit. lib. 2. cap. 14. n. 80. Paz.
in prax. tom. 1. par. 5. cap. 3.
2. nu. 167. Ciarlin. contr. for.
cap. 167. nu. 17. par. 2. vel à
privato, cum sua tamen intel-
ligentia, prævio tractatu: Paz.
prax. cap. 22. n. 5. Suarez ubi
supra lib. 3. d. cap. 13. nu. 17.
 nam tunc actio Iudicis est, &
 ipse tenetur reum Ecclesię re-
 stituere: *Giurba d. conf. 100.*
sub n. 23. attamen, ut verum
 fatear, aliter sentirem, quoties
 de vero agitur metu, tam per
 sæcularem potestatem, quàm
 per privatum aliquem indi-
 ctum, quoniam ad hunc vio-
 lationis immunitatis Ecclesia-
 sticę effectum æqualance,
 procedit metus verus, quam
 ipsa effectiva violentia: metus
 namque verus, mortis timo-
 rem influit, vel gravem: *Ciar-*
lin. contr. for. cap. 108. n. 32.
 33. violentia verò non mino-
 rem producit effectum.

50 Ex quibus absoluta ex inte-
 gro remanet proposita hæsi-
 tatio, firmumque necessariò
 subsistit extractum ab Ec-
 clesia, subdolis amici suasio-
 nibus, & extrà eam à sæculari
 Imperio captum, remittendū

non esse ad Ecclesiam, si de
 ipsa deceptione, sæculare
 Imperium nullum habuit cō-
 cursum. Undè altera pari for-
 miter firmatur cōclusio, nem-
 pè extractum ab Ecclesia sub
 promissione securè impunita-
 tis guidatici, vel salvi condu-
 cti à laico Imperio impertita,
 ad eandem Ecclesiam omni-
 nò restituendum esse, & si ex-
 trà eam, in meatu, vel re-
 meatu captus esset, immunita-
 tem haud perderet Ecclesia-
 sticam; etenim fidem, ac pro-
 missionem probi viri, ex na-
 turalibus, ac divinis princi-
 piis semper servandam esse,
 inquit *Ulpian. in l. de pact. &*
in l. 1. de constit. pecun. & ad-
 vertit *Divus Thomas 2. 2. qu.*
70. art. 1. ad prim. & si re-
 nuit concedens, insinuant
Azeved. lib. 1. tit. 3. leg. 3. n.
13. Didac. Covarr. var. lib. 1.
cap. 2. nu. 16. Sanch. tom. 2.
conf. mor. lib. 6. cap. 1. dub. 12.
Lezan. in summ. tit. de immun.
Ecclef. nu. 19. Azor. part. 2.
lib. 9. cap. 9. quæst. 11. Less.
de just. lib. 2. cap. 19. dub. 9.
nu. 52. Mart. Bonac. de cen-
sus. disp. 2. qu. 2. punct. 16.
2. 4. nu. 24. del Bene de imm.
Ecclef. tom. 2. cap. 16. dub. 25.
sect. 5. nu. 13. Trullenb. de
decalag. lib. 1. cap. 11. dub. 1.
nu. 14. D. Mar. Curell. de
imm. Ecclef. lib. 1. qu. 24.
Giurb.

Giurb. conf. 100. nu. 33. Mastrill. decis. 169. nu. 13. lib. 2. Ciarlin. contr. for. cap. 163. n. 15. part. 2. Corsiad. decis. 73. nu. 2. 3. qui, aliorum ineptâ sententiâ prorsus explosâ, sic servari testatur.

51 Promissio planè salvi conducti, ac guidatici, ex purgatissimis politicę dogmatibus pro Reipublicę, ac humanę societatis conservatione servanda est: meritò inquit *Appianus Claudius* in oratione ad Tribunos, *cum fides abrogatur, omnis humana societas tollitur*, & refert *Titius Liv.* lib. 6. *Histor.* cap. 41. idemque firmavit *Cic. pro Quint. Rosci. Fidem vitam continere, eamque frangere perfidiosum, & nefarium esse, eamque iustitię fundamentum appellavit* idem *Cic. lib. 1. de offic. nec impar cecinere Aristot. de secret. lib. 1. cap. 26. ibi: caveas nè frangas fidem alicui datam: Senec. in Epist. 88. ad Lucill. eam humani pectoris bonum appellavit: quid turpius bono viro, quid dicam Judici, qui mentiri non solùm, sed mendacio, & fraude illaqueare, si nõ innocentē, saltem improvidū assolet? mirè aiunt *Brunneman. de proces. inquis. cap. 8. n. 1. nu. 53. 54. Grevius Trib. reform. lib. 2. cap. 2. Dambaudes prax. crim. cap. 27. nu. 5.**

& ante eos *Covarr. d. lib. 17 var. res. cap. 2. num. 16. Clarę prax. crim. q. 11. n. 8. 9. congruum, namque fidei humanę est, ea quę eis placuerunt servare. l. 1. de pact. cum grave est fidem fallere. l. 1. de pecan. constit. & semel data, itidem hosti servanda est: cap. noli astimare 23. qu. 1. cap. ad aures. 10. quodmet cause, & si dare fidem jus est, omninò datam servare oportet, si verò frangere fas est, dare nefas erit: ratiocinantur *Boxbon. l. 1. Polis. cap. 11. Jacob. Zevogor. obser. ad Flor. lib. 2. cap. 2. Hugo Gros. de jure B. & P. l. 2. cap. 15. q. 8. & seqq. unde inviolabiliter servandam esse iussit Imperator *Anrelian. in l. 1. C. de his qui veniant aetatis impetr. etiam si à non habente potestate indulta sit, autumavere ex Barts. in l. his qui reus n. 12. in fin. de public. judic. Paulus de Castr. cõf. 423. Menoch. de arbitr. lib. 1. qu. 51. nu. 12. & casu. 336. Farinas. lib. 1. qu. est. 29. nu. 45. & in conf. 59. nu. 16. Petr. Sard. conf. 298. nu. 22. Merlin. contr. cap. 53. nu. 1. Capic. Latr. decis. 105. nu. 27. & 53. 54. 55: aut sine debitis requisitis, Petr. Caball. res. crimin. cas. 118. nu. 12. & in casu in quo dari non poterat firmat *Campan. res. 10. per tot.****

Cancer. var. lib. 2. c. 2. n. 314.
Cuball. ibidem sub qua ex omni capite iustissima sanctione per totum ferè Christianum Orbem agitur, ut præter laudatos insinuant *Pres. de Fræch. decis. 258. & 415. R. Tapp. in comm. ad Rit. M. C. V. 287. sub tit. de Morat. & salu. conduct. nu. 19. lib. 4. Reg. Rovit. ad pragm. de guid. 1. num. 3. Merlin. contr. cap. 53. cent. 1. Pasqual de vir. patr. potest. part. 4. cap. 3. nu. 37.* qui de inveterata Neapolis praxi cõmuniter testantur; de nostra autem edocet *D. Mar. Ginrb. conf. 22. nu. 3. & conf. 80. n. 52* 12. 14. etiam si ab inferiore, ex aliqua iusta causa talis promissio indulta sit, nam à Superiore omninò servandam esse, sustinet *Merl. ubi proximè nu. 14. 15.* etenim posse Judicem ex causa, salvum
 53 conductum concedere sentiunt ex nostratibus *Hier. Basilicò decis. 2. nu. 25. Menoch. de arbitr. lib. 1. qu. 8. n. 1. Farinac. de carcer. & car. qu. 29.* licèt apertè dissentiat *Fachin. lib. 9. contr. cap. 62.* mordicusque *D. Christ. Cresp. de Vald. tom. 2. obser. decis. 35. n. 33.* nec annuit *Gless. apud Arumæum tom. 2. de salu. con-*
 54 *duct. vol. 2.* in utroque autem Sicilia Regno conceditur per Judicem Supremi M. C. Se-

natùs, facto priùs verbo, in Tribunali, dein Principi; impertitur insuper salvus conductus itidem per epistolam, *Surd. conf. 282. Ramo. conf. 53. nu. 9. 10. Danz. pugn. DD. tit. 3. de guidat. cap. 1. nu. 13.* immò ex sola Judicis vocatibne, pluries decisum affert. *Cortiad. decis. 77. n. 8. 9.* ubique, tam de jure, quàm ex particulari Cathaluniæ constitutione hoc affirmat, ac servandam esse concludit; sicq;
 55 signanter in hac immunitatis Ecclesiasticæ materia edocent *Navarr. man. cap. 25. nu. 22. Farinac. in append. innum. Eccles. cap. 10. n. 301. del Bene eodem tract. cap. 16. dub. 25. sect. 5. n. 13. tom. 2.* uno congruentes ore securitatem, vel impunitatem confugienti ad Ecclesiam promissam servandum esse; & si putavere *Clar. 2. fin. q. 55. vers. circa secundum, & Farinac. de reb. confess. & convinc. qn. 81. nu. 281.* allatam sententiam procedere si à Judice habente potestatè, aut facultatem fuerit concessa: attamè *Panimoll. decis. 56. n. fin. part. 2.* insinuat anno 1681: fuisse decisum in Con-
 56 gregatione criminali habita coram Eminentiss. Urbis Cardinali Vicario, confugientem ad Ecclesià, & ex ea sub securitate à birroariis Curiaè tem-

portalis data exeuntem; restituumendum esse ad Ecclesiam, & procedendum contra extractores, idemque repetit in *decis. 95. n. 18. par. 2.* etiam si per nutum talis securitas fuerit indulta, firmat *num. 19. & Crespes de Valdaur. observ. 113. par. 2.* censet servandam esse vocationem reo factam, si Princeps eum vocaverit: verum pro immunitate Ecclesiastica excludenda, & Ecclesiæ præjudicio inferendo, hæsitarem de hac Cresp. & aliorum sententia.

§8 Ulterius nequire potestatem sæcularem reum impedire, nè ab Ecclesia exeat, ut suum exoneret corpus statutum fuit in *Canon. definit. 17. qu. 4.* & faciunt *Ambros. de immunit. Eccles. cap. 11. n. 7. Ital. eodẽ tract. lib. 1. cap. 4. 2. 7. n. 12. & cap. 6. 2. 2. n. 28. & seqq. P. Dian. resol. mor. part. 1. tr. 1. res. 26. Marz. Bonac. disp. 3. quæst. 7. prin. 5. n. 2. effect. 2. de immunit. Eccles. Thom. del Bene eodem tract. tom. 2. cap. 16. dub. 25. sect. 2. Fagund. in quinque præcept. Eccles. lib. 4. cap. 4. nu. 56. Trullenb. in espof. decalog. lib. 1. cap. 11. dub. 3. n. 26. Broja præct. Crim. cap. 8. n. 38. Panimoll. decis. 95. annot. 1. nu. 3. tom. 2. Baron. de citat. q. 42. n. 29. sicq; Messanę decisu fuit per M. C.*

Archiep. in causa D. Antonini Soliman, anno . . . si tamen infra fines Ecclesiæ opportunus non extaret locus ad id peragendū: *Baron. ubi supra, Guaz. in defens. reor. 1. c. 23. n. 3. Ambros. & alii, ubi de super, verū in domo vicinorū, sed infra spatium triginta passuū sistente, & non ultra progrediatur; Daniel. de Nobilib. contr. disp. 23. n. 27. Corriad. decis. 63. n. 14.*

§9 Alimenta insuper, aliaque ad victum necessaria confugæ ad Ecclesiā subministrantur, nequitque sæcularis potestas ea interdicere, absque Ecclesiasticæ immunitatis læsione: *tex. in Canon. definit. 17. qu. 4. & in l. præsent. C. de his, qui ad Eccles. confug. & habetur in cap. sicut antiquitus 17. qu. 4. & in cap. de raptoribus 36. qu. 1. & melius in cap. inter alia de immunit. Eccles. sicque in Regno decisum affert Gābac. lib. 5. cap. 22. num. 5. del Bene tom. 2. cap. 16. dub. 29. nu. 1. aliàs manifestam esse coactionem subdunt, & sequitur Henr. Zoëf. lib. 3. decret. tit. 49. de immunit. Eccles. n. 38. etiam si delictum de exceptis esset, vel contraria adesset consuetudo, quam damnant nuper laudatū: & si non haberet confuga, undè se aleret, ipsa tenetur Ecclesia ei alimēta præstare innuit alati*

lati per *Trullenb. ubi supra*
dub. 4. n. 2.

- 60 Liberè denique, ac gratis peragendam esse Ecclesiæ restitutionem, conveniunt omnes, absque alia compositione, pacto, vel transactione, *Peregrin. de immunit. Eccles. cap. 13. n. 3. Conf. Giurb. conf. 80. n. 11. & alii*, quos laudat *Reg. D. Raph. de Vilof. de serv. fugitiv. cap. 19. §. n. 1. Gonzal. de Reg. Cancell. 8. Gloss. 53. n. 10, § 1. Petr. Fontanell. decis. 583. n. 17. 18. part. 2. D. Mich. Cortiad. decis. 24. n. 129.* undè si liberè, ac gratis restitutus non sit, sed cum alia compositione, fidejussione, vel cum alio ligamine, tamquam non liberè restitutus, si de novo capiatur, restituendus est: dicitur *Fontanell. ubi nuper n. 11.* sicque decisum refert *Cortiad. d. decis. 24. nn. 137.* qui unanimi consensu affirmant, etiam pro delictis patratís post restitutionem, non liberè factam, restituendum esse, pluraque asruit *Jo. Bapt. Thor. compend. decis. par. 3. sect. verb. reponi.*

- 61 Verùm per Supremum M. C. V. Tribunal, ann. 1677. mense Septembris, Dominicus Corcione, alias Strozza, extractus ab Ecclesia, & in carceribus Vicarij loco ejusdè Ecclesiæ emancipatus, in Re-

gia carceratorum visitatione, fuit per Dom. Reg. D. Stephanum Carrillo sub tuta fidejussione, sic annuente ipso Domino, excarceratus, dein ob tria alia patrata homicidia, iterùm in eisdem carceribus devinctus; undè repositione in Ecclesia exposuit, quia non liberè ad eam fuit restitutus; undè extricato in dicta M. C. V. articulo, me aliter sentiente, putavere Domini votantes, non esse remittendum, quod ratum habuit Supremum Collaterale Concilium: etenim conveniunt tot sapientiæ oracula, Ecclesiasticam immunitatem verbo renunciare potuisse dictum Dominicum, ut ex *Visquis de immunit. Eccles. n. 56.* fundant *Suelves conf. 33. n. 21. Confil. D. Mar. Cutell. de immunit. Eccles. lib. 1. q. 30. n. 14. in fin.* solam namque violentiam in extrahendis reis ab Ecclesia vetuere jura Canonica, ut patet ex verbis ipsis *cap. inter alia, de immunit. Eccles.* ibi: *non est ab Ecclesia violenter extrahendus, & habetur in cap. sciiti de reg. jur. in 6. in cap. id constitutum, cap. definivit, cap. rem 17. quest. 4. Salgad. de supplic. ad Sanctiss. par. 1. cap. 3. n. 64.* quod mordicus, non sine fundamento oppugnare *Peckii. de arrest. & de jur. sisten-*

fiſſendi; *Maſſrill. deciſ. 169. n. 9. Mar. Ital. de immun. Eccleſ. lib. 1. cap. 6. §. 2. nn. 84. cum ſeqq. Reg. Donat. Ant. de Marin. reſ. 180. & 181. Laynez. ad Gomes var. cap. 10. n. 2. lib. 3. Thom. del Bene de immun. Eccleſ. tom. 2. cap. 16. dub. 26. n. 7. & ſeqq. Urrutigoit. in paſtor. reg. 3. vot. 4. n. 7. & ſeq. Reg. Sanſelic. deciſ. 242. n. 1. Dom. Larr. deciſ. 39. n. 2.*

- 62 Etenim, ubi actus non tantum renunciantis, ſed alterius favorem concernit, nequit alter ſolus renunciare, ut præter allegatos, inſtruit magiſtrali-ter *Surd. deciſ. 194. n. 35.* merito autumavêre, factò tantum immunitati Eccleſiaſticæ renunciare poſſe, nempè, ſi proprio Marte egrediatur confu- ga ab ipſa Eccleſia: ut ex eod- em *cap. inter alia*, inferunt, *Fontanell. d. deciſ. 339. nn. 2. par. 2. Mar. Ital. de immun. Eccleſ. ubi de ſuper, Cortiad. ubi ſupra, & in deciſ. 75. n. 4.*

- 63 Verùm hæ Doctorem op- poſitæ ſententiæ conciliantur, nempè carceratum loco Eccleſiæ, immunitati ejusdem Eccleſiæ renunciantem, eum- dē ipſa Eccleſia, ſi ei libet, pro ſuo intereſſe revendicat, ea- autem tacente, nec reclaman- te, tunc reus à ſæculari plecti- tur Imperio, & ſic opinio exi- ſtimatium, *verbo*, immunitati

Eccleſiaſticæ renunciari poſ- ſe, militat quo ad renunciân- tis præjudicium, non ipſius Eccleſiæ; quod notavimus in cauſa cujuſdam Magni, ac Ill. viri Neapolitani inter Hiſpa- niarum primi Ordinis majores, ac antiquiores adiecti, in Caltronovo Neapolis carce- rat, qui in Fiſcalibus ſubitio- nibus, per me porrectis, cum præſentia ſolertiſſimi, ac ocu- latiſſimi Fiſci Patroni D. Ja- nuarii de Andrea, dein in Su- premo Italiæ Concilio Regē- tis meritiſſimi, hodie in Col- laterali Neapolis Senatu Re- gentis; aſſeruit, fuiſſe ab Ec- cleſia extractum; de qua im- munitate ſe lætari noluit, at- tamen ad eum vendicandum navabat Eccleſia, nec ad ejus reſtitutionē diſcrepabat Tri- bunal, niſi ab Ill. Dom. Pro- rege aggratiatus fuiſſet. Ex quibus omnibus rectè infer- tur conſenſum per Domini- cum Corciona præſtitum in Regia viſitatione carceratorū per Reg. de Carrillo facta, ut excarceretur ſub fidejuſſione, futilem fuiſſe: minusque rele- vare ejusdem Regentis de- cretum, quod excarceretur ſub fidejuſſione Dominicus, qui loco Eccleſiæ devictus erat, ac conſentaneam fuiſſe putamus petitionem à Dominico factā, ut reſtituatur ad Eccleſiam, ubi

ubi extractus fuit, tamquam non liberè, sed sub fidejussione restitutus.

64 Cæterum immunitatis Ecclesiasticæ exceptio, in quacumque judicii parte adduci potest, itidem in ipsa sententiæ executione: insinuat *Aloys. Ricc. decis. 274.* ac in appellationis judicio: *Thom. compend. decis. tom. 1. verb. immunitatis exceptio*, & pluries decisum affert *Cortiad. decis. 9. n. 88.* & sic decrevit M. C.

65 V. anno 1678. die 16. Sept. in causa Joseph Grasso inquisiti de furto magnæ quantitatis, cum homicidio in personam Notarii Antonii Alphano derubati, qui, datis defensionibus, servatis servandis, fuit ad ultimum vitæ supplicium damnatus, & proinde Albis Confratribus traditus, pro suorum peccatorum confessione, ubi post biduum immunitatis Ecclesiasticæ exceptionem opposuit; qua de causa M. C. affluenter discusso articulo, censuit, non esse morosam, nec intempestivā propositam exceptionem, &

proinde fuit ad Ecclesiam restitutus, referente D. Joann. Bapt. Rocco Judice, & acta penès Joseph Capibliaco, scribam Fiscalē: meritò Domini votantes non intenderunt mentem ad ea, quæ adducunt *D. Laur. Matib. de re crim. in contr. 7. à nu. 34. ad finem*, & *D. Franc. Feloag. in suo Enchiridion jur. controver. cap. 17.* opinantes, quod Ju-

66 dices post condemnationem, & factam Principi relationem jam functi sint officio suo; unde executionem differre nequeunt, Principe inconsulto, & sic ratione impossibilitatis non teneantur ad restitutionē: verum existimavêre Domini Judices, inquisiti moram officere non posse ipsius Ecclesiæ immunitati, quoniam immunitatem Ecclesiæ, & reo impertitā fuisse edocēt *ex Trullench. in præcept. decalog. tom. 1. lib. 1. c. 11. dub. 1. n. 13. Farinac. de immun. Eccles. cap. 2. in append. Thom. del Bene de immunis. Eccles. cap. 16. dub. 39. n. 4. Sperell. decis. 59. & alias prædiximus.*

LAUS DEO, BEATÆQUE VIRGINI MARIE.

SECTIO QUARTA

S V M M A R I V M.

*C*lerici pro eorū bonis propriis, et patrimonialibus an immunitate fruuntur?

2 Et an integrum restitutione gaudeant?

3 Et an fori electio eis competat? Et quando sic. Vide num.

4.

5 Clericis an fori declinatoria competat, si uti venditores, in iudicio evictionis pulsati fuerint? n. 6. 7.

8 Clericus pulsatus pro tuitione sui Inquilini, vel Coloni, fori declinatoriam habet.

9 Auctoris distinctio circa Clericum pro tuitione in iudicio evictionis accitum affertur.

10 Clerico diffamanti an fori competat declinatoria?

11 Tex. in l. diffamari, C. de ingen. & manum, exornatur, num. 12. 13.

14 Clericus diffamator si nō possiderit, sed laicus diffamatus possiderit, iudicii diffamationis an intrat? n. 15.

16 Clericus coram laico Imperio laicum pulsantem, an queat lai-

cus Clericum reconventionis via, coram eodem laico Iudice convenire? n. 17. 18.

19 Reconventio ad hoc ut locum habeat? quæ requisita concurrere debet, eaq; receduntur. n. 20.

21 Instantiā in iudicio conventionis preceptā, reconventio nō militat, vel si transactione lis fuerit sopita.

22 Et quid si Clericus ageret ex contractu quarantigio, ex executione peractam habente?

23 Et quid si Clericus non proprio, sed alieno nomine ageret?

24 Et quid si Clericus pro puro recuperando deposito litem tentaverit?

25 Clerici persona periclitante ob carcerationem, reconventio cessat.

26 Ita, etsi criminaliter fuerit actum.

27 Negativa affertur sententia eorum, qui autumavere absolute Clericos nullo pacto, nulloque modo posse reconveniri.

28 Virtus tacite prorogationis jurisdictionis operari minimè potest, ut incapacitas Iudicis tollatur.

29 Articulus cognoscendi Clericos

- ricos per *seculares Judices*, via *reconventionis in jure fundatus* haud est, sed ex *consuetudine* sic decidendi scietur. n. 30.
- 31 *Consuetudo* quamvis *immemorabilis*, & *generalis contra Clericorum indulta privilegia inanis*, ac *futilis est*.
- 32 *Clericus si à sua petitione desistere quit*, an *reconventionis iudicium cessare debeat*?
- 33 *Judex laicus ubi de Clericorum causis cognoscere quit*, *exequutio ad Ecclesiasticum Iudicem relinquitur*.
- 34 *Sententia eorū, qui autumavēre in hisce causis ubi laicus Judex cognoscere potest Clericos, & ad ipsum laicum Iudicem spectare executionem quo ad bona mobilia, cum assistentia brachii Iudicis Ecclesiastici, Clerici persona semper salva, assertur*. nu. 35. 36. 37.
- 38 *Hec sententia reicitur*.
- 39 *Reconventio, quibus in casibus locum habeat remissivè*?
- 40 *Clerico an competat fori declinatoria in iudicio intentato per heredem, ut creditores insolutum tot bona hereditaria recipiant, si iustus non fuerit inventus emptor, & Clericus creditor hereditatis fuerit*?
- 41 *Laicus Judex in quocunque iudicio, etiam reconventionis, nequit compellere Clericum, ut coram eo praestet de iudicio fisci, iudicatum solvendi*.
- 42 *Possessionē omni serè evo patres adipisci navaverunt armatorum hominum copia, tex. in l. fin. C. de edic. D. Adrian. toll. & l. sed si inter duos, 2. acquisitum, ff. de usufr. & c. perpenduntur*.
- 43 *Ad politicum spectat Imperium cuncta cognoscere possessoria, tamquā temporalia in suo genere politico*.
- 44 *Et quid de possessorio vertente inter Clericum, & laicum, aut inter Clericum, & Clericum?* 44.
- 45 *Et quid si merita causae de spiritualitate sapiant*. num. 46. 47. 48.
- 46 *Sed vide n. 49. & n. 52. 53.*
- 50 *Judex laicus an cognoscere queat de possessorio Matrimonii, & quando?* n. 51. 54.
- 55 *Auctoris sententia, est nequire Iudicem laicum cognoscere de possessorio rei spiritualis Beneficialis, ac Ecclesiastici, licet temporale sit possessorium, quoniam qualitas spiritualitatis, temporalem absorbet qualitatē. Consuetudine in contrarium parum refrigante*. u. 56.
- 57 *Clericus à laica potestate possessionem, vel pecuniam obinens sub clausula de restituendo (cui, quibus & quando, & c.) si novus insurrexerit contraditor, non independenter ab alio, pulsatus, ab isto coram laico eodem Iudice, an respondere teneatur?* n. 58. 59.

- 60 *Auctoris sententia negativa est, eaque variis solidissimis rationibus comprobatur. num. 61. 62. 63.*
- 64 *Heres licet privilegiatus in defuncti foro conveniendus est.*
- 65 *Intellige si particulari privilegio heres munitus sit, at secus si generaliter ex privilegio in corpore juris clauso.*
- 66 *Clericus heres pro actionibus, aut juribus à laico testatore defuncto dependentibus, coram Ecclesiastico Iudice vocandus est.*
- 67 *Gloss. in l. heres absens. 19. ff. de Judic. eamque sectantes reselluntur.*
- 68 *Et quid si iudicium jam fuerit cum testatore inchoatum, coram laica potestate? et an Clericus heres teneatur id sequi coram eadem potestate?*
- 69 *Binæ afferuntur opiniones num. 70. 71. 72. 73. 74. 75.*
- 76 *Decisiones pro affirmativa adducuntur. 77. 78.*
- 79 *Res efficitur litigiosa per solam partis citationem.*
- 80 *Intellige si instantia non fuerit precepta. 81.*
- 82 *Auctoris sententia est, Clericos heredes itidem post caput iudicium cum defuncto conveniendos esse coram Ecclesiastico Iudice, quæ variis roboratur solidissimis rationibus. num. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91.*
- 92 *Hæreditas non adita, defuncti repræsentat personam, adita verò hæredis est, ejusque refert personam.*
- Judex defuncti conficit inventarium hæreditatis non aditæ. Ibidem.*
- 93 *Judex Ecclesiasticus inventarium hæreditatis Clerici defuncti non aditæ facit, etiam si laicus heres institutus fuerit, omnesque quæstiones super ea excitatis coram eodem absoluntur.*
- 94 *Ad laicum Judicem spectat de bonis laici defuncti inventarium conficere, etiam si Clericus heres institutus fuit, & non adiverit. n. 95. 96. 97.*
- 98 *Consuetudo conficiendi inventarium in Hispania, Gallia, & utriusque Siciliæ affertur, ac Feliciss. Urbis Panormi. num. 99. ac Cathalonie. n. 100. 101.*
- 102 *Laicus, Clerici, vel alterius laici heres, si pro confectiōe inventarii Clericum interesse habentem citare intendit, de cujus potestatis ordine talis citatio perfici debeat? num. 103. 104. 105.*
- 106 *Citatio, quatenus sua putaverit interesse, Clerico de laicis Iudicis mandato confecta, Ecclesiasticæ immunitati lesiva est.*
- 107 *Etiam si per edictum fuerit acta.*
- 108 *Laica potestas nequit citare*

Clericum in iudicio concursus; ut cum ceteris concurrat creditoribus. n. 109.

110 *Opposita refertur sententia. n. 111. 112. 113.*

114 *Creditores vocati in iudicio concursus, ac ad consecutionem inventarii, actores, non rei sunt. n. 115. 116. 117. 118.*

119 *Clerici licet, quatenus, citati si possiderint rei essent necessarii, & coram suo Ecclesiastico Prelato citandi sunt. num. 120.*

121 *Intellige si sponte non comparuerit, vel lite pendente, possessionem non acceperit.*

122 *Clericus debitor si adversus suos creditores iudicium concursus intentare voluerit coram suo Ecclesiastico Iudice vocare debet creditores, etiam si laici fuerint. 123.*

124 *Citatio per edictum, non artat ad comparendum, & si taliter citatus comparuerit, actor voluntarius dicitur, non reus.*

125 *Cautela tamen est ut ex omni citatione Clerici coram suo Ecclesiastico Antistite citentur.*

126 *Inventarium per heredem confectum non est iudicium, sed sollemnitatis.*

127 *Et an sit necessaria Iudicis presentia? Et quid de consuetudine?*

128 *Et an sit necessaria citatio? n. 129. 130. 131.*

132 *Consuetudo conficiendi in-*

ventaria nonnullarum Regionum affertur.

133 *Creditor an agere queat contra debitorem sui debitoris Clerici, non audito, nec citato ipso Clerico principali debitore? Latè extricatur materia.*

134 *Clerico principali debitori, an competat remissio fori, si suus creditor agere intendit contra suum debitorem? Affluenter examinatur hæsitatio.*

135 *Debitor, qui creditori suo nomen sui debitoris obligavit, eum procuratorem in rem suam constituit: et quã actionem ex hac obligatione creditor adipiscatur? 136. 137.*

138 *Tex. in l. nomen 4. C. quæ res pign. obligar. poss. & l. postquam, 7. C. de hered. vel acti-vendi, explicantur. 139. 140.*

141 *Actio, quæ ex d. tex. in l. nomen 4. acquiritur an sit personalis, an hypothecaria? 142.*

Gloss. in d. l. nomen, in prima parte non recipitur. in secunda veram esse demonstratur.

142 *Creditor hypothecarius, tribus concurrentibus, quis contra nomen debitoris sibi obligatum agere? & qua actione explicatur 143. 144.*

145 *Creditori cum clausula, Constitui, licitum est agere rectè viâ contra tertios possessores, non audito, nec citato principali debitore.*

146 *Tex. in l. C. de heredit. actio.*

- actio. per quam permittitur uxori pro dote repetenda agere contra mariti heredes: non vero personali actione contra hereditarios viri debitores, explicatur. 147. 148.*
- 149 *Tex. in l. penult. C. de novat. interdictis Cbirographario creditori agere contra debitore sui debitoris; ex qua prohibitione permissionem inferunt DD. in hypothecario creditore.*
- 150 *Creditor utilem personalem sibi quesitam actionem exercendo contra nomen sui debitoris recta via, absque ulla principalis sui debitoris citatione, suo utitur jure.*
- 151 *Eamque actionem, rei foris sequendo, coram potestate ipsi debitori, sui debitoris competente experiri valet n. 152.*
- 153 *Debitor creditori sui debitoris solvendo, possessionem sui debitoris non pervertit, sed conservat.*
- 154 *Creditor, qui jura intendit experiri sua adversus nomen sui debitoris, non aliter agere, nec plus juris pretendere potest, quam ipse creditor principalis.*
- 155 *Fiscus adversus debitorem sui debitoris jure ordinario agit, quemadmodum ejus debitor.*
- 156 *Creditor Clerici, si suam cederet actionem, vel insolutum assignaverit, Clericus debitor semper coram suo Ecclesiastico Judice conveniendus est. 157.*
- 158 *Clerico debitore condemnato, valet Ecclesiastica potestas suam exequi sententiam contra debitores laicos ipsius Clerici.*
- 159 *Decisio supremi Senatus S. C. Neapolis ad id affertur.*
- 160 *Patrimoniales causae coram Caesaris Tribunali absolutebantur.*
- 161 *Et quid si Ecclesiastica in judicio adesses persona? negativam sequitur. Recens adducitur decisio ibidem.*
- 162 *Clerici, aliæque Ecclesiasticae personae in causis feudalibus absolvendis coram Principe laico concedente pulsandi sunt. Et quid si agitur pro fendi reparatione, aut pro satisfaciendo domino fendi? ibidem.*
- Et quid si agitur de personali pignoratitia revendicatoria, vel alia extranea actione? ibid.*
- Privatus Baroniam revendicare volens à manu Ecclesiasticae personae, hanc coram Ecclesiastico Judice vocare debet. ibid.*
- A sententia lata per Ecclesiasticum uti Baronem ad fendi Dominum appellatur, non ad alium Ecclesiasticum Praelatum. ibid.*
- 163 *Divisiones faciendae sunt coram Judice provocantis.*
- Et si Ecclesiasticus de medio adesses, coram Judice Ecclesiastico fieri debent. Intellige. ibid.*
- 164 *Judex Laicus an compelle-*

re quis Colonos, aliosque Ecclesiasticorum conductores, ut pensiones depositent, ad finem eas repartendi inter creditores.

Decisiones nonnullæ Feliciff. Urb. Neapolis afferuntur.

165 *Judex laicus an queat sequestrum mandare, super fructibus Ecclesiæ, vel Ecclesiasticæ personæ ab emphyteuta debitis?*

166 *Clericus pignoris emptor, pretio soluto, possessor legitimus efficitur. Et si de novo ad alterius instantia super eadem repulsatur, coram suo Ecclesiasti-*

co Judice vocandus est.

167 *Laicus insimul cum Clerico delinquens, coram quo Imperio comprimendus sit? Binę recensentur sententia.*

168 *Quo ad eos, qui diversi fori sunt, haud inconsistenti, est ut continentia causæ dividatur.*

169 *Recens Supremi M. C. Senatus decisio adducitur.*

170 *Et quid in actionibus Civilibus in dividuis, petitione, et solutione, vel in dividuis petitione, & solutione dividuis?*

HUc usque egimus de locali immunitate Ecclesiis, aliisve locis sacris ob eorum reverentiam debita, ac de delictis in eadem Ecclesia patrat, & de legitima, ac illegitima extractione ab ipsa Ecclesia confecta: hic aliqua agglutinare libet circa Clericorum fori privilegium quoad temporalia; etenim circa Ecclesiarum, eorundem Cle-

ricorum immunitatem quoad tributa, vectigalia, ac cæteras impositiones, laxè in cap. 2. *hujus Codicis* cuncta opportuna exaravimus, & in 2. tom. de *Clericis*. quandoq; amittendo crimina ob quæ Clerici à Clericatu denudantur, ac fontes è Sacræ Aræ præsidio arcentur, Deo sic annuente cuncta absolvemus, his igitur suppositis, inquirimus.

1

Lericos, aliosque Ecclesiasticos Prælatos in eorū bonis propriis, & patrimonialibus fori immunitate haud gaudere cū non sint destinata ad Divinum cultū, sed usibus inserviant prophæ-

nis, ex oraculo *Abb. in cap. fin. nu. 11. de vis. & honest. Cler. dixere Navar. conf. 5. n. 1. de immun. Eccl. Covarr. lib. 1. var. cap. 4. nu. 3. Guttier. pract. quæst. lib. 3. cap. 27. n. 8. Menchac. de success. creat. lib. 3. 2. 22. sub nu. 43. vers. sed contrarium. Diaz in pract. Canon. cap. 18. nu. 14. vers.*

bcc

hoc verò Patrimonium. *Gonzal.*
ad reg. 8. Cancellar. gloss. 5. 2.
10. n. 14. & post ebs Henric.
Zoës. comm. decret. lib. 3. tit.
49. de immunit. Eccles. num. 3.
propè finem, cuncti uno ore
firmantes Clericos pro eorum
patrimonialibus bonis fori im-
munitatem haud retinere; un-
dè fluit Clericos pro recensiti-
2 tis bonis patrimonialibus ne-
que integrum restitutione
gaudere, sed tantum in cau-
sis nomine Ecclesiæ per eos
agitatis insinuant *Gales. de*
restit. integr. ad cap. 1. de re-
stit. in integr. in 6. Luc. ad Pres.
de Franch. decis. 597. Ans. Fab.
in Instit. tit. de action. 2. rur-
3 sus verò in fine, nec fori ele-
ctionis privilegium habere
pro eorum proprio patrimo-
nio, subdunt *Faber, & de Lu-*
ca, ac ex ris. 229. M.C.V. ane-
ctit Neapolitani *Caravit. nu.*
1. Novarr. in prax. sect. 1. qu.
31. nu. 1. Pasqual. de vir. pa-
tron. potest. part. 2. cap. 2. nu.
89. Calà de mod. articul. 2. 1.
gloss. 1. nu. 87. Viv. decis. 27.
nu. 1. 2. & alii quos laudat
Pres. de Franch. decis. 597. n.
1. & post eum *D. Thom. Car-*
levar. de iud. tom. 1. disput. 2.
qu. 6. sect. 7. num. 587. 588.
ubi gaudere hoc electionis fo-
ri privilegio Clericos pro in-
juria ipsis illata, & sic in cau-
sa propria, & privata, sua

namque offensa Deum tan-
 4 git, ac Ecclesiam: *Reg. de Ma-*
rin. ref. 47. som. 2. & si oppo-
sitam sustinent sententiam.
Barbos. alleg. 19. n. 91. Bonac.
in tit. de restit. in part. disput.
2. qu. 9. punct. 2. nu. 12. som.
2. Bellet. disq. Cler. tit. de
exempt. Cler. & eorum bon. 2.
5. nu. 9. part. 1. Sperell. decis.
37. nu. n. 77. par. 1. & decis.
184. nu. 17. par. 2. ubi ita
pluries declarasse Sac. Congregationem
assert, autuman-
tes bona allata in locum be-
neficii subrogari, eandemque
assumi naturam; si tamen
Clericus cum bonis in titulū
patrimonii assignatis cum ef-
fectu promoveatur ad Sacros
Ordines, aliàs nequaquam, de-
claravit eadem Sacra Congr.
& refert *Corrad. in prax. di-*
spensa. Apost. in addit. cap. 5.
l. 4. nu. 33 idè donec non
fuerint in Sacris constituti ex-
emptione non potiuntur, ut
declaravit. Sac. Congr. anno
1639. & refert, Panimoll. de-
cis. 6. adnot. 3. nu. 4. par. 1.
ita si ad Sac. Ordines attinge-
rit, aliudve beneficium ado-
ptaverit: nam allatam perde-
rent immunitatem. *Barbos. d.*
alleg. 19. nu. 91. ex declarat.
S. Congr. etiam si Beneficiū
in locum patrimonii subroga-
tum sit subdunt *Campanil. di-*
vers. rub. 8. cap. 6. num. 9.
Ugol.

Ugol. de potest. Episcop. cap. 26.
 2. 13. num. 4. *Barbos. nu. 90.*
 verum si fraus non adesset,
 exemptionem semper dari
 probat *Panimoll. nu. 9.* undè
 inferūt *solertissimus Cons. Petr.*
ad rit. 229. Rit. M. C. V. nu.
 3. *Maceratens. lib. 1. resol. 88.*
Leonard. Durand. in Bull. Cæ-
næ Dom. lib. 2. can. 18. qu. 5.
nu. 4. 5. & 8. Steph. Gratian.
discept. for. cap. 166. nu. 27.
tom. 1. Cened. pract. lib. 1. qu.
 11: *Menoch; de recuperand.*
remed. 15. nu. 21. pro bonis
 patrimonialibus competere
 Clericis fori variationem, ac
 electionem: immunitate verò
 fruuntur, quo ad gabellas, ali-
 asq; impositiones Clerici pro
 eorum patrimonio: *Mart. de*
jurisd. par. 4. cas. 11. nu. 45.
Duard. in Bulla Cænæ lib. 2.
Canon. 18. qu. 5. nu. 17. Säch.
opuse. moral. lib. 7. cap. 1. dub.
 36. *Lotter de Benef. lib. 1. qu.*
 2. nu. 27. 36. *Ciarlin. contr.*
cap. 22. n. 48. Vulpell. prax.
cap. 17. nu. 24. licet opposi-
 tum sustinent mordicus suprà
 relati, & cum eis *Gonzal. re-*
gal. 8. Cancell. gloss. 5. 2. 10.
nu. 14. putans bona Clerico-
 rum patrimonialia non poti-
 ri privilegiis, bonis, Eccle-
 siarum indultis, quam senten-
 tiam veriore esse asserit: in
 nostro tamen Siculo Regno
 immunitate gaudent allata:

bona Clericorum patrimonialia, ideo non collectantur; gabellas, nec dohanas solvunt.

S Nec fori inquam declinatoria utuntur Clerici, si uti venditores ab emptore in judicio pulsati fuerint; etenim venditorē ēptoris Judicē sequi sole-
 re, respondit I. C. in l. venditor 40: de judic. & ibi res tuenda est ubi causa agitur sex: in l. jam tamen 2. ultim. ff. de jud. sol. & disertè edocent *Steph. Ausrer. decis. Tolo-*
los. 361. Didac. Covarr. prac.
quæst. cap. 8. nu. 3. congruētes hoc in casu Clericum ad tribunal laici Imperii non trahi, quoniam non ipse, sed emptor convenitur: quod pariter dixit *Buterus in cap. quoniam frequenter 2. quod si super,* lite non contest. *Panorm. in d. cap. quoniam 2. in aliis n.*
 27. *Ancher in cap. ea quæ, qu.*
 17. de reg. jur. in 6. ipseque tantum in judicio assistit, ut rectè causa agatur. *Abb. ubi nuper, & in cap. fin. nu.*
 8. de empt. & vendit. *Gaill. lib. 1. observ. 37. num. 7.*
Ausrer. ubi desuper, & de potest. jud. secul. super Eccl. persi.
reg. 2. nu. 6. tom: 11. par. 1. tract. Pater Ludov. Molin. de justis. & jur. disput. 380. nu.
 15. 16. sicque decisum refert *Misyng. centur. 5. obser. 14.*
 & centur. 6. obser. 33. nu. 1.
Cancer.

Cancer. var. lib. 3. cap. 16. de lit. conest. nu. 131. Carol. de Grass. de effect. Cler. effect. 1. nu. 261. cum seqq. quam sententiam centum Doctorū oraculo probat Ant. Amas. ref. 86. à num. 68. 69. tom. 2. & post omnes edocet solertissimus Nicolaus Burgūd. de evict. quest. 67. nu. 12. & annuere Ciriac. contr. cap. 383. n. 19. 20. Sanleger. de prævent. jud. par. 1. cap. 10. à nu. 18. & seqq. alioque cumulat D. Michael Cortiad. decis. 30. num. 49. & 50. par. 1. & decis. 178. nu. 3. & 4. par. 3. ubi sic pluries decisum affert hoc idem firmat sub nu. 5. contra Familiares Sanct. Officii, & post eos Henric. Zoës. comm. ad decre. lib. 2. tit. 2. de for. comp. nu. 28. ubi subdit hoc non militare si prius Clericus fuerit pulsatus pro evictione, nam tunc coram Ecclesiastico suo Iudice vocandum esse firmat ex Covarr. ubi supra. Gaill. lib. 1. obser. 37. num. 7. Facchin. lib. 2. c. 38. quidquid in oppositum testatur fuisse decisū in S.C. Neapolit. Cap. 6. pic. decis. 197. & meminere Thom. Gramm. decis. 21. Muscatell. pract. civil. Gloss. intimatio nu. 36. 37. part. 1. & Gloss. nominet num. 5. part. 3. Boër. decis. 69. Novarr. in. prax. sect. 1. qu. 31. num. 4.

Ricc. collect. decis. 2283. part. 6. cuncti unanimiter dictantes Clericos in hoc evictionis iudicio; ubi ab emptore pulsati fuere, ad suum remittēdos esse forum: attamen eis respondent Thom. Carlevar. de judic. tom. 1. lib. 1. qu. 6. sect. 8. num. 666. & conf. Franc. Mar. Prat. ad eundem Muscatell. in Gloss. nominet, ajētes in iudicio adversus emptorem per evincentem præposito textus in d.l. venditor de iudiciis militare, meritò Clerico, in auctore pro evictione laudato, nequaquam fori declinatoriam competere; nisi pro alia lite in executionem primæ ab emptore contra ipsum Clericorum venditorem inducta, pro recuperando nēpè pretio, vel expēsis: ut edocent Petrus Barbof. in l. venditor 49. num. 192. ff. de Judic. Pereyra de man. reg. par. 2. cap. 32. nu. 18. & alii per Ciriac. contr. cap. 383. nu. 12. 17. & post eos referendo firmat Cortiad. decis. 178. nu. 10. par. 3. ad quam materiam vide Urceol. consult. 44. Card. de Luca de jurisd. & for. compet. tom. 3. discurs. 60. n. 7. 8. 9. de Grass. d. effect. 1. n. 266. annectentes, Clerico pro tuitione sui Coloni, vel Inquilini vocato, fori declinatoriam competere: etenim ut principalis, ac de-

fenfor necessarius in hoc judicio est, & ad tuendam suam possessionem, ac dominium accedit: & sequitur *Amat. d. resol. 86. nu. 72.* autumant equidem *Dian. resol. mor. 25. vers. verum contrarium par. 4: tract. 1. de immunit. Eccles.* Clericum venditorem coram laico Imperio pulsatum pro tollenda evictione, valere coram eo comparere ut emptorem tuatur, de licentia tamen Judicis Ecclesiastici; sustinet nec discrepat *Panimoll. decis. 14. adnotat. 3.*

- 9 à nu. 34. ad 37. Nobis autem tantorum patruū, omni veneratione debita semper salva, haud parum aridet *Bartholi distinctio* in l. 1. C. ubi in rem actio. nempè tertio coacto, ac accito ad reum tuendū à quo laudatus fuit, ut quia de evictione, vel aliter tenebatur, fori declinatoriā competere, immò, & omnes exceptiones, ac beneficia in judicio deducere potest, quod *Bartholi* oraculum mirè concomitantur. *Chacher. Ofasch. decis. Pepermont. 38. Cōsil. Rodoe. ad Reg. de Marin. lib. 1. cap. 108. nu. 33. Cōsil. Jo: Bapt. Hodiern. ad Petr. Surd. decis. 110. nu. 11. Episc. Fermos. in cap. quod Clerici 9. quæst. 7. & in cap. proposuisti 19. qu. 111. n. 3. & in cap. fin. qu. 16: de for. comp.*

P. Anton. Dian. resol. mor. 22. p. 3. tr. 1. & p. 4. tr. 1. resol. 25. Thom: del Ben. de immunit. Eccles. tom. 1. cap. 7. dub. 111. sect. 3. eo autem non pulsato, sed spontè in judicium accedenti ad proponenda, ac sua tuenda jura fori nō cōpetere declinatoriam, ut ex *Barth. Bald. in d. l. 1. C. ubi in rem actio, & in l. emptori 1. de judic. insinuant Imol. in l. non solum, 2. quod vulgo, ff. de usu capio, Speculat. tit. de primo decret. 2. restat vers. quid si Dominus, & vers. sequent. Abb. Panorm. in d. cap. quoniam vers. & faciunt, ut lit. contest. quos laudat Calà de restit. integr. quæst. 26. nu. 3. 4. si tantum ad tuendum emptorem, accitus fuerit coram laico imperio Clericus, nō autem ad condemnandum; erudiunt hoc in casu Clerico haud competere fori declinatoriam *Fontanoll. decis. 202. nu. 15. & seqq. par. 1. Hodiern. ad Surd. decis. 110. num. 10. 15. 17. Fab. in Cod. lib. 3. tit. 12. diffin. 39.**

- 10 Hanc inquam fori declinatoriā Clerico diffamanti haud competere; nec diffamatus laicus corā Ecclesiastico Clerici diffamantis Judice jactantiae judicium intentare tenetur: comprobatur, & decisum refert *Mastrill. decis. 239. & ante eum Alex. cons. 103. lib.*

5. *Capyc. decif. 18. Urfill. ad Afflic. decif. 268. Reg. de Marin. refol. cap. 6. tom. 1. Calà d. quæft. 26. n. 53. 54. contra*
 1 planè diffamatores tertio inquietantes jactionibus, & moleftiis pluries prætentiones, & lites proponentes, Quiritum fedulitas opportunum adhibuit remedium, per *tex. in l. diffamari, C. de ingen. & manũ.*
 2 quæ quidem lex quamvis de diffamatione illata super ftatu, libertate, & ingenuitate loquatur, diffamatoriq; tempus ad diffamationem clarificandam assignetur, quâ non probatâ, sub pœna amplius non audiendi, & ut perpetuum imponatur silentium, edoceant
Marant. de ordin. Judic. n. 4. diftin. 21. Gail. lib. 1. obfer. 9. & 12. Oliba. de act. par. 2. lib. 1. cap. 33. num. 1. & 7. ubi Montener nu. 11. Fofsanell. decif. 328, n. 2. par. 2. Ciarlin. contr. for. lib. 1. cap. 34. n. 1. Reg. Revert. decif. 575. Caftill. contr. lib. 5. cap. 93. 2. 14. n. 27. Sanleng. de præven. Judic. par. 1. cap. 8. n. 1. nifi diffamator juftam habuerit diffamandi caufam; fubdit Faria ad Covarr. lib. 1. var. cap. 18. n. 11. Tamen ex eadem legis ratione hoc idem in quacumque diffamatione, tam Civili, quàm Criminali, reali, aut perfonali generaliter præfticatur:

Molin. de juft. & jur. difput. 639. Anton. Gomes var. lib. 3. cap. 2. n. 18. 23. & ibi Laynez Marefca de reconvent. enarr. 4. n. 13. & alii ubi fuprà, & poft eos Cortiad. decif. 236. nu. 6. part. 4. Conveniunt infuper
 13 Canoniftæ, ac Civiliftæ in hoc jactantiæ judicio diffamantem effe actorem, diffamatum verò reum, qui laceffitus, & ob adverfarii jactantiæ judicium *l. diffamari, C. de ingen. & manum.* intentat, eftque planè diffamatus reus, ex jactantia diffamatoris: quoniâ diffamare nihil aliud eft, quàm ad judicium provocare, meritò reus haud actor dicendus eft, ut feclufis aliorum oppofitis fententiis, firmant ex oraculo Bald. in *l. diffamari, n. 9. verf. item, C. de ingen. & man. Trentacinq; var. ref. lib. lib. 1. tit. de diffamat. ref. unica, n. 6. Cyriac. contr. 161. nu. 2. tom. 1. Scialoja de for. comp. c. 1. n. 18. Fernof. allegat. Fife. 13. nu. 2. 3. Carocc. de for. privil. qu. 20. nu. 6. Maftrell. decif. 139. n. 13. tom. 2. Card. de Luc. de for. compet. difcurf. 69. n. 13. Sanfelice. decif. 168. nu. 2. Giurb. decif. 44. n. 2. Confil. Altimar. ad Rovit. obfer. ad decif. 1. n. 14. Manfrell. ad Capyc. decif. 89. n. 4. 12. Mart. de jurisd. part. 4. centur. 2. caf. 185. per tot. meritò uti reus*

verè diffamantem, ad suum trahit Judicem, *Alex. d. conf. 103. vol. 5.* & magistraliter de more insinuant *Hieron. Leo decis. 208. par. 2. nu. 42. 47.* nec discrepat *And. Gaill. lib. 1. obser. 9.* sicque decisum refert *Joan. Bapt. Thor. compend. decis. verb. Clericus, sive Prelatus, & ex eis Salgad. de Reg. protect. par. 4. cap. 14. n. 77. 492. 10.* 2. *Tbañes Faria ad Covarr. lib. 1. cap. 18. n. 33. 36. Tondus. Sanleng. de praven. par. 1. cap. 8. n. 3. Valeron. de transus. tit. 2. qu. 2. n. 16. Fermos. allegat. Fisc. 16. n. 2. 3. & seqq. par. 2. & in cap. cum sit generale 8. qu. 3. n. 2. & seqq. de for. comp. pet. Fontanell. decis. 328. n. 10. & decis. 329. n. 8.* aientes licere sæculari Imperio ora Clericorum diffamantium ad instantiã laici diffamati claudere, & sic decisum referunt
 14 contra quemdam Cardinalẽ *Præf. de Francb. decis. 657. & ibi Luca Capyc. decis. 18.* contra Episcopos *Alexand. conf. 103. lib. 5. Cyriac. contr. cap. 161.* sicque in nostro Siculo Regno fuisse exequutum pluries notavimus, & decisum afferunt in Mag. Curiaẽ Supremo Senatu, *Amat. resol. 52. n. 3. & per Consistorium Sacrae Reg. Conscientia, Mastrill. decis. 239. à n. 13. tom. 3. Caracciol. de for. privileg. q:*

20. *per totum, & q. 16. n. 20.* & generaliter hoc itidem edocent *Ansaldo. de jurisdict. par. 3. tit. unico cap. 8. n. 146. & seqq. Escobar. de Pontif. et Reg. jurisd. cap. 54. nu. 32. Cancer. par. 3. var. cap. 1. n. 62. Petr. Fontanell. decis. 321. nu. 11. & decis. 328. & 329. part. 2.* si tamen Clericus diffamator non possiderit, sed laicus diffamatus in possessione extiterit, ut advertunt *Valasc. consuls. 184. n. 5. Fontanell. decis. 328. n. 21. par. 1. Trentacing. var. lib. 1. de diffamator. resol. 1. n. 9. Montaner. ad Olivam de action. par. 2. cap. 33. n. 8. lib. 1.* sicque decisum affert *Cortiad. decis. 238. n. 36. 37.* at si laicus diffamatus non
 15 possiderit diffamationis, iudiciũ filet: *Valasc. conf. 184. n. 5. 6. Boer. deci. 255. Cost. de remed. subisd. remed. 50. nu. 19. Gabriel. com. conclus. tit. de action. lib. 2. conclus. 6. n. 8. Cyriac. contr. 349. nu. 20. Fontanell. de pact. nup. tom. 2. claus. 5. Gloss. 8. par. 14. n. 48. cum seqq. & decis. 321. n. 12. & 328. n. 21. & decis. 329. n. 4. par. 2. Tbañes Faria ad Covarr. lib. 1. var. cap. 18. n. 6.* porro probatur diffamatio per summarias informationes *Sanleng. de praven. par. 1. cap. 8. n. 1. Menoch. conf. 366. nu. 1. & sufficit si diffamator suam ex-*
 pe-

periri actionem paratus se offert, ex *Covarr.* ubi supra erudiunt *Maran.* de ord. judic. par. 4. disfin. 21. n. 15. *Sesse decis.* 115. n. 27. tom. 2. laxè-que hanc de more extricat materiam diffamationis, *Dont Mich. Cortiad. decis.* 238. per totum, tom. 4. sub n. 39. subdit si de rebus temporalibus, & non Ecclesiasticis ageretur, & ita decisum assert.

- 36 Controversa admodum quæstio est, an laicus possit astringere Clericum, eum coram laica potestate pulsantem reconventionis viâ coram eadem? naviter annuunt Civilistæ sustinentes omninò admittendam esse hanc reconventionem contra Clericum, suam fundantes sententiam ex dispositione *textus in Aut. & consequenter, C. de sen. & interloq. omn. Judic. ac in l. cum Papinianus, 14. C. eodem.* Et nim in *Aut. & consequenter*, habetur ut utrumque conventionis, & reconventionis iudicium parè agatur passu unâ, eâdemque sententiâ, unoque absolvatur processu: & facit *cap. cû dilectus de ordin. cognit. & cap. 1. de mat. pecun. gloss. in cap. 1. 3. q. 8. & d. l. cum Papinianus*, ex Papiniani sententia dicitur Justinianus: dignari non debes si coram eodem quem elegisti te reconveniam.

argument. cap. non accusatores 3. q. 8. & faciunt Petr. Barb. in l. qui prior, 29. n. 11. 79. ff. de Judic. Reg. de Marin. res. cap. 176. n. 6. tom. 2. Merlin. contr. centur. 2. cap. 23. n. 26. Caracc. de for. privil. q. 16. n. 4. Mansfrell. ad Capyc. Latr. ad dec. 141. n. 1. actor au-
 18 *tẽ suo arbitrio Judicẽ eligendo, eum habere Judicẽ contra se in eodẽ negotio dedignari non debet, cum ea esset reconventionis virtus, ut ex ea illius prorogetur jurisdictio, & fiat Judex, qui aliàs esse nequiret: tex. in l. si idem, 2. si mutue. ff. de jurisd. omni. judic. nec corã alio Judice agitari posse, quã coram eo, ubi conventio introducta fuit, innuunt Steph. Aufret. de potest. sæcul. in Eccl. reg. 2. fallent. 3. n. 4. Jacob. Menoch. de arbit. cas. 44. cent. 1. Lap. alleg. 118. affluenter Petr. Barbof. in l. qui prior, 29. à n. 8. ff. de judic. sic publico favore suadente, ni in æternum lites transeant, Curacc. n. 5. & alii per Maresca de reconvent. enarrat. 2. n. 104. & ni perturbaretur actor ex diversis instantiis, ac coram variis iudicibus, contra dispositionem d. *Aut. & consequenter, 2. illud, insinuat Barr. ibidem, & conducit cap. dispendia 2. reus, de præscript. in 6. Specular. tit. de reconvent. 2. 1. in princ.**

princ. Abb. in cap. 1. de mus. petitorio.

- 19 Si legalis tamen fuerit reconventio, nimirum ante litis contestationem, aut paulò post adducta: etenim hoc in tempore, jure communi attentò, proponendam esse edocent *ex Gloss. in allata Aus. & consequenter, Vela dissert. 45. n. 91. Mansrell. ad Capyc. Latr. in decis. 141. n. 5. 6. Marefs. de reconvent. enarr. 3. n. 12. & seqq.*

Præsumitur equidem tunc Clericum prorogasse jurisdictionem: ut edocent nuper laudati, quibus adde *Anthon. de Matth. Roman. in tract. de prorogatio. sub n. 60. Marant: in prax. par. 4. distin. 12. nu. 17. Barbof. in l. 1. art. 1. ex n. 62. 158. ff. de judic. Thom. Carlev. de judic. tom. 1. disput. 2. qu. 8. sect. 2. nu. 976. & tom. 2. tit. 2. disput. 7. nu. 3.*

20 nō hominis prorogatione, sed legis: *Gloss. in Canon. denique, verb. præsumant, 95. distinct. Gloss. in Canon. convenior, 21. verb. Christus 23. qu. 8. Gloss. in cap. at si Clerici, verb. non tenet, vers. at si Clericus, de judic. cum concordantib. Ciarlin. contr. for. lib. 1. cap. 13. n. 31. D. Thom. Carlevar. de judic. lib. 1. disp. 2. n. 956. 976. Salleng. de prævent. part. 2. cap. 58. n. 12. & alii per Marefs. de*

reconv. enarr. 2. nu. 6. & post eos Don Mich. Cortiad. decis. 242. num. 40. tom. 4. meritò Clerici sub enarratis Imperialibus sactionibus devincuntur, & si non vi coactiva, saltem ex vi rationis, ut aliundè prædiximus, & insinuant de Marzhe. ubi nuper n. 60. Ansfald. de jurisdict. par. 3. tit. unico, cap. 9. vers. in omnib. ex n. 53. 76. & alii autumantes hanc Clericorum reconventionem in jure esse fundatam, potissimū in civilibus: del Bene de immu. Eccles. to. 1. cap. 7. dub. 1. n. 6. nec discrepant Capyc. decis. 18. Præf. de Franc. decis. 191. 316. 349. & 376. Ricc. collect. 2287. Reg. de Marciauw. disput. 73. & 19. melius omnium Merlin. contr. cent. 1. cap. 23. in fin: ac ferè per totū, Capyc. Latr. decis. 141. nu. 1. lib. 2. Boër. decis. 69. Mart. de jurisdict. part. 4. centur. 2. cas. 107. nu. 1. & nu. 4. ubi consuetudinem reconvenienti Clericos coram Judice laico fundatā esse de jure, eamq; sequendam esse quousque per Sum. Pontificem aliud fuerit dispositum, concludit Anthon. Fab. in Cod. tit. de judic. diff. 39. Dom. Larre. decis. 4. n. 11. Carol. de Grass. de effect. Cler. effect. 1. n. 747. Squillans. de privil. Cler. cap. 7. n. 61. Gambac. de immu. Ecclesiast. lib. 7. cap.

- cap. 13. n. 2. *Donad. de renunc. lib. 1. cap. 25. n. 91. Reg. de Marin. in obser. 413 nu. 3. ad Revert. tom. 2. & in suis resol. cap. 179. n. 6. tom. 2. Duard. in Bulla Cæn. lib. 2. Canon. 15. quest. 11. nu. 66. & ibi Cesar. frater addition. & ex particulari Ric. M. C. V. innuunt Caravit. Consil. Petr. sub nu. 12. D. Domin. Mansfrell. in obser. ad Cypc. Larr. 141. lib. 2. & decisum refert Jo. Bapt. Thor. compend. decis. par. 3. verb. reconventio, Afflict. 173. & ibi Urfill.*
- 21 Nisi instantia litis motu per Clericum in judicio conventionis esset perempta: nam quic Clericus judicium reassumere, nec reconventionis judicio subjacet: *Maresca de reconvent. enarr. 2. nu. 122. & quid si lis transactione sopita fuerit? vide infra n. 81. in fin.*
- 22 Vel si Clericus alieno ageret nomine Procuratoris nimirum, vel Tutoris, aut Curatoris: nam tunc nomine haud reconvenitur proprio coram sæculari Imperio: cessat namque reconventionis ratio, ut graphicè erudiunt *ex Carol. de Grass. effect. Cler. 1. n. 768. Maligner. de reconvent. qu. 17. Barbof. de jur. Eccles. univers. lib. 1. cap. 39. 2. 2. nu. 149. Carell. decis. 16. n. 19. Franc. Leo in thesaur. for. Eccles. par.*
- 3. cap. 38. n. 77. Squill. de privileg. Cler. cap. 7 n. 66. Mansfrell. n. 10.*
- 23 Aut si Clericus ageret ex contractu quaratigio executionem paratam habet: *Maresc. enarr. 5. n. 56. 126. Carlevar. de jud. lib. 1. tit. 2. disp. 7. n. 9. Hodiern. ad Surd. decis. 26. nu. 15. & 19. & post eos Romaguera ad Conciol. instat. Eugub. lib. 2. rub. 3. n. 75. & rub. 15. n. 13.*
- 24 Vel si Clericus pro puro ageret deposito: nam quia ejus summaria, & executiva est actio, reconventionis merito non devincitur judicio: *Barbof. in l. si quis 11. n. 6. C. de posit. Hodiern. n. 20. Maligner. qu. 43. Maresc. enarr. 5. num. 110. Mastrill. decis. 41. nu. 1.*
- 25 Ita pari schemate erit si Clerici persona in reconventionis judicio periclitetur ob carcerationem, tunc enim reconventionem nunquam admittendam esse edocent *Marant. de ord. jud. par. 4. diffin. 11. nu. 59. Vela dissert. 45. nu. 91. de Grass. d. effect. 1. n. 773. 189. Scacc. de judic. lib. 1. cap. 11. n. 102.*
- 26 Vel si criminaliter reconvenitur Clericus, & tunc futilè esse reconventionem autumat cõmuni voto superius relati, additis *Anfrer. ad Cappell. Toloson. decis. 95. lit. B. Samleng.*

prævent. par. 2. cap. 58. n. 10. Carac. de for. privileg. qu. 16. n. 14. Fermos. in rub. qu. 6. de mut. petit. Dian. res. 65. tract. 1. par. 4. & in coordinat. par. 9. tract. 2. resol. 75. nu. 2. & alii, quos laudat Cortiad. decis. 242. nu. 86. tom. 4. etiam si civiliter, sed de corporali, aut pecuniaria multa agatur: de Grass. effect. 1. n. 763. & seqq. del Bene de immunit. Eccles. tom. 1. cap. 7. dub. 13. sect. 1. n. 3.

27 *Oppositam planè sententiam strenuè defendunt Canonistæ, absolute pari aientes consensu, nullo pacto posse reconventionis viâ Clericos cōpellere corâ laico Imperio, absq; excommunicationis incursu: Cardin. Florent. Auton. Butr. in cap. at si Clerici, de judic. Petr. Bellapert. & Jac. Butr. in d. Aut. & consequenter, Cod. de sent. & interloqu. omni. jud. Mart. in Syllim. Archidiacon. in cap. unic. de Cleric. conjugat. in 6. Joan. de Lign. & Abb. in d. cap. at si Clerici, Gemin. in c. cuius agendo 3. q. 8. sicque decisum refert. Steph. Aufser. decis. Tholos. quæst. 95. qui cum aliis infra laudandis audacter negant voluisse Justinianum piissimum Imperatorem in enarratis sanctionibus Clericos devincere, itidē ex defectu potestatis: quoniam statuta, ac leges Impe-*

riales, si quæ sunt, Clericorū personis, ac bonis officere nequeunt: tex. in cap. quæ in Ecclesiarum, & cap. Ecclesia Sanctæ Mariæ de constitution. cum concordantib. & insinuant Jul. Chart. decis. 1. n. 66. 67. 68. Sanch. in summ. lib. 7. cap. 9. à n. 4. Ambros. de immunit. Eccles. cap. 21. Mart. de jurisd. part. 4. cas. 1. & cas. 19. Cened. collect. ad decret. 2. August. Barbos. in dict. cap. quæ in Ecclesiarum, & in cap. Ecclesia Sanctæ Mariæ, Thoma del Bene de immunit. Eccles. tom. 1. cap. 8. quam sententiam magis æquam esse autumat Socc. in cap. 1. nu. 17. de mut. petit. & sequuntur Morla empor. jur. par. 1. tit. 2. q. 13.

28 *Larr. decis. 4. à n. 15. nec jurisdictionis prorogationis virtus operari potest, ut tollatur de medio incapacitas, quæ funditus consideratur in laico, contra Clericos, sed tantum in competentia, ut mirè edocet Felin. in repet. verb. Clericus si convenit, Prosper Farinac. tract. crim. qu. 8. nu. 99. Reg. Marcian. d. disp. 73. nu. 6. immò elatè subdit Bart. in d. Auth. & consequenter, eum reconveniri, si non reconventus de suo consensu cōveniri potuisset: quod Bart. dictum valdè extollit Curt. in l. 2. 2. sed si agant ff. de judic. Cle-*

Clerici planè, ut prædiximus, si velint, nequeunt laici iudicis jurisdictionem prorogare, & confert *rex. in cap. 1. de mut. petit.* quam potissimam rationem fatentur Civilistæ, eamque iudicis fundamentis esse unitam affirmant, teste de Matsbeis *Roman. loco indicato sub nu. 62. Petr. Andr. Gammar. in tract. de offic. & potest. Legat. à Later. lib. 10. nu. 78.* subditque Fontanell. de pact. nupt. clausul. 4. 29 gloss. 13. part. 2. nu. 17. hanc hæsitacionem in juris puncto non esse decisam, affirmativā verò potius ex decidendi cōsuetudine sustineri posse, cui deferendum esse putant in hoc reconventionis iudicio: Bobadill. *polit. lib. 2. cap. 18. nu. 162. Caroc. de except. except. 22. qu. 5. nu. 6. Costa. de remed. subsid. remed. 120. n. 4. & 18. Surd. conf. 22. num. 19.* ex quadam Canonica æquitate, non ex juris rigore: Mart. de *jurisd. par. 4. centur. 2. cas. 107. nu. 2.* donec Sum. Pontifex aliter statuerit: agglutinat Mart. *ibidem num. 3. Afflic. decis. 173. nu. 1. 2. 3. & ibi Casar Ursill. Capit. decis. 18. Viv. decis. 49. Gallup. in prax. S. C. part. 2. cap. 14. n. 6. Apicell. alleg. 4. Reg. Marcian d. disput. 73. sub num. 7.* ac cæteri Parthenopæi patres

suam fundant sententiam suā per Rit. speciali M. C. V. 67. ubi *Caravit. sub n. 3.* super hac decidendi consuetudinem magnum inter Doctores esse dissidium affirmat, ad quod diluendum, novā S. Pontificis decisionē omninò necessariā esse subdit *Petr. August. Morl. in empor. utriusque jur. tit. 2. de jurisd. omn. judic. quest. 13. nu. 2.* meritò non abs re, minusque ineptè, sed potius gnauiter dissentitque de more suo edocuit *Ant. Faber conject. jur. lib. 20. cap. 5. 6. & signanter 7. & 8.* errasse pragmaticos, reconventionem contrā Clericum coram sæculari Imperio admittentes: quicquid cōtrā eū, licèt malè se invehant Fontanell. de pact. nupt. claus. 5. gloss. 8. part. 13. num. 50: Dom. Larr. *decis. Granat. 33. num. 105.*

30 De nostrorum insuper Supremorum Siciliae subselliorū partili decidendi consuetudine, testatur *Ant. Amat. var. res. sol. cap. 86. sub n. 60. par. 2.* ubi in M. C. Clericos reconventos fuisse affirmat, licèt de ea valdè dubitent nonnulli: etenim ea quantumvis immemorabilis, generalis, aut particularis, siquæ esset contrā

31 Clericorū indulta privilegia dictans; inanis nulliusque roboris reputatur; clamitant *Ant. Jald.*

sald. de jurisd. part. 2. tit. 11. cap. 1. à nu. 30. August. Barbof. in cap. quæ in Ecclesiarum nu. 3. & 4. & in cap. Ecclesiæ Sanctæ Mariæ. nu. 19. de consuet. & in cap. Clerici nu. 4. & in addit. num. 10. de judic. D. Joseph. Vela dissert. 44. à num. 67. lib. 2. Pat. Dian. resol. mor. part. 1. tract. 2. res. 4. tract. 1. resol. 4. & part. 4. tract. 1. & part. 6. tract. 1. res. 29. & part. 7. tract. 1. resol. 18. latè Thom. del Bene de immunit. Eccl. tom. 1. cap. 1. dub. 5. sect. 2. nu. 5. & dub. 15. sect. 1. cap. 5. dubit. 14. idem de parlament dub. 4. sect. 19. sub sect. 4. nu. 10. & dub. 27. sect. 4. & 5. sub sect. 1. nu. 1. Tòdud. Sanlenger. de prevent. jud. part. 1. cap. 20. nu. 3. Fermos. in cap. 2. quæst. 3. nu. 1. 2. 3. idem in cap. Clerici quæst. 2. de judic. potissimùm si contradicta esset talis consuetudo: Fontanell. de pact. tom. 1. clausul. 4. gloss. 18. partic. 5. à nu. 20. Sveles cons. 94. nu. 30. lib. 1. Mascard. de probat. conclus. 1220. nu. 44. vel dispares concurrerēt actus, tunc incasum alligatur consuetudo: insinuât Orasc. decis. 162. num. 8. Possius post tract. de manut. possess. decis. 9. Cassan. cons. 38. nu. 61. idem Larr. decis. ubi supra idem allegat. 50. nu. 30. & allegat. 54. nu. 7. & allegat.

92. n. 5. & allegat. 94. nu. 9. Ferr. in consuet. llerdens. hac nostra tempestat. 3. declar. 1. n. 104. Fontanell. ubi supra, Reg. de Marin. resol. c. 81. Benè verùm hæc Ecclesiasticorū recōvenciónē in Regno passim notavimus, & absq; alia oppositio-
ne factitari in dies vidimus: etenim destituta legalibus rationibus haud est, ut apprimè à n. 16. cū seq. probavimus.

32 Malunt tandem Civilistæ, etiam si Clericus velit à sua petitione, & conventionē desistere, adhuc reconventionis iudicium perdurare: Præs. de Franch. decis. 193. Afflict. decis. 173. Carol. de Grass. de effect. Cler. effect. 1. nu. 748. Fontanell. de pact. nupt. claus. 4. gloss. 13. partic. 2. nu. 17. si post inceptum reconventionis indicium Clericus conventioni renunciasset: Costa de remed. subsidiar. remed. 23. 24. Rodulf. Schader. in Miscell. cap. 4. nu. 6. cum seqq. Carpan. ad statut. Mediolan. par. 1. cap. 44. n. 95. fortius si instatiæ renūciaverit Marcian. disp. 73. n. 8. latè de Luca ad Oleam qn. 36. hoc est post exequutā citationē: Gallup. in prax. p. 2. c. 14. n. 6. Cassar. Peregrin. quæst. lib. 1. qn. 24. n. 19. secūs verò est si præcederet: nam tunc causa reducitur ad non causam: Præs. de Franc. d. decis. 193.

Afflict. d. decis. 173. Marant. loco indicato distin. 6. in prax. nu. 17. vers. item procedat & alii, quos laudat, & sequitur Camill. Borrell. in summ. decis. tit. 7. nu. 108. Squillant. de privileg. Cleric. d. cap. 7. num. 66. Marcian. d. disput. 73. nu. 8. Conf. Petr. in d. cap. 67. Rit. M. C. V. num. 14. D. Domin. Manfrell. ad Capyc. Latr. observat. 141. nu. 7.

- 93 Putant equidem nonnulli in hoc reconvētionis judicio, ac ubi Jud. laicus quit de Clericorū causis cognoscere solā executionē ad Ecclesiasticum Judicē spectare, Episc. Gennēs. in prax. Cur. Archiepisc. cap. 12. Martb. de jurisdict. par. 1. cap. 50. n. 34. & par. 4. cens. 2. cas. 151. nu. 5. Riginald. in prax. lib. 9. n. 352. Ant. Amar. var. res. 86. sub n. 60. in fin. p. 2. ubi sic fuisse decisū ann. 1626. in Supr. Mag. Cur. Senatu assert, & refert decisum Mastrill. decis. 294. Confil. D. Mar. Giurb. conf. 15. n. 38. Viv. decis. 49. n. 6. Cevall. de cognit. per viam violent. par. 2. qu. 37. n. 5. Molfes. ad cons. Neapol. tom. 2 par. 2. tit. de person. in addit. ad quest. 8. nu. 3. quos laudat Carlevar. de judic. tom. 1. disput. 2. quest. 7. sect. 3. n. 926. & post eos Cortiad. d. decis. 242. n. 89. tom. 4. magistraliter tamen astruit Pare-

xa de instrum. edict. tom. 2. tit. 6. resol. 9. à nu. 30. ad 54. & refert D. Didac. Anton. Fajard. allegat. 33. nu. 430. qui excepto feudali judicio cum Parexa annuit, & nos infra fusè.

- 34 Existimant planè aliqui executionem hujusmodi sententiæ latæ per Judicem sæcularem contra Clericos in judicio reconvētionis, & in aliis casibus permissis, quo ad bona ipsorum Clericorum, ad eum spectare, qui legitimè eam protulit: ex Joan. Andr. in cap. 1. n. 19. de obligat. ad ratioc. in ordinand. innuunt Frider. de Sen. cons. 97. n. 5. Marib. de jurisdict. par. 2. cap. 2. nu. 27. sibi de more contrarius, Urfill. ad Afflict. decis. 212. n. 1. quos cumulat, & sequitur Carlevar. ibi supra n. 927. ejusdem namque jurisdictionis est sententiam ferre, eamque executioni demandare sentiunt Surd. conf. 152. n. 21. 22. lib. 2. Confil. Giurb. decis. 23. n. 2. & si forus mutetur: Bald. in l. cum quedam puella, in principio, ff. de jurisdict. omn. jud. & ibi Alberic. n. 1. Angel. n. 2. Fulgos. nu. 6. Deci. n. 7. Jason. n. 6. Alex. n. 6. Cagnol. nu. 23. Anton. Fab. in rationalib. ibi in ratione decidendi.

- 35 Quo ad bona immobilia
Vuuu 2 cre-

credunt Cathalani, ex quo propriam, distinctamque retinent conditionem, à Clerici persona sejuncta: undè inferunt laicum Judicem, qui suà contra Clericum in permissis protulit sententiam, eam contra Clerici bona immobilia executioni demandare, ratione territorii, ubi sita sunt Dominis subjecta temporalibus: *ex Canon. quo jure 8. distinct. Ant. de sacros. Episcop. & si quis autem litigantium Oldrad. conf. 17. Cels. Hugo conf. 60. n. 51.*

36 Cum brachii tamen Ecclesiastici assistentia, ibi consuetum esse testantur: *Anon. Oliban. de jur. Fife. cap. 11. num. 20. Cancer. var. cap. 2. n. 152. par. 2. & part. 3. cap. 16. nu. 117. Hieron. Leo decif. 141. nu. 3. lib. 2. Fontanell. decif. 310. à n. 2. 5. ubi pluries refert decifum, idem in decif. 314. n. 11. & decif. 336. nu. 33. part. 2. Ripoll. var. cap. 4. nu. 17. 18. Clerici personam semper salvam, cap. fin. de vit. & honest. Cler. Guitter. de gabell. quest. 94. n. 7. Alex. Ambros. de imm. Eccl. cap. 20. nu. 59. D. Carol. de Grass. effect. 1. n. 726. & effect. 2. n. 125. Squillant. de privileg. Cleric. cap. 7. n. 106. Pereir. de instrum. edit. to. 2. sit. 6. ref. 9. n. 73. 77. Vela dissert. 45. n. 91. tom. 2. Barbof. in cap. caterum nu. 4. vers. limit.*

etiam de judic. Fontanell. decif. 37 341. n. 28. par. 2. quod non idem existimant in bonis mobilibus, cum semper sequantur qualitatem, ac conditionem, cujus sunt: etiam si non habent designatam, ac distinctam naturam, secundum personam regulantur: tex. in leg. unica, Cod. de impon. lucrat. descript. lib. 10. & adhuc in l. captivi, & expulsus, ff. de capt. & post. lim. rever. l. per Procuratorem, ff. de acquir. heredit. l. 1. & ex fundo, de heredit. institut. & ad hæc, in Ant. de collat. l. fideicommissum, & tractat, ff. de judic. quorum executio ad Ecclesiasticum spectat Judicem, Judice sæculari sic instante, ut innuunt nuper laudati.

38 Attamen tantorum virorum pace, quidquid sit de eorum observantia, in jure tutissima Canonistarum sententia est; affirmantium nullo modo, nulloque pacto via, vel remedio Imperium sæculare posse cognoscere Clericos, minusque eos compellere, nec in persona, nec in bonis: ut pluries explanatum est, addito *P. Ant. Dian. resol. mor. par. 1. tract. 2. resol. 18. vers. nec valet, & ref. 21. & par. 3. tract. 1. ref. 29. & par. 4. tract. 1. ref. 77.* ac ubi contingerit laicum Imperium de causis Clericorum

cognoscere sēper ejus sententiā exequēdā esse per Ecclesiasticum Antistitē, innuunt magistraliter *Ant. de Marin. res. cap. 54. n. 8. Dian. resol. 38. par. 4. tract. 1. Panimoll. decis. 14. annot. 13. n. 29. del Bene de immun. Eccles. par. 1. cap. 7. dub. 13. sect. 2. n. 2. 3. quid quid dicat Salgad. de reg. protest. to. 2. par. 4. cap. 14. n. 96.*

39 Cæterum quibus in causis, & quādo reconventio locum obtinet, vide *Gloss. in cap. accusatores 3. qu. 8. Thbor. compend. decis. verb. remissio causæ reconventionis, Consil. D. Thō. Carlevar. de judic. tom. 2. lib. 1. tit. 2. disput. 7. n. 9. Marb. in locis indicat. Merlin. contr. centur. 2. cap. 23. & cap. 24. per totum, affluenter D. Mich. Cortiad. decis. 242. per totum, tom. 4. Consil. D. Carol. Petr. ad cap. Rit. M. C. V. 67. ubi*

40 aliam absolvit hæsitacionem in judicio intentato per hæredes, ut creditores insolutum tot bona hæreditaria recipiāt justo non reperto emptore, ibique audacter sustinent non cōpetere Clerico creditori fori declinatoriam: nec discrepat, *Reg. Marcian. disput. 73. tom. 2. fusēque cūctos cumulat casus Mansfrell. ad Capyc. Latr. in observ. ad decis. 141. lib. 2.*

41 itidem si melius insurrexerit creditor, *Fajard. allegat. 33.*

nu. 277. & n. 1582. Cuncti benè verū congruunt quod in hoc reconventionis judicio Clericos compellere nequit laicum Imperium, ut coram ipso de judicio fisti, & judicatum solvendo præstant, Justiniani responsione freti in 2. si quis autem pro pecunia Ant. de Sanctis. Episcop. & faciūt Reg. Capyc. Latr. d. decis. 141. Carol. Ant. de Luc. ad Præf. de Franc. in decis. 311. n. 4.

42 Actualem insuper possessionem, quæ remedio l. finalis, C. de edict. D. Adrian. toll. Judicis ministerio mediante, adipiscitur, armatorum copia hominum, maxima cum Reipublicæ jactura, ac Populorū scandalo, omni ferè ævo partes ad nanciscendam navavere, meritò *Julianus lib. 38. d. 2. digest. pro æginitis* tranquillitate tanto abusui consulere cupiens, hisce clamat verbis: *cur enim ad arma, & rixam, procedere patiatur Prætor, quæ potest jurisdictione sua componere, quod ratum habuit Celsus lib. 18. digest. annuitque Imperator in l. sed si inter duos, 2. æquissimum, ff. de usufruct. et quemadmodum, & c. ubi privi-* quā de vero testamentario hærede liqueret sub sequestro reduci, ac suspendi per loci Imperium possessionē, eamq; pro vero hærede dicendo

con-

conservari iussit, & concinûere nostri, ac exteri Pragmatici;
 43 hoc igitur fulti principio; nōnulli autumavêre ex sententia
Gloss. Canonica in regula possessor, verb. possessor, de reg. jur. in 6. ad politicā omninō spectare auctoritatem cuncta absolvere possessoria, tanquā temporalia, & in suo genere politica: ut ex *Dec. in d. l. fin. C. de edict. D. Adrian. toll. col. 5. & in conf. 220. Rip. in l. naturaliter, 2. nihil commune, n. 19. ff. de acquir. possess. firmat Steph. Aufser. in addit. ad Clem. Pap. de offic. ordin. in 2. regul. fallent. 24. Marant. in spec. aur. distinct. 13. nu. 3. Guid. Pap. decis. 1. 206. 85. et in conf. 49. quod de omni possessorio sentit Jo. Igne. in repet. l. necessarios, 2. non alias, vers. sed cum, n. 17. ff. ad. S. C. Syllan. nec discrepant *Dec. dict. conf. 220. Specul. in tit. de secund. decret. 2. restat, n. 2. quem laudat, & sequitur Marc. Ant. Peregrin. de fideicom. art. 48. n. 68. & si de re spirituali, vel quasi, possessorium pēdet, pariter ex Glossa in cap. literas, de restit. spoliat. annuunt aliqui ex in cap. fin. extr. de Judici. Cravet. conf. 258. The-saur. decis. 82. sæcularem Judicem competentem esse putant nuper laudati, & innuit Alceat. conf. 24. lib. 1. qui de**

Mediolanensi praxi testatur, *Jacob. Menoch. de recup. posses. remed. 15. nu. 211. Thesa. decis. 82. & 117. & ibi ad d. n. 44 1. sentientes temporale esse possessorium, nec discrepat Guid. Papa decis. 1. 71. 207. 85. & conf. 49. & ibi Addentes, asserentes inconsistentiū haud esse, possessorium temporale, petitorium verō spirituale esse, quod ante eos dixit Anton. Petruc. in l. 1. ff. de jur. jurand. n. 410. Misfing. obser. 67. n. 3. centur. 2. And. Gaill. lib. 1. obser. 38. Carol. de Grass. de effect. Cler. effect. 1. à nu. 975. ad 980. Peregrin. ubi nuper n. 62. 70. & ex quampluribus fundat Cortiad. dec. 241. nu. 26. tom. 3. Adden. Ferrer. ad Guid. Pap. decis. 1. Afflic. decis. 2. & 24. & 85. Gaill. obser. 38. n. 3. 4. Bobadill. polit. lib. 2. cap. 18. n. 241. tom. 1. Osasc. decis. 119. n. 1. Marant. de ord. Jud. part. 4. diffin. 13. cap. 17. n. 3. 4. Martha de jurisd. par. 2. cap. 39. & par. 4. cap. 38. concludentes possessorium nihil commune habere cum petitorio: tex. in l. naturaliter, 2. nihil commune, ff. de acquirend. possess. quod inficiari absolutè videtur, Gratian. discip. cap. 238: à nu. 3. & seqq. edocens semper merita tituli esse in quolibet possessorio vānanda, idē laicū*

incompetentem esse concludit: annuit verò *nn.* 12. in possessorio Matrimonii, ubi factum extricandum esse solū hoc idem asserit, & decisum refert *Tbesaur. d. decis. 82.* & ex *Gloss. in Canon. non est vobis,* & in *Canon. 1. de sponsal. ubi Panormit. num. 9.* congruit *Valasc. decis. 93. nn. 5.* contra quos strenuè innuit *Francis. Molin. de rit. nupt. differ. 10. à nn. 17. ad fin.* verū *Guid. Pap. d. decis. 1.* superiùs adducta militare autumat, nè dum in possessorio vertente inter Clericum, & laicum, sed inter Clericum, & Clericum, & sic in causa Prioris Sancti Roberti, ac Priorem Lancii per Parlamentum Gratianopolitanū decisum refert, petita declinatoria fori non obstante. At
 46 tamen si possessorium causæ spiritualis, ac Ecclesiasticæ proprietatem annexam haberet, vel in eis titulum extricare opus esset; congruunt omnes tunc possessorium temporale haud esse, sed spirituale, & laicam potestatem incompetentem: ut ex *cap. tuam, 3. de ord. cognit. cap. lator, 5. qui fil. sunt legis. Abb. in cap. 2. n. 6. de juram. calumn. Bero. in Reg. de judic. n. 5. Didac. Covarr. pract. quæst. cap. 5. n. 1. vers. prima conclus. Jacob. Menoch. de recup. possess. remed. 15.*

nn. 211. & conf. 268. lib. 3. Ludolf. Scader. de feud. par. 10. sect. 1. n. 92. Afflicti. decis. 24. n. 2. Gaill. d. obser. 38. n. 3. 4. Alex. Montes. de decim. cap. 8. n. 3. idem Menoch. de retinend. possess. remed. 3. à n. 328. qui
 47 cum aliis hanc capessere conatur sententiam, si principaliter causa spiritualis, vel quasi, ejusque titulus disceptatur, putantes tunc possessorium merè non esse temporale, sed potiùs mixtum cum spiritualitate, de cujus cognitione laica potestas incapax est, at secùs si incidenter: nam tunc possessorium semper est temporale, cum principaliter de possessione cognoscitur, incidenter verò de titulo, & de spiritualitate: quamobrem ad laicum spectare Judicem firmat idem *Menoch. ubi nuper,* & sequitur *Viv. commun. opin. 157. n. 3. Præf. de Franch. decis. 52. Misinger. Gaill. & alii*
 48 ubi supra, cum quibus non distat sententia aliorum, autumantium sæcularem valere potestatem cuncta absolvere possessoria, etiam si de spirituali, ac Ecclesiastica re, non in juris, sed facti articulo superet: ut mirè ex allegato *cap. tuam, de ord. cognit. cap. lator, 5. qui filii sunt legis.* & ex *Gloss. in d. cap. literas, insinuat Didac. Covarr. d. cap. 35. conclus.*

cluf. 1. & 2. Præf. de Franch. decif. 36. quos laudat, & fequitur *Confil. Prat. difcept. for. cap. 43. n. 19. tom. 1.* & fateatur *Theſaur. d. decif. 82. Viv. & alii in locis indicatis, Menoch. de recuper. poſſeſſ. remed. 15. qn. 18.* qui magiſtraliter hoc idem inſtruit in *tract. de retinend. poſſeſſ. remed. 3. à n. 324.* quam ſententiam crebriorem eſſe in Academia Canoniſtarum, ac Civiliſtarum inquit *Chacher. Oſaſc. decif. Pedem. 116. n. 1. & decif. 30.* & alii congeſti per *Franc. Molin. de rit. nupt. lib. 2. differ. 10. n. 17.* quoniam ea poſſeſſoria, in quibus ſpiritualitas, ejuſque titulus in mero factò extricantur, & negotii medulla principaliter non tangitur; temporalia ſunt: firmant *Boër. decif. 2. n. 38. & decif. 69. n. 33. Afflic. decif. 24. Menoch. d. remed. 3. n. 328. & remed. 15. num. 211.* licèt diſcrepet *Guid. Pap. decif. 1. & decif. 85. & conf. 49.* generaliter ſuſtinens cuncta poſſeſſoria, itidè in ſpiritualibus, & beneficiabilibus cauſis, per ſæculare abſolvuntur Imperium, & cum eo ſui concordant Addiſtionantes, & annuit *Franc. Marc. decif. 245. n. 3. par. 2.* quia temporalia eſſe putant: Eccleſiaſtica, & ſpiritualia verò eſſèt,

49

ſi in juris articulo merita ſpi-

ritualitatis, ejuſq; titulus principaliter in poſſeſſorio judicio deducerentur, quorum cognitionè ad laicū nō ſpectare Judicem, inſinuat, ſed ad Eccleſiaſti. um, *Afflic. decif. 24. & in Conſtit. utriuſque Sicil. lib. 8. rub. 48. n. 6. 7. & 8. Imol. in d. cap. literas, & in Clement. diſpendioſam, de judic. & ibi Card. Zabarell. quæſt. 10.* Imò nequire partes articulos, petitorium reſpicientes, coram laico deducere, inquit *Joann. Bapt. Ferret. conf. 10. Farinac. d. quæſt. 8. n. 23. Covarr. diſt. cap. 35. conclus. 1. & 2. Menoch. d. remed. 3. n. 328.* ut in Matrimonii poſſeſſorio, in quo medulla legitime deſpōſationis neceſſario examinari debet: dixere *ex cap. ex tranſmiſſa, & ibi Gloſſ. verb. & ab eo cognita, & ex cap. ex parte, de reſtitut. ſp. liat. Theſaur. d. decif. 117. Borrell. in ſumm. decif. tom. 1. tit. 43. nu. 104. Præf. de Franch. decif. 36. n. 1. Guitter. Caron. lib. 1. cap. 34. n. 26. Valaſc. conſult. 93. n. 2. Sperell. decif. 9. nu. 22. Ricc. collect. decif. 1767. Auguſtin. Barboſ. de poteſt. Episcop. par. 3. alleg. 84. n. 3. Molin. de rit. nuptiarum lib. 2. difficul. 20. n. 19* ubi acriter urget contra *decif. quam aſſert Theſaur. 28. & decif. 117.* quam *Molinae ſententiã ſtrenuè tuetur Dian.*

paulò antè *resol. 56.* In Ma-
 51 trimonii possessorio tantum
 valere laicam potestatem cō-
 trahentes compellere, ut spon-
 salitia serventur, & advertit
 iterum in *tract. 2. resol. 31.*
part. 1.

52 Oppositum tamen magi-
 straliter de more sustinet
Mart. de jurisd. par. 2. cap. 8.
à n. 38. edocens Judicem lai-
 cum valere cognoscere de
 possessorio, causa Matrimonii
 si agatur de exhibenda uxore,
 vel utiliter contra patrem de-
 tinentem, ibique *sub n. 19.* cū
 aliis de cōmuni, ac germana
 ab omnibus amplexa sentētia,
 & ferè in omnibus Æuropæ
 subfellis recepta edocet; ubi
 possessorium Matrimonii in
 mero facti articulo consistit,
 quit Judex laicus rectè de eo
 cognoscere, & sic oppositas
 concordādo opiniones firmat
Panimoll. decis. 12. annot. 9.
nn. 19. Cæteri verò absolute
 putant possessorium rei spiri-
 tualis, quamvis spirituale non
 sit, Ecclesiasticus absolvit Ju-
 dex, ad quem proprietatis co-
 gnitionem pariter spectat, ra-
 tione connexionis, quæ con-
 sideratur in possessorio spiri-
 tuali, cū proprietate: sic edo-
 cent. *Joan. Azor. inslit. moral.*
par. 1. lib. 5. cap. 14. 41. laxè
Dian. resol. mor. 27. 2. sed his
non obstantibus par. 5. tract. 1.

Bellef. d. 2. 4. nn. 144. Rot.
Rom. in Recens. part. 6. decis.
42. n. 13. Panimoll. decis. 17.
annot. 4. nn. 4. & decis. 12.
annot. n. 20. & seqq. p. 1. sicq;
 regulariter edocent *Clar. 2.*
seu dūm, qu. 90. n. 5. Fachin.
contr. jur. lib. 7. cap. 100. Mut.
decis. 70. n. 16. D. Carol. de
Mean tom. 5. observat. 594. n.

53 20. 21. firmantes illum esse
 possessionis Judicem, qui cō-
 petens est in causa propieta-
 tis.

54 Verum enī verò ad rem
 nostram Ferrerius eruditissi-
 mus, ac doctissimus Guido-
 papæ additionator graphicè
 oppositum de jure sustinet,
 innuens eundem possessoria
 esse absolvenda per Judicem
 sæcularem ex rationibus per
 nos in principio præstētis the-
 sis adductis.

55 Nos autem, Dianæ, Belle-
 cti, ac aliorum solidam sectā-
 do sententiam, inquit; Ju-
 dicem laicum absolute nequi-
 re cognoscere possessorium
 rei spiritualis, & Ecclesiastici,
 quamvis merè temporale, ac
 laicale sit: qualitas namque
 spiritualitatis qualitatem tem-
 poralitatis absorbet, & sic Ec-
 clesiasticus Judex, qui de pe-
 torio Judex est, & possesso-
 rium similiter absolvit, ut in-
 sinuant *Dian. resol. mor par.*
5. resol. 27. tract. 1. 2. sed his,

¶ *ex Rot. Rom. Recens. part. 6. decis. 42. n. 12. facit Cæsar. Panimoll. decis. 17. annot. 4. n. 4. & decis. 12. annot. 3. n. 20. & seqq.*

- 56 At si contraria vigeret consuetudo, ei deferendū esse subdunt *ex cap. fin. de judic. Rodrid. de ann. redd. lib. 1. q. 17. à n. 55. Gaill. obser. 28. n. 2. lib. 1. Mysinger. cent. 2. obser. 67. Osasc. decis. 116. num. 1. Thesaur. decis. 82. & decis. 110. & 117. & 130. num. 10. Franc. Marc. decis. 44. par. 1. & decis. 245. num. 3. part. 2.* quam consuetudinem increpat *Panimoll. num. 7. & ante eum affluenter Garc. de benefic. cap. 2. à n. 65. ad pluries seqq. part. 1. cum quibus peccatoris ab imo animus, & facit del Bene de immunit. Eccles. tom. 2. cap. 1. dub. 15. sect. 6. num. 5. 6. subdens Rotam Romanā semper respuisse hāc opiniones tanquam periculosas, & crebō decrevisse possessoria beneficiorum, & aliarum rerum Ecclesiasticarum ad Ecclesiasticum spectare forū: imō a glutinat, Gallos ex antiquissima consuetudine, & privilegiis Apostolicis hosce absolvere articulos possessorii rerum spiritualium, ex Martino V. privilegio: & edocent Guidopap. conf. 49. & decis. 1. 207. & 85. de Grass. lib. 2.*

Regal. Franc. art. 5. & 7. Ita pariter Principes Sabaudie ex Imperialibus privilegiis à Sede Apostol. approbatis; innuit Osasc. decis. 30. n. 45.

- 57 Putavēre rursus nonnulli Patres non inferioris notæ, Clericū à hāc potestate possessionem obtinentem ex m. clausula (*salvo jure cujuslibet*) vel pecuniam ab ea recipierem sub cautione *de restituendo, cui, quibus, & quando* coram eadem laica potestate accitum respondere debere, si novus, vel alter ex colligatis Insurrexerit cōtradietor non independentem ab alio, sed ex causa recensiti decreti, à quo gravatus revocare intēdit: etenim ex clausula allata rem integram manere ajunt, prout ante immissionem, & judicium ad eandem reducitur instantiam: insinuant *Angel. in l. edicto ultima n. 6. vers. sed ego dico C. de edict. D. Adrian. toll. Bald. conf. 104. num. 4. vol. 5. Nat. conf. 653 n. 5. tom. 4. & strenuē sustinet Peregrin. de fideicom. art. 47. num. 29. & art. 48. num. 47. 63. 66. cum seqq. Auguſt. Barboſ. in remission. de claus. claus. 83. num. 4. Rot. Rom. decis. 1013. lib. 3. & conferūt adducta per Grarian. discept. for. c. 317. ex n. 31. 2. cum quibus annuit D. Thom. Carlevar. de judic. lib.*

1. tit. 1. *dispnt.* 2. *sect.* 3. *nu.*
 950. *Capyc. decis.* 123. ei
 planè est revocare, cui fuit
 concedere *tex. in l. nihil tam*
naturale ff. de reg. jur. & ad
 58 eum pertinet relevare, qui
 gravavit: ex quibus nequire
 inferunt Clericum iudicis se-
 cularis cognitionem respuere,
 congruum, ac justum decre-
 tum pro parte sibi proficua
 acceptare, & pro parte expel-
 lere, ut in terminis statuti di-
 xit *Bald. in l. omni invocatio-*
 59 *ne C. de Sacros. Eccles. Alex.*
conf. 209. quæ attentis, pas-
 sim M. C. V. Regni Neapolis
 Supremum Tribunal hisce in
 possessoris, causas non remit-
 tit ad Ecclesiasticum forum,
 ut nostra tempestate incon-
 cussè notavimus, ac factitavi-
 mus, & priscis in temporibus
 testantur nuper laudati, qui
 hoc idem affirmant in pecu-
 niarum distributionibus, sub
 enunciata secunda clausula,
 de restituendo, *cul, quibus, &*
quando, quoniã pecunia dici-
 tur extare: ut insinuât *Salgad.*
labirint. credit. par. 2. *cap.* 6.
nu. 44. & *de Reg. potest. par.*
4. cap. 14. *num.* 125. *Ansal.*
de jurisd. p. 3. *tit. unic. cap.* 16.
n. 19. *Conf. Rodör. ad Marin.*
in obser. ref. 206. *n.* 6. *Octav. Ca-*
racciol. de for. privileg. qu. 18.
sub nu. 38. *D. Confil. Blas. Al-*
timar. ad Reg. Rovis. in decis.

44. *nu.* 2. 9. *Reg. de Phillp.*
diff. dissert. 9. quos cumulat
D. Domin. Mansfrell. ad Capyc.
in obser. decis. 123. *num.* 11.
 qui ad remissionem tantum
 deveniunt, ubi post iudicis se-
 cularis decretum conventio
 inter partes orta fuit.

60 Nobis autem rationes per
 eos adductæ per sinuosos eū-
 tes tramites nūquam placuē-
 re, incongruum enim existi-
 mavimus, prout omnes sanæ
 minervæ existimare debent:
 Clericorum cognitionem om-
 ni jure interdictam itidem ex
 Imperatorum, aliarumque
 sæcularium supremarum po-
 testatum placito indultâ, va-
 lere inferiores iudices istis
 mediantibus clausulis, abro-
 gare. Sunt porro clausule præ-
 dictæ aliene jurisdictionis de-
 structivæ, per quas iudices
 manus in messem non suam
 apponere attentant, quæ nū-
 quam in præjudicium juris-
 dictionis prorsus, ac omninò
 incompetētis militare possūt:
 undè eas apponere tantum
 61 abolet Magistratus ad inter-
 cludenda litigantiū ora: ut mi-
 rè dixit *Afflic. decis.* 33. *nu.*
 8. & affirmavere *Reg. Rovis.*
in decis. 44. *sub nu.* 2. & me-
 lius omnino solidè *Conf. Frâc.*
Mar. Pratus discept. tom. 1.
 62 *cap.* 42. & 43. quæ quidem
 nostra nuper firmata opinio

legalibus haud est destituta, principiis: etenim tritū apud ōnes est quod per personę mutationē, mutatur res: *tex. ut in 2. cap. hujus Codicis* pluries diximus in l. Paulus, sive Procuratorē ff. de acquir. hereditate, l. 1. §. veteres ff. de acquirenda poss. & congruunt cōmuniter repetentes in cap. accedentibus de privileg. undē res non privilegiata ad privilegiatum deveniens primāvam invertendo naturam, privilegiata efficitur, & in hisce terminis decisum refert Reg. Valenz. vel conf. 71. num. 27. & instruit Jo: Batt. Ferretti. conf. 258. n. 10. ac in Supremo S.C. Senatu indicant decisum cōtrā Peregrini sententiam, R. Sanfel. decif. 210. Reg. Rovit. d. decif. 44. ulterius contradictore, post ademptā per Clericum possessionem, & receptam pecuniam itidem cum clausulis prænarratis, insurgente; denud Clericus inexcusabiliter citandus est, non tamen per judicem non suum, & omninō incompetentem, qui nec actualiter, nec potentialiter de Clerico suisque bonis cognoscere potest; sed per suum Ecclesiasticum Judicem, ut sedulō annectit Reg. de Marin. resol. 206. tom. 1. & ibi Rodōr. & ex Zucbard. in repet. dict. l. fin. C. de edit. D.

Adrian. toll. nu. 308. innuunt Menoch. de adipiscend. possess. remed. 4. nu. 476. Grasian. d. cap. 238. nu. 93. Martb. de jurisd. part. 4. cas. 159. ann. 6. ad 22. & post eos fusē Milaz. select. assert. utriusque Jur. assert. 27. n. 8. & seqq. ut in puncto de recensito deposito per sēcularem Judicem Clerico tradito dixere Bellef. disquis. §. 3. nu. 4. erudientes posse sēculārē Judicem Clerico ordinare, ut depositum restituar, sed executionē ad Ecclesiasticum spectare Judicem repetit nu. 6. del Bene ibidem. meritō tanquam verus possessor, & reus coram suo Ecclesiastico Judice pulsandus est, ut ex pluribus sustinet Consil. Prat. d. cap. 42. 43. nec impar cecinēre Afflic. d. decif. 173. & ibi Ursill. Rovit. d. decif. 44. Valenz. d. conf. 71.

63 Si tamē tanquam reus pro ejusdē rei dimissione convenitur: Mart. d. par. 4. cas. 159. Carlevar. nu. 961. Salgad. laboryn. par. 2. cap. 6. n. 43. & seq. Sanfel. decif. 210. Rovit. ibidem, Capyc. Latr. decif. 123. n. 7. de Marin. resol. 206. lib. 1. Card. de Luca de jurisd. par. 1. discept. 58. n. 23. etiam si Clericus possessionem à Judice laico obtinuerit, absque tamen ulla pręservatione, & acquiescente contradictore, alter

in-

insurrexerit, interessatus tunc
 itidem coram Ecclesiastico
 Judice pulsandus est. Oppo-
 situm verò putat *de Luca ibi-*
dem, si possessionem Clericus
 à laico Judice receperit cum
 clausula sine præjudicio, &c.
 & tertius insurrexerit, nam ad-
 huc esset Judex laicus, & co-
 ram eo vocandum esse Cleri-
 cum edocet ex *Salgad. Capyc.*
et aliis. Ita pari schemate cen-
 sent si Judex laicus, nulliter
 laicū spoliasset de sua posses-
 sione, & iste coram superiore
 laico de nullitate sētētię dix-
 rit post adēptā per Clericum
 possessionem, & si nullitatem
 ejusdem sententię coram Ec-
 clesiastico Judice proponen-
 dam esse autumant ex celebri
 doctrina *Castrens. in l. à Divo*
Pio, §. si post addictum, ff. de
re judic. Reg. Rovis. decis. 44.
n. 5. Prat. d. cap. 42. nu. 46.
 tamen oppositum sentiunt
 ex *Testay alleg. 25. à nu. 17.*
Salgad. de reg. protecl. Carlevar.
 & alii per *Milaz. assert. 27:*
n. 8. cum quibus annuit *Card.*
de Luc. de jurisd. discurs. 58.
 nam tunc cessat ratio termi-
 nationis primi Judicis: agglu-
 tinat *Card. de Luca ibidem.*

64 Extra nostri instituti can-
 cellos insuper haud est scire,
 hæredem, & si privilegiatum
 in defuncti foro compellen-
 dum esse, ex *tex. in leg. bares*

absens 19. ff. de judic. ibi. nul-
 loque suo proprio privilegio ex-
 cusatur, & ex *Gloss. in verb. ex-*
cusatur, explicitè tradūt *Bart.*
sub n. 1. Bald. in prin. lectur.
Alberic. n. 1. Angel. n. 1. Ful-
gos. n. 1. Paul. n. 3. Roman. n.
1. & alii, quos cumulat *Bar-*
bos. in d. l. bares absens Præs.
de Franch. decis. 234. num. 2.
Carlevar. de judic. disput. 2. q.
5. nu. 298. tom. 1. attamen
 65 hanc doctrinam recipiendam
 esse censent nonnulli de sa-
 viori sententia, si privilegium
 ex particulari Principis gratia
 hæredi indultum sit: at si ge-
 neraliter, & in juris communis
 corpore clausum reperitur pri-
 vilegium, ut est Clerici Mili-
 tis, Pupilli, & Viduę privi-
 legium; tunc eo mediante
 impeditur, quin talis privile-
 giatus in defuncti foro vocetur,
 quòd depromitur ex eo-
 dem textu, dum de proprio
 hæredis privilegio loquitur, &
 edocent *Præs. de Franch. dict.*
decis. 234. n. 2. & decis. 363.
n. 4. D. Mar. Giurb. decis. 82.
nu. 7. Steph. Grarian. discept.
for. cap. 182. n. 27. tom. 1. &
 ante eos dixit *Didac. Covarr.*
pract. cap. 8. n. 4. vers. 3. con-
cluso, undè fuit Clericum lai-
 66 ci hæredē ex actionibus, aut
 juribus à laico defuncto de-
 pendentibus, sibi que transu-
 sis coram Ecclesiastico Judice
 pul-

pulsandum esse innuunt, ex
Gloss. in cap. Clericum nullus,
 11. qu. 1. *Archidiacon. & Bart.*
ibidem, Mart. Bonac. de legib.
dispnt. 10. punct. 1. §. 1. fuscè
Barbos. de jur. Eccles. univers.
cap. 39. §. 2. nu. 101. lib. 1.
par. 1. Carol. de Grass. de effect.
Cler. effect. 1. n. 278. Marth.
de jurisdict. part. 4. centur. 1.
cas. 33. num. 5. Barbos. in l. si
constante, 25. §. fin. n. 28. ff.
solut. matr. Gratian. disceptat.
for. cap. 16. nu. 33. Peregrin.
de fideic. art. 53. nu. 20. quo-
niam trās lata ad Clericū laici
 67 hæreditas, ejusdem adeuntis
 Clerici patrimoniū efficitur,
 ut meliùs infrā dicemus, ex §.
licet autem ex caus. manum.
non licet, §. 1. Instit. de hered.
qualit. & different. gloss. in l.
1. §. veteres verb. per unum re-
liquorum ff. de acquirend. pos-
sess. l. sed si plures 10. §. filio
ff. de vulg. & pupill. subst. l.
pater familias 12. ff. de privil.
cred. Guitt. lib. 7. de gabell. qu.
88. n. 7. Pereir. de man. reg.
par. 1. cap. 16. n. 20. & post
eos Bellef. disq. Cler. par. 1. §.
1. n. 5. Pelliz. zar. man. tom. 2.
tract. 8. cap. 6. n. 124.

Et si contrarium sentiunt
 ex eadem Glossa, & ex Alberic.
in dict. l. hæres absens Rodoric.
Suar. in repet. l. post rem, in de-
clarat. leg. Regn. extant. 1. n. 4.
ff. de re judic. Menchac. de suc-

cess. lib. 3. §. 22. n. 70. idem
Petr. Barbos. in d. l. hæres ab-
sens n. 104. Aloys. Ricc. part.
4. decis. 218. et Barbos. in d. c.
39. num. 103. contrariis re-
spondere conatur. Attamen-
à priori firmata sententia non
est recedendum, tanquam so-
lidissimis fulcita rationibus, &
ab omnibus amplexa: insinuāt
Covarr. de Francho. Mart. & alii
nuper relati, de Pont. decis. 18.
n. 9. & alii, quos laudat, & se-
quitur Consil. Thom. Carlevar.
ubi supra sub n. 299. & 306.
 Etenim opposita procedunt
 in hærede, proprio privilegio
 munito: at secus in hærede
 privilegiato ex privilegio clau-
 so in corpore juris, & toti ordi-
 ni indulto, ut prædiximus.

68 Difficultas herclè non mo-
 dica agnoscitur, si post cœptū
 judicium cum defuncto Cle-
 ricus hæres successerit: circa
 quam hæsitacionem nostrates
 diversimodè *Glossam in d. cap.*
Clericum nullus, 11. quast. 1.
 expendunt: etenim aliqui au-
 tumavère per Clerici addi-
 tionē primū petiisse judiciū,
 novumque inchoandum esse
 coram Ecclesiastico Judice,
 ut ex *Cagnol. in l. 2. à nu. 249.*
ad 253. Cod. de pact. inter empr.
& vendit. mordicùs instruit
Molfes. super consuet. Meapol.
par. 2. tit. de person. q. 8. n. 20.
 quam sententiam vetiorem,

ac in omnibus ferè supremis
 subcellis amplexam generalita-
 ter esse prædicat, & sequuntur
*Marb. de jurisf. cent. 1. par. 4. cap. 122. n. 11. Consil. Hodiern. in obser. ad decis. Petr. Sord. 110. Alex. Trentacing. var. res. lib. 2. resol. 4. n. 17. de judic. Seraph. decis. 957. n. 89. Bobadill. polit. lib. 2. cap. 18. n. 167. Alex. Ambros. de immunit. Eccles. cap. 26. n. 45. Dian. resol. mor. par. 1. tract. 2. res. 24. præventionem etenim Judicis laici, ei potestatem contra Ecclesiasticos haud tribuere concludit Pelliz. 2. man. tom. 2. tract. 8. cap. 6. n. 119. Clericus planè ratione sui privilegii, coram laico Judice nunquam convenitur, ut pluries firmatum est, & hæreditas aliàs non privilegiata, à Clerico adempta, privilegiata efficitur, itidem explanatum est ex *Guttier. de gabell. q. 88. n. 10. nec litis pendentia operatur contra privilegiatum, privilegium non procurantem, quemadmodum in fori electione notatur: etenim privilegium citrà actum voluntatis superveniens à jurisdictione illius Judicis, coram quo judicium fuit coeptum, eximit, litis pendentia non obstante: sustinent ex *Gloss. in l. qui autem, ff. si quis cant. Gabr. tit. de judic. conclus. 4. sub n. 20.***

Aufser. decis. Capell. Tholos. decis. 147. Lancell. de attenta. lit. pend. lim. 20. n. 21. & pro Vidua decifum referunt Consil. Giurb. decis. 82. et Merlin. contr. cent. 1. cap. 81.
 70 Oppositam verò sententiã strenuè tuentur infra laudandi autumantes Clericum, Ecclesiam aliasque Ecclesiasticas personas hæredes, aut universales successores teneri inchoatum jam judicium coram primo judice laici defuncti perficere: ex eo *Reginald. lib. 9. na. 353. Farinac. in prax. crim. quæst. 8. num. 46. Castill. lib. 3. quoridian. contr. cap. 25. na. 49. Menchac. de success. lib. 3. §. 22. nu. 71. 10. 1. Gaill. præct. obser. lib. 1. obser. 37. nu. 8. 9. Petr. Barbosa. in l. si constante 25. §. fin. nu. 27. ff. solut. matrim. D. Joan. Franc. del Castill. decis. 2. & decis. 200. Amat. resol. 86. n. 46. in fine ubi sic semper in Regno fuisse decifum refert. Gallup. in prax. S. C. Neapol. part. 2. cap. 8. nu. 20. Misynger. centur. 3. obser. 45. nu. 2. 3. Carol. de Grass. de effect. Cler. effect. 1. num. 282. cum seqq. Carlevar. de jud. tom. 1. lib. 1. dispnt. 2. quæst. 5. num. 309. & 315.*
 71 Judicium namque, ubi inchoatum ibi fieri debere concludunt ex d. tex. in l. heres

- res 19. de *Jud.* undè à Clerico successore, ibi perficiendum esse firmant paulò ante adducti, & contrà *Abb. in cap. quia nu. 11. 12. de Jud. & ibi Felin. nu. 3. cōcludūt Covarr. pract. quæst. cap. 8. nu. 3. Henr. Zoëf. comment. ad decret. lib. 2. tit. 2. de for. compet. nu. 26.*
- 72 Transit planè, & continuatur in Clericum instantia ante suā possessionē inchoata, non ut Clericus, sed tanquam successor universalis, & hæres Cevall. in *prax. opin. 26. num. 9. & lib. 1. qu. 36. nu. 9. & seq. & lib. 4. quæst. 897. nu. 625. idem de cognit. per viam violent. part. 2. quæst. 40. nu. 9. ex textu in l. si is qui Romæ 34. ff. de judic. & in l. ubi cæptum eodem & ex regula l. nulli C. eodem titulo, & in l. si eum hominem 34. ff. de fidejussor. & in cap. quia V. 11. distin. firmant. Boër. decis. 69. nu. 32. Marant. de ordin. judic. part. 4. distin. 11. Quæst. ad. in suis quæstionib. cap. 4. n. 7. Rodor. tom. 2. quæst. regul. q. 62. artic. 21. Gaill. obser. 37. n. 8. 10. lib. 1: Barbof. in d. l. si constante 25. §. fin. nu. 27. 28. ff. solut. matrim. Carlevar. ubi suprà n. 310. & 315. subdēs*
- 73 non reperiri regulam legis ubi cæptum, ac l. nulli, limitatam in solo laico hæredē, meritò indistinctè recipiendā
- 74 esse, succeditque insuper Clericus per hæreditatis additionem in universa defuncti jura activa, & passiva, quæ cuncta in eum transfunduntur, idèò defuncti obligationibus ligatur ex text. in l. cum à matre 14. C. de rei vendicac. l. nihil est aliud 24. ff. de verb. signif. l. hæreditas. 63. ff. de reg. jar. & si valet argumentum à cōtractibus ad judiciū, ut fatentur omnes, prout à contractibus ad quasi contractus per text. in l. si pupilli 6. §. sed si quis ff. de negot. gest. meritò devincitur Clericus cæptum per defunctum profectum per judiciū, coram eo Judice ubi suus contraxit defunctus innuit ex *Alb. Mandoll. cons. 262. nu. 4. lib. 2. Corriad. decis. 36. n. 56. 57. lib. 1.*
- 76 Ex quibus omni ferè ævo per cuncta Europæ Palatia, sic decisum evolvitur, edocet ex Hispanis Covarr. d. cap. 8. n. 2. 3. 4. & alii quos laudat Salgad. de supp. ad Sanctiss. cap. 12. nu. 32. & de Reg. proteect. part. 4. cap. 8. nu. 303. ex Lusitaniis Barbof. in d. l. si constante §. fin. num. 27. 28. ff. solut. Matrim. ex Gallis Boër. d. decis. 69. qui opposita extricat, ac absolvit argumenta ex Italis Surd. cons. 222. & decis. 110. Cagnol. in d. l. 2. 1. de pact. inter empt. & vendit. nu. 249.

252. Franc. Ansaldo. de jurisd. secul. par. 3. tit. unico, cap. 10. Scacc. de judic. caus. Civil. & Crimin. cap. 11. n. 23. & de appellat. lib. 3. cap. 2. quæst. 7. n. 133. Farinat. decis. divers. decis. 81. n. 5. Cardin. Tuscus lit. l. conclus. 451. nu. 37. 38. ex Parthenopæis Patribus descriptis, sicque inconcussè depromitur, teste Caravit. in Rit. 234. Vivi. commun. opin. lib. 2. verb. Clericus, opin. 48. Gallup. in prax S. C. par. 2. cap. 16. n. 20. Hodiern. decis. ad Sard. 110. nu. 4. Carlevar. ubi desuper, n. 309. & ita ann. 1663. refert decisum D. Dominicus Mansfrell. in obser. ad Reg. Cappyc. Latr. lib. 2. obser. 123. n. 24. & ante eum anno 1646. & 1646. Caffar. spec. peregr. quæst. lib. 1. qu. 25. sub n. 5. 6. 7. 8. ubi cuncta absoluntur objecta: in nostris demùm. Supremis Regni subscelliis hæc semper fuisse servatam sententiā, insinuant Masfrill. decis. 239. nu. 2. idem ad Petr. de Gregor. de success. feud. qu. 10. Consil. Giurb. decis. 82. D. Jo. Franc. del Castill. decis. 2. & decis. 200. Amat. ubi nuper, n. 46. in fin. Mur. super consuet. Panor. cap. 3. n. 45. de Grass. d. n. 281. nec discrepant Petr. Cened. collect. jur. Canon. part. 2. collect. 37. nu. 27. Emman. Suarez in thesaur. recept. sen-

tent. opin. 404. vers. Clericus, Franc. Leo in suo Thesaur. for. Eccles. par. 3. cap. 38. n. 80.

77 Quam sententiā æquiorē autumat esse Joach. Myfinger. in d. obser. 45. centur. 3. ex tex. in l. si is, qui Romæ, 34. ff. de judic. si lis coram laico Judice fuisset contestata, eamque hæc tantum in casu admittunt Franc. de Petr. Sard. & alii per eos in locis indicatis laudati: attamen sufficere solā citationē exequutā, de com-
78 muni omnium Tribunalium praxi firmant, ex simplicibus verbistextus in l. si peritor 13. ff. de judic. & in l. defunctus, 15. ff. de Procuratorib. Bald. in l. 1. ni 2. Cod. si pendent, appell. mors interv. & ex 2. fin. Instit. de pan. temer. litigant, Jason. in l. quedam puella, 19. n. 8. ff. de jurisd. omn. jud. Caravit. rit. 134. n. 3. Cagnol. in d. l. 2. Cod. de pact. inter empt. & vendit. n. 253. Thom. Carlevar. ubi supra n. 297. & sub n. 309. in fine, fusè Parlador, lib. 2. cap. fin. part. 2. 2. 1. & alii congesti per Morl. de jurisd. delegat. disput. 7. difficul. 5. n. 32. efficiturque res litigiosa per solam partis citationem, & res definit esse integra ex Clement. 2. ut lite pendent. & ex cap. significasti, de rescript. insinuat Ansaldo. de jurisdic. Eccles. par. 2. tit. 9.

cap. 12. n. 104. *Mascard. de probat. conclus.* 987. & alii, quos laudat, & sequitur *Cassar d. qu. 25. n. 26. ad finem*, ubi sic per S. C. Neapolit. refert decisum, & consonant *Carol. de Grass. de effect. Cler. effect.* 1. à n. 278. *Anson. Scapp. de jur. scrip. lib. 1. cap. 16. n. 1.* autumantes per solam citationem perpetuari, ac præveniri jurisdictionē, & sequuntur *Castill. contr. tom. 2. cap. 29. Salgad. d. cap. 12. à n. 31. cū seqq. Cortiad. n. 56.* sententiæ tamen executione ad Ecclesiasticum Antistitem relicta: *Cortrada ibidem*, & alii supra.

- 80 Congruunt porro cuncti, dummodò instātia perempta non sit: nam eā peremptā Clericum hæredē coram suo Ecclesiastico Judice pulsandū esse firmant *de Grass. d. effect.* 1. n. 291. *Ansald. ibidem, Salgad. in locis adductis, Carlevar. sub nu. 312. disput. 5. idem Cassar. qu. 28. nu. 4. Hodiern. ad Surd. d. decis. 110. nu. 17. D. Domin. Mansfrell. ubi desuper nu. 21.* eā enim peremptā instātia, extinguitur Judicis jurisdictionio: *sex. in l. facta, §. si quis bonorum, ff. ad S. C. Trebellian. Bal. in cap. 1. colum. penult. si de investit. inter Domin. & Vassallum, Petr. Surd. cons. 160. n. 22. affluenter Salgad. d. cap. 12. à nu. 60. cum seqq.*

ubi alios annectit casus, ex quibus res definit esse integra: *Card. de Luca de jurisd. & for. compet. discurs. 7. affluenter D. Mich. Cortiad. decis. 151. n. 22. tom. 3.*

- 81 Spiritus vitæ in sufflatione non obstante: etenim hæc in tertii præjudicium, cui medio tempore jus fuit quæsitū, non instauratur: *Thom. Grain. decis. 103. n. 113. & de laico effecto Clerico iā perēptā instātia, dixere Mart. de jurisd. part. 4. cas. 141. Minadons decis. 5. Rovit. in rub. de instant. caus. non restitend. num. 14. vers. quæ omnia, Trentacinq; lib. 2. resol. 4. n. 40. de judic. Pasqual. de vir. parr. potest. p. 1. cap. 8. n. 218. Gallup. in prax. S. C. par. 2. cap. 16. nu. 38. Carlevar. disput. 2. q. 5. n. 311. Scyloja de for. compet. cap. 7. n. 58. 124. & cap. 28. n. 16. Mansfrell. ad Capyc. in decis. 123. n. 21. 23. Fermos. in cap. ex parte 15. quæst. 9. n. 10. & in cap. proposuisti 19. qu. 17. nu. 2. 3. de for. compet. Caracciol. de for. privileg. qu. 42. n. 17. eique, etiam post peremptam instātia consentiēti, fori declinatio competit: *de Grass. nu. 291. d. effect. 1. Carlevar. n. 312. Cassar. n. 6. nec discrepat Consil. D. Carol. Petr. Ris. M. C. V. 248. num. 45. tom. 2. qui de Cle-**

Clerico effecto hoc idē firmat: pari equidem schemate est, si prima lis transactione finita fuerit, nam ex hac innovatione, ac si fuisset per tein judicatum primum judicium terminatum habetur: ideo novum inchoandum esse judicium, & coram Ecclesiastica potestate dixere *Theſaur. lib. 2. quæst. 15. n. 11. Fernosin. in cap. si Clericus laicum, de for. compet. qu. 1. n. 8. Sperell. decis. 98. n. 2. Velasquez in defens. monitorii contra Venetos, par. 4. n. 30. & conf. 38. & 42.*

Immo & si de transactionis nullitate dicere contingerit, nullitatem coram eadem Ecclesiastica potestate proponendam esse edocuerunt *Sanlenger. de prævent. par. 1. cap. 33. n. 6. Valeron. de transact. tit. 5. qu. 1. n. 9. & 10. nisi ob transactionem conditionalem, adimpleta non fuerit conditio: Sanlenger. n. 7. Valeton. nn. 14. 15. Verum Rot. post Salgad. labyrint. credit. in decis. 40. ait transactionem subsistere donec per conformes sententias fuerit revocata, & ita Barboſ. in l. si ex falsis, Cod. de transact. n. 4. meritò coram Ecclesiastico nullitatem agendam esse concludimus, sed de hac re vide Arias de Mesa lib. 3. var. cap. 25. Olea de*

cessio. tit. 2. q. 2. Castill. contri cap. 55. n. 30. 32. par. 4. & par. 5. cap. 109. n. 16.

82 Magna herclè pro principalis nostre theſis absolutione tantorum virorum auctoritas aded terret, ut in adversā declinare sententiam quasi non licere videtur. Nullatenus si veritatem, sublato affectionis velamine, puris oculis intueri velimus, fundamenta primæ sententiæ validiora esse fatendum est. Etenim magis firmum est asserere instantiam cœpti judicii cum de-

83 functo, non ad hæredem transferri ipso jure, sed cum altera nova citatione: *tex. in leg. edictum ff. de judic. l. oratione, ff. de ser. & magistr. liter probat Martb. de jurisdiction. part. 4. centur. 1. cas. 33. n. 11. & 12. ubi edocet recensita pro primæ sententiæ tuitione militare, quoties persona hæredis in qua defuncti jura transfunduntur, non esset aliquo privilegii clypeo munita: at si privilegiata fuerit ex privilegio, ejus augetur jus, licet à defuncto translatum, non tamen actum agnoscitur à transferente, sed à proprio privilegio: ut ex l. cum quidam 2. debitorum ff. de usuris elatè fundat Mart. in loco indicato, & in cas. 11.*

84 Magis herclè allata re-

Y y y 2 vant,

vant, si privilegiatus, generali privilegio in juris corpore clauso, hæres, aut universalis successor esset, adeò ut novum, privilegii ratione, inchoandum est judicium, ut solidè tuentur quamplurimi non contemnendi Patres, inter quos ex multis fundant. *Abb. & Felin. in cap. quia G. 11 de jud. & ibi Deci. nu. 37. Butr. nu. 12. Imol. nu. 3. Bald. & Salicet. in l. 1. C. si pendente appell. mors interven. & sequuntur Mart. de jurisd. cent. 1. p. 4. cas. 33. nu. 5. Marât. in prax. part. 5. n. 13. Mar. Anton. Macerat. lib. 1. resol. 49. Didac. Perez in l. 4. tit. 2. lib. 5. Ordina. gloss. 2. vers. quid esset si Clericus Burgos de Paz. in l. 3. Taur. nu. 792: fusè Niger de laudim. lib. 1. quæst. 17. art. 4. ex num. 47. quam veritatè agnovit Mysinger. d. observ. 45. cent. 3.*

85 ratio potissimà hujus conclusionis est, quia tale privilegiū non procuratum, sed motu proprio ob publicam utilitatem ex vivo legum fontè scatet; meritò innuūt nuper laudati Patres mulierem, lite pendente, viduam ob viri mortem effectam, fori habere electionem, ex quo primi judicii instantia peremit, & decisū in nostro M. C. Supremo Senatu refert *Consil. D.*

Mar. Giurb. decis. 82. & meliùs decis. 23. quod ante eum dixit Præf. de Franch. decis. 544. nu. 17. & de recenti indicat decisum Merlin. centur. 1. ref. cap. 81. nec discrepat

86 *Niger ubi suprà cessat planè tunc celebre Ulpiani responsum in l. si quis postea quam, de judic. ac dispositio tex. in l. cumquādā Puella ff. de jurisd. omn. judic. quoniam, ut prædiximus in litis motæ fraudem procuratum haud est; sed motu proprio concessum, ut ad limitationem dictorum tex. ponderat Angel. Alber. & fulgos. in d. l. si quis postea quam, elatè erudit Gratian. discept. for. cap. 421. nu. 26. 27. 28. 62. par. 3. Præf. de Franc. d. decis. 544. qui omnes idem innuunt in mi-*

87 *lite Principis jussu in militia adscriptus, qui itidem, lite inchoatā, militari privilegio gau-*

debit. Gratian. & cæteri quos laudat, & sequitur Merl. d. cap. 81. sub nu. 6. ubi ex Bel-

lug. in spec. Princip. rub. 20. 2. quia post Ecclesiam nu. 30. &

88 *Bald. conf. 70. generaliter edo-*

cet privilegium fori, lite pendente, supervenientem reo, citrà suam voluntatem illum

eximere è manibus Judicis, coram quo lis erat inchoata; potissimùm in laico ef-

89 *fecto Clerico, lite pendente*

te, ob totalis status mutationem, optimè inferunt ex *Bart. in l. 1. ff. de pen. Alex. in d. l. cū quædampuella n. 3. ff. de jurisd. om. judic. Pont. de potest. Proreg. tit. de assens. reg. 2. 7. n. 14. Ambros. de imm. Eccl. c. 19. nu. 4. Sard. d. decis. 110. Consil. Giurb. decis. 23. nu. 12. Quæ cuncta à fortiori procedere debent ad favorem Clerici hæredis instituti; etenim Clericus non ipse, ut mulier effecta vidua, & ut laicus effectus miles, vel Clericus, litē pendente, in judicio contraxit, sed defunctus suus auctor; & si istis competeret fori electio, ac etiam laico effecto Clerico litē pendente, ob talem status mutationem, fraude seclusa *Mart. n. 14. l. 5. fortius hæredi jam antea Clerico, qui ut homo novus in judicio principaliter nō contraxit; competere videtur.**

91 Nec relevat asserere, per hæreditatis additionem se ligasse omnibus defuncti juribus itidem passivis, & exinde teneri jam cœptum perficere judicium, coram eo Judice, ubi defunctus contraxit, ut ex mente aliorum supra exposuimus: quoniam hoc nequit officere Clerico, nec in eū talis illatio procedere potest, ex eo quia prorsus, ac radicatus à laica potestate exem-

ptus est: ideo ea jura, ad quæ per hæreditatis additionem ligatur, validè possunt eoram suo Ecclesiastico Judice expectari, nec jura aliter distantia, in utroque jure evolvuntur, immò cuncta Canonica pro hac sententiâ certare videntur clamitant inquam: Clericos nullo pacto, nulloque modo coram laico Imperio nemo præsumat pulsare: *d. cap. Clericum nullus l. 1. quest. 1. cap. si diligenti, de foro compet. annuuntq; Imperialia, Aut. statuimus, C. de Episcop. & Cler. nec tex. in dict. l. cœtum, & l. nulli de judic. cum aliis defuper citatis, nunquam somniavere Clericum sub eorum edicto complicare, quod ex eorum Supremorum sæculariū Principum placito interdictum evolvitur: meritò hanc sic firmatam sententiam veriorē, ac solidissimis rationibus fultā sequendā esse autumamus.*

92 Exaratis planè convenit præsens explanatio, nempe hæreditas non adita defuncti repræsentat personam, adita verò hæredis est, ejusque repræsentat personam: *tex. in l. si plures 10. 2. filio, ff. de vulg. 2. 1. instit. de hered. qualis. & different. in l. 1. 2. sc. evola, ff. si quis test. lib. l. hæreditas, ff. de acquir. rer. domin. Panimoll: decis. 129. n. 1. par. 2. ubi, an*

&

& quando hæreditas dicitur addita: & quid de hæreditate transmissa? ibidem.

- Hinc est inventarium conficere, ad eum spectare Judicem, qui jus dicere debet in bonis, de quibus inventarium conficitur, & jacente hæreditate defuncti, Judex inventarium conficiet, ac si in humanis ageret: ad Ecclesiasticam, inquàm, potestatem spectat inventarium conficere de bonis Clerici defuncti, quousq; hæreditas non sit adita, & si laicus institutus fuerit: undè hæitationes super hac Clerici
- 93 jacente hæreditate suscitatur, discutiendæ sunt coram Ecclesiastica auctoritate: innuit *Quesad. contr. for. cap. 40. nu. 23. ibi: ex hac ratione, dubia suscitata super hæreditate jacente Clerici illius personam repræsentante discutienda fore coram Judice Ecclesiastico, cum Mex. Barb. Lassart. Bellug. & aliis Salgad. ad. labyr. cred. par. 1. cap. 32. nu. 31. ibi: pront vidi declarari in contentione mota de ann. 1661. per arbitros per utramq; Curiam electos super hæreditate, &c. fuscè Pereir. de man. reg. par. 1. c. 16. n. 20. 21.*
- 94 Sic è converso per laicum Imperium conficitur inventarium de bonis laici, Clericū in hæredem vocantis, hæreditate adhuc jacente: sequun-

tur namque bona, conditionem, & privilegium personæ, ut pluries dictum est *ex l. 2. C. quib. & quand. lib. 10. de Marin. allegat. nu. 23. hære-*

95 *ditate igitur jacente, per potestatem defuncto competentem usquequo hæreditas jacet, conficitur: Franc. Marc. decif. 105. & 1058. num. 3. part. 1. Mart. de jurisdict. par. 4. cent. 2. cas. 122; n. 14. 15. Pereira de man. Reg. part. 1. cap. 16. nu. 22. 27. 28. cum seqq. nec in juris dispositione discrepat D. Thom. Carlevar. de judic. lib. 1. tom. 1. disput. 2. quæst. 5. nu. 342. & ante eos ex multis probat Guttier. præct. quæst. lib. 2. quæst. 49. n. 3. ubi valere ait argumentum à contrario sensu: nempe hæreditate jacente defuncti, Judex*

96 *inventariū conficiet, eā aditā, ob status mutationem, ad hæredis adeuntis Judicem spectat inventarium conficere: annuitque Phanuc. de inventar. qu. 240. n. 24. 25. Roland. conf. 61. nu. 9. lib. 4. idem de invent. qu. 31. nu. 10. & per totum, Mart. de jurisdict. part. 4. cent. 2. cas. 122. nu. 14. cum seqq. Anfrer. de potest. secul. reg. 4. fallent. 2. n. 3. Caber. decif. 81. part. 1. Guid. Pap. decif. 561. & decif. 562. Choker. de jurisd. par. 2. quæst. 20. tom. 1. Bobadill. lib. 2. polis. cap.*

cap. 18. n. 179. par. 1. Ciarlin.
 contr. for. lib. 2. cap. 171. nu.
 12. *Cof. tract. var. de remed.*
subfid. n. 39. illat. 1. num. 9.
Cevall. de cogn. per viam viol.
quæst. 78. nu. 14. Barry. de
success. ab intest. tom. 2. lib. 1.
 97 tit. 8. n. 8. conveniunt quoq;
 tradita per P. Dian. *qu. moral.*
part. 4. tract. 1. de immun. Ec-
cles. resol. 110. Reg. Rovit. de-
cif. 58. & Consil. Perr. ad Rit.
M. C. V. rit. 181. qui ad supra
 98 de Hispano jure adducât, Ca-
 bed. d. *decif. 81. Mart. de jurisd.*
Cevall. in locis superius lauda-
tis, cum quibus impar non
cecinit Carlevar. n. 342. & de
consuetudine Gallica Gngl. de
Benedict. in cap. Raynurius,
verb. & uxorem, decif. 2. nu.
132. & 170. 171. Rebuff. 10.
1. in Const. Reg. tract. de sen-
tent. præjudicialib. art. 3. Gloss.
3. n. 11. & edocet Pappon. ur-
rest. 2. lib. 15. tit. 6. de invent.
ex l. Paulus respondit, q. 1. de
acquir. hered. & l. Fiscus, de
jur. Fisc. & l. 2. C. de Episcop.
& Cler. ab hora mortis bono-
 rum à Præsbytero relictorum
 conditionem mutari, idèd ad
 sæculareni spectat potestatem
 de eis inventarium conficere,
 sicq; bis decisū affert *Matth.*
& Ferrar. in addit. ad Guid.
Pap. decif. 261. Villadiæg. polir.
 99 cap. 5. q. 20. n. 106. ac de

Urbis Panormi consuetudine
 textantur *Carol. de Grass. de*
effect. Cleric. effect. 1. n. 1010.
 & ante cum *Mut. in consuet.*
d. Urbis cap. 50. nu. 37. ubi
 inconcusè cuncta inventa-
 ria coram sæculari perficiun-
 100 tur Imperio, licèt nostra
 tempestate, ac de recenti ali-
 ter perfici notamus, & in
 Principatū Cathalonix cun-
 cta perficiuntur inventaria.
 101 coram Notario, & testibus,
 omni solemnitate, ac Judicis
 veniā secusā: *Cancer. par. 3.*
cap. 2. n. 66. & seqq. Xamar.
de offic. Jud. par. 2. qu. 7. nu.
55. Fontanell. de pact. nupt.
tom. 2. claus. 7. gloss. 3. part.
2. nu. 45. & post eos D. Mi-
chael Cortiad. decif. 152. nu.
27. tom. 3.
 102 Difficultas non modica
 agnoscitur in laico Clerici, vel
 laici hærede, hæreditatem
 adeunte, qui ad inventarii
 confectiōem Clericum inte-
 resse habentem citare inten-
 dit; hæsitatur, coram qua po-
 testate Ecclesiastica, aut laica,
 hanc citationem perficere va-
 leat, & quomodò? Jus inquā
 divinum laicum citare Cleri-
 cum vetuit: *Innoc. in cap. 2. de*
major. & obedi. cap. si Impera-
tor 96. dist. gloss. in cap. quam-
quam de cens. in 6. Innocent.
in cap. noverint de sentent. ex-
comm. ita, & sacri Canones
 cap.

103 *cap. nullus Judicium de for. compet. ibi: Nullus secularis adstringit Clericos. cap. 1. de for. competent. ibi: si Clericus adversus Clericum negotiū habeat Episcopum adeat*) ita; & econtrā *cap. licet ex susceptio de for. compet. cap. qualiter, &*

104 *quando de judic. annuere Imperiales cōstitutiones Ant. Clerici apud propr. Episcop. 2. plurimas. ibi: & interpellat eum, nec trahat ad adjutoria civilia, & ibi apud solos Episcopos conveniātur pro qualibet pecuniaria causa, & in 2. fin. Ant. de Eccl. 2. 1. & 2. sancimus cū cōcordantib. undē cōcludūt al-*

105 *latā Clerici citationē pro inventario faciendo, corā Ecclesiastico Antistite conficiendā esse: Duard. Bull. Cæn. lib. 2. Canon. 15. qu. 11. n. 50. Dian. resol. mor. par. 1. tract. p. resol. 20. Pellizzar. man. tom. 2. tract. 8. cap. 6. num. 12.*

106 *Imo glomerant Moralistæ, citationem in Clerici personam, quatenus sua putaverit interesse; licet ex jurisdictionali fonte scateat, attamen immunitatē Ecclesiasticā ledere: Alex. Ambros. de imm. Eccles. cap. 22. nu. 73. Duard. ad Bull. Cæn. lib. 2. Can. 15. qu. 11. nu. 50. Martin. Bonac. de legib. disput. 10. qu. 2. punct. 1. 2. 1. num. 27. Pat. Dian. resol. moral. tom. 1. de*

immun. Eccles. resol. 22. & autē eum strenuē innuit. Mart. de jurisdic. part. 4. cent. 1. cas. 37. num. 77. ubi generaliter

107 *quo ad omnes citationes itidem per edictum è laica potestate emanatas, hanc edocet veriolem esse sententiam; quoniam ex eis Clericus citatus reus efficitur necessarius; quod pariter inferunt in creditorum concursus judicio, credentes Clericum ad concurrendum cum cæteris creditoribus à laica auctoritate ci-*

108 *tari nequire incompetentiæ incapacitatis, ac individuitatis judicij ratione: quamobrem ad Ecclesiasticam spectare potestatem talis concursus judicii cognitionē, uti digniorem, insinuant nuper laudati, cum Mart. ubi supra, & par.*

109 *4. centur. 1. cas. 37. ubi generaliter hoc in omni citatione Clericis translata de ordine laici Judicis edocet, asserens declinatoriam Clerico competere pro qualibet citatione coram laico Judice, &*

110 *repetit cas. 122. num. 13. 14. centur. 2. de qua re vide Ambros. de imm. Eccles. cap. 20. nu. 73. Salgad. Laberyn. cred. p. 1. cap. 6. per totum Cntell. de imm. Eccles. par. 2. qu. 23. Fermosin. in cap. proposuisti, qu. 5. nu. 28. de for. compet. ubi audacter firmant Clericos*

- in universali creditorum concursu à laico debitore citatos coram laico Judice comparere debere, & si oppositum sustinere conetur *Marth. eodem loco cas. 123. attamen*
- 111 *sub num. 18. ex equitate annuere videtur, si reconventionis via debitor ad Clerici instantiam carceratus, cum in judicio concursus citaverit: etenim tunc non provocatur Clericus, sive Regularis, ut reus, sed ut Accusator: Pellizs. man. tom. 2. tract. 8. cap. 6. nu. 125.*
- 112 Attamen quo ad citationem Clerico confectam pro inventarii confectiōe, oppositam sententiam mordicus tuentur ex *Felin. in cap. cum inter priorem n. 12. de except. & in d. cap. Eccles. 3. Mariae n. 68. de constit. Deci. in dict. cap. cum inter priorem nu. 16. Ausfrer. de poss. sacul. in Eccl. reg. 2. fallens. 12. & ex tex. in 2. sancimus, alias 2. sine nobis, Aut. de heredit. & falcid. & ibi Gloss. verb. dignitas, Imol. n. 4. Monticulus de inventar. cap. 7.*
- 113 *nu. 20. eamque verioremcunctis in superioribus totius Orbis subfelliis amplexant esse firmant Bobadill. polit. lib. 2. tit. 18. n. 168. 179 par. 1. D. Franc. Vic. ad pragmat. Regn. Sard. tit. 7. pragn. 15. 2. 36. tom. 2. nec discrepat Emman.*

- Rodrig. quæst. regul. conclus. 22 quæst. 62. art. 12. sicque decisum in Supremo nostro M. C. Senat. indicat D. Garf. Mastrill. decis. 79. quem sequuntur infra laudandi, autuman-*
- 114 *tes hosce Clericos creditores citatos, actores, in hoc inventarii confectiōis, ac concursus judicio esse: hæredes autem, & creditores reos, qui, nè creditores in propria urgent bona, & nè illis per cæteros creditores fraus aliqua molitur, eos ad inventarii cōfeciōem ut assistant, præventorio remedio monēt: ut optimè, præter laudatos, insinuant Farinac. de Inquis. qu. 8. n. 89. Surd. decis. 26. n. 15. D. Mar. Cusell. de imm. Eccles. tom. 2. qu. 21. Ripoll. var. cap. 1. à n. 199. ad 203. estque*
- 115 *pariter in hoc præventivo remedio debitor laicus, in effectu quo ad omnia reus, quavis in priori actu, ac libello, actor appareat: edocent Bart. in l. libertus, ff. de in jns vocando, Didac. Covarr. lib. 1. var. resol. cap. 18. n. 4. Anson. Oliban. de jur. Fisc. cap. 15. n. 23. 24. Deci. cons. 3. n. 9. 10. Ludov. Roman. cons. 217. Franc. Marc. decis. 492. n. 9. part. 1. Fab. Ann. fusè in cons. 59. nu. 9. 10. Pont. decis. 71. mirè Cancr. var. resol. lib. 1. cap. 1. tit. de act. & obligat. à n. 53.*

Pardell. conf. 1. n. 1. Cost. de remed. subsid. remed. 50. à nu. 13. cum seqq. Præs. de Franc. decis. 657. n. 3. ex nostratibus D. Mar. Giurb. decis. 44. sub n. 1. multa tamen circa præventionem astruit Joan. Bapt. Ciarlin. contr. cap. 34. per tot.
 116 uno tamē superius allati fatentur ore, debitorem adversus suos creditores se præventivo hoc remedio munientem ex l. si contendat, ff. de fidejuss. reum esse, nec talis desinit esse verè, & realiter, licet pro sua exceptione tuēda, ad evitandas molestias judicium moveat: *Bald. in l. accepta nu. 24. qu. 13. Cod. de usur. Butrens in cap. quantavallis, vers. venio ad quartum, de jur. jurād. Aymon. Cravett. conf. 182. n. 2. Alex. conf. 103. lib. 5. decis. 3. n. 9. Anton. Gabr. commun. conclus. tit. de action. conclus. 6. n. 9. Purpur. in l. fin. C. de edend. Cagnol. in l. diffamari, C. de ingen. & manum. nu. 9. Capyc. decis. 18. Amat. resol.*
 117 32. in fine, estq; concursus judicium universale omnibus afficiens creditoribus, meritò sub uno Judice absolvendum esse putant *Tondut. de præv. par. 1. cap. 10. n. 46. Salgad. Laberyn. par. 1. c. 4. n. 21. coram quo, & si laicus esset Judex, itidem & Clerici acciti comparere debent, ut sustinet*

contra *Mart. de jurisd. part. 4. cas. 121. Ambrosi. de immunit. Eccles. cap. 20. nu. 71. Dian. resol. 22. par. 1. tract. 2. Urfill. ad Afflict. decis. 280. Noguerol. allegat. 19. nu. 130. 131. & alii, quos affert Cortiad. decis. 36. num. 42. 43. Mastrill. decis. 79.*
 118 Potissimum, si quatenus sua putaverit interesse, fuerit citatus: subdunt *Ossius Chacher. decision. Pedamont. 151. num. 4. Carolus de Grass. tract. de except. in prælud. num. 155. & alii congesti per Salgad. de Reg. protect. p. 4. cap. 14. n. 72. fusè de Laberyn. cred. part. 1. cap. 2. & cap. 6. à nu. 9. ad 16. sicque decisum affert Cortiad. decis. 9. nu. 80. ubi remissivè alios cumulat, nec discrepat del Bene de Immun. Ecclesiast. to. 1. cap. 7. dub. 5. si post citationem, quatenus, sponte comparuerit: debitori planè aliqua legitima exceptione securo interdictum haud est, eam ex regula enarratæ legis, si contendat, adversus suos creditores deducere, ut cōgruunt cōmuniter scribētes in d. l. si contendat ff. de fidejuss. & in l. si Pater C. qui bonis ceder. possunt gloss. in l. Aurelius 2. si certum, ff. de libert. leg. Cæsar Contardus in l. diffamari, num. 103. Cod. de ingen. & manum.*

Ripoll. var. cap. 1. n. 199. ad
203. Andr. Gaill. lib. 1. obser.
9. nu. 11. 12. Peregrin. conf.
82. vol. 1. & de fideicom. art.
41. n. 7. Cavalcant. decis. 75.
nu. 23. 24. part. 2. & part. 4.
decis. 9. n. 3. D. Mar. Glurb.
d. decis. 44. nu. 10. 16. de
Grass. & Amat. in locis indi-
catis, non ideo dicitur actor
Urfill. ad Afflict. decis. 268. n.
2. Franc. Marc. & Cancer.
ubi supra, & alii, quos indicat
pleno exarato calamo Salgad.
Laberyn. d. cap. 2. à n. 6. ad 25.
& cap. 6. per tot. part. 1. me-
rito rectè concludendum ita-
dem est, creditores teneri se-
qui communis debitoris forū,
eos in concursu, vel in præ-
ventivo remedio d. l. si conten-
dat provocantis; firmant cum
laudatis Alphons. Guzman. de
eviction. qu. 7. nu. 60. Afflict.
& ibi Urfill. d. decis. 268. Gi-
rond. de privileg. n. 958. Aloys.
de Leo in l. cum soluto, Cod. qui
bon. ceder. poss. n. 11. & si Clerici
essent, Osasens d. decis. 151. n. 4.
Natta ad Alexand. conf. 103.
lib. 5. Soccin. conf. 94. n. 4. lib. 2.
Afflict. ibidem, n. 2. & Urfill.
ad eum, Cancer. ubi supra dict.
cap. 1. lib. 1. n. 62. 63. Amar.
d. cap. 32. in fin. alioque ad-
ducit Salgad. in locis indicatis,
quibus nec fori competit de-
clinatoria, Urfill. ad Afflict. d.
decis. 280. nu. 7. ubi sic deci-

sum in S. C. Neap. refert Vivi
decis. 38. n. 8. Novar. in prax.
elect. & var. for. sect. 3. q. 24.
Apicell. de dilat. quinquenn. tit.
1. n. 97. & ibi Addent. lit. C.
Cevall. in cōman. contra com-
mun. tom. 4. quest. 896. num.
623. 624. & de cognis. violent.
tom. 5. qu. 72. sicque decisum
refert in Regno Masfrill. dict.
decis. 79. Castill. decis. 2. n. 15.
Cortiad. decis. 36. n. 42. to. 1.
& de ejus inveterata praxi
testantur Amat. dict. cap. 32.
Carol. de Grass. de effect. Cler.
effect. 1. n. 475.

120 Recēsitā verò militare au-
tumamus si Clerici taliter ci-
tati non possiderint, qui licet,
quatenus, citati essent, actores
sunt, Thom. Gramm. decis. 61.
Tusc. conclus. 239. n. 1. lit. C.
reiq; forum sequi debent Ca-
still. noster. decis. 2. n. 15. Mar.
Mat. Rit. M. C. 97. nu. 45.
Amat. n. 7. 8. Mascatell. pract.
lib. 1. pract. 2. gloss. inimedio,
n. 34. Rdt. Genens. 143. n. 7.
8. Glurb. decis. 1. nu. 34. 35.
Ansald. de jurisd. p. 2. tit. unic.
cap. 11. n. 15. & cap. 12. à n.
1. Ripoll. var. cap. 1. nu. 203.
sicque decisum assert, & post
eum Cortiad. decis. 179. nu. 7.
tom. 3. at secus si possiderint:
nam tunc rei essent necessarii,
quibus fori competit declina-
toria: Capyc. decis. 8. Ancheran.
in regul. ea quæ, de regul. jur.

in 6. *quest.* 28. Roland. à Vall.
conf. 29. n. 18. vol. 2. Farinac.
qu. 8. n. 88. & *decif.* 56. n. 4.
part. 2. tom. 3. & *decif.* 185.
 n. 2. tom. 1. Gramm. *decif.* 61.
 n. 2. 3. Alex. in l. *pupillo*, ff.
de nov. oper. nunc. in fin. idem
conf. 86. n. 5. lib. 2. Fusc. *con-*
clus. 239. n. 55. lit. C. Baron.
de citat. qu. 24. n. 19. 26. San-
 lenger. *de prævent. Jud. par.* 2.
cap. 12. nu. 38. *Muta rit.* 97.
 n. 47. *Castill. decif.* 2. n. 8. 9.
 10. 11. Anton. *Amat. ref. cap.*
 32. nu. 4. 5. *cum seqq.* Gintb.
decif. 1. n. 51. *Amat. decif.* 48.
 n. 8. 25. *Præf. de Franch. de-*
cif. 523. nu. 15. 16. & *decif.*
 524. n. 3. Cortiad. *decif.* 179.
 n. 2. tom. 3. Salgad. *Laberyn.*
ubi supra n. 18. *cap.* 6. *par.* 1.
 & *de Reg. protect. par.* 4. *cap.*
 8. n. 32. *ad* 80. *cum seqq.* ubi
 121 hanc inficit sententiam, si
 lite pendente, possessionem
 adeptus fuerit: vel si spontè,
 nulla præcedente citatione,
 Clericus tanquàm rei tertius
 possessor, super qua lata fuit
 sententia inter laicos per sæ-
 culare Imperium, ejus exe-
 quutionem impedire inten-
 dit, & compareret: nam tunc
 tenetur coram eodem laico
 Imperio comparere, ut gra-
 phicè comprobatur idem Sal-
 gad. *de Reg. protect. par.* 4. *cap.*
 14. a n. 71. *ad* 75. & ante eū
 dixere *Afflicti. decif.* 380. *Ann.*

allegat. 76. n. 8. *Castill. decif.*
 200. nu. 2. *par.* 2. *Apicell. al-*
legat. 10. n. 12. Gramm. *decif.*
 61. *Gusman. de evict. qu.* 7. n.
 33. *Noguarol. alleg.* 19. n. 132.
 D. Didac. Anon. *Fajard. alleg.*
 33. n. 561. *Cortiad. nu.* 5. 7.
 neque herclè obstat Marthæ
 objectio supponentis hosce
 creditores Clericos reos esse,
 itidem data judicii concursus
 individuitate: quoniam hæc
 individuitas consideratur, ubi
 plures conveniendi sunt rei,
 ut mirè explicando respondet
 idem Salgad. *ibidem.*

122 A quibus, & aliis in prin-
 cipio recensitis, hoc idem cō-
 probatur in Clerico debitore,
 qui si adversus suos creditores,
 concursus judicium introdu-
 cere attentat, quia reus est
 ad suum Ecclesiasticum An-
 tistitem omnes trahere debet:
 ut edocet idem Salgad. *Lab-*
erynt. cap. 2. n. 16. 47. *par.* 1.

123 ita, & si de Clerici defuncti
 hæreditate jacente tractatur,
 creditorum concursus eorum
 eadem Ecclesiastica potestate
 formandus est: etenim ut præ-
 diximus hæreditas dum jacet
 defuncti rapræsentat personā:
 ut elatè insinuat Covarr. *pract.*
cap. 31. n. 3. *Felin. in d. cap.*
Sanctæ Mariæ, n. 8. *de consfir.*
Petr. Barbof. in l. hæres absens
n. 209. ff. *de judic. Lessart. de*
gabell. cap. 19. n. 44. *Marib.*

de jurist. cas. 122. num. 15.
Pereira de man. reg. tom. 1. cap.
16. n. 20. 21. Guttier. pract.
lib. 2. quæst. 49. enodatè Sal-
gad. d. cap. 2. nu. 47. 48. par:
2. ubi notabiliter Guttier. de
gabell. doctrinam in quæst. 88.
 explicat.

24 Inconeuissetandē nos res-
 puimus hanc personalē cita-
 tionem, in coneuſus iudicio,
 itidem pro conficiendo invē-
 tario in Clerico, eamque tan-
 tūm per edictū admittimus:
 quippè per primam arctatur
 Clerici persona, ad comparen-
 dum: innuunt *Cassador. decif.*
2. n. 1. tit. de dolo, & contum.
Paitell. post decif. Caus. Civil.
Rot. 28. nu. 8. 9. eamque ini-
tium contentioſæ jurisdictio-
nis eſſe affirmant, ex cap. gra-
tum, de offic. leg. & ibi Scriben-
tes, & in l. & quia de jurisd.
omn. Judic. Gaill. obser. 48. &
74. lib. 1. Monet. de commun.
uls. vol. cap. 9. n. 65. Cujac.
lib. 9. obser. 21. Osterol. dispnt.
2. qu. 33. nu. 11. Surd. decif.
26. n. 16. 17. per secundam
 verò per edictū generaliter
 citentur omnes, qui sua puta-
 verint interesse, qui nō arctā-
 tur ad comparandum, & con-
 gruunt *Duard. Bull. Cæn. lib.*
2. d. Canon. 15. qu. 11. n. 50.
Dian. resol. 20. tract. 2. par. 1.
 & alii ab eis cumulatis, quos
 sequitur *Pelliz. man. d. tract.*

8. cap. 6. nu. 123. tom. 2. ag-
 glutinant tamen aliqui, & si
 Clericos taliter citatos cōpa-
 rerēt actores voluntarii, haud
 reos dici: ut quemadmodūm
 de citationē, quatenus dixit
del Bene, de immunit. Ecclef.
tom. 1. cap. 7. dub. 5. ut in re-
 mediis conservatoriis pro cō-
 pascenda Ecclesiasticorum vi,
 oppressis illata loquuntur *As-*
ſſict. decif. 2. n. 9. idem in de-
cif. 24. nu. 2. Nigler. Campan.
in cap. Regn. Neapol. incipien-
te ad Regale festigium n. 12.

125 Attamen aliis arridet sen-
 tentia, ut cautius agendo Cle-
 ricus ab Ecclesiastico in omni
 citetur iudicio: ut consulunt
ex Bald. in cap. fin. n. 5. de Fide
Instrument. Jason. in cap. testam.
mentis, n. 5. 1. de testam. Dec.
conf. 700. Surd. d. decif. p6. n.
6. Roland. de invent. qu. 100.
 quam sententiam mordicus
 defendit *Pbanut. de inventar.*
qu. 240. n. 22. 23. citationem
 enim, ac acta confecta coram
 sæculari Iudice pro confectio-
 ne inventarii, Clerico nō offe-
 cere creditori, dixit *Barr. ibidē,*
 & *Vulpel. prax. cap. 4.*

126 Denique ut de confectio-
 ne inventarii exposita magis
 lucidè explanentur, sciendum
 est: inventarium per hæredē
 confectum nō eſſe iudicium,
 nec judicialē actam, sed sim-
 plicem solemnitatē à jure
 pro

pro hærede requisitam, edocent *Steph. Gratian. disceptat. for. cap. 720. n. 2. Castill. lib. 8. contr. cap. 30. num. 42. 44. Conf. Hodiern. ad Surd. decis. 26. Undè nec Judicis desiderat præsentiam Bart. conf. 154. n. 7. Fachin. lib. 4. contr. cap. 36. Gugliel. de Bened. in cap. Raynucius, verbo mortuo itaq; testatore, n. 398. Cornel. Jaso. & alii in l. fin. C. de jur. deliber. n. 3. Thesaur. quæst. for. lib. 1. quæst. 10. licèt consuetudo in valuit, ut pro eo conficiendo Judicis interveniat auctoritas: *Castrens.* & alii re-
 relati per *Roland. à Vall. de inventar. par. 3. in quæst. præsentia Judicis*: nec decretum, innuunt nuper laudati, consecitque id hæres non Judicis jussu, sed quia ipse facere curavit: insinuât *Gratian. Castill. Surd. mox citati*, fusèque astruit *Phanus. loco indicato q. 127 240. n. 7. 10.* extrajudicialis idè remanet simplex hæredis cautela, nè contra bona sua propria creditores urgeant, probat *ex Bald. & Phanus. Gratian. discept. for. cap. 797. n. 1. 12. 13. & ante eos Angel. in d. l. fin. Cod. de jur. deliber. Put. decis. 266. n. 6. lib. 2. nec citationem expetit*; etenim, citatio èst juris experiendi causa vocatio, l. 1. & ibi *Gloss. 28 ff. de in jus vocand. & in con-**

fectione inventarii jus nõ habent dicendi creditores, nec se opponere possunt, nec contradicendo obstant, *ex Bart. conf. 154. mirè explicat Tèpat. var. tit. de invent. cap. 10. verbo confectiones*, quoniã ex eo nõ lædùtur: fundat *ex Dec. Put. d. decis. 266. n. 8. meritò citationè non requiri*, concludunt *Bald. decis. 258. Tèpat. tit. de cit. c. 8. vers. 3. limit. licèt oppositum firmat Baron. de citation. tom. 1. qu. 17. nu. 93. & in addit. tom. 2. n. 54. & seqq. & si cautiùs agendo* fieret potiùs erit significatio, & denunciatio, nè ignorantiam adducant creditores, annectunt *Addens. ad Dec. d. conf. 700. Castill. d. cap. 30. lib. 8. n. 42. Phanus. d. qu. 240. n. 20. absque tamen figura* judicii, nec ad litem, sed ad interessendum actui extrajudiciali, qualis est actus inventarii, & nõ fori: edocent *Bald. in Aut. sed cum testator, n. 11. Cod. ad leg. falc. & in l. fin. 2. cum igitur, nu. 13. Cod. de jur. deliber. & insinuant Porcell. de inventar. quæst. 3. n. 9. & alii, quos laudat, & sequitur idem Phanus. d. quæst. 240. num. 9. Alvo. Valasc. conf. 57. n. 25. & 30 si coram Notario, & testibus fieret: *tex. in l. fin. C. de jur. delib. Aut. de hæred. & falc. Gratian. d. cap. 797. Castill. d. cap.**

30. nu. 42. 44. *Pban. d. quæst.*
 240. nu. 10. *Præf. de Franch.*
decif. 206. Cancr. var. lib. 3.
cap. 2. nu. 66. Tbesaur. qq. for.
lib. 1. quæst. 10. & antè eos
magistraliter edocet Bart. cõf.
154. sub nu. 4. quem sequũ-
tur D. Mar. Cusell. decif. 19.
nu. 15. tom. 2. Hodier. contr.
lib. 1. cap. 5. nu. 19. P. Ludov.
Molin. de just. & jur. tom. 1.
disput. 218. Card. de Lug. tom.
2. de just. & jur. disp. 24. de
test. fact. sect. 8. u. 23. Cõf. de
remed. subsidiar. remed. 39. illat.
 131 *1. n. 11, attamè sustinet, ex*
 sola notitia aliudè habita, nula
 la particulari citatione, cõvo-
 catione, ac protestatione adhi-
 bita: putavère *ex Cravet. conf.*
348. nu. 24. Gratian. d. cap.
797. Capyc. decif. 34. num. 8.
Cassad. decif. 2. sit. de jud. Balb.
Tbom. tract. 7. tit. 8. nu. 102.
 quamvis certi adessent credi-
 tores: *Conf. Hodiern. lib. 1.*
contr. cap. 5. num. 22. Roll.
à Vall. conf. 9. nu. 10. lib. 1.
Cacciol. in l. cunctos populos
C. de sum. Trin. immò sola
 generalis sufficit notitia per
 proclamam astrunt *Bart. in*
d. cõf. 154. n. 8. Gratian. ubi nu.
 132 *per nu. 18. & alii per eos ad-*
 ducti: merito in Hispaniarum
 Regnis ad inventarii cõfectio-
 nem non citantur interesse
 habentes: indicant *Noguer. al-*
leg. 19. n. 102. Fontanell. de

pac. nupt. clau. 7. gloss. 3. par.
2. u. 45. & in Principatu Ca-
thaloniæ insinuant D. Mich:
Cortiad. decif. 179. nu. 7. tom.
3. & in nostro Trinacriæ Re-
gno ex prisca, ac vetusta pra-
xi, inventaria inconcussè per
generalè citationem per edi-
ctum cuncta cõficiuntur. Cõ-
probata igitur ex allatis rema-
net secunda opinio ajentium,
Clericos per hæredes ad invẽ-
tarij cõfektionè per edictũ ci-
tatos coram laica potestate, in
 133 *ea cõparere debere. Addu-*
 ctis celebris alia succedit hæ-
 sitatio: an liceat Creditori
 agere recta via. contrà debito-
 rem sui debitoris Clerici, non
 audito, nec citato ipso Cleri-
 co principali debitore?

Et an hoc in casu eidem
 Clerico principali debitori fo-
 ri competat remissio?

134 Pro cujus hæsitacionis ex-
 planatione, inquitur sub ge-
 nerali omniũ bonorum hypo-
 theca facta à debitore ad sui
 Creditoris beneficium, no-
 mina debitoris comprehendit:
tex. in l. nomen 4. C. que
res pign. l. si conveneris ff. de
pignor. act. ex qua compre-
hensione creditori jus quodã
acquiritur utile, agitque ac
si actiones ei fuissent deman-
data: fundant ex Aretin. conf.
124. Steph. Gratian. disceptat.
cap. 507. nu. 11. tom. 3. Perr.
Sard.

Surd. conf. 4. nu. 38. Cyriac. contr. cap. 47. n. 4. & 5. tom. 1. & 10. 2. c. 338. n. 7. 8. & cap. 339. nu. 1. 2. 13. & alii per No-
 135 *guarol. infra: ex hac namque utili actione cessionis effectus lucratur ad sui beneficium creditor, & quemadmodum in cessionario utilis transfertur actio, ita & in ipso creditore, cui nomē debitoris à suo debitore obligatum fuit: mirè insinuant Anton. Fab. rationali. ad l. si convenerit 18. ff. de pignor. action. latè Nogurol. allegat. 35. nu. 4. inanis porro aliàs esset talis hypotheca, si hunc cessionis effectum non produceret: edoceat Bart. & cōmuniter scribentes in l. nomen 4. C. quæ res pign. obligar.*
 136 *poss. etenim licet ipsa hypotheca tantum permittatur cōtrā possidētē, ac cōtrā dolo desinē*
 137 *tē possidere; & nomina tanquam incorporalia non possideantur, nec pignus, nec hypotheca super ea cōstitui possit: Ant. Fab. lib. 8. conject. cap. 15. & 16. idem in rationalib. ad dictam l. si convenerit & si permittitur ex eadem dispo-*
 138 *sitione textus in d. l. nomen, ibi nomen quoque debitoris pignorari, & generaliter, & specialiter posse; id jure statutum à principio non fuisse de-*
promitur ex sex. in l. postquā 7. C. de hered. vel action. vend.

ibi Postquam eo decursus est, ut cautiones quoque debitorum pignori debitori dentur. Attamē subdit textus in d. l. si convenerit: contra juris stricti rigorem evadendam esse à Prætorē, hanc cōventionē lepidè astruit An. Fab. in d. lib. 8. conject. cap. 15. & 16. & in rational. ad dictam l. si convenerit, quem laudat Osuuld. ad Donell. in d. l. 3. C. de obligat. & action. cap. 43.
 139 *Hoc est quatenus debitor mandasset creditori suo actiones, ut exigeret, quod sibi debetur, non hypothecaria, sed utili personali actione, ac si vendidisset, vel nomen cefisset; innuit Bart. ibidem ubi contrā Gloss. in d. l. nomen tan-*
 140 *tum utilem personalem actionem admittit, quod repetit in l. 3. C. de hered. action. quam Bart. sententiam sequuntur Alex. conf. 51. num. 6. lib. 6. Petr. Surd. d. conf. 4. num. 23. ad 38. Durand. lib. 4. in specul. tit. de pignor. part. 3. n. 14. eamque comunem esse prædicant Steph. Gratian. d. cap. 109. tom. 3. & cap. 356. nu. 32. tom. 2. Nogurol. alleg. 35. Thepat. var. tit. 501. de pignor. cap. 18. vers. nomen, Cyriac. contr. lib. 3. cap. 430. nu. 1. 8. & lib. 1. contr. 47. nu. 3. & lib. 2. controver. 339. nu. 11. Jacob. Cancer. var. part.*

2. cap. 6. n. 83. *Hyeron. Leo decis.* 163. lib. 2. *Ans. Fab. in Cod. tit. de compensat. diffin.* 3. *Montan. controversi.* 47. *Mercur.* *Merlin. de pign. qn.* 30. à n. 20. & melius num. 22. lib. 2. edocetque pariter *Bart. in d. l. 3. C. de hered. action. ac in l. grege* 13. 2. *cum pignori ff. de pignor.* & in d. l. si conveneris 18. ff. de pignor. action. hanc actionem de qua in d. l. 141 nomen. 4. C. quæ res pignor. obligar. poss. esse utilem personalem non hypothecariam, quâ mediante nomina debitorum possunt directè conveniri: quem sequitur *Angel. in l. à Divo Pio* 15. 2. sic quoque ff. de judic. *Imol.* & *Alexand. ibidem*, non audito nec citato principali debitore, firmant *Alberic. in d. l. nomen Butrigar.* *Jacob. de Belvis. Cyn.* & cæteri scribentes unanimiter *Gratian. d. cap. 507. nn.* 3. 4. 5. tom. 3. *Sesse decis.* 123. par. 2. *Rota in Recens. decis.* 179. nn. 10. tom. 5. *Thomas. decis.* 51. n. 69. & decis. 60. num. 15. & alii per *Noguarol. nn.* 4. nec discrepat *Paul. de Castr. in d. l. si conveneris* ubi nomina, & bona debitoris sunt sub hypotheca supposita contrâ debitoris personam, utilem competere personalem, & super bonis utilem hypothecariam, idemque sentiêre *Petr. Sord.*

d. conf. 4. nu. 23. ad 38. *Ne-gusans. de pignor. par.* 8. membr. 1. n. 19. & par. 2. membr. 3. n. 24. & ante eos *Arerin. conf.* 24. *Alexand. conf.* 17. tom. 1. & conf. 15. n. 6. tom. 6. *Parisi.* 142 *conf.* 107. n. 74. lib. 3. pari distantes consortio hanc utilem personalem esse actionem ratione hypothecæ competentem, ut cum *Bart.* & aliis *Glof. in l. 3. Cod. de hered. vel act. vend. declarando* firmat de Luca ad *Olean. qn.* 44. n. 45. haud verò hypothecariam: quapropter principalis debitoris excussionem non esse necessariam, *Leo decis.* 133. par. 2. *Castill. contr.* tom. 4. cap. 61. à n. 88. ubi sic decisum afferunt *Merlin. de pign. lib.* 2. tit. 1. qn. 30. n. 37. 38. in fin. *Marant. conf.* 51. *Cyriac. dict. contr.* 338. n. 9. *Ros. in recens. decis.* 760. n. 2. par. 2. *Steph. Gratian. d. cap. 507. n.* 11. & 12 ac ferè per tot. tom. 3. nec citationem aliquam autumavêre *Gratian. ibidem*, *Noguarol. d. allegat.* 35. n. 4. 5. 8. ad 11. ubi sic decisum refert *Alex. Trentacinq. var. lib.* 3. tit. de solation. res. sol. 29. nn. 5. & 8. *Jacob. Cujac. lib.* 8. obser. cap. 19. idem in d. l. 3. C. de hered. action. tom. 3. *Hug. Donell. lib.* 15. commentar. jur. Civi. cap. altim. & in comment. ad leg. Cod. ad dictam l. si nomen. *Ans.*

*Fab. in Cod. lib. 4. tit. quand. fisc. vel privat. diffinit. 2. idem in eodem tit. de compens. diffin. 3. & in rational. ad dictam l. si convenerit, etiam in iudicio hypothecario, sentit ex Alexand. conf. 85. vol. 2. & aliis Baron. de citat. tom. 1. quæst. 19. nu. 79. nisi quando sit discussio contra Principalem, subdit Baron. n. 80. Paul. Stai-ban. tom. 2. resol. 156. nu. 12. 17. Montan. d. contr. 47. Ca-
pyc. decis. 78.*

- 143 Solida sanè hujusce sētētie fundamenta agnovit doctis. *D. Alphonsus Olea de cession. jur. tit. 4. quæst. 4. à n. 26. ad 38. licet se involuit cum Jo. Bapt. Thor. compend. decis. verb. creditor agere an possit, tom. 3. Anton. Fab. sibi contrario de error. decad. 5. error. 10. Gait. de credit. cap. 4. num. 367. ac Hjeron. Leo lib. 1. decis. 26. autumantes creditorem hypothecarium, tribus occurrentibus requisitis, nempe ut debitor principalis sit condemnatus, ut sit excussus, & non solvendo, & quod debitoris debitor, debitum fateatur, posse adversus debitorem nominis sibi obnoxii agere, contra quæ personale haberet actionem, si cessio, delegatio, aut constitutum interveniret: insinuat ex Cujac. in d. l. 3. C. de obligat. & action. Anton. Fab.*

in rational. ad dictam l. si convenerit, ff. de pignor. action. & cū eo Olea ubi nuper, instruens adversus debitorem debitoris mei, cum quo non contraxi, nullam mihi posse competere actionem: attamen ipse Olea primam nostram desuper firmatam sententiam veriore communem, ac ab omnibus ferè sine hæsitatione receptā esse testantur, eamque nec turbant aliæ suæ hæsitaciones sub n. 38. adductæ, existimās

- 144 privari principale debito-rem in suis exceptionibus, solutione nempe, falsitate, vel similibus, si eo inscio, permitteretur agere contra nomen sui debitoris obnoxium: quamobrem in praxi de ea valdè hæsitare videtur: attamen absolvuntur. *Olea hæsitaciones: nimirum alienum in jure haud esse, adversus debitorem debitoris recta via agere, principali debitore non audito, nec citato; quoniam hoc*
- 145 *idem indultum est creditori cum clausula constituti, qui recta via contra tertios possessores agit, inaudito prorsus, nec citato principali debitore: depromitur ex rex. in l. persecutione, 22. Cod. de pignor. & in l. fin. Cod. de obligat. et action. in quo creditore cum clausula constituti pariter solutionis, falsitatis, & simulationis mo-*

tiva considerantur, quæ itidē nec cessant inter creditorem, & ærumnosum, calamitosum-que debitorem: attamen ex *Aut. nē quis cogatur bonis cedere*, Novell. 135. ubi *Matth. Steph. Cujac. & Mancin. patrocini. deb. decad. 2. quæst. 2. à n. 44. ad 83.* annuit ipse Olea posse agere contra debitorem debitoris ærumnosi, actione personali, recta via pro subsidio, & si Chirographarius esset.

146 Nec eidem nostræ firmatæ sententiæ inficitur *textus in l. 3. Cod. de hered. action.* ubi mulieri pro dote repetenda agere contra mariti hæredes permissum est, personalis verò contra hæreditarios viri debitores denegatur ibi: *Personalem actionem contra debitores hæreditarios tibi decerni frustra postulas*: etenim Imperatores Diocletianus, & Maximinianus in enunciato textu de tacita hypotheca mulieri competenti loqui haud possunt, nam ipsa à Justiniano Imperatore inducta fuit: desumitur ex *textu in l. C. de rei uxor. act.* undè innuunt, supra laudati Patres, de ea hypotheca alloquutos fuisse Imperatores, de qua in *l. penultima, C. de novation.* ubi interdicatur Chirographario creditori contra debitorem debitoris

agere: nec refragatur pariter *Olea* consideratio, scilicet Diocletiani sanctiones in Justiniani Codice futas fuisse quoniam multæ alię adfunt leges expressè oppositum dictantes, quæ exornantur, ac sedulò vannantur per tot eruditissimos, ac consumatissimos viros nullam rationem de eo textu habentes: pro cuius solidissimæ doctrinæ corroboratione, conducit quoque hypothecarum distinctio, nam tacita in subsidium introducta à jure fuit, itidem ante inductum excussionis beneficium: etenim eam habentes, si eis aliàs consultum nō erat, quia debitor aut ejus hæredes solvendo non erant; poterant eam contra tertium exercere possessorem: *tex. in l. moschis, 47. ff. de jur. Fisc. l. 1. Cod. de conven. Fisc. deb. lib. 10.* quod non ita omni fuit ævo in hypotheca expressa: distant *tex. in l. distractis 14. l. persecutio- ne 24. Cod. de pignor. & benè insinuant Anton. Fab. tom. 1. err. decad. 5. err. 9. nn. 8. 10. & err. 10. n. 6. Accurs. in d. l. nomen, 4. Cod. quæ res pign. oblig. poss. Cyn. & Azon. ibidem, Angel. in d. l. 3. Cod. de hered. action. Alex. cons. 15. sub n. 6. lib. 6. subditque idem Fab. ad dictam l. si convenerit, ff. de pignor. actio. illam inter-*

148 dictam fuisse personalem, jure personalis actionis scaturientem, quasi competentem ex propria persona, non autem personalem jure hypothecæ, & ex propria debitoris persona.

149 Scatet insuper nostra supra firmata sententia ex vivo juris fonte, in *textu* autem d. l. nomen 4. C. quæ res pignori oblig. pass. ubi disponitur posse pignoratitium creditorem utili actione agere adversus debitorem sui debitoris ibi: *ille, cujus nomen tibi pignori datum est, nisi ei, cui debuit solvit, non dum certior de obligatione sua, factus, utilibus actionibus satis tibi facere usque ad id, quod tibi deberi à creditore, ejus probaveris compellatur*. Et si in *tex. l. penult. Cod. de novat.* Chirographario creditore interdictum agere contra debitorem sui debitoris ibi: *aliquin adversus eum experiri, pro Chirographario debitore tuo frustra conaris*: Attamen ex hac textus dispositione, ob restrictam prohibitionem ad Chirographarium creditorem, inferunt pari voto Doctores permissionem in hypothecario, teste *Cujac. in dict. l. 3. C. de hered. action.* habetur rursus in *l. si conveneris* 18. ff. de pignori. acti. quod per obligationem nominis permittitur facultas creditore exi-

gendi pecuniam debitam suo debitori ibi: *si conveneris, ut nomen debitoris mei pignori tibi sit, tuenda est à Pratore hæc conventio, ut, & te in exigenda pecunia, & debitorem adversus me, si cum eo experiar tueatur*: unde si ex obligatione nominis transfertur in creditorem facultas exigendi, opus est dicere ut vim habeat cessionis, per quam utili actione valeat creditor debitorem compellere renitentem: Et demum in *l. postquam* 7. & in *l. ex nominis* 8. Cod. de hered. vel acti. vend. conceditur emptori nominis, & creditori, cui nomen fuit obligatum utilis actio: ut in d. l. 7. ibi: *utiles emptori, vel ipsi creditori postulantur dandas actiones, & in d. l. 8. ibi: utilis exemplo creditoris persecutio tribuitur*: unde si emptor nominis actionem habet conveniendi recta via nomen ipsi venditum, recte eandem actionem concedendam esse creditori contra nomen sibi obligatum arguit *Ant. Faber. in d. l. si conveneris in Rational.* ex quibus omnibus concludendum est, licere creditori adversus nomen debitoris sibi à debitore suo, sive generaliter, sive specialiter obligatum agere recta via, non audito nec citato, nec prius condemnato, principali debitor

fore, etiam si actio secūdi creditoris liquidam haud esset, innuit & decisum refert per S. C. Neapol. *de Luca ad Oleani qn. 44. n. 9. in fine* ad relationem tunc Reg. Consiliarii D. Joan. Franc. Marciano, nunc in Supremo Italiæ Concilio meritissimi Regentis, ex omni Capite dignissimi, Sanguine, virtutē, ac integritate præclarissimi:

§ 50 Explanatis igitur attentis, pro solutione secundæ hæsitatiōis dicimus, actorē, utilē personalem, sibi acquisitam exercendo actionem, contra nomen debitoris sui debitoris, rectā viā, absque ulla principalis debitoris citatiōe, suo uti jure, talemque actionem rei forum sequendo, necessariō experiri debere coram Judice ipsi debitori competente: & si principalis debitor cōpareret, jura sui debitoris tuēdo, ex quo citandus non est; actor autumandus est voluntarius, cui remissio ad suum.

§ 51 Judicem non competit: ad fundandam, etenim Judicis jurisdictionem tantum sufficit, ut dirigatur actio contra eum, qui sub suo subest Imperio, nulla adhibita consideratione, si alter, quamvis alienæ jurisdictionis, in eodem judicio interesse haberet, qui necessariō citandus non est: ut

communiter edocent Doctores: nec relevat asserere ex hoc judicio recta via contra debitoris nomen intentato spoliari principalem debitorem a sua quasi possessione exigendi: quoniam ut prædiximus debitoris nomen tanquam quid in corporeum non possidetur, nec super eo hypothecaria datur actio, sed tantum pro avocanda possessione: *tex. in l. si cum venditor in princip. ff. de evict. dixitque Bart. in d. l. nomen 4. C. quæ res pignori obligar. poss.* undè pro tali nominis obligatione utilis permittitur personalis, virtute hypothecæ: ut ex Bart. & aliis in d. nomen, & dict. l. si convenerit nuper probavimus, & si spolia-

§ 2 retur, quod utique talis debitor creditori sui creditoris solvendo, tutus per Prætores non esset, contra suū creditorē si ab eo conveniretur, cū ante omnia restituendus erit, quod est contra id, quod dicitur *textus in d. l. si convenerit*, & quod edocuerunt tot gravissimi Patres superius laudati, qui communi consortio firmaverunt, principalem debitorem in hoc judicio non esse audiendum, nec citandum, ut mirè ratiocinantur ex Speenl. in tit. de procurat. 2. sequitur num. 8. Nat. conf. 300. Stepb. Gratian. discept. for. d. cap. 507. nit.

*nu. 11. Nogarol. d. alleg. 35. nu. 4. 5. & alii quos cumulat Baron. d. citat. d. tom. 1. quæst. 19. nu. 79. Ulterius hæc quasi possessio, quæ forsitan considerari posset, secundum nonnullorum sententiam, in creditore contra suum debitore; est respectu ejusdem debitoris, ne per debiti negationem subverteret suâ quasi possessionem exigendi, in qua potest petere, ut conservetur & interdicta possessoria intentare valet: attamen debitor creditori sui creditoris solvendo, sui creditoris non pervertit
 153 possessionem; sed potius eâ conservat, dum per talem solutionem ipsimet creditori suo solvere videtur: indicat *tex. in d.l. si convenerit*, & notat *Surd. decis. 187. Capyc. decis. 194.*
 154 *n. 43.* Insuper creditor, qui jura intendit experiri sua, adversus nomen sui debitoris non aliter agere, nec plus juris pretendere potest, quam ipse creditor principalis: ex *Jacob Cancer. var. cap. 3. n. 137. part. 2.* tradit idem *Olea d. quæst. 4. tit. 4. num. 15.* quod quoque procedit si in causam judicati, & pignoris judicialis convenitur, & si laicus esset debitor, & debitum non privilegium, ordinario modo, & coram suo Judice laico pulandum esse insinuat *Hermos.**

ad Gregor. Lop. in l. 52. tit. 5. 155 part. 5. gloss. 7. nu. 49. Ant. Fab. in suo Cod. lib. 4. tit. 10. diff. 6. taliter quod Fiscus adversus debitore sui debitoris jure ordinario agit, quæadmodum ejus debitor, firmat *Guisser. de Gabell. quæst. 164. num. 8.*
 156 & Clerici creditor suâ si cederet actionem, vel insolutum assignaret, Clericus debitor semper coram sua Ecclesiastica potestate compellendum esse infert ex nuper traditis, idem *Olea n. 16.* sic igitur debitor laicus ad sui creditoris instantiam conveniendus est coram suo laico Imperio, & si Ecclesiastica esset persona,
 157 coram Ecclesiastica potestate; idem herelè dicendum est si esset laicus, ut coram laico imperio conveniatur; quidquid in oppositum declinaverit *Ciarlinus controvers. cap. 44. tom. 1.* ubi asserit Clerico debitore condemnato, valere Ecclesiasticam
 158 cum suam exequi sententiam contra debitores laicos ipsius Clerici, quod non ex juris dispositione, sed potius ex prisco, vetustoque stylo, ac consuetudine immemorabili illius Ecclesiastici Tribunalis edocet, meritò, omni postposita hæsitazione, concludendum est; remissionem ad Ecclesiasticum Judicem hoc in casu

non

non competere, tùm ratione personæ, tùm rei; ratione personæ; quoniam utilis ista actio personalis non dirigitur contra Clerici personam, sed laici, contra quem Ecclesiasticus non judicat, quamvis Clerici debitor esset; ratione rei; etenim actio realis super re à Clerico possessa non expèritur, & si Clericus nō cōvenitur, & sua non subvertitur possessio & si citandus nō est; judiciū exerceri omnino debet corā iudice laico nullā admittensā fori declinatoriā per Clericū forsitan tentanda. Et itā decrevit S. C. Neapolitanum.

159 in causa Ducis Salandræ cum Archiepiscopo Licienfi, in quā Dux utilem intentavit actionem, in ipsum translatam ex contractu, cū Archiepiscopo inito; idē sibi tanquā creditor instrumentarius satisfieri petiit, super quantitatibus, quæ eidem Archiepiscopo debebantur super patrimonio Minorbini, quamvis Archiepiscopus varias adducebat exceptiones, & specialiter negabat Ducē esse creditorem; meritō ad suum Ecclesiasticum Judicem remitti strenuē instabat; attamē affluētē discursu negotio, S. C. decrevit, esse procedēdū in S. C. petita remissione nō obstante.

160 Patrimoniales rursus cau-

se in Tribunali: Procuratoris Cæsaris absolvūtur: *ex tex. in l. 2. Cod. si advers. Fisc. l. 1. 2. & 5. Cod. ubi cause Fiscal. l. 1. Cod. de off. Procar. Cæsar. Farinac. frag. crim. part. 1. lit. F. à n. 180. Peregrin. de jur. Fisc. lib. 7. tit. 1. Solorzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 4. cap. 6. n. 28. ac per totum, Guzman. de evict. qu. 8. Alex. Ambrosin. de imm. Eccles. cap. 20. n. 44. Masstrill. de Magistr. lib. 3. cap. 4. n. 14. Gaill. lib. 1. obsér. 20. n. 1. 2. Anton. Fab. in suo Cod. lib. 3. tit. 12. diff. 40. n. 3. Alfar. de off. Fiscal. gloss. 6. n. 21. gloss. 18. n. 7. 8. gloss. 34. n. 208. Thesaur. decis. 213. n. 1. aliosque cumulat Carlevar. de judic. lib. 1. disp. 2. sect. 9. n. 698. Xamar. de offic. Jud. par. 2. quæst. 6. n. 71. D. Mich. Cortiad. decis. 10. n. 148. sive Fiscus sit actor, sive reus, Carasc. post leg. recop. tract. 1. de casib. Curia n. 166. cum seqq. Culicini in Margar. Fisc. dub. 3. num. 28. Oliban. de jur. Fisc. i. cap. 15. n. 15. Ripoll. var. cap. 1. n. 546. Peguer. decis. 177. par. 1. Ferrer. par. 3. obsér. 23. Jacob. Cancer. var. cap. 2. n. 305. par. 2. & cap. 16. n. 45. Hjeron. de Leo decis. 105. n. 8. 9. lib. 1. & decis. 3. n. 10. cum seqq. lib. 3. Matth. de regimin. Valent. tom. 1. cap. 2. §. 4. n. 9. Xamar. d. quæst. 6. n. 73. & 94.*

qn. 8. n. 1. part. 1. *Salgad. Laberyn. credit. par. 1. cap. 7. nn. 14. 15.* & *de Reg. proteſt. par. 3. cap. 10. à nn. 190.* & *de ſupplic. ad Sanctiſſ. par. 1. cap. 1. à n. 133.* & ſeqq. etiam ſi contra Clericos, vel Eccleſiaſticas perſonas directe ſint actiones: autumant *Oliban. d. cap. 14. n. 20. 123.* & *cap. 15. n. 14. Calic. in Margar. d. dub. 8. verſ. 172. Ripoll. de regal. cap. 11. n. 19.* & *var. cap. 1. n. 179. ad 183. Xamar. ubi de ſuper d. q. 6. n. 76. 77.* & *diff. 8. n. 4. par. 1. Noguero. alleg. 19. n. 141. Salgad. de ſupp. ad Sanctiſſ. par. 1. cap. 1. n. 131. idem de Reg. proteſt. par. 3. cap. 10. nn. 188.* & *Laberyn. credit. par. 1. cap. 7. n. 17. Caſill. de tert. cap. 12. n. 38. fuſè Pereir. de inſtrum. edit. tom. 1. tit. 5. reſol. 9. n. 64.* & *tom. 2. tit. 6. reſol. 9. n. 71. Cabed. deciſ. 15. par. 2. Conſt. de rat. qn. 227. Galeot. de alien. & ſucceſſ. off. n. 248. Marth. de juridi. par. 4. cap. 44. n. 18. 19. Sixtim. de regal. lib. 1. cap. 6. n. 59. Fajard. alleg. 37. n. 19.* & ſeqq.
 161 par. 2. quam quidem nuper firmatam ſententiam nō ſine fundamento increpant nonnulli ſuperioris linex, putantes Fiſcum Eccleſiaſticas perſonas ad ſuos haud avocare: Judices: ut elatè probant *Xamar. d. defin. 8.* & *quæſt. 6. n.*

75. par. 2. *Peregrin. de jnr. Fiſc. d. lib. 7. n. 15. Afflicti. deciſ. 2. Jacob. Cancer. loco indicato n. 32. & alii, quos cumulat Pat. Dian. reſol. mor. par. 4. tract. 1. reſol. 66. idem in ſumm. verb. Judex laicus n. 27.* & poſt eos *Thom. del Bene de immun. Eccleſ. tom. 1. cap. 7. dub. 4. Clericorum planè exemptio, ut pluries probavimus, à jure ſcatet Divino, eamque ex totius Orbis conſenſu Romanorum nempè Pontificum, Imperatorum, ac Regum conceſſam fuiſſe demonſtrant, del Bene ubi proximè to. 1. c. 1. dub. 1. ſect. 2. n. 11. et 12. Dian. loco indicato, Covarr. ſtatim citandus, quam tollere, revocare, ac aſtringere Principes nequeunt ſæculares: inſinuant Covar. pract. cap. 31. n. 3. verſ. quarta concluſio, Ceval. de cognit. per viam viol. in proem. cap. 6. Seſſe deciſ. 113. à n. 79. 84. lib. 2. Salgad. de Reg. proteſt. par. 1. cap. 1. pralud. 3. n. 127. Farinac. in prax. par. 1. quæſt. 8. n. 4. Dian. reſmor. par. 1. tract. 2. reſol. 2. D. Mar. Cutell. de priſc. ac recent. imm. Eccleſ. lib. 2. quæſt. 2. & alii, quos cumulat del Bene d. tom. 1. cap. 1. dub. 2. ſect. 2. ferè per totam, nec adverſus eam ſtatuerè: edocent ex *Alexand. conſ. 145. n. 4. lib. 7. Decian. conſ. 80. n. 27. lib. 3. Guttier. pract.**

pract. lib. 1. qu. 1. n. 9. 11. &
 12. Covar. lib. 2. var. cap. 20.
 n. 3. Germon. de sacr. immunit.
 lib. 1. cap. 11. Bôhadill. polis.
 lib. 2. cap. 14. n. 68. Mar. Ital.
 de imm. Eccles. lib. 1. in proem.
 n. 2. 3. Sperell. decis. 59. n. 32.
 Chart. decis. 29. n. 41. Di. in.
 & del Bene in locis adductis:
 nec ex dictarum legum
 dispositione Imperatores An-
 tonius, & Severus contra Cle-
 ricos statuere somniavêre, ut
 ex ipsis evolvitur sanctionib-
 us; meritò hanc sententiam
 solidissimis rationibus fulcitâ
 veriore esse putamus: licet
 mense retroelapso Februarii
 1700 notavimus, Supremum
 Patrimoniale Concilium sta-
 tuisse urgiam exortum inter
 Ill. & Reverendiss. Messanæ
 Archiepiscopum, & Ill. Prin-
 cipem Lardariæ super nivis
 fodiis in floresta Lardariæ si-
 stentibus: absolvatur, in ipso
 Tribunal. Regii Patrimonii:
 quoniam R. C. devictione
 foviarum allatarum teneba-
 tur, sicq; exequutū vidimus.
 162 Congruunt equidē DD.
 cunctos Ecclesiasticos quacū-
 que dignitate, itidem Episco-
 pali p̄ditos teneri fidelitatis
 præstare juramentum Princi-
 pi sæculari, si ab eo feudalialia
 retinent: ut elatè fundant ex
 Barboſ. in collect. ad tex. in cap.
 verum, de for. compet. n. 4. &

5. Parexa de instrum. edit. tom.
 1. tit. 5. resol. 9. n. 64. etenim
 de feudi natura est allatum
 præstare juramentum: Mager:
 de Advocat. armat. cap. 9. à n.
 188. ad 190. quod itidem
 astipulare conantur in tempo-
 ralibus, ex quibus Ecclesiastici
 utilitatem, ac commodum, ob
 Principis sæcularis largitatem,
 retinent, & sunt Oliban. de Re-
 galibus, verb. argentaria, n. 8.
 propè fin. D. Carol. de Grass. de
 effect. Cler. effect. 3. n. 376. &
 alii, quos affert magistraliter
 Senator Arias Maldonat. in
 Respons. edocēs urgente neces-
 sitate, Ecclesiasticos teneri
 ex bonis tēporalibus Rempu-
 blicam juvare: conclus. 1. nu.
 22. & ante eos Klochius de
 contrib. cap. 4. n. 162. citans
 Petr. Petrand. Cardinalis de
 origin. jurisdict. qu. 3. aggluti-
 nantes ex D. Augustini aurea
 doctrina in tract. 6. ad cap. 1.
 Joannis, relatus in cap. quo jure
 distin. 8. quam afferunt Cytell.
 de immunit. lib. 2. qu. 8. nu. 20.
 28. Ulter. de feud. lib. 1. cap.
 10. n. 31. Ecclesiasticos teneri
 colere, & venerare Principes
 sæculares, à quibus tempora-
 lia recepêre: quidquid sit
 circa deosculatorem manus,
 quam conficere tenentur, su-
 stinet Borrell. de Regis Cathol.
 præstant. cap. 54. nu. 15. 16.
 ibiq; acriter se invehit contra

Pelagium de plant. Eccles. lib. 2. cap. 18. Lararb. in Thesaur. feud. tom. 2. par. 12. dilucid. 4. n. 2. Olea de cessi. jur. tit. 3. q. 6. n. 25. 26. pluraque astuit Cyriac. controvers. 26. n. 16. 17. 20. 10. 1. Verū nostri piissimi Reges hoc non admittunt, imò Prælatos, & Sacerdotes amplectuntur, ac honorant: Solorzan. in memorial. jur. Consiliarior. honorarios, y jubilat. n. 316. 320.

Undè fluit, hosce Ecclesiasticos omnes pro feudalibus judiciis cognosci à sæculari Principe feudi Domino, quoniam competens est Judex: ut ex cap. cæterum 5. de Judic. cap. ex promissa 6. cap. verum 7. de for. compet. Abb. in d. cap. cæterum, n. 6. & 22. ferè omnes scribes, quos assequuti fuere Marant. de ordin. Judic. par. 5. distin. 11. nu. 75. Mysing. cent. 1. obser. 22. nu. 3. Giurb. de feud. 2. gloss. 4. nu. 45. & conf. 80. n. 31. F. Emman. qu. regul. tom. 2. qu. 62. art. 10. Mastrill. de Magistr. lib. 4. cap. 16. Soar. defens. fid. contr. Angelic. lib. 4. cap. 14. n. 12. Ambros. de immun. Eccl. cap. 20. nu. 56. Bonac. de leg. disput. 10. qu. 2. pun. 1. 2. 4. nu. 4. & de censur. disp. 1. qu. 16. sect. 1. pun. 6. n. 6. del Bene de immun. Eccles. tom. 1. cap. 7. dub. 3. Castr. Palau. tract. 12.

disp. uni. pun. 7. n. 3. P. Franc. Bordon. de privileg. Cler. cap. 16. nu. 37. 38. Merlin. contr. 13. nu. 37. par. 1. de Marin. var. resol. tom. 1. cap. 54. n. 8. 9. aliosque latè citat D. Didac. Anton. Fajard. par. 2. allegat. 33. nu. 400. pulsantur planè tunc nō uti Ecclesiasticæ personæ, sed uti Proceres, laici, Barones, & Vassalli: ut, reprobato Squillant. de privileg. Cler. cap. 7. dub. 14. n. 105. sustinet del Bene ubi supra tom. 2. cap. 9. dub. 9. sect. 8. nu. 1. ad 11. Costa nosser conf. 2. Baron. de citat. tom. 2 in addit. ad q. 29. n. 21. Mastrill. de Magistr. lib. 2. cap. 8. n. 31. & alii per Fajard. ibid. addito Pellissar. man. tom. 2. tract. 8. cap. 6. n. 121. quæ quidem exposita procedūt tam si de feudi proprietate, quā si de ejus agitur possessione, ut agglutinando edocent Carol. de Grass. de effect. Cleric. effect. 1. nu. 732. Merlin. d. cap. 13. n. 38. sicq; decisum assertit Thor. compend. decis. verb. Clerici, Barbof. de jur. Eccles. uni. lib. 1. cap. 39. de privil. Cler. 2. 2. 132. imò suam executioni demandant sententiā sæculares Principes feudi Dñi contra Ecclesiasticos: Bellef. disq. Cler. par. 1. tit. de favor. Cler. real. 2. 3. n. 4. vers. hic insertur. At si de feudi reparatione, aut satisfactio-

ctione Dñi agitur, tunc Ecclesiasticos pulsandos esse corā Ecclesiastica potestate subdunt *Castro Palau. ibidem, n. 3. Vela differt. 45. nu. 91. del Bene tom. 1. cap. 7. dub. 3. vel si de personali, pignoratitia, revendicatoria, vel alia extranea actione: Hostiens. in cap. cæterum 6. de Judic. Fermosin. ibidem qu. 5. n. 5. Sanlenger. de pr. event. par. 1. cap. 14. n. 6. à privato tamen intentata: Ripoll. de regal. cap. 1. à n. 203. Matib. de regim. Valent tom. 1. cap. 8. §. 8. nu. 280. sicque decisum affert Cortiad. decis. 9. n. 4. in fine. Cæterum à sententia lata ab hisce Ecclesiasticis Baronibus, non ad alium Ecclesiasticum Prælatum, sed ad Principem sæcularem, feudi Dominum appellatur: adnectunt Fontanell. decis. 341. nu. 16. par. 3. Mart. de jurisd. par. 4. cent. 2. cas. 198. n. 1. Giurb. de feud. §. 2. gloss. 4. n. 45. Bellef. n. 9.*

Et nos in Regno crebrò in Supremo M. C. Senatu statuimus in causis per Illustr. & Reverendiss. Monrealensem Archiepiscopū uti Principem sæcularē ex privilegio absolutis: ita pariter in causis agitatis per Illustr. & Reverendiss. Episcopum Syracusanum ex speciali E. S. ordinatione Delegatum.

Notandum tamen ad nostram præsentem thesim necessariò est: Superioritatem Imperatoris, Regis, ac sæcularis Principis Regalia concedentis, quamvis Coronæ officibus adhærere, nec ab ea arceri posse, instruunt Covarr. pract. cap. 4. nu. 1. Mastrill. de Magistr. lib. 1. cap. 8. num. 17. Mager. de Advocat. armat. cap. 16. num. 79. enodatè del Bene de immunit. Eccles. tom. 1. cap. 8. dub. 47. sect. 2. num. 6. Salgad. de Reg. protec. par. 1. cap. 2. num. 26. 34. 35. Neque ipsi eam alienare queunt, ut subdunt Vasquez lib. 1. illustr. controver. cap. 5. nu. 25. del Bene nu. 16. quippè in eorum non est Marsupio Peregrin. conf. 1. nu. 7. Mager. ubi nuper cap. 9. nu. 830. & seqq. Spad. conf. 5. nu. 2. lib. 1. Lud. Thesaur. in alleg. pro Duce Sabaud. par. 1. nu. 17. Kloch. de contrib. cap. 4. n. 326. idèd incommunicabilis, ac inabdicatoria est: Peregrin. ibidem nu. 7. 8. Kloch. ibid. cap. 3. nu. 1. 2. Attamen si concessio horū regalium collata fuerit ad beneficium Romanæ Ecclesiæ, & de bonis extrā cœcedentis dictionem, & in terris Ecclesiæ prædictæ sitis; liberè, & absq; superioritatis reservatione cœsetur collata. Estque porrò in-

decēs à Romana Ecclesia aliquem, ut Superiorem recognosci: sensit *Mager. ubi supra cap. 16. num. 68. & pluribus seqq.* quod fuit de mente *Paul. de Cast. conf. 70. nu. 7. lib. 1. ex oraculo Bald. conf. 59. n. 1. lib. 3. Jason. conf. 123. vol. 1. & sequuntur Tusch. tom. 2. lit. D. conclus. 689. nu. 31. & seqq. Thesaur. in d. alleg. nu. 24. ubi absolute in par. 2. nu. 55. hoc ad favorem Romanæ Ecclesiæ expendit; cūcti hoc sustinentes ob varias differentias, quas considerāt inter Ecclesiam Romanam, & & cæteras inferiores, easque recenset *Fajard. ubi supra à n. 1490. et seqq.* mirè tamē hosce allatas adducentes differentias refellunt, *Spad. conf. 5. & 6. tom. 1. Card. Alba conf. nu. 15. 16. & conf. 64. Dian. res. 4. par. 7. tract. 10. quibus pariter se opponunt Hermosil. ad Lop. l. 9. tit. 4. part. 5. gloss. 1. à nu. 12. 64. Cabed. decis. 13. part. 2. Vela dissert. 44. nu. 42. tom. 2. Cutell. tom. 2. decis. 5. & in Cod. ad leg. Martin. & in concord. cap. 4. à n. 40. 43. & melius omnium Fajard. ibidem, del Bene de immunit. Eccles. tom. 2. cap. 9. dub. 35. sect. 8. n. 7. & 8. insuper Princeps sæcularis feudi Dñs hosce animadvertit Ecclesiasticos feudatarios suos,**

ratione feudi deficientes, pecuniaria multa, ac feudi privatione: adnectunt *Suar. defens. fid. cap. 34. n. 26. lib. 4. Borrell. de præst. reg. c. 71. n. 34. & alii per Escobar de ratiocin. cap. 7. n. 7. Judicis Ecclesiastici sententia super feudi privatione præcedente: erudiūt Innocens. in cap. verum de for. compet. & Abb. n. 17. cum quibus annuit del Bene ubi nuper n. 17.*

Hoc demum idem dicendum est, quo ad Regalia per Ecclesiasticos possessa; etenim hæc Imperatoris, Regum, & Principum propria sunt, eisq; jure competunt proprio: *Vult. de feud. lib. 1. cap. 5. sub n. 7. Peregrin. de jur. Fisci lib. 1. cap. 2. n. 1.* Undè est Ecclesiastici ea possidentes, ut Principes Romani Imperii retinēt, quoniam eorum summa auctoritas ad temporalia non extenditur: *Klocker. de contribut. cap. 4. n. 154. 157. & cap. 1. à n. 150. & seqq. Sixtin. de Regalib. lib. 1. cap. 4. nu. 119. & seqq. Giurb. de feud. 2. 1. gloss. 3. nu. 2. & pro eis reputantur ut laici, Kloch. d. cap. 4. n. 158. & seqq. Cusa Cardinal. de concord. Cathol. lib. 3. c. 33. Franc. Marc. decis. 454. n. 5. par. 1. Principique Regalia eis concedēti subiectos esse subdunt, ex cap. solita de major. & obediens. Parexa de in-*

instrum. edict. tom. 1. tit. 5. resol. 9. nu. 71. 72. Kloch ubi nuper, & alii, quos lato exaratoque calamo comptè, ac magistratraliter affert D. Didac. Anton. Fajard. par. 2. alleg. 33. à nu. 436. & plurib. seqq. Pro quibus Regalibus Ecclesiasticis coram Principe concedente pulsandos esse agglutinant adducti *per Alf. d. offic. Fiscal. gloss. 16. nu. 216. Gusman de evict. qu. 7. nu. 40. 41. Galeor. resp. fisc. resp. 12. Gaill. lib. 1. obser. 30. nu. 2. & obser. 37. nu. 11. Osasc. cōsil. 3. nu. 15. Myfing. observ. 58. cent. 5. Salgad. de reg. prorecl. part. 3. cap. 10. nu. 188. & seqq. & de suppl. ad Sanctifs. par. 1. cap. 1. à nu. 134. & seqq. Parexa ubi supra nu. 64. 69. Kloch. ibid. nu. 148. 169. Mastrill. de Magistr. lib. 3. cap. 8. nu. 31. Cutell. decis. 5. nu. 11. par. 2. Merlin. contr. cap. 13. num. 42. 43. par. 1. Fajard ibidem, ubi opposita, mirè absolvit, contrariisque respondet: meritò ad eundem Principem concedentem appellationes deferuntur: *Surd. conf. 275 n. 11. Gaill. d. obser. 30. nu. 2. Montan de regal. cap. 1. num. 6. Pont. decis. 2. nu. 20. & seqq. Roland. conf. 1. nu. 141. vpl. 1. etenim superioritas semper penès remanet concedentem, & jurif-**

dictio circa ea cumulativè cēsetur translata: Giurb. conf. 59. nu. 2. Osasc. ibid. num. 9. Mastrill. de Magistr. lib. 3. cap. 2. nu. 38. & lib. 3. cap. 8. num. 11. Parexa. d. resol. 9. num. 69. 70. Magetus de Advocacia armat. cap. 808. Cyriacus contr. 552. num. 4. 5. par. 4.
 163 Divisiones demum faciendæ sunt coram Judice provocantibus: instruit *Fab. in 2. quedam instit. de act. contra quē innuit Valasc. de partis. cap. 22. nu. 16. Soccin. autem in conf. 14. lib. 4. autumat tanquam actus mixtus, & indivisibilis coram Ecclesiastico Judice, perfici debere, si Clericus de medio adesset, cui annuit Maxill. de consuet. Barenf. rub. de judic. divisor. in consuetud. si frater, n. 29. quorum sententia tunc herclè procedit, si antè confectam divisionem de Judice fuit hæsitatum, at si postea Clericus de ea conquestus fuit, tanquam actor suos debet vocare fratres coram, eorum Judicibus, edocent nuper laudati.*
 164 Judex rursus laicus Colonis, aliisque Clerici conductoribus, & debitoribus precipere nequit, ut pensiones depositent, ad finem satisfaciendi Dño census pro censibus decursis, & non solutis: sustinet *Reg. de Marin. tom 2. resol.*

resol. cap. 75. per totum, nisi ageretur de solvendo tributo Principi Supremo: sentit idē *Reg. de Marin. ibidem*. Attamē Sacr. Concil. Neapolitanū ex doctrina *Consil. Joan. Bapt. Hodiern. obser. ad decis. Petr. Surd. 1. n. 5.* contra inquilinos domorum Monasterii S. Birgidæ ad instantiam Don Hæctoris Pignatelli Domini directi decrevit: Expediantur literæ exequutoriales, pro faciēdo deposito: & conducūt ad rem tradita per *Catellorat. 3. sub n. 29. Ricc. prax. t. 3. ref. 493. & 578. & par. 3. decis. 160. n. 3. Baron. infra* ubi edocēt de jure valere Clerici debitorem depositū cōficere penēs laicam potestatem, idque Clerico creditori intimare, absque censurā incurſu: verū si Ecclesiasticus fuerit laudatus, ad tuendum suum inquilinum, fori ei competeret remissio: *Salgad. de Reg. protect. par. 4. cap. 8. à n. 146. Bellef. disq. Cleric. par. 1. de fav. Cler. real. 2. 3. n. 20. 24. Carac. de for. privileg. remiss. quæst. 19: n. 7. & seqq. Mangil. de evict. qu. 6. n. 30.* quos affert *Baron. de cit. tom. 2. in addit. ad qu. 23. n. 3.*

165 Nequit pariter sæculare Imperium sequestrum mandare super fructus ab emphiteuta, aliisque debitoribus, &

conductoribus Ecclesiæ, vel Ecclesiasticę personę debitos, ex nonnullorum Patrum oraculo, insinuat, & decisum refert per Supremum Concistorii S. Conscientiæ Senatū. *Baron. de citatione in addit. ad quæst. 18. n. 36. tom. 2. & probant scribes per eum adducti in tom. 2. in addit. ad qu. 17. n. 26. & ex Regni assucto stylo sequestrum ab Ecclesiastico ordinatur Judice, cum exequatur laici Imperii:*

166 Clericus rursus pignoris emptor, pretio soluto, possessor legitimus, ex justo titulo, Judicis auctoritate efficitur, undē, & si de novo pro eadē re pulsatur, ex quo novum dicitur judicium, novaque instantia, & primus jam desinit esse Judex: *tex. in l. postea quā, ff. de re judicat. cap. in literis, de offic. Delegat. coram suo Ecclesiastico Prælato compellendus est: tex. in cap. cum sit generale, de for. compet. & facit tex. in l. à Divo Pio, 2. si post addictum, ff. de re judic. cunctæque controversiæ post vēditionem ortæ absolvuntur coram Judice ordinario, nempe nequaquā coram eo, qui additionis sententiam protulit, sed coram eo, qui Judex erit emptoris: mirificē edocent, *Paul. de Castr. in d. 2. si post addictum, Guzman. de evict.**

evidet. quæst. 7. n. 67. cum seqq.
Viv. decis. 527. n. 7. lib. 4. si
 executioni demandata sit
 sententia, per actualement addi-
 ctionem, quoniam tunc lis di-
 citur finita: instruunt *Bart. &*
Jafon. in l. fidejussor. 2. si satis-
datum, ff. qui satisfac. cogunt.
Guzm. d. quæst. 7. n. 64. Vi-
 vian. de jur. patron. decis. 25.
 n. 5. D. Franc. Salgad. de Reg.
 prolect. part. 4. cap. 14. à nu.
 250. Coctin. decis. 184. nu. 3.
 alioquin eâ non executâ,
 victus à possessione haud pri-
 vatur, & lis minimè finita di-
 citur: subdunt *Ludovif. decis.*
223. n. 4. Seraph. decis. 937. n.
2. Pacific. decis. 144. post tract.
de Salvia. interdict. Rot. Rom.
Recens. decis. 225. n. 2. par. 1.
Ludovif. Post. de manut. obser:
12. à n. 160. & post eodem
tract. decis. 167. n. 761. Ste-
phan. Gravian. discept. for. 10.
1. cap. 66. & alios, quos affert
idem D. Franc. Salgad. de sup-
plic. ad Sanctiss. par. 2. cap. 18.
à n. 11. ad 19.

167 Lacum planè cum Cle-
 co delinquentem per Eccle-
 siasticum Imperium objur-
 gandum esse firmant ex l.
 nulli C. de Judic. ni continen-
 tia causæ dividatur: Boff. de
 for. compet. nu. 46. Ambrosi. de
 immun. Eccles. cap. 20. nu. 9.
 & seqq. Scacc. de Jud. lib. 1.
 cap. 11. nu. 24. quam senten-

tiam veriore esse autumant
 del Bene de immuni. Eccles. tom.
 1. cap. 6. dub. 13. & tom. 2.
 cap. 10. dub. 17. & de parlam.
 dub. 4. sect. 19. & sect. 39.
 sub corol. 25. nu. 1. Dian. res.
 mor. 1. par. 3. tract. 1. & par.
 4. res. 7. & in sum. verb. Ju-
 dex Ecclesiasticus Sperell. de-
 cis. 19. nu. 1. & alii quos cu-
 mulat Baron. de cir. tom. 3. ad-
 not. ad singul. 60. nu. n. 4. &
 post eos Panimoll. decis. 17. ad-
 not. 1. nu. 36. tom. 1.

168 Attamen opposita ger-
 mana est sententia; & absque
 alia hæsitacione cunctis ferè
 in subfelliis communiter infe-
 ctata: etenim quo ad eos, qui
 diversi fori sunt, inconsenta-
 neum haud est, quod causæ
 continentia dividatur: et à ex
 pluribus Didac. Covarr. pract.
 cap. 34. num. 1. Ricc. Collect.
 368. Guittier. pract. lib. 1. qu.
 6. Ofasc. Pedem. decis. 103. n.
 10. Prosp. Farinac. in prax.
 part. 1. quæst. 8. nu. 151. & o-
 dunt. Salinger. de prævent. ju-
 dic. part. 2. cap. 12. num. 35.
 Thom. Carlev. de judic. lib. 1.
 tit. 2. disput. 2. nu. 19. tom.
 2. & faciunt Antow. Gomez.
 var. tom. 3. cap. 10. num. 6.
 Salgad. de supplic. ad Sanctiss.
 part. 2. cap. 14. num. 28. Ca-
 still. contr. lib. 6. cap. 165. nu.
 47. Mastrell. decis. 138. lib. 2.
 Reg. Sanfelix. decis. 305. num.
 Thor.

T'hor. compend. decif. part. 3. sect. 3. verb. remiffio, & fupplem. verb. remiffio caufæ, Præf. de Franc. decif. 426. Capyc. confult. 55. Capyc. decif. 273. Gramm. decif. 21. Jul. Clar. qu. 36. nu. 46. Grivell. decif. Dolan. 30. n. 14. fufè Cancer. var. part. 2. cap. 2. num. 144. Roderiq. quæft. regul. tom. 2. q. 2 art. 4. Cevall. de cognit. per viam violent. lib. 2. quæft. 169 69. Quæ quidem fententia paffim in ambobus Siciliæ Regnis practicatur, ibique incõcufè notavimus, potiffimùm de recenti in caufa Andrææ lo Valvo mandatarii, qui per laicum Imperium fuit ad fufpèdia furcarū ad mortem damnatus; mandans verò Hjerofolymitanus Eques ad fuum fuit obfignatus forum, me in Sup. M. C. adjuncto, fic votante: quod pariter prifcis tēporibus factitare notavit D. Carol. de Graff. de effect. Cler. effect. 1. à nu. 134. cum fequ.

Allata fanè itidem procedunt in civilibus caufis dividualis, pro quibus unumquemque eorum coram fuo Judice compellendum effe dictant *Mart. de jurisd. part. caf. 118. Trentacingz var. lib. 2. de judic. refol. 3. num. 3. Guzman. de eviclion. quæft. 7. num. 47. Urfill. ad Afflic. in addit. ad decif. 213. Capyc. Latr. confult.*

*55. n. 9. T'hor. compend. decif. part. 1. verb. Cleric. litigans, & verb. perfonæ privilegiae, Alex. Ambrofin. de immun. Ecclef. cap. 2. nu. 3. S:eph. Gratian. difcept. for. cap. 115. n. 6. & in cap. 461. num. 1. & 2. Sallinger. Tondut. de prævent. Judic. part. 2. cap. 14. n. 9. & cap. 18. n. 45. 46. Gaill. lib. 1. obfer. 37. n. 2. Profp. Farinac. part. 1. quæft. 8. n. 151. Jacob. Cancer. part. 2. var. cap. 2. n. 149. Fermofin. in cap. fi Clerici, quæft. 10. de foro competent. fufè Sefle de inhibitis. cap. 1. 2: num. 10. Caftill. contr. tom. 6. cap. 165. n. 147. at fecùs eft 170 in caufis Civilibus dividualis, pro quibus cunctos corā Ecclefiaftica potestate, ratione majoritatis conveniendos effe edocent *Auguftin. Barbof. de jur. Ecclef. univerf. lib. 1. cap. 39. 2. 2. nu. 95. Sperell. decif. 19. à nu. 21. Virmigliol. conf. 210. n. 3. quam fententiam veram autumamus, in actionibus dividualis petitione, & folutione, in legato ut putà, & in hypothecaria actione, quæ abfque alia diminutione tranfit: infinuant *Virgil. de legit. perfonæ, cap. 20. n. 38. verf. ifta regul. fallit, Anton. Faber. de errorib. pragmat. err. 7. & 8. decad. 80. D. Alph. Olea de cefl. jur. tit. 4. qu. 6. n. 17. Ant. Gomez var. tom. 2. cap. 10. de***

*de individ. explicitè Rot. Rom.
post Merlin. de pignor. decis.
127. à nu. 13. in actionibus
verò, quæ licèt petitione in-
dividuæ sint, solutione autem
dividuæ, ut est evictionis
actio: Valent. illust. jur. quæst.
lib. 2. tract. 4. cap. 5. nu. 25.
26. Merlin. ibidem, & alii ubi*

*nuper, pro qua unusquisque
hæredum pro ratha devinci-
tur: Gomez ibidem, Rot. Rom.
Valent. n. 26. consentaneum
esse, ut coram suis Judicibus
seorsim pro consequutione
damni unusquisq; convenia-
tur ad suam ratham persolvē-
dam: demùm,*

*Si qua meis fuerint, ut erunt, vitiosa libellis;
Excusata suo tempore, Lector habe.*

LAUS DEO, BEATÆQUE VIRGINI MARIÆ:

FINIS.

...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...
 ...the ... of the ...

...the ... of the ...
 ...the ... of the ...

...the ... of the ...

PLATE

HELENCUS

RERUM, VERBORUMQUE OMNIUM.

A.

Ab.

Abbas minores suis non fudditis, ac ſecularibus cōſe-
rens Ordines abſ-
que Epīſcopi cō-
ſenſu, plectitur;

& quomodo? cap. 6. nu. 85.
pag. 435.

Abbas licet exemptus mitram au-
riphvgiatam, nō autē aureas,
argenteas laminas, gemmasq;
geſtare valet: ratio affertur.
cap. 6. num. 200. pag. 505.

Abbas, diſtinctum habens terri-
torium, ac loca pleno jure,
cum juriſdiſtionis ſpiritualis,
temporalisque exercitio ſub-
jecta, ab Epīſcopo loci Ordi-
nario exemptus eſt. cap. 6.
num. 201. pag. 505.

Abbas iſte exemptus reſignatio-
nem beneficii ſibi proximē
ſubjecti admittit. cap. 6. nu.
203. pag. 507. Sed quando;
& quomodo? Vide Reſigna-
tio beneficii.

Abbas prædictus in alienationi-
bus, per Eccleſias ſibi ſubje-
ctas conſectis, auctoritatem
præſtat, ultimasque volunta-
tes ad pias cauſas executioni

demandat. cap. 6. num. 209.
in fin. pag. 521.

Abbas idem alterum Catholicum
convitare poteſt Epīſcopum,
ut Confirmationis Sacramen-
tum conferat, ac Potificalia
exerceat. cap. 6. num. 210.
pag. 521.

Abbas plenam, ordinariamque
juriſdiſtionem habens, ea, que
per Conciliū faciendæ; ac per
Ordinarium exequenda com-
mittuntur, executioni demā-
dare valet. cap. 6. num. 211.
pag. 522.

Abbas, ad hoc ut ordinandi lu-
cretur poteſtatem, ab Ordina-
rio neceſſariō benedicendus
eſt: & ſi tertio ſupplicaverit,
& abſque cauſa ab eo benedi-
ci nequiverit; ſuos benedice-
re, in minoribus Monachos
ordinare, aliaque ad ſuum
munus ſpectantia exercere
poteſt. cap. 6. num. 212. pag.
522.

Abbas ſi aliquid facere negleſſe-
rit; non Epīſcopus loci Ordi-
narius, ſed Apoſtolica Sedes
ſupplere valet. cap. 6. nu. 213.
pag. 522.

C c c c c 2 Ab

Abbas an in obsidem tradere queat Religiosum; eumque detinētes an in censuras ruāt? cap. 6. num. 214. pag. 503.

Abbatēs Regulares potestatem suis Religiosis minores conferendi Ordines retinentes, eis quo ad interstitia dispensant: cap. 6. n. 85. pag. 433.

Abbatēs hodie, Concilii Tridentini attentā dispositione, suis Regularibus minores tradere possunt Ordines: non autem Sæcularibus etiam suis, sed alienis Episcopis subiectis; neq; alterius Religionis Regularibus; sed quādo, & quomodo? cap. 6. n. 85. pag. 434.

Abbatēs, qui Episcopalia ex privilegio deferre possunt insignia, de Episcopi Diocesani placito, minores sæcularibus eidem Episcopo subiectis Ordines conferre possunt. Ibid. Sed vide Ordines.

Abbatēs, plenam habentes jurisdictionem, tam quo ad spirituale, quā temporale, primam conferunt tonsuram. cap. 6. n. 201. pag. 506. Et dimissorias suis tradunt subditis. Ibid. Omniaque, quæ ab iis tamquam Ordinariis fieri possint, affluenter adducuntur. Ibid. n. 201. 202. & seqq.

Abbatī taliter exempto jurisdictiones, quæ & aliis Episcopis, seclusis iis quæ ordinis sūt, competunt. cap. 6. nu. 201. pag. 505.

Abbatissa, nec ligare, nec à celsuris suas potest absolvere Moniales, nisi & Sum. Pōt. indulto. cap. 5. nu. 131. pag. 259.

Abbatissa, ex Summ. Pontificis commissione, spiritualement habitualiter jurisdictionem habere potest. cap. 5. num. 132. pag. 261. Etiam beneficiorū collationem, ac Animarum Curā. Ibid. Variæ adducuntur rationes. Ibid. n. 132. & seqq.

Abbatissa an sit Ordinum capax? cap. 5. num. 132. pag. 261.

Abiatar à Salomone Hebræorū Sacerdotio absolutē privatur. cap. 1. n. 4. pag. 5. Idem per Salomonem ab Urbe expellitur. Ibid. n. 15. pag. 21.

Abortum procurans, si fœtus, si ve embrio fuerit iam rationali informatus anima, in irregularitatem ruit; & quid si de animatione dubitetur? cap. 6. n. 264. pag. 545.

Absolutio in excommunicato injustē an sit necessaria? cap. 5. n. 104. pag. 272. Vide excommunicatus, & excommunicatio.

Absolutus à censuris per quolibet Confessario, Bullæ Cruciatæ virtute privilegii, an tam respectu fori interni, quā externi absolutus rectē censetur? cap. 5. num. 158. & seqq. pag. 282. 283. & seqq.

Absolutio in excommunicato quādo virtute Bullæ Cruciatæ valida sit? cap. 5. n. 160. 161.

&

& seqq. plura circa hanc materiam afferuntur. Ibid.

Absolutus à censuris virtute Bullæ Cruciatæ in foro externo, an in irregularitatem, si fuerit Ecclesiasticus, aut in aliam pœnam si celebraverit, ruat? cap. 5. n. 164. pag. 293.

Absolutus vigore Bullæ Cruciatę beneficiorum est capax. cap. 5. num. 164. pag. 294.

Absolutus ab uno Iudice in delictis mixti fori, quando ab alio molestari possit? cap. 7. sect. 2. n. 79. & 80. pag. 645.

Absolutus à Confessario per suū superiorem suspenso, an iterū confessionē reiterare teneatur? cap. 6. nu. 72. pag. 417. Et quid virtute Bullę Cruciatę? Et quid si confesius fuerit de suspensione? Ibid.

Ac.

Acta privata per excommunicationem confecta, an valida sint? cap. 5. n. 182. pag. 311.

Acta ante professionem per Religiosum confecta, etiam ejusdem professionis intuitu nulla sunt, si professio nulliter declarata fuerit. cap. 6. n. 133. pag. 475. Sed vide Renunciatio; vide Nullitas.

Ad.

Adam an fuerit primus in mundo Monarca? cap. 5. num. 192. pag. 322.

Ag.

Agrippina, Claudii Neronis ma-

ter, plurimū sine viro regnavit, ejusque breviter narratur historia. cap. 5. n. 132. p. 262.

Al.

Alexander Magnus impositiones odit; ejusdemq; illas spernentis verba adducuntur. cap. 2. n. 1. pag. 31. in Exordio.

Alexander, Augustus, & Marcus, cur ad magnā, imortalemq; gloriam pervenerint? cap. 1. n. 54. pag. 20.

Alphonfi privilegium. Vide privilegium Alph.

Altare portatile de uno ad alium locum Episcopi permittere nequeūt; nec Regulares eum conficere possunt. cap. 6. n. 83. pag. 431.

Am.

Amor, populiq; fidelitas firmū sunt Regis propugnaculum. cap. 2. n. 16. pag. 36. in Exordio.

An.

Ancillæ cum Dominis excommunicatis commorantes, an in excommunicationem incidunt? cap. 5. n. 179. pag. 310. Sed vide excommunicatus; vide famulus.

Anni Græcorum tempore per Olimpiadas numerabantur; & quæ fuerint recensentur. cap. 2. n. 26. pag. 55.

Annus probationis Regularium Novitiorum de monēto in momentū currit; & quandō incipit, ac desinat? cap. 6. nu. 142. pag. 485.

An-

Annus probationis continuus, & non interpolatus esse debet; sed quando interruptus dicatur? *ibid.* & nu. 143. 144. pag. 486. & nu. 145.

Annus probationis à novitio renunciari nequit. cap. 6. num. 146. pag. 487.

Anni Græcorum tempore per Olimpiadas numerabantur; & quæ fuerint recensentur. cap. 2. nu. 26. pag. 55.

P. D. Andreas Cirino, Auctoris auunculus condignis extollitur laudibus. cap. 2. n. 26. p. 55.

Anima quando in fœtu infundatur? cap. 6. nu. 264. pag. 545.

Anima omnis sublimioribus est subdita potestatibus; & hoc itidem Christus confirmavit. cap. 1. num. 3. pag. 5.

Antistites Ecclesiastici. Vide Episcopos; vide Prælati, & Ecclesiastici. *Ap.*

Appellatio, medio omisso, minime ad Legatum, sed ad solū defertur Pontificem; & quid ex opposita consuetudine? cap. 5. num. 15. pag. 214.

Appellatio, ubi appellari contingit à subdelegato subdelegati, ad quem defertur adducitur. cap. 5. num. 69. pag. 234.

Appellatio, an semper ob clausulam, *appellatione postposita*, interdicatur? cap. 5. num. 70. pag. 234.

Appellatio ab excommunicatione purè lata, an publicationē,

declarationemque impediatur? cap. 5. nu. 187. pag. 314. & quid si ex ipsa declaratoria, novū oriatur gravamen? *ibid.*

Appellatio à sententia excommunicationis quoad devolutivū tantum, haud tamen quoad suspensivum admittitur; & quare? cap. 5. n. 287. pag. 314.

Appellatio jam interposita effectum excommunicationis suspendit. cap. 5. num. 187. pag. 315.

Appellatio causarum per Regularium conservatores absolutarum, ad Pontificem devolvitur. cap. 6. num. 24. pag. 388. & an ad Legatos? *ibid.*

Appellatio circa res per Episcopū in visitatione gestas, constructo processu, ad Metropolitanum interponitur. cap. 6. num. 190. pag. 503. Vide Episcopos.

Appellatio, per Religiosos, Regularesque interposita circa veniam ab Episcopo non concessam, ut nova edificent Monasteria, aut Ecclesiam, executionem suspendit. cap. 6. nu. 218. in fine pag. 528.

Appellatio nunquam, nisi expresse fuerit interdicta, prohibetur; & quid stante clausula, *appellatio remota*? & an per eā nullitatis, recursusque remedium interdictum censeatur? cap. 7. sect. 3. nu. 32. pag. 671.

Appellatio an conceditur Fisco-
lai-

- laici Imperii, ubi fuit dictum
reum gaudere immunitate
Ecclesiastica. *ibid.* Vide Fiscus.
- Apostata* fidei an immunitate
fruatur Ecclesiastica? cap. 7.
sect. 1. nu. 16. pag. 568.
- Apostata* Religionis an eadem
potiatur immunitate? cap. 7.
sect. 1. n. 17. p. 568. & quid si
ad alias extra sui Ordinis Ec-
clesias cōfugerit? *ibid.* in fine.
- Apostolus* Paulus, ut omnes Prin-
cipi solveret vestigalia iussit.
cap. 1. nu. 10 pag. 6.
- Apostoli* verba, *Humillavit se-
metipsum &c.* explicatur. cap.
1. num. 30. pag. 12.
- Apostoli* uti de Christi familia,
haud tributa solvere teneban-
tur. cap. 1. num. 32. pag. 13.
- Approbatio* ab Episcopo Diocē-
sano Regularibus circa con-
fessiones sæculariū audiendas
indefinitè indulta, absq; iusta
causa nō revocatur. c. 6. n. 73.
pag. 418. sed vide Episcopus;
vide Regularis, ubi fusè.
- Apulus* Farus cum fratre Sarace-
no in Sicilia regnavere; &
quomodo? cap. 5. num. 217.
pag. 328. Ar.
- Arbitri* quando sint eligendi, si
Episcopū in suspectum repu-
tari contigerit? cap. 6. n. 192.
pag. 503. Vide Episcopus.
- Arbitri*, præsertim superiore, nō eli-
guntur. cap. 6. n. 193. p. 504.
- Arbitrorum* electio recessit ab au-
la. cap. 6. nu. 196. pag. 504:
- Archiepiscopi*, & Episcopi cū Pō-
tifice, jus beneficia conferen-
di, alternativè, ac cumulati-
vè; non verò privativè reti-
nent; & quomodo? cap. 5. n.
26. pag. 220.
- Arrendatarius* pro mercedis re-
missione, quando audiendus?
cap. 2. in justif. Mangan. p. 111.
- Arrendatarius* cum mercedis re-
missione, pro ratha quando
succurratur? cap. 2. in justif.
Mangan. pag. 115. Vide
Conductor; vide Restaurum;
vide Remissio mercedis.
- Arrendatarii* quibus in casibus cō-
ductioni renunciare possint?
c. 2. in justif. Mangan. p. 121.
- Arma* Clericis à Pontificibus in-
terdicta fuere. cap. 3. nu. 46.
47. & seqq. pag. 142.
- Arma* à pluribus Pontificibus ob
hominum versutiam Clericis
cōcessa fuerunt. *ibid.* & seqq.
- Armata* familia Episcopis, ob fa-
cultatem, & potestatem,
quam habent coercendi, car-
cerandique, permessa est. cap.
3. nu. 54. pag. 143. ratio ad-
ducitur; nu. 55. 56. pag. 144.
- Armorum* interdictio, ac permis-
sio ad sæcularem spectat Prin-
cipē. cap. 3. n. 58. pag. 145.
varleq; Principum sæculariū
adducunt prohibitiones. cap.
59. 60. & seqq. pag. 145.
- Arma* ignea, ferreaque prohibi-
ta asportantes, ordinaria mor-
tis pœna plectuntur, ut ex Re-
giis

giis habetur Pragmaticis. cap. 3. nu. 61. 62. & seqq. p. 145.
Arma prohibita, multis etiam dignitate aliqua insignitis interduntur; & qui sint recensentur. cap. 3. n. 63. pag. 146.
Arma, præviâ Judicis Ecclesiastici veniâ, per Judicem laicū ab Ecclesia extrahuntur. cap. 7. sect. 2. n. 59. & seq. p. 639.
Aron summus Levitarum fuit Sacerdos. cap. 1. n. 4. pag. 5.
Aron, & Moyses potestatem, quâ hodie Pontifices retinēt habebāt. cap. 1. n. 25. p. 10.
Aron, & Moyses fratres Pontifices fuere. cap. 1. nu. 27. p. 10.
Artaxerxes Persarum Rex immunitatem Sacerdotibus Hebreis impertivit. cap. 1. n. 24. pag. 9. *As*.
Assensus Pontificis, ut Ecclesiastici sæcularis Principis impositionibus subiiciant, quando sit necessarius? cap. 2. nu. 26. pag. 55.
Assensus Pontificis, ut Ecclesiastici ad contributiones obligentur, laicorum bonis non sufficientibus, etiam si damnum, utilitasve eos immediate tangat, semper est necessarius. cap. 2. n. 64. p. 70. sed quandò minimè sit necessarius? ibid. & n. 65.
Assensus Pōtificis an sit necessarius, pro venia ædificandi nova Cœnobita, & Ecclesias Regulares. Vide cap. 6. nu. 220.

pag. 530. vide Regulares.
Assensus Ecclesiasticorum, circa contributiones &c. quādò legitimè intervenire dicatur? cap. 2. n. 78. pag. 78.
Asia Judeæ Rex, ut contrà vim Baassæ tueretur, omne argentum, aurumque quod de domo remanserat Domini, tulit. cap. 2. nu. 72. pag. 72.
Assistens in bello iusto, & propria pugnâs manu, si non interfecerit, minimèque mutilaverit, etiam si pluribus in conflictu interfecti fuerint; haud irregularis est. cap. 6. num. 265. 266. pag. 546. & an amittat beneficiū? Vide Beneficiatus.
Astrium Ecclesiæ an immunitate potiatur Ecclesiastica? cap. 7. sect. 1. nu. 41. pag. 585.
Auricula an sit membrum? cap. 7. sect. 2. nu. 53. pag. 638.
Ausugiens ad Ecclesiam. Vide Captus; vide Ductus; vide Cōdemnatus, & Remex.
Augustus primus, Judici, aliorū fraudi aberrantium parcere, iussit. cap. 5. nu. 84. pag. 243.
Augustus Imperator totum terrarum Orbem sub censu posuit. cap. 2. nu. 1. pag. 31. in exordio.
Austriaci Reges. Vide Reges Austriaci.
Autoritas à Christo Petro suo Vicario sub Clavium metaphora largita, merè spiritualis fuit. cap. 1. num. 15. pag. 6.

B.

Ba.

Baculus Divi Petri maxima cū veneratione à Trivisenſi cuſtoditur Eccleſia. cap. 6. nu. 5. pag. 379.

Baptiſmum, in caſu neceſſitatis, exercere poſſūt Mulier, Mau- rus, Laicus, ac Hæreticus, in- tentionem faciendi id quod facit Eccleſia habentes. cap. 2. num. 69. 70. pag. 72.

Baro, quando furta in ſuis terris juridiſſionalibus cōmittūtur, ad quid teneatur? cap. 2. n. 7. p. 48. *Be.*

Bella hodie, omnique ſerè ævo per ambitionem, iracundiam, libidinemque parantur: non- nullæ afferuntur eruditiones. cap. 6. n. 268. pag. 547.

Belliclaſes, incendia, depopula- tiones, direptiones, aliaque referūtur. Ibid. n. 268. p. 547.

Belliſarius, & Narſetes Juſtiniani Imperatoris Duces, Vādalos, Goſofq; à Sicilię Regno ejece- rūt. cap. 5. nu. 216. pag. 328.

Bellum quando introductum? cap. 6. num. 268. pag. 548.

Bellum inter caſus fortuitos nu- meratur, pro reſtauro publi- canis præſtādo. cap. 2. in ju- ſtiſ. Mangan. pag. 117.

Bellum quando juſtū, quādo ve injuſtum dicatur? cap. 6. nu. 268. pag. 548.

Bellum quā ob cauſā indicēdum

ſit? cap. 6. nu. 269. pag. 548.

Bellum indicere ad quē ſpectet? cap. 6. n. 270. ibid:

Bellum injuſtè indicens ad alte- rius jaſturæ tenetur, mortali- terque peccat. cap. 6. num. 274. pag. 549.

Beneficia à Legato de Latere, an, & quando conferri poſſint? cap. 5. n. 23. & 28. pag. 220. Vide Legatus de Latere.

Beneficia dare ad quem ſpectet? cap. 5. num. 28. pag. 220.

Beneficia, excommunicato col- lata, an, & quando invalida ſint? cap. 5. n. 176. pag. 305.

Beneficia ſecularia, an conferat Legatus de Latere? cap. 5. num. 23. pag. 217.

Beneficia, duplici reſervatione ſuppoſita, an conferat Lega- tus de Latere? Ibid. num. 24. pag. 218.

Beneficia an conferat Legatus de Latere, ſi in Ordinarii Menſi- bus alternativè vacaverint? cap. 5. num. 26. pag. 219.

Beneficia ad Summum develuta Pontificem, non autem reſer- vata, Legatus de Latere con- fert. cap. 5. nu. 26. pag. 219.

Beneficia an poſſint à Legato de Latere reſervari? cap. 5. num. 27. pag. 220.

Beneficium vacaturum, in alte- rius gratiam, Legatus de La- tere reſervare poteſt; ſed an dare? cap. 5. nu. 27. pag. 220.

Beneficium aſſenti collato, priuſ- quam

quàm ipsiusmet absentis consensus adveniat, altero non confertur. cap. 5. num. 29. pag. 200. Cætera vide Legatus de Latere.

Beneficii resignationem admittunt Episcopi loci Ordinarii, ac Abbates distinctum cum exercitio jurisdictionis tã spiritualis, quam tẽporalis territorium habentes. cap. 6. num. 203. pag. 507. sed quomodo, & quando. Vide Resignatio beneficii.

Beneficiati suum permutare volentes beneficium, Patroni indigẽt consensu, aliàs nulla erit permutatio. cap. 6. n. 205. pag. 513. Vide Patronus.

Beneficium, iustâ accedente causâ, resignari potest; & quæ iusta sit causa adducitur. cap. 6. num. 206. pag. 514.

Beneficium quis resignare queat lato affertur calamo. cap. 6. n. 206. pag. 514. & seqq. sed vide Resignatio beneficii.

Beneficia duo, vel plura, etiam simplicia, & residentiæ oneri non subposita, uno pro vitæ sustentatione sufficiente, absque Pontificis placito retineri haud possunt; & quid de cõsuetudine? ibid. & quare incompatibilia sint? ibid.

Beneficia incompatibilia, quæ haberi nõ possunt, si jam adepti, ac possessa fuerint, resignari nequeunt; & quare? cap.

6. nu. 207. pag. 516.

Beneficia, quando incompatibilia dicantur? ibid. pag. 516. & seqq. ubi fusè tractatur materia. Vide Residentia.

Beneficii resignatio quando admittatur? cap. 6. nu. 208. pag. 517.

Beneficium quãdo per matrimonium resignetur; & an per sponsalia; & per matrimoniũ nullum quando vacare dicatur? ibid. pag. 518.

Beneficii resignatio per ingressũ in Religionem admittitur, & quando? cap. 6. nu. 208. pag. 419.

Beneficii resignatio quando, & quomodo, & in quibus casibus admittatur? cap. 6. num. 208. pag. 519.

Beneficiũ resignat dans scandalum. cap. 6. num. 209. pag. 520. Intellige si scandalum ex Beneficiati promeret vita: at secus si ex impiorum, perfidorumq; versutia oriatur: nam hoc Phariseorũ est scandalũ. cap. 6. nu. 209. pag. 520.

Beneficiatus si in suo beneficio malè, & cum fidelium vivit scandalo, admoniri; & persistens objurgari; ac demum a suo eliminari debet beneficio; & quomodo? cap. 6. nu. 209. pag. 520.

Beneficiati scandalosi qui dicantur? cap. 6. n. 209. pag. 521.

Beneficiatus capitalem habens ini-

inimicitiam, adeò ut securè ad Ecclesiam, vel suum beneficium accedere nequit, beneficii resignatio intrat. cap. 6. nu. 209. pag. 521.

Beneficiario ob inimicitiam, vel aliud renūciare coacto, parilis assignanda est compensatio, ne in ordinum opprobrium mendicare cogatur. ibid. pag. 521.

Beneficiorum unio quādò, & quomodo perficiatur? Vide Unio, & Episcopus.

Beneficiarius in bello justo assitēs, & propria manu pugnās, an beneficium amittat? cap. 6. nu. 266. pag. 456. vide Irregularis. *Bo.*

Bona laicorum quando ad contributionem minimè sufficiunt, Ecclesiastici Pontificis assensu obligantur. c. 2. n. 64. p. 69.

Bona Ecclesiæ, etiam Calices, ac Cruces, gliscēte bello, à Sæculari Principe, nullum penitus habente subsidium, dummodo quod pacis tempore resciantur, capi possunt. cap. 2. n. 72. pag. 72.

Bona laicorum, quando verè, realiterque ad collectarum, impositionumve omnium non sufficere dicantur? cap. 2. n. 79. pag. 74.

Bona, in fraudem Gabellæ Clerico donata, collectantur: cap. 2. n. 101. pag. 85.

Bona extrahi interdicta Clerici in

fraudem extrahentes, immittentes, minimeque reuelantes, à Sæcularibus Ministris spoliari, cum Ecclesiastico brachio, eisque privari possunt. cap. 2. n. 101. pag. 84.

Bona Templarium Equitum in Regno Siciliæ existentia, Magno Messanensi Prioratui à quibus aggregata fuerint? cap. 4. n. 38. pag. 185.

Bulla Cœnæ Domini Ecclesiasticos absque juxta causa expelli interdicens, explicatur. cap. 1. n. 58. pag. 22.

Bulla Cænæ Domini in Clausula 17. contra quoscūq; Ecclesiasticis collectas, decimas, aliaq; onera imponētes loquitur. cap. 2. n. 50. pag. 64.

Bulla Cruciatæ privilegium, quo ad absolutionē à Cōfessario obtinēdā, recēsetur. c. 5. à n. 158. 282. 288. & seq. p. 282. & seq.

Bulla Urbani II. Comiti Rogerio, circa Ecclesiasticam jurisdictionem in Sicilia concessam, inrevocabilis fuit; & hoc multis ostenditur medijs, ejusdemque Bullæ infirmationes per multos Pōtifices afferuntur. c. 5. n. 232. p. 339. Nec per Bullā Cœnæ Domini fuit revocata, in seqq. Bulla. Vide Cōstitutio.

C.

Ca.

*C*Advera veneno, vel violenta manu perempta.
D d d d d 2 ex-

extra Ecclesiam à peritis ;
absque scandalo recogno-
scantur, ut Fiscus laicus in ge-
nere probet delictum ; Eccle-
siastici Judicis venia exhumā-
tur cap. 7. sect. 2. num. 70.
pag. 642.

Cadavera, si absque Episcopi
venia exhumantur, aut in Ec-
clesia recognoscuntur, nulla,
illegitima, ac censurarū gla-
dio punibilis est exhumatio,
ac recognitio, quia jurisdic-
tionalis est actus. cap. 7. sect.
2. nu. 71. 72. pag. 642.

Cadavera haud exhumantur, mi-
nusque per laicum Judicem
in Ecclesia præventionis præ-
textu recognoscuntur: ratio
affertur. ibid. nu. 73. 74. pag.
643. Vide *Judex laicus*.

Cadavera, ut ex totius Christiani
Orbis habetur observantia, de
Episcopi venia exhumantur;
extraque Ecclesiam per laicū
Judicem recognoscuntur: op-
positum sentientes refellūtur.
cap. 7. sect. 2. n. 75. 76. 77.
pag. 643.

Cainus an fuerit primus in Mū-
do Monarca? cap. 5. n. 192.
pag. 192. Vide *Monarca*.

Cajus Caligula prior vectigal au-
xit. cap. 2. nu. 3. pag. 46.

Campanile Ecclesiæ an, & quan-
do immunitate gaudeat Ec-
clesiastica? cap. 7. sect. 1. nu.
41. pag. 584.

Canonacatus dignitas est. cap. 6.

sub nu. 18. pag. 385.

Canonacus electus Episcopus, uti
Canonacus in Choro sedere
debet. cap. 6. nu. 70. p. 413.

Canonacus ante excommunica-
tionem electus, postmodum
si vacaverit prebenda, quit eā,
ratione adoptionis acceptare.
cap. 5. n. 175. pag. 304.

Canonaci eliguntur Conservato-
res. cap. 6. nu. 18. pag. 385.

Canonica jura per Pontifices pu-
blicata circa Ecclesiasticorum
exemptionem recēsentur. cap.
2. nu. 46. pag. 62. Jura Qui-
ritum afferuntur. ibid.

Capitulum, sede vacante, an cir-
cā irregularitates ad Episco-
pum spectantes dispensare
possit? cap. 6. nu. 261. p. 543.

Capituli Cathedralis Ecclesiæ as-
sensus in unione Ecclesiarū,
beneficiorumq; facienda re-
quiritur. Vide *Unio*; vide *Cō-*
sensus. Vid. *Vicar. S. Vacante*.

Capitulum Cathedralis Ecclesiæ,
ceterique interesse habentes,
si injustè Ecclesiæ unionem,
beneficiorumve ritè factam
contradixerit, repelluntur u-
nioque firma remanet. cap.
6. nu. 242. pag. 536.

Capituli Odoald. de solutione
beneficium, Monasterio in-
egetate sistēte, adversus Mo-
nasterii creditores Monialibus
competit. cap. 6. nu. 159. pag.
493.

Cappelle, Regiique Cappellani
ab

- ab Episcopali eximuntur Imperio, & quando? cap. 6. nu. 186. pag. 502.
- Cappelle** laicorum Confraternitatum in Regularium Ecclesia sistētes, an Episcopi subijciant dominio? cap. 6. num. 187. pag. 502.
- Cappellani** Ordinis Hierosolymitani. Vide Clerici Ord. Hieros.
- Captus**, & in manus Satellitum existens, dum ad carceres, trirēmes, victusque funibus ad supplicium ducitur, cum aliis per Ecclesiam, locumque sacrum transiens, tutus Ecclesie tutamine haud est: ratio affertur. cap. 7. sect. 1. nu. 53. pag. 592. Vide Ductus; vide Remex, & Aufugiens.
- Carceratus**, si fracto carcere ad Ecclesiam cōfugerit, ejus gaudet immunitate. cap. 7. sect. 1. nu. 64. pag. 599.
- Carceratio** laicorum, absque Judicis laici brachio ab Episcopo ordinata, nulla, ac appellabilis est. cap. 3. nu. 34. pag. 140. Ratio affertur. Ibid. nu. 35. pag. 140.
- Cardinales** ob dignitatem majores Episcopis dicuntur. cap. 3. nu. 18. 19. pag. 134.
- Cardinalium** domus, sive Palatiū, an gaudeat immunitate Ecclesiastica? Vide domus, sive Palatium.
- Carolus** Secundus Rex noster, clementissimus est, imò de in-
- gratis benamereri haud desinit. cap. 5. n. 19. pag. 324.
- Causæ** merè Ecclesiasticæ, ac spirituales, quænam sint recensentur. cap. 1. n. 47. pag. 16.
- Causa** legitimā cessāte, onus etiā collectas solvendi cessare debet. cap. 2. nu. 29. 40. p. 59.
- Causæ** exemptorum, non tantum appellationis remedio, verum etiam per viam querelæ, gravaminis, ac recursus ad Legatum de Latere devolvuntur; sed quo jure? cap. 5. nu. 16. pag. 214.
- Causæ** Patrimoniales. Vide Patrim. causæ.
- Cæ.**
- Cæsar** Augustus primus fuit, qui tributi solutionem imposuit. cap. 2. num. 32. par. 56.
- Cæmeteriam** Ecclesiæ an immunitatem retineat? cap. 7. sect. 1. nu. 23. pag. 573.
- Cæmeteriū** Ecclesiæ polluto, ipsa haud dicitur polluta Ecclesia. ibid.
- Cæmeteriū** quomodo probetur? ibid.
- Censuræ** à quibus sint per absolutionem delendæ? cap. 5. nu. 153. pag. 281.
- Ch.**
- Chrysostomi.** Vide Joan: Chrysost.
- Christus** Redemptor noster temporale non exercuit Imperiū. cap. 1. nu. 6. pag. 5.
- Christus** cur dixerit: Regnum meū non est de hoc mundo? cap. 1. nu. 6.

- num. 6. pag. 5.
Christus cur populos cum in Regem eligentes aufugerit? cap. 1. num. 7. pag. 5.
Christus nunquam aliquem iudicare voluit. cap. 1. n. 7. pag. 5.
Christi verba: *Numquid filii debebant solvere tributum*, variè explicatur. cap. 1. n. 13. pag. 6.
Christus tributum sæculeribus Principibus solvi iussit. cap. 1. nu. 12. pag. 6.
Christus, qui temporale exercuit imperiū, illud Petro suo Vicario haud reliquit. cap. 1. nu. 14. pag. 6.
Christus quando dixit Petro: *dabo tibi claves Regni Cælorum* cur nō dixerit terrarum? cap. 1. nu. 15. pag. 6.
Christus spiritualesc tātum fundavit Monarcham. cap. 1. nu. 15. pag. 7.
Christus Petro potestatem animas ligandi, illasque solvendi tradidit. cap. 1. n. 15. pag. 7.
Christus licet homo temporalem nō exercuit imperium. cap. 1. num. 28. pag. 11.
Christo si placuisset temporale imperiū, ut homo exercere potuisset. capit. 1. num. 28. pag. 11.
Christus ut homo, Rex, dominusque omniumque omnium fuit; & hanc veriore essententiam adducitur. cap. 1. num. 29. pag. 1. num. 29. pag. 11.
Christus ut homo; Summus cum Excellentiz potestate Pontifex erat. cap. 1. num. 30. pag. 12.
Christus Pilatū in Iudicem sibi à Deo datum reeensivit; eisdemque Christi verba adducuntur. cap. 1. n. 9. & 30. p. 12.
Christus à Pilato uti suę ditionis privatus agnitus fuit. cap. 1. nu. 30. pag. 12.
Christus itidem ut homo cum Apostolis, haud tributaolvere tenebatur. cap. 1. num. 32. pag. 13.
Christum pro se, & Petro tributū solvisse hæreticum est asserere. cap. 1. nu. 32. pag. 12.
Christus supremam Petro suo Vicario impertivit potestatem; & de ea tātum circa modum discrepant Doctores. cap. 1. n. 35. pag. 13.
Christi verba, insufflauit, & dixit: *accipite Spiritum Sanctum &c.* ac illa: *misi me Pater meus*; ita, & alia: *pasce oves meas &c.* explicatur. cap. 1. n. 35. pag. 13. & 14.
Christi verba: *quodcumque solveris, & quodcūque ligaveris* explicantur. cap. 1. n. 35. pag. 14.
Christus, supremam illam, quam ut homo in temporalibus retinebat potestatem, indirectè potius, quam directè Petro transfulisse ostenditur. cap. 1. n. 36. pag. 14. vide Potestas.
Christus spiritualesc licet exercuit Mo-

- Monarchiam, ex hoc politicam, Regnaque gētium introducta haud exercere intellexit. cap. 1. n. 51. pag. 18.
- Christus* in Sacris, & spiritualibus tantum Christicolas jure suo ademit; ut ad melius institueret. cap. 1. n. 51. pag. 18.
- Christus* tributum Cæsari solui præcepit cap. 2. n. 32. pag. 56.
- Christus* itidem tributum soluit, licet non subiectus cap. 2. n. 23. pag. 56.
- Christus* David, suosque, qui, laicorum panem non habentes, fame Propositionis panem comederunt, haud condemnauit. cap. 2. n. 72. pag. 72.
- Christus* Apostolis tam ad vindictam, quod ad publicam animadversionem arma prohibuit. cap. 3. n. 46. pag. 141.
- Christus* Petrum dextrauiuit. cap. 3. n. 46. pag. 141.
- Christus* ut sui Ministri terrorem aliis iniiciant noluit. cap. 3. n. 46. pag. 142.
- Christus*, ut, antequam ad excommunicationis sententiam deveniatur, tres præcedant monitiones edocuit. cap. 5. n. 141. p. 267. vide excommunicatio.
- Christus* multum Virginitatis statum amavit; & de Virgine nasci voluit, eique Virginem virum assignavit. cap. 6. n. 104. p. 448. Vide virginitatis status.
- Christus*, pro Ecclesiæ propagatione, universalem statuit potestatem, eamque Apostolis tribuit; Petrum vero Cepham; ac principium ad oves pascendas constituit. c. 6. n. 1. p. 378.
- Christus* Vicarium Suū Petrum in toto terrarum orbe, ceterosque post eum successores reliquit Pontifices. Ibid. n. 2. & ab eis cuncti alii Ecclesiastici Antistites eandem recipiunt potestatem. Ibid.
- Christus* universalis fuit Dei Patris heres; & hoc ex nonnullis S. Scripture expositionibus habetur. cap. 1. n. 28. & 29. p. 11.
- Christus* ab omni fuit immunis potestate. cap. 1. n. 30. p. 12.
- Christiana* Republica. Vide Republica. Christiana
- Ci.
- Citatio* excommunicationis quomodo perficitur cap. 5. n. 145. pag. 269.
- Citatio* in excommunicatione infligenda quādo sit necessaria? cap. 5. n. 189. pag. 318.
- Citatio* per excommunicationem ab homine proferenda semper est necessaria. cap. 5. n. 189. pag. 318.
- Citatio* pro excommunicatione à jure indicenda an sit necessaria? ibid. & an opus sit ut personaliter conficiatur; & an domi, vel in locis solitis? ibid. & in pag. 320.
- Citatio* in Ecclesia fieri nequit; quia judicialis est actus. cap. 7. lect. 1. n. 12. pag. 566.

Citatio Realis per arrestum, in Ecclesia exequi interdicitur. cap. 7. sect. 1. n. 12. pag. 566.

Citatio in scriptis, licet per Nuncium tradita, in Ecclesia an fieri possit? ibid.

Citatio partis, & exequuta, litigiosam, & non integram rem facit. cap. 7. sect. 4. num. 78. 79. pag. 7. 21.

Citatio personalis ad excommunicationem indicendam requiritur. cap. 5. nu. 144. 145. pag. 269. & an sufficiat per edictum? ibid.

Citatio Clerici. Vid. Clerici citat. *Civis* in dignitate constitutus, an tributis subire teneatur? cap. 2. num. 19. pag. 51.

Civitas quales imponere possit gabellas? cap. 2. n. 35. pag. 57.

Civitates subditæ, absque superioris placito, & nisi immemorialis occurrerit præscriptio, contributiones imponere nequeunt. cap. 2. n. 36. pag. 58.

Civitas, magno immunitate periculo, publica que postulante utilitate, Principe inconsulto, collectas imponere potest. cap. 2. num. 36. pag. 58.

Cyrus, & Cambises Perfarum Reges tributa haud constituerunt, sed spontanea, ex subditis habuerunt. cap. 2. nu. 1. pag. 30. in exordio.

Cl.

Clausura, quæ sit definitur. cap. 6. num. 112. pag. 453.

Clausura Monialium, jure antiquo secluso, ex Conciliis Tridentini dispositione, sub Episcopi Diocesani, Regulariūque Superiorum tutamine, commendata fuit. cap. 6. nu. 102. pag. 446. constitutiones nonnullorum Pontificum, à quibus clausuræ Monialium conservatio fuit ordinata, recensentur. ibid.

Clausuram violat, atque in pœnas per Gregorium XIII. indictas ruit ingrediens intus monialium clausuram prætestu veniæ à Pontifice, Legato, vel Episcopo obtentæ ingrediens. cap. 6. nu. 102. pag. 447. ac in excommunicationem Concil. Trid. non tamen reservatam. ibid. Et quid si minimè sub pretextu veniæ, sed propria auctoritate ingreditur? ibid. pag. 447. Et quid si ad bonum, non autem ad malum finem ordinatus fuerit ingressus? Et quando ad bonum, & non ad malum finem dicatur? ibid. pag. 448. Vide Monialis.

Clausurâ an frangat modicum tepus? Vide Parvitas materiæ.

Clausuram Ecclesiæ, an immunitate potiat? cap. 7. sect. 1. n. 43. pag. 586.

Clemens VII. Sum. Pont. contra aliquos Regni Episcopos, Prælatosq; Antonio Picelloni Baronis Siculo facultatem dele-

- gavit. cap. 5. n. 130. pag. 258.
- Clemens* Idem VII. Pontifex nō nullas contrā Episcopos Regni Sicilię causas anno 1529. Jo: Antonio Pulleoni Siculo Baroni Burgii delegavit cap. 5. nu. 130. pag. 259. Vide Pelagius.
- Clemēsis* VIII. rescriptū Panormitano Antistiti, circā sūmariam qualicatis probationē ab Ecclesiastica immunitate excludētis directum, particulare, localeque fuit, nec ultrā Panormi Urbem locū habet. cap. 7. sect. 3. num. 29. pag. 668.
- Cleopatra* sine viro regnavit; suaque breviter narratur historia. cap. 5. n. 132. pag. 162.
- Clericorum* exemptio à jure divino non oritur. cap. 1. num. 1. pag. 4.
- Clericorum* exemptio ex quo originem ducat? cap. 1. nu. 2. pag. 4. Vide Exemptio; vide Ecclesiastici.
- Clerici* non ex divino jure, sed ex Principis placito, singulārique privilegio à tributis exempti fuēre. cap. 1. num. 12. pag. 9.
- Clerici* jure divino potiùs à seculari Imperio soluti fuēre. cap. 1. num. 19. pag. 8.
- Clerici* jure positivo, à seculari imperio immunes etiam fuēre: verior adducitur sententia. cap. 1. nu. 17. pag. 7.
- Clerici* etiam in minoribus, ut

- muneribus, tutelisque personalibus vacui essent Valentinus, Valensque Imperatores statuēre. cap. 1. nu. 17. pag. 7.
- Clericis*, vel Ecclesię damnum inferentes capitali pœna puniuntur. cap. 1. sub n. 17. p. 7.
- Clerici* à Justiniano Imperatore, in criminalibus seculari traditi fuerunt imperio, in civilibus autem judiciis exempti fuēre. cap. 1. sub n. 17. in fine pag. 8.
- Clericorum* exemptio, quo ad res temporales, & bona, ad sacra, & spiritualia minimè pertinet, ex Regum, Imperatorūq; placito originem ducit. cap. 1. num. 48. pag. 17.
- Clericorum* exemptio in status; Reipublicęq; perniciem cadere haud debet. cap. 1. nu. 51. pag. 18.
- Clerici* quando sub politicis devincuntur sanctionibus, priùs Summo Consulto Pontifice, per suos Ecclesiasticos Judices sunt compescendi; & quādo? cap. 1. num. 79. pag. 28. Vide Ecclesiastici.
- Clerici* omnes, etiam prima initiati tonsura, ab omnium onerum solutione eximuntur. cap. 2. num. 5. pag. 82. Vide Ecclesiastici.
- Clerici* à solutione gabellę, super carnem, panem, & vinū impositę eximuntur. cap. 2. nu. 94. pag. 82. & quid si Clerica-

ricalem non deferant abitum?
num. 95.

Clerici in minoribus, etiam ex-
communicati, interdicti, irre-
gulares, ac degradati, immu-
nitate non solvendi gabellas
gaudent. cap. 2. n. 96. p. 82.

Clerici post abitus dimissionem,
an immunitate non solvendi
gabellas fruuntur? verior ad-
ducitur sententia. cap. 2. num.
97. pag. 82.

Clericus latinus Cōjugatus à so-
lutione taxarum, gabellarum
collectarumve an sit immu-
nis? cap. 2. nu. 98. pag. 83.

Clericus feudatarius, pro feudo,
feudi domino subiicitur. c. 2. n.
100. pag. 84.

Clericus rem, quāquā ad propriū
ducat usum, gabellario osten-
dere tenetur. c. 2. n. 101. p. 84.

Clericus in gabellarum fraudem
abitum reassumens, an exem-
ptione potiat? ibid.

Clericus, alique exempti aliquid
in fraudem extrahentes, aut
non revelātes, à ministris spo-
liari possunt. cap. 2. nu. 101.
pag. 84. & quomodo ibid.

Clerici hæreditas. Vide Hæredi-
tas Clerici.

Clericorum frumentum ementes.
Vide Emptores.

Clericorum emphiteutæ. Vide
emphiteutæ Cleric.

Clerici Coloni. Vide Coloni.

Clerici, nō sine necessariis, præ-
scriptisq; requisitis, in Cōcilio

Tridentino contentis, ad fori
privilegium admittuntur. cap.
3. nu. 2. pag. 129.

Clerici ob hominum versutiam,
arma à pluribus Pontificibus
obtinuere. cap. 3. n. 49. p. 143.

Clerici sub Regiis devincuntur sã-
ctionibus; & quomodo? cap.
3. nu. 64. 65. pag. 146.

Clerici Regias contravenientes
sanctiones per suos Ecclesia-
sticos sunt animadvertendi Ju-
dices. cap. 3. nu. 65. pag. 146.

Clerici an armis interdictis à lai-
ca spoliari possint potestate?
c. 3. nu. 66. 69. 70. 71. p. 146

Clericale privilegium. Vide Pri-
vilegium Cleric.

Clerici quoad spiritualia, & me-
rè Ecclesiastica de jure divino
à sæculari eximuntur jurisdic-
tione. cap. 3. n. 78. pag. 164.
Et quid quoad temporalia?

Clerico in brachiis sæcularis Cu-
riæ reperto, quid tunc Eccle-
siasticus Fiscus pro Clerico
vendicando peragere teneat-
ur? cap. 3. nu. 8. pag. 165.

Clerici, sive Hierosolymitani Or-
dinis Divi Jo: Baptiste Cap-
pellani ordinario Episcopi
eximuntur imperio. cap. 4. n.
39. p. 185.

Clericus seipsum percutiēs, quā-
do in excommunicationem
ruat? cap. 5. n. 151. pag. 279.

Clerus sæcularis, in quolibet lo-
co, etiam in aliena Ecclesia, ac
in processionibus, omnibus,
præ-

- præfertur Religiosis. cap. 6. n. 62. pag. 409.
- Clericus** in minoribus, in justo assistens, aut pugnans bello, si eadem patraverit, dispensatione super irregularitate indiget. cap. 6. n. 266. pag. 547.
- Clericus** etiam in sacris, in bello justo assistens, & propria pugnans manu, si non interfecerit, etiam quod cædes aliter in bello sequuta fuerit, irregularis haud est. cap. 6. nu. 266. pag. 547.
- Clerici** pro criminibus non exceptis an Ecclesiastica fruuntur immunitate? cap. 7. sect. 1. nu. 19. pag. 569.
- Clerici** pro suis bonis patrimonialibus, an fori potiantur immunitate? c. 7. sect. 4. n. 1. p. 695.
- Clerici** pro suis bonis patrimonialibus an integrum restitutione fruuntur? ibid. nu. 2.
- Clerici** pro suis bonis patrimonialibus, an, & quando electionis privilegium retineant? cap. 7. sect. 4. nu. 3. pag. 695.
- Clerici** pro suis bonis patrimonialibus, exemptionem quoque gabellas, aliasque impositiones habent. cap. 7. sect. 4. nu. 4. pag. 696.
- Clerici**, si uti venditores in eversionis iudicio pulsantur, an, & quando coram Iudice laico comparere teneantur? cap. 7. sect. 4. nu. 5. pag. 696. Vide Auctoris sententiam n. 9.
- Clerico** diffamanti, in diffamationis iudicio coram laico vocatus potestate, fori declinatoria an cõpetat? cap. 7. sect. 4. nu. 10. pag. 698.
- Clericu.** diffamator, si non possiderit, laicusque verò diffamatus possiderit, iudicium diffamationis intrat: secus si aliter. cap. 7. sect. 4. nu. 14. & 15. pag. 700. Vide diffamatio.
- Clericus**, qui coram sæculari Iudice laicum pulsavit, si à laico recõvõtionis remedio fuerit conventus, an coram eadẽ laica potestate comparere teneatur? cap. 7. sect. 4. n. 16. & seqq. pag. 701. ubi fusè.
- Clericorum** reconventio in iure fundata, ac ex universali consuetudine roborata est. cap. 7. sect. 4. nu. 20. pag. 702.
- Clericus**, si conventionis iudicii instantia fuerit perempta, haud reconventionis iudicio ligatur. cap. 7. sect. 4. nu. 21. pag. 703.
- Clericus** alieno agens nomine haud reconventionis iudicio subiicitur. cap. 7. sect. 4. nu. 22. ibid. nec si ageret ex quartantigio contractu. ibid. num. 23. pag. 703. nec si pro deposito ageret. nu. 24. ibid.
- Clericus**, sua petelitante persona, haud reconvenire potest. ibid.
- Clericus**, ubi criminaliter agitur, etiam si civiliter, & de corporali, aliaque pecuniaria agatur

multa, haud recōvenitur. cap.

7. sect. 4. nu. 26. pag. 704.

Clerico in conventionis iudicio à sua volente desistere petitione, an, & quando cesset recōventio? cap. 7. sect. 4. num. 32. pag. 706.

Clerico per hæredem citato, ut tanquam Creditor tot bona recipiat hæreditaria, an fori declinatoria competat? cap. 7. sect. 4. num. 40. pag. 709.

Clericus in reconventionis haud ligatur iudicio, ut coram laico Iudice ejusdem reconventionis præstet de iudicio sisti, & iudicatum solvat. cap. 7. sect. 4. nu. 41. pag. 709.

Clericus possessionem à Iudicis laici manu, cum clausula: *Salus jure cujuslibet*, recipiēs novo insurgente contradicte, an coram eodem laico Iudice respondere teneatur? cap. 7. sect. 4. n. 57. & seqq. p. 714.

Clericus pecuniā de Iudicis laici manu, cum clausula: *de restituendo cui, quibus, & quando*, recipiens, novo comparente prætenfore, an coram eadem laica potestate respondere teneatur? cap. 7. sect. 4. n. 57. & seqq. pag. 714.

Clericus laici hæres pro actionibus, juribusq; à defuncto depēdentibus, an coram Ecclesiastico sit pulsandus Iudice? cap. 7. sect. 4. n. 66. pag. 717. affirmativam sustinet Auctor.

nu. 67. pag. 718.

Clericus, si post ceptum cum defuncto iudicium hæres successerit, an coram eodem laico Imperio ubi fuit ceptum iudicium id sequi teneatur? an verò coram Ecclesiastica potestate novum sit incohandum iudicium? cap. 7. sect. 4. num. 68. pag. 718. coram Ecclesiastico Iudice incohandum esse iudicium sustinet Auctor. à nu. 77. 82. pag. 723.

Clericus ut hæres, laico, contra, quem iudiciū fuit inceptum, & lis coram laica potestate contestata succedens, coram laico Iudice pulsandus est. cap. 7. sect. 4. nu. 77. & seqq. pag. 721. Vide Lis.

Clericus laici hæres, si instantia iudicii incepti cum defuncto fuerit preempta, insufflatione spiritus non obstante, coram Ecclesiastica conveniendus est potestate. cap. 7. sect. 4. nu. 80. 81. pag. 722.

Clericus laici hæres, si primum ceptum iudicium cum defuncto fuit transactione sopitum, coram Ecclesiastica potestate pulsandus est. cap. 7. sect. 4. num. 81. pag. 723. & quid si de transactione cōtingerit de nullitate dicere? ibid.

Clerici hæreditate jacentes, Iudex Ecclesiasticus inventarium conficit; & quando Iudex laicus? cap. 7. sect. 4. nu. 93. & 4. &

& seqq. pag. 726. Vide inventarium.

Clerico, à laico herede pro cōfessione inventarii coram laica potestate citato, an fori declinatorio competat? cap. 7. sect. 4. nu. 102. & seqq. pag. 227. & quid si quatenus fuerit citatus? ibid. n. 106. 117. pag. 728. 730. & quid si per editum? nu. 124. pag. 733.

Clericus creditor à laico debitore citatus, in concursus iudicio, an fori cōpetat declinatoria? cap. 7. sect. 4. n. 102. & seqq. & nu. 112. cum seqq.

Clerico coram Iudice laico pro inventarii cōfessione citato, in iudicio cōcurfus fori cōpetit declinatoria: at secus si per editum fuerit citatus. cap. 7. sect. 4. nu. 124. pag. 733.

Clerico coram laico Iudice citato, in iudicio concursus fori declinatoria competit, si possiderit, quia reus est necessarius; etiam si quatenus fuerit citatus. cap. 7. sect. 4. n. 120. pag. 731. nisi lite pendente, possessionem adeptus fuerit; vel si sponte cōparuerit. ibid. nu. 121. pag. 732.

Clerico, qui generaliter, sive specialiter sui debitoris nomen alteri obligaverit, creditore suo contra nomen sibi obligatum agere intendente, an fori competat declinatoria? cap. 7. sect. 4. n. 134. & seqq. pag.

735. Vide Creditor.

Clericus debitor, creditore suam cedente, vel in solutum actionem assignante, coram suo Ecclesiastico Iudice compellendus est. cap. 7. sect. 4. nu. 156. pag. 742.

Clericus, aliaque Ecclesiastica persona, in causis R. Patrimonii, ubi sit conveniendus? Vide Patrimoniales causæ.

Clericus pignoris emptor, pretio soluto, possessor est legitimus; & si noviter super eadem repulsatur, coram suo Ecclesiastico Prælato conveniendus est. cap. 7. sect. 4. n. 166. pag. 750.

Clericus, & laicus unâ delinquentes coram quo sint cōveniendi Iudices? c. 7. sect. 4. n. 167. p. 751.

Clericus pro feudo, & Regalia, ubi sit conveniendus? Vide Ecclesiasticæ personæ.

Clerici à collectis, ac contributionibus an eximantur? & quo casu? cap. 2. nu. 11. pag. 33. in exordio. Vide Ecclesiastici

Co.

Cōrectio Ecclesiasticorum. Vide Exactio; vide Ecclesiastici; vide Episcopi.

Cognoscere de Clericorum causis criminalibus, haud ordinis, sed jurisdictionis est. cap. 5. num. 134. pag. 264.

Collecta quid sit? cap. 2. num. 20. pag. 51.

Collectas contributionesque sol-

- vere quilibet tenetur, nec eximitur, nisi iusta procedente causa. cap. 2. nu. 10. pag. 33. in exordio.
- Collectarum* solutio vicinis habitatibus imponitur; & isti quomodo teneantur? cap. 2. nu. 12. pag. 33. in exordio.
- Collectarum* solutio quando neminem excludat? cap. 2. nu. 13. pag. 34. in exordio.
- Collectas*, contributionesque Forenses quādo solvere teneantur? cap. 2. nu. 12. pag. 34. in exordio.
- Collectas* personæ, quæ ratione domicilii, vel originis subditæ non sunt, nefas est imponere. cap. 2. nu. 20. pag. 51. etiam si habeat bona sub collectantis dominio. c. 2. nu. 20. p. 51.
- Collecta* directæ, ac primariè personam, rem tamen finaliter respicit. cap. 2. nu. 20. pag. 51. variæ adducuntur sententiæ, veriorque eligitur. ibid.
- Collecta*, aliquādo ordinaria, aliquādo extraordinaria dicitur. cap. 2. n. 21. p. 53.
- Collectarum* impositio, & exactio quid sit, quidque importet ostenditur. cap. 2. n. 31. p. 56.
- Collectas*, qui imponere possint? cap. 2. n. 35. pag. 57.
- Collectæ*, quæ cōsuetudine à Reipublica Veneta, ac Januensi imponantur? cap. 2. n. 35. p. 58.
- Collectæ*, circā solutionem, causā legitimā cessante, etiam cessare debent. cap. 2. num. 39. 40. pag. 59.
- Collectas*, ac tributa Ecclesiasticis imponentes, in quas pœnas ruant? cap. 2. n. 47. p. 63.
- Collectæ*, oneraque per sæculare imperium Ecclesiasticis, eorumque bonis imposita, nulla, irrita, inaniaque sunt, etiam ipsis Ecclesiasticis non reclamantibus. cap. 2. nu. 49. p. 63.
- Collectæ*, quæ à sæculari Principe contrā Ecclesiasticos ponuntur, absque Sum. Pōtificis licentia nullæ sunt. cap. 2. nu. 94. p. 81.
- Collectarum* Exactores. Vide Exactores.
- Collectoribus* in sui officii administratione delinquentibus, quænam requiratur probationes, ut puniantur? cap. 2. nu. 114. 115. 116. & seqq. pag. 90.
- Collectores* decimarum, pro conductionis solutione corā quo sint pulsandi? cap. 2. nu. 13. & 137. 138. pag. 94. reliqua, Vide Exactores.
- Collectas* quando, quomodoque solvere teneantur Clerici? Vide Clerici; vide Ecclesiastici
- Collectæ*, datia, ac vestigalia, ratione cuius solvantur? cap. 2. nu. 152. pag. 98.
- Collectæ* ordinariæ, privilegio nō obstante, soluuntur. cap. 2. nu. 177. 178. 179. pag. 104.
- Collector* Sedis Apostolicæ an subdelegare valeat? cap. 5. n. 46. pag. 226.

Collector negotiorum Apostolicæ
Camæræ quid sit? cap. 5. n. 46.
pag. 226.

Collegium totum an possit ab Episcopo excommunicari? cap.
5. n. 188. pag. 317.

Coloni Ecclesiæ, Clericorumque,
pro Colonia tam coram sæcu-
lari, quam Ecclesiastico conve-
niri possunt imperio. cap. 2. n.
139. pag. 94. variæ adducun-
tur opiniones, veriorque refer-
tur. Ibidem, & pag. 95. & quid
si in forma camæræ fuerit sti-
pulata obligatio?

Coloni, & Ecclesiæ, clericorumque
conductores Sæcularis Princi-
pis ligatur statuti. cap. 2. num.
142. pag. 95.

Coloni, & Ecclesiæ conductores
in Principis laici adventu non
excusantur ut personaliter in-
serviant. cap. 2. n. 142. pag. 95.
& an teneantur hospitare mili-
tes? & an ad alias impositiones
& tributa deinceps? n. 142.
oppositæ binæ referuntur sen-
tentia n. 146. pag. 96.

Coloni, & Ecclesiæ conductores
quando collectari soleant?
& quid si partitarii essent? va-
riæ adducuntur sententiæ. ca.
2. num. 149. pag. 97. & nu.
147. 148. 151.

Coloni, ac fictarii, si datia, ac im-
positiones in tanto fuerint ex-
cessu, ob quas Ecclesia, vel Cle-
rici non de facili fictarios, co-
loniosve invenire valeant, im-

munes sunt. cap. 2. num. 156.
pag. 99.

Coloni, factores, ac fictatores Hie-
rosolymitanæ Religionis, an &
quando fori gaudeant privi-
legio? cap. 4. num. 19. pag.
177.

Colloquentes cum excommunica-
to. Vide Excommunicatus.

Comitem B. qui Præbiterum fu-
stibus cedit, ac jugulavit, in
excommunicationem haud ce-
cidisse sensiunt aliqui. cap. 1.
n. 76. pag. 23.

Commorantes cum excommuni-
cato. Vide Excommunica-
tus.

Communicans se indebitè cum
excommunicato maiori, in ex-
communicationem incidit. c.
5. n. 168. pag. 298.

Condemnatus ad remigandum,
si è triremibus aufugerit an
immunitate gaudeat Eccle-
siastica? cap. 7. sect. 1. num.
58. 59. pag. 596.

Condemnatus ad ultimū suppliciū,
è manibus ministrorum profu-
liens, & ad Ecclesiam confu-
giens, an Ecclesiastica potia-
tur immunitate? affirmativa
amplectitur sententia. cap. 7.
sect. 1. num. 60. 61. 62. pag.
597.

Condemnatus ad triremes, vel ad
supplicium pro delicto exce-
pto, si aufugerit, & ad Eccle-
siam occurrerit, immunitate
haud potitur Ecclesiastica..
ibid.

ibid. nu. 63. pag. 598.

Cōlēnatus ad triremes, & ab eis aufugiens gaudet immunitate Ecclesiastica; attamen si cōtraria vigeret cōsuetudo, ea haud potitur. cap. 7. sect. 1. num. 63. pag. 598. Vide *Consuetudo*.

Conditio per Episcopum in venia Regularibus, & exemptis ad novum edificandum Cœnobium, vel Ecclesiam, (ut suo subiiciant dominio) imposita, tanquam turpis reiiicitur. cap. 6. n. 220. p. 530. in fine.

Conductores, ac fictarii Ecclesiæ, vel Clerici pro fructibus Ecclesiæ, vel Clerico solvendis immunes sunt. cap. 2. n. 155. pag. 98.

Conductores, fictarii, ac Coloni Ecclesiæ, vel Clerici, si datia, ac impositiones in tanto fuerint excessu, ob quas Ecclesia, vel Clerici non de facili invenire valeant fictarios, Colonosque, ob eorum deficientia, immunes sunt. cap. 2. num. 156. pag. 99.

Conductori vestigalium, quando restaurum cōpetat? cap. 2. nu. 180. pag. 110. Vide *Restaurum*, vide remissio mercedis.

Conductor, si usque ad cōductionis finem perseveraverit contractus infligere nequit. cap. 2. nu. 179. 180. pag. 110.

Conductores Principis vestigaliū quando pedagium solvere teneantur? cap. 2. in iustif. Māgan. pag. 119.

Conductores gabellarum, quando mercedis remissionē obtineāt? cap. 2. in iustif. Māgan. p. 119.

Confessarius quilibet an à cēsuris à jure indictis, aut ab homine absolvere queat? & quando? cap. 5. nu. 153. 154. pag. 281.

Confessarius an absolvere possit à cēsuris à jure indictis, virtute Bullæ Cruciatæ? cap. 5. nu. 188. pag. 284. 285. ubi latè materia examinatur.

Confessarius à cēsuris à jure indictis, virtute Bullæ Cruciatæ in foro interiori, satisfacta parte, absolvere valet. cap. 5. nu. 160. pag. 287. & quid respectu contumaciæ, coram loci Ordinario contractæ? cap. 5. n. 161. pag. 289. & quid in excommunicationibus ab homine illatis? ibid. nu. 162.

Confessarius quilibet, vigore Bullæ Cruciatæ, non ut simplex sacerdos, sed tanquam Summi Pontificis Delegatus, à cēsuris absolvit. cap. 5. n. 162. pag. 261. ejusque fides sufficit. nu. 163.

Confirmationes Bullæ Urbani II. Rogerio Comiti concessæ asseruntur. cap. 5. n. 230. 231. & seqq. pag. 34. 35.

Confessiones sæcularium, absque Episcopi Diocessani approbatione, Regulares audire nequeunt. cap. 6. nu. 70. pag. 416. 417. sed vide Regulares ubi totam habebis materiam,

Con-

Confessio Regulari confecta à suo Superiore publicè suspēso an valida sit? cap. 6. num. 72. pag. 417. & quid virtute Bullæ Cruciatæ? ibid. Et quid si confitens cōscius de suspēsiōe fuerit? ibid.

Confraternitates laicorum quibus in casibus Episcopi Ordinarii subsint imperio? cap. 6. nu. 175. 176. 177. pag. 496. Et quid si in eis opera exerceantur pia, aut beneficia administrantur? n. 178. p. 499. & quid si Regia viverent protectione? ibid. num. 182. p. 500.

Confraternitates absque Ordinarii auctoritate erectæ bona sua absq; solemnitate alienare possunt. cap. 6. num. 184. pag. 501.

Confraternitates, pro computorū redditione an Ordinarii Episcopi subsint potestate; & quid si ab initio foundationis fuerit aliter cautum? cap. 6. nu. 185. pag. 501. voluntas fundatoris in hoc casu quomodo constare debeat? cap. 6. num. 185. pag. 501.

Confraternitates laicorum, si aliter de testatoris voluntate nō constat, pro computorū redditione, Episcopi Ordinarii subiiciuntur potestati. cap. 6. nu. 185. pag. 501.

Confraternitates laicorū ab Episcopo, ut ad processionēs accedant vocatæ, ei parere de-

bent. cap. 6. nu. 64. pag. 410. opposita affertur sententia; & inter eas, quæ præferenda sit? ibid. nu. 65.

Confuga si liber anulum, ac portarum Ecclesiæ vestes tangit, immunitate gaudet Ecclesiastica: at secus si in satellitū potestate captus, ac detēptus sit. cap. 7. sect. 1. num. 49. pag. 589. & quid si in Ecclesia satellites vulneraverit, vel occiderit? ibid. ubi Gābecræ sententia, asserens non gaudere immunitate, ratione novi delicti in Ecclesia patrati, reiciitur.

Confuga funibus, catenisque ligatus, sed non à Curie officialibus detemptus ad Ecclesiam confugiens, immunitate potitur Ecclesiastica. cap. 7. sect. 1. num. 50. pag. 590. ratio affertur; & quid si restim, aut funem detineant satellites? ibid. nu. 51.

Confuga, si ligatus funibus cum satellitibus colluctans de loco prophano ad sacrū pervenerit semper ab eis detemptus, Ecclesiastica haud potitur immunitate. cap. 7. sect. 1. nu. 51. pag. 591. opposita affertur sententia. pag. 592. reliqua. Vide Ductus, Cōdēnatus; vide Remex; vide Captus.

Confuga, manum, aut pedem intūs Ecclesiam, Cæmeterium, aliosque locos sacros habens,

immunitate gaudet Ecclesiastica. cap. 7. sect. 1. num. 48. pag. 588.

Confuga si capite, humeris, vel alia sui corporis parte Ecclesiam, aliumque tangens locū, licet extrā Ecclesiam pedes habeat, Ecclesiastico fruitur privilegio. cap. 7. sect. 1. nu. 48. pag. 588. opposita refellitur sententia. pag. 589.

Confuga manu portarū Ecclesiarum usque januę ostium attingens, etiam si clausę sint, totumque confugientis corpus extrā locum sit sacrum, Ecclesiastica fruitur immunitate. cap. 7. sect. 1. num. 44. pag. 586. ubi idem firmatur si annulos, ansas, valvas, vestasque portarum Ecclesiarum, vel cęmeterii tangeret. ibid. nu. 45. pag. 587.

Confuga limen attingens Ecclesię, vel cęmeterii immunitate potitur Ecclesiastica: & si secularis Imperii satellites per pallium extraxerint, una cum pallio eidem Ecclesię restituendus est. cap. 7. sect. 1. n. 46. 47. pag. 588.

Confuga per brachium, vel pedē extrā Ecclesiam sistentem extrahi nequit, si reliqua corporis pars principalis intrā locū existeret sacrum. cap. 7. sect. 1. nu. 48. pag. 588.

Conservatores in causis civilibus ubi Regulares rei inveniuntur

procedere possunt; & quid si actores sint? cap. 9. n. 16. & 19. vide Regulares.

Conservatores per lustrum, ac in dignitate constituti per Regulares eliguntur. Ibid. pa. 385.

Conservatores requisita in constitut. Bonifacii VIII. ac Gregorii XV. annotata retinere debent. Ibid.

Cōservatores in Criminalibus ad finem manifestas, notasque Regularibus illatas iniurias cognoscendi eliguntur. Ibid. sub. n. 19. pag. 386. Cum mero mistoque Imperio, ac omnimoda potestate eliguntur. Ibid.

Conservatores, quinquennio perdurante, suum haud renunciare possunt munus, nisi ex gravi causa, à Pontifice, vel ab Ordinario clarificanda. cap. 6. n. 20. pag. 387.

Conservator si nō eligitur à Regularibus, ab Ordinario eligitur. Ibid. n. 21. pag. 387.

Conservator quomodo à Regularibus eligendus? Ibid. nu. 22. pag. 387.

Conservator, quinquennio durante, absque justa causa à Pontifice, vel ab Ordinario approbata haud amovendus; & quęnam sit hæc justa causa recensetur. Ibid. n. 22. pag. 387.

Conservator, quinquennio transacto, amovitur. Ibid.

Conservator ob dignitatis omissionem haud amovitur. Ibid. nisi

- nisi ob delictū fuerit dignitate privatus. Ibid.
- Conservator** sui respectu muneris Episcopo Superior est Ordinarius, eumque, si ei haud obtemperaverit circa ad eius jurisdictionem spectantia, punire potest. c. 6. n. 23. p. 388. Conservatore sententiā proferente ad quē appelletur. cap. 6. n. 24. p. 388.
- Conservatores** an, & quando suam possint subdelegare potestatem? latè vannatur hæsitatio. Ibid. à n. 27. pag. 389. & quid si sua jurisdictione uti ceperit? Ibid.
- Conservator** extra suam diœcesim quando subdelegare queat? Ibid. n. 27. pag. 389.
- Conservatores** RR. Societatis Iesus plenariam ad omnes causas retinent potestatem, & uti Ordinarii habentur; & an delegare queant? Ibid. pag. 391.
- Conservatores**, inobedientes, contumaces, ipsorumque muneris exercitum turbantes; censuris innodare valent. n. 28. p. 391.
- Conservatores**, familiares suis Regularibus servientes defendere possunt. Ibid. n. 28. & quando? Ibid.
- Conservatores** contra Legatos, ac Ordinarios eorum jurisdictionem impediētes procedere possunt. Ibid. n. 29. & quomodo procedere debeant ostenditur. Ibid.
- Conservator** si in suæ commissio-
- nis causa deliquerit, coram Ordinario pulsandus est. cap. 6. n. 30. pag. 92. 93-93.
- Conservator** si è suę jurisdictionis laribus exierit, per annū à suo munere suspenditur. Ibid. nu. 31. & quid si ignoranter ex-cesserit? Ibid.
- Conservator** si Episcopi Ordinarii jurisdictionē turbaverit, ab eo compescendus est; & quomodo? Ibid.
- Conservator** pro injuriæ sibi illatæ punitione, aut pro sua exequenda sententia, brachium Episcopale, ac sæculare exposcere potest; & si ei fuerit denegatum, ad censuras procedere potest. Ibid. n. 33. p. 394.
- Conservator**, pro delictis extra cōservationis munus patris, exemptione haud fruitur. Ibid. n. 34. pag. 394.
- Conservator** in controversiis ob præcedentiam inter suos, aliosve Regulares subortis se immiscere nequit: ratio affertur. cap. 6. n. 34. pag. 394.
- Conservator** Regularium quærelas contra alios eiusdem Ordinis Regulares audire nequit. Ibid. n. 35. pag. 394.
- Conservatores**, Regulares pro criminibus ab ipsis patris punire nequeunt, quia hoc ad suos Superiores spectat Prælatos. Ibid. nu. 35. pag. 394.
- Conservator** confugam ab Ecclesia extrahere nequit; contra ta-

- men violenter ab Ecclesia extrahentes ruere potest. *ibid.* n. 36. pag. 394.
- Conservator* Tribunal haud erigit; & an Notariū ab Episcopo ob signatū assumere debeat? cap. 6. nu. 36. pag. ead.
- Conservator* haud salarium exposcere potest. *ibid.*
- Conservator* munera recipere nequit, aliās ad restitutionē tenetur. *ibid.* in ea, quæ paucis consumantur diebus. *ibid.*
- Conservatores* Xenopas, Xeniaq; recipere nequeunt. *ibid.*
- Conservatores* an suspecti recusari possint? *ibid.* pag. 396.
- Conservator* suspectus an causam alteri delegare nequeat? *ibid.* nu. 39. & 40. pag. 397.
- Conservatoria* mulierum absque clausura viventium licet sub regula, an Episcopi subsint potestati? cap. 6. num. 185. pag. 501.
- Consensus* Patroni ad beneficii permutationis validitatem requiritur. cap. 6. nu. 205. pag. 513. Vide Patronus.
- Consensus* Capituli Cathedralis Ecclesiæ, pro solemnitate, & forma, in unione Ecclesiarū, beneficiorumque facienda requiritur. cap. 6. n. 235. p. 535. aliās unio est nulla. etiā si Episcopus uti Apostolicę Sedis Delegatus processerit. *ibid.* n. 37. Vide pag. 536.
- Cōsensus* Capituli Cathedralis Ecclesiæ sufficit, ut unioni Ecclesię, vel beneficii subsequatur. c. 6. n. 239. p. 535.
- Consensus* Episcopi, quandō sufficiens sit ad hoc, ut Ecclesiastici ad contributiones teneantur? cap. 2. nu. 58. & 60. p. 68.
- Constantinus* Imperator Clericos extraordinaria subire munera noluit. cap. 1. nu. 17. pag. 7.
- Constantinus* idem inquisitiones contrā Ecclesiasticos sibi traditas combusit, vindictamq; Dei iudicio reservavit. cap. 1. nu. 24. pag. 10. Idem inquisitionem cōtrā Sicilianū Episcopum efformatā, ad Pontificem misit; & cur eū postea cum cæteris Prælatiſ adjudicaverit? cap. 1. nu. 24. pag. 10.
- Constans* Constantini filius, Italiā, Africam, Siciliam, cæterasq; quā plurimas Insulas per successioneſ obtinuit. cap. 5. nu. 215. pag. 328.
- Constantinus* Magnus Imperator Bizantium sedem transferendo Imperialem, Imperium bipartivit, Orientale unum, Occidentale alterum, unde bicipitem aquilā stigmatibus adhibuit. cap. 5. nu. 213. p. 328.
- Constantia* minoris Fiderici filii tutrix, privilegio Bullæ Urbani II. indultē renunciavit. cap. 5. nu. 228. pag. 335. & hæc renunciatio quomodo apud Romanos Pontifices fuerit recepta? nu. 235. pag. 35.

Constantia in utrôque Sicilię Regno successit, solaq; imperavit. cap. 5. nu. 132. pag. 263.

Constitutio Bonifacii VIII. circa laicorum carcerationē ab Episcopo ordinatā, explicatur. cap. 3. num. 34. & 41. pag. 140. explicatur.

Constitutio Pii V. circa debitam Ecclesię reverētiā affertur. cap. 7. sect. 1. nu. 10. p. 565.

Constitutio Pii V. circa resignationē beneficii examinatur. cap. 6. nu. 205. & seqq. pag. 514. & seqq.

Constitutio Clemētis VIII. & Gregor. XV. circa novum ædificandi à Regularibus Cœnobiū perpenditur. cap. 6. n. 216. & seqq. pag. 523.

Constitutio Clemen. VIII. & Urban. VIII. circa modum dicendi de nullitate professionis, transacto quinquennio, interpretatur. cap. 6. num. 130. & seqq. pag. 471.

Constitutio Clement. VIII. circa immunitatem Ecclesiasticam Antistiti Panormitano directā explanatur. cap. 7. sect. 3. num. 16. pag. 657. & num. 29. pag. 668.

Constitutio Gregorii XIV. super immunitate Ecclesiastica, an ad alia graviora delicta in Ecclesia patrata, & in dicta constitutione non expressata extendatur? cap. 7. sect. 2. num. 8. pag. 625. usque ad nu. 49. pag. 636.

Constitutio Gregorii XIV. an locales aboleverit consuetudines? sect. 2. num. 13. & an, jus cōmune Canonicum deleverit? ibid. nu. 13. pag. 627.

Constitutio Gregorii XVI. an ab omnibus Regionibus recepta fuerit? & qui eam non receperunt recensentur. ibid. num. 46. 47. & quomodo in Regno recepta fuerit ostenditur. ibid. nu. 48. pag. 636.

Constitutio Gregorii XIV. in Regno Sicilię ad unguem in omnibus observantur. cap. 7. sect. 2. nu. 49. pag. 636. caq; fusè examinatur. cap. 7. sect. 1. 2. 3. & 4.

Constitutiones nōnullorū Pōtificū in quibus Monistiū clausurę cōservatio fuit ordinata, recensentur. cap. 6. nu. 102.

Consuetudo circa Ecclesiasticos in Regno Siculo vocandos affertur. cap. 1. nu. 65. pag. 25. & in Regno Neapolis. cap. 1. nu. 66. pag. 25.

Consuetudo Romanorum in exactoribus eligēdis affertur. cap. 2. nu. 106. pag. 88.

Consuetudo Regni Sicilię in cognoscendis delictis per Episcoporum famulos, ac Ministros patris affertur. cap. 3. nu. 82. 166.

Consuetudo imponendī collectas Ecclesiasticas per Principem sæcularem, absque Sum. Pont. venia, irrita, nullaq; est. cap.

2. nu. 94. pag. 81.

Consuetudo eundi in processio-
nibus attendenda est. cap. 6.
nu. 63. pag. 409.

Consuetudo exequēdi bona Cle-
ricorum immobilia per Judi-
ces laicos detestatur. c. 7. sect.
4. nu. 38. pag. 709.

Consuetudo reconveniendi Cleri-
cos coram Iudice laico an ser-
vanda sit? cap. 7. sect. 4. nu.
30. pag. 705.

Consuetudo immemorabilis qua-
lis sit? cap. 2. nu. 173. & seqq.
pag. 104. & seqq.

Consuetudo immemorabilis non
solvendi gravamina, & con-
tributiones, non admittitur,
si gravamen in signum supe-
rioritatis debetur. cap. 2. nu.
160. & seqq. pag. 101. & seqq.

Consuetudo, quæ in Siculo Regno
circa remiges, cōfugiētes ad
Ecclesiam postquam in con-
demnatorum Codice fuerint
adnotati adducitur. c. 7. sec. 1,
nu. 63. pag. 598.

Consulentes imponi Ecclesiasti-
cis gravamina in excommu-
nicationem incidunt. cap. 2.
num. 49. pag. 64. Vide im-
ponentes onera.

Contentio, an quis foro potiri de-
beat Ecclesiastico, per Eccle-
siasticū Iudicem absolvitur; &
quando? cap. 3. n. 79. p. 165.
Et quid si de materia jurisdi-
ctionali prophana agatur, &
Reus sit laicus? ibid. num. 80.
pag. 165.

Contractus in Ecclesia fieri non
possūt. c. 7. sect. 1. n. 11. p. 565

Cōtractus extrajudiciales in Ec-
clesia confecti nullitatis labe
non potiuntur. ibid. Vide Ju-
diciū; vide Iudex laicus, Ju-
dex Ecclesiasticus, & Citatio.

Contractum excommunicati an
validū sit? c. 5. n. 182. p. 311.

Contributiones, quæ solvuntur,
ex primis ditionem habenti-
bus originem traxit, sic huma-
nis, sacrisq; dictantibus histo-
riis. cap. 2. num. 1. pag. 3. in
exordio.

Contributionum solutiones, sub
Persarū, Græcorūque di-
tione mites, tolerabilesq; fuē-
re. cap. 2. n. 2. p. 31. in exordio.

Contributiones, ac Collectæ cur
sint odiosæ? cap. 2. nu. 7. pag.
32. in exordio.

Contributiones, Collectæ, ac tri-
buta iusta cum causa sunt im-
ponenda. cap. 2. n. 7. 8. 9. pag.
32. in exordio; & iusta quænam
sit causa? ibid. Vide Tributa.

Contributiones, Collectasque sol-
vere quilibet tenetur, & si ju-
sta procedit causa, haud exi-
mitur. cap. 2. nu. 10. pag. 33. in
exordio; & iusta quænam sit
causa? ibid.

Contributiones, quæ à Principi-
bus sæcularibus sub variis exi-
guntur nominibus explicatur.
cap. 2. n. 3. pag. 45.

Contributio, quæ ad publicā Ci-
vitatis utilitatē indicitur? quo-
mo-

modò vocatur? cap. 2. nu. 21.
pag. 52.

Contributiones ab Ecclesiasticis
directivè, non coactivè solvun-
tur. cap. 2. nu. 66. pag. 71.

Contributio, secundum bonorù,
non autem personæ qualitatē
solvenda est. cap. 2. n. 21. p. 52

Contributiones, quæ Reipublicæ
ordinariè debentur, publicæ
pensiones nuncupantur? cap.
2. nu. 30. pag. 55.

Contributiones omnes ad tria re-
ducuntur; & quæ sint demō-
strantur. cap. 2. nu. 30. pa. 56.

Contributiones fraudantes. Vide
Fraudantes.

Contributiones, laicorù bonis nō
sufficientibus, quando cum
Pontificis assensu ab Ecclesia-
sticis sint solvendæ? cap. 2.
num. 64. pag. 69.

Contributiones, oneraque omnia,
ut justè imponantur, publicā
debent respicere utilitatem.
cap. 3. nu. 76. pag. 74.

Cōtributiones, quæ supremo Prin-
cipi in subjectionibus signum
debentur, nulla præscriptione
proferuntur. c. 2. n. 106. p. 101.

Contumax fictè haud excommu-
nicandus cap. 5. nu. 143. 144.
pag. 269. sed verè, & quando
fictè contumax dicatur? Ibid.

Contumaces, Mosaycè legis tem-
pore interficiebantur. cap. 5.
nu. 139. pag. 266.

Cr.

Creditor falsus, si aliquid subdolè

recipit, furtum patrat. cap. 2. n.
103. pag. 87.

Creditor in concursus iudicio à
debitore tentato, ac in conse-
ctione inventarij ab hærede,
facienda, actores sunt, debito-
res verò Rei, ita & hæredes.
cap. 7. sect. 4. num. 114. 116.
pag. 729. & 730.

Creditor, qui generalem omniū
bonorum hypothecam à suo
debitore recipit, debitorū sui
debitoris nomina obnoxia re-
tinet. cap. 7. sect. 4. n. 134. pag.
735. & ex hac obligatione si-
bi jus quodam utile acquirit,
agitq; ac si actiones sibi de-
mandatæ fuissent. ibid. imò
cessionis lucratur effectus. ibid
nu. 135. pag. 136.

Creditor, cui debitoris nomen
fuit obligatum, ex hac obliga-
tione non hypothecam, sed
personalem ratione ipsius-
met hypothecæ lucratur, qua
mediante, cōtrā debitoris no-
men sibi obligatum, non aq-
dito, nec citato, minusque
principali condemnato debi-
tore, ac sine alia excussione,
directè agere potest. cap. 7.
sect. 4. num. 141. 142. pag.
737. ibiq. Oleæ doctrinæ in
tit. 4. q. 4. n. 26. oppositū cum
aliis autumantis respondetur.
à nu. 143. cum seqq. p. 738.

Creditor cum clausula, constitu-
ti, contra tertios possessores,
non citato, minimèque prin-
cipa-

cipali audito debitore, restâ viâ peragere potest. c.7. sect. 4. nu. 145. pag. 538.

Creditor, cui debitoris nomē fuit obligatum, contrâ ærumnosū debitoris nomen, non citato, nec principali audito debitore, restâ viâ peragere potest. cap.7. sect.4. nu. 145. p. 739.

Creditor Chirographarius contrâ debitorem sui debitoris agere nequit. cap.7. sect.4. n. 142. pag. 740.

Creditor, qui jura intendit expirari sua, adversus sui debitoris nomen, non aliter agere, neque plus juris, quam ipse creditor principalis prætereundum potest. cap. 7. sect.4. nu. 154. pag. 742.

Creditori contrâ debitore sui creditoris Clerici, nō audito, nec citato Clerico principali debitore, agere liceat? c.7. sect. 4. nu. 133. pag. 735.

Crimina Episcoporum majora à Pōtifice absoluntur, ejusq; cognitio delegari potest. cap. 6. nu. 12. 13. pag. 382. & quid post Concil. Trident. ibid. nu. 14. p. 383. si & quid in Regno Siculo practicatū fuerit? ibid. & quid ubi Concil. Tridentin. receptum haud fuit? ibid. num. 15.

Crucis albæ signum inter Hierosolymitanos Equites quisnam primi gestare cæperint? cap. 4. nu. 3. pag. 171.

D.
Da.

Darius Histaspis filius sub aureo, argenteoque tributo imperium in viginti divisit Prouincias. cap. 2. n. 1. pag. 30: in exordio.

David tributorum potentia confusus à Nathanio Propheta reprehenditur, posteaque condignè punitus remanet. cap. 2. n. 6. pag. 32. in exordio.

David, suos, qui laicorum panem non habentes, fame Propositionis panem comederāt, haud condemnauit c. 2. n. 72. p. 72:

Datia, vestigialia, ac collectæ ratione cuius solvantur? cap. 2. num. 152. pag. 98.

De.

Debitor quādo excommunicetur? cap. 5. n. 165. p. 297.

Debitor creditori sui creditoris solvendo tutus est. cap. 7. sect. 4. nu. 152. pag. 741.

Debitor creditori sui creditoris solvendo, illius haud pervertit possessionem, sed potius eam cōservat: etenim ipsimet suo creditori solvere videtur. Ibid. nu. 153. pag. 742. Vide Creditor.

Decimatus semel non decimatur amplius; & quibus causis, ac obligationibus aliquando teneatur? cap. 2. nu. 21. pag. 53.

Decimæ dupliciter haud solvuntur. Ibid.

Decimarum Collectores. Vide
Collectores dec. 1055b
Defensio Vassallorum oppresso-
 rum Principis inheret officio.
 cap. 5. n. 105. pag. 250. Roberti
 Siciliae Regis constitutio ad
Regale fastigium adducitur
 ibid. nu. 106. 108. 109. conse-
 cutiva. 7. q. 3. 111. q. 31. 112.
Defensio contra Clericum insul-
 tantem quæ dicatur iusta, quæ
 iniusta? cap. 5. n. 50. pag.
 1275. & seqq. & quando eximat
 offendentem Clericum à cen-
 surarum poena? ibid. fusi.
Delegatus qui dicatur? cap. 5. n.
 36. pag. 223.
Delegatus quæ requisita habere
 debeat? Ibid.
Delegari ætas quanta esse debeat?
 Ibid.
Delegatus an subdelegare possit?
 cap. 5. n. 36. pag. 223.
Delegatus Pontificis, Regis, vel
 alterius Supremi Principis an
 subdelegare possit? cap. 5. nu.
 36. 37. 38. pag. 224.
Delegatus ad universitatem cau-
 sarum, unam, vel alteram, nō
 autem totam jurisdictionem
 subdelegare valet. cap. 5. n. 37
 pag. 224.
Delegatus ad universitatem cau-
 sarum quis dicatur? cap. 5. nu.
 38. pag. 224. & talis Delega-
 tus inter quos sit connumeran-
 dus? Ibid.
Delegatus, cui personæ industria
 fuit cōmendata, an subdelega-

re possit. cap. 5. n. 39. p. 225. &
 quando dicitur personæ indu-
 striam cōmendatā? n. 41. & seqq.
Delegatus ab Episcopo electus pro
 absolvendis reservatis an subde-
 legare possit? cap. 5. num. 47.
 pag. 227.
Delegatus si totam delegaverit
 causam, si libuerit, delegatio-
 nem revocare, eamque agno-
 scere, non ut alteri committat
 abdicare potest? & quando hoc
 propter? cap. 5. nu. 48. p. 227.
Delegatio ab Ordinario indulta,
 mortui delegantē, haud ex-
 pirat. cap. 5. nu. 49. pag. 228.
Delegatio si sit gratia, quomodoq;
 perficiatur? cap. 5. num. 49.
 pag. 228.
Delegatio à Vicario Generali ad
 alterum Vicarium collata, ju-
 risdictione ordinaria cessante,
 cessat, etiam quæ ad judicialē
 ceptā. cap. 5. nu. 51. pag. 229.
Delegatio cessat, quando Delega-
 tus diffinitivam protulit sen-
 tentiam, vel eam executioni
 demandavit. cap. 5. n. 51. p. 229.
Delegari sententia infra quod tē-
 pus exequi debeat? cap. 5. nu.
 52. pag. 229. & quid in Prin-
 cipis Delegato? Ibid.
Delegatus Principis suæ senten-
 tiæ executionem Ordinario
 cōmendare potest. cap. 5. nu.
 52. pag. 230.
Delegatio ad tempus prefixum,
 transacto tempore, expirat.
 cap. 5. nu. 53. pag. 230.

Delegatus ab Ordinario electus, utan de suæ sententiæ nullitate per cognoscere queat? cap. 5. nu. 54. pag. 230. & quid si non simpliciter, sed ad tempus? ut queat ad diffinitivam electus fuerit? & quid in Delegato à Principe electo? Ibid. & quid de Delegato ad ita usum universitatem? Ibid. *Delegatus* ab inferiori Principe an suam exequi valeat sententiam? cap. 5. nu. 57. pag. 231. & quid in delegatione à legē indulta? Ibid. nu. 58. pa. 231. *Delegatus* suam exequi haud valet sententiā, si delegans exceptionem sibi reservaverit. cap. 5. nu. 57. pag. 232.

Delegatus Pontificis, aut Principis suam potest exequi sententiam. cap. 5. nu. 57. pag. 232. *Delegatio*, per specialem commissionē, haud intuitu officii Ordinario collata, delegata, non ordinaria erit jurisdictio. cap. 5. nu. 59. pag. 232. etiam si à Principe fuerit tributa. cap. 5. nu. 60. pag. 232.

Delegatio post litem contestatam & citationem peractā in Delegato continuatur, etiā mortuo Delegante. cap. 5. nu. 64. pag. 233.

Delegatis pluribus casibus inter se distinctis, plures requiruntur citationes, ut jurisdictio perpetuetur in Delegato post mortem delegatis. cap. 5. nu. 64. p. 234.

Delegatus, Legato & Provincia sibi decreta egredietis, jurisdictionem amittit; ejusque actus petalibus discessum; quando nulli sint? cap. 5. nu. 62. 63. pag. 233.

Delegatus an partem extra suæ delegationis locum sistentem citare possit? cap. 5. nu. 66. pag. 234. & quid de exteris in alio territorio sistentibus? cap. 5. nu. 67. 68. pag. 234. & quando consensus partis, ac Ordinarii sit necessarius? Ibid.

Delegatus Delegati cum elafusula: appellatione postposita, appellationem interdicere nequit. cap. 5. nu. 75. pag. 238.

Delegatus à Principe quando, & coram quo recusatur? cap. 5. nu. 71. pag. 235. Vide recusatio.

Delegatio uni collata, ad alios minime porrigitur. cap. 5. nu. 72. pag. 236.

Delegatio Episcopo indulta haud ad alios extenditur. cap. 5. nu. 72. pag. 236. nisi æstimatione fuerit prehabita Tribunali, vel dignitati. Ibid.

Delegatio Vicario collocata quando in suum transeat successorem? cap. 5. nu. 72. pag. 236. & quid de delegatione Decano Capituli collata? Ibid.

Delegatus Sum. Pontificis, ac Principis quemcūq; ut suæ delegationis munus suscipiat obpescere valet. cap. 5. nu. 73. pag. 236.

236. hoc idem Episcopus, ac Ordinarius perficere potest. Ibid.
- Delegari* jurisdictio an propagari possit? cap. 5. n. 74. pa. 237. & quid de jurisdictione Delegati ad universitatem causarum. Ibid. nu. 75.
- Delegatus* cognoscere nequit personas in sua delegatione non contentas. cap. 5. nu. 74. pag. 237. nisi in consequentiam venirent. Ibid.
- Delegari* plures obsignati, quando mortuo uno, alterius jurisdictio quiescat? cap. 5. nu. 75. pag. 238.
- Delegatus* testes falsum coram deponentes, an objurget? cap. 5. nu. 76. & seqq. p. 228. & seqq.
- Delegatus* in causa sibi commissa, totum id, quod incidenter ad eam conducit, agnoscere potest. cap. 5. nu. 79. pa. 240.
- Delegatus* super successivo causæ sibi commissæ pronunciare valet. cap. 5. nu. 80. pag. 241.
- Delegatorum* distinctio, Principis nimirum, alteriusve inferioris haud est juridica, ac consentanea. cap. 5. nu. 81. pa. 241.
- Delegatus* Principis an major sit Ordinarius; & quid de ejus potestate? cap. 5. nu. 81. pa. 242.
- Delegatus* cum criminali jurisditione, ne elusoria sua remaneat potestas, testes falsum coram se deponentes objurcare
- valet c. 5. n. 76. & seqq. p. 243.
- Delegatus* itidem à Latere in causa Summ. Pontif. alteri delegata se ingerere nequit. cap. 5. nu. 87. pag. 244. Abbas Siculus in cap. studuisti explicatur. Ibid. nu. 88. p. 245.
- Delegatus* in causa alteri delegata quando se immiscere possit? cap. 5. nu. 89. pag. 245.
- Delegatus* particularis, si contra sui rescripti formam pronunciauerit, an possit Legatus suam apponere manum? cap. 5. nu. 91. 92. pa. 246. & an loci Ordinarius, dato excessu? Ibid. & quid si rectè, aut non rectè se gesserit? ibid. n. 93. 96. 97. 99.
- Delegatus* particularis suam debet ostendere commissionem. cap. 5. nu. 95. pag. 246. & sue commissionis fines ante oculos habere debet. nu. 96. Ibid.
- Delegatus* suæ potestatis tenorè in citatione inferere tenetur. cap. 5. nu. 95. pag. 246.
- Delegatus* ex quo die sue jurisdictionis exercitiū recipiat? cap. 5. nu. 95. pag. 247.
- Delegatus* si suæ commissionis fines extesserit, uti privatus habendus est. cap. 5. nu. 96. 97. pag. 247. & ei Ordinarius non solum resistere, sed suam in eum exercere valet jurisdictionem; ratio affertur. n. 98. & quid si fuerit merus, aut mixtus Sum. Pöt. executor? n. 99.
- Delegato* laicū injustè opprimē-

- ti, loci Ordinarius resistere valet. cap. 5. n. 101. pag. 249. Intellige non ut de causa cognoscat, sed ut cernat si Ecclesiasticus infra suę jurisdictionis lares, per extraordinarię defensionis viam, processerit. Ibid. n. 102. & ad quem finē. Ibid.
- Delegatus* in sua commissione delinquens à quo puniendus sit? cap. 5. nu. 113. pag. 253.
- Delegatus* laicus quando, & quomodo excommunicare possit? cap. 5. nu. 135. pag. 264. 265.
- Delegatus* Episcopi Ecclesiasticū leviter percutientes absolvit, si ad id fuerit delegatus. cap. 5. nu. 150. pag. 273. & quid si graviter? Ibid.
- Delegato* suę delegationis exercitium incipiente, an delegas delegationem revocare possit? cap. 5. nu. 48. pag. 227. Vide delegans; vide Jurisdictionio.
- Delegatio* jurisdictionis cōtrā Regulares per Sum. Pont. suis superioribus Prælati, ejusq; Cōservatoribus indulta, cōgrua; necessariaque esse debet: ratio affertur. c. 6. sub. n. 10 p. 381.
- Delegatio*, ad hoc ut gubernii moles alleviatur, omni ferè ævo recepta fuit. Ibid.
- Delegatus* particularis Sum. Pontificis si excommunicationem protulerit, ea à nemine auferenda est. cap. 5. num. 155. 156. pag. 281.
- Di.
- Dictio, tantum*, licet ex sui natura alios respuat casus, tamen casus similes ex ea minimè excluduntur. cap. 7. sect. 2. nu. 45. pag. 635.
- Dies* fastos, nefastosque Romani statuere Imperatores. cap. 6. nu. 48. pag. 400. ibique nonnullæ adducuntur eruditiones.
- Diebus* nefastis, verba *Do, Dico, Addico*, proferre nefas erat. Ibidem.
- Dies* Paschæ pro adimplendo præcepto Ecclesiæ, quando verificetur? c. 6. n. 82. p. 429.
- Diffamans* in jactantiæ judicio actor est, diffamatus verò reus. c. 7. sect. 4. n. 13. pag. 699.
- Diffamans* si Clericus sit, an trahatur ad Laicum Imperium? Vide Clericus diffamans.
- Diffamare* nil aliud est, quàm ad judicium provocare. Ibid. n. 13.
- Diffamationis* judicium intrat si diffamator non possiderit, diffamatus verò possiderit: aliàs secus. cap. 7. nu. 14. 15. pag. 700. Vide Clericus.
- Diffamatio* quomodo probetur? Ibid. n. 15.
- Digitum* haud membrum, sed membri pars dicitur. cap. 7. lect. 2. n. 54. & 56. pag. 638.
- Digitum* rescindens, membrum haud mutilat. Ibid. intellige nisi per digiti rescissionem manus debilitetur. Ibid.

- Digitum* rescindens cum manus debilitatione irregularis est. c. 7. sect. 2. n. 54. pag. 639.
- Digitum* rescindens cum manus debilitatione intus Ecclesiam, vel cimiteriū, immunitate gaudeat Ecclesiastica, quia membri amputatio ab Ecclesia reicitur. c. 7. lect. 2. n. 54. p. 639.
- Distantia* inter novum Monasterium ædificandum, cæteraque Regularium Monasteria iam ædificata quanta esse debeat? cap. 6. n. 220. pag. 531.
- Distantia* domus, quam pro habitatione Regulares conducere volunt inter alia Religionis Cænobia quanta esse debeat? cap. 6. n. 220. pag. 532.
- Distantia* inter Monasterium per Regulares ædificandum, cæteraque Cænobia jam edificanda, an in magnis Urbibus populatis servanda sit? cap. 6. n. 220. pag. 532. & quid in suburbis, & oppidis populatis? Ibidem.
- Divisiones* coram quo faciendæ sint iudicæ? & quid si de medio Clericus aderit? cap. 7. sect. 4. n. 163. pag. 749.
- Do.*
- Dominium* an ex tributi solutione probetur? cap. 2. n. 31. p. 56.
- Domus* Ecclesiæ pro commodis, Clericorumq; habitatione, an, & quando Ecclesiasticam retineat immunitatem? cap. 7. sect. 1. n. 66. pag. 600.
- Domus* Episcoporum an, & quando immunitate gaudeat Ecclesiastica? cap. 7. sect. 1. n. 67. pag. 602. & quid absente, aut mortuo Episcopo? Ibid. pag. 604. & quid quo ad domos in visitatione per Episcopum habitatas? Ibid. pag. 604.
- Domus* Episcopi titularis an immunitate fruatur Ecclesiastica? cap. 7. sect. 1. n. 68. p. 604.
- Domus*, sive Cardinalium Palatia an immunitatem retineant? c. 7. sect. 1. n. 69. pag. 605.
- Domus*, sive Palatia ruralia Cardinalium an immunitate potiatur? c. 7. lect. 1. n. 70. p. 606.
- Domus* Seminarium an gaudeat immunitate Ecclesiastica? Vido Seminarium.
- Domus* Orphanorum, Virginumque reparatarum, ac Mulierum male nuptarum an immunitate gaudeant Ecclesiastica? cap. 7. n. 72. pag. 607.
- Domus* Clericorum in communi viventium, ut sunt RR. PP. Oratorii S. Philippi Neri, immunitate fruuntur Ecclesiastica. c. 7. n. 72. sect. 1. pag. 607.
- Dormitorium* Ecclesiæ, vel Monasterii an immunitate fruatur Ecclesiastica? cap. 7. sect. 1. n. 73. pag. 606.
- Donatio* in fraudem Gabellæ Clerico facta collectatur? cap. 2. n. 101. pag. 85. & quomodo probetur fraus? Ibidem.
- Dos* primo tradita Monasterio ubi

ubi Monialis professionem emisit, si ob egestatem, vel aliud, contigerit Monialem ad aliud transferri Monasterium, an ad primi Monasterii beneficium, an vero secundi remaneat? fusè examinatur questio. cap. 6. n. 150. pag. 490. Reliqua Vide Monialis; vide Professio.

Dm.

Ductus ligatus à satellitibus ad carceres, tiremes, vel ad ultimum vitæ supplicium, si cum aliis per Ecclesiam, vel locum sacrum transierit, ab Ecclesiastica respuitur immunitate: ratio affertur. cap. 7. sect. 1. n. 53. pag. 592. Intellige si ex necessitate transitus per locum sacrum perficiatur, Reusque nūquam è manibus iustitiæ evadens. Ibid. n. 54. pag. 593. at secus si evaserit, & ad Ecclesiam licet ligatus aufugerit. Ibid. n. 55. pag. 594.

Ductus ad carceres, tiremes, vel ad supplicium, si ab aliquibus violenter è Justitiæ manibus ereptus fuerit, ac cum eximètibz ligatus ad Ecclesiam cōvolaverit, immunitate gaudet Ecclesiastica. cap. 7. sect. 1. n. 56. 57. pag. 594. & 595. ubi Cutelli, aliorumve expellitur sententia. Reliqua vide Condemnatus.

Ductus ad supplicium si casu obviam venerit Sacerdoti divi-

nissimum Eucharistiæ Sacramentū infirmis portanti, & secum fidelium multitudine aggregaverit, vel astam baldachini, aut Sacerdotis fibrias tägerit, immunitate fruitur Ecclesiastica. cap. 7. sect. 1. n. 81. 82. pag. 616. & an ob solum tanti ineffabilis Sacramēti occursum ab Ecclesia protegendus erit? affirmativam tenet Auctor. cap. 7. sect. 1. n. 83. p. 616. Vide Confugiens.

E
Eb.

Ebrins quid sit? cap. 5. n. 151. pag. 280:

Ebrins Clericum percutiens an in excommunicationem incidat? cap. 5. n. 151. pag. 280.

Ec.

Ecclesia haud potitur exemptionis privilegio circa impositionum solutiones si negotietur. cap. 2. num. 153. pag. 98.

Ecclesia temporali gladio, cum sanguinis effusione haud utitur. c. 5. n. 141. pag. 267.

Ecclesia, cum alia unita quando totaliter extinguitur? cap. 6. n. 247. pag. 538.

Ecclesia, Episcopi auctoritate cōstrueta, etiam si divina haud celebrentur officia, an immunitate gaudeat Ecclesiastica? cap. 7. sect. 1. n. 33. 34. p. 578.

Ecclesia quando de Episcopi auctoritate construeta dicatur? *Ec.*

cap. 7. sect. 1. n. 37. pag. 578.
Ecclesia diruta; an, & quando im-
 -munitate gaudeat? cap. 7. sect.
 oba. n. 36. pag. 578. m. n. 1
Ecclesia interdicta haud immu-
 -nitate privatur. c. 7. sect. n. 37.
Ecclesia polluta nec sanctitatem,
 nec immunitatem perdit. Ibi-
 dem. n. 37. pag. 580. m. 109
Ecclesia Colonia. Vide Colonia
 & *Ecclesia*. c. 7. m. 1. q. 2. b
Ecclesia privilegium. Vide privi-
 -legium *Ecclesie*. m. 1. q. 2. b
Ecclesia frumentum ementes:
 -n. Vide Emptores. m. 1. q. 2. b
Ecclesia Vassalli. Vide Vassalli
Ecclesia. m. 1. q. 2. b
Ecclesia amphiteuta. Vide Em-
 -phiteuta. *Ecclesia*. m. 1. q. 2. b
Ecclesia; & Ecclesiasticis damnū
 -quinfereutes, de iure Quintum,
 capitali poena plectuntur. cap.
 -m. n. 1. 7. pag. 7. m. 1. q. 2. b
Ecclesia, quas aliter, in castellari
 -non potest; necessitatis com-
 -m. pore, a militibus in castellari
 -lo potest, dummodo necessitate
 -decessante; ejus damna restituan-
 -tur. cap. 2. n. 7. 1. pag. 7. 2. b
Ecclesia Regularium, curam ani-
 -marum habentes, an Ordina-
 -rii Episcopi imperio subsint?
 -n. cap. 6. n. 7. 8. pag. 7. 2. b
Ecclesia honos, reverentiaque
 -debetur; ideo Pyus V. non
 -nullos actus in eis fieri inter-
 -dixit; & qui sine afferuntur. c.
 7. sect. 1. n. 10. pag. 565. Vide
 Contractus; vide Judicia; vi-
 de Pyus.

Ecclesia rectum an immunitate
 -retineat? vide rectum *Ecclesie*.
Ecclesia recta polluta; ipsa haud
 -b. dicitur polluta *Ecclesia*. cap.
 7. sect. 1. n. 2. pag. 572. b
Ecclesia Cimiterium. Vide Ce-
 -meter. *Ecclesia*. m. 1. q. 2. b
Ecclesia passus an immunitate
 -gaudeant; Ecclesiasticus? cap.
 7. sect. 1. n. 25. Vide Passus.
Ecclesia gradus, per quos ad ip-
 -sam ascenditur, & descenditur
 -Ecclesiam an immunitate re-
 -tineant? cap. 7. sect. 1. n. 38. p.
 580. Vide Gradus *Ecclesie*.
Ecclesia decus, ac honor consistit,
 -aut a Sordibus fontium crimi-
 -nibus expiata remaneat. cap.
 7. sect. 2. n. 38. p. 634. & seqq.
Ecclesiastica immunitas an loco
 -stantum, & non etiam fuerit? Vide
 immunitas *Ecclesie*. ubi fuse tra-
 -ctatur materia.
Ecclesiastica potestas; institutio-
 -ne divina, ad nullam poenam
 -corporalem, sed ad solam spi-
 -ritualem extenditur. cap. 3. n.
 29. pag. 1. 37. m. 1. q. 2. b
Ecclesiastica, secularisq; potestas
 -militie efformant corpus. cap.
 2. n. 2. 1. pag. 8. m. 1. q. 2. b
Ecclesiastica personae, divino ju-
 -re, a seculari solvuntur impe-
 -ria; & hoc a nonnullis Summorum
 -Pontificum constitutionibus
 -corroboratur. c. 1. n. 19. pa. 8.
Ecclesiastica causae, ac spirituales
 -quatenam sint recedantur. cap.
 1. n. 47. pag. 1. 6. m. 1. q. 2. b

Ec-

Ecclesiastici non temporalia, sed
 spiritualia ferre debent arma.
 Luc. 3. n. 47. p. 142. & quid si tē-
 poralia deferant arma? Ibid.
Ecclesiastici in laicis puniendis,
 seculara exposcebant brachiū.
 cap. 3. nu. 33. pag. 39.
Ecclesiastici sub Regiis devincū-
 tur sanctionibus; & quomo-
 do? cap. 3. nu. 64. 65. pa. 46.
Ecclesiastici an jure divino Prin-
 cipibus secularibus jura solve-
 re teneantur? c. 1. n. 31. p. 12.
Ecclesiastici omnes à Rege acciti,
 an Regiis teneantur parere
 mandatis? cap. 1. nu. 62. p. 25.
Ecclesiastici, ob Reipublicæ tran-
 quillitatē, ad Regis obedientiā
 pacēq; præstādā tenentur. c. 1.
 n. 64. p. 25. potissimū si de re-
 bus arduis ad Reipublicæ trā-
 quillitatē tægētibus tractetur.
Ecclesiastici uti filii de familia
 Principis dicuntur; & quandō
 ab ea eximantur? cap. 1. num.
 24. pag. 27.
Ecclesiastici, Prælatique omnes
 si tumultuarii fuerint, à sæcu-
 lari Principe, non auctoritati-
 vè, sed economicè ex Regno
 pelli possunt. cap. 1. n. 72. pag.
 27. & quid si renuant? cap. 1.
 n. 73. & 75. pa. 27.
Ecclesiastici, etiā dignitate Epi-
 scopali fulgentes, sub Regia,
 politicaque sanctione devin-
 cuntur; & quomodo? cap. 1. n.
 76. pag. 28. & an sub edicto
 de vendendo tritico? Ibid. &

8. cap. 32. nu. 70. pag. 48.
Ecclesiastici, ad Turrim, ponā
 stiumq; meniorumque repara-
 tionem tenentur; sed quando
 cap. 1. nu. 78. pag. 28.
Ecclesiastici, ubi sub politicis de-
 vincuntur sanctionibus, sumā
 mo prius consulto Pontifice,
 per suos Ecclesiasticos, sunt
 compescendi Judices; & quā-
 do? cap. 1. nu. 79. pag. 28. &
 cap. 3. nu. 65. pag. 46. 301. p. 2
Ecclesiastici, ac Ecclesia, divino,
 humanoque jure à tributōrū
 collectarum, omniumq; con-
 tributionum onere immunes
 sunt. cap. 2. n. 44. pag. 62.
Ecclesiastici, itidem sacris atten-
 tis paginis, contributiones ali-
 quādo solvere tenentur; sub
 quibusdā tamen clausulis. cap.
 2. nu. 51. pag. 64.
Ecclesiastici, publica urgente ne-
 cessitate, aliquando se contri-
 buere debent. c. 2. n. 51. p. 65.
Ecclesiastici, laicorum bonis nō
 sufficiētibus, impositiones sol-
 vere tenentur. c. 2. n. 55. & 66.
 p. 66. & potissimū si pericu-
 lū esset in mora, quia necessitas
 urget. cap. 2. n. 55. pag. 66.
Ecclesiastici ad onera per Prin-
 cipem sæcularem imposita non
 tenentur, si necessitas seos non
 immediatè, sed remotè, & sc-
 cundariò tangat. cap. 2. nu. 57.
 pag. 67. & quid si eos imme-
 diatè tangeret? Vide n. 59. &
 60. 76. pag. 73.

Ecclesiastici ad hoc ut ad contributiones teneantur, quænam requisita accedere debeant?

cap. 2. n. 58. pag. 67.

Ecclesiastici, ubi necessitas, seu utilitas principaliter beneficiū respicit publicum, secundariò verò privatorum cōmodum, ad contributionem minimè tenentur. cap. 2. n. 63. pag. 69.

Ecclesiastici ad contributiones, aliaque onera, directivè, non autem coactivè obligantur.

cap. 2. n. 66. pag. 71.

Ecclesiastici, Sacris sic annuentibus Canonis, prorsus à Seculari eximuntur Imperio. cap. 2.

n. 66. pag. 71.

Ecclesiastici pro oneribus mixtis, ac personalibus collectantur.

cap. 2. n. 81. & 82. pag. 75.

Ecclesiastici pro oneribus realibus, eorum bonis afficientibus, ad solutionem tenentur. cap. 2.

n. 81. pag. 75.

Ecclesiastici alterius redditus cōducunt ut vendant, ad gabellæ solutionem tenentur. c.

2. n. 83. pag. 77. & quid si pauper sit Ecclesiasticus condu-

ctor? n. 84. Ibid.

Ecclesiastici pro superflui venditione, necessaria deducta portione pro eorum sustentatione, an gabellas solvere teneantur?

cap. 2. n. 85. pag. 78.

Ecclesiastici proprium vinum, vel aliud ad minutum vendentes, si ultrà pretium naturale,

ac intrinsecum vendiderint;

gabellas solvere tenentur: ratio affertur. cap. 2. n. 86. p. 78.

Ecclesiastici, alterius agrī uvas, vel alterius gregis lanas emētes ut vinum, aut pannos perficiant, ad gabellæ solutionem tenentur. cap. 2. n. 87. pag. 79.

Ecclesiastici si ferri venā haberēt, & ex ea ferrū perficerent, an, & quando gabellas solvere tenerēt? cap. 2. n. 88. p. 79.

Ecclesiastici negotiātes in his que ad mercaturam pertinent, nulla fruuntur exemptione. cap. 2.

n. 91. pag. 80.

Ecclesiastici negotiantes an, ut desistāt, triplici monitione sine advertendi? cap. 2. n. 92. p. 80.

Ecclesiastici pro negotiationibus, ecclā Ecclesiastico Prælatō ple-

ctendi sunt: c. 2. n. 93. p. 81.

Ecclesiastici omnes etiā prima initiati tonsura, ab omnium onerum solutione eximuntur.

cap. 2. n. 95. pag. 82. & quid si Clericalē non deferant abitu-

tum? nu. 95.

Ecclesiastici quomodo excommunicationis gladio uti debeant?

cap. 5. nu. 148. pag. 270.

Ecclesiastici omnes quacumque præditi dignitate, Principi seculari, à quo feudum receperunt, fidelitatis iuramentum præstare tenentur. cap. 7. sect.

4. nu. 162. pag. 745. etiam si temporalia retineant. Ibid.

Ecclesiastici pro temporalibus, in-

H h h h h

ca-

casu necessitatis, Reimpublicā
juvare tenentur. Ibid. *Idag*
Ecclesiastici pro temporalibus, à
Principe sæculari receptis, eū
colere, ac venerare tenentur;
& an ejus manus deosculare
teneantur? Ibid. *Idag*
Ecclesiastici pro feudalibus judi-
ciis, sæcularis Principis, feudū
domini, iudicio subſūt; & quæ-
re? cap. 7. sect. 4. nū. 162. pag.
145. 146. at secus si de alia ex
tranea actione agatur. Ibid.
Ecclesiastici à sententia, cōtrā eos
à Principe sæculari, pro feudo,
nō ad aliū Ecclesiasticū Prela-
tū sed ad ejusdē Principis mi-
nistros appellāt. Ibid. p. 747.
Ecclesiastici Regalias à sæculari
Principe recipientes, pro eis
ejusdem Principis subſunt ju-
dicio. Ibid. pag. 748. & pro eis
appellatio ad eundem devol-
vitur Principem. Ibid. p. 749.
Ecclesiastici, renuente Ordinario
eis debitum præſtare auxiliū,
vel forte absente, si ad sæcu-
larem occurrerint Principem,
hæc in Bullæ Cœnæ Domi-
ni censuram, nec in alias inci-
dunt. cap. 5. nū. 111. p. 252.
Ecclesiastici, de jure Canonico,
torturæ supplicio non subi-
ciuntur; & an aliquando? cap.
5. n. 115. p. 254.
Ecclesiastici Superiores, veniam
procedendi ex abrupto cōtrā
reos Ecclesiasticos, à Pontifice
exposcere debent; & si eam

non obtinuerint, jura Canonici
observare tenentur. cap. 5.
nū. 109. pag. 255.
Ecclesiasticus agros cōducēs alie-
nos, quando pro gabellam
fructibus solvere teneatur? ca.
2. nū. 83. pag. 77.
Ecclesiasticis interdictū est agro
conducere alienos, eorumque
fructus vendere. cap. 2. nū. 83.
pag. 87.
Ecclesiasticus, agrum fructibus
immaturis plenum emens, an
ad gabellæ solutionem tenea-
tur? cap. 2. nū. 90. pag. 80.
Ecclesiasticis immoderate sua u-
tentibus immunitate, cū Rei-
publicæ eversionis periculo,
sæcularis Princeps quieti cō-
sulere valet; & quo pacto? cap.
1. nū. 52. 53. pag. 19.
Ecclesiasticus se ipsum percutiēs
an in excommunicationem
incidat? cap. 5. nū. 151. p. 279.
Ecclesiasticus Superior ob justam,
vel injustam causam Clericū
percutiens, an in excommuni-
cationem incurrat. cap. 5. nū.
151. pag. 279.
Ecclesiasticorum consuetudo in
Regno Siculo vocandi affer-
tur. cap. 1. n. 66. pag. 25. & in
Neapolis Regno, Hispania-
rumque Regionibus. cap. 1. n.
66. 67. pag. 25. 26.
Ecclesiasticorum in hoc Siciliæ Re-
gno ad contributiones Regi
nostro debitas, spontē cum
Sum. Pont. cōfirmatione obli-

gantur. cap. 1. nu. 81. pag. 29.
Ecclesiasticorum prædia. Vide præ-
 dia Ecclesi.

Eg.

Epica Gotorum Rex Sisbertum
 Toletanæ Urbis Archiepisco-
 -pum seditiosum è Regno ex-
 -pulsit, dignitateque spoliavit.
 cap. 1. nu. 58. pag. 23.

Egressio è Monasterio, sub eisdē
 censuris, quibus interdictus
 est per Pontifices ingressus,
 Monialibus interdicitur. cap.
 6. num. 114. pag. 457. Vide
 Moniales. El.

Elisabetta in Britannico Imperio
 defuncto viro regnavit. cap. 5. nu.
 -n. 132. pag. 263.

Em.

Emphyteuta Clericorum quando
 onera solvere teneantur? cap.
 2. nu. 160. pag. 100.

Emptor, ac venditor an gabellas
 solvere teneantur? cap. 2. nu.
 -n. 159. pag. 99. & 160.

Emptores frumenti Ecclesiæ vel
 Clericorum vectigalia solve-
 re teneantur. c. 2. n. 157. p. 99.

Episcopi consensus. Vide Consen-
 sus; vide Assensus.

Episcopus ubi habitat interdicere
 debet fornicatib; ibi etiā com-
 -morare. cap. 1. nu. 17. pag. 7.

Episcopus ad testimonium dicen-
 -dum minimè est compellen-
 -dus, ut per Romanos Impera-
 -tores statutum est. cap. 1. nu.

17. pag. 7.

Episcopus in rebus sæcularibus,
 per fraternæ correctionis mo-
 -dum, absque fori præjudicio,
 indirectè se intromittere po-
 -test. cap. 1. nu. 39. pag. 15.

Episcopus loci Ordinarius contri-
 -butiones legitimè per Reges
 impositas à Clericis exigit: ip-
 -sæque eos compellit. cap. 2.
 -nu. 66. 64. pag. 70.

Episcopus ad censuras contra Ju-
 -dices, suum sæcularem famu-
 -lum plebentes, devenire ha-
 -ud debet. cap. 3. n. 17. p. 134.

Reliqua vide Famuli Episc.

Episcopus multa, quæ aliis non
 conceduntur, consequi debet.
 cap. 3. nu. 28. pag. 137.

Episcopus an familiam armatam
 retinere valeat? cap. 3. nu. 29.
 pag. 137.

Episcopus, omnesque Ecclesiasti-
 -ci, potestatem homines à deli-
 -ctis cohibendi non habent; &
 quando eam retineant. cap. 3.
 -nu. 32. pag. 139.

Episcopi, ultra suæ Ecclesiæ am-
 -bitum, territorium non habe-
 -re debent. cap. 3. nu. 36. 37. usque
 ad 44. pag. 140. Nisi illud à
 sæcularibus Principibus assi-
 -gnatum fuisset. n. 41 & seqq.
 pag. 44. Ibid.

Episcopus in sua Diocesi hodie
 Bonifacii Constit. amplam
 detinet puniendi potestatem,
 & territorium. cap. 3. num. 51.
 pag. 143.

Episcopus Idolatros, se emenda-
 H h h h h 2 ro

- re renuentes, quomodo puniri possit? cap. 3. nu. 52. p. 143.
- Episcopus*, Sacro sic annuente Concilio, in causis civilibus, ac criminalibus, contra quoscunque, etiam laicos procedere potest in permissis. ca. 3. num. 53. pag. 143.
- Episcopus*, ob facultatem quam habet coërcendi, ac carcerandi, armatam potest detinere familiam. cap. 3. nu. 54. pag. 143. ratio adducitur. nu. 55. pag. 144.
- Episcopus*, laicis Clericis armis spoliare attentantibus an censuras imponere possit; & quando? c. 3. n. 69. 71. & seq. p. 148.
- Episcopus*, quoad minores ordines, beneficium simplex, nataliumq; defectū dispensare potest; & quid in reliquis? ca. 5. nu. 18. pag. 216.
- Episcopus* cum Pontifice jus conferendi beneficia, alternativè, ac cumulativè, non verò privativè possident; & quando? cap. 5. nu. 26. pag. 220.
- Episcopus* manus in delegatione suo Vicario indulta imponere nequit. cap. 5. nu. 72. pag. 236. Vide Legatus, & Delegatio.
- Episcopus* loci Ordinarius, quando cōtrā Delegatū particularem peragere possit? cap. 5. nu. 90. pag. 249.
- Episcopus* loci Ordinarius, quando cōtrā Hierosolymitanos Equites irruere possit? cap. 4. num. 17. pag. 177.
- Episcopus* Ordinarius, an semper, & quando sibi benè videtur Hierosolymitanæ Religionis Ecclesias visitare possit? cap. 4. nu. 22. pag. 178.
- Episcopus* quomodo excommunicationis gladio uti debeat? cap. 5. nu. 148. pag. 270.
- Episcopus*, leviter Ecclesiasticū percutientes, per se, suosque Delegatos absolvit; & quid si percussio gravis fuerit? cap. 5. nu. 150. pag. 273.
- Episcopus* a quibus cēsuris absolvat? cap. 5. n. 153. pag. 281.
- Episcopus* an absolvere possit ab excommunicationibus per Pontificis Delegatum illatis? cap. 5. nu. 155. 156. pag. 281.
- Episcopus* absolvit a censuris per suos inferiores illatis, cognitā causā. cap. 5. nu. 157. pa. 282.
- Episcopus*, quando de jure, excommunicationis vigore Bullæ Cruciatæ absolutum; absolvere, teneatur? cap. 5. nu. 161. pag. 289. & an peccet si renuerit? Ibid. & quid in excommunicationibus à jure, vel ab homine illatis? nu. 162. Ibid.
- Episcopus* cōtrā Clerici percussorē, virtute Bullæ Cruciatæ absolutū; & post absolutionem celebrantem, de irregularitate inquirere nequit. cap. 5. num. 164. pag. 293. 294.
- Episcopus* an possit dispensare, ut excommunicatus absolutus, bene-

beneficium, sibi tempore exco-
municationis collatū, retinere
valeat? cap. 5. num. 176. pag.
308. & quid si beneficii col-
latio ad alium spectet? Ibid.

Episcopus loci Ordinarius, contrā
Regulares, aliosq; exemptos,
pro cōputo administrationis
reddendo, circā piæ testatoris
voluntatis exequutionem, ir-
ruere, eosque compescere va-
let. cap. 6. nu. 161. pag. 493.

Episcopus contrā Regulares, &
exemptos, pro omnibus, quæ
Episcopalis sunt Ordinis age-
re potest; & quæ sint recēsen-
tur. cap. 6. nu. 162. pag. 493.

Episcopus quit Regularibus inter-
dicere, ut in eorum Ecclesiis
indulgentias de novo ipsis in-
dultas, eo inconsulto publi-
cent. cap. 6. nu. 163. p. 494.

Episcopus contrā Regulares, &
exemptos, per suos Præpositos,
aut à jure excommunicatos,
quid peragere possit? cap.
6. nu. 167. & 169. pag. 494.

Episcopus quit exemptos cogere,
ut infra legitimū tempus in
illico tuto, & eorū exēptionisti-
tulum ostēdāt. cap. 6. nu. 171.
pag. 495.

Episcopus Diocēsanus cunctos
Clericos, tam sæculares, quā
Regulares in visitatione, cir-
cā mores corrigit, ac objurgat.
cap. 6. num. 190. pag. 502. &
quando? Ibid. pag. 503.

Episcopus in visitatione circā ge-

sta, in suspectū recusatur. cap.
6. nu. 191. pag. 503. & coram
quo? Ibid. num. 192. 198. &
seqq. pag. 505.

Episcopus loci Ordinarius resigna-
tionem beneficiorū, sibi pro-
ximè subiectorū admittit. cap.
6. nu. 203. pag. 507. sed quo-
modo, & quando? Vide Resi-
gnatio beneficii.

Episcopus loci Ordinarius, ante-
quam beneficii permutationē
admittit, quas diligencias cō-
ficere debeat? cap. 6. nu. 205.
pag. 514.

Episcopi consensus sufficit, ubi
Patronus absque iusta causa,
in beneficiorum permutatione
consensus præstare nequit.
cap. 6. nu. 205. pag. 513.

Episcopus, an Clericum sibi sub-
iectum in obsidem tradere,
possit? eumq; tenentes an in
lo confusus ideidant? cap. 6. nu.
212. 4. pag. 523.

Episcopus de incompetētia inter
se, & Prælatum Regulare orta,
agnoscere nequit, sed Ponti-
fex privilegiū ei concedens
eā absoluit. c. 6. n. 215. p. 523.

Episcopus loci Ordinarius, inter
cetera privilegia, facultatem,
& auctoritatem tribuendi Re-
gularibus veniam, ut nova
Monasteria, domus, Ecclesi-
asque edificent retinet. cap. 6.
nu. 216. pag. 523.

Episcopus ad hoc, ut veniam pro
novis ædificiis à Regularibus
con-

construendis concedat, varia
occurrere debent requisita;

& quæ sint recensentur. cap.
6. nu. 217. pag. 524. & 527.

Episcopus destruere quit novum
ædificium per Regulares ere-
ctum, absque venia. cap. 6. n.
220. pag. 529.

Episcopo loci Ordinario absque
iusta causa, veniam Regulari-
bus, ut nova ædificent Mo-
nasteria, vel Ecclesiam conce-
dere renuente, Regulares ad
Pontificem, vel ad Sacram Cõ-
gregationem se appellat. cap.
6. nu. 220. pag. 529.

Episcopus, si in venia Regulari-
bus, & exemptis, in ædifican-
dis Monasteriis, aut Ecclesiis,
conditionem adiecerit, ut suo
sub sint imperio, conditio, ut
turpis reiicienda est. cap. 6. n.
220. pag. 530.

Episcopus simplicia beneficia, vel
curata curatis Ecclesiis sibi
subiectis uniendi facultatem
habet. cap. 6. nu. 221. pa. 532.

Episcopus exemptas Ecclesias, ac
beneficia, nec unire neq; divi-
dere potest. Ibid. 222. p. 532.

Episcopus Ecclesiam sæcularem
sibi subiectam, Religiosorum
Monasterio, communi, causâ
constructo, donare potest. cap.
6. nu. 222. pag. 522.

Episcopus regularia beneficia a
liis collegiatis, insignibusque
Cathedralibus unire nequit.
cap. 6. nu. 223. pag. 532.

Episcopus Ecclesias Parochiales
Monasteriis, ac Abbatiis uni-
re nequit. c. 6. n. 225. p. 533.

Episcopus Ecclesiam Abbati, alio-
que Prælato exempto subie-
ctâ unire nequit. cap. 6. n. 225.
pag. 533.

Episcopus haud Parochiales Ec-
clesias, quæ certum habent
finē, nec ejus fructus sed eas,
quæ certos nō habēt fines uni-
re potest. ca. 6. n. 226. pa. 533.

Episcopus Ecclesias, aut beneficia
unit, quando paupertas utrius-
que concurrerit. cap. 6. n. 228;
pag. 534.

Episcopus paupertati unius Ec-
clesiæ, succurrere tenetur; &
quomodo? cap. 6. nu. 229. &
230. pag. 534.

Episcopus an beneficia à Summo
Pontifice effecta unire queat?
cap. 6. n. 248. pag. 538.

Episcopus, super irregularita-
te, ex notabili corporis vitio
oriēte dispensare nequit; &
quando queat? cap. 6. num.
255. pag. 541.

Episcopus super irregularitate ex
homicidio voluntario, publi-
co, ac notorio scātente dispē-
sare nequit c. 6. n. 259. p. 542.

Episcopus Ordinarius, ex Concilii
Tridentini super omnibus irregu-
laritatibus, secluso homicidio
voluntario, & in judicio dedu-
cto, dispensare potest cap. 6;
nu. 260. pag. 542. & quando
nō potest. n. 262. pag. 544.

Epi-

Episcopus subditos suos delinquē-
ntes, & extra diocesim-sistentes
-in delictis, irregularitatem in-
-ferentibus, etiam per suū
-Vicariū Generalē: ad id de-
-putatum; absoluit. cap. 6. nu.
-260. pag. 542.

Episcopi facultatem dispensandi
-super irregularitates, quam ex
-Cōcilio Trident. habent dele-
-gare possūt: 6. n. 261. p. 543.

Episcopus nō dispensat super ho-
-micidio, si hoc, soluto iudicio,
-obputatum remanserit: nam
-tunc notorium, ac publicum
-dicitur. cap. 6. n. 264.

Episcopus, quando super irregu-
-laritate, ex delicto occulto or-
-iente dispenset? cap. 6. n. 276.
-pag. 549.

Episcopus, quando super irregu-
-laritate ex vera membri mu-
-tilatione sententia dispensare
-possit? cap. 6. n. 277. pag. 549.

Episcopus quando super verā, aut
-presumptiva Bigamia dispē-
-set? cap. 6. n. 272. pag. 549.

Episcopus ratione membrorum,
-siue Cappellarum nō exemp-
-tarum, in exemptos ruere po-
-test. cap. 6. n. 290. pag. 550.

Episcopus Diocesanus an, & quā-
-do contrā exemptos, & Regu-
-lares extrā Cōenobium degē-
-tes in causis civilibus merce-
-dum, miserabiliumve perso-
-narum procedere possit? cap.
6. nu. 296. pag. 552.

Episcopus in exemptos, mandata

-eius spernentes, nimirum, ut
-excommunicati, & usurarii de
-sepultura alicantur beneficio,
animadvercit. cap. 6. nu. 299.
-pag. 552.

Episcopus de criminibus, per ex-
-emptos patratīs, actualē ex-
-quirentibus degradationē co-
-gnoscere potest: ratio addu-
-citur. ca. 6. nu. 300. pag. 553.

Episcopus exemptū illicite in
-vel extrā locum sacrum exer-
-centē negotiationes plectere
-potest. cap. 6. n. 301. pag. 553.

Episcopus, exemptū gravantē illici-
-tis onēribus beneficia ad suā
-Episcopālē, spectantia colla-
-tionem, punire potest. c. 6. nu.
-302. pag. 553.

Episcopus, Regulares in publicis
-concionibus, lectionibus, Bea-
-tissimam Virginem Mariam
-fuisse cum originali macula
-conceptam ostendere presu-
-mentes, oburgare valet. cap.
6. n. 303. pag. 553.

Episcopus jurisdictionem in alic-
-na Diocesi, in Civitate, infi-
-guisque sue Ecclesiæ viciniori
-jurisdictionem exercere quit,
-si suam Diocesim, ob impio-
-rum versutiam ingredi ne-
-quit. cap. 6. nu. 312. 313. &
-sequ. pag. 556.

Episcopus contrā delinquentes in
-Ecclesia ruere potest; & an,
-privativē; & quando locus sit
-preventioni? Vide Ecclesia-
-sticus; vide Iudex laicus.

Epi-

Episcopus, suusq; Generalis Vicarius reum ad Ecclesiam confugientem extrahunt. cap. 7. sect. 3. nu. 1. pag. 650.

Episcopus vicinior reum, ab Ecclesia, si locus sit exemptus, vel nullius Diœcesis extrahere potest. cap. 7. sect. 3. num. 2. pag. 650.

Episcopus vicinior, quo ad habitationem, reum ad Ecclesiam confugientem, in loco nullius Diœcesis, & non Episcopus vicinior quoad Diœcesim extrahit. c. 7. sect. 3. n. 4 p. 650.

Episcopus vicinior, in Ecclesiis Abbatialibus exemptis sacramenta ministrare, ac Pontificalia exercere, absque Abbatibus expressa venia, minime potest. cap. 6. nu. 210. pag. 521.

Episcopus solus decernit, an locus ubi fuit facta extractio, sacer, aut immunis sit. cap. 7. sect. 3. n. 3. p. 650.

Episcopus loci Ordinarius, an delictum sit de exceptis ad finem extrahendi reum ab Ecclesia, decernit. cap. 7. sect. 3. nu. 5. pag. 651.

Episcopus loci Ordinarius reum in Ecclesia Regularium, aut exemptorum sistentem, etiam armata manu, ac per censuras extrahere potest. cap. 7. sect. 3. nu. 5. pag. 651.

Episcopus in delictis non exceptis reum ab Ecclesia extrahere, cumque laico obsequare ne-

quit imperio, etiam sub cautione de eo restituendo, si irregularitatem tuit; & quando? cap. 7. sect. 3. nu. 8. p. 652.

Episcopus in articulo immunitatis Ecclesiasticæ decernendo, an teneatur assessorem eligere, telamq; conficere iudicariam; an vero sufficiat per extra ordinariam informationem id terminare? cap. 7. sect. 3. num. 16. pag. 657.

Episcopus in immunitatis Ecclesiasticæ articulo, reus, si quisq; tam Curiae secularis, quam Ecclesiasticæ citare tenetur. cap. 7. sect. 3. nu. 17. pag. 659.

Episcopus pro articulo Immunitatis Ecclesiasticæ terminatione, assessorem à Domino Prorege oretenus obsignatum eligere nequit; & quid de prisca Regni Siciliae Praxi? cap. 7. sect. 3. num. 18. pag. 660. Vide Praxis.

Episcopus processum delicti ab immunitate Ecclesiastica excludentis conficere tenetur; & an, & quando processui per seculare imperium constructo se requiescere possit? cap. 7. sect. 3. nu. 25. pag. 666.

Episcopus si per errorem pronunciaverit reum esse, vel non esse ad Ecclesiam remittendum, quid faciendum sit? Vide Reus.

Episcopus quando suo Capitulo, aut suæ mensæ beneficium uni-

unire queat? cap. 6. n. 225. in
fine. pag. 333. reliqua vide
Unio.

Episcopus Dioecesanus contra Mo-
nachos, aliosq; exēptos in sua
Diocēsi sistētes, jure cōmuni
inspecto, tā in civilibus, quā
in criminalibus, donēc eorū
exhibeatur immunitas, funda-
tam retinet immunitatem. ca.
6. n. 7. pag. 380.

Episcoporum in crimina ad Summ.
Pontificem spectant. Ibid. n.
2. pag. 382. quorū cogni-
tionem Pontifices delegare
assolent. Ibid. n. 13. 14. & quid
post Concil. Trident. & quid
in Regno Siculo practicum
fuerit? cap. 6. n. 14. & quid
ubi Concil. Trident. haud re-
ceptū fuit? Ibid. n. 15. p. 383.

Episcopus an, & quando de mer-
cedis causis, miserabiliumque
personarum contra Regulares
procedere possit? cap. 6. num.
27. pag. 389.

Episcopus, Dioecesanus, Regula-
rium Conservatorem jurisdic-
tionem turbantem compe-
scere potest, & quomodo? cap. 6. n. 21. pag. 393.

Episcopus, Conservatori, exposcētī
brachiū tradere tenetur, alias
a Conservatore excommuni-
catur. Ibid. n. 33.

Episcopus contra exemptos, tur-
bantes jurisdictionem, tuere
potest. cap. 6. num. 41. p. 393.

Episcopus Dioecesanus festū sa-

crare nequit, neque eos, qui
haud Pontificis auctoritate in
Cœlestibus connumerantur,
inter sanctorum, Beatorum-
que numerum reponere po-
test. cap. 6. n. 47. pag. 399.

Episcopus loci Ordinarius, Regu-
lares sub pretextu sanctitatis
nō canonizatos, minusvè san-
ctificatos adorantes cōpescere
valet. cap. 6. nu. 48. pag. 400.

Episcopus loci Ordinarius in fe-
stivitatibus publicandis, ultra
solitas, Urbanū VIII. constitu-
tionem observare debet. cap.
6. nu. 49. pag. 401. aliās Re-
gulares, ac exempti ei parere
haud, tenentur. Ibid.

Episcopus loci Ordinarius, Regu-
lares absq; ejus vānia in alic-
nis Ecclesiis, aut in sua absque
illius benedictione predican-
tes, cōpescere potest. cap. 6.
nu. 50. & 51. pag. 401. & si
petitam benedictionem im-
pexile denverit, Regulares, an
predicare possint? Ibid.

Episcopus, Regularis, ac exem-
ptos ad processiones vocans,
si accedere renuerint, oppri-
mere potest. cap. 6. nu. 52. pa-
401. 402. Vide Regulares, &
an per censuras? hinc addu-
cuntur opiniones, n. 80. pag.
425. & nu. 402. pa. 405. Vide
nu. 164. pag. 494. ac affirma-
tivam amplectitur.

Episcopus privativè publicas in-
dicit processiones. Ibid. nu. 56.

Episcopus jurgia in processibus tam inter Regulares, quam seculares orta componit: brevis tamen manu, appellatione remota. Ibid. nu. 57.

Episcopus de questionibus ortis ex modo in Ecclesia sedendi cognoscere valet. cap. 6. num. 58. pag. 407.

Episcopo tolerante circa modum in Ecclesia sedendi, pacem recipiendi, & similia, laici jus acquirunt, eisq; ex unico actu remedia competunt possessoria; ac manutenendi sunt. cap. 6. nu. 59. pag. 407. eo autem ab initio contradicente, jus non acquiritur. Ibid. nu. 60.

Episcopi consensus, si triginta annorum spatio, absque oppositione intervenerit in quasi possessione constituitur sedens, quam nec *Episcopus*, nec Ecclesiae Rector tollere queunt, si Ecclesia incommodum non patiatur. Ibid. n. 60. Et quid si Ecclesia fuerit de jure laicorum patronatu? Ibid. pag. 400.

Episcopus, Rotæ auditor locum obtinet in Rota, quem ante *Episcopatus* assumptionem retinebat: cap. 6. nu. 70. p. 413.

Episcopus, si approbationem Regulari in examine approbato indulgere renuerit, graviter peccat. cap. 6. n. 72. pag. 416. & an Regularis quit confessiones audire, aut an appellet?

Vide Regularis.

Episcopus an approbationem, circa confessiones Regularibus à suis Superioribus non presentantis tradere debeat? cap. 6. nu. 72. pag. 417.

Episcopus approbationem, quam iudicem Regulari circa secularium confessionem contulit, absque nova causa abrogare nequit. cap. 6. num. 13. pag. 418.

Episcopus, facultatem audiendi confessiones omnibus de uno Cœnobio impertitam revocare nequit. Ibid. pag. 418.

Episcopus successor, Regulares approbatos, pro quiete sue conscientie examinare potest. Ibid.

Episcopus, facultatem secularium confessiones audiendi Regularibus ad beneplacitum indultam revocare potest. Ibid.

Episcopus, Diœcesanus, contra Regulares, crimen sollicitationis in confessione patrantes rueri potest. cap. 6. num. 74. pag. 417. 418. Vide Regularis; vide Crimen sollicitationis.

Episcopus Regularem, semel approbatum, ac examinatum iterum examinare nequit. Ibid.

Episcopus Diœcesanus Regularium, exemptorumq; Ecclesias, curam animarum habentes, ipsosq; exemptos, ac Regulares sacramenta ministrantes visitat: cap. 6. n. 76. & 80. p. 422.

Episcopus, in visitatione facienda

da in Regulariū Ecclesiis curā animarū habētibus, si portat Regulares aperire renuerint, eas frangere potest. cap. 6. num. 8. pag. 425.

Episcopus, Ecclesias curā animarū habentes, & alicui Prælato omnimodā jurisdictionē habēti subiectas, visitare nequit. cap. 6. nu. 81. pag. 426.

Episcopus Ecclesias, curam animarum habentes, si seculariū Prælatorum subsint potestati, visitare potest: at secus si sub Regularium Prælatorum regimine. cap. 6. nu. 81. pa. 426.

Episcopus, contrā Regulares Eucharistiam, vel extremam unctionem, absque ejus, vel Parochi venia ministrantes, censuris procedere potest. cap. 6. nu. 82. pag. 427. nisi extrema adfuerit necessitas. Ibid. p. 428.

Episcopus altare portatile de uno ad alium locum permittere nequit. cap. 6. nu. 83. pag. 43.

Episcopus propriè est Ordinum collator, ipseque eos confert. cap. 6. nu. 85. pag. 432. nec talem potest delegare facultatem. Ibid.

Episcopus Diocesanus Regularibus omnes confert Ordines, etiam minores. cap. 6. nu. 85. pag. 433. nisi alio non fuerint muniti privilegio. Ibid.

Episcopus, Regulares ordinans, eos, quoad doctrinam tantum examinare debet, aliaque re-

quisita inquirere nequit. Ibid. pag. 433.

Episcopus Regularibus, quo ad interstitia dispensat, pręviis tamen suorum superiorum literis dimissionalibus. Ibid. pag. 433.

Episcopus Diocesanus solus majores cōfert Ordines. Ibidem, pag. 436.

Episcopi, & Parochi Baptismi Sacramentum ministrant. cap. 6. nu. 86. pag. 436.

Episcopus Diocesanus cōtrā Regulares non sacerdotes Missę sacrificium celebrantes, defunctosque non canonizatos adorantes, ruere potest. cap. 6. nu. 86. pag. 436.

Episcopus, Regulares extrā Monasterium degentes, ac delinquentes punire potest. cap. 6. nu. 87. & quando? fuse n. 87. 88. & quid si cū máximo populi scandalo deliquerint? nu. 89. & an; & quando ad eorū superiorem, ut ab eo plestantur remittere teneatur? & quo modo? nu. 89. pag. 438.

Episcopus Diocesanus tunc contrā Regularem extrā Ecclesia vagantem, ac delinquentem iruere potest; quoties quatuor copulativè concurrant; & quę sint recensentur. cap. 6. n. 89. pag. 339.

Episcopus, Regularem delinquentem extrā claustra cū populi scandalo carcerans, eumq;

ad suū Superiorem, ut puniatur remittens; si Superior eum punire neglexerit, quid facere debeat? cap. 6. nu. 90. pag. 439. & quid si Superior Regularem delinquentem extrā Diocesim mitteret? Ib. p. 440

Episcopi loci, quando Superior Regularis subditum suum delinquentem dimittit, valet eū compescere tanquam Sedis Apostolicæ Delegatus; si commissio fuerit ordinata, ut Regularis delinquens condignā evitaret pœnam. cap. 6. n. 90. pag. 440.

Episcopus contrā Regularem intūs claustra delinquentē, etiā cum populi scandalo, irruere nequit; sed à suis Regularibus Prælati erit comprimendus. Ibid. pag. 440.

Episcopus quando contrā Regularem Apostatam ruat? cap. 6. nu. 90. pag. 440.

Episcopus Regularem extrā claustra de ordine sui Superioris degentem, & in administratione muneris ab eo recepti delinquentem punire potest. cap. 6. nu. 91. pag. 441.

Episcopus contrā Regularem in suis carceribus de ordine sui Superioris detemptū, si in eis deliquerit, irruere potest. Ibid. nu. 91.

Episcopus, Regularem percutiētē, vel aliquem intūs claustra vulnerantem, si ipse Regula-

ris extra claustra fuerit, percutere potest; & quid econtrā? Ibid. nu. 91. pag. 441.

Episcopus Regularem, intūs sui Cœnobii Ecclesiam delinquentem comprimit; & quando? cap. 6. nu. 92. pag. 441.

Episcopus, an Regularē, qui Clericum sæcularem ejus subditū intrā Cœnobii claustra percussit, excommunicatū declarare possit? cap. 6. n. 93. p. 442. & quid si extrā? Ibid. pag. 443.

Episcopus in Ecclesiis, & locis exemptis, ac Abbatialibus pro Tribunali sedere, ibique jura dicere nequit: cap. 6. nu. 94. pag. 444. Nec thronum alatū erigere. nu. 96. pag. Ibid. nisi de Superiorum venia, aliās à suo suspēditur exercitio. Ibid. licet in eis vestibus Pontificalibus uti possit. Ibid.

Episcopus in locis Regularium, ac exemptorum in sua sitis Diœcesi, ubi Pōtificalia exercere intendit, thronum alatum erigere potest. cap. 6. nu. 69. pag. 444. etiam Regularibus renuentibus. Ibid. n. 98.

Episcopus extraneus in locis, & Ecclesiis exemptis, pontificalium usum, etiam de Ecclesiæ Superioris consensu, exercere nequit in præjudicium Diœcesani. cap. 6. nu. 99. p. 445.

Episcopus loci Ordinarius inviolatam Monialium clausuram conservare debet, eique ejus com-

cōmissa est custodia. c. 6. nu.
102. nu. 103. in Monasteriis
sibi jure ordinario commissis,
& Sedi Apostol. subiectis. Ibid.
nu. 446.

Episcopus Dioecesanus pro cōser-
vanda Monialiū clausura, to-
to pectore, indefexē ad vigi-
lare debet; quia de conservan-
dis Virginibus Deo Sacratīs
agitur. cap. 6. n. 104. pag. 448.

Episcopus allocutiones illicitas cū
Monialibus Deo Sacratīs ob-
truncare debet: aliter vch sibi:
Ibid. pag. 449.

Episcopi Monialium Clausuram
non tantum materialiter, sed
formaliter inviolatam conser-
vare debent. cap. 6. n. 105. pag.
449. ubi explicatio adducitur.

Episcopus censuras per edictum,
cōtra Regulares, & exemptos,
ni ad Monialium Cānobia,
ad colloquendum accedant,
indicere potest. cap. 6. n. 105.
pag. 449. & an eos excommu-
nicare possit? binæ offeruntur
sententiæ; affirmatiōemque
veriozem esse demonstratur.

Episcopus Dioecesanus pro clau-
sura, Monasteria exempta,
ac alteri subiecta visitat; nō
autem occulte de Monialium
excessibus inquirere potest. n.
100. pag. 450. etiam irrequi-
sitis Superioribus, ac eorum
seclusa negligentia. Ibid.

Episcopus pro allata visitatione
in Monasteriis exemptis fa-

cienda, ostium clausum pān-
dere, idque, si opus fuerit, frā-
gere potest. Ibid. & claudētes
excommunicare. Ibid. p. 451.
Intellige si publicē de Clausu-
ræ fractura cōstiterit: alias se-
cūs. Ibid.

Episcopus, veniam ingrediendi
Monialium Monasteria, pro-
libitu indulgere nequit; sed in
casibus necessariis. cap. 6. nu.
111. aliās in nōnullas excom-
municationes, & pœnas caderet
recensitas. pag. 451.

Episcopus, Monialium Monaste-
ria pro libitu, etiā protestu
alicuius puellæ voluntatem,
explorandi, ingredi nequit; &
si necessitas ingredi exposce-
rit, quomodo ingredi debeat?
cap. 6. n. 111. pag. 450. & quid
si cum sæcularibus, & perso-
nis non pijs ingrediatur? Ibid.
pag. 452.

Episcopus, Monialium Monaste-
ria, Regularibus subiecta in-
gredi nequit, absque superio-
ris venia. Ibid.

Episcopus in casu necessitatis Clau-
suræ leges dispensat. cap. 6.
n. 112. pag. 453.

Episcopus ob necessitatem mora-
liter sumptam, non autem
physicam, clausuræ leges di-
spensat; & quæ sit ista mora-
lis necessitas adducitur. Ibid.
nu. 112.

Episcopus, aut ejus Vicarius Ge-
neralis, & Regulares Superio-
res

res, Monialibus ut è Monasterio exeant, in casibus necessariis indulgere debent. ca. 6. nu. 118. pag. 460.

Episcopus Regulares Superiores, veniam exeundi Monialibus sub eorū cura viventibus, absque sua licentia indulgentes, comprimit. Ibid. pag. 460.

Episcopus loci Ordinarius, si justā exeundi causā approbare renuerit, Monialis è Monasterio exire nequit. cap. 6. nu. 119. Intellige si sub suo vivāt moderamine, at secus si sub Regularium cura: nam tunc ejus Superioribus causā justā exeundi approbātibus, exeunt Moniales, etiam si *Episcopus* causā reprobaverit. Ibid. pag. 460.

Episcopus, & Regulares Superiores, facultatē Monialium Monasteria ingrediendi, absq; justa causa indulgētes, in quas poenās incidāt? c. 6. n. 121. p. 462.

Episcopus, & Regulares Superiores pro clausura servanda, secularis Imperii opera uti valent. cap. 6. nu. 123. p. 463.

Episcopus examinare debet, Novitiam ante emissam professionem. c. 6. n. 125. p. 466. Vide Novitiæ; vide Professio.

Episcopus Monialium numerū in Cenobiis sibi subiectis præferre valet. c. 6. n. 148. p. 489. ut commodè vivant. Ibid. & quid si extrā numerū fuerint

receptæ alię cum dote, vel sine dote? Ibid. Vide Moniales.

Episcopus, in Monasteriis sub Regularium cura viventibus, Monialium numerum præscribere nequit, nisi de Superiorum venia. cap. 6. nu. 148. pag. 490.

Episcopus loci Ordinarius pro inopis Monasteriis sustentatione, uti Apostolicę Sedis Delegatus, quid facere debeat? cap. 6. n. 158. pag. 492.

Episcopus, contrā Regulares Superiores, pro bonorum restitutione à Novitio apportatorum, si Novitius è Monasterio exierit, ruere potest. cap. 6. nu. 160. pag. 493.

Episcopus excommunicationē indicens, appellacione nō obstāte, ad denūciacionem, & publicationem devenire potest. cap. 5. nu. 187. pag. 314.

Episcopus exterum non subditū ratione originis, ac domicilii, in aliena Diocesi degentem excommunicare nequit; sed quando? c. 5. n. 190. p. 320.

Epistola Pauli ad Romanos cap. 13. omnis anima sublimioribus potestatibus subdita sit, explicatur. cap. 1. nu. 25. p. 10.

Eq.

Equitū Hierosolymitanorū Ordo quando, à quibus, & ubi initium habuit, ac institutus fuerit? c. 4. n. 2. pag. 171. Vide Ordo Hierosol.

Equi-

Equites Hierosolymitani, eorūq;
Magnus Magister, Rodianā
Insulā Solimani Infidelis op-
pressā imperio, Messanā Ur-
bem lucubri forma petiēre c.
4. nu. 6. p. 172. eaque descri-
bitur. Ibid.

Equites Hierosolymitani, falsam
fabricantes monetam, eamq;
quomodolibet falsificātes, ha-
ud fori gaudent privilegio; &
à quo sint objurgādi imperio?
cap. 4. nu. 11. pag. 174. casus,
recentesque observationes af-
feruntur. Ibid.

Equites Hierosolymitani à feu-
dorum successione, contraria
nō vigente cōsuetudine, inca-
paces sunt. c. 3. n. 112. p. 174.

Equites Hierosolymitani ad sæ-
culariū officia non admittun-
tur. cap. 4. nu. 12. pag. 175.

Equites Hierosolymitani in Re-
gis officii administratione de-
linquentes, à quonam, quo-
modoque plectendi sint? cap.
4. n. 14. p. 175.

Equites Hierosolymitani, tam in
civilibus, quam in criminali-
bus, fori, Canonisque potiun-
tur privilegio. c. 4. n. 15. p. 175.

Equites Hierosolymitani, quan-
do Crucis albę signum gesta-
re ceperint; & qui fuerint pri-
mi? cap. 4. nu. 3. pag. 171.

Equites Hierosolymitani, in Va-
lentiæ Regno, in civilibus ta-
tūm fori potiebantur privile-
gio. cap. 4. nu. 16. p. 176.

Equites Hierosolymitani, etiā
ex speciali Catholicæ Maje-
statis confirmatione, fori gau-
dent privilegio. cap. 4. n. 16;
pag. 176.

Equites Hierosolymitani, ut fori
gaudeant privilegio, quid re-
quiratur? c. 4. n. 17. 18. p. 176.

Equites Hierosolymitani, anima-
rum curam exercentes, quan-
do Ordinariis subiciant Epi-
scopis? cap. 4. n. 21. pag. 178.

Equites Hierosolymitani ab om-
nibus datis, tributis, vestigalibus
ac gabellis per sæculares Prin-
cipes judicatis, etiā belli tē-
pore eximuntur. cap. 4. n. 23.
pag. 179. & quando minimē
eximantur? cap. 4. n. 24. &
seqq. pag. 179.

Equites Hierosolymitani non so-
lum à laico, verum etiā Epi-
scopali eximuntur imperio; &
quare? c. 4. n. 23. p. 179. eorū
privilegia à Regibus, Impera-
toribus, ac Pōtificibus cōcessis
recedētorū eorūq; immunitas
decisionibus, casibusve confir-
matur. cap. 4. n. 23. pag. 180.

Equites Hierosolymitani privile-
giis, sicuti Regulares gaudent.
cap. 4. n. 27. pag. 181.

Equites ex devotione donati, vel
mediam asportantes Crucem,
aut alii magistralis obedientię,
& qui uxores ducunt, an, &
quando fori gaudeant privile-
gio? cap. 4. n. 29. pag. 182. &
isti, quando à gabellis, aliisque
gra-

gravaminibus inintines sint? binę oppositę adducuntur sententię. n. 30. ac novissimę M. C. Sicilię afferuntur decisiones. nu. 31. pag. 183.

Equites Hierosolymitani assassinii patrantes crimen haud fori gaudent privilegio, eiusque cognitio ad quem spectet Iudicem? cap. 4. n. 32. pag. 182. casus adducatur. Ibid.

Equites Hierosolymitani, an privilegio eorum immunitatis renunciare possint? cap. 4. n. 32. pag. 184.

Equites Hierosolymitani ab invictissimo Carolo V. Imperatore, Sicilięque Rege, Melitensem Insulam recepere. cap. 7. pag. 172.

Equites Hierosolymitani sub lato Clericorum vocabulo cumulantur cap. 4. nu. 9. p. 173

Equites Divi Iacobi Calatravę, ac Alcantarę an verę dicantur Religiosi? c. 4. n. 41. p. 185.

& an à gabellis, aliisq; tributis eximantur? Ibid. n. 42. pag. 146. & an fori gaudeant privilegio? n. 43. pag. 186. 187.

& quid si gravia patnaverint crimina? num. 44. pag. Ibid. in Castellę Regno, in atrocioribus fori potiebantur privilegio. nu. 45. pag. Ibid.

Equites Divi Iacobi, Calatravę, ac Alcantarę quando à sæculari eximantur imperio, & quando non? cap. 4. nu. 45. p. 187.

& quid in civilibus? & quid in aliis Regionibus? decisiones ad id afferuntur. Ibid. & quid in utriusque Sicilię Regno? nu. 84. pag. 188.

Equites Divi Iacobi, Alcantarę, ac Calatravę hodię tam in civilibus, quàm in criminalibus, in Regiis subsellis conveniuntur. cap. 4. num. 49. pag. 189. multę afferuntur decisiones. nu. 50. Ibid.

Eremitę an, & quando fori clypeo gaudeant? cap. 6. n. 174. pag. 497. Ex.

Exactio Collectarũ quid sit, quidque importet ostenditur. cap. 2. nu. 31. pag. 56.

Exactores tributorũ, quibus denominentur nominibus? cap. 2. nu. 33. pag. 56.

Exactores ab Ecclesiasticis, corũ, que bonis dictũ exigentes, ad restitutionem tenentur; si ne qua minimę absolvi possunt. cap. 2. nu. 49. pag. 63.

Exactores guidagiorum, an teneantur solventem salvare, loca tuta, & sicura tenendo? cap. 2. nu. 7. pag. 48.

Exactores tributorũ, scientes nullũ Fisco deberi si exigerint, futurũ committunt. cap. 2. nu. 102. pag. 87. & publicani latrones dicuntur. cap. 3. n. 78. p. 164. & nu. 106. & seqq. pag. 88.

Exactores quid scire teneantur? quomodoq; se gerere debeant

cum

cum debitoribus? cap. 2. num.

105 pag. 87. & nu. 109. p. 88.

Exactores tributorum, ac gabel-

larū apud Romanos quomodo

eligerentur? cap. 2. n. 106.

pag. 88. & si formā non ser-

vaverint, & pecuniam sibi tra-

ditam retinuerint, plectuntur.

cap. 2. nu. 110. pag. 88.

Exactores gabellarū, si post ma-

turum fiscale debitum, debi-

tori dilationem dederint, pu-

niuntur; & qua pœna? cap. 2.

num. 111. pag. 88.

Exactores gabellarum iusta non

dantes iuxta administrationis

rationem plectuntur; & quo-

modo dicantur? cap. 3. n. 113.

p. 89. & quid si aliquid occul-

taverint? Ibid.

Exactores Collectarum &c. qua-

pido tanquam infames, officio

priventur? cap. 2. nu. 119. &

120. pag. 90. Vide officiales.

Exceptio Immunitatis Ecclesia-

sticæ, in qualibet iudicii par-

te, etiam per sententiam pre-

poni potest. cap. 7. sect. 3. nu.

64. & 65.

Exceptio excommunicationis, in

qualibet iudicii parte opponi

potest. & quid si post rem ju-

dicatā opposita fuerit? cap.

5. n. 186. pag. 313.

Exceptio excommunicationis si

proponatur per modum que-

stionis, & facti, de ea cogno-

scit Iudex laicus. ca. 5. n. 186.

pag. 313.

Excommunicatio quid sit? cap. 3.

ti. 32. pag. 139. & quotuplex?

Ibid. nu. 135. pag. 265.

Excommunicatio iusta, excōmu-

nicatum, usu, sacramentorūq;

participatione passiva, non

activa privata; & quomodo hoc

perficiatur? c. 5. n. 166. p. 297.

Excommunicatio quando benefi-

cii privationem hæud influat?

cap. 5. nu. 176. pag. 304. &

quid si excommunicatio fue-

rit iniusta? Ibid. pag. 307.

Excommunicatio quando de fru-

ctibus beneficii privet? cap. 5.

nu. 176. pag. 307.

Excommunicatio ut indicatur nō

sufficit quodcumq; peccatū,

sed mortale. c. 5. n. 142. p. 268

Excommunicatio ab homine in-

dicta, contra verum, non fi-

ctura contumacem indicitur.

cap. 5. nu. 143. pag. 268. Intel-

lige. n. 144.

Excommunicatio ut infligatur, opus

est ut excommunicandus per-

sonaliter citetur; & quando

per afflictionem sufficiat? Ibid.

nu. 143.

Excommunicatio major, & minor

quæ sit? cap. 5. n. 141. & seqq.

pag. 268. eorumque recēsen-

tur effectus. Ibid. & nu. 166.

pag. 297. & nu. 167. pa. 298.

Excommunicatio indicitur, tribus

præcedentibus monitionibus,

quæ à Christo assignatæ fuere;

& quomodo perfici debeant

ostenditur. c. 5. n. 140. p. 267.

Excommunicatio, quando de jure permittatur? cap. 5. n. 147. pag. 270.

Excommunicatione ex odio indicta, indices, quibus subiiciatur panis? in 148. Ibid.

Excommunicatio nulla, an imenda sit? cap. 5. n. 140. pa. 272.

Excommunicatio indicta ab homine, per eum tollitur, qui eam inflixit. ca. 5. n. 152. pag. 281.

Excommunicatio indicta à jure, per quos absolvatur? lb. n. 153.

Excommunicatio, Summo Pontifici reservata, an indicatur contra resistētes, & impedientes exercitium jurisdictionis Ecclesiasticae? c. 5. n. 164. p. 293. 294.

Excommunicatio, quænam à lege, quænam verò ab homine indicta dicatur? cap. 5. n. 165. pag. 296.

Excommunicatio, si conditionatè proferatur, quid operetur? cap. 5. nu. 187. pag. 314.

Excommunicationis effectus, interposita appellatione suspenditur. c. 5. n. 187. p. 315.

Excommunicatio, ut sit valida, an citatio omnimodè sit necessaria? cap. 5. nu. 189. pa. 320.

Vide Citationem.

Excommunicatio Dom. Proregi an sit licita? cap. 5. n. 188. pag. 316. & an. toto Sacro Concilio? & an Universitati? Ibid. pag. 317.

Excommunicatio, in Bulla Cœnæ Domini sœcraटा dirigetur cō-

tra Iudices, aliosque sæculares Superiores, Clericos ad forum laicale trahentes; nō contra partes sollicitantes. cap. 5.

n. 164. pag. 295.

Excommunicatio contra debitore quando indicatur? c. 5. n. 165. pag. 297.

Excommunicatio, si ve excommunicationis effectus, interposita appellatione suspenditur. cap. 5. n. 187. pag. 314.

Excommunicatus excommunicare nequit; & quare? cap. 5. nu. 195. pag. 265.

Excommunicatus injustè an se à divinis, ac temporalibus abstinere debeat? & an indigeat absolutione? cap. 5. num. 148. pag. 271. 272.

Excommunicatus à quo absolvatur? cap. 5. n. 152. 153. & seqq. pag. 280. 281.

Excommunicatus minori, inhabilis est ut ad beneficia eligatur; & quid si electus sit? cap. 5. n. 167. pag. 298.

Excommunicatus majori, Sacramentorū nec activam administrationē neque passivam retinet. cap. 5. n. 5. 169. pag. 298.

Excommunicatus Sacerdos, Sacramenta administrans, in irregularitatem incidit. cap. 5. n. 168.

Excommunicatus Pœnitentiæ Sacramentum haud confert; nisi in ultimo mortis articulo; & quomodo? Ibid. n. 170.

Excommunicatus majori; Missæ

Sacrificio adesse nequit. cap. 5. n. 171. pag. 300. & quid si adfuerit, aut ex tempore exire renuerit? Ibid.

Excommunicatus majori, sepultura privatur; & quid si penitentiae signa dederit? cap. 5. num. 172. pag. 300. 301.

Excommunicatus occultè, an etià occultè ante mortem absolvi possit? cap. 5. num. 172. pag. 301. 302.

Excommunicatus occultè an in beneficio eligere possit? Ibid. pag. 302.

Excommunicatus an beneficium, ante excommunicationem collatum, post excommunicationem acceptare possit? latè discutitur, ac absolvitur, hæsitatio. cap. 5. n. 174. pag. 303.

Excommunicatus, muneribus secularibus, quæ ante retinebat, haud privatur. cap. 5. nu. 174. pag. 303. & quid de Vicario Episcopi excommunicato? Ibid. & quid de Episcopi Delegato? Ibidem.

Excommunicatus quando sit in capax beneficii? cap. 5. n. 175. 176. pag. 304.

Excommunicatus beneficium sibi collatum retinere potest; sed ejus fructus non exigit, & exigendo restituere tenetur. cap. 5. n. 176. pa. 304.

Excommunicatus officia tam si publica, quam privata sint exercere nequit; & ista, quæ nã sint

recensentur. cap. 5. nu. 177. & seqq. pag. 308. & quid si fuerit publicè toleratus, aut occultè excommunicatus? cap. 5. nu. 177. pag. 309.

Excommunicatus majori, omni privatur commercio: & cum eo commorantes in minorem incidunt excommunicationem. cap. 5. n. 178. pag. 309. & qui excusetur? Ibid. in seqq. & quid de participante cum excommunicato notorio, tolerato, aut non denūciato? in seqq. & quid de jure novo; Extravag. Martini V. perpenditur. num. 183. Ibid. que explicatur. Ibidem.

Excommunicatus appellans à fidelium cõmunionem, an evitetur? cap. 5. n. 187. pag. 315.

Excommunicatus Ecclesiasticus an post appellationem celebrare possit? cap. 5. n. 187. p. 316.

Excommunicatus Is, qui ratione potestatis poterat Clerici percussorem impedire, & non impeditur? cap. 5. nu. 151. pag. 278. ita & ratum de ea habes. Ibid.

Excommunicatus ob Clerici percussorem, ab ea censura per Clerici percussi consensum, cõflecta, non eximitur. Vide percutiens.

Excommunicari acta, matrimonium, testamētum, ordines an valida sint? c. 5. n. 182. & seqq.

Excommunicatus an possit eligi in Judicem temporalem, No-

tarium, Delegatum, & similia?
cap. 5. n. 184. pag. 312.

Excōmunicatus an in iudicio testis esse possit? an in instrumēto? Ibid. & an uti reus assistere possit? n. 185.

Excōmunicatus, ad alterius, haud autem ad suum favorem obligari potest. cap. 5. num. 186. pag. 313.

Excōmunicatus per inferiores huius Regni Prelatos, ad nostrum de Latere Legatū, via appellationis, nullitatis, querelæ, omnique meliori modo occurrere potest. cap. 5. num. 187. pag. 313.

Excommunicationes, & interdictiones an in rem iudicatam transeāt? & an revocari possint? cap. 5. n. 187. pag. 313.

Excōmunicatur Clericum primæ tonsuræ percutientes; & quid si Clericus habitum non deferat? cap. 5. nu. 150. pag. 274.

Excōmunicatur, Monacum, Novitium, aut conversum percutiens. c. 5. n. 50. pag. 275.

Exemptio Clericorum, juxta Sacrosanctæ Tridentinæ Synodus decreta, de jure divino est. cap. 1. n. 22. pag. 8.

Exemptio Clericorum quo ad Sacra, & spiritualia, ex divino pendet jure. cap. 1. num. 46. pag. 16.

Exemptio Clericorum à Christo Petro, suisque successoribus, haud verò à Principibus Sæcu-

laribus commissa fuit. cap. 1. n. 46. pag. 16.

Exemptio Clericorum, quoad res temporales, & bona, ad Sacra, & spiritualia minimè pertinentia, ex Regum Imperatorumque placito originem ducit. cap. 1. n. 48. pag. 17.

Exemptio Clericorum in status, Reipublicæque perniciem, cadere haud debet. cap. 1. nu. 51. pag. 18.

Exemptio Ecclesiasticorum, passivè, non autem activè perficitur. cap. 2. n. 86. pag. 79.

Exemptio Religionis Novitios amplectitur, sicuti alios Ecclesiasticos: ratio affertur, oppositaque refellitur sententia. cap. 2. n. 102. pag. 86.

Exemptio Clericorum à Constantino Imperatore concessa fuit. cap. 3. n. 78. pag. 164.

Exempti, jurisdictionem Episcopi diocesani turbantes; eiusque Curie officiales suum munus exercentes injuriâ afficientes, ab Episcopo puniri possunt. cap. 6. n. 41. ac censuris innodari. Ibid. pag. 398. ratio affertur.

Exempti, si eorum exemptio plena, & Apostolica est, ad jus reverentiale, Episcopo debitum, haud tenentur. cap. 6. n. 293. pag. 551.

Exempti ad hoc ut contra diocesani Episcopum, exemptionis gaudeant privilegio, an solà

lâ privilegii indigeât exhibitio-
ne; & an eadem, quasi exemp-
tionis possessio necessaria sit?

cap. 6. n. 304. pag. 553.

Exempti adversus perſcriptionē,
per Episcopum diœcesanum
contrâ eos adeptam; de Sed.
Apost. jure, opponere queunt.
cap. 6. n. 311. pag. 555.

Exemptorum Judex. Vide Judex
exempt.

Exemptorum causæ. Vide causæ
exempt.

Exemptus Parochus si sit, quoad
Sacramentorum administratio-
nem, Episcopi subest imperio.
cap. 6. n. 76. pag. 422.

Exemptus uti Parochus Sacramēta
administrans, de subiectione,
exemptioneque participat. Ibid.

Exempti an, & quâdo ab Episco-
po excommunicari possint?
cap. 6. n. 164. pag. 494. Vide
de Episcopus.

Exempti, quibus in casibus, Epi-
scopi loci Ordinarii Imperio
subſint? Vide Regulares; vide
Episcopus, ubi fusè.

Exequior (in forma dignum,) an
subdelegari queat? cap. 5. n. 1
45. pag. 216.

Exequutio sententiæ, à Principis
Delegato commissa, & non ad
huc facta, elapſo anno, expirât.
cap. 5. n. 52. pag. 230.

Extractio armorum, falsæ mone-
tæ, aliorumque instrumento-
rum ab Ecclesia, cum Judicis
Ecclesiastici venia perficitur.

cap. 7. sect. 2. n. 67. pag. 641. &
quid si Ecclesiasticus Judex
renuerit? n. 69. Ibid.

Extractio armorum, falsæ mone-
tæ, aliorumve instrumentorū
legitimè cōfecta, an damnum
reco, in Ecclesia existenti in-
ferre possit? cap. 7. sect. 2. n.
67. 68. pag. 641.

Extractio armorum, falsæ mone-
tæ, aliorumque instrumento-
rum, & cadaverū veneno, vel
violenta manu perceptorū, ad
probandum contra reum in
genere delictum, cum Judicis
Ecclesiastici venia perficitur.
cap. 7. sect. 2. n. 70. pag. 642.
Vide Cadavera.

Extractio Rei ab Ecclesia pro de-
lictis exceptis, ab Episcopo, vel
suo Vicario Generali perfici-
tur. cap. 7. sect. 3. n. 1. pag. 650.
Vide Episcopus; vide Vica-
rius; vide Judex laicus.

Extractio Rei ab Ecclesia, in loco
nullius diœcesis, ad quem spe-
ctet, si duo viciniore Episco-
pi reperiantur? Vide Episco-
pus vicinior.

Extractio ab Ecclesia, illegitimè
cōfecta, haud ex actis dein
per Judicem Sæcularem con-
fictis convalidatur. cap. 7. sect.
3. n. 35. pag. 674.

Extractio, illegitima dicitur, non
solum si à Sæcularibus Curis
Ministris; verum etiam si à
privatis personis peracta fue-
rit: & Curia Sæcularis, si post
ille-

illegitimam extractionem, reū in suis carceribus emancipaverit, ad restitutionem tenetur cap. 7. sect. 3. n. 44. pag. 677. intellige si Curia sæcularis de allata extractione conscia fuerit; at secus si scientiam non habuerit. Ibid. n. 45. pag. 678. & quid si extractio à privatis violēter fuerit exequuta? Ibid. nu. 45. pag. 678. Vide Judex laicus.

Extrahens aliquem ab Ecclesia, cumque dein interficiens, immunitate haud potitur Ecclesiastica. cap. 7. sect. 2. n. 4. pag. 623. Vide Immunitas Ecclesiastica.

Extractus ab Ecclesia legitimè, & in carceribus Curie Sæcularis detentus, si in eis deliquerit, & delicta de exceptis non fuerint, eadem gaudet immunitate. c. 7. sect. 3. n. 37. p. 675.

Extractus ab Ecclesia, & in Curie Sæcularis fortis, loco Ecclesiæ detentus, si fugam arripuerit, & in loco prophano fuerit captus, an Ecclesiastica fruatur immunitate? c. 7. sect. 3. n. 39. pag. 675. Vide Immunitas Ecclesiastica; & quid si extractio illegitima fuerit? Ibid. 42. pag. 676.

Extractus ab Ecclesia blâdis verbis, simulatisque amici suasionibus, an ad Ecclesiam sit restituendus; & an Judex Sæcularis, cum in suis carceribus

detinens, ad restitutionem teneatur? cap. 7. sect. 3. nu. 47. pag. 680.

Extractus ab Ecclesia sub impunitatis, vel guidatici promissione, si in meatu, vel remeatu captus fuerit, ad Ecclesiam restituendus est. cap. 7. sect. 3. n. 50. pag. 682. Vide promissio impunitatis, vel guidatici.

Extrema vitiosa dicuntur. cap. 2. n. 17. pag. 36. in exordio.

Eu.

Eudoria, Arcadii Imperatoris Soror, in Imperii negotiis se immiscuit; ejusq; breuiter enarratur historia. c. 5. n. 132. p. 253.

Eudocia absque vi ad Imperium successit. cap. 5. n. 132. p. 263.

F.

Fa.

Facultas sæculariū audiendi cōfessiones, Regularibus ab Episcopo indefinitè indulta; absque causa non revocatur. cap. 6. nu. 73. pag. 418. eadem facultas mortuo Episcopo expirat. Ibid. Vide Episcopus.

Facultas haud ad beneplacitum nec de loco ad locum, neque de persona ad personam extenditur. Ibid.

Facultas hæc expirata cum alia venia, & approbatione, prævio examine tribuitur, si Episcopo libuerit. Ibid.

Facultas audiendi sæcularium confessiones Regularibus ab Epi-

Epi-

Episcopo indulta ad audien-
das Monialium confessiones
non haud extenditur. cap. 6. n. 73.
pag. 416. & an tempore jubi-
lei? Ibid.

Facultas visitandi Ecclesiam Re-
gularium curam animarum ha-
bentium, solis Episcopis in-
indulgetur: nec ad alios inferio-
res Prælatos, etiam quasi Epi-
scopalem jurisdictionem ha-
bentes extenditur. cap. 6. nu.
80. pag. 426.

Facultas visitandi Ecclesiam cul-
lorum animarum habentem, ad
Prælatos omnimodâ tempo-
ralem, & spiritualem retinen-
tes jurisdictione, non ad Dico-
nes cesanum spectat. cap. 6. num.
81. pag. 426.

Facultas Ordines conferendi ad
Episcopos propriè spectat;
in deo delegari potest. cap. 6. nu.
85. pag. 432.

Falsus Creditor. Vide! Creditor.
Famis acutissimus est ensis, eam-
que sufferentes, ad jurisjuran-
di observantiam minimè tenen-
tur: cal. 2. ri. 71. pag. 72.

Familia armata haud Prælati
convenit. cap. 3. nu. 45. p. 141.

Familia armata permittitur Episcopis, ob facultatem, quam
habent coercendi ac carcerandi.
cap. 3. n. 54. p. 143. ratio ad-
ducitur: n. 55. 56. p. 144.

Familia Episcoporum armata, an
armata à secularibus Principi-
bus interdicta gessere valeat?

cap. 3. n. 57. pag. 145.
Familiares Curia Episcoporum
in delictis communibus an fori
possideant privilegiū? cap. 3.
n. 74. 75. & seq. p. 149. & quid
si in sui muneris administra-
tionem deliquerint? cap. 3. nu.
75. 76. pag. 149.

Familia Legatorum, comites, alie-
que accessorie persone an fori
gaudeant privilegio? cap. 5.
nu. 1. pag. 207.

Famuli Clericorum, itidem con-
ductitii, an tributorum exem-
ptione fruantur? cap. 3. num.
1. pag. 128.

Famuli Cardinalium an fori gau-
deant privilegio? cap. 3. n. 17.
19. pag. 134. Decisio Hong.
assertor.

Famuli cum Domino excommu-
nicatione commorantes, an in ex-
communicationem incidant?
cap. 5. nu. 179. pag. 310.

Famine cum Episcopis, aut Mo-
nachis habitare minimè decet.
cap. 1. nu. 17. pag. 7.

Famine, & mares tributa solve-
re tenentur. cap. 2. n. 19. p. 51.
Famine an ex Sum. Pontificis pla-
cito potestatem jurisdictione

Ecclesiasticam, censuræque
inferendi exerceat? queant?
cap. 5. nu. 31. pag. 59.

Famine habitualiter spiritualem
jurisdictionem à Sum. Pontif-
ice habere possunt. cap. 5. n.
131. p. 59. Vide Abbatis.

Fœminæ an sint capaces primæ
confusæ de Sum. Pôstificis pla-
cito? cap. 5. n. 152. pag. 261.

Fœminæ an sint capaces ordina-
riæ jurisdictionis? cap. 5. nu.
132. pag. 261.

Fœminæ an beneficiorum colla-
tionem, curamque animarū
ex Sum. Pontificis placito reti-
nere possūt? c. 5. n. 131. p. 260

Fœminæ quamplurimæ sceptrā
tenuere; & ad Regis instar do-
minavere. c. 5. nu. 132. p. 275.

Fœminæ Ecclesiasticum ejus ho-
norem deturpare attētantem
percutiens, an in excommu-
nicationem incidat? cap. 5. nu.
150. pag. 277.

Fi.

Filii olim ab onere solvendi tri-
buta eximebantur? & filii qui
erant? c. 1. n. 12. p. 6. sed quā-
do non? n. 34. pag. 13.

Filii Israëliti medium sislū sol-
vere cogeabantur. cap. 1. n. 34.
pag. 15.

Filiorum numerus ab onere sol-
vendi tributa haud excusat.
cap. 2. n. 16. pag. 50. & cur eis
nec immunitas concedi pos-
sit? Ibid.

Fidericus III. Rex ab Innocentio
V. expulsus fuit. c. 1. n. 4. p. 15.

Fidelitas, populique amor firmū
sunt. Regis propugnaculum.
ca. 2. n. 16. p. 36. in exordio.

Fictarii, ac Conductores pro fru-
ctibus, Ecclesiæ, vel Clerico
soluendis, immunes sunt. c.

2. nu. 154. & 155. pag. 98.

Fictarii, & Coloni, si datia, &
impositiones in tanto fuerint
excessu, ob quas Ecclesia, vel
Clerici non de facili fictarios,
ac Colonos, absq; iactura in-
venire valeāt, immunes sunt.
cap. 2. n. 156. pag. 99.

Fiscus tam Ecclesiastici, quā
sæcularis imperii, in determi-
natione articuli immunitatis
Ecclesiasticæ citādus est. cap.
7. sect. 3. nu. 17. pag. 659.
Vide Reus.

Fiscus sæcularis imperii an appel-
let à decreto per Episcopum
lato, reum gaudere immuni-
tate Ecclesiastica; & quid si
decretum sit nullum; & an ei
competat recursus? cap. 7. sec.
3. n. 32. pag. 671.

Fl.

Florentini, pro reparanda Arnī
fluvii inundatione, ex Clemē-
tis VIII. cōsēsu facultatē Cle-
ricos collectādi impetravere. c.
2. n. 62. pa. 68. Vide Ecclesia-
stici. Fo.

Forenses quando ad collectas te-
neātur, quando eximantur?
cap. 2. nu. 13. p. 34. in exordio.

Forenses pro muneribus persona-
libus an collectētur? & an pro
realibus? & quid de Italiæ cō-
suetudine? Rot. Roman. de-
cis. penès cens. de censibus
perpenditur. c. 2. n. 20. p. 51.

Forensis grāvatus in loco, ubi bo-
na sita sunt, quando loco do-

micilli gravari possint? cap. 2. nu. 21. pag. 53.

Focularibus extinctis, universitas tributum solvere tenetur in ea quantitate, in qua impositum fuit; & debitum, per mortuos solvendum, ceteriolvere debent. cap. 2. nu. 24. p. 54.

Fores Ecclesiæ immunitate potiuntur Ecclesiastica. c. 7. sect. 1. nu. 44. pa. 586. Vide immunitas; vide Portæ.

Fr.
Fraudantes gabellas iuste impositas mortaliter peccant, & ad restitutionem tenentur, & quando excusentur? n. 38. pag. 59.

Fu.
Furnus, furnique domus, aut Apothecæ Ecclesiæ, Monasterii, vel Hospitalis, cum eis adherentes, an, & quando immunitatem retineant? cap. 7. sec. 1. nu. 76. pag. 611. 7. q. 20.

Furtum, quando in Terris jurisdictionalibus committitur, Barro ad quid teneantur? cap. 2. nu. 7. pag. 48.

Furtum patrat Creditor, si aliquid subdolo recipit. cap. 2. n. 103. pag. 87.

G

Gabella an solvenda sit à Mercatore, non petente exactoribus? cap. 2. nu. 8. pa. 48. & quid si cum dolo, & fraude? prior adducitur sententia, lb.

Gabella super quibus solvatur bonis? & quando? cap. 2. nu. 10. pag. 48.

Gabella propriè quænam dicatur? cap. 2. nu. 12. pag. 45.

Gabella cur etiam vestigal dicatur? cap. 2. nu. 10. pag. 49.

Gabella generaliter ad quas extendatur exactiones? cap. 2. n. 30. pag. 55.

Gabelle, publica, legitimaque auctoritate sunt imponendæ, aliàs injustæ dicuntur, & imponentes in excommunicationem per Bullam Cœnæ Domini illatas, aliasque poenas incurrunt. cap. 2. num. 34. pag. 57.

Gabellas, & Collectas quis imponere possit? cap. 2. n. 35. p. 57.

Gabella quomodo imponantur à Republica Veneta, & Ianuensi? cap. 2. nu. 35. pag. 58.

Gabellas fraudantes; Vide fraudantes.

Gabelle vires solutionem, causæ legitimæ cessante, etiam cessare debent. cap. 2. nu. 30. 40. pag. 59.

Gabellarum, Collectarumque tributarum Ecclesiasticis imponentes, in quas poenas incidunt? cap. 2. nu. 47. pag. 63.

Gabelle, oneraque omnia per seculare imperium Ecclesiasticis imposita, nulla, irrita, ac inania sunt, etiam ipsi Ecclesiasticis non reclamantibus. cap. 3. nu. 49. pag. 63.

- Gabella* quando fit ab Ecclesiasticis solvenda; agros conductibus alienos? cap. 2. n. 83. pag. 77.
- Gabella* sunt ab Ecclesiasticis solvendæ, quando ipsi alterius redditus conducunt, ut vendant. cap. 2. n. 83. pa. 77. & quid si pauper sit Ecclesiasticus conductor? in sequenti
- Gabella* non est ab Ecclesiastico solvenda, fructus de proprio agro vendente. cap. 2. n. 83. pag. 77.
- Gabella* ab Ecclesiasticis uvas alterius agri, aut lanas alterius gregis cimentibus, ut vinū, vel pannos conficiant, est solvenda. cap. 2. n. 87. pa. 79.
- Gabella* ab Ecclesiasticis ferri venam habentibus, & ex ea ferum conficientibus, quando fit solvenda? ca. 2. n. 88. p. 79.
- Gabellarum* Exactor; Vide Exactor gabellarum.
- Gabellarum* Exactores justam nō dantes sue administrationis rationem, plectuntur: & quomodo dicantur? c. 2. n. 113. pag. 89. & quid si aliquid occultaverint? Ibid.
- Gabellarum*, Collectarūq; Exactores &c. in sui officii administrationes habentes, quænam probationes requiratur ut puniantur? cap. 2. n. 114. 116. 117. pag. 90.
- Gabellas* solvendi onus: Vide Onus.
- Gabellarum* Cōductor; Vide Cōductor gabellarum.
- Gl.
- Gloss.* in Clement. de censibus penditur. c. 2. n. 152. p. 98.
- Go.
- Goti*, Vandalique Regnum Siciliæ irruere: & à quibus expulsi fuerint? cap. 5. n. 216. pag. 328.
- Gr.
- Gradus* Ecclesiæ, per quos ad ipsam descenditur Ecclesiam, an immunitate gaudeant? cap. 7. sect. 1. n. 38. pag. 580.
- Gradus* Ecclesiæ exteriores in publica via existentes, per quos ad Ecclesiam ascenditur an immunitatem retineant? cap. 7. sect. 1. n. 38. pa. 580.
- Gradus* Cœmeterii, Atrii, Portici, Claustrī, vel alterius loci sacri, an immunitate fruuntur? cap. 7. sect. 1. n. 39. p. 501.
- Gravamen* duplicatum iniquum est. cap. 2. n. 21; pag. 52.
- Gu.
- Guidagium* quid sit? cap. 2. n. 7. pag. 47.
- Guidagium* à quibus, & qua ratione solvatur? cap. 2. n. 7. p. 47.
- Guidagium* exigentes, an teneantur solventem salvere, loca, & sicra tenendo? cap. 2. n. 7. pag. 48.
- Guidaricus* concessus ab inferiori Judice, ex causa, servandus est à Superiore. cap. 7. sect. 3. n. 52. pag. 864. Vide Promissum.

missio salvi conducti, vel guidatici.

Guidaticum ex causa concedere valet Judex Inferior. Ibi. n. 3.

Guidaticus concessus a quolibet inferiori Ministro confugę in Ecclesia servandus est, & confuga restituendus est Ecclesie. cap. 7. sect. 3. n. 55. 56.

Guidaticus sive securitas, etiam per nutum conceditur. cap. 7. sect. 3. nu. 56. pag. 685. ac per

Epistolam. n. 54. & per simpli-

tem vocationem. Ibid. p. 684.

H *Henricus* Imperator ex Con-

stantia uxore in Regno suc-

cessit, & quid eo mortuo? cap.

4. n. 227. pag. 331. Idem inve-

stituram Regni gratis a Cele-

stino haud recepit. Ibid. & seq.

Hæreditas Clerici adhuc jacens

an collectari possit? cap. 2. nu.

133. pag. 52. & 58. un.

Hæreditas Clerici jam adita an

collectari possit? cap. 2. n. 133.

pag.

Hæreditas Clerici si maliciose

dicere distulerit, animo collectas

evitandi, an contributiones,

nam Judice, Defuncto eo

petere pulsandus est. c. 7. sect.

4. nu. 64. Intellige si privile-

giatus sit hæres, particulari

privilegio: at secus si privile-

gio generali in corpore juris

clauso. Ibid. nu. 65. pag. 717.

Vide Clericus. & n. 84. & seq.

pag. 723.

Hæreticus, pro hæresis crimine,

an immunitate gaudeat Ec-

clesiastica? cap. 7. sect. nu. 18.

pag. 569. *Hi.*

Hierosolymitani Equites. Vide

Equites Hierosol.

Hierosolymitanus Ordo. Vide

Ordo Hierosol.

Hierosolymitana Religionis Ma-

gnus Magister. Vide Magn.

Magister.

Hierosolymia a Saracenis oppres-

sa, Hierosolymitani Equites

Rhodum petere, cumque

Goffredi Regis permisso ob-

tinuere: ca. 4. n. 4. pag. 171.

Hierosolymitana Religionis Co-

loni. Vide Coloni Hierosol.

Historia Sicilie, ejusque Monar-

chie affectus. c. 5. n. 192. &

seqq. Vide Siciliam: vide Mo-

narchiam, & Reges Sicilie.

Hypotheca generalis omnium bo-

norum, comprehendit nomi-

na debitorum: cap. 7. sect. 4.

nu. 134. pag. 735. Vide Cre-

ditor, ubi fusi.

Hypotheca eadem possidentem,

vel distans possidere desinen-

tem dicitur. cap. 7. nu. 136.

pag. 736. & an super incorporalia, & nomina debitorum constituantur? Ibid.

Ho.

Homicidium quando publicum, ac notorium dicatur? cap. 6. n. 261. pag. 543.

Homicidium quando irregularitatem inferat? Vide Irregularitas; vide Episcopus.

Homicidium, quando ad propriam defensionem necessarium dicatur? cap. 6. n. 264. pag. 545. & quando irregularitatem inferat? Ibid. pag. 546. Vide assilens in bello iusto; Vide irregularis.

Homicidium committens propria manu, in bello iusto, beneficium resignare debet: vel dispensationem super irregularitate impetrare tenetur. cap. 6. nu. 266. pag. 546.

Homicidium in Sacrificia, Ostio, Atrio, Portico, Cellula, Horto, vel in alia exteriori Ecclesie, aut Cœmeterii parte commissum, haud in Ecclesia, vel Cœmeterio patratum dicitur, ideoque committens immunitate potitur Ecclesiastica. cap. 7. sect. 1. nu. 78. pa. 612. Vide delinquens.

Hortus Ecclesie, Monasterii, vel Hospitalis, an, & quando immunitate retineant Ecclesiastica? ca. 7. sect. 1. n. 77. p. 612.

Hospitale, sub Divi Joannis Baptistæ titulo, in Hierosolyma

Urbe, à quibus erectus fuerit? cap. 4. nu. 3. pag. 171.

Hospitalia an, & quando Episcopo subsint? cap. 6. nu. 175. & 176. & 177. & 497. pa. 497. & quid si sub regia vivat protectione? Ibid. n. 179. p. 499. Decisio Regni, ejusque praxis adducitur? ibid. n. 183. 184. pag. 500.

Hospitalia an, & quando immunitatem retineant Ecclesiasticam? ca. 7. sect. 1. n. 73. p. 607.

Hospitalia quando sacra, quando Religiosa dicantur? Ibid. nu. 73. pag. 608.

Hospitale si de Episcopi fundatur autoritate, tenetur Episcopus à fundatoribus dotem congruam, ac expensas petere necessarias, aliàs de proprio tenetur. cap. 7. sect. 1. nu. 73. pag. 609.

Hospitalitas militum an sit onus personale, an verò reale? cap. 2. nu. 82. pag. 79.

I
Id.

Idolatri quando ab Episcopis puniri possint? cap. 3. nu. 52. pa. 142. 143. *Je.*

Jesuite dum iter faciunt, speciale retinent privilegium, ubique audiendi confessiones, etiam extra approbantis Episcopi Diocesim. cap. 6. n. 72. pag. 415.

Im.

Im.

Immunitas generaliter concessa
 circa contributiones omnes, quo-
 modo recipienda sit? nu. 181.
 & seqq. pag. 105. & seqq. 1
Immunitas circa contributiones,
 collectas &c. quando suæ im-
 munitati renūciare videatur;
 & quando non? cap. 2. n. 188.
 & 189. & seqq. pag. 106. 107.
Immunitas famulorum Ecclesiæ,
 quoad fori privilegium de ju-
 ræ non sit? c. 3. n. 236. p. 136.
Iniquitas Ecclesiæ à quonam
 scateat jure? cap. 7. sect. 1. n.
 1. pag. 56. in fine. 1
Immunitas Aylis, Principumq;
 statuis concessa inolevit. cap.
 7. sect. 1. pag. 56. in fine. 1
Immunitas Ecclesiastica à quibus
 concessa fuit? cap. 7. sect. 1.
 p. 45. pag. 56. 1
Immunitas Ecclesiastica an loco
 tantum impertita fuerit? cap.
 7. sect. 1. p. 56. 1
Immunitas Ecclesiastica etiam lo-
 catis sacris, ac Religiosis ob re-
 verentiam, ac honorem fuit
 indulta? c. 7. sect. 1. n. 9. p. 56. 4.
Immunitas Ecclesiastica omni-
 bus fidelibus baptizatis ad Ec-
 clesiam confugientibus con-
 cediunt? cap. 7. sect. 1. n. 13. p. 56.
 & quid Judæis? Ibid. in
 seqq. & an excommunicatis?
 quibus interdictū est Ecce-
 las ingredi? Ibid. n. 5. p. 56. 8.
 & an Apostatis fidei aut Re-
 ligionis? Ibid. in seqq. & an
 Hæreticis pro hæresis crimine

ad Ecclesiam confugientibus?
 Ibid. in seqq. 1
Immunitas Ecclesiastica an gau-
 diant Clerici, aliiq; Religiosi?
 cap. 7. n. 9. sect. 1. pag. 56. 9.
 De duo ad id oppositè adducun-
 tur opiniones. pag. 57. pra-
 xis adducitur. pag. 57. 1
Immunitas Ecclesiæ à tecto, usq;
 ad Cælum, & à solo usque ad
 inferos extenditur? cap. 7. sect.
 1. n. 2. p. 57. 1
Immunitas Ecclesiastica in qui-
 bus Ecclesiis, & Ecclesiæ par-
 tibus, continetur? cap. 7. sect.
 1. n. 2. & seqq. pag. 57. 4.
 Vide Ecclesia; vide Cœme-
 terium, vide Gradus Ecclesiæ,
 Olliū, Parietes, Sacristia, Of-
 ficiūq; Campanile &c. 1
Immunitas ecclesiæ an gaudeat habens
 in Ecclesia per parietis fora-
 men, majorem corporis par-
 tem, aliam vero in domo
 profana, Ecclesiæ contigua?
 cap. 7. sect. 1. n. 39. pag. 58. 3.
Immunitas hand potest Eccle-
 siastica alicui lethale vulnus
 in Ecclesia inferre, licet mors
 extra eā sequatur. c. 7. sect. 2.
 nu. 1. pag. 62. 2. Intellige si se-
 cundū, & apostatū modo hoc
 consecrasset ac secus in tunc nu-
 mer. 2. pag. 62. 3. 1
Immunitas Ecclesiastica haud
 fruitur existens in Ecclesia,
 nisi telū, aliq; instrumento eā
 existentem extra eā interfec-
 erit? cap. 7. sect. 2. n. 2. p. 62. 3.
 In-

Intellige uti supra; & quid si è contra. n. 3. Ibid. & quid si ab Ecclesia extraxerit; & postea occiderit? n. 4. & quid si hoc mandaverit? n. 5. & quid de mandante alicui membrum in Ecclesia mutilare. Ibidem n. 57. p. 639.

Immunitate Ecclesiastica an gaudeat aliquis grave delictum, in Gregorii XIV. constitutione non comprehensum, committens? cap. 7. sect. 2. nu. 8. & seq. ubi fusiè. pag. 625.

Immunitas Ecclesiarum omnium non prodest patranti in una Ecclesia homicidium, vel membri mutilationem. cap. 7. sect. 2. nu. 24. p. 630. & quid pro aliis delictis ante, vel postea commissis. n. 28. p. 631. Intellige. n. 29.

Immunitate Ecclesiastica an gaudeat reus, si postquam ab Ecclesia extractus fuerit, & in carceribus Judicis laici, loco Ecclesie detentus, ab eis fusiè amripuerit, & dein in loco profano fuerit captus? cap. 7. sect. 3. nu. 39. pag. 685. & quid si extractio illegitima fuerit? Ibid. n. 42. pag. 676.

Immunitati Ecclesiasticæ verbo renunciari non potest: at secus facto. cap. 7. sect. 3. nu. 40. & 62. pag.

Imperium, gentiumque servitus, à quo; & quot modis fuerint introducta? cap. 1. nu. 3. p. 4.

Imperium temporale Christus exercere noluit. c. 1. n. 6. p. 5.

Imperium temporale Petrus Christi Vicarius non exercuit. cap. 1. n. 14. pag. 6.

Imperator Valens, & Valentinus, Clericos, quamvis in minoribus, tutelis, muneribusque personalibus liberos esse statuere. cap. 1. n. 17. pag. 7.

Imperatores Romani, Episcopos ad testimonium dicendum minime esse compellendos, statuere. cap. 1. n. 17. pag. 7.

Imperator Justinianus: quid de Ecclesiasticis statuerit recensetur. cap. 1. n. 17. pag. 8. Vide Justinianum.

Imperator Constantinus. Vide Constantinum.

Imperium quid sit? cap. 1. n. 57. pag. 22.

Imperator Augustus totum terrarum orbem sub censu posuit. cap. 2. n. 2. p. 31. in exordio.

Imperatores, qui Siciliae Regnum obtinuerint enarrantur. cap. 5. n. 210. & seqq. pag.

Imposita tributorum bono congruit publico, publicumque ab insidiis custodit. cap. 2. n. 31. pag. 31. in exordio.

Imposita tributorum congruit, quando est moderata. cap. 2. n. 41. pag. 31. in exordio.

Imposita tributorum immoderata tyrannia dicitur. c. 2. n. 5. & 6. pag. 32. in exordio.

Impositiones, quæ à Principibus

ſæcularibus ſub varijs nomi-
 nibus exiguntur, dilucidè re-
 cenſentur. cap. 2. n. 3. pag. 45.
Impoſitiones omnes publica, legi-
 timaque autoritate ſunt im-
 ponendæ; aliàs inſultæ dicun-
 tur, & imponentes in excom-
 municationes per Bul. Cœnæ
 Domini illatas; aliæque pœ-
 nas incurrunt. cap. 2. nu. 34.
 pag. 57. etiam exigentes, ac
 conſulentes. n. 47. pag. 63.
Impoſitio quando pro imminen-
 ti non ſufficit neceſſitate; tunc
 Princeps ſæcularis impoſita
 augere, nō vaq; onera oppor-
 tuna pro quantitate impone-
 re poteſt. cap. 2. n. 40. p. 60.
Impoſitiones omnes per ſæculare
 imperium Eccleſiaſticis; eo-
 rumq; bonis impoſita; nulla,
 irrita, ac inania ſunt; etiā iſtis
 Eccleſiaſticis non reclamantibus.
 cap. 2. nu. 49. p. 63.
Impoſitio contributionis, inter Ec-
 cleſiaſticos quando per Epico-
 pu loci Ordinariū, abſq; Potifi-
 cis aſſenſu permitti poſſit? c. 2.
 n. 65. p. 702 Vide Contributio-
 nes, Eccleſiaſtici, & Aſſenſus.
Indictum ordinariū, ſive Mu-
 nus, Quiritum tempeſtate,
 quomodo imponebatur? cap.
 2. nu. 23. pag. 54.
Indictio quænam ſit, undeque
 ortum habuit recenſetur. cap.
 2. n. 25. pag. 54.
Inſania facti quomodo tollatur?

cap. 6. nu. 287. & ſeqq. o. n. b.
Ingreſſus intus Monialiū clau-
 ſtra ſub præteſtu veniē in quas
 ruat pœnas? cap. 6. n. 102. pa-
 446. & quid ſi non præteſtu
 veniē, ſed auctoritate propria?
 Ibid. pag. 447. & quid ſi non
 ad malum; ſed ad bonū, finē?
 Ingreſſus fuerit? Ibid. pa. 448.
 Vide Clauſura; vide Episco-
 pus.
Ingreſſus Monialiū Monasteria
 ob neceſſitatem; materialiter
 ſumptam; illicitus eſt. cap. 6.
 nu. 112. & quæ ſit explicatur.
 pag. 453.
Ingreſſus intus Monialium Mo-
 nasteria multis permittitur
 perſonis & quæ ſint recen-
 ſentur. cap. 6. n. 113. pag. 456.
Ingreſſus intrā Monialium Mo-
 nasteria ad cōverſandum, aut
 prændendum, Magnis Prin-
 cipibus, ſoliſque Heroinis, pro
 certis vicibus, ac perſonis à
 Pontifice conceditur. cap. 6.
 Ibid. n. 114.
Ingreſſus virorum Monasteria
 ſceminis; etiam Monialibus
 interdictus eſt. cap. 6. n. 124.
 pag. 467.
Innocentius V. Pontifex Fiderici
 III. Regem ab imperio ejecit.
 cap. 1. nu. 40. pag. 15.
Innocentius III. Pontifex Ottonē
 Regem à dominio expulſit.
 cap. 1. nu. 40. pag. 15.
Inſultatus ab Eccleſiaſtico arma-
 tus; an eum armis prævenien-
 do

do offendere possit? cap. 5. nu.
150. pag. 276.

Interpellatio ex actis negativis,
ubi animus præscribendi ob
non solutionem factam dedu-
citur, minimè requiritur. cap.
2. nu. 163. pag. 102. sed quid
sufficiat? n. 164. & seqq. pag.
102. & quid si de præscriptio-
ne immemorabili agatur? cap.
2. n. 167. 168. pag. 102.

Interdictus Ecclesias ingredi, si
pro alio crimine ad Ecclesiam
convolaverit, an ejus gaudeat
immunitate? cap. 7. sect. 1. nu.
15. pag. 568.

Inventarium defuncti à quonam
conficiatur Judice? cap. 7. sec.
4. nu. 93. pag. 726. & quid
de invetario Clerici defuncti,
hereditate adita, vel jacente.
cap. Ibid. n. 93. & seq. p. 726.
Inventarium per hæredem con-
fectum judicium, nec judicia-
lem actum est, sed simplex
solemnitas, à jure pro hæredis
indemnitate requisita. cap. 7.
sect. 4. n. 126. pag. 734.

Inventarium absque Judicis præ-
sentia conficitur; nisi de op-
posita consuetudine. n. 126.
absque decreto conficitur. nu.
127. & sine citatione. n. 128.
131. sed corà Notario, & tes-
tibus. nu. 130. Regni praxis
adducitur. Ibid. n. 132. p. 735.

Jo.

Joanna in Partenopæo Regno
sine viro regnavit. cap. 5. nu.

137. pag. 263.

Joannis Chrysostomi sententia:
Sacerdotes suis parere supe-
rioribus teneri, explicatur. cap.
1. n. 26. pag. 10.

Joseph Patriarcha sacerdotes ab
oneribus solvendis liberos fe-
cit. cap. 1. n. 24. pag. 9.

D. Joseph Fernandes de Medra-
no Concistorii Præsidentis cõ-
dignè laudatur. cap. 4. nu. 32.
pag. 182.

Ir.

Irregularitas ut oriatur, oportet,
ut homicidium sequatur, nec
sufficit conatus cap. 6. n. 264.
pag. 544.

Irregularitas, quæ oritur ex cor-
poris deformitate, à quo dispẽ-
sari queat. Vide Episcopus,
Pontifex, Prælati, & Regulares.

Irregularitas ex quibus causis in-
feratur? cap. 6. n. 55. pag. 541.
& seqq. Vide Episcopus.

Irregularitas haud ex simplici
vulnere inducitur, etià si vul-
neratus ob Chirurgi injuriã,
vel sua culpa occubuerit. cap.
6. n. 264. p. 545. Vide Vulnus.

Irregularis est abortum procu-
rans; & quando? cap. 6. n. 264.
pag. 545. Vide abortum pro-
curans.

Irregularis est mandas aliquẽ in-
terfici, si sufficienter ante cẽ-
dem mandatum non revoca-
verit. cap. 6. nu. 264. p. 545.

Irregularis an sit ille, qui in bel-
lo justo assistit, & propria ma-

nu pugnât? c. 6. n. 265. 266. p.

546. Vide Laicos, & Clericos.

Irregularitas contrahitur ex bigamina vera, & non similitudinaria; & quis de ea dispensat. cap. 6. n. 279. pag. 549.

Irregularitas oritur ex infamia juris, & facti, ita & juris, vel facti tantum; & quis de ea dispensare potest? cap. 6. n. 280. & seqq. pag. 550.

Is.

Israëlii filii medium siculum solvere cogeantur. c. 1. n. 34. p. 15.

Ju.

Index Ecclesiasticus in laicos qua medela procedere debet; & quando brachiū seculari petere queat? cap. 3. n. 30. pag. 138.

Index Ecclesiasticus cognoscit si causa sit jurisdictionis, & contentationem absolvit. cap. 3. n. 79. pag. 165. & quid si agatur de materia jurisdictionali prophana, & reus sit laicus? n. 80. pag. 165.

Index Ecclesiasticus Ecclesiasticis torturæ tormentum, non edatis defensionibus, infligere nonnequit, sed contra eos secundum jura canonica procedere debet. c. 5. n. 115. & seq. pag. 254. & quando ex abrupto agere possit? *Ibid.* n. 116.

Index Ecclesiasticus veniam procedendi ex abrupto contra Ecclesiasticos, dispensativo modo à Principe Seculari expo-

scere nequit; sed à Summo Pontifice. cap. 5. n. 14. 117. 118. pag. 254. Vide Potestas Ecclesiastica.

Index Ecclesiasticus non cognoscit de delictis in Ecclesia patratris, si ad sanguinis effusionem attingerit. c. 7. sect. 1. n. 11. pag. 565.

Index Ecclesiasticus in Ecclesia an actus judiciales perficere possit? cap. 7. sect. 1. n. 11. pag. 566. Vide Citationem.

Index Ecclesiasticus delictum in Ecclesia commissum objurget, locusque præventioni est. cap. 7. sect. 2. n. 78. pag. 644. Vide Episcopos.

Index laicus an possit Clericos interdictis armis spoliare, & an Clerici debet ei resistere, si taliter attetaverit. cap. 3. n. 69. & seqq. p. 148.

Index laicus, quando de excommunicationis exceptione cognoscere possit? cap. 5. n. 86. pag. 313.

Index Laicus possessoria circa modum inter Laicos sedendi in Ecclesia, si de mero agitur in facto, an absolvere possit. cap. 6. n. 60. pag. 409.

Index Laicus an Novitium, pro delicto, ante Religionis ingressum commissum compellere possit? cap. 6. n. 172. p. 496.

Index Laicus an reum, non pro homicidio, vel membri mutilatione in Ecclesia patratris, sed

M m m m m pro

pro aliis criminibus non exceptis extrahere possit? cap. 7. nu. 29. pag. 631.

Iudex Laicus arma, falsam monetam, aliaque instrumenta in Ecclesia existentia extrahere nequit. cap. 7. sect. 2. n. 59. & 67. pag. 641. Vide Extractio, vide Arma, & Falsa moneta.

Iudex Laicus, veniam Iudicis Ecclesiastici, cadavera extra Ecclesiam cum aliis tumultu recognoscit. cap. 7. sect. 2. nu. 70. pag. 642. alias excommunicatur. n. 71. 72. p. 642. 643.

Iudex Laicus ex humatione, & cadaveris recognitione suum in genere clarificat delictum. Ibidem.

Iudex Laicus si reum ab Ecclesia, in delictis non exceptis, extrahere attentaverit; variis obijungatur pœnis; læsque Majestatis crimen patrat, eique Ecclesiastici resistere valent; & quomodo? cap. 7. sect. 3. n. 9. & n. 13. 14. pag. 653. sed quando, & quomodo in delictis exceptis reum extrahere possit? cap. 7. sect. 3. n. 10. 11. pag. 653. 654. & an reum funibus, aut catenis in Ecclesia ligare possit? Ibid. sect. 3. n. 12. p. 654. custodes, ut reum ab Ecclesia exeuntē capiāt ponere potest. Ibid. n. 13. p. 655. & quid si illegitimē reus ab Ecclesia fuerit extractus? c. 7. sect. 3. n. 34. pag. 674. Vide

extractio; & quando suspectus reddatur? ob processum post ad Ecclesiam occursum per eū formatum. Ibid. n. 36. p. 667.

Iudex Laicus an reum in Ecclesia sistentem aliqua pœna cōdemnare possit? cap. 7. sect. 3. n. 33. pag. 673. & an pro delicto excepto eum in Ecclesia cōmorantem interficere possit, Episcopo extractionē perfici veniente? cap. 7. sect. 3. n. 15. pag. 659.

Iudex Laicus an cōfugā ab Ecclesia per privatas personas calidē extractū, & dein in suis carceribus receptū, restituere teneatur? cap. 7. sect. 2. n. 44. pag. 677. & quid si violenter extractio prædicta processerit? Ibid. num. 46. pag. 678. & quid si & blandis, subdolisque amici verbis fuerit exquata? Ibid. n. 47. pag. 680.

Iudex laicus, ut confuga exeat ab Ecclesia ad suū exoneraūdū corpus implicare nequit, si in Ecclesia locus opportunus nō reperitur. c. 7. sec. 3. n. 58. p. 685. Intellige infra triginta passus. Neq; ut alimenta ministrētur interdicerē potest. Ibid. p. 685.

Iudex laicus an, quando, & in quibus casibus Clericum, coram se reconventū cognoscere possit. c. 7. sect. 4. a n. 16. p. 701. & n. 41. 75. p. 707. 709. 714. varix asseruntur sententiæ. n. 34. 35. 38. sed vide Cleri-

ricus, & reconventio.

Judex laicus si nulliter laicum de sua possessione spoliaverit, & Clericum in possessionem immiserit; hujus sententiæ nullitas coram Ecclesiastico Judice, post adeptam Clerici possessionem intentari debet. ca. 7. sect. 4. n. 65. p. 717.

Judex laicus inventarium Clerici defuncti conficit, si hæres laicus fuerit: secus, tamen si hæreditas fuerit adita. cap. 7. sect. 4. n. 93. 94. & seq. p. 726. *Judex* laicus, ubi de causis Clericorum cognoscit, an suam exequi valeat sententiam contra Clerici bona? cap. 7. sect. 4. n. 33. & seqq. pag. 707.

Judex laicus, an & quando queat possessoria, quæ spiritualitate sapiunt absolvere? Ibidem. n. 46. 47. & seqq. pag. 711.

Judex laicus an Colonis, aliisque Clerici conductoribus, ut pensionem depositent, ad finem domino census satisfaciendi, mandare possit? cap. 7. sect. 4. n. 164. pag. 749.

Judex laicus sequestrum super fructus, ab emphiteuta, vel ab aliis Clerici debitoribus debitos, præcipere nequit. cap. 7. sect. 4. n. 165. pag. 750.

Judex laicus se immiscere nequit interurgia in publicis precessionibus ortis; eaque solus Episcopus absolvit. cap. 6. n. 57. p. 406. Vide Episcopus.

Judex Equitum Hierosolymitani Ordinis quinam sit? cap. 4. n. 34. pag. 184.

Judex exemptorum Legatus de Latere est. cap. 5. n. 13. p. 212.

Judex nullo fori favente privilegio, testes falsum coram se deponentes punire potest. ca. 5. n. 76. pag. 238.

Judex Ordinarius, tacite majoris excessus poenam indicere nequit, sed Principi referbere debet. cap. 5. n. 77. p. 239.

Judex, in causa sibi commissâ, totum id, quod incidenter ad eam spectat, cognoscere potest. cap. 5. n. 79. pag. 240.

Judex laicus, delinquentes in Ecclesiis, vel Monasteriis Regularium quando objurgare possit? cap. 6. n. 296. pag. 552.

Judex laicus. Vide cætera Clerici. *Judicis* post condemnationem facti sunt officio suo, nec inconstituto Principe, suæ sententiæ executione differre possunt? cap. 7. n. 66. pag. 688.

Judicium Pilati, Deo abducente, futile fuisset. cap. 1. n. 30. pag. 12. Divi Thomæ explicatur sententia. Ibidem.

Judicium nullitatis professionis tentatum, vocatis parentibus, interesse inter se habentibus obperficitur; & an istis appellare, & de attentatis obijcere licitum sit? cap. 6. n. 33. pag. 457. ubi affluenter.

Judicium concursus universale. M m m m m 2 omni-

omnibus sufficiens est creditoribus; ideo sub uno Iudice absolvendum est. cap. 7. sect. 4. n. 117. pag. 730. & quid si Clericus esset Creditor? vide Clericus.

Iudicium cum defuncto coepit, an, & quando in hærede generali privilegio, in corpore juris clauso, privilegiato continuetur. cap. 7. sect. 4. nu. 84. 85. & seqq. pag. 724.

Intra rerum temporalium poenēs Imperatores, Reges; sæcularisque Principes residet. cap. 1. n. 49. pag. 17.

Intra canonica per Pontifices publicata circa Ecclesiasticorum exemptionem recensentur. c. 2. n. 46. p. 62. vide Immunitas: Jura quiritur ad id afferuntur. Ibid.

Intra Cōstantini Imperatoris quō ad Clericorum, Ecclesiæque famulos, generalitèr ad omnes refertur Clericos. cap. 3. n. 13. pag. 133.

Iurisdictio Vicarii; extincto Episcopo, extincta dicitur. cap. 5. § 1. pag. 229.

Iurisdictio ad placitum concedentis collata, ipso mortuo, extinguitur. ca. 5. num. 51. pag. 229.

Iurisdictio in delegato quando designat cap. 5. n. 52. p. 229. & quid in delegato Principis? Ibid. & quando prorogari possit? pag. 230. sed vide Dele-

gatus, & Delegatio.

Iurisdictio à Magistratibus tendenda est. cap. 6. n. 42. p. 398. Vide Magistratus.

Ius collectandi etiā inter minora refertur jura; & ista quæ nā sint denūciantur, veriorq; adducitur sententia. c. 2. n. 35. p. 57.

Ius in scāno sedēdi iñtus Ecclesiā posito, quomodo, quādo ve acquiratur? vide sedere cōsuefens.

Ius hoc sedendi an ad heredes transeat; & an cedi possit? & quid si esset hæreditariū, aut gentilitiū? cap. 6. n. 59. p. 408.

Ius haud ex Auctorum multitudine, sed ex rationibus constituendum est. cap. 3. nu. 78. pag. 164.

K.

L.

La.

Laica potestas in Ecclesiasticas non prævalet personas: cap. 1. n. 22. pag. 9.

Laica ab Ecclesiastica distinguitur potestate. c. 1. n. 46. p. 16.

Laici, quamvis Principes, Sacerdotibus Christiani ovilis pastores subsūt. c. 1. n. 20. p. 8.

Laici, ubi publica adest utilitas, se contribuere tenentur. cap. 2. nu. 64. pag. 70.

Laici Hereditas. Vide Hæreditas.

La-

Laici possitve se ingressui intus Monialium Monasteria illicito cooperantes an in cēsuras incidant? c. 6. n. 113. p. 455.

Laicorum bonis ad contributionem non sufficientibus, Ecclesiastici Pōtificis assensu obligantur. cap. 2. n. 64. pa. 69. Vide Bona.

Laicus, Mulier, Maurus, ac Hēreticus intentionem faciendi id quod facit Ecclesia habentes, baptizare queunt, tempore necessitatis. cap. 3. n. 69. & 70. pag. 72.

Laicus Clerici hēres, si malitiosē adire distulerit, animo collectas evitandi, an contributiones, assaque onera solvere teneatur? cap. 2. n. 135. p. 94.

Laicus incapax est jurisdictionis Ecclesiasticæ, nisi ex Summ. Pontificis delegatione. c. 5. n. 126. p. 257. & n. 128. p. 157.

Laicus ex Sum. Pontificis delegatione Ecclesiasticam exercet jurisdictionem delegantis nomine. cap. 5. nu. 126. 128. pag. 257. casus contra Siciliæ Episcopos laico per Sum. Pot. Delegati asseruntur. cap. 5. n. 130. reliqua. Vide Pontifex, vide Clemens VII. & Pelagius.

Laicus in bello iusto assistens, & propria manu pugnas homicidium si commiserit, & beneficium obtinere cupit, dispensatione super irregulari-

tate indiget. cap. 6. nu. 266 pag. 546.

Laicus Judex. Vide Judex laicus. *Laicus* debitor alicujus Ecclesiastici, coram suo laico pulsandus est Judice. cap. 7. sect. 4. n. 157. pag. 742.

Laicus cum Clerico delinquens, a quo Judice plectendus? cap. 7. sect. 4. n. 167. p. 751. & quid in civilibus, individuisque actionibus? Ibid. n. 170. pag. 752.

Laus condigna D. Stephani Mirra F. P. M. R. C. Supremi Senatus, ob fiscalem defensionē ab eodem doctē, graphicēq; exaratam. cap. 3. n. 78. p. 160.

Laus D. Josephi Fernandes de Medrano Præsidentis Concistorii. cap. 4. n. 32. pag. 183.

Laus condigna D. Jacobi Palafox, Panormitanæ Ecclesiæ Antistitis Zelantissimi. cap. 4. n. 32. pag. 182.

Le.

Legatus quid sit. cap. 5. n. 1. & 9. pag. 205. & 210.

Legatus, sui Principis, aut Patrie dicitur imago. c. 5. n. 1. p. 206.

Legatus Summi Pontificis imago est, & superillustris vocatur. cap. 5. n. 1. pag. 207.

Legatus Sum. Pontificis omnimodam retinet jurisdictionem; & quibus honoribus a Clero, populoque recipiendus sit asseritur. cap. 5. n. 1. pag. 207.

Legatus Apostolicæ Sedis est is, cui a Sum. Pontifice certa Ci-

vitae, vel Provincia gubernanda committitur, ibiq; ordinariam exercet Jurisdictionem. cap. §. n. 9. p. 210. etiam in exemptos. Ibid. & nu. 13. pag. 212.

Legatus de Latere, & Nuncius de appellationibus non cognoscunt (medio omisso) sed solus Sum. Pontifex. cap. §. n. 16. pag. 214. & quid de contraria consuetudine. Ibid.

Legatus etiam de Latere nequit causam absq; strepito, & figura iudicii committere nec contra juris formam statuere. nu. 17. pag. 215.

Legatus de Latere, cum illegitimis quibus in casibus dispensare queat? Vide. n. 18. pa. 216.

Legatus generale haud convocat Concilium nisi de Sum. Pontificis venia: at secus Provinciale; & quare? cap. §. n. 14. pag. 213.

Legatus de Latere non tantum causas, via appellationis ad se devolutas, verum, & per querimonias delatas decernere potest. cap. §. n. 15. pag. 213. ac via gravaminis, & recursus. n. 16. Ibid. pag. 214.

Legatus de Latere quando a iuramento absolvat? cap. §. nu. 19. pag. 216.

Legatus a Latere, Tridentina sic disponente Synodo, causas, ad forum Ecclesiasticum spectantes, in primo iudicio avo-

care nequit; & quid si esset causa Clerici pupilli, aut Clerici miserabilis? cap. §. nu. 20. pag. 216.

Legatus de Latere beneficia unit; & uniendo, an iuri Patronatus Ecclesiastico derogare possit? cap. §. n. 21. pag. 217.

Legatus de Latere an Sedis Apostolicæ Protonotarios, extra suæ Legationis terminum existentes eligere possit? cap. §. nu. 22. pag. 217.

Legatus an subditum suum excommunicatum in alia Provincia absolvere possit? cap. §. num. 22. pag. 217.

Legatus de Latere ordinarios Collatores prævenire, beneficiaque conferre potest, si beneficium juris patronatus Laici non sit: ratio adducitur. cap. §. nu. 23. pag. 217. & quid stante contraria consuetudine? Ibid. & quid si mixtum sit beneficium? Ibid.

Legatus de Latere propriè Collator Ordinarius est. cap. §. nu. 24. p. 218.

Legatus de Latere, in sua Provincia, beneficia, duplici reservatione supposita, an conferre valeat? cap. §. n. 24. pag. 218. & quid si plures esset Provincie, sub ditione tamen illius Principis, ad quem fuit destinatus? Ibid.

Legatus de Latere limitatam haud habens facultatem, ubiq;

voluntariâ valet exercere jurisdictionē. c. 5. n. 25. p. 219.

Legatus de Latere confert ac reservat beneficia vacantia in Provincia sibi decreta, & ad Ordinarium devoluta, ob alterius negligentiam extra etiâ suam Provinciam degētis cap. 5. n. 26. pag. 219.

Legatus de Latere beneficia ad Sum. Pontificem spectantia, non autem reservata, ac in Curia vacantia confert. cap. 5. nu. 26. pag. 219.

Legatus de Latere, circa beneficiorum collationem, Episcopum, aliumve Ordinarium Collatorem, in mensibus ad Episcopum, & ad eos spectantibus prævenire potest. cap. 5. n. 26. pag. 220. ratio affertur. Ibidem.

Legatus de Latere, præter illa majoris dignitatis, cætera beneficia reservare potest, sed unum reservando, haud aliud quit addere. c. 5. n. 27. 28. p. 220.

Legatus de Latere beneficiū vacaturū itidē in alterius gratiâ reservare potest, haud tamen dare, quia hoc ad Sum. Pōtificem spectat. Ibid.

Legatus de Latere beneficium majoris dignitatis Cathedralium, ac Collegiatorū, & quæ per electionem deferuntur conferre nequit. c. 5. n. 28. p. 220.

Legatus de Latere beneficium, quod absenti contulit, an &

quando alteri conferre possit? cap. 5. n. 29. pag. 221.

Legatus à Latere Vicarium eligere potest? cap. 5. nu. 31. 32. 33. pag. 221. ratio affertur.

Legatus cujuscumque Supremâ dignitatis an subdelegare possit? cap. 5. n. 33. pag. 222.

Legatus Summi Pontificis an Proconsuli equiparetur. ca. 5. n. 31. 34. 35. pag. 221. 222.

Legatus Apostolicæ Sædis an casus absolutionis, dispensationis, & pœnitentiæ alteri committere possit? c. 5. n. 47. p. 227.

Legatus à Latere quando, quomodo, & corâ quo recusetur? cap. 5. n. 71. pag. 231.

Legatus, etiam à Latere, in causa alteri delegata quando se immiscere possit? cap. 5. nu. 89. pag. 245.

Legatus an possit suam apponere manum, si delegatus particularis contra sui rescripti formam pronunciaverit? cap. 5. nu. 91. 92. pag. 296. & quid si aliquid per actum nullum Delegatus gravaverit? vel extralares suæ commissionis exiverit? Ibid. & quando dicitur cancellos suæ commissionis exire. n. 97. pag. 248.

Legatus à Latere nequit generaliter amandare, ut contra Clericos reos, nullis datis defensionibus, procedatur; & quando? c. 5. n. 119. & seq. p. 255. 256.

Legatus contra subdium Pro-

- Provincia* sibi decreta existentē; jurisdictionem in foro externo retinet. cap. 5. n. 25. p. 256. etiam si laicus sit, & ratio adducitur. n. 126. p. 256.
- Legatus* etiam Laicus ex Pontificis delegatione, jurisdictione Ecclesiastica fungi potest.
- Legatus* Natus excommunicationem ob violentam manum in eum, qui canonis fulcitur privilegio haud absolvitur: Secus si de Latere sit. cap. 5. n. 149. pag. 272.
- Legatus* de Latere excommunicatione innodatus etiam si de aliena, non de sua fuerit Provincia, absolvit. cap. 6. n. 149. pag. 272.
- Legatus* ad absolvendas excommunicationes à Pontifice illatas, se intromittere nequit. cap. 5. n. 155. pag. 281. sed Vice excommunicatio.
- Legatus* de Latere absolvit excommunicatos per Episcopus, aliosque inferiores Prælatos: tam via Appellationis, nullitatis quærelæ, ac omni meliori modo. cap. 5. n. 187. pag. 313.
- Legatio* Sum. Pontificis nutu revocatur, at quando perpetua, & irrevocabilis est, absque justa causa in judicio parte citata adducta, non revocatur. 5. n. 233. pag. 340. ad finem.
- Legati* per Reges, Imperatores, Respublicas, aliosque Principes, publici causa negotii missi, sacri appellantur. cap. 5. n. 1. pag. 205. & contra eos irruentes grave committunt crimen, acriterque plectuntur; & quibus pœnis? c. 5. n. 1. pag. 205.
- Legati* æstimatio quanto sit, omnique evo fuerit ostenditur. cap. 5. n. 1. pag. 206.
- Legatis* damnum illatum quis reficere teneatur? Ibid.
- Legatorum* violatores non solum excommunicantur, sed aliis puniuntur pœnis. c. 5. n. 1. p. 206.
- Legato* tutus meatus, remeatusque præstandus est. cap. 5. n. 1. pag. 207.
- Legatorum* familia. Vide familia Legat.
- Legati* sub legibus reprefaliorum haud devincuntur. cap. 5. n. 1. pag. 207.
- Legato* Summi Pontificis, etiam literis non exhibitis an, & quâdo credatur. c. 5. n. 1. pag. 208.
- Legatorum* species quot sint? cap. 5. n. 2. pag. 208.
- Legati* de Latere hodie Eminentiss. Cardinales sunt, & olim ex quibus sumebantur ordinibus? recēctur. c. 5. n. 2. p. 208.
- Legatorum* Sed. Apostolicæ Imperium ex Sum. Pontificis placito scaturit. n. 3. pag. 209.
- Legati*, qui à Sede Apostolica simpliciter mittuntur, missi dicuntur? cap. 5. n. 2. pag. 208.
- Legati* Nati, nec de Latere, nec missi sunt, sed propter Legationis munus, perpetuo fuerunt.

et dignitatis auctorum ita appel-
lantur. cap. 5. n. 2. 3. 4. p. 208.

& qui sint recensentur. n. 3.

Legati Sum. Pontificis omnes Ec-
clesiasticas absolunt causas,
et etiam Ordinaris reservatas.

præter eas ad supremam Sum.

Pontificis Majestatem refer-
vatas, & qui sunt recensentur.

n. 7. pag. 209. n. 7. q. 1. 2. 3. 4.

Legati omnes nec de Latere, ne-

que Nati, causis ad Causa-

lem correctionem, & obedi-

entiam spectantes absolunt; &

quando in eas se ingerere pos-

sunt? cap. 5. n. 1. 3. p. 212. n. 11.

Legatorum munus ob mortem,

et quando extinguitur? cap. 5. n.

30. pag. 321. n. 1. 2. 3. 4.

Legationis munus quando mor-

tuo Pontifice extinguitur? ca.

5. n. 30. pag. 322. n. 1. 2. 3. 4.

Legati Vicarii, an delegare pos-

sint? cap. 6. n. 3. 2. pag. 322. Vi-

diode Vitatius Legati nomen.

Levita Summum Sacerdotem Aton

habebat. cap. 1. n. 4. pag. 5.

Levites, Summi que Sacerdotes

et Moysi Principi seculari sub-

dicti fuerunt. cap. 1. n. 4. pag. 5.

Lex gratia Ecclesiasticis, ob ho-

noris Majestatis humanæ faci-

mus, forisq; clypeum habere

ne fragatur. cap. 1. n. 76. p. 272.

1. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Lingua an sit membrum? cap. 7.

sect. 2. n. 5. 3. p. 638. n. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Litumen januarum Ecclesiarum vel

et quæ metrum immunitate pco-

servat Ecclesiasticam. cap. 7.

sect. 1. n. 46. pag. 587. Vide

in confuga. n. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Lis per solam partis citationem,

an contestata dicatur? cap. 7.

sect. 4. n. 78. 79. pag. 721. In-

tellige, si citatio fuerit exequ-

ta. n. 78. Ibid. Vide Citatio.

Livia et Tiberii Neronis posse

evulsa sola regnavit. cap. 5. n.

biti 32. pag. 262. n. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Locatio rerum fiscalium ad quid

tenetur? cap. 2. in iustif. Mi-

rgan. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Locatio rerum fiscalium ad quid

tenetur? cap. 2. in iustif. Mi-

rgan. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Locatio rerum fiscalium ad quid

tenetur? cap. 2. in iustif. Mi-

rgan. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Locatio rerum fiscalium ad quid

tenetur? cap. 2. in iustif. Mi-

rgan. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Locatio rerum fiscalium ad quid

tenetur? cap. 2. in iustif. Mi-

rgan. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Locatio rerum fiscalium ad quid

tenetur? cap. 2. in iustif. Mi-

rgan. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Locatio rerum fiscalium ad quid

tenetur? cap. 2. in iustif. Mi-

rgan. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Locatio rerum fiscalium ad quid

tenetur? cap. 2. in iustif. Mi-

rgan. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Locatio rerum fiscalium ad quid

tenetur? cap. 2. in iustif. Mi-

rgan. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Locatio rerum fiscalium ad quid

tenetur? cap. 2. in iustif. Mi-

rgan. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Locatio rerum fiscalium ad quid

tenetur? cap. 2. in iustif. Mi-

rgan. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Locatio rerum fiscalium ad quid

tenetur? cap. 2. in iustif. Mi-

rgan. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Locatio rerum fiscalium ad quid

tenetur? cap. 2. in iustif. Mi-

rgan. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Locatio rerum fiscalium ad quid

tenetur? cap. 2. in iustif. Mi-

rgan. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Locatio rerum fiscalium ad quid

tenetur? cap. 2. in iustif. Mi-

rgan. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Locatio rerum fiscalium ad quid

tenetur? cap. 2. in iustif. Mi-

rgan. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56.

- tur defendere jurisdictionem. cap. 6. nu. 42. pag. 398.
- Magistratum* ledens, Principem ledit. Ibid.
- Magistratus* sub variis, dignisque nominibus appellatur. Ibid. n. 44. pag. 399.
- Magistratus*, ex cunctorum legū præcepto, obedientia, riverentiaque debetur. Ibid.
- Magistratum* componentes quid observare debeant? Ibid. n. 45.
- Mammilla* an membrū sit? cap. 7. sect. 2. n. 53. pag. 638.
- Mancipia*, ac servi Ecclesiarum publicis haud sunt gravandi angariis, ita Toletano statuite Concilio. c. 3. n. 6. pag. 131.
- Mandans* Clericum percuti in excommunicationem incidit; & quando ab ea eximatur? cap. 5. n. 151. pag. 278.
- Mandans* alicui, ut quempiam interficiat in irregularitatem incurrit, si ante eadem sufficienter mandatum non revocaverit. c. 6. n. 264. p. 545.
- Mandans*, ut alicui in Ecclesia existēs occidatur, vel mēbrū mutiletur, an immunitate gaudeat Ecclesiastica? c. 7. sect. 2. n. 57. p. 639. & quid si mādātum datū fuit in Ecclesia, ut exequatur extra, vel è contra Ibid. n. 1. p. 622.
- Maniaces* in Siciliæ Regno imperavit; & à quibus expulsa fuerit? cap. 5. n. 219. p. 329.
- Marius* Regia quomodo dicatur? cap. 3. n. 31. & seqq. pag. 139. & ea quomodo uti valeant Ecclesiastici? Ibid.
- Mares*, & scēminz apud Romanos, certo annorum numero designato, tributa solvere cogebantur. cap. 2. n. 19. p. 51.
- Maria* Anna Caroli II. Regis Catholici Mater sine viro regnavit. cap. 5. n. 132. pag. 263.
- Maritus* cedens Clericum cum uxore, in actibus turpibus inventum, an in excommunicationem incidat? cap. 7. n. 150. pag. 277.
- Maritus* cum uxore excommunicata commorans, an in excommunicationem incidat? cap. 5. n. 179. pag. 319.
- Materia* parvitas. Vide parvitas materiz.
- Matrimonium* solemnizare nequeunt Regulares, & quando possint? c. 6. n. 84. p. 432.
- Matrimonium*, quando beneficiū vacare facit, & quid si effectus nullum? c. 6. n. 208. p. 518.
- Matrimonii* nullitatē an, & quando cognoscere possit. Iudex laicus? Vide Iudex laicus.
- Matrimonium*, ab Hierosolymitano solemniter professu ratū, dissolvitur. c. 4. n. 10. p. 173.
- Matrimonium* excommunicati an validū sit? c. 5. n. 182. p. 311.
- Me*.
- Mediatori* negotii circa Collectarum exactores &c. suum officium non rectè administrant.

tes, an adhibenda sit fides? ca.
2. n. 117. & 118. pag. 90.

Membra Reipublicæ commoda
sentiendo, incommoda etiā
sentire tenentur, quoties pri-
vilegiata non sint. cap. 2. nu.
58. pag. 67.

Membrum dicitur, quod distin-
ctum, ac separatum ab aliis
corporis partibus suum efficit
officium, ac operationem. c. 7.
sect. 2. n. 52. p. 638. Vide
Lingua, Mamilla, Auricu-
la, & Digitum.

Membrum mutilare, membri ab-
scissionem esse demonstratur.
cap. 7. sect. 2. n. 55. pag. 639.

Membrum debilitare est offi-
cium membri impedire. Ibid.

Mercator non dicitur, qui emit,
& merā exinde formā vendit.
cap. 2. n. 89. pag. 80. & an te-
neatur solvere gabellam non
petente exactore? Ibid. n. 48. &
quid si cū dolo, & fraude? Ib.

Mercedis remissio. Vide Remis-
sio, Restaurā, & Justificatio.

Matur quando, & qua persona
ex blandis, fallacibusque ver-
bis influatur? cap. 7. sect. 3. n.
48. pag. 681.

Metus, per Curiam sæcularem
confugę in Ecclesia illatus, ex
blandis, subdolisq; verbis, cū
quibus confuga ab ipsa extra-
hitur Ecclesia illegitimam pa-
rit extractionem, & sæcularis
Judex ad restitutionem tene-
tur. cap. 7. sect. 3. n. 17. p. 680.

Vide Extractio.

Metus illatus ab eo, cui reveren-
tia debetur, ad infirmandam
professionem per Religiosos
factam sufficiens est. cap. 6. n.
134. p. 479.

Metus ex importunis præcibus,
affectatis blanditiis, vultus af-
peritate, indignationibus ob-
tentis, aliisque inferitur. Ibid.
p. 480. fortius in sorore, puel-
la; & quid si insimul cum fra-
tre non habitaverint? Ibid.

Metus, qui inconstantem virum
cadere debet, & quinq; reti-
neret requisita ad annullandā
professionem idoneus est. cap.
6. n. 135. pag. 480. & qui sit
recusetur. Ibid. Judicis tamē re-

mittitur arbitrio. n. 136. p. 481.

Metus præsumptionibus, & cōje-
cturis probatur; & quesint as-
feruntur. c. 135. n. 136. p. 481.

Metus semper durat, durante co,
qui eum influit, etiā tran-
sacto quinquennio. cap. 6. nu.
132. p. 473.

Mi.

Militer, necessitatis tempore, Ec-
clesiam, quæ aliter incastellā-
tori nēquit, incastellare possunt,
sedummodo quod, necessitate
cessante, damna resciant. cap.
2. n. 71. pag. 72.

Militum hospitalitas. Vide Ho-
spitalitas Milit.

Ministri laici Curie Episcoporu
an fori gaudeant privilegio?
cap. 3. n. 74. & seqq. p. 149.

Vide Famuli.

Ministri Curiae Episcoporum, si extrâ sui muneris administrationē deliquerint an fori potiantur privilegio? cap. 3. nu. 75. 76. pag. 149. Regiæ ad id recēsētur ordinationes.

Ministri Hierosolymitanæ Religionis, ac Hospitalis Divi Joannis Baptiste, quare, & quando in pectore, palleoque Crucis signum gestare ceperint? cap. 4. nu. 4. pag. 171.

Ministri Magistratum componentes, ut sibi debita servetur riverētia, quid facere debeāt? cap. 6. n. 45. pag. 399.

Ministri laici, Clericos, aliosque Ecclesiasticos in fraudē bona extrahentes, aut non revelantes, an spoliare de eis possint? ca. 2. n. 101. pag. 84.

Missa coram excommunicato majori celebrari nequit, aliter Sacerdos celebrans moraliter peccat: & si excommunicatus egredere renuerit, celebrans quid facere debeat? cap. 5. n. 171. pag. 300.

Mo.

Modus procedendi ex abrupto contrâ omnes legēs, tam divinas, quàm humanas est. cap. 5. n. 16. p. 254.

Modus inferendi excommunicationē. Vide Excommunicatio.

Moyſes Princeps sæcularis fuit: Levitas, Summosq; Sacerdotes subditos habuit. cap. 1. n. 4.

pa. 5. pōtificiam habebat potestatem. Ibid. n. 25. p. 10. quā plurimos consecravit, sacrificia obtulit. Ibid. n. 27. pa. 11

Monarchia spiritualis à Christo fundata fuit: haud verò temporalis. cap. 1. n. 15. pag. 7.

Monarcha primus in Mundo quisnam fuit? c. 5. n. 192. p.

Monarchia Siciliæ, ejusque concessio, ac potestates, ac privilegia, fusè deferibuntur. cap. 5. n. 209. 210. & seqq. pag.

sed vide Reges; vide Privilegia.

Monachus si habitum dimiserit, in judicio nullitatis professionis haud audiendus est, nisi habitum reassumpserit, imò ad id compellendus est. Ibid. nisi iusta accesserit causa habitum dimittendi; & causa iusta, quæ sit recensetur. cap. 6. n. 127. pag. 470. Vide Professus.

Monasteria Regularium curam animarum habentia an Episcopi Diocesani imperio sub sint? cap. 6. n. 78. pag. 423. Vide Regulares.

Monasterio in egestate labente, Moniales quomodo alendæ sint? cap. 6. n. 149. pag. 490. & quomodo ad aliud Monasterium transferri possint? cap. 6. n. 149. & an dos, primo tradita Monasterio, à secundo, ubi fit translatio lucretur, aut ad primi beneficium remane-

neat? cap. 6. n. 150. pa. 590.
Vide dos.

Monasterium si in egestatē ruit,
Monialium elimitatio haud
semper facienda est, quia im-
pia, & inconstantea. cap. 6.
n. 155. pag. 492.

Monasterium quomodo à suis ne-
cessitatibus elevandum sit?
cap. 6. n. 156. & seqq. pag. Vi-
de Episcopus.

Monasterium Regularium Epi-
scopi Diocessani imperio sub-
est, si non habitaverint duo-
decim Religiosi; etiam in cri-
minalibus si sex non commo-
rentur. cap. 6. n. 220. p. 531.

Monasterium an edificare pos-
sūt Regulares seclusā Episco-
pi Ordinarii veniā. Vide Epi-
scopus; vide Regularis.

Monasterium funditus directum
reedificare queunt Regulares,
absque Episcopi veniā. cap. 6.
n. 220. pag. 531.

Monasterium edificandum quā-
tum ab aliis, jam constructis
distare debeat? cap. 6. n. 220.
pag. 531. Vide Regulares.

Moniales; an sacra vasa tange-
re, incensumque ad altare
deferre possint? cap. 5. n. 134.
pag. 264.

Moniales; sub variis pœnis, ad
observandas clausuræ leges
devinctæ. c. 6. n. 11. p. 453.

Moniales Superiores, quoad clau-
suræ violationem gravioribus
pœnis, quam cæteræ privatæ

Moniales plectuntur. Ibid.
pag. 453.

Moniales privatæ si cooperative
se habuerint in ingressu alicu-
jus Monialium Monasteria,
quomodo plectuntur; & quē-
modo si negativè, ingressum
haud impediendo? cap. 6. n.
113. pag. 453.

Moniales introducentes perso-
nas extraneas, sine opportunis
licentiis, & ad malum finem,
nullas contrahunt pœnas. cap.
6. n. 113. pag. 454.

Moniales recipere possunt, de
Episcopi veniā, mulierē val-
de periclitantem, ne à viri ma-
nibus periat. c. 6. n. 113. p. 454.

Moniales ob morbum, è Mona-
sterio exire queunt; & morbū
quale esse debeat ostenditur.
Ibid. pag. 458.

Moniales ob incendium è Mo-
nasterio exire queunt; & qua-
le esse debeat incendiū osten-
ditur. cap. 6. n. 114. p. 458.

Moniales, probabili accedente
causā, absque Episcopi, vel
ejus Vicarii generalis, aut Re-
gularis Superioris licentia, in
scriptis indulta, è Monasterio
exire nequeunt. c. 6. n. 118. p.

Moniales absq; iusta causa è Mo-
nasterio exeuntes, easque re-
cipientes, in enunciatas rōt
censuras. Ibid. pag. 460. Vi-
de Recipientes.

Moniales, si Monasteriū in ege-
statem ceciderit, quomodo
alē-

- alendæ? c. 6. n. 149. p. 490.
- Moniales*, adversus Monasterii Creditores, beneficio c. O dual di desolut. tueri possunt. c. 6. n. 159. pag. 193.
- Moniales*, licet Superiores, extraneas personas in Monialium Monasteria ingredi faciētes nō tamen temerē, vel culposē, aut dolo sē; sed simplici inertia, ac bona fide; in indictas haud incidūt penas. c. 6. n. 113. p. 454.
- Monialibus* egressus ē Monasterio interdictus est sub eisdem censuris, quibus extraneis ingressus prohibitus est. cap. 6. n. 114. pag. 457.
- Monialibus* à licitū sit ē Monast. exire ob bellū à Catholicis Civitati indictū? c. 6. n. 114. p. 457.
- Monialis*, ē Monasterio exire nequit, nisi in casibus necessariis, & in Bonifacii VIII. & Pii V. cōstitutione expressatis. c. 6. n. 114. p. 457. & qui sint casus isti recēsētur; & an ob similes casus. Ibid.
- Monialis* ob nimiam Abbatissę sevitiam, ac vitę periculum imminētē, ē Monasterio exire potest. c. 6. n. 116. 117. p. 458.
- Monialis*, quamvis Episcopus, sub cuius gubernio vivit, causam justam approbare renuerit, ē Monasterio exire nequit: at secus si sub Regularibus istis causā approbātibus cap. 6. n. 119. p. 461. Vide Episcopus.
- Monialis*, pręvia Pōtificis venia, quit de uno egredi Monasterio, & ad aliud se transferri, causa instruendi, corrigendi, aliquod munus exercendi, aut pro novo fundando Monasterio. cap. 6. n. 120. pag. 461.
- Monialis* incorrigibilis an, & quādo, & quomodo, ē Monasterio expellatur? cap. 6. n. 120. pag. 461. 462.
- Monialis*, quę professionis tempore habuit in animum clausuram non servare, in eisdem censuras ruit. cap. 6. nu. 123. pag. 463.
- Monialis* de suo Monasterio egrediendo, & ad aliud contiguum sui, vel alterius ordinis immediatē sē transferendo, an clausurā frangat? c. 6. n. 123. p. 463.
- Monialis* ob parvitatem materię, circa clausurę violationem, à peccato mortali excusatur; & in quibus casibus hoc verificetur? cap. 6. n. 123. p. 464.
- Monialis*, malignis obsessa spiritibus, haud in Cænobio, sed in Ecclesia exorcizāda est; & quomodo? cap. 6. n. 123. p. 464.
- Monialis* stans in ostio an Clausuram frangat? Ibid. p. 465. & quid si in limine, aut testō? Ib.
- Monialis* professionem amittens in articulo mortis, ante probationis annum, an reconvalescens in Monasterio sistere teneatur? cap. 6. n. 125. p. 466.
- Moniali* professionem amittenti in articulo mortis, ante probatione-

bationis annuum, quinam ejus dotibus, & bonis succedat? Ibi. *Monialis* post emissam professionem, si inficiari quit, nullitatis prætextu, infra quinquennium nullitatem adducere debet. c. 6. n. 126. p. 469. Intellige coram Episcopo loci Ordinario, ubi deget Monasterium, in quo professio amissa fuit, Ibid.

Monialis, de cujus professionis validitate valde veretur, absque ulla venia, quit è Monasterio exire, ut ab Episcopo audiat. c. 6. n. 127. p. 470.

Monialis, extra numerum ab Ordinario assignatum, cum congrua dote recipi potest. c. 6. n. 148. p. 490. & quid si sine dote, & ultra numerum professionem emisit? c. 6. n. 148. pag. 490.

Monialium clausura, jure posita, vo secluso, sub Episcopo Digressario, Regulariumque Superiorum cura, per Conciliū Trident. commendata fuit. c. 6. n. 102. p. 446. Vide clausura, & Episcopus.

Monitis, in excommunicatione infligenda, quando sit necessaria; & quando citatio? c. 5. n. 189. pag. 317.

Morbium, ad hoc ut Moniales è Monasterio exire possit quale esse debeat? cap. 6. n. 114.

Morbium epidemicum, ad hoc ut Moniales è Monasterio exire

possint, quale esse debeat? cap. 6. nu. 114. p. 458.

Ma.

Mulier, Laicus, *Maurus*, ac Hæreticus, data necessitate, & habentes intentionem faciendi id, quod facit Ecclesia baptizare queunt. c. 2. n. 69. & 70. pag. 72.

Munera cur etiam personalia dicantur? c. 2. n. 12. p. 49.

Munera quædam personalia, quædam angaria dicuntur. cap. 2. n. 15. pag. 49.

Munera quædam merè realia dicuntur; & quæ sint recensentur. cap. 2. n. 16. pag. 49. etiam patrimonialia appellantur; & quibus imponantur personis? Ibid.

Munera quæ ordinaria, quæ extraordinaria, mixtaque dicantur? cap. 2. n. 17. p. 50. & quæ neutralia? Ibid. n. 18.

Munera à quibus imposita fuerint? cap. 2. n. 18. pag. 50.

Munera personalia cui imponantur? c. 2. n. 19. p. 51.

Munera quando collectæ dicantur? c. 2. n. 21. pag. 53.

Munus ordinarium indictum, non cupatur, & aliquando superindictum. c. 2. n. 22. p. 53. Vide Indictum ordinarium.

Munus cur ordinarium dicatur, & quid sit? c. 2. n. 22. p. 53.

Munus universitati impositum, in eadem exigitur quantitate, in qua impositum fuit; etiam fo-

foculis extinctis: & debitum per mortuos solvendum cæteri solvere debent. cap. 2.

n. 24. pag. 54.

Manus extraordinarium quibus nominibus appellari solet? ca.

2. n. 29. pag. 55.

Masonii Ruffi exitium ob intempestivam sapientiam, qua populorum dissentioni citò consulere ignoravit, breviter describitur. c. 1. n. 54. p. 20.

N.

Na.

Nabuchodonosor Rex Judææ tributum imposuit. c. 2. n. 1. pag. 30. in exordio.

Narses, & *Bellisarius* Justiniani Imperatoris Duces, Vandalos, Gotosque à Siciliæ Regno expulserunt. c. 5. n. 2. p. 328.

Navis vi tempestatis, vel timoris ad portum nō destinatum translata, pro pedagio, portorio, vestigalijs, gabellisq; immunis est, eaque solvere haud tenetur. c. 2. n. 6. p. 47. & quid si infra Regnum onerata, & extra Regnum adducatur? Ibid.

Necessitas, ubi remotissimè Ecclesiasticorum tangit interesse, quia principaliter Regni, secundariò privatorum respicit utilitatem, Ecclesiastici nō collectantur. c. 2. n. 76. p. 73.

Necessitas ingredi Monialium Monasteria moralis non physica esse debet; & quæ sit explica-

tur. c. 6. n. 1. 2. p. 452. Vide.

Episcopus; vide ingressus.

Negotiator. Vide *Mercator*.

Nebuchad Artaxerxis, Persarum Regis Pincerna, Hierosolymæ muros videns dissipatos, portasque igne cōsumptas, ut eas refacerent Ecclesiasticos, collectari iussit. c. 2. n. 51. p. 64.

Nero in sui Imperii principio, omnia voluit redimere vestigalia. c. 2. n. 40. p. 60.

Nero cur imperium amisit? ca. 1. n. 54. pag. 20.

Nicolaus Secundus Pōtifex, Rogerium Normannorum Principum fratrem, pro Regni Siciliæ adeptione excitavit, ibi cooperatibus Mamertinis, immane ortū est bellum. ca. 5. n. 210. p. 329. ubi tota narratur historia. Idem *Nicolaus II.* Rogerium fama præclaram videre cupiens, in Siciliam se contulit. c. 5. n. 220. p. 329.

Novitii Religionis exemptionis clypeo fruuntur pro ut ceteri Ecclesiastici; ratio affertur, & opposita refellitur sententia. c. 2. n. 102. p. 86.

Novitii verè Ecclesiastici dicuntur. c. 2. n. 102. p. 86.

Novitii ad Religionis observantiam, reservadosque casus haud devincuntur. c. 2. n. 102. pag. 86.

Novitii Hierosolymitanæ Religionis, fori ponuntur privilegio, & immunes à gabellis sunt.

sūt. c. 4. n. 28. p. 181. & an ve-
ri dicantur Religiosi? Ibid.

Novitii ōnes, Hierosol. Ordinis
si ante habitus aſſūptionē de-
ſoluerint, à quonā ſint cōpe-
ſcēdi Judice? c. 4. n. 28. p. 182.

Novitii licet Religionis gaudēt
privilegiis, tamen Religioſi
minimē ſunt, niſi quo ad pro-
bationē. c. 6. n. 85. p. 435.

Novitii quando recipiant mino-
res Ordines à ſuis Abbatibus.
Ibid. Vide Abbates, Ordines.

Novitii è Monasterio exeuntes
clauſuram non frangunt, ſed
annū probationis; & quando?
c. 6. n. 123. p. 463.

Novitii ante emiſſam profeſſio-
nem ab Episcopo examinari
debent. c. 6. n. 125. vel à ſuo
Delegato. Ibid. Intellige, exa-
mine poſtpoſito, profeſſio eſt
valida. Ibid. p. 466.

Novitius nullitatem profeſſionis
quādo, & cōrā quo proponere
debeat. Vide Profeſſio.

Novitius cuncta, quæ detulit bo-
na recuperat, ſi è Monasterio
egreditur. c. 6. n. 160. p. 493.

Et Episcopus pro earum reſti-
tutione cōtrā Superiores Re-
gulares ruit. Vide Episcopus

Novitii exempti ſunt ab Episco-
pi Ordinarii Imperio infrā pro-
bationis annuiratione aſſertur.
c. 6. n. 171. p. 475.

Novitius ſi ante ingreſſum Reli-
gionis delictū patravit, quæ
potestas cōtrā eum ruat? cap.

6. n. 172. p. 496. & 2. & quid
ſi in Religione delictū cōmi-
ſerit, & ab ea exiverit? Ibid.

Normannorum Principum Reli-
gio ingens fuit, magna; co-
rum obſequia Romanę Eccle-
ſiæ preſtita. c. 5. n. 220. p. 329.

Normanni Principes fœdera in-
junxere cum Maniace, à Mi-
chaele Bīſantii Imperatore
in Siciliam obſignato, cuncti
Saracenos è Regno ejecere.
c. 5. n. 118. p. 329.

Nullitas profeſſionis infrā quin-
quennium adducere debent
Regulares coram ſuo Præſato
Superiore, & Episcopo loci
Ordinario, ubi Monasterium,
in quo emiſſa fuit profeſſio,
deget. c. 6. n. 126. p. 469. Vi-
de Quinquennium.

Nullitatis iudicium ſilet, ſi Reli-
gioſus ante præpoſitam nulli-
tatem, & priuſquā canoni-
cā reportaverit ſententiam,
habitum abegerit; imò com-
pellitur eū reſſumere, & uti
Apoſtata preſtitur. Ibid. Intel-
lige niſi juſta acceſſerit cau-
ſa habitum dimittendi; & quæ
ſit juſta cauſa recēſetur. p. 407

Nullitas profeſſionis ſi fuerit ma-
niſeſta, aut de ea valdè vere-
tur, quit Monialis abſq; Ponti-
ficis venia exire è Monasterio
ut ab Episcopo audiatur. c. 6.
n. 127. in fin.

Nullitate profeſſionis, corā uno,
& non coram utroq; Præſato

O o o o o ad.

ductâ nullius roboris est decretum, etiam si contrâ professionem fuerit latum, & Religiosus cogitur se ad Monasterium restituere. n. 128.

Nullitas professionis adducitur coram solo Episcopo, si Monasterium Episcopatu fuerit unitum. Ibid. p. 470. n. 129. vel si professio emissâ fuerit ante cōpletum 16. ann. Ibid.

Nullitate professionis declaratâ, actus omnes cōfecti antè professionem ejus intuitu nulli sunt. c. 6. n. 133. p. 475. Vide professio, Vide Actus, vide Renunciatio.

O.

Ob.

Oblati verè, qui sint? c. 6. n. 173. pag. 497.

Oblati an, & quando privilegio fori potiantur? eod. n. 174.

Officialis ex sola negligētia dicitur delinquere. cap. 2. nu. 121. pag. 91.

Officialis quando etiam in officio delinquere dicatur? c. 2. n. 122 pag. 91.

Officialis ad hoc ut officio privetur, quænam probationes requirantur? c. 2. n. 123. & 124. pag. 91.

Officialis ab administratione suspēditur si decrimine suspensione digno attintus sit. cap. 2. n. 125. p. 91.

Officialis, ad hoc ut ab admini-

stratione suspendatur, quænam requisita occurrere debeant? cap. 2. n. 126. 127. 128. 129. pag. 91.

Officialis quando privari possit? itidem quoad proprietatem? c. 2. n. 127. p. 91. & 92. & quid si officium fuerit emptum, vel gratis ob servitium datum? ca. 2. n. 130. p. 92.

Officiales Majoris Iudicis, si alterius Iudicis jurisdictionē perturbaverit, vel publicam offendentes utilitatem, à quo sint puniēdi? c. 5. n. 76. p. 238.

Officialiū ad aliquod munus assumptorū eodē tempore, quis præferendus sit? cap. 6. n. 66. ubi laxè extricatur præcedentis materia. p. 412.

Officialis, licet antiquior transiēs de uno Tribunali ad aliud, aliis an præferatur? Ibid. nu. 66. pag. 412.

Onus haud est subditis imponendum à Regibus in maximam inopiam, eorum culpa labentibus, si aliâ possunt sibi consulere viâ. c. 2. n. 42. p. 61.

Onera omnia per sæculare Imperium Ecclesiasticis, eorumque bonis imposita, nulla, irrita, ac inania sunt; etiam ipsis Ecclesiasticis non reclamantibus. c. 2. n. 49. p. 63.

Onera, contributionesq; omnes, ut justè imponantur, publicâ debent respicere utilitatem. c. 3. n. 76. pag. 74.

One-

Onera mixta Ecclesiasticis ad collectandum non obligant.

c. 2. n. 82. p. 76. reliqua Vide Ecclesiastici. vide Contributiones, & Collectæ.

Onus solvendi gabellas, an ad emptores, vel venditores spectet? c. 2. n. 159. p. 99. & 100.

Onera omnia, quæ supremo Principi in subiectionis signum debentur, nulla præscriptione proferuntur. cap. 2. n. 160. pag. 101.

Onera omnia, quæ libertatem inducunt præscribuntur, cum sola non petentis negligentia. c. 2. n. 162. p. 101.

Onera circa contributiones non solvendas, quæ in privilegio non complectuntur quænam sint? c. 2. n. 179. 180. p. 104.

Oratoria privata, in quibus et Pontificis venia celebrantur Missæ sacrificia, nullam retinent immunitatem. c. 7. sect. 1. n. 74. p. 609.

Oratoria alicui Ecclesiæ, vel Monasterio: si a Episcopi, auctoritate fudata, perpetuo cultui Divino dicata, cum campanile, & ostium patens in via publica si habuerit immunitate potitur Ecclesiastica. c. 7. n. 75. pag. 610.

Oratoria sita in Claustris, seu Collegiis Religiosorum an immunitate gaudeant Ecclesiastica? c. 7. sect. 1. n. 75. pag. 611.

Ordines soli Episcopi conferunt.

c. 6. n. 87.

Ordines minores hodie Abbates ex Consil. Trid. dispositione conferunt. Ibid. pag. 434. fuis tamen religiosis tantum. Ibid. ubi Abbates.

Ordines minores conferunt omnibus Abbates, qui ex privilegio Episcopalia insignia possunt deferre, de Episcopi tamen consensu. Ibid.

Ordines collati per Abbates secularibus, aliisque Religiosis ipsis non subditis, absque Episcopi expresso consensu valent, licet Ordinatus dispensatione indigeat, ratio affertur. Ibid. p. 434. & Abbas cõfërës pleçitur, & quomodo. Ibid. col. 1. p. 435.

Ordines majores solus Episcopus Dioecesanus cõfert. c. 6. n. 85. pag. 436.

Ordinarius loci an possit suam apponere manum, si Delegatus particularis cõtrà formam scripti pronunciaverit? cap. 5. n. 92. p. 246. & quid si aliquid per actum nullum gravaverit? Ib.

Ordinarius loci nequit absolvere excommunicatum à Summi Pontificis Delegato. cap. 5. n. 94. pag. 246.

Ordinarius quando Delegato resistere possit. c. 5. n. 113. p. 253

Occident Clericum ob sui defensionem, an in excommunicationem incidat? c. 5. n. 150. pag. 295.

Ordinarii omnes Ecclesiastici ex-

comunicationes per Pſtificis
Delegatū latas abſolvere ne-
queſcit. c. 5. n. 155. i. 56. p. 281

Ordines collati excommunicatione an
valida ſint? c. 5. n. 182. p. 311.

Ordinarius non ſolum articulum
merum, ſed etiam totam dele-
gare poteſt cauſam. cap. 5. n.
36. pag. 223. Vide Delegatus.

Ordinarius, vel quilibet alius de-
legans, totam ſi delegaverit
cauſam, ſi libuerit, valet dele-
gationem revocare, eamque
ut cognoscat, non alteri com-
mittat abdicare poteſt. cap. 5.
n. 48. pag. 227. Intelligas ſi res
eſt integra, & quando dicatur
res eſſe integras. Vide Ibid.

Ordinarius executionis ſententię
à Delegato Principis commiſ-
ſa parere tenetur. cap. 5. n. 52.
pag. 230. & quid anno elap-
ſo? Ibid.

Ordo Militaris Equitum parti-
lia haud retinet privilegia, ne-
que ſub una tranſit regula.
cap. 4. nu. 1. pag. 171. Vide
Hierosolym.

Ordo Hieroſolymitanus omnibus
præeſt antiquitate. cap. 4. n. 3.
pag. 171.

Ordo Hieroſolymitanus à quibus
originem ducat? & qua ratio-
ne? cap. 4. n. 3. pag. 171.

Ordo Hieroſolymitanus à quo in
majori parte fuerit dotatus?
cap. 4. n. 3. pag. 171.

Ordinis Hieroſolymitani Magi-
ſter Magnus: Vide Magiſter
Hieroſol:

Ordo Hieroſolymitanus, in tribus
perſonarum ordinibus cōpo-
nitur, & qui ſint recenſentur.
cap. 4. n. 8. pag. 172.

Ordinis Hieroſolymitani Coloni.
Vide Coloni. Hieroſol.

Ordo Militaris Divi Jacobi de
Spada, ac Calatravæ à quo,
quandoque fuerit inſtitutus?
cap. 4. n. 40. pag. 185. & forſan
gaudeant immunite Equites.
Ibidem.

Ordinationes Regiæ circa forum
Curie Episcopalis, eiufdem-
que familiarium, & Miniſtro-
rum Laicorum recenſentur.
cap. 3. n. 77. pag. 149. Vide Of-
ficiales. Vide Miniſtri.

P.

Pa.

*P*anis Propositionis veteri in
teſtamento à Sacerdotibus
tantum comedi poterat. c. 2.
n. 72. p. 72. & ſame imminen-
te, quid peregerit David? Ibid.

Parochi alieno: obediētes Epi-
ſcopo, quomodo ab Ordina-
rio puniri poſſint? c. 3. n. 52.
pag. 143.

Parochus an à cenſuris abſolvere
poſſit? c. 5. n. 153. pag. 281.

Parochi poſſunt eſſe Conſerva-
tores Regularium. c. 6. n. 18.
pag. 385.

Parochi Præl. ſūt, & inſigniti. Ib.

Parochi conſenſus an ſit neceſſa-
rius, circa veniam Regulari-
bus concedendam, ut novum

Cœ-

Cœnobium, vel Ecclesiam edificent. c.6. n. 218. p.528.

Parietes Ecclesię exteriores an-
immunitatem retineant? c.7.

sect.1. n.38. p.582.

Parietes exteriores Cœnobii, Cœ-
meterii, aliarumque Mona-

sterii officinarum, an eadem
fulciantur immunitate? ca. 7.

sect.1. n.39. p.583.

Praxis Regni Sicilię circa modũ
immunitatis Ecclesiasticę ab

Episcopo decernendę affer-
tur. c.7. sect.3. n.17. p.619.

Praxis Regni Sicilię circa modũ
Assessorem ab Episcopo eli-

gendum in determinatione
articuli immunitatis Ecclesia-

sticę affertur. c.7. sect.3. nu.
17. pag.659. Vide Episcop.

Pars si procuraverit, ut Conser-
vator Regulatium excessum

committeret, excommunicat-
ur. Ibid. n.32.

Parvas materię, circa clausurę
violationem a peccato morta-

li excusat. c.6. n.123. p.464.

Passus Ecclesię immunitatē re-
tinet, nempe majoris Ecclesię

quadraginta; & minoris trigin-
ta. c.7. sect.1. n.25. p.574.

Passus Ecclesię immunitatē re-
tinent, si in eis Cœmeterium

adesset, & vacuus eorum spa-
tium non sit. Ibid. n.26. pag.

575. aut si Clerici habitave-
rint. Ibid. nu. 27. à Gregorio

XIV. ablatam fuisse ajunt nõ
nulli. Ibid. n.28. pag.576. ab

aula recessisse alii edocent. Ib.
n.29. p.576. in nostro Regno

inolevit. c.17. sect.1. n.30. pag.
576. Recens M. C. Archiepi-

scopalis adducitur decisio. Ib.
n.32. p.577.

Patrimonium Ecclesiasticorum
immunitatis beneficio poti-

tur. c.2. n.85. p.78. sed vide
c.7. sect.4. n.1.

Patrimonio exhausto, necessitate
que urgente, Rex divites

ad mutuandum compellere
potest. c.2. n.37. p.59.

Pater moderatę erga filios exer-
cere debet castigationem. ca.

5. n.151. pag.280.

Patrõni consensus requiritur ad
permutationis beneficii vali-

ditatem. c.6. n.205. pag.513.

Idem pro beneficii permuta-
tione corā Episcopo loci Or-

dinario præstandus est; etiam
post actā permutationem. Ib.

Patronus, si non reclamaverit,
nec infra tempus sibi obliga-

tum contradixerit, valida est
beneficii permutatio. Ibidem

pag.514. & si beneficii per-
mutatione contradixerit, nulla

est permutatio beneficii. Ibid.

Patronus beneficium à Benefi-
ciato permutatum, sine suo

consensu cõsert: quia vaca-
re dicitur. c.6. n.105. p.513.

Patronus requisitus, ut ad bene-
ficii permutationem consen-

tiat, si absque justa causa re-
nuerit, Episcopi Ordinarii au-

cto-

toritas ad validandam permutationem supplere potest. c. 6. Ibid. p. 513. Intellige si magna Ecclesiæ utilitas accesserit; quæ non presumitur, nisi ab alligante probetur. c. 6. n. 105. p. 513.

Patroni consensus requiritur in unionem beneficii faciendâ, si de jure laicali patronatus sit. c. 6. n. 233. p. 534. idē cōsensus in unionem beneficii constare debet: nec Episcopo de eo testanti creditur. c. 6. n. 234. p. 535. Vide Unio.

Patronus, unionem factâ non obstante, præsentat, si suis non accesserit consensus. cap. 6. n. 234. p. 535.

Patrimoniales causæ in Tribunali Procuratoris Cæsaris absolvendæ sunt. c. 7. sect. 4. n. 160. p. 743. & si cōtrâ Clericos, aliosque Ecclesiasticos tractetur negativa adducitur sententia. Ibid. n. 161. contra quâ recens adducitur Regni decisio. nu. 162. pag. 745.

Paulus Apostolus, ut omnes Principi vectigalia solveret jussit. c. 1. n. 10. p. 6. Idem capientiū perhorrescendo iniquitatem, sæculare recensivit Imperiū. c. 1. n. 16. p. 7. ejus Epistola ad Romanos. c. 13. *omnis anima sublimioribus subdita sit*, explicatur. c. 1. n. 25. pag. 10.

Paupertas utriusque Ecclesiæ concurrere debet, ad hoc ut be-

neficia, vel Ecclesiæ uniantur. c. 6. n. 228. p. 534.

Paupertati unius Ecclesiæ, vel beneficii Episcopus succurrere tenetur; & quomodo? c. 6. n. 229. p. 534. Pe.

Pecuniæ ad Reipublicæ conservationē semper paratæ esse debent. c. 2. n. 40. p. 60.

Pedagium undē dictū, & quid sit; & quid si super certo loco constitutū fuerit? c. 2. n. 5. p. 46.

Pedagium an debeatur à transeuntibus, ponte destructo; & quando exigatur? c. 2. n. 5. pag. 46.

Pedagium an exigendū sit à Navæ vi tēpestatis, vel timoris ad portum nō destinatū trāsata? c. 2. n. 6. p. 47. & quid si in Regno onerata, ut in eo exoneretur? extrâ Regnū iterfecerit. Ib.

Pedagium quādo à Cōductoribus vectigalium Principis sit solvendum? c. 2. in justif. Mangan. p. 119.

Pelagius II. Pontifex sæculares ab Ecclesia arcuit Judices, qui absque criminali causa in Clericum animadverterent. c. 3. n. 29. p. 138.

Pelagius euidē nobili Siculo facultatē cognoscēdi Episcopos qui Clericos opprimebant, ac vexabant tribuit. c. 5. n. 130. p. 258. Vide Clemens VII.

Percutiens Clericum à censuris non excusatur per Clerici percussu consensū. cap. 5. n. 151. pag. 279. Per-

Percutiens Clericū, etiam primā
initiatuſ tonſurā, in excoꝻmu-
nicationem incidit. c. 5. n. 150.
pag. 274.

Percutiens Monachū, ac Cleri-
cum in minoribus, aut conju-
gatum in excoꝻmunicationē
incidit. n. 150. p. 274. & quid
ſi Clericū degradatū, aut
excoꝻmunicatū, aut abſq;
habitū incidētem percu-
ſerit? Ibidem pag. 275.

Percutiens Clericū cum filia,
muliere, aut ſore in actibus
turpibus inventū, an in ex-
coꝻmunicationem incidat?
c. 5. n. 150. p. 277. 278. & quid
ſponſa; vide ſponſus, & quid
ſi pro tertio deſenſione? Ibid.

Permittentes, vel introducentes
aliquem Monialium Mona-
ſteria, in quas incidant cenſu-
ras? c. 6. n. 121. p. 462.

Permutatio beneficii ab Epifeo-
po loci ordinario permittitur,
etiam ab Abbate plenam ju-
riſdictionem, diſtinctūque
territorium habentem. cap. 6.
n. 205. pag. 512.

Permutatio beneficii an ob læ-
ſionem reſcindi poſſit? cap. 6.
n. 205. pag. 512.

Permutatio beneficii an habeat
locum, ſi unus ante collationē
ſibi factam ab hac migraverit
vita? Ibid.

Permutatio beneficii, juſtā acce-
dēte cauſā, permittitur; & cau-
ſa juſta quæ nam ſit oſtendi-

tur. cap. 6. n. 205. pag. 512.

Permutatio beneficii auctoritate
bꝻillius Epifeopi, ubi beneficiū
ſitum eſt conſtituitur. cap. 6. nu.
205. pa. 512. & ſi unius Dico-
ceſis beneficiū cum alio alte-
rius Dicoceſis commutetur;
auctoritas, & conſenſus utriuf-
que Epifeopi requiritur. Ibi d.
pag. 513.

Permutatio beneficii cum Patro-
ni conſenſu perficitur. cap. 6.
n. 205. pag. 513. Vide Patro-
nus, & Conſenſus.

Permutatio beneficii nulla decla-
ratā ob cōſeſū Patroni nō pe-
ritū Beneficiati permutantes,
ad ſua beneficia permutata re-
deunt; & ſi conſcii de patro-
nato, Patroni placitū nō
impetraverint; beneficiū nō
vacare dicitur. cap. 6. n. 205.
pag. 513.

Perſonā mutatā, etiam rerum
mutatur conditio. c. 2. n. 158.
pag. 99.

Perſonæ Eccleſiaſticæ, divino ju-
re à Sæculari Imperio exēptæ
fuerūt: & hoc à non nullis Sū-
morum Pontificum conſtitu-
tionibus corroboratur. cap. 1.
n. 23. pag. 9.

Perſona Pōtificis prorsus à Sæcu-
lari ſolvitur Imperio. cap. 1.
nu. 50. pag. 18.

Petrus, auctoritatem ſub clavium
methaphera, largitam merē
ſpiritualem à Chriſto habuit.
cap. 1. n. 15. pag. 6.

Petrus potestatem anima ligandi, atque solvendi recepit. Ibid. pag. 7. num. 15. Sæculare haud exercuit Imperium. Ibidem. nu. 14. pag. 6.

Petrus potestatem illam absolutam, quam à Christo in temporalibus recepit, indirectè potius, quam directè sibi tributam fuisse ostenditur. Ibid. n. 36. pa. 14. Prælatos ne vim inferant admonuit. cap. 3. nu. 46. pag. 141. caput, ut oves pasceret fuit constitutum. cap. 6. n. 1. pag. 378. Universalem uti Vicarius, pro Ecclesiæ reparatione habuit potestatem, & post eum cæteri Pontifices successores Ibid. ejus baculum describitur, quod maxima veneratione à Trivisèsi custoditur Ecclesia. Ibid. n. 5. p. 379.

D. Petrus Joseph la Grava R. I. Urbis Messanæ F. P. condignè laudatur. cap. 7. sect. 3. nu. 16. pag. 658.

Ph.

Pbarao Rex, famis tempestate, emptâ Egyptiorum Terra, eaq; venditibus obsignatâ sub pensione quintam fructuum solvendi partem; Sacerdotales ab hac sanctione libera fecit. c. 2. n. 44. p. 62.

D. Philippus Ignatius Trucchillo, & Guerrero, Monarchiæ Iudex, condignè laudatur ca. 5. n. 136. p. 266.

Pharmacopula, ut Moniales me-

dendi artem erudiant de Episcopi venia intrat in Monialium Cœnobium. cap. 6. n. 13. pag. 456.

Penitentiae Sacramentum quando conferat excommunicatus majori excommunicatione? c. 5. n. 170. p. 299.

Pi.

Pilatus in Christum Iudex à Deo datum fuit; ejusdemq; Christi verba adducuntur. c. 1. n. 30. p. 12.

Pilatus ineptia oppressus, dignitatemque Christi ignorans in eum exercuit potestatem. Ibid. Christum uti suæ ditionis privatum agnovit. Ibid. suum judicium adversus Christum; Deo abnuente, futile fuisset; Divi Thomæ explicatur sententia. Ibid.

Po.

Pontifex totius Orbis est Dominus, sed indirectè in his quæ ad spiritualitatem minimè spectant. c. 1. n. 14. p. 6.

Pontifices Moyses, & Aaron, potestatem, quam hodie Papa; ipse retinet, habebant. cap. 1. n. 25. p. 10.

Pontifex potestatem haud retinet, lites, causas, controversiasque merè temporales, inter Principes, suosque vassallos audiendi; nec eorum valet infirmare Leges, nisi in eo, quod ad naturalem finem pertinere, ab eoque derivare videatur.

11. c. 1. n. 18. p. 17.

Pontifex Summus in rebus, controversisq; temporalibus, per fraterne correptionis modum, absq; secularis potestatis preiudicio, se intromittere potest. c. 1. n. 39. p. 17. & pro rerum conservatione, quæ spiritualem, communemq; salutem tanguunt, non solum censuris, verum etiam amplissima seculari potestate uti potest. ca. 1. n. 40. p. 17. Reges à suis ditionibus deponere potest. Ibid.

Pontifex Innocentius V. Federicum III. Regem ab Imperio suo eiecit. Ibid.

Pontifex in locum talis Regis deus positi, alium reeligere nequit, sed in præiudicium illius, ad quod habet defectu spectat subiectantia, ac illorum ad quos ipsa pertinet electio. c. 1. n. 43. p. 17.

Pontifex, quando loco Regis deus positi aliquis infidelis, vel personæ, ob quam spirituale bonum valde periclitaretur, succurrat electa, alium eligere potest. Ibid. n. 44. p. 16.

Pontifex, circa Ecclesiasticorum contributiones, an consulendus sit, si periculum sit in mora? c. 2. n. 6. p. 68. Vide Ecclesiastici.

Pontificis consensus, quando est ad necessarios pro novo Conventu, vel Ecclesia per Regulares edificanda? Vide Episcopos; vide Regulares, & quando est necessarius pro egressu,

su, & ingressu intus Monialium Cœnobii. Vide Episcopus; vide Monialis; vide Abscissus.

Pontifices quamplurimi Clericis arma interdixere. c. 3. n. 46. & seqq. p. 142. aliqui tamen ob hominum versutiam ea concessere. Ibid. n. 49. p. 143.

Pontifices potestatem haud habent Reges suis privadi subditis. c. 3. n. 78. pag. 164. nisi quando à Catholica Fide absterint. Ibid.

Pontifex solus deponit, dividit, unit, articulos solvit, generalem Synodum congregat, transferat, ac mutat; & nullas ab eo appellat. c. 5. n. 6. p. 209.

Pontifex solus cum illegitimis dispensat: quoad maiores ordines, beneficia curata, dignitates, & personatus: ipsi quoque Legatus facultatem ab eo dum habens. c. 5. n. 18. p. 216.

Pontifex solus contra juris canonici dispositionem dispensare potest. c. 5. n. 11. p. 254.

Pontifex, an totam jurisdictionem Ecclesiasticam laico committere possit? c. 5. n. 27. p. 257.

Pontifex an foeminis dignitate solgētib; jurisdictionem exercere de Ecclesiastica potestate, censurasq; inferendi impertiri possit? c. 5. n. 31. p. 259.

Pontifex an foeminis primatum conferre valeat? c. 5. n. 32. p. 260. Vide Foeminæ.

Pontifex, cum causa, jus divinum in omnibus dispensare valet:

P p p p p

haud

haud tamen contra fidei articulum, universalemq; Ecclesiae statum dispensare valet. c. 5. n. 133. p. 263.

Pontifices circa Siciliae Legatione Regibus quamplurima, magnaque cōcessere privilegia; & quinam fuerint recensentur. c. 5. n. 220. 221. & seqq. p. 265. Vide Monarchia; vide Reges, Bulla, & Privilegia.

Pontifex Summus an sine causa aliquē beneficio collato privare possit? c. 5. n. 242. p. 346. Sisti V. casu recēsetur. n. 143.

Pōrifices suprema potestate multos Ecclesiasticos Ordines ab ordinaria eximūt potestate; & qui sint sigillatim recēsentur. c. 6. n. 9. p. 380. eosq; sub sua & Divi Petri protectione suscepērunt. Ibid. n. 8. p. 380.

Pōrifices Monasticos ordines sub Regularium Prælatorum, ac Conservatorum jurisdictione remiserunt. Ibid. n. 10. p. 381.

Pontifices soli de maioribus Episcoporum criminibus cognoscunt. c. 6. n. 2. quam cognitionem delegare assolēt. Ibid. n. 12. 13. & quid per Concil. Trident. n. 14. & quid in Regno Siculo practicum fuerit? Ibid. & quid ubi Concil. Trident. haud fuit receptū? Ibid. n. 15.

Pontifices ingressus Monialium Monasteria sub variis censuris interdixerunt. c. 6. n. 113.

p. 456. cūq; Heroinis, magnifice Dominis cōcessere.

Pontifex solus dispensat supra irregularitatem ex homicidio voluntario publico, & notorio, & ex corporis deformitate, oriente: nimirum ob nasi amputationem, unius oculi privationem, vel ob insignem oculi maculam, horrorem producentem. c. 6. n. 254. p. 540. Ibid. Vide Episcopus; vide Prælati Regulares.

Pontifex solutus retinet manus, easque nequit Generale Concilium obstringere, Conciliis Basiliense, Constantiensē nō obstantibus. c. 6. n. 131. p. 472.

Porsinatus excommunicatus, an canonicatum acceptare valeat? c. 5. n. 175 pag. 304. sed melius Excommunicatus.

Pontifex Ecclesiae an gaudeat immunitate Ecclesiastica? c. 7. sect. 1.

Possessoria cūcta a laica absolvuntur potestate, tanquam temporalia, & suo genere politica. c. 7. sect. 4. n. 43. p. 710. etiā si de re spirituali, vel quasi possessoria pederēt. Ibid. n. 44. *Possessorium* nil commune habet cōpetitorio. Ibid.

Possessorium causae spiritualis, & Ecclesiasticae si proprietati annexum est, Iudex Ecclesiasticus absolvit. c. 7. sect. 4. n. 46. p. 711. Intellige si principaliter de re spirituali agendus sit: at secus si incidenter, non

ex iuris, sed facti articulo. Ibid.
 n. 47. & seqq. i. 2. m. 4.
Possessoria temporalia, si de re
 spirituali, vel Ecclesiastica,
 agatur, Ecclesiasticus absolvit.
 Index. cap. 7. sect. 4. n. 55. 56.
Potestas omnes à Deo successi-
 vine, immediateque derivare
 ostenditur. cap. 1. n. 25. pa. 10.
Potestas Ecclesiastica, institutio-
 nis divina ad nullā pœnā cor-
 poralem, sed ad solam spiritua-
 lem extenditur. c. 3. n. 29. p. 137.
 at secus de iure Canonico po-
 tivo. cap. 3. n. 29. pag. 137.
Potestas Ecclesiastica à Principe
 Sæculari veniam agendi ex
 abrupto contra personas Ec-
 clesiasticas, exsciscere nequit,
 sed Summo à Pontifice. cap. 5.
 n. 142. 17. 18. p. 254.
Potestas Ecclesiastica contra Ec-
 clesiasticos ad torturæ tormen-
 tum non devenire potest, sed
 quando, & quia? cap. 5. n. 15.
 16. pag. 254.
Potestas Ecclesiastica, ac Sæcula-
 ris missicōm effugiant. cor-
 puse. l. n. 2. pag. 82. ibid.
Potestas spiritualis Sæculari su-
 perior est. c. 1. n. 20. p. 18. 20.
Potestas Laica in Ecclesiasticas
 non prævalet personis, quam
 plurimā afferantur concilia. l.
 cap. 1. n. 2. pag. 9. vobis audin
Potestas Laica Sacerdotes, aliosq.
 que Clericos iudicare, non
 valet, sed solus Pontifex, aut E-
 piscopi, eius loco. cap. 1. n. 23.
 pag. 9.

Potestas Laica ab Ecclesiastica
 distinguitur potestate; & hoc
 pluribus confirmatur auctori-
 tatibus. cap. 2. n. 46. pag. 16.
Potestas à Christo Petro, sūo Vi-
 cario impertita, suprema fuit;
 & de ea tantum circa modum
 describant. Doctores. cap. 1.
 n. 35. pag. 13. ibid.
Potestas Regalis à Papali differt
 si potestate. cap. 1. n. 49. pag. 18.
 ibid.
Præcedentiæ quæstiones, circa
 modum eundi in processioni-
 bus; ac in seam in Ecclesia
 sistente sedendi; pacem reci-
 piendi; & similia; per Episcopos
 apud absolvuntur. Vide Epi-
 scopos, Scamum; & Jus Se-
 dendum. ibid.
Præcedentiæ materia inter Cano-
 nicos, & Parochos remitti
 magis. cap. 6. n. 66. pag. 39.
Prælati etiam inferiores in rebus
 Sæcularibus, præbeatuæ dor-
 rectionis modum, absque fori
 præiudicio, se ihermittere,
 possunt. cap. 1. n. 33. pag. 15.
Prælati Ecclesiastici, uti Proceres,
 ac Regii consilarii, Regibus
 parere debent. c. 1. n. 68. p. 261.
 etiam, & si vti feudatarii. ibid.
 n. 69. pag. 26. & quid si eodem
 tempore, quo à Rege vocati
 fuerint, etiam à Pontifice vo-
 cati fuissent? cap. 1. n. 70. pag.
 26. & quid si à Metropolita-
 no? Ibid. n. 71. pag. 26. & 27.
Prælati Episcopos inferjeres, an
 P p p p p 2 le-

leviter, aut graviter Clericum percutiētes absolvere possint? c. 5. n. 150. p. 273.

Praelati ordinariam retinētes jurisdictionem, à censuris absolvunt? c. 5. n. 153. p. 281.

Praelatus Superior, jurisdictionē habens, à censuris, per inferiores illatis, cū causæ tamē cognitione, absolvit. c. 5. n. 157. p. 287.

Praelati omnes Ecclesiastici, post monitionem, contumaces cōmunionē privare queunt; & ad corporalem animadversionem an devenire possint? c. 3. n. 29. p. 137.

Praelati, an, & de quibus beneficiis, cum illegitimis dispensent? c. 5. n. 18. p. 215.

Praelati Regulares, circā irregularitatem, quoad corporis vitium, si tam scdum, aut turpe non sit, & scandalum non inducat, dispensare possūt. c. 6. n. 255. & seqq. p. 541.

Praelati Societatis Jesu ex Privilegio: Pauli III. subditis suis super irregularitate, præter homicidium an dispensare queant? c. 6. n. 257. p. 541.

Praelati Regulares quibus irregularitibus dispēscare possint? c. 6. n. 257. p. 541. in fine.

Praelati Regulares suos Religiosos illiteratos Episcopis, ut ordinentur præsentare possunt. c. 6. n. 258. p. 542. ratio afferitur; vide Regulares.

Praelati Regulares, jurisdictionē

ordinariam, & quasi Episcopalem, & Diocesim habentes, haud super irregularitate, oriente ex homicidio voluntario publico, & notorio, dispēscare possūt. c. 6. n. 259. & 260. p. 542. Vide Episcopos.

Praelati Superiores Regulatium an super irregularitatibus, quibus ex Concil. Trident. dispensant Episcopi, dispensare possint? c. 6. n. 261. p. 543.

Praelati Superiores Dominicani, Pii V. indulto, omnibus irregularitatibus, quibus dispēscare possūt Episcopi dispensant. c. 6. n. 261. p. 543.

Praelati Regulares an super irregularitate, ex bigamia similitudinaria oriente, dispensare possint? c. 6. n. 272. p. 549. & an super irregularitate ex infamia juris, & facti, aut juris, vel facti tantum oriente? Ibid. n. 280. 282. p. 550.

Presbyteri Congregationis Oratorii speciale retinēt privilegium, ubique confessiones audiendi. c. 6. n. 72. p. 415.

Presbyteri, seu subdiaconi, falsū in civilibus tertio deponentes, quomodo puniebantur? c. 1. n. 17. pag. 7.

Præscriptio in quibus cōtributionibus relevet? c. 2. n. 161. p. 101.

Præscriptio immemorabilis quatenam, quādo, & quomodo interrupta dicatur? c. 2. n. 176. pag. 104.

Præ-

Præscriptio ex titulo valido indu-
citur; & an ex cursu annorum
30. vel 40. c. 2. n. 171. & seqq.
pa. 104. & 105. & an, & quan-
do ex inmemorabili tem-
pore? cap. 2. nu. 173. & seqq.
pag. 104. q. 1.

Præscriptio Immemorabilis vim
concessionis, & privilegii obti-
net, ac legitimus est titulus.
cap. 6. n. 309. pag. 557. & quo-
modo probetur? Ibid. n. 310.
pag. 555.

Præscriptio, per Episcopū Dice-
cesanum contra exemptos, &
Regulares adempta, haud re-
levat; & exempti opponere
possunt de Sed. Apost. Jure.
cap. 6. n. 311. pag. 555.

Princeps, ut rectè subditos suos
regnat, ad quid teneatur? cap.
1. n. 57. pag. 22. ejus obiectum
quid sit? Ibid.

Principes Sæculares, Clericos re-
fractarios è Republica arcèdo,
libertatè haud lædūt Ecclesia-
sticam cap. 1. n. 58. pag. 22. Vi-
do Ecclesiastici.

Princeps quilibet in sua ditione
acollatus justus dicitur Dina-
sta. cap. 1. n. 3. pag. 4.

Principes Laici, oves, qui, naturali
attenta ratione, Sacerdotibus
Christiani ovilis pastoribus
subfunt. cap. 1. n. 20. pag. 8.

Principes Sæculares, Imperatores,
ac Reges, jura rerum tempo-
ralium habent. c. 1. n. 49. p. 17.

Princeps Sæcularis, præsentanea

urgente necessitudine, contra
turbidos, refractariosque Cle-
ricos peragere valet; itidem
aliquando Romano inconsul-
to Pontifice. c. 1. n. 54. p. 19.

Princeps Sæcularis in factiosis se-
dandis, quomodo se gerere
debeat? cap. 1. n. 54. pa. 19.

Princeps auxilia, rimediaque dif-
ferens in sæditionibus sædan-
dis, cum imperio vitam amittit
& varia adducuntur exem-
pla. cap. 1. n. 54. pag. 20.

Princeps Sæcularis contra Præ-
positum Ecclesiasticum, per-
tinaciter conspirantem, se in-
tromittere, licet haud juridicè
in eum statuere valet; & quā-
do? cap. 1. n. 55. pag. 21.

Principes Sæculares, turbidos, re-
fractariosque Clericos è Rei-
publica elidere possunt. cap. 1.
n. 56. pag. 21.

Principes, Patres, mysticaque Re-
gni dicuntur capita: imò cor,
& anima sunt. cap. 1. n. 56. 57.
pag. 21. 22.

Princeps Clericos, magistratibus
suis debium non servantes
ossequium, eorumque jurisdic-
tionem turbantes, è Regno
pellere potest. c. 1. n. 59. p. 23.

Princeps Clericos refractarios,
Prælatosque turbidos, in cer-
tum Regni locum relegare
haud valet. cap. 1. n. 59. p. 23.

Princeps Sæcularis contra Cleri-
cos, in vim defensionis, quan-
do jus suum exercere valet?
cap. 1.

c. 1. n. 80. p. 29.

Principes Christiani uti Ecclesiasticorum nutrices, patres patrie, & pastores populi in tributorum impositione, piè, leviterque se gerere debent. c. 2. n. 2. p. 31. in exordio.

Principes de jure tributa recipiunt, & ipsi ad quid teneantur? c. 2. n. 5. p. 32. in exordio.

Princeps, necessariis receptis stipendiis, Urbes defendere, civisque protegere tenetur. c. 2. n. 5. p. 32. in exordio.

Principes ultrà vires subditos gravare minimè debent, aliàs eorum Majestatis plenitudo, iniquitatis plenitudo diceretur. c. 2. n. 5. p. 32. in exordio.

Principes de bonis incorporatis an collectas, contributionesq; solvere teneantur? c. 2. n. 14. p. 34. in exordio. oppositæ Doctorum afferuntur sententiæ. Ibid.

Princeps ut proficiat, non obsit electus est. c. 2. n. 15. pag. 36. in exordio.

Principes, ac Reges in tributis ponendis quomodo se gerere debeant? cap. 2. n. 16. p. 36.

Principes quamplurimi adducuntur, qui erga subditos piè se gessere. c. 2. n. 17. pag. 36. in exordio.

Principes Sæculares diversis sub nominibus, solutiones, impositiones, contributionesq; exigunt; & quæ sint recensentur.

c. 2. n. 3. p. 45.

Princeps Sæcularis, impositione, pro imminente necessitate non sufficiente; imposita augere, novaq; onera pro quantitate opportuna imponere potest. c. 2. n. 40. p. 60. & quādo ad restitutionē teneatur? Ibid. n. 41. p. 60.

Princeps, priusquam ad Collectarum, aliorumve contributionum solutionem deveniat, quid prius peragere teneatur? c. 2. n. 43. p. 61.

Princeps Sæcularis, distulente Episcopo loci Ordinario, vel agiliter dissimulante coercionem, pro exigendis contributionibus, quando periculum est in mora, contrà Ecclesiasticorum bona agere potest, & quomodo? cap. 2. num. 67. pag. 71.

Princeps Sæcularis, gliscente bello, calices, crucesque capere valet, si nullum penitus habeat subsidiū, dūmodo quod pacis tempore reficiat. c. 2. n. 73. p. 72.

Princeps aliquem officio privans an ad pretii restitutionem teneatur? c. 2. n. 131. 132. p. 92.

Princeps Sæcularis an interdicare possit Ecclesiastico Judici, ne suum excommunicet ministrum, priusquam excommunicationis causam ostendat? c. 5. n. 197. p. 321.

Princeps Supremus Dei imago est.

est. c. 5. n. 163. pap. 323. Vide
 Rex: c. 1. n. 163. pap. 323.

Princeps privilegium concedens,
 - ad concessi observantia quando
 - devincatur? c. 5. n. 240. 241.
 - in p. 345. 346.

Princeps officium temporale, aut
 - perpetuū, licet ad beneplaci-
 - tū collatū, absq; iusta causa ha-
 - ud revocatur? c. 5. n. 344. p. 347.
 - sed, quando revocet? n. 346. &
 - causa quando iusta dicatur?

Princeps Secularis, subdium Ec-
 - clesiasticū opprellum ad se
 - decurrit? c. 1. succurrit? po-
 - test, absente ejus ordinario,
 - vel debet uti a iudicium p̄fess?
 - c. 1. re revocatur? & quomodo? c. 1.

- c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.
 - q. absque cōsuetudinē dicitur su-
 - a. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps apud Regulatum Cō-
 - servatorem suam turbantem
 - no jurisdictionē corrigit? & quomodo?
 - c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps Secularis, aliquos dies
 - i. q. extra ordinis p̄ hono-
 - allusie? c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

- in de corat? potest. c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps abbas potest, ut Ad-
 - vocatus Fiscalis Iudicibus p̄e-
 - c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps, aliiq; citulatio? Thro-
 - ny alium abqum in Ecclesiis suo-
 - mro? c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps Regni decise? c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

- c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps Magni Hierosolymitanę
 - Religionis omnimodam retin-
 - ent jurisdictionem? c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps Magni Hierosolymitanę
 - Religionis omnimodam retin-
 - ent jurisdictionem? c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps Magni Hierosolymitanę
 - Religionis omnimodam retin-
 - ent jurisdictionem? c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps Magni Hierosolymitanę
 - Religionis omnimodam retin-
 - ent jurisdictionem? c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps Magni Hierosolymitanę
 - Religionis omnimodam retin-
 - ent jurisdictionem? c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps Magni Hierosolymitanę
 - Religionis omnimodam retin-
 - ent jurisdictionem? c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps Magni Hierosolymitanę
 - Religionis omnimodam retin-
 - ent jurisdictionem? c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps Magni Hierosolymitanę
 - Religionis omnimodam retin-
 - ent jurisdictionem? c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps Magni Hierosolymitanę
 - Religionis omnimodam retin-
 - ent jurisdictionem? c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps Magni Hierosolymitanę
 - Religionis omnimodam retin-
 - ent jurisdictionem? c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps Magni Hierosolymitanę
 - Religionis omnimodam retin-
 - ent jurisdictionem? c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps Magni Hierosolymitanę
 - Religionis omnimodam retin-
 - ent jurisdictionem? c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps Magni Hierosolymitanę
 - Religionis omnimodam retin-
 - ent jurisdictionem? c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps Magni Hierosolymitanę
 - Religionis omnimodam retin-
 - ent jurisdictionem? c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps Magni Hierosolymitanę
 - Religionis omnimodam retin-
 - ent jurisdictionem? c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps Magni Hierosolymitanę
 - Religionis omnimodam retin-
 - ent jurisdictionem? c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps Magni Hierosolymitanę
 - Religionis omnimodam retin-
 - ent jurisdictionem? c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps Magni Hierosolymitanę
 - Religionis omnimodam retin-
 - ent jurisdictionem? c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Princeps Magni Hierosolymitanę
 - Religionis omnimodam retin-
 - ent jurisdictionem? c. 1. n. 163. pap. 323. p. 345.

Privilegium, à Summo Pontifice
 Siciliae Regibus concessum,
 notum omni ævo fuit; & Epi-
 stola Cardinalis Cibo Innoc.
 VI. jussu ad Monarchiæ Judi-
 cem missa affertur. cap. 5. nu.
 26. pag. 356.

Privilegium Clericorum circa
 collectas gabellas &c. quando
 extinguatur? c. 2. n. 134. p. 94.
 Vide Exemptio, & Immunitas Cleric.

Privilegium de non solvendis gra-
 vaminibus, & collectis, ad col-
 lectas extraordinarias, & de-
 inde impositas non extendi-
 tur, & quando extendatur? c.
 2. n. 188. & seq. p. 106.

Privilegiatus de non solvendis
 gravaminibus, si passus fuerit
 se in estimo describi, quando
 se præjudicare videatur? c. 2.
 n. 192. p. 107.

Probatio quænam esse debeat, cir-
 cā gabellarum exactores in-
 sui officii administratione de-
 linquentes, ut puniantur? c. 1.
 2. n. 114. & seqq. p. 90.

Processum super delicto excepto,
 ob quod Reus ab immunitate
 excluditur Ecclesiastica, per
 Episcopum conficiendum
 est; & iste quando processui
 per seculare imperium con-
 structo se acquiescere possit?
 cap. 7. sect. 3. nu. 25. pag. 666.
 Vide Judex laicus; vide Epi-
 scopus.

Professio Monialis absque exami-
 ne valida est, cap. 6. nu. 125.

pag. 466.

Professio in articulo mortis emi-
 sa, & ante probationis annū an
 valida sit; & an Monialis pro-
 fessa recōvalescēs in Monaste-
 rio sistere teneatur? laxè extri-
 catur quest. c. 6. n. 125. p. 466,
 ejusq; dotē quis lucratur. Ibid.
Professionis nullitas corā Episco-
 po, loci Ordinario, habito, nō
 dimisso, agenda est. cap. 6. n.
 126. p. 469.

Professio nullā declarata, omnes
 actus ante eam, ejusque intui-
 tu facti nulli sunt. c. 6. n. 133.
 pag. 475.

Professionis nullitate intentata,
 an vocandi sint parentes, ac
 consanguinei Monialis inter-
 esse habentes; & an istis ap-
 pellatio competat; & an de
 attentatis obicere possint? c.
 6. n. 133. p. 475. ubi fusè.

Professio ex novo voluntario con-
 sensu, Superiore, cunctisque
 de Cœnobio annuentibus cō-
 validatur. ca. 6. n. 137. p. 481.
 & quid si professio sit nulla
 ex causa interruptionis anni
 probationis? Ibid. & an no-
 vo novitatu indigeat? Ibid.
 p. 482.

Professio an per sacros ordines,
 durante metu susceptos, con-
 validetur? & an per veli ge-
 stationem, & per alia tacitam
 redolentia professionem? c. 6.
 n. 137. p. 482. & quid si ne-
 gative, his actionibus non ob-
 stan-

stantibus, se habuerit professus? Ibid. & causa metus influens perduraverit? Ibid. p. 483.

Professio per Monialem, ultra numerum ab Ordinario assignatum, & sine dote in Coenobio receptam an nulla sit? c. 6. n. 148. p. 490.

Professio an convalidetur per existentiam in Religione, per annum continuum, & non interpolatum, post diem sciencie nullitatis, animo eam ratam habendi, convalidandi? cap. 6. n. 138. p. 483. & quid si haud recepta fuerit natalium informatio? Ibid. n. 139. pag. 140. 183.

Professio per Judaeum, sub etronica suppositione emissam, an valida sit? Ibid.

Professio per criminofum confecta, ære alieno gravatum, obnoxium ad reddendas rationes, perpetuo ad serviendum devictum; & per filios familias, an, & quando valida sit? c. 6. n. 140. 141. p. 484.

Professio Religiosorum an per testes, aut scripturas probetur? c. 6. n. 146. p. 487.

Professus ad aliam atque alteram Regulam an se trajicere possit? & an iterum probationis annum cõficere teneatur? c. 6. n. 146. p. 488. & an ad laxiorem Regulam licitus sit transitus? Ibid. p. 489.

Promissio impunitatis, vel guida-

tici, & salvi conducti, ex purgatissimis politicè dogmatibus servanda est. c. 7. sect. 3. n. 51. p. 683.

Promissio guidatici, vel salvi conducti, etiam à Judice inferiori data, à Superiori servari debet. c. 7. sect. 3. n. 52. p. 684.

Promissio guidatici, vel salvi conducti, ex causa, à Judice inferiore conceditur. Ibid. nu. 53. & in Sicilia Regno quomodo concedatur? Ibid. n. 54.

Promissio guidatici, vel salvi conducti, à quolibet ministro inferiori confuge ad Ecclesiam indulta, semper servanda est; & confuga Ecclesiae spoliatae restituendus est. c. 7. sect. 3. n. 55. 56. p. 684.

Provinciales Romanorum quid pro munere solvebāt; & quando, & quomodo? cap. 2. n. 22. pag. 53.

Pr.

Publicani, sive Conductores Regiarum vectigalium, solum, & jactum retis conducere videtur. c. 2. p. 119.

Publicanis mercedis remissio haud conceditur, nisi intolerabile sit damnum, quod sentiunt, peste, & bello non obstantibus. cap. 2. pag. 119. & damnum quando intolerabile dicatur? Ibid.

Publicanis restaurum competit, si impedimentum ex locantis facto promerit. Ib. p. 116. nisi

bellum, ob quod, pervenit impedimentum, Princeps locator indixerit; quia sic voluit munus regendi, & subditorum utilitas. Ibid. p. 120.

Publicani renunciare queunt in locatione; casibus fortuitis, insolitis, ac incogitatis; in quorum eventu eis restaurum haud competit. Ibid. p. 121.

Publicanis restaurum haud competit si damnum, quod imminebat, locationis tempore evenierit. c. 2. p. 122. Intelligit p. 123. & quando in aliis Provinciis; ac in Regno Siciliae concessum fuerit? Ibid. p. 124.

Publicani cum mercedis remissione, pro ratha, quando succurratur? ca. 2. in justif. Mang. p. 115. Vide Arrendatarius; Vide Restaurum.

Publicani, quibus in casibus, rem conductam renunciare possint? c. 2. in justif. Mang. p. 121.

Puelle annorum 7. non amplius 25. in Monialium Monasteriis recipiuntur; & quomodo? c. 6. n. 113. pag. 455.

Q

Qua.

Qualitas criminis excludetis testem ab immunitate Ecclesiastica; an probari debeatur plene, an per indicia ad torturam sufficientia. cap. 7. sect. 3. nu. 22. pag. 661.

Qualitas excludetis reum ab immunitate, Ecclesiastica, si fuerit expiata a reo inter termino extraordinario, per Judicem secularem dato, reus restituendus est ad Ecclesiam, decreto per Ecclesiasticum Judicem (non gaudere Immunitate Ecclesiastica) non obstante. cap. 7. sect. 3. n. 31. pag. 670.

Quaestiones circa possessoria, quae spiritualitatem, sapiunt, a quonam Judice absolvende sint? Vide possessoria.

Quaestiones super articulo immunitatis Ecclesiasticae, Episcopus loci Ordinarius absolvit. c. 7. sect. 3. n. 5. p. 651. ita & an locus sit, vel non exemptus Ibid. n. 1.

Quaestiones, quae patrimoniale Regis tangunt interesse, quinam absolvat? si Clericus, aliaque Ecclesiastica persona interesse haberet? cap. 7. sect. 4. n. 160. p. 744.

Quaestum ire per quærelam coram Superiore ad quem, quando dicitur? c. 5. n. 15. p. 214.

Quinquennium infra quod Religiosi nullitatem professionis adducere debent, licet certam, & determinatam professionis approbationem haud influit, tamen ex eo vehemens oritur praesumptio juris, & de jure, quae per oppositam eliditur probationem c. 6. n. 128. p. 470.

Quinquennium infra quod Religio-

giosi dicere queant de professione nullitate, à quo die currere incipiat? cap. 6. nu. 130. & an currat minori, & ignorant? n. 131. pag. 471.

Quinquennio expirato, Judicium nullitatis haud intrat, etiam si per vim, & metum professio fuerit emissà, ex *Vibah. VIII.* constitutione. cap. 6. nu. 130. pag. 471. nisi infra quinquennium reclamaverit.

Quinquennio expirato, an via reformationis integrum admittendus sit Religiosus, aut Religiosa ad professionis nullitatis judicium? cap. 6. num. 131. pag. 472.

Quinquenni à cōtrat professio, impedimento successivo implicato? Ibid. p. 472. & quod sit hoc impedimentum affertur.

Quinquennio expirato, seclusa reclamatione, infra id, professus ad hoc ut in Judicio nullitatis professionis audiatur, veniam à Pontifice exposcere debet. cap. 6. n. 132. pag. 472. dispatres ad hoc recensentur. Regni decisiones. Ibid.

Quinquennium an currat si causa metus influens supra vixerit ultra quinquennium? Ibid. & tunc necessaria an sit Pontificis venia? Ibid. pag. 472.

Quiritum tempestate, poena contra fontes non erat legis, sed populi; at secus post introductum Monarchicum Impe-

rium, sub quo ejus exequutio Magistratibus indulta fuit. ca. 5. n. 84. pag. 243.

R. *Re.*

Recipientes Moniales excludentes à Monasterio, absque legitima venia, in censuras ruunt. c. 6. n. 119. p. 466.

Recipientes isti quādo excusentur à censuris? Ibid.

Reconventio contra Clericum, coram laico Judice, quando locum habeat? Vide latè Clericus.

Recusatio Episcopi coram arbitro tractada est; & quādo? c. 6. n. 1192. p. 503. Vide Episcopus; vide Arbitri; vide Suspicio.

Recusatio Legati, vel Delegati ejuslibet, coram quo sit intentanda? c. 5. n. 71. p. 235.

Recusatio subdelegati, Delegati Apostolici, coram quo sit proponenda? c. 5. n. 71. p. 236.

Regalla Coronae omnibus inflata sunt. Vide Superioritas; vide Ecclesiastici.

Regalia, Feudalia, & jurisdictionalia, absque privilegio, & concessione detineri non possunt; & quādo praescriptione lu-

tentur? c. 6. n. 307. p. 554.

Regalis potestas. Vide Potestas Regalis.

Reges, pro Catholicae Fidei, ac communis boni spiritualis conservatione, per Summos Pontifices à suis ditionibus depo-

Q q q q q 2 ni

ni possunt. c. 1. n. 40. p. 15.
Reges Persarum Cyrus, & Cambises tributa haud cōstituere; sed spontanea ex subditis habuere. c. 2. n. 1. p. 30. in exordio
Reges, etiā post habito suo cōmodo, ad salutem, publicique cōservationem navare debent. c. 2. n. 15. p. 31. in exordio. Vide Princeps. Rex solo amore inespugnabilis fit. c. 2. n. 16. p. 36. in exordio.
Reges hodie, itinerantes per Regni loca, custodire, ac salvare tenentur. c. 2. n. 7. p. 48.
Reges suā culpā, in maximam incidentes inopiā, si aliā queunt sibi consulere viā, tributum, onusve subditis imponere nequeunt. cap. 2. n. 4. pag. 61.
Reges in sua ditione, fundatam intentionem, quod omnes ibi natos retineant. cap. 3. nu. 5. pag. 131.
Reges Nostri Catholici casus certunt Ecclesiasticos, Sum. Pontificis privilegio. cap. 5. nu. 11. 12. pag. 211.
Reges Tyranni non a Deo, sed a diabulo Regna obtinent. cap. 5. n. 194. pag. 323.
Reges quomodo erga subditos esse debeant? c. 5. n. 196. p. 324.
Reges Austriaci semper erga subditos piissimi fuere. cap. 5. nu. 198. pag. 324.
Reges adeo pollent in suo, quemadmodū Imperatores in Imperio. cap. 5. n. 199. p. 324.

Reges nostri Catholici Superiorem de jure ac facto minime agnoscunt, omniaque privilegia Imperio impertita retinent. cap. 5. n. 200. pag. 325.
Reges nostri Catholici Imperatoris nomine utebantur. ca. 5. n. 200. p. 325.
Reges Catholici Hispaniæ in suis Regionibus Monarchæ sunt. c. 5. n. 201. p. 325. contrariū sentiētes refelluntur. n. 202. Ib.
Reges, Summi Pontificis placito, in hoc Siciliae Regno Monarchicum retinent Imperium. c. 5. n. 203. pag. 325.
Reges nostri Catholici in Regno Siciliae, ex vi Sac. Sed. Apost. concessionis, Legati sunt nati, cum qualitate de Latere. c. 5. n. 206. 207. 208.
Reges, qui Siciliae Regnum obtinuerint, enarrantur. c. 5. nu. 210. 211. & seqq.
Reges Siciliae per amplam habuerunt Ecclesiasticam potestatem; & hoc, quampluribus Pontificum Bullis, confirmationibus, casibus, exercitationibus, ac privilegiis probatur. cap. 5. n. 216. 217. 218. 219. & seqq.
Reges omnes, qui in Siciliae Regno, ab Pontifice concessiones, ad privilegia Ecclesiastica usi sunt jurisdictiones, sub eodem nominantur. c. 5. nu. 37. p. 338. & in seqq. Vide quomodo superius.

Re-

-*Reges* priusquam ad collectarū,
 -il aliorumve contributionum,
 -al solutionē deveniat, quid prius
 -operagere teneantur? cap. 2. nu.
 . 43. pag. 61.
Reges quē Deo dat Santa Sanctorū
 efficiuntur. cap. 2. n. 43. p. 62.
Regulares omnes ex Sāc. Sed. Apo
 stolicæ indulto, fori potiuntur
 privilegio. cap. 6. n. 7. p. 384.
Regulares, si malunt, suum cli
 gunt Apostolicū Judicē; quē
 Conservatorem appellant. Ib.
 Corā quō in civilibus pulsatur
 sed alios cōvenire nequeunt.
Regulares in Civilibus, si actores
 sunt; quēunt a Principe Sæcu
 lari Judicē non suspectum
 petere; & quando? c. 6. n. 18.
 pag. 384.
Regulares si neglexerint eligere
 Conservatorem; cum Ordina
 rios eligat. Ibid. n. 21.
Regulares per immemorabilem
 prescriptionem Conservatōrē
 eligere si neglexerint, faul
 tatem eligendi amittunt. ca.
 6. n. 21. p. 387.
Regulares sub qua forma eligere
 debeant Conservatorem? Vide
 Ibid. n. 21.
Regulares amovere nequeunt Cō
 servatorem, durante quinquē
 nio, nisi cum causa legitimā
 à Pontifice, vel ab Ordinario
 approbatā, & quēnam sit hē
 iusta causa afferat. Ibid. tran
 sacto tamen quinquennio, si
 malant, eum amovere possūt.

n. 22. p. 381.
Regulares tenentur observare for
 stas per Episcopum Diocē
 sanum, in honorem Jam Bea
 tificatorum consecratas. c. 6.
 n. 49. p. 401. Intellige si per
 Episcopum fuerit observata
 VIII. Constitutio ad id edi
 ta, alias ei *Regulares* pare
 re non tenentur. Ibid. p. 401.
Regulares prædicare nequeūt in
 Ecclesiis; quæ de suo ordine
 haud sunt, absquē Episcopi
 Diocesani venia. c. 6. n. 30.
 p. 401. & ab eodem Episco
 po, non à suo plectuntur Su
 periore. Ibid. & an per censu
 ras? Ibid. n. 54. p. 405.
Regulares, in Ecclesiis de suo or
 dine cum sui Superioris ve
 nia prædicant, obtenta tamen
 ab Episcopo benedictione per
 sonaliter, non per nuntium,
 aut per epistolam. Ibid. n. 51.
 & si benedictionem exposte
 rent, & nō obtinuerint, valent
 in suis Ecclesiis prædicare. Ib.
Regulares ab Episcopo Diocē
 sano acciti, ut ad publicas ac
 cedant processionēs; si acce
 dere tēuerint ab Episcopo
 comprimuntur. c. 6. n. 52. &
 de quibus processionibus in
 telligatur, ostenditur; & qui
Regulares ab hōc onere exē
 pti sint recensentur. Ibid. nu.
 53. p. 402.
Regulares speciali privilegio mu
 niti, ut ad processionēs non

accedant, si accefferint ex hoc accessu non infertur eorum privilegio præjudicium, nec ex eo Episcopus jus acquirit. Ibid. n. 54. p. 404.

Regulares extrâ eorum ambitum processiones conficere nequeunt, absque Episcopi venia. ibid. n. 56. pag. 406.

Regulares, & Médicantes cõtendentes circa præcedẽtiam in processionibus. Const. Greg. XIII. servãda est, ut antiquiores in loco præferantur, cap. 6. n. 61. ac loci consuetudo. attenditur n. 63. pag. 409.

Regulares omnes, etiam graduati, & in dignitate cõstituti, Sæcularium, etiam Sacerdotum Confessiones audire nequeũt, absq; Episcopi Diocesani approbatione. ca. 6. n. 72. & quid si beneficium Parochiale retinerent. Ibid. pag. 414.

Regulares Confessiones Regularium, ex sola sui Superioris approbatione audiunt. Ibid.

Regulares an audire queant Cõfessiones Laicorum, qui de eorum familia sunt, & cõtinue commensales; & an eorum, qui suo inserviunt Cœnobio? Ibid. n. 72. pag. 415.

Regulares ab Episcopo approbati, extra Diocesim approbantes, Confessiones Sæcularium audire nequeunt. Ibid. & quid si eligatur virtute Bullæ Cruciatæ? Ibid.

Regulares in examine approbatus, si Episcopus nequit ob livorem approbationem relaxare, an possint Sæculariũ cõfessiones audire? cap. 6. n. 72. pag. 415. & an appellare? Ibid.

Regularis ab Episcopo pro Sæcularium, ac aliarum personarum confessione approbato, an queat ex sola Episcopi venia Confessionẽ audire, absque sui Superioris venia? cap. 6. sub n. 72. p. Et quid si Regularis fuerit à suo Superiore suspẽsus occultè, aut notoriè, & publicè? Ibid. & an Confessiones cum suspẽso Regulari publicè sint validæ, & quid virtute Bullæ Cruciatæ? Ibid. n. 72. p. 417.

Regulares pro audiendis confessionibus Monialium, sub gubernio viventium an, Episcopi Diocesani indigeant approbatione; an sola sui Superioris venia sufficiat? cap. 6. n. 72. p. 420.

Regularis semel ab Episcopo approbatus, pro audiendis sæcularium cõfessionibus, ampliùs non reprobat. c. 6. n. 73. Intellige absque iusta causa, & si indefinitè licentia fuerit indulta; sed quid mortuo approbante, vel si ad beneplacitum fuerit data? Ibid. p. 418.

Regulares, pro crimine sollicitationis, in Confessione patrato, Episcopi Diocesani, & Inquisitorum subsunt Imperio. cap.

110. 6. n. 74. p. 220. omni
Regularis quando dicitur solici-
 tudinis crimem in Confes-
 sione patrasse? Ibid. pag. 521.
 & quoniam probatio sit neces-
 saria pro hoc crimine?
Regularis quod Parochialis, ac ad
 secularem beneficia ascendere
 non nequit. c. 6. n. 75. omni
Regularis ad Parochiam ascen-
 dens quo ad spiritualia, & Sa-
 cramentorum administratio-
 nem Episcopi Diocesani subest
 Imperio? c. 6. n. 76. & tunc de
 exemptione, & subiectione
 participat? q. 2. & quid si
 Superior Regularis tantum in
 spiritualibus, quam in tempo-
 ralibus jurisdictionem retine-
 at. c. 6. n. 77. p. 423. ni
Regularium Monasteria, ac Ec-
 clesie curam animarum ha-
 bentes, an Episcopi Diocesa-
 ni imperio subsint? nu. 78.
 pag. 423. c. 6. n. 79. p. 423.
Regulares, pro Sacramentorum ad-
 ministratioe, & animarum
 cura, Episcopi Diocesani ex
 sedis Apostolicæ delegatione
 subsunt imperio? c. 6. num. 79.
 pag. 424.
Regulares, pro defectibus in
 Sacramentorum administra-
 tione, & ob non accessum ad
 processiones, ac prædicatione-
 nes, absque Episcopi venia,
 an ab Episcopo per Censu-
 ras puniri possint; negant
 Regulares omnes. c. 6. nu. 73.

p. 425. sed refellitur sententia
 eorum.
Regulares nequeunt absque Episco-
 pi, vel Parochi venia seculari-
 bus extrema unctionem, vel
 Eucharistiam ministrare. c. 6.
 n. 82. pag. 427.
Regulares queunt Sacramenta
 ministrare Navitiis, Conver-
 sis, & laicis familiaribus eo-
 rum, Cœnobio servientibus;
 & an secularibus in eorum
 propriis ædibus egrotantibus,
 certiorato Parcho? Ibid. pag.
 428. & an hospitibus in eoru
 Cœnobis infirmis. Ibid.
Regulares Sacramentum Eucha-
 ristie secularibus in eoru Ec-
 clesiis ministrant, ex Pontifi-
 cio indulto, non autem eis,
 qui præceptum Paschatis satif-
 facere intendunt. Ibid. p. 428.
 nisi cum venia; & an Adventu
 & Peregrinis. Ibid. p. 429.
Regulares an possint deserte Sa-
 cramenta Eucharistie, & ex-
 treme unctionis pro Religio-
 so infirmo in ædibus suorum
 parentum, absque Episcopi,
 vel Parochi venia? c. 6. n. 82.
 p. 429. ubi laicus examinatur
 materia, recentisque asseren-
 tur casus.
Regulares nequeunt altare por-
 tatile de uno loco ad alium
 perducere. c. 6. n. 83.
Regulares omnes, itidem Abba-
 tes nequeunt in Matrimonis
 contrahendis assistere, eaque
 so-

solemnizare, absque Parochi, vel Episcopi venia. c. 6. n. 84. aliàs plectuntur; & quomodo? Ibid. nisi in Ecclesiis, ipsis Regularibus pleno jure subiectis. Ibid. p. 432.

Regulares nequeunt Sacramentum Baptismi ministrare. ca. 6. n. 86. nisi cum venia Episcopi, vel Parochi, vel si populum ipsis decretum retineant, aut in casu necessitatis. pag. 436.

Regulares non Sacerdotes Sacramentis conficientes, ab Episcopo loci Ordinario plectuntur. Ibid.

Regulares, adorantes, prætestu sanctitatis, defunctos non canonizatos, & Beatificatos, ab Episcopo loci Ordinario comprimuntur. Ibid. p. 436.

Regulares extrà Monasteriis delinquentes, & delinquentes, ab Ordinario plectuntur. c. 6. n. 87. p. 436. & seqq. & quando? f. s. n. 88. & quid si cum maximo populi scandalo deliquerint? n. 89. Vide Episcopus.

Regularis infrà claustra delinquens etiam cum populi scandalo, non ab Episcopo, sed à suo Superiore compefcitur. c. 6. n. 90. p. 440. & quid si in Ecclesia sui Ordinis cum populi scandalo deliquerit? Ibid. nu. 92. p. 441.

Regularis è Religione recedens, animo illa deserendi, Apostata

siæ crimen patrat, cumq; quit Episcopus in carcere suo devincere, & ad suum tradere Superiorem, si Apostasiam commiserit intus Monasteriū: at secus si extrà; nã tñc ab Episcopo plectitur. c. 6. n. 91. & quid si nimis à suo Superiore vexatus, animo adeundi Superiorem ad quem, è Cœnobio exivit? Ibid. pag. 440. & seqq.

Regularis extrà Claustra de sui Superioris venia degēs, si munus ab Episcopo receperit, & in eo cum scandalo deliquerit ab Episcopo plectitur. cap. 6. n. 91. pag. 441.

Regularis in carceribus Episcopi, de ordine sui Superioris manēs, si in eis deliquerit ab Episcopo punitur. Ibid.

Regularis existens extrà claustra, si aliquem sistente intus claustra percusserit, vel vulneraverit, aut è contra, ab Episcopo objurgatur. Ibid.

Regularis percuciens, vel vulnerans Clericum Sæcularem Episcopi subditum, intus claustra, an possit ab Episcopo excommunicatum declarare? cap. 6. n. 93. pag. 442. & quid si extrà claustra vulneraverit, aut cum percusserit. Ibid. pag. 443.

Regularibus Superioribus per Concilium Tridentinum indulta fuit custodia conseruandi illæsam Clausuram Monialium sub

sub eorum regimine viven-
tium. cap. 6. num. 102. & 102.
pag. 446. seqq.

Regulares ad Cœnobium Monia-
lium accedentes, ad colloquē-
dum cum Monialibus, an ex-
communicari possint ab Epi-
scopo? n. 105. 108. & quando
n. 106. 106. 107. pag. 449.

Regulares per quatuor vias in-
quolibet anno cū Monialibus
conjunctis in primo, & secun-
do gradu, cum Episcopi ve-
hementia alloqui possunt. Intellige
n. 109. pag. 450. & 451.

Regulares Superiores in Mona-
sterijs, sub eorum cura viven-
tibus, prohibitu ingredi ne-
queant cap. 6. n. 111. p. 451.

Regulares an, & quando possint
ab Episcopo excommunicari
h. cap. 6. n. 164. pag. 494. Vide
h. Episcopum.

Regularis suum interiectis Ab-
batem actualiter delegatur
Curiaque seculari, ut pu-
niatur, ob signatur cap. 6. n.
188. pag. 502. & 503.

Regularis, si venio suum inter-
ficiat superiorem incumben-
tem ad disciplinā, proditoriū
patrat, & ab Ecclesia expelli-
tur. cap. 6. n. 189. pag. 502.

Regulares, si novum ædificare
malunt Cœnobium, vel Ec-
clesiam, an assensum Aposto-
licum, & Episcopi Ordinarii
veniam in simul intercedere
debeant? c. 6. n. 217. pag. 524.

Regulares si de loco salubre, &
adverso, ad salubrem, & cōmo-
dū se traducte intendunt, an
Episcopi Ordinarii venia in-
digeant? cap. 6. n. 218. pag.
526. Vide Episcopi conten-
tus.

Regulares Ceteri se opposcentes
ad novi Monasterij, vel Ec-
clesiæ constructionem, per
Regulares faciendam, venia
ædificandi an sit indulgenda?
cap. 6. n. 218. pag. 528.

Regularium Ceterorum cōsensus
in ædificatione novi Mona-
sterij, vel Ecclesiæ, per Regula-
res facta, quomodo probetur?
cap. 6. n. 218. pag. 528.

Regulares Ceteri de indulgētia ve-
nia ædificandi novum Mo-
nasterium, vel Ecclesiam, per
Episcopum traditam Regula-
ribus, appellant, & per appel-
lationem suspēditur exequu-
tio. cap. 6. num. 218. in fine.
pag. 528.

Regulares, si seclusā Episcopi ve-
nia, Monasterium, vel Eccle-
siam ædificaverint, ædificium
destruitur, & contra eos ruit
Episcopus, itidem per censu-
ras. cap. 6. n. 220. p. 529.

Regulares, si in loco exēpto ædi-
ficare intendunt, an Episcopi
Ordinarii venia indigeant? c.
6. n. 220. pag. 530.

Regulares, novum ædificare cu-
pientes Monasterium, quā
distantiā obsevere debeāt ab
R r r r r aliis

- alijs jã ædificatis? c. 6. n. 220. pag. 531.
- Regulares*, si funditùs dirutū Monasterium reædificare volunt, an Episcopi indigent venia? cap. 6. n. 220. pag. 531.
- Regulares* conducentes domus pro habitatione, per quod cænarū spacium distare debeat ab alijs Monasteriis Regulariū? c. 6. n. 220. p. 532.
- Regulares*, ut ad Ordines attingant, sufficit ut benè legant, & cantare sciant, & quod sint boni, licet ignari: quoniam potius contemplatione, quàm scientia indigent. c. 6. n. 258. pag. 542.
- Regulares* valent exemptionem ab Episcopali jurisdictione acquirere, præscriptione immemorabili. cap. 6. num. 309. pag. 555. Vide præscriptio.
- Regularis* Religiosus ad Secularis Principis auxilium occurrens, renuente ordinario ei debitum præstare auxilium, aut absente, in censuras an incidat? cap. 5. n. 111. pag. 252.
- Regna* ut incolumi permaneant statu Principes quid peragere debeant? cap. 2. n. 40. pag. 60.
- Regna*, potētissimo Dei nutu, hominibus conferuntur. cap. 5. n. 194. pag. 323.
- Religiosus* professus an quit ad aliam arctiorem regulam transire; & an iterum tenetur profiteri? cap. 6. n. 147. p. 488.
- & an ad laxiorē regulam transire permittitur? ibid. p. 489.
- Religiosus* justā, accedente causā quit ad aliam regulam transire, & quæ nam sit causa justā adducitur, ibid. pag. 489. vide professus.
- Religiosi*, pro criminibus nō exceptis, an gaudeant immunitate Ecclesiastica? c. 7. sect. 1. n. 19. p. 569. duo oppositæ recensentur opiniones. p. 570. praxis adducitur. p. 571.
- Remex* per condemnationem ad tempus, vel ad vitam, si è criminibus, aut è manibus satellitum fugerit, an gaudeat Immunitate Ecclesiastica? cap. 7. sect. 1. n. 56. 57. 58. Vide condemnatus; vide consuetudo.
- Remex* voluntarius, vulgo Bonavoglia, si tempus locationis ad remigandum expleverit, ad Ecclesiam fugiēs, protegendus est ab ipsa Ecclesia: at secus si pendente locatione ad Ecclesiam occurrerit. ca. 7: sect. 1. n. 63. pag. 598. & 599.
- Remisso* mercedis quando faciēda? cap. 2. in justif. Mang. pag. 116. Vide publicani, vide Restaurum.
- Renunciatio* per Religiosum, aut Religiosā ante professionem confecta nulla est, si professio fuit declarata nulla. cap. 6. nu. 133. pag. 475. Vide Judicium vide nullitas, vid. actus, vide professio.

Renunciatio ante professionem
quando conficere debeat Re-
ligioſiſ? c. 6. n. 133. p. 477.

Renūciationes, & donationes, per
puellas factę ante ingreſſū Re-
ligionis, ſed ratione Religionis
ingrediendę, abſq; ſolemni-
tatibus, in Concil. Trident. de-
ſignatis, an ſubiiciantur nul-
litatibus per eundem Concil.
Tridentinum; indiſtis? c. 6. n.
133. p. 478.

Res an dicatur integra, per ſolam
citationem, parti tamen non
traditam? cap. 5. n. 64. p. 233.

Reſcriptum Clementis VIII. Pa-
normitano Antiftiti directum,
circā cognitionem qualitatis,
ab immunitate Eccleſiaſtica
Excludentis, particulare, ac lo-
cale fuit, nec ultra Panormi-
tanam Urbem locum habet. c.
7. ſect. 3. n. 29. pag. 669.

Res à Deo data, Sancta Sancto-
rum efficitur. c. 2. n. 45. p. 62.

Reſpublica, Sacris non impoſitis
tributis, conſervari nequit. ci
2. n. 1. p. 30. in Exordio.

Reſpublica cui aſſimiletur, quo-
modoque gubernetur? c. 2. n.
40. p. 60.

Reſpublica pecunias ſemper pa-
ratas habere debet, ob ſui con-
ſervationem: c. 2. n. 40. p. 60.

Reipublicę membra, commoda
ſentiendo, incommoda etiani
ſentire tenentur, quoties pri-
vilegiata non ſint. c. 2. n. 58.
pag. 67.

Rei conditio mutatur mutata
perſona poſſidentis. Vide Cō-
ditiones.

Reſtaurum quando Conductori
Regiarum Duhanarum com-
petat? c. 2. p. 108.

Reſtaurum ad quantam concedi
debeat quantitatem? cap. 2.
pag. 109.

Reſtaurum competit publicanis,
ſi ratione damni inopinati ve-
ſtigalibus uti, ac frui nō poſ-
ſint. c. 2. p. 115.

Reſtaurum competit, ſi commer-
cii impedimētum facto loca-
toris promeret. Ibid. p. 116.

Reſtaurum competit, ſi caſus in-
ſolitos, ac non crebrō contin-
gētes ſupervenerint. Ibid. pag.
117. renūciatione generali,
non obſtante. Ibid. reliqua
cuncta Vide Publicani.

Reſtitutio Rei ab Eccleſia illegi-
time extracti, cui facienda eſt?
c. 7. ſect. 3. n. 43. p. 677.

Reſtitutio Rei Eccleſię, ubi Reus cō-
fugerat, liberē, abſque ullo pa-
cto, compoſitione, vel tranſa-
ctione, aut ligamine facienda
eſt. c. 7. ſect. 3. n. 60. p. 686.

Reſtitutio Rei, Eccleſię facta ſub
aliqua fidejuſſione, vel liga-
mine, illegitima eſt; & Reus
iterū delinquens, ſi captus ſit,
reſtituendus eſt Eccleſię. cap.
7. ſect. 3. n. 60. Ibid. deciſio
R. Carrillo aſſertur. n. 61.

Reſidentia, quę in compatibilita-
tem retinendi bina beneficia

• producit personalis, continua,
 & perpetua esse debet nō ve-
 rō ad certum in tēpus, & cau-
 sativa cap. 6. n. 207. pag. 516.

Resignationem beneficii admittēs
 ordinarius, beneficium con-
 ferre nequit, nisi certiorato
 Pōtifice, & ab eo recepta prius
 formam, & modum, alias col-
 latio est nulla, valida tamē quo
 ad liberē resignantem cap. 6.
 n. 203. pag. 508.

Resignationem simplicem, & pu-
 ram absq; conditione, & pē-
 sione recipere debent Ordina-
 rii aliās Simoniam committūt.
 cap. 6. n. 203. pag. ead. nisi
 iusta accesserit causa, & quę
 est recensetur. ibid.

Resignatio beneficii in alterius fa-
 vorem conditionalē, & abs-
 que pensione, an, & quando
 valida sit. c. 6. n. 204. p. 508.
 binæ oppositæ afferuntur sen-
 tentiæ. Optima adducitur di-
 stinctio. pag. 509.

Resignatio beneficii cum pensio-
 nis reservatione quando fieri
 possit? cap. 6. n. 204. p. 510.

Resignatum beneficium nequit
 Ordinarius suis consanguineis
 usq; ad quartum gradum, af-
 finibus, & familiaribus con-
 ferre. c. 6. n. 204. p. 510. nec
 consanguineis, affinis, &
 familiaribus ipsius resignantis
 Ibid. aliās plectitur Ordina-
 rius si conscius fuit. Ibid.

Resignatio pura, & simplex resi-

gnantem privat ipso iure;
 at secus conditionalis nam-
 per istam neque titulo, neque
 alio iure denudatur resignās
 nisi adimpleta conditione. eo-
 dem pag. 511.

Resignans non privatur benefi-
 cio, quod resignavit, si resi-
 gnatarius esset Laicus, excom-
 municatus, absens, vel mor-
 tuus, aut acceptare renuerit.
 eodem. pag. 511.

Resignationem infra quod tempus
 recipere, aut respuere debet
 Ordinarius, & infra quod tem-
 pus provisus publicare, & pos-
 sessionem capere tenetur. cap.
 6. n. 204. pag. 511.

Resignans an post resignationem
 possit se pœnitere eodem. pa-
 112. cætera Vide permutatio
 beneficii.

Resignatio beneficii iustis accedē-
 tibus causis permittitur, & quę
 sunt iustæ causæ recensentur,
 lato calamo. c. 6. n. 206. p. 514.

Resignationem beneficii, conficiūt
 Infirmitas corporis impeditus;
 leprosus, scabiosus, lunaticus,
 paralyticus, apoplecticus, gallico
 morbo, tinctus, claudus, de ali-
 quo crimine attinctus, cēsuris
 innodatus. Bānitus, demonia-
 cus, & mutus, de quibus fusē
 de uno eorū tractatur. cap. 6. n.
 206. pag. 514. & seqq.

Resignationem beneficii conficit
 plura retinens beneficia. ca. 6.
 n. 207. p. 516. Vide Beneficia.

Re-

Resignatio beneficii amittitur per
 - Matrimonium contractum.
 - per Beneficiatum, & quando?
 cap. 6. n. 208. pag. 517.

Resignatio beneficii cōficitur per
 - ingredientem Religionem.
 cap. 6. n. 208. pag. 519.

Resignatio beneficii admittitur si
 - Beneficiarius pro animæ suæ
 - ovilis salute incassum labora-
 - verit, & ipsi insurdescerint;
 cap. 6. n. 208. pag. 519.

Resignare debet beneficium scā-
 - dalum præbens. cap. 6. n. 20.
 pag. 520. Intellige si scanda-
 - lum promerit ex mala Bene-
 - ficiarii vita; at secus si ex im-
 - pia perfidorum versuria. Ibid.

Reus citandus est isti determina-
 - tione articuli Immunitatis Ec-
 - clesiasticæ; nam de suo agitur
 - grave præjudicio. c. 7. sect. 3.
 n. 17. vide Episc. vide Fiscus.

Reus cōtra quem fuit dictum nō
 - gaudere Immunit. Ecclesiasti-
 - ca, & proinde Curie sæcula-
 - ri traditus, si in termino extra-
 - ordinatio qualitatem excludē-
 - tem eliserit, pro solo delicto
 - restituendus est ad Ecclesiam
 - cap. 7. sect. 3. n. 31.

Reus per errorem ab Episcopo ab
 - Ecclesia extractus, & Curie se-
 - culari traditus, constituto de
 - errore restituendus est Eccle-
 - siæ ubi extractus fuit, ita erit si
 - per errorem fuerit Episcopus
 - pronunciaverit gaudere Im-
 - munitate Ecclesiastica, nam

- constituto de errore ad sæculare
 Imperium obsignandus est c.
 7. sect. 3. n. 31.

Reus non appellat à decreto per
 Judicem Ecclesiasticum lato,
 (nō gaudere immunitate Ec-
 clesiastica,) & quid si decre-
 tum sit nullum, an ei com-
 petat recursus? cap. 7. sect. 3.
 n. 32. pag. 671.

Ro.

Robertus Comitis Rogerii frater,
 quando totius Etruriæ Dina-
 sta fuerit? c. 5. n. 220. pa. 329.
 Idem, Apuliæ Calabriæque
 Ducis titulum à Nicolao Se-
 cundo reportavit. n. 221.

Rogerius Comes Siciliam obti-
 nuit: multaue de eo narran-
 tur. c. 5. n. 220. 221. & seqq.
 Vide Normannorum Princi-
 pices. Variis privilegiis, ac
 Bullis Pontificum decoratur,
 ejusque magna servitia, ac vi-
 ctoriæ enumerantur. Ibid. &
 seqq. Bulla Urbani II. assertur.
 n. 223. p. 331.

Rogerius Comes ante hanc bul-
 lam Ecclesiasticam exercebat
 iurisdictionem. cap. 5. n. 224.
 pag. 332. Talis facultas à quo
 ei fuerit indulta? num. 225. &
 seqq. multas Ecclesias Cathedrales
 exercuit, ac dotavit, &
 quæ fuerint recensentur. Ibid.
 & seqq. Bullam Urbani II. alii
 confirmavere Pōtifices, & seqq.

Romulus, & Remus quo tempore
 nati fuerunt, & ex qua? cap. 2.
 n. 26. pag. 55. Ro-

Romani quomodo Siciliam ap-
pellaverint? c. 5. n. 212.

Romani Siciliam quando in Pro-
vinciam reducerint? cap. 5. n.
210. 211. & seqq.

S.

Sa.

S *Acerdotes* Summi, ac Levitæ,
Moyſi Principi ſeculari ſub-
diti fuere. cap. 1. n. 4. pag. 5.

Sacerdotes Chriſtiani ovilis paſto-
res ſunt. cap. 1. n. 19. pag. 8.

Sacerdotes à Patriarcha Ioseph li-
beri abhoneribus ſolvēdis per-
ſecti fuēre. cap. 1. n. 24. pag. 9.

Sacerdotes Hebræi, immunitatē
ab Artaxerſe Perſarū Rege ob-
tinuerunt. cap. 1. n. 24. pag. 9.

Sacerdotes, famis tēpeſtate à Pha-
raone Rege ēptā *Ægyptiorū*
Terrā eāque vendentibus ob-
ſignatā ſub penſione quintā
fructuum ſolvēdi partem; ab
hac ſanctiōne liberi fuēre. cap.
2. n. 44. pag. 62.

Sacerdotes, publica urgēte neceſ-
ſitate, aliquando ſe contribuē-
re debēt. cap. 2. n. 51. pag. 65.

Sacerdotibus tantum veteri in te-
ſtamento licitum erat propo-
ſitionis panē comedere. cap.
2. n. 72. pag. 72. & quid fa-
ctū fuit ſtāte neceſſitate Ibid.

Sacerdos ſimplex an à cēſuris ab-
ſolvere queat? cap. 5. n. 153.
p. 281.

Sacerdos excommunicatus mino-
ri, Eccleſiaſticis an fruatur ſuf-

fragiis? c. 5. n. 172. p. 300.
Sacriſſia Eccleſiæ an immunita-
te ſulcitur? ca. 7. ſect. 1. n. 40.
pag. 584.

Salomō Abiatar ſuum Sacerdotē
à Templo, ac Urbe arcuit. cap.
1. n. 15. p. 21.

Salomon, Abiatar Hebræorum
Sacerdotio abſolutē privavit.
cap. 1. n. 4. pag. 5.

Salvus conductus an concedere
poſſit Iudex inferior ex cau-
ſa? c. 7. ſect. 3. n. 52. pag. 684.
Vide Promiſſio ſalvi condu-
ctus.

Salvus cōductus indultus à quo-
libet inferiori Miniſtro con-
fugē in Eccleſia ſervandus eſt,
& Eccleſiæ reſtituendus eſt
confuga c. 7. ſect. 3. n. 55. 56.
pag. 684.

Salvus conductus ſeu ſecuritas
etiam per nutum conceditur.
c. 7. ſect. 3. n. 56. p. 685. & per
epiſtolam. Ibid. n. 54. p. 684.
ac per ſimplicem vocationem
Ibid.

Sanctum Sanctorum dicitur om-
ne id quod Deo conſacratur.
cap. 2. n. 45. pag. 62.

Saraceni quanto tempore in Re-
gno Siciliæ Imperavēre, & qui
eos expulſere? cap. 5. n. 217.
& ſeqq. p. 328. ubi tota enar-
ratur hystoria.

Seculares Principes. vide Princi-
pes ſæculares.

Secularis, Eccleſiaſticaque pote-
ſtas miſticum efformant cor-
pus

cap. 1. n. 21. pag. 8.

Seculares omnes tributa solvere tenentur, nec ob duodecim filiorum numerum excusantur. c. 2. n. 6. p. 50. nec pro eis non solvendis conceditur Immunitas. ibidem

Secularis potestas, Sacerdotes, aliosque Clericos, iudicare haud valet; sed soli Pontifices, eorumque Ecclesiastici Superiores. cap. 1. num. 23. pag. 9.

Scannum de loco ubi semper in Ecclesia stetit amovens, actione injuriarum convenitur. ca. 6. n. 59. p. 408.

Solemnia Principis non requiritur ad onera praescribenda. cap. 2. n. 169. pag. 103.

Sedere consuevens in suo seano intus Ecclesiam, ex hac sedendi consuetudine, tollerante Episcopo, jus acquirit. cap. 6. n. 59. et quod ex unico sedendi actu competunt remedia possessoria; Ibidem. pag. 407. imo Laicus mandutenendus est. Ibidem.

Sedens in sua stirbetur possessione sedendi; turbanti laico resistere quit, etiam cum armis, & si turbantem interficeret ordinaria aud plectitur excommunic. cap. 6. n. 59. pag. 408. Intelligi si fuerit provocatus, & homicidium extra Ecclesiam pa-

tratum fuerit. Ibid.

Sedendi Jus in Ecclesia ad hactenus non transiit, neque cedit potest. Ibid. n. 59. pag. 408. Intelligi si non fuerit gentilitium, aut haereditarium. Ibid.

Sedendi, ac recipiendi pacem in Ecclesia jus non acquiritur, si Episcopos contradixerit. cap. 6. n. 60. Intelligi ab initio. Vide Ibid. & Episcopus.

Sedendi in Ecclesia urgia Episcopus absoluit. c. 6. n. 58. sect. 4. vide Iudex Laicus.

Seditiones in principio non curantur, in fine difficile curantur. cap. 1. n. 54. pag. 20.

Seditiones populorum; quomodo a Principe curandae? cap. 1. n. 54. pag. 20. reliqua vide in Principe.

Seditiones immediate sunt reprimendae, ne irremediabilis asseram damnum. cap. 1. n. 54. pag. 20.

Seminaria uniuntur beneficia simplicia; & quomodo? ca. 6. nu. 249. pag. 538.

Seminarii an, & quando immunitate potiatur Ecclesiastica? cap. 7. sect. 1. num. 72. pag. 606.

Seminarii Domus an, & quando immunitate gaudeant Ecclesiastica? Ibid. n. 72. p. 607.

Semiramis sine viro regnavit, eiusque breviter narratur historia? cap. 5. num. 13. pag. 261; 262.

Septa Ecclesiæ, vel alterius loci sacri, an, & quando gaudeant? immunitate? c. 7. sect. 1. n. 65. pag. 600.

Sepellientes in Ecclesia excommunicatos majori, in excommunicationem incidunt; cap. 5. n. 172. pag. 301.

Servi, ac mancipii Ecclesiarum, publicis non sunt gravandi a-garijs, sic Toletano statuente Cōcilio. cap. 3. n. 6. pag. 1312.

Servitus, gentiumque Imperium quot modis fuerint introdu-cta? cap. 1. n. 3. pag. 4.

Si.

Sicilia inter omnes Mediterranei Infulas maxima, eiusque no-mina, origo, Regnantes, suc-cessores, Monarchia; quibus-que Imperiis subdita fuerit, demonstratur. cap. 5. n. 209. 210. 211. & seqq. pag. 327.

Sicilia in una Imperii divisione, sub Oriētalī Imperii ditione remansit. cap. 5. n. 216. 217. pag. 228.

Siciliæ bella Saracenorū ævo in-dicta recēsentur. c. 5. a. n. 216. & seqq. pag. 328.

Sicilia quomodo ab Italia fuerit segregata affertur. Ibid. 421.

So.

Solicitationis crimen in Cōfessio-ne quando Confessarius patra-re dicatur? c. 6. n. 74. pa. 421. Vide Regularis.

Solicitationis crimen quomodo probetur? Ibid. pag. 421.

Solicitationis crimen Episcopus loci Ordinarius, & Inquisitores objurgant. cap. 6. n. 74. p. 421.

Solicitationis crimen quomodo plectatur? Ibid. pag. 421.

Solutio contributionum, ex pri-mis ditionem habentibus ori-ginem traxit: sic humanis sa-crisque annuentibus Hysto-rijs. cap. 2. n. 1. pag. 30. in exordio.

Solutiones contributionū sub Per-sarum, Græcorūque ditione, mites, ac tolerabiles fuere. cap.

2. n. 2. pag. 31. in exordio.

Solutio Collectarum, & contri-butionum, Clericos etiam ali-quando ligat; sed quando nō? cap. 2. n. 11. pag. 33. in exor-dio. Vide Ecclesiastici,

Solutiones contributionum Prin-cipes Christiani, uti fidelium nutrices, piē leviterq; impo-suerūt c. 2. n. 2. p. 31. in exord.

Solutio collectarum vicinis ha-bitantibus imponitur: & isti quomodo teneantur? cap. 2. n. 12. pag. 33. in exordio.

Solutio collectarum quando ne-minem excludat? cap. 2. n. 13. pa. 34. in exordio.

Sp.

Spiritualis potestas sæculari su-perior est. cap. 1. n. 21. pag. 8.

Spirituales, Ecclesiasticæq; cau-sæ quænam sint recēsentur. cap. 1. n. 47. p. 16.

Sponsus si Clericum invenerit cum sponsa sua de præsentī in

In actis turpibus, & occiderit non ineidit in excommunicationem cap. 5. num. 150. pag. 278.

SA.

Sterilitas unius anni cum ubertate alterius compensatur; pro concedendo restauro publicanis. cap. 2. pag. n. 8. Vide Restauro.

D. Stephanns Mira Spect. F. D. M. R. C. sup. Seriatu ob fiscale defensionem gratie exarata laudatur. cap. 3. n. 78. pag. 154.

SA.

Subditi haud nimium graventur a Principibus, ne deficiant. cap. 2. n. 17. pag. 36. in exordio.

Subdiaconi, seu presbyteri falsum in Civilibus deponentes; tertio a Clericatu suspenduntur; in criminalibus vero puniuntur de jure Quiritum c. 1. sub n. 17. pag. 7.

Subditi, Superioribus quibus subiiciuntur parere debent, saltem sic annuentibus paginis. cap. 1. n. 35. pag. 10.

Subiectio non probatur, & Tributi solutione. cap. 2. n. 31. pag. 36.

Subditi in conscientia, tributa, contributionesque solvere tenentur. cap. 2. n. 39. pag. 59.

Subditi, & Vassalli ad impositi oneris solutionem tenentur proportionem congrua. cap. 2. n. 41. pag. 61.

Subditi omnes, onera solvere tenentur. cap. 2. n. 160. pag. 100.

Ratio asseritur. n. 170. Ibidem.

Subdelegatio morte delegati subdelegantis expirat. cap. 5. n. 6. & 62. p. 133.

Subdelegare quid sit? cap. 5. n. 65. pag. 234.

Subdelegatus delegati Apostolici, si recusari contingerit, coram quo sit recusatio proponenda? cap. 5. n. 71. pag. 236.

Subditi Regibus suis, a quibus gubernantur fideliter servire debent. c. 5. n. 194. pag. 323. vide Vassalli.

Superiores aliquibus in casibus legem humanam dispensare possunt cap. 5. n. 120. pag. 255.

Superioritas Imperatoris, Regis, ac Sæcularis Principis, & Regalia, coronæ ossibus adherent, nec alienare possunt, quia de Regio non sunt Marsupio, sed incommunicabilis. cap. 7. sect. 4. n. 162. pag. 747. Nisi Ecclesia Romana fuerit facta concessio. Ibid.

Superior Ecclesiasticus si ob opportunitatem medelam Clericū percussit, an ruit in cæsuras? cap. 5. n. 151. pag. 279. & quid si suum non esset subditum? Ibidem; vel si iusta non accesserit causa, & quæ dicitur iusta causa recensetur.

Superior Prelatus jurisdictionem habens absolvit ab excommunicationibus per suos inferiores
S f i f f illa-

illatas, cum causæ tamen cognitione c. 5. num. 157. pag. 282.

Superior an teneatur excommunicatum absolvere vigore Bullæ Cruciatæ cap. 5. n. 161. pag. 289. & quid in excommunicatione ab homine indicta Ibid. reliqua vide Excommunicationis; & quid in excommunicationibus à jure illatis? n. 162. Ibidem.

Superiores Regularium quibus irregularitatibus dispensare queunt. Vide Prælati Regulares.

Suspicio Episcopi coram arbitris tractari debet. cap. 6. nu. 192. pag. 503.

Suspicio Episcopi coram Superiore agitata est, si Superior sit præsens, & non absens. cap. 6. n. 193. pag. 504.

Suspicio Vicarii coram Episcopo tractatur, præsentem Episcopo. cap. 6. n. 194. pag. 504.

Suspicio Vicarii Capitularis coram Capitulo agitur. cap. 6. n. 194. pag. 504.

Suspicio Episcopi coram Superiore ad quem appellatur tractanda est. cap. 6. n. 197. pag. 505. Regni decisiones adducuntur. n. 198. 199.

Suspicio Conservatoris, Regularium, coram paucis arbitris vānatur. cap. 6. n. 36. pag. 396.

T.
Te.

TEstum Ecclesiæ an immunitatem retineat? cap. 7. sect. 1. nu. 22. p. 572.

Tecto Ecclesiæ polluto, ipsa non dicitur polluta Ecclesiæ c. 7. n. 22. pag. 572.

Temporale Imperiū Petrus Christi Vicarius nō exercuit c. 1. n. 14. p. 6.

Temporale Imperium, à Supremo omnium Principum Monarcha, à principio fūdatum fuit. cap. 1. n. 15. pag. 6.

Temporale Imperiū Christus nō exercuit, licet exercere poterat cap. 1. n. 28. pag. 11.

Tempus immemorabile quāto annorum spatio definiatur? c. 2. n. 173. 174. 175. p. 104.

Tenentes per vestē, Ecclesiasticū violenter, nē libenter ad suū libitum discedat an in excommunicationem incidant? c. 5. n. 150. pag. 275.

Testamentum Excommunicati an validum sit? cap. 5. nu. 182. pag. 311.

Testis idoneus est mediator contra exactores collectarum suū officium non rectè administrantes. n. 117. & 118. p. 90.

Tex. in l. venditor 40 ff. de Jūdic. perpenditur. c. 7. sect. 4. n. 5. p. 696.

Tex. in Canon. sicut antiquitus 17. quæst. 4. circa confugientem

tem ad Ecclesiam explicatur. l.

c. 7. sect. 2. n. 67.

Tex. in l. diffamari C. de Ingen.

& man. explicatur. c. 7. sect. 4.

n. 12. p. 699.

Tex. in Aut. & consequenter. C.

de sent. & interloq. om. Jud.

explicatur. c. 7. sect. 4. n. 16. &

seqq. p. 701.

Tex. in l. cum Papiniantis l. 4. C.

de sent. & interloq. om. Jud.

perpenditur. c. 7. sect. 4. a nu.

61. & seqq. p. 701.

Tex. in l. hæres absens. l. 9. ff. de

Judic. explicatur. c. 7. sect. 4.

m. 64. p. 717.

Tex. in l. ubi exceptum. ff. de Ju-

dic. explicatur. c. 7. sect. 4. a

n. 72. cum pluribus seqq. pa.

720.

Tex. in l. Nomen 4. C. quæ res

pign. explicatur. c. 7. sect. 4.

n. 64. p. 717.

Tex. in l. si convenerit. ff. de pi-

gnor. act. perpenditur. cap. 7.

sect. 4. n. 134. & n. 138. p. 735.

& 736.

Tex. in l. postquam 7. C. de he-

red. vel action. vend. expen-

ditur. c. 7. sect. 4. n. 138. p. 735.

Tex. in l. Nulli C. de Judic. ex-

plicatur. c. 7. sect. 4. n. 167. 178

pag. 751.

Tex. in cap. 1. de Legat. in 6.

explicatur. c. 5. n. 71. p. 209.

Tex. in cap. penult. de offic. de-

legat. perpenditur. c. 6. n. 149.

pag. 272.

Tex. in Canon. si quis suadente

Diabulo. l. 7. qu. 4. explicatur.

c. 6. n. 139. p. 272.

Tex. in cap. quo ad translationē.

de offic. Legat. explicatur. cap.

5. n. 28. p. 220.

Tex. in Glossa in Clementina.

presenti de cens. perpendi-

tur. c. 2. n. 172. pa.

Tex. in l. 2. C. de Episcop. &

Cleric. perpenditur. c. 3. n. 8.

pag. 164.

Tex. in e. fin. de offic. Archidia-

con. explicatur. c. 3. n. 26. p.

Tex. in Aut. habita C. ne filius

pro patre perpenditur. c. 3. n.

27. pag. 109.

Tex. in cap. Constantinus. di-

stint. 96. expenditur. c. 3. nu.

78. pag. 164.

Tex. in cap. 11. de Legat. in 6. de

Legato nato loquitur. cumq;

Canoniste. ad alios Legatos

parexerit. c. 5. n. 6. pag.

Tex. in cap. penult. de offic. Le-

gat. & Canon. Si quis suadē-

te diabulo. l. 7. qu. 4. perpen-

ditur. c. 5. n. 149. pag.

Tex. in cap. fin. de stat. Monac.

perpenditur. c. 6. n. 20.

Tex. in l. Si quis. C. de ædific.

priv. perpenditur. c. 7. sect. 1.

Tb.

Thæologi autumantes. Ecclesia-

sticos ob esilem eorum pote-

statem inhabiles esse. ad tur-

bandam Rempublicam; valde

aberranti & varia adducuntur

exempla. cap. 1. n. 71. p. 24.

Theodora. una cum Zoe sorore.

SSSSS 2

ad

ad Imperiale fastigium quomodo adducta fuerit? cap. 5. n.

132. pag. 263.

Theſaurarios collectarum depositarios, similesque debitum, non servantes, & suo officio delinquentes arbitrariè plectuntur. c. 2. n. 112. p. 89.

Thronū alatum Episcopus Dicesanus erigere nequit in Ecclesiis exemptis, & Abbatialibus, nisi de Superiorum venia. cap. 6. n. 96. pag. 444.

Thronum alatum erigit Episcopus in locis exemptis, & Regularibus, quando Pontificalia exercet. Ibid. etiam renuentibus Regularibus. n. 98. p. 413.

Thronū alatum an erigere queat Principes, aliiq; Titulati in Ecclesiis suorum feudorum? cap. 6. n. 100. ubi recens Regni affertur decisio. p. 445.

Ti.

Titulus validus, & non vitiosus, pro præscriptione inferenda, idoneus est. cap. 2. nu. 171. & 172. pag. & quid in præscriptione triginta, vel quatragesima annorum? Ibid.

Titulorum plurium, paris conditionis, circa præcedentiam, quis præferendus sit? cap. 6. n. 66. pag. 412.

Titulati an queant thronum alatum erigere in Ecclesiis suorum feudorum? cap. 6. n. 100. pag. 445. Ubi recens adducitur Regni decisio.

Tyranni Principes à Deo puniuntur, & quibus comparentur? cap. 5. nu. 194. 195. 196. 197. pag. 323. 324.

Tr.

Transiens per pontem palam, & viam rectā, an exactorē quærere teneatur? c. 2. n. 8. p. 48.

Transitus de una regula ad aliam astrictiorem quando, & quomodo permittatur Monaco professore? c. 6. n. 147. p. 488.

Transitus ad laxiorem regulam, an licitus sit? Ibidem. p. 489. Vide Professus.

Tributorum impositio bono congruit publico, si moderata sit, publicūque ab insidiis custodis c. 2. n. 3. p. 51. in exordio.

Tributis non illatis, Respublica conservari nequit. cap. 2. n. 4. pag. 31. in exordio.

Tributa Magistratibus denegata, magnam Reipublicæ afferunt perniciem. cap. 2. n. 4. pag. 31. in exordio.

Tributa de jure ad Principes spectant, Sacris sic testatibus Doctoribus: & qui teneantur? ca. 2. n. 5. pag. 32. in exordio.

Tributorum immoderata impositio, tyrannia dicitur. cap. 2. n. 5. & 6. pag. 32. in exordio.

Tributa, contributiones, ac collectæ cur sint odiosæ? cap. 2. n. 7. pag. 32. in exordio.

Tributa justa cum causa sunt imponenda. cap. 2. n. 7. 8. 9. pag. 32. in exordio. & justa causa.

Tri-

Vassalli cū Domino excommunicato commorantes an in communicationem incidant? cap. 5. n. 179.

Vassalli Regibus suis à quibus gubernantur fideliter servire, & obedire debent. cap. 5. nu. 195. pag. 323.

Vassalli quomodo esse debeant erga suos Principes? cap. 5. n. 196. pag. 324.

Ve.

Vestigalia quid sint? cap. 2. n. 4. pag. 32. in exordio.

Vestigal quid nam appelletur? c. 2. n. 3. pag. 46.

Vestigal de quo exigitur? Ibid.

Vestigal à Cajo Caligola primariè auctus fuit. cap. 2. num. 3. pag. 46.

Vestigal cui, de quibus bonis, & in qua portione solvatur? c. 2. n. 3. pag. 46.

Vestigal propriè dicitur quod solvitur pro bonis, quæ domum ducuntur cap. 2. n. 1. p. 49.

Vestigal fraudantes: Vide fraudantes.

Vestigalia omnia in principio Neronis Imperii redempta fuerunt. cap. 2. n. 40. pag. 60.

Vestigalia, datia, ac collectæ ratione cūjus solvantur? cap. 2. n. 152. pag. 98.

Vestigalium conductori quando mercedis remissio competat. Vide Publicani; vide Restaurum.

Venditio, ac locatio, absque rei c-

ventu, in sola spe consistit. cap. 12. in justif. Mang. pa. 119. ed. P

Venditor, & emptor orius à habeant solvendi gabellæ? c. 2. n. 159. pag. 99.

Verba Apostoli: humiliavit semetipsum. &c. explicantur. cap. 1. n. 30. pag. 12.

Verba Christi, quando Pilatum in Judicem sibi à Deo datum recensivit, adducuntur. cap. 1. n. 30. pag. 12.

Verba illa: insufflavitis, & dixit: accipite Spiritum Sanctum. &c. ac illa: misit me. Pater meus.

&c. explicantur: ita & alia: pascite oves meas. &c. cap. 1. n. 35. pag. 13. 14.

Verba Christi: quodcumque solveris, & quodcumque ligaveris, explicantur. c. 1. n. 35. p. 14.

Verba Christi: Numquid filii debentolvere tributum, variè, explicantur. cap. 1. n. 13. pag. 6.

Verbosi, qui falsis suasionibus populos ab affectu sui Principis separare procurant, impii apud Deum sunt. Ibid.

Verba Dei: Ponam pactum meum inter me, & te, explicantur cap. 5. n. 241. pag. 346.

Verba blanda, ac fallacia quando violentiæ similia sint, & quando metum influant? ca. 7. sect. 3. n. 48. pag. 681. Vide metus.

Vi.

Vicarius Legati à Latere à subdelegare possit? c. 5. n. 31. p. 222.

Vicarius Episcopi facultatem habeas

bens à reservatis absolvendi, subdelegare potest. ca. 5. n. 47.

pag. 226. 227. Variæ adducuntur sententiæ. Ibid.

Vicarius Generalis electus Canonacus, in Choro aliis an præferatur? Vid. cap. 6. n. 70. pag. remissivè.

Vicarius Generalis Episcopi, non incidit in pœnas, indictas cōtrà ingredientes Monialium Monasteria, absq; necessitate: quoniam pœnæ cōtra eos haud loquuntur. c. 6. n. 111. p. 452.

Vicarius Generalis an possit Regularibus indulgere veniam, ut nova ædificent Cœnobia, vel Ecclesiam? cap. 6. n. 219.

Vicarius Generalis extrahit reum ab Ecclesia, pro delictis exceptis. cap. 7. sect. 3. n. 1. p. 652.

Vicarius, sede vacante, an extrahat reum in Ecclesia. si stentem, pro delictis exceptis? cap. 7. sect. 3. n. 6. pag. 652. & quid in loco exempto? Ibidè.

cap. 11. 6. pag. eadem.

Vicerex: Vide *Prorex*.

Vicini quando devincantur ad solutionem collectarum, & creaturarum contributionum? c. 2. n. 2. n. 12. pag. 33. in exord.

Virgo, Ecclesiasticum ejus honorè deturpare attentantem percutiens, an in excommunicationem incidat? cap. 5. n. 150. pag. 277.

Virginarius status cunctis alijs à reponendus est, & in Cœlorū

Regno principalem obtinet locum. c. 6. n. 104. p. 438.

Unio Ecclesiarum, & beneficiorum, quando, & quomodo conficitur? cap. 6. n. 221. pag. 532. & seqq; Vide Episcopus.

Unio Ecclesiarum, & beneficiorum odiosa est. c. 6. n. 226. p. 533.

Unio Ecclesiarum, & beneficiorum, magna urgente necessitate, ac Ecclesiæ utilitate, perficitur. cap. 6. nu. 227. pag. 533. & quando dicatur adesse hæc necessitas, & utilitas? Vide nu. 227. Ibid.

Unio ad hoc ut ordinetur Ecclesiæ utriusque, tam uniendæ, quam ejus, cui unio fit; paupertas concurrere debet. ca. 6. n. 228.

pag. 533.

Unio fieri non potest si paupertas sola beneficii uniendi occurrerit: etenim Episcopus tenetur paupertati ipsius succurrere; & quomodo? cap. 6. nu. 229. pag. 534.

Unio fit, citato Parocho, Collatore, Patrono; etiam si plures sint. c. 6. n. 231. 232. 233. p. 534.

Unio nulla est, si conficitur absq; placito Patroni; & iste, eâ non obstante, præsentat. cap. 6. nu. 234. pag. 535. de cuius patroni consensu constare debet; nec Episcopo de eo testanti credetur. Ibid.

Unio fit, citato pro solemnitate Capitolo Cathedralis Ecclesiæ. cap. 6. n. 235. pag. 535.

Unio

Unio est nulla, si Cathedralis Ecclesiae assensus non intervenit; etiam si Episcopus, uti Sedis Apostolicae delegatus processerit. cap. 6. n. 236. pa. 535. & nu. 237.

Unionis Ecclesiarum, vel beneficiorum nullitatem, quilibet adducere quit, si interesse habuerit. cap. 6. n. 240. p. 536.

Unio, ad hoc ut sustineatur, an requiratur Apostolicus assensus? cap. 6. n. 241. pag. 536.

Unio valida remanet, si Capitulum aut caeteri interesse habentes injuste contradixerint. cap. 6. n. 242. pag. 536.

Unio ut valida sit, an requiratur citatio cujuslibet ex plebe; & ista quomodo citetur? cap. 6. n. 242. pag. 536.

Unio perficitur cum translatione bonorum, & emolumentorum unius Ecclesiae, ad Ecclesiam cui facta est unio. ca. 6. n. 243. & haec bonorum translatio an sit proprie alienatio, quae solemnitatibus indiget? Ibid.

Unio fit cum expressione realis, & effectivi utriusque Ecclesiae valoris; alias nulla est. cap. 6. nu. 243. pag. 537.

Unione Ecclesiarum facta, onera transferuntur Ecclesiae cui unio fit. c. 6. 244. pag.

Unio extinguit Ecclesiam, vel beneficium unitum, ea que naturam assumi, ubi facta est unio. cap. 6. n. 245. pag.

Unio perpetua, temporalis, aut ad vitam non permittitur, nisi de Sum. Pontificis placito. ca. 6. n. 248. pag. 538.

Unio an perficiatur per inferiores Episcopos jurisdictione quasi Episcopalem retinentes? ca. 6. n. 250. pag. 538.

Unio an conficiatur per Vicarium Generalem, & an per Vicarium Sede vacante? cap. 6. nu. 251. 252. pag. 539.

Unio quomodo legitime probetur? ca. 6. n. 253. pag. 539.

Unio an sit valida, si ex falsa provenit causa? cap. 6. nu. 253. pag. 540.

Unio quando dissolvatur? cap. 6. n. 253. pag. 540.

Universitas tota an possit ab Episcopo excommunicari? c. 5. n. 188. p. 317.

Universitas munera solvere debet in ea quantitate, in qua imposita fuisse itidem focularibus extinctis, & debitum a mortuis solvendum, caeteri solvere debent. c. 3. n. 24. pag. 54. Ratio affertur.

Universitates quando imponere possunt gabellas. c. 2. nu. 35. pag. 57.

Universitas, magno imminente periculo, publica que postulante utilitate, Principe inconsulto, collectas imponere potest. cap. 2. n. 36. pag. 58.

Urbanus Pontifex mandavit Episcopis, ut Ecclesiae praedia ir-

ru-

ruentes severè punirent. cap.
3. n. 50. p. 143.

Vo.

Voluntas coacta, hæud voluntas
dicitur. cap. 2. n. 6. pag. 47.

Vovens Religioni, satisfacit, ha-
bitum Divi Joannis Baptistæ
assumendo. c. 4. n. 11. p. 173.

Vt.

Utilitas, ubi immediatè Eccle-
siasticos tãgit, ad onerum cõ-
tributione, ex justitia, & natu-
rali omnes jure cõsentire te-
nètur, & tunc quenā requisita
sint necessaria? c. 2. n. 59. & 60
pag. 68.

Vul.

Vulnus lætale, cum nece sequat,
infert irregularitatem. c. 6. n.
264. p. 545.

Vulnus simplex non infert irre-
gularitatem; etiam si mors se-
quatur ob Chirurgi, vel vul-
nerati incuriam. Ibid. pag.
545. & quid si de vulneris qua-
litatē ab initio nō constet? Ib.

Vulnus lætale inferens in Ec-
clesiā, si mors indè in loco
prophano sequuta sit, immu-
nitate hæud gaudet Ecclesia-
stica. c. 7. sect. 1. n. 1. p. 622. si
sedulò, ac apostato modo id
peragerit; at secus si in rixā.
n. 2. p. 623. Vide Immunitas
Ecclesiastica.

Vx.

Vxor cum Marito excommuni-
cato cõmorās an in excom-
municationem incidat? cap. 5. nu.
179. p. 319.

X.

Y.

Z.

Zoe, una cum sorore sua
Theodora, quomodo ad
Imperiale fastigium adducta
fuerit? cap. 5. n. 132. p. 263.

FINIS.

